



مرکز تحقیقات اسلامی

اصفهان

تاکبک



رسالة
عليه السلام

www. **Ghaemiyeh** .com
www. **Ghaemiyeh** .org
www. **Ghaemiyeh** .net
www. **Ghaemiyeh** .ir

نسخه ۱

مفاتیح الجنان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مفاتیح الجنان

نویسنده:

شیخ عباس قمی (ره)

ناشر چاپی:

برهان

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۴۴	مفاتیح الجنان
۴۴	مشخصات کتاب
۴۴	مقدمه
۴۴	باب اول
۴۴	اشاره
۴۴	فصل اول در تعقیبات مشترکه
۴۶	فصل دوم در تعقیبات مختصه
۴۶	تعقیب نماز ظهر کما فی المتهدد
۴۶	تعقیب نماز عصر منقول از متهدد
۴۷	تعقیب نماز مغرب منقول از مصباح متهدد
۴۷	تعقیب نماز عشا منقول از متهدد
۴۸	تعقیب نماز صبح منقول از مصباح متهدد
۵۰	فصل سوم در ذکر دعاهای ایام هفته منقول از ملحقات صحیفه سجادیه
۵۰	دعای روز یکشنبه
۵۰	دعای روز دوشنبه
۵۰	دعای روز سه‌شنبه
۵۱	دعای روز چهارشنبه
۵۱	دعای روز پنجشنبه
۵۱	دعای روز جمعه
۵۱	دعای روز شنبه
۵۲	فصل چهارم در فضیلت و اعمال شب و روز جمعه
۵۲	اشاره

۵۳	اما اعمال شب جمعه
۵۳	اشاره
۵۳	اول
۵۴	دوم
۵۴	سوم
۵۴	چهارم
۵۵	پنجم
۵۵	ششم
۵۵	هفتم
۵۶	هشتم
۵۶	نهم
۵۶	دهم
۵۶	ادعیه سحر شب جمعه
۵۶	و اما اعمال روز جمعه
۵۶	اشاره
۵۷	اول
۵۷	دوم
۵۷	سوم
۵۷	چهارم
۵۷	پنجم
۵۷	ششم
۵۸	هفتم
۵۸	هشتم
۵۸	نهم

۵۸	دهم
۵۸	یازدهم
۵۸	دوازدهم
۵۹	سیزدهم
۵۹	چهاردهم
۵۹	پانزدهم
۵۹	شانزدهم
۵۹	هفدهم
۵۹	هیجدهم
۶۰	نوزدهم
۶۰	بیستم
۶۰	نماز نافله
۶۰	نماز دیگر
۶۰	نماز دیگر
۶۰	نماز حضرت رسول صلی الله علیه و آله
۶۱	[نماز حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
۶۲	نماز حضرت فاطمه صلوات الله علیها
۶۲	نماز حضرت فاطمه صلوات الله علیها
۶۲	نماز دیگر از حضرت فاطمه علیها السلام
۶۳	[نماز] [او دعای] امام حسن علیه السلام در روز جمعه
۶۳	نماز امام حسین علیه السلام
۶۳	نماز [او دعای] امام زین العابدین علیه السلام
۶۳	نماز [او دعای] حضرت باقر علیه السلام
۶۴	نماز [او دعای] حضرت صادق علیه السلام

- ۶۴ نماز [او دعای] حضرت کاظم علیه السلام
- ۶۴ نماز [او دعای] حضرت امام رضا علیه السلام
- ۶۴ نماز [او دعای] حضرت جواد علیه السلام
- ۶۵ نماز [او دعای] حضرت هادی علیه السلام
- ۶۵ نماز [او دعای] امام حسن عسکری علیه السلام
- ۶۵ نماز حضرت صاحب الزمان عجل الله تعالی فرجه
- ۶۵ نماز حضرت جعفر علیه السلام
- ۶۶ بیست و یکم از اعمال روز جمعه
- ۶۷ بیست و دوم
- ۶۷ بیست و سوم
- ۶۷ بیست و چهارم
- ۶۷ بیست و پنجم
- ۶۷ بیست و ششم
- ۶۸ بیست و هفتم
- ۶۸ بیست و هشتم
- ۶۸ بیست و نهم
- ۶۹ سی ام
- ۶۹ سی و یکم
- ۶۹ دعای سمات
- ۶۹ دعا برای امام زمان عج
- ۶۹ صلوات منسوبه به ابو الحسن ضراب اصفهانی
- ۷۰ فصل پنجم
- ۷۰ در تعیین اسامی نبی و ائمه علیهم السلام به روزهای هفته و زیارت ایشان در هر روز
- ۷۱ زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله در روز شنبه

- ۷۲ زیارت امیر المؤمنین علیه السلام
- ۷۲ زیارت حضرت فاطمه زهرا علیها السلام
- ۷۲ زیارت حضرت فاطمه زهرا علیها السلام
- ۷۲ ایضا زیارت حضرت زهرا علیها السلام به روایت دیگر
- ۷۲ در زیارت امام حسن علیه السلام می‌گویی
- ۷۳ زیارت حضرت امام حسین علیه السلام
- ۷۳ روز سه‌شنبه به اسم حضرت امام زین العابدین و امام محمد باقر و امام جعفر صادق علیهم السلام است
- ۷۳ روز چهارشنبه به اسم حضرت موسی بن جعفر و امام رضا و امام محمد تقی و امام علی النقی علیهم السلام است
- ۷۳ روز پنجشنبه روز حضرت امام حسن عسکری علیه السلام است
- ۷۴ روز جمعه روز حضرت صاحب الزمان علیه السلام
- ۷۴ فصل ششم در ذکر بعضی از ادعیه مشهوره
- ۷۴ [دعای صباح]
- ۷۵ دعای کمیل بن زیاد علیه الرحمۃ
- ۷۷ دعای عشرات
- ۷۸ دعای سمات
- ۸۰ دعای مشلول
- ۸۲ دعای معروف به یستشیر
- ۸۳ دعای مجیر
- ۸۴ دعای عدیله
- ۸۵ دعای جوشن کبیر
- ۹۰ دعای جوشن صغیر
- ۹۳ دعای سیفی صغیر معروف به دعای قاموس
- ۹۴ فصل هفتم در ذکر بعض آیات و دعاهای نافع مختصره که انتخاب کردم از کتب معتبره
- ۹۴ اول دعای اسم اعظم

- دوم دعای توسل ۹۴
- سوم [یا عَمَّادَ مَنْ لا عَمَّادَ لَهُ] ۹۵
- چهارم دعای خلاص شدن از زندان و بند ۹۶
- پنجم [حضرت فاطمه علیها السلام] ۹۶
- ششم حرز حضرت امام زین العابدین علیه السلام ۹۶
- هفتم [دعای حضرت سجاد] ۹۷
- هشتم [دعائی که جبرئیل علیه السلام به پیغمبر صلی الله علیه و آله آموخت] ۹۷
- نهم: [دعای سریع الإجابة] ۹۷
- دهم: [دعای ایمنی از سلطان و بلاء و ظهور اعداء و خوف و فقر و تنگی سینه] ۹۷
- یازدهم: [دعای فرج حضرت حجة علیه السلام] ۹۸
- دوازدهم: [دعای حضرت مهدی صلوات الله علیه] ۹۸
- سیزدهم: [دعای حضرت حجت علیه السلام] ۹۸
- چهاردهم: [استغاثه به حضرت مهدی علیه السلام] ۹۸
- فصل هشتم در مناجات است ۹۹
- مناجاة خمس عشرة لمولانا علی بن الحسین علیهما السلام ۹۹
- اشاره ۹۹
- المناجاة الاولى مناجاة التائبین ۹۹
- الثانیة مناجاة الشاکین ۱۰۰
- الثالثة مناجاة الخائفین ۱۰۰
- الرابعة مناجاة الراجین ۱۰۰
- الخامسة مناجاة الراجین ۱۰۱
- السادسة مناجاة الشاکین ۱۰۱
- السابعة مناجاة المطیعین لله ۱۰۱
- الثامنة مناجاة المریدین ۱۰۲

۱۰۲	التاسعة مناجاة المحبين
۱۰۳	العاشره مناجاة المتوسلين
۱۰۳	الحادية عشرة مناجاة المفتقرين
۱۰۳	الثانية عشرة مناجاة العارفين
۱۰۴	الثالثة عشرة مناجاة الذاكرين
۱۰۴	الرابعة عشرة مناجاة المعتصمين
۱۰۴	الخامسة عشرة مناجاة الزاهدين
۱۰۵	مناجات منظومه حضرت امير المؤمنين على بن ابى طالب عليه السلام منقول از صحيفه علويه
۱۰۵	ثلاث كلمات من مولانا على عليه السلام فى المناجاة
۱۰۵	باب دوم
۱۰۵	فصل اول
۱۰۵	در فضيلت و اعمال ماه مبارك رجب است
۱۰۵	اشاره
۱۰۶	قسم اول اعمال مشتركه
۱۰۶	اشاره
۱۰۶	اول
۱۰۶	دوم
۱۰۷	سوم
۱۰۷	چهارم
۱۰۷	پنجم
۱۰۸	ششم
۱۰۸	هفتم
۱۰۹	هشتم
۱۰۹	نهم

۱۰۹	دهم
۱۰۹	یازدهم
۱۰۹	دوازدهم
۱۱۰	سیزدهم
۱۱۰	چهاردهم
۱۱۰	پانزدهم
۱۱۰	شانزدهم
۱۱۰	هفدهم
۱۱۱	هیجدهم
۱۱۱	نوزدهم
۱۱۱	بیستم
۱۱۱	[لیلة الرغائب]
۱۱۲	قسم دوم در اعمال مخصوصه ایام و لیالی ماه رجب است
۱۱۲	شب اول
۱۱۲	اشاره
۱۱۲	اول: [آنکه چون هلال را ببند بگوید اللهم أهله علينا]
۱۱۲	دوم: غسل کند
۱۱۲	سوم: [زیارت کند حضرت امام حسین علیه السلام را]
۱۱۲	چهارم: [بعد از نماز مغرب بیست رکعت نماز کند]
۱۱۳	پنجم: [بعد از نماز عشاء دو رکعت نماز کند بخواند]
۱۱۳	ششم: [آنکه بخواند سی رکعت نماز]
۱۱۳	هفتم: [بجا آورد آنچه را که شیخ در مصباح متهجد ذکر نموده]
۱۱۴	روز اول رجب
۱۱۴	اشاره

- اول: [روزه گرفتن] ۱۱۴
- دوم: [غسل کند] ۱۱۴
- سوم: [زیارت امام حسین علیه السلام کند] ۱۱۴
- چهارم: [بخواند دعای طویلی که سید در اقبال نقل فرموده] ۱۱۴
- پنجم: [شروع کند به نماز سلمان رضی الله عنه] ۱۱۴
- روز دوم ۱۱۴
- روز دهم ۱۱۵
- شب سیزدهم ۱۱۵
- روز سیزدهم اول ایام البیض است ۱۱۵
- شب نیمه ماه رجب ۱۱۵
- اشاره ۱۱۵
- اول ۱۱۵
- دوم ۱۱۵
- سوم ۱۱۵
- چهارم ۱۱۶
- پنجم ۱۱۶
- ششم ۱۱۶
- روز نیمه رجب ۱۱۶
- اشاره ۱۱۶
- اول ۱۱۶
- دوم ۱۱۶
- سوم ۱۱۶
- چهارم ۱۱۶
- پنجم ۱۱۷

۱۱۹	روز بیست و پنجم
۱۱۹	شب بیست و هفتم شب مبعث
۱۱۹	اشاره
۱۱۹	اول: [دوازده رکعت نماز می‌خوانی]
۱۱۹	دوم زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
۱۲۰	سوم: [اللهم إني أسألك بالتجلي الأعظم]
۱۲۱	روز بیست و هفتم
۱۲۱	اشاره
۱۲۱	اول
۱۲۱	دوم
۱۲۱	سوم
۱۲۱	چهارم
۱۲۱	پنجم
۱۲۱	ششم
۱۲۲	هفتم
۱۲۲	هشتم
۱۲۲	روز آخر ماه
۱۲۳	فصل دوم
۱۲۳	در فضیلت و اعمال ماه شعبان است
۱۲۳	اعمال مشترکه
۱۲۳	اشاره
۱۲۳	اول
۱۲۳	دوم
۱۲۴	سوم

۱۲۴	چهارم
۱۲۴	پنجم
۱۲۴	ششم
۱۲۴	هفتم
۱۲۵	هشتم
۱۲۶	و اما اعمال مختصه شعبان
۱۲۶	شب اول
۱۲۶	روز اول
۱۲۹	روز سوم
۱۲۹	شب سیزدهم
۱۳۰	شب نیمه شعبان
۱۳۰	اشاره
۱۳۰	اول
۱۳۰	دوم
۱۳۰	سوم
۱۳۱	چهارم
۱۳۱	پنجم
۱۳۱	ششم
۱۳۱	هفتم
۱۳۲	هشتم
۱۳۲	نهم
۱۳۲	دهم
۱۳۳	یازدهم
۱۳۳	دوازدهم

- ۱۳۳ سیزدهم
- ۱۳۴ چهاردهم
- ۱۳۴ پانزدهم
- ۱۳۴ روز نیمه شعبان
- ۱۳۴ در اعمال بقیه این ماه است
- ۱۳۵ فصل سوم
- ۱۳۵ در فضیلت و اعمال ماه مبارک رمضان است
- ۱۳۷ مطلب اول در اعمال مشترکه این ماه است
- ۱۳۷ اشاره
- ۱۳۷ قسم اول اعمالی است که در هر شب و روز این ماه به جا آورده میشود
- ۱۳۷ [اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ]
- ۱۳۸ [يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ يَا غَفُورُ يَا رَحِيمُ]
- ۱۳۸ [اللَّهُمَّ أَدْخِلْ عَلَيَّ أَهْلَ الْقُبُورِ السُّرُورَ]
- ۱۳۸ [دعای اللّٰهَمَّ أَدْخِلْ عَلَيَّ أَهْلَ الْقُبُورِ السُّرُورَ]
- ۱۳۹ قسم دوم اعمالی است که در شبهای ماه رمضان باید به جا آورد و آن چند امر است
- ۱۳۹ اول
- ۱۳۹ دوم
- ۱۳۹ سوم
- ۱۳۹ چهارم
- ۱۴۰ پنجم
- ۱۴۰ ششم
- ۱۴۰ هفتم
- ۱۴۰ هشتم
- ۱۴۰ نهم

۱۴۰ دهم

۱۴۰ یازدهم

۱۴۲ دوازدهم

۱۴۲ سیزدهم

۱۴۲ چهاردهم

۱۴۳ پانزدهم

۱۴۳ شانزدهم

۱۴۳ [تنظیم هزار رکعت نماز]

۱۴۳ [خواندن بعد از هر دو رکعت از نافله‌های ماه رمضان اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِيهَا تَقْضَى وَتُقَدَّرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمَخْتُومِ]

۱۴۳ قسم سوم در اعمال سحرهای ماه مبارک رمضان است و آن چند امر است

۱۴۳ اول

۱۴۴ دوم

۱۴۴ سوم

۱۴۴ چهارم

۱۴۹ پنجم

۱۵۰ ششم

۱۵۱ هفتم

۱۵۱ هشتم

۱۵۱ قسم چهارم در اعمال روزهای ماه رمضان است

۱۵۱ اشاره

۱۵۱ اول

۱۵۳ دوم

۱۵۵ سوم

۱۵۶ چهارم

۱۵۷	پنجم
۱۵۷	ششم
۱۵۷	هفتم
۱۵۷	هشتم
۱۵۷	نهم
۱۵۷	مطلب دوم در اعمال مخصوصه شب و روز ماه مبارک رمضان است
۱۵۷	شب اول
۱۵۸	اشاره
۱۵۸	اول
۱۵۸	دوم
۱۵۸	سوم
۱۵۹	چهارم
۱۵۹	پنجم
۱۵۹	ششم
۱۵۹	هفتم
۱۵۹	هشتم
۱۵۹	نهم
۱۵۹	دهم
۱۵۹	یازدهم
۱۶۰	دوازدهم
۱۶۰	سیزدهم
۱۶۰	چهاردهم
۱۶۱	پانزدهم
۱۶۱	شانزدهم

۱۶۱	هفدهم
۱۶۱	هیجدهم
۱۶۱	نوزدهم
۱۶۲	روز اول
۱۶۲	اشاره
۱۶۲	اول
۱۶۲	دوم
۱۶۲	سوم
۱۶۲	چهارم
۱۶۲	پنجم
۱۶۲	ششم
۱۶۲	هفتم
۱۶۳	روز ششم سنه دویست و یک مردم بیعت کردند با حضرت امام رضا علیه السلام
۱۶۴	شب سیزدهم اول لیالی بیض است
۱۶۴	اشاره
۱۶۴	اول
۱۶۴	دوم
۱۶۴	سوم
۱۶۴	شب پانزدهم از لیالی متبرکه است و در آن چند عمل است
۱۶۴	اول
۱۶۴	دوم
۱۶۵	سوم
۱۶۵	چهارم
۱۶۵	پنجم

- ۱۶۵ روز نیمه سنه دوم ولادت با سعادت حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام
- ۱۶۵ شب هفدهم
- ۱۶۶ اعمال شبهای قدر بر دو نوع است
- ۱۶۶ اشاره
- ۱۶۶ یکی آنکه در هر سه شب باید کرد
- ۱۶۶ اول
- ۱۶۶ دوم
- ۱۶۶ سوم
- ۱۶۷ چهارم
- ۱۶۷ پنجم
- ۱۶۷ ششم
- ۱۶۷ هفتم
- ۱۶۷ هشتم
- ۱۶۷ اعمال مخصوصه این شبها
- ۱۶۸ اعمال شب نوزدهم
- ۱۶۸ اشاره
- ۱۶۸ اول
- ۱۶۸ دوم
- ۱۶۸ سوم
- ۱۶۸ چهارم
- ۱۶۸ شب بیست و یکم
- ۱۶۸ فضیلتش زیادتیر از شب نوزدهم است
- ۱۶۸ و بالجمله از این شب شروع کند به دعاهای شبهای دهه آخر
- ۱۶۸ [اعمال مشترکه دهه آخر]

- ۱۶۹ [دعاهای هر شب از دهه آخر]
- ۱۷۲ بقیه اعمال شب بیست و یکم
- ۱۷۲ [خواندن اللّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اَقْسِمُ لَی جَلْمًا]...
- ۱۷۲ [بعد از احیاء و نماز صبح بخواند لا اِلهَ اِلاَّ اَنْتَ مُقَلَّبَ الْقُلُوبِ وَ الْاَبْصَارِ]
- ۱۷۳ شب بیست و سوم
- ۱۷۳ اشاره
- ۱۷۳ اول
- ۱۷۳ دوم
- ۱۷۳ سوم
- ۱۷۳ چهارم
- ۱۷۳ پنجم
- ۱۷۳ ششم
- ۱۷۴ هفتم
- ۱۷۴ هشتم
- ۱۷۴ شب بیست و هفتم
- ۱۷۴ شب آخر ماه
- ۱۷۴ اشاره
- ۱۷۵ اول
- ۱۷۵ دوم
- ۱۷۵ خواندن سوره انعام و كهف و یس و صد مرتبه اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَ اَتُوْبُ اِلَيْهِ
- ۱۷۵ چهارم
- ۱۷۵ پنجم
- ۱۷۵ ششم
- ۱۷۶ روز سی‌ام

۱۷۶	خاتمه در بیان نمازهای شبها و دعاهاى روزها
۱۷۶	اشاره
۱۷۶	نمازهای شب
۱۷۶	نماز شب اول
۱۷۶	دوم
۱۷۶	سوم
۱۷۶	چهارم
۱۷۷	پنجم
۱۷۷	ششم
۱۷۷	هفتم
۱۷۷	هشتم
۱۷۷	نهم
۱۷۷	دهم
۱۷۷	یازدهم
۱۷۷	دوازدهم
۱۷۸	سیزدهم
۱۷۸	چهاردهم
۱۷۸	پانزدهم
۱۷۸	شانزدهم
۱۷۸	هفدهم
۱۷۸	هیجدهم
۱۷۸	نوزدهم
۱۷۹	بیستم و بیست و یکم و بیست و دوم و بیست و سوم و بیست و چهارم
۱۷۹	بیست و پنجم

۱۷۹	بیست و ششم
۱۷۹	بیست و هفتم
۱۷۹	بیست و هشتم
۱۷۹	بیست و نهم
۱۷۹	سی‌ام
۱۷۹	دعاهای روزها
۱۸۰	اشاره
۱۸۰	دعای روز اول
۱۸۰	روز دوم
۱۸۰	روز سوم
۱۸۰	روز چهارم
۱۸۰	روز پنجم
۱۸۰	روز ششم
۱۸۱	روز هفتم
۱۸۱	روز هشتم
۱۸۱	روز نهم
۱۸۱	روز دهم
۱۸۱	روز یازدهم
۱۸۱	روز دوازدهم
۱۸۱	روز سیزدهم
۱۸۱	روز چهاردهم
۱۸۲	روز پانزدهم
۱۸۲	روز شانزدهم
۱۸۲	روز هفدهم

۱۸۲	روز هیجدهم
۱۸۲	روز نوزدهم
۱۸۲	روز بیستم
۱۸۲	روز بیست و یکم
۱۸۲	روز بیست و دوم
۱۸۳	روز بیست و سوم
۱۸۳	روز بیست و چهارم
۱۸۳	روز بیست و پنجم
۱۸۳	روز بیست و ششم
۱۸۳	روز بیست و هفتم
۱۸۳	روز بیست و نهم
۱۸۳	روز سی‌ام
۱۸۴	فصل چهارم در اعمال ماه شوال است
۱۸۴	شب اول
۱۸۴	اشاره
۱۸۴	اول
۱۸۴	دوم
۱۸۴	سوم
۱۸۴	چهارم
۱۸۴	پنجم
۱۸۴	ششم
۱۸۵	هفتم
۱۸۵	هشتم
۱۸۶	نهم

۱۸۶	دهم
۱۸۶	روز اول روز عید فطر است و اعمال آن چند چیز است
۱۸۶	اول
۱۸۶	دوم
۱۸۶	سوم
۱۸۶	چهارم
۱۸۶	پنجم
۱۸۶	ششم
۱۸۷	هفتم
۱۸۷	هشتم
۱۸۷	نهم
۱۸۷	دهم
۱۸۸	روز بیست و پنجم سنه صد و چهل و هشت به قول بعضی وفات امام جعفر صادق علیه السلام
۱۸۸	فصل پنجم در اعمال ماه ذی القعدة است
۱۸۸	اشاره
۱۸۸	روز یازدهم سنه صد و چهل و هشت روز ولادت با سعادت حضرت امام رضا علیه السلام است
۱۸۸	روز بیست و سوم سنه دویست و سه به قولی شهادت حضرت امام رضا علیه السلام واقع شده
۱۸۹	شب بیست و پنجم شب دحو الارض است
۱۸۹	روز بیست و پنجم روز دحو الارض است و یکی از آن چهار روز است که در تمام سال به فضیلت روزه ممتاز است
۱۸۹	اشاره
۱۸۹	اول نمازی که در کتب شیعه قمیین روایت شده
۱۸۹	دوم خواندن این دعا است که شیخ در مصباح فرموده مستحب است خواندن آن
۱۹۰	روز آخر ماه سنه دویست و بیست بنا بر مشهور حضرت امام محمد تقی علیه السلام
۱۹۰	فصل ششم در اعمال ماه ذی الحجه است

۱۹۰	اشاره
۱۹۰	اعمال دهه اول
۱۹۰	اول
۱۹۰	دوم
۱۹۱	سوم
۱۹۱	چهارم
۱۹۱	پنجم
۱۹۲	روز اول روز بسیار مبارکی است و در آن چند عمل وارد است
۱۹۲	اول
۱۹۲	دوم
۱۹۲	سوم
۱۹۲	چهارم
۱۹۲	روز هفتم
۱۹۲	روز هشتم
۱۹۲	شب نهم
۱۹۲	اشاره
۱۹۳	اول
۱۹۴	دوم
۱۹۴	سوم
۱۹۵	چهارم
۱۹۵	روز نهم روز عرفه و از اعیاد عظیمه است
۱۹۵	اشاره
۱۹۵	اول
۱۹۵	دوم

- ۱۹۵ سوم
- ۱۹۵ پس مشغول شود به اعمال و ادعیه عرفه
- ۱۹۵ اشاره
- ۱۹۶ و سید بن طاووس در اقبال ذکر فرموده سُبْحَانَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ عَرْشُهُ...
- ۱۹۶ پس بخوان این صلوات را که از حضرت صادق علیه السلام منقول است
- ۱۹۶ پس بخوان دعای ام داوود را که ذکر آن در اعمال رجب گذشت
- ۱۹۶ پس بگو این تسبیح را
- ۱۹۷ پس می‌خوانی دعای اللهم من تعباً و تهيأ را
- ۱۹۷ پس بخوان دعای علی بن الحسین علیهما السلام را
- ۱۹۷ [دعای حضرت امام حسین علیه السلام در روز عرفه]
- ۲۰۳ شب دهم از لیالی متبرکه و از آن چهار شبی است که احیای آنها مندوب است
- ۲۰۳ روز دهم عید قربان است و بسیار روز شریفی است و اعمال آن چند چیز است
- ۲۰۳ اول
- ۲۰۳ دوم
- ۲۰۳ سوم
- ۲۰۳ چهارم
- ۲۰۴ پنجم
- ۲۰۴ ششم
- ۲۰۴ روز پانزدهم
- ۲۰۴ شب هیجدهم شب عید غدیر
- ۲۰۴ روز هیجدهم روز عید غدیر
- ۲۰۴ اشاره
- ۲۰۵ اول
- ۲۰۵ دوم

۲۰۵	سوم
۲۰۵	چهارم
۲۰۵	پنجم
۲۰۶	ششم
۲۰۶	هفتم
۲۰۶	هشتم
۲۰۷	نهم
۲۰۷	دهم
۲۰۸	روز بیست و چهارم
۲۰۸	اشاره
۲۰۸	اول
۲۰۸	دوم
۲۰۸	سوم
۲۰۸	چهارم
۲۱۰	پنجم
۲۱۰	روز بیست و پنجم روز شریفی است و روزی است که هل اُتی در حق اهل بیت نازل شده
۲۱۰	روز آخر ذی الحجّه
۲۱۰	فصل هفتم در اعمال ماه محرم
۲۱۰	اشاره
۲۱۱	شب اول
۲۱۱	روز اول بدان که اول محرم اول سال است و در آن دو عمل وارد است
۲۱۱	اول
۲۱۱	دوم
۲۱۱	روز سوم روزی است که حضرت یوسف علیه السلام از زندان بیرون شده

- ۲۱۱ روز نهم روز تاسوعا
- ۲۱۲ شب دهم شب عاشورا
- ۲۱۲ روز دهم روز شهادت ابو عبد الله الحسین علیه السلام
- ۲۱۲ اشاره
- ۲۱۴ [خواندن زیارت السَّلَام عَلَیْكَ يَا وَارِثَ آدَمَ صَفْوَةَ اللَّهِ] ...
- ۲۱۵ روز بیست و پنجم
- ۲۱۵ فصل هشتم در ماه صفر
- ۲۱۵ اشاره
- ۲۱۵ روز اول سنه سی و هفتم شروع به جنگ صفین شد
- ۲۱۵ روز سوم
- ۲۱۵ روز هفتم
- ۲۱۶ روز بیستم روز اربعین
- ۲۱۶ روز بیست و هشتم سنه یازدهم روز وفات حضرت خاتم الانبیاء صلی الله علیه و آله است
- ۲۱۶ فصل نهم در ماه ربیع الاول
- ۲۱۶ شب اول سال سیزدهم بعثت مبدأ هجرت
- ۲۱۷ روز اول
- ۲۱۷ روز هشتم سنه دویست و شصت وفات حضرت امام حسن عسکری علیه السلام واقع شده
- ۲۱۷ روز نهم روز عید بزرگ و روز عید بقر است
- ۲۱۷ روز دوازدهم
- ۲۱۷ روز چهاردهم سنه ۶۴ شصت و چهار یزید بن معاویه به درکات جحیم شتافت
- ۲۱۷ شب هفدهم شب ولادت حضرت خاتم الانبیاء صلی الله علیه و آله و شب بسیار مبارکی است
- ۲۱۷ روز هفدهم
- ۲۱۷ اشاره
- ۲۱۸ اول

۲۱۸ دوم
۲۱۸ سوم
۲۱۸ چهارم
۲۱۸ پنجم
۲۱۸ ششم
۲۱۸ فصل دهم در ماه ربیع الثانی و جمادی الاولی و جمادی الآخرة
۲۱۸ اشاره
۲۱۹ [ماه ربیع الثانی
۲۱۹ و اما اعمال ماه جمادی الآخرة
۲۲۰ فصل یازدهم در اعمال هر ماه نو و اعمال عید نوروز و اعمال ماههای رومی
۲۲۰ اما اعمال هر ماه نو
۲۲۰ اشاره
۲۲۰ اول
۲۲۰ دوم
۲۲۰ سوم
۲۲۰ چهارم
۲۲۰ پنجم
۲۲۰ اعمال عید نوروز
۲۲۱ اما اعمال ماههای رومی
۲۲۳ باب سوم: زیارات
۲۲۳ مقدمه در آداب سفر است
۲۲۳ اشاره
۲۲۳ [روزه
۲۲۳ [صدقه

- ۲۲۳ [غسل و دو رکعت نماز و دعای اللّهُمَّ إِنِّي أَسْتُوْدِعُكَ الْيَوْمَ نَفْسِي]
- ۲۲۴ [استفاده از عمامه هنگام بیرون رفتن]
- ۲۲۴ [داشتن انگشتری با نگین عقیق زرد همراه با خود]
- ۲۲۵ [خواندن بِسْمِ اللّٰهِ وَ بِاللّٰهِ وَ مِنَ اللّٰهِ ...]
- ۲۲۵ اول
- ۲۲۵ دوم
- ۲۲۵ سوم
- ۲۲۵ چهارم
- ۲۲۵ پنجم
- ۲۲۶ ششم
- ۲۲۶ هفتم
- ۲۲۶ هشتم
- ۲۲۶ فصل اول در آداب زیارت
- ۲۲۶ اشاره
- ۲۲۶ اول
- ۲۲۶ دوم
- ۲۲۶ سوم
- ۲۲۷ چهارم
- ۲۲۷ پنجم
- ۲۲۷ ششم
- ۲۲۷ هفتم
- ۲۲۷ هشتم
- ۲۲۷ نهم
- ۲۲۸ دهم

۲۲۸	یازدهم
۲۲۸	دوازدهم
۲۲۸	سیزدهم
۲۲۹	چهاردهم
۲۲۹	پانزدهم
۲۲۹	شانزدهم
۲۲۹	هفدهم
۲۲۹	هیجدهم
۲۲۹	نوزدهم
۲۳۰	بیستم
۲۳۰	بیست و یکم
۲۳۰	بیست و دوم
۲۳۰	بیست و سوم
۲۳۰	بیست و چهارم
۲۳۰	بیست و پنجم
۲۳۰	بیست و ششم
۲۳۰	بیست و هفتم
۲۳۱	بیست و هشتم
۲۳۱	فصل دوم در ذکر اذن دخول هر یک از حریمهای شریفه
۲۳۱	اشاره
۲۳۱	اول
۲۳۲	دوم
۲۳۲	فصل سوم
۲۳۲	در زیارت حضرت رسول خدا و فاطمه زهراء و ائمه بقیع صلوات الله علیهم أجمعین در مدینه طیبه

- ۲۳۳ اما کیفیت زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله
- ۲۳۴ پس زیارت کن حضرت فاطمه علیها السلام را از نزد روضه مطهره
- ۲۳۵ و علماء نیز زیارت مبسوطی را برای آن مظلومه نقل کرده‌اند
- ۲۳۵ زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله از بعید
- ۲۳۸ زیارت ائمه بقیع علیهم السلام
- ۲۳۸ زیارت ائمه بقیع علیهم السلام
- ۲۳۹ قصیده هائیه
- ۲۴۰ ذکر سایر زیارات در مدینه طیبه نقل از مصباح الزائر و غیره
- ۲۴۰ زیارت ابراهیم بن رسول الله صلی الله علیه و آله
- ۲۴۰ زیارت جناب فاطمه بنت اسد والده حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
- ۲۴۱ زیارت حضرت حمزه رضی الله عنه در احد
- ۲۴۲ زیارت قبور شهداء رضوان الله علیهم به احد
- ۲۴۲ ذکر مساجد معظمه در مدینه منوره
- ۲۴۲ [مسجد قبا]
- ۲۴۳ مشربه ام ابراهیم
- ۲۴۳ [مسجد فضیخ]
- ۲۴۳ [مسجد أحزاب]
- ۲۴۳ زیارت وداع
- ۲۴۴ فصل چهارم در فضیلت و کیفیت زیارت امیر المؤمنین علیه السلام
- ۲۴۴ اشاره
- ۲۴۴ مطلب اول در فضیلت زیارت آن حضرت است
- ۲۴۶ مطلب دوم در کیفیت زیارت آن حضرت است
- ۲۴۶ اشاره
- ۲۴۶ مقصد اول در زیارات مطلقه است

- ۲۴۶ اشاره
- ۲۴۶ اول زیارتی است که شیخ مفید و شهید و سید بن طاووس و دیگران ذکر کرده‌اند
- ۲۵۰ زیارت دوم زیارت معروفه به امین الله است که در نهایت اعتبار است
- ۲۵۱ زیارت سوم
- ۲۵۲ زیارت چهارم
- ۲۵۲ زیارت پنجم
- ۲۵۳ زیارت ششم
- ۲۵۴ زیارت هفتم
- ۲۵۶ ذکر وداع امیر المؤمنین علیه السلام
- ۲۵۷ مقصد دوم در زیارات مخصوصه حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
- ۲۵۷ اشاره
- ۲۵۷ اول [زیارات مخصوصه حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در روز عید غدیر خم
- ۲۵۷ [اول زیارت روز غدیر]
- ۲۵۷ دوم زیارتی است که به سندهای معتبره از حضرت امام علی نقی علیه السلام نقل شده
- ۲۶۱ سوم زیارتی است که در اقبال از حضرت صادق علیه السلام نقل شده
- ۲۶۲ دوم از زیارات مخصوصه زیارت روز مولود حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله است
- ۲۶۴ سوم از زیارات مخصوصه زیارت شب مبعث
- ۲۶۴ اشاره
- ۲۶۴ اول زیارت رجبیه
- ۲۶۴ دوم زیارت السَّلامِ عَلَى أَبِي الْأَئِمَّةِ وَ مَعْدِنِ التُّبُؤَةِ است
- ۲۶۴ سوم زیارتی است که شیخ مفید و سید و شهید نقل نموده‌اند
- ۲۶۶ فصل پنجم در فضیلت کوفه و مسجد آن
- ۲۶۶ اشاره
- ۲۶۷ و اما فضیلت مسجد کوفه

- و اما اعمال مسجد کوفه ۲۶۷
- اعمال مسجد کوفه ۲۶۷
- اعمال دکة القضاء و بيت الطشت ۲۶۸
- اعمال دکة القضاء و بيت الطشت ۲۶۸
- اعمال بيت الطشت ۲۶۹
- بيان نماز و دعا در وسط مسجد ۲۶۹
- اعمال ستون هفتم ۲۶۹
- عمل ستون پنجم ۲۷۱
- عمل ستون سوم مقام امام زين العابدين عليه السلام ۲۷۱
- اعمال باب الفرج معروف به مقام نوح عليه السلام ۲۷۲
- اعمال باب الفرج معروف به مقام نوح عليه السلام ۲۷۲
- ذکر نمازی برای حاجت در محل مذکور ۲۷۳
- اعمال محراب امير المؤمنين عليه السلام ۲۷۴
- مناجات حضرت امير المؤمنين عليه السلام ۲۷۴
- اعمال دکه حضرت صادق عليه السلام ۲۷۵
- ذکر نمازی برای حاجت در جامع کوفه ۲۷۵
- زيارت جناب مسلم بن عقيل ۲۷۵
- زيارت هانی بن عروه ۲۷۶
- فصل ششم: در فضيلت و اعمال مسجد سهله و اعمال مسجد زيد و صعصعه ۲۷۶
- اشاره ۲۷۶
- اعمال مسجد سهله ۲۷۷
- ذکر نماز و دعا در مسجد زيد رحمه الله ۲۷۸
- مسجد صعصعه ۲۷۹
- فصل هفتم در فضيلت زيارت حضرت ابو عبد الله الحسين صلوات الله عليه ۲۷۹

۲۷۹ اشاره
۲۷۹ مقصد اول در فضیلت زیارت آن حضرت است
۲۸۱ مقصد دوم در آدابی که زائر حضرت سید الشهداء علیه السلام باید مراعات آنها را نماید
۲۸۱ اشاره
۲۸۱ اول
۲۸۱ دوم
۲۸۱ سوم
۲۸۲ چهارم
۲۸۲ پنجم
۲۸۳ ششم
۲۸۳ هفتم
۲۸۳ هشتم
۲۸۴ نهم
۲۸۴ دهم
۲۸۴ یازدهم
۲۸۵ دوازدهم
۲۸۵ سیزدهم
۲۸۵ چهاردهم
۲۸۶ پانزدهم
۲۸۶ شانزدهم
۲۸۷ هفدهم
۲۸۷ هیجدهم
۲۸۷ نوزدهم
۲۸۸ بیستم

- ۲۸۸ مقصد سوم در کیفیت زیارت حضرت سید الشهداء علیه السلام و زیارت حضرت عباس قدس الله روحه است
- ۲۸۸ اشاره
- ۲۸۸ مطلب اول در زیارات مطلقه حضرت امام حسین علیه السلام است
- ۲۸۸ اشاره
- ۲۸۹ زیارت اول
- ۲۹۰ زیارت دوم
- ۲۹۰ زیارت سوم
- ۲۹۱ زیارت چهارم
- ۲۹۱ زیارت پنجم
- ۲۹۱ زیارت ششم
- ۲۹۱ زیارت هفتم
- ۲۹۵ مطلب دوم در زیارت حضرت عباس بن علی بن ابی طالب علیهم السلام است
- ۲۹۷ مطلب سوم در زیارات مخصوصه حضرت ابی عبد الله الحسین علیه السلام است
- ۲۹۷ اشاره
- ۲۹۷ اول زیارت اول رجب و نیمه آن و نیمه شعبان است
- ۲۹۸ دوم زیارت نیمه رجب غیر از زیارتی که گذشت
- ۲۹۹ سوم زیارت نیمه شعبان است
- ۳۰۰ چهارم زیارت شبهای قدر است
- ۳۰۱ پنجم زیارت حضرت امام حسین علیه السلام است در عید فطر و قربان
- ۳۰۳ ششم زیارت امام حسین علیه السلام در روز عرفه است
- ۳۰۵ هفتم زیارت عاشورا است
- ۳۰۵ اشاره
- ۳۰۵ اول زیارت عاشوراء معروفه است
- ۳۰۵ زیارت عاشوراء

- ۳۰۷ زیارت علقمه
- ۳۱۰ دوم زیارت عاشورای
- ۳۱۱ هشتم زیارت اربعین است
- ۳۱۲ اوقات شریفه زیارت
- ۳۱۳ تزییل در فضیلت و آداب تربت مقدسه امام حسین علیه السلام
- ۳۱۶ فصل هشتم در فضیلت و کیفیت زیارت کاظمین
- ۳۱۶ اشاره
- ۳۱۶ مطلب اول در فضیلت و کیفیت زیارت کاظمین علیهما السلام
- ۳۱۶ بدان که از برای زیارت این دو امام معصوم علیهما السلام فضل بسیاری ذکر شده
- ۳۱۶ و اما کیفیت زیارت کاظمین علیهما السلام
- ۳۱۶ اشاره
- ۳۱۷ اما زیارت مختص به امام موسی علیه السلام
- ۳۱۸ اما زیارت مختص به امام محمد تقی علیه السلام
- ۳۱۸ اما زیارت مختص به امام محمد تقی علیه السلام
- ۳۱۹ زیارت دیگر مختص به آن حضرت
- ۳۲۰ و اما زیارت مشترک میان دو امام همام علیهما السلام
- ۳۲۰ اشاره
- ۳۲۰ قسم اول آنکه آن را برای هر کدام علی حده باید خواند
- ۳۲۰ قسم دوم زیارتی است که به خواندن آن هر دو امام علیهما السلام زیارت شوند
- ۳۲۰ دعای وداع
- ۳۲۱ حکایت سعید صالح صفی متقی حاجی علی بغدادی
- ۳۲۳ مطلب دوم رفتن به مسجد شریف برائا و نماز کردن در آن است
- ۳۲۴ مطلب سوم در زیارت نواب اربعه است
- ۳۲۵ مطلب چهارم در زیارت جناب سلمان رضی الله عنه است

- ۳۲۵ زیارت جناب سلمان رضی الله عنه است
- ۳۲۷ دو تکلیف دیگر پس از زیارت سلمان
- ۳۲۷ اول نماز کردن در طاق کسری
- ۳۲۷ دوم زیارت کردن جناب حذیفه بن الیمان
- ۳۲۸ فصل نهم در بیان فضیلت و کیفیت زیارت
- ۳۲۸ اشاره
- ۳۲۸ اما فضیلت زیارت آن حضرت
- ۳۲۹ و اما کیفیت زیارت آن حضرت
- ۳۲۹ زیارت مشهور آن حضرت
- ۳۲۹ زیارت مشهور آن حضرت
- ۳۳۱ دعا پس از زیارت
- ۳۳۲ اشاره
- ۳۳۲ زیارت جوادیه
- ۳۳۲ زیارت دیگر
- ۳۳۲ زیارت دیگر
- ۳۳۳ وداع حضرت رضا علیه السلام
- ۳۳۳ مؤلف گوید که: در اینجا چند مطلب است که شایسته و مناسب است ذکرش
- ۳۳۳ اول
- ۳۳۳ دوم
- ۳۳۴ سوم
- ۳۳۴ چهارم
- ۳۳۵ پنجم
- ۳۳۶ فصل دهم در زیارت ائمه سر من رای علیهم السلام و اعمال سرداب مطهر
- ۳۳۶ اشاره

- مقام اول در زیارت دو امام معصوم حضرت امام علی نقی و حضرت امام حسن عسکری صلوات الله علیهما ۳۳۶
- زیارت دو امام معصوم حضرت امام علی نقی و حضرت امام حسن عسکری صلوات الله علیهما ۳۳۶
- زیارت حضرت هادی علیه السلام ۳۳۷
- زیارت حضرت امام حسن عسکری علیه السلام ۳۳۸
- آنگاه زیارت کن ملکه دنیا و آخرت والده امام قائم علیه السلام را ۳۴۰
- زیارت حکیمه دختر امام محمد تقی علیه السلام ۳۴۰
- جلالت سید حسین فرزند امام هادی علیه السلام ۳۴۱
- [مزار امامزاده سید محمد فرزند حضرت امام علی نقی علیه السلام در نزدیکی بلد یک منزلی سامره] ۳۴۱
- مقام دوم در آداب سرداب مطهر و کیفیت زیارت حجه ۳۴۲
- زیارت حضرت حجه بن الحسن صاحب الزمان صلوات الله علیه و علی آبائه ۳۴۲
- زیارت دیگر ۳۴۴
- زیارت دیگر ۳۴۵
- ذکر صلوات بر آن حضرت ۳۴۶
- زیارت دیگر ۳۴۶
- امر اول دعای ندبه است ۳۴۶
- امر دوم زیارتی است که هر روز بعد از نماز صبح مولای ما صاحب الزمان علیه السلام به آن زیارت کرده می‌شود ۳۴۹
- امر سوم دعای عهد است ۳۴۹
- امر چهارم دعا برای حضرت صاحب الامر علیه السلام ۳۵۰
- فصل در زیارات جامعه ۳۵۱
- اشاره ۳۵۱
- مقام اول در زیارات جامعه که هر امامی را به آن زیارت می‌توان نمود ۳۵۱
- اشاره ۳۵۱
- زیارت اول ۳۵۱
- زیارت دوم جامعه کبیره ۳۵۲

- ۳۵۲ جامعه کبیره
- ۳۵۴ حکایت سید رشتی
- ۳۵۵ زیارت سوم
- ۳۵۶ زیارت چهارم زیارت معروفه به امین الله است
- ۳۵۶ زیارت پنجم زیارت الخمد لله الذی اشهدنا مشهد اولیائه فی رجب
- ۳۵۶ مقام دوم در دعایی که بعد از زیارت هر یک از ائمه علیهم السلام خوانده می‌شود
- ۳۵۷ مقام سوم در صلوات بر حجج طاهره علیهم السلام است
- ۳۵۷ صلوات بر حجج طاهره علیهم السلام
- ۳۵۷ صلوات بر پیغمبر صلی الله علیه و آله
- ۳۵۸ صلوات بر امیر المؤمنین علیه السلام
- ۳۵۸ صلوات بر سیده نسوان فاطمه علیها السلام
- ۳۵۸ صلوات بر حسن و حسین علیهما السلام
- ۳۵۸ صلوات بر علی بن الحسین علیهما السلام
- ۳۵۹ صلوات بر محمد بن علی علیهما السلام
- ۳۵۹ صلوات بر جعفر بن محمد علیهما السلام
- ۳۵۹ صلوات بر موسی بن جعفر علیهما السلام
- ۳۵۹ صلوات بر علی بن موسی علیهما السلام
- ۳۵۹ صلوات بر محمد بن علی بن موسی علیهم السلام
- ۳۵۹ صلوات بر علی بن محمد علیهما السلام
- ۳۶۰ صلوات بر حسن بن علی بن محمد علیهم السلام
- ۳۶۰ صلوات بر ولی الامر المنتظر علیه السلام
- ۳۶۰ خاتمه در بیان زیارت انبیای عظام علیهم السلام و زیارت امامزادگان عالی مقام و زیارت قبور مؤمنین
- ۳۶۰ اشاره
- ۳۶۰ مطلب اول در زیارت پیغمبران عظام علیهم السلام است

- ۳۶۱ مطلب دوم در زیارت امامزادگان عظام
- ۳۶۱ زیارت امامزادگان عظام
- ۳۶۱ اول سیده جلیله معظمه حضرت فاطمه بنت موسی بن جعفر علیهم السلام که به حضرت معصومه سلام الله علیها شهرت دارد
- ۳۶۲ دوم امامزاده لازم التعظیم جناب شاهزاده عبد العظیم
- ۳۶۴ مطلب سوم در زیارت قبور مؤمنین رضی الله عنهم أجمعین است
- ۳۶۶ ملحقات مفاتیح الجنان
- ۳۶۶ مقدمه
- ۳۶۶ اول دعای وداع ماه مبارک رمضان است
- ۳۶۷ دوم خطبه روز عید فطر است
- ۳۶۸ سوم زیارت جامعه أئمة المؤمنین است
- ۳۷۱ چهارم دعایی است با مضامین عالیه که بعد از زیارت هر یک از ائمه علیهم السلام خوانده می‌شود
- ۳۷۲ پنجم در ذکر زیارت وداع
- ۳۷۳ ششم
- ۳۷۳ هفتم
- ۳۷۴ هشتم در آداب زیارت به نیابت است
- ۳۷۶ حواشی کتاب مفاتیح الجنان
- ۳۷۶ حدیثُ الْکِسَاءِ
- ۳۷۶ مقدمه
- ۳۷۷ متن عربی
- ۳۷۸ ترجمه فارسی
- ۳۸۰ فضیلت سوره یس
- ۳۸۰ فضیلت سوره الرَّحْمَنِ
- ۳۸۰ فضیلت سوره واقعه
- ۳۸۱ فضیلت سوره جُمعه

- ۳۸۱ فضیلت سوره تبارک
- ۳۸۱ فضیلت سوره التَّبَأُ
- ۳۸۱ فضیلت سوره أَعْلَى
- ۳۸۱ فضیلت سوره وَالشَّمْسِ
- ۳۸۲ درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

مفاتیح الجنان

مشخصات کتاب

سرشناسه: قمی عباس ۱۲۵۴ - ۱۳۱۹. عنوان قراردادی: مفاتیح الجنان. فارسی - عربی. برگزیده عنوان و نام پدید آور: منتخب مفاتیح الجنان تالیف عباس قمی [به خط محمد باقر شریف. مشخصات نشر: تهران برهان ۱۳۷۹. مشخصات ظاهری: [۵۱۲] ص ۹×۱۲/۵ س.م. شابک: ۶۵۰۰ ریال ۹۶۴-۶۰۷۲-۲۱-۶؛ ۷۰۰۰ ریال چاپ دوم؛ ۷۵۰۰ ریال چاپ سوم یادداشت: فارسی - عربی یادداشت: چاپ دوم: ۱۳۸۰. یادداشت: چاپ سوم ۱۳۸۱. یادداشت: عنوان روی جلد: مفاتیح الجنان عنوان روی جلد: مفاتیح الجنان موضوع: قرآن. برگزیده‌ها - ترجمه‌ها موضوع: دعاها موضوع: زیارتنامه‌ها رده بندی کنگره: BP۲۶۷/۸/ق/۹ م ۷۰۴۲۱۲۸ رده بندی دیویی: ۲۹۷/۷۷۲ شماره کتابشناسی ملی: م ۷۹-۱۱۵۶۳

مقدمه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ الْحَمْدَ مِفْتَاحًا لِذِكْرِهِ وَ خَلَقَ الْأَشْيَاءَ نَاطِقَةً بِحَمْدِهِ وَ شُكْرِهِ وَ الصَّلَاةَ وَ السَّلَامَ عَلَيَّ نَبِيِّ مُحَمَّدٍ الْمُشْتَقِّ اسْمُهُ مِنْ اسْمِهِ الْمُحْمَدِ وَ عَلَيَّ آلِهِ الطَّاهِرِينَ أُولَى الْمَكَارِمِ وَ الْجُودِ. و بعد چنین گوید این فقیر بی بضاعت و متمسک به احادیث اهل بیت رسالت علیهم السلام عباس بن محمد رضا القمی ختم الله لهما بالحسنى و السعادة که بعضی از اخوان مؤمنین از این داعی درخواست نمودند که کتاب مفتاح الجنان را که متداول شده بین مردم مطالعه نمایم و آنچه از ادعیه آن کتاب که سند دارد ذکر نمایم و آنچه را که سندش به نظرم نرسیده ذکر نمایم و اضافه کنم بر آن بعض ادعیه و زیارات معتبره که در آن کتاب ذکر نشده پس احقر خواهش ایشان را اجابت نموده و این کتاب را به همان ترتیب جمع آورده و نامیدم آن را به مفاتیح الجنان و مرتب گردانیدم آن را بر سه باب: باب اول: در تعقیب نمازها و دعاهاى ایام هفته و اعمال شب و روز جمعه و بعض ادعیه مشهوره و مناجات خمس عشره و غیرها. باب دوم: در اعمال ماههای سال و فضیلت و اعمال روز نوروز و اعمال ماههای رومی باب سیم: در زیارات و آنچه مناسب آن باب است امید که اخوان مؤمنین بر وفق آن عمل نمایند و این گنه کار رو سیاه را از دعا و زیارات و طلب مغفرت فراموش نفرمایند

باب اول

اشاره

در تعقیب نمازها و دعاهاى ایام هفته و اعمال شب و روز جمعه و بعض ادعیه مشهوره و مناجات خمس عشره و غیرها و در آن چند فصل است

فصل اول در تعقیبات مشترکه

منقول از مصباح شیخ طوسی قدس سره و غیره: پس هر گاه سلام نماز دادی سه مرتبه الله اکبر بگو و بلند کن در هر یک دستها را تا محاذی گوشها پس بگو: لا إله إلا الله إلهها واحدًا وَ نَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ لا إله إلا الله وَ لا نَعْبُدُ إلا إِيَّاهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَ لَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ لا إله إلا الله رَبُّنَا وَ رَبُّ آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ لا إله إلا الله وَ حِدَهُ وَ حِدَهُ وَ حِدَهُ أَنْجَزَ وَعَدَهُ وَ نَصَرَ عَبْدَهُ وَ أَعَزَّ جُنْدَهُ وَ هَزَمَ الْأَحْزَابَ وَ حِدَهُ فَلَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَ يُمِيتُ وَ يُحْيِي وَ هُوَ حَيٌّ لا- يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ پس بگو:

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ بِسْمِ بَكْرِ: اللَّهُمَّ اهْدِنِي مِنْ عِنْدِكَ وَأَفِضْ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ وَأَنْشُرْ عَلَيَّ مِنْ رَحْمَتِكَ وَأَنْزِلْ عَلَيَّ مِنْ بَرَكَاتِكَ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي كُلَّهَا جَمِيعًا فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ كُلَّهَا جَمِيعًا إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ أَحْبَبَ بِهِ إِلَيْكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ كُلِّ شَرٍّ أَحْبَبَ بِهِ عَلَمُكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عَافِيَتَكَ فِي أُمُورِي كُلِّهَا وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ خِزْيِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الآخِرَةِ وَأَعُوذُ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَعِزَّتِكَ الَّتِي لَا تُرَامُ وَقُدْرَتِكَ الَّتِي لَا يَمْتَنِعُ مِنْهَا شَيْءٌ مِنْ شَرِّ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنْ شَرِّ الأَوْجَاعِ كُلِّهَا وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبْرَهُ تَكْبِيرًا پس تسبیح می کنی حضرت زهراء علیها السلام و می گویی پیش از آنکه از موضع خود حرکت کنی ده مرتبه: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ إِلَهًا وَاحِدًا أَحَدًا فَرْدًا صَمَدًا لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا مَوْلَفٌ گويد که: فضیلت این تهلیل بسیار وارد شده خصوصاً در تعقیب نماز صبح و شام و هنگام طلوع و غروب آفتاب پس می گویی: سُبْحَانَ اللَّهِ كَلَّمَا سَبَّحَ اللَّهُ شَيْءٌ وَ كَمَا يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُسَبَّحَ وَ كَمَا هُوَ أَهْلُهُ وَ كَمَا يَتَّبِعِي لِكْرَمِ وَجْهِهِ وَ عِزِّ جَلَالِهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ كَلَّمَا حَمِدَ اللَّهُ شَيْءٌ وَ كَمَا يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُحَمَدَ وَ كَمَا هُوَ أَهْلُهُ وَ كَمَا يَتَّبِعِي لِكْرَمِ وَجْهِهِ وَ عِزِّ جَلَالِهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ كَلَّمَا هَلَّلَ اللَّهُ شَيْءٌ وَ كَمَا يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُهَلَّلَ وَ كَمَا هُوَ أَهْلُهُ وَ كَمَا يَتَّبِعِي لِكْرَمِ وَجْهِهِ وَ عِزِّ جَلَالِهِ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ كَلَّمَا كَبَّرَ اللَّهُ شَيْءٌ وَ كَمَا يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُكَبَّرَ وَ كَمَا هُوَ أَهْلُهُ وَ كَمَا يَتَّبِعِي لِكْرَمِ وَجْهِهِ وَ عِزِّ جَلَالِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ عَلَى كُلِّ نِعْمَةٍ أَنْعَمَ بِهَا عَلَيَّ وَ عَلَى كُلِّ أَحَدٍ مِنْ خَلْقِهِ مِمَّنْ كَانَ أَوْ يَكُونُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا أَرْجُو وَ خَيْرِ مَا لَا أَرْجُو وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا أَخْذَرُ وَمِنْ شَرِّ مَا لَا أَخْذَرُ پس می خوانی سوره حمد و آیه الکرسی و شهد الله و آیه قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكُ الْمُلْكِ وَ آیه سخره و آن سه آیه است از سوره اعراف که اول آن إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ است و آخر آن مِنَ الْمُحْسِنِينَ پس می گویی سه مرتبه: سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَ سَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ پس می گویی سه مرتبه: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي فَرْجًا وَ مَخْرَجًا وَ ارْزُقْنِي مِنْ حَيْثُ أَحْتَسِبُ وَ مِنْ حَيْثُ لَا- أَحْتَسِبُ وَ این دعایی است که جبرئیل تعلیم حضرت یوسف علیه السلام کرد هنگامی که در زندان بود پس بگیر ریش خود را بدست راست و کف دست چپ را بگشا به جانب آسمان و بگو هفت مرتبه يَا رَبُّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ عَجِّلْ فَرَجَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ بگو نیز به همان حال سه مرتبه يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ ارْحَمْنِي وَ اجْزِنِي مِنَ النَّارِ پس می خوانی دوازده مرتبه قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ وَ می گویی: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكُونِ الْمَخْرُوجِ الطَّاهِرِ الطَّهْرِ الْمُبَارِكِ وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ وَ سُلْطَانِكَ الْقَدِيمِ يَا وَهْبَ الْعَطَايَا يَا مُطَلِقَ الْأَسَارَى وَ يَا فَكَكَ الرَّقَابِ مِنَ النَّارِ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُعْتِقَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَ أَنْ تُخْرِجَنِي مِنَ الدُّنْيَا سَالِمًا وَ [أَنْ تُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ آمِنًا وَ أَنْ تُجْعَلَ دُعَائِي أَوْلَاهُ فَالاحَا وَ أَوْسَطُهُ نَجَاحًا وَ آخِرُهُ صَلاحًا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَامُ الْغُيُوبِ وَ در صحیفه علویه است: در تعقیب هر فریضه یا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ سَمْعٌ عَنْ سَمْعٍ وَ يَا مَنْ لَا يُغَلِّطُهُ السَّائِلُونَ وَ يَا مَنْ لَا يُبْرِئُهُ إِلَّا حَاحُ الْمُلْحِنِ أَذْفَنِي بَرْدَ عَفْوِكَ وَ حَلَاوَةَ رَحْمَتِكَ وَ مَغْفِرَتِكَ وَ نِزْمِي گویی: إِلَهِي هِدِيهِ صِلَاتِي صِلَاتِيهَا لَا لِحَاجَةٍ مِنْكَ إِلَيْهَا وَ لَا رَغْبَةٍ مِنْكَ فِيهَا إِلَّا- تَعْظِيمًا وَ طَاعَةً وَ إِجَابَةً لِمَكَ إِلَى مَا أَمَرْتَنِي بِهِ إِلَهِي إِنْ كَانَ فِيهَا حَلَلٌ أَوْ نَقْصٌ مِنْ رُكُوعِهَا أَوْ سُجُودِهَا فَلَا تُؤَاخِذْنِي وَ تَفَضَّلْ عَلَيَّ بِالْقَبُولِ وَ الْغُفْرَانِ وَ نِزْمِي خَوَانِي عَقِبَ هَرِ نَمَازِ إِيْنِ دَعَا رَا كِه بِيغْمِرَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ تَعْلِيمِ امير المؤمنين عليه السلام نموده برای حافظه سُبْحَانَ مَنْ لَا يَعْتَدِي عَلَيَّ أَهْلُ مَمْلَكَتِهِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَأْخُذُ أَهْلَ الأَرْضِ بِالْأَوَانِ الْعَذَابِ سُبْحَانَ الرَّؤُوفِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي فِي قَلْبِي نُورًا وَ بَصْرًا وَ فَهْمًا وَ عِلْمًا إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَ در مصباح كفعمی است که: سه مرتبه بگو بعد از نمازها أَعِيدُ نَفْسِي وَ دِينِي وَ أَهْلِي وَ مِيَالِي وَ وَلَدِي وَ إِخْوَانِي فِي دِينِي وَ مَا رَزَقْنِي رَبِّي وَ خَوَاتِيمَ عَمَلِي وَ مَنْ يَغْنِينِي أَمْرُهُ بِاللَّهِ الْوَاحِدِ الْوَاحِدِ الصَّمَدِ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ وَ بَرَبِّ الْفَلَقِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَ مِنْ شَرِّ غَاسِقِ إِذَا وَقَبَ وَ مِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ وَ مِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ وَ بَرَبِّ النَّاسِ مَلِكِ النَّاسِ إِلَهِ النَّاسِ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ

النَّاسِ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ. و از خط شیخ شهید منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرموده: هر که خواهد که خدا او را در قیامت بر اعمال بد او مطلع نگرداند و دیوان گناهان او نگشاید باید که بعد از هر نماز این دعا بخواند: اللَّهُمَّ إِنَّ مَغْفِرَتَكَ أَرْجَى مِنْ عَمَلِي وَإِنَّ رَحْمَتَكَ أَوْسَعُ مِنْ ذَنْبِي اللَّهُمَّ إِنَّ كَمَا كَانَ ذَنْبِي عِنْدَكَ عَظِيمًا فَعَفْوُكَ أَكْبَرُ مِنْ ذَنْبِي اللَّهُمَّ إِنَّ لَمْ أَكُنْ أَهْلًا أَنْ أُتْلِعَ رَحْمَتَكَ فَارْحَمْتِكَ أَهْلٌ أَنْ تُبْلَغَنِي وَتَسَعِيَ لَأَنَّهَا وَسَعَتْ كُلُّ شَيْءٍ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ و از ابن بابویه رحمه الله علیه منقول است که فرموده: چون از تسبیح حضرت فاطمه صلوات الله علیها فارغ شوی بگو: اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ وَلَكَ السَّلَامُ وَإِلَيْكَ يَعُودُ السَّلَامُ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى الْأَيْمَةِ الْهَادِيَةِ الْمُهَيَّبَةِ السَّلَامُ عَلَى جَمِيعِ أَنْبِيَاءِ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَمَلَائِكَتِهِ السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ السَّلَامُ عَلَى عَلِيِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيْ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ أَجْمَعِينَ السَّلَامُ عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيِّ يَا قَرِيبَ عِلْمِ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ مُحَمَّدِ السَّلَامِ عَلَى مُوسَى بْنِ جَعْفَرِ الْكَاطِمِ السَّلَامُ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضَا السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيِّ الْجَوَادِ السَّلَامُ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدِ الْهَادِي السَّلَامُ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيِّ الرَّكِيِّ الْعَسْكَرِيِّ السَّلَامُ عَلَى الْحُجَّةِ بْنِ الْحَسَنِ الْقَائِمِ الْمُهَيَّبِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ پس هر حاجت که داری از خدا بطلب شیخ کفعمی فرموده: بعد از نمازها می گوئی: رَضِيَتْ بِاللَّهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ نَبِيًّا وَبِعَلِيِّ إِمَامًا وَبِالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلِيِّ وَمُحَمَّدٍ وَجَعْفَرٍ وَمُوسَى وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَالْحَسَنِ وَالْخَلْفِ الصَّالِحِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ أَيْمَةً وَسِيَادَةً وَقَادَةً بِهِمْ أَتَوَلَّى وَمِنْ أَعْدَائِهِمْ أَتَبَرَأُ بِسُؤَالِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ وَالْمَعَاوَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

فصل دوم در تعقیبات مختصه

تعقیب نماز ظهر کما فی المتجهد

لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مُوجِبَاتِ رَحْمَتِكَ وَعَزَائِمِ مَغْفِرَتِكَ وَالْغَنِيمَةَ مِنْ كُلِّ بَرٍّ وَالسَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ بَرٍّ وَالسَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ إِثْمٍ اللَّهُمَّ لا تَدْعُ لِي ذَنْبًا إِلا عَفَرْتَهُ وَلا هَمًّا إِلا فَرَجْتَهُ وَلا سُقْمًا إِلا شَفَيْتَهُ وَلا عَيْبًا إِلا سَتَرْتَهُ وَلا رِزْقًا إِلا بَسَّطْتَهُ وَلا خَوْفًا إِلا آمَنْتَهُ وَلا سُوءًا إِلا صَيَّرْتَهُ وَلا حَاجَةً هِيَ لَكَ رِضًا وَلا لِي فِيهَا صِيْلَاحٌ إِلا قَضَيْتَهَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ آمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ و می گوئی ده مرتبه: بِاللَّهِ اعْتَصَمْتُ وَبِاللَّهِ اتَّقَى وَعَلَى اللَّهِ اتَّوَكَّلْتُ يَا غَافِقُ ذُنُوبِي فَأَنْتَ أَكْبَرُ وَإِنْ دَامَ بُخْلِي فَأَنْتَ أَجْوَدُ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي عَظِيمَ ذُنُوبِي بِعَظِيمِ عَفْوِكَ وَكَثِيرَ تَفْرِيطِي بِظَاهِرِ كَرَمِكَ وَاقْمَعْ بُخْلِي بِفَضْلِ جُودِكَ اللَّهُمَّ مَا بَنَا مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنْكَ لا إِلَهَ إِلا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَآتُوبُ إِلَيْكَ

تعقیب نماز عصر منقول از متجهد

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لا إِلَهَ إِلا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ذُو [ذَا] الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَأَسْأَلُهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيَّ تَوْبَةً عِنْدَ ذَلِيلٍ خَاضِعٍ فَقِيرٍ بَائِسٍ مِسْكِينٍ مُسْتَجِيرٍ لا يَمْلِكُ لِنَفْسِهِ نَفْعًا وَلا ضَرًّا وَلا مَوْتًا وَلا حَيَاةً وَلا نُشُورًا پس می گوئی: اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ نَفْسٍ لا تَشْبَعُ وَمِنْ قَلْبٍ لا يَخْشَعُ وَمِنْ عِلْمٍ لا يَنْفَعُ وَمِنْ صَلَاةٍ لا تُرْفَعُ وَمِنْ دُعَاءٍ لا يُسْمَعُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْيُسْرَ بَعْدَ الْعُسْرِ وَالْفَرَجَ بَعْدَ الْكُرْبِ وَالرِّخَاءَ بَعْدَ الشَّدَةِ اللَّهُمَّ مَا بَنَا مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنْكَ لا إِلَهَ إِلا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَآتُوبُ إِلَيْكَ و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: هر که استغفار کند بعد از نماز عصر هفتاد مرتبه بیامرزد حق تعالی از او هفتصد گناه و روایت شده از حضرت امام محمد تقی علیه السلام که: هر که بخواند إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ را بعد از عصر ده مرتبه بگذرد برای او در روز قیامت مثل عملهای خلاق در این روز و مستحب است خواندن دعای عشرات در هر صبح و مساء و افضل اوقات آن بعد از عصر روز جمعه است و آن

تعقیب نماز صبح منقول از مصباح منهج

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاهْدِنِي لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَمِي كَوَيْبِي دِه
 رتبه: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْأَوْصِيَاءِ الرَّاضِيَةِ مِنَ الْمَرْضِيَّةِ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَبَارِكْ عَلَيْهِمْ بِأَفْضَلِ بَرَكَاتِكَ وَالسَّلَامُ
 عَلَيْهِمْ وَعَلَى أَرْوَاحِهِمْ وَأَجْسَادِهِمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَابْنِ صَلَوَاتٍ فِي عَصْرِهَاي جَمْعُهُ نِيَزَ وَارْدَ شَدَّةً بِأَفْضَلِ بَسِيَارٍ وَبِغَوِي نِيَزَ:
 اللَّهُمَّ أَحْيِنِي عَلَى مَا أَحْيَيْتَ عَلَيْهِ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ وَأَمْنِي عَلَى مَا مَاتَ عَلَيْهِ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَبِغَوِي صَدِّ رَتْبَهُ: أَسْتَغْفِرُ
 اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ وَصَدِّ رَتْبَهُ أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَافِيَةَ وَصَدِّ رَتْبَهُ أَسْتَجِيرُ بِاللَّهِ مِنَ النَّارِ وَصَدِّ رَتْبَهُ وَأَسْأَلُهُ الْجَنَّةَ وَصَدِّ رَتْبَهُ أَسْأَلُ اللَّهَ
 الْخُورَ الْعَيْنِ وَصَدِّ رَتْبَهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ وَصَدِّ رَتْبَهُ تَوْحِيدَ وَصَدِّ رَتْبَهُ صَدِّ لِي اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَدِّ
 رَتْبَهُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَصَدِّ رَتْبَهُ مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ وَلَا
 حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ بِسْمِ اللَّهِ: أَصْبَحْتُ لِلَّهِ مُعْتَصِمًا بِذِمَامِكَ الْمُنِيعِ الَّذِي لَا يُطَاوَلُ وَلَا يُحَاوَلُ مِنْ شَرِّ كُلِّ غَاشِمٍ وَ
 طَارِقٍ مِنْ سَائِرٍ مَنْ خَلَقْتَ وَمَا خَلَقْتَ مِنْ خَلْقِكَ الصَّامِتِ وَالنَّاطِقِ فِي جُنَّةٍ مِنْ كُلِّ مَخُوفٍ بِلَبَاسٍ سَابِعِهِ وَلَا يَأْهَلُ بَيْتَ نَبِيِّكَ مُحْتَجِبًا
 مِنْ كُلِّ قَاصِدٍ لِي إِلَى أَدِيَّتِهِ بِجِدَارٍ حَصَّةٍ بَيْنَ الْإِخْلَاصِ فِي الْاعْتِرَافِ بِحَقِّهِمْ وَالتَّمَسُّكِ بِحَبْلِهِمْ مُوقِنًا أَنَّ الْحَقَّ لَهُمْ وَمَعَهُمْ وَفِيهِمْ وَبِهِمْ
 أَوْلَى مِنْ وَالْوَا وَأَجَانِبُ مَنْ جَانَبُوا فَأَعِزَّنِي اللَّهُمَّ بِهِمْ مِنْ شَرِّ كُلِّ مَا أَتَقِيهِ يَا عَظِيمُ حَجَزْتَ الْأَعَادِي عَنِّي بِيَدَيْ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّا
 جَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَعْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ وَابْنِ دَعَا فِي هَرِّ صَبْحٍ وَشَامِ خَوَانِدِهِ مِي شُودِ وَآنِ دَعَايِ امِيرِ
 الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ اسْتَدْرُ لَيْلَةَ الْمَبِيتِ وَدَرِّ تَهْذِيبِ رَوَايَتِ شَدَّةً كِه: هَرِّ كِه بَعْدَ از نَمَازِ صَبْحِ دِه رَتْبَهُ بِكُوَيْدِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَ
 بِحَمْدِهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ حَقِّ تَعَالَى اُو رَا عَافِيَتِ دِهْدِ از كُورِي وَدِيوَانِكِي وَجِذَامِ وَفَقْرِ وَخَانِهِ بَرِ سَرِ فِرُودِ
 آمَدَنِ يَا خِرَافَتِ دَرِ هِنْكَامِ پِيرِي. وَشِيخِ كَلِينِي از حَضْرَتِ صَادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ رَوَايَتِ كَرْدِه كِه: هَرِّ كِه بَعْدَ از نَمَازِ صَبْحِ وَنَمَازِ مَغْرَبِ
 بِكُوَيْدِ هَفْتِ رَتْبَهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ حَقِّ تَعَالَى دَفْعِ كَنْدِ از اُو هَفْتَادِ نَوْعِ از اَنْوَاعِ بِلَا كِه
 آسَانْتَرِ اَنهَا بَادِ وَپِيسِي وَدِيوَانِكِي بَاشَدِ وَاگر شَقِي بَاشَدِ مَحُو شُودِ از اَشْقِيَا وَنُوشْتِه شُودِ از سَعْدَا. وَنِيَزِ از اَن حَضْرَتِ رَوَايَتِ كَرْدِه
 كِه: بَرَايِ دُنْيَا وَآخِرَتِ وَرَفْعِ دَرْدِ چَشْمِ ابْنِ دَعَا رَا بَعْدَ از نَمَازِ صَبْحِ وَمَغْرَبِ بِخَوَانِدِ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 عَلَيْكَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلِ الثُّورَ فِي بَصْرِي وَالبَصِيرَةَ فِي دِينِي وَالبُصِيرَةَ فِي قَلْبِي وَالبَصِيرَةَ فِي عَمَلِي وَالسَّلَامَةَ فِي
 نَفْسِي وَالسَّعَةَ فِي رِزْقِي وَالشُّكْرَ لَكَ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي شِيخِ ابْنِ فَهْدِ دَرِ عَدَّةِ الدَّعَايِ از حَضْرَتِ امَامِ رِضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ نَقْلِ كَرْدِه كِه: هَرِّ
 كِه بِكُوَيْدِ دَرِ عَقْبِ نَمَازِ صَبْحِ ابْنِ كَلَامِ رَا حَاجَتِي طَلَبِ نَكَنْدِ مَگر اَنكَ آسَانِ شُودِ بَرَايِ اُو وَكَفَايَتِ كَنْدِ حَقِّ تَعَالَى اَنچِه رَا كِه
 مَهْمِ اُو اسْت: بِسْمِ اللَّهِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَفْوُضْ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ فَوَقَاهُ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا لَا إِلَهَ إِلَّا
 أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجِبْنَا لَهُ وَنَجِّنَاهُ مِنَ الْعَمِّ وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ رَبِّهِمْ
 إِلَهُ وَفَضْلٍ لَمْ يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ مِمَّا شَاءَ اللَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا مَا شَاءَ النَّاسُ مَا شَاءَ اللَّهُ وَإِنْ كَرِهَ النَّاسُ حَسْبِيَ الرَّبُّ
 مِنَ الْمَرْبُوبِينَ حَسْبِيَ الْخَالِقُ مِنَ الْمَخْلُوقِينَ حَسْبِيَ الرَّازِقُ مِنَ الْمَرْزُوقِينَ حَسْبِيَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ حَسْبِيَ مَنْ هُوَ حَسْبِي حَسْبِيَ مَنْ لَمْ
 يَزَلْ حَسْبِي حَسْبِي مَنْ كَانَ مِثْلَ كُنْتُ لَمْ يَزَلْ حَسْبِي حَسْبِي اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ مُؤَلَّفِ كُوَيْدِ كِه:
 شِيخِ مَا ثَقَّةَ الْإِسْلَامِ نُورِي نُورِ اللَّهِ مَرْقَدِه دَرِ كِتَابِ دَارِ السَّلَامِ از شِيخِ خُودِ مَرْحُومِ خُلْدِ مَقَامِ عَالَمِ رَبَانِي جَنَابِ حَاجِ مَلَا فَتْحِ عَلِي
 سُلْطَانِ آبَادِي رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ نَقْلِ فَرْمُودِه كِه فَاضِلِ مَقْدَسِ آخُونْدِ مَلَا مُحَمَّدِ صَادِقِ عِرَاقِي دَرِ غَايَتِ سَخْتِي وَپَرِيشَانِي وَبَدِ حَالِي بُوْدِ
 وَبِهِ هِيچِ وَجِهِ بَرَايِ اُو گَشَايَشِي نَمِي شَدِ تا اَن كِه شَبِي دَرِ خُوابِ دِيدِ كِه دَرِ يَكِ وَادِي خِيْمِه بَزْرُگِي بَا قَبِه سَرِ پَا اسْتِ پَرَسِيدِ ابْنِ
 خِيْمِه از كِيَسْتِ گَفْتَنْدِ از كِهْفِ حَصِينِ وَغِيَاثِ مَضْطَرِّ مُسْتَكِينِ حَضْرَتِ قَائِمِ مَهْدِي وَامَامِ مَنظَرِ مَرْضِي عَجَلِ اللَّهِ فَرَجِه مِي بَاشَدِ پَسِ
 بِه تَعَجِيلِ خَلْمَتِ اَن حَضْرَتِ مَشْرُوفِ گَرْدِيدِ وَسَخْتِي حَالِ خُودِ رَا بِه اَن حَضْرَتِ عَرَضِ كَرْدِ وَاز اَن بَزْرُگُوارِ دَعَايِي بَرَايِ گَشَايَشِ

کار و رفع غم خویش خواست آن حضرت او را حواله فرمود به سیدی از اولاد خود و اشاره فرمود به او و به خیمه او آخوند از خدمت آن حضرت بیرون شد و رفت به همان خیمه که حضرت به آن اشاره فرموده بود دید سید سند و حبر معتمد عالم امجد مؤید جناب آسید محمد سلطان آبادی است در آن خیمه و در روی سجاده نشسته مشغول دعا و قرائت است آخوند بر سید سلام کرد و حکایت حال را برای او نقل کرد پس سید برای گشایش امر و وسعت رزق او را دعایی تعلیم نمود پس از خواب بیدار شد در حالی که آن دعا در خاطر او بود و قصد کرد خانه سید را و پیش از این خواب، آخوند از سید منافر و تارک او بود به جهتی که آن را ذکر نمی‌کرد پس چون به خدمت سید رسید او را به همان نحو که در خواب دیده بود دید در مصلاهی خود نشسته مشغول ذکر و استغفار است سلام کرد سید جواب سلام داد و تبسمی نمود مثل آن که از قضیه مطلع باشد پس آخوند برای گشایش امر خویش دعایی خواست پس سید تعلیم او نمود همان دعایی را که در خواب به او تعلیم فرموده بود پس آخوند مشغول به آن دعا شد به اندک زمانی دنیا از هر طرف به او روی آورد و از سختی و بد حالی بیرون آمد و مرحوم حاج ملا فتح علی رحمه الله علیه سید را مدح می‌کرد مدح بلیغی و او را ملاقات کرده بود و مقداری از زمان هم شاگردی او نموده بود اما آنچه را که سید تعلیم آخوند کرده بود در خواب و بیداری پس سه چیز است: اول: آن که در عقب فجر دست بر سینه گذارد و هفتاد مرتبه یا فتاح بگوید دوم: مواظبت کند به خواندن این دعا که در کافی است و حضرت رسول صلی الله علیه و آله تعلیم فرمود آن را به مردی از صحابه که مبتلا بود به ناخوشی و پریشانی و از برکت خواندن این دعا به اندک زمانی ناخوشی و پریشانی از او برطرف شد: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَّلِيٌّ مِنَ الدُّلِّ وَكَبْرُهُ تَكْبِيرًا سوم: در عقب نمازهای صبح بخواند دعایی را که از شیخ ابن فهد نقل شد و این اوراد را باید غنیمت شمرد و به خواندن آن مواظبت نمود و از فوائد آن غفلت ننمود. و بدان که سجده شکر بعد از نمازها مستحب مؤکد است و دعا و اذکار بسیار در آن حال وارد شده و از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که: اگر خواهی صد مرتبه شُکْرًا شُکْرًا بگو و اگر خواهی صد مرتبه عَفْوًا عَفْوًا و نیز از آن حضرت منقول است که: کمتر آن چه در این سجده گویند آن است که سه مرتبه بگویند شُکْرًا لِلَّهِ و نیز بدان که در وقت طلوع آفتاب و وقت غروب ادعیه و اذکار بسیار از حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله و ائمه طاهرین علیهم السلام مأثور گردیده است و تحریر و ترغیب بی شمار بر محافظت این دو وقت در آیات و اخبار وارد شده است و ما در این مختصر به ذکر چند دعای معتبر اکتفا می‌کنیم: اول مشایخ حدیث به سندهای معتبره از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده‌اند که: فریضه و واجب است بر هر مسلمان که ده مرتبه پیش از طلوع آفتاب و ده مرتبه پیش از غروب این دعا را بخواند: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَ يُمِيتُ وَ يُحْيِي وَ هُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ و در بعضی از روایات است که اگر ترک شود قضا کنید که لازم است. دوم و نیز از آن حضرت در روایات معتبره وارد شده که: پیش از طلوع و غروب آفتاب ده مرتبه بگو: أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ يَحْضُرُونِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ سوم و نیز از آن حضرت روایت شده که: چه مانع است شما را که در هر صبح و شام سه مرتبه این دعا بخوانید: اللَّهُمَّ مَقْلَبَ الْقُلُوبِ وَ الْأَبْصَارِ ثَبَّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ وَ لَا تُرْغِ قَلْبِي بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنِي وَ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ وَ أَجْرُنِي مِنَ النَّارِ بِرَحْمَتِكَ اللَّهُمَّ ائِدْ لِي فِي عُمْرِي وَ أَوْسِعْ عَلَيَّ فِي رِزْقِي وَ انْشُرْ عَلَيَّ رَحْمَتَكَ وَ إِنْ كُنْتُ عِنْدَكَ فِي أُمَّ الْكِتَابِ شَقِيًّا فَاجْعَلْنِي سَعِيدًا فَإِنَّكَ تَمُحُو مَا تَشَاءُ وَ تُثَبِّتُ وَ عِنْدَكَ أُمَّ الْكِتَابِ چهارم: و نیز از آن حضرت منقول است که: در هر صبح و شام این دعا را بخوان: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ وَ لَا يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ غَيْرُهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ كَمَا يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُحْمَدَ الْحَمْدُ لِلَّهِ كَمَا هُوَ أَهْلُهُ اللَّهُمَّ أَذْخِلْنِي فِي كُلِّ خَيْرٍ أَذْخَلْتَ فِيهِ مُحَمَّدًا وَ آلَ مُحَمَّدٍ وَ أَخْرِجْنِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ أَخْرَجْتَ مِنْهُ مُحَمَّدًا وَ آلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ. پنجم: در هر صبح و شام ده مرتبه بگو: سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ و از جمله دعاها در این دو وقت دعای عشرات است که بعد از این خواهد آمد.

دعای روز چهارشنبه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنُّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا لَكَ الْحَمْدُ أَنْ بَعَثْتَنِي مِنْ مَرْفِدِي وَ لَوْ
 شِئْتَ جَعَلْتَهُ سِرْمًا حَمِيدًا دَائِمًا لَا يَنْقَطِعُ أَبَدًا وَلَا يُحْصَى لَهُ الْخَلَائِقُ عَدَدًا اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْ خَلَقْتَ فَسْوَيْتَ وَقَدَّرْتَ وَقَضَيْتَ وَ
 أَمَّتَ وَأَحْيَيْتَ وَأَمْرَضْتَ وَشَفَيْتَ وَعَافَيْتَ وَأَبْلَيْتَ وَعَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَيْتَ وَعَلَى الْمُلْكِ اخْتَوَيْتَ أَدْعُوكَ دُعَاءَ مَنْ ضَعُفَتْ وَسِيلَتُهُ وَ
 انْقَطَعَتْ حِيلَتُهُ وَاقْتَرَبَ أَجَلُهُ وَتَدَانَى فِي الدُّنْيَا أَمَلُهُ وَاسْتَدَّتْ إِلَيَّ رَحْمَتُكَ فَاقْتَهُ وَعَظَمْتَ لِتَفْرِيطِهِ حَسِرَتُهُ وَكَثُرَتْ زَلَّتُهُ وَعَثْرَتُهُ وَ
 خَلَصْتَ لَوَجْهِكَ تَوْبَتَهُ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ وَارْزُقْنِي شَفَاعَةَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ
 لَا تَحْرِمْنِي صُحْبَتَهُ إِنَّكَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ أَقْضِ لِي فِي الْأَرْبَعَاءِ أَرْبَعًا اجْعَلْ قُوَّتِي فِي طَاعَتِكَ وَنَشَاطِي فِي عِبَادَتِكَ وَرَغْبَتِي
 فِي ثَوَابِكَ وَزُهْدِي فِي مَا يُوجِبُ لِي أَلِيمَ عِقَابِكَ إِنَّكَ لَطِيفٌ لِمَا تَشَاءُ

دعای روز پنجشنبه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ اللَّيْلَ مُظْلِمًا بِقُدْرَتِهِ وَجَاءَ بِالنَّهَارِ مُبْصِرًا بِرَحْمَتِهِ وَكَسَانِي ضَبَاءَهُ وَأَنَا فِي نِعْمَتِهِ اللَّهُمَّ
 فَكِّرْ مَا أَبْقَيْتَنِي لَهُ فَأَبْقِنِي لِأَمْثَالِهِ وَصِلْ عَلَيَّ النَّبِيَّ مُحَمَّدًا وَآلِهِ وَلَا تَفْجَعْنِي فِيهِ وَفِي غَيْرِهِ مِنَ اللَّيْلِ إِلَى وَالنَّيَّامِ بِارْتِكَابِ الْمَحَارِمِ وَ
 اكْتِسَابِ الْمَأْثِمِ وَارْزُقْنِي خَيْرَهُ وَخَيْرَ مَا فِيهِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهُ وَاصْرِفْ عَنِّي شَرَّهُ وَشَرَّ مَا فِيهِ وَشَرَّ مَا بَعْدَهُ اللَّهُمَّ إِنِّي بِذِمَّةِ الْإِسْلَامِ أَتَوَسَّلُ
 إِلَيْكَ وَبِحُرْمَةِ الْقُرْآنِ أَعْتَمِدُ عَلَيْكَ وَبِمُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَسْتَشْفِعُ لَدَيْكَ فَاعْرِفِ اللَّهُمَّ ذِمَّتِي الَّتِي رَجَوْتُ بِهَا
 قَضَاءَ حَاجَتِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ أَقْضِ لِي فِي الْخَمِيسِ خَمْسًا لَا يَتَسَعُّ لَهَا إِلَّا كَرَمُكَ وَلَا يُطِيقُهَا إِلَّا نِعْمُكَ سَيِّئًا أَقْوَى بِهَا عَلَى
 طَاعَتِكَ وَعِبَادَتِكَ أَشْتَحِقُّ بِهَا جَزِيلَ ثَوَابِكَ وَسِعَةً فِي الْحَالِ مِنَ الرِّزْقِ الْحَلَالِ وَأَنْ تُؤْمِنِي فِي مَوَاقِفِ الْخَوْفِ بِأَمْنِكَ وَتَجْعَلَنِي مِنْ
 طَوَارِقِ الْهُيُومِ وَالْعُمُومِ فِي حَضْرَتِكَ وَصِلْ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ تَوَسُّلِي بِهِ شَافِعًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ نَافِعًا إِنَّكَ أَنْتَ أَرْحَمُ
 الرَّاحِمِينَ

دعای روز جمعه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْأَوَّلِ قَبْلَ الْإِنشَاءِ وَالْإِحْيَاءِ وَالْآخِرِ بَعْدَ فَنَاءِ الْأَشْيَاءِ الْعَلِيمِ الَّذِي لَا يَنْسِي مَنْ ذَكَرَهُ وَلَا يَنْقُصُ مَنْ
 شَكَرَهُ وَلَا يَخِيبُ مَنْ دَعَاهُ وَلَا يَقْطَعُ رَجَاءَ مَنْ رَجَاهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ وَكَفَى بِكَ شَهِيدًا وَأَشْهَدُ جَمِيعَ مَلَائِكَتِكَ وَسَيِّدَانَ
 سَمَاوَاتِكَ وَحَمَلَةَ عَرْشِكَ وَمَنْ بَعَثْتَ مِنْ أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَأَنْشَأْتَ مِنْ أَصْنَانِ خَلْقِكَ أَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 وَخَدَاكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَلَا عَدِيلَ وَلَا خُلْفَ لِقَوْلِكَ وَلَا تَبْدِيلَ وَأَنْ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ أَدَى مَا حَمَلْتَهُ
 إِلَى الْعِبَادِ وَجَاهِدَ فِي اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ حَقَّ الْجِهَادِ وَأَنَّهُ بَشَرٌ بِمَا هُوَ حَقٌّ مِنَ الثَّوَابِ وَأَنْدَرُ بِمَا هُوَ صِدْقٌ مِنَ الْعِقَابِ اللَّهُمَّ تَبَيَّنِي عَلَى
 دِينِكَ مَا أَحْيَيْتَنِي وَلَا تُرْغِ قَلْبِي بَعِيدٍ إِذْ هَيْدَيْتَنِي وَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَ
 اجْعَلْنِي مِنْ أَتْبَاعِهِ وَشَاشِعَتِهِ وَاحْشُرْنِي فِي زُمْرَتِهِ وَوَفَّقْنِي لِأَدَاءِ فَرْضِ الْجُمُعَاتِ وَمَا أَوْجَبَتْ عَلَيَّ فِيهَا مِنَ الطَّاعَاتِ وَقَسَمْتَ لِأَهْلِهَا مِنَ
 الْعَطَاءِ فِي يَوْمِ الْجَزَاءِ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

دعای روز شنبه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ كَلِمَةً الْمُعْتَصِمِينَ وَمَقَالَةً الْمُتَحَرِّزِينَ وَأَعُوذُ بِاللَّهِ تَعَالَى مِنْ جَوْرِ الْجَائِرِينَ وَكَيْدِ الْحَاسِدِينَ وَبَغْيِ
 الظَّالِمِينَ وَأَحْمَدُهُ فَوْقَ حَمْدِ الْحَامِدِينَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْوَاحِدُ بِلَا شَرِيكَ وَالْمَلِكُ بِلَا تَمْلِكِ لَا تُضَادُّ فِي حُكْمِكَ وَلَا تُتَارَعُ فِي مُلْكِكَ

أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَأَنْ تُوزِعَنِي مِنْ شُكْرِ نِعْمَاكَ مَا تَبْلُغُ بِي غَايَةَ رِضَاكَ وَأَنْ تُعِينَنِي عَلَى طَاعَتِكَ وَ لُزُومِ عِبَادَتِكَ وَاسْتِحْقَاقِ مَثُوبَتِكَ بِطُفْلِ عِنَايَتِكَ وَتَرْحَمَنِي بِصِدْقِي [وَصِدْقِي عَنْ مَعَاصِيكَ مَا أَحْيَيْتَنِي وَتُوقِّفَنِي لِمَا يَنْفَعُنِي مَا أَبْقَيْتَنِي وَأَنْ تُشْرَحَ بِكِتَابِكَ صِدْقِي وَتَحْرِطَ بِتِلَاوَتِهِ وَزُرِّي وَتَمْنَحَنِي السَّلَامَةَ فِي دِينِي وَنَفْسِي وَلَا تُوحِشْ بِي أَهْلَ أُنْسِي وَتَمِّمْ إِحْسَانَكَ فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِي كَمَا أَحْسَنْتَ فِيمَا مَضَى مِنْهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

فصل چهارم در فضیلت و اعمال شب و روز جمعه

اشاره

بدان که شب و روز جمعه را امتیاز تام است از سایر لیالی و ایام به مزید رفعت و شرافت و نباهت. از رسول خدا صلی الله علیه و آله روایت شده که: شب جمعه و روز جمعه بیست و چهار ساعت است و در هر ساعت حق تعالی ششصد هزار کس را از جهنم آزاد کند و از حضرت صادق علیه السلام وارد شده که: هر که بمیرد ما بین زوال روز پنجشنبه تا زوال روز جمعه خدا پناه دهد او را از فشار قبر و نیز از آن حضرت منقول است که: جمعه را حقی و حرمتی عظیم هست پس زنهار که ضایع نگردانی حرمت آن را و تقصیر مکن در چیزی از عبادت حق تعالی در آن روز و تقرب جو به سوی خدا به عملهای شایسته و ترک نما جمیع محرّمات خدا را زیرا که خدا ثواب طاعات را مضاعف می‌گرداند و عقوبت گناهان را محو می‌نماید و درجات مؤمنان را در دنیا و عقبی بلند می‌گرداند و شبش در فضیلت مانند روز است اگر توانی که شب جمعه را زنده داری به نماز و دعا تا صبح بکن به درستی که خداوند عالم در شب جمعه ملائکه را برای مزید کرامت مؤمنان به آسمان اول می‌فرستد که حسنات ایشان را زیاد گردانند و گناهان ایشان را محو کنند و حق تعالی واسع العطا و کریم است و نیز در حدیث معتبر از آن حضرت مروی است که: گاه هست که مؤمن دعا می‌کند برای حاجتی و حق تعالی قضای حاجت او را تاخیر می‌کند تا این که در روز جمعه حاجت او را بر آورد و برای فضیلت جمعه مضاعف گرداند و فرمود که چون برادران یوسف علیه السلام از حضرت یعقوب علیه السلام استدعای طلب آمرزش گناهان خود کردند گفت سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي یعنی بعد از این استغفار خواهم کرد برای شما از پروردگار خود حضرت فرمود که تاخیر کرد که در سحر شب جمعه دعا کند تا مستجاب گردد و نیز از آن حضرت مروی است که: چون شب جمعه می‌آید ماهیان دریا سر از آب بیرون می‌آورند و وحشیان صحرا گردن می‌کشند و حق تعالی را ندا می‌کنند که پروردگارا ما را عذاب مکن به گناه آدمیان و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که حق سبحانه و تعالی امر می‌نماید ملکی را که در هر شب جمعه از بالای عرش ندا می‌کند از اول شب تا آخر شب از جانب رب اعلی که: آیا بنده مؤمنی هست که پیش از طلوع صبح برای آخرت و دنیای خود مرا بخواند تا من دعای او را مستجاب کنم آیا بنده مؤمنی هست که پیش از طلوع صبح از گناه خود توبه کند پس من توبه او را قبول کنم آیا بنده مؤمنی هست که من روزی او را تنگ کرده باشم و از من سؤال کند که روزی او را زیاد گردانم پیش از طلوع صبح پس روزی او را گشاده گردانم آیا بنده مؤمن بیماری هست که از من سؤال کند پیش از طلوع صبح که او را شفا دهم تا او را عافیت کرامت کنم آیا بنده مؤمن غمگین محبوسی هست که پیش از طلوع صبح از من سؤال کند که او را از زندان رها کنم و غمش را فرج دهم پس دعایش را مستجاب گردانم آیا بنده مؤمن مظلومی هست که از من سؤال کند پیش از صبح برای دفع ستم ظالم تا من از برای او انتقام بکشم و حقش را به او برگردانم پیوسته این ندا را می‌کند تا طلوع صبح و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقول است که: حق تعالی جمعه را از همه روزها برگزیده و روزش را عید گردانیده و شبش را مثل روزش گردانیده و از جمله فضیلت روز جمعه آن است که هر حاجت که در آن روز از خدا سؤال کنند برآورده می‌شود و اگر جماعتی مستحق عذاب شوند چون شب جمعه و روز جمعه را دریابند و دعا کنند خدا آن عذاب را از ایشان بر می‌گرداند و امور

مقدره را حق تعالی در شب جمعه مبرم و محکم می‌گرداند پس شب جمعه بهترین شبها و روزش بهترین روزها است و از حضرت صادق علیه السلام روایت شده که: پرهیزید از گناه در شب جمعه که عقوبت گناهان در آن شب مضاعف است چنانچه ثواب حسنات مضاعف است و هر که معصیت خدا را در شب جمعه ترک کند حق تعالی گناهان گذشته او را بیامرزد و هر که در شب جمعه معصیتی را علانیه بکند حق تعالی او را به گناهان جمیع عمرش عذاب کند و عذاب آن گناه را بر او مضاعف کند و به سند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که: حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که: روز جمعه سید و بزرگتر روزها است حق تعالی در آن روز ثواب حسنات را مضاعف می‌دهد و گناهان را محو می‌نماید و درجات را بلند می‌گرداند و دعوات را مستجاب می‌گرداند و شدتها و غمها را زایل می‌گرداند و حاجتهای بزرگ را برمی‌آورد و روز مزید است که خدا رحمتهای خود را نسبت به بندگان زیاد می‌گرداند و جماعت بسیار از آتش جهنم آزاد می‌سازد پس هر که بخواند خدا را در آن روز و بشناسد حق و حرمت آن را حق است بر خداوند تعالی که او را از آتش جهنم آزاد گرداند پس اگر در روز جمعه یا شب آن بمیرد ثواب شهیدان دارد و در قیامت ایمن از عذاب الهی مبعوث می‌گردد و هر که استخفاف به حرمت جمعه نماید و حق او را ضایع گرداند که نماز جمعه به جا نیورد یا محرمات الهی را در آن به عمل آورد بر خدا لازم است که او را به آتش جهنم بسوزاند مگر آن که توبه کند و به سندهای بسیار معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که: آفتاب طالع نگردیده است در روزی که بهتر از روز جمعه باشد و چون مرغان در روز جمعه به یکدیگر برمی‌خورند سلام می‌کنند و می‌گویند امروز روز شایسته‌ای است و به سند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: هر که روز جمعه را دریابد باید که به کاری بغیر از عبادت مشغول نگردد زیرا که در آن روز خدا گناه بندگان را می‌آمرزد و رحمت خود را بر ایشان نازل می‌گرداند فضایل شب و روز جمعه زیاد از آن است که در این مختصر ذکر شود

اما اعمال شب جمعه

اشاره

پس آن بسیار است و ما در اینجا اکتفا می‌کنیم به ذکر چند عمل:

اول

بسیار گفتن سُبْحَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ و بسیار صلوات فرستادن. همانا روایت شده که جمعه شبش نورانی است و روزش بسیار روشن پس بسیار بگویند: سُبْحَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ و بسیار صلوات بفرستید بر محمد و آل محمد علیهم السلام و در روایت دیگر اقل صلوات در این شب صد مرتبه است و آنچه زیاد کنی بهتر است و از حضرت صادق علیه السلام مروی است که: صلوات بر محمد و آل محمد در شب جمعه برابر است با هزار حسنه و محو می‌کند هزار سیئه را و بالا می‌برد هزار درجه و مستحب است که بسیار صلوات بفرستند بر محمد و آل محمد صلوات الله علیهم بعد از نماز عصر روز پنجشنبه تا آخر روز جمعه و به سند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: چون عصر روز پنجشنبه می‌شود ملائکه از آسمان به زیر می‌آیند با قلمهای طلا و صحیفه‌های نقره و نمی‌نویسند در پسین پنجشنبه و شب جمعه و روز جمعه تا آفتاب غروب کند بغیر از صلوات بر محمد و آل محمد و شیخ طوسی فرموده که مستحب است در روز پنجشنبه صلوات فرستادن بر پیغمبر صلی الله علیه و آله هزار مرتبه و مستحب است آنکه بگویند در آن اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ وَأَهْلِكَ عِدْوَهُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ مِنَ الْمَأُولِينَ وَالْمَأَخِرِينَ و گفتن این صلوات اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ وَأَهْلِكَ عِدْوَهُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ مِنَ

الْأُولَئِينَ وَالْآخِرِينَ صد مرتبه از بعد عصر پنجشنبه تا آخر روز جمعه فضیلت بسیار دارد و نیز شیخ فرموده مستحب است که در آخر روز پنجشنبه استغفار کنند به این نحو: اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ تَوْبَةً عَبْدٌ خَاضِعٌ مُشْرِكِينَ مُشْرِكِينَ لَا يَشَاءُ يَطِيعُ لِنَفْسِهِ صِرْفًا وَلَا - عَيْدًا وَلَا - نَفْعًا وَلَا - ضَرًّا وَلَا حَيَاةً وَلَا مَوْتًا وَلَا نُشُورًا وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَتَرَتِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْأَخْيَارِ الْأَبْرَارِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا

دوم

آنکه در شب جمعه این سوره‌ها را بخواند که از برای هر یک فواید و ثواب بسیار روایت شده بنی اسرائیل کهف سه طسین الم سجده یس ص أحقاف واقعه حم سجده حم دخان طور اقتربت جمعه و اگر فرصت ندارد اختیار کند واقعه و سوره‌های قبل آن را بنی اسرائیل کهف سه طسین الم سجده یس ص أحقاف زیرا که روایت شده از حضرت صادق علیه السلام که: هر که در هر شب جمعه سوره بنی اسرائیل بخواند نمیرد تا به خدمت حضرت قائم علیه السلام برسد و از اصحاب آن حضرت باشد و فرمود که هر که سوره کهف را در هر شب جمعه بخواند نمیرد مگر شهید و حق تعالی او را در روز قیامت با شهدا محشور گرداند و با ایشان باز دارد و فرمود که هر که هر سه طسین را در شب جمعه بخواند از دوستان خدا باشد و در امان و حمایت حق تعالی باشد و فقر و تنگدستی در دنیا به او نرسد و در آخرت خدا از بهشت آنقدر به او عطا کند که او راضی گردد و زیاده از رضا به او کرامت فرماید و صد زن از حوریان بهشت به او تزویج نماید و فرمود که هر که سوره الم سجده در هر شب جمعه بخواند حق تعالی در قیامت نامه او را به دست راست او دهد و او را بر اعمال او حساب نکند و از رفقای محمد صلی الله علیه و آله و آل او علیهم السلام باشد و به سند معتبر از حضرت باقر علیه السلام منقول است که: هر که سوره ص را در شب جمعه بخواند از خیر دنیا و عقبی آنقدر به او عطا کنند که نداده باشند مگر به پیغمبر مرسل یا ملک مقرب و داخل بهشت گردانند او را با هر که خواهد از اهل خانه او حتی خادمی که او را خدمت کرده است اگر چه داخل عیال او نباشد و در حد شفاعت کردن او نباشد و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: هر که در شب جمعه یا روز جمعه سوره أحقاف را بخواند در دنیا به او ترسی و بیمی نرسد و در آخرت از فرع و ترس روز قیامت ایمن باشد و فرمود که هر که هر شب جمعه سوره واقعه را بخواند خدا او را دوست دارد و او را محبوب گرداند و در دنیا بد حالی و تنگدستی نبیند و هیچ آفت از آفات دنیا به او نرسد و از رفقای حضرت امیر المؤمنین علیه السلام باشد و این سوره مخصوص امیر المؤمنین علیه السلام است و روایت است که: هر که بخواند سوره جمعه را در هر شب جمعه خواهد بود کفاره ما بین جمعه تا جمعه دیگر و همین فضیلت وارد شده از برای کسی که سوره کهف را در هر شب جمعه بخواند و همچنین برای کسی که آن را بعد از ظهر و عصر روز جمعه بخواند و بدان که نمازهای بسیار در شب جمعه وارد شده از آن جمله نماز حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و دیگر دو رکعت نماز در هر رکعت حمد و پانزده مرتبه إِذَا زُلْزِلَتْ روایت شده که هر که این نماز را به جا آورد ایمن کند خدا او را از عذاب قبر و از هولهای روز قیامت.

سوم

آنکه در رکعت اول نماز مغرب و عشا سوره جمعه بخواند و در دوم مغرب توحید و در دوم عشا اعلی بخواند

چهارم

آنکه ترک کند خواندن شعر را زیرا که در حدیث صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: مکروه است روایت شعر

برای روزه دار و محرم و در حرم و در روز جمعه و در شبها راوی گفت هر چند شعر حقی باشد فرمود هر چند شعر حق باشد و در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که: هر که یک شعر بخواند در شب جمعه یا در روز جمعه در آن شب و در آن روز بهره از ثواب بغیر آن نداشته باشد و به روایت معتبر دیگر در آن شب و در آن روز نمازش مقبول نگردد.

پنجم

دعا در حق مؤمنین بسیار کند چنانکه حضرت زهراء علیها السلام می‌نموده و اگر از برای ده نفر از برادران مؤمن که مرده باشند طلب آموزش کند روایت شده که بهشت برای او واجب گردد.

ششم

آنکه بخواند دعاهای وارده در آن را و آنها بسیار است و ما به ذکر قلیلی از آنها اکتفا می‌نماییم به سند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: هر که در شب جمعه در سجده آخر نافله شام هفت مرتبه این دعا را بخواند چون فارغ شود آمرزیده شده باشد و اگر در هر شب چنین کند بهتر است و دعا این است: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَاسْمِكَ الْعَظِيمِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُغْفِرَ لِي ذَنْبِي الْعَظِيمِ وَاز حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که: هر که هفت مرتبه این دعا را بخواند در شب جمعه یا روز جمعه اگر در آن شب یا آن روز بمیرد داخل بهشت شود و دعا این است: اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَبْنُ أَمَتِكَ وَفِي قَبْضَتِكَ وَنَاصِيَتِي بِيَدِكَ أَمْسَيْتُ عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتَ أَبُوؤُ بِنِعْمَتِكَ [بِعَمَلِي وَابُؤُ بِنَبِي [بِدُنُوبِي فَاغْفِرْ لِي ذُنُوبِي إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ وَشَيْخ طوسی و سید و کفعمی و سید بن باقی گفته‌اند که: مستحب است در شب جمعه و روز آن و شب عرفه و روز آن این دعا بخواند و ما دعا را از مصباح شیخ نقل می‌کنیم و دعا این است: اللَّهُمَّ مَنْ تَعَبَأَ وَتَهَيَّأَ وَأَعَدَّ وَاسْتَعَدَّ لِفَوَادِهِ إِلَى مَخْلُوقٍ رَجَاءَ رِفْدِهِ وَطَلَبَ نَائِلِهِ وَجَائِزَتَهُ فَإِلَيْكَ يَا رَبِّ تَعَبَيْتِي وَاسْتَعْدَدْتِي رَجَاءَ عَفْوِكَ وَطَلَبَ نَائِلِكَ وَجَائِزَتِكَ فَلَا تُحَيِّبْ دُعَائِي يَا مَنْ لَا يَحِيْبُ عَلَيْهِ سَائِلُ [السَّائِلُ] وَلَا يَنْفُضُهُ نَائِلٌ فَإِنِّي لَمْ آتِكَ بِثِقَةٍ بِعَمَلٍ صَالِحٍ عَمِلْتَهُ وَلَا لَوْفَادِهِ مَخْلُوقٍ رَجَوْتُهُ أَتَيْتُكَ مُتَمَرًّا عَلَى نَفْسِي بِالْإِسَاءَةِ وَالظُّلْمِ مُعْتَرِفًا بِأَنْ لَا حُجَّةَ لِي وَلَا عِذْرَ أَتَيْتُكَ أَرْجُو عَظِيمَ عَفْوِكَ الَّذِي عَفَوْتَ [عَلِمْتُ بِهِ] عَلَى عَنِ الْخَاطِئِينَ [الْخَطَائِينَ] فَلَمْ يَمْنَعْكَ طُولُ عُكُوفِهِمْ عَلَى عَظِيمِ الْجُزْمِ أَنْ عُدْتَ عَلَيْهِمْ بِالرَّحْمَةِ فَيَا مَنْ رَحْمَتُهُ وَسِعَتْهُ وَعَفْوُهُ عَظِيمٌ يَا عَظِيمٌ يَا عَظِيمٌ لَا يَزُدُّ غَضَبَكَ إِلَّا جَلْمَكَ وَلَا يُنْجِي مِنْ سَخَطِكَ إِلَّا التَّضَرُّعُ إِلَيْكَ فَهَبْ لِي يَا إِلَهِي فَرَجًا بِالْقُدْرَةِ الَّتِي تُحْيِي بِهَا مَيِّتَ الْبِلَادِ وَلَا تُهْلِكُنِي عَمَّا حَتَّى تَسْتَجِيبَ لِي وَتُعْرِفَنِي بِالْإِحْيَاءِ فِي دُعَائِي وَادْفِنِي طَعْمَ الْعَافِيَةِ إِلَى مُنْتَهَى أَجَلِي وَلَا تُشْمِتْ بِي عِدُوِّي وَلَا تَسْلِطْهُ عَلَيَّ وَلَا تُمَكِّنْهُ مِنْ عُنُقِي اللَّهُمَّ [إِلَهِي] إِنْ وَصَّعْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْفَعُنِي وَإِنْ رَفَعْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَضَعُنِي وَإِنْ أَهْلَكْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَعْزِضُ لَكَ فِي عِبْدِكَ أَوْ يَسْأَلُكَ عَنْ أَمْرِهِ وَقَدْ عَلِمْتُ أَنَّهُ لَيْسَ فِي حُكْمِكَ ظُلْمٌ وَلَا فِي نِقْمَتِكَ عَجَلَةٌ وَإِنَّمَا يَعْجَلُ مَنْ يَخَافُ الْفُوتَ وَإِنَّمَا يَحْتَاجُ إِلَى الظُّلْمِ الضَّعِيفُ وَقَدْ تَعَالَيْتَ يَا إِلَهِي عَنْ ذَلِكَ عُلُوقًا كَبِيرًا اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ فَأَعِذْنِي وَاسْتَجِيرُ بِكَ فَأَجِرْنِي وَاسْتَنْزِقْكَ فَارْزُقْنِي وَآتُوكُلْ عَلَيْكَ فَكَفِّنِي وَاسْتَنْصِرْكَ عَلَى عَدُوِّي [عَدُوِّكَ فَانصُرْنِي وَاسْتَعِينْ بِكَ فَأَعِنِّي وَاسْتَعْفِرْكَ يَا إِلَهِي فَاعْفِرْ لِي آمِينَ آمِينَ آمِينَ

هفتم

آنکه بخواند دعای کمیل را که در فصل بعد مذکور خواهد شد ان شاء الله تعالی

پس آن بسیار است و در اینجا اکتفا می‌شود به چند عمل:

اول

آنکه در نماز صبح آن در رکعت اول سوره جمعه بخواند و در رکعت دوم توحید

دوم

آنکه بعد از نماز صبح پیش از آنکه سخن بگوید این دعا بخواند تا کفاره گناهان او باشد از جمعه تا جمعه دیگر: اللَّهُمَّ مَا قُلْتُ فِي جُمُعَتِي هَذِهِ مِنْ قَوْلٍ أَوْ حَلْفٍ فِيهَا مِنْ حَلْفٍ أَوْ نَذْرٍ فِيهَا مِنْ نَذْرٍ فَمَسِيَّتِكَ بَيْنَ يَدَيِ ذَلِكَ كُلِّهِ فَمَا شِئْتُ مِنْهُ أَنْ يَكُونَ كَانًا وَمَا لَمْ تَشَأْ مِنْهُ لَمْ يَكُنْ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَتَجَاوِزْ عَنِّي اللَّهُمَّ مَنْ صِلَيْتَ عَلَيْهِ فَصَلِّوَاتِي عَلَيْهِ وَمَنْ لَعَنْتَ فَلَعْنَتِي عَلَيْهِ وَاقْلا در هر ماهی یک مرتبه این عمل را به جا آورد و روایت است که: هر که بعد از نماز صبح در روز جمعه بنشیند و مشغول تعقیب باشد تا آفتاب طالع گردد در فردوس اعلی هفتاد درجه برای او بلند گردانند و شیخ طوسی روایت کرده است که سنت است که این دعا را در تعقیب نماز صبح روز جمعه بخواند: اللَّهُمَّ إِنِّي تَعَمَّدْتُ إِلَيْكَ بِحَاجَتِي وَأَنْزَلْتَ إِلَيْكَ الْيَوْمَ فَقْرِي وَفَاقَتِي وَمَسِيَّتِي فَأَنَا لِمَغْفِرَتِكَ أَرْجِي مِنِّي لِعَمَلِي وَلِمَغْفِرَتِكَ وَرَحْمَتِكَ أَوْسَعُ مِنْ ذُنُوبِي فَتَوَلَّ قَضَاءَ كُلِّ حَاجَةٍ لِي بِقُدْرَتِكَ عَلَيْهَا وَتَيْسِيرِ [تَيْسِيرِ] ذَلِكَ عَلَيْكَ وَلِفَقْرِي إِلَيْكَ فَبِإِنِّي لَمْ أُصِبْ خَيْرًا قَطُّ إِلَّا- مِنْكَ وَلَمْ يَصْرِفْ عَنِّي سُوءًا قَطُّ أَحَدٌ سِوَاكَ وَ لَسْتُ [لَيْسَ] أَرْجُو لِآخِرَتِي وَ دُنْيَايَ وَلَا لِيَوْمِ فَقْرِي يَوْمٌ يُفِرُّدَنِي النَّاسُ فِي حُفْرَتِي وَأُفْضِي إِلَيْكَ بِدُنْيِي سِوَاكَ.

سوم

روایت است که هر که بعد از نماز ظهر و نماز صبح در روز جمعه و غیر جمعه بگوید: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَي مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ عَجِّلْ فَرَجَهُمْ نمیرد تا حضرت قائم علیه السلام را دریابد و اگر صد مرتبه این صلوات را بخواند حق تعالی شصت حاجت او را برآورد سی از حاجات دنیا و سی از حاجات آخرت.

چهارم

بعد از نماز صبح سوره الرحمن بخواند و بعد از قَبَائِيءِ الْاَلَاءِ رَبُّكُمَا تُكذَّبَانِ بگوید لا بِشَيْءٍ مِنْ اَلَايِكَ رَبُّ اَكْذَبُ

پنجم

شیخ طوسی رحمه الله علیه فرموده که سنت است بعد از نماز صبح روز جمعه صد مرتبه توحید و صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد و صد مرتبه استغفار کند و هر یک از این سوره‌ها را بخواند: نساء هود كهف صفات الرحمن.

ششم

سوره أحقاف و مؤمنین بخواند. از حضرت صادق علیه السلام مروی است که: هر که در هر شب جمعه یا هر روز جمعه سوره أحقاف بخواند ترسی در دنیا به او نرسد و از فزع اکبر قیامت ایمن گردد و نیز فرموده: هر که سوره مؤمنین را در هر جمعه مداومت

نماید خداوند تعالی ختم فرماید اعمال او را به سعادت و منزل او در فردوس اعلی با پیغمبران و مرسلین باشد.

هفتم

سوره قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ را بخواند پیش از طلوع آفتاب ده مرتبه و دعا کند تا دعایش مستجاب شود و روایت شده که: حضرت امام زین العابدین علیه السلام چون صبح روز جمعه می‌شد آیه الکرسی می‌خواند تا ظهر و چون از نمازها فارغ می‌شد شروع می‌کرد به خواندن سوره إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ وَبَدَانِ که از برای خواندن آیه الکرسی علی التزیل در روز جمعه فضیلت بسیار روایت شده

هشتم

غسل جمعه کند و آن از سنتهای مؤکده است و روایت شده که: حضرت رسول صلی الله علیه و آله به حضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمود که یا علی در هر جمعه غسل کن اگر چه باید که قوت روز خود را بفروشی و آب بخری و غسل کنی و گرسنه بمانی زیرا که هیچ سنتی بزرگتر از این نیست. و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: هر که در روز جمعه غسل کند و این دعا بخواند: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي مِنَ التَّوَابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ برای او طهارتی باشد تا جمعه آینده یعنی از گناهان پاک شود یا اعمال او با طهارت معنوی و مقبول واقع شود و احوط آن است که تا ممکن شود غسل جمعه را ترک نکنند و وقت آن بعد از طلوع فجر است تا زوال آفتاب و هر چه به زوال نزدیک شود بهتر است

نهم

سر را به خطمی بشوید که امان می‌بخشد از پیسی و دیوانگی

دهم

ناخن و شارب بگیرد که فضیلت زیاد دارد و روزی را زیاد می‌کند و از گناه پاک می‌کند تا جمعه دیگر و امان می‌بخشد از دیوانگی و خوره و پیسی و در آن حین بخواند: بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَ عَلَى سَيِّئَةِ مُحَمَّدٍ [رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَدَرِ الْغُرَفَنِ نَاحِنِ ابْتَدَا كُنْدَ بِيهِ انْكَشَتْ كَوْچَكِ دَسْتِ چپ و ختم کند به انگشت کوچک دست راست و همچنین کند در گرفتن ناخنهای پای خود نیز پس ریزهای ناخن را دفن کند

یازدهم

بوی خوش به کار برد و جامه‌های پاکیزه خود را بپوشد

دوازدهم

تصدق کند که موافق روایتی صدقه در شب جمعه و روز آن هزار برابر اوقات دیگر است

سیزدهم

آنکه برای اهل و عیال چیز نیکوی تازه از میوه و گوشت بخرد تا شاد شوند به آمدن جمعه

چهاردهم

هنگامی که ناشتا است انار بخورد و هفت برگ کاسنی پیش از زوال بخورد و از حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام مروی است که: هر که یک انار در روز جمعه ناشتا بخورد تا چهل روز دلش را نورانی گرداند و اگر دو انار بخورد تا هشتاد روز و اگر سه انار بخورد تا صد و بیست روز و وسوسه شیطان را از او دور گرداند و هر که وسوسه شیطان از او دور گردد معصیت خدا نکند و هر که معصیت خدا نکند داخل بهشت شود. و شیخ در مصباح فرموده فضیلت بسیار روایت شده در خوردن انار در روز جمعه و در شب آن.

پانزدهم

خود را از کارهای دنیا فارغ سازد و مشغول به آموختن مسائل دین خود شود نه آنکه روز جمعه را صرف کند به سیر و گشت و تفرج در باغها و مزارع مردم و مصاحبت با اراذل و بیعاران و مسخرگی و عیب‌گویی مردمان و خنده‌های قهقهه و خواندن اشعار و خوض در باطل و امثال اینها که مفاسدش زیاده از آن است که ذکر شود. و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: اف باد بر مسلمانی که در هفته روز جمعه را صرف آموختن مسائل دین خود نگرداند و برای این امر خود را از کارهای دیگر فارغ نسازد. و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که: هر گاه ببینید که در روز جمعه مرد پیری تواریخ جاهلیت و کفر را برای مردم نقل می‌کند سنگریزه بر سرش بزنید

شانزدهم

هزار مرتبه صلوات بفرستد و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام مروی است که: هیچ عبادتی در روز جمعه نزد من محبوبتر نیست از صلوات بر محمد و آل مطهر او صلی الله علیهم اجمعین مؤلف گوید که: اگر فرصت نکرد اقلای صد مرتبه صلوات را ترک نکند تا در قیامت روی او نورانی شود و روایت شده که: هر که در روز جمعه صد مرتبه صلوات فرستد و صد مرتبه **أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّي وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ** بگوید و صد مرتبه توحید بخواند البته آمرزیده شود و نیز روایت است که: صلوات بر محمد و آل محمد در ما بین ظهر و عصر برابر است با هفتاد حج

هفدهم

زیارت حضرت رسول و ائمه طاهرین سلام الله علیهم اجمعین نماید و بیاید کیفیت آن در باب زیارات

هیجدهم

به زیارت اموات و زیارت قبر پدر و مادر یا یکی از ایشان برود که فضیلت دارد و از حضرت باقر علیه السلام روایت شده که: زیارت کنید مردگان را در روز جمعه که می‌دانند کیست که به زیارت ایشان رفته است و شاد می‌شوند

نوزدهم

دعای ندبه را که از اعمال اعیاد اربعه است بخواند و بیاید بعد از این در محل خودش *إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى*

بیستم**نماز نافله**

بدان که از برای روز جمعه بغیر از نافله آن که بیست رکعت است و کیفیت آن بنا بر مشهور آن است که شش رکعت آن در وقتی که آفتاب پهن شود به جا آورده شود و شش رکعت دیگر وقت چاشت و شش رکعت دیگر نزدیک زوال و دو رکعت بعد از زوال پیش از فریضه و یا آنکه شش رکعت اول را بعد از نماز جمعه یا ظهر به جا آورد بنحوی که در کتب فقهاء و مصابیح ذکر شده نمازهای دیگر نیز نقل شده و آنها بسیار است و ذکر بعضی از آنها در اینجا مناسب است اگر چه اکثر آنها اختصاصی به جمعه ندارد لکن در روز جمعه به جا آوردن آنها افضل است از جمله آنها است نماز کامله که شیخ و سید و شهید و علامه و دیگران به سندهای معتبر بسیار از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده‌اند از آباء گرام آن حضرت که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که: هر که در روز جمعه پیش از زوال چهار رکعت نماز بگزارد و در هر رکعت سوره حمد را ده مرتبه و هر یک از *قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ* و *قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ* و *قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ* و *قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ* و *آيَةُ الْكُرْسِيِّ* را ده مرتبه و به روایت دیگر *إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ* و *آيَةُ شَهَادَةِ اللَّهِ* را نیز هر یک ده مرتبه بخواند و چون از چهار رکعت نماز فارغ شود صد مرتبه استغفار کند و صد مرتبه بگوید: *سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ* پس صد مرتبه صلوات بفرستد پس هر که این عمل را به جا آورد حق تعالی دفع کند از او شر اهل آسمان و شر اهل زمین و شر شیطان و شر پادشاهان جائز را تا آخر خیر که تمامش در ذکر فضیلت این نماز است

نماز دیگر

حارث همدانی از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام روایت کرده است که: اگر توانی در روز جمعه ده رکعت نماز بکن و رکوع و سجودش را تمام به جا آور و بعد از هر دو رکعت صد مرتبه بگو *سُبْحَانَ اللَّهِ* و *بِحَمْدِهِ* که فضیلت بسیار دارد

نماز دیگر

به سند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: هر که سوره ابراهیم و سوره حجر را در دو رکعت در روز جمعه بخواند هر گز پریشانی و دیوانگی و بلائی به او نرسد و از جمله آنها است

نماز حضرت رسول صلی الله علیه و آله

سید بن طاووس رحمه الله علیه به سند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده است که: از آن حضرت سؤال کردند از نماز حضرت جعفر طیار رحمه الله علیه حضرت فرمود که چرا غافلی از نماز حضرت رسول صلی الله علیه و آله شاید حضرت رسول صلی الله علیه و آله نماز جعفر را نکرده باشد و شاید جعفر نماز آن حضرت را نکرده باشد راوی عرض کرد پس تعلیم کن آن نماز را به من حضرت فرمود که دو رکعت نماز می کنی در هر رکعت یک مرتبه فاتحه و پانزده مرتبه سوره انا ائزله می خوانی پس در رکوع و بعد از سر برداشتن و در سجده اول و بعد از سر برداشتن و در سجده دوم و بعد از سر برداشتن در هر یک پانزده مرتبه سوره قدر را می خوانی پس تشهد می خوانی و سلام می گویی و چون فارغ شوی میان تو و خدا گناهی نمی ماند مگر آنکه آمرزیده شده است و هر حاجت که بطلبی روا است و بعد از آن این دعا را می خوانی: لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّنَا وَ رَبُّ آبَائِنَا الْأُولِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِلَهِهَا وَاحِدًا وَ نَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَ لَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ أَنْجَزَ وَعِيدَهُ وَ نَصِرَ عَبْدَهُ وَ أَعَزَّ جُنْدَهُ وَ هَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحِيدَهُ فَلَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ أَنْتَ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ مَنْ فِيهِنَّ فَلَكَ الْحَمْدُ وَ أَنْتَ قَيَّامُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ مَنْ فِيهِنَّ فَلَكَ الْحَمْدُ وَ أَنْتَ الْحَقُّ وَ وَعْدُكَ الْحَقُّ [حَقُّ وَ قَوْلُكَ حَقُّ وَ إِجْرَاؤُكَ حَقُّ وَ الْجَنَّةُ حَقُّ وَ النَّارُ حَقُّ] وَ أَنْتَ الْحَقُّ اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ وَ بِكَ آمَنْتُ وَ عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَ بِكَ خَاصِمْتُ وَ إِلَيْكَ حَاكَمْتُ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَ أَخَّرْتُ وَ أَسْرَرْتُ وَ أَعْلَنْتُ أَنْتَ إِلَهِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لِي وَ ارْحَمْنِي وَ تُبَّ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ [كَرِيمٌ رُؤُوفٌ رَحِيمٌ علامه مجلسی رحمه الله علیه گفته که این نماز از نمازهای مشهوره است و عامه و خاصه در کتب خود روایت کرده اند و بعضی این را از نمازهای روز جمعه شمرده اند و از روایت اختصاصی معلوم نمی شود و ظاهرا در سایر ایام هم توان کرد

[نماز حضرت امیر المؤمنین علیه السلام]

و از جمله نمازها، نماز حضرت امیر المؤمنین علیه السلام است شیخ و سید از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند که فرمود: هر که از شما چهار رکعت نماز امیر المؤمنین علیه السلام را به جا آورد از گناهان بیرون آید مانند روزی که از مادر متولد شده باشد و حاجتهای او بر آورده شود بخواند در هر رکعت حمد یک مرتبه و پنجاه مرتبه قل هو الله أحد و چون فارغ شود این دعا را بخواند که تسبیح آن حضرت است: سُبْحَانَ مَنْ لَا تَبِيدُ مَعَالِمُهُ سُبْحَانَ مَنْ لَا تَنْقُصُ خَزَائِنُهُ سُبْحَانَ مَنْ لَا أَضْمِحْلَالَ لِفَخْرِهِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَنْفُذُ مَا عِنْدَهُ سُبْحَانَ مَنْ لَا انْقِطَاعَ لِمِدَّتِهِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يُشَارِكُ أَحَدًا فِي أَمْرِهِ سُبْحَانَ مَنْ لَا إِلَهَ غَيْرُهُ پس دعا کند بعد از این و بگوید: يَا مَنْ عَفَا عَنِ السَّيِّئَاتِ وَ لَمْ يُجَازِ بِهَا ارْحَمَ عَبْدَكَ يَا اللَّهُ نَفْسِي نَفْسِي أَنَا عَبْدُكَ يَا سَيِّدَاةَ أَنَا عَبْدُكَ بَيْنَ يَدَيْكَ أَيَا رَبَّاهُ إِلَهِي بَكَيْتُونِيكَ يَا أَمَلَاةَ يَا رَحْمَانَاةَ يَا غِيَاثَاةَ عَبْدِكَ عَبْدُكَ لَا حِيلَةَ لَهُ يَا مُنْتَهَى رَغْبَتَاةَ يَا مُجْرِي الدَّمِ فِي عُرْوِقِي [عَبْدُكَ يَا سَيِّدَاةَ يَا مَالِكَاةَ أَيَا هُوَ أَيَا هُوَ يَا رَبَّاهُ عَبْدُكَ عَبْدُكَ لَا حِيلَةَ لِي وَ لَا غِنَى بِي عَنْ نَفْسِي وَ لَا أَشْتَطِيعُ لَهَا ضَرًّا وَ لَا نَفْعًا وَ لَا أَجِدُ مَنْ أَصَابَعُهُ تَقَطَّعَتْ أَسْبَابُ الْخَدَائِعِ عَنِّي وَ أَضْمَحَلَّ كُلُّ مَطْنُونٍ عَنِّي أَفْرَدَنِي الدَّهْرُ إِلَيْكَ فَقُمْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ هَذَا الْمَقَامَ يَا إِلَهِي بَعْلِمِكَ كَانَ هَذَا كُلُّهُ فَكَيْفَ أَنْتَ صَانِعُ بِي وَ لَيْتَ شِعْرِي كَيْفَ تَقُولُ لِدُعَائِي أَتَقُولُ نَعَمْ أَمْ تَقُولُ لَا فَإِنْ قُلْتَ لَا فَيَا وَيْلِي يَا وَيْلِي يَا وَيْلِي يَا عَوْلِي يَا عَوْلِي يَا شَقْوَتِي يَا شَقْوَتِي يَا ذُلِّي يَا ذُلِّي يَا ذُلِّي إِلَى مَنْ وَ مِمَّنْ أَوْ عِنْدَ مَنْ أَوْ كَيْفَ أَوْ مَا ذَا أَوْ إِلَى أَيِّ شَيْءٍ أَلْجَأَ وَ مَنْ أَرْجُو وَ مَنْ يَجُودُ عَلَيَّ بِفَضْلِهِ حِينَ تَرْفُضُنِي يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ وَ إِنْ قُلْتَ نَعَمْ كَمَا هُوَ الظَّنُّ بِكَ وَ الرَّجَاءُ لَكَ فَطُوبَى لِي أَنَا السَّعِيدُ وَ أَنَا الْمَسْهُودُ فَطُوبَى لِي وَ أَنَا الْمَرْحُومُ يَا مَرْتَحِّمٌ يَا مَرْتَرِّفٌ يَا مُنْعَطِفٌ يَا مُتَجَبِّرٌ [مُتَحَنِّنٌ يَا مُتَمَلِّكٌ يَا مُقْسِطٌ لَا عَمَلَ لِي أَبْلُغُ بِهِ نَجَاحَ حَاجَتِي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي جَعَلْتَهُ فِي مَكْنُونِ غَيْبِكَ وَ اسْتَقَرَّ عِنْدَكَ فَلَا يَخْرُجُ مِنْكَ إِلَى شَيْءٍ سِوَاكَ أَسْأَلُكَ بِهِ وَ بِكَ وَ بِهِ فَإِنَّهُ أَجَلٌ وَ أَشْرَفُ أَسْمَائِكَ لَا شَيْءَ لِي غَيْرُ هَذَا وَ لَا أَحَدَ أَعُوذُ عَلَيَّ مِنْكَ يَا كَيْتُونُ يَا مُكُونُ يَا مَنْ عَرَفَنِي نَفْسَهُ يَا مَنْ أَمَرَنِي بِطَاعَتِهِ يَا مَنْ نَهَانِي

عَنْ مَعْصِيَتِهِ يَا مَدْعُوُّ يَا مَسْئُولُ يَا مَطْلُوبَا إِلَيْهِ رَفَضْتُ وَصَيْتَكَ الَّتِي أَوْصَيْتَنِي وَلَمْ أَطْعَكَ وَلَوْ أَطَعْتُكَ فِيمَا أَمَرْتَنِي لَكَفَيْتَنِي مَا قُمْتُ إِلَيْكَ فِيهِ وَأَنَا مَعَ مَعْصِيَتِي لَكَ رَاجٍ فَلَا تَحُلْ بَيْنِي وَبَيْنَ مَا رَجَوْتُ يَا مُتَرَحِّمًا لِي أَعِزَّنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي وَمِنْ فَوْقِي وَمِنْ تَحْتِي وَمِنْ كُلِّ جِهَاتِ الْأَحَاطَةِ بِئِ اللَّهُمَّ بِمُحَمَّدٍ سَيِّدِي وَبِعَلِيِّ وَلِيِّي وَبِالْأَئِمَّةِ الرَّاشِدِينَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ اجْعَلْ عَلَيْنَا صَلَوَاتِكَ وَرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَأَوْسِعْ عَلَيْنَا مِنْ رِزْقِكَ وَأَقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ وَاجْمِعْ حَوَائِجَنَا يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ پس حضرت فرمود که هر که این نماز را به جا آورد و این دعا را بخواند چون فارغ شود نماند ما بین او و خداوند تعالی گناهی مگر آنکه آمرزیده شود مؤلف گوید که: احادیث بسیار در فضیلت خواندن این چهار رکعت نماز در شب و روز جمعه وارد شده و اگر بعد از نماز بگوید: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ النَّبِيِّ الْعَرَبِيِّ وَآلِهِ وَارِد شده که گناهان گذشته و آینده او آمرزیده شود و چنان باشد که دوازده مرتبه قرآن را ختم کرده باشد و حق تعالی گرسنگی و تشنگی قیامت را از او رفع کند و از جمله نماز حضرت فاطمه صلوات الله علیها است

نماز حضرت فاطمه صلوات الله علیها

نماز حضرت فاطمه صلوات الله علیها

است روایت شده که: حضرت فاطمه علیها السلام دو رکعت نماز می کرد که جبرئیل علیه السلام تعلیم او کرده بود در رکعت اول بعد از سوره حمد صد مرتبه سوره قدر و در رکعت دوم بعد از حمد صد مرتبه سوره توحید می خواند و چون سلام می گفت این دعا را می خواند: سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ الْمُنِيفِ سُبْحَانَ ذِي الْجَلَالِ الْبَازِخِ الْعَظِيمِ سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ الْفَاحِرِ الْقَدِيمِ سُبْحَانَ مَنْ لَيْسَ الْبُهْجَةَ وَالْجَمَالَ سُبْحَانَ مَنْ تَرَدَّى بِالنُّورِ وَالْوَقَارِ سُبْحَانَ مَنْ يَرَى أَثَرَ النَّمْلِ فِي الصَّفَا سُبْحَانَ مَنْ يَرَى وَقَعَ الطَّيْرِ فِي الْهَوَاءِ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ هَكَذَا لَا هَكَذَا غَيْرُهُ و سید گفته است که در روایت دیگر وارد شده است که بعد از این نماز تسبیح مشهور حضرت فاطمه علیها السلام را که بعد از هر نماز خوانده می شود بخواند و بعد از آن صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد و شیخ در مصباح المتعجلین فرموده نماز حضرت فاطمه علیها السلام دو رکعت است در رکعت اول حمد و صد مرتبه قدر و در دوم حمد و صد مرتبه توحید و چون سلام داد تسبیح حضرت زهراء علیها السلام بخواند پس بگوید: سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ تا آخر تسبیح که ذکر شد پس فرموده و سزاوار است کسی که این نماز را به جا می آورد چون از تسبیح فارغ شود زانوها و ذراعها را برهنه نماید و بچسباند همه مواضع سجود خود را به زمین بدون حاجز و حایلی و حاجت بخواهد و دعا کند آنچه می خواهد و بگوید در همان حال سجده: يَا مَنْ لَيْسَ غَيْرُهُ رَبُّ يَدْعَى يَا مَنْ لَيْسَ فَوْقَهُ إِلَهٌ يُحْشَى يَا مَنْ لَيْسَ دُونَهُ مَلِكٌ يَتَّقَى يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ وَزِيرٌ يُؤْتَى يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ حَاجِبٌ يُرْشَى يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ بَوَّابٌ يُعْشَى يَا مَنْ لَا يَزْدَادُ عَلَى كَثْرَةِ السُّؤَالِ إِلَّا كَرَمًا وَجُودًا وَعَلَى كَثْرَةِ الدُّنُوبِ إِلَّا عَفْوًا وَصِيًّا صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي كَذَا وَكَذَا وَبِهِ جَاءَ فِي كَلِمَةِ حَاجَاتِ خُودِ رَا از خدا بخواهد

نماز دیگر از حضرت فاطمه علیها السلام

شیخ و سید روایت کرده اند از صفوان که: محمد بن علی حلبی روز جمعه خدمت حضرت صادق علیه السلام شرفیاب شد و سؤال کرد که می خواهم مرا عملی تعلیم فرمایی که بهترین اعمال باشد در این روز حضرت فرمود که من نمی دانم کسی را که بزرگتر باشد نزد رسول خدا صلی الله علیه و آله از حضرت فاطمه علیها السلام و نمی دانم چیزی را افضل از آنچه تعلیم کرد پیغمبر صلی الله علیه و آله فاطمه علیها السلام را فرمود که هر که صبح کند در روز جمعه پس غسل کند و قدمها را بگستراند و چهار رکعت نماز کند به دو سلام بخواند در رکعت اول بعد از حمد توحید پنجاه مرتبه و در رکعت دوم بعد از حمد و العادیات پنجاه مرتبه و در

رکعت سوم بعد از حمد إذا زلزلت پنجاه مرتبه و در رکعت چهارم بعد از حمد إذا جاء نصر الله پنجاه مرتبه و این سوره نصر است و آخر سوره‌ای است که نازل شده و چون از نماز فارغ شود این دعا بخواند: إِلَهِي وَ سَيِّدِي مَنْ تَهَيَّأَ أَوْ تَعَبَّى أَوْ أَعَدَّ أَوْ اسْتَعَدَّ لِرَفَادَةِ مَخْلُوقٍ رَجَاءَ رِفْدِهِ وَ فَوَائِدِهِ وَ نَائِلِهِ وَ فَوَاضِلِهِ وَ جَوَائِزِهِ فَإِلَيْكَ يَا إِلَهِي كَانَتْ تَهَيُّبِي وَ تَعَبُّبِي وَ إِعْدَادِي وَ اسْتِعْدَادِي رَجَاءَ فَوَائِدِكَ وَ مَعْرِفَتِكَ وَ نَائِلِكَ وَ جَوَائِزِكَ فَلَا تُخَيِّبْنِي مِنْ ذَلِكَ يَا مَنْ لَا تَخِيْبُ عَلَيْهِ مَسْأَلَةُ السَّائِلِ وَ لَا تَنْفُصُهُ عَطِيَّةُ نَائِلٍ فَإِنِّي لَمْ آتِكَ بِعَمَلٍ صَالِحٍ قَدَمْتُهُ وَ لَا شَفَاعَةَ مَخْلُوقٍ رَجَوْتُهُ أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِشَفَاعَتِهِ إِلَّا- مُحَمَّدًا وَ أَهْلَ بَيْتِهِ صِلَواتِكَ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمُ اتِّبَتِكَ أَرْجُو عَظِيمَ عَفْوِكَ الَّذِي عُدَّتْ بِهِ عَلَى الْخَطَّائِينَ عِنْدَ عُكُوفِهِمْ عَلَى الْمَحَارِمِ فَلَمْ يَمْنَعَكَ طُولُ عُكُوفِهِمْ عَلَى الْمَحَارِمِ أَنْ جُدْتَ عَلَيْهِمْ بِالْمَغْفِرَةِ وَ أَنْتَ سَيِّدِي الْعَوَّادُ بِالنِّعْمَاءِ وَ أَنَا الْعَوَّادُ بِالْخَطَاءِ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ أَنْ تُغْفِرَ لِي ذُنُوبِي الْعَظِيمَةَ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الْعَظِيمَةَ إِلَّا الْعَظِيمُ يَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ مؤلف گوید که: سید بن طاووس در جمال الاسبوع از برای هر یک از ائمه علیهم السلام نمازی با دعا ذکر نموده شایسته است در اینجا ذکر شود فرموده نماز امام حسن علیه السلام در روز جمعه

نماز [و دعای] امام حسن علیه السلام در روز جمعه

و آن چهار رکعت است مثل نماز امیر المؤمنین علیه السلام نماز دیگر از آن حضرت در روز جمعه و آن نیز چهار رکعت است در هر رکعت حمد یک مرتبه و قل هو الله أحد بیست و پنج مرتبه دعای امام حسن علیه السلام اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِجُودِكَ وَ كَرَمِكَ وَ أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ رَسُولِكَ وَ أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِمَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَ أَنْبِيَائِكَ وَ رُسُلِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ رَسُولِكَ وَ عَلَيَّ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُقِيلَنِي عَثْرَتِي وَ تُسْتُرَ عَلَيَّ ذُنُوبِي وَ تُغْفِرَها لِي وَ تُفِضَ لِي حَوَائِجِي وَ لَا تُعَذِّبَنِي بِقَبِيحِ كَانٍ مِنِّي فَإِنَّ عَفْوَكَ وَ جُودَكَ يَسْعَانِي إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

نماز امام حسین علیه السلام

چهار رکعت است در هر رکعت سوره فاتحه پنجاه مرتبه و سوره توحید پنجاه مرتبه و در رکوع فاتحه و توحید هر یک ده مرتبه و چون از رکوع سر برداری هر یک را ده مرتبه و همچنین در سجده اولی و در بین دو سجده و در سجده دوم هر یک ده مرتبه و چون از چهار رکعت فارغ شدی و سلام گفתי این دعا بخوان: اللَّهُمَّ أَنْتَ الَّذِي اسْتَجَبْتَ لِأَدَمَ وَ حَوَاءَ... تا آخر دعا که فی الجمله طولانی است

نماز [و دعای] امام زین العابدین علیه السلام

چهار رکعت است در هر رکعت حمد یک مرتبه و توحید صد مرتبه دعای آن حضرت یا مَنْ أَظْهَرَ الْجَمِيلَ وَ سَتَرَ الْقَبِيحَ يَا مَنْ لَمْ يُؤَاخِذْ بِالْجَرِيرَةِ وَ لَمْ يَهَيِّبْكَ السُّتْرَ يَا عَظِيمَ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ يَا صَاحِبَ كُلِّ نَجْوَى يَا مُنْتَهَى كُلِّ شَكْوَى يَا كَرِيمَ الصَّفْحِ يَا عَظِيمَ الرَّجَاءِ يَا مُبْتَدِئًا بِالنِّعَمِ قَبْلَ اسْتِحْقَاقِهَا يَا رَبَّنَا وَ سَيِّدَنَا وَ مَوْلَانَا يَا غَايَةَ رَغْبَتِنَا أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

نماز [و دعای] حضرت باقر علیه السلام

دو رکعت است در هر رکعت حمد یک مرتبه و سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ صد مرتبه دعای آن حضرت
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا حَلِيمٌ ذُو [ذَا] أَنَا هُ غَفُورٌ وَدُودٌ أَنْ تَتَجَاوَزَ عَنِّي سَيِّئَاتِي وَمَا عِنْدِي بِحُسْنٍ مَا عِنْدَكَ وَأَنْ تُعْطِيَنِي مِنْ عَطَائِكَ مَا
 يَسِّرُنِي وَتُلْهِمَنِي فِيمَا أُعْطِيْتَنِي الْعَمَلَ فِيهِ بِطَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ وَأَنْ تُعْطِيَنِي مِنْ عَفْوِكَ مَا أَسْتَوْجِبُ بِهِ كَرَامَتَكَ اللَّهُمَّ أَعْطِنِي مَا
 أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلْ بِي مَا أَنَا أَهْلُهُ فَإِنَّمَا أَنَا بِحُكِّكَ وَلَمْ أَصِبْ خَيْرًا قَطُّ إِلَّا مِنْكَ يَا أَبْصِرَ الْأَبْصِرِينَ وَيَا أَسْمِعَ السَّمْعِينَ وَيَا أَحْكَمَ
 الْحَاكِمِينَ وَيَا جَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ وَيَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

نماز [و دعای] حضرت صادق علیه السلام

دو رکعت است در هر رکعت حمد یک مرتبه و آیه شَهِدَ اللَّهُ صد مرتبه دعای آن حضرت یا صَانِعُ كُلِّ مَصْنُوعٍ يَا جَابِرَ كُلِّ كَسِيرٍ
 [كَسِيرٍ] وَيَا حَاضِرَ كُلِّ مَلَأٍ وَيَا شَاهِدَ كُلِّ نَجْوَى وَيَا عَالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ وَيَا شَاهِدَ [شَاهِدًا] غَيْرِ غَائِبٍ وَيَا غَالِبَ [غَالِبًا] غَيْرِ مَغْلُوبٍ وَيَا
 قَرِيبَ [قَرِيبًا] غَيْرِ بَعِيدٍ وَيَا مُؤْنِسَ كُلِّ وَحِيدٍ وَيَا حَيُّ مُحْيِي الْمَوْتَى وَمُمِيتَ الْأَحْيَاءِ الْقَائِمِ [القائم على كل نفس بما كسبت] وَيَا حَيُّ
 حِينَ لَا حَيَّ إِلَّا اللَّهُ إِلَّا أَنْتَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

نماز [و دعای] حضرت کاظم علیه السلام

دو رکعت است در هر رکعت حمد یک مرتبه و توحید دوازده مرتبه دعای آن حضرت إِلَهِي خَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لَكَ وَصَلَّتِ الْأَخْلَامُ
 فِيكَ وَوَجَلَ كُلُّ شَيْءٍ مِنْكَ وَهَرَبَ كُلُّ شَيْءٍ إِلَيْكَ وَصَاقَتِ الْأَشْيَاءُ دُونَكَ وَمَلَأَ كُلُّ شَيْءٍ نُورَكَ فَأَنْتَ الرَّفِيعُ فِي جَلَالِكَ وَأَنْتَ
 الْبَهِيُّ فِي جَمَالِكَ وَأَنْتَ الْعَظِيمُ فِي قُدْرَتِكَ وَأَنْتَ الَّذِي لَا يَتُودِكُ شَيْءٌ يَا مُنْزِلَ نِعْمَتِي يَا مُفْرَجَ كُرْبَتِي وَيَا فَاضِي حَاجَتِي أَعْطِنِي
 مَسْأَلَتِي بِلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ آمَنْتُ بِكَ مُخْلِصًا لَكَ دِينِي أَصِيبِحْتُ عَلَى عَهْدِكَ وَوَعَدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ أَبُوءُ لَكَ بِالنِّعْمَةِ وَاسْتَغْفِرُكَ مِنَ
 الذُّنُوبِ الَّتِي لَا يَغْفِرُهَا غَيْرُكَ يَا مَنْ هُوَ فِي عُلُوِّهِ دَانَ وَفِي دُنُوِّهِ عَالٍ وَفِي إِشْرَاقِهِ مُنِيرٌ وَفِي سُلْطَانِهِ قَوِيٌّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

نماز [و دعای] حضرت امام رضا علیه السلام

شش رکعت است در هر رکعت حمد یک مرتبه و هل أتى على الإنسان ده مرتبه دعای آن حضرت یا صَاحِبِي فِي شِدَّتِي وَيَا وَلِيِي
 فِي نِعْمَتِي وَيَا إِلَهِي وَإِلَهَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ يَا رَبَّ كَهَيْعِصِ وَيَسْ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ أَسْأَلُكَ يَا أَحْسَنَ مَنْ سُئِلَ
 وَيَا خَيْرَ مَنْ دُعِيَ وَيَا أَجْوَدَ مَنْ أُعْطِيَ وَيَا خَيْرَ مُرْتَجِي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

نماز [و دعای] حضرت جواد علیه السلام

دو رکعت است در هر رکعت حمد یک مرتبه و توحید هفتاد مرتبه دعای آن حضرت اللَّهُمَّ رَبَّ الْأَرْوَاحِ الْفَانِيَةِ وَالْأَجْسَادِ الْبَالِيَةِ
 أَسْأَلُكَ بِطَاعَةِ الْأَرْوَاحِ الرَّاجِعَةِ إِلَى أَجْسَادِهَا [أَجْبَانِهَا] وَبِطَاعَةِ الْأَجْسَادِ الْمُتَمِّمَةِ بِعُرُوقِهَا وَبِكَلِمَتِكَ النَّافِذَةِ بَيْنَهُمْ وَأَخَذِكَ الْحَقِّ مِنْهُمْ
 وَالْخَلِيقِ بَيْنَ يَدَيْكَ يَنْتَظِرُونَ فَضِيلَ قَضَائِكَ وَيَرْجُونَ رَحْمَتِكَ وَيَخَافُونَ عِقَابَكَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلِ النُّورَ فِي

هر رکعت بعد از حمد هفت مرتبه قل هو الله أحد و بعد از نماز بگوید: اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ الَّتِي حَشَوَهَا الْبَرَكَةُ وَعَمَّارُهَا الْمَلَائِكَةُ مَعَ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَبِينَا إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ تا جمعه دیگر بلائی و فتنه‌ای به او نرسد و حق تعالی جمع کند میان او و محمد صلی الله علیه و آله و ابراهیم علیه السلام علامه مجلسی رحمه الله علیه فرموده که اگر این دعا را غیر سید بخواند به جای «و ابینا»، «و ابیه» بگوید.

بیست و هفتم

روایت شده که: بهترین اوقات صلوات در روز جمعه بعد از عصر است و صد مرتبه می‌گویی: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجَّلْ فَرَجَهُمْ و شیخ فرموده و روایت شده که مستحب است صد مرتبه بگویی: صَلَوَاتُ اللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَأَنْبِيَائِهِ وَرُسُلِهِ وَجَمِيعِ خَلْقِهِ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَعَلَى أَرْوَاحِهِمْ وَأَجْسَادِهِمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ و شیخ جلیل ابن ادریس در سرائر از جامع بزنتی نقل کرده که ابو بصیر گفت شنیدم از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام که می‌فرمود: صلوات بر محمد و آل محمد در ما بین ظهر و عصر معادل هفتاد رکعت است و کسی که بگوید بعد از عصر روز جمعه اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَيَبَارِكْ عَلَيْهِمْ بِأَفْضَلِ بَرَكَاتِكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِمْ وَعَلَى أَرْوَاحِهِمْ وَأَجْسَادِهِمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، خواهد بود برای او مثل ثواب عمل جن و انس در آن روز مؤلف گوید که: این صلوات شریفه در کتب مشایخ حدیث به سندهای بسیار معتبر با فضیلت‌های بسیار نقل شده و اگر ده مرتبه و اگر نه هفت مرتبه بخواند افضل است زیرا که از حضرت صادق علیه السلام روایت است که: هر که بعد از نماز عصر روز جمعه پیش از آنکه از جای نماز خود برخیزد ده مرتبه این صلوات را بخواند صلوات فرستند بر او ملائکه از این جمعه تا جمعه آینده همین ساعت و نیز از آن حضرت روایت است که چون نماز عصر روز جمعه را ادا کنی هفت مرتبه این صلوات را بخوان و شیخ کلینی در کافی روایت کرده که: چون روز جمعه نماز را ادا کردی بگو: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَبَارِكْ عَلَيْهِمْ بِأَفْضَلِ بَرَكَاتِكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِمْ وَعَلَيْهِمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ به درستی که هر که این صلوات را بعد از نماز عصر بخواند بنویسد حق تعالی برای او صد هزار حسنه و محو فرماید از او صد هزار سیئه و برآورد صد هزار حاجت او را و بلند فرماید برای او صد هزار درجه و نیز فرموده که روایت شده که هر که این صلوات را هفت مرتبه بگوید خداوند رد کند بر او به عدد هر بنده‌ای حسنه‌ای و عملش در آن روز مقبول باشد و بیاید در روز قیامت در حالتی که ما بین دیدگان او نوری باشد و در اعمال روز عرفه بیاید صلواتی که هر که آن را بخواند محمد و آل محمد صلوات الله عليهم را مسرور نماید

بیست و هشتم

بعد از عصر هفتاد مرتبه بگوید: أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ تا حق تعالی گناهان او را بیامزد

بیست و نهم

صد مرتبه اِنَّا أَنْزَلْنَاهُ بِخَوَانِدِ از حضرت امام موسی علیه السلام روایت شده که: خدا را در روز جمعه هزار نسیم رحمت است که هر بنده را آنچه خواهد از آن رحمتها عطا فرماید پس هر که بعد از عصر روز جمعه صد مرتبه سوره اِنَّا أَنْزَلْنَاهُ بِخَوَانِدِ حق تعالی آن هزار رحمت را مضاعف گرداند و به او عطا فرماید.

حضرت را به این زیارت اول زیارت می‌کنم آن حضرت را به نحوی که حضرت امام رضا علیه السلام تعلیم بزنتی فرموده بعد از آن این زیارت را می‌خوانم و کیفیت آن چنان است که روایت شده به سند صحیح که: ابن ابی نصر خدمت امام رضا علیه السلام عرض کرد که بعد از نماز چگونه صلوات و سلام بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله باید فرستاد فرمود می‌گویی: السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا خَيْرَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ نَصَيْتَ لَأُمَّتِكَ وَجَاهِدْتَ فِي سَبِيلِ رَبِّكَ وَعَدَيْتَهُ حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ فَجَزَاكَ اللَّهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفْضَلَ مَا جَزَى نَبِيًّا عَنْ أُمَّتِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

زیارت امیر المؤمنین علیه السلام

به روایت آن کسی که در بیداری مشاهده کرد که جناب صاحب الزمان علیه السلام آن حضرت را به این کلمات زیارت کرد در روز یکشنبه که روز آن حضرت است: السَّلَامُ عَلَى الشَّجَرَةِ النَّبَوِيَّةِ وَالِدُوحَةِ الْهَاشِمِيَّةِ الْمُضِيئَةِ الْمُثْمِرَةِ بِالسُّبُوَّةِ الْمُؤَنِقَةِ [الْمُؤَنِعَةُ] بِالْإِمَامَةِ وَعَلَى ضَجِيعِكَ آدَمَ وَنُوحَ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ السَّلَامُ عَلَیْكَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ السَّلَامُ عَلَیْكَ وَعَلَى الْمَلَائِكَةِ الْمُحَدِّقِينَ بِكَ وَالْحَافِينَ بِقَبْرِكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ هَذَا يَوْمُ الْأَحَدِ وَهُوَ يَوْمُكَ وَبِاسْمِكَ وَأَنَا ضَيْفُكَ فِيهِ وَجَارُكَ فَأَضْفِنِي يَا مَوْلَايَ وَاجْزِنِي فَإِنَّكَ كَرِيمٌ تُحِبُّ الضِّيَافَةَ وَمَا مُورٌ بِالْإِجَارَةِ فَافْعَلْ مَا رَغِبْتَ إِلَيْكَ فِيهِ وَرَجُوتَهُ مِنْكَ بِمَنْزِلَتِكَ وَآلِ بَيْتِكَ عِنْدَ اللَّهِ وَمَنْزِلَتِهِ عِنْدَكُمْ وَبِحَقِّ ابْنِ عَمِّكَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَعَلَيْهِمْ [عَلَيْكُمْ أَجْمَعِينَ]

زیارت حضرت فاطمه زهرا علیها السلام

زیارت حضرت فاطمه زهرا علیها السلام

السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مُمْتَحَنَةَ امْتَحَنِكَ الَّذِي خَلَقَكَ فَوَجَدَكَ لِمَا امْتَحَنَكَ صَابِرَةً أَنَا لَكَ مُصِ دَقُّ صَابِرٍ عَلَى مَا أَتَى بِهِ أَبُوكَ وَوَصِيئُهُ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمَا وَأَنَا أَسْأَلُكَ إِنْ كُنْتُ صِدْقَتِكَ إِلَّا الْحَقِّينِي بِتَضَدِّقِي لَهُمَا لِتَسْرِّ نَفْسِي فَاشْهَدِي أَنِّي ظَاهِرٌ [طَاهِرٌ] بَوْلَايَتِكَ وَوَلَايَةِ آلِ بَيْتِكَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ

ایضا زیارت حضرت زهرا علیها السلام به روایت دیگر

السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مُمْتَحَنَةَ امْتَحَنِكَ الَّذِي خَلَقَكَ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَكَ وَكُنْتَ لِمَا امْتَحَنَكَ بِهِ صَابِرَةً وَنَحْنُ لَكَ أَوْلِيَاءُ مُصِ دَقُّونَ وَلكُلِّ مَا أَتَى بِهِ أَبُوكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَأَتَى بِهِ وَوَصِيئُهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ مُسَلِّمُونَ وَنَحْنُ نَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ إِذْ كُنَّا مُصِ دَقِّينَ لَهُمْ أَنْ تُلْحِقْنَا بِتَضَدِّقِنَا بِالذَّرَجَةِ الْعَالِيَةِ لِنُبَشِّرَ أَنْفُسَنَا بِأَنَّا قَدْ طَهُرْنَا بَوْلَايَتِهِمْ [بَوْلَايَتِهِمْ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ] رُز دوشنبه روز امام حسن و امام حسین علیهما السلام است

در زیارت امام حسن علیه السلام می‌گویی

السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا نُورَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا صِرَاطَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا بَيَانَ حُكْمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا نَاصِرَ دِينِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا السَّيِّدُ الزَّكِيُّ السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا الْبُرِّ الْوَفِيُّ السَّلَامُ

روز جمعه روز حضرت صاحب الزمان علیه السلام

و به نام آن جناب است و همان روزی است که در آن روز ظهور خواهد فرمود بگو در زیارت آن حضرت السَّلام عَلَیْكَ يَا حُجَّهَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ السَّلامِ عَلَیْكَ يَا عَيْنَ اللَّهِ فِي خَلْقِهِ السَّلامِ عَلَیْكَ يَا نُورَ اللَّهِ الَّذِي يَهْتَدِي بِهِ الْمُهْتَدُونَ وَيَفْرُجُ بِهِ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلامِ عَلَیْكَ أَيُّهَا الْمُهْتَدِبُ الْخَائِفُ السَّلامِ عَلَیْكَ أَيُّهَا الْوَلِيُّ النَّاصِحُ السَّلامِ عَلَیْكَ يَا سَفِينَةَ النَّجَاةِ السَّلامِ عَلَیْكَ يَا عَيْنَ الْحَيَاةِ السَّلامِ عَلَیْكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَیْكَ وَعَلَى آلِ بَيْتِكَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ السَّلامِ عَلَیْكَ عَجَّلَ اللَّهُ لَكَ مَا وَعَدَكَ مِنَ النَّصْرِ وَظُهُورِ الْأَمْرِ السَّلامِ عَلَیْكَ يَا مَوْلَايَ أَنَا مَوْلَاكَ عَارِفٌ بِأَوْلَاكَ وَأَخْرَاكَ أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى بِكَ وَبِآلِ بَيْتِكَ وَأَنْتَظِرُ ظُهُورَكَ وَظُهُورَ الْحَقِّ عَلَى يَدَيْكَ وَأَسْأَلُ اللَّهَ أَنْ يُصَلِّىَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ يَجْعَلَ لِي مِنَ الْمُتَتَبِعِينَ لَكَ وَالتَّابِعِينَ وَالتَّاصِرِينَ لَكَ عَلَى أَعْدَائِكَ وَ الْمُسْتَشْهَدِينَ بَيْنَ يَدَيْكَ فِي جُمْلَةِ أَوْلِيَائِكَ يَا مَوْلَايَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ صَلِّمَاتِ اللَّهِ عَلَیْكَ وَعَلَى آلِ بَيْتِكَ هَذَا يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَهُوَ يَوْمُكَ الْمُتَوَقَّعُ فِيهِ ظُهُورُكَ وَالْفَرَجُ فِيهِ لِلْمُؤْمِنِينَ عَلَى يَدَيْكَ وَقَتْلُ الْكَافِرِينَ بِسَيْفِكَ وَأَنَا يَا مَوْلَايَ فِيهِ ضَيْفُكَ وَجَارُكَ وَأَنْتَ يَا مَوْلَايَ كَرِيمٌ مِنْ أَوْلَادِ الْكِرَامِ وَمَأْمُورٌ بِالضِّيَافَةِ وَالْإِجَارَةِ فَاضِئَةً لِي وَأَجْرُنِي صَلِّمَاتِ اللَّهِ عَلَیْكَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ الطَّاهِرِينَ سِيدِ بْنِ طَاوُوسٍ كَفْتَهُ كَه مِنْ بَعْدِ مِنْ زِيَارَتِ مَثَلِ مِ شُومِ بِه اَيْنِ شَعْرٍ وَ اِشَارَه مِ كِنَمِ بِه اَنْ حَضْرَتِ: نَزَبُكَ حَيْثُ مَا اتَّجَهْتَ رِكَابِي وَ ضَيْفُكَ حَيْثُ كُنْتُ مِنَ الْبِلَادِ وَ مِ گُويَمِ يَعْنِي مِنْ بَرِ تُو نَازِلِ مِ شُومِ هَرِ كَجَا كَه رَا حِلَهَامِ رُوي آوَرْدِ وَ مِرَا وَرَا دِ نَمَايِدِ وَ مِيهَمَانِ تُو هِسْتَمِ دَرِ هَرِ كَجَا كَه بَاشَمِ اَزِ شَهْرَهَا

فصل ششم در ذکر بعضی از ادعیه مشهوره

[دعای صباح]

از جمله [ادعیه مشهوره] دعای صباح حضرت امیر المؤمنین علیه السلام است و آن این است: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ يَا مَنْ دَلَعَ لَسِيَانَ الصَّبَاحِ بِنُطْقِي تَبْلُجِهِ وَسَيَّرَحَ قَطْعَ اللَّيْلِ الْمُظْلِمِ بَعْيَاهِبِ تَلْجُجِهِ وَأَتَقَنَّ صُرُوعَ الْفَلَكَ الدَّوَارِ فِي مَقَادِيرِ تَبَرُّجِهِ وَ شَعَشَعَ ضَبْيَاءَ الشَّمْسِ بِنُورِ تَأْجُجِهِ يَا مَنْ دَلَّ عَلَى ذَاتِهِ بِدَاتِهِ وَ تَنَزَّهَ عَنْ مُجَانَسَةِ مَخْلُوقَاتِهِ وَ جَلَّ عَنْ مَلَاءَمَةِ كَيْفِيَاتِهِ يَا مَنْ قَرَّبَ مِنْ خَطَرَاتِ الطُّنُونِ وَ بَعِدَ عَنْ لَحْظَاتِ الْعُيُونِ وَ عَلِمَ بِمَا كَانَ قَبْلَ أَنْ يَكُونَ يَا مَنْ أَرْقَدَنِي فِي مَهَادِ أَمْنِهِ وَ أَمَانِهِ وَ أَيْقَظَنِي إِلَى مَا مَنَحَنِي بِهِ مِنْ مَنَنِهِ وَ إِحْسَانِهِ وَ كَفَّ أَكْفَ السُّوءِ عَنِّي بِيَدِهِ وَ سَيَّلَطَانَهُ صَلَّى اللَّهُمَّ عَلَى الدَّلِيلِ إِلَيْكَ فِي اللَّيْلِ الْأَلْيَلِ وَ الْمَاسِكِ مِنْ أَسْبَابِكَ بِحَبْلِ الشَّرَفِ الْأَطْوَلِ وَ النَّاصِحِ الْحَسْبِ فِي ذِرْوَةِ الْكَاهِلِ الْأَعْبَلِ وَ الثَّابِتِ الْقَدَمِ عَلَى زَحَالِفِهَا فِي الزَّمَنِ الْأَوَّلِ وَ عَلَى آلِهِ الْأَخْيَارِ الْمُضِيغِينَ الْأَبْرَارِ وَ افْتَحِ اللَّهُمَّ لَنَا مَصَارِيحَ الصَّبَاحِ بِمَفَاتِيحِ الرَّحْمَةِ وَ الْفَلَاحِ وَ الْبَسْبِئِي اللَّهُمَّ مِنْ أَفْضَلِ خَلْعِ الْهَدَايَةِ وَ الصَّلَاحِ وَ أَعْرِسِ اللَّهُمَّ بِعَظَمَتِكَ فِي شَرْبِ جَنَانِي يَنَابِيحَ الْخُشُوعِ وَ أَجْرِ اللَّهُمَّ لَهَيْبَتِكَ مِنْ آمَاقِي زَفَرَاتِ الدُّمُوعِ وَ أَدَبِ اللَّهُمَّ نَزَقَ الْخُرُوقِ مِنِّي بِأَزْمَةِ الْقُنُوعِ إِلَهِي إِنْ لَمْ تَبْتَدِئِي الرَّحْمَةَ مِنْكَ بِحُسْنِ التَّوْفِيقِ فَمَنْ السَّالِكُ بِي إِلَيْكَ فِي وَاضِحِ الطَّرِيقِ وَ إِنْ أَسَلِمْتَنِي أَنَا نَاكَ لِقَاؤِ الْأَمَلِ وَ الْمُنَى فَمَنْ الْمُقْبِلُ عَتْرَاتِي مِنْ كِبَوَاتِ الْهُوَى وَ إِنْ خَذَلَنِي نَصْرُكَ عِنْدَ مُحَارَبَةِ النَّفْسِ وَ الشَّيْطَانِ فَقَدْ وَكَلَنِي خِذْلَانُكَ إِلَى حَيْثُ النَّصْبُ وَ الْجَزْمَانُ إِلَهِي أَتَرَانِي مِمَّا أَتَيْتُكَ إِلَّا- مِنْ حَيْثُ الْأَمَالُ أَمْ عَلَّقْتُ بِأَطْرَافِ جِبَالِكَ إِلَّا حِينَ بَاعَدْتَنِي ذُنُوبِي عَنْ دَارِ [صِرْبَةِ] الْوَصَالِ فَيَسَسَ الْمَطِيئَةُ الَّتِي امْتَطَّتْ نَفْسِي مِنْ هَوَاهَا فَوَاهَا لَهَا لِمَا سَوَّلَتْ لَهَا ظُنُونَهَا وَ مَنَاهَا وَ تَبَا لَهَا لِحُجْرَاتِهَا عَلَى سَيِّدِهَا وَ مَوْلَاهَا إِلَهِي قَرَعْتُ بَابَ رَحْمَتِكَ بِيَدِ رَجَائِي وَ هَرَبْتُ إِلَيْكَ لِاجْتِنَاءِ مِنْ فَرْطِ أَهْوَائِي وَ عَلَّقْتُ بِأَطْرَافِ جِبَالِكَ أَنَا مِلَّ وَ لَائِي فَاصْفَحْ اللَّهُمَّ عَمَّا كُنْتُ [كَانَ أَجْرَمْتُهُ مِنْ زَلَمِي وَ حَطَائِي وَ أَقْلَبِي مِنْ صِرْعَةِ رِدَائِي فَإِنَّكَ سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ وَ مُعْتَمِدِي وَ رَجَائِي وَ أَنْتَ غَايَةُ مَطْلُوبِي وَ مَنَايَ فِي مُنْتَلَبِي وَ مَثْوَايَ إِلَهِي كَيْفَ تَطْرُدُ مَسْكِينَنَا التَّجَا إِلَيْكَ مِنَ الدُّنُوبِ هَارِبًا أَمْ كَيْفَ تُحَيِّبُ مُسْتَوْشِدًا قَصَدَ إِلَى جَنَابِكَ سَاعِيَا [صَاقِبَا] أَمْ كَيْفَ تَرُدُّ ظُلْمَانَ وَرَدَّ إِلَى حِيَاضِكَ شَارِبًا كَلَا وَ حِيَاضِكَ مُتَرَعِّئَةً فِي ضَمْنِكَ الْمُحُولِ وَ بَابِكَ مَفْتُوحٌ لِلطَّلَبِ وَ الْوُغُولِ وَ أَنْتَ غَايَةُ الْمَسْئُولِ [السُّؤُولِ] وَ نَهَايَةُ الْمَأْمُولِ إِلَهِي

هَذِهِ أَرْمُهُ نَفْسِي عَقَلْتُهَا بِعَقَالِ مَشِيَّتِكَ وَ هَذِهِ أَعْبَاءُ ذُنُوبِي دَرَأْتُهَا بِعَفْوِكَ وَ رَحْمَتِكَ وَ هَذِهِ أَهْوَائِي الْمُضِلَّةُ وَ كَلَّتْهَا إِلَى جَنَابِ لُطْفِكَ وَ رَأْفَتِكَ فَاجْعَلِ اللَّهُمَّ صَبَاحِي هَذَا نَازِلًا عَلَيَّ بِضِيَاءِ الْهُدَى وَ بِالسَّلَامِيَّةِ [السَّلَامِيَّةُ] فِي الدِّينِ وَ الدُّنْيَا وَ مَسَائِي جُنَّةً مِنْ كَيْدِ الْعَدَى [الْأَعْدَاءِ] وَ وَقَايَةً مِنْ مُرَدِّيَاتِ الْهَوَى إِنَّكَ قَادِرٌ عَلَيَّ مَا تَشَاءُ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَ تَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَ تَعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَ تَذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ تُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَ تُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَ تُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ تُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَ تَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَ بِحَمْدِكَ مَنْ ذَا يَعْرِفُ قَدْرَكَ فَلَا يَخَافُكَ وَ مَنْ ذَا يَعْلَمُ مَا أَنْتَ فَلَا يَهَابُكَ أَلْفَتْ بِقُدْرَتِكَ الْفَرْقَ وَ فَلَقْتَ بِلُطْفِكَ الْفَلَقَ وَ أَنْزَلْتَ بِكَرَمِكَ دِيَاغِي الْغَسَقِ وَ أَنْهَزْتَ الْمِيَاءَ مِنَ الصُّمِّ الصَّيَاخِيدِ عَذْبًا وَ أَجَاجًا وَ أَنْزَلْتَ مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَاجًا وَ جَعَلْتَ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ لِلتَّبْرِيَةِ سَرَاجًا وَ هَاجًا مِنْ غَيْرِ أَنْ تَمَارِسَ فِيمَا ابْتَدَأْتَ بِهِ لُغُوبًا وَ لَا عِلَاجًا فَيَا مَنْ تَوَحَّدَ بِالْعَزِّ وَ الْبَقَاءِ وَ فَهَرَ عِبَادَهُ بِالْمَوْتِ وَ الْفَنَاءِ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الْأَتْقِيَاءِ وَ اسْمِعْ بِتَدَائِي وَ اسْتَجِبْ دُعَائِي وَ حَقِّقْ بِفَضْلِكَ أَمَلِي وَ رَجَائِي يَا خَيْرَ مَنْ دُعِيَ لِكَشْفِ الضُّرِّ وَ الْمَأْمُولِ لِكُلِّ [فِي كُلِّ عُسْرٍ وَ يُشِيرُ بِكَ أَنْزَلْتَ حَاجَتِي فَلَا تَرُدَّنِي مِنْ سِرِّي [بَابِ مَوَاهِبِكَ خَائِبًا يَا كَرِيمَ يَا كَرِيمَ يَا كَرِيمَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ صَلِّ عَلَيَّ اللَّهُ عَلَيَّ خَيْرَ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ أَجْمَعِينَ] بِسْ بِه سَجْدَه بَرُود وَ بَكْوِيد: إِلَهِي قَلْبِي مَحْجُوبٌ وَ نَفْسِي مَعْيُوبٌ وَ عَقْلِي مَغْلُوبٌ وَ هَوَائِي غَالِبٌ وَ طَاعَتِي قَلِيلٌ وَ مَعْصِيَتِي كَثِيرٌ وَ لِسَانِي مُقَرَّرٌ بِالذُّنُوبِ فَكَيْفَ حِيلَتِي يَا سِتَارَ الْعُيُوبِ وَ يَا عِلَامَ الْعُيُوبِ وَ يَا كَاشِفَ الْكُرُوبِ اغْفِرْ ذُنُوبِي كُلَّهَا بِحُرْمَةِ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ يَا غَفَّارُ يَا غَفَّارُ يَا غَفَّارُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ مؤلف گوید که: علامه مجلسی رحمه الله علیه این دعا را در کتاب دعای بحار و در کتاب صلاة با بیان ذکر نموده و فرموده که این دعا از ادعیه مشهوره است و من در کتب معتبره آن را نیافتم مگر در مصباح سید بن باقی رضوان الله علیه. و نیز فرموده مشهور خواندن این دعا است بعد از فريضة صبح و سید بن باقی روایت کرده آن را بعد از نافله صبح و به هر کدام عمل شود خوب است

دعای کمیل بن زیاد علیه الرحمة

وَ آن از ادعیه معروفه است و علامه مجلسی رحمه الله علیه فرموده که آن بهترین دعاها است و آن دعای خضر علیه السلام است حضرت امیر المؤمنین علیه السلام آن را تعلیم کمیل که از خواص اصحاب آن حضرت است فرموده در شبهای نیمه شعبان و در هر شب جمعه خوانده می شود و برای کفایت از شر اعدا و فتح باب رزق و آمرزش گناهان نافع است و شیخ و سید آن را نقل نموده اند و من آن را از مصباح المتعجد نقل می کنم: وَ آن دعای شریف این است: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَ بِقُوَّتِكَ الَّتِي فَهَرَتْ بِهَا كُلُّ شَيْءٍ وَ خَضَعَ لَهَا كُلُّ شَيْءٍ وَ ذَلَّ لَهَا كُلُّ شَيْءٍ وَ بَجَبْرُوتِكَ الَّتِي غَلَبَتْ بِهَا كُلُّ شَيْءٍ وَ بِعِزَّتِكَ الَّتِي لَا يَقُومُ لَهَا شَيْءٌ وَ بِعَظَمَتِكَ الَّتِي مَلَأَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَ بِسُلْطَانِكَ الَّذِي عَلَا كُلُّ شَيْءٍ وَ بِوَجْهِكَ الْبَاقِي بَعْدَ فَنَاءِ كُلِّ شَيْءٍ وَ بِأَسْمَائِكَ الَّتِي مَلَأَتْ أَرْكَانَ كُلِّ شَيْءٍ وَ بِعِلْمِكَ الَّذِي أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ وَ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي أَضَاءَ لَهُ كُلُّ شَيْءٍ يَا نُورُ يَا قُدُّوسُ يَا أَوَّلَ الْأَوَّلِينَ وَ يَا آخِرَ الْآخِرِينَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَهْتِكُ الْعِصْمَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُنْزِلُ النَّعْمَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُغَيِّرُ النَّعْمَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَحْبِسُ الدُّعَاءَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُنْزِلُ الْبَلَاءَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي كُلَّ ذَنْبٍ أَدْبَيْتَهُ وَ كُلَّ حَاطِيئَةٍ أَخْطَأْتُهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِذِكْرِكَ وَ أَشْتَفِيعُ بِكَ إِلَى نَفْسِكَ وَ أَسْأَلُكَ بِجُودِكَ أَنْ تُدْنِيَنِي مِنْ قُرْبِكَ وَ أَنْ تُوزِعَنِي سُكْرَكَ وَ أَنْ تُلْهَمَنِي ذِكْرَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ سُؤَالَ خَاشِعٍ مُتَذَلِّلٍ خَاشِعٍ أَنْ تُسَامِحَنِي وَ تَوْحَمَنِي وَ تَجْعَلَنِي بِقِسْمِكَ رَاضِيًا قَانِعًا وَ فِي جَمِيعِ الْمَآخِرِ مَتَوَاضِعًا اللَّهُمَّ وَ أَسْأَلُكَ سُؤَالَ مَنْ اشْتَدَّتْ فَاقَتُهُ وَ أَنْزَلَ بِكَ عِنْدَ الشَّدَائِدِ حَاجَتَهُ وَ عَظُمَ فِيمَا عِنْدَكَ رَغْبَتُهُ اللَّهُمَّ عَظُمَ سُلْطَانُكَ وَ عَلَا مَكَانُكَ وَ خَفِيَ مَكْرُوكُكَ وَ ظَهَرَ أَمْرُكَ وَ غَلَبَ قَهْرُكَ وَ جَرَتْ قُدْرَتُكَ وَ لَا يُمَكِّنُ الْفِرَارُ مِنْ حُكُومَتِكَ اللَّهُمَّ لَا أَجِدُ لِدُنُوبِي غَافِرًا وَ لَا لِقَبَائِحِي سَاتِرًا وَ لَا لِشَيْءٍ مِنْ عَمَلِي الْقَبِيحِ بِالْحَسَنِ مُبَدِّلًا غَيْرَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ وَ بِحَمْدِكَ ظَلَمْتُ نَفْسِي وَ تَجَرَّأْتُ بِجَهْلِي وَ سَكَنْتُ إِلَى قَدِيمِ ذِكْرِكَ لِي وَ مَنَّكَ عَلَيَّ اللَّهُمَّ مَوْلَايَ كَمْ مِنْ قَبِيحٍ سَرَّهَتْهُ وَ كَمْ مِنْ فَادِحٍ مِنَ الْبَلَاءِ أَقْلَتْهُ [أَمَلَتْهُ وَ

كَمْ مِنْ عَثَارٍ وَقَيْتَهُ وَكَمْ مِنْ مَكْرُوهٍ دَفَعْتَهُ وَكَمْ مِنْ ثَنَاءٍ جَمِيلٍ لَسْتُ أَهْلًا لَهُ نَشَرْتَهُ اللَّهُمَّ عَظَمَ بِلَائِي وَأَفْرَطَ بِي سُوءُ حَالِي وَقَصُرَتْ
 [قَصُرَتْ بِي أَعْمَالِي وَقَعِدَتْ بِي أَعْلَالِي وَحَبَسَنِي عَنْ نَفْعِي بَعْدَ أَمَلِي] [آمالي وَ حَدَعْنِي الدُّنْيَا بَعْرُورِهَا وَ نَفْسِي بِجِنَائِيهَا] [بِحِيَانِيهَا] وَ
 مَطَالِي يَا سَيِّدِي فَاسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ أَنْ لَا يَحْجُبَ عَنْكَ دُعَائِي سُوءَ عَمَلِي وَفِعَالِي وَ لَا تَفْضَحْنِي بِفَنِي مَا أَطْلَعْتَ عَلَيْهِ مِنْ سِرِّي وَ لَا
 تُعَاجِلْنِي بِالْعُقُوبَةِ عَلَيَّ مَا عَمِلْتُهُ فِي خَلَوَاتِي مِنْ سُوءٍ فَعَلِي وَ إِسَاءَتِي وَ دَوَامَ تَفْرِيطِي وَ جَهَالَتِي وَ كَثْرَةَ شَهَوَاتِي وَ غَفْلَتِي وَ كُنِ اللَّهُمَّ
 بِعِزَّتِكَ لِي فِي كُلِّ الْأَحْوَالِ [فِي الْأَحْوَالِ كُلِّهَا] رَعُوفًا وَ عَلَيَّ فِي جَمِيعِ الْأُمُورِ عَطُوفًا إِلَهِي وَ رَبِّي مَنْ لِي غَيْرُكَ أَسْأَلُهُ كَشْفَ ضُرِّي وَ
 النَّظَرَ فِي أَمْرِي إِلَهِي وَ مَوْلَايَ أَجْرَيْتَ عَلَيَّ حُكْمًا اتَّبَعْتُ فِيهِ هَوَى نَفْسِي وَ لَمْ أَحْتَرِسْ فِيهِ مِنْ تَرْبِيبِ عَدُوِّي فَغَرَّنِي بِمَا أَهْوَى وَ أَسْأَلُهُ
 عَلَيَّ ذَلِكَ الْقَضَاءَ فَتَجَاوَزْتُ بِمَا جَزَى عَلَيَّ مِنْ ذَلِكَ بَعْضُ [مِنْ نَقْضِ حُدُودِكَ وَ خَالَفْتُ بَعْضَ أَوْامِرِكَ فَلَكَ الْحَمْدُ] [الْحُجَّةُ] عَلَيَّ
 فِي جَمِيعِ ذَلِكَ وَ لَا حُجَّةَ لِي فِيمَا جَزَى عَلَيَّ فِيهِ قَضَاؤُكَ وَ أَلْزَمَنِي حُكْمُكَ وَ بِلَاؤُكَ وَ قَدْ أَتَيْتُكَ يَا إِلَهِي بَعْدَ تَفْصِيحِي وَ إِشْرَافِي
 عَلَيَّ نَفْسِي مُعْتَذِرًا نَادِمًا مُنْكَسِرًا مُسْتَقِيلًا مُسْتَعْفِرًا مُنِيبًا مُقِرًّا مُدْعِنًا مُعْتَرِفًا لَا أُجِدُ مَفْرًا مِمَّا كَانَ مِنِّي وَ لَا مَفْرَعًا أَتَوَجَّهُ إِلَيْهِ فِي أَمْرِي غَيْرَ
 قَبُولِكَ عُذْرِي وَ إِذْخَالِكَ إِيَّايَ فِي سَيِّئِهِ [سَيِّئِهِ مِنْ رَحْمَتِكَ اللَّهُمَّ] [إِلَهِي فَاقْبَلْ عُذْرِي وَ ارْحَمْ شِدَّةَ ضُرِّي وَ فَكِّنِي مِنْ شَدِّ وَثَاقِي يَا
 رَبِّ ارْحَمْ ضَعْفَ يَدَيْ وَ رِقَّةَ جِلْدِي وَ دِقَّةَ عَظْمِي يَا مَنْ بَدَأَ خَلْقِي وَ ذَكَرَنِي وَ تَزَيَّنَنِي وَ بَرَّيَ وَ تَعَدَّيْتَنِي هَيِّنِي لِابْتِدَاءِ كَرَمِكَ وَ سَالِفِ
 بَرِّكَ بِي يَا إِلَهِي وَ سَيِّدِي وَ رَبِّي أَتْرَاكَ مُعَذِّبِي بِنَارِكَ بَعْدَ تَوْحِيدِكَ وَ بَعْدَ مَا أَنْطَوِي عَلَيْهِ قَلْبِي مِنْ مَعْرِفَتِكَ وَ لَهَجَ بِهِ لِسَانِي مِنْ
 ذِكْرِكَ وَ اعْتَقَدَهُ ضَمِيرِي مِنْ حُبِّكَ وَ بَعْدَ صِدْقِ اعْتِرَافِي وَ دُعَائِي خَاضِعًا لِرُبُوبِيَّتِكَ هَيِّئْ لِي أَنْتَ أَكْرَمُ مِنْ أَنْ تُضَيِّعَ مِنْ رَيْبَتِهِ أَوْ تُبْعِدَ
 [تُبْعِدَ] مَنْ أَدْنَيْتَهُ أَوْ تُشَرِّدَ مَنْ آوَيْتَهُ أَوْ تُسَلِّمَ إِلَى الْبَلَاءِ مِنْ كَفَيْتَهُ وَ رَحِمْتَهُ وَ لَيْتَ شِعْرِي يَا سَيِّدِي وَ إِلَهِي وَ مَوْلَايَ أَسَلُّطَ النَّارِ عَلَيَّ
 وَ جُوهَ خَرَّتْ لِعَظَمَتِكَ سَاجِدَةً وَ عَلَيَّ أَلْسُنَ نَطَقَتْ بِتَوْحِيدِكَ صَادِقَةً وَ بِشُكْرِكَ مَادِحَةً وَ عَلَيَّ قُلُوبَ اعْتَرَفَتْ بِإِلَهِيَّتِكَ مُحَقِّقَةً وَ عَلَيَّ
 ضَمَائِرَ حَوَتْ مِنَ الْعِلْمِ بِكَ حَتَّى صَارَتْ خَاشِعَةً وَ عَلَيَّ جَوَارِحَ سَعَتْ إِلَى أَوْطَانِ تَعْبُدُكَ طَائِعَةً وَ أَشَارَتْ بِاسْتِعْفَارِكَ مُدْعِنَةً مَا هَكَذَا
 الظَّنُّ بِكَ وَ لَا- أَخْبَرْنَا بِفَضْلِكَ عَنِكَ يَا كَرِيمَ يَا رَبِّ وَ أَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفِي عَنْ قَلِيلٍ مِنْ بَلَاءِ الدُّنْيَا وَ عُقُوبَاتِهَا وَ مَا يَجْرِي فِيهَا مِنَ
 الْمَكَارِهِ عَلَيَّ أَهْلِيهَا عَلَيَّ أَنْ ذَلِكَ بَلَاءٌ وَ مَكْرُوهٌ قَلِيلٌ مَكْنُهُ يَسِيرٌ بِرَبَّاقَةٍ قَصِيرٌ مُدَّتُهُ فَكَيْفَ اِحْتِمَالِي لِبَلَاءِ الْآخِرَةِ وَ جَلِيلٌ [حُلُولِ وَ قُوعِ
 الْمَكَارِهِ فِيهَا وَ هُوَ بَلَاءٌ تَطُولُ مُدَّتُهُ وَ يَدُومُ مَقَامُهُ وَ لَا يُخَفَّفُ عَنْ أَهْلِهِ لِأَنَّهُ لَا يَكُونُ إِلَّا عَنْ غَضَبِكَ وَ انْتِقَامِكَ وَ هَذَا مَا لَا
 تَقُومُ لَهُ السَّمَاوَاتُ وَ الْأَرْضُ يَا سَيِّدِي فَكَيْفَ لِي [إِبي وَ أَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيفُ الدَّلِيلُ الْحَقِيرُ الْمُسِيكِينُ الْمُسْتَكِينُ يَا إِلَهِي وَ رَبِّي وَ سَيِّدِي
 وَ مَوْلَايَ] لِأَيِّ الْأُمُورِ إِلَيْكَ أَشْكُو وَ لِمَا مِنْهَا أَضْحَجُ وَ أَبْكِي لِأَلِيمِ الْعَذَابِ وَ شِدَّتِهِ أَمْ لَطُولِ الْبَلَاءِ وَ مُدَّتِهِ فَلَيْنَ صَيَّرْتَنِي لِلْعُقُوبَاتِ مَعَ
 أَعْدَائِكَ وَ جَمَعْتَ بَيْنِي وَ بَيْنَ أَهْلِ بِلَاؤِكَ وَ فَرَّقْتَ بَيْنِي وَ بَيْنَ أَحِبَّائِكَ وَ أَوْلِيَائِكَ فَهَيِّنِي يَا إِلَهِي وَ سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ وَ رَبِّي صَبْرْتُ
 عَلَيَّ عَذَابِكَ فَكَيْفَ أَصْبِرُ عَلَيَّ فِرَاقِكَ وَ هَيِّنِي [يَا إِلَهِي صَبْرْتُ عَلَيَّ حَرَّ نَارِكَ فَكَيْفَ أَصْبِرُ عَنْ النَّظَرِ إِلَى كَرَامَتِكَ أَمْ كَيْفَ أَسْكُنُ
 فِي النَّارِ وَ رَجَائِي عَفْوِكَ فِعِزَّتِكَ يَا سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ] أَسْأَلُكَ صَادِقًا لَنْ تَرْكُنِي نَاطِقًا لِأَصْحَابِكَ بَيْنَ أَهْلِيهَا ضَجِجَ الْأَمَلِينَ [الْأَلَمِينَ
 وَ لَأَصِيرُخَنَّ إِلَيْكَ صِيْرَاحَ الْمُسْتَضْرِحِينَ وَ لَأَبْكِيَنَّ عَلَيْكَ بُكَاءَ الْفَاقِدِينَ وَ لَأُنَادِيَنَّكَ أَيْنَ كُنْتَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ يَا غَايَةَ آمَالِ الْعَارِفِينَ يَا
 غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ يَا حَبِيبَ قُلُوبِ الصَّادِقِينَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ أَفْتَرَاكَ سُبْحَانَكَ يَا إِلَهِي وَ بِحَمْدِكَ تَسْمَعُ فِيهَا صَوْتِ عَبْدٍ مُسْلِمٍ سَجَنَ
 [يُسْجَنُ فِيهَا بِمُخَالَفَتِهِ وَ ذَاقَ طَعْمَ عَذَابِهَا بِمَعْصِيَتِهِ وَ حَبَسَ بَيْنَ أَطْبَاقِهَا بِجُرْمِهِ وَ جَرَبَرْتَهُ وَ هُوَ يَضْحَجُ إِلَيْكَ ضَجِجَ مُؤْمِلٍ لِرَحْمَتِكَ وَ
 يُنَادِيكَ بِلِسَانِ أَهْلِ تَوْحِيدِكَ وَ يَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِرُبُوبِيَّتِكَ يَا مَوْلَايَ فَكَيْفَ يَبْقَى فِي الْعَذَابِ وَ هُوَ يَرْجُو مَا سَلَفَ مِنْ حِلْمِكَ أَمْ كَيْفَ
 تُؤْلِمُهُ النَّارُ وَ هُوَ يَأْمُلُ فَضْلَكَ وَ رَحْمَتَكَ أَمْ كَيْفَ يَحْرِقُهُ لَهَيْبِهَا وَ أَنْتَ تَسْمَعُ صَوْتَهُ وَ تَرَى مَكَانَهُ أَمْ كَيْفَ يَسْتَمِلُ عَلَيْهِ زَفِيرُهَا وَ أَنْتَ
 تَعْلَمُ ضَعْفَهُ أَمْ كَيْفَ يَتَقَلَّبُ بَيْنَ أَطْبَاقِهَا وَ أَنْتَ تَعْلَمُ صِدْقَهُ أَمْ كَيْفَ تَزْجُرُهُ زَبَابِيَّتُهَا وَ هُوَ يُنَادِيكَ يَا رَبَّنَا أَمْ كَيْفَ يَرْجُو فَضْلَكَ فِي
 عِتْقِهِ مِنْهَا فَتَشْرُكُهُ [فَتَشْرُكُهُ فِيهَا هَيِّئْ لِي مَا ذَلِكَ الظَّنُّ بِكَ وَ لَا الْمَعْرُوفُ مِنْ فَضْلِكَ وَ لَا مُشَبِّهٌ لِمَا عَامَلْتَ بِهِ الْمُؤَحِّدِينَ مِنْ بَرِّكَ وَ
 إِحْسَانِكَ فَبَالِيْقِينَ أَفْطَعُ لَوْ لَا مَا حَكَمْتَ بِهِ مِنْ تَعْدِيبِ جَاحِدِيكَ وَ قَضَيْتَ بِهِ مِنْ إِخْلَادِ مُعَانِدِيكَ لَجَعَلْتَ النَّارَ كُلَّهَا بَرْدًا وَ سِلَامًا وَ
 مَا كَانَ [كَأَنَّ لِأَحَدٍ فِيهَا مَقْرًا وَ لَا مَقَامًا] [مَقَامًا] لِكِنَّكَ تَفَدَّسْتَ أَسْمَاؤُكَ أَفْسَمْتَ أَنْ تَمْلَأَهَا مِنَ الْكَافِرِينَ مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ أَجْمَعِينَ وَ

أَنْ تُخَلِّدَ فِيهَا الْمُعَانِدِينَ وَأَنْتَ جَلُّ ثَنَائِكَ قُلْتَ مُتَبَدِّئًا وَتَطَوَّلْتَ بِالْإِنْعَامِ مُتَكَرِّمًا أَمْ مَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَمُؤُونَ إِلَهِي وَ سَيِّدِي فَاسْأَلُكَ بِالْقُدْرَةِ الَّتِي قَدَّرْتَهَا وَ بِالْقَضَةِ الَّتِي حَتَمْتَهَا وَ حَكَمْتَهَا وَ غَلَبْتَ مَنْ عَلَيْهِ أُخْرِيَّتُهَا أَنْ تَهَبَ لِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ كُلَّ جُزْمٍ أَجْرَمْتَهُ وَ كُلَّ ذَنْبٍ أَذْنَبْتَهُ وَ كُلَّ قَبِيحٍ أَشِيرَزْتَهُ وَ كُلَّ جَهْلٍ عَمِلْتَهُ كَتَمْتَهُ أَوْ أَعْلَنْتَهُ أَحْفَيْتَهُ أَوْ أَظْهَرْتَهُ وَ كُلَّ سَيِّئَةٍ أَمَرْتَ بِإِثْبَاتِهَا الْكِرَامَ الْكَاتِبِينَ الَّذِينَ وَكَلْتَهُمْ بِحِفْظِ مَا يَكُونُ مِنِّي وَ جَعَلْتَهُمْ شُهُودًا عَلَيَّ مَعَ جَوَارِحِي وَ كُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيَّ مِنْ وَرَائِهِمْ وَ الشَّاهِدَ لِمَا خَفِيَ عَنْهُمْ وَ بِرَحْمَتِكَ أَحْفَيْتَهُ وَ بِفَضْلِكَ سَتَرْتَهُ وَ أَنْ تُوَفَّرَ حَظِّي مِنْ كُلِّ خَيْرٍ أَنْزَلْتَهُ [تُنزِلُهُ أَوْ إِحْسَانِ فَضْلَتِهِ تَفْضُلُهُ أَوْ بَرِّ نَشْرَتِهِ] تَنْشُرُهُ أَوْ رِزْقِ بَسِطْتَهُ [تَبَسَّطُهُ أَوْ ذَنْبٍ تَغْفِرُهُ أَوْ خَطَايَا تَسْتُرُهُ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبَّ يَا إِلَهِي وَ سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ وَ مَالِكَ رِقِّي يَا مَنْ يَبْدِيهِ نَاصِيَتِي يَا عَلِيمًا بَصُرِي [بِفَقْرِي وَ مَسِيكَتِي يَا خَيْرًا بِفَقْرِي وَ فَاقَتِي يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبَّ أَسْأَلُكَ بِحَقِّكَ وَ قُدْسِكَ وَ أَعْظَمِ صِفَاتِكَ وَ أَسْمَائِكَ أَنْ تَجْعَلَ أَوْقَاتِي مِنْ [فِي اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ بِذِكْرِكَ مَعْمُورَةً وَ بِحِدْمَتِكَ مَوْصُولَةً وَ أَعْمَالِي عِنْدَكَ مَقْبُولَةً حَتَّى تَكُونَ أَعْمَالِي وَ أُرَادِي [إِرَادَتِي كُلِّهَا وَرِدَا وَاحِدًا وَ حَالِي فِي خِدْمَتِكَ سِرْمَدًا يَا سَيِّدِي يَا مَنْ عَلَيْهِ مُعْوَلِي يَا مَنْ إِلَيْهِ شَكْوَتُ أَحْوَالِي يَا رَبِّ يَا رَبَّ يَا رَبَّ قُوَّ عَلَيَّ خِدْمَتِكَ جَوَارِحِي وَ أَشَدُّ عَلَيَّ الْعَزِيمَةَ جَوَانِحِي وَ هَبْ لِي الْجِدَّ فِي خَشْيَتِكَ وَ الدَّوَامَ فِي الاتِّصَالِ بِحِدْمَتِكَ حَتَّى أَسِيرَحَ إِلَيْكَ فِي مَيَادِينِ السَّابِقِينَ وَ أَسِيرَحَ إِلَيْكَ فِي الْبَارِزِينَ [المُبَادِرِينَ وَ أَشْتاقَ إِلَى قُوبِكَ فِي الْمُسْتَقَاتِينَ وَ أذْنُو مِنْكَ دُنُو الْمُخْلِصِينَ وَ أَخَافُكَ مَخَافَةَ الْمُؤَقِنِينَ وَ أَجْتَمِعُ فِي جِوَارِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ اللَّهُمَّ وَ مَنْ أَرَادَنِي بِسُوءٍ فَأَرِذْهُ وَ مَنْ كَادَنِي فَكِدْهُ وَ اجْعَلْنِي مِنْ أَحْسَنِ عِبِيدِكَ نَصَبًا عِنْدَكَ وَ أَقْرَبِهِمْ مَنْزِلَةً مِنْكَ وَ أَخْصِهِمْ زُلْفَةً لِدَيْكَ فَإِنَّهُ لَا يُنَالُ ذَلِكَ إِلَّا بِفَضْلِكَ وَ حَيْدُ لِي بِجُودِكَ وَ اعْظُفْ عَلَيَّ بِمَحِيدِكَ وَ احْفَظْنِي بِرَحْمَتِكَ وَ اجْعَلْ لِسَانِي بِذِكْرِكَ لَهْجًا وَ قَلْبِي بِحُبِّكَ مَثِيمًا وَ مَنْ عَلَيَّ بِحُسْنِ إِجَابَتِكَ وَ أَقْلِنِي عَثْرَتِي وَ اعْفِرْ زَلَّتِي فَإِنَّكَ قَضَيْتَ عَلَيَّ عِبَادَكَ بِعِبَادَتِكَ وَ أَمَرْتَهُمْ بِدُعَائِكَ وَ صَمِنْتَ لَهُمْ الْإِجَابَةَ فَإِلَيْكَ يَا رَبَّ نَصَبْتُ وَجْهِي وَ إِلَيْكَ يَا رَبَّ مَدَدْتُ يَدِي فَبِعِزَّتِكَ اسْتَجِبْ لِي دُعَائِي وَ بَلِّغْنِي مُنَايَ وَ لَا تَقْطَعْ مِنْ فَضْلِكَ رَجَائِي وَ اكْفِنِي شَرَّ الْجَنِّ وَ الْإِنْسِ مِنْ أَعْدَائِي يَا سَرِيعَ الرِّضَا اعْفِرْ لِمَنْ لَا يَمْلِكُ إِلَّا الدُّعَاءَ فَإِنَّكَ فَعَّالٌ لِمَا تَشَاءُ يَا مَنْ اسْمُهُ دَوَاءٌ وَ ذِكْرُهُ شِفَاءٌ وَ طَاعَتُهُ غَنَى ارْحَمْ مَنْ رَأْسُ مَالِهِ الرَّحَاءُ وَ سِلَاحُهُ الْبُكَاءُ يَا سَابِغَ النُّعْمِ يَا دَافِعَ النُّقْمِ يَا نُورَ الْمُسْتَوْحِشِينَ فِي الظُّلْمِ يَا عَالِمًا لَا يَعْلَمُ صَلَّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَفْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ رَسُولِهِ وَ الْأَثَمَةَ الْمَيَامِينَ مِنْ آلِهِ [أَهْلِهِ وَ سَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا]

دعای عشرات

از دعاهاى بسيار معتبره است و ما بين نسخ آن اختلاف است و ما آن را از مصباح شيخ نقل مى كنيم و مستحب است خواندن آن در هر صبح و شام و افضل اوقات آن بعد از عصر جمعه است: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ سُبْحَانَ اللَّهِ آتَاءَ اللَّيْلِ وَ أَطْرَافِ النَّهَارِ سُبْحَانَ اللَّهِ بِالْعُدُوِّ وَ الْأَصَالِ سُبْحَانَ اللَّهِ بِالْعِشِيِّ وَ الْبَابِكَارِ سُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَ حِينَ تُصْبِحُونَ وَ لَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ عَشِيًّا وَ حِينَ تُظْهِرُونَ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ يُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَ كَذَلِكَ تُخْرَجُونَ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَ سَلَامٌ عَلَيَّ الْمُرْسَلِينَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ وَ الْمَلَكُوتِ سُبْحَانَ ذِي الْعِزَّةِ وَ الْجَبْرُوتِ سُبْحَانَ ذِي الْكِبْرِيَاءِ وَ الْعَظَمَةِ الْمَلِكِ الْحَقِّ الْمُهَيْمِنِ [المُهَيِّمِينَ الْقُدُّوسِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَلِكِ الْحَيِّ الْقُدُّوسِ سُبْحَانَ الْقَائِمِ الدَّائِمِ سُبْحَانَ الدَّائِمِ الْقَائِمِ سُبْحَانَ رَبِّي الْعَظِيمِ سُبْحَانَ رَبِّي الْأَعْلَى سُبْحَانَ الْحَيِّ الْقَيُّومِ سُبْحَانَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى سُبْحَانَ وَ تَعَالَى سُبُوْحِ قُدُّوسِ رَبَّنَا وَ رَبِّ الْمَلَائِكَةِ وَ الرُّوحِ سُبْحَانَ الدَّائِمِ غَيْرِ الْغَافِلِ سُبْحَانَ الْعَالِمِ بَغَيْرِ تَعْلِيمِ سُبْحَانَ خَالِقِ مَا يُرَى وَ مَا لَا يُرَى سُبْحَانَ الَّذِي يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَ لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَ هُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَضِيبُكَ مِنْكَ فِي نِعْمَتِهِ وَ خَيْرِهِ وَ بَرَكَتِهِ وَ عَافِيَتِهِ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَنْتُمْ عَلَيَّ نِعْمَتِكَ وَ خَيْرِكَ وَ بَرَكَاتِكَ وَ عَافِيَتِكَ بِنِجَاهِهِ مِنَ النَّارِ وَ ارزُقْنِي شُكْرَكَ وَ عَافِيَتِكَ وَ فَضْلَكَ وَ كَرَامَتِكَ أَيُّدَا مَا أَبْقَيْتَنِي اللَّهُمَّ بُنُورِكَ اهْتِدَيْتُ وَ بِفَضْلِكَ اسْتَعْنَيْتُ وَ بِنِعْمَتِكَ أَضِيبُكَ وَ أَمْسَيْتُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ وَ كَفَى بِكَ شَهِيدًا وَ أَشْهَدُ مَلَائِكَتَكَ وَ

معروف به دعای شیور که مستحب است خواندن آن در ساعت آخر روز جمعه و مخفی نماند که این دعا از ادعیه مشهوره است و اکثر علمای سلف بر این دعا مواظبت می‌نموده‌اند و در مصباح شیخ طوسی و جمال الاسبوع سید بن طاووس و کتب کفعمی به سندهای معتبر از جناب محمد بن عثمان عمروی رضوان الله علیه که از نواب حضرت صاحب الامر علیه السلام است و از حضرت امام محمد باقر و امام جعفر صادق علیهما السلام روایت شده و علامه مجلسی رحمه الله علیه آن را با شرح در بحار ذکر کرده و آن دعا موافق مصباح شیخ این است: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ الْأَعَزِّ الْأَجَلِّ الْأَكْرَمِ الَّذِي إِذَا دُعِيَ بِهِ عَلَى مَعَالِقِ أَبْوَابِ السَّمَاءِ لِلْفَتْحِ بِالرَّحْمَةِ انْفَتَحَتْ وَإِذَا دُعِيَ بِهِ عَلَى مَضَائِقِ أَبْوَابِ الْأَرْضِ لِلْفَرَجِ انْفَرَجَتْ وَإِذَا دُعِيَ بِهِ عَلَى الْعُسْرِ لِلْيُسْرِ تيسَّرَتْ وَإِذَا دُعِيَ بِهِ عَلَى الْمَأْمُوتِ لِلنُّشُورِ انْتَشَرَتْ وَإِذَا دُعِيَ بِهِ عَلَى كَشْفِ الْبِئْسَاءِ وَالضَّرَاءِ انْكَشَفَتْ وَبِجَلَالِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ أَكْرَمِ الْوُجُوهِ وَاعَزِّ الْوُجُوهِ الَّتِي عَنْتَ لَهُ الْوُجُوهُ وَخَصَّعْتَ لَهُ الرِّقَابَ وَخَشَعْتَ لَهُ الْأَصْوَاتَ وَوَجَلْتَ لَهُ الْقُلُوبَ مِنْ مَخَافَتِكَ وَبِقُوَّتِكَ الَّتِي بِهَا تُمَسِّكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِكَ وَتُمَسِّكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَبِمَشِيَّتِكَ الَّتِي دَانَ لَهَا الْعَالَمُونَ وَبِكَلِمَتِكَ الَّتِي خَلَقْتَ بِهَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَبِحُكْمَتِكَ الَّتِي صَيَّغْتَ بِهَا الْعَجَائِبَ وَخَلَقْتَ بِهَا الظُّلْمَةَ وَجَعَلْتَهَا لَيْلًا وَجَعَلْتَ اللَّيْلَ سَكَنًا [مَسْكِنًا] وَخَلَقْتَ بِهَا الثُّورَ وَجَعَلْتَهُ نَهَارًا وَجَعَلْتَ النَّهَارَ نُشُورًا مُبْصِرًا وَخَلَقْتَ بِهَا الشَّمْسَ وَجَعَلْتَ الشَّمْسَ ضِيَاءً وَخَلَقْتَ بِهَا الْقَمَرَ وَجَعَلْتَ الْقَمَرَ نُورًا وَخَلَقْتَ بِهَا الْكُوكِبَ وَجَعَلْتَهَا نُجُومًا وَبُرُوجًا وَمَصَابِيحَ وَزِينَةً وَرُجُومًا وَجَعَلْتَ لَهَا مَشَارِقَ وَمَغَارِبَ وَجَعَلْتَ لَهَا مَطَالِعَ وَمَجَارِيَّ وَجَعَلْتَ لَهَا فَلَكَا وَمَسَابِحَ وَقَدَّرْتَهَا فِي السَّمَاءِ مَنَازِلَ فَأَحْسِنْتَ تَقْدِيرَهَا وَصَوَّرْتَهَا فَأَحْسِنْتَ تَصْوِيرَهَا وَأَخْصَيْتَهَا بِأَسْمَائِكَ إِخْصَاءً وَدَبَّرْتَهَا بِحُكْمَتِكَ تَدْبِيرًا وَأَحْسِنْتَ [فَأَحْسِنْتَ تَدْبِيرَهَا وَسَخَّرْتَهَا بِسُلْطَانِ اللَّيْلِ وَ سُلْطَانِ النَّهَارِ وَالسَّاعَاتِ وَ عَدِيدٍ [وَعَرَفْتَ بِهَا عِدَدَ] السِّنِينَ وَالْحِسَابِ وَجَعَلْتَ رُؤْيَيْهَا لِجَمِيعِ النَّاسِ مَرَأًى وَاحِدًا وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِمَجْدِكَ الَّذِي كَلَّمْتَ بِهِ عَبْدَكَ وَرَسُولَكَ مُوسَى بْنَ عِمْرَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الْمُقَدَّسِينَ فَوْقَ إِحْسَاسِ [أَحْسَاسِ الْكَرُوبِينَ] الْكَرُوبِيِّينَ فَوْقَ عَمَائِمِ الثُّورِ فَوْقَ تَابُوتِ الشَّهَادَةِ فِي عَمُودِ النَّارِ وَفِي طُورِ سَيْنَاءَ وَفِي [إِلَى جَبَلِ حُورِيثٍ فِي الْوَادِ الْمُقَدَّسِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ مِنَ الشَّجَرَةِ وَفِي أَرْضِ مِصْرَ بِتِسْعِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَيَوْمَ فَرَقْتَ لِيْنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ وَفِي الْمُتَبَجِّسَاتِ الَّتِي صَيَّغْتَ بِهَا الْعَجَائِبَ فِي بَحْرِ سُوفٍ وَعَقَدْتَ مَاءَ الْبَحْرِ فِي قَلْبِ الْعَمْرِ كَالْحِجَارَةِ وَجَاوَزْتَ بَيْنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ وَتَمَّتْ كَلِمَتُكَ الْحُسْنَى عَلَيْهِمْ بِمَا صَبَرُوا وَأَوْرَثْتَهُمْ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْتَ فِيهَا لِلْعَالَمِينَ وَأَعْرَفْتَ فِرْعَوْنَ وَجُنُودَهُ وَمَرَاجِبَهُ فِي الْيَمِّ وَبِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ الْأَعَزِّ الْأَجَلِّ الْأَكْرَمِ وَبِمَجْدِكَ الَّذِي تَجَلَّيْتَ بِهِ لِمُوسَى كَلِمَتِكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي طُورِ سَيْنَاءَ وَلِإِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ خَلِيلِكَ مِنْ قَبْلُ فِي مَسْجِدِ الْخَيْفِ وَلِإِسْحَاقَ صَفِيِّكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي بَيْتِ شَيْعٍ [سَيْعٍ وَ لِيَعْقُوبَ نَبِيَّكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي بَيْتِ إِيلَ وَ أَوْفَيْتَ لِإِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِمِيثَاقِكَ وَ لِإِسْحَاقَ بِحَلْفِكَ وَ لِيَعْقُوبَ بِشَهَادَتِكَ وَ لِلْمُؤْمِنِينَ بِوَعْدِكَ وَ لِلدَّاعِينَ بِأَسْمَائِكَ فَأَجَبْتَ وَبِمَجْدِكَ الَّذِي ظَهَرَ لِمُوسَى بْنِ عِمْرَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَى قُبَّةِ الرُّمَّانِ [الرُّمَّانِ] الْهَرَمَانِ وَبِآيَاتِكَ الَّتِي وَقَعْتَ عَلَى أَرْضِ مِصْرَ بِمَجْدِ الْعِزَّةِ وَالْغَلْبَةِ بِآيَاتٍ عَزِيزَةٍ وَبِسُلْطَانِ الْقُوَّةِ وَبِعِزَّةِ الْقُدْرَةِ وَبِشَأْنِ الْكَلِمَةِ النَّامَةِ وَبِكَلِمَاتِكَ الَّتِي تَفَضَّلْتَ بِهَا عَلَى أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَهْلِ الدُّنْيَا وَأَهْلِ الْأَجْرَةِ وَبِرَحْمَتِكَ الَّتِي مَنَنْتَ بِهَا عَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ وَبِاسْمِ تِطَاعَتِكَ الَّتِي أَقَمْتَ بِهَا عَلَى الْعَالَمِينَ وَبُنُورِكَ الَّذِي قَدَحْتَ مِنْ فِرْعَوِّ طُورِ سَيْنَاءَ وَبِعِلْمِكَ وَجَلَالِكَ وَكِبْرِيَاةِكَ وَعِزَّتِكَ وَجَبْرُوتِكَ الَّتِي لَمْ تَسْتَقِلَّهَا الْأَرْضُ وَانْخَفَضَتْ لَهَا السَّمَاوَاتُ وَانزَجَرَتْ لَهَا الْعُمُقُ الْأَكْبَرُ وَرَكَدَتْ لَهَا الْبَحَارُ وَالْأَنْهَارُ وَخَضَعَتْ لَهَا الْجِبَالُ وَسَكَنَتْ لَهَا الْأَرْضُ بِمَنَابِقِهَا وَاسْتَسَلِمَتْ لَهَا الْخَلَائِقُ كُلُّهَا وَخَفَقَتْ لَهَا الرِّيَاحُ فِي جَرِيَانِهَا وَخَمِدَتْ لَهَا النَّيْرَانُ فِي أَوْطَانِهَا وَبِسُلْطَانِكَ الَّذِي عُرِفَتْ لَكَ بِهِ الْغُ... ΘΕΘΘ... دَهْرَ الدُّهُورِ وَحَمِدَتْ بِهِ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ بَيْنَ وَبِكَلِمَتِكَ كَلِمَةَ الصِّدْقِ الَّتِي سَبَقَتْ لِأَبْنَاءِ آدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَذُرِّيَّتِهِ بِالرَّحْمَةِ وَأَسْأَلُكَ بِكَلِمَتِكَ الَّتِي عَلَبَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَبُنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي تَجَلَّيْتَ بِهِ لِلْجِبَلِ فَجَعَلْتَهُ دَكَاً وَخَرَّ مُوسَى صِدْقًا وَبِمَجْدِكَ الَّذِي ظَهَرَ عَلَى طُورِ سَيْنَاءَ فَكَلَّمْتَ بِهِ عَبْدَكَ وَرَسُولَكَ مُوسَى بْنَ عِمْرَانَ وَبَطَّلَعَيْكَ فِي سِيَاعِيرَ وَطُهورِكَ فِي جَبَلِ فَارَانَ بِرَبَّوَاتِ الْمُقَدَّسِينَ وَجُنُودِ الْمَلَائِكَةِ الصَّافِينَ وَخُشُوعِ الْمَلَائِكَةِ الْمُسَبِّحِينَ وَبِرَّكَاتِكَ الَّتِي يَارَكْتُ فِيهَا عَلَى إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي أُمَّةٍ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَبَارَكْتُ لِإِسْحَاقَ

صَفِيكَ فِي أُمَّةٍ عَيْسَى عَلَيْهِمَا السَّلَامُ وَبَارَكْتَ لِيَعْقُوبَ إِسْرَائِيلِكَ فِي أُمَّةٍ مُوسَى عَلَيْهِمَا السَّلَامُ وَبَارَكْتَ لِحَبِيبِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي عِزَّتِهِ وَدُرِّيَّتِهِ وَفِي أُمَّتِهِ اللَّهُمَّ وَكَمَا غَبْنَا عَنْ ذَلِكَ وَلَمْ نَشْهَدْهُ وَآمَنَّا بِهِ وَلَمْ نَرَهُ صِدْقًا وَعَدْلًا أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُبَارِكَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَرْحَمَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَرْحِمَتِ عَلَيَّ إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ فَعَالَ لِمَا تُرِيدُ وَأَنْتَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ [شَهِيدٌ] پس حاجت خود را ذکر می کنی و می گویی: اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذَا الدُّعَاءِ وَبِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ الَّتِي لَا يَعْلَمُ تَفْسِيرَهَا وَلَا يَعْلَمُ بَاطِنَهَا غَيْرُكَ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَفْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلْ بِي مَا أَنَا أَهْلُهُ وَاغْفِرْ لِي مِنْ ذُنُوبِي مَا تَقَدَّمَ مِنْهَا وَمَا تَأَخَّرَ وَسَّعْ عَلَيَّ مِنْ حَلَالِ رِزْقِكَ وَاكْفِنِي مَثْوَنَةَ إِنْسَانٍ سَوْءٍ وَجَارٍ سَوْءٍ وَقَرِينٍ سَوْءٍ وَسُلْطَانٍ سَوْءٍ إِنَّكَ عَلَيَّ مَا تَشَاءُ قَدِيرٌ وَبِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ مؤلف گوید که: در بعض نسخ است بعد از و أَنْتَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ که هر حاجت داری ذکر کن و بگو: يَا اللَّهُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذَا الدُّعَاءِ تَا آخِرِ وَعَلَامَهُ مَجْلِسِي از مصباح سید بن باقی نقل کرده که بعد از دعای سمات این دعا بخواند: اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذَا الدُّعَاءِ وَبِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ الَّتِي لَا يَعْلَمُ تَفْسِيرَهَا وَلَا تَأْوِيلَهَا وَلَا بَاطِنَهَا وَلَا ظَاهِرَهَا غَيْرُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُرْزِقَنِي خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ پس حاجت خود را بطلبد و بگوید: وَأَفْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلْ بِي مَا أَنَا أَهْلُهُ وَانْتَقِمْ لِي مِنْ فُلَانٍ بِنِ فُلَانٍ وَنَامَ دُشْمَنًا رَا بگوید: وَاغْفِرْ لِي مِنْ ذُنُوبِي مَا تَقَدَّمَ مِنْهَا وَمَا تَأَخَّرَ وَ لَوَالِدِي وَ لِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ وَ وَسَّعْ عَلَيَّ مِنْ حَلَالِ رِزْقِكَ وَ اكْفِنِي مَثْوَنَةَ إِنْسَانٍ سَوْءٍ وَ جَارٍ سَوْءٍ وَسُلْطَانٍ سَوْءٍ وَقَرِينٍ سَوْءٍ وَ يَوْمٍ سَوْءٍ وَ سَاعَةٍ سَوْءٍ وَ انْتَقِمْ لِي مِمَّنْ يَكِيدُنِي وَ مِمَّنْ يَبْغِي عَلَيَّ وَ يَرِيدُ بِي وَ بِأَهْلِي وَ أَوْلَادِي وَ إِخْوَانِي وَ جِيرَانِي وَ قَرَابَاتِي مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ طَلْمَا إِنَّكَ عَلَيَّ مَا تَشَاءُ قَدِيرٌ وَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ پس بگوید: اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذَا الدُّعَاءِ تَفَضَّلْ عَلَيَّ فَقَرَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِالْعَنَى وَ التَّزْوَةَ وَ عَلَيَّ مَرْضَى الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِالشِّفَاءِ وَ الصَّحَّةِ وَ عَلَيَّ أَحْيَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِاللُّطْفِ وَ الْكِرَامِيَّةِ وَ عَلَيَّ أَمْوَاتِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِالمَغْفَرَةِ وَ الرَّحْمَةِ وَ عَلَيَّ مُسَافِرِي الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِالرِّدِّ إِلَى أَوْطَانِهِمْ سَالِمِينَ غَانِمِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَ عِزَّتِهِ الطَّاهِرِينَ وَ سَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا وَ شَيْخُ بِنِ فَهْدٍ كَفْتَهُ كَه مَسْتَحَبَّ اسْتِ بَعْدَ از دَعَايِ سَمَاتِ بگوئی: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحُزْمَةِ هَذَا الدُّعَاءِ وَ بِمَا فَاتَ مِنْهُ مِنَ الْأَسْمَاءِ وَ بِمَا يَشْتَمَلُ عَلَيْهِ مِنَ التَّفْسِيرِ وَ التَّدْبِيرِ الَّذِي لَا يُحِيطُ بِهِ إِلَّا أَنْتَ أَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَ كَذَا وَ بِه جَايِ كَذَا وَ كَذَا حَاجَتِ خُودِ رَا بَخَوَاهِدِ

دعای مشلول

موسوم به دعاء الشاب المأخوذ بذبته منقول از کتب کفعمی و مهج الدعوات و آن دعایی است که تعلیم فرموده آن را حضرت امیر المؤمنین علیه السلام به جوانی که به واسطه گناه و ستم در حق پدر خویش شل شده بود پس این دعا را خواند در خواب حضرت رسول صلی الله علیه و آله را دید که دست بر اندام او مالید و فرمود محافظت کن بر اسم اعظم خدا که کار تو به خیر خواهد بود پس بیدار شد در حالتی که تندرست بود و دعا این است: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا هُوَ يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ مَا هُوَ وَلَا كَيْفَ هُوَ وَلَا أَيْنَ هُوَ وَلَا حَيْثُ هُوَ إِلَّا هُوَ يَا ذَا الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ يَا ذَا الْعِزَّةِ وَالْجَبْرُوتِ يَا مَلِكُ يَا قُدُّوسُ يَا سَلَامُ يَا مُؤْمِنُ يَا مُهَيِّمُنُ يَا عَزِيزُ يَا جَبَّارُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا خَالِقُ يَا بَارِئُ يَا مُصَوِّرُ يَا مُفِيدُ يَا مُدَبِّرُ يَا شَدِيدُ يَا مُبْدِئُ يَا مُعِيدُ يَا مُبِيدُ يَا وَدُودُ يَا مَحْمُودُ يَا مَعْبُودُ يَا بَعِيدُ يَا قَرِيبُ يَا مُجِيبُ يَا رَقِيبُ يَا حَسِيبُ يَا بَدِيعُ يَا رَفِيعُ يَا مَنبِعُ يَا سَمِيعُ يَا عَلِيمُ يَا حَلِيمُ يَا كَرِيمُ يَا حَكِيمُ يَا قَدِيمُ يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا دَيَّانُ يَا مُسْتَعَانُ يَا جَلِيلُ يَا جَمِيلُ يَا وَكِيلُ يَا كَفِيلُ يَا مُقْبِلُ يَا مُنْبِلُ يَا نَيْبِلُ يَا دَلِيلُ يَا هَادِيُ يَا بَادِيُ يَا أَوَّلُ يَا آخِرُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا قَائِمُ يَا دَائِمُ يَا عَالِمُ يَا حَاكِمُ يَا قَاضِيُ يَا عَادِلُ يَا فَاصِلُ يَا وَاصِلُ يَا طَاهِرُ يَا مُطَهَّرُ يَا قَادِرُ يَا مُقْتَدِرُ يَا كَبِيرُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا وَاحِدُ يَا أَحَدُ يَا صِدْقُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَ لَا- كَانَ مَعَهُ وَزِيرٌ وَ لَا- اتَّخَذَ مَعَهُ مُشْتَبِرًا وَ لَا- اِحْتَاَجَ إِلَى ظَهِيرٍ وَ لَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ فَتَعَالَيْتَ عَمَّا

يَقُولُ الظَّالِمُونَ عَلُوا كَبِيرًا يَا عَلِيُّ يَا شَامِخُ يَا بَادِخُ يَا فَنَّاخُ يَا نَفَّاخُ يَا مُرْتَاخُ يَا مُفْرَجُ يَا نَاصِرُ يَا مُنْتَصِرُ يَا مُدْرِكُ يَا مُهْلِكُ يَا مُنْتَقِمُ يَا
يَاعِثُ يَا وَاثُ يَا طَالِبُ يَا غَالِبُ يَا مَنْ لَا يَفُوتُهُ هَارِبُ يَا تَوَّابُ يَا أَوَّابُ يَا وَهَّابُ يَا مُسَبِّبُ الْأَشْيَابِ يَا مُفْتَحُ الْأَبْوَابِ يَا مَنْ حَيْثُمَا دَعِيَ
أَجَابَ يَا طَهَّورُ يَا شَكُورُ يَا عَفُوُّ يَا عَفُورُ يَا نُورَ النُّورِ يَا مُدَبِّرَ الْأُمُورِ يَا لَطِيفُ يَا خَبِيرُ يَا مُجِيرُ يَا مُبِيرُ يَا بَصِيرُ يَا ظَهِيرُ يَا كَبِيرُ يَا وَثِرُ يَا فَرْدُ
يَا أَبِيدُ يَا سِنْدُ يَا صِمْدُ يَا كَافِيُ يَا شَافِيُ يَا وَافِيُ يَا مُعَافِيُ يَا مُحْسِنُ يَا مُجْمِلُ يَا مُنْعَمُ يَا مُفْضَلُ يَا مُتَكَرِّمُ يَا مُتَفَرِّدُ يَا مَنْ عَلَا فَفَقَّهَرُ يَا مَنْ
مَلَكَ فَفَقْدَرُ يَا مَنْ بَطَنَ فَفَخْبَرَ يَا مَنْ عُبِدَ فَفَشَكَرُ يَا مَنْ عَصِيَ فَفَعَفَرَ يَا مَنْ لَا تَحْوِيهِ [يَحْوِيهِ الْفِكْرُ] وَلَا يُدْرِكُهُ بَصِيرٌ وَلَا يَخْفَى عَلَيْهِ أَثَرٌ يَا
رَازِقَ الْبَشَرِ يَا مُقَدِّرَ كُلِّ قَدَرٍ يَا عَالِي الْمَكَانِ يَا شَدِيدَ الْأَرْكَانِ يَا مُبَدِّلَ الزَّمَانِ يَا قَابِلَ الْقُرْبَانِ يَا ذَا الْمَنِّ وَالْإِحْسَانِ يَا ذَا الْعِزَّةِ وَالسُّلْطَانِ
يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمَانُ يَا مَنْ هُوَ كُلُّ يَوْمٍ فِي شَأْنٍ يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ شَأْنٌ عَنْ شَأْنٍ يَا عَظِيمَ الشَّانِ يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ مَكَانٍ يَا سَامِعَ الْأَصْوَاتِ يَا
مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ يَا مُنْجِحَ الطَّلِبَاتِ يَا قَاضِيَ الْحَاجَاتِ يَا مُنْزِلَ الْبَرَكَاتِ يَا رَاحِمَ الْعَبْرَاتِ يَا مُقِيلَ الْعَثَرَاتِ يَا كَاشِفَ الْكُرْبَاتِ يَا وَلِيَّ
الْحُسَيْنَاتِ يَا رَافِعَ الدَّرَجَاتِ يَا مُوتِي السُّؤْلَاتِ يَا مُحْيِي الْأَمْوَاتِ يَا جَامِعَ الشَّتَاتِ يَا مُطْلِعًا عَلَى النَّيَّاتِ يَا رَادَّ مَا قَدَّ فَاتَ يَا مَنْ لَا تَشْتَبِهُ
عَلَيْهِ الْأَصْوَاتُ يَا مَنْ لَا تَضْجُرُهُ الْمَسْأَلَاتُ وَلَا تَعْشَاهُ الظُّلْمَاتُ يَا نُورَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتِ يَا سَابِعَ النَّعْمِ يَا دَافِعَ النَّعْمِ يَا بَارِي النَّسَمِ يَا
جَامِعَ الْأَنْعَامِ يَا شَافِي السَّقَمِ يَا خَالِقَ النُّورِ وَالظُّلَمِ يَا ذَا الْجُودِ وَالْكَرَمِ يَا مَنْ لَا يَطَأُ عَرْشَهُ قَدَمٌ يَا أَجُودَ الْأَجُودِينَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ يَا
أَسْمَعَ السَّمَاعِينَ يَا أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ يَا حَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ يَا ظَهَرَ اللَّاجِينَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ يَا غَايَةَ
الطَّالِبِينَ يَا صَاحِبَ كُلِّ غَرِيبٍ يَا مُوَسِّسَ كُلِّ وَحِيدٍ يَا مُلْجَأَ كُلِّ طَرِيدٍ يَا مَأْوَى كُلِّ شَرِيدٍ يَا حَافِظَ كُلِّ ضَالَّةٍ يَا رَاحِمَ الشَّيْخِ الْكَبِيرِ يَا
رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ يَا جَابِرَ الْعُظْمِ الْكَسِيرِ يَا فَائِدَ كُلِّ أَسِيرٍ يَا مُغْنِيَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ يَا عِضْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ يَا مَنْ لَهُ التَّدْبِيرُ وَالتَّقْدِيرُ
يَا مَنْ الْعَسِيرُ عَلَيْهِ سَهْلٌ يَسِيرٌ يَا مَنْ لَا يَخْتَاجُ إِلَى تَفْسِيرٍ يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ خَبِيرٌ يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ
بَصِيرٌ يَا مُرْسِلَ الرِّيَّاحِ يَا فَالِقَ الْإِصْبَاحِ يَا بَاعِثَ الْأَرْوَاحِ يَا ذَا الْجُودِ وَالسَّمَّاحِ يَا مَنْ بِيَدِهِ كُلُّ مِفْتَاحٍ يَا سَامِعَ كُلِّ صَوْتٍ يَا سَابِقَ كُلِّ
فَوْتٍ يَا مُحْيِي كُلِّ نَفْسٍ بَعِيدَ الْمَوْتِ يَا عِمْدَتِي فِي شِدَّتِي يَا حَافِظِي فِي غُرْبَتِي يَا مُوَسِّسِي فِي وَحْدَتِي يَا وَلِيَّيَ فِي نِعْمَتِي يَا كَهْفِي حِينَ
تُعِينِي الْمِيذَاهِبُ وَتَسَلِّمُنِي الْأَقَارِبُ وَتُخَذِّلُنِي كُلُّ صَاحِبٍ يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ يَا سِنْدَ مَنْ لَا سِنْدَ لَهُ يَا ذُخْرَ مَنْ لَا ذُخْرَ لَهُ يَا حِزْرَ
مَنْ لَا حِزْرَ لَهُ يَا كَهْفَ مَنْ لَا كَهْفَ لَهُ يَا كَنْزَ مَنْ لَا كَنْزَ لَهُ يَا رُكْنَ مَنْ لَا رُكْنَ لَهُ يَا غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ يَا جَارَ مَنْ لَا جَارَ لَهُ يَا
جَارِي اللَّصِيقِ يَا رُكْنِي الْوَثِيقِ يَا إِلَهِي بِالتَّحْقِيقِ يَا رَبَّ الْبَيْتِ الْعَتِيقِ يَا شَفِيقُ يَا رَفِيقُ فُكْنِي مِنْ حَلْقِ الْمَضِيقِ وَاصْرِفْ عَنِّي كُلَّ هَمٍّ وَ
عَمٍّ وَضَيْقٍ وَآكِنِي شَرًّا مَيًّا لَا أُطِيقُ وَأَعْنِي عَلَى مَا أُطِيقُ يَا رَادَّ يَوْسُفَ عَلَى يَعْقُوبَ يَا كَاشِفَ ضُرِّ أَيُّوبَ يَا غَافِرَ ذَنْبِ دَاوُودَ يَا رَافِعَ
عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ وَمُنْجِيَهُ مِنْ أَيْدِي الْيَهُودِ يَا مُجِيبَ نِدَاءِ يُونُسَ فِي الظُّلْمَاتِ يَا مُصْطَفَى مُوسَى بِالْكَلِمَاتِ يَا مَنْ غَفَرَ لِأَدَمَ حَطِيئَتَهُ وَرَفَعَ
إِدْرِيْسَ مَكَانًا عَلِيًّا بِرَحْمَتِهِ يَا مَنْ نَجَّى نُوحًا مِنَ الْعَرَقِ يَا مَنْ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَى وَتَمُودَ فَمَا أَبْتَى وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلِ إِنْهُمْ كَانُوا هُمْ
أَظْلَمَ وَأَطْعَى وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَى يَا مَنْ دَمَّرَ عَلَى قَوْمِ لُوطٍ وَدَمَدَمَ عَلَى قَوْمِ شُعَيْبٍ يَا مَنْ اتَّخَذَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا يَا مَنْ اتَّخَذَ مُوسَى كَلِيمًا وَ
اتَّخَذَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ حَبِيبًا يَا مُوتِي لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ وَالْوَاهِبَ لِسُلَيْمَانَ مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ يَا مَنْ
نَصَرَ ذَا الْقُرُونَيْنِ عَلَى الْمُلُوكِ الْجَبَابِرَةِ يَا مَنْ أَعْطَى الْخَضِرَ الْحَيَاةَ وَرَدَّ لِيُوشَعَ بْنِ نُونٍ الشَّمْسَ بَعِيدَ غُرُوبِهَا يَا مَنْ رَبَطَ عَلَى قَلْبِ أُمِّ
مُوسَى وَأَخْصَنَ فَوْجَ مَرْيَمَ ابْنَتِ عِمْرَانَ يَا مَنْ حَصَّنَ يَحْيَى بْنَ زَكَرِيَّا مِنَ الذَّنْبِ وَسَكَّنَ عَنْ مُوسَى الْعُصْبَ يَا مَنْ بَشَّرَ زَكَرِيَّا بِيَحْيَى يَا
مَنْ فَدَى إِسْمَاعِيلَ مِنَ الذَّنْبِ بِذَنْبِ عَظِيمٍ يَا مَنْ قَبَلَ قُورَانَ هَابِيلَ وَجَعَلَ اللَّغْنَ عَلَى قَابِيلَ يَا هَارِمَ الْأَحْزَابِ لِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى جَمِيعِ الْمُرْسَلِينَ وَمَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَأَهْلِ طَاعَتِكَ أَجْمَعِينَ وَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ مَسْأَلَةٍ سَأَلْتُكَ بِهَا
أَحَدٌ مِمَّنْ رَضِيَتْ عَنْهُ فَحَتَمَتْ لَهُ عَلَى الْإِجَابَةِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانَ يَا رَحْمَانَ يَا رَحِيمًا يَا رَحِيمًا يَا رَحِيمًا يَا ذَا الْجَلَالِ
وَالْإِكْرَامِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا مَنْ لَا يَسْتَأْذِنُ بِهِنَّ مِنْ عَشْرَتِكَ وَبِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشَتِكَ وَبِمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَبِمَا لَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ مِنْ
شَجَرَةٍ أَقْلَامٍ وَالْبَحْرِ يَمِيدُهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفَدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ الْحُسَيْنِيَّةِ الَّتِي نَعْتَهَا فِي

كِتَابِكَ فَقُلْتَ وَ لِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى فَاذْعُوهُ بِهَا وَقُلْتَ اذْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ وَقُلْتَ وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ وَقُلْتَ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ وَ أَنَا أَسْأَلُكَ يَا إِلَهِي وَ أَدْعُوكَ يَا رَبِّ وَ أَرْجُوكَ يَا سَيِّدِي وَ أَطْمَعُ فِي إِجَابَتِي يَا مَوْلَايَ كَمَا وَعَدْتَنِي وَ قَدْ دَعَوْتُكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَافْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا كَرِيمُ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ أَجْمَعِينَ پس ذکر کن حاجت خود را که برآورده است این شاء الله تعالی. و در روایت مهج الدعوات است که نمی خوانی این دعا را مگر آنکه با طهارت باشی

دعای معروف به یستشیر

سید بن طاووس در مهج الدعوات از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام نقل کرده است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله این دعا را تعلیم من نمود و امر کرد مرا که برای هر شدت و رخا این دعا را بخوانم و تعلیم نمایم به خلیفه بعد از خود و ترک نمایم این دعا را تا حق تعالی را ملاقات نمایم و فرمود که یا علی هر صبح و شام این دعا را بخوان که گنجی است از گنجهای عرش الهی پس ابی بن کعب التماس کرد که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فضیلت این دعا را بیان فرماید حضرت بعضی از ثواب بسیار آن را فرمود هر که طالب است رجوع به کتاب مهج نماید و دعا این است: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ الْمِدْبَرُّ بِلَا وَزِيرٍ وَلَا خَلْقٍ مِنْ عِبَادِهِ يَسْتَشِيرُ الْأَوَّلَ غَيْرَ مَوْصُوفٍ [مَصْرُوفٍ وَ الْبَاقِي بَعْدَ فَنَاءِ الْخَلْقِ الْعَظِيمِ الرَّبُّوبِيَّةِ نُورِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِينَ] الْأَرْضِ وَ فَاظْرَهُمَا وَ مُبْتَدِعُهُمَا بغير عَمِدٍ خَلَقَهُمَا وَ فَتَقَهُمَا فَتَقَا فَقَامَتِ السَّمَاوَاتُ طَائِعَاتٍ بِأَمْرِهِ وَ اسْتَقَرَّتِ الْأَرْضُونَ بِأَوْتَادِهَا فَوْقَ الْمَاءِ ثُمَّ عَلَا رَبُّنَا فِي السَّمَاوَاتِ الْعُلَى الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ مَا فِي الْأَرْضِ وَ مَا بَيْنَهُمَا وَ مَا تَحْتَ الثَّرَى فَأَنَا أَشْهَدُ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا رَافِعَ لِمَا وَضَعْتَ وَ لَا وَاضِعَ لِمَا رَفَعْتَ وَ لَا مُعْزِلَ لِمَنْ أَدَلَّتْ وَ لَا مُيَدِلَ لِمَنْ أَعَزَّزْتَ وَ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَ لَا مُعْطَى لِمَا مَنَعْتَ وَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ كُنْتَ إِذْ لَمْ تَكُنْ سَمَاءً مَبْنِيَّةً وَ لَا أَرْضًا مَدْحِيَّةً وَ لَا سَمْسٌ مُضِيَّةً وَ لَا لَيْلٌ مُظْلِمٌ وَ لَا نَهَارٌ مُضِيٌّ وَ لَا بَحْرٌ لُجِّيٌّ وَ لَا جَبَلٌ رَاسٍ وَ لَا نَجْمٌ سَارٍ وَ لَا قَمَرٌ مُبِيرٌ وَ لَا رِيحٌ تَهْبُتٌ وَ لَا سَحَابٌ يَسْكُبُ وَ لَا بَرْقٌ يَلْمَعُ وَ لَا رَعْدٌ يَسْبُحُ وَ لَا رُوحٌ تَنْفَسُ وَ لَا طَائِرٌ يَطِيرُ وَ لَا نَارٌ تَتَوَقَّدُ وَ لَا مَاءٌ يَطْرُدُ كُنْتَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَ كَوْنَتْ كُلُّ شَيْءٍ وَ قَدَرْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَ ابْتَدَعْتَ كُلَّ شَيْءٍ وَ أَعْنَيْتَ وَ أَفْقَرْتَ وَ أَمَتَّ وَ أَحْيَيْتَ وَ أَضْحَكْتَ وَ أَبْكَيْتَ وَ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَيْتَ فَتَبَارَكْتَ يَا اللَّهُ وَ تَعَالَيْتَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْخَالِقُ الْمُعِينُ [الْعَلِيمُ أَمْرَكَ غَالِبٌ وَ عِلْمُكَ نَافِذٌ وَ كَيْدُكَ غَرِيبٌ وَ وَعْدُكَ صَادِقٌ وَ قَوْلُكَ حَقٌّ وَ حُكْمُكَ عَدْلٌ وَ كَلَامُكَ هَيْدَى وَ وَحْيُكَ نُورٌ وَ رَحْمَتُكَ وَسِعَةٌ وَ عَفْوُكَ عَظِيمٌ وَ فَضْلُكَ كَثِيرٌ وَ عَطَاؤُكَ جَزِيلٌ وَ حَبْلُكَ مَتِينٌ وَ إِمْكَانُكَ عَتِيدٌ وَ جَارُكَ عَزِيزٌ وَ بَأْسُكَ شَدِيدٌ وَ مَكْرُوكٌ مَكِيدٌ أَنْتَ يَا رَبِّ مَوْضِعُ كُلِّ شَاكِيٍّ [وَ] حَاضِرُ كُلِّ مَلِيٍّ وَ شَاهِدُ كُلِّ نَجْوَى مُنْتَهَى كُلِّ حَاجَةٍ مُفْرَجٌ كُلِّ حُزْنٍ [حَزِينٍ غَنَى كُلِّ مَسْكِينٍ حِصْنُ كُلِّ هَارِبٍ أَمَانٌ كُلِّ خَائِفٍ حِزْبُ الضَّعْفَاءِ كَنْزُ الْفُقَرَاءِ مُفْرَجُ الْغَمِّاءِ مُعِينُ الصَّالِحِينَ ذَلِكُ اللَّهِ رَبُّنَا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ تَكْفَى مِنْ عِبَادِكَ مَنْ تَوَكَّلَ عَلَيْكَ وَ أَنْتَ جَارٌ مَنْ لَازَبَكَ وَ تَصَرَّحَ إِلَيْكَ عِضْمَةٌ مِنْ أَعْتَصَمَ بِكَ نَاصِرٌ مَنْ انْتَصَرَ بِكَ تَغْفِرُ الذُّنُوبَ لِمَنْ اسْتَغْفَرَكَ جَبَّارُ الْجَبَّارَةِ عَظِيمُ الْعُظَمَاءِ كَبِيرُ الْكِبَرَاءِ سَيِّدُ السَّادَاتِ مَوْلَى الْمَوَالِي صَرِيحُ الْمُسْتَضِيرِينَ مُنْفَسٌ عَنِ الْمَكْرُوبِينَ مُجِيبُ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ أَسْمَعُ السَّامِعِينَ أَبْصِرُ النَّاطِرِينَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ أَسْرِعُ الْحَاسِبِينَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ قَاضِي حَوَائِجِ الْمُؤْمِنِينَ مُغِيثُ الصَّالِحِينَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ أَنْتَ الْخَالِقُ وَ أَنَا الْمَخْلُوقُ وَ أَنْتَ الْمَالِكُ وَ أَنَا الْمَمْلُوكُ وَ أَنْتَ الرَّبُّ وَ أَنَا الْعَبْدُ وَ أَنْتَ الرَّازِقُ وَ أَنَا الْمَرْزُوقُ وَ أَنْتَ الْمُعْطَى وَ أَنَا السَّائِلُ وَ أَنْتَ الْجَوَادُ وَ أَنَا الْبَخِيلُ وَ أَنْتَ الْقَوِيُّ وَ أَنَا الضَّعِيفُ وَ أَنْتَ الْعَزِيزُ وَ أَنَا الدَّلِيلُ وَ أَنْتَ الْغَنِيُّ وَ أَنَا الْفَقِيرُ وَ أَنْتَ السَّيِّدُ وَ أَنَا الْعَبْدُ وَ أَنْتَ الْغَافِرُ وَ أَنَا الْمَسِيءُ وَ أَنْتَ الْعَالِمُ وَ أَنَا الْجَاهِلُ وَ أَنْتَ الْحَلِيمُ وَ أَنَا الْعَجُولُ وَ أَنْتَ الرَّحْمَنُ وَ أَنَا الْمَرْحُومُ وَ أَنْتَ الْمُعَافِي وَ أَنَا الْمُتَبَتَّلِي وَ أَنْتَ الْمُجِيبُ وَ أَنَا الْمُضْطَرُّ وَ أَنَا أَشْهَدُ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمُعْطَى عِيَادَكَ بِلا سُؤَالٍ وَ أَشْهَدُ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الْمُتَفَرِّدُ الصَّمَدُ الْقَرُّدُ وَ إِلَيْكَ الْمَصِيرُ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَ اسْتُرْ عَلَيَّ عُيُوبِي وَ افْتَحْ

لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَرِزْقًا وَسِعًا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَحَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

دعای مجیر

دعایی است رفیع الشأن مروی از حضرت رسول صلی الله علیه و آله جبرئیل برای آن حضرت آورد در وقتی که در مقام ابراهیم علیه السلام مشغول به نماز بود و کفعمی در بلد الامین و مصباح این دعا را ذکر کرده و در حاشیه آن اشاره به فضیلت آن نموده از جمله فرموده هر که این دعا را در ایام البيض ماه رمضان بخواند گناهانش آمرزیده شود اگر چه به عدد دانه‌های باران و برگ درختان و ریگ بیابان باشد و برای شفای مریض و قضای دین و غنا و توانگری و رفع غم خواندن آن نافع است و دعا این است: بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ سُبْحَانَكَ يَا اللَّهُ تَعَالَيْتَ يَا رَحْمَانَ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا رَحِيمَ تَعَالَيْتَ يَا كَرِيمَ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا مَلِكُ تَعَالَيْتَ يَا مَالِكُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا قُدُّوسُ تَعَالَيْتَ يَا سَلَامُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا مُؤْمِنُ تَعَالَيْتَ يَا مُهَيِّمُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا عَزِيزُ تَعَالَيْتَ يَا جَبَّارُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا مُتَكَبِّرُ تَعَالَيْتَ يَا مُتَجَبِّرُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا خَالِقُ تَعَالَيْتَ يَا يَارِيُّ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا مُصَوِّرُ تَعَالَيْتَ يَا مُقَدِّرُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا هَادِي تَعَالَيْتَ يَا بَاقِي أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا وَهَّابُ تَعَالَيْتَ يَا تَوَّابُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا فَتَّاحُ تَعَالَيْتَ يَا مُزْنَّاحُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا سَيِّدِي تَعَالَيْتَ يَا مُؤَلَّيُّ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا قَرِيبُ تَعَالَيْتَ يَا رَقِيبُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا مُعِيدُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا حَمِيدُ تَعَالَيْتَ يَا مُجِيدُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا قَدِيمُ تَعَالَيْتَ يَا عَظِيمُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا غَفُورُ تَعَالَيْتَ يَا شَكُورُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا شَهِيدُ تَعَالَيْتَ يَا شَهِيدُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا حَنَّانُ تَعَالَيْتَ يَا مَنَّانُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا بَاعِثُ تَعَالَيْتَ يَا وَارِثُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا مُحْيِي تَعَالَيْتَ يَا مُمِيتُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا شَفِيقُ تَعَالَيْتَ يَا رَفِيقُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا أَنِيسُ تَعَالَيْتَ يَا مُونِسُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا جَلِيلُ تَعَالَيْتَ يَا جَمِيلُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا خَبِيرُ تَعَالَيْتَ يَا بَصِيرُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا حَفِيُّ تَعَالَيْتَ يَا مَلِيُّ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا مَعْبُودُ تَعَالَيْتَ يَا مُوجُودُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا غَفَّارُ تَعَالَيْتَ يَا فَهَّارُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا مَذْكَورُ تَعَالَيْتَ يَا مَشْكَورُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا جَوَادُ تَعَالَيْتَ يَا مَعَادُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا جَمَالُ تَعَالَيْتَ يَا جَلالُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا سَابِقُ تَعَالَيْتَ يَا رَازِقُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا صَادِقُ تَعَالَيْتَ يَا فَالِقُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا سَمِيعُ تَعَالَيْتَ يَا سَرِيعُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا رَفِيعُ تَعَالَيْتَ يَا بَدِيعُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا فَعَّالُ تَعَالَيْتَ يَا مُتَعَالُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا قَاضِي تَعَالَيْتَ يَا رَاضِي أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا فَاهِرُ تَعَالَيْتَ يَا طَاهِرُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا عَزِيزُ تَعَالَيْتَ يَا حَاكِمُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا دَائِمُ تَعَالَيْتَ يَا قَائِمُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا عَاصِمُ تَعَالَيْتَ يَا قَاسِمُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا غَنِيُّ تَعَالَيْتَ يَا مُغْنِيُّ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا وَفِيُّ تَعَالَيْتَ يَا قَوِيُّ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا كَافِي تَعَالَيْتَ يَا شَافِي أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا مُقَدِّمُ تَعَالَيْتَ يَا مُؤَخَّرُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا أَوَّلُ تَعَالَيْتَ يَا آخِرُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا ظَاهِرُ تَعَالَيْتَ يَا بَاطِنُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا رَجَاءُ تَعَالَيْتَ يَا مُرْتَجَى أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا ذَا الِئْمَنِّ تَعَالَيْتَ يَا ذَا الطُّوْلِ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا حَيُّ تَعَالَيْتَ يَا قَيُّومُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا وَاحِدُ تَعَالَيْتَ يَا أَحَدُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا سَيِّدُ تَعَالَيْتَ يَا صَمَدُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا قَدِيرُ تَعَالَيْتَ يَا كَبِيرُ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا وَالِي تَعَالَيْتَ يَا مُتَعَالِي [يَا عَلِيُّ أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا عَلِيُّ تَعَالَيْتَ يَا أَعْلَى أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا وَليُّ تَعَالَيْتَ يَا مَوْلَى أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرَ سُبْحَانَكَ يَا ذَارِيُّ

تَعَالَيْتَ يَا بَارِيُّ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا خَافِضُ تَعَالَيْتَ يَا رَافِعُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا مُقْسِطُ تَعَالَيْتَ يَا جَامِعُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا مُعِزُّ تَعَالَيْتَ يَا مُذِلُّ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا حَافِظُ تَعَالَيْتَ يَا حَافِظُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا قَادِرُ تَعَالَيْتَ يَا مُقْتَدِرُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا عَلِيمُ تَعَالَيْتَ يَا حَلِيمُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا حَكَمُ تَعَالَيْتَ يَا حَكِيمُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُعْطَى تَعَالَيْتَ يَا مَانِعُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا ضَارُّ تَعَالَيْتَ يَا نَافِعُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا مُجِيبُ تَعَالَيْتَ يَا حَسِيبُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا عَادِلُ تَعَالَيْتَ يَا فَاصِلُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا لَطِيفُ تَعَالَيْتَ يَا شَرِيفُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا رَبُّ تَعَالَيْتَ يَا حَقُّ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا مَاجِدُ تَعَالَيْتَ يَا وَاحِدُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا عَفُوُّ تَعَالَيْتَ يَا مُنْتَقِمُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا وَاسِعُ تَعَالَيْتَ يَا مُوسِعُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا رَعُوفُ تَعَالَيْتَ يَا عَطُوفُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا فَوْدُ تَعَالَيْتَ يَا وَثِرُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا مُقِيتُ تَعَالَيْتَ يَا مُحِيطُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا وَكِيلُ تَعَالَيْتَ يَا عَيْدَلُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا مُبِينُ تَعَالَيْتَ يَا مَتِينُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا بُرُّ تَعَالَيْتَ يَا وَدُودُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا رَشِيدُ تَعَالَيْتَ يَا مُرْشِدُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا نُورُ تَعَالَيْتَ يَا مُنُورُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا نَصِيرُ تَعَالَيْتَ يَا نَاصِرُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا صَبُورُ تَعَالَيْتَ يَا صَابِرُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا مُحْصَى تَعَالَيْتَ يَا مُنْشِئُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا سُبْحَانَكَ يَا مُغِيثُ تَعَالَيْتَ يَا مُغِيثُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا فَاطِرُ تَعَالَيْتَ يَا حَاضِرُ أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا ذَا الْعِزِّ وَالْجَبَالِ تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَبُوتِ وَالْجَلَالِ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجِبْنَا لَهُ وَنَجِّنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُنجِي الْمُؤْمِنِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَحَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

دعای عدیلہ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَأَنَا الْعَبْدُ الضَّعِيفُ الْمَذْنُوبُ الْعَاصِي الْمُحْتَاجُ الْحَقِيرُ أَشْهَدُ لِمُنْعَمِي وَ خَالِقِي وَ رَازِقِي وَ مُكْرِمِي كَمَا شَهِدَ لِدَاتِهِ وَ شَهِدْتُ لَهُ الْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ مِنْ عِبَادِهِ بِأَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ذُو النِّعَمِ وَالْإِحْسَانِ وَالْكَرَمِ وَالْإِمْتِنَانِ قَادِرُ أَرْزَلِي عَالِمُ أَيْدِي حَتَّى أَحْدِي مَوْجُودُ سَوْمِدِي سَمِيعٌ بَصِيرٌ مُرِيدٌ كَارِهِ مُدْرِكٌ صَمَدِي يَسْتَحِقُّ هَذِهِ الصِّفَاتِ وَ هُوَ عَلَى مَا هُوَ عَلَيْهِ فِي عِزِّ صِفَاتِهِ كَانَ قَوِيًا قَبْلَ وُجُودِ الْقُدْرَةِ وَ الْقُوَّةِ وَ كَانَ عَلِيمًا قَبْلَ إِيجَادِ الْعِلْمِ وَ الْعِلْمِ لَمْ يَزَلْ سَيِّطَانًا إِذْ لَا مَمْلَكَةَ وَ لَا مَالَ وَ لَمْ يَزَلْ سُبْحَانًا عَلَى جَمِيعِ الْأَحْوَالِ وَجُودُهُ قَبْلَ الْقَبْلِ فِي أَرْزَلِ الْأَزَالِ وَ بَقَاؤُهُ بَعْدَ الْبُعْدِ مِنْ غَيْرِ انْتِقَالٍ وَ لَا زَوَالٍ غَنِيٌّ فِي الْأَوَّلِ وَ الْآخِرِ مُسْتَعْنٍ فِي الْبَاطِنِ وَ الظَّاهِرِ لَا جَوْرَ فِي قَضِيَّتِهِ وَ لَا مِثْلَ فِي مَشِيَّتِهِ وَ لَا ظَلَمَ فِي تَقْدِيرِهِ وَ لَا مَهْرَبَ مِنْ حُكُومَتِهِ وَ لَا مَلْجَأَ مِنْ سَطَوَاتِهِ وَ لَا مَنجَى مِنْ نِقَمَاتِهِ سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ غَضَبَهُ وَ لَا يَفُوتُهُ أَحَدٌ إِذَا طَلَبَهُ أَرَاخَ الْعِلْمِ فِي التَّكْلِيفِ وَ سَوَى التَّوْفِيقِ بَيْنَ الضَّعِيفِ وَ الشَّرِيفِ مَكَّنَ آدَاءَ الْمَأْمُورِ وَ سَهَّلَ سَبِيلَ اجْتِنَابِ الْمُحْظُورِ لَمْ يُكَلِّفِ الطَّاعَةَ إِلَّا دُونَ الْوُسْعِ وَ الطَّاقَةِ سُبْحَانَهُ مَا أُبِينَ كَرَمَهُ وَ أَعْلَى شَأْنَهُ سُبْحَانَهُ مَا أَجَلَّ نَيْلَهُ وَ أَعْظَمَ إِحْسَانَهُ بَعَثَ الْأَنْبِيَاءَ لِيُبَيِّنَ عَدْلَهُ وَ نَصَبَ الْأَوْصِيَاءَ لِيُظَهِّرَ طَوْلَهُ وَ فَضْلَهُ وَ جَعَلْنَا مِنْ أُمَّه سَيِّدَ الْأَنْبِيَاءِ وَ خَيْرِ الْأَوْلِيَاءِ وَ أَفْضَلَ الْأَصْفِيَاءِ وَ أَعْلَى الْأَرْكَبِيَاءِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ آمَنَّا بِهِ وَ بِمَا دَعَانَا إِلَيْهِ وَ بِالْقُرْآنِ الَّذِي أَنْزَلَهُ عَلَيْهِ وَ بَوَصَّيْتَهُ الَّذِي نَصَبْتَهُ يَوْمَ الْعُدَيْدِ وَ أَسَارَ بِقَوْلِهِ هَذَا عَلِيٌّ إِلَيْهِ وَ أَشْهَدُ أَنَّ الْأَنْبِيَاءَ الْأَبْرَارَ وَ الْخُلَفَاءَ الْأَخْيَارَ بَعْدَ الرَّسُولِ الْمُخْتَارِ عَلِيٌّ قَامِعُ الْكُفَّارِ وَ مِنْ بَعْدِهِ سَيِّدُ أَوْلَادِهِ الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ ثُمَّ أَخُوهُ السَّبُطُ النَّبِيُّ لِمَرْضَاهُ اللَّهُ الْحَسَنِ ثُمَّ الْعَابِدُ عَلِيٌّ ثُمَّ الْبَاقِرُ مُحَمَّدٌ ثُمَّ الصَّادِقُ جَعْفَرٌ ثُمَّ الْكَاطِمُ مُوسَى ثُمَّ الرَّضَا عَلِيٌّ ثُمَّ النَّقِيُّ مُحَمَّدٌ ثُمَّ النَّقِيُّ عَلِيٌّ ثُمَّ الزَّكِيُّ الْعَسْكَرِيُّ الْحَسَنُ ثُمَّ الْحُجَّةُ الْخَلْفُ الْقَائِمُ الْمُتَنْظَرُ الْمَهْدِيُّ الْمُرْجِي الَّذِي يَبْقَائِهِ بَقِيَّتِ الدُّنْيَا وَ بِيَمِينِهِ رُزْقُ الْوَرَى وَ بِوُجُودِهِ ثَبَتِ الْأَرْضُ وَ السَّمَاءُ وَ بِهِ يَمْلَأُ اللَّهُ الْأَرْضَ قِسْطًا وَ عَدْلًا بَعْدَ مَا مِلْتُمْ ظُلْمًا وَ جَوْرًا وَ أَشْهَدُ أَنَّ أَقْوَالَهُمْ حُجَّةٌ وَ أَمْتَالَهُمْ فَرِيضَةٌ وَ طَاعَتُهُمْ مَفْرُوضَةٌ وَ

شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ فَوْقَ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ عَالِمٌ بِكُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ قَادِرٌ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ يَفْقَىٰ وَيَفْنَىٰ
كُلُّ شَيْءٍ ۱۷ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُؤْمِنٌ يَا مُهَيِّمٌ يَا مُكُونٌ يَا مُلَقِّنٌ يَا مُبِينٌ يَا مُهَوِّنٌ يَا مُمَكِّنٌ يَا مُزِينٌ يَا مُغْلِبٌ يَا مُقَسِّمٌ ۱۸ يَا
مَنْ هُوَ فِي مُلْكِهِ مُقِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي سُلْطَانِهِ قَدِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي جَلَالِهِ عَظِيمٌ يَا مَنْ هُوَ عَلَىٰ عِبَادِهِ رَحِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ يَا مَنْ
هُوَ بِمَنْ عَصَاهُ حَلِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ رَجَاهُ كَرِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي صُنْعِهِ حَكِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي حِكْمَتِهِ لَطِيفٌ يَا مَنْ هُوَ فِي لُطْفِهِ قَدِيمٌ ۱۹ يَا
مَنْ لَا يُرْجَىٰ إِلَّا فَضْلُهُ يَا مَنْ لَا يُسْأَلُ إِلَّا عَفْوُهُ يَا مَنْ لَا يُنْظَرُ إِلَّا بَرُّهُ يَا مَنْ لَا يُخَافُ إِلَّا عَدْلُهُ يَا مَنْ لَا يَدُومُ إِلَّا مُلْكُهُ يَا مَنْ لَا سُلْطَانَ إِلَّا
سُلْطَانَهُ يَا مَنْ وَسِعَتْ كُلُّ شَيْءٍ رَحْمَتُهُ يَا مَنْ سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ غَضَبَهُ يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمُهُ يَا مَنْ لَيْسَ أَحَدٌ مِثْلَهُ ۲۰ يَا فَارِحَ الْهَمِّ يَا
كَاشِفَ الْغَمِّ يَا غَافِرَ الذَّنْبِ يَا قَابِلَ التَّوْبِ يَا خَالِقَ الْخَلْقِ يَا صَادِقَ الْوَعْدِ يَا مُوفِيَ الْعَهْدِ يَا عَالِمَ السَّرِّ يَا فَالِقَ الْحَبِّ يَا رَازِقَ الْأَنَامِ ۲۱
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا عَلِيٌّ يَا وَفِيٌّ يَا غَنِيٌّ يَا مَلِيٌّ يَا حَفِيٌّ يَا رَضِيٌّ يَا زَكِيٌّ يَا بَدِيٌّ يَا قَوِيٌّ يَا وَلِيٌّ ۲۲ يَا مَنْ أَطَهَرَ الْجَمِيلَ يَا مَنْ
سَتَرَ الْقَبِيحَ يَا مَنْ لَمْ يُؤَاخِذْ بِالْجَرِيرَةِ يَا مَنْ لَمْ يَهْتِكِ السِّرَّ يَا عَظِيمَ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ يَا
صَاحِبَ كُلِّ نَجْوَىٰ يَا مُتَهَيِّئَ كُلِّ شَكْوَىٰ ۲۳ يَا ذَا التَّعَمُّهِ السَّابِعَةَ يَا ذَا الرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةَ يَا ذَا الْمِنَّةِ السَّابِقَةَ يَا ذَا الْحِكْمَةِ الْبَالِغَةَ يَا ذَا الْقُدْرَةِ
الْكَامِلَةَ يَا ذَا الْحُجَّةِ الْقَاطِعَةَ يَا ذَا الْكِرَامَةِ الظَّاهِرَةَ يَا ذَا الْعِزَّةِ الدَّائِمَةَ يَا ذَا الْقُوَّةِ الْمَتِينَةَ يَا ذَا الْعِظَمَةِ الْمُنِيعَةَ ۲۴ يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ يَا جَاعِلَ
الظُّلُمَاتِ يَا رَاحِمَ الْعَبْرَاتِ يَا مُقْبِلَ الْعَثَرَاتِ يَا سَاتِرَ الْعُورَاتِ يَا مُحْيِيَ الْأَمْوَاتِ يَا مُنْزِلَ الْآيَاتِ يَا مُضَعِّفَ الْحَسَنَاتِ يَا مَاجِيَ السَّيِّئَاتِ يَا
شَدِيدَ النَّقِمَاتِ ۲۵ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُصَوِّرٌ يَا مُقَدِّرٌ يَا مُدَبِّرٌ يَا مُطَهِّرٌ يَا مُنَوِّرٌ يَا مُبَسِّرٌ يَا مُبْشِرٌ يَا مُنْذِرٌ يَا مُقَدِّمٌ يَا مُؤَخِّرٌ ۲۶ يَا
رَبَّ النَّبِيِّ الْحَرَامِ يَا رَبَّ الشَّهْرِ الْحَرَامِ يَا رَبَّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ يَا رَبَّ الرُّكْنِ وَالْمَقَامِ يَا رَبَّ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ يَا رَبَّ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ يَا رَبَّ
الْحِلِّ وَالْحَرَامِ يَا رَبَّ الثُّورِ وَالظَّلَامِ يَا رَبَّ التَّحِيَّةِ وَالسَّلَامِ يَا رَبَّ الْقُدْرَةِ فِي الْأَنَامِ ۲۷ يَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ يَا أَعْدَلَ الْعَادِلِينَ يَا أَصْدَقَ
الصَّادِقِينَ يَا أَطَهَرَ الطَّاهِرِينَ يَا أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ يَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ يَا أَسْمَعَ السَّمَاعِينَ يَا أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ يَا أَشْفَعَ الشَّافِعِينَ يَا أَكْرَمَ
الْأَكْرَمِينَ ۲۸ يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ يَا سَنَدَ مَنْ لَا سَنَدَ لَهُ يَا ذُخْرَ مَنْ لَا ذُخْرَ لَهُ يَا حِزْرَ مَنْ لَا حِزْرَ لَهُ يَا غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ يَا فَخْرَ مَنْ
لَا فَخْرَ لَهُ يَا عِزَّ مَنْ لَا عِزَّ لَهُ يَا مُعِينَ مَنْ لَا مُعِينَ لَهُ يَا أُنَيْسَ مَنْ لَا أُنَيْسَ لَهُ يَا أَمَانَ مَنْ لَا أَمَانَ لَهُ ۲۹ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا
عَاصِمٌ يَا قَائِمٌ يَا دَائِمٌ يَا رَاحِمٌ يَا سَالِمٌ يَا حَاكِمٌ يَا عَالِمٌ يَا قَاسِمٌ يَا قَابِضٌ يَا بَاسِطٌ يَا عَاصِمٌ يَا مُنْتَصِرٌ يَا مُنْتَصِرٌ يَا مُنْتَصِرٌ يَا مُنْتَصِرٌ
مَنْ اسْتَعْفَرَهُ يَا نَاصِرٌ مَنْ اسْتَنْصَرَهُ يَا حَافِظٌ مَنْ اسْتَحْفَظَهُ يَا مُكْرِمٌ مَنْ اسْتَكْرَمَهُ يَا مُرْشِدٌ مَنْ اسْتَرْشَدَهُ يَا صَرِيحٌ مَنْ اسْتَضَرَّحَهُ يَا مُعِينٌ مَنْ
اسْتَعَانَهُ يَا مُغِيثٌ مَنْ اسْتَعَاثَهُ ۳۱ يَا عَزِيزًا لَا يُضَامُ يَا لَطِيفًا لَا يُرَامُ يَا قَيُّومًا لَا يَنَامُ يَا دَائِمًا لَا يَفُوتُ يَا حَيًّا لَا يَمُوتُ يَا مَلِكًا لَا يَزُولُ يَا بَاقِيًا
لَا يَفْنَىٰ يَا عَالِمًا لَا يَجْهَلُ يَا صِمْدًا لَا يُطْعَمُ يَا قَوِيًّا لَا يَضْعَفُ ۳۲ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا أَحَدًا يَا وَاحِدًا يَا شَاهِدًا يَا مَاجِدًا يَا حَامِدًا
يَا رَاشِدًا يَا بَاعِثًا يَا وَارِثًا يَا ضَارًّا يَا نَافِعٌ ۳۳ يَا أَعْظَمَ مَنْ كُلِّ عَظِيمٍ يَا أَكْرَمَ مَنْ كُلِّ كَرِيمٍ يَا أَرْحَمَ مَنْ كُلِّ رَحِيمٍ يَا أَعْلَمَ مَنْ كُلِّ عَلِيمٍ
يَا أَحْكَمَ مَنْ كُلِّ حَكِيمٍ يَا أَعْلَمَ مَنْ كُلِّ عَلِيمٍ يَا أَكْبَرَ مَنْ كُلِّ كَبِيرٍ يَا أَطْفَافَ مَنْ كُلِّ لَطِيفٍ يَا أَجَلَ مَنْ كُلِّ جَلِيلٍ يَا أَعَزَّ مَنْ كُلِّ عَزِيزٍ
۳۴ يَا كَرِيمَ الصَّفْحِ يَا عَظِيمَ الْمَنْ يَا كَثِيرَ الْخَيْرِ يَا قَدِيمَ الْفَضْلِ يَا دَائِمَ اللَّطْفِ يَا لَطِيفَ الصُّنْعِ يَا مُنْفَسَ الْكَرْبِ يَا كَاشِفَ الضَّرِّ يَا
مَالِكَ الْمُلْكِ يَا قَاضِيَ الْحَقِّ ۳۵ يَا مَنْ هُوَ فِي عَهْدِهِ وَفِيَّ يَا مَنْ هُوَ فِي وَفَائِهِ قَوِيٌّ يَا مَنْ هُوَ فِي قُوَّتِهِ عَلِيٌّ يَا مَنْ هُوَ فِي عُلوِّهِ قَرِيبٌ يَا
مَنْ هُوَ فِي قُرْبِهِ لَطِيفٌ يَا مَنْ هُوَ فِي لُطْفِهِ شَرِيفٌ يَا مَنْ هُوَ فِي شَرَفِهِ عَزِيزٌ يَا مَنْ هُوَ فِي عِزِّهِ عَظِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي عَظَمَتِهِ مَجِيدٌ يَا مَنْ هُوَ
فِي مَجْدِهِ حَمِيدٌ ۳۶ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا كَافِيَّ يَا شَافِيَّ يَا وَافِيَّ يَا مُعَافِيَّ يَا هَادِيَّ يَا دَاعِيَّ يَا قَاضِيَّ يَا رَاضِيَّ يَا عَالِيَّ يَا بَاقِيَّ
۳۷ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَاضِعٌ لَهُ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَاشِعٌ لَهُ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ كَائِنٌ لَهُ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مُوجُودٌ بِهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مُنِيبٌ إِلَيْهِ
يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَائِفٌ مِنْهُ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ قَائِمٌ بِهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ صَائِرٌ إِلَيْهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا
وَجْهَهُ ۳۸ يَا مَنْ لَا مَفْرَعٌ إِلَّا إِلَيْهِ يَا مَنْ لَا مَفْرَعٌ إِلَّا إِلَيْهِ يَا مَنْ لَا مَقْصَدَ إِلَّا إِلَيْهِ يَا مَنْ لَا مَنجَىٰ مِنْهُ إِلَّا إِلَيْهِ يَا مَنْ لَا يُرْغَبُ إِلَّا إِلَيْهِ يَا مَنْ لَا
حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِهِ يَا مَنْ لَا يُسْتَعَانُ إِلَّا بِهِ يَا مَنْ لَا يُتَوَكَّلُ إِلَّا عَلَيْهِ يَا مَنْ لَا يُرْجَىٰ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُعْبَدُ إِلَّا هُوَ ۳۹ يَا خَيْرَ الْمَرْهُوبِينَ يَا
خَيْرَ الْمَرْغُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمُطْلُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمُسْتُوْلِينَ يَا خَيْرَ الْمُفْضُودِينَ يَا خَيْرَ الْمَذْكُورِينَ يَا خَيْرَ الْمَشْكُورِينَ يَا خَيْرَ الْمَحْبُوبِينَ يَا خَيْرَ

الْمَدْعُوَيْنِ يَا خَيْرَ الْمُسْتَأْنِسِينَ ۴۰ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا غَافِرُ يَا سَاتِرُ يَا قَادِرُ يَا قَاهِرُ يَا فَاطِرُ يَا كَاسِرُ يَا جَابِرُ يَا ذَاكِرُ يَا نَاطِرُ يَا نَاصِرُ ۴۱ يَا مَنْ خَلَقَ فَسْوَىٰ يَا مَنْ قَدَّرَ فَهَدَىٰ يَا مَنْ يَكْشِفُ الْبُلُوَىٰ يَا مَنْ يَسْمَعُ النَّجْوَىٰ يَا مَنْ يَنْقُذُ الْغُرْفَىٰ يَا مَنْ يُنْجِي الْهَلْكَىٰ يَا مَنْ يَشْفِي الْمَرْضَىٰ يَا مَنْ أَصْحَكَ وَأَبْكَىٰ يَا مَنْ أَمَاتَ وَأَحْيَا يَا مَنْ خَلَقَ الرُّوجِينَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۴۲ يَا مَنْ فِي الْبُرِّ وَالْبَحْرِ سَبِيلُهُ يَا مَنْ فِي الْأَفَاقِ آيَاتُهُ يَا مَنْ فِي الْآيَاتِ بُرْهَانُهُ يَا مَنْ فِي الْمَمَاتِ قُدْرَتُهُ يَا مَنْ فِي الْقُبُورِ عِزَّتُهُ يَا مَنْ فِي الْقِيَامَةِ مُلْكُهُ يَا مَنْ فِي الْحِسَابِ هَيْبَتُهُ يَا مَنْ فِي الْمِيزَانِ قَضَاؤُهُ يَا مَنْ فِي الْجَنَّةِ ثَوَابُهُ يَا مَنْ فِي النَّارِ عِقَابُهُ ۴۳ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَهْرُبُ الْخَائِفُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَفْرَعُ الْمَذْتَبُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَقْصِدُ الْمُنِيبُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَرْغَبُ الزَّاهِدُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَلْجَأُ الْمُتَحَيِّرُونَ يَا مَنْ بِهِ يَسْتَأْنِسُ الْمُرِيدُونَ يَا مَنْ بِهِ يَفْتَخِرُ الْمُحِبُّونَ يَا مَنْ فِي عَفْوِهِ يَطْمَعُ الْخَاطِئُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَسْكُنُ الْمُؤْمِنُونَ يَا مَنْ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ۴۴ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَبِيبُ يَا طَيْبُ يَا قَرِيبُ يَا رَقِيبُ يَا حَسِيبُ يَا مَهِيْبُ [مَهِيْبُ يَا مَثِيْبُ يَا مُجِيبُ يَا حَبِيْبُ يَا خَبِيْرُ يَا بَصِيْرُ ۴۵ يَا أَقْرَبَ مِنْ كُلِّ قَرِيبٍ يَا أَحَبَّ مِنْ كُلِّ حَبِيْبٍ يَا أَبْصِرَ مِنْ كُلِّ بَصِيْرٍ يَا أَخْبِرَ مِنْ كُلِّ خَبِيْرٍ يَا أَشْرَفَ مِنْ كُلِّ شَرِيْفٍ يَا أَرْفَعَ مِنْ كُلِّ رَفِيْعٍ يَا أَقْوَىٰ مِنْ كُلِّ قَوِيٍّ يَا أَعْنَىٰ مِنْ كُلِّ عَنِيٍّ يَا أَجْوَدَ مِنْ كُلِّ جَوَادٍ يَا أَرْأَفَ مِنْ كُلِّ رَعُوْفٍ ۴۶ يَا غَالِبًا غَيْرَ مَغْلُوبٍ يَا صَانِعًا غَيْرَ مَصْنُوعٍ يَا خَالِقًا غَيْرَ مَخْلُوقٍ يَا مَالِكًا غَيْرَ مَمْلُوكٍ يَا قَاهِرًا غَيْرَ مَقْهُورٍ يَا رَافِعًا غَيْرَ مَرْفُوعٍ يَا حَافِظًا غَيْرَ مَحْفُوظٍ يَا نَاصِرًا غَيْرَ مَنْصُورٍ يَا شَاهِدًا غَيْرَ غَائِبٍ يَا قَرِيبًا غَيْرَ بَعِيدٍ ۴۷ يَا نُوْرَ النُّوْرِ يَا مَنُوْرَ النُّوْرِ يَا خَالِقَ النُّوْرِ يَا مِدْبِرَ النُّوْرِ يَا مُقَدِّرَ النُّوْرِ يَا نُورَ كُلِّ نُورٍ يَا نُورًا بَعْدَ كُلِّ نُورٍ يَا نُورًا فَوْقَ كُلِّ نُورٍ يَا نُورًا لَيْسَ كَمِثْلِهِ نُورٌ ۴۸ يَا مَنْ عَطَاؤُهُ شَرِيْفٌ يَا مَنْ فِعْلُهُ لَطِيْفٌ يَا مَنْ لُطْفُهُ مُقِيْمٌ يَا مَنْ إِحْسَانُهُ قَدِيْمٌ يَا مَنْ قَوْلُهُ حَقٌّ يَا مَنْ وَعْدُهُ صَدَقٌ يَا مَنْ عَفْوُهُ فَضْلٌ يَا مَنْ عَذَابُهُ عَذْلٌ يَا مَنْ ذِكْرُهُ حُلُوٌّ يَا مَنْ فَضْلُهُ عَمِيْمٌ ۴۹ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُسَهِّلُ يَا مُفْضِلُ يَا مُبَدِّلُ يَا مُدَلِّلُ يَا مُنَزِّلُ يَا مُنَوِّلُ يَا مُفْضِلُ يَا مُجْزِلُ يَا مُمَهِّلُ يَا مُجْمِلُ ۵۰ يَا مَنْ يَرَىٰ وَلَا يُرَىٰ يَا مَنْ يَخْلُقُ وَلَا يُخْلَقُ يَا مَنْ يَهْدِي وَلَا يُهْدَىٰ يَا مَنْ يُحْيِي وَلَا يُحْيَىٰ يَا مَنْ يَسْأَلُ وَلَا يُسْأَلُ يَا مَنْ يُطْعَمُ وَلَا يُطْعَمُ يَا مَنْ يُجَبَّرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ يَا مَنْ يَقْضَىٰ وَلَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِ يَا مَنْ يَحْكُمُ وَلَا يُحْكَمُ عَلَيْهِ يَا مَنْ يَلِدُ وَلَا يُولَدُ وَلَا يَمُوتُ وَلَا يَمُوتُ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۵۱ يَا نِعْمَ الْحَسِيْبُ يَا نِعْمَ الطَّيْبُ يَا نِعْمَ الرَّقِيْبُ يَا نِعْمَ الْقَرِيْبُ يَا نِعْمَ الْمُجِيْبُ يَا نِعْمَ الْحَبِيْبُ يَا نِعْمَ الْكَمِيْلُ يَا نِعْمَ الْوَكِيْلُ يَا نِعْمَ الْمَوْلَىٰ يَا نِعْمَ النَّصِيْرُ ۵۲ يَا سِرُّوْرَ الْعَارِفِيْنَ يَا مَنْى الْمُحِبِّيْنَ يَا أُنِيْسَ الْمُرِيْدِيْنَ يَا حَبِيْبَ التَّوَابِيْنَ يَا رَازِقَ الْمُقْلِيْنَ يَا رَجَاءَ الْمَذْنَبِيْنَ يَا قُوْرَةَ الْعَابِدِيْنَ يَا مُنْفَسَّ عَنِ الْمَكْرُوْبِيْنَ يَا مُفْرَجَ عَنِ الْمُغْمُوْمِيْنَ يَا إِلَهَ الْأَوَّلِيْنَ وَالْآخِرِيْنَ ۵۳ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا رَبَّنَا يَا إِلَهَنَا يَا سَيِّدَنَا يَا مَوْلَانَا يَا نَاصِرَنَا يَا حَافِظَنَا يَا دَلِيْلَنَا يَا مُعِيْنَنَا يَا حَبِيْبَنَا يَا طَيِّبَنَا ۵۴ يَا رَبَّ النَّبِيِّْنَ وَالْأَنْبِيَاءِ يَا رَبَّ الصِّدِّيقِيْنَ وَالْأَخْيَارِ يَا رَبَّ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ يَا رَبَّ الصُّغَارِ وَالْكِبَارِ يَا رَبَّ الْجُبُوْبِ وَالْتِمَارِ يَا رَبَّ الْأَنْهَارِ وَالْأَشْجَارِ يَا رَبَّ الصَّحَارَىٰ وَالْقَفَارِ يَا رَبَّ الْبُرَارَىٰ وَالْبِحَارِ يَا رَبَّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ يَا رَبَّ الْأَعْلَانِ وَالْأَسْرَارِ ۵۵ يَا مَنْ نَفَذَ فِي كُلِّ شَيْءٍ أَمْرَهُ يَا مَنْ لِحَقِّ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمُهُ يَا مَنْ بَلَغَتْ إِلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قُدْرَتُهُ يَا مَنْ لَا تُحْصَى الْعِبَادُ نِعْمَهُ يَا مَنْ لَا تَبْلُغُ الْخَلَائِقُ شُكْرَهُ يَا مَنْ لَا تُدْرِكُ الْأَفْهَامُ جَلَالَهُ يَا مَنْ لَا تَنَالُ الْأَوْهَامُ كُنْهَهُ يَا مَنْ الْعِظَمَةُ وَالْكِبْرِيَاءُ رِدَاؤُهُ يَا مَنْ لَا تُرَدُّ الْعِبَادُ قَضَاءَهُ يَا مَنْ لَا مُلْكَ إِلَّا مُلْكُهُ يَا مَنْ لَا عَطَاءَ إِلَّا عَطَاؤُهُ ۵۶ يَا مَنْ لَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ يَا مَنْ لَهُ الصِّفَاتُ الْعُلْيَا يَا مَنْ لَهُ الْأَحْزَةُ وَالْأَوْلَىٰ يَا مَنْ لَهُ الْجَنَّةُ الْمَأْوَىٰ يَا مَنْ لَهُ الْآيَاتُ الْكُبْرَىٰ يَا مَنْ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ يَا مَنْ لَهُ الْحُكْمُ وَالْقَضَاءُ يَا مَنْ لَهُ الْهُوَاءُ وَالْفَضَاءُ يَا مَنْ لَهُ الْعَرْشُ وَالْتَرَىٰ يَا مَنْ لَهُ السَّمَاوَاتُ الْعُلَىٰ ۵۷ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا عَفُوٌّ يَا غَفُورٌ يَا صَبُورٌ يَا شُكُورٌ يَا رَعُوْفٌ يَا عَطُوْفٌ يَا مَسْئُوْلٌ يَا وَدُوْدٌ يَا سُبُوْحٌ يَا قُدُوْسٌ ۵۸ يَا مَنْ فِي السَّمَاءِ عِظَمَتُهُ يَا مَنْ فِي الْأَرْضِ آيَاتُهُ يَا مَنْ فِي كُلِّ شَيْءٍ دَلَالَتُهُ يَا مَنْ فِي الْبِحَارِ عَجَابَتُهُ يَا مَنْ فِي الْجِبَالِ خَزَائِنُهُ يَا مَنْ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهُ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَرْجِعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ يَا مَنْ أَظْهَرَ فِي كُلِّ شَيْءٍ لُطْفَهُ يَا مَنْ أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ يَا مَنْ تَصَوَّرَ فِي الْخَلَائِقِ قُدْرَتَهُ ۵۹ يَا حَبِيْبَ مَنْ لَا حَبِيْبَ لَهُ يَا طَيْبَ مَنْ لَا طَيْبَ لَهُ يَا مُجِيبَ مَنْ لَا مُجِيبَ لَهُ يَا شَفِيْقَ مَنْ لَا شَفِيْقَ لَهُ يَا رَفِيْقَ مَنْ لَا رَفِيْقَ لَهُ يَا مُغِيْثَ مَنْ لَا مُغِيْثَ لَهُ يَا دَلِيْلَ مَنْ لَا دَلِيْلَ لَهُ يَا أُنِيْسَ مَنْ لَا أُنِيْسَ لَهُ يَا رَاحِمَ مَنْ لَا رَاحِمَ لَهُ يَا صَاحِبَ مَنْ لَا صَاحِبَ لَهُ ۶۰ يَا كَافِيَّ مَنْ اسْتَكْفَاهُ يَا هَادِيَّ مَنْ اسْتَهْدَاهُ يَا كَالِيَّ مَنْ اسْتَكَلَاهُ يَا رَاعِيَّ مَنْ اسْتَرْعَاهُ يَا شَافِيَّ مَنْ اسْتَشْفَاهُ يَا قَاضِيَّ مَنْ اسْتَقْضَاهُ يَا مُعْنِيَّ مَنْ اسْتَعْنَاهُ يَا مُوفِيَّ مَنْ اسْتَوْفَاهُ يَا مَقْوِيَّ مَنْ اسْتَقْوَاهُ يَا وَلِيَّ مَنْ اسْتَوْلَاهُ ۶۱ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا خَالِقَ يَا رَازِقَ يَا نَاطِقَ يَا صَادِقَ يَا فَالِقَ يَا فَارِقَ يَا فَاتِقَ

يَا رَاتِقُ يَا سَابِقُ [فَاتِقُ يَا سَامِقُ ۶۲ يَا مَنْ يُقَلِّبُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ يَا مَنْ جَعَلَ الظُّلَمَاتِ وَالْأَنْوَارَ يَا مَنْ خَلَقَ الظِّلَّ وَالْحُرُورَ يَا مَنْ سَيَّخَرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ يَا مَنْ قَدَّرَ الخَيْرَ وَالشَّرَّ يَا مَنْ خَلَقَ المَوْتَ وَالْحَيَاةَ يَا مَنْ لَهُ الخَلْقُ وَالْأَمْرُ يَا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ شَرِيكٌ فِي المُلْكِ يَا مَنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الدُّنْيَا ۶۳ يَا مَنْ يَعْلَمُ مُرَادَ المُرِيدِينَ يَا مَنْ يَعْلَمُ ضَمِيرَ الصَّامِتِينَ يَا مَنْ يَسْمَعُ أُنِينَ الوَاهِنِينَ يَا مَنْ يَرَى بَكَاءَ الخَائِفِينَ يَا مَنْ يَمْلِكُ حَوَائِجَ السَّائِلِينَ يَا مَنْ يَقْبَلُ عُذْرَ التَّائِبِينَ يَا مَنْ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ المُفْسِدِينَ يَا مَنْ لَا يُضِيعُ أَجْرَ المُحْسِنِينَ يَا مَنْ لَا يَبْعُدُ عَن قُلُوبِ العَارِفِينَ يَا أَجُودَ الأَجُودِينَ ۶۴ يَا دَائِمَ البَقَاءِ يَا سَامِعَ الدُّعَاءِ يَا وَاسِعَ العَطَاءِ يَا غَافِرَ الخَطَاةِ يَا بَدِيعَ السَّمَاءِ يَا حَسَنَ البَلَاءِ يَا جَمِيلَ الثَّنَاءِ يَا قَدِيمَ السَّنَاءِ يَا كَثِيرَ الوَفَاءِ يَا شَرِيفَ الجَزَاءِ ۶۵ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا سَتَّارُ يَا غَفَّارُ يَا قَهَّارُ يَا جَبَّارُ يَا صَبَّارُ يَا بَارُ يَا مُخْتَارُ يَا فَتَّاحُ يَا نَفَّاحُ يَا مُرْتَّاحُ ۶۶ يَا مَنْ خَلَقَنِي وَسَوَّأَنِي يَا مَنْ رَزَقَنِي وَرَبَّأَنِي يَا مَنْ أَطْعَمَنِي وَسَقَّأَنِي يَا مَنْ قَرَّبَنِي وَأَدْنَانِي يَا مَنْ عَصَمَنِي وَكَفَّأَنِي يَا مَنْ حَفِظَنِي وَكَلَّأَنِي يَا مَنْ أَعَزَّنِي وَأَغْنَانِي يَا مَنْ وَفَّقَنِي وَهَدَانِي يَا مَنْ آتَمَّنِي وَأَوَّأَنِي يَا مَنْ أَمَاتَنِي وَأَحْيَانِي ۶۷ يَا مَنْ يُحِقُّ الحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ يَا مَنْ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَن عِبَادِهِ يَا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ المَوْتِ وَقَلْبِهِ يَا مَنْ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا- بِإِذْنِهِ يَا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَن سَبِيلِهِ يَا مَنْ لَا- مُعْتَبَ لِحُكْمِهِ يَا مَنْ لَا رَادَّ لِقَضَائِهِ يَا مَنْ انْقَادَ كُلُّ شَيْءٍ لِأَمْرِهِ يَا مَنْ السَّمَاوَاتِ مَطْوِيَّاتٍ بِمِيمِنِهِ يَا مَنْ يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۶۸ يَا مَنْ جَعَلَ الأَرْضَ مَهَادًا يَا مَنْ جَعَلَ الجِبَالَ أَوْتَادًا يَا مَنْ جَعَلَ الشَّمْسَ سَرَاجًا يَا مَنْ جَعَلَ القَمَرَ نُورًا يَا مَنْ جَعَلَ اللَّيْلَ لِبَاسًا يَا مَنْ جَعَلَ النَّهَارَ مَعَاشًا يَا مَنْ جَعَلَ النُّومَ سُبَاتًا يَا مَنْ جَعَلَ السَّمَاءَ بِنَاءً يَا مَنْ جَعَلَ الأَشْيَاءَ أَزْوَاجًا يَا مَنْ جَعَلَ النَّارَ مِرْصَادًا ۶۹ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا سَمِيعُ يَا شَفِيعُ يَا رَفِيعُ يَا مَنِيعُ يَا سَرِيعُ يَا بَدِيعُ يَا كَبِيرُ يَا قَدِيرُ يَا حَبِيرُ [مُنِيرُ] يَا مُجِيرُ يَا حَيَّا قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ يَا حَيَّا بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ يَا حَيُّ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ حَيٌّ يَا حَيُّ الَّذِي لَا يُشَارِكُهُ حَيٌّ يَا حَيُّ الَّذِي لَا- يَخْتَرِجُ إِلَى حَيٍّ يَا حَيُّ الَّذِي يُمِيتُ كُلَّ حَيٍّ يَا حَيُّ الَّذِي يَرْزُقُ كُلَّ حَيٍّ يَا حَيَّا لَمْ يَرِثِ الحَيَاةَ مِن حَيٍّ يَا حَيُّ الَّذِي يُحْيِي المَوْتَى يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ ۷۱ يَا مَنْ لَهُ ذِكْرٌ لَا- يُنْسَى يَا مَنْ لَهُ نُورٌ لَا يُطْفِئُ يَا مَنْ لَهُ نِعَمٌ لَا تُعَدُّ يَا مَنْ لَهُ مُلْكٌ لَا يَزُولُ يَا مَنْ لَهُ ثَنَاءٌ لَا يُحْصَى يَا مَنْ لَهُ جَلَالٌ لَا يُكْفَى يَا مَنْ لَهُ كَمَالٌ لَا يُدْرَكُ يَا مَنْ لَهُ قَضَاءٌ لَا يُرَدُّ يَا مَنْ لَهُ صِفَاتٌ لَا تُبَدَّلُ يَا مَنْ لَهُ نِعْمَةٌ لَا تُغَيَّرُ ۷۲ يَا رَبَّ العَالَمِينَ يَا مَالِكَ يَوْمَ الدِّينِ يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ يَا ظَهَرَ اللَّاجِينَ يَا مُدْرِكَ الهَارِبِينَ يَا مَنْ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ يَا مَنْ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ يَا مَنْ يُحِبُّ المُتَطَهِّرِينَ يَا مَنْ يُحِبُّ المُحْسِنِينَ يَا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ بِالمُهْتَدِينَ ۷۳ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا شَفِيقُ يَا رَفِيقُ يَا حَفِيفُ يَا مُحِيطُ يَا مُقِيتُ يَا مُغِيثُ يَا مُعِزُّ يَا مُيَدِّلُ يَا مُبَدِّئُ يَا مُعِيدُ ۷۴ يَا مَنْ هُوَ أَحَدٌ بِلَا ضِدٍّ يَا مَنْ هُوَ فَرْدٌ بِلَا نَدٍّ يَا مَنْ هُوَ صِمْدٌ بِلَا عَيْبٍ يَا مَنْ هُوَ وَتَرٌ بِلَا- كَيْفٍ يَا مَنْ هُوَ قَاضٍ بِلَا حَيْفٍ يَا مَنْ هُوَ رَبُّ بِلَا وَزِيرٍ يَا مَنْ هُوَ عَزِيزٌ بِلَا ذُلٍّ يَا مَنْ هُوَ غَنِيٌّ بِلَا فَقْرٍ يَا مَنْ هُوَ مَلِكٌ بِلَا عَزَلٍ يَا مَنْ هُوَ مُوصُوفٌ بِلَا شَبِيهِ ۷۵ يَا مَنْ ذِكْرُهُ شَرَفٌ لِلذَّاكِرِينَ يَا مَنْ شُكْرُهُ فَوْزٌ لِلشَّاكِرِينَ يَا مَنْ حَمْدُهُ عِزٌّ لِلْحَامِدِينَ يَا مَنْ طَاعَتُهُ نَجَاةٌ لِلْمُطِيعِينَ يَا مَنْ بَابُهُ مَفْتُوحٌ لِلطَّالِبِينَ يَا مَنْ سَبِيلُهُ وَاضِحٌ لِلْمُسِيِبِينَ يَا مَنْ آيَاتُهُ بُرْهَانٌ لِلنَّاطِرِينَ يَا مَنْ كِتَابَتُهُ تَذَكْرَةٌ لِلْمُتَّقِينَ يَا مَنْ رِزْقُهُ عُمُومٌ لِلطَّائِعِينَ وَالْعَاصِيَةَ يَا مَنْ رَحْمَتُهُ قَرِيبٌ مِنَ المُحْسِنِينَ ۷۶ يَا مَنْ تَبَارَكَ اسْمُهُ يَا مَنْ تَعَالَى جَدُّهُ يَا مَنْ لَا إِلَهَ غَيْرُهُ يَا مَنْ حِيلَ ثَنَاؤُهُ يَا مَنْ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُهُ يَا مَنْ يَدُومُ بَقَاؤُهُ يَا مَنْ العِظَمَةُ بِهَؤُلَاءِ يَا مَنْ الكِبْرِيَاءُ رِدَاؤُهُ يَا مَنْ لَا تُحْصَى آلَاؤُهُ يَا مَنْ لَا تُعَدُّ نِعْمَاؤُهُ ۷۷ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُعِينُ يَا أَمِينُ يَا مُبِينُ يَا مَتِينُ يَا مَكِينُ يَا رَشِيدُ يَا حَمِيدُ يَا مُجِيدُ يَا شَدِيدُ يَا شَهِيدُ ۷۸ يَا ذَا العَرْشِ المُجِيدِ يَا ذَا القَوْلِ السَّديدِ يَا ذَا الفِعْلِ الرَّشِيدِ يَا ذَا البَطْشِ الشَّدِيدِ يَا ذَا الوَعْدِ وَ الوَعِيدِ يَا مَنْ هُوَ الوَلِيُّ الحَمِيدُ يَا مَنْ هُوَ فَعَالٌ لِمَا يُرِيدُ يَا مَنْ هُوَ قَرِيبٌ غَيْرُ بَعِيدٍ يَا مَنْ هُوَ عَلِيٌّ كُلُّ شَيْءٍ شَهِيدٌ يَا مَنْ هُوَ لَيْسَ بِظِلَامٍ لِلعَبِيدِ ۷۹ يَا مَنْ لَا شَرِيكَ لَهُ وَلَا وَزِيرَ يَا مَنْ لَا شَبِيهِ [شَبَهَهُ لَهُ] وَلَا نَظِيرَ يَا خَالِقَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرَ المُنِيرِ يَا مُغْنِيَّ البَائِسِ الفَقِيرِ يَا رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ يَا رَاحِمَ الشَّيْخِ الكَبِيرِ يَا جَابِرَ العِظَمِ الكَسِيرِ يَا عِصْمَةَ الخَائِفِ المُسْتَجِيرِ يَا مَنْ هُوَ بِعِبَادِهِ خَيْرٌ بِصَبْرٍ يَا مَنْ هُوَ عَلِيٌّ كُلُّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۸۰ يَا ذَا الجُودِ وَ النِّعَمِ يَا ذَا الفِضْلِ وَ الكَرَمِ يَا خَالِقَ اللُّوحِ وَ القَلَمِ يَا بَارِئَ الدَّرِّ وَ النَّسَمِ يَا ذَا البَأْسِ وَ النِّقَمِ يَا مُلْهِمَ العَرَبِ وَ العَجَمِ يَا كَاشِفَ الضَّرِّ وَ الأَلَمِ يَا عَالِمَ السِّرِّ وَ الهِمَمِ يَا رَبَّ البَيْتِ وَ الحَرَمِ يَا مَنْ خَلَقَ الأَشْيَاءَ مِنَ العَدَمِ ۸۱ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا فَاعِلُ يَا جَاعِلُ يَا قَابِلُ يَا كَامِلُ يَا فَاصِلُ يَا وَاصِلُ يَا عَادِلُ يَا غَالِبُ يَا طَالِبُ يَا وَاهِبُ ۸۲ يَا مَنْ أَنْعَمَ بِطَوْلِهِ يَا مَنْ أَكْرَمَ بِجُودِهِ يَا مَنْ جَادَ بِلُطْفِهِ يَا مَنْ تَعَزَّزَ بِعُسْدَرَتِهِ يَا مَنْ قَدَّرَ

بِحُكْمِهِ يَا مَنْ حَكَمَ بِتَدْبِيرِهِ يَا مَنْ دَبَّرَ بِلَعْمِهِ يَا مَنْ تَجَاوَزَ بِحِلْمِهِ يَا مَنْ دَنَا فِي عُلُوِّهِ يَا مَنْ عَلَا فِي دُنُوِّهِ ۸۳ يَا مَنْ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَا مَنْ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ يَا مَنْ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يَعْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يُعِزُّ مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يُدِلُّ مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يُصَوِّرُ فِي الْأَرْحَامِ مَا يَشَاءُ يَا مَنْ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ ۸۴ يَا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا يَا مَنْ جَعَلَ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا يَا مَنْ لَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا يَا مَنْ جَعَلَ [مِنَ الْمَلَائِكَةِ] الْمَلَائِكَةَ رُسُلًا يَا مَنْ جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا يَا مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا يَا مَنْ خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا يَا مَنْ جَعَلَ لِكُلِّ شَيْءٍ أَمْرًا يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا يَا مَنْ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عِدَدًا ۸۵ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا أَوَّلَ يَا آخِرَ يَا ظَاهِرَ يَا بَاطِنَ يَا بَرًّا يَا حَقًّا يَا فَوْدًا يَا وَثْرًا يَا صَمَدًا يَا سَرْمَدًا ۸۶ يَا خَيْرَ مَعْرُوفٍ عَرَفَ يَا أَفْضَلَ مَعْبُودٍ عُبِدَ يَا أَجَلَ مَشْكُورٍ شُكِرَ يَا أَعَزَّ مَذْكُورٍ ذُكِرَ يَا أَعْلَى مَحْمُودٍ حَمِدَ يَا أَمْدَمَ مَوْجُودٍ طُلِبَ يَا أَرْفَعَ مَوْصُوفٍ وَصِفَ يَا أَكْبَرَ مَقْصُودٍ قُصِدَ يَا أَكْرَمَ مَسْئُولٍ سُئِلَ يَا أَشْرَفَ مَحْبُوبٍ عَلِمَ ۸۷ يَا حَبِيبَ الْيَاكِينِ يَا سَيِّدَ الْمُتَوَكِّلِينَ يَا هَادِيَ الْمُضْتَلِّينَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ يَا أُنَيْسَ الدَّاكِرِينَ يَا مَفْرَعَ الْمَلْهُوفِينَ يَا مُنْجِي الصَّادِقِينَ يَا أَقْدَرَ الْقَادِرِينَ يَا أَعْلَمَ الْعَالِمِينَ يَا إِلَهَ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ ۸۸ يَا مَنْ عَلَا فَفَهَّرَ يَا مَنْ مَلَكَ فَفَدَّرَ يَا مَنْ بَطَّنَ فَخَبَّرَ يَا مَنْ عُبِدَ فَشَكَرَ يَا مَنْ عَصِيَ فَغَفَرَ يَا مَنْ لَا تَحْوِيهِ الْفِكْرُ يَا مَنْ لَا يُدْرِكُهُ بَصَرٌ يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ أَثَرٌ يَا رَازِقَ الْبَشَرِ يَا مُقَدِّرَ كُلِّ قَدَرٍ ۸۹ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَافِظَ يَا بَارِيَّ يَا ذَارِيَّ يَا بَاذِحَ يَا فَارِجَ يَا فَاتِحَ يَا كَاشِفَ يَا ضَامِنَ يَا أَمْرِي يَا نَاهِي ۹۰ يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَضْرِفُ الشَّوْءَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَخْلُقُ الْخَلْقَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَغْفِرُ الذَّنْبَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُتِمُّ النِّعْمَةَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَقْبَلُ الْقُلُوبَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُدَبِّرُ الْأَمْرَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَنْزِلُ الْغَيْثَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَنْسُطُ الرِّزْقَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُحْيِي الْمَوْتَى إِلَّا هُوَ ۹۱ يَا مُعِينَ الضُّعْفَاءِ يَا صَاحِبَ الْغُرَبَاءِ يَا نَاصِرَ الْأَوْلِيَاءِ يَا قَاهِرَ الْأَعْدَاءِ يَا رَافِعَ السَّمَاءِ يَا أُنَيْسَ الْأَضْيَاءِ يَا حَبِيبَ الْأَتْفِيَاءِ يَا كَنْزَ الْفُقَرَاءِ يَا إِلَهَ الْأَغْيَاءِ يَا أَكْرَمَ الْكُرَمَاءِ ۹۲ يَا كَافِيًا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يَا قَائِمًا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ لَا يُشْبِهُهُ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَزِيدُ فِي مُلْكِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَنْقُصُ مِنْ خَزَائِنِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَعْرُبُ عَنْ عِلْمِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ هُوَ خَيْرٌ بِكُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ وَسَعَتْ رَحْمَتُهُ كُلَّ شَيْءٍ ۹۳ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُكْرِمَ يَا مُطْعِمَ يَا مُنْعِمَ يَا مُعْطِيَ يَا مُغْنِي يَا مُقْنِي يَا مُفْنِي يَا مُحْيِي يَا مُرْضِي يَا مُنْجِي ۹۴ يَا أَوَّلَ كُلِّ شَيْءٍ وَآخِرَهُ يَا إِلَهَ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ يَا رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَصَانِعَهُ يَا بَارِيَّ كُلِّ شَيْءٍ وَخَالِقَهُ يَا قَابِضَ كُلِّ شَيْءٍ وَبَاسِطَهُ يَا مُبْدِيَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمُعِيدَهُ يَا مُنْتَهِيَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمُقَدِّرَهُ يَا مُكَوِّنَ كُلِّ شَيْءٍ وَمُحَوِّلَهُ يَا مُحْيِيَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمُمِيتَهُ يَا خَالِقَ كُلِّ شَيْءٍ وَوَارِثَهُ ۹۵ يَا خَيْرَ ذَاكِرٍ وَمَذْكُورٍ يَا خَيْرَ شَاكِرٍ وَمَشْكُورٍ يَا خَيْرَ حَامِدٍ وَمَحْمُودٍ يَا خَيْرَ شَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ يَا خَيْرَ دَاعٍ وَمَدْعُودٍ يَا خَيْرَ مُجِيبٍ وَمُجَابٍ يَا خَيْرَ مُؤْنِسٍ وَأُنَيْسٍ يَا خَيْرَ صَاحِبٍ وَجَلِيسٍ يَا خَيْرَ مَقْصُودٍ وَمَطْلُوبٍ يَا خَيْرَ حَبِيبٍ وَمَحْبُوبٍ ۹۶ يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ دَعَاهُ مُجِيبٌ يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ أَطَاعَهُ حَبِيبٌ يَا مَنْ هُوَ إِلَى مَنْ أَحَبَّهُ قَرِيبٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ اسْتَحْفَظَهُ رَقِيبٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ رَجَاهُ كَرِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ عَصَاهُ حَلِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي عَظَمَتِهِ رَحِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي حِكْمَتِهِ عَظِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي إِحْسَانِهِ قَدِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ أَرَادَهُ عَلِيمٌ ۹۷ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مَسْبُوبَ يَا مَرْغَبَ يَا مَقْلَبَ يَا مَعْقَبَ يَا مَرْتَبَ يَا مُحَوِّفَ يَا مُحَدِّرَ يَا مُذَكِّرَ يَا مَسْخِرَ يَا مُغَيِّرَ ۹۸ يَا مَنْ عِلْمُهُ سَابِقُ يَا مَنْ وَعْدُهُ صَادِقٌ يَا مَنْ لُطْفُهُ ظَاهِرٌ يَا مَنْ أَمْرُهُ غَالِبٌ يَا مَنْ كِتَابُهُ مُحْكَمٌ يَا مَنْ قَضَاؤُهُ كَائِنٌ يَا مَنْ قُرْآنُهُ مُجِيدٌ يَا مَنْ مُلْكُهُ قَدِيمٌ يَا مَنْ فَضْلُهُ عَمِيمٌ يَا مَنْ عَرْشُهُ عَظِيمٌ ۹۹ يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ سَمْعٌ عَنْ سَمْعٍ يَا مَنْ لَا يَمْنَعُهُ فِعْلٌ عَنْ فِعْلٍ يَا مَنْ لَا يُلْهِمُهُ قَوْلٌ عَنْ قَوْلٍ يَا مَنْ لَا يَغْلُظُهُ سُؤَالٌ عَنْ سُؤَالٍ يَا مَنْ لَا يَحْجُبُهُ شَيْءٌ عَنْ شَيْءٍ يَا مَنْ لَا يَبْرِمُهُ الْإِلْحَاحُ الْمُلْحِحِينَ يَا مَنْ هُوَ غَايَةُ مَرَادِ الْمُرِيدِينَ يَا مَنْ هُوَ مُنْتَهَى هَمِّ الْعَارِفِينَ يَا مَنْ هُوَ مُنْتَهَى طَلَبِ الطَّالِبِينَ يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ ذَرَّةٌ فِي الْعَالَمِينَ ۱۰۰ يَا حَلِيمًا لَا يَعْجَلُ يَا جَوَادًا لَا يَبْخُلُ يَا صَادِقًا لَا يُخْلِفُ يَا وَهَّابًا لَا يَمَلُّ يَا قَاهِرًا لَا يُغْلَبُ يَا عَظِيمًا لَا يُوصَفُ يَا عَدْلًا لَا يَحِيفُ يَا غَنِيًّا لَا يَفْتَقِرُ يَا كَبِيرًا لَا يَصِغُرُ يَا حَافِظًا لَا يَغْفُلُ سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَوْتُ الْعَوْتُ خَلَصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبَّ

دعای جوشن صغیر

در کتب معتبره به شرحی مبسوطتر از شرح جوشن کبیر نقل شده و کفعمی در حاشیه بلد الامین فرموده که این دعایی است رفیع

الشأن عظیم المنزله و چون موسی هادی عباسی قصد قتل حضرت کاظم علیه السلام نمود آن حضرت این دعا را خواند جدش پیغمبر صلی الله علیه و آله را در خواب دید که با وی فرمود حق تعالی هلاک خواهد کرد دشمن ترا و این دعا در مهج الدعوات سید بن طاووس نیز نقل شده و ما بین نسخه کفعمی و سید اختلاف است و ما موافق بلد الامین کفعمی نقل نمودیم و آن دعا این است: بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اِلٰهِيْ كَمْ مِنْ عَدُوٍّ اَنْتَضَى عَلَيَّ سَيْفَ عَدَاوَتِهِ وَ شَحَذَ لِيْ طَبَّهَ مَدِيْنَتِهِ وَ اَرْهَفَ لِيْ شِدْبَا حُدَّهِ وَ دَافَ لِيْ قَوَاتِلَ سِيُومِهِ وَ سَيَّدَدَ اِلَيَّ [اَنْحَوِيَ صَوَائِبَ سَهَامِهِ وَ لَمْ تَمَّ عَنِّيْ حِرَاسِيَّتِهِ وَ اَضْمَرَ اَنْ يُّسُوْمِنِي الْمَكْرُوهُ وَ يُجْرِعَنِي دُعَافَ مَرَارَتِهِ فَانْظَرْتُ] اِنْظَرْتُ اِلَى ضَعْفِيْ عَنِ اِحْتِمَالِ الْفَوَادِحِ وَ عَجْزِيْ عَنِ الْاِنْصَارِ مِمَّنْ قَصَدَنِي بِمُحَارَبَتِهِ وَ وَحْدَتِيْ فِيْ كَثِيْرٍ مِّمَّنْ نَاوَانِيْ وَ اَرْصَدَ لِيْ فِيْمَا لَمْ اُعْمَلْ فِكْرِيْ فِي الْاِرْصَادِ لَهُمْ بِمِثْلِهِ فَاَيَّدْتَنِيْ بِقُوَّتِكَ وَ شَدَدْتَ اُزْرِيْ بِبُصْرَتِكَ وَ فَلَلْتُ لِيْ حَيْدَهُ [اَشْبَا حَيْدَهُ وَ خَذَلْتَهُ بَعْدَ جَمْعِ عَدِيْدِهِ وَ حَشَدِهِ] حَشَدَهُ وَ اَعْلَيْتَ كَعِيْبِيْ عَلَيْهِ وَ وَجَّهْتَ مَيَا سَيَّدَدَ اِلَيَّ مِنْ مَكَايِدِهِ اِلَيْهِ وَ رَدَدْتَهُ عَلَيْهِ وَ لَمْ يَشْفِ غَلِيْلَهُ وَ لَمْ تَبْرُدْ حَرَازَاتُ عَيْظِهِ وَ قَدْ عَضَّ عَلَيَّ اَنَامِلُهُ وَ اَذْبَرَ مُوْلِيَا قَدْ اَحْفَقْتُ سِرِّيَاةً فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبَّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِيْ اَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صِلَّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لِنِعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِيْنَ وَ لِالْاِيْتِكَ مِنَ الذَّاكِرِيْنَ اِلٰهِيْ وَ كَمْ مِنْ بِيَاعٍ بَغَانِي بِمَكَايِدِهِ وَ نَصَبَ لِيْ اَشْرَاكَ مَصَائِدِهِ وَ كُلَّ بِي تَفَقَّدَ رِعَايَتِهِ وَ اَضْبَأَ اِلَيَّ اِضْبَاءَ السَّبْعِ لَطْرِيْدَتِهِ اِنْظَارًا لَانْتِهَازِ فُرْصَتِهِ وَ هُوَ يُظْهِرُ بَشَاشَةَ الْمَلَقِ وَ يَنْسُطُ اِلَى وَجْهِهَا غَيْرَ طَلِقٍ فَلَمَّا رَأَيْتَ دَغْلَ سِرِّيْرَتِهِ وَ قُبْحَ مَا اَنْطَوَى عَلَيْهِ لِشْرِيْكَهٖ فِيْ مَلَّتِهِ وَ اَصْبَحَ مُجْلِبًا لِي [اِلَيَّ فِيْ بَغِيهِ اُرْكشْتَهُ لِأَمِّ رَأْسِهِ وَ اَتَيْتَ بُيُوتَهُ مِنْ اَسَاسِهِ فَصَيَّرَعْتَهُ فِيْ زُبَيْتِهِ وَ اَرْدَيْتَهُ [رَدَيْتَهُ فِيْ مَهْوِي حُفْرَتِهِ وَ جَعَلْتَ خَدَّهُ طَبَقًا لِتُرَابِ رِجْلِهِ وَ شَغَلْتَهُ فِيْ يَدِيْهِ وَ رِزْقِهِ وَ رَمَيْتَهُ بِحَجْرِهِ وَ حَفَنْتَهُ بِوَتْرِهِ وَ ذَكَيْتَهُ بِمَشَاقِصِهِ وَ كَبَيْتَهُ لِمَنْحَرِهِ وَ رَدَدْتَ كَيْدَهُ فِيْ نَحْرِهِ وَ رَبَّقْتَهُ اَوْتَقْتَهُ بِنَدَامَتِهِ وَ فَسَأْتَهُ اَفْتِيْتَهُ بِحَسْرَتِهِ فَاسْتَحْذَأَ وَ تَضَاعَلَ بَعْدَ نَحْوَتِهِ وَ اِنْتَمَعَ بَعْدَ اسْتِطَالَتِهِ ذَلِيْلًا مَأْسُورًا فِي رِبْقِ حَبَانِلِهِ الَّتِي كَانَ يُؤْمَلُ اَنْ يَرَانِيْ فِيهَا يَوْمَ سَيَطُوْتِهِ وَ قَدْ كَدْتُ يَا رَبَّ لَوْ لَا- رَحْمَتِكَ اَنْ يَحِلَّ بِي مَيَا حِلَّ بَسَاحَتِهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبَّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِيْ اَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صِلَّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لِنِعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِيْنَ وَ لِالْاِيْتِكَ مِنَ الذَّاكِرِيْنَ اِلٰهِيْ وَ كَمْ مِنْ حَاسِدٍ شَرِقَ بِحَسْرَتِهِ [بِحَسَدِهِ وَ عَدُوٍّ شَجِيَ بِغَيْظِهِ وَ سَلَقْنِي بِحَدِّ لِسَانِهِ وَ وَخَزَنِي بِمُوقِ عَيْنِهِ وَ جَعَلَنِي] اجْعَلْ عِزُّوِيْ غَرَضًا لِمَرَامِيهِ وَ قَلْدَنِيْ خِلَالًا لَمْ تَزَلْ فِيْهِ نَادِيْتِكَ [فَنَادَيْتَ يَا رَبَّ مُسْتَجِيْرًا بِكَ وَ اِثْقَا بِسِرْوَعِهِ اِجَابِيْتِكَ مُتَوَكِّلًا- عَلَيَّ مَا لَمْ اَزَلْ اَتَعَرَّفُهُ مِنْ حُسْنِ دِفَاعِكَ عَالِمًا اَنَّهُ لَا يُضْطَهَدُ مِنْ اَوْي اِلَى ظِلِّ كَفْنِكَ وَ لَنْ تَفْرَعَ الْخَوَادِثُ] الْفَوَادِحُ مِنْ لَجَأٍ اِلَى مَغْلِلِ الْاِنْصَارِ بِكَ فَحَصَّنْتَنِيْ مِنْ بَاسِهِ بِقُدْرَتِكَ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبَّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِيْ اَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صِلَّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لِنِعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِيْنَ وَ لِالْاِيْتِكَ مِنَ الذَّاكِرِيْنَ اِلٰهِيْ وَ كَمْ مِنْ سَيِّحَابٍ مَكْرُوهِ جَلِيْتَهَا وَ سَمَاءِ نِعْمَةٍ اَمْطَرْتَهَا وَ جَدَاوِلِ كَرَامَةٍ اَجْرِيْتَهَا وَ اَعْيُنِ اَحْدَاثٍ طَمَسِيْتَهَا وَ نَاشِئَتِهِ رَحْمَةً نَشَرْتَهَا وَ جَنَّةِ عَافِيَةٍ اَلْبَسِيْتَهَا وَ غَوَامِرِ كُرْبَاتٍ كَشَفْتَهَا وَ اُمُورٍ جَارِيَةٍ قَدَّرْتَهَا لَمْ تُعْجِزْكَ اِذْ طَلَبْتَهَا وَ لَمْ تَمْتِنَعْ مِنْكَ اِذْ اَرْدْتَهَا فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبَّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِيْ اَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صِلَّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لِنِعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِيْنَ وَ لِالْاِيْتِكَ مِنَ الذَّاكِرِيْنَ اِلٰهِيْ وَ كَمْ مِنْ ظُلَّنْ حَسَنٍ حَقَّقْتَ وَ مِنْ كَسِيْرٍ اِمْلَاقٍ حَيَبْتُ وَ مِنْ مَسِيْكَةٍ فَادِحَةٍ حَيَوْلْتُ وَ مِنْ صِدْرَةٍ مَهْلِكَةٍ نَعَشْتُ [اَنْعَشْتُ وَ مِنْ مَسْقَةٍ اَرْحَتُ لَا- تُسْأَلُ عَمَّا تَفْعَلُ وَ هُمْ يُسْأَلُوْنَ وَ لَا يَنْفُصُكَ مَا اَنْفَقْتَ وَ لَقَدْ سِيَّلْتَ فَاَعْطَيْتَ وَ لَمْ تُسْأَلْ فَاَبْتَدَأْتَ وَ اسْتُمِيْحَ بَابُ فَضْلِكَ فَمَا اُكْدَيْتَ اَبَيْتَ اِلَّا اِنْعَامًا وَ اَمْنَانًا وَ اِلَّا تَطَوَّلَا يَا رَبَّ وَ اِحْسَانًا وَ اَبَيْتَ يَا رَبَّ اِلَّا اِنْتَهَا كَالْحُرْمَاتِكَ وَ اجْتِرَاءً عَلَيَّ مَعَاصِيْكَ وَ تَعْدِيًّا لِخُدُودِكَ وَ عَفْلَةً عَن وَعِيدِكَ وَ طَاعَةً لِعُدُوِيْ وَ عِدُوِيْكَ لَمْ يَمْنَعِيْكَ يَا اِلٰهِيْ وَ نَاصِرِيْ اِخْلَالِيْ بِالشُّكْرِ عَن اِثْمَانِكَ وَ اِحْسَانِكَ وَ لَا حَجْرَنِيْ ذَلِكَ عَن اِزْتِكَابِ مَسَاطِيْطِكَ اللّٰهُمَّ وَ هٰذَا [فَهٰذَا] مَقَامٌ عِنْدَ ذَلِيْلِ اعْتَرَفَ لَكَ بِالتَّوْحِيْدِ وَ اَفْرَّ عَلَيَّ نَفْسِيْ بِالتَّقْصِيْرِ فِيْ اَدَاءِ حَقِّكَ وَ شَهِدْ لَكَ بِسُبُوْغِ نِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَ جَمِيْلِ عَادَتِكَ عِنْدَهُ وَ اِحْسَانِكَ اِلَيْهِ فَهَبْ لِي يَا اِلٰهِيْ وَ سَيِّدِيْ مِنْ فَضْلِكَ مَا اُرِيْدُهُ [سَيِّبًا] اِلَى رَحْمَتِكَ وَ اَتَّخِذْهُ سُلْمًا اَعْرُجْ فِيْهِ اِلَى مَرْضَاتِكَ وَ اَمْنٌ بِهِ مِنْ سَخِيْطِكَ بِعِزَّتِكَ وَ طَوْلِكَ وَ بِحَقِّ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صِلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَ اٰلِهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبَّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِيْ اَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صِلَّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لِنِعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِيْنَ وَ لِالْاِيْتِكَ مِنَ الذَّاكِرِيْنَ اِلٰهِيْ وَ كَمْ مِنْ عَبْدٍ اَمْسِيْ وَ اَضِيْحَ فِيْ كَرْبِ الْمَوْتِ وَ حَشْرَجِهِ الصَّدْرِ وَ النَّظْرِ اِلَى مَيَا تَفْسَعِرُّ مِنْهُ الْجُلُودُ وَ تَفْرَعُ لَهُ الْقُلُوبُ وَ اَنَا فِيْ عَافِيَةٍ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبَّ

مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لِنِعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِلآيَاتِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلَهِي وَ كَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَ أَصْبَحَ سَقِيمًا مُوجِعًا [مُدْنِفًا] فِي أَنْتِهِ وَ عَوِيلٍ يَتَقَلَّبُ فِي عَمِّهِ لَا يَجِدُ مَحِيصًا وَ لَا يُسِيغُ طَعَامًا وَ لَا [يَسْتَعْدِبُ شَرَابًا وَ أَنَا فِي صِحَّةٍ مِنَ الْبَدَنِ وَ سَلَامَةٍ مِنَ الْعَيْشِ كُلِّ ذَلِكَ مِنْكَ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لِنِعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِلآيَاتِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلَهِي وَ كَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَ أَصْبَحَ خَائِفًا مَرُوعًا [مُسَهَّدًا] مُشْفِقًا وَ جَلًا هَارِبًا طَرِيدًا مُنْجِحًا فِي مَضِيقٍ وَ مَخْبَأَةً مِنَ الْمَخَابِي قَدْ ضَاقَتْ عَلَيْهِ الْأَرْضُ بِرُحْبِهَا لَا يَجِدُ حِيلَةً وَ لَا مُنْجَى وَ لَا مَأْوَى وَ أَنَا فِي أَمْنٍ وَ طُمَأْنِينَةٍ وَ عَافِيَةٍ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لِنِعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِلآيَاتِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلَهِي وَ كَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَ أَصْبَحَ مَغْلُوبًا مُكْبَلًا فِي الْحَدِيدِ بِأَيْدِي الْعِدَاءِ لَا يَرْحَمُونَهُ فَقِيدًا مِنْ أَهْلِهِ وَ وَلَدِهِ مُنْقَطِعًا عَنْ إِخْوَانِهِ وَ بَلَدِهِ يَتَوَقَّعُ كُلَّ سَاعَةٍ بِأَيِّ قِتْلَةٍ يُقْتَلُ وَ بِأَيِّ مِثْلَةٍ يُمَثَّلُ بِهِ وَ أَنَا فِي عَافِيَةٍ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لِنِعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِلآيَاتِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلَهِي وَ كَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَ أَصْبَحَ يُقَاسَى الْحَرْبَ وَ مُبَاشِرَةً الْقِتَالِ بِنَفْسِهِ قَدْ غَشِيَتْهُ الْأَعْدَاءُ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ بِالسُّيُوفِ وَ الرَّمَاحِ وَ أَلَمِ الْحَرْبِ يَتَفَقَّعُ فِي الْحَدِيدِ قَدْ بَلَغَ مَجْهُودَهُ لَا يَعْرِفُ حِيلَةً وَ لَا يَجِدُ مَهْرَبًا قَدْ أُذِنَ بِالْجِرَاحَاتِ أَوْ مَتَشَحَّطًا بِدَمِهِ تَحْتَ السَّنَابِكِ وَ الْأَرْجُلِ يَتَمَنَّى شَرْبَهُ مِنْ مِيَاءٍ أَوْ نَظْرَةً إِلَى أَهْلِهِ وَ وَلَدِهِ [وَ] لَا يَقْدِرُ عَلَيْهَا وَ أَنَا فِي عَافِيَةٍ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لِنِعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِلآيَاتِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلَهِي وَ كَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَ أَصْبَحَ فِي ظُلُمَاتِ الْبِحَارِ وَ عَوَاصِفِ الرِّيَاحِ وَ الْأَهْوَالِ وَ الْأَمْوَاجِ يَتَوَقَّعُ الْعُرْقَ وَ الْهَلَاكَ لَا يَقْدِرُ عَلَى حِيلَةٍ أَوْ مُتَلَيِّ بِصَاعِقَةٍ أَوْ هَدْمٍ أَوْ حَرْقٍ أَوْ شَرْقٍ أَوْ خَسْفٍ أَوْ مَسْخٍ أَوْ قَذْفٍ وَ أَنَا فِي عَافِيَةٍ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لِنِعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِلآيَاتِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلَهِي وَ كَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَ أَصْبَحَ مُسَافِرًا شَاخِصًا عَنْ أَهْلِهِ وَ وَلَدِهِ مُتَخَيِّرًا فِي الْمَفَاوِزِ تَائِهًا مَعَ الْوُحُوشِ وَ الْبَهَائِمِ وَ الْهَوَامِّ وَ حِيدًا فَرِيدًا لَا يَعْرِفُ حِيلَةً وَ لَا يَهْتَدِي سَبِيلًا- أَوْ [وَ] مُتَأَذِيًا بِبَرْدٍ أَوْ حَرٍّ أَوْ جُوعٍ أَوْ عُرْيٍ أَوْ غَيْرِهِ مِنَ الشَّدَائِدِ مِمَّا أَنَا مِنْهُ خَلُوفٌ فِي عَافِيَةٍ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لِنِعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِلآيَاتِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلَهِي وَ كَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَ أَصْبَحَ فَقِيرًا عَائِلًا عَارِيًا مُمْلِقًا مُخْفِقًا مَهْجُورًا [خَائِفًا] جَائِعًا ظَمْآنًا يَنْتَظِرُ مَنْ يَعُودُ عَلَيْهِ بِفَضْلِ أَوْ عَبْدٍ وَجِيهِ عِنْدَكَ هُوَ أَوْجُهُ مَنِّي عِنْدَكَ وَ أَشَدُّ عِبَادَةً لَكَ مَغْلُوبًا مَقْهُورًا قَدْ حُمِلَ ثِقْلًا مِنْ تَعَبِ الْعَنَاءِ وَ شِدَّةِ الْعُبُودِيَّةِ وَ كَلْفَةِ الرِّقِّ وَ ثِقَلِ الضَّرْبَةِ أَوْ مُتَلَيِّ بِبَلَاءٍ شَدِيدٍ لَا قَبْلَ لَهُ [بِهِ إِلَّا بِمَنِّكَ عَلَيْهِ وَ أَنَا الْمَحْدُومُ الْمُنْعَمُ الْمُعَافَى الْمَكْرَمُ فِي عَافِيَةٍ مِمَّا هُوَ فِيهِ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى ذَلِكَ كُلِّهِ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لِنِعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِلآيَاتِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلَهِي وَ كَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَ أَصْبَحَ عَلِيلًا مَرِيضًا سَقِيمًا مُدْنِفًا عَلَى فُرْسِ الْعِلَّةِ وَ فِي لِبَاسِهَا يَتَقَلَّبُ بَيْنَنَا وَ شِمَالًا لَا يَعْرِفُ شَيْئًا مِنْ لَذَّةِ الطَّعَامِ وَ لَا مِنْ لَذَّةِ الشَّرَابِ يَنْظُرُ إِلَى نَفْسِهِ حَسِرَةً لَا يَسْتَطِيعُ لَهَا ضَرًّا وَ لَا نَفْعًا وَ أَنَا خَلُوفٌ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ بِجُودِكَ وَ كَرَمَتِكَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لَكَ مِنَ الْعَابِدِينَ وَ لِنِعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِلآيَاتِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ وَ ارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ مَوْلَايَ وَ سَيِّدِي وَ كَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَ أَصْبَحَ وَ قَدْ دَنَا يَوْمُهُ مِنْ حَتْفِهِ وَ أَحْدَقَ بِهِ مَلَكُ الْمَوْتِ فِي أَعْوَانِهِ يُعَالِجُ سَكْرَاتِ الْمَوْتِ وَ حِيَاضَهُ تَدُورُ عَيْنَاهُ بَيْنَنَا وَ شِمَالًا يَنْظُرُ إِلَى أَحْبَابِهِ وَ أَوْدَائِهِ وَ إِخْلَانِهِ قَدْ مُنِعَ مِنَ الْكَلَامِ وَ حُجِبَ عَنِ الْخِطَابِ يَنْظُرُ إِلَى نَفْسِهِ حَسِرَةً لَا يَسْتَطِيعُ لَهَا ضَرًّا وَ لَا نَفْعًا وَ أَنَا خَلُوفٌ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ بِجُودِكَ وَ كَرَمَتِكَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا- أَنْتَ سُبْحَانَكَ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لِنِعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِلآيَاتِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ وَ ارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ مَوْلَايَ وَ سَيِّدِي وَ كَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَ أَصْبَحَ فِي مَضَابِقِ الْحُبُوسِ وَ السُّجُونِ وَ كُرْبَهَا وَ ذُلِّهَا وَ حَدِيدِهَا يَتَدَاوَلُهُ أَعْوَانُهَا وَ زَبَابِيَّتُهَا فَلَا يَدْرِي أَيُّ حَالٍ يُفَعَّلُ بِهِ وَ أَيُّ مِثْلَةٍ يُمَثَّلُ بِهِ فَهَوُّ فِي ضُرٍّ مِنَ الْعَيْشِ وَ ضَنْكٌ مِنَ الْحَيَاةِ يَنْظُرُ إِلَى نَفْسِهِ حَسِرَةً لَا يَسْتَطِيعُ لَهَا ضَرًّا وَ لَا نَفْعًا وَ أَنَا خَلُوفٌ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ بِجُودِكَ وَ

كَرَمِكَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِي أَنْهٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لَكَ مِنَ الْعَابِدِينَ وَ لِنِعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِالْآيَاتِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ وَ ارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ وَ كَمَنْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَ أَصْبَحَ قَدِ اسْتَمَرَّ عَلَيْهِ الْقَضَاءُ وَ أَخِذْ بِهِنَّ الْبَلَاءُ وَ فَارِقِ أَوْدَاءَهُ وَ أَحْبَاءَهُ وَ أَخْلَاهُ وَ أَمْسَى أَسِيرًا حَقِيرًا ذَلِيلًا فِي أَيْدِي الْكُفَّارِ وَ الْأَعْدَاءِ يَتَدَاوُلُونَهُ يَمِينًا وَ شِمَالًا قَدْ حُصِرَ فِي الْمَطَامِيرِ وَ ثَقُلَ بِالْحَدِيدِ لَا يَرَى شَيْئًا مِنْ ضَمَائِهِ الدُّنْيَا وَ لَا مِنْ رَوْحِهَا يَنْظُرُ إِلَى نَفْسِهِ حَسِرَةً لَا يَسْتَطِيعُ لَهَا ضَرْبًا وَ لَا نَفْعًا وَ أَنَا خَلُوتُ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ بِجُودِكَ وَ كَرَمِكَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ ذِي أَنْهٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لَكَ مِنَ الْعَابِدِينَ وَ لِنِعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِالْآيَاتِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ وَ ارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ عَزِّتَكَ يَا كَرِيمَ لِمَا طَلَبْتَنِي مِمَّا لَمَدَيْتَ وَ لِمَا لَحَنَ عَلَيْكَ [الْأَلْحَنَ إِلَيْكَ وَ لَأَمِدَنَّ يَدِي نَحْوَكَ مَعَ جُزْمِهَا إِلَيْكَ يَا رَبِّ فَبِمَنْ أَعُوذُ وَ بِمَنْ أَلُوذُ لَا أَحَدٌ لِي إِلَّا أَنْتَ أَفْتَرُدُّنِي وَ أَنْتَ مَعُوْلِي وَ عَلَيْكَ مُتَكَلِّبِي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي وَضَعْتَهُ عَلَى السَّمَاءِ فَاسْتَقَلَّتْ وَ عَلَى الْأَرْضِ فَاسْتَقَرَّتْ وَ عَلَى الْجِبَالِ فَرَسَتْ وَ عَلَى اللَّيْلِ فَأُظْلِمَ وَ عَلَى النَّهَارِ فَاسْتَبَارَ أَنْ تُصَلِّمَنِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَقْضِي لِي حَوَائِجِي كُلَّهَا وَ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي كُلَّهَا صَغِيرَهَا وَ كَبِيرَهَا وَ تَوْسِعَ عَلَيَّ مِنَ الرِّزْقِ مَا تُبَلِّغُنِي بِهِ شَرَفَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ مَوْلَايَ بِكَ اسْتَعْنَتْ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اعْنِي وَ بِكَ اسْتَبَجَرْتُ فَأَجِرْنِي وَ اغْنِنِي بِطَاعَتِكَ عَنْ طَاعَةِ عِبَادِكَ وَ بِمَسْأَلَتِكَ عَنْ مَسْأَلَةِ خَلْقِكَ وَ انْقَلِنِي مِنْ ذُلِّ الْفَقْرِ إِلَى عِزِّ الْغِنَى وَ مِنْ ذُلِّ الْمَعَاصِي إِلَى عِزِّ الطَّاعَةِ فَقَدْ فَضَّلْتَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِنْ خَلْقِكَ جُودًا مِنْكَ وَ كَرَمًا لَا بَأْسَ بِتَحْقَاقِي مِنِّي إِلَهِي فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى ذَلِكَ كُلِّهِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي لِنِعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَ لِالْآيَاتِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ [وَ ارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بِسْ بِهِ سَجْدَهُ بَرُو وَ بَكَو سَجَدَ وَ جِهِي الدَّلِيلُ لَوْجْهِكَ الْعَزِيزِ الْجَلِيلِ سَجَدَ وَ جِهِي الْبَالِي الْفَانِي لَوْجْهِكَ الدَّائِمِ الْبَاقِي سَجَدَ وَ جِهِي الْفَقِيرِ لَوْجْهِكَ الْغَنِيِّ الْكَبِيرِ سَجَدَ وَ جِهِي وَ سَمِعِي وَ بَصْرِي وَ لَحْمِي وَ دَمِي وَ جِلْدِي وَ عَظْمِي وَ مَا أَقَلَّتِ الْأَرْضُ مِنِّي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ عُدْ عَلَيَّ جَهْلِي بِحِلْمِكَ وَ عَلَيَّ فَقْرِي بِغِنَاكَ وَ عَلَيَّ ذُلِّي بِعِزِّكَ وَ سُلْطَانَتِكَ وَ عَلَيَّ ضَعْفِي بِقُوَّتِكَ وَ عَلَيَّ خَوْفِي بِأَمْنِكَ وَ عَلَيَّ ذُنُوبِي وَ خَطَايَايَ بِعَفْوِكَ وَ رَحْمَتِكَ يَا رَحْمَانُ يَا رَحِيمُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْرَأُ بِكَ فِي نَحْرِ [فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ] وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ فَافْكِنِيهِ بِمَا كَفَيْتَ بِهِ أَنْبِيَاءَكَ وَ أَوْلِيَاءَكَ مِنْ خَلْقِكَ وَ صَالِحِي عِبَادِكَ مِنْ فِرَاعِنِهِ خَلْقِكَ وَ طِعَاةِ عُدَاتِكَ وَ شَرِّ جَمِيعِ خَلْقِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَ حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ

دعای سینی صغیر معروف به دعای قاموس

شیخ اجل ثقه الاسلام نوری عطر الله مرقدہ در صحیفه ثانیہ علویہ آن را ذکر کرده و فرموده که از برای این دعا در کلمات ارباب طلسمات و تسخیرات شرح غریب است و از برای او آثار عجیبه ذکر کرده‌اند و من چون اعتماد بر آن نداشتم ذکر نکردم لکن اصل دعا را ذکر می‌کنم تسامحا و تأسیا بالعلماء الاعلام و دعا این است: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ رَبِّ اَدْخِلْنِي فِي لُجَّةِ بَحْرِ اَحَدِيَّتِكَ وَ طَمَطَامِ يَمِّ وَ حَدَائِيَّتِكَ وَ قُوْنِي بِقُوَّةِ سَيْطُوْهِ سُلْطَانِ فُؤَادِيَّتِكَ حَتَّى اَخْرُجَ اِلَى فِضَاءِ سَعَةِ رَحْمَتِكَ وَ فِي وَجْهِ لَمَعَاتِ بَرْقِ الْقُرْبِ مِنْ اَنْوَارِ حِمَايَتِكَ مَهِيْبَا بِهَيْبَتِكَ عَزِيْزَا بِعِنَايَتِكَ مُتَجَلِّلَا مُكْرَمَا بِتَعْلِيْمِكَ وَ تَرْكِيْبَتِكَ وَ اَلْبَسِيْنِي خَلْعَ الْعِزَّةِ وَ الْقَبُوْلِ وَ سَهْلُ لِي مَنَاهَجَ الْوُضُوْءِ وَ الْوُضُوْءِ وَ تَوَجُّحِي بِتَاجِ الْكِرَامَةِ وَ الْوَقَارِ وَ اَلْفِ بَيْنِي وَ بَيْنَ اَحْبَائِكَ فِي دَارِ الدُّنْيَا وَ دَارِ الْقَرَارِ وَ ارْزُقْنِي مِنْ نُورِ اشِيْمِكَ هَيْبَةً وَ سَطُوَّةً تَنْفَادُ لِي الْقُلُوْبُ وَ الْاَرْوَاحُ وَ تَخَضُّعَ لَدَى النُّفُوْسِ وَ الْاَشْبَاحِ يَا مَنْ ذَلَّتْ لَهُ رِقَابُ الْجَبَابِرَةِ وَ خَضَعَتْ لَدَيْهِ اَعْنَاقُ الْاَكَاْسِرَةِ لَا مَلْجَأَ وَ لَا مَنجَى مِنْكَ اِلَّا- اِلَيْكَ وَ لَا اِعَانَةَ اِلَّا بِكَ وَ لَا اِتِّكَاءَ اِلَّا عَلَيْكَ اِذْفَعْ عَنِّي كَيْدَ الْحَاسِدِيْنَ وَ ظُلْمَاتِ شَرِّ الْمُعَانِدِيْنَ وَ ارْحَمْنِي تَحْتَ سُرَادِفَاتِ عَرْشِكَ يَا اَكْرَمَ الْاَكْرَمِيْنَ اَيْدِ ظَاهِرِي فِي تَخَصُّعِي لِمَرَاضِيَّتِكَ وَ نُوْرَ قَلْبِي وَ سِرِّي بِالْاِطْلَاعِ عَلَيَّ مَنَاهَجَ مَسَاعِيِكَ اِلَهِي كَيْفَ اَصِيْدُرُ عَنْ بَابِكَ بِخِيْبَةٍ مِنْكَ وَ قَدْ وَرَدْتُهُ عَلَيَّ ثَقْبَهُ بِكَ وَ كَيْفَ تُؤَيِّسُنِي [تُوَيْسُنِي مِنْ عَطَائِكَ وَ قَدْ اَمَرْتَنِي بِدَعَائِكَ وَ هَا اَنَا مُقْبِلٌ عَلَيْكَ مُلْتَجِيٌّ اِلَيْكَ بَاعِدُ بَيْنِي وَ بَيْنَ اَعْدَائِي كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ اَعْدَائِي اِخْتِطَفَ اَبْصَارُهُمْ عَنِّي بِنُوْرِ قُدْسِكَ وَ جَلَالِ مَجْدِكَ اِنَّكَ اَنْتَ اَللَّهُ الْمُعْطِي جَلَالِ النُّعْمِ الْمُكْرَمَةِ لِمَنْ نَاجَاكَ بِلَطَائِفِ رَحْمَتِكَ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْاِكْرَامِ وَ صَلِّمَنِي اِلَى اللَّهِ عَلَى سَيِّدِنَا وَ نَبِيِّنَا

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ

فصل هفتم در ذکر بعضی آیات و دعاهای نافعه مختصره که انتخاب کردم از کتب معتبره

اول دعای اسم اعظم

سید اجل سید علی خان شیرازی رضوان الله علیه در کتاب کلم طیب نقل فرموده که اسم اعظم خدای تعالی آن است که افتتاح او الله و اختتام او هو است و حروفش نقطه ندارد و لا- یتغیر قراءته أعرب أم لم یعرب و این در قرآن مجید در پنج آیه مبارکه از پنج سوره است بقره و آل عمران و نساء و طه و تغابن شیخ مغربی گفته هر که این پنج آیه مبارکه را ورد خود قرار دهد و هر روز یازده مرتبه بخواند هر آینه آسان شود برای او هر مهمی از کلی و جزئی بزودی إن شاء الله تعالی و آن آیه این است: ۱ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ تا آخر آیه الكرسي ۲ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ نَزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابُ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ مِنْ قَبْلِ هُدَى لِلنَّاسِ وَأَنْزَلَ الْفُرْقَانَ ۳ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ۴ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى ۵ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

دوم دعای توسل

علامه مجلسی رحمه الله علیه فرموده که: در بعضی از کتب معتبره نقل کرده‌اند از محمد بن بابویه که این دعای توسل را از ائمه روایت کرده است و گفته است که در هیچ امری نخواندم مگر آنکه اثر اجابت را به زودی یافتم این است دعا: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَآتُوجُّهُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتِي عَلَى اللَّهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ يَا أَبَا الْقَاسِمِ يَا رَسُولَ اللَّهِ يَا إِمَامَ الرَّحْمَةِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيِ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ يَا أَبَا الْحَسَنِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ يَا عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيِ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ يَا فَاطِمَةَ الرَّهْمَاءِ يَا بِنْتَ مُحَمَّدٍ يَا قُوَّةَ عَيْنِ الرَّسُولِ يَا سَيِّدَتَنَا وَمَوْلَاتِنَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيِ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهَةً عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ يَا حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ أَيُّهَا الْمُجْتَبَى يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيِ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ يَا أَبَا عَبِيدٍ اللَّهُ يَا حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ أَيُّهَا الشَّهِيدُ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيِ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ يَا أَبَا الْحَسَنِ يَا عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ يَا زَيْنَ الْعَابِدِينَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيِ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهَةً عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ يَا أَبَا جَعْفَرٍ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ أَيُّهَا الْبَاقِرُ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيِ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهَةً عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيِ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهَةً عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ يَا أَبَا جَعْفَرٍ أَيُّهَا الْكَاطِمُ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيِ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهَةً عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ يَا أَبَا جَعْفَرٍ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ أَيُّهَا النَّقِيُّ الْجَوَادُ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيِ

حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ يَا أَبَا الْحَسَنِ يَا عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ أَيُّهَا الْهَادِي النَّقِيُّ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ يَا حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ أَيُّهَا الزَّكِيُّ الْعَمِيدُ كَرِيُّ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ يَا وَصِيَّ الْحَسَنِ وَالْخَلْفَ الْحُجَّةَ أَيُّهَا الْقَائِمُ الْمُنْتَظَرُ الْمُهَيَّدِيُّ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ پس حاجات خود را بطلبد که برآورده می‌شود ان شاء الله تعالی و در روایت دیگر وارد شده که بعد از این بگوید: يَا سَادَتِي وَمَوَالِيَّ إِنِّي تَوَجَّهْتُ بِكُمْ أُمَّتِي وَعَدَّتِي لِيَوْمِ فِقْرِي وَحَاجَتِي إِلَى اللَّهِ وَتَوَسَّلْتُ بِكُمْ إِلَى اللَّهِ وَاسْتَشْفَعْتُ بِكُمْ إِلَى اللَّهِ فَاشْفَعُوا لِي عِنْدَ اللَّهِ وَاسْتَنْفِذُونِي مِنْ ذُنُوبِي عِنْدَ اللَّهِ فَإِنَّكُمْ وَسِيَلَتِي إِلَى اللَّهِ وَبِحُبِّكُمْ وَبِقُرْبِكُمْ أَرْجُو نَجَاةً مِنَ اللَّهِ فَكُونُوا عِنْدَ اللَّهِ رَجَائِي يَا سَادَتِي يَا أَوْلِيَاءَ اللَّهِ صِلَى اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَلَعَنَّ اللَّهُ أَعْدَاءَ اللَّهِ ظَالِمِيهِمْ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ مؤلف گوید که: شیخ کفعمی در بلد الامین دعای مبسوطی نقل کرده موسوم به دعای فرج و این دعای توسل در ضمن آن مذکور است و گمانم آن است که دوازده امام خواجه نصیر الدین همین دعای توسل است که مرکب کرده‌اند با صلوات بر حجج طاهره که در یک خطبه بلیغه است که کفعمی در اواخر مصباح آن را ذکر فرموده و سید علی خان در کلم طیب از قیس المصباح شیخ صهرشتی دعای توسلی نقل کرده به شرحی که مقام را گنجایش ذکر آن نیست و آن دعا این است: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى اٰبَتَيْهِ وَعَلَى اٰبَتَيْهَا وَاسْأَلْكَ بِهِمْ أَنْ تُعِينَنِي عَلَى طَاعَتِكَ وَرِضْوَانِكَ وَأَنْ تُبَلِّغَنِي بِهِمْ أَفْضَلَ مَا بَلَّغْتَ أَحَدًا مِنْ أَوْلِيَائِكَ إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِلَّا انْتَقَمْتَ بِهِ مِمَّنْ ظَلَمَنِي وَعَشَمَنِي وَأَذَانِي وَأَنْطَوَى عَلَيَّ ذَلَمَكَ وَكَفَيْتَنِي بِهِ مَثُونَهُ كُلِّ أَحَدٍ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ وَلِيِّكَ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِلَّا كَفَيْتَنِي بِهِ مَثُونَهُ كُلِّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ وَسُلْطَانٍ عَيْنِدٍ يَتَّقَوِيَّ عَلَيَّ بِبَطْشِهِ وَيَنْتَصِرُ عَلَيَّ بِجُنْدِهِ إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ يَا وَهَّابُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ وَلِيِّكَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ إِلَّا- أَعْنَتَنِي بِهِمَا عَلَى أَمْرِ آخِرَتِي بِطَاعَتِكَ وَرِضْوَانِكَ وَبَلَّغْتَنِي بِهِمَا مَا يُرْضِيكَ إِنَّكَ فَعَّالٌ لِمَا تُرِيدُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ وَلِيِّكَ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِلَّا عَافَيْتَنِي بِهِ فِي جَمِيعِ جَوَارِحِي مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ يَا جَوَادُ يَا كَرِيمُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ وَلِيِّكَ الرُّضَا عَلِيِّ بْنِ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ إِلَّا- سَلِّمْتَنِي بِهِ فِي جَمِيعِ أَشْفَارِي فِي الْبَرَارِي وَالْبَحَارِ وَالْجِبَالِ وَالْقِفَارِ وَالْأَوْدِيَةِ وَالْغِيَاضِ مِنْ جَمِيعِ مَا أَخَافُهُ وَأَحْذَرُهُ إِنَّكَ رَعُوفٌ رَحِيمٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ وَلِيِّكَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِلَّا جُدْتَ بِهِ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ وَتَفَضَّلْتَ بِهِ عَلَيَّ مِنْ وَسْءِكَ وَوَسَّعْتَ عَلَيَّ رِزْقَكَ وَأَعْنَتَنِي عَمَّنْ سِوَاكَ وَجَعَلْتَ حِيَاجَتِي إِلَيْكَ وَقَضَاهَا عَلَيْكَ إِنَّكَ لِمَا تَشَاءُ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ وَلِيِّكَ عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ إِلَّا أَعْنَتَنِي بِهِ عَلَى تَأْدِيَةِ فُرُوضِكَ وَبِرِّ إِخْوَانِي الْمُؤْمِنِينَ وَسَهْلُ ذَلِكَ لِي وَأَقْرَبُهُ بِالْخَيْرِ وَأَعْنِي عَلَى طَاعَتِكَ بِفَضْلِكَ يَا رَحِيمُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ وَلِيِّكَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ إِلَّا- أَعْنَتَنِي بِهِ عَلَى أَمْرِ آخِرَتِي بِطَاعَتِكَ وَرِضْوَانَتِكَ وَسَرَازَتِي فِي مُنْقَلَبِي وَمَوَالِيَّ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ وَلِيِّكَ وَحُجَّتِكَ صَاحِبِ الزَّمَانِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِلَّا أَعْنَتَنِي بِهِ عَلَى جَمِيعِ أُمُورِي وَكَفَيْتَنِي بِهِ مَثُونَهُ كُلِّ مُؤَذِّ وَطَاغٍ وَبَاغٍ وَأَعْنَتَنِي بِهِ فَصَدِّ بَلْعَ مَجْهُودِي وَكَفَيْتَنِي بِهِ كُلَّ عَيْدٍ وَهَمٍّ وَعَمٍّ وَذَيْنٍ وَعَنِي وَعَنْ وَلَدِي وَجَمِيعِ أَهْلِي وَإِخْوَانِي وَمَنْ يَعْنِينِي أَمْرُهُ وَخَاصَّتِي آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

سوم [یا عماد من لا عماد له]

شیخ کفعمی در بلد الامین دعایی مروی از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام نقل کرده که: هر ملهوف و مکروب و محزون و گرفتار و ترسانی بخواند آن را حق تعالی او را فرج کرامت فرماید و آن دعا این است: يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ وَيَا ذُخْرَ مَنْ لَا ذُخْرَ لَهُ وَيَا سَيِّدَ مَنْ لَا سَيِّدَ لَهُ وَيَا حِزْزَ مَنْ لَا حِزْزَ لَهُ وَيَا غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ وَيَا كَنْزَ مَنْ لَا كَنْزَ لَهُ وَيَا عِزَّ مَنْ لَا عِزَّ لَهُ يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ يَا

انصُرْ رَبِّ شَيْعَةَ آلِ مُحَمَّدٍ [وَأَهْلِكَ أَغْدَاءَ آلِ مُحَمَّدٍ] وَارْزُقْنِي رُؤْيِيَهُ قَائِمِ آلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي مِنْ أَتْبَاعِهِ وَأَشْيَاعِهِ وَالرَّاضِينَ بِفِعْلِهِ
بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

هفتم [دعای حضرت سجاد]

شیخ کفعمی در بلد الامین دعائی از حضرت امام زین العابدین علیه السلام نقل کرده و فرموده این دعا را مقاتل بن سلیمان از آن حضرت روایت کرده: و هم گفته هر که صد مرتبه آن را بخواند و دعایش مستجاب نگردد لعنت کند مقاتل را این است دعا: إِلَهِي كَيْفَ أَدْعُوكَ وَ أَنَا أَنَا وَ كَيْفَ أَقْطَعُ رَجَائِي مِنْكَ وَ أَنْتَ أَنْتَ إِلَهِي إِذَا لَمْ أَسْأَلْكَ فَتُعْطِنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي أَسْأَلُهُ فَيُعْطِنِي إِلَهِي إِذَا لَمْ أَدْعُوكَ [أَدْعُوكَ فَتَسْتَجِيبَ لِي فَمِنْ ذَا الَّذِي أَدْعُوهُ فَيَسْتَجِيبُ لِي إِلَهِي إِذَا لَمْ أَتَضَرَّعْ إِلَيْكَ فَتَزَحْمَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي أَتَضَرَّعُ إِلَيْهِ فَيَزَحْمَنِي إِلَهِي فَكَمَا فَلَقْتَ الْبَحْرَ لِمُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ نَجَّيْتَهُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَنْ تُنَجِّنِي مِمَّا أَنَا فِيهِ وَ تُفَرِّجَ عَنِّي فَرَجًا عَاجِلًا غَيْرَ آجَلٍ بِفَضْلِكَ وَ رَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

هشتم [دعائی که جبرئیل علیه السلام به پیغمبر صلی الله علیه و آله آموخت]

سید بن طاووس در مهج از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده که فرمود: جبرئیل خدمت حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله عرض کرد یا نبی الله بدان که هیچ پیغمبری را به قدر تو دوست نداشته‌ام پس بسیار بگو: اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَرَى وَ لَا تُرَى وَ أَنْتَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى وَ إِنَّ إِلَيْكَ الْمُنتَهَى وَ الرَّجْعَى وَ إِنَّ لَكَ الْآخِرَةَ وَ الْأُولَى وَ إِنَّ لَكَ الْمَمَاتَ وَ الْمَحْيَا وَ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ أَنْ أُذَلَّ أَوْ أُخْرَى

نهم: [دعای سریع الإجابة]

کفعمی در بلد الامین دعایی مروی از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام نقل کرده و فرموده عظیم الشأن و سریع الإجابة است و آن این است: اللَّهُمَّ إِنِّي أَطَعْتُكَ فِي أَحَبِّ الْأَشْيَاءِ إِلَيْكَ وَ هُوَ التَّوْحِيدُ وَ لَمْ أَغْصِبْكَ فِي أَبْغَضِ الْأَشْيَاءِ إِلَيْكَ وَ هُوَ الْكُفْرُ فَاعْفُؤْ لِي مَا بَيْنَهُمَا يَا مَنْ إِلَيْهِ مَفْرَى آمَنِي مِمَّا فَرَعْتُ مِنْهُ إِلَيْكَ اللَّهُمَّ اعْفُؤْ لِي الْكَثِيرَ مِنْ مَعَاصِيكَ وَ اقْبَلْ مِنِّي الْيَسِيرَ مِنْ طَاعَتِكَ يَا عِدَّتِي دُونَ الْعِدَدِ وَ يَا رَجَائِي وَ الْمُعْتَمِدَ وَ يَا كَهْفِي وَ السَّنِدَ وَ يَا وَاحِدًا يَا أَحَدًا يَا قُلَّ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ اللَّهُ الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مَنْ اضْطَفَيْتَهُمْ مِنْ خَلْقِكَ وَ لَمْ تَجْعَلْ فِي خَلْقِكَ مِثْلَهُمْ أَحَدًا أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ تَفْعَلَ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِالْوَحْدَانِيَّةِ الْكُبْرَى وَ الْمُحَمَّدِيَّةِ الْبَيْضَاءِ وَ الْعُلُوِّيَّةِ الْعُلْيَا [الْعُلْيَاءِ] وَ بِجَمِيعِ مَا اخْتَجَجْتَ بِهِ عَلَيَّ عِبَادَكَ وَ بِالْأَسْمِ الَّذِي حَبَّبْتَهُ عَن خَلْقِكَ فَلَمْ يَخْرُجْ مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي فَرْجًا وَ مَخْرَجًا وَ ارْزُقْنِي مِنْ حَيْثُ أَحْتَسِبُ وَ مِنْ حَيْثُ لَا أَحْتَسِبُ إِنَّكَ تَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ پس حاجت خود را بطلب

دهم: [دعای ایمنی از سلطان و بلاء و ظهور اعداء و خوف و فقر و تنگی سینه]

کفعمی در مصباح دعایی نقل کرده و فرموده سید بن طاووس این دعا را برای ایمنی از سلطان و بلاء و ظهور اعداء و خوف و فقر و تنگی سینه ذکر کرده و آن از ادعیه صحیفه سجادیه است پس هر گاه ترسیدی از ضرر آنچه ذکر شد بخوان آن را این است دعا: يَا مَنْ تُحَلُّ بِهِ عُقْدُ الْمَكَارِهِ وَ يَا مَنْ يُفْتَأُ بِهِ حَيْدُ الشَّدَائِدِ وَ يَا مَنْ يُلْتَمَسُ مِنْهُ الْمَخْرَجُ إِلَى رَوْحِ الْفَرَجِ ذَلَّتْ لِقُدْرَتِكَ الصَّعَابُ وَ تَسَبَّيْتُ بِطُفْئِكَ الْأَسْبَابُ وَ جَرَى بِقُدْرَتِكَ الْقَضَاءُ وَ مَضَّتْ عَلَيَّ إِزَادَتُكَ الْأَشْيَاءَ فَهِيَ بِمَشِيَّتِكَ دُونَ قَوْلِكَ مُؤْتِمِرَةٌ وَ بَارَادَتِكَ دُونَ نَهْيِكَ مُنْزَجِرَةٌ أَنْتَ الْمَدْعُوُّ لِلْمَهْمَاتِ وَ أَنْتَ الْمَفْرَعُ فِي الْمُلِمَاتِ لَا يَنْدَفِعُ مِنْهَا إِلَّا مَا دَفَعْتَ وَ لَا يَنْكَشِفُ مِنْهَا إِلَّا مَا كَشَفْتَ وَ قَدْ نَزَلَ بِي يَا رَبِّ مَا قَدْ تَكَادَنِي ثِقْلُهُ وَ أَلَمَ بِي مَا قَدْ بَهَطَنِي حَمْلُهُ وَ بَقُدْرَتِكَ أَوْزَدْتَهُ عَلَيَّ وَ بِسُلْطَانِكَ وَجَّهْتَهُ إِلَيَّ فَلَا مَصِيدَ لِمَا أوردت وَ لَا

صَارِفَ لِمَا وَجَّهَتْ وَلَا فَاتِحَ لِمَا أَغْلَقَتْ وَلَا مُغْلِقَ لِمَا فَتَحَتْ وَلَا مُيسِّرَ لِمَا عَسَّرَتْ وَلَا نَاصِرَ لِمَنْ خَذَلَتْ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَ
 افْتِخْ لِي يَا رَبِّ يَا رَبَّ يَا رَبَّ الْفَرْجَ بِطَوْلِكَ وَ اكْسِرْ عَنِّي سُلْطَانَ الْهَمِّ بِحَوْلِكَ وَأَلْنِي حُسْنَ النَّظَرِ فِيمَا شَكَّوْتُ وَأَذِقْنِي حَلَاوَةَ الصُّنْعِ فِيمَا
 سَيَّأَلْتُ وَ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَ فَرَجًا هَنِيئًا وَ اجْعَلْ لِي مِنْ عِنْدِكَ مَخْرَجًا وَحِيًا وَ لَا تَشْغَلْنِي بِالْاهْتِمَامِ عَنْ تَعَاهِدِ فُرُوضِكَ وَ
 اسْتِعْمَالِ سُنَّتِكَ [سُنَّتِكَ فَقَدْ ضَمُّتْ لِمَا نَزَلَ بِي يَا رَبُّ ذُرْعًا وَ امْتَأْتُ بِحَمَلٍ مَا حَدَّثَ عَلَيَّ هَمًّا وَ أَنْتَ الْقَادِرُ عَلَيَّ كَشَفِ مَا مُنِيتُ بِهِ وَ
 دَفَعِ مَا وَقَعْتُ فِيهِ فَافْعَلْ بِي ذَلِكَ وَ إِنْ لَمْ أَسْتَوْجِبْهُ مِنْكَ يَا ذَا الْعَرْشِ الْعَظِيمِ [وَ ذَا الْمَنْ الْكَرِيمِ فَأَنْتَ قَادِرٌ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ آمِينَ رَبَّ
 الْعَالَمِينَ

بازدهم: [دعای فرج حضرت حجة علیه السلام]

کفعمی در بلد الامین فرموده: این دعای حضرت صاحب الامر علیه السلام است که تعلیم فرمود آن را به شخصی که محبوس بود
 پس خلاص شد إلهی عَظْمَ الْبَلَاءِ وَ بَرِحَ الْخَفَاءِ وَ انْكَشَفَ الْغِطَاءَ وَ انْقَطَعَ الرَّجَاءُ وَ ضَاقَتِ الْأَرْضُ وَ مِيعَتِ السَّمَاءِ وَ أَنْتَ الْمُسْتَعَانُ وَ
 إِلَيْكَ الْمُسْتَكِي وَ عَلَيْكَ الْمَعْوَلُ فِي الشَّدَةِ وَ الرَّخَاءِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ أُولَى الْأَمْرِ الَّذِينَ فَرَضْتَ عَلَيْنَا طَاعَتَهُمْ وَ عَرَفْتَنَا
 بِذَلِكَ مَنْزِلَتَهُمْ فَفَرِّجْ عَنَّا بِحَقِّهِمْ فَرَجًا عَاجِلًا قَرِيبًا كَلْمَحِ الْبَصِيرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ يَا مُحَمَّدُ يَا عَلِيُّ يَا عَلِيُّ يَا مُحَمَّدُ اكْفِنَانِي فَإِنَّكُمَا كَافِيَانِ وَ
 انصُرَانِي فَإِنَّكُمَا نَاصِرَانِ يَا مَوْلَانَا يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ الْغَوْثُ الْغَوْثُ الْغَوْثُ الْغَوْثُ أَدْرِكْنِي أَدْرِكْنِي أَدْرِكْنِي السَّاعَةَ السَّاعَةَ الْعَجَلِ الْعَجَلِ
 الْعَجَلِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ

دوازدهم: [دعای حضرت مهدی صلوات الله علیه]

و نیز کفعمی در مصباح فرموده: این دعای حضرت مهدی صلوات الله علیه است: اللَّهُمَّ ارزُقْنَا تَوْفِيقَ الطَّاعَةِ وَ بُعْدَ الْمَعْصِيَةِ وَ صِدْقَ
 النَّبِيِّ وَ عِرْفَانَ الْخُرْمِيَةِ وَ أَكْرَمَنَا بِالْهُدَى وَ الْأَسْتِقَامَةَ وَ سِدِّدْ أَلْسِنَتَنَا بِالصَّوَابِ وَ الْحِكْمِيَةَ وَ امْلَأْ قُلُوبَنَا بِالْعِلْمِ وَ الْمَعْرِفَةِ وَ طَهِّرْ بَطُونَنَا مِنَ
 الْحَرَامِ وَ الشُّبْهَةِ وَ اكْفِفْ أَيْدِيَنَا عَنِ الظُّلْمِ وَ السَّرِقَةِ وَ اعْضُضْ أَبْصَارَنَا عَنِ الْفُجُورِ وَ الْخِيَانَةِ وَ اسدُدْ أَسْمَاعَنَا عَنِ اللَّغْوِ وَ الْغِيْبَةِ وَ تَفَضَّلْ
 عَلَيَّ عُلَمَائِنَا بِالزُّهْدِ وَ النَّصِيحَةِ وَ عَلَيَّ الْمُتَعَلِّمِينَ بِالْجُهْدِ وَ الرَّغْبَةِ وَ عَلَيَّ الْمُسْتَمِعِينَ بِالِاتِّبَاعِ وَ الْمُوعِظَةَ وَ عَلَيَّ مَرْضَى الْمُسْلِمِينَ بِالشِّفَاءِ
 وَ الرَّاحَةِ وَ عَلَيَّ مَوْتَاهُمْ بِالرِّفْقَةِ وَ الرَّحْمَةِ وَ عَلَيَّ مَشَائِخِنَا بِالْوَقَارِ وَ السَّكِينَةِ وَ عَلَيَّ الشَّبَابِ بِالْإِنَابَةِ وَ التَّوْبَةِ وَ عَلَيَّ النِّسَاءِ بِالْحَيَاءِ وَ الْعِفَّةِ وَ
 عَلَيَّ الْأَغْيَاءِ بِالتَّوَّاضُعِ وَ السَّعْيَةِ وَ عَلَيَّ الْفُقَرَاءِ بِالصَّبْرِ وَ الْقَنَاعَةِ وَ عَلَيَّ الْغُرَاةِ بِالنَّصِيرِ وَ الْعَلْيَةِ وَ عَلَيَّ الْأَسْرَاءِ بِالْخَلَّاصِ وَ الرَّاحَةِ وَ عَلَيَّ
 الْأَمْرَاءِ بِالْعَدْلِ وَ الشَّفَقَةِ وَ عَلَيَّ الرَّعِيَّةِ بِالْإِنصِافِ وَ حُسْنِ السِّيَرَةِ وَ بَارِكْ لِلْحُجَّاجِ وَ الزُّوَّارِ فِي الزَّادِ وَ النَّفَقَةِ وَ اقْضِ مَا أَوْجَبْتَ عَلَيْهِمْ
 مِنَ الْحَجِّ وَ الْعُمْرَةِ بِفَضْلِكَ وَ رَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

سیزدهم: [دعای حضرت حجت علیه السلام]

در مهج ذکر شده که این دعای حضرت حجت علیه السلام است إلهی بِحَقِّ مَنْ نَاجَاكَ وَ بِحَقِّ مَنْ دَعَاكَ فِي الْبُرِّ وَ الْبَحْرِ صَلِّ عَلَيَّ
 مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ تَفَضَّلْ عَلَيَّ فُقَرَاءَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِالْغِنَاءِ وَ التَّرْوَةِ وَ عَلَيَّ مَرْضَى الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِالشِّفَاءِ وَ الصَّحَّةِ وَ
 عَلَيَّ أَحْيَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِاللُّطْفِ وَ الْكَرَمِ [الْكَرَامِيَّةُ] وَ عَلَيَّ أَمْوَاتِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِالمَغْفِرَةِ وَ الرَّحْمَةِ وَ عَلَيَّ غُرَبَاءِ
 الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِالرِّدِّ إِلَى أَوْطَانِهِمْ سَالِمِينَ غَانِمِينَ بِمُحَمَّدٍ وَ آلِهِ أَجْمَعِينَ

چهاردهم: [استغاثه به حضرت مهدی علیه السلام]

سید علی خان در کلم طیب فرموده: این استغاثه‌ای است به حضرت صاحب الزمان صلوات الله علیه هر جا که باشی دو رکعت نماز

به حمد و هر سوره که خواهی بگزار پس رو به قبله زیر آسمان بایست و بگو: سلامُ اللهَ الْکَامِلُ التَّامُّ الشَّامِلُ الْعَامُّ وَ صَلَوَاتُهُ الدَّائِمَةُ وَ بَرَکَاتُهُ الْقَائِمَةُ عَلَى حُجَّهِ اللهِ وَ وَثِيهِ فِي أَرْضِهِ وَ بِلَادِهِ وَ خَلْقِهِ وَ عِبَادِهِ وَ سِيْلَالِهِ الثُّبُوَّةَ وَ بَقِيَّةَ الْعِتْرَةِ وَ الصَّفْوَةَ صَاحِبِ الزَّمَانِ وَ مُظْهِرِ الْإِيْمَانِ وَ مُلَقِّنِ [مُعَلِّمِ أَحْكَامِ الْقُرْآنِ وَ مُطَهِّرِ الْأَرْضِ وَ نَاشِرِ الْعِدْلِ فِي الطُّولِ وَ الْعَرْضِ وَ الْحُجَّهِ الْقَائِمِ الْمَهْدِيِّ الْإِمَامِ الْمُنتَظَرِ الْمُرَضِيِّ] [الْمُرْتَضَى وَ ابْنَ الْأَيْمَةِ الطَّاهِرِينَ الْوَصِيِّ ابْنَ الْأَوْصِيَاءِ الْمُرَضِيِّينَ الْهَادِيَ الْمُعْصُومِ ابْنَ الْأَيْمَةِ الْهُدَاهِ الْمَعْصُومِينَ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا مُعَزَّ الْمُؤْمِنِينَ الْمُسْتَضْعَفِينَ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا مُبْدِلَ الْكَافِرِينَ الْمُتَكَبِّرِينَ الظَّالِمِينَ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الْأَيْمَةِ الْحَجَّجِ الْمَعْصُومِينَ وَ الْإِمَامِ عَلَى الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ سَلَامٌ مُخْلِصٌ لَكَ فِي الْوِلَايَةِ أَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ الْمَهْدِيُّ قَوْلًا- وَ فِعْلًا- وَ أَنْتَ الَّذِي تَمَلَأُ الْأَرْضَ قِسْطًا وَ عِدْلًا بَعْدَ مَا مَلَأْتَ ظُلْمًا وَ جَوْرًا فَعَجَّلَ اللهُ فَرَجَكَ وَ سَهَّلَ مَخْرَجَكَ وَ قَرَّبَ زَمَانَكَ وَ كَثَّرَ أَنْصَارَكَ وَ أَعْوَانَكَ وَ أَنْجَزَ لَكَ مَا وَعَدَكَ فَهُوَ أَصْدَقُ الْقَائِلِينَ وَ نُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعُوا فِي الْأَرْضِ وَ نَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَ نَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ يَا مَوْلَايَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ حَاجَتِي كَذَا وَ كَذَا وَ بِهِ جَاءَ كَذَا وَ كَذَا حَاجَاتِ خُودِ رَا ذَكَرَ كَنْدَ فَاشْفَعْ لِي فِي نَجَاحِهَا فَقَدْ تَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ بِحَاجَتِي لِعِلْمِي أَنَّ لَكَ عِنْدَ اللهِ شَفَاعَةً مَقْبُولَةً وَ مَقَامًا مَحْمُودًا فَحَقُّ مَنِ اخْتَصَّكَ بِأَمْرِهِ وَ ارْتَضَاكَ لِسِرِّهِ وَ بِالشَّانِ الَّذِي لَكُمْ عِنْدَ اللهِ بَيْنَكُمْ وَ بَيْنَهُ سَبِيلَ اللهِ تَعَالَى فِي نُجْحِ طَلِبَتِي وَ إِجَابَةِ دَعْوَتِي وَ كَشْفِ كُرْبَتِي وَ بخواه هر چه خواهی که برآورده می شود ان شاء الله تعالی. مؤلف گوید که بهتر آن است که در رکعت اول نماز این استغاثه بعد از حمد سوره انا فتحنا بخواند و در رکعت دوم إذا جاء نصر الله

فصل هشتم در مناجات است

مناجاة خمس عشرة لمولانا على بن الحسين عليهما السلام

اشاره

علامه مجلسی رحمه الله علیه در بحار فرموده که من یافتم این مناجات را مروی از آن حضرت در کتب بعض اصحاب رضوان الله علیهم

المناجاة الاولى مناجاة التائبين

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِلَهِي أَلْبَسْتَنِي الْخَطَايَا ثَوْبَ مَيْدَلْتِي وَ جَلَلَنِي التَّبَاعِيْدُ مِنْكَ لِئِيسَ مَسِيْكَتِي وَ أَمَاتَ قَلْبِي عَظِيمُ جِنَايَتِي فَأَحْيِهِ بِتَوْبَتِهِ مِنْكَ يَا أَمَلِي وَ بُعْتِي وَ يَا سُوْلِي وَ مُيْتِي فَوَعَزَّتْكَ مَا أَجِدُ لِذُنُوبِي سِوَاكَ غَافِرًا وَ لَا أَرَى لِكَشْرِيرِي غَيْرَكَ جَابِرًا وَ قَدْ خَضَعْتُ بِالْإِنَابَةِ إِلَيْكَ وَ عَنُوتٌ بِالْإِسْتِكَانَةِ لَدَيْكَ فَإِنْ طَرَدْتَنِي مِنْ بَابِكَ فَبِمَنْ أَلُوذُ وَ إِنْ رَدَدْتَنِي عَن جَنَابِكَ فَبِمَنْ أَعُوذُ فَوَا أَسْفَاهُ مِنْ حَجَلَتِي وَ أَفِضْ أَحْيِي وَ الْهَفَاةُ مِنْ سُوءِ عَمَلِي وَ اجْتِرَاحِي أَسْأَلُكَ يَا غَافِرَ الذَّنْبِ الْكَبِيرِ وَ يَا جَابِرَ الْعَظْمِ الْكَسِيرِ أَنْ تَهَبَ لِي مُوبِقَاتِ الْجَزَائِرِ وَ تَسْتُرَ عَلَيَّ فَاضِحَاتِ السَّرَائِرِ وَ لَا تُخَلِنِي فِي مَشْهَدِ الْقِيَامَةِ مِنْ بَرْدِ عَفْوِكَ وَ غَفْرِكَ وَ لَا تُعْرِنِي مِنْ جَمِيلِ صَفْحِكَ وَ سَتْرِكَ إِلَهِي ظَلَّلْ عَلَيَّ ذُنُوبِي عَمَامَ رَحْمَتِكَ وَ أَرْسِلْ عَلَيَّ عُيُوبِي سَحَابَ رَأْفَتِكَ إِلَهِي هَلْ يَزُجُّ الْعَبْدُ الْأَبْقَى إِلَّا إِلَى مَوْلَاهُ أَمْ هَلْ يُجِيرُهُ مِنْ سَخَطِهِ أَحَدٌ سِوَاهُ إِلَهِي إِنْ كَانَ النَّدَمُ عَلَى الذَّنْبِ تَوْبَةً فَإِنِّي وَ عَزَّتْكَ مِنَ النَّادِمِينَ وَ إِنْ كَانَ الْإِسْتِغْفَارُ مِنَ الْخَطِيئَةِ حِطَّةً فَإِنِّي لَكَ مِنَ الْمُسْتِغْفِرِينَ لَسَكَ الْعُتْبَى حَتَّى تَرْضَى إِلَهِي بِقُدْرَتِكَ عَلَيَّ تُبْ عَلَيَّ وَ بِحِلْمِكَ عَلَيَّ عَنِّي اعْفُ عَنِّي وَ بِعِلْمِكَ بِي ارْفُقْ بِي إِلَهِي أَنْتَ الَّذِي فَتَحْتَ لِعِبَادِكَ بَابًا إِلَى عَفْوِكَ سَمِّيْتَهُ التَّوْبَةَ فَقُلْتُ تَوْبُوا إِلَى اللهِ تَوْبَةً نَصُوحًا فَمَا عُدُّرُ مَنْ أَغْفَلَ دُخُولَ الْبَابِ بَعْدَ فَتْحِهِ إِلَهِي إِنْ كَانَ قَبَحَ

الدُّنْبُ مِنْ عَيْدِكَ فَلْيَحْسِنِ الْعَفْوَ مِنْ عِنْدِكَ إِلَهِي مَا أَنَا بِأَوَّلِ مَنْ عَصَاكَ فَتُبَّتْ عَلَيْهِ وَتَعَرَّضَ لِمَعْرُوفِكَ فَجُرِدَتْ عَلَيْهِ يَا مُجِيبَ الْمُضْطَرِّ يَا كَاشِفَ الضُّرِّ يَا عَظِيمَ الْبِرِّ يَا عَلِيمًا بِمَا فِي السِّرِّ يَا جَمِيلَ السُّرِّ [السُّرِّ] اسْتَشْفَعْتُ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ إِلَيْكَ وَتَوَسَّلْتُ بِجَنَابِكَ [بِجَنَابَتِكَ وَتَرَحُّمِكَ لِمَدِيكَ فَاسْتَجِبْ دُعَائِي وَلَا تَحَيِّبْ فِيكَ رَجَائِي وَتَقَبَّلْ تَوْبَتِي وَكَفِّرْ خَطِيئَتِي بِمَنِّكَ وَرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

الثانية مناجاة الشاكين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِلَهِي إِلَيْكَ أَشْكُو نَفْسًا بِالسُّوءِ أَمَّارَةً وَإِلَى الْخَطِيئَةِ مُبَادِرَةً وَبِمَعَاصِيكَ مُوَلَّعَةً وَلِسَخَطِكَ مُتَعَرِّضَةً تُسَلِّكُ بِي مَسَالِكَ الْمَهَالِكِ وَتَجْعَلُنِي عِنْدَكَ أَهْوَنَ هَالِكٍ كَثِيرَةَ الْعِلَلِ طَوِيلَةَ الْأَمَلِ إِنْ مَسَّهَا الشَّرُّ تَجْرَعُ وَإِنْ مَسَّهَا الْخَيْرُ تَمْنَعُ مِيَالَهُ إِلَى اللَّعِبِ وَاللَّهُوِ مَمْلُوءَةً بِالغَفْلَةِ وَالسَّهْوِ تُسْرِعُ بِي إِلَى الْحَوْبَةِ وَتُسَوِّفُنِي بِالتَّوْبَةِ إِلَهِي أَشْكُو إِلَيْكَ عَدْوًا يُضَيِّعُ لِي وَشَيْطَانًا يُغْوِينِي قَدْ مَلَأَ بِالْوَسْوَاسِ صِدْرِي وَأَحَاطَتْ هَوَاجِسُهُ بِقَلْبِي يُعَاضِدُ لِي الْهَوَى وَيُرِيئُ لِي حُبَّ الدُّنْيَا وَيَحُولُ بَيْنِي وَبَيْنَ الطَّاعَةِ وَالزُّلْفَى إِلَهِي إِلَيْكَ أَشْكُو قَلْبًا قَاسِيًا مَعَ الْوَسْوَاسِ مُتَقَلِّبًا وَبِالرَّيْنِ وَالطَّيْعِ مُتَلَبِّسًا وَعَيْنًا عَنِ الْبُكَاءِ مِنْ خَوْفِكَ جَامِدَةً وَإِلَى مَا يَسْرُّهَا طَامِحَةً إِلَهِي لَا حَوْلَ لِي وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِقُدْرَتِكَ وَلَا نَجَاةَ لِي مِنْ مَكَارِهِ الدُّنْيَا إِلَّا بِعِضْمَتِكَ فَاسْأَلُكَ بِبَلَاغَةِ حِكْمَتِكَ وَنَفَازِ مَشِيئَتِكَ أَنْ لَا تَجْعَلَنِي لِغَيْرِ جُودِكَ مُتَعَرِّضًا وَلَا تُصَيِّرَنِي لِلْفِتَنِ غَرَضًا وَكُنْ لِي عَلَى الْأَعْيَادِ نَاصِرًا وَعَلَى الْمَخَازِي وَالْعُيُوبِ سَائِرًا وَمِنَ الْبَلَاءِ [الْبَلَايَا] وَاقِيًا وَعَنِ الْمَعْصِيَةِ عَاصِمًا بِرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

الثالثة مناجاة الخائفين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِلَهِي أَتَرَكَ بَعْدَ الْإِيمَانِ بِكَ تُعَذِّبُنِي أَمْ بَعْدَ حُبِّي إِيَّاكَ تُبْعِدُنِي أَمْ مَعَ رَجَائِي لِرَحْمَتِكَ وَصَفْحِكَ تَحْرِمُنِي أَمْ مَعَ اسْتِجَارَتِي بِعَفْوِكَ تُسَلِّمُنِي حَاشَا لَوْجِهِكَ الْكَرِيمِ أَنْ تُحَيِّبَنِي لَيْتَ شِعْرِي أَلِلَّشَقَاءَ وَلَدَتْنِي أُمِّي أَمْ لِلْعَنَاءِ رَبَّتْنِي فَلَيْتَهَا لَمْ تَلِدْنِي وَ لَمْ تُرَبِّي وَ لَيْتَنِي عَلِمْتُ أَمْ مِنْ أَهْلِ السَّعَادَةِ جَعَلْتَنِي وَبِقُرْبِكَ وَجَوَارِكَ خَصَصْتَنِي فَتَقَرَّرَ بِذَلِكَ عَيْنِي وَتَطْمَئِنُّ لَهُ نَفْسِي إِلَهِي هَلْ تُسَوِّدُ وَجُوهًا خَرَّتْ سَاجِدَةً لِعِظَمَتِكَ أَوْ تُخْرِسُ أَلْسِنَةً نَطَقَتْ بِالثَّنَاءِ عَلَى مَجْدِكَ وَجَلَالَتِكَ أَوْ تَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِ أَنْطَوَتْ عَلَى مَحَبَّتِكَ أَوْ تُصَمِّمُ أَسْمَاعًا تَلَذَّذَتْ بِسَمَاعِ ذِكْرِكَ فِي إِرَادَتِكَ أَوْ تَعْلُ أَكْفًا رَفَعْتَهَا الْأَمَالَ إِلَيْكَ رَجَاءً رَأْفَتِكَ أَوْ تُعَاقِبُ أَبْدَانًا عَمِلَتْ بِطَاعَتِكَ حَتَّى نَحَلَتْ فِي مُجَاهِدَتِكَ أَوْ تُعَذِّبُ أَرْجُلًا سَبَعَتْ فِي عِبَادَتِكَ إِلَهِي لَا تُغْلِقْ عَلَى مُوَحِّدِكَ أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ وَلَا تَحْجُبْ مُشْتَاقِيكَ عَنِ النَّظَرِ إِلَى جَمِيلِ رُؤْيَتِكَ إِلَهِي نَفْسٌ أَغْرَزْتَهَا بِتَوْجِيدِكَ كَيْفَ تُدَلِّهَا بِمَهَانَةِ هَجْرَانِكَ وَضَمِيرٌ أَنْعَقَدَ عَلَى مَوَدَّتِكَ كَيْفَ تُحْرِقُهُ بِحَرَارَةِ نِيرَانِكَ إِلَهِي أَجْرِنِي مِنْ أَلِيمِ غَضَبِكَ وَعَظِيمِ سَخَطِكَ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمَانُ يَا جَبَّارُ يَا فَهَّارُ يَا غَفَّارُ يَا سِتَارًا نَجِّنِي بِرَحْمَتِكَ مِنَ عَذَابِ النَّارِ وَفَضِيحَةِ الْعَارِ إِذَا امْتِيَازَ الْأَخْيَارُ مِنَ الْأَشْرَارِ وَحِيَالَتِ الْأَحْوَالُ وَهَيَالَتِ الْأَهْوَالُ وَقَرَّبَ الْمُحْسِنُونَ وَبَعَدَ الْمُسِيئُونَ وَوَفَيْتُ كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظَلَّمُونَ

الرابعة مناجاة الراجين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا مَنْ إِذَا سَأَلَهُ عَبْدٌ أَعْطَاهُ وَإِذَا أَمَّلَ مَا عِنْدَهُ بَلَغَهُ مَنَاهُ وَإِذَا أَقْبَلَ عَلَيْهِ قَرَبَهُ وَأَذْنَاهُ وَإِذَا جَاهَرَهُ بِالْعِصْيَانِ سَتَرَ عَلَى ذَنْبِهِ وَغَطَّاهُ وَإِذَا تَوَكَّلَ عَلَيْهِ أَحْسَبَهُ وَكَفَّاهُ إِلَهِي مِنَ الَّذِي نَزَلَ بِكَ مُلْتَمِسًا قِرَاكَ فَمَا قَرِينَتُهُ وَمَنِ الَّذِي أَنَاخَ بِبَابِكَ مُرْتَجِيًا نَدَاكَ فَمَا أَوْلِيَّتُهُ أَيْحَسُنُ أَنْ أَرْجِعَ عَنْ بَابِكَ بِالْخِيئَةِ مَضِرُّوفاً وَلَسْتُ أَعْرِفُ سِوَاكَ مَوْلَى بِالْإِحْسَانِ مَوْصُوفًا كَيْفَ أَرْجُو غَيْرَكَ وَ الْخَيْرُ كُلُّهُ بِيَدِكَ وَكَيْفَ أُوْمَلُّ سِوَاكَ وَالْخَلْقُ وَالْأَمْرُ لَكَ أَوْ قَطْعَ رَجَائِي مِنْكَ وَقَدْ أَوْلَيْتَنِي مَا لَمْ أَسْأَلْهُ مِنْ فَضْلِكَ أَمْ تُفَقِّرُنِي إِلَى

مِثْلِي وَ أَنَا أَعْتَصِمُ بِحَيْلِكَ يَا مَنْ سَعِدَ بِرَحْمَتِهِ الْقَاصِدُونَ وَ لَمْ يَشَقَّ بِنِقْمَتِهِ الْمُسْتَغْفِرُونَ كَيْفَ أَنْسَاكَ وَ لَمْ تَزَلْ ذَاكِرِي وَ كَيْفَ أَلْهُو عَنْكَ وَ أَنْتَ مَرَايِي إِلَهِي بِدَائِلِ كَرَمِكَ أَعْلَقْتُ يَدِي وَ لَنْبِلِ عَطَايَاكَ بَسَطْتَ أَمْلِي فَأَخْلَصْتَنِي بِخَالِصِهِ تَوَحِيدِكَ وَ اجْعَلْنِي مِنْ صِفْوَةِ عِبِيدِكَ يَا مَنْ كُلُّ هَارِبٍ إِلَيْهِ يَلْتَجِي وَ كُلُّ طَالِبٍ إِيَّاهُ يَرْتَجِي يَا خَيْرَ مَرْجُوٍّ وَ يَا أَكْرَمَ مَدْعُوٍّ وَ يَا مَنْ لَا يُرَدُّ سَأَلُهُ [يُرَدُّ سَأَلُهُ وَ لَا يُحْيَبُ أَمَلُهُ] يُحْيَبُ أَمَلُهُ يَا مَنْ يَا بُهْ مُفْتُوْحٌ لِدَاعِيهِ وَ حِجَابُهُ مَرْفُوعٌ لِرَاجِيهِ أَسْأَلُكَ بِكَرَمِكَ أَنْ تَمَنَّ عَلَيَّ مِنْ عَطَايِكَ بِمَا تَقَرُّ [تَقَرُّ] بِهِ عَيْنِي وَ مِنْ رَجَائِكَ بِمَا تَطْمَئِنُّ بِهِ نَفْسِي وَ مِنْ الْيَقِينِ بِمَا تَهْوُنُ بِهِ عَلَيَّ مُصِيبَاتِ الدُّنْيَا وَ تَجَلُّوْا بِهِ عَنْ بَصِيرَتِي غَشَوَاتِ الْعَمَى بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

الخامسة مناجاة الراغبين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِلَهِي إِنْ كَانَ قَلَّ زَادِي فِي الْمَسِيرِ إِلَيْكَ فَلَقَدْ حَسُنَ ظَنِّي بِالتَّوَكُّلِ عَلَيْكَ وَ إِنْ كَانَ جُرْمِي قَدْ أَخَافَنِي مِنْ عُقُوبَتِكَ فَإِنَّ رَجَائِي قَدْ أَشْعَرَنِي بِالأَمْنِ مِنْ نِقْمَتِكَ وَ إِنْ كَانَ ذَنْبِي قَدْ عَرَضَنِي لِعِقَابِكَ فَقَدْ آذَنَنِي حُسْنَ ثِقَتِي بِثَوَابِكَ وَ إِنْ أَنَا مَتْنِي الْعُقْلَةُ عَنْ الأَسْبِتْعَادِ لِلِقَائِكَ فَقَدْ تَبَهَّتْنِي الْمَعْرِفَةُ بِكَرَمِكَ وَ الأَلْيُوكَ وَ إِنْ أَوْحَشَ مَا بَيْنِي وَ بَيْنَكَ فَزَطُ الْعِصْيَانِ وَ الطُّغْيَانِ فَقَدْ آتَسَنِي بُشْرَى الْعُفْرَانِ وَ الرُّضْوَانِ أَسْأَلُكَ بِسُبْحَاتِ وَجْهِكَ وَ بِأَنْوَارِ قُدْسِكَ وَ أَتَبَهَّلُ إِلَيْكَ بِعَوَاطِفِ رَحْمَتِكَ وَ لَطَائِفِ بَرِّكَ أَنْ تُحَقِّقَ ظَنِّي بِمَا أُوْمَلُّهُ مِنْ جَزِيلِ إِكْرَامِكَ وَ جَمِيلِ إِنْعَامِكَ فِي الْقُرْبَى مِنْكَ وَ الزُّلْفَى لَدَيْكَ وَ التَّمَتُّعِ بِالنَّظَرِ إِلَيْكَ وَ هَا أَنَا مُتَعَرِّضٌ لِنَفْحَاتِ رَوْحِكَ وَ عَطْفِكَ وَ مُتَتَّجِعٌ غَيْثِ جُودِكَ وَ لُطْفِكَ فَارٌّ مِنْ سَخَطِكَ إِلَى رِضَاكَ هَارِبٌ مِنْكَ إِلَيْكَ رَاجٍ أَحْسَنَ مَا لَدَيْكَ مُعَوَّلٌ عَلَى مَوَاهِبِكَ مُفْتَقِرٌ إِلَى رِعَايَتِكَ إِلَهِي مَا يَدَأَتْ بِهِ مِنْ فَضْلِكَ فَتَمِّمُهُ وَ مَا وَهَبَتْ لِي مِنْ كَرَمِكَ فَلَا تَسْلُبْهُ وَ مَا سَتَرْتَهُ عَلَيَّ بِحِلْمِكَ فَلَا تَهْتِكْهُ وَ مَا عَلِمْتَهُ مِنْ قِيحِ فِعْلِي فَاعْفِرْهُ إِلَهِي اسْتَشْفَعْتُ بِكَ إِلَيْكَ وَ اسْتَجَرْتُ بِكَ مِنْكَ أَتَيْتُكَ طَامِعًا فِي إِحْسَانِكَ رَاغِبًا فِي امْتِنَانِكَ مُسْتَشْفِعًا وَابِلَ طَوْلِكَ مُسْتَهْطِرًا عَمَامَ فَضْلِكَ طَالِبًا مَرْضَاتِكَ قَاصِدًا جَنَابِكَ وَارِدًا شَرِيعَةً رَفِيدَكَ مُلْتَمِسًا سِنِي الأَخْيَارِ مِنْ عِنْدِكَ وَافِدًا إِلَى حَضْرَةِ جَمَالِكَ مُرِيدًا وَجْهِكَ طَارِقًا بِابِكَ مُسْتَكِينًا لِعِظَمَتِكَ وَ جَلَالِكَ فَافْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ مِنَ الْمَعْفَرَةِ وَ الرَّحْمَةِ وَ لَا تَفْعَلْ بِي مَا أَنَا أَهْلُهُ مِنَ الْعَذَابِ وَ النَّقْمَةِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

السادسة مناجاة الشاكرين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِلَهِي أَذْهَلَنِي عَنْ إِقَامَةِ شُكْرِكَ تَتَابُعُ طَوْلِكَ وَ اعْجَزَنِي عَنْ إِحْصَاءِ ثَنَائِكَ فَيَضُ فَضْلِكَ وَ شَغَلَنِي عَنْ ذِكْرِ مَحَامِدِكَ تَرَادُفُ عَوَائِدِكَ وَ أَعْيَانِي عَنْ نَشْرِ عَوَارِفِكَ تَوَالِي أَيْادِيكَ وَ هَذَا مَقَامٌ مَنِ اعْتَرَفَ بِسُبُوحِ النِّعْمَاءِ وَ قَابَلَهَا بِالنَّقْصَةِ بِرٍ وَ شَهِدَ عَلَى نَفْسِهِ بِالأَهْمِيَالِ وَ التَّضْيِيعِ وَ أَنْتَ الرَّءُوفُ الرَّحِيمُ الْكَرِيمُ الَّذِي لَا يُحْيَبُ قَاصِدِيهِ وَ لَا يَطْرُدُ عَنْ فَنَائِهِ أَمْلِيهِ بِسَاحَتِكَ تَحُطُّ رِحَالُ الرَّاجِينَ وَ بَعْرَضِيَتِكَ تَقِفُ آمِيَالُ الْمُسْتَرْفِدِينَ فَلَا تُقَابِلُ آمَانَنَا بِالتَّخْيِيبِ وَ الأِيَّاسِ وَ لَا تُلْبَسِنَا سِرْبَالَ الْقُنُوطِ وَ الأَبْلَاسِ إِلَهِي تَصِيَاغَرُ عِنْدَ تَعَاظِمِ آلائِكَ شُكْرِي وَ تَضَاءَلُ فِي جَنبِ إِكْرَامِكَ إِيَّايَ ثَنَائِي وَ نَشْرِي جَلَلْتَنِي نِعْمَتِكَ مِنْ أَنْوَارِ الأِيْمَانِ حُلَلًا وَ ضَرَبْتَ عَلَيَّ لَطَائِفَ بَرِّكَ مِنَ الْعَزِّ كِلَالًا وَ قَلَّدْتَنِي مِنْنِكَ قَلَابِدًا لَا تُحُلُّ وَ طَوْقَتَنِي أَطْوَاقًا لَا تُفَلُّ فَالْأَوْكَ جَمَّةٌ ضِعْفُ لِسَانِي عَنْ إِحْصَائِهَا وَ نِعْمَاؤُكَ كَثِيرَةٌ قَصِيرٌ فَهَمِي عَنْ إِدْرَاكِهَا فَضْلا عَنْ اسْتِثْقَائِهَا فَكَيْفَ لِي بِتَخَصُّبِ الشُّكْرِ وَ شُكْرِي إِيَّاكَ يَفْتَقِرُ إِلَى شُكْرِ فَكَلَّمَا قُلْتُ لَكَ الْحَمْدُ وَجَبَ عَلَيَّ لِذَلِكَ أَنْ أَقُولَ لَكَ الْحَمْدُ إِلَهِي فَكَمَا عَدَدْتَنَا بِلُطْفِكَ وَ رَبَّيْتَنَا بِصِدْقِكَ فَتَمَّمْ عَلَيْنَا سَوَابِغَ النِّعْمِ وَ اذْفَعْ عَنَّا مَكَارِهِ النَّقْمِ وَ آتِنَا مِنْ حُطُوطِ الدَّارَيْنِ أَرْفَعَهَا وَ أَجَلِّهَا عَاجِلًا وَ آجَلًا وَ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى حُسْنِ بِلَائِكَ وَ سُبُوحِ نِعْمَائِكَ حَمْدًا يُوَافِقُ رِضَاكَ وَ يَمْتَرِي الْعَظِيمَ مِنْ بَرِّكَ وَ نَدَاكَ يَا عَظِيمُ يَا كَرِيمُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

السابعة مناجاة المطيعين لله

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ أَلْهَمْنَا طَاعَتَكَ وَجَنَّبْنَا مَعْصِيَتَكَ وَيَسِّرْ لَنَا بُلُوغَ مَا نَتَمَنَّى مِنْ ابْتِغَاءِ رِضْوَانِكَ وَأَخْلِلْنَا بُحْبُوحَةَ جَنَانِكَ وَاقْشَعْ عَنْ بَصَائِرِنَا سِحَابَ الْاِرْتِيَابِ وَاكْشِفْ عَنْ قُلُوبِنَا أَغْشِيَةَ الْمِرْيَةِ وَالْحِجَابِ وَأَرْهِقِ الْبَاطِلَ عَنْ ضَمَائِرِنَا وَأَثْبِتِ الْحَقَّ فِي سِرَائِرِنَا فَإِنَّ الشُّكُوكَ وَالظُّنُونَ لَوَاقِحُ الْفِتَنِ وَمَكْدَرَةٌ لِمُضِيهِ الْمَنَاحِ وَالْمِنَّةُ لِلَّهِمَّ اِحْمِلْنَا فِي سِفْنِ نَجَاتِكَ وَمَتَّعْنَا بِلَذِيذِ مُنَاجَاتِكَ وَأُورِدْنَا حِيَاضَ حُبِّكَ وَأَذِفْنَا حَلَاوَةَ وُدِّكَ وَقُرْبِكَ وَاجْعَلْ جِهَادَنَا فِيكَ وَهَمَّنَا فِي طَاعَتِكَ وَأَخْلِصْ نِيَّتَنَا فِي مُعَامَلَتِكَ فَإِنَّا بِكَ وَلاَ وَسِيلَةَ لَنَا إِلَيْكَ إِلا- أَنْتَ إِلَهِي اجْعَلْنِي مِنَ الْمُضِيظِينَ الْأَخْيَارِ وَالْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ الْأَبْرَارِ السَّابِقِينَ إِلَى الْمَكْرَمَاتِ الْمُسَارِعِينَ إِلَى الْخَيْرَاتِ الْعَامِلِينَ لِلْبَاقِيَاتِ الصَّالِحَاتِ السَّاعِينَ إِلَى رَفِيعِ الدَّرَجَاتِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَبِالْجَائِزَةِ حَيِّدٌ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

الثامنة مناجاة المريدين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ سُبْحَانَكَ مَا أَصْبَقَ الطُّرُقَ عَلَى مَنْ لَمْ تَكُنْ دَلِيلَهُ وَمَا أَوْصَحَ الْحَقَّ عِنْدَ مَنْ هَدَيْتَهُ سَبِيلَهُ إِلَهِي فَاسْأَلُكَ بِمَا سُبِّلَ الْوُصُولُ إِلَيْكَ وَسَيَّرْنَا فِي أَقْرَبِ الطُّرُقِ لِلْوُفُودِ عَلَيْكَ قَرَّبَ عَلَيْنَا الْبَعِيدَ وَسَهَّلَ عَلَيْنَا الْعَسِيرَ الشَّدِيدَ وَالْحَقَّقْنَا بِعِبَادِكَ الَّذِينَ هُمْ بِالْبِدَارِ إِلَيْكَ يُسَارِعُونَ وَبَاتَكَ عَلَى الدَّوَامِ يَطْرُقُونَ وَإِيَّاكَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ يَعْبُدُونَ وَهُمْ مِنْ هَيْبَتِكَ مُشْفِقُونَ الَّذِينَ صَفَّيْتَ لَهُمُ الْمَشَارِبَ وَبَلَّغْتَهُمُ الرِّغَائِبَ وَأَنْجَحْتَ لَهُمُ الْمَطَالِبَ وَقَضَيْتَ لَهُمْ مِنْ فَضْلِكَ الْمَآرِبَ وَمَلَأْتَ لَهُمْ ضَمَائِرَهُمْ مِنْ حُبِّكَ وَرَوَّيْتَهُمْ مِنْ صَافِي شَرِبِكَ فَبِكَ إِلَى لَذِيذِ مُنَاجَاتِكَ وَصَلُّوا وَمِنْكَ أَفْصَى مَقَاصِدِهِمْ حَصَلُوا فَمَا مِنْهُ هُوَ عَلَى الْمُقْبِلِينَ عَلَيْهِ مُقْبِلٌ وَبِالْعَطْفِ عَلَيْهِمْ عَائِدٌ مُفْضِلٌ وَبِالْعَافِلِينَ عَنْ ذِكْرِهِ رَحِيمٌ رَعُوفٌ وَبِحَذْبِهِمْ إِلَى يَابِهِ وَدُودٌ عَطُوفٌ أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَنِي مِنْ أَوْفَرِهِمْ مِنْكَ حَظًّا وَأَعْلَاهُمْ عِنْدَكَ مَنْزِلًا- وَأَجْرَلَهُمْ مِنْ وُدِّكَ قَسِيمًا وَأَفْضَلَهُمْ فِي مَعْرِفَتِكَ نَصِيبًا فَتَقَدَّرَ انْقِطَعَتْ إِلَيْكَ هَمَّتِي وَأَنْصَرَفَتْ نَحْوَكَ رَغْبَتِي فَأَنْتَ لاَ غَيْرَكَ مُرَادِي وَلاَ لِسِوَاكَ سَهْرِي وَسَهَادِي وَلِقَاؤَكَ قُرَّةُ عَيْنِي وَصَلُّكَ مَنِي نَفْسِي وَإِلَيْكَ شَوْقِي وَفِي مَحَبَّتِكَ وَلَهِي وَإِلَى هَوَاكَ صَبَابَتِي وَرِضَاكَ بُغْيَتِي وَرُؤْيُكَ حَاجَتِي وَجِوَارِكَ طَلْبِي وَقُرْبُكَ غَايَةَ سُؤْلِي وَفِي مُنَاجَاتِكَ رَوْحِي وَرَاحَتِي وَعِنْدَكَ دَوَاءُ عَلْتِي وَشِفَاءُ غَلْتِي وَبَرْدُ لَوْعَتِي وَكَشْفُ كُرْبَتِي فَكُنْ أُنَيْسَتِي فِي وَحْشَتِي وَمُقِيلَ عَثْرَتِي وَغَافِرَ زَلَّتِي وَقَابِلَ تَوْبَتِي وَمُجِيبَ دَعْوَتِي وَوَلِيَّ عِصْمَتِي وَمُعْنَى فَاقَتِي وَلاَ تَقْطَعْنِي عَنْكَ وَلاَ تُبْعِدْنِي مِنْكَ يَا نَعِيمِي وَجَنَّتِي وَيَا دُنْيَايَ وَآخِرَتِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

التاسعة مناجاة المحبين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِلَهِي مَنْ ذَا الَّذِي ذَاقَ حَلَاوَةَ مَحَبَّتِكَ فَرَامَ مِنْكَ يَدْلًا وَمَنْ ذَا الَّذِي أَنْسَ بِقُرْبِكَ فَابْتَغَى عَنْكَ حَوْلًا إِلَهِي فَاجْعَلْنَا مِمَّنْ اضْطَفَّتْهُ لِقُرْبِكَ وَلاَ يَتَّكَ وَأَخْلَصَتْهُ لُودُوكَ وَمَحَبَّتِكَ وَشَوْقُهُ إِلَى لِقَائِكَ وَرَضِيَّتُهُ بِقَضَائِكَ وَمَنْحَتُهُ بِالنَّظَرِ إِلَى وَجْهِكَ وَحُبُّوتُهُ بِرِضَاكَ وَأَعْدَتُهُ مِنْ هَجْرِكَ وَقِلَاقَ وَبَوَّأْتُهُ مَقْعِدَ الصِّدْقِ فِي جِوَارِكَ وَخَصَّصْتَهُ بِمَعْرِفَتِكَ وَأَهْلْتَهُ لِعِبَادَتِكَ وَهَيَّمْتَ قَلْبَهُ لِإِرَادَتِكَ وَاجْتَبَيْتَهُ لِمُشَاهَدَتِكَ وَأَخْلَيْتَ وَجْهَهُ لَكَ وَفَرَّغْتَ فُؤَادَهُ لِحُبِّكَ وَرَعَّبْتَهُ فِيمَا عِنْدَكَ وَأَلْهَمْتَهُ ذِكْرَكَ وَأَوْزَعْتَهُ شُكْرَكَ وَشَغَلْتَهُ بِطَاعَتِكَ وَصَيَّرْتَهُ مِنْ صِيَةِ الْحَيِّ بَرِيَّتِكَ وَآخِرْتَهُ لِمُنَاجَاتِكَ وَقَطَعْتَ عَنْهُ كُلَّ شَيْءٍ يَقْطَعُهُ عَنْكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِمَّنْ ذَابَهُمُ الْاِرْتِيَاخُ إِلَيْكَ وَالْحَيْنُ وَدَهْرُهُمُ الرَّفْرَةُ وَالْأَيْنُ جِبَاهُهُمْ سَاجِدَةٌ لِعَظَمَتِكَ وَعْيُونُهُمْ سَاهِرَةٌ فِي حِدْمَتِكَ وَدُمُوعُهُمْ سَائِلَةٌ مِنْ حَشِيَّتِكَ وَقُلُوبُهُمْ مُتَعَلِّقَةٌ بِمَحَبَّتِكَ وَأَفْنَدْتَهُمْ مُنْخَلَعَةٌ مِنْ مَهَابَتِكَ يَا مَنْ أَنْوَارُ قُدْسِهِ لِابْصَارِ مُحِبِّهِ رَائِقَةٌ وَسُبْحَاتُ وَجْهِهِ لِقُلُوبِ عَارِفِيهِ شَائِمَةٌ يَا مَنْ قُلُوبَ الْمُسْتَقِيمِينَ وَيَا غَايَةَ آمَالِ الْمُحِبِّينَ أَسْأَلُكَ حُبِّكَ وَحَبَّ مَنْ يُحِبُّكَ وَحَبَّ كُلِّ عَمَلٍ يُوصِلُنِي إِلَى قُرْبِكَ وَأَنْ تَجْعَلَكَ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا سِوَاكَ وَأَنْ تَجْعَلَ حُبِّي إِلَيْكَ قَائِدًا إِلَى رِضْوَانِكَ وَشَوْقِي إِلَيْكَ ذَائِدًا عَنْ عِصْيَانِكَ وَأَمْنًا بِالنَّظَرِ إِلَيْكَ عَلَيَّ وَأَنْظُرَ بَعِينَ الْوُدِّ وَالْعَطْفِ إِلَيَّ وَلاَ تَصْرِفْ عَنِّي وَجْهَكَ وَاجْعَلْنِي مِنْ أَهْلِ الْإِسْعَادِ وَالْحِطْوَةِ [الْحِطْوَةُ] عِنْدَكَ يَا مُجِيبَ يَا أَرْحَمَ

الرَّاحِمِينَ

العاشرة مناجاة المتوسلين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِلَهِي لَيْسَ لِي وَسِيلَةٌ إِلَيْكَ إِلَّا عَوَاطِفُ رَأْفَتِكَ وَلَا لِي ذَرِيْعَةٌ إِلَيْكَ إِلَّا عَوَارِفُ رَحْمَتِكَ وَشَفَاعَةُ نَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ وَ مَنْقَدِ الْأُمَّةِ مِنَ الْغَمَّةِ فَاجْعَلْهُمَا لِي سَبِيْلًا إِلَى نَيْلِ غُفْرَانِكَ وَصِيْرَهُمَا لِي وَصِيْلَةً إِلَى الْفَوْزِ بِرِضْوَانِكَ وَقَدْ حَلَّ رَجَائِي بِحَرَمِ كَرَمِكَ وَحِطَّ طَمَعِي بِفَنَاءِ جُودِكَ فَحَقِّقْ فِيكَ أَمَلِي وَاخْتِمْ بِالْخَيْرِ عَمَلِي وَاجْعَلْنِي مِنْ صِيْفُوْتِكَ الَّذِينَ أَحَلَلْتَهُمْ بِحُبُوْحِهِ جَنَّتِكَ وَبَوَّأْتَهُمْ دَارَ كَرَامَتِكَ وَأَفْرَزْتَ أَعْيُنَهُمْ بِالنَّظَرِ إِلَيْكَ يَوْمَ لِقَائِكَ وَأَوْرَثْتَهُمْ مَنَازِلَ الصَّدَقِ فِي جِوَارِكَ يَا مَنْ لَا يَفِدُ الْوَافِدُونَ عَلَى أَكْرَمِ مِنْهُ وَلَا يَجِدُ الْقَاصِدُونَ أَرْحَمَ مِنْهُ يَا خَيْرَ مَنْ خَلَا بِهِ وَحِيدٌ وَيَا أَعْطَفَ مَنْ أَوْى إِلَيْهِ طَرِيْدٌ إِلَى سِيْعَةِ عَفْوِكَ مِيْدَدْتُ يَدِي وَبَدَّلْتُ كَرَمِكَ أَغْلَقْتُ كَفِّي فَلَا تُؤَلِّنِي الْحِرْمَانَ وَلَا تُبَلِّغْنِي بِالْخَبِيْثَةِ وَالْخُسْرَانَ يَا سَمِيْعَ الدَّعَاءِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

الحادية عشرة مناجاة المفتقرين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِلَهِي كَسِرِي لَا- يَجْبِرُهُ إِلَّا لَطْفُكَ وَحَنَانُكَ وَفَقْرِي لَا يُغْنِيهِ إِلَّا عَطْفُكَ وَإِحْسَانُكَ وَرَوْعِي لَا يُسِيْكُنْهَا إِلَّا أَمَانُكَ وَذِلَّتِي لَا يُعْزُّهَا إِلَّا سَيْلَطَانُكَ وَأُمْتِي لَا يُبَلِّغُنِيهَا إِلَّا فَضْلُكَ وَخَلَّتِي لَا يَسُدُّهَا إِلَّا طَوْلُكَ وَحَاجَّتِي لَا يَقْضِيهَا غَيْرُكَ وَكَرْبِي لَا يُفْرِجُهُ سِوَى رَحْمَتِكَ وَضُرِّي لَا يَكْشِفُهُ غَيْرُ رَأْفَتِكَ وَعَلَّتِي لَا يُبْرِدُّهَا إِلَّا وَضْلُكَ وَلَوْعَتِي لَا يُطْفِئُهَا إِلَّا لِقَاؤُكَ وَشَوْقِي إِلَيْكَ لَا يُبْلِغُنِي إِلَّا- النَّظْرَ إِلَى وَجْهِكَ وَقَرَارِي لَا يَقْرُرُّ دُونَ دُنُوِّي مِنْكَ وَلَهْفَتِي لَا يُبْرِدُّهَا إِلَّا رَوْحُكَ وَسِقْمِي لَا يَشْفِيهِ إِلَّا طِبُّكَ وَعَمِي لَا يُزِيلُهُ إِلَّا قُرْبَكَ وَجُرْحِي لَا يُبْرِئُهُ إِلَّا صَفْحُكَ وَرَيْنُ قَلْبِي لَا يَجْلُوهُ إِلَّا عَفْوُكَ وَسَوَاسُ صَدْرِي لَا يُزِيحُهُ إِلَّا أَمْرُكَ فَيَا مُنْتَهَى أَمَلِ الْأَمِلِينَ وَيَا غَايَةَ سُؤْلِ السَّائِلِينَ وَيَا أَقْصَى طَلِبَةِ الطَّالِبِينَ وَيَا أَعْلَى رَغْبَةِ الرَّغْبِينَ وَيَا وَلِيَّ الصَّالِحِينَ وَيَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ وَيَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ وَيَا ذُخْرَ الْمُغْدِمِينَ وَيَا كَنْزَ الْبَائِسِينَ وَيَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ وَيَا قَاضِيَ حَوَائِجِ الْفُقَرَاءِ وَالْمَسَاكِينِ وَيَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ وَيَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ لِمَكَ تَخَضُّعِي وَسُؤَالِي وَإِلَيْكَ تَضَرُّعِي وَإِيْهَالِي أَسْأَلُكَ أَنْ تُبَلِّغْنِي مِنْ رَوْحِ رِضْوَانِكَ وَتُدِيْمَ عَلَيَّ نِعْمَ ائْتِنَانِكَ وَهَذَا أَنَا يَا بَنَابَ كَرَمِكَ وَاقِفٌ وَلِنَفْحَاتِ بَرِّكَ مُتَعَرِّضٌ وَبَحْثِكَ الشَّدِيدِ مُعْتَصِمٌ وَبِعُرْوَتِكَ الْوُثْقَى مُتَمَسِّكٌ إِلَهِي ارْحَمْ عَبْدَكَ الدَّلِيلَ ذَا اللِّسَانِ الْكَلِيلِ وَالْعَمَلِ الْقَلِيلِ وَامْتِنْ عَلَيْهِ بِطَوْلِكَ الْجَزِيلِ وَانْكُفْهُ تَحْتَ ظِلِّكَ الظَّلِيلِ يَا كَرِيمُ يَا جَمِيلُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

الثانية عشرة مناجاة العارفين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِلَهِي قَصِدْتِ الْمَأْسُنُ عَنْ بُلُوْغِ ثَنَاتِكَ كَمَا يَلِيْقُ بِجَلَالِكَ وَعَجَزْتِ الْعُقُولُ عَنْ إِدْرَاكِ كُنْهِ جَمَالِكَ وَانْحَسِرْتِ الْأَبْصَارُ دُونَ النَّظَرِ إِلَى سُبْحَاتِ وَجْهِكَ وَلَمْ تَجْعَلِ لِلْخَلْقِ طَرِيْقًا إِلَى مَعْرِفَتِكَ إِلَّا- بِالْعِجْزِ عَنْ مَعْرِفَتِكَ إِلَهِي فَاجْعَلْنَا مِنَ الَّذِينَ تَرَسَّخَتْ [تَوَشَّجَتْ] أَشْجَارُ الشُّوقِ إِلَيْكَ فِي حِدَائِقِ صُدُورِهِمْ وَأَخَذَتْ لَوْعُهُ مَحِيْتِكَ بِمَجَامِعِ قُلُوبِهِمْ فَهَمُّ إِلَى أَوْكَارِ الْأَفْكَارِ يَأْوُونَ وَفِي رِيَاضِ الْقُرْبِ وَالْمُكَاشَفَةِ يَزْتَعُونَ وَمِنْ حِيَاضِ الْمَحَبَّةِ بِكَأْسِ الْمَلَاظِفَةِ يَكْرَعُونَ وَشَرَائِعِ الْمُصَافَاهِ يَرِدُونَ قَدْ كُشِفَ الْعَطَاءُ عَنْ أَبْصَارِهِمْ وَانْجَلَتْ ظُلْمَةُ الرِّيبِ عَنْ عَقَائِدِهِمْ وَضَمَائِرِهِمْ وَانْتَمَتْ مَخَالِجَةُ الشُّكِّ عَنْ قُلُوبِهِمْ وَسَرَائِرِهِمْ وَانْتَشَرَحَتْ بِهِ تَحْقِيقِ الْمَعْرِفَةِ صُدُورُهُمْ وَعَلَتْ لِسَبْقِ السَّعَادَةِ فِي الزَّهَادَةِ هَمْمُهُمْ وَعَذَبَ فِي مَعِينِ الْمَعَامَلَةِ شَرُّهُمْ وَطَابَ فِي مَجْلِسِ الْأَنْسِ سِرُّهُمْ وَأَمِنْ فِي مَوْطِنِ الْمَخَافَةِ سَرُّهُمْ وَاطْمَأْنَنْتُ بِالرُّجُوعِ إِلَى رَبِّ الْأَرْيَابِ أَنْفُسُهُمْ وَتَيَقَّنْتُ بِالْفَوْزِ وَالْفَلَاحِ أَرْوَاحُهُمْ وَقَرَّتْ بِالنَّظَرِ إِلَى مَحْبُوبِهِمْ أَعْيُنُهُمْ وَاسْتَقَرَّتْ بِإِدْرَاكِ السُّؤْلِ وَنَيْلِ الْمَأْمُولِ قَرَارُهُمْ وَرَبِحَتْ فِي بَيْعِ الدُّنْيَا بِالْمَآخِرَةِ تِجَارَتُهُمْ إِلَهِي مَا أَلَدَّ خَوَاطِرَ الْإِلْهَامِ بِذِكْرِكَ عَلَى الْقُلُوبِ وَمَا أَحْلَى الْمَسِيرَ إِلَيْكَ بِالْأَوْهَامِ فِي مَسَالِكِ الْغُيُوبِ وَمَا أَطْيَبَ طَعْمَ حُبِّكَ وَمَا أَعْدَبَ شَرِبَ قُرْبِكَ فَأَعْدْنَا مِنْ

طَرَدَكَ وَ إِبْعَادَكَ وَ اجْعَلْنَا مِنْ أَحْصَ عَارِفِكَ وَ أَصْلَحِ عِبَادِكَ وَ أَصْدَقِ طَائِعِيكَ وَ أَخْلَصِ عِبَادِكَ يَا عَظِيمُ يَا جَلِيلُ يَا كَرِيمُ يَا مُنِيلُ
بِرَحْمَتِكَ وَ مَنَّكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

الثالثة عشره مناجاه الذاكرين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إلهي لو لا الواجب من قبول أمرك لترهنتك من [عن ذكرى إياك على أن ذكرى لك بقدرى لا بقدرك و
ما عسى أن يبلغ مقصدارى حتى أجعل محلا لتفديسك و من أعظم النعم علينا جريان ذكرك على ألسنتنا و إذنك لنا بدعائك و
تنزيهك و تسيحك إلهي فألهمنا ذكرك فى الخلاء و الملاه و الليل و النهار و الإعلان و الأسرار و فى السراء و الضراء و أنسنا
بالذكر الخفى و استعملنا بالعمل الزكى و السعى المرصى و جازنا بالميزان الرفي إلهي بك هامت القلوب الوالهة و على معرفتك
جمعت العقول المتباينة فلا تطفئ القلوب إلا بذكراك و لا تشك النوس إلا عند رؤياك أنت المسيح فى كل مكان و المعبود فى
كل زمان و الموجود فى كل أوان و المدعو بكل لسان و المعظم فى كل جنان و استغفرك من كل لذة بغير ذكرك و من كل راحة
بغير أنيسك و من كل سرور بغير قربك و من كل شغل بغير طاعتك إلهي أنت قلت و قولك الحق يا أيها الذين آمنوا اذكروا الله ذكرا
كثيرا و سبحوه بكرة و أصيلا و قلت و قولك الحق فاذكرونى اذكركم فأمزتنا بذكرك و وعدتنا عليه أن تذكرنا تشريفا لنا و تفيهما و
إعظاما و ها نحن ذاكركم كما أمرتنا فأنجز لنا ما وعدتنا يا ذاكر الذاكرين و يا أرحم الراحمين

الرابعة عشره مناجاه المعتصمين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا ملاذ اللاتدين و يا معاذ العائدين و يا منجى الهالكين و يا عاصم البائسين و يا راحم المساكين و يا
محبب المضطرين و يا كثر المفقرين و يا جابر المنكسرين [البائس المستكين و يا مأوى المنقطعين و يا ناصر المستضعفين و يا مجير
الذائفين و يا مغيث المكروبين و يا حصن اللاجئين إن لم أعذب بعزتك فبمن أعوذ و إن لم ألد بقدرتك فبمن ألوذ و قد ألجأتني
الذنوب إلى التشبث بأذيال عفوك و أخوجتني الخطايا إلى استفتاح أبواب صيحك و دعيتي إلى الإناخة بفناء عزك و
حملتني المحافة من نعمتك على التمسك بعزوه عطفك و ما حق من اعتصم بحيلك أن يخذل و لا يلبق بمن استجار بعزك أن يسلم
أو يهمل إلهي فلا تخلصنا من حمايتك و لا تعرنا من رعائتك و ذذنا عن موارد الهلكة فإنا بعينك و فى كنفك و لك أسألك بأهل
خاصيتك من ملائكتك و الصالحين من برئيتك أن تجعل علينا و اقيه ترحمنا من الهلكات و تجتنبنا من الأفات و تكنتنا من دواهي
المصيبات و أن تنزل علينا من سيكيتك و أن تغشى و جوهنا بأنوار محبتك و أن تؤوينا إلى شديد رحك و أن تحوينا فى أكناف
عصمتك برأفتك و رحمتك يا أرحم الراحمين

الخامسة عشره مناجاه الراهدين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إلهي أشكنتنا دارا حفرت لنا حفر مكرها و علقتنا بأيدي المنايا فى حبال غدورها فإليك نلتجى من مكائد
خدعها و بك نعتصم من الاغترار بزخارف زينتها فإنها المهلكة طلابها المتلفه حلالها المشوهة بالأفات المشحونة بالنكبات إلهي
فرهدنا فيها و سلمنا منها بتوفيقك و عصمتك و انزع عنا جلايب مخالفتك و تول أمورنا بحسن كفايتك و أوفز مزيدنا من سعه
رحمتك و أجمل صلاتنا من فيض مواهبك و أغرس فى أفئدتنا أشجار محبتك و أتمم لنا أنوار معرفتك و أذقنا حلاوة عفوك و
لذة مغفرتك و أفرز أعيننا يوم لقاتك برؤيتك و أخرج حب الدنيا من قلوبنا كما فعلت بالصالحين من صفة فورتك و الأبرار من
خاصيتك برحمتك يا أرحم الراحمين و يا أكرم الأكرمين

مناجات منظومه حضرت امیر المؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام منقول از صحیفه علویه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَكَ الْحَمْدُ يَا ذَا الْجُودِ وَالْمَجِيدِ وَالْعَلِيِّ تَبَارَكَتْ تُعْطِي مَنْ تَشَاءُ وَتَمْنَعُ إِلَهِي وَخَلَقِي وَحِزْزِي وَمَوْلِي
 إِلَيْكَ لَمَدَى الْأَعْسَارِ وَالْيُسْرِ أَفْرَعُ إِلَهِي لِنُجْوَى جَلَّتْ وَجَمَّتْ حَاطِيَّتِي فَعَفُوكَ عَن ذَنْبِي أَجَلٌ وَأَوْسَعُ إِلَهِي لِنُجْوَى نَفْسِي سُؤْلَهَا فَهَا
 أَنَا فِي رَوْضِ النَّدَامَةِ أَرْتَعُ إِلَهِي تَرَى حَيَالِي وَفَقْرِي وَفَاقَتِي وَأَنْتَ مُنَاجَاتِي الْخَفِيَّةَ تَسْمَعُ إِلَهِي فَلَا تَقْطَعُ رَجَائِي وَلَا تَرْغُ فُؤَادِي فَلِي
 فِي سَبَبِ جُودِكَ مَطْمَعٌ إِلَهِي لِنُجْوَى حَيْبَتِي أَوْ طُرْدَتِي فَمَنْ ذَا الَّذِي أَرْجُو وَمَنْ ذَا أَشْفَعُ إِلَهِي أَجْرَنِي مِنْ عَذَابِكَ إِنِّي أَسِيرٌ ذَلِيلٌ
 خَائِفٌ لَكَ أَخْضَعُ إِلَهِي فَأَنْسِي بِنَلْقَيْهِ حُجَّتِي إِذَا كَانَ لِي فِي الْقَبْرِ مَثْوَى وَمَضْجِعُ إِلَهِي لِنُجْوَى عَذَابَتِي أَلْفَ حَبَّةٍ فَحَبْلُ رَجَائِي مِنْكَ لَا
 يَنْتَقِطُ إِلَهِي أَذْفَنِي طَعْمَ عَفْوِكَ يَوْمَ لَا بَنُونَ وَلَا مَيَالُ هُنَالِكَ يَنْفَعُ إِلَهِي لِنُجْوَى لَمْ تَزْعِنِي كُنْتُ ضَائِعًا وَإِنْ كُنْتُ تَزْعَانِي فَلَسْتُ أَضْيَعُ
 إِلَهِي إِذَا لَمْ تَعِيفُ عَن غَيْرِ مُحْسِنٍ فَمَنْ لِمَسِيءٍ بِأَلْهَوَى يَتَمَتَّعُ إِلَهِي لِنُجْوَى فَرَطْتُ فِي طَلَبِ التَّقَى فَهَا أَنَا إِثْرُ الْعَفْوِ أَقْفُو وَأَتَّبِعُ إِلَهِي لِنُجْوَى
 أَخْطَأْتُ جَهْلًا فَطَالَمَا رَجَوْتُكَ حَتَّى قِيلَ مَا هُوَ يَجْزِعُ إِلَهِي ذُنُوبِي بِيَدِ الطَّوْدِ وَاعْتَلَّتْ وَصِفْحُكَ عَن ذَنْبِي أَجَلٌ وَأَرْفَعُ إِلَهِي يُنَجِّي
 ذِكْرَ طَوْلِكَ لَوْعَتِي وَذِكْرَ الْخَطَايَا الْعَيْنِ مِنِّي يُدَمِّعُ إِلَهِي أَقْلَبِي عَثْرَتِي وَأَمُحُ حَوْبَتِي فَإِنِّي مُقَرَّرٌ خَائِفٌ مُتَضَرِّعٌ إِلَهِي أُنَلِّنِي مِنْكَ رَوْحًا وَ
 رَاحَةً فَلَسْتُ سِوَى أَبْوَابِ فَضْلِكَ أَفْرَعُ إِلَهِي لِنُجْوَى أَقْصَيْتَنِي أَوْ أَهَنْتَنِي فَمَا حِيلَتِي يَا رَبِّ أَمْ كَيْفَ أَضْيَعُ إِلَهِي حَلِيفُ الْحُبِّ فِي اللَّيْلِ
 سَاهِرٌ يَبْجَاجِي وَيَدْعُو وَالْمُغْفَلُ يَهْجِعُ إِلَهِي وَهَذَا الْخَلْقُ مَا بَيْنَ نَائِمٍ وَمُنْتَبِهٍ فِي لَيْلِهِ يَنْضَرُّعُ وَكُلُّهُمْ يَزْجُو نَوَالِكَ رَاجِيًا لِرَحْمَتِكَ
 الْعُظْمَى وَفِي الْخُلْدِ يَطْمَعُ إِلَهِي يُمْنِنِي رَجَائِي سِلَامَةً وَقُبْحُ حَاطِيَّتِي عَلَيَّ يُشْنَعُ إِلَهِي فَإِنْ تَعَفَّوْا فَعَفُوكَ مُنْقِذِي وَإِلَّا فَبِالذَّنْبِ الْمُدْمِرِ
 أَضِيرُ إِلَهِي بِحَقِّ الْهَاشِمِيِّ مُحَمَّدٍ وَحُزْمِهِ أَطْهَارِ هُمْ لَكَ خُضَّعُ إِلَهِي بِحَقِّ الْمُضِيظِيِّ وَابْنِ عَمِّهِ وَحُزْمِهِ أَبْرَارِ هُمْ لَكَ خُشَّعُ إِلَهِي
 فَأَنْشُرْنِي عَلَى دِينِ أَحْمَدٍ مُنِيبًا تَقِيًّا قَانِتًا لَكَ أَخْضَعُ وَلَا تَحْرِمْنِي يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي شَفَاعَتَهُ الْكُبْرَى فَذَاكَ الْمُسْتَفْعُ وَصَلِّ عَلَيْهِمْ مَا
 دَعَاكَ مُوحِّدٌ وَنَاجَاكَ أَخْيَارٌ بِبَابِكَ رُكَّعٌ وَنِزْرٌ فِي صَحِيفَةِ عَلَوِيهِ مِنْ مَنَاجَاتِي دِيكَرِ مَنْظُومٍ مِنْ حَضْرَتِكَ نَقْلٌ كَرْدِي كِهْ أَوَّلِ آنِ يَا سَامِعِ
 الدُّعَاءِ اسْتِ چُونِ مَشْتَمَلِ بَرِ كَلِمَاتِ مَشْكَلِهِ وَ لَغَاتِ غَرِيبِهِ بُوْدِ وَ بِنَا بَرِ اِخْتِصَارِ اسْتِ مَا آنِ رَا ذِكْرِ نَمُوْدِيْمِ

ثلاث كلمات من مولانا علي عليه السلام في المناجاة

إِلَهِي كَفَى بِي عِزًّا أَنْ أَكُونَ لَكَ عَبْدًا وَكَفَى بِي فَخْرًا أَنْ تَكُونَ لِي رَبًّا أَنْتَ كَمَا أَحِبُّ فَاجْعَلْنِي كَمَا تُحِبُّ

باب دوم

فصل اول

در فضیلت و اعمال ماه مبارک رجب است

اشاره

بدان که این ماه و ماه شعبان و ماه رمضان در شرافت تمامند و روایت بسیار در فضیلت آنها وارد شده بلکه از حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت شده که: ماه رجب ماه بزرگ خدا است و ماهی در حرمت و فضیلت به آن نمی‌رسد و قتال با کافران در این ماه حرام است و رجب ماه خدا است و شعبان ماه من است و ماه رمضان ماه امت من است کسی که یک روز از ماه رجب را روزه دارد مستوجب خوشنودی بزرگ خدا گردد و غضب الهی از او دور گردد و دری از درهای جهنم بر روی او بسته گردد و از حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام منقول است که: هر که یک روز از ماه رجب را روزه بدارد آتش جهنم یکساله راه از او دور

شود و هر که سه روز از آن را روزه دارد بهشت او را واجب گردد و ایضا فرمود که: رجب نام نه‌ری است در بهشت از شیر سفیدتر و از عسل شیرین‌تر هر که یک روز از رجب را روزه دارد البته از آن نهر بیاشامد و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که: ماه رجب ماه استغفار است من است پس در این ماه بسیار طلب آمرزش کنید که خدا آمرزنده و مهربان است و رجب را اُصَب می‌گویند زیرا که رحمت خدا در این ماه بر امت من بسیار ریخته می‌شود پس بسیار بگوئید **أَسْأَلُ اللَّهَ وَأَسْأَلُهُ التَّوْبَةَ** و ابن بابویه به سند معتبر از سالم روایت کرده است که گفت: رفتم به خدمت حضرت صادق علیه السلام در اواخر ماه رجب که چند روز از آن مانده بود چون نظر مبارک آن حضرت بر من افتاد فرمود که آیا روزه گرفته‌ای در این ماه گفتم نه و الله ای فرزند رسول خدا فرمود که آنقدر ثواب از توفوت شده است که قدر آن را به غیر خدا کسی نمی‌داند به درستی که این ماهی است که خدا آن را بر ماههای دیگر فضیلت داده و حرمت آن را عظیم نموده و برای روزه داشتن آن گرامی داشتن را بر خود واجب گردانیده پس گفتم یا ابن رسول الله اگر در باقیمانده این ماه روزه بدارم آیا به بعضی از ثواب روزه‌داران آن فایز می‌گردم فرمود ای سالم هر که یک روز از آخر این ماه روزه بدارد خدا او را ایمن گرداند از شدت سكرات مرگ و از هول بعد از مرگ و از عذاب قبر و هر که دو روز از آخر این ماه روزه دارد بر صراط به آسانی بگذرد و هر که سه روز از آخر این ماه را روزه دارد ایمن گردد از ترس بزرگ روز قیامت و از شدتها و هولهای آن روز و برات بیزاری از آتش جهنم به او عطا کنند و بدان که از برای روزه ماه رجب فضیلت بسیار وارد شده است و روایت شده که: اگر شخص قادر بر آن نباشد هر روز صد مرتبه این تسبیحات را بخواند تا ثواب روزه آن را دریابد **سُبْحَانَ إِلَهِ الْجَلِيلِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَنْبَغِي التَّشْبِيحُ إِلَّا لَهُ سُبْحَانَ الْأَعَزِّ الْأَكْرَمِ سُبْحَانَ مَنْ لَبَسَ الْعِزَّ وَهُوَ لَهُ أَهْلٌ** و اما اعمال آن پس بر دو قسم است

قسم اول اعمال مشترکه

اشاره

آن است که متعلق به همه ماه است و اختصاصی به روز معین ندارد و آن چند امر است

اول

آنکه در تمام ایام ماه رجب بخواند این دعا را که روایت شده حضرت امام زین العابدین علیه السلام در حجر در غره رجب خواند: **يَا مَنْ يَمْلِكُ حَوَائِجَ السَّائِلِينَ وَيَعْلَمُ ضَمِيرَ الصَّامِتِينَ لِكُلِّ مَسْأَلَةٍ مِنْكَ سَمْعٌ حَاضِرٌ وَجَوَابٌ عَتِيدٌ اللَّهُمَّ وَمَوَاعِيدُكَ الصَّادِقَةُ وَأَيَادِيكَ الْفَاضِلَةُ وَرَحْمَتُكَ الْوَاسِعَةُ فَاسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُقْضِيَ حَوَائِجِي لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ**

دوم

بخواند این دعا را که حضرت صادق علیه السلام در هر روز ماه رجب می‌خواندند: **حَابِ الْوَافِدُونَ عَلَيَّ غَيْرَكَ وَخَسِرَ الْمُتَعَرِّضُونَ إِلَّا لَكَ وَضَاعَ الْمُؤْمِنُونَ إِلَّا بِكَ وَأَجْدَبَ الْمُتَتَجِعُونَ إِلَّا مِنْ ائْتَجَعَ فَضْلَكَ بِأَبْكَ مَفْتُوخٌ لِلرَّاعِبِينَ وَخَيْرُكَ مَبْدُولٌ لِلطَّالِبِينَ وَفَضْلُكَ**

مِيَاحٍ لِلسَّائِلِينَ وَ نَيْلِكَ مَتِيحًا لِلآمِلِينَ وَ رِزْقِكَ مَبْسُوطًا لِمَنْ عَصَاكَ وَ حِلْمِكَ مُعْتَرِضًا لِمَنْ نَاوَاكَ عَادَتُكَ الْإِحْسَانُ إِلَى الْمَسْتَيْسِينَ وَ سَبِيلُكَ الْإِبْتِغَاءُ عَلَى الْمُعْتَدِينَ اللَّهُمَّ فَاهِدِنِي هُدَى الْمُهْتَدِينَ وَ ارْزُقْنِي اجْتِهَادَ الْمُجْتَهِدِينَ وَ لَا تَجْعَلْنِي مِنَ الْغَافِلِينَ الْمُبْعَدِينَ وَ اغْفِرْ لِي يَوْمَ الدِّينِ

سوم

شیخ در مصباح فرموده معلى بن خنيس از حضرت صادق عليه السلام روايت کرده که فرمود: بخوان در ماه رجب اللهم انى اسألك صبر الشاكرين لك و عمل الخائفين منك و يقين العابدين لك اللهم انت العلى العظيم و انا عبدك البائس الفقير انت الغنى الحميد و انا العبد الذليل اللهم صل على محمد و آله و ائمن ببعناك على فقري و بحلمك على جهلى و بقوتك على ضغفي يا قوئى يا عزيز اللهم صل على محمد و آله الأوصياء المرضيين و اكفنى ما أهمنى من أمر الدنيا و الآخرة يا أرحم الراحمين مؤلف گوید که: سيد بن طاووس نیز این دعا را در اقبال روايت کرده و از روايت او ظاهر می شود که این دعا جامعترین دعاها است و در همه اوقات می توان خواند

چهارم

و نیز شیخ فرموده که مستحب است بخوانند در هر روز این دعا را: اللهم يا ذا المنن السابغى و الآلاء الوازغى و الرحمة الواسعة و القدره الجامعه و النعم الجسيمه و الموهب العظيمه و الأيادى الجميله و العطايا الجزيله يا من لا يُنعت بتمثيل و لا يُمثل بتظير و لا يُغلب بظهير يا من خلق فزق و ألهم فأنطق و ابتدع فشرع و علا فأرتفع و قدر فأحسن و صور فأنتن و احتج فأبلغ و أنعم فأسبغ و أعطى فأجزل و منح فأفضل يا من سيمما فى العز ففات نواظر [خواطر] الأبصار و دنا فى اللطف فجاز هواجس الأفكار يا من توحد بالملك فلا ند له فى ملكوت سلطانه و تفرّد بالآلاء و الكبرياء فلا ضد له فى جبروت شأنه يا من حارت فى كبرياء هيبته دقائق لطائف الأوهام و انحسرت دون إدراك عظمتيه خطائف أبصار الأنام يا من عنت الوجوه لهيبته و خضعت الرقاب لعظمتيه و وجلت القلوب من خيفته أسألك بهذه المدحه التى لا تتبغى إلا لك و بما وأيت به على نفسك لمداعيك من المؤمنين و بما ضمنت الإجابة فيه على نفسك للداعين يا أسمع السامعين و أبصر الناظرين و أسرع الحاسبين يا ذا القوة المتين صل على محمد خاتم النبيين و على أهل بيته و أقسم لى فى شهرنا هذا خير ما قسمت و احتيم لى فى قضائك خير ما حتمت و اختيم لى بالسعادة فيمن حتمت و أحنى ما أحييتنى مؤفورا و أميتنى مسرورا و مغفورا و تول أنت نجاتى من مساءله البرزخ و ادرا عنى منكرا و نكيرا و أر عيني مبشرا و بشيرا و اجعل لى إلى رضوانك و جناتك [جناتك مصيرا و عيشا قريبا و ملكا كبيرا و صل على محمد و آله كثيرا مؤلف گوید که: این دعایى است که در مسجد صعصعه نیز خوانده می شود

پنجم

شیخ روايت کرده که: بیرون آمد از ناحیه مقدسه بر دست شیخ کبیر ابی جعفر محمد بن عثمان بن سعید رضی الله عنه این توفیق شریف بخوان در هر روز از ایام رجب: بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَعَانِي جَمِيعِ مَا يَدْعُوكَ بِهِ وَ لَأَهْ أَمْرِكَ الْمَأْمُونُونَ عَلَى سِرِّكَ الْمُسْتَبْشِرُونَ بِأَمْرِكَ الْوَاصِفُونَ لِقُدْرَتِكَ الْمُغْلَبُونَ لِعَظَمَتِكَ أَسْأَلُكَ بِمَا نَطَقَ فِيهِمْ مِنْ مَشِيَّتِكَ فَجَعَلْتَهُمْ مَعَادِنَ لِكَلِمَاتِكَ

وَ أَرْكَانَا لِتَوْحِيدِكَ وَ آيَاتِكَ وَ مَقَامَاتِكَ الَّتِي لَا تَعْطِيلَ لَهَا فِي كُلِّ مَكَانٍ يَعْرِفُكَ بِهَا مَنْ عَرَفَكَ لَا فَوْقَ بَيْنِكَ وَ بَيْنَهَا إِلَّا أَنَّهُمْ عِبَادُكَ وَ خَلْقُكَ فَتَقُهَا وَ رَتُقُهَا بِيَدِكَ بَدْوُهَا مِنْكَ وَ عَوْدُهَا إِلَيْكَ أَعْضَادٌ وَ أَشْهَادٌ وَ مَنَاءٌ وَ أَدْوَادٌ وَ حَفْظَةٌ وَ رُوَادٌ فِيهِمْ مَلَأَتْ سَمَاءَكَ وَ أَرْضَكَ حَتَّى ظَهَرَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ فَبِذَلِكَ أَسْأَلُكَ وَ بِمَوَاقِعِ الْعِزِّ مِنْ رَحْمَتِكَ وَ بِمَقَامَاتِكَ وَ عِلْمَاتِكَ أَنْ تَصِلَنِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَنْ تَزِيدَنِي إِيمَانًا وَ تَثْبِيتًا يَا بَاطِنًا فِي ظُهُورِهِ وَ ظَاهِرًا فِي بَطُونِهِ وَ مَكُونِهِ يَا مُفَرِّقًا بَيْنَ النُّورِ وَ الدِّيْجُورِ يَا مَوْصُوفًا بِغَيْرِ كُنْهِ وَ مَعْرُوفًا بِغَيْرِ شَبْهِ حَادِّ كُلِّ مَخْدُودٍ وَ شَاهِدًا كُلِّ مَشْهُودٍ وَ مُوجِدًا كُلِّ مُوجُودٍ وَ مُحْصِيًا كُلِّ مَعْدُودٍ وَ فَاقِدًا كُلِّ مَفْقُودٍ لَيْسَ دُونَكَ مِنْ مَعْبُودٍ أَهْلُ الْكِبَرِيَاءِ وَ الْجُودِ يَا مَنْ لَا يَكْتِفُ بِكَيْفٍ وَ لَا يُوَيِّنُ بِأَيْنٍ يَا مُحْتَجِبًا عَنْ كُلِّ عَيْنٍ يَا دَيْمُومٌ يَا قِيُومٌ وَ عَالِمٌ كُلِّ مَعْلُومٍ صِلْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ عَلَيَّ عِبَادِكَ الْمُتَنْجِبِينَ وَ بَشْرِكَ الْمُحْتَجِبِينَ وَ مَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَ الْبِئْهُمُ الصَّافِينَ الْحَافِينَ وَ بَارِكْ لَنَا فِي شَهْرِنَا هَذَا الْمَرْجَبِ الْمُكْرَمِ وَ مَا بَعْدَهُ مِنَ الْأَشْهُرِ الْحُرْمِ وَ أَشْبِغْ عَلَيْنَا فِيهِ النِّعَمَ وَ أَجْزِلْ لَنَا فِيهِ الْقِسْمَ وَ أَبْرِزْ لَنَا فِيهِ الْقِسْمَ بِأَسْمِكَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَجْمَلِ الْأَكْرَمِ الَّذِي وَضَعْتَهُ عَلَى النَّهَارِ فَأَضَاءَ وَ عَلَى اللَّيْلِ فَأَظْلَمَ وَ أَعْفِزْ لَنَا مَا تَعْلَمُ مِنَّا وَ مَا لَا نَعْلَمُ وَ اعْصِمْنَا مِنَ الدُّنُوبِ خَيْرَ الْعِصْمِ وَ اكْفِنَا كَوَافِي قَدْرِكَ وَ ائْمُنْ عَلَيْنَا بِحُسْنِ نَظْرِكَ وَ لَا تَكِلْنَا إِلَى غَيْرِكَ وَ لَا تَمْنَعْنَا مِنْ خَيْرِكَ وَ بَارِكْ لَنَا فِيمَا كَتَبْتَهُ لَنَا مِنْ أَعْمَارِنَا وَ أَصْلِحْ لَنَا خَبِيئَةَ أَسْرَارِنَا وَ أَعْطِنَا مِنْكَ الْأَمَانَ وَ اسْتَعْمِلْنَا بِحُسْنِ الْإِيمَانِ وَ بَلِّغْنَا شَهْرَ الصِّيَامِ وَ مَا بَعْدَهُ مِنَ الْأَيَّامِ وَ الْأَعْوَامِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ

ششم

و نیز شیخ روایت کرده که بیرون آمد از ناحیه مقدسه بر دست شیخ ابو القاسم رضی الله عنه این دعا در ایام رجب: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِالْمَوْلُودَيْنِ فِي رَجَبٍ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الثَّانِي وَ أَبِيهِ عَلِيٍّ بْنِ مُحَمَّدٍ الْمُتَنَجِّبِ وَ أَتَقَرَّبُ بِهِمَا إِلَيْكَ خَيْرَ الْقُرْبِ يَا مَنْ إِلَيْهِ الْمَعْرُوفُ طَلَبَ وَ فِيهِمَا لَدَيْهِ رُغْبَ أَسْأَلُكَ سُؤَالَ مُقْتَرِفٍ مُذْنِبٍ قَدْ أَوْبَقْتَهُ ذُنُوبُهُ وَ أَوْنَقْتَهُ عُيُوبُهُ فَطَالَ عَلَى الْخَطَايَا دُءُوبُهُ وَ مِنَ الرِّزَايَا خُطُوبُهُ يَسْأَلُكَ التَّوْبَةَ وَ حُسْنَ الْأَوْبِيَةِ وَ التَّزْوَعِ عَنِ الْحَوِيَّةِ وَ مِنَ النَّارِ فَكَأَنَّكَ رَقَبْتَهُ وَ الْعَفْوِ عَمَّا فِي رِقَبَتِهِ فَأَنْتَ مَوْلَايَ أَعْظَمَ أَمْلِهِ وَ ثِقَتَهُ [ثِقَتَهُ اللَّهُمَّ وَ أَسْأَلُكَ بِمَسَائِلِكَ الشَّرِيفَةِ وَ وَسَائِلِكَ الْمُنِيفَةِ أَنْ تَنْعَمَ عَلَيَّ فِي هَذَا الشَّهْرِ بِرَحْمَةٍ مِنْكَ وَ اسْتِعْمَلْهَا وَ نِعْمَةً وَ ازْعَمْهَا وَ نَفْسٍ بِمَا رَزَقْتَهَا قَانِعَةً إِلَى تَزْوِيلِ الْحَافِرَةِ وَ مَحَلِّ الْأَخْرَةِ وَ مَا هِيَ إِلَيْهِ صَابِرَةٌ

هفتم

و نیز شیخ روایت کرده از جناب ابو القاسم حسین بن روح رضی الله عنه که نایب خاص حضرت صاحب الامر علیه السلام است که فرمود: زیارت کن در هر مشهدی که باشی از مشاهد مشرفه در ماه رجب به این زیارت می گویی چون داخل شدی: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَشْهَدَنَا مَشْهَدًا مَشْهَدُهُمْ [مَشَاهِدُهُمْ] فَانْجِزْ لَنَا مَوْعِدَهُمْ وَ أَوْرِدْنَا مَوْرِدَهُمْ غَيْرَ مُحَلِّينَ عَنْ وَرْدِ فِي دَارِ الْمَقَامَةِ وَ الْخُلْدِ وَ السَّلَامِ عَلَيْنَا إِنْ قَدِ انْقَضَتْ عَلَيْنَا نَفْسٌ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ أَنَا سَائِلُكُمْ وَ أَمْلِكُكُمْ فِيمَا إِلَيْكُمْ التَّفْوِيضُ وَ عَلَيْنَا التَّفْوِيضُ فَبِكُمْ يُجْبَرُ الْمَهِيضُ وَ يُشْفَى الْمَرِيضُ وَ مَا تَزْدَادُ الْأَرْحَامُ وَ مَا تَغِيضُ إِنِّي بِسَرِّكُمْ مُؤَمِّنٌ [مُؤَمَّمٌ] وَ لِقَوْلِكُمْ مُسَلِّمٌ وَ عَلَى اللَّهِ بِكُمْ مُقْسِمٌ فِي رَجْعِي بِحَوَائِجِي وَ قَضَائِيهَا وَ إِمْضَائِيهَا وَ إِنْجَاحِيهَا وَ إِزْجَاحِيهَا [إِزْجَاحِيهَا] وَ بِشُؤْنِي لَدَيْكُمْ وَ صِيْلَاحِيهَا وَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ سَلَامٌ مُودِعٌ وَ لَكُمْ حَوَائِجُهُ مُودِعٌ [مُودِعٌ] يَسْأَلُ اللَّهُ إِلَيْكُمْ الْمَرْجِعَ وَ سَعْيُهُ [سَعْيُهُ] إِلَيْكُمْ غَيْرَ [غَيْرٌ] مُنْقَطِعٍ وَ أَنْ يَرْجِعَنِي مِنْ حَضْرَتِكُمْ خَيْرَ مَرْجِعٍ إِلَى جَنَابِ مُمَرِّعٍ وَ حَفْصِ عَيْشٍ مُوسِعٍ

وَدَعَا وَ مَهْلٍ إِلَى حِينٍ [خَيْرٍ] الْأَحْيَلِ وَ خَيْرِ مَصِيرٍ وَ مَحَلٍّ فِي النَّعِيمِ الْأَزَلِّ وَ الْعَيْشِ الْمُقْتَبَلِ وَ دَوَامِ الْأَكْلِ وَ شُرْبِ الرَّحِيقِ وَ السَّلْسِيلِ [السَّلْسِيلِ وَ عَيْلٍ وَ نَهْلٍ لَا سِيَّامَ مِنْهُ وَ لَا مَلَلٍ وَ رَحْمَةً اللَّهُ وَ بَرَكَاتُهُ وَ تَحِيَّاتُهُ عَلَيْكُمْ حَتَّى الْعُودِ إِلَى حَضْرَتِكُمْ وَ الْفَوْزِ فِي كَرَّتِكُمْ وَ الْحَشْرِ فِي زُمْرَتِكُمْ وَ رَحْمَةً اللَّهُ وَ بَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ وَ صَلَوَاتُهُ وَ تَحِيَّاتُهُ وَ هُوَ حَسْبُنَا وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ

هشتم

سید بن طاووس روایت کرده از محمد بن ذکوان که معروف به سجاد است برای آنکه آنقدر سجده کرد و گریست در سجود که نابینا شد گفت: عرض کردم به حضرت صادق علیه السلام فدای تو شوم این ماه رجب است تعلیم بنما مرا دعایی در آن که حق تعالی مرا به آن نفع بخشد حضرت فرمود بنویس بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بگو در هر روز از رجب در صبح و شام در عقب نمازهای روز و شب: يَا مَنْ أَرْجُوهُ لِكُلِّ خَيْرٍ وَ آمَنْ سَخَطُهُ عِنْدَ [مِنْ كُلِّ شَرٍّ يَا مَنْ يُعْطِي الْكَثِيرَ بِالْقَلِيلِ يَا مَنْ يُعْطِي مَنْ سَأَلَهُ يَا مَنْ يُعْطِي مَنْ لَمْ يَسْأَلْهُ وَ مَنْ لَمْ يَعْرِفْهُ تَحَنُّنًا مِنْهُ وَ رَحْمَةً أَعْطِنِي بِمَسْأَلَتِي إِيَّاكَ جَمِيعَ شَرِّ الدُّنْيَا وَ [جَمِيعَ شَرِّ الْآخِرَةِ فَإِنَّهُ غَيْرُ مَنْقُوصٍ مَا أَعْطَيْتَ وَ زِدْنِي مِنْ فَضْلِكَ يَا كَرِيمُ راوی گفت پس گرفت حضرت محاسن شریف خود را در پنجه چپ خود و خواند این دعا را به حال التجا و تضرع به حرکت دادن انگشت سبابه دست راست پس گفت بعد از این يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ يَا ذَا النُّعْمَاءِ وَ الْجُودِ يَا ذَا الْمَنِّ وَ الطَّوْلِ حَرِّمِ شَيْئِي عَلَى النَّارِ

نهم

از حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت شده که: هر که در ماه رجب صد مرتبه بگوید: اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَ حُدَّهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ وَ ختم کند آن را به صدقه ختم فرماید حق تعالی برای او به رحمت و مغفرت و کسی که چهار صد مرتبه بگوید بنویسد برای او اجر صد شهید

دهم

و نیز از آن حضرت مروی است که: کسی که بگوید در ماه رجب هزار مرتبه لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بنویسد خداوند عز و جل برای او صد هزار حسنه و بنا فرماید برای او صد شهر در بهشت

یازدهم

روایت است: کسی که در رجب در وقت صبح هفتاد مرتبه و در وقت پسین نیز هفتاد مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ وَ چون تمام کرد دستها را بلند کند و بگوید: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَ تُبْ عَلَيَّ پس اگر در ماه رجب بمیرد خدا از او راضی باشد و آتش او را مس نکند به برکت رجب

دوازدهم

در جمیع این ماه هزار مرتبه بگوید **أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ مِنْ جَمِيعِ الذُّنُوبِ وَالْآثَامِ** تا خداوند رحمان او را بیامزد.

سیزدهم

سید در اقبال فضیلت بسیار از حضرت رسول صلی الله علیه و آله نقل کرده برای خواندن قل هو الله أحد ده هزار مرتبه یا هزار مرتبه یا صد مرتبه در ماه و نیز روایت کرده که: هر که در روز جمعه ماه رجب صد مرتبه قل هو الله أحد بخواند برای او نوری باشد در قیامت که او را به بهشت بکشاند

چهاردهم

سید روایت کرده که: هر که در ماه رجب یک روز روزه بدارد و چهار رکعت نماز گزارد بخواند در رکعت اول صد مرتبه آیه الکرسی و در رکعت دوم دویست مرتبه قل هو الله أحد نمیرد تا جای خود را در بهشت ببیند یا دیده شود برای او

پانزدهم

و نیز سید روایت کرده از حضرت رسول صلی الله علیه و آله که: هر که در روز جمعه ماه رجب چهار رکعت نماز کند ما بین ظهر و عصر بخواند در هر رکعتی حمد یک مرتبه و آیه الکرسی هفت مرتبه و قل هو الله أحد پنج مرتبه پس ده مرتبه بگوید **أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَ أَسْأَلُهُ التَّوْبَةَ** بنویسد حق تعالی برای او از روزی که این نماز را گزارده تا روزی که بمیرد هر روزی هزار حسنه و عطا فرماید او را به هر آیه که خوانده شهری در بهشت از یاقوت سرخ و به هر حرفی قصری در بهشت از در سفید و تزویج فرماید او را حور العین و راضی شود از او به غیر سخط و نوشته شود از عابدین و ختم فرماید برای او به سعادت و مغفرت الخبر:

شانزدهم

سه روز از این ماه را که پنجشنبه و جمعه و شنبه باشد روزه بدارد زیرا که روایت شده هر که در یکی از ماههای حرام این سه روز را روزه بدارد حق تعالی برای او ثواب نهصد سال عبادت بنویسد:

هفدهم

در تمام ماه رجب شصت رکعت نماز کند به این طریق که در هر شب آن دو رکعت به جا آورد بخواند در هر رکعت حمد یک مرتبه و قل یا ایها الکافرون سه مرتبه و قل هو الله أحد یک مرتبه و چون سلام دهد دستها را بلند کند و بگوید: **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَ يُمِيتُ وَ هُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَ آلِهِ وَ بَكِّشْ دَسْتَهَا رَا بَه صَوْرَتِ خُودِ از حضرت رسول صلی الله علیه و**

آله مروی است که کسی که این عمل را به جا آورد حق تعالی دعای او را مستجاب گرداند و ثواب شصت حج و شصت عمره به او عطا فرماید

هیجدهم

از حضرت رسول صلی الله علیه و آله مروی است که: کسی که در یک شب از ماه رجب بخواند صد مرتبه قل هو الله أحد در دو رکعت نماز پس گویا صد سال روزه گرفته در راه خدا و حق تعالی در بهشت صد قصر به او مرحمت فرماید هر قصری در جوار پیغمبری از پیغمبران علیهم السلام

نوزدهم

و نیز از آن حضرت مروی است که: هر که در یک شب از شبهای رجب ده رکعت نماز کند بخواند در هر رکعتی حمد و قل یا ایها الکافرون یک مرتبه و توحید سه مرتبه بیامرزد حق تعالی هر گناهی که کرده الخیر

بیستم

علامه مجلسی در زاد المعاد فرموده که از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که: هر که در هر شب و هر روز ماه رجب و شعبان و رمضان سه مرتبه هر یک از حمد و آیه الکرسی و قل یا ایها الکافرون و قل هو الله أحد و قل أعوذ برب الفلق و قل أعوذ برب الناس بخواند و سه مرتبه بگوید سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ و سه مرتبه بگوید اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ و سه مرتبه بگوید اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ و چهار صد مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَآتُوبُ إِلَيْهِ خداوند تعالی گناهانش را بیامرزد اگر چه به عدد قطره‌های باران و برگ درختان و کف دریاها باشد الخیر و نیز علامه مجلسی فرموده که: در هر شب از شبهای این ماه هزار مرتبه لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وارد شده است

[ليلة الرغائب]

و بدان که شب جمعه اول ماه رجب را ليلة الرغائب می‌گویند و از برای آن عملی از حضرت رسول صلی الله علیه و آله وارد شده با فضیلت بسیار که سید در اقبال و علامه در اجازه بنی زهره نقل کرده‌اند از جمله فضیلت او آنکه گناهان بسیار به سبب او آمرزیده شود و آنکه هر که این نماز را بگذارد چون شب اول قبر او شود حق تعالی بفرستد ثواب این نماز را به سوی او به نیکوتر صورتی با روی گشاده و درخشان و زبان فصیح پس با وی گوید ای حبیب من بشارت باد تو را که نجات یافتی از هر شدت و سختی گوید تو کیستی به خدا سوگند که من رویی بهتر از روی تو ندیدم و کلامی شیرین تر از کلام تو نشنیده‌ام و بویی بهتر از بوی تو نبویدم گوید من ثواب آن نماز که در فلان شب از فلان ماه از فلان سال به جا آوردی آمدم امشب به نزد تو تا حق تو را ادا کنم و مونس تنهایی تو باشم و وحشت را از تو بردارم و چون در صور دمیده شود من سایه بر سر تو خواهم افکند در عرصه قیامت پس خوشحال

باش که خیر از تو معدوم نخواهد شد هرگز و کیفیت آن چنان است که روز پنجشنبه اول آن ماه را روزه می‌داری چون شب جمعه داخل شود ما بین نماز مغرب و عشاء دوازده رکعت نماز می‌گزارای هر دو رکعت به یک سلام و در هر رکعت از آن یک مرتبه حمد و سه مرتبه انا أنزلناه و دوازده مرتبه قل هو الله أحد می‌خوانی و چون فارغ شدی از نماز هفتاد مرتبه می‌گویی: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَي مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَعَلَى آلِهِ [وَأَلِ مُحَمَّدٍ] پس به سجده می‌روی و هفتاد مرتبه می‌گویی: سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ پس سر از سجده بر می‌داری و هفتاد مرتبه می‌گویی: رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَتَجَاوَزْ عَمَّا تَعَلَّمَ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيُّ الْأَعْظَمُ پس باز به سجده می‌روی و هفتاد مرتبه می‌گویی: سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ پس حاجت خود را می‌طلبی که إن شاء الله برآورده خواهد شد و بدان نیز که در ماه رجب زیارت حضرت امام رضا علیه السلام مندوب است و اختصاصی دارد چنانچه عمره در این ماه فضیلت دارد و روایت شده که تالی حج است در فضیلت و منقول است که: جناب علی بن الحسین علیهما السلام معتمر شده بود در ماه رجب و شبانه روز نماز در نزد کعبه می‌گذاشت و پیوسته در سجده بود در شب و روز و این ذکر از آن حضرت شنیده می‌شد که در سجده می‌گفت عَظَمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسِنِ الْعَفْوَ مِنْ عِنْدِكَ

قسم دوم در اعمال مخصوصه ایام و لیالی ماه رجب است

شب اول

اشاره

شب شریفی است و در آن چند عمل است:

اول: [آنکه چون هلال را ببند بگوید اللهم أهله علينا]

آنکه چون هلال را ببند بگوید اللَّهُمَّ أَهْلَهُ عَلَيْنَا بِالْأَمْنِ وَالْإِيمَانِ وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ رَبِّي وَرَبُّكَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ و نیز از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که: چون هلال رجب را می‌دید می‌گفت اللَّهُمَّ يَا رَكَّ لَنَا فِي رَجَبٍ وَ شَجَبَانَ وَ بَلَّغْنَا شَهْرَ رَمَضَانَ وَ أَعِنَّا عَلَى الصِّيَامِ وَالْقِيَامِ وَ حِفْظِ اللِّسَانِ وَ غَضِّ البَصْرِ وَ لَا تَجْعَلْ حَظَّنَا مِنْهُ الْجُوعَ وَ الْعَطَشَ

دوم: غسل کند

چنانکه بعضی از علما فرموده‌اند از حضرت رسول صلی الله علیه و آله مروی است که: هر که درک کند ماه رجب را و غسل کند در اول و وسط و آخر آن بیرون آید از گناهان خود مانند روزی که از مادر متولد شده

سوم: [زیارت کند حضرت امام حسین علیه السلام را]

زیارت کند حضرت امام حسین علیه السلام را

چهارم: [بعد از نماز مغرب بیست رکعت نماز کند]

بعد از نماز مغرب بیست رکعت نماز کند به حمد و توحید و بعد از هر دو رکعت سلام دهد تا محفوظ بماند خود و اهل و مال و اولادش و از عذاب قبر در پناه باشد و از صراط بی حساب مانند برق بگذرد

پنجم: [بعد از نماز عشاء دو رکعت نماز کند بخواند]

بعد از نماز عشاء دو رکعت نماز کند بخواند در رکعت اول حمد و ألم نشرح یک مرتبه و توحید سه مرتبه و در رکعت دوم حمد و ألم نشرح و توحید و معوذتین را و چون سلام نماز داد سی مرتبه لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بگوید و سی مرتبه صلوات بفرستد تا حق تعالی گناهان او را بپامزد مانند روزی که از مادر متولد شده

ششم: [آنکه بخواند سی رکعت نماز]

آنکه بخواند سی رکعت نماز در هر رکعت حمد و قل یا ایها الکافرون یک مرتبه و توحید سه مرتبه

هفتم: [بجا آورد آنچه را که شیخ در مصباح متعهد ذکر نموده]

به جا آورد آنچه را که شیخ در مصباح متعهد ذکر نموده [فرموده . ذکر عمل شب اول رجب روایت کرده است ابو البختری و هب بن وهب از حضرت امام جعفر صادق از پدرش از جدش از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام که: آن حضرت را خوش می آمد که فارغ سازد خود را چهار شب در تمام سال یعنی احیا بدارد آن شبها را به عبادت و آن چهار شب اول رجب و شب نیمه شعبان و شب عید فطر و شب عید قربان بود و روایت شده است از ابو جعفر ثانی حضرت امام محمد جواد علیه السلام که فرمود: مستحب است که هر آدمی بخواند این دعا را در شب اول رجب [بعد از عشاء آخره اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ مَلِكٌ وَأَنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرٌ وَأَنَّكَ مَا تَشَاءُ مِنْ أَمْرٍ يَكُونُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ يَا مُحَمَّدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَتَوَجَّهُ بِكَ إِلَى اللَّهِ رَبِّكَ وَرَبِّي لِيُنْجِحَ إِلَيَّ بِكَ اللَّهُمَّ بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ مِنَ أَهْلِ بَيْتِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِمْ أَنْجِحْ طَلِبَتِي پس سؤال کن حاجتت را و روایت کرده است علی بن حدید که: حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام بعد از فراغ از نماز شب در حال سجده می گفت: لَكَ الْمَحْمَدَةُ إِنْ أَطَعْتُكَ وَ لَكَ الْحُجَّةُ إِنْ عَصَيْتُكَ لَا صُنْعَ لِي وَلَا لِعَيْرِي فِي إِحْسَانٍ إِلَّا بِكَ يَا كَائِنُ [كَائِنًا] قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَ يَا مُكُونُ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَدِيلَةِ عِنْدَ الْمَوْتِ وَ مِنَ شَرِّ الْمَرْجِعِ فِي الْقُبُورِ وَ مِنَ النَّدَامَةِ يَوْمَ الْأَرْزَاقِ فَاسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَجْعَلَ عَيْشِي عَيْشَهُ نَفِيَّةً وَ مِيتِي مِيتَهُ سَوِيَّةً وَ مُنْقَلَبِي كَرِيمًا غَيْرَ مُخْزٍ وَ لَا فَاضِحٍ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الْأَثَمَةِ يَتَابِعِ الْحِكْمَةَ وَ أَوْلِي النُّعْمَةَ وَ مَعَادِنِ الْعِصْمَةِ وَ اعْصِمْنِي بِهِمْ مِنْ كُلِّ سُوءٍ وَ لَا تَأْخُذْنِي عَلَى غَرِّهِ وَ لَا عَلَى غَفْلَتِهِ وَ لَا تَجْعَلَ عَوَاقِبَ أَعْمَالِي حَسِرَةً وَ أَرْضَ عَنِّي فَإِنَّ مَغْفِرَتَكَ لِلظَّالِمِينَ وَ أَنَا مِنَ الظَّالِمِينَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا لَا يَضُرُّكَ وَ أَعْطِنِي مَا لَا يَنْقُصُكَ فَإِنَّكَ الْوَسِيْعُ رَحْمَتُهُ الْيَدِيْعُ حِكْمَتُهُ وَ أَعْطِنِي السَّعَةَ وَ الدَّعِيَةَ وَ الْأَمْنَ وَ الصَّحَّةَ وَ الْبُخُوعَ وَ الْقَنُوعَ وَ الشُّكْرَ وَ الْمُعَافَاةَ وَ التَّقْوَى وَ الصَّبْرَ وَ الصَّدْقَ عَلَيْكَ وَ عَلَى أَوْلِيَائِكَ وَ الْيُسْرَ وَ الشُّكْرَ وَ أَعْمَمَ بِدَلِّكَ يَا رَبَّ أَهْلِي وَ وَ لَدِي وَ إِخْوَانِي فِيكَ وَ مَنْ أَحْبَبْتُ وَ أَحْبَبْتَنِي وَ وُلَدْتُ وَ وُلِدْتَنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَ الْمُؤْمِنِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ ابن اشيم گفته: این دعا بعد از هشت رکعت نماز شب و پیش از نماز وتر است آنگاه سه رکعت وتر را به جا می آوری پس چون سلام دادی بگو در حالتی که نشسته باشی الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا تَنْفَعُ خَزَائِنُهُ وَ لَا يَخَافُ آمِنُهُ رَبِّ إِنْ ارْتَكَبْتُ الْمَعَاصِيَ فَدَلِّكَ ثِقَمَهُ [ثِقَهُ] مِنِّي بِكَرَمِكَ إِنَّكَ تَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِكَ وَ تَغْفُو عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ وَ تَغْفِرُ الزَّلَّلَ وَ إِنَّكَ [فَإِنَّكَ] مُجِيبٌ لِدَاعِيكَ وَ مِنْهُ قَرِيبٌ وَ أَنَا تَائِبٌ إِلَيْكَ مِنَ الْخَطَايَا وَ رَاغِبٌ إِلَيْكَ فِي تَوْفِيرِ حَظِّي مِنَ الْعَطَايَا يَا خَالِقَ الْبَرَايَا يَا مُنْقِذِي مِنْ كُلِّ شَدِيدَةٍ [شَدِيدَةٍ] يَا مُجِيرِي مِنْ كُلِّ مَحْذُورٍ وَ فُزُّ عَلَى الشُّرُورِ وَ أَكْفِينِي شَرَّ عَوَاقِبِ الْأُمُورِ [فَإِنَّكَ] فَانْتَ اللَّهُ عَلَى نِعْمَائِكَ وَ جَزِيلِ عَطَائِكَ مَشْكُورٌ وَ لِكُلِّ خَيْرٍ مَذْخُورٌ. و بدان که علما از برای هر شب این ماه نماز مخصوصی ذکر فرموده اند مقام را گنجایش نقل آن نیست.

روز اول رجب

اشاره

روز شریفی است و در آن چند عمل است:

اول: [روزه گرفتن]

روزه گرفتن روایت شده که: حضرت نوح علیه السلام در این روز به کشتی سوار شد و امر فرمود کسانی را که با او بودند روزه بدارند هر که این روز را روزه بدارد آتش جهنم یک سال راه از او دور شود

دوم: [غسل کند]

غسل کند

سوم: [زیارت امام حسین علیه السلام کند]

زیارت امام حسین علیه السلام کند. شیخ روایت کرده از بشیر دهان از امام جعفر صادق علیه السلام که فرمود: هر که زیارت کند حسین بن علی علیهما السلام را در روز اول رجب بیامزد خداوند عالم او را البته

چهارم: [بخواند دعای طویلی که سید در اقبال نقل فرموده]

بخواند دعای طویلی که سید در اقبال نقل فرموده

پنجم: [شروع کند به نماز سلمان رضی الله عنه]

شروع کند به نماز سلمان رضی الله عنه بدین طریق که ده رکعت نماز گزارد و بعد از هر دو رکعت سلام دهد و در هر رکعت یک مرتبه حمد و سه مرتبه سوره توحید و سه مرتبه سوره قل یا ایها الکافرون بخواند و بعد از هر سلام دستها را بلند کند و بگوید: لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَ يُمِيتُ وَ هُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ پس بگوید اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَ لَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ وَ لَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ پس دستها را بر روی خود کشد و در روز نیمه ماه نیز این نماز را به همین کیفیت بخواند لکن عوض این دعا بعد از علی کُلُّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بگوید إِلَهًا وَاحِدًا أَحَدًا فَرْدًا صَمَدًا لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَ لَا وَلَدًا وَ در روز آخر ماه نیز چنین کند لکن بعد از علی کُلُّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بگوید وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ پس دستها را بر روی خود بکشد و حاجت خود را بطلبد و از فواید این نماز نباید غفلت نمود که آن بسیار است و بدان که از برای حضرت سلمان نیز نماز دیگری است در روز اول این ماه ده رکعت در هر رکعت حمد یک مرتبه و توحید سه مرتبه با فضیلت بسیار که مجملش آمرزش گناهان و محفوظ بودن از فتنه قبر و عذاب روز قیامت و رفتن جُذام و بَرَص و ذات الجنب از خواننده آن است و سید نیز برای این روز چهار رکعت نماز نقل کرده هر که خواهد به اقبال مراجعه کند و در این روز سنه پنجاه و هفت به قولی ولادت حضرت باقر علیه السلام واقع شده و لکن مختار داعی در سوم صفر است

روز دوم

و در روز دوم این ماه به قولی ولادت با سعادت حضرت امام علی نقی علیه السلام است سنه ۲۱۲ و شهادت آن حضرت در سوم دویست و پنجاه و چهار در سر من رأی واقع شده

روز دهم

به قول ابن عیاش ولادت حضرت امام محمد تقی علیه السلام واقع شده

شب سیزدهم

بدان که مستحب است در هر یک از ماه رجب و شعبان و رمضان آنکه در شب سیزدهم دو رکعت نماز بگذارند در هر رکعت حمد یک مرتبه و یس و تبارک الملک و توحید بخوانند و در شب چهاردهم چهار رکعت به دو سلام به همین کیفیت و در شب پانزدهم شش رکعت به سه سلام به همین کیفیت از حضرت صادق علیه السلام مروی است که هر که چنین کند جمیع فضیلت این سه ماه را دریابد و جمیع گناهانش غیر از شرک آمرزیده شود

روز سیزدهم اول ایام البیض است

و ثواب بسیاری برای روزه این روز و دو روز بعد وارد شده و اگر کسی خواهد عمل ام داوود به جا آورد باید این روز را روزه بگیرد و در این روز بنا بر مشهور بعد از سی سال از عام الفیل ولادت با سعادت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در میان کعبه معظمه واقع شده است

شب نیمه ماه رجب

اشاره

شب شریفی است و در آن چند عمل است:

اول

غسل

دوم

احیاء آن به عبادت چنانکه علامه مجلسی فرموده

سوم

زیارت امام حسین علیه السلام

چهارم

شش رکعت نماز که در شب سیزدهم ذکر شد

پنجم

سی رکعت نماز در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید و این نماز را سید از حضرت رسول صلی الله علیه و آله نقل کرده با فضیلت بسیار

ششم

دوازده رکعت نماز هر دو رکعت به یک سلام و در هر رکعت هر یک از سوره حمد و توحید و فلق و ناس و آیه الکرسی و قدر را چهار مرتبه بخواند و بعد از سلام چهار مرتبه بگوید اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا وَلَا أَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ وَلِيًّا و هر چه می خواهد بخواند و این نماز را بدین طریق سید از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده و لکن شیخ در مصباح فرموده روایت کرده داوود بن سرحان از حضرت صادق علیه السلام که فرمود: به جا می آوری در شب نیمه رجب دوازده رکعت نماز می خوانی در هر رکعت حمد و سوره و چون فارغ شدی از نماز می خوانی بعد از آن حمد و معوذتین و سوره اخلاص و آیه الکرسی را چهار مرتبه و می گویی بعد از آن سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ چهار مرتبه پس می گویی: اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا وَمَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ و به جا می آوری در شب بیست و هفتم نیز مثل این را

روز نیمه رجب

اشاره

روز مبارکی است و در آن چند عمل است:

اول

غسل

دوم

زیارت حضرت امام حسین علیه السلام از ابن ابی نصر منقول است که گفت: سؤال کردم از حضرت امام رضا علیه السلام که در چه ماه زیارت کنیم امام حسین علیه السلام را فرمود در نیمه رجب و نیمه شعبان

سوم

نماز سلمان به نحوی که در روز اول گذشت

چهارم

چهار رکعت نماز بخواند و بعد از سلام دست خود را پهن کند و بگوید: اللَّهُمَّ يَا مُدَلَّ كُلَّ جَبَّارٍ وَيَا مُعَزَّ الْمُؤْمِنِينَ أَنْتَ كَهْفِي جِئْ تُعِينِي الْمِدَاهِبُ وَأَنْتَ يَا رِيَّ خَلْقِي رَحْمَةً بِي وَقَدْ كُنْتُ عَنْ خَلْقِي غَيْبًا وَلَوْ لَا رَحْمَتَكَ لَكُنْتُ مِنَ الْهَالِكِينَ وَأَنْتَ مُؤَيَّدِي بِالنَّصِيرِ عَلَى أَعْدَائِي وَلَوْ لَا نَصِيرُكَ إِيَّاي لَكُنْتُ مِنَ الْمَفْضُوحِينَ يَا مُزِيلَ الرَّحْمَةِ مِنْ مَعَادِنِهَا وَمُنِيئِي الْبَرَكَهَ مِنْ مَوَاضِعِهَا يَا مَنْ حَصَّ نَفْسَهُ بِالشُّمُوحِ وَالرَّفْعَةِ فَأَوْلِيَّ أَوْهَ بَعْرَهُ يَتَعَزَّزُونَ وَيَا مَنِ وَضَعَتْ لَهُ الْمَلُوكُ نِيرَ الْمِدْلَةِ عَلَى أَعْنَاقِهِمْ فَهَمُّ مِنْ سَيِّطَوَاتِهِ خَائِفُونَ أَشْيَأُكَ بِكَيْتُوبَتِكَ الَّتِي اشْتَفَقْتَهَا مِنْ كِبَرِيَّاتِكَ وَأَسْأَلُكَ بِكِبَرِيَّاتِكَ الَّتِي اشْتَفَقْتَهَا مِنْ عَزَّتِكَ وَأَسْأَلُكَ بِعَزَّتِكَ الَّتِي اشْتَفَقْتَهَا مِنْ عَزَّتِكَ فَخَلَقْتَ بِهَا جَمِيعَ خَلْقِكَ فَهَمُّ لَكَ مُدْعُونَ أَنْ تَصِلَّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ رَوَايَتِ اسْتِغْفَارِ صَاحِبِ غَمِي اَيْنَ دَعَا رَا بَخَوَانِدِ حَقِّ تَعَالَى اُو رَا اَز اَنْدُوهِ وَ غَمِ آسَايشِ بَخَشِدِ

پنجم

عمل ام داود که عمده اعمال این روز است و برای برآمدن حاجات و کشف کربات و دفع ظلم ظالمان مؤثر است و کیفیت آن بنا بر آنچه در مصباح شیخ است آن است که چون خواهد این عمل را به جا آورد روزه بگیرد روز سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم را پس در روز پانزدهم نزد زوال غسل کند و چون وقت زوال داخل شود نماز ظهر و عصر را به جا آورد در حالتی که رکوع و سجودشان را نیکو کند و در موضع خلوتی باشد که چیزی او را مشغول نسازد و انسانی با او تکلم ننماید پس چون از نماز فارغ شود رو به قبله کند و بخواند حمد را صد مرتبه و سوره اخلاص را صد مرتبه و آیه الكرسي را ده مرتبه و بعد از اینها بخواند سوره انعام و بنی اسرائیل و كهف و لقمان و يس و صافات و حم سجده و حم عسق و حم دخان و فتح و واقعه و ملك و ن و إذا السماء انشقت و ما بعدش را تا آخر قرآن و چون از اینها فارغ شود بگوید در حالتی که رو به قبله باشد: صَدَقَ اللَّهُ الْعَظِيمُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ الْبَصِيرُ الْخَبِيرُ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَانِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَبَلَّغْتَ رُسُلَهُ الْكِرَامِ وَأَنَا عَلَى ذَلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ وَ لَكَ الْمَجْدُ وَ لَكَ الْعِزُّ وَ لَكَ الْفَخْرُ وَ لَكَ الْقَهْرُ وَ لَكَ النَّعْمَةُ وَ لَكَ الْعِظْمَةُ وَ لَكَ الرَّحْمَةُ وَ لَكَ الْمَهَابَةُ وَ لَكَ السُّلْطَانُ وَ لَمَكَ الْبَهَاءُ وَ لَكَ الْاِمْتِنَانُ وَ لَكَ التَّسْوِيحُ وَ لَكَ التَّقْدِيسُ وَ لَكَ التَّهْلِيلُ وَ لَكَ التَّكْبِيرُ وَ لَكَ مَا يُرَى وَ لَكَ مَا لَا يُرَى وَ لَمَكَ مَا فَوْقَ السَّمَاوَاتِ الْعُلَى وَ لَمَكَ مَا تَحْتَ الثَّرَى وَ لَمَكَ الْمَارْضُونَ الشُّفَى وَ لَكَ الْآخِرَةُ وَ الْأُولَى وَ لَكَ مَا تَرْضَى بِهِ مِنَ النَّعَاءِ وَ الْحَمْدِ وَ الشُّكْرِ وَ النَّعْمَاءِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى جِبْرِئِيلَ أَمِينِكَ عَلَى وَحْيِكَ وَ الْقَوِيَّ عَلَى أَمْرِكَ وَ الْمُطَاعَ فِي سَمَائِكَ وَ مَحَالِّ كَرَامَاتِكَ الْمُتَحَمَّلَ لِكَلِمَاتِكَ النَّاصِرَ لِأَنْبِيَائِكَ الْمُدْمِرَ لِأَعْدَائِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مِيكَائِيلَ مَلَكِ رَحْمَتِكَ وَ الْمَخْلُوقِ لِرُؤْفَتِكَ وَ الْمُسْتَعْفِرِ الْمُعِينِ لِأَهْلِ طَاعَتِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى إِسْرَافِيلَ حَامِلِ عَرْشِكَ وَ صَاحِبِ الصُّورِ الْمُنتَظِرِ لِأَمْرِكَ الْوَجِلِ الْمُشْفِقِ مِنْ خِيفَتِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى حَمَلِهِ الْعُزَّشِ الطَّاهِرِينَ وَ عَلَى السَّفَرَةِ الْكِرَامِ الْبَرَّةِ الطَّيِّبِينَ وَ عَلَى مَلَائِكَتِكَ الْكِرَامِ الْكَاتِبِينَ وَ عَلَى مَلَائِكَةِ الْجَنَانِ وَ خَزَنَةِ النَّيْرَانِ وَ مَلَكَ الْمَوْتِ وَ الْمَاعُونِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَبِيْنَا آدَمَ بِيَدِيعِ فَطْرَتِكَ الَّذِي كَرَّمْتَهُ بِسُجُودِ مَلَائِكَتِكَ وَ أَبْخَتَهُ جَنَّتِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أُمَّنَا حَوَاءَ الْمُطَهَّرَةِ مِنَ الرَّجْسِ الْمُصْفَاةِ مِنَ الدَّنَسِ الْمُفْضَلَةِ مِنَ الْإِنْسِ الْمُتَرَدِّدَةِ بَيْنَ مَحَالِّ الْقُدْسِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى هَابِيلَ وَ شِيثَ وَ إِدْرِيسَ وَ نُوحَ وَ هُودَ وَ صَالِحَ وَ إِبْرَاهِيمَ وَ إِسْمَاعِيلَ وَ إِسْحَاقَ وَ يَعْقُوبَ وَ يُوسُفَ وَ الْأَسْبَاطِ وَ لُوطَ وَ شُعَيْبَ وَ أَيُّوبَ وَ مُوسَى وَ هَارُونَ وَ يُوشَعَ وَ مِيشَا وَ الْخَضِرَ وَ ذِي الْقُرَيْنِينَ وَ يُونُسَ وَ إِليَاسَ وَ الْيَسَعَ وَ ذِي الْكُفْلِ وَ طَالُوتَ وَ داوودَ وَ سُلَيْمَانَ وَ زَكَرِيَّا وَ شُعْيَا وَ يَحْيَى وَ ثورَخَ وَ مَتَّى وَ إِرْمِيَا وَ حَيْفُوقَ وَ دَانِيَالَ وَ عَزْرِيَّ وَ عِيسَى وَ شَمْعُونَ وَ جِرْجِيسَ وَ الْحَوَارِيَّينَ وَ الْأَتْبَاعَ وَ خَالِدَ وَ حَنْظَلَةَ وَ لُقْمَانَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اِرْحَمْ مُحَمَّدًا وَ آلَ مُحَمَّدٍ وَ يَا رُكَّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلَ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَ رَحَّمْتَ اُو تَرَحَّمْتَ وَ بَارَكْتَ عَلَيَّ إِبْرَاهِيمَ وَ آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَوْصِيَاءِ وَ الشُّعَدَاءِ وَ أَيْمَةَ الْهُدَى اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَبْدَالِ وَ الْأَوْلَادِ وَ السُّيَاحِ وَ الْعِبَادِ وَ الْمُخْلِصِينَ وَ الرُّهَادِ وَ أَهْلِ الْجِدِّ وَ الْاجْتِهَادِ وَ اخْصُصْ مُحَمَّدًا وَ أَهْلَ بَيْتِهِ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَ

روز بیست و پنجم

سنه صد و هشتاد و سه شهادت حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام به سن پنجاه و پنج سالگی در بغداد واقع شده و آن روزی است که احزان آل محمد علیهم السلام و شیعیان ایشان تازه می‌شود

شب بیست و هفتم شب مبعث

اشاره

و از لیالی متبرکه است و در آن چند عمل است:

اول: [دوازده رکعت نماز می‌خوانی]

شیخ در مصباح فرموده روایت شده از حضرت ابو جعفر امام جواد علیه السلام که فرمود: همانا در رجب شبی است که بهتر است از آنچه که می‌تابد بر آن آفتاب و آن شب بیست و هفتم رجب است که در صبح آن پیغمبر خدا صلی الله علیه و آله به رسالت مبعوث گردید و به درستی که از برای عامل در آن شب از شیعه ما اجر عمل شصت سال است به خدمت آن حضرت عرض شد که عمل در آن شب چیست فرمود چون به جا آوردی نماز عشا را و به رختخواب رفتی پس بیدار می‌شوی هر ساعتی که خواستی از شب تا پیش از نیمه آن و به جا می‌آوری دوازده رکعت نماز می‌خوانی در هر رکعتی حمد و سوره‌ای از سوره‌های کوچک مفصل و مفصل از سوره محمد است تا آخر قرآن پس چون سلام دادی در هر دو رکعتی و فارغ شدی از نمازها می‌نشینی بعد از سلام و می‌خوانی حمد را هفت مرتبه و معوذتین را هفت مرتبه و قل هو الله أحد و قل یا ایها الکافرون هر کدام را هفت مرتبه و انا أنزلناه و آیه الكرسی هر کدام را هفت مرتبه و بخوان در عقب همه این دعا را: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَ كَبْرُهُ تَكْبِيرًا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَعَاقِدِ عِزِّكَ عَلَى أَرْكَانِ عَرْشِكَ وَ مُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَ بِأَسْمَائِكَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ وَ ذِكْرِكَ الْأَعْلَى الْأَعْلَى وَ بِكَلِمَاتِكَ التَّامَاتِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَنْ تَفْعَلَ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ پس بخوان هر دعایی که خواستی و مستحب است غسل در این شب و گذشت در شب نیمه نمازی که در این شب نیز خوانده می‌شود

دوم زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام

که افضل اعمال این شب است و از برای آن حضرت در این شب سه زیارت است که در باب زیارات به آن اشاره خواهد شد این شاء الله و بدان که ابو عبد الله محمد بن بطوطه که یکی از علمای اهل سنت است و در ششصد سال پیش از این زمان بوده در سفرنامه خود که معروف است به رحله ابن بطوطه در بیان ورود خود از مکه معظمه به نجف اشرف ذکر کرده روضه و قبر مبارک مولایمان امیر المؤمنین علیه السلام را و گفته اهل این شهر تمامی رافضی هستند و از برای این روضه مبارکه کراماتی ظاهر شده از جمله آنکه در شب بیست و هفتم ماه رجب که نام آن شب نزد اهل آنجا لیلۃ المحیا است می‌آورند از عراقین و خراسان و بلاد فارس و روم هر شل و مفلوج و زمین گیری که هست و جمع می‌شود از آنها قریب سی چهل نفر در آنجا پس بعد از عشا می‌آورند این مبتلایان را نزد ضریح مقدس و مردم جمع می‌شوند و منتظرند خوب شدن و برخاستن آنها را و این جماعت مردم بعضی نماز می‌خوانند و بعضی ذکر می‌گویند و بعضی قرآن تلاوت می‌کنند و بعضی تماشای روضه می‌کنند تا آنکه بگذرد نصف یا دو ثلث از شب آن وقت جمیع این مبتلایان و زمین گیران که حرکت نمی‌توانستند بکنند برمی‌خیزند در حالی که صحیح و تندرست می‌باشند و علتی در آنها نیست و می‌گویند لا إله إلا الله محمد رسول الله علی ولی الله و این امری است مشهور و مستفیض و من

خودم آن شب را در آنجا درک نکردم لکن از مردمان ثقه که اعتماد بر قول آنها بود شنیدم و هم دیدم در مدرسه‌ای که مهمانخانه آن حضرت است سه نفر زمینگیر که قادر بر حرکت نبودند یکی از اهل روم و دیگری از اهل اصفهان و سومی از اهل خراسان بود از آنها پرسیدم چگونه شما خوب نشده‌اید و اینجا مانده‌اید گفتند ما به شب بیست و هفتم نرسیدیم و همین جا مانده‌ایم تا شب بیست و هفتم آینده که شفا بگیریم و از برای این شب مردم زیاد از شهرها جمع می‌شوند و بازار بزرگی اقامه می‌شود تا مدت ده روز. فقیر گوید مبدا استبعاد کنی این مطلب را همانا معجزات و کراماتی که از این مشاهد مشرفه بروز کرده و به تواتر رسیده زیاد از آن است که احصا شود و در ماه شوال گذشته سنه هزار و سیصد و چهل و سه در حرم مطهر حضرت ثامن الائمه الهداء و ضامن الامه العصاه مولانا ابو الحسن علی بن موسی الرضا صلوات الله علیهما سه نفر زن که هر کدام به سبب مرض فلج و نحو آن زمینگیر بودند و اطبا و دکترها از معالجه آنها عاجز شده بودند شفا یافتند و این معجزات از آن قبر مطهر بر همه واضح و آشکارا گردید مانند نمودار شدن خورشید در سماء صاحیه مثل باز شدن دروازه نجف اشرف بر روی عربهای بادیه و به حدی این مطلب واضح بود که نقل شده دکترهایی که مطلع بر مرضهای آن زنها بودند تصدیق نمودند با آنکه در این باب خیلی دقیق بودند بلکه بعضی از آنها تصدیق خود را بر شفای آنها نوشتند و اگر ملاحظه اختصار و عدم مناسبت محل نبود قصه آنها را نقل می‌نمودم و لقد اجد شیخنا الحر العاملی فی أرجوزته وَ مَا بَدَأَ مِنْ بَرَكَاتِ مَشْهَدِهِ فِي كُلِّ يَوْمٍ أَمْسُهُ مِثْلُ غَدِهِ وَ كَشَفْنَا الْعَمَى وَ الْمَرَضَى بِهِ إِجَابَةُ الدُّعَاءِ فِي أَعْتَابِهِ

سوم: [اللهم إني أسألك بالتجلى الأعظم]

شیخ کفعمی در بلد الامین فرموده که در شب مبعث این دعا را بخوانند: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِالتَّجَلِّيِّ [بالتجلى الأعظم فى هذه الليلة من الشهر المعظم والمُرْسَلِ الْمُكْرَمِ أَنْ تُصَلِّىَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَنْ تُغْفِرَ لَنَا مَا أَنْتَ بِهِ مِنَّا أَعْلَمُ يَا مَنْ يَعْلَمُ وَ لَا نَعْلَمُ اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي لَيْلَتِنَا هَذِهِ الَّتِي بِشَرَفِ الرَّسَالَةِ فَضَّلْتَهَا وَ بِكَرَامَتِكَ أَجَلَلْتَهَا وَ بِالْمَحَلِّ الشَّرِيفِ أَحَلَلْتَهَا اللَّهُمَّ فَإِنَّا نَسْأَلُكَ بِالمَبْعَثِ الشَّرِيفِ وَ السَّيِّدِ اللَّطِيفِ وَ العُنْصُرِ العَفِيفِ أَنْ تُصَلِّىَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَنْ تُجْعَلَ أَعْمَالَنَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَ فِي سَائِرِ اللَّيَالِي مَقْبُولَةً وَ ذُنُوبَنَا مَغْفُورَةً وَ حَسَنَاتِنَا مُشْكُورَةً وَ سَيِّئَاتِنَا مَشْتُورَةً وَ قُلُوبِنَا بِحُسْنِ القَوْلِ مَسْرُورَةً وَ أَرْزَاقِنَا مِنْ لَدُنْكَ بِالنَّيْسِرِ مَدْرُورَةً اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَرَى وَ لَا تُرَى وَ أَنْتَ بِالمَنْظَرِ المَاعْلَى وَ إِنَّ إِلَيْكَ الرُّجْعَى وَ المُنْتَهَى وَ إِنَّ لَكَ المَمَاتِ وَ المَحْيَا وَ إِنَّ لَكَ الآخِرَةَ وَ الأُولَى اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ أَنْ نَذَلَّ وَ نَحْزَى وَ أَنْ نَأْتَى مَا عَنهُ تَنْهَى اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ الجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَ نَسْتَعِيدُ بِكَ مِنَ النَّارِ فَاعْذِنَا مِنْهَا بِقُدْرَتِكَ وَ نَسْأَلُكَ مِنَ الثُّورِ العَيْنِ فَارْزُقْنَا بِعَزَّتِكَ وَ اجْعَلْ أَوْسَعَ أَرْزَاقِنَا عِنْدَ كِبَرِ سِنِّنَا وَ أَحْسَنَ أَعْمَالِنَا عِنْدَ اقْتِرَابِ آجَالِنَا وَ أَطْلُ فِي طَاعَتِكَ وَ مَا يُقَرِّبُ إِلَيْكَ وَ يُحْطَى عِنْدَكَ وَ يُزَلِّفُ لِمَدِيكَ أَعْمَارِنَا وَ أَحْسِنْ فِي جَمِيعِ أحوالِنَا وَ أُمُورِنَا مَعْرِفَتِنَا وَ لَا تَكِلْنَا إِلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ فِيمَنْ عَلَيْنَا وَ تَفَضَّلْ عَلَيْنَا بِجَمِيعِ حَوَائِجِنَا لِلدُّنْيَا وَ الآخِرَةِ وَ ابْدَأْ بِأَبَائِنَا وَ أَبْنَائِنَا وَ جَمِيعِ إِخْوَانِنَا المُؤْمِنِينَ فِي جَمِيعِ مَا سَأَلْنَاكَ لِأَنفُسِنَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ العَظِيمِ وَ مُلْكِكَ القَدِيمِ أَنْ تُصَلِّىَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُغْفِرَ لَنَا الذَّنْبَ العَظِيمَ إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ العَظِيمَ إِلَّا العَظِيمُ اللَّهُمَّ وَ هَذَا رَجَبُ المُكْرَمِ الَّذِي أَكْرَمْتَنَا بِهِ أَوَّلَ أَشْهُرِ الحُرْمِ أَكْرَمْتَنَا بِهِ مِنْ بَيْنِ المَأْمَمِ فَلكَ الحَمِيدِ يَا ذَا الجُودِ وَ الكَرَمِ فَاسْأَلُكَ بِهِ وَ بِاسْمِكَ المَاعْظَمِ المَاعْظَمِ المَاعْظَمِ الأَجَلِّ الأَكْرَمِ الَّذِي خَلَقْتَهُ فَاسْتَفَرَّ فِي ظِلِّكَ فَلَا يَخْرُجُ مِنْكَ إِلَى غَيْرِكَ أَنْ تُصَلِّىَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ وَ أَنْ تُجْعَلَنَا مِنَ العَامِلِينَ فِيهِ بِطَاعَتِكَ وَ الأَمَلِينَ فِيهِ لِشَفَاعَتِكَ اللَّهُمَّ اهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ السَّبِيلِ وَ اجْعَلْ مَقِيلَنَا عِنْدَكَ خَيْرَ مَقِيلٍ فِي ظِلِّ ظَلِيلٍ وَ مُلْكٍ جَزِيلٍ فَإِنَّكَ حَسْبُنَا وَ نِعْمَ الوَكِيلُ اللَّهُمَّ أَقْبَلْنَا مُفْلِحِينَ مُنْجِحِينَ غَيْرَ مَغْضُوبٍ عَلَيْنَا وَ لَا ضَالِّينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَزَائِمِ مَغْفِرَتِكَ وَ بِوَجِبِ رَحْمَتِكَ السَّلَامَةِ مِنْ كُلِّ إِثْمٍ وَ العَنِيمَةِ مِنْ كُلِّ بَرٍّ وَ النُّفُوزِ بِالجَنَّةِ وَ النِّجَاةِ مِنَ النَّارِ اللَّهُمَّ دَعَاكَ الدَّاعُونَ وَ دَعَوْتِكَ وَ سَأَلَكَ السَّائِلُونَ وَ سَأَلْتُكَ وَ طَلَبْتُ إِلَيْكَ الطَّالِبُونَ وَ طَلَبْتُ إِلَيْكَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الثَّقَةُ وَ الرَّجَاءُ وَ إِلَيْكَ مُنْتَهَى الرَّغْبَةِ فِي الدُّعَاءِ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اجْعَلِ اليَقِينَ فِي قَلْبِي وَ النُّورَ فِي بَصِيرَتِي وَ النَّصِيحَةَ فِي صِدْرِي وَ

ذَكَرَكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ عَلَى لِسَانِي وَرِزْقًا وَسِعًا غَيْرَ مَمْنُونٍ وَلَا مَحْظُورٍ فَارْزُقْنِي وَبَارِكْ لِي فِيمَا رَزَقْتَنِي وَاجْعَلْ غِنَايَ فِي نَفْسِي وَرَغْبَتِي فِيمَا عِنْدَكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس به سجده برو و بگو: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِمَعْرِفَتِهِ وَخَصَّنَا بِوِلَايَتِهِ وَوَقَّفَنَا لِبَطَاعَتِهِ شُكْرًا شُكْرًا صَدِّ مَرْتَبَةٍ پَس سَرَّازِ سَجْدَةٍ بَرْدَارٍ وَبِكَو: اللَّهُمَّ إِنِّي قَصَدْتُكَ بِحَاجَتِي وَاعْتَمَدْتُ عَلَيْكَ بِمَسْأَلَتِي وَتَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ بِأَيْمَتِي وَسَادَتِي اللَّهُمَّ انْفَعْنَا بِحُبِّهِمْ وَأُورِدْنَا مَوْرِدَهُمْ وَارْزُقْنَا مُرَافَقَتَهُمْ وَأَدْخِلْنَا الْجَنَّةَ فِي زُمْرَتِهِمْ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ و این دعا را سید برای روز مبعث ذکر کرده

روز بیست و هفتم

اشاره

از جمله اعیاد عظیمه است و روزی است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در آن روز به رسالت مبعوث گردید و جبرئیل به پیغمبری بر آن حضرت نازل شد و از برای آن چند عمل است

اول

غسل

دوم

روزه و آن یکی از چهار روزی است که در تمام سال امتیاز دارد برای روزه گرفتن و برابر است با روزه هفتاد سال

سوم

بسیار صلوات فرستادن

چهارم

زیارت حضرت رسول و امیر المؤمنین علیهما السلام

پنجم

شیخ در مصباح فرموده از ریان بن الصلت مروی است که: حضرت امام جواد علیه السلام در زمانی که در بغداد بود روز نیمه رجب و روز بیست و هفتم را روزه گرفت و جمیع حشم آن حضرت روزه گرفتند و ما را امر فرمود که به جا آوریم دوازده رکعت نماز که خوانده شود در هر رکعت حمد و سوره و بعد از فراغ از نمازها خوانده شود هر یک از حمد و توحید و معوذتین چهار مرتبه و لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ چهار مرتبه اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا چهار مرتبه لَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا چهار مرتبه

ششم

و نیز شیخ روایت کرده از جناب ابو القاسم حسین بن روح رحمه الله علیه که فرموده به جا می آوری در این روز دوازده رکعت نماز

می‌خوانی در هر رکعت حمد و سوره‌ای که آسان باشد و تشهد می‌خوانی و سلام می‌دهی و می‌نشین و می‌گویی بین هر دو رکعتی: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وِلِيٌّ مِنَ الدُّلِّ وَ كَبْرُهُ تَكْبِيرًا يَا عُدَّتِي فِي مُدَّتِي يَا صَاحِبِي فِي شِدَّتِي يَا وِلِيِّي فِي نِعْمَتِي يَا غِيَاثِي فِي رَعْبَتِي يَا نَجَاحِي فِي حَاجَتِي يَا حَافِظِي فِي غَيْبَتِي يَا كَافِيِّي فِي وَحِدَتِي يَا أُنْسِي فِي وَحْشَتِي أَنْتَ السَّائِرُ عَوْرَتِي فَلَكَ الْحَمْدُ وَأَنْتَ الْمُقِيلُ عَثْرَتِي فَلَكَ الْحَمْدُ وَأَنْتَ الْمُنْعِشُ صِرْعَتِي فَلَكَ الْحَمْدُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اسْتُرْ عَوْرَتِي وَ آمِنْ رَوْعَتِي وَ أَقْلِنِي عَثْرَتِي وَ اصْفِخْ عَن جُرْمِي وَ تَجَاوَزْ عَن سَيِّئَاتِي فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعِيدِ الصَّادِقِ الَّذِي كَانُوا يُوعِدُونَ پس چون فارغ شدی از نماز و دعا، می‌خوانی هر یک از حمد و اخلاص و معوذتین و قل یا ایها الکافرون و انا أنزلناه و آیه الکرسی را هفت مرتبه. و بعد می‌گویی: لا- إِلَهَ إِلَّا- اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ وَ سُبْحَانَ اللَّهِ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ هفت مرتبه و بعد می‌گویی هفت مرتبه اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا وَ می‌خوانی هر دعا که خواهی

هفتم

در اقبال و در بعض نسخ مصباح است که مستحب است در این روز این دعا را بخوانند: يَا مَنْ أَمَرَ بِالْعَفْوِ وَ التَّجَاوُزِ وَ ضَمَّنَ نَفْسَهُ الْعَفْوَ وَ التَّجَاوُزَ يَا مَنْ عَفَا وَ تَجَاوَزَ اعْفُ عَنِّي وَ تَجَاوَزْ يَا كَرِيمَ اللَّهُمَّ وَ قَدْ أَكْدَى الطَّلَبُ وَ أَعْيَتِ الْحِيلَةُ وَ الْمَذْهَبُ وَ دَرَسَتِ الْأَمَالُ وَ انْقَطَعَ الرَّجَاءُ إِلَّا مِنْكَ وَ حَيْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَجِدُ سَبِيلَ الْمَطَالِبِ إِلَيْكَ مُشْرَعَةً وَ مَنَاهِلَ الرَّجَاءِ لَدَيْكَ مُتْرَعَةً وَ أَبْوَابَ الدُّعَاءِ لِمَنْ دَعَاكَ مُفْتَحَةً وَ الْاسْتِعَانَةَ لِمَنْ اسْتَعَانَ بِكَ مُبَاحَةً وَ أَعْلَمُ أَنَّكَ لِدَاعِيكَ بِمَوْضِعِ إِجَابَتِهِ وَ لِلصَّارِخِ إِلَيْكَ بِمَرْصِدِ إِغَاثَتِهِ وَ أَنَّ فِي اللَّهْفِ إِلَى جُودِكَ وَ الضَّمَانِ بَعْدَتِكَ عِوَضًا مِنْ مَنَعِ الْبَاخِلِينَ وَ مَنْدُوحَةً عَمَّا فِي أَيْدِي الْمُسْتِثْنَاءِ ثَرِينٍ وَ أَنَّكَ لَا تَخْتَجِبُ عَن خَلْقِكَ إِلَّا- أَنْ تَحْجُبَهُمُ الْأَعْمَالَ دُونَكَ وَ قَدْ عَلِمْتُ أَنَّ أَفْضَلَ زَادِ الرَّاحِلِ إِلَيْكَ عَزْمُ إِرَادَةِ يَخْتَارُكَ بِهَا وَ قَدْ نَاجَاكَ بِعَزْمِ الْإِرَادَةِ قَلْبِي وَ أَسْأَلُكَ بِكُلِّ دَعْوَةٍ دَعَاكَ بِهَا رَاجٍ بَلَّغْتُهُ أَمَلُهُ أَوْ صَارِخٍ إِلَيْكَ أَغْنَتْ صِدْرَ حَتِّهِ أَوْ مَلْهُوفٍ مَكْرُوبٍ فَرَجَتْ كَرْبُهُ أَوْ مُذْنَبٍ خَاطِئٍ غَفَرَتْ لَهُ أَوْ مُعَافَى أَتَمَمْتَ نِعْمَتَكَ عَلَيْهِ أَوْ فَقِيرٍ أَهْدَيْتَ غِنَاكَ إِلَيْهِ وَ لِنَتْلِكَ الدَّعْوَةَ عَلَيْكَ حَقٌّ وَ عِنْدَكَ مَنَزَلَةٌ إِلَّا صَلَّيْتُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ قَضَيْتَ حَوَائِجِي حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ هَذَا رَجَبُ الْمُرَجَّبِ الْمُكْرَمِ الَّذِي أَكْرَمْتَنَا بِهِ أَوَّلَ أَشْهُرِ الْحُرْمِ أَكْرَمْتَنَا بِهِ مِنْ بَيْنِ الْأُمَمِ يَا ذَا الْجُودِ وَ الْكَرَمِ فَسَأَلْتُكَ بِهِ وَ بِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَجَلِّ الْأَكْرَمِ الَّذِي خَلَقْتَهُ فَاسْتَقَرَّ فِي ظِلِّكَ فَلَا يَخْرُجُ مِنْكَ إِلَى غَيْرِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ وَ تَجْعَلْنَا مِنَ الْعَامِلِينَ فِيهِ بِطَاعَتِكَ وَ الْأَمِلِينَ فِيهِ بِشَفَاعَتِكَ اللَّهُمَّ وَ اهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ السَّبِيلِ وَ اجْعَلْ مَقِيلَنَا عِنْدَكَ خَيْرَ مَقِيلٍ فِي ظِلِّ ظَلِيلٍ فَإِنَّكَ حَسْبُنَا وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ وَ السَّلَامُ عَلَى عِبَادِهِ الْمُضِيظِينَ وَ صِلَوَاتُهُ [صَلَاتُهُ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ وَ يَارِكَ لَنَا فِي يَوْمِنَا هَذَا الَّذِي فَضَلْتَهُ وَ بَكَرَامَتِكَ جَلَلْتَهُ وَ بِالْمَنْزِلِ الْعَظِيمِ الْأَعْلَى أَنْزَلْتَهُ صَلِّ عَلَى مَنْ فِيهِ إِلَى عِبَادِكَ أَرْسَلْتَهُ وَ بِالْمَحَلِّ الْكَرِيمِ أَخْلَلْتَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ صَلِّ عَلَيْهِ صَلِّ عَلَيْهِ دَائِمَةً تَكُونُ لَكَ شُكْرًا وَ لَنَا ذُخْرًا وَ اجْعَلْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا وَ اخْتِمْ لَنَا بِالسَّعَادَةِ إِلَى مُتْتَهَى آجَالِنَا وَ قَدْ قَبِلْتَ الْيُسَيْرَ مِنْ أَعْمَالِنَا وَ بَلَّغْتَنَا بِرَحْمَتِكَ أَفْضَلَ آمَالِنَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ سَلِّمْ مَوْلَاكَ مُحَمَّدَ بْنَ جَعْفَرِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ خَوَانِدِ فِي رُوزِي كِهَ أَنْ جَنَابِ رَا بَه جَانِبِ بَغْدَادِ حَرَكْتِ دَادَنْدِ وَ آن رُوزِ بِيَسْتِ وَ هَفْتَمِ رَجَبِ بُوْدِ وَ اَيْنِ دَعَا اَزْ مَذْخُورِ اِدْعِيهِ رَجَبِ اسْتِ

هشتم

سید در اقبال فرموده بخواند اللهم اني أسألك بالنجل الاعظم الدعاء و این دعا به روایت کفعمی در اعمال شب این روز گذشت

روز آخر ماه

غسل در آن وارد شده و روزه‌اش سبب آمرزش گناهان گذشته و آینده است و نماز سلمان به نحوی است که در روز اول گذشت

فصل دوم

در فضیلت و اعمال ماه شعبان است

بدان که شعبان ماه بسیار شریفی است و منسوب است به حضرت سید انبیاء صلی الله علیه و آله و آن حضرت این ماه را روزه می‌داشت و وصل می‌کرد به ماه رمضان و می‌فرمود: شعبان ماه من است هر که یک روز از ماه مرا روزه بدارد بهشت او را واجب شود و از حضرت صادق علیه السلام روایت است که: چون ماه شعبان داخل می‌شد حضرت امام زین العابدین علیه السلام اصحاب خود را جمع می‌نمود و می‌فرمود ای گروه اصحاب من می‌دانید این چه ماهی است این ماه شعبان است و حضرت رسول صلی الله علیه و آله می‌فرمود شعبان ماه من است پس روزه بدارید در این ماه برای محبت پیغمبر خود و برای تقرب به سوی پروردگار خود به حق آن خدائی که جان علی بن الحسین بدست قدرت اوست سوگند یاد می‌کنم که از پدرم حسین بن علی علیهما السلام شنیدم که فرمود شنیدم از امیر المؤمنین علیه السلام که هر که روزه دارد شعبان را برای محبت پیغمبر خدا و تقرب به سوی خدا دوست دارد خدا او را و نزدیک گرداند او را به کرامت خود در روز قیامت و بهشت را برای او واجب گرداند و شیخ روایت کرده از صفوان جمال که گفت: فرمود به من حضرت صادق علیه السلام که وادار کن کسانی را که در ناحیه و اطراف تو هستند بر روزه شعبان گفتم فدایت شوم مگر می‌بینی در فضیلت آن چیزی فرمود بلی به درستی که رسول خدا صلی الله علیه و آله هر گاه می‌دید هلال شعبان را امر می‌فرمود منادی را که ندا می‌کرد در مدینه ای اهل مدینه من رسولم از جانب رسول خدا صلی الله علیه و آله به سوی شما می‌فرماید آگاه باشید به درستی که شعبان ماه من است پس خدا رحمت کند کسی را که یاری کند مرا بر ماه من یعنی روزه بدارد آن را پس گفت حضرت صادق علیه السلام که امیر المؤمنین علیه السلام می‌فرمود که فوت نشد از من روزه شعبان از زمانی که شنیدم منادی رسول خدا صلی الله علیه و آله ندا کرد در شعبان و فوت نخواهد شد از من تا مدتی که حیات دارم إن شاء الله تعالی پس می‌فرمود که روزه دو ماه که شعبان و رمضان باشد توبه و مغفرت است از خدا و روایت کرده اسماعیل بن عبد الخالق که گفت: بودم نزد حضرت صادق علیه السلام که در میان آمد ذکر روزه شعبان حضرت فرمود که در فضیلت روزه شعبان چنین و چنان است حتی آنکه مردی مرتکب خون حرام می‌شود پس روزه می‌گیرد شعبان را نفع می‌بخشد او را و آمرزیده می‌شود و بدان که اعمال این ماه شریف بر دو قسم است اعمال مشترکه و اعمال مختصه اما

اعمال مشترکه

اشاره

پس آن چند امر است

اول

هر روز هفتاد مرتبه بگوید: اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَ أَسْأَلُهُ التَّوْبَةَ

دوم

هر روز هفتاد مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ وَ در بعضی روایات الحی القیوم

پیش از الرحمن الرحیم است و عمل بهر دو خوب است و از روایات مستفاد می‌شود که بهترین دعاها و ذکرها در این ماه استغفار است و هر که هر روز از این ماه استغفار کند هفتاد مرتبه مثل آن است که هفتاد هزار در ماههای دیگر استغفار کند

سوم

تصدق کند در این ماه اگرچه به نصف دانه خرمایی باشد تا حق تعالی بدن او را بر آتش جهنم حرام گرداند از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: از آن جناب سؤال کردند از فضیلت روزه رجب فرمود چرا غافلید از روزه شعبان راوی عرض کرد یا ابن رسول الله چه ثواب دارد کسی که یک روز از شعبان را روزه بدارد فرمود به خدا قسم بهشت ثواب او است عرض کرد یا ابن رسول الله بهترین اعمال در این ماه چیست فرمود تصدق و استغفار هر که تصدق کند در ماه شعبان حق تعالی آن را تربیت کند همچنان که یکی از شما شتر بچه‌اش را تربیت می‌کند تا آنکه در روز قیامت برسد به صاحبش در حالتی که به قدر کوه احد شده باشد

چهارم

در تمام این ماه هزار بار بگوید لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ لَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَ لَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ که ثواب بسیار دارد از جمله آنکه عبادت هزار ساله در نامه عملش بنویسند

پنجم

در هر پنجشنبه این ماه دو رکعت نماز کند در هر رکعت بعد از حمد صد مرتبه توحید و بعد از سلام صد بار صلوات بفرستد تا حق تعالی برآورد هر حاجتی که دارد از امر دین و دنیای خود و روزه‌اش نیز فضیلت دارد و روایت شده که: در هر روز پنجشنبه ماه شعبان زینت می‌کنند آسمانها را پس ملائکه عرض می‌کنند خداوند! بیامرز روزه داران این روز را و دعای ایشان را مستجاب گردان و در خبر مروی است که هر که روز دوشنبه و پنجشنبه شعبان را روزه دارد حق تعالی بیست حاجت از حوائج دنیا و بیست حاجت از حاجتهای آخرت او را برآورد

ششم

در این ماه صلوات بسیار فرستد

هفتم

در هر روز از شعبان در وقت زوال و در شب نیمه آن بخواند این صلوات مرویه از حضرت امام زین العابدین علیه السلام را: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ شَجَرَةَ التُّبْوَةِ وَ مَوْضِعَ الرِّسَالَةِ وَ مُخْتَلَفِ الْمَلَائِكَةِ وَ مَعْدِنِ الْعِلْمِ وَ أَهْلِ بَيْتِ الْوَحْيِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الْفَلَكَ الْجَارِيَةِ فِي اللَّجَجِ الْغَامِرَةِ يَا مَنْ مَنْ رَكِبَهَا وَ يَغْرُقُ مَنْ تَرَكَهَا الْمُتَقَدِّمُ لَهُمْ مَارِقٌ وَ الْمُتَأَخِّرُ عَنْهُمْ زَاهِقٌ وَ اللَّارِمُ لَهُمْ لَاحِقٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الْكَهْفِ الْحَصِيِّينَ وَ غِيَاثِ الْمُضْطَرِّ الْمُسْتَكِينِ وَ مَلَجِ الْهَارِبِينَ وَ عِصْمَةِ الْمُعْتَصِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ صِيْلَةً كَثِيرَةً تَكُونُ لَهُمْ رِضَى وَ لِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ آدَاءً وَ قِضَاءً بِحَوْلِ مِنْكَ وَ قُوَّةِ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ الْأَبْرَارِ الْأَخْيَارِ الَّذِينَ أُوجِبَتْ حُقُوقُهُمْ وَ فَرَضَتْ طَاعَتُهُمْ وَ لَا يَتَّهَمُهُمُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ

مُحَمَّدٍ وَاعْمُرْ قَلْبِي بِطَاعَتِكَ وَلَا تُخْزِنِي بِمَعْصِيَتِكَ وَارْزُقْنِي مُوَسَاةً مَنْ قَتَرْتَ عَلَيْهِ مِنْ رِزْقِكَ بِمَا وَسَعَتْ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ وَنَشَرْتَ عَلَيَّ مِنْ عَذْلِكَ وَأَحْيَيْتَنِي تَحْتَ ظِلِّكَ وَهَذَا شَهْرُ نَبِيِّكَ سَيِّدِ رُسُلِكَ شَعْبَانَ الَّذِي حَقَّقْتَهُ مِنْكَ بِالرَّحْمَةِ وَالرِّضْوَانِ الَّذِي كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ يَدْأُبُ فِي صِيَامِهِ وَقِيَامِهِ فِي لَيْلِيهِ وَأَيَّامِهِ بِخُوعَا لَكَ فِي إِكْرَامِهِ وَإِعْظَامِهِ إِلَى مَحَلِّ حِمَامِهِ اللَّهُمَّ فَأَعِنَّا عَلَى الْإِسْتِثْنَانِ بِسُنَّتِهِ فِيهِ وَنِيْلِ الشَّفَاعَةِ لِمَدِينَةِ اللَّهِ وَاجْعَلْهُ لِي شَفِيعًا مُشَفَّعًا وَطَرِيقًا إِلَيْكَ مَهْيَعًا وَاجْعَلْنِي لَهُ مُتَّبِعًا حَتَّى أَلْقَاكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَنِّي رَاضِيًا وَعَنْ ذُنُوبِي غَاضِيًا قَدْ أُوجِبْتَ لِي مِنْكَ الرَّحْمَةَ وَالرِّضْوَانَ وَأَنْزَلْتَنِي دَارَ الْقَرَارِ وَمَحَلَّ الْأَخْيَارِ

هشتم

بخواند این مناجات مرویه از ابن خالویه را که نقل کرده و گفته این مناجات حضرت امیر المؤمنین و امامان از فرزندان او علیهم السلام است که در ماه شعبان می خوانند: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاسْمَعْ دُعَائِي إِذَا دَعَوْتُكَ وَاسْمَعْ نِدَائِي إِذَا نَادَيْتُكَ وَأَقْبَلْ عَلَيَّ إِذَا نَاجَيْتُكَ فَقَدْ هَرَبْتُ إِلَيْكَ وَوَقَفْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ مُسْتَكِينًا لَكَ مُتَضَرِّعًا إِلَيْكَ رَاجِيًا لِمَا لَدَيْكَ تَوَابِي وَتَعَلَّمُ مَا فِي نَفْسِي وَتَخْبِرُ حَاجَتِي وَتَعْرِفُ ضَعْفِي وَلا يَخْفَى عَلَيَّكَ أَمْرٌ مُنْقَلَبِي وَمَثْوَايَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُبْدِيَ بِهِ مِنْ مَنْطِقِي وَأَتَفَوَّهُ بِهِ مِنْ طَلِبَتِي وَارْجُوهُ لِعِاقِبَتِي وَقَدْ جَرَتْ مَقَادِيرُكَ عَلَيَّ يَا سَيِّدِي فِيمَا يَكُونُ مِنِّي إِلَى آخِرِ عُمْرِي مِنْ سِرِّرَتِي وَعِلَانِيَتِي وَبِيَدِكَ لَا يَبِيدُ غَيْرُكَ زِيَادَتِي وَنَقْصَتِي وَنَفْعِي وَضَرَرِي إِلَهِي إِنْ حَرَمْتَنِي فَمِنْ ذَا الَّذِي يَرْزُقُنِي وَإِنْ خَذَلْتَنِي فَمِنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُنِي إِلَهِي أَعُوذُ بِكَ مِنْ غَضَبِكَ وَحُلُولِ سَخَطِكَ إِلَهِي إِنْ كُنْتُ غَيْرَ مُسْتَأْهِلٍ لِرَحْمَتِكَ فَأَنْتَ أَهْلٌ أَنْ تَجُودَ عَلَيَّ بِفَضْلِ سَعَتِكَ إِلَهِي كَأَنِّي بِنَفْسِي وَأَقْفَهُ بَيْنَ يَدَيْكَ وَقَدْ أَظَلَّهَا حُسْنُ تَوَكُّلِي عَلَيْكَ فَقُلْتُ [فَفَعَلْتَ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَتَعَمَّدْتَنِي بِعَفْوِكَ إِلَهِي إِنْ عَفَوْتَ فَمَنْ أَوْلَى مِنْكَ بِذَلِكَ وَإِنْ كَانَ قَدْ دَنَا أَجْلِي وَكَأَنَّ يَدْنِي] يَدْنُ مِنْكَ عَمَلِي فَقَدْ جَعَلْتَ الْإِفْرَارَ بِالذَّنْبِ إِلَيْكَ وَسَيِّئَتِي إِلَهِي قَدْ جُرْتُ عَلَى نَفْسِي فِي النَّظَرِ لَهَا فَلَهَا الْوَيْلُ إِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَهَا إِلَهِي لَمْ يَزَلْ بُرُكَ عَلَيَّ أَيَّامَ حَيَاتِي فَلَا تَقْطَعْ بَرَكَ عَنِّي فِي مَمَاتِي إِلَهِي كَيْفَ آيَسُ مِنْ حُسْنِ نَظَرِكَ لِي بَعْدَ مَمَاتِي وَأَنْتَ لَمْ تُؤَلِّنِي [تُؤَلِّنِي إِلَّا الْجَمِيلَ فِي حَيَاتِي إِلَهِي تَوَلَّ مِنْ أَمْرِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَعَيْدُكَ عَلَيَّ بِفَضْلِكَ عَلَيَّ مُيَذَّبٌ قَدْ عَمَّرَهُ جَهْلُهُ إِلَهِي قَدْ سَتَرْتَ عَلَيَّ ذُنُوبًا فِي الدُّنْيَا وَأَنَا أَخْرُجُ إِلَى سِرِّهَا عَلَيَّ مِنْكَ فِي الْآخِرَةِ [إِلَهِي قَدْ أَحْسَنْتَ إِلَيَّ إِذْ لَمْ تُظَاهِرْهَا لِأَخِي مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ فَلَا تَفْضَحْنِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى رُءُوسِ الْأَشْهَادِ إِلَهِي جُودُكَ بَسِطْ أَمْلِي وَعَفْوُكَ أَفْضَلُ مِنْ عَمَلِي إِلَهِي فَسِرَّنِي بِلِقَائِكَ يَوْمَ تَقْضَى فِيهِ بَيْنَ عِبَادِكَ إِلَهِي اعْتِذَارِي إِلَيْكَ اعْتِذَارُ مَنْ لَمْ يَسْتَعِنْ عَنِ قَبُولِ عِذْرِهِ فَاقْبَلْ عِذْرِي يَا أَكْرَمَ مَنْ اعْتَذَرَ إِلَيْهِ الْمُسِيئُونَ إِلَهِي لَا تَزِدْ حَاجَتِي وَلَا تُحَيِّبْ طَمَعِي وَلَا تَقْطَعْ مِنْكَ رَجَائِي وَأَمْلِي إِلَهِي لَوْ أَرَدْتَ هَوَانِي لَمْ تَهْدِنِي وَلَوْ أَرَدْتَ فَصِيحَتِي لَمْ تُعَافِنِي إِلَهِي مَا أَظُنُّكَ تَزِدُّنِي فِي حَاجَتِي قَدْ أَفْنَيْتُ عُمْرِي فِي طَلَبِهَا مِنْكَ إِلَهِي فَلَكَ الْحَمْدُ أَبَدًا أَبَدًا دَائِمًا سَرْمَدًا يَزِيدُ وَلَا يَبِيدُ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى إِلَهِي إِنْ أَخَذْتَنِي بِجُرْمِي أَخَذْتَنِكَ بِعَفْوِكَ وَإِنْ أَخَذْتَنِي بِذُنُوبِي أَخَذْتَنِكَ بِمَغْفِرَتِكَ وَإِنْ أَدْخَلْتَنِي النَّارَ أَعْلَمْتُ أَهْلَهَا أَنِّي أُحِبُّكَ إِلَهِي إِنْ كَانَ صِغْرٌ فِي جَنْبِ طَاعَتِكَ عَمَلِي فَقَدْ كَثُرَ فِي جَنْبِ رَجَائِكَ أَمْلِي إِلَهِي كَيْفَ أَنْقَلْبُ مِنْ عِنْدِكَ بِالْخَبِيئَةِ مَحْرُومًا وَقَدْ كَانَ حُسْنُ ظَنِّي بِجُودِكَ أَنْ تَقْلِبْنِي بِالنَّجَاةِ مَرْحُومًا إِلَهِي وَقَدْ أَفْنَيْتُ عُمْرِي فِي شَرِّهِ السُّهُوِ عَنكَ وَأَبْلَيْتُ شَبَابِي فِي سَكْرَةِ التَّبَاعُدِ مِنْكَ إِلَهِي فَلَمْ أَسْتَيْقِظْ أَيَّامَ اغْتِرَارِي بِكَ وَرُكُونِي إِلَى سَبِيلِ سَخَطِكَ إِلَهِي وَأَنَا عِنْدَكَ وَأَبْنُ عِبْدِكَ قَائِمٌ بَيْنَ يَدَيْكَ مُتَوَسِّلٌ بِكَرَمَتِكَ إِلَيْكَ إِلَهِي أَنَا عَبْدٌ أَنْتَ صِلْ إِلَيْكَ مِمَّا كُنْتُ أَوَاجِهُكَ بِهِ مِنْ قَلْبِي أَسْتَيْحِيائِي مِنْ نَظَرِكَ وَأَطْلُبُ الْعَفْوَ مِنْكَ إِذْ الْعَفْوُ نَعْتُ لِكْرَمِكَ إِلَهِي لَمْ يَكُنْ لِي حَوْلٌ فَأَنْتَقِلُ بِهِ عَنْ مَعْصِيَتِكَ إِلَّا فِي وَفْتٍ أَيْفُظْتَنِي لِمَحَبَّتِكَ وَكَمَا أَرَدْتُ أَنْ أَكُونَ كُنْتُ فَشَكَرْتُكَ بِإِدْحَالِي فِي كَرَمِكَ وَتَطْهِيرِ قَلْبِي مِنْ أَوْسَاخِ الْعُقْلَةِ عَنكَ إِلَهِي انْظُرْ إِلَيَّ نَظْرَ مَنْ نَادَيْتَهُ فَأَجَابَكَ وَاسْتَعْمَلْتَهُ بِمَعُونَتِكَ فَأَطَاعَكَ يَا قَرِيبًا لَا يَبْعُدُ عَنِ الْمُعْتَرِّ بِهِ وَيَا جَوَادًا لَا يَبْخُلُ عَمَّنْ رَجَا ثَوَابَهُ إِلَهِي هَبْ لِي قَلْبًا يُدِينِيهِ مِنْكَ شَوْقُهُ وَلسَانًا يُرْفَعُ إِلَيْكَ صِدْقُهُ وَنَظْرًا يُقَرِّبُهُ مِنْكَ حَقُّهُ إِلَهِي إِنْ مَنْ تَعَرَّفَ بِكَ غَيْرَ مَجْهُولٍ وَمَنْ لَادَ بِكَ غَيْرَ مَخْذُولٍ وَمَنْ أَقْبَلْتَ عَلَيْهِ غَيْرَ مَمْلُوكٍ [مَمْلُولٍ إِلَهِي إِنْ مَنْ أَنْتَهَجَ بِكَ لِمُسْتَنْبِرٍ وَإِنْ مَنْ اغْتَصَمَ بِكَ لِمُسْتَجِيرٍ وَقَدْ لُدْتُ بِكَ يَا إِلَهِي فَلَا تُخَيِّبْ ظَنِّي مِنْ رَحْمَتِكَ وَلَا تَحْجِبْنِي عَنْ رَأْفَتِكَ إِلَهِي

أَقِمْنِي فِي أَهْلِ وَلَايَتِكَ مُقَامَ مَنْ رَجَا الزِّيَادَةَ مِنْ مَحَبَّتِكَ إِلَهِي وَ أَلْهَمْنِي وَلَهَا بِذِكْرِكَ إِلِي ذِكْرِكَ وَ هَمِّتِي فِي رَوْحِ نَجَاحِ أَسْمَائِكَ وَ مَحَلِّ قُدْسِكَ إِلَهِي بِحَبِّكَ عَلَيَّكَ إِلَّا- أَلْحَقْتَنِي بِمَحَلِّ أَهْلِ طَاعَتِكَ وَ الْمَثْوَى الصَّالِحِ مِنْ مَرْضَاتِكَ فَإِنِّي لَا أَقْدِرُ لِنَفْسِي دَفْعًا وَلَا أَمْلِكُ لَهَا نَفْعًا إِلَهِي أَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيفُ الْمَذْنُوبُ وَ مَمْلُوكُكَ الْمُتَعَبِّبُ [الْمُعِيبُ فَلَا تَجْعَلْنِي مِمَّنْ صِرَفَتْ عَنْهُ وَجْهَكَ وَ حَجَبَهُ سَهْوَةٌ عَنْ عَفْوِكَ إِلَهِي هَبْ لِي كَمَالَ الْإِنْقِطَاعِ إِلَيْكَ وَ أَنْزِ أَبْصَارَ قُلُوبِنَا بِضِيَاءِ نَظَرِهَا إِلَيْكَ حَتَّى تَخْرُقَ أَبْصَارَ الْقُلُوبِ حُجُبَ التُّورِ فَتَصِلَ إِلَى مَعْدِنِ الْعَظَمَةِ وَ تَصَيِّرَ أَرْوَاحَنَا مُعَلِّقَةً بِعِزِّ قُدْسِكَ إِلَهِي وَ اجْعَلْنِي مِمَّنْ نَادَيْتَهُ فَأَجَابَكَ وَ لَا حَظَّتْهُ فَصِيحَةٌ لِجَلَالِكَ فَتَجِدْتَهُ سِتْرًا وَ عَمِلَ لَكَ جَهْرًا إِلَهِي لَمْ أُسَلِّطْ عَلَى حُسْنِ ظَنِّي قُتُوطَ الْإِيَّاسِ وَ لَا انْقَطَعَ رَجَائِي مِنْ جَمِيلِ كَرَمِكَ إِلَهِي إِنْ كَانَتْ الْخَطَايَا قَدْ أَشَقَطْتَنِي لَمَدَيْكَ فَاصْفَحْ عَنِّي بِحُسْنِ تَوَكُّلِي عَلَيَّكَ إِلَهِي إِنْ حَطَّتْني الذُّنُوبُ مِنْ مَكَارِمِ لُطْفِكَ فَقَدْ تَبَهَّنِي الْيَقِينُ إِلَيَّ كَرَمِ عَطْفِكَ إِلَهِي إِنْ أَنَا مَتَيْتِي الْعُقْلَةَ عَنِ الْإِسْتِعْدَادِ لِلِقَائِكَ فَقَدْ تَبَهَّنْتِي الْمَعْرِفَةُ بِكَرَمِ الْإِلَهِي إِنْ دَعَانِي إِلَى النَّارِ عَظِيمِ عِقَابِكَ فَقَدْ دَعَانِي إِلَى الْجَنَّةِ جَزِيلِ ثَوَابِكَ إِلَهِي فَلَكَ أَشْأَلُ وَ إِلَيْكَ أَتَبْتُهُلُ وَ أَرْعَبُ وَ أَشْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَجْعَلَنِي مِمَّنْ يُدِيمُ ذِكْرَكَ وَ لَا يَنْقُضُ عَهْدَكَ وَ لَا يَغْفُلُ عَنْ شُكْرِكَ وَ لَا يَسْتَحْفِ بِأَمْرِكَ إِلَهِي وَ أَلْحَقْنِي بِنُورِ عِزِّكَ الْأَبْهَجِ فَأَكُونَ لَكَ عَارِفًا وَ عَنْ سِوَاكَ مُنْحَرِفًا وَ مِنْكَ خَائِفًا مُرَاقِبًا يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ رَسُولِهِ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ وَ سَلِّمْ تَسْلِيمًا كَثِيرًا وَ اَيْنِ از مناجاتهای جلیل القدر ائمه علیهم السلام است و بر مضامین عالیہ مشتمل است و در هر وقت که حضور قلبی باشد خواندن آن مناسب است

و اما اعمال مختصه شعبان

شب اول

نمازهای بسیار در اقبال ذکر شده از جمله دوازده رکعت به حمد و یازده مرتبه توحید

روز اول

روزه‌اش فضیلت بسیار دارد و از حضرت صادق علیه السلام روایت است که هر که روزه بگیرد روز اول شعبان را واجب شود برای او بهشت البته. و سید بن طاووس ثواب بسیاری نقل کرده از حضرت رسول صلی الله علیه و آله برای کسی که سه روز اول این ماه را روزه دارد و در شبهای آنها دو رکعت نماز کند در هر رکعت حمد یک مرتبه و توحید یازده مرتبه و بدان که در تفسیر امام علیه السلام خبری در فضیلت شعبان و روز اول آن ذکر شده که فوائد بسیار در آن مندرج است و شیخ ما ثقة الاسلام نوری نور الله مرقدہ آن خبر را ترجمه نموده و در آخر کتاب کلمه طیبہ ذکر فرموده و چون آن خبر طولانی است و مقام را گنجایش تمام آن نیست ما مختصر آن را در اینجا ذکر می‌کنیم: حاصل آن خبر آن است که: حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در روز اول شعبانی گذشت به جماعتی که در مسجدی نشسته بودند و در امر قدر و امثال آن گفتگو می‌کردند و بلند شده بود صداهای ایشان و سخت شده بود لجاجت و جدال ایشان پس حضرت ایستاد و بر ایشان سلام کرد آنها جواب سلام دادند و برای آن جناب برخاستند و خواهش کردند که نزد ایشان بنشیند آن حضرت به ایشان اعتنایی نکرد و فرمود: ای گروهی که سخن می‌گویید در چیزی که نفع نمی‌رساند آیا ندانستید که خدای تعالی را بندگانی است که ساکت کرده ایشان را خوف بدون آنکه عاجز باشند از گفتن یا لال باشند بلکه ایشان هر گاه به خاطر آرند عظمت خداوند را شکسته می‌شود زبانهایشان و کنده می‌شود دل‌هایشان و می‌رود عقل‌هایشان و مبهوت می‌شوند به جهت اعزاز و اجلال و اعظام خداوند پس هر گاه بخود آمدند از این حالت رو می‌آورند به سوی خدا به کردارهای پاکیزه می‌شمرند نفسهای خود را با ستمکاران و خطاکاران و حال آنکه ایشان منزهد از تقصیر و تفریط مگر آنکه ایشان

راضی نمی‌شوند برای خدا به کردار اندک و بسیار نمی‌شمرند برای او عمل زیاد را و پیوسته مشغولند به اعمال. پس ایشان چنانند که هر وقت نظر کنی به ایشان ایستادگانند به عبادت ترسان و هراسان در بیم و اضطرابند. پس کجایید شما از ایشان ای گروه تازه کارها آیا ندانستید که داناترین مردم به قدر ساکت‌ترین ایشانند از آن و اینکه جاهلترین مردم به قدر سخنگوترین ایشانند در او ای گروه تازه کارها امروز غره شعبان کریم است نامیده است او را پروردگار ما شعبان به جهت پراکنده شدن خیرات به تحقیق که باز کرده پروردگار شما در او درهای حسنات خود را و جلوه داده به شما قصرها و خیرات او را به قیمت ارزانی و کارهای آسانی پس بخرید آن را و جلوه داده برای شما ابلیس لعین شعبه‌های شرور و بلاهای خود را و شما پیوسته می‌کوشید در گمراهی و طغیان و متمسک می‌شوید به شعبه‌های ابلیس و رو می‌گردانید از شعبه‌های خیرات که باز شده برای شما درهای او و این غره ماه شعبان است و شعبه‌های خیرات او نماز است و روزه و زکات و امر به معروف و نهی از منکر و بر والدین و خویشان و همسایگان و اصلاح ذات البین و صدقه بر فقرا و مساکین بر خود کلفت می‌دهید چیزی را که برداشته شده از شما یعنی امر قضا و قدر و چیزی که نهی کرده شده‌اید از فرورفتن در آن از کشف سرهای خدا که هر که تفتیش کند از آنها از تباه شدگان است آگاه باشید به درستی که اگر شما واقف شوید بر آنچه مهیا فرموده پروردگار عز و جل برای مطیعین از بندگانش در امروز هر آینه باز خواهید داشت خود را از آنچه در او هستید و شروع خواهید کرد در آنچه امر کردند شما را به آن گفتند یا امیر المؤمنین و چیست آنکه آن را خداوند مهیا فرموده در این روز برای مطیعین خود پس حضرت نقل فرمود قصه آن لشکری را که رسول خدا صلی الله علیه و آله به جهاد کفار فرستاده بود و دشمنان شب بر ایشان شیخون زدند و آن شبی تاریک و سخت ظلمانی بود و مسلمانان در خواب بودند و کسی از ایشان بیدار نبود جز زید بن حارثه و عبد الله بن رواحه و قتاده بن نعمان و قیس بن عاصم منقری که هر کدام در یک جانب ایشان بیدار و مشغول نماز و قرآن خواندن بودند دشمنان مسلمانان را تیر باران کردند و به واسطه تاریکی و ندیدن مسلمانان دشمنان را تا از آنها احتراز کنند نزدیک بود که هلاک شوند که ناگاه از دهان این چند نفر نورهایی ساطع شد که لشکرگاه مسلمانان را روشن کرده و سبب قوت و دلیری ایشان شده پس شمشیر کشیده و دشمنان را کشته و زخم‌دار و اسیر نمودند و چون مراجعت نمودند و برای حضرت رسول صلی الله علیه و آله نقل کردند فرمود: این نورها به جهت اعمال این برادران شما است در غره ماه شعبان پس یک یک آن اعمال را حضرت نقل کردند تا آنکه فرمودند چون روز اول شعبان می‌شود پراکنده می‌کند ابلیس لشکر خود را در اطراف زمین و آفاق آن و می‌گوید به ایشان که سعی کنید در کشیدن بعضی از بندگان خدا را به سوی خود در این روز. و به درستی که خدای عز و جل پراکنده می‌کند ملائکه را در اطراف زمین و آفاق او و به ایشان می‌فرماید برآستی نگاه دارید بندگان مرا و ارشاد کنید ایشان را پس همه ایشان نیک بخت می‌شوند به شما مگر آنکه امتناع و سرکشی کند پس به درستی که او از حد گذشته می‌گردد در حزب ابلیس و جنود او به درستی که خداوند عز و جل چون روز اول ماه شعبان می‌شود امر می‌کند به درهای بهشت پس باز می‌شود و امر می‌کند درخت طوبی را پس نزدیک می‌کند شاخه‌های خود را بر این دنیا آنگاه ندا می‌کند منادی پروردگار عز و جل ای بندگان خدا این شاخه‌های درخت طوبی است پس در آویزید به او که بلند کند شما را به سوی بهشت و این شاخه‌های درخت زقوم است پس بترسید از او که نبرد شما را به سوی دوزخ رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود قسم به آنکه مرا به راستی به رسالت مبعوث نموده که هر که فرا گیرد دری از خیر و نیکی را در این روز پس به تحقیق که در آویخته به شاخه‌ای از شاخه‌های درخت طوبی پس او کشاننده است او را به سوی بهشت و هر که فرا گیرد دری از شر را در امروز پس به تحقیق که در آویخته به شاخه‌ای از شاخه‌های درخت زقوم پس آن کشاننده است او را به سوی آتش آنگاه فرمود رسول خدا صلی الله علیه و آله پس هر کس که نماز مستحبی کند امروز برای خدا پس در آویخته به شاخه‌ای از آن و هر که روزه گیرد در این روز پس به تحقیق که در آویخته به شاخه‌ای از آن و هر که صلح دهد میان زن و شوهرش یا پدر و فرزندش یا خویشاوندانش یا مرد و زن همسایه‌اش یا مرد و زن بیگانه پس به تحقیق که در آویخته از آن به شاخه‌ای و کسی که تخفیف دهد

پیشانی را از طلبی که از او دارد یا کم کند از آن پس به تحقیق که در آویخته از آن به شاخه‌ای و کسی که نظر کند در حساب خود پس ببیند قرض کهنه را که صاحبش از آن مایوس شده پس ادا کند آن را پس به تحقیق که در آویخته به شاخه‌ای از آن و کسی که کفالت کند یتیمی را پس به تحقیق که در آویخته از آن به شاخه‌ای و کسی که باز دارد سفیهی را از عرض مؤمنی پس به تحقیق که در آویخته از آن به شاخه‌ای و کسی که بخواند قرآن یا چیزی از آن را پس به تحقیق که در آویخته از آن به شاخه‌ای و کسی که یاد آرد خدای را و بشمرد نعمتهای او را و شکر کند پس به تحقیق که در آویخته از آن به شاخه‌ای و کسی که عیادت کند مرضی را پس به تحقیق که در آویخته از آن به شاخه‌ای و کسی که نیکی کند پدر و مادر خود یا یکی از آنها را پس به تحقیق که در آویخته از آن به شاخه‌ای و کسی که پیش از این روز به غضب آورده بود ایشان را پس خشنودشان کرد در این روز پس به تحقیق که در آویخته از آن به شاخه‌ای و هر که تشییع کند جنازه را پس به تحقیق که در آویخته از آن به شاخه‌ای و کسی که تسلیت دهد در آن مصیبت زده را پس به تحقیق که در آویخته از آن به شاخه‌ای و همچنین هر کسی که به جا آورد چیزی را از ابواب خیر در این روز پس به تحقیق در آویخته از آن به شاخه‌ای آنگاه فرمود رسول خدا صلی الله علیه و آله قسم به آنکه مرا به راستی به پیغمبری مبعوث فرموده که هر کس که فراگیرد دری از شر و گناه را در این روز پس به تحقیق که در آویخته به شاخه‌ای از شاخه‌های درخت زقوم پس آن کشاننده است او را به سوی آتش آنگاه فرمود قسم به آنکه مرا برآستی به پیغمبری فرستاده که هر کس تقصیر کند در این روز نماز واجبی خود را و ضایع کند آن را پس به تحقیق که در آویخته از آن درخت به شاخه‌ای و هر کس که بیاید در نزد او فقیری ضعیف که می‌داند بدی حال او را و او قادر است بر تغییر حالش بدون آنکه ضرری به او برسد و کسی هم نیست از او نیابت کند و بنشیند به جای او پس واگذارد او را که ضایع شود و هلاک گردد و دست او را نگیرد پس به تحقیق که در آویخته به شاخه‌ای از آن و کسی که عذر خواهی کند از او بدکاری پس نپذیرد عذر او را آنگاه عقوبت نکند او را به قدر بدی او بلکه بیفزاید بر آن پس به تحقیق که در آویخته به شاخه‌ای از آن و کسی که جدائی اندازد میان شوهری با زنش یا پدر با فرزندش یا برادر با برادرش یا خویشی با خویشش یا میان دو همسایه یا میان دو رفیق یا دو خواهر پس به تحقیق که در آویخته از آن به شاخه‌ای و کسی که سخت بگیرد بر تنگدستی و حال آنکه می‌داند تنگدستی او را پس بیفزاید بر غیظ او بلای او پس به تحقیق که در آویخته از آن به شاخه‌ای و کسی که بر او دینی باشد پس منکر شود آن را بر صاحبش و تعدی کند بر او تا آنکه باطل کند دین او را پس به تحقیق که در آویخته از آن به شاخه‌ای و کسی که جفا کند یتیمی را و آزار رساند او را و مال او را تباه کند پس به تحقیق که در آویخته به شاخه‌ای از آن و کسی که داخل شود در عرض برادر مؤمن خود و وادارد مردم را بر آن پس به تحقیق که در آویخته به شاخه‌ای از او و کسی که آوازه‌خوانی کند به قسمی از خوانندگی که برانگیزاند در آن خواندن بر معاصی پس به تحقیق که در آویخته به شاخه‌ای از او و کسی که بنشیند بشمرد کارهای قبیح خود را در جنگها و انواع ستم خود را بر بندگان خدا و افتخار کند بر آن پس به تحقیق که در آویخته به شاخه‌ای از آن و کسی که همسایه‌اش مرضی شده پس او را عیادت نکرد محض استخفاف به شان او پس به تحقیق که در آویخته به شاخه‌ای از آن و کسی که همسایه‌اش مرد پس مشایعت نکرد جنازه او را به جهت خوار بودن او در نظرش پس به تحقیق که در آویخته از آن به شاخه‌ای و کسی که اعراض کند از مصیبت زده و جفا کند او را محض حقارت و کوچکی او در نزدش پس به تحقیق که در آویخته از آن به شاخه‌ای و کسی که عاق کند پدر و مادر خود یا یکی از آن دو را پس به تحقیق که در آویخته به شاخه‌ای از آن و کسی که پیش ایشان را عاق کرده بود و خشنود نکرد ایشان را امروز و حال آنکه قدرت دارد بر آن پس به تحقیق که در آویخته به شاخه‌ای از آن و همچنین هر کس بکند کاری از سایر اقسام شر را پس به تحقیق که در آویخته به شاخه‌ای از آن و قسم به آنکه مرا به راستی به پیغمبری فرستاده که در آویختگان به شاخه‌های درخت طوبی بلند می‌کند ایشان را آن شاخه‌ها به سوی بهشت آنگاه رسول خدا صلی الله علیه و آله نظر خود را به جانب آسمان انداخت اندکی و می‌خندید و مسرور بود آنگاه نظر مبارک را به زیر انداخت به سوی زمین پس پیشانی مبارک را

درهم کشید و روی مبارکش ترش شد آنگاه رو کرد به اصحاب خود و فرمود قسم به آنکه فرستاده محمد را براستی به پیغمبری که دیدم به تحقیق درخت طوبی را که بلند می‌شد و بلند می‌کرد آنان که به او درآویخته بودند به سوی بهشت و دیدم بعضی از ایشان را که درآویخته بود به یک شاخه از آن و بعضی درآویخته بودند به دو شاخه از آن یا به چند شاخه بر حسب فراگرفتن ایشان مر طاعت را و به درستی که هر آینه می‌بینم زید بن حارثه را که درآویخته به بیشتر شاخه‌های از آن پس آن شاخه‌ها بلند می‌کند او را به اعلیٰ علیین بهشت پس از این جهت خندیدم و خوشحال شدم پس نگاه کردم به سوی زمین پس قسم به آنکه مرا براستی به پیغمبری فرستاده که دیدم درخت زقوم را که پایین می‌رفت شاخه‌های او و پایین می‌برد درآویختگان به او را به سوی دوزخ و دیدم پاره‌ای از ایشان را درآویخته به شاخه‌ای و دیدم پاره‌ای از ایشان که درآویخته به دو شاخه یا به چند شاخه بر حسب فراگرفتن او مر قبایح را و به درستی که هر آینه می‌بینم بعضی از منافقین را که درآویخته به بیشتر شاخه‌های او و آنها فرو می‌برند او را به اسفل درکات او پس از این جهت روی خود را ترش کردم و پیشانی را درهم کشیدم.

روز سوم

روز مبارکی است که شیخ در مصباح فرموده در این روز متولد شد جناب حسین بن علی علیهما السلام و بیرون آمد توفیق شریف به سوی قاسم بن علاء همدانی و کیل حضرت امام حسن عسکری علیه السلام که مولای ما حسین علیه السلام متولد شد روز پنجشنبه سوم شعبان پس روزه بگیر آن روز را و این دعا را در آن روز بخوان: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ الْمَوْلُودِ فِي هَذَا الْيَوْمِ الْمَوْعُودِ بِشَهَادَتِهِ قَبْلَ اسْتِهْلَالِهِ وَوِلَادَتِهِ بَكْتُهُ السَّمَاءِ وَمَنْ فِيهَا وَالْأَرْضِ وَمَنْ عَلَيْهَا وَلَمَّا يَطَأُ وَيَطَأُ لَا يَبْتِيهَا قَبِيلِ الْعَبْرَةِ وَ سَيِّدِ الْأَسْرَةِ الْمَمْدُودِ بِالنُّصْرَةِ يَوْمَ الْكُرَّةِ الْمُعْرَوضِ مِنْ قَتْلِهِ أَنَّ الْمَأْتَمَةَ مِنْ نَسْلِهِ وَالشَّفَاءَ فِي تَرْبَتِهِ وَالْفَوْزَ مَعَهُ فِي أَوْتِيهِ وَالْأَوْصِيَاءَ مِنْ عَشْرَتِهِ بَعْدَ قَائِمِهِمْ وَعَجِيْبَتِهِ حَتَّى يُدْرِكُوا الْأَوْتَارَ وَيَنْأَرُوا النَّارَ وَيُرْضُوا الْجَبَّارَ وَيَكُونُوا خَيْرَ أَنْصَارِ صِدْقِي اللَّهِ عَلَيْهِمْ مَعَ اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ اللَّهُمَّ فَبِحَقِّهِمْ إِلَيْكَ أَتَوَسَّلُ وَأَسْأَلُ سُؤَالَ مُعْتَرِفٍ مُعْتَرِفٍ مُسِيءٍ إِلَى نَفْسِهِ مِمَّا فَرَطَ فِي يَوْمِهِ وَأَمْسِهِ يَسْأَلُكَ الْعِضْمَةَ إِلَى مَحَلِّ رَمْسِهِ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَشْرَتِهِ وَاحْشُرْنَا فِي زُمْرَتِهِ وَبَوِّئْنَا مَعَهُ دَارَ الْكَرَامَةِ وَمَحَلَّ الْإِقَامَةِ اللَّهُمَّ وَكَمَا أَكْرَمْتَنَا بِمَعْرِفَتِهِ فَأَكْرِمْنَا بِزُفْتِهِ وَارْزُقْنَا مِرَافِقَتَهُ وَ سَابِقَتَهُ وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ يُسَلِّمُ لِأَمْرِهِ وَيُكَبِّرُ الصَّلَاةَ عَلَيْهِ عِنْدَ ذِكْرِهِ وَعَلَى جَمِيعِ أَوْصِيَائِهِ وَأَهْلِ أَصْفِيَائِهِ الْمَمْدُودِينَ مِنْكَ بِالْعَدَدِ الْاِثْنَيْ عَشَرَ النُّجُومِ الزُّهْرِ وَالْحَجَّاجِ عَلَى جَمِيعِ الْبَشَرِ اللَّهُمَّ وَهَبْ لَنَا فِي هَذَا الْيَوْمِ خَيْرَ مَوْهَبَةٍ وَأَنْجِحْ لَنَا فِيهِ كُلَّ طَلِبَةٍ كَمَا وَهَبْتَ الْحَسَيْنَ لِمُحَمَّدٍ جَدِّهِ وَعَادَ فُطْرُسُ بِمَهْدِهِ فَخُنْ عَائِدُونَ بِقَبْرِهِ مِنْ بَعْدِهِ نَشْهَدُ تَرْبَتَهُ وَنَنْتَظِرُ أَوْتِيَهُ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ. پس می‌خوانی بعد از این به دعای حسین علیه السلام و این آخر دعای آن حضرت است در روزی که بسیار شده بود دشمنان او یعنی روز عاشورا: اللَّهُمَّ أَنْتَ مُتَعَالَى الْمَكَانِ عَظِيمِ الْجَبْرُوتِ شَدِيدِ الْمَخَالِ غَنِيٌّ عَنِ الْخَلَائِقِ عَرِيضُ الْكِبْرِيَاءِ قَادِرٌ عَلَى مَا تَشَاءُ قَرِيبُ الرَّحْمَةِ صَادِقُ الْوَعْدِ سَابِغُ النِّعْمَةِ حَسَنُ الْبَلَاءِ قَرِيبٌ إِذَا دُعِيَ مُحِيطٌ بِمَا خَلَقْتَ قَابِلُ التَّوْبَةِ لِمَنْ تَابَ إِلَيْكَ قَادِرٌ عَلَى مَا أَرَدْتَ وَمُدْرِكٌ مَا طَلَبْتَ وَشَاكِرٌ إِذَا شُكِرْتَ وَذَكُورٌ إِذَا ذُكِرْتَ أَدْعُوكَ مُحْتَاجًا وَارْعَبُ إِلَيْكَ فَقِيرًا وَأَفْرُجْ إِلَيْكَ خَائِفًا وَأَبْكِي إِلَيْكَ مَكْرُوبًا وَأَسْتَعِينُ بِكَ ضَعِيفًا وَأَتَوَكَّلُ عَلَيْكَ كَافِيًا احْكُمْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا [بِالْحَقِّ فَإِنَّهُمْ غَرُّونَا وَخَدَعُونَا وَخَدَلُونَا وَغَدَرُوا بِنَا وَقَتَلُونَا وَنَحْنُ عِزَّةُ نَبِيِّكَ وَوَلَدُ [وُلْدِ] حَبِيبِكَ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الَّذِي أَصْطَفَيْتَهُ بِالرِّسَالَةِ وَأَثَمْتَهُ عَلَى وَحْيِكَ فَاجْعَلْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا فَرْجًا وَمَخْرَجًا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ابن عیاش گفت شنیدم از حسین بن علی بن سفیان بزوفری که می‌گفت حضرت صادق علیه السلام می‌خواند این دعا را در این روز و فرموده که این دعا از دعا‌های روز سوم شعبان است و آن روز ولادت حسین علیه السلام است

اول لیالی بیض است و کیفیت نماز امشب و دو شب بعد در ماه رجب ص ۱۴۲ گذشت

شب نیمه شعبان

اشاره

شب بسیار مبارکی است از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت است که: از حضرت امام محمد باقر علیه السلام سؤال شد از فضل شب نیمه شعبان فرمود آن شب افضل شبها است بعد از لیلۃ القدر در آن شب عطا می‌فرماید خداوند به بندگان فضل خود را و می‌آمرزد ایشان را به من و کرم خویش پس سعی و کوشش کنید در تقرب جستن به سوی خدای تعالی در آن شب پس به درستی که آن شبی است که خدا قسم یاد فرموده به ذات مقدس خود که دست خالی برنگرداند سائلی را از درگاه خود مادامی که سؤال نکند معصیت را و آن شب آن شبی است که قرار داده حق تعالی آن را از برای ما به مقابل آنکه قرار داده شب قدر را برای پیغمبر ما صلی الله علیه و آله پس کوشش کنید در دعا و ثنا بر خدای تعالی الخیر و از جمله برکات این شب مبارک آن است که ولادت باسعادت حضرت سلطان عصر امام زمان ارواحنا له الفداء در سحر این شب سه دویست و پنجاه و پنج در سر من رأی واقع شده و باعث مزید شرافت این لیله مبارک شده و از برای این شب چند عمل است

اول

غسل است که باعث تخفیف گناهان می‌شود

دوم

احیاء این شب است به نماز و دعا و استغفار چنانچه امام زین العابدین علیه السلام می‌کردند و در روایت است که هر که احیا دارد این شب را نمیرد دل او در روزی که دلها بمیرند

سوم

زیارت حضرت امام حسین علیه السلام است که افضل اعمال این شب و باعث آمرزش گناهان است و هر که خواهد با او مصافحه کند روح صد و بیست و چهار هزار پیغمبر زیارت کند آن جناب را در این شب و اقل زیارت آن حضرت آن است که به بامی برآید و به جانب راست و چپ نظر کند پس سر به جانب آسمان کند پس زیارت کند آن حضرت را به این کلمات السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ و هر کس در هر کجا باشد در هر وقت که آن حضرت را به این کیفیت زیارت کند امید است که ثواب حج و عمره برای او نوشته شود و ما زیارت مخصوصه این شب را در باب زیارات ذکر خواهیم نمود إن شاء الله تعالی

چهارم

خواندن این دعا که شیخ و سید نقل کرده‌اند و به منزله زیارت امام زمان صلوات الله علیه است اللَّهُمَّ بِحَقِّ لَيْلَتِنَا [هَذِهِ وَمَوْلُودِهَا وَ حُجَّتِكَ وَ مَوْعُودِهَا الَّتِي قَرَنْتَ إِلَى فَضْلِهَا فَضْلاً فَتَمَّتْ كَلِمَتُكَ صِدْقاً وَ عَدَلاً لَا مُبَدَّلَ لِكَلِمَاتِكَ وَ لَا مُعَقَّبَ لِآيَاتِكَ نُورِكَ الْمُتَأَلَّقِ وَ ضِيَاؤِكَ الْمَشْرِقِ وَ الْعَلَمِ النُّورِ فِي طَخْيَاءِ الدَّيْجُورِ الْغَائِبِ الْمَسْتُورِ جَلَّ مَوْلِدُهُ وَ كَرَّمَ مَحْتَدُهُ وَ الْمَلَائِكَةُ شَهِدُهُ وَ اللَّهُ نَاصِرُهُ وَ مُؤَيِّدُهُ إِذَا أَنْ مِيعَادُهُ وَ الْمَلَائِكَةُ [فَالْمَلَائِكَةُ] أَمْدَادُهُ سَيِّفُ اللَّهِ الَّذِي لَا يَنْبُو وَ نُورُهُ الَّذِي لَا يَحْبُو وَ ذُو الْحِلْمِ الَّذِي لَا يَضْبُو مَدَارُ الدَّهْرِ وَ نَوَامِيسُ الْعَصِيرِ وَ وُلاهُ الْأَمْرِ وَ الْمُنْزَلُ عَلَيْهِمْ مَا يَنْزَلُ [يَنْزِلُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَ أَصْحَابُ الْحَشْرِ وَ النَّشْرُ تَرَاجِمُهُ وَ حِيَهُ وَ وُلاهُ الْأَمْرِ وَ نَهْيِهِ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى خَاتِمِهِمْ وَ قَبَائِمِهِمْ الْمَسْتُورِ عَنْ عَوَالِمِهِمُ اللَّهُمَّ وَ أَدْرِكَ بِنَا أَيَّامَهُ وَ ظُهُورَهُ وَ قِيَامَهُ وَ اجْعَلْنَا مِنْ أَنْصَارِهِ وَ أَقْرَبْنَا بِثَارِهِ وَ اكْتَبْنَا فِي أَعْوَانِهِ وَ خُلَصَائِهِ وَ أَحْيَا فِي دَوْلَتِهِ نَاعِمِينَ وَ بِصُحْبَتِهِ غَانِمِينَ وَ بِحَقِّهِ قَائِمِينَ وَ مِنَ الشُّوءِ سَالِمِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ صَلَوَاتُهُ عَلَى [وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَ الْمُرْسَلِينَ وَ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الصَّادِقِينَ وَ عِزَّتِهِ النَّاطِقِينَ وَ الْعَنْ جَمِيعَ الظَّالِمِينَ وَ احْكُم بَيْنَنَا وَ بَيْنَهُمْ يَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ

پنجم

شیخ روایت کرده از اسماعیل بن فضل هاشمی که گفت: تعلیم کرد مرا حضرت صادق علیه السلام این دعا را که بخوانم آن را در شب نیمه شعبان اللَّهُمَّ أَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ الْخَالِقُ الرَّازِقُ الْمُحْيِي الْمُمِيتُ الْبَدِيءُ الْبَدِيعُ لَكَ الْجَلالُ وَ لَكَ الْفَضْلُ وَ لَكَ الْحَمْدُ وَ لَكَ الْمَنْ وَ لَكَ الْجُودُ وَ لَكَ الْكَرَمُ وَ لَكَ الْأَمْرُ وَ لَكَ الْمَجْدُ وَ لَكَ الشُّكْرُ وَ خِدَاكَ لَا شَرِيكَ لَكَ يَا وَاحِدُ يَا أَحَدُ يَا صَمِدُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لِي وَ ارْحَمْنِي وَ اكْفِنِي مَا أَهَمَّنِي وَ اقْضِ دِينِي وَ وَسِّعْ عَلَيَّ فِي رِزْقِي فَإِنَّكَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ كُلِّ أَمْرٍ حَكِيمٍ تَفْرُقُ وَ مَنْ تَشَاءُ مِنْ خَلْقِكَ تَرْزُقُ فَارْزُقْنِي وَ أَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ فَإِنَّكَ قُلْتَ وَ أَنْتَ خَيْرُ الْمُنَائِلِينَ النَّاطِقِينَ وَ اسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ فَمِنْ فَضْلِكَ أَسْأَلُ وَ إِيَّاكَ قَصِيْدْتُ وَ ابْنَ نَبِيِّكَ اعْتَمَدْتُ وَ لَكَ رَجُوتُ فَارْحَمْنِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

ششم

بخواند این دعا را که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در این شب می خواندند اللَّهُمَّ اقسِمَ لَنَا مِنْ خَشْيَتِكَ مَا يَحُولُ بَيْنَنَا وَ بَيْنَ مَعْصِيَتِكَ وَ مِنْ طَاعَتِكَ مَا تُبَلِّغُنَا بِهِ رِضْوَانَكَ وَ مِنَ الْيَقِينِ مَا يَهْوُنْ عَلَيْنَا بِهِ مِصْبِيَاتُ الدُّنْيَا اللَّهُمَّ اْمْتِنْعِنَا بِاسْمَاعِنَا وَ أَبْصَارِنَا وَ قُوَّتِنَا مَا أَحْيَيْتَنَا وَ اجْعَلْهُ الْوَارِثَ مِنَّا وَ اجْعَلْ ثَارَنَا عَلَى مَنْ ظَلَمْنَا وَ انصُرْنَا عَلَى مَنْ عَادَانَا وَ لَا تَجْعَلْ مُصِيبَتَنَا فِي دِينِنَا وَ لَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا أَكْبَرَ هَمِّنَا وَ لَا مَبْلَغَ عِلْمِنَا وَ لَا تَسْلُطْ عَلَيْنَا مَنْ لَا يَرْحَمُنَا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ این دعای جامع کاملی است و خواندن آن در اوقات دیگر نیز غنیمت است و از عوالی اللثالی نقل شده که حضرت رسول صلی الله علیه و آله همیشه این دعا را می خواندند

هفتم

بخواند صلوات هر روز را که در وقت زوال می خواند

حاجتها را به کرم عمیم و فضل جسیم خود

یازدهم

شیخ طوسی و کفعمی فرموده‌اند که بخواند در این شبِ اِلَهی تَعَرَّضَ لَكَ فِي هَذَا اللَّيْلِ الْمُتَعَرِّضُونَ وَ قَصَّ بِكَ الْقَاصِدُونَ وَ أَمَّلَ فَضْلَكَ وَ مَعْرُوفَكَ الطَّالِبُونَ وَ لَكَ فِي هَذَا اللَّيْلِ نَفَحَاتٌ وَ جَوَائِزٌ وَ عَطَايَا وَ مَوَاهِبٌ تَمُنُّ بِهَا عَلَيَّ مَنْ تَشَاءُ مِنْ عِبَادِكَ وَ تَمْنَعُهَا مَنْ لَمْ تَسْبِقْ لَهُ الْعِنَايَةَ مِنْكَ وَ هَا أَنَا ذَا عَيْدِكَ الْفَقِيرُ إِلَيْكَ الْمُؤْمَلُ فَضْلَكَ وَ مَعْرُوفَكَ فَإِنْ كُنْتَ يَا مَوْلَايَ تَفَضَّلْتَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ عَلَيَّ أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَ عِدَّتَ عَلَيْهِ بِعَائِدَةٍ مِنْ عَطْفِكَ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْخَيْرِينَ الْفَاضِلِينَ وَ جُدْ عَلَيَّ بِطَوْلِكَ وَ مَعْرُوفِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ وَ سَلِّمْ تَسْلِيمًا إِنَّ اللَّهَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَ فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ وَ اَيْنَ دَعَائِي اسْتِ كَمَا فِي سِحْرِهَا فِي عَقَبِ نَمَازِ شَفَعِ خَوَانِدَه مِي شُود

دوازدهم

بخواند بعد از هر دو رکعت از نماز شب و شفع و بعد از دعاها و تر دعاها را که شیخ و سید نقل کرده‌اند

سیزدهم

به جا آورد سجده‌ها و دعاها را که از رسول خدا صلی الله علیه و آله روایت شده از جمله روایتی است که شیخ از حماد بن عیسی از ابان بن تغلب روایت کرده که گفت حضرت صادق علیه السلام فرمودند: شب نیمه شعبانی داخل شد و بود رسول خدا صلی الله علیه و آله در آن شب نزد عایشه همین که نصف شب شد برخاست رسول خدا صلی الله علیه و آله از رختخواب خود برای عبادت پس چون بیدار شد عایشه یافت که پیغمبر صلی الله علیه و آله بیرون رفته از رختخواب او و داخل شد بر او آنچه که فرو می‌گیرد زنها را یعنی غیرت و گمان کرد که آن حضرت رفته پیش بعض زنها خود پس برخاست و پیچید بر خود شمله یعنی چادر خود را و قسم به خدا که شمله او از ابریشم و کتان و پنبه نبود و لکن تار آن مو و پود آن از کرکهای شتر بود و جستجو می‌کرد رسول خدا صلی الله علیه و آله را در حجره‌های زنها دیگرش حجره به حجره پس در این بین که در جستجوی آن حضرت بود به ناگاه نظرش افتاد بر رسول خدا صلی الله علیه و آله که در سجده است مثل جامه‌ای که چسبیده شده بر روی زمین پس نزدیک آن حضرت شد شنید که می‌گوید در سجده خود سَجَدَ لَكَ سَوَادِي وَ خِيَالِي وَ آمَنَ بِكَ فُوَادِي هَذِهِ يَدَايَ وَ مَا جَنَيْتُهُ عَلَيَّ نَفْسِي يَا عَظِيمُ [عَظِيمًا] تُرْجِي لِي كُلُّ عَظِيمٍ لِي الْعَظِيمُ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذَّنْبَ الْعَظِيمَ إِلَّا الرَّبُّ الْعَظِيمُ پس بلند کرد سر خود را و دوباره برگشت به سجده و شنید عایشه که می‌گوید أَعُوذُ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي أَضَاءَتْ لَهُ السَّمَاوَاتُ وَ الْأَرْضُونَ وَ انْكَشَفَتْ لَهُ الظُّلُمَاتُ وَ صَلِّحْ عَلَيْهِ أَمْرُ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ مِنْ فُجَاءَةِ نِعْمَتِكَ وَ مِنْ تَحْوِيلِ عَافِيَتِكَ وَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي قَلْبًا تَقِيًّا نَقِيًّا وَ مِنَ الشُّرْكَ بَرِيئًا لَا كَافِرًا وَ لَا شَقِيًّا پس بر خاک نهاد دو طرف روی خود را و گفت: عَفَّرْتُ وَجْهِي فِي التُّرَابِ وَ حَقَّ لِي أَنْ أَسْجُدَ لَكَ پس همینکه خواست رسول خدا صلی الله علیه و آله برگردد شتافت عایشه به سوی رختخواب خود پس رسول خدا صلی الله علیه و آله آمد به رختخواب او و شنید که نفس بلند می‌زند فرمود چیست این نفس بلند آیا ندانسته‌ای که چه شبی است امشب این شب نیمه شعبان است که در آن قسمت می‌شود روزی‌ها و در آن نوشته می‌شود اجلها و در آن نوشته می‌شود روندگان به حج و به

درستی که خدای تعالی می‌آمزد در این شب از خلق خود بیشتر از عدد موهای بزهای قبیله کلب و می‌فرستد خدای تعالی ملائکه خود را از جانب آسمان به سوی زمین در مکه

چهاردهم

نماز جناب جعفر را به جا آورد چنانکه شیخ از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده

پانزدهم

به جا آورد نمازهای این شب را و آن بسیار است از جمله نمازی است که روایت کرده ابو یحیی صنعانی از حضرت باقر و صادق علیهما السلام و هم روایت کرده از آن دو بزرگوار سی نفر از کسانی که وثوق و اعتماد است به ایشان که آن دو بزرگوار فرمودند که: هر گاه شب نیمه شعبان شد پس به جا آور چهار رکعت نماز بخوان در هر رکعت حمد و قل هو الله أحد صد مرتبه پس چون فارغ شدی بگو: اللَّهُمَّ إِنِّي إِلَيْكَ فَقِيرٌ وَمِنْ عَذَابِكَ خَائِفٌ مُسْتَجِيرٌ اللَّهُمَّ لَا تُبَدِّلْ اسْمِي وَلَا تُعَيِّرْ جِسْمِي وَلَا تَجْهَدْ بِلَائِي وَلَا تُشْمِتْ بِي أَغْدَائِي أَعُوذُ بِعَفْوِكَ مِنْ عِقَابِكَ وَأَعُوذُ بِرَحْمَتِكَ مِنْ عَذَابِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ جَلَّ ثَنَاؤُكَ أَنْتَ كَمَا أُثْنَيْتَ عَلَيَّ نَفْسِكَ وَفَوْقَ مَا يَقُولُ الْقَائِلُونَ و بدان که فضیلت بسیار وارد شده برای خواندن صد رکعت نماز در این شب در هر رکعتی یک مرتبه حمد و ده مرتبه توحید و گذشت در ماه رجب دستور العمل شش رکعت نماز در این شب به حمد و یس و تبارک و توحید

روز نیمه شعبان

عید مولود شریف امام دوازدهم مولانا و إمامنا المهدي حضرت حجة بن الحسن صاحب الزمان صلوات الله عليه است و يستحب زیارتی علیه السلام فی کل زمان و مکان و الدعاء بتعجيل الفرج عند زیارتی و تأکد زیارتی فی السرداب بسر من رأی و هو المتیقن ظهوره و تملکه و أنه یملا الأرض قسطا و عدلا کما ملئت ظلما و جورا

در اعمال بقیه این ماه است

از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که: هر که سه روز از آخر ماه شعبان روزه بدارد و به ماه مبارک رمضان وصل کند حق تعالی ثواب روزه دو ماه متوالی برای او بنویسد و ابو الصلت هروی روایت کرده است که: در جمعه آخر ماه شعبان به خدمت حضرت امام رضا علیه السلام رفتم حضرت فرمود که ای ابو الصلت اکثر ماه شعبان رفت و این جمعه آخر آن است پس تدارک و تلافی کن در آنچه از این ماه مانده است تقصیرهایی را که در ایام گذشته این ماه کرده‌ای و بر تو باد که رو آوری بر آنچه نافع است برای تو و دعا و استغفار بسیار بکن و تلاوت قرآن مجید بسیار بکن و توبه کن به سوی خدا از گناهان خود تا آنکه چون ماه مبارک در آید خالص گردانیده باشی خود را از برای خدا و مگذار در گردن خود امانت و حق کسی را مگر آنکه ادا کنی و مگذار در دل خود کینه کسی را مگر آنکه بیرون کنی و مگذار گناهی را که می‌کرده‌ای مگر آنکه ترک کنی و از خدا بترس و توکل کن بر خدا در پنهان و آشکار امور خود و هر که بر خدا توکل کند خدا بس است او را و بسیار بخوان در بقیه این ماه این دعا را

اللَّهُمَّ إِنْ لَمْ تَكُنْ غَفَرْتَ لَنَا فِيمَا مَضَى مِنْ شَعْبَانَ فَاعْفِرْ لَنَا فِيمَا بَقِيَ مِنْهُ بِهِ دَرَسْتِي كِه حَقِّ تَعَالَى دَر اَيْن مَاهِ آزَادِ مِي گِرْدَانْدِ بِنْدَه‌هَيِ بَسِيَارِ اَز آتَشِ جَهَنَّمَ بَرَايِ حَرَمْتِ مَاهِ مَبَارَكِ رَمَضَانَ وَ شَيْخِ اَز حَارِثِ بِنِ مَغِيْرَه نَضْرِي رَوَايْتِ كَرْدَه كِه حَضْرَتِ صَادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ مِي خَوَانْدِ دَر شَبِّ آخِرِ شَعْبَانَ وَ شَبِّ اَوَّلِ مَاهِ رَمَضَانَ: اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا الشَّهْرَ الْمُبَارَكَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ وَ جُعِلَ هُدًى لِلنَّاسِ وَ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَ الْفُرْقَانِ قَدْ حَضَرَ فَسَلِّمْنَا فِيهِ وَ سَلِّمُهُ لَنَا وَ تَسَلِّمُهُ مِنَّا فِي يَسْرِ مِنْكَ وَ عَافِيَةٍ يَا مَنْ أَخَذَ الْقَلِيلَ وَ شَكَرَ الْكَثِيرَ أَقْبَلْ مِنِّي الْيَسِيرَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ لِي إِلَى كُلِّ خَيْرٍ سَبِيلًا - وَ مِنْ كُلِّ مَا لَا تُحِبُّ مَانِعًا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا مَنْ عَفَا عَنِّي وَ عَمَّا خَلَوْتُ بِهِ مِنْ السَّيِّئَاتِ يَا مَنْ لَمْ يُؤَاخِذْنِي بِإِثْمِي الْمَعَاصِي عَفْوَكَ عَفْوَكَ يَا كَرِيمُ إِلَهِي وَ عَظَمْتَنِي فَلَمْ أَتَّعِظْ وَ زَجَرْتَنِي عَنْ مَحَارِمِكَ فَلَمْ أَنْزِجْ فِيمَا عُذِرِي فَاعْفُ عَنِّي يَا كَرِيمُ عَفْوَكَ عَفْوَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الرَّاحَةَ عِنْدَ الْمَوْتِ وَ الْعَفْوَ عِنْدَ الْحِسَابِ عَظْمَ الذَّنْبِ مِنْ عِبْدِكَ فَلْيُخْسِنِ التَّجَاوُزُ مِنْ عِنْدِكَ يَا أَهْلَ التَّقْوَى وَ يَا أَهْلَ الْمَغْفِرَةِ عَفْوَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي عَبِيدُكَ ابْنُ عَبِيدِكَ وَ ابْنُ أُمَّتِكَ ضَعِيفٌ فَقِيرٌ إِلَى رَحْمَتِكَ وَ أَنْتَ مُنْزِلُ الْغِنَى وَ الْبَرَكَهَ عَلَى الْعِبَادِ فَاهِرٌ مُقْتَدِرٌ أَحْصَيْتَ أَعْمَالَهُمْ وَ قَسَيْتَ أَرْزَاقَهُمْ وَ جَعَلْتَهُمْ مُخْتَلِفَةً أَلْسِنَتُهُمْ وَ أَلْوَانَهُمْ خَلَقَا مِنْ بَعِيدِ خَلْقِي وَ لَا - يَعْلَمُ الْعِبَادُ عِلْمَكَ وَ لَا - يَقْدِرُ الْعِبَادُ قَدْرَكَ وَ كُنَّا فَقِيرٌ إِلَى رَحْمَتِكَ فَلَا تُصِرْفِ عَنِّي وَجْهَكَ وَ اجْعَلْنِي مِنْ صِيَالِحِي خَلْقِكَ فِي الْعَمَلِ وَ الْأَمَلِ وَ الْقَضَاءِ وَ الْقَدْرِ اللَّهُمَّ أَبْقِنِي خَيْرَ الْبَقَاءِ وَ أَفْنِنِي خَيْرَ الْفَنَاءِ عَلَى مَوْلَاهُ أَوْلِيَائِكَ وَ مُعَادَاةِ أَعْدَائِكَ وَ الرَّغْبَةِ إِلَيْكَ وَ الرَّهْبَةَ مِنْكَ وَ الْخُشُوعَ وَ الْوَفَاءَ وَ التَّسْلِيمَ لَكَ وَ التَّصَدِيقَ بِكِتَابِكَ وَ اتِّبَاعَ سُنَّةِ رَسُولِكَ اللَّهُمَّ مَا كَانَ فِي قَلْبِي مِنْ شَكٍّ أَوْ رِيْبَةٍ أَوْ جُبُودٍ أَوْ قُنُوطٍ أَوْ فَرَحٍ أَوْ بَدَخٍ أَوْ بَطَرٍ أَوْ خِيَلَاءٍ أَوْ رِيَاءٍ أَوْ سُمُوعَةٍ أَوْ شَقَاقٍ أَوْ نِفَاقٍ أَوْ كُفْرٍ أَوْ فُسُوقٍ أَوْ عِضْيَانٍ أَوْ عَظَمَةٍ أَوْ شَيْءٍ لَا تُحِبُّ فَاسْأَلْكَ يَا رَبِّ أَنْ تُبَدِّلَنِي مَكَانَهُ إِيْمَانًا بِوَعْدِكَ وَ وَفَاءً بِعَهْدِكَ وَ رِضًا بِقَضَائِكَ وَ زُهْدًا فِي الدُّنْيَا وَ رَعْبَةً فِيمَا عِنْدَكَ وَ أَنْزَةً وَ طَمَأْنِينَةً وَ تَوْبَةً نَصُوحًا أَسْأَلُكَ ذَلِكَ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ إِلَهِي أَنْتَ مِنْ حِلْمِكَ تُغْصِي وَ مِنْ كَرَمِكَ وَ جُودِكَ تُطَاعُ فَكَأَنَّكَ لَمْ تُغْصَ [تَر] وَ أَنَا وَ مَنْ لَمْ يَعْصِكَ سَيَكُنْ أَرْضِكَ فَكُنْ عَلَيْنَا بِالْفَضْلِ جَوَادًا وَ بِالْخَيْرِ عَوَادًا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ صَلَاةً دَائِمَةً لَا تُحْصَى وَ لَا تُعَدُّ وَ لَا يَقْدِرُ قَدْرَهَا غَيْرُكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

فصل سوم

در فضیلت و اعمال ماه مبارک رمضان است

شیخ صدوق به سند معتبر روایت کرده از حضرت امام رضا علیه السلام از پدران بزرگواران خود از حضرت امیر المؤمنین علیه و علی اولاده السلام که فرمود: خطبه‌ای خواند برای ما روزی حضرت رسول خدا صلوات الله علیه پس فرمود ایها الناس به درستی که رو کرده است به سوی شما ماه خدا با برکت و رحمت و آمرزش ماهی است که نزد خدا بهترین ماهها است و روزهایش بهترین روزها است و شبهایش بهترین شبها است و ساعتهاش بهترین ساعتها است و آن ماهی است که خوانده‌اند شما را در آن به سوی ضیافت خدا و گردیده‌اید در آن از اهل کرامت خدا نفسهای شما در آن ثواب تسیح دارد و خواب شما ثواب عبادت دارد و عملهای شما در آن مقبول است و دعاهاى شما در آن مستجاب است پس سؤال کنید از پروردگار خود به نیتهای درست و دلهای پاکیزه از گناهان و صفات ذمیمه که توفیق دهد شما را برای روزه داشتن آن و تلاوت کردن قرآن در آن به درستی که شقی و بد عاقبت کسی است که محروم گردد از آمرزش خدا در این ماه عظیم و یاد کنید به گرسنگی و تشنگی شما در این ماه تشنگی و گرسنگی روز قیامت را و تصدق کنید بر فقیران و مسکینان خود و تعظیم نمائید پیران خود را و رحم کنید کودکان خود را و نوازش نمائید خویشان خود را و نگاه دارید زبانهای خود را از آنچه نباید گفت و بپوشید دیده‌های خود را از آنچه حلال نیست شما را نظر کردن به سوی آن و بازدارید گوشهای خود را از آنچه حلال نیست شما را شنیدن آن و مهربانی کنید با یتیمان مردم تا مهربانی کنند بعد از شما با یتیمان شما و بازگشت کنید به سوی خدا از گناهان خود و بلند کنید دستهای خود را به دعا در اوقات

نمازهای خود زیرا که وقت نمازها بهترین ساعتهاست نظر می‌کند حق تعالی در این اوقات به رحمت به سوی بندگان خود و جواب می‌گوید ایشان را هر گاه او را مناجات کنند و لیبیک می‌گوید ایشان را هر گاه او را ندا کنند و مستجاب می‌گرداند هر گاه او را بخوانند ای گروه مردمان به درستی که جانهای شما در گرو کرده‌های شماست پس از گرو بدر آورید به طلب آموزش از خدا و پشتهای شما گرانبار است از گناهان شما پس سبک گردانید آنها را به طول دادن سجده‌ها و بدانید که حق تعالی سوگند یاد کرده است به عزت و جلال خود که عذاب نکند نماز گزارندگان و سجده کنندگان در این ماه را و نترساند ایشان را به آتش جهنم در روز قیامت ایها الناس هر که از شما افطار دهد روزه دار مؤمنی را در این ماه از برای او خواهد بود نزد خدا ثواب بنده آزاد کردن و آموزش گناهان گذشته پس بعضی از اصحاب گفتند یا رسول الله همه ما قدرت بر آن نداریم حضرت فرمود پرهیزید از آتش جهنم به افطار فرمودن روزه‌داران اگر چه به نصف دانه خرما باشد و اگر چه به یک شربت آبی باشد به درستی که خدا این ثواب را می‌دهد کسی را که چنین کند اگر قادر بر زیاده از این نباشد ایها الناس هر که خلق خود را در این ماه نیکو گرداند بر صراط آسان بگذرد در روزی که قدمها بر آن لغزد و هر که سبک گرداند در این ماه خدمت غلام و کنیز خود را خدا در قیامت حساب او را آسان گرداند و هر که در این ماه شر خود را از مردم بازدارد حق تعالی غضب خود را در قیامت از او بازدارد و هر که در این ماه یتیم بی‌پدیری را گرامی دارد خدا او را در قیامت گرامی دارد و هر که در این ماه صلح و احسان کند با خویشان خود خدا وصل کند او را به رحمت خود در قیامت و هر که در این ماه قطع احسان خود از خویشان خود بکند خدا در قیامت قطع رحمت خود از او بکند و هر که نماز سنتی در این ماه بکند خدا برای او برات بیزاری از آتش جهنم بنویسد و هر که در این ماه نماز واجب را ادا کند خدا عطا کند به او ثواب هفتاد نماز واجب که در ماههای دیگر کرده شود و هر که در این ماه بسیار بر من صلوات فرستد خدا سنگین گرداند ترازوی عمل او را در روزی که ترازوهای اعمال سبک باشد و کسی که یک آیه از قرآن در این ماه بخواند ثواب کسی دارد که در ماههای دیگر ختم قرآن کرده باشد ایها الناس به درستی که درهای بهشت در این ماه گشاده است پس سؤال کنید از پروردگار خود که بر روی شما نبندد و درهای جهنم در این ماه بسته است پس سؤال کنید از پروردگار خود که بر روی شما نگشاید و شیاطین را در این ماه غل کرده‌اند پس سؤال کنید از خدا که ایشان را بر شما مسلط نگرداند الخ و شیخ صدوق روایت کرده که: چون ماه رمضان داخل می‌شد حضرت رسول صلی الله علیه و آله آزاد می‌کرد هر اسیری که بود و عطا می‌نمود هر سائلی را مؤلف گوید که: ماه رمضان ماه خداوند عالمیان است و شریفترین ماهها است و ماهی است که درهای آسمان و درهای بهشت و رحمت گشوده می‌شود و درهای جهنم بسته می‌شود و در آن شبی است که عبادت در آن بهتر است از عبادت هزار ماه پس تامل نما که چگونه خواهی بود در شب و روز خود و چگونه نگاه می‌داری اعضا و جوارح خود را از معصیتهای پروردگار خود و مبادا شبها در خواب باشی و روزها غافل از یاد خدا همانا در خیر است که: در آخر هر روز از روزهای ماه رمضان در وقت افطار حق تعالی هزار هزار کس را از آتش جهنم آزاد می‌کند و چون شب جمعه و روز جمعه می‌شود در هر ساعتی هزار هزار کس را از آتش جهنم آزاد می‌کند که هر یک مستوجب عذاب شده باشند و در شب و روز آخر ماه به عدد آنچه در تمام ماه آزاد کرده است آزاد می‌کند پس ای عزیز مبادا بیرون رود ماه رمضان و گناهان تو باقی مانده باشد و در هنگامی که روزه‌داران مزدهای خود را بگیرند تو از جمله محرومان و زیانکاران باشی و تقرب بجوی به سوی خداوند تبارک و تعالی به تلاوت کردن قرآن مجید در شبها و روزهای این ماه و به ایستادن به نماز و جد و جهد کردن در عبادت و به جا آوردن نمازها در اوقات فضیلت و کثرت استغفار و دعا فعن الصادق علیه السلام: أَنَّهُ مَنْ لَمْ يُغْفَرْ لَهُ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ لَمْ يُغْفَرْ لَهُ إِلَّا أَنْ يَشْهَدَ عَرَفَةَ و نگاهدار خود را از چیزهایی که خدا حرام کرده است و از افطار کردن بر چیزهای حرام و رفتار کن به نحوی که مولای ما حضرت صادق علیه السلام وصیت نموده و فرموده که هر گاه روزه داری می‌باید که روزه دارد گوش و چشم و مو و پوست و جمیع اعضای تو یعنی از محرّمات بلکه از مکروهات و فرمود باید که روز روزه تو مانند روز افطار تو نباشد و نیز فرموده که: روزه نه همین از

خوردن و آشامیدن است تنها بلکه باید در روز روزه نگاه دارید زبان خود را از دروغ و پوشانید دیده‌های خود را از حرام و با یکدیگر نزاع نکنید و حسد مبرید و غیبت نکنید و مجادله نکنید و سوگند دروغ مخورید بلکه سوگند راست نیز و دشنام مدهید و فحش مگوئید و ستم نکنید و بی‌خردی نکنید و دلتنگ مشوید و غافل مشوید از یاد خدا و از نماز و خاموش باشید از آنچه نباید گفت و صبر کنید و راستگو باشید و دوری کنید از اهل شر و اجتناب کنید از گفتار بد و دروغ و افتراء و خصومت کردن با مردم و گمان بد بردن و غیبت کردن و سخن چینی کردن و خود را مشرف به آخرت دانید و منتظر فرج و ظهور قائم آل محمد علیه السلام باشید و آرزومند ثوابهای آخرت باشید و توشه اعمال صالحه برای سفر آخرت بردارید و بر شما باد به آرام دل و آرام تن و خضوع و خشوع و شکستگی و مذلت مانند بنده‌ای که از آقای خود ترسد و ترسان باشید از عذاب خدا و امیدوار باشید رحمت او را و باید پاک باشد ای روزه‌دار دل تو از عیبها و باطن تو از حيله‌ها و مکرها و پاکیزه باشد بدن تو از کثافتها و بیزاری بجوی به سوی خدا از آنچه غیر او است و در روزه ولایت خود را خالص گردانی از برای او و خاموش باشی از آنچه حق تعالی نهی کرده است تو را از آن در آشکارا و پنهان و بررسی از خداوند قهار آنچه سزاوار ترسیدن او است در پنهان و آشکار و ببخشی روح و بدن خود را به خدای عز و جل در ایام روزه خود و فارغ گردانی دل خود را از برای محبت او و یاد او و بدن خود را به کار فرمائی در آنچه خدا تو را امر کرده است به آن و خوانده است به سوی آن اگر همه اینها را به عمل آوری آنچه سزاوار روزه داشتن است به عمل آورده‌ای و فرموده خدا را اطاعت کرده‌ای و آنچه کم کنی از آنها که بیان کردم از برای تو به قدر آن از روزه تو کم می‌شود از فضل آن و ثواب آن به درستی که پدرم گفت رسول خدا صلی الله علیه و آله شنید که زنی در روز روزه‌ای جاریه خود را دشنام داد حضرت طعامی طلبید آن زن را گفت بخور زن گفت من روزه‌ام فرمود چگونه روزه‌ای که جاریه خود را دشنام دادی روزه از خوردن و آشامیدن تنها نیست به درستی که حق تعالی روزه را حجابی گردانیده است از سایر امور قبیحه از کردار بد و گفتار بد چه بسیار کمند روزه‌داران و چه بسیارند گرسنگی کشندگان و حضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمود که چه بسیار روزه‌داری که بهره‌ای نیست او را از روزه به غیر از تشنگی و گرسنگی و چه بسیار عبادت کننده‌ای که نیست او را بهره‌ای از عبادت به غیر تعب ای خوشا خواب زیرکان که بهتر از بیداری و عبادت احمقان است و خوشا افطار کردن زیرکان که بهتر از روزه داشتن بی‌خردان است و روایت شده از جابر بن یزید از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که حضرت رسول صلی الله علیه و آله به جابر بن عبد الله فرمود ای جابر این ماه رمضان است هر که روزه بدارد روز آن را و بایستد به عبادت پاره‌ای از شبش را و بازدارد از حرام شکم و فرج خود را و نگاه دارد زبان خود را بیرون رود از گناهان خود مثل بیرون رفتن او از ماه جابر گفت یا رسول الله چه نیکو است این حدیث که فرمودی فرمود ای جابر و چقدر سخت است این شرطهایی که نمودم و بالجمله اعمال این ماه شریف در دو مطلب و یک خاتمه ذکر می‌شود

مطلب اول در اعمال مشترک این ماه است

اشاره

و آن بر چهار قسم است

قسم اول اعمالی است که در هر شب و روز این ماه به جا آورده میشود

[اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ]

سید بن طاووس روایت کرده از حضرت امام جعفر صادق و امام موسی کاظم علیهما السلام که فرمودند: می‌گویی در ماه رمضان از اول تا به آخر آن بعد از هر فریضه اللهم ارزقنی حج بیتک الحرام فی عامی هذا و فی کل عام ما أبغیتنی فی یشر منک و عافیة و سعۀ رزق و لا تخلینی من تلک المواقف الکریمه و المشاهد الشریفه و زیاره قبر نبیک صیلماتک علیه و آله و فی جمیع حوائج الدنیا و الآخره فکن لی اللهم انی أسألك فیما تقضی و تقدر من الأمر المحتوم فی لیلۀ القدر من القضاء الذی لا یرد و لا یبدل أن تکتبنی من حجاج بیتک الحرام المبرور حجهم المشکور سعیمهم المغفور ذنوبهم المکفر عنهم سینئاتهم و اجعل فیما تقضی و تقدر أن تطیل عمری [فی طاعتک و توسع علی رزقی و تؤدی عنی أمانتی و ذینی آمین رب العالمین

[یا علی یا عظیم یا غفور یا رحیم]

و می‌خوانی عقب نمازهای فریضه یا علی یا عظیم یا غفور یا رحیم أنت الرب العظیم الذی لیس کمثله شیء و هو السميع البصیر و هذا شهر عظمته و کرمته و شرفته و فضله علی الشهور و هو الشهر الذی فرضت صیامه علی و هو شهر رمضان الذی أنزلت فیہ القرآن هدی للناس و بیئات من الهدی و الفرقان و جعلت فیہ لیلۀ القدر و جعلتها خیرا من ألف شهر فیا ذا المن و لا یمن علیک من علی بفکاک رقتی من النار فیمن تمن علیه و أدخلنی الجنة برحمتک یا أرحم الراحمین

[اللهم أدخل علی أهل القبور الشور]

و شیخ کفعمی در مصباح و بلد الامین و شیخ شهید در مجموعه خود از حضرت رسول صلی الله علیه و آله نقل کرده‌اند که آن حضرت فرمود: هر که این دعا را در ماه رمضان بعد از هر نماز واجبی بخواند حق تعالی بپامزد گناهان او را تا روز قیامت و دعا این است: اللهم أدخل علی أهل القبور الشور اللهم اغن کمل فقیر اللهم أشبع کل جائع اللهم اکس کل عریان اللهم افض ذین کل مدین اللهم فرج عن کل مکروب اللهم رد کل غریب اللهم فک کل أسیر اللهم أضلح کل فاسد من أمور المسلمین اللهم اشف کل مریض اللهم سد فقرنا بعناک اللهم عیر سوء حالنا بحسن حالک اللهم افض عنا الدین و اغننا من الفقر إنک علی کل شیء قدير

[دعای اللهم أدخل علی أهل القبور الشور]

و شیخ کلینی در کافی روایت کرده از ابو بصیر که حضرت صادق علیه السلام در ماه رمضان این دعا را می‌خواند: اللهم انی بک و منک اطلب حاجتی و من طلب حاجته إلی الناس فانی لا- اطلب حاجتی إلا- منک و خدک لا شریک لک و أسألك بفضلك و رضوانک أن تصیلمی علی محمد و أهل بیتی و أن تجعل لی فی عامی هذا إلی بیتک الحرام سیلا حجه مبروره متقبلة زاکیه خالصه لک تقر بها عینی و ترتع بها درجتی و ترزقنی أن أعرض بصیری و أن أحفظ فرجی و أن أكف بها عن جمیع محارمک حتی لا یكون شیء أثر عندی من طاعتک و خشیتک و العمل بما أحببت و التوکل لما کرهت و نهیت عنه و اجعل ذلک فی یشر و یسار و عافیة و ما أنعمت به علی و أسألك أن تجعل وفاتی قتلا فی سبیلک تحت رایة نبیک مع أولیائک و أسألك أن تقتل بی أعداءک و أعداء رسولک و أسألك أن تکرمنی بهوان من شئت من خلقک و لا- تهنی بکرامیه أحد من أولیائک اللهم اجعل لی مع الرسول سیلا حسبی الله ما شاء الله مؤلف گوید که این دعا موسوم به دعای حج است سید در اقبال از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده خواندن آن را در شبهای ماه رمضان بعد از مغرب و کفعمی در بلد الامین گفته که مستحب است خواندن آن در هر روز از ماه

رمضان و در شب اول نیز و شیخ مفید در مقنعه برای خصوص شب اول نقل کرده بعد از نماز مغرب و بدان که بهترین اعمال در شبها و روزهای ماه مبارک رمضان خواندن قرآن است و بسیار باید خواند چه آنکه قرآن در این ماه نازل شده است و وارد شده که هر چیزی را بهاری است و بهار قرآن ماه رمضان است و در ماههای دیگر هر ماهی یک ختم سنت است و اقلش شش روز است و در ماه رمضان در هر سه یک ختم سنت است و اگر روزی یک ختم تواند بکند خوب است علامه مجلسی رحمه الله علیه فرموده که در حدیث است که بعضی از ائمه علیهم السلام در این ماه چهل ختم قرآن و زیاده می کردند و اگر هر ختم قرآنی را ثوابش را به روح مقدس یکی از چهارده معصوم هدیه کند ثوابش مضاعف گردد و از روایتی ظاهر میشود که اجر چنین کسی آن است که با ایشان باشد در روز قیامت و در این ماه دعا و صلوات و استغفار بسیار باید نمود و لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بسیار باید گفت و روایت شده که جناب امام زین العابدین علیه السلام چون ماه رمضان داخل می شد تکلم نمی کرد مگر به دعاء و تسییح و استغفار و تکبیر و باید اهتمام بسیار نمود به عبادت و نافله‌های شب و روز

قسم دوم اعمالی است که در شبهای ماه رمضان باید به جا آورد و آن چند امر است

اول

افطار است و مستحب است که بعد از نماز شام افطار کند مگر آنکه ضعف بر او غلبه کرده باشد یا جمعی منتظر او باشند

دوم

آنکه افطار کند با چیز پاکیزه از حرام و شبهات و بهتر آن است که به خرما یا حلال افطار کند تا ثواب نمازش چهار صد برابر گردد و به خرما و آب و به رطب و به لبن و به حلوا و به نبات و به آب گرم به هر کدام که افطار کند نیز خوب است

سوم

آنکه در وقت افطار دعاهای وارده آن را بخواند از جمله آنکه بگوید اللَّهُمَّ لَكَ صُيْمْتُ وَ عَلَى رِزْقِكَ أَفْطَرْتُ وَ عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ تا خدا عطا کند به او ثواب هر کسی را که در این روز روزه داشته و اگر دعای اللَّهُمَّ رَبِّ النُّورِ الْعَظِيمِ را که سید و کفعمی روایت کرده‌اند بخواند فضیلت بسیار یابد و روایت شده که: حضرت امیر المؤمنین علیه السلام هر گاه می خواست افطار کند می گفت بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُمَّ لَكَ صُيْمْنَا وَ عَلَى رِزْقِكَ أَفْطَرْنَا فَتَقَبَّلْ [فَتَقَبَّلَهُ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ]

چهارم

در لقمه اول بگوید بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ اغْفِرْ لِي تا خدا او را بیامرزد و در خبر است که: در آخر هر روز از روزهای ماه رمضان خدا هزار هزار کس را از آتش جهنم آزاد می کند پس از حق تعالی بخواه که تو را یکی از آنها قرار دهد

پنجم

در وقت افطار سوره قدر بخواند

ششم

در وقت افطار تصدق کند و افطار دهد روزه داران را اگر چه به چند دانه خرما یا شربت‌ی آب باشد و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله مروی است که کسی که افطار دهد روزه داری را از برای او خواهد بود مثل اجر آن روزه دار بدون آنکه از اجر او چیزی کم شود و هم از برای او خواهد بود مثل آن عمل نیکویی که به جا آورد آن افطار کننده به قوه آن طعام و آیت الله علامه حلی در رساله سعدیه از حضرت صادق علیه السلام نقل کرده که فرمود: هر مؤمنی که اطعام کند مؤمنی را لقمه‌ای در ماه رمضان بنویسد حق تعالی برای او اجر کسی که سی بنده مؤمن آزاد کرده باشد و از برای او باشد نزد حق تعالی یک دعای مستجاب

هفتم

در هر شب خواندن هزار مرتبه اِنَّا أَنْزَلْنَاهُ وَأَرَادَ اسْت

هشتم

در هر شب صد مرتبه حم دخان را بخواند اگر میسر شود

نهم

سید روایت کرده که: هر که این دعا را بخواند در هر شب ماه رمضان آمرزیده شود گناهان چهل سال او: اللَّهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ وَافْتَرَضْتَ عَلَيَّ عِبَادَكَ فِيهِ الصِّيَامَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَزْزُقْنِي حَيْجَ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِي هَذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ وَأَعْفِرْ لِي تِلْكَ الذُّنُوبَ الْعِظَامَ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُهَا غَيْرُكَ يَا رَحْمَانُ يَا عَلَامُ

دهم

در هر شب بخواند بعد از مغرب دعای حج را که در قسم اول گذشت

یازدهم

بخواند در هر شب از ماه رمضان: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغِيثُ بِحَمِيدِكَ وَأَنْتَ مُسَدِّدٌ لِلصَّوَابِ بِمَنْكَ وَأَيُّقِنْتُ أَنَّكَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

فِي مَوْضِعِ الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ وَ أَشَدُّ الْمُعَاقِبِينَ فِي مَوْضِعِ النَّكَالِ وَالنَّقِمَةِ وَ أَعْظَمُ الْمُتَجَبِّرِينَ فِي مَوْضِعِ الْكِبْرِيَاءِ وَ الْعَظَمَةُ لِلَّهِمَّ أَذْنَتْ لِي فِي دُعَائِكَ وَ مَسْأَلَتِكَ فَاسْمِعْ يَا سَمِيعٌ مَدْحَتِي وَ أَجِبْ يَا رَحِيمٌ دَعْوَتِي وَ أَقِلْ يَا غَفُورٌ عَثْرَتِي فَكَمْ يَا إِلَهِي مِنْ كُرْبَةٍ قَدْ فَرَّجْتَهَا وَ هُمُومٍ قَدْ كَشَفْتَهَا وَ عَثْرَةٍ قَدْ أَقَلْتَهَا وَ رَحْمَةٍ قَدْ نَشَرْتَهَا وَ حَلَقَةٍ بَلَاءٍ قَدْ فَكَّكْتَهَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَ لَا وَلَدًا وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِّ وَ كَبَّرَهُ تَكْبِيرًا الْحَمْدُ لِلَّهِ بِجَمِيعِ مَحَامِدِهِ كُلِّهَا عَلَى جَمِيعِ نِعَمِهِ كُلِّهَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا مُضَادَّ لَهُ فِي مُلْكِهِ وَ لَا مُنَازِعَ لَهُ فِي أَمْرِهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا شَرِيكَ لَهُ فِي خَلْقِهِ وَ لَا شَيْبَةَ [شِبَهَ لَهُ فِي عَظَمَتِهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْفَاشِي فِي الْخَلْقِ أَمْرُهُ وَ حَمِيدُهُ الظَّاهِرُ بِالْكَرَمِ مَجِيدُهُ الْبَاسِطُ بِالْجُودِ يَدُهُ الَّذِي لَا تَنْقُصُ خَزَائِنُهُ وَ لَا تَزِيدُهُ إِزِيدُهُ كَثْرَةُ الْعَطَاءِ إِلَّا جُودًا وَ كَرَمًا إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ قَلِيلًا مِنْ كَثِيرٍ مَعَ حَاجَةٍ بِي إِلَيْهِ عَظِيمَةٍ وَ غِنَاكَ عَنْهُ قَدِيمٍ وَ هُوَ عِنْدِي كَثِيرٌ وَ هُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ يَسِيرٌ اللَّهُمَّ إِنَّ عَفْوَكَ عَنْ ذَنْبِي وَ تَجَاوُزَكَ عَنْ خَطِيئَتِي وَ صِفْحَكَ عَنْ ظُلْمِي وَ سَتْرَكَ عَلَيَّ [عَنْ قَيْحِ عَمَلِي وَ حِلْمِكَ عَنْ كَثِيرٍ كَبِيرٍ] جُزْمِي عِنْدَ مَا كَدَانُ مِنْ خَطَايَا [خَطِيئِي وَ عَمْدِي أَطْمَعُنِي فِي أَنْ أَسْأَلُكَ مَا لَا- أَسْتَوْجِبُهُ مِنْكَ الَّذِي رَزَقْتَنِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَ أَرَيْتَنِي مِنْ قُدْرَتِكَ وَ عَرَفْتَنِي مِنْ إِبْجَابَتِكَ فَصَرِّفْ أَدْعُوكَ آمِنًا وَ أَسْأَلُكَ مُسْتَأْنَسًا لَا خَائِفًا وَ لَا وَجَلًا مَدْلًا عَلَيْكَ فِيمَا قَصَدْتُ فِيهِ [بِهِ إِلَيْكَ فَبِأَنْ أَبْطَأَ عَنِّي [عَلَيَّ عَتَبْتُ بِجَهْلِي عَلَيْكَ وَ لَعَلَّ الَّذِي أَبْطَأَ عَنِّي هُوَ خَيْرٌ لِي لِعِلْمِكَ بِعَاقِبَةِ الْأُمُورِ فَلَمْ أَرِ مَوْلَى [مُؤْمَلًا] كَرِيمًا أَضْبَرَ عَلَيَّ عَيْدٍ لَيْتِمَ مِنْكَ عَلَيَّ يَا رَبِّ إِنَّكَ تَدْعُونِي فَأَوْلَى عَنكَ وَ تَتَحَبَّبُ إِلَيَّ فَاتَّبَعُضْ إِلَيْكَ وَ تَتَوَدَّدُ إِلَيَّ فَلَا أَقْبَلُ مِنْكَ كَأَنْ لِي التَّطَوُّلَ عَلَيْكَ فَلَمْ [ثُمَّ لَمْ يَمْنَعِكَ ذَلِكَ مِنْ الرَّحْمَةِ لِي وَ الْإِحْسَانَ إِلَيَّ وَ التَّفَضُّلَ عَلَيَّ بِجُودِكَ وَ كَرَمِكَ فَارْحَمْ عَيْدَكَ الْجَاهِلَ وَ حُجِدْ عَلَيْهِ بِفَضْلِ إِحْسَانِكَ إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ الْحَمْدُ لِلَّهِ مَا لَيْكَ الْمُلْكُ مُجْرَى الْمُلْكِ مَسْحَرُ الرِّيَاحِ فَالِقُ الْإِصْبَاحِ دَيَّانُ الدِّينِ رَبُّ الْعَالَمِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى حِلْمِهِ بَعِيدِ عِلْمِهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى عَفْوِهِ بَعِيدِ قُدْرَتِهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى طَوْلِ أَنْاتِهِ فِي غَضَبِهِ وَ هُوَ قَادِرٌ [الْقَادِرُ] عَلَى مَا يُرِيدُ الْحَمْدُ لِلَّهِ خَالِقِ الْخَلْقِ بَاسِطِ الرِّزْقِ فَالِقِ الْإِصْبَاحِ ذِي الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ وَ الْفَضْلِ [وَ التَّفَضُّلِ وَ الْإِنْعَامِ الْإِحْسَانِ الَّذِي بَعُدَ فَلَا- يُرَى وَ قَرَبَ فَشَهِدَ النُّجُوى تَبَارَكَ وَ تَعَالَى الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَيْسَ لَهُ مُنَازِعٌ يُعَادِلُهُ وَ لَا شَيْبَةٌ يُشَاكِلُهُ وَ لَا ظَهِيرٌ يُعَاضِدُهُ قَهْرَ بَعزَّتِهِ الْبَاعِزَاءِ وَ تَوَاضَعَ لِعَظَمَتِهِ الْعُظَمَاءُ فَبَلَّغَ بِقُدْرَتِهِ مَا يَشَاءُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُجِيبُنِي حِينَ أُنَادِيهِ وَ يَسْتُرْ عَلَيَّ كُلَّ عَوْرَةٍ وَ أَنَا أَعْصِيهِ وَ يُعْظِمُ النِّعْمَةَ عَلَيَّ فَلَا أَجَازِيهِ فَكَمْ مِنْ مُوهَبَةٍ هَبْنَاهُ قَدْ أَعْطَانِي وَ عَظِيمَةٍ مَخُوفَةٍ قَدْ كَفَانِي وَ بَهْجَةٍ مُونِقَةٍ قَدْ أَرَانِي فَأُثْنِي عَلَيْهِ حَامِدًا وَ أَذْكَرُهُ مَسْبُوحًا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا يُهْتَكُ حِجَابُهُ وَ لَا يُغْلَقُ بَابُهُ وَ لَا يُرَدُّ سَأَلُهُ وَ لَا يُخَيَّبُ [يَخَيَّبُ أَمَلُهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُؤْمِنُ الْخَائِفِينَ وَ يُنَجِّي [يُنَجِّي الصَّالِحِينَ] الصَّادِقِينَ وَ يَرْفَعُ الْمُسْتَضْعَفِينَ وَ يَضَعُ الْمُسْتَكْبِرِينَ وَ يَهْلِكُ مُلُوكًا وَ يَشْتَخِلُفُ آخِرِينَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ قَاصِمِ الْجَبَّارِينَ مُبِيرِ الظَّالِمِينَ مُدْرِكِ الْهَارِبِينَ نَكَالِ الظَّالِمِينَ صَرِيحِ الْمُسْتَضْرَحِينَ مَوْضِعِ حَاجَاتِ الطَّالِبِينَ مُعْتَمِدِ الْمُؤْمِنِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مِنْ حَشِيئَتِهِ تَرَعَدُ السَّمَاءُ وَ سَكَانُهَا وَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَ عُمَارُهَا وَ تَمُوجُ الْبِحَارُ وَ مَنْ يَسْبُحُ فِي غَمْرَاتِهَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَ مَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يَخْلُقُ وَ لَمْ يَخْلُقْ وَ يَرْزُقُ وَ لَا يَرْزُقُ وَ يُطْعِمُ وَ لَا يُطْعِمُ وَ يُمِيتُ الْأَحْيَاءَ وَ يُحْيِي الْمَوْتَى وَ هُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ يَبْدِئُهُ الْخَيْرُ وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ رَسُولِكَ وَ أُمَّتِكَ وَ صَفِيَّتِكَ وَ حَبِيبَتِكَ وَ خَيْرَتِكَ [خَلِيلَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَ حَافِظِ سِرِّكَ وَ مَبْلُغِ رِسَالَتِكَ أَفْضَلَ وَ أَحْسَنَ وَ أَجْمَلَ وَ أَكْمَلَ وَ أَزْكَى وَ أَنْمَى وَ أَطْيَبَ وَ أَطَهَرَ وَ أَسْنَى وَ أَكْثَرَ] أَكْبَرَ] مَا صَلَّيْتَ وَ بَارَكْتَ وَ تَرَحَّمْتَ وَ تَحَنَّنْتَ وَ سَلَّمْتَ عَلَيَّ أَحَدٍ مِنْ عِبَادِكَ [خَلْقِكَ وَ أَنْبِيَائِكَ وَ رُسُلِكَ وَ صِفْوَتِكَ وَ أَهْلِ الْكِرَامَةِ عَلَيْكَ مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ وَ صَلِّ عَلَيَّ عَلِيٍّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ وَصِيِّ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ عَبْدِكَ وَ وَلِيِّكَ وَ أَخِي رَسُولِكَ وَ حُجَّتِكَ عَلَى خَلْقِكَ وَ آيَتِكَ الْكُبْرَى وَ النَّبِيَّ الْعَظِيمَ وَ صَلِّ عَلَى الصِّدِّيقِ الطَّاهِرِ فَاطِمَةَ [الزَّهْرَاءِ] سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَ صَلِّ عَلَى سِبْطِي الرَّحْمَةِ وَ إِمَامِي الْهُدَى الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ سَيِّدَيَّ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَ صَلِّ عَلَى أُمَّةِ الْمُسْلِمِينَ عَلِيٍّ بِنِ الْحُسَيْنِ وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَ عَلِيٍّ بْنِ مُوسَى وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَ عَلِيٍّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَ الْخَلْفِ الْهَادِي الْمَهْدِيِّ حُجَجِكَ عَلَى عِبَادِكَ وَ أَمَنَاتِكَ فِي بِلَادِكَ صِيْلَةً كَثِيرَةً دَائِمَةً اللَّهُمَّ وَ صَلِّ عَلَيَّ وَ لِيَّ أَمْرَكَ الْقَائِمِ الْمُؤَمَّلِ وَ الْعَدْلِ الْمُتَنْظَرِ وَ حَقِّهِ [وَ أَحْفَهُ بِمَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَ أَيْدِهِ بِرُوحِ الْقُدْسِ يَا رَبُّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ الدَّاعِيَ إِلَيَّ كِتَابِكَ وَ الْقَائِمَ بِيَدَيْكَ اسْتِخْلَفُهُ فِي الْأَرْضِ

كَمَا سَيَخْلَفَتِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِ مَكَرَ لَهُ دِينَهُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُ أَنبَدْلُهُ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِ أَمَّا يَعْبُدُكَ لَا يُشْرِكُ بِكَ شَيْئًا اللَّهُمَّ أَعِزَّهُ وَأَعِزِّزْ بِهِ وَأَنْصِرْهُ وَأَنْصِرْ بِهِ وَأَنْصِرْهُ نَصِيرًا عَزِيزًا وَافْتَحْ لَهُ فَتْحًا يَسِيرًا وَاجْعَلْ لَهُ مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا اللَّهُمَّ أَطْهِرْ بِهِ دِينَكَ وَسُنَّةَ نَبِيِّكَ حَتَّى لَا يَسْتَحْفَىٰ بِشَيْءٍ مِنَ الْحَقِّ مَخَافَةَ أَحَدٍ مِنَ الْخَلْقِ اللَّهُمَّ إِنَّا نَرْعُبُ إِلَيْكَ فِي دَوْلَةِ كَرِيمَةٍ تُعِزُّ بِهَا الْإِسْلَامَ وَأَهْلَهُ وَتُدِلُّ بِهَا النَّفَاقَ وَأَهْلَهُ وَتَجْعَلُنَا فِيهَا مِنَ الدُّعَاةِ إِلَى طَاعَتِكَ وَالْقَادَةِ إِلَى سَبِيلِكَ وَتَرْزُقُنَا بِهَا كَرَامَةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ مَا عَرَفْتَنَا مِنَ الْحَقِّ فَحَمَلْنَاهُ وَمَا قَصُرْنَا عَنْهُ فَبَلَّغْنَاهُ اللَّهُمَّ الْمُمْ بِهٍ شَعْنَنَا وَاشْعَبَ بِهِ صِدْعَنَا وَارْتُقِ بِهِ فَتَقْنَا وَكَثُرَ بِهِ قَلْتَنَا وَأَعِزِّزْ [أَعِزَّ] بِهِ ذَلَّتْنَا وَأَغْنِ بِهِ عَائِلَنَا وَاقْضِ بِهِ عَنْ مُغْرَمِنَا [مَغْرَمِنَا] وَاجْبُرْ بِهِ فَقْرَنَا وَسِدِّ بِهٍ خَلْتَنَا وَيَسِّرْ بِهِ عُسْرَنَا وَيَبِضْ بِهِ وُجُوهَنَا وَفَكِّ بِهٍ أَسْرَنَا وَأَنْجِ بِهٍ طَلِبْتَنَا وَأَنْجِزْ بِهِ مَوَاعِيدَنَا وَاسْتَجِبْ بِهٍ دَعْوَتَنَا وَأَعْطِنَا بِهٍ سُؤْلَنَا وَبَلِّغْنَا بِهٍ مِنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ آمَالَنَا وَأَعْطِنَا بِهٍ فَوْقَ رَغْبَتِنَا يَا خَيْرَ الْمَسْئُولِينَ وَأَوْسَعَ الْمُعْطِينَ اشْفِ بِهٍ صُدُورَنَا وَأَذْهِبْ بِهٍ غَيْظَ قُلُوبِنَا وَاهْدِنَا بِهٍ لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَأَنْصِرْنَا بِهٍ عَلَى عَدُوِّكَ وَعَدُوِّنَا إِلَهَ الْحَقِّ [الْخَلْقِ آمِينَ اللَّهُمَّ إِنَّا نَشْكُو إِلَيْكَ فَقَدْ بَيَّنَّا صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَغَيْبَهُ وَلَيْنَا [إِمَامِنَا] وَكَثْرَةَ عَدُوِّنَا وَقِلَّةَ عَدَدِنَا وَشِدَّةَ الْفِتَنِ بِنَا وَتَظَاهَرَ الزَّمَانِ عَلَيْنَا فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ [آلِ مُحَمَّدٍ] وَأَعِنَّا عَلَى ذَلِكَ بِفَتْحٍ مِنْكَ تُعَجِّلْهُ وَبِضْرٍ تَكْشِفُهُ وَنَصْرٍ تُعِزُّهُ وَسُلْطَانٍ حَقٍّ تُظَهِّرُهُ وَرَحْمَةٍ مِنْكَ تُجَلِّلُنَاهَا وَعَافِيَةٍ مِنْكَ تَلْبِسُنَاهَا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

دوازدهم

در هر شب بخواند: اللَّهُمَّ بِرَحْمَتِكَ فِي الصَّالِحِينَ فَأَدْخِلْنَا وَفِي عِلِّيِّينَ فَارْفَعْنَا وَبِكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ مِنْ عَيْنٍ سَلْسِيلٍ فَاسْقِنَا وَمِنَ الْخُورِ الْعَيْنِ بِرَحْمَتِكَ فَرَوْجَنَا وَمِنَ الْوُلْدَانِ الْمُحَلَّدِينَ كَأَنَّهُمْ لَوْلَا مَكُونٌ فَأَخْدِمْنَا وَمِنَ ثَمَارِ الْجَنَّةِ وَلُحُومِ الطَّيْرِ فَأَطْعِمْنَا وَمِنَ ثِيَابِ السُّنْدُسِ وَالْحَرِيرِ وَالِاسْتَبْرَقِ فَالْبَسْنَا وَلَيْلَةَ الْقَدْرِ وَحَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ وَقَتْلًا فِي سَبِيلِكَ فَوْقَ لَنَا وَصَالِحِ الدُّعَاءِ وَالْمَسْأَلَةِ فَاسْتَجِبْ لَنَا [يَا خَالِقَنَا اسْمِعْ وَاسْتَجِبْ لَنَا] وَإِذَا جَمَعَتِ الْأُولَى وَالْآخِرِينَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَارْحَمْنَا وَبِرَاءَةً مِنَ النَّارِ فَارْحَمْنَا وَفِي جَهَنَّمَ فَلَا تَغْلُنَا وَفِي عَذَابِكَ وَهُوَ أَيْضًا فَالْبَسْنَا وَمِنَ الرِّقُومِ وَالصَّرِيحِ فَلَا تُطْعِمْنَا وَمَعَ الشَّيَاطِينِ فَلَا تَجْعَلْنَا وَفِي النَّارِ عَلَيَّ وَجُوهَنَا فَلَا تَكْتَبِنَا [تَكْتَبِنَا] وَمِنَ ثِيَابِ النَّارِ وَسَرَابِيلِ الْقَطْرَانِ فَلَا تَلْبِسْنَا وَمِنْ كُلِّ سُوءٍ يَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بِحَقِّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ فَجَنَّا

سیزدهم

از حضرت صادق علیه السلام روایت است که: در هر شب ماه رمضان می خوانی: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ فِيمَا تَقْضِي وَتَقْدَرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمَحْتُومِ فِي الْأَمْرِ الْحَكِيمِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَلَا يُبَدَّلُ أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حُجَّتِهِمُ الْمَشْكُورِ سَعْيُهُمْ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمُ الْمَكْفُورِ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ [عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ] وَأَنْ تَجْعَلَ فِيمَا تَقْضِي وَتَقْدَرُ أَنْ تُطِيلَ عُمُرِي فِي خَيْرٍ وَعَافِيَةٍ وَتُوسِّعَ فِي رِزْقِي وَتَجْعَلَنِي مِمَّنْ تَنْصِرُ بِهِ لِدِينِكَ وَلَا تَسْتَبْدِلْ بِي غَيْرِي

چهاردهم

در انیس الصالحین است که: در هر شب از شبهای ماه رمضان بخواند: أَعُوذُ بِجَلَالِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ أَنْ يَنْقَضِيَ عَنِّي شَهْرُ رَمَضَانَ أَوْ يَطْلُعَ الْفَجْرُ مِنْ لَيْلَتِي هَذِهِ وَلَكَ قَبِيْلِي تَبِعَهُ أَوْ ذَنْبٌ تُعَذِّبُنِي عَلَيْهِ

پانزدهم

شیخ کفعمی در حاشیه بلد الامین از سید بن باقی نقل کرده که فرموده: مستحب است در هر شب ماه رمضان دو رکعت نماز در هر رکعت حمد و توحید سه مرتبه و چون سلام داد بگوید سُبْحَانَ مَنْ هُوَ حَفِيظٌ لَا يَغْفُلُ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ رَحِيمٌ لَا يَعْجَلُ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ قَائِمٌ لَا يَسْهُو سُبْحَانَ مَنْ هُوَ دَائِمٌ لَا يَلْهُو پس بگوید تَسْبِيحَاتِ اَرْبَعٍ رَا هَفْتٍ مَرْتَبَهٗ پَس بگوید سُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ يَا عَظِيمُ اغْفِرْ لِي الذَّنْبَ الْعَظِيمَ پس ده مرتبه صلوات بفرستد بر پیغمبر و آل او علیهم السلام کسی که این دو رکعت نماز را به جا آورد بیامزد حق تعالی از برای او هفتاد هزار گناه ... إلخ

شانزدهم

در خبر است که: هر که در هر شب از ماه رمضان سوره اِنَّا فَتَحْنَا در نماز مستحبی بخواند آن سال محفوظ بماند

[تنظیم هزار رکعت نماز]

و بدان که از اعمالی که در شبهای ماه رمضان مستحب است به جا آورده شود هزار رکعت نماز است در مجموع این ماه که مشایخ و اعظام علما در کتب خود که در فقه یا عبادات نوشته‌اند به آن اشاره نموده‌اند و اما کیفیت به جا آوردن آن پس احادیث در باب آن مختلف است و آنچه موافق روایت ابن ابی قره است از حضرت جواد علیه السلام و مختار شیخ مفید در کتاب غریه و اشراف بلکه مختار مشهور است آن است که در دهه اول و دهه دوم ماه رمضان در هر شبی بیست رکعت خوانده شود هر دو رکعت به یک سلام به این طریق که هشت رکعت آن را بعد از نماز مغرب بخواند و دوازده رکعت دیگر را بعد از نماز عشاء و در دهه آخر در هر شب سی رکعت بخواند باز هشت رکعت آن را بعد از نماز مغرب و بیست و دو رکعت دیگر را بعد از نماز عشاء و مجموع این نمازها هفتصد رکعت می‌شود و باقیمانده را که سیصد رکعت است در شبهای قدر بخواند یعنی شب نوزدهم صد رکعت و شب بیست و یکم صد رکعت و شب بیست و سوم صد رکعت پس مجموع هزار رکعت شود و به ترتیب دیگر نیز وارد شده و تفصیل کلام در جای دیگر است و این مقام را گنجایش بسط نیست و امید که اهل خیر در عمل به این هزار رکعت نماز مسامحه و سهل‌انگاری نکرده از فیض آن خود را بهره‌مند نمایند

[خواندن بعد از هر دو رکعت از نافله‌های ماه رمضان اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِيهَا تَقْضِي وَتَقَدَّرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمُحْتَموم]

و روایت شده که: می‌خوانی بعد از هر دو رکعت از نافله‌های ماه رمضان اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِيهَا تَقْضِي وَتَقَدَّرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمُحْتَموم وَفِيهَا تَفَرُّقٌ مِنَ الْأَمْرِ الْحَكِيمِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ أَنْ تَجْعَلَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حُجَّتِهِمُ الْمَشْكُورِ سَعِيَّتِهِمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمْ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تُطِيلَ عُمُرِي فِي طَاعَتِكَ وَتُوسِّعَ لِي فِي رِزْقِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

قسم سوم در اعمال سحرهای ماه مبارک رمضان است و آن چند امر است

اول

سحور خوردن و ترک نکند سحور را اگر چه به یک دانه خرما یا زبون یا شربت آب باشد و بهترین سحورها سوپق یعنی قاوت و خرما است و وارد شده که: حق تعالی و ملائکه صلوات می‌فرستند بر آنها که استغفار می‌کنند در سحرها و سحور می‌خورند

دوم

سوره إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ در وقت سحور بخواند که هر که این سوره مبارکه را در وقت افطار کردن و سحور بخواند در ما بین این دو وقت ثواب کسی داشته باشد که در راه خدا در خون خود بغلظد

سوم

بخواند دعای عظیم الشانی را که از حضرت امام رضا علیه السلام نقل شده که فرموده‌اند: این دعایی است که حضرت امام محمد باقر علیه السلام در سحرهای ماه رمضان می‌خواندند: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ بَهَائِكَ بِأَبْهَاءِهِ وَكُلِّ بَهَائِكَ بِهَيْئِ اللَّهِمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِبَهَائِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جَمَالِكَ بِأَجْمَلِهِ وَكُلِّ جَمَالِكَ جَمِيلِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَمَالِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جَلَالِكَ بِأَجْلِهِ وَكُلِّ جَلَالِكَ جَلِيلِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَلَالِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَظَمَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ نُورِكَ بِأَنْوَرِهِ وَكُلِّ نُورِكَ تَبِيرِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِنُورِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ رَحْمَتِكَ بِأَوْسَعِهَا وَكُلِّ رَحْمَتِكَ وَاسِعَةِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كَلِمَاتِكَ تَامَّةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَلِمَاتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كَمَالِكَ بِأَكْمَلِهِ وَكُلِّ كَمَالِكَ كَامِلِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَمَالِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ أَسْمَائِكَ بِأَكْبَرِهَا وَكُلِّ أَسْمَائِكَ كَبِيرَةِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَزَّتِكَ بِأَعَزِّهَا وَكُلِّ عَزَّتِكَ عَزِيزَةِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَزَّتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَشِيَّتِكَ بِأَمْضَاهَا وَكُلِّ مَشِيَّتِكَ مَاضِيَةِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَشِيَّتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ قُدْرَتِكَ بِالْقُدْرَةِ الَّتِي اسْتَيْطَلَتْ بِهَا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكُلِّ قُدْرَتِكَ مُسْتَيْطِلَةَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِلْمِكَ بِأَنْفُسِهِ وَكُلِّ عِلْمِكَ نَافِذِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِلْمِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ قَوْلِكَ بِأَرْضَاهُ وَكُلِّ قَوْلِكَ رَضِيِّ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقَوْلِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَسَائِلِكَ بِمَسَائِلِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ شَرَفِكَ بِأَشْرَفِهِ وَكُلِّ شَرَفِكَ شَرِيفِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِشَرَفِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ سُلْطَانِكَ بِأَدْوَمِهِ وَكُلِّ سُلْطَانِكَ دَائِمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِسُلْطَانِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مُلْكِكَ بِأَفْخَرِهِ وَكُلِّ مُلْكِكَ فَاحِزِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمُلْكِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عُلوِّكَ بِأَعْلَاهُ وَكُلِّ عُلوِّكَ عَالِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعُلوِّكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَنِّكَ بِأَقْدَمِهِ وَكُلِّ مَنِّكَ قَدِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَنِّكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ آيَاتِكَ بِأَكْرَمِهَا وَكُلِّ آيَاتِكَ كَرِيمَةِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِآيَاتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا أَنْتَ فِيهِ مِنَ الشَّانِ وَالْجَبْرُوتِ وَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ شَأْنٍ وَخِيَدَةٍ وَخِيَرُوتٍ وَخِيَدَهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا تُجِيبُنِي [بِهِ حِينَ أَسْأَلُكَ فَأَجِيبْنِي يَا اللَّهُ] پس هر حاجت که داری از خدا بطلب که البته برآورده است

چهارم

در مصباح شیخ است که روایت کرده ابو حمزه ثمالی که: حضرت امام زین العابدین علیه السلام در ماه رمضان بیشتر از شب را نماز می کرد و چون سحر می شد این دعا می خواند: اِلٰهِي لَا تُؤَدِّبْنِي بِعُقُوبَتِكَ وَلَا تَمَكِّرْ بِي فِي حِيلَتِكَ مِنْ اَيْنَ لِي الْخَيْرُ يَا رَبِّ وَلَا يُوجَدُ اِلَّا مِنْ عِنْدِكَ وَمِنْ اَيْنَ لِي النَّجَاةُ وَلَا تُشِيطَاعْ اِلَّا بِكَ لَا الَّذِي اَحْسَنَ اَسْتَعْنِي عَنْ عَوْنِكَ وَرَحْمَتِكَ وَلَا الَّذِي اَسَاءَ وَاجْتَرَا عَلَيَّكَ وَ لَمْ يُرْضِكَ خَرَجَ عَنْ قُدْرَتِكَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ بگويد تا آنکه نفس قطع شود بک عرفتک و اَنْتَ دَلَلْتَنِي عَلَيَّكَ وَ دَعَوْتَنِي اِلَيْكَ وَ لَوْلَا- اَنْتَ لَمْ اَدْرِ مَا اَنْتَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اَدْعُوهُ فَيُجِيبُنِي وَ اِنْ كُنْتُ بَطِيْئًا حِيْنَ يَدْعُوْنِي وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اَسْأَلُهُ فَيُعْطِينِي وَ اِنْ كُنْتُ بِخِيْلًا حِيْنَ يَسْتَفْرِضُنِي وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اُنَادِيهِ كُلَّمَا سَأَلْتُهُ لِحَاجَتِي وَ اَخْلُوْا بِهِ حَيْثُ شِئْتَ لِسِرِّيْ بِغَيْرِ شَفِيعٍ فَيَقْضِي لِي حَاجَتِي وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَا اَدْعُوْهُ غَيْرُهُ وَ لَوْ دَعَوْتُ غَيْرَهُ لَمْ يَسْتَجِبْ لِي دُعَائِيْ وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَا اَرْجُوْهُ غَيْرُهُ وَ لَوْ رَجَوْتُ غَيْرَهُ لَأَخْلَفَ رَجَائِيْ وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي وَكَلَنِي اِلَيْهِ فَأَكْرَمَنِي وَ لَمْ يَكِلْنِي اِلَى النَّاسِ فَيُهَيِّبُوْنِي وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي تَحَبَّبَ اِلَيَّ وَ هُوَ غَيْثِيْ عَنِّيْ وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي يَحْلُمُ عَنِّيْ حَتَّى كَأَنِّي لَا ذَنْبَ لِي فَرَبِّيْ اَحْمَدُ شَيْءٍ عِنْدِيْ وَ اَحَقُّ بِحَمْدِيْ اللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَجِدُ سُبُلَ الْمَطَالِبِ اِلَيْكَ مُسْرِعَةً وَ مَنَاهِلَ الرَّجَاءِ اِلَيْكَ [لَمَدِيْكَ مُتْرَعَةً وَ الْاَسْتِعَاثَةَ بِفَضْلِكَ لِمَنْ اَمْلَكَ مَبَاخِجَهُ وَ اَبْوَابَ الدُّعَاءِ اِلَيْكَ لِلصَّارِحِيْنَ مَفْتُوحَةً وَ اَعْلَمُ اَنَّكَ لِلرَّاجِيْ [الرَّاجِيْنَ بِمَوْضِعِ اِحْتِيَاجِهِ وَ لِلْمَلْهُوْفِيْنَ [لِلْمَلْهُوْفِ بِمَرَضٍ اِغَاثَةً وَ اَنْ فِي الْلَهْفِ اِلَى جُودِكَ وَ الرِّضَا بِقَضَائِكَ عِوَضًا مِنْ مَنَعِ الْبَاطِلِيْنَ وَ مَنَدُوْحَةً عَمَّا فِيْ اَيْدِي الْمُسْتَأَثِرِيْنَ وَ اَنْ الرَّاحِلِ اِلَيْكَ قَرِيْبَ الْمَسَافَةِ وَ اَنَّكَ لَا تَحْتَجِبُ عَنْ خَلْقِكَ اِلَّا اَنْ تَحْبِبَهُمُ الْاَعْمَالَ [الْاَمْرَالُ دُونَكَ وَ قَدْ قَصِدْتُ اِلَيْكَ بِطَبِيَّتِيْ وَ تَوَجَّهْتُ اِلَيْكَ بِحَاجَتِي وَ جَعَلْتُ بِكَ اَسْتِعَاثَتِيْ وَ بَدْعَائِكَ تَوَسُّلِيْ مِنْ غَيْرِ اَسْتِحْقَاقٍ لَا اَسْتِمَاعِكَ مِنِّيْ وَ لَا اَسْتِجَابَ لِعَفْوِكَ عَنِّيْ بَلْ لِيْتَقِيْ بِكَرَمِكَ وَ سِيْكُونِيْ اِلَى صِدْقِ وَعْدِكَ وَ لِحُجِّيْ اِلَى الْاِيْمَانِ بِتَوْحِيدِكَ وَ يَقِيْنِي [وَ تَقِيْتِيْ بِمَعْرِفَتِكَ مِنِّيْ اَنْ لَا رَبَّ لِيْ غَيْرُكَ وَ لَا اِلَهَ اِلَى اِلَّا اَنْتَ وَ خِدَاكَ لَا شَرِيْكَ لَكَ اللّٰهُمَّ اَنْتَ الْقَائِلُ وَ قَوْلُكَ حَقٌّ وَ وَعْدُكَ صِدْقٌ [الصَّدَقُ وَ اَسْأَلُوْا اللّٰهَ مِنْ فَضْلِهِ اِنَّ اللّٰهَ كَمَا اَنْ بِكُمْ رَحِيْمًا وَ لَيْسَ مِنْ صِفَاتِكَ يَا سَيِّدِيْ اَنْ تَأْمُرَ بِالسُّوَالِ وَ تَمْنَعُ الْعَطِيَّةَ وَ اَنْتَ الْمَنَّانُ بِالْعَطِيَّاتِ عَلَى اَهْلِ مَمْلَكَتِكَ وَ الْعَائِدُ عَلَيْهِمْ بِتَحْنُنٍ رَافِعَتِكَ [بِحُسْنِ نِعْمَتِكَ اِلَيْهِ رَبِّيْتِنِيْ فِي نِعْمِكَ وَ اِحْسَانِكَ صَغِيْرًا وَ نَوَهْتَ بِاسْمِيْ كَبِيْرًا فَيَا مَنْ رَبَّانِيْ فِي الدُّنْيَا بِاِحْسَانِهِ وَ تَفَضَّلِهِ [بِفَضْلِهِ وَ نِعْمِهِ وَ اَشَارَ لِي فِي الْاٰخِرَةِ اِلَى عَفْوِهِ وَ كَرَمِهِ مَعْرِفَتِيْ يَا مَوْلَايْ دَلِيْلِيْ [دَلَلْتَنِيْ عَلَيَّكَ وَ حُبِّيْ لَكَ شَفِيْعِيْ اِلَيْكَ وَ اَنَا وَاثِقٌ مِنْ دَلِيْلِيْ بِدَلَالَتِكَ وَ سَاكِنٌ مِنْ شَفِيْعِيْ اِلَى شَفَاعَتِكَ اَدْعُوكَ يَا سَيِّدِيْ بِلسَانِ قَدْ اَحْرَسَهُ ذَنْبُهُ رَبِّ اُنَاجِيْكَ بِقَلْبٍ قَدْ اُوْبَقَهُ جُزْمُهُ اَدْعُوكَ يَا رَبِّ رَاهِبًا رَاجِيًا حَافِيًا اِذَا رَأَيْتُ مَوْلَايْ ذُنُوْبِيْ فَرَعْتُ وَ اِذَا رَأَيْتُ كَرَمِيْكَ طَمِعْتُ فَاِنْ عَفَوْتَ [عَفَوْتَ فَخَيْرٌ رَاحِمٌ وَ اِنْ عَيَّدْتُ فَعَيْرٌ ظَالِمٌ حُجَّتِيْ يَا اللّٰهَ فِيْ جُرْأَتِيْ عَلَى مَسْأَلَتِكَ مَعَ اِيْتَابِيْ مَا تَكْرَهُ جُودَكَ وَ كَرَمَكَ وَ عُدَّتِيْ فِيْ شِدَّتِيْ مَعَ قَلْبِ حَيَاتِيْ رَافِعَتِكَ وَ رَحْمَتِكَ وَ قَدْ رَجَوْتُ اَنْ لَا تَخِيْبَ بَيْنَ ذِيْنَ وَ ذِيْنَ مُشِيْتِيْ فَحَقَّقْ رَجَائِيْ وَ اَسْمِعْ دُعَائِيْ يَا خَيْرَ مَنْ دَعَاهُ دَاعٍ وَ اَفْضَلَ مَنْ رَجَاهُ رَاجٍ عَظَمَ يَا سَيِّدِيْ اَمْلِيْ وَ سَاءَ عَمَلِيْ فَاَعْطِنِيْ مِنْ عَفْوِكَ بِمِقْدَارِ اَمْلِيْ وَ لَا تُؤَاخِذْنِيْ بِاَسْوِ اَعْمَالِيْ فَاِنَّ كَرَمَكَ يَجِلُّ عَنْ مُجَازَاةِ الْمُذْنِبِيْنَ وَ حِلْمَكَ يَكْبُرُ عَنْ مُكَافَاةِ الْمُقْصِرِيْنَ وَ اَنَا يَا سَيِّدِيْ عَائِدٌ بِفَضْلِكَ هَارِبٌ مِنْكَ اِلَيْكَ مُتَنَجِّزٌ مَا وَعَدْتَ مِنْ الصَّفْحِ عَمَّنْ اَحْسَنَ بِكَ ظَنًّا وَ مَا اَنَا يَا رَبِّ وَ مَا خَطَرِيْ هَيْبِيْ بِفَضْلِكَ وَ تَصَدَّقْ عَلَيَّ بِعَفْوِكَ اَيُّ رَبِّ جَلَلْنِيْ بِسِتْرِكَ وَ اَعْفُ عَنْ تَوْبِيْخِيْ بِكَرَمِ وَجْهِكَ فَلَوْ اَطَّلَعَ الْيَوْمَ عَلَى ذَنْبِيْ غَيْرُكَ مَا فَعَلْتَهُ وَ لَوْ خَفْتُ تَعْجِيْلَ الْعُقُوْبَةِ لَا جَتْنَبْتُهُ لَا لِاَنَّكَ اَهْوَاؤُ النَّاطِرِيْنَ [اِلَى وَ اَخْفُ الْمُطَّلَعِيْنَ [عَلَى بَيْلٍ لِاَنَّكَ يَا رَبِّ خَيْرُ السَّاتِرِيْنَ وَ اَحْكَمُ الْخَاطِمِيْنَ [وَ اَحْلَمُ الْاَخْلَمِيْنَ وَ اَكْرَمُ الْاَكْرَمِيْنَ سَتَارُ الْعُيُوْبِ غَفَارُ الذُّنُوْبِ عَلَامُ الْغُيُوْبِ تَسْتُرُ الذُّنُبَ بِكَرَمِكَ وَ تُؤَخِّرُ الْعُقُوْبَةَ بِحِلْمِكَ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى حِلْمِكَ بَعْدَ عِلْمِكَ وَ عَلَى عَفْوِكَ بَعْدَ قُدْرَتِكَ وَ يَحْمِلْنِي وَ يُجَرِّئُنِيْ عَلَى مَعْصِيَّتِكَ حِلْمِكَ عَنِّيْ وَ يَدْعُوْنِيْ اِلَى قَلْبِ الْحَيَاءِ سِتْرِكَ عَلَيَّ وَ يَسْرِعُنِيْ اِلَى التَّوْبِ عَلَى مَحَارِمِكَ مَعْرِفَتِيْ بِسِعَةِ رَحْمَتِكَ وَ عَظِيْمِ عَفْوِكَ يَا حَلِيْمٌ يَا كَرِيْمٌ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمٌ يَا غَافِرُ الذُّنُبِ يَا قَابِلُ التَّوْبِ يَا عَظِيْمُ الْمَنِّ يَا قَدِيْمُ الْاِحْسَانِ اَيْنَ سِتْرِكَ الْجَمِيْلُ اَيْنَ عَفْوِكَ الْجَمِيْلُ اَيْنَ فَرْحِكَ الْقَرِيْبُ اَيْنَ غِيَاثِكَ السَّرِيْعُ اَيْنَ رَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةُ اَيْنَ عَطَايَاكَ الْفَاضِلَةُ اَيْنَ مَوَاهِبِكَ الْهَنِيئَةُ اَيْنَ صَنَائِعِكَ السَّيِّئَةُ اَيْنَ فَضْلِكَ الْعَظِيْمُ اَيْنَ مَنِّكَ الْجَسِيْمُ اَيْنَ اِحْسَانِكَ الْقَدِيْمُ اَيْنَ كَرَمِكَ يَا كَرِيْمٌ بِهِ [وَ بِمُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ] فَاسْتَنْقِذْنِيْ وَ بِرَحْمَتِكَ فَخَلِّصْنِيْ يَا مُحْسِنُ يَا مُجْمَلُ يَا مُنْعَمُ يَا مُفْضَلُ لَسْتُ اَتَّكِلُ فِي النَّجَاةِ مِنْ

عَقَابِكَ عَلَى أَعْمَالِنَا بَلْ بِفَضْلِكَ عَلَيْنَا لِأَنَّكَ أَهْلُ التَّقْوَى وَ أَهْلُ الْمَغْفِرَةِ تُبْدِي بِالْإِحْسَانِ نِعْمًا وَ تَعْفُو عَنِ الذَّنْبِ كَرَمًا فَمَا نَدْرِي مَا نَشْكُرُ أَوْ جَمِيلَ مَا تَنْشُرُ أَمْ قَبِيحَ مَا تَسْتُرُ أَمْ عَظِيمَ مَا أَبْلَيْتَ وَ أَوْلَيْتَ أَمْ كَثِيرًا مَا مِنْهُ نَجَيْتَ وَ عَافَيْتَ يَا حَبِيبَ مَنْ تَحَبَّبَ إِلَيْكَ وَ يَا قُرَّةَ عَيْنٍ مَنْ لَادَ بِكَ وَ انْقَطَعَ إِلَيْكَ أَنْتَ الْمُحْسِنُ وَ نَحْنُ الْمُسْتَيْئُونَ فَتَجَاوَزْ يَا رَبِّ عَنْ قَبِيحِ مَا عِنْدَنَا بِجَمِيلِ مَا عِنْدَكَ وَ أَيْ جَهْلٍ يَا رَبِّ لَا يَسِدُّهُ جُودُكَ أَوْ أَيْ زَمَانٍ أَطُولُ مِنْ أُنَاتِكَ وَ مَا قَدَّرَ أَعْمَالِنَا فِي جَنْبِ نِعْمِكَ وَ كَيْفَ نَسْتَكْتَبُ أَعْمَالًا تُقَابِلُ بِهَا كَرَمَكَ [كَرَامَتِكَ بَلْ كَيْفَ يَضِيقُ عَلَى الْمُدْنِيِّينَ مَا وَسِعَهُمْ مِنْ رَحْمَتِكَ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ فَوْ عَزَّتْكَ يَا سَيِّدِي لَوْ نَهَرْتَنِي [انْتَهَرْتَنِي مَا بَرِحْتُ مِنْ بَابِكَ وَ لَا كَفَفْتُ عَنْ تَمَلُّقِكَ لِمَا انْتَهَى إِلَيَّ مِنَ الْمَعْرِفَةِ بِجُودِكَ وَ كَرَمِكَ وَ أَنْتَ الْفَاعِلُ لِمَا تَشَاءُ تُعَذِّبُ مَنْ تَشَاءُ بِمَا تَشَاءُ كَيْفَ تَشَاءُ وَ تَرْحَمُ مَنْ تَشَاءُ بِمَا تَشَاءُ كَيْفَ تَشَاءُ لَا تُسْأَلُ عَنْ فِعْلِكَ وَ لَا تَنَازَعُ فِي مُلْكِكَ وَ لَا تُشَارِكُ فِي أَمْرِكَ وَ لَا تُضَادُّ فِي حُكْمِكَ وَ لَا- يَغْتَرِضُ عَلَيْكَ أَحَدٌ فِي تَدْبِيرِكَ لَكَ الْخُلُقُ وَ الْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ يَا رَبِّ هَذَا مَقَامٌ مِنْ لَدَيْكَ وَ اسْتِجَارَ بِكَرَمِكَ وَ أَلْفِ إِحْسَانِكَ وَ نِعْمِكَ وَ أَنْتَ الْجَوَادُ الَّذِي لَا يَضِيقُ عَفْوُكَ وَ لَا يَنْقُصُ فَضْلُكَ وَ لَا تَقِلُّ رَحْمَتُكَ وَ قَدْ تَوَقَّفْنَا مِنْكَ بِالصَّفْحِ الْقَدِيمِ وَ الْفَضْلِ الْعَظِيمِ وَ الرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ أَفْتَرَاكَ [تُرَاكَ يَا رَبِّ تُخْلِفُ ظُنُونَنَا أَوْ تُحَيِّبُ آمَالَنَا كَلَا يَا كَرِيمَ فَلَيْسَ هَذَا ظَنُّنَا [ظَنُّنَا] بِكَ وَ لَا هَذَا فَيْكَ [طَمَعُنَا] يَا رَبِّ إِنَّ لَنَا فَيْكَ أَمَلًا طَوِيلًا كَثِيرًا إِنَّ لَنَا فَيْكَ رَجَاءً عَظِيمًا عَصِيًّا نِيَّاكَ وَ نَحْنُ نَرْجُو أَنْ تَسْتُرَ عَلَيْنَا وَ دَعْوَانَا وَ نَحْنُ نَرْجُو أَنْ تَسْتَجِيبَ لَنَا فَحَقَّقْ رَجَاءَنَا مَوْلَانَا فَقَدْ عَلِمْنَا مَا نَسْتَجِيبُ بِأَعْمَالِنَا وَ لَكِنْ عَلِمْنَا فِينَا وَ عَلِمْنَا بِأَنَّكَ لَا تَضْرِبُنَا عَنْكَ [حَتَّنَا عَلَى الرَّغْبَةِ إِلَيْكَ وَ إِنَّ كُنَّا غَيْرَ مُسْتَوْجِبِينَ لِرَحْمَتِكَ فَأَنْتَ أَهْلٌ أَنْ تَجُودَ عَلَيْنَا وَ عَلَى الْمُدْنِيِّينَ بِفَضْلِ سَعَتِكَ فَامْنُنْ عَلَيْنَا بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَ جِدْ عَلَيْنَا فَإِنَّا مُخْتَاجُونَ إِلَى نَيْلِكَ يَا عَفَّارُ بِنُورِكَ اهْتَدَيْنَا وَ بِفَضْلِكَ اسْتَيْغَيْنَا وَ بِنِعْمَتِكَ [فِي نِعْمِكَ أَضِيحْنَا وَ أَمْسَيْنَا ذُنُوبَنَا بَيْنَ يَدَيْكَ نَسْتَعْفُوكَ اللَّهُمَّ مِنْهَا وَ تَتُوبُ إِلَيْكَ تَتَحَبَّبُ إِلَيْنَا بِالنِّعَمِ وَ نُعَارِضُكَ بِالذُّنُوبِ خَيْرُكَ إِلَيْنَا نَازِلٌ وَ شَرُّنَا إِلَيْكَ صَاعِدٌ وَ لَمْ يَزَلْ وَ لَا- يَزَالُ مَلِكُكَ كَرِيمٌ يَا نَيْسِكَ [عِنَّا] بِعَمَلِ قَبِيحٍ فَلَا- يَمْنَعُكَ ذَلِكَ مِنْ أَنْ تُحَوِّطَنَا بِنِعْمِكَ وَ تَتَفَضَّلَ عَلَيْنَا بِالْإِيكُ فَسِيَّحَانِكَ مَا أَحْلَمَكَ وَ أَعْظَمَكَ وَ أَكْرَمَكَ مُبْدِنَا وَ مُعِيدَا تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُكَ وَ جَلَّ ثَنَاؤُكَ وَ كَرَّمَ صِنَائِعُكَ وَ فَعَالِكَ أَنْتَ إِلَهِي أَوْسَعُ فَضْلًا وَ أَعْظَمُ حِلْمًا مِنْ أَنْ تُفَاسِدَنِي بِفِعْلِي وَ خَطِيئَتِي فَالْعَفْوُ الْعَفْوُ سَيِّدِي سَيِّدِي سَيِّدِي اللَّهُمَّ اشْغُلْنَا بِذِكْرِكَ وَ أَعِدْنَا مِنْ سَخَطِكَ وَ أَجْرْنَا مِنْ عِذَابِكَ وَ ارْزُقْنَا مِنْ مَوَاهِبِكَ وَ أَنْعِمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلِكَ وَ ارْزُقْنَا حَيْجَ بَيْتِكَ وَ زِيَارَةَ قَبْرِ نَبِيِّكَ صِلْمَوَاتِكَ وَ رَحْمَتِكَ وَ مَغْفِرَتِكَ وَ رِضْوَانِكَ عَلَيْهِ وَ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ إِنَّكَ قَرِيبٌ مُجِيبٌ وَ ارْزُقْنَا عَمَلًا- بِطَاعَتِكَ وَ تَوْفَقًا عَلَى مِلَّتِكَ وَ سُنَّةَ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَ لِرِجَالِي وَ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَحِمْتَ رِجَالِي صِيغِيرًا اجْزِهِمَا بِالْإِحْسَانِ إِحْسَانًا وَ بِالسَّيِّئَاتِ غُفْرَانًا اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَ الْأَمْوَاتِ وَ تَابِعْ بَيْنَنَا وَ بَيْنَهُمْ بِالْخَيْرَاتِ [فِي الْخَيْرَاتِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيْنَا وَ مَيِّتِنَا وَ شَاهِدِنَا وَ غَائِبِنَا ذَكَرْنَا وَ أَثْنَا] [إِنَّا] صِيغِيرَنَا وَ كَبِيرَنَا حُرْنَا وَ مَمْلُوكِنَا كَذَبَ الْعَادِلُونَ بِاللَّهِ وَ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا وَ خَسِرُوا خُسْرَانًا مَبِينًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اخْتِمْ لِي بِخَيْرٍ وَ اكْفِنِي مَا أَهَمَّنِي مِنْ أَمْرِ دُنْيَايَ وَ آخِرَتِي وَ لَا تَسْلِطْ عَلَيَّ مِنْ لَا يَزِحْمُنِي وَ اجْعَلْ عَلَيَّ مِنْكَ وَاقِيَةً بَاقِيَةً وَ لَا تَسْلُبْنِي صَالِحَ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ وَ ارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ رِزْقًا وَاسِعًا حَلَالًا طَيِّبًا اللَّهُمَّ احْرُسْنِي بِحِرَاسَتِكَ وَ احْفَظْنِي بِحِفْظِكَ وَ اكْلَأْنِي بِكِلَافَتِكَ وَ ارْزُقْنِي حَيْجَ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِنَا هَذَا وَ فِي كُلِّ عَامٍ وَ زِيَارَةَ قَبْرِ نَبِيِّكَ وَ الْأَيْمَةَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَ لَا تُخْلِنِي يَا رَبِّ مِنْ تِلْكَ الْمَشَاهِدِ الشَّرِيفَةِ وَ الْمَوَاقِفِ الْكَرِيمَةِ اللَّهُمَّ تَبَّ عَلَيَّ حَتَّى لَا أُعْصِيكَ وَ أَلْهَمْنِي الْخَيْرَ وَ الْعَمَلَ بِهِ وَ خَشِيئَتِكَ بِاللَّيْلِ وَ النَّهَارِ مَا أَبْقَيْتَنِي يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي كُلَّمَا قُلْتُ قَدْ تَهَيَّأْتُ وَ تَعَبَّأْتُ [تَعَبَّيْتُ وَ قُمْتُ لِلصَّلَاةِ بَيْنَ يَدَيْكَ وَ نَاجَيْتُكَ أَلْفَيْتَ عَلَيَّ نَعَسًا إِذَا أَنَا صَلَّيْتُ وَ سَلَبْتَنِي مُنَاجَاتِكَ إِذَا أَنَا نَاجَيْتُ مَا لِي كُلَّمَا قُلْتُ قَدْ صِلَحْتُ سِرِيرَتِي وَ قُرْبَ مِنْ مَجَالِسِ التَّوَابِينَ مَجْلِسِي عَرَضْتُ لِي بَلِيَّةٌ أَزَالَتْ قَدَمِي وَ حَالَتْ بَيْنِي وَ بَيْنَ خِدْمَتِكَ سَيِّدِي لَعَلَّكَ عَنْ بَابِكَ طَرَدْتَنِي وَ عَنْ خِدْمَتِكَ نَحَيْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي مُسْتَخْفًا بِحَقِّكَ فَاقْصِدْ بَيْنِي أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي مُعْرِضًا عَنْكَ فَقَلْبَتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ وَحَدْتَنِي فِي مَقَامِ الْكَادِبِينَ [الْكَادِبِينَ فَرَفَضْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي غَيْرَ شَاكِرٍ لِعَمَائِكَ فَحَرَمْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ فَقَدْتَنِي مِنْ مَجَالِسِ الْعُلَمَاءِ فَحَدَلْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي فِي الْعَافِلِينَ فَمِنْ رَحْمَتِكَ آيَسْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي أَلْفَ مَجَالِسِ الْبَطَالِينَ فَبَيْنِي وَ بَيْنَهُمْ خَلَيْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ لَمْ تُحِبَّ أَنْ تَسْمَعَ دُعَائِي فَبَاعَدْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ بَجُرْمِي وَ جَرِيرَتِي كَافَيْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ بِقَلْبِهِ

حَيَّائِي مِنْكَ حَيَّائِي فَإِنْ عَفَوْتَ يَا رَبِّ فَطَالَمَا عَفَوْتَ عَنِ الْمَذْنِبِينَ قَبْلِي لِأَنَّ كَرَمَكَ أَيْ رَبِّ يَجِلُّ عَنْ مُكَافَاةِ الْمُقْصِرِينَ وَ أَنَا عَائِدٌ
بِفَضْلِكَ هَارِبٌ مِنْكَ إِلَيْكَ [مُنْتَجِزٌ] مَا وَعَدْتَ مِنَ الصَّفْحِ عَمَّنْ أَحْسَنَ بِكَ ظَنًّا إِلَهِي أَنْتَ أَوْسَعُ فَضْلاً وَ أَعْظَمُ حِلْماً مِنْ أَنْ
تُقَاسِيَ نِي بَعْمَلِي أَوْ أَنْ تَسْتَرِلْنِي بِخَطِيئَتِي وَ مَا أَنَا يَا سَيِّدِي وَ مَا خَطَرِي هَبْنِي بِفَضْلِكَ سَيِّدِي وَ تَصَدَّقْ عَلَيَّ بِعَفْوِكَ وَ جَلِّئِي بِسِتْرِكَ وَ
اعْفُ عَن تَوْبِيخِي بِكَرَمِ وَجْهِكَ سَيِّدِي أَنَا الصَّغِيرُ الَّذِي رَبَّيْتَهُ وَ أَنَا الْجَاهِلُ الَّذِي عَلَّمْتَهُ وَ أَنَا الضَّالُّ الَّذِي هَدَيْتَهُ وَ أَنَا الْوَضِيعُ الَّذِي
رَفَعْتَهُ وَ أَنَا الْخَائِفُ الَّذِي آمَنْتَهُ وَ الْجَائِعُ الَّذِي أَشْبَعْتَهُ وَ الْعَطْشَانُ الَّذِي أَرْوَيْتَهُ وَ الْعَارِي الَّذِي كَسَوْتَهُ وَ الْفَقِيرُ الَّذِي أَغْنَيْتَهُ وَ الضَّعِيفُ
الَّذِي قَوَّيْتَهُ وَ الدَّلِيلُ الَّذِي أَعَزَّزْتَهُ وَ السَّقِيمُ الَّذِي شَفَيْتَهُ وَ السَّائِلُ الَّذِي أَعْطَيْتَهُ وَ الْمَذْنِبُ الَّذِي سَتَرْتَهُ وَ الْخَاطِئُ الَّذِي أَقْلَنْتَهُ وَ أَنَا الْقَلِيلُ
الَّذِي كَثَّرْتَهُ وَ الْمُسْتَضْعَفُ الَّذِي نَصَرْتَهُ وَ أَنَا الطَّرِيدُ الَّذِي آوَيْتَهُ أَنَا يَا رَبِّ الَّذِي لَمْ أَسْتَحْيِكَ فِي الْخَلَاءِ وَ لَمْ أُرَاقِبْكَ فِي الْمَلَأِ أَنَا
صِيَاحِبُ الدَّوَاهِي الْعُظْمَى أَنَا الَّذِي عَلَى سَيِّدِهِ اجْتَرَى أَنَا الَّذِي عَصَيْتُ جَبَّارَ السَّمَاءِ أَنَا الَّذِي أُعْطِيتُ عَلَى مَعَاصِي الْجَلِيلِ [الْمَعَاصِي
جَلِيلَ الرُّشَا أَنَا الَّذِي حِينَ بُشِّرْتُ بِهَا خَرَجْتُ إِلَيْهَا أَسِيعِي أَنَا الَّذِي أَمَهَلْتَنِي فَمَا ارْعَوَيْتُ وَ سَتَرْتُ عَلَيَّ فَمَا اسْتَحْيَيْتُ وَ عَمِلْتُ
بِالْمَعَاصِي فَتَعَدَيْتُ وَ اسْقَطْتَنِي مِنْ عَيْنِكَ] عِنْدَكَ فَمَا بَالِيَتْ فَبِحِلْمِكَ أَمَهَلْتَنِي وَ بِسِتْرِكَ سَتَرْتَنِي حَتَّى كَأَنَّكَ أَغْفَلْتَنِي وَ مِنْ عُقُوبَاتِ
الْمَعَاصِي جَبَّنْتَنِي حَتَّى كَأَنَّكَ اسْتَحْيَيْتَنِي إِلَهِي لَمْ أَغْصِكَ حِينَ عَصَيْتُكَ وَ أَنَا بِرُبُوبِيَّتِكَ جَاوِدٌ وَ لَا بِأَمْرِكَ مُسْتَخْفٌ وَ لَا لِعُقُوبَتِكَ
مُتَعَرِّضٌ وَ لَا لِعُوبِيدِكَ مُتَهَاوِنٌ لَكِنْ خَطِيئَةٌ عَرَضَتْ وَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي وَ عَلَيْنِي هَوَايَ وَ أَعَانَنِي عَلَيْهَا شِقْوَتِي وَ غَرَّنِي سِتْرَكَ الْمُرْخِي
عَلَيَّ فَقَدْ عَصَيْتُكَ وَ خَالَفْتُكَ بِجُهْدِي فَالآنَ مِنْ عَذَابِكَ مَنْ يَسْتَنْفِذُنِي وَ مَنْ أَيْدِي الْخَصِيمَاءِ عَدَا مَنْ يُخَلِّصُنِي وَ بِحَبْلِ مَنْ أَنْصَلُ إِنْ
أَنْتَ قَطَعْتَ حَبْلَكَ عَنِّي فَوَا سَوَأْنَا [أَسِيفًا] عَلَيَّ مَا أَحْصِي كِتَابُكَ مِنْ عَمَلِي الَّذِي لَوْ لَا مَا أَرْجُو مِنْ كَرَمِكَ وَ سَعَةِ رَحْمَتِكَ وَ نَهْيِكَ
إِيَّايَ عَنِ التَّمُوطِ لَفَنَطْتُ عِنْدَ مَا أَتَذَكَّرُهَا يَا خَيْرَ مَنْ دَعَاكَ دَاعٍ وَ أَفْضَلَ مَنْ رَجَاهُ رَاجٍ اللَّهُمَّ بِذِمَّةِ الْإِسْلَامِ أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ وَ بِحُرْمَةِ الْقُرْآنِ
أَعْتَمِدُ إِلَيْكَ وَ بِحُبِّي النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الْقُرَشِيِّ الْهَاشِمِيِّ الْعَرَبِيِّ التَّهَامِيِّ الْمَكِّيِّ الْمَدَنِيِّ أَرْجُو الزُّلْفَةَ لَدَيْكَ فَلَا تُوحِشْ اسْتِيْنَاسَ إِيْمَانِي وَ لَا
تَجْعَلْ ثَوَابِي ثَوَابَ مَنْ عَبَدَ سِوَاكَ فَإِنَّ قَوْمًا آمَنُوا بِالْبِسْتِيَّتِهِمْ لِيُحَقِّقُوا بِهِ دِمَاءَهُمْ فَأَذْرَكُوا مَا أَمَلُوا وَ إِنَّا آمَنَّا بِكَ بِاللَّسْتِنَا وَ قُلُوبَنَا لَتَغْفُو عَنَّا
فَأَذْرِكُنَا [فَأَذْرِكُنَا] مَا أَمَلْنَا وَ بَثَّ رَجَاءُكَ فِي صُدُورِنَا وَ لَا تُرْغِ قُلُوبَنَا بَعِيدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَ هَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ
فَوَعِزَّتِكَ لَوْ ائْتَهَرْتَنِي مَا بَرَحْتُ مِنْ بَابِكَ وَ لَا كَفَفْتُ عَن تَمَلُّقِكَ لِمَا أَلْهَمَ قَلْبِي [يَا سَيِّدِي مِنَ الْمَعْرِفَةِ بِكَرَمِكَ وَ سَعَةِ رَحْمَتِكَ إِلَيَّ
مَنْ يَدْهَبُ الْعَبِيدُ إِلَّا إِلَى مَوْلَاهُ وَ إِلَى مَنْ يَلْتَجِي الْمَخْلُوقُ إِلَّا إِلَى خَالِقِهِ إِلَهِي لَوْ قَرَنْتَنِي بِالْأَضْيَاءِ وَ مَنَعْتَنِي سَيِّبِكَ مِنْ بَيْنِ الْأَشْهَادِ وَ
دَلَلْتُ عَلَيَّ فَصَاحِي عِيُونَ الْعِبَادِ وَ أَمَرْتُ بِي إِلَى النَّارِ وَ حُلَّتْ بَيْنِي وَ بَيْنَ الْأَبْرَارِ مَا قَطَعْتُ رَجَائِي مِنْكَ وَ مَا صَرَفْتُ تَأْمِيلِي لِلْعَفْوِ عَنكَ
وَ لَا خَرَجَ حُجْبِكَ مِنْ قَلْبِي أَنَا لَا أَنْسَى أَيَادِيكَ عِنْدِي وَ سِتْرَكَ عَلَيَّ فِي دَارِ الدُّنْيَا سَيِّدِي أَخْرَجَ حُبَّ الدُّنْيَا مِنْ قَلْبِي وَ أَجْمَعَ بَيْنِي وَ بَيْنَ
الْمُضِطْفَى وَ آلِهِ خَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَ خَاتَمِ النَّبِيِّنَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ انْقَلَبْنِي إِلَى دَرَجَةِ التَّوْبَةِ إِلَيْكَ وَ أَعْنِي بِالْبُكَاءِ عَلَيَّ
نَفْسِي فَقَدْ أَفْنَيْتُ بِالتَّسْوِيفِ وَ الْأَمَالِ عُمْرِي وَ قَدْ نَزَلَتْ مَنزِلَةُ الْآيِسِينَ مِنْ خَيْرِي [حَيَاتِي فَمَنْ يَكُونُ أَسْوَأَ حَالًا مِنِّي إِنْ أَنَا نَقَلْتُ عَلَيَّ
مِثْلَ خَالِي إِلَى قَبْرِي] لَمْ أَمْهَدُ لِرَفْدَتِي وَ لَمْ أَفْرُشْهُ بِالْعَمَلِ الصَّالِحِ لِضَجْعَتِي وَ مَا لِي لَا أَبْكِي وَ لَا أَدْرِي إِلَيَّ مَا يَكُونُ مَصْرِي وَ
أَرَى نَفْسِي تُخَادِعُنِي وَ أَيَّامِي تُخَاتِلُنِي وَ قَدْ حَقَّقْتُ عِنْدَ [أَفُوقَ رَأْسِي] أُنْجِحُهُ الْمَوْتُ فَمَا لِي لَا أَبْكِي أَبْكِي لِخُرُوجِ نَفْسِي أَبْكِي لِظُلْمَةِ
قَبْرِي أَبْكِي لِضَيْقِ لَحْدِي أَبْكِي لِسُؤَالِ مُنْكَرٍ وَ نَكِيرٍ إِيَّايَ أَبْكِي لِخُرُوجِي مِنْ قَبْرِي عُرْيَانًا ذَلِيلًا- حَامِلًا ثِقْلِي عَلَيَّ ظَهْرِي أَنْظُرُ مَرَّةً عَن
يَمِينِي وَ أُخْرَى عَن شِمَالِي إِذْ الْخَلَاتِقُ فِي شَأْنٍ غَيْرِ شَأْنِي لِكُلِّ امْرَأٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ وَ جُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُسْفِرَةٌ ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ وَ
وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ وَ ذَلَّةٌ سَيِّدِي عَلَيْكَ مُعَوْلِي وَ مُعْتَمِدِي وَ رَجَائِي وَ تَوَكُّلِي وَ بِرَحْمَتِكَ تَعَلَّقِي تَصِيَّبَ بِرَحْمَتِكَ مَنْ
تَشَاءُ وَ تَهْدِي بِكَرَامَتِكَ مَنْ تُحِبُّ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَيَّ مَا نَقَيْتُ مِنَ الشُّرُوكِ قَلْبِي وَ لَكَ الْحَمْدُ عَلَيَّ بِسَطِّ لِسَانِي أَفِيلْسَانِي هَذَا الْكَلَّ
أَشْكُرُكَ أَمْ بِغَايَةِ جُهْدِي [جُهْدِي فِي عَمَلِي أَرْضَيْتُكَ وَ مَا قَدَّرُ لِسَانِي يَا رَبِّ فِي جَنْبِ شُكْرِكَ وَ مَا قَدَّرُ عَمَلِي فِي جَنْبِ نِعْمِكَ وَ
إِحْسَانِكَ] [إِلَى إِلَهِي إِنْ] [إِلَّا أَنْ جُودَكَ بَسَطَ أَمَلِي وَ شُكْرَكَ قَبْلَ عَمَلِي سَيِّدِي إِلَيْكَ رَغْبَتِي وَ إِلَيْكَ] [مِنْكَ رَهْبَتِي وَ إِلَيْكَ تَأْمِيلِي وَ
قَدْ سَاقَنِي إِلَيْكَ أَمَلِي وَ عَلَيْكَ] [إِلَيْكَ يَا وَاحِدِي عَكَفْتُ] [عَلَيْتُ هِمَّتِي وَ فِيمَا عِنْدَكَ انْبَسَطْتُ رَغْبَتِي وَ لَكَ خَالِصُ رَجَائِي وَ خَوْفِي وَ

بِكَ اَنِسْتُ مَحَبَّتِي وَ اِلَيْكَ اَلْقَيْتُ يَدِي وَ بِحَبْلِ طَاعَتِكَ مَدَدْتُ رَهْبَتِي [يَا] مَوْلَايَ بِذِكْرِكَ عَاشَ قَلْبِي وَ بِمَنَاجَاتِكَ بَرَدْتُ اَلَمَ
الْخَوْفِ عَنِّي فَيَا مَوْلَايَ وَ يَا مُؤَمِّلِي وَ يَا مُنْتَهَى سُؤْلِ فَرْقِ بَيْنِي وَ بَيْنَ ذَنْبِي الْمَانِعِ لِي مِنْ لُزُومِ طَاعَتِكَ فَاِنَّمَا اَسْأَلُكَ لِقَدِيمِ الرَّجَاءِ
فِيكَ وَ عَظِيمِ الطَّمَعِ مِنْكَ الَّذِي اَوْجَبْتَهُ عَلَيَّ نَفْسِكَ مِنَ الرَّأْفَةِ وَ الرَّحْمَةِ فَاَلَا تُؤَمِّرُ لَكَ وَ خَدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَ الْخَلْقُ كُلُّهُمْ عِيَالُكَ وَ
فِي قَبْضَتِكَ وَ كُلُّ شَيْءٍ خَاضِعٌ لَكَ تَبَارَكْتَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اِلَهِي اِرْحَمْنِي اِذَا انْقَطَعَتْ حُجَّتِي وَ كَلَّ عَنْ جَوَابِكَ لِسَانِي وَ طَاشَ عِنْدَ
سُؤَالِكَ اِيَّايَ لُبِّي فَيَا عَظِيمَ رَحَائِي لَا- تُخَيِّبْنِي اِذَا اسْتَدَّتْ فَاقَتِي وَ لَا تُرَدِّنِي لِجَهْلِي وَ لَا تَمْنَعْنِي لِغَلَّةِ صَبْرِي اَعْطِنِي لِغَفْرِي وَ اِرْحَمْنِي
لِضَعْفِي سَيِّدِي عَلَيْكَ مُعْتَمِدِي وَ مُعَوَّلِي وَ رَجَائِي وَ تَوَكَّلِي وَ بِرَحْمَتِكَ تَعَلَّمِي وَ بِفِنَائِكَ اَحْطُ رَحْلِي وَ بِجُودِكَ اَقْصِدُ [اَفْضُرُ] طَلِبَتِي
وَ بِكَرَمِكَ اَيُّ رَبِّ اَسْتَفْتِحُ دُعَائِي وَ لَدَيْكَ اَرْجُو فَاقَتِي [ضِدَّ يَافَتِي وَ بِغَنَاكَ اَجْبُرُ عَيْلَتِي وَ تَحْتَ ظِلِّ عَفْوِكَ قِيَامِي وَ اِلَى جُودِكَ وَ
كَرَمِكَ اَرْفَعُ بَصْرِي وَ اِلَى مَعْرُوفِكَ اُدْبِعْ نَظْرِي فَلَا تُحْرِقْنِي بِالنَّارِ وَ اَنْتَ مُوَضِعُ اَمَلِي وَ لَا تُسَكِّنِي الْهَوَايَةَ فَاِنَّكَ قُرَّةُ عَيْنِي يَا سَيِّدِي لَا
تُكَذِّبْ ظَنِّي بِاِحْسَانِكَ وَ مَعْرُوفِكَ فَهَانَكَ نَفْتِي وَ لَا تُحَرِّمْنِي تَوَابِكَ فَاِنَّكَ الْعَارِفُ بِغَفْرِي اِلَهِي اِنْ كَانَ قَسْدٌ دَنَا اَجَلِي وَ لَمْ يَقْرَبْنِي
مِنْكَ عَمَلِي فَقَدْ جَعَلْتَ الْاِعْتِرَافَ اِلَيْكَ بِذَنْبِي وَ سَائِلَ عَلَيَّ اِلَهِي اِنْ عَفَوْتَ فَمَنْ اَوْلَى مِنْكَ بِالْعَفْوِ وَ اِنْ عَذَّبْتَ فَمَنْ اَعْدَلُ مِنْكَ فِي
الْحُكْمِ اِرْحَمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا غُزِيَّتِي وَ عِنْدَ الْمَوْتِ كُرْبِيَّتِي وَ فِي الْقَبْرِ وَ خَدَتِي وَ فِي اللِّحْدِ وَ حَشْتِي وَ اِذَا نُشِرْتَ لِلْحِسَابِ بَيْنَ يَدَيْكَ ذُلُّ
مَوْقِفِي وَ اَغْفِرْ لِي مَا خَفِيَ عَلَيَّ الْاَدَمِيِّينَ مِنْ عَمَلِي وَ اَدَمِ لِي مَا بِهِ سَتَرْتَنِي وَ اِرْحَمْنِي صَدْرِي عَالِي الْفِرَاشِ ثَقَلْتَنِي اَيْدِي اَحْبَتِي وَ تَفَضَّلْ
عَلَيَّ مَمْدُودًا عَلَيَّ الْمُغْتَسِلِ يُقَلِّبُنِي [يُغْسِلُنِي صَالِحِ جِبْرِتِي وَ تَحْنُنْ عَلَيَّ مَحْمُولًا قَدْ تَنَاوَلَ الْاَقْرَبَاءُ اطْرَافَ جَنَازَتِي وَ جُدْ عَلَيَّ مَنفُوعًا قَدْ
نَزَلَتْ بِكَ وَ حِيدًا فِي حُفْرَتِي وَ اِرْحَمْ فِي ذَلِكَ الْبَيْتِ الْجَدِيدِ غُزِيَّتِي حَتَّى لَا اَسْتَأْنِسَ بِغَيْرِكَ يَا سَيِّدِي اِنْ وَكَلْتَنِي اِلَى نَفْسِي هَلَكْتُ
سَيِّدِي فَبِمَنْ اَسْتَبِيحُ اِنْ لَمْ تُقَلِّبْ عَنَّتِي فَاِلَى مَنْ اَفْرُجْ اِنْ فَصَدْتُ عَنَّا يَتَكَ فِي ضَجْعَتِي وَ اِلَى مَنْ اَلْتَجِي اِنْ لَمْ تُنَفِّسْ كُرْبَتِي سَيِّدِي
مَنْ لِي وَ مَنْ يَرْحَمْنِي اِنْ لَمْ تَرْحَمْنِي وَ فَضَّلْ مَنْ اَوْمَلْ اِنْ عَدِمْتُ فَضْلَكَ يَوْمَ فَاقَتِي وَ اِلَى مَنْ الْفِرَارُ مِنَ الذُّنُوبِ اِذَا انْقَضَى اَجَلِي
سَيِّدِي لَا- تُعَذِّبْنِي وَ اَنَا اَرْجُوكَ اِلَهِي [اللَّهُمَّ حَقِّقْ رَجَائِي وَ آمِنْ خَوْفِي فَاِنَّ كَثْرَةَ ذُنُوبِي لَا- اَرْجُو فِيهَا [لَهَا] اِلَّا- عَفْوَكَ سَيِّدِي اَنَا
اَسْأَلُكَ مَا لَا اَسْتَحِقُّ وَ اَنْتَ اَهْلُ التَّقْوَى وَ اَهْلُ الْمَغْفِرَةِ فَاغْفِرْ لِي وَ اَلْسِنِي مِنْ نَظْرِكَ ثُوبًا يُعْطَى عَلَيَّ التَّيْبَاتِ وَ تَغْفِرْهَا لِي وَ لَا اَطَالِبْ
بِهَا اِنَّكَ ذُو مَنْ قَدِيمٍ وَ صَدِيقٍ عَظِيمٍ وَ تَجَاوَزَ كَرِيمٍ اِلَهِي اَنْتَ الَّذِي تُفِيضُ سَيِّبِكَ عَلَيَّ مَنْ لَا يَسْأَلُكَ وَ عَلَيَّ الْجَاهِدِينَ بِرُبُوبِيَّتِكَ
فَكَيْفَ سَيِّدِي بِمَنْ سَأَلْتُكَ وَ اَيَّفَنَ اَنَّ الْخَلْقَ لَكَ وَ الْمَأْمُرُ اِلَيْكَ تَبَارَكْتَ وَ تَعَالَيْتَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ سَيِّدِي عَبْدُكَ بِبَابِكَ اَقَامَتُهُ
الْخِصَاصَةُ بَيْنَ يَدَيْكَ يَقْرَعُ بَابَ اِحْسَانِكَ بِدُعَائِهِ [وَ يَسْتَعِظُ جَمِيلَ نَظْرِكَ بِمَكُونِ رَجَائِكَ فَلَا تُعْرِضْ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ عَنِّي وَ اَقْبَلْ
مَنِّي مَا اَقُولُ فَقَدْ دَعَوْتُ [دَعَوْتُكَ بِهَذَا الدُّعَاءِ وَ اَنَا اَرْجُو اَنْ لَا تُرَدِّنِي مَعْرِفَةً مَنِّي بِرَأْفَتِكَ وَ رَحْمَتِكَ اِلَهِي اَنْتَ الَّذِي لَا يُخْفِيكَ
سَائِلٌ وَ لَا يَنْفُصُكَ نَائِلٌ اَنْتَ كَمَا تَقُولُ وَ فَوْقَ مَا نَقُولُ اللَّهُمَّ اِنِّي اَسْأَلُكَ صَبْرًا جَمِيلًا وَ فَرَجًا قَرِيبًا وَ قَوْلًا صَادِقًا وَ اَجْرًا عَظِيمًا اَسْأَلُكَ
يَا رَبِّ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَ مَا لَمْ اَعْلَمْ اَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلْتُكَ مِنْهُ عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ يَا خَيْرَ مَنْ سُئِلَ وَ اَجُودَ مَنْ
اَعْطِيَ اَعْطِنِي سُؤْلِي فِي نَفْسِي وَ اَهْلِي وَ الْوَالِدِي وَ وُلْدِي [وَلَدِي وَ اَهْلِي حُزَانَتِي وَ اِخْوَانِي فِيكَ] [وَ] اَرْغِذْ عَيْشَتِي وَ اَطْهَرْ مُرُوتِي وَ
اَصْلِحْ جَمِيعَ اَحْوَالِي وَ اجْعَلْنِي مِمَّنْ اَطَلَّتْ عُمُرُهُ وَ حَسُنَتْ عَمَلُهُ وَ اَتَمَّتْ عَلَيْهِ نِعْمَتِكَ وَ رَضِيَتْ عَنْهُ وَ اَحْيَيْتَهُ حَيَاةً طَيِّبَةً فِي اَدْوَمِ
السُّرُورِ وَ اَسْبَغَ الْكِرَامِيَةَ وَ اَتَمَّ الْعَيْشَ اِنَّكَ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ وَ لَا- تَفْعَلُ اِنْفِعَالُ مَا يَشَاءُ غَيْرُكَ اللَّهُمَّ حُصْنِي مِنْكَ بِخَاصَّةِ ذِكْرِكَ وَ لَا
تَجْعَلْ شَيْئًا مِمَّا اَنْقَرُبُ بِهِ فِي اَنَاءِ اللَّيْلِ وَ اطْرَافِ النَّهَارِ رِيَاءً وَ لَا سِمْعَةً وَ لَا اَشْرًا وَ لَا بَطْرًا وَ اجْعَلْنِي لَكَ مِنَ الْخَاشِعِينَ اللَّهُمَّ اَعْطِنِي
السَّعْيَةَ فِي الرِّزْقِ وَ الْبَأْمَنَ فِي الْوَطَنِ وَ قُرَّةَ الْعَيْنِ فِي الْاَهْلِ وَ الْمَالِ وَ الْوَلَدِ وَ الْمَقَامَ فِي نِعْمِكَ عِنْدِي وَ الصَّحَّةَ فِي الْجِسْمِ وَ الْقُوَّةَ فِي
الْبَدَنِ وَ السَّلَامَةَ فِي الدِّينِ وَ اَسْتَعْمَلْنِي بِطَاعَتِكَ وَ طَاعِيَةَ رَسُولِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ اَبَدًا مَا اَسْتَعْمَرْتَنِي وَ اجْعَلْنِي مِنْ اَوْفَرِ
عِبَادِكَ عِنْدَكَ نَصِيبًا فِي كُلِّ خَيْرٍ اَنْزَلْتَهُ وَ تَنْزَلُهُ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَ مَا اَنْتَ مُنْزِلُهُ فِي كُلِّ سَنَةٍ مِنْ رَحْمَةٍ تَنْشُرُهَا وَ عَافِيَةٍ
تُلْبَسُهَا وَ بَلِيَّةٍ تَدْفَعُهَا وَ حَسَنَاتٍ تَقْبَلُهَا وَ سَيِّئَاتٍ تَتَجَاوَزُ عَنْهَا وَ اَرْزُقْنِي حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِنَا [عَامِي هَذَا وَ فِي كُلِّ عَامٍ وَ اَرْزُقْنِي
رِزْقًا وَاسِعًا مِنْ فَضْلِكَ الْوَاسِعِ وَ اصْرِفْ عَنِّي يَا سَيِّدِي الْاَسْوَاءَ وَ اَفْضِ عَنِّي الدِّينَ وَ الظَّلَامَاتِ حَتَّى لَا اَتَأَذَى بِسَيِّئَةٍ مِنْهُ وَ خُذْ عَنِّي

بِأَسْمَاعٍ وَأَبْصَارِ أَعْدَائِي وَحُسَادِي وَالْبَاغِينَ عَلَيَّ وَانْصُرْنِي عَلَيْهِمْ وَأَقِرَّ عَيْنِي [وَأَحَقِّقْ ظَنِّي وَفَرِّحْ قَلْبِي وَاجْعَلْ لِي مِنْ هَمِّي وَكَرْبِي فَرَجًا وَمَخْرَجًا وَاجْعَلْ مَنْ أَرَادَنِي بِسُوءٍ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ تَحْتَ قَدَمَيَّ وَاكْفِنِي شَرَّ الشَّيْطَانِ وَشَرَّ السُّلْطَانِ وَسَيِّئَاتِ عَمَلِي وَطَهِّرْنِي مِنَ الذُّنُوبِ كُلِّهَا وَأَجْزِنِي مِنَ النَّارِ بَعْفُوكَ وَأَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَزَوِّجْنِي مِنَ الْخَيْرِ الْعَيْنِ بِفَضْلِكَ وَالْحَقْنِي بِأَوْلِيَائِكَ الصَّالِحِينَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْأَبْرَارِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْأَخْيَارِ صِلْ مَوَاتِكَ عَلَيْهِمْ وَعَلَى أَجْسَادِهِمْ وَأَرْوَاحِهِمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ إِلَهِي وَسَيِّدِي وَعِزَّتِكَ وَجَلَالِكَ لِنِّسْ طَالِبْتَنِي بِذُنُوبِي لِطَالِبَتِكَ بَعْفُوكَ وَلِنِّسْ طَالِبْتَنِي بِلُؤْمِي لِطَالِبَتِكَ بِكَرَمِكَ وَلِنِّسْ أَدْخَلْتَنِي النَّارَ لِأَخْبَرَنِي أَهْلَ النَّارِ بِحُبِّي لَكَ إِلَهِي وَسَيِّدِي إِنْ كُنْتُ لَا تَغْفِرُ إِلَّا لِأَوْلِيَائِكَ وَأَهْلِ طَاعَتِكَ فَإِلَى مَنْ يَفْزَعُ الْمُذْتَبُونَ وَإِنْ كُنْتُ لَا تُكْرِمُ إِلَّا أَهْلَ الْوَفَاءِ بِكَ فِيمَنْ يَسْتَعِيثُ الْمَسْتَيْئُونَ إِلَهِي إِنْ أَدْخَلْتَنِي النَّارَ فَفِي ذَلِكَ سُورُورٌ عَدُوكَ وَإِنْ أَدْخَلْتَنِي الْجَنَّةَ فَفِي ذَلِكَ سُورُورٌ نَبِيِّكَ وَأَنَا وَاللَّهِ أَعْلَمُ أَنَّ سُورُورَ نَبِيِّكَ أَحَبُّ إِلَيْكَ مِنْ سُورُورِ عَدُوكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَمَلَأَ قَلْبِي حُبًّا لَكَ وَخَشْيَةً مِنْكَ وَتَصْدِيقًا بِكِتَابِكَ وَإِيمَانًا بِكَ وَفَرَقًا مِنْكَ وَشَوْقًا إِلَيْكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ حَبِّبْ إِلَيَّ لِقَاءَكَ وَأَحْبِبْ لِقَائِي وَاجْعَلْ لِي فِي لِقَائِكَ الرَّاحَةَ وَالْفَرَجَ وَالْكَرَامَةَ اللَّهُمَّ الْحَقْنِي بِصَالِحِ مَنْ مَضَى وَاجْعَلْنِي مِنْ صَالِحِ مَنْ بَقِيَ وَخُذْ بِي سَبِيلَ الصَّالِحِينَ وَأَعِنِّي عَلَى نَفْسِي بِمَا تَعِينُ بِهِ الصَّالِحِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَأَخِنِّمْ عَمَلِي بِأَخْسَنِهِ وَاجْعَلْ ثَوَابِي مِنْهُ الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَأَعِنِّي عَلَى صَالِحِ مَا أَعْطَيْتَنِي وَتَبَنَّنِي يَا رَبِّ وَلَا تَرُدَّنِي فِي سُوءٍ اسْتَنْقَدْتَنِي مِنْهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيْمَانًا لَا أَحْجَلَ لَهُ دُونَ لِقَائِكَ أَحِينِي مَا أَحْبَبْتَنِي عَلَيْهِ وَتَوَفَّنِي إِذَا تَوَفَّيْتَنِي عَلَيْهِ وَابْعَثْنِي إِذَا بَعَثْتَنِي عَلَيْهِ وَأَبْرئِ قَلْبِي مِنَ الرِّيَاءِ وَالشُّكِّ وَالسُّمْعِيَّةِ فِي دِينِكَ حَتَّى يَكُونَ عَمَلِي خَالِصًا لَكَ اللَّهُمَّ أَعْطِنِي بَصِيرَةً فِي دِينِكَ وَفَهْمًا فِي حُكْمِكَ وَفِقْهًا فِي عِلْمِكَ وَكِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِكَ وَوَرَعًا يَحْجُزْنِي عَنِ مَعَاصِيكَ وَيَبِيضُ وَجْهِي بِنُورِكَ وَاجْعَلْ رَغْبَتِي فِيمَا عِنْدَكَ وَتَوَفَّنِي فِي سَبِيلِكَ وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُسْلِ وَالْفُسْلِ وَالْهَمِّ وَالْجُبْنِ وَالْبُخْلِ وَالْغَفْلَةِ وَالْقَسْوَةِ [وَالذُّلَّةِ] وَالْمَسِيكَةِ وَالْفَقْرَ وَالْفَاقَةَ وَكُلَّ بَلِيَّةٍ وَالْفَوَاحِشِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ نَفْسٍ لَا تَقْنَعُ وَبَطْنٍ لَا يَشْبَعُ وَقَلْبٍ لَا يَخْشَعُ وَدُعَاءٍ لَا يَسْمَعُ وَعَمَلٍ لَا يَنْفَعُ وَأَعُوذُ بِكَ يَا رَبِّ عَلَى نَفْسِي وَدِينِي وَمَالِي وَعَلَى جَمِيعِ مَا رَزَقْتَنِي مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ اللَّهُمَّ إِنَّهُ لَا يُجِيرُنِي مِنْكَ أَحَدٌ وَلَا أَجِدُ مِنْ دُونِكَ مَلْتَحِدًا فَلَا تَجْعَلْ نَفْسِي فِي شَيْءٍ مِنْ عَذَابِكَ وَلَا تَرُدَّنِي بِهَلَاكِهِ وَلَا تَرُدَّنِي بِعَذَابِ أَلِيمٍ اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي وَأَعْلِ [كَعْبِي] وَأَذْكَرِي وَارْزُقْ دَرَجَتِي وَحُطِّ وَرْزِي وَلَا تَذْكَرْنِي بِخَطِيئَتِي وَاجْعَلْ ثَوَابَ مَجْلِسِي وَثَوَابَ مَنْطِقِي وَثَوَابَ دُعَائِي رِضَاكَ وَالْجَنَّةَ وَأَعْطِنِي يَا رَبِّ جَمِيعَ مَا سَأَلْتُكَ وَزِدْنِي مِنْ فَضْلِكَ إِنِّي إِلَيْكَ رَاغِبٌ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَنْزَلْتَ فِي كِتَابِكَ [الْعَفْوَ وَآمَرْتَنَا] أَنْ نَعْفُو عَمَّنْ ظَلَمْنَا وَقَدْ ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا فَعَاغَفْنَا فَاغْفِرْ لَنَا يَا رَبِّ بِذَلِكَ مِنَّا وَآمَرْتَنَا أَنْ لَا نَرُدَّ سَانِلًا عَنْ أَبْوَابِنَا وَقَدْ جِئْتِكَ سَانِلًا فَلَا تَرُدَّنِي إِلَّا بِقَضَاءِ حَاجَتِي وَآمَرْتَنَا بِالْإِحْسَانِ إِلَى مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُنَا وَنَحْنُ أَرْقَاؤُكَ فَاعْتِقْ رِقَابَنَا مِنَ النَّارِ يَا مَفْرَعِي عِنْدَ كُرْبَتِي وَيَا غَوْثِي عِنْدَ شِدَّتِي إِلَيْكَ فِرْعَتٌ وَبِكَ اسْتَيْغَتْهُ لُدْتُ لَا أَلُودُ بِسِوَاكَ وَلَا أَطْلُبُ الْفَرَجَ إِلَّا مِنْكَ فَاعْثِنِي وَفَرِّجْ عَنِّي يَا مَنْ يَفُكُّ الْأَسِيرَ [يَقْبَلُ الْبَسِيرَ] وَيَغْفُو عَنِ الْكَثِيرِ أَقْبَلْ مِنِّي الْيَسِيرَ وَاعْفُ عَنِّي الْكَثِيرَ إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيْمَانًا تَبَاشَّرُ بِهِ قَلْبِي وَيَقِينًا [صَادِقًا] حَتَّى أَعْلَمَ أَنَّهُ لَنْ يُصِيبَنِي إِلَّا مَا كَتَبْتَ لِي وَرَضِينِي مِنَ الْعَيْشِ بِمَا قَسَمْتَ لِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

پنجم

و نیز شیخ فرموده که در سحر این دعا را می خوانی یا عِدَّتِي فِي كُرْبَتِي وَيَا صَاحِبِي فِي شِدَّتِي وَيَا وَلِيِّي فِي نِعْمَتِي وَيَا غَايَتِي فِي رَغْبَتِي أَنْتَ السَّائِرُ عَوْرَتِي وَالْمُؤْمِنُ رُوعَتِي وَالْمُقْبِلُ عَثْرَتِي فَاعْفُرْ لِي خَطِيئَتِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خُشُوعَ الْإِيْمَانِ قَبْلَ خُشُوعِ الدُّلِّ فِي النَّارِ يَا وَاحِدٌ يَا صَمَدٌ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ يَا مَنْ يُعْطِي مَنْ سَأَلَهُ تَحَنُّنًا مِنْهُ وَرَحْمَةً وَيَبْتَدِئُ بِالْخَيْرِ مَنْ لَمْ يَسْأَلْهُ تَفَضُّلاً مِنْهُ وَكَرَمًا بِكَرَمِكَ الدَّائِمِ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَهَبْ لِي رَحْمَةً وَسِعَةً جَامِعَةً أَبْلُغُ بِهَا خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِمَا تَبَتَّ إِلَيْكَ مِنْهُ ثُمَّ عُدْتُ فِيهِ وَأَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ خَيْرٍ أَرَدْتُ بِهِ وَجَهَّكَ فَخَالَطَنِي فِيهِ مَا لَيْسَ لَكَ اللَّهُمَّ صِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَعْفُ عَن ظُلْمِي وَجُزْئِي بِحِلْمِكَ وَجُودِكَ يَا كَرِيمُ يَا مَنْ لَا يَخِيبُ سَائِلُهُ وَلَا يَنْفَعُ نَائِلُهُ يَا مَنْ عَلَا فَلَا شَيْءَ فَوْقَهُ وَدَنَا فَلَا شَيْءَ دُونَهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْنِي يَا فَالِقَ الْبَحْرِ لِمُوسَى اللَّيْلَةَ اللَّيْلَةَ السَّاعَةَ السَّاعَةَ اللَّهُمَّ طَهِّرْ قَلْبِي مِنَ التَّفَاقِقِ وَعَمَلِي مِنَ الرِّيَاءِ وَلِسَانِي مِنَ الْكِذْبِ وَعَيْنِي مِنَ الْخِيَانَةِ فَإِنَّكَ تَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ يَا رَبِّ هَذَا مَقَامُ الْعَائِدِ بِكَ مِنَ النَّارِ هَذَا مَقَامُ الْمُسْتَجِيرِ بِكَ مِنَ النَّارِ هَذَا مَقَامُ الْهَارِبِ إِلَيْكَ مِنَ النَّارِ هَذَا مَقَامُ مَنْ يَبُوءُ لَكَ بِخَطِيئَتِهِ وَيَعْتَرِفُ بِذَنْبِهِ وَيَتُوبُ إِلَى رَبِّهِ هَذَا مَقَامُ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ هَذَا مَقَامُ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ هَذَا مَقَامُ الْمَحْزُونِ الْمَكْرُوبِ هَذَا مَقَامُ الْمَغْمُومِ [الْمَحْزُونِ الْمَهْمُومِ هَذَا مَقَامُ الْغَرِيبِ الْغَرِيبِ هَذَا مَقَامُ الْمُسْتَوْحِشِ الْفَرِيقِ هَذَا مَقَامُ مَنْ لَا يَجِدُ لِدَنْبِهِ غَافِرًا غَيْرَكَ وَلَا لَصُغْفِهِ مَقُوبًا إِلَّا أَنْتَ وَلَا لَهُمْ مَفْرَجًا سِوَاكَ يَا اللَّهُ يَا كَرِيمُ لَا تُحْرِقْ وَجْهِي بِالنَّارِ بَعِيدِ سِجُودِي لَكَ وَتَغْفِيرِي بِغَيْرِ مَنْ مَنَى عَلَيْكَ بَلْ لَكَ الْحَمْدُ وَالْمَنْ وَالْتَفَضُّلُ عَلَيَّ ارْحَمْ أَيُّ رَبِّ أَيُّ رَبِّ أَيُّ رَبِّ بَكَوَيْدِ تَأْتِيكَ نَفْسٌ قَطَعَتْ شُودَ ضَعْفِي وَقَلَّةَ حِيلَتِي وَرَقَّةَ جِلْدِي وَتَبَدَّدَ أَوْصَالِي وَتَنَاقَرَتْ لَحْمِي وَجَسْمِي وَجَسَدِي وَوَحْدَتِي وَوَحْشَتِي فِي قَبْرِي وَجَزَعِي مِنْ صَمِيرِ الْبَلَاءِ أَسْأَلُكَ يَا رَبِّ قُرَّةَ الْعَيْنِ وَالْإِعْتِبَاطَ يَوْمَ الْحِسْرَةِ وَالنَّدَامَةَ بِيَضِّ وَجْهِي يَا رَبِّ يَوْمَ تَسْوَدُّ الْوُجُوهَ آمَنِي مِنَ الْفِرْعَ الْبَاطِلِ أَسْأَلُكَ الْبَشْرَى يَوْمَ تَقْلَبُ الْقُلُوبَ وَالْأَبْصَارُ وَالْبَشْرَى عِنْدَ فِرَاقِ الدُّنْيَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَرْجُوهُ عَوْنًا إِلَى فِي حَيَاتِي وَأَعِدُّهُ ذُخْرًا لِيَوْمَ فَاقَتِي الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَدْعُوهُ وَلَا أَدْعُو غَيْرَهُ وَلَا لَوْ دَعَوْتُ غَيْرَهُ لَحَيَّبَ دُعَائِي الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَرْجُوهُ وَلَا أَرْجُو غَيْرَهُ وَلَا لَوْ رَجَوْتُ غَيْرَهُ لَأَخْلَفَ رَجَائِي الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمُنْعِمِ الْمُحْسِنِ الْمُجْمِلِ الْمُفْضِلِ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَلِيُّ كُلِّ نِعْمَةٍ وَصَاحِبُ كُلِّ حَسَنَةٍ وَمُنْتَهَى كُلِّ رَغْبَةٍ وَقَاضِي كُلِّ حَاجَةٍ اللَّهُمَّ صِلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي الْيَقِينَ وَحُسْنَ الظَّنِّ بِكَ وَأَثْبِتْ رَجَائِي فِي قَلْبِي وَاقْطَعْ رَجَائِي عَمَّنْ سِوَاكَ حَتَّى لَا أَرْجُو غَيْرَكَ وَلَا أَتَقُ إِلَّا بِكَ يَا لَطِيفًا لِمَا تَشَاءُ [إِشَاءَ] الطُّفْلِ لِي فِي جَمِيعِ أَحْوَالِي بِمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى يَا رَبِّ إِنِّي ضَعِيفٌ عَلَى النَّارِ فَلَا تُعَذِّبْنِي بِالنَّارِ يَا رَبِّ ارْحَمْ دُعَائِي وَتَضَرُّعِي وَخَوْفِي وَذُلِّي وَمَسْكَتِي وَتَعْوِيدِي وَتَوَلِيدِي يَا رَبِّ إِنِّي ضَعِيفٌ عَنِ طَلَبِ الدُّنْيَا وَأَنْتَ وَاسِعٌ كَرِيمٌ أَسْأَلُكَ يَا رَبِّ بِفَوْتِكَ عَلَى ذَلِكَ وَقَهْرَتِكَ عَلَيْهِ وَعِزَّتِكَ عِنْدَهُ وَحَاجَتِي إِلَيْهِ أَنْ تَرْزُقَنِي فِي عَامِي هَذَا وَشَهْرِي هَذَا وَيَوْمِي هَذَا وَسَاعَتِي هَذِهِ رِزْقًا تُغْنِينِي بِهِ عَنِ تَكْلِيفِ مَا فِي أَيْدِي النَّاسِ مِنْ رِزْقِكَ الْحَلَالِ الطَّيِّبِ أَيُّ رَبِّ مِنْكَ أَطْلُبُ وَإِلَيْكَ أَرْغَبُ وَإِيَّاكَ أَرْجُو وَأَنْتَ أَهْلُ ذَلِكَ لَا أَرْجُو غَيْرَكَ وَلَا أَتَقُ إِلَّا بِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ أَيُّ رَبِّ ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاعْفُزْ لِي وَارْحَمْنِي وَعِافِنِي يَا سَمِيعُ كُلِّ صَوْتٍ وَيَا جَامِعُ كُلِّ قَوْتٍ وَيَا بَارِيَّ النُّفُوسِ بَعِيدِ الْمَوْتِ يَا مَنْ لَا تَعْسَاهُ الظُّلُمَاتُ وَلَا تَشْتَبِهُ عَلَيْهِ الْأَصْوَاتُ وَلَا يَسْغُلُهُ شَيْءٌ عَنِ شَيْءٍ أَعْطِ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَفْضَلَ مَا سَأَلْتُكَ وَأَفْضَلَ مَا سَأَلْتُكَ لَهْ وَأَفْضَلَ مَا أَنْتَ مَسْئُولٌ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهَبْ لِي الْعَافِيَةَ حَتَّى تَهْنِئَتِي الْمَعِيشَةَ وَأَخِيحَ لِي بِخَيْرٍ حَتَّى لَا تَضُرَّنِي الذُّنُوبُ اللَّهُمَّ رَضِينِي بِمَا قَسَمْتَ لِي حَتَّى لَا أَسْأَلَ أَحَدًا شَيْئًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْنِي رَحْمَةً لَا تُعَذِّبُنِي بَعْدَهَا أَبَدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ الْوَاسِعِ رِزْقًا حَلَالًا طَيِّبًا لَا تُفْقِرُنِي إِلَى أَحَدٍ بَعْدَهُ سِوَاكَ تَزِيدُنِي بِذَلِكَ شُكْرًا وَإِلَيْكَ فَاقَةً وَفَقْرًا وَبِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ غِنَى وَتَعَفُّفًا يَا مُحْسِنُ يَا مُجْمِلُ يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ يَا مَلِيكُ يَا مُقْتَدِرُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْنِي اللَّهُمَّ كَلِّهِ وَأَفْضِ لِي بِالْحُسْنَى وَبَارِكْ لِي فِي جَمِيعِ أُمُورِي وَأَفْضِ لِي جَمِيعَ حَوَائِجِي اللَّهُمَّ يَسِّرْ لِي مَا أَخَافُ تَعْسِيرَهُ [تَعْسِيرَهُ فَيَأْتِي تَيْسِيرَ مَا أَخَافُ تَعْسِيرَهُ] [تَعْسِيرَهُ عَلَيْكَ سَهْلٌ يَسِيرٌ وَسَهْلٌ لِي مَا أَخَافُ حُزُونَتَهُ وَنَفْسٌ عَنِّي مَا أَخَافُ ضَيْقَهُ وَكُفٌّ عَنِّي مَا أَخَافُ هَمَّهُ وَاصْرَفْ عَنِّي مَا أَخَافُ بَلِيَّتَهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ ائِمْلًا قَلْبِي حُبًّا لَكَ وَخَشْيَةً مِنْكَ وَتَضِيدًا لَكَ وَإِيمَانًا بِكَ وَفِرْقًا مِنْكَ وَشَوْقًا إِلَيْكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ اللَّهُمَّ إِنَّ لَكَ حُقُوقًا فَتَصَدَّقْ بِهَا عَلَيَّ وَلِلنَّاسِ قِبَلِي تَبِعَاتٌ فَتَحْمَلْهَا عَنِّي وَقَدْ أُوجِبْتَ لِكُلِّ ضَيْفٍ قَرَى وَأَنَا ضَيْفُكَ فَاجْعَلْ قَرَايَ اللَّيْلَةَ الْجَنَّةَ يَا وَهَّابَ الْجَنَّةِ يَا وَهَّابَ الْمُغْفِرَةِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ

می‌خوانی دعای ادريس را که شيخ و سيد روايت کرده‌اند طالب آن رجوع به مصباح يا اقبال نمايد

هفتم

می‌خوانی این دعا را که مختصرترین دعاهاى سحر است و در اقبال است: يَا مُفْرَعِي عِنْدَ كُرْبَتِي وَيَا غَوْثِي عِنْدَ شِدَّتِي إِلَيْكَ فَرَعْتُ وَ بِكَ اسْتَعْنْتُ وَ بِكَ لُدْتُ لَا أَلُوذُ بِسِوَاكَ وَلَا أَطْلُبُ الْفَرَجَ إِلَّا مِنْكَ فَأَغْنِنِي وَ فَرِّجْ عَنِّي يَا مَنْ يَقْبَلُ الْيَسِيرَ وَيَعْفُو عَنِ الْكَثِيرِ أَقْبَلْ مِنِّي الْيَسِيرَ وَ اعْفُ عَنِّي الْكَثِيرَ إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيمَانًا تَبَاشَرُ بِهِ قَلْبِي وَ يَقِينًا حَتَّى أَعْلَمَ أَنَّهُ لَنْ يُصِيبَنِي إِلَّا مَا كَتَبْتَ لِي وَ رَضِنِي مِنَ الْعَيْشِ بِمَا قَسَمْتَ لِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا عُذَّتِي فِي كُرْبَتِي وَ يَا صَاحِبِي فِي شِدَّتِي وَ يَا وَلِيَّيَ فِي نِعْمَتِي وَ يَا غَايَتِي فِي رَغْبَتِي أَنْتَ السَّاتِرُ عَوْرَتِي وَ الْآمِنُ رَوْعَتِي وَ الْمُقِيلُ عَثْرَتِي فَاعْفِرْ لِي خَطِيئَتِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

هشتم

می‌خوانی این تسبیحات را که در اقبال است نیز سُبْحَانَ مَنْ يَعْلَمُ جَوَارِحَ الْقُلُوبِ سُبْحَانَ مَنْ يُحْصِي عَدَدَ الذُّنُوبِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ خَافِيَةٌ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضَيْنِ سُبْحَانَ رَبِّ الْوُدُودِ سُبْحَانَ الْفَرْدِ الْوَلِيِّ سُبْحَانَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَغْتَدِي عَلَى أَهْلِ مَمْلَكَتِهِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يُؤَاخِذُ أَهْلَ الْأَرْضِ بِالْوَانِ الْعَذَابِ سُبْحَانَ الْحَنَّانِ الْمَنَّانِ سُبْحَانَ الرَّؤُوفِ الرَّحِيمِ سُبْحَانَ الْجَبَّارِ الْجَوَادِ سُبْحَانَ الْكَرِيمِ الْحَلِيمِ سُبْحَانَ الْبَصِيرِ الْعَلِيمِ سُبْحَانَ الْبَصِيرِ الْوَاسِعِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَلَى إِقْبَالِ النَّهَارِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَلَى إِذْبَارِ اللَّيْلِ وَ إِقْبَالِ اللَّيْلِ وَ إِقْبَالِ النَّهَارِ [سُبْحَانَ اللَّهِ عَلَى إِقْبَالِ النَّهَارِ وَ إِذْبَارِ اللَّيْلِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَلَى إِقْبَالِ النَّهَارِ وَ إِذْبَارِ اللَّيْلِ وَ لَهُ الْحَمْدُ وَ الْمَجْدُ وَ الْعِزَّةُ وَ الْكِبْرِيَاءُ مَعَ كُلِّ نَفْسٍ وَ كُلِّ طَرْفَةِ عَيْنٍ وَ كُلِّ لَمَحَةٍ سَبَقَ فِي عِلْمِهِ سُبْحَانَكَ مَلَأَ مَا أَحْصَى كِتَابُكَ سُبْحَانَكَ زِنَّةَ عَرْشِكَ سُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ وَ بَدَانَ كَمَا عَلِمَا فَرَمُودَهُ أَنْدَا كَمَا أَكْرَمْتَ رَوْزَهُ رَا بَعْدَ أَزْ سَحُورِ بَكْنَدَ بَهْتَرِ اسْتِ وَ أَزْ أَوَّلِ شَبِّ تَا بَهْ آخِرِ شَبِّ نِيْتِ مِي تَوَانِ كَرْدِ وَ هَمِينِ كَمَا مِي دَانَدِ وَ قَصْدِ دَارَدِ كَمَا فَرْدَا أَزْ بَرَايِ خُدَا رَوْزَهُ مِي گِيرَدِ وَ اَمْسَاكِ أَزْ مَفْطَرَاتِ مِي كَنْدِ بَسِ اسْتِ وَ شَايِسْتَهْ اسْتِ كَمَا دَرِ سَحْرَهَا نَمَازِ شَبِّ رَا تَرْكِ نَكْنَدِ وَ تَهْجِدِ بَهْ عَمَلِ آوَرْدِ

قسم چهارم در اعمال روزهای ماه رمضان است

اشاره

و آن چند چیز است

اول

بخواند هر روز این دعا را که شيخ و سيد نقل کرده‌اند: اللَّهُمَّ هَذَا شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ هُدًى لِلنَّاسِ وَ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَ الْفُرْقَانِ وَ هَذَا شَهْرُ الصِّيَامِ وَ هَذَا شَهْرُ الْفِيَامِ وَ هَذَا شَهْرُ الْإِنَابَةِ وَ هَذَا شَهْرُ التَّوْبَةِ وَ هَذَا شَهْرُ الْمَغْفِرَةِ وَ الرَّحْمَةِ وَ هَذَا شَهْرُ الْعِتْقِ مِنَ النَّارِ وَ الْفَوْزِ بِالْجَنَّةِ وَ هَذَا شَهْرٌ فِيهِ لَيْلَةُ الْقَدْرِ الَّتِي هِيَ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرِ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اعْنِي عَلَى صِيَامِهِ وَ

قِيَامِهِ وَ سَلَّمَهُ لِي وَ سَلَّمَنِي فِيهِ وَ أَعِنِّي عَلَيْهِ بِأَفْضَلِ عَوْنِكَ وَ وَفَّقْنِي فِيهِ لِطَاعَتِكَ وَ طَاعَةَ رَسُولِكَ وَ أَوْلِيَائِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَ فَرَّغْنِي فِيهِ لِعِبَادَتِكَ وَ دُعَائِكَ وَ تِلَاوَةِ كِتَابِكَ وَ أَعْظِمْ [عَظْمٌ لِي فِيهِ التَّوْبَةُ] وَ أَحْسِنْ لِي فِيهِ الْعَافِيَةَ [الْعَافِيَةُ] وَ أَصَحِّ فِيهِ يَدَيَّ وَ أَوْسِعْ [إِلَى فِيهِ رِزْقِي وَ أَكْفِنِي فِيهِ مَا أَهْمَنِي وَ اسْتَجِبْ فِيهِ دُعَائِي وَ بَلِّغْنِي فِيهِ رَحْمَتِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَذْهِبْ عَنِّي فِيهِ النَّعَاسَ وَ الْكَسَلَ وَ السَّامَةَ وَ الْفُتْرَةَ وَ الْقَسْوَةَ وَ الْعَقْلَةَ وَ الْعُرَّةَ وَ جَبْنِي فِيهِ الْعِلَلَ وَ الْأَسْقَامَ وَ الْهُمُومَ وَ الْأَحْزَانَ وَ الْأَعْرَاضَ وَ الْأَمْرَاضَ وَ الْخَطَايَا وَ الذُّنُوبَ وَ اصْرِفْ عَنِّي فِيهِ السُّوءَ [الْأَسْوَاءَ] وَ الْفُحْشَاءَ وَ الْجَهْدَ وَ الْبَلَاءَ وَ التَّعَبَ وَ الْعَنَاءَ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَعِزَّنِي فِيهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَ هَمَزِهِ وَ لَمَزِهِ وَ نَفَثِهِ وَ نَفْخِهِ وَ وَسْوَسَاتِهِ وَ تَتَبِيطِهِ [وَ بَطْشِهِ وَ كَيْدِهِ وَ مَكْرِهِ وَ حَبَائِلِهِ وَ خُدَعِهِ وَ أَمَانِيهِ وَ عُرُورِهِ وَ فِتْنَتِهِ وَ شَرَكِهِ وَ أَحْزَابِهِ وَ أَتْبَاعِهِ وَ أَشْيَاعِهِ وَ أَوْلِيَائِهِ وَ شُرَكَائِهِ وَ جَمِيعِ مَكَائِدِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ ارْزُقْنَا قِيَامَهُ وَ صَيَامَهُ وَ بُلُوغَ الْأَمَلِ فِيهِ وَ فِي قِيَامِهِ وَ اسْتِكْمَالَ مَا يُرْضِيكَ عَنِّي صَبْرًا وَ احْتِسَابًا وَ إِيمَانًا وَ يَقِينًا ثُمَّ تَقَبَّلْ ذَلِكَ مِنِّي بِالْأَضْعَافِ الْكَثِيرَةِ وَ النَّاجِرِ الْعَظِيمِ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ ارْزُقْنَا [الْحَيَّجَّ وَ الْعُمْرَةَ وَ الْجِدَّ] وَ الْاجْتِهَادَ وَ الْقُوَّةَ وَ النَّشَاطَ وَ الْإِنَابَةَ وَ التَّوْبَةَ [وَ التَّوْفِيقَ وَ التَّوْبَةَ وَ الْخَيْرَ] وَ الْمَقْبُولَ وَ الرَّغْبَةَ وَ الرَّهْبَةَ وَ التَّضَرُّعَ وَ الْخُشُوعَ وَ الرِّقَّةَ وَ النَّيَّةَ الصَّادِقَةَ وَ صِدْقَ اللَّسَانِ وَ الْوَجَلَ مِنْكَ وَ الرَّجَاءَ لَكَ وَ التَّوَكُّلَ عَلَيْكَ وَ الثَّقَنَةَ بِكَ وَ الْوَرَعَ عَنِ مَحَارِمِكَ مَعَ صَلَاحِ الْقَوْلِ وَ مَقْبُولِ السَّعْيِ وَ مَرْفُوعِ الْعَمَلِ وَ مُسْتَجَابِ الدَّعْوَةِ وَ لَا تَحُلْ بَيْنِي وَ بَيْنَ شَيْءٍ مِنْ ذَلِكَ بَعْرَضٍ وَ لَا مَرَضٍ وَ لَا هَمٍّ وَ لَا عَمٍّ وَ لَا سِقَمٍ وَ لَا غَفْلَةٍ وَ لَا نِسْيَانٍ بَلْ بِالتَّعَاهُدِ وَ التَّحْفِظِ لَكَ وَ فِيكَ وَ الرَّعَايَةِ لِحَقِّكَ وَ الْوَفَاءِ بِعَهْدِكَ وَ وَعْدِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَقْسِمْ لِي فِيهِ أَفْضَلَ مَا تَقْسِمُهُ لِعِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَ أَعْطِنِي فِيهِ أَفْضَلَ مَا تُعْطِي أَوْلِيَاءَكَ الْمُقْرَبِينَ مِنَ الرَّحْمَةِ وَ الْمَغْفِرَةِ وَ التَّحْنِ وَ الْإِحْسَانِ وَ الْعَفْوِ وَ الْمَغْفِرَةِ الدَّائِمَةِ وَ الْعَافِيَةِ وَ الْمَعَاوَةِ وَ الْعِنْتِ مِنَ النَّارِ وَ الْفَوْزِ بِالْجَنَّةِ وَ خَيْرِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْ دُعَائِي فِيهِ إِلَيْكَ وَاصِلًا وَ رَحْمَتَكَ وَ خَيْرَكَ إِلَيَّ فِيهِ نَازِلًا وَ عَمَلِي فِيهِ مَقْبُولًا وَ سَعْيِي فِيهِ مَشْكُورًا وَ ذَنْبِي فِيهِ مَغْفُورًا حَتَّى يَكُونَ نَصِيبِي فِيهِ الْبَاطِلُ [الْمَأْكُورُ] وَ حَظِّي فِيهِ الْأَوْفَرُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ وَفَّقْنِي فِيهِ لِلِلْبَةِ الْقَدْرِ عَلَى أَفْضَلِ حَالَ تَحِبُّ أَنْ يَكُونَ عَلَيْهَا أَحَدٌ مِنْ أَوْلِيَائِكَ وَ أَرْضَاهَا لَكَ ثُمَّ اجْعَلْهَا لِي خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ وَ ارْزُقْنِي فِيهَا أَفْضَلَ مَا رَزَقْتَ أَحَدًا مِمَّنْ بَلَّغْتَهُ إِيَّاهَا وَ أَكْرَمْتَهُ بِهَا وَ اجْعَلْنِي فِيهَا مِنْ عَتَقَائِكَ مِنْ جَهَنَّمَ وَ طَلْقَائِكَ مِنَ النَّارِ وَ سَعْدَاءِ خَلْقِكَ بِمَغْفِرَتِكَ وَ رِضْوَانِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ ارْزُقْنَا فِي شَهْرِنَا هَذَا الْجِدَّ وَ الْاجْتِهَادَ وَ الْقُوَّةَ وَ النَّشَاطَ وَ مَا تَحِبُّ وَ تَرْضَى اللَّهُمَّ رَبَّ الْفَجْرِ وَ لَيْلِ عَشْرِ [وَ اللَّيَالِي الْعَشْرِ] وَ الشَّفَعِ وَ الْوَتْرِ وَ رَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ وَ مَا أَنْزَلْتَ فِيهِ مِنَ الْقُرْآنِ وَ رَبَّ جَبْرَائِيلَ وَ مِيكَائِيلَ وَ إِسْرَافِيلَ وَ عِزْرَائِيلَ وَ جَمِيعِ الْمَلَائِكَةِ الْمُقْرَبِينَ وَ رَبَّ إِبْرَاهِيمَ وَ إِسْمَاعِيلَ وَ إِسْحَاقَ وَ يَعْقُوبَ وَ رَبَّ مُوسَى وَ عِيسَى وَ جَمِيعِ النَّبِيِّينَ وَ الْمُرْسَلِينَ وَ رَبَّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَ أَسْأَلُكَ بِحَقِّكَ عَلَيْهِمْ وَ بِحَقِّهِمْ عَلَيْكَ وَ بِحَقِّكَ الْعَظِيمِ لَمَّا صَلَّيْتَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَ نَظَرْتَ إِلَيَّ نَظْرَةَ رَحِيمَةٍ تَرْضَى بِهَا عَنِّي رِضَى لَا يَخْطُ [تَسْخَطُ] عَلَيَّ بَعْدَهُ أَبَدًا وَ أَعْطَيْتَنِي جَمِيعَ سُؤْلِي وَ رَغْبَتِي وَ أُمِّيَّتِي وَ إِرَادَتِي وَ صَرَفْتَ عَنِّي مَا أَكْرَهُ وَ أَحْذَرُ وَ أَخَافُ عَلَيَّ نَفْسِي وَ مَا لَا أَخَافُ وَ عَنِ أَهْلِي وَ مَالِي وَ إِخْوَانِي وَ ذُرِّيَّتِي اللَّهُمَّ إِلَيْكَ فَرَرْنَا مِنْ ذُنُوبِنَا فَأَوْنَا تَائِبِينَ وَ تَبَّ عَلَيْنَا مُسْتَعْفِرِينَ وَ اغْفِرْ لَنَا مُتَعَوِّذِينَ وَ أَعِزَّنَا مُسْتَجِيرِينَ وَ أَحْرُسْنَا مُسْتَسْلِمِينَ وَ لَا تَحْذُلْنَا رَاهِبِينَ وَ آمِنَّا رَاغِبِينَ وَ شَفِّعْنَا سَائِلِينَ وَ أَعْطِنَا إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ قَرِيبٌ مُجِيبُ الدُّعَاءِ أَنْتَ رَبِّي وَ أَنَا عَبْدُكَ وَ أَحَقُّ مِنْ سَيِّئِ الْعَبْدِ رَبَّهُ وَ لَمْ يَسْأَلِ الْعِبَادُ مِثْلَكَ كَرَمًا وَ جُودًا يَا مَوْضِعَ شُكْرِ السَّائِلِينَ وَ يَا مُنْتَهَى حَاجَةِ الرَّاعِبِينَ وَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَعِيثِينَ وَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ وَ يَا مَلْجَأَ الْهَارِبِينَ وَ يَا صَرِيخَ الْمُسْتَضْرِحِينَ وَ يَا رَبَّ الْمُسْتَضْعَفِينَ وَ يَا كَاشِفَ كَرْبِ الْمَكْرُوبِينَ وَ يَا فَارِحَ هَمِّ الْمَهْمُومِينَ وَ يَا كَاشِفَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانَ يَا رَحِيمًا يَا رَحِيمًا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَ عُيُوبِي وَ إِسَاءَتِي وَ ظُلْمِي وَ جُرْمِي وَ إِسْرَافِي عَلَيَّ نَفْسِي وَ ارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ وَ رَحْمَتِكَ فَإِنَّهُ لَا يَمْلِكُهَا [لَا يَمْلِكُهَا] عَيْزُكَ وَ اغْفُ عَنِّي وَ اغْفِرْ لِي كَدْلًا مَا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِي وَ اغْصِرْ مِنِّي فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِي وَ اسْتُرْ عَلَيَّ وَ عَلَيَّ وَالِدِي وَ وَلَدِي وَ قَرَابَتِي وَ أَهْلَ حُرَابَتِي وَ [كُلِّ مَنْ كَانَ مِنِّي بِسَبِيلِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ فَإِنَّ ذَلِكَ كُلَّهُ بِيَدِكَ

وَ أَنْتَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ فَلَا تُحَيِّنِي يَا سَيِّدِي وَلَا تَرُدُّ دُعَائِي وَلَا يَدِي إِلَى نَحْرِي حَتَّى تَفْعَلَ ذَلِكَ بِي وَ تَسْتَجِيبَ لِي جَمِيعَ مَا سَأَلْتُكَ وَ تَزِيدَنِي مِنْ فَضْلِكَ فَإِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَ نَحْنُ إِلَيْكَ رَاغِبُونَ اللَّهُمَّ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى [كُلُّهَا] وَ الْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَ الْكِبْرِيَاءُ وَ الْأَلَاءُ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِنْ كُنْتُ قَضَيْتَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ تَنْزُلَ الْمَلَائِكَةِ وَ الرُّوحِ فِيهَا أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي السَّعِيدَاءِ وَ رُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَ إِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَ إِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَ أَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تَبَاشَّرُ بِهِ قَلْبِي وَ إِيْمَانًا لَا يَشُوبُهُ شَكٌّ وَ رِضَى بِمَا قَسَمْتَ لِي وَ آتِنِي [تَوْفِيْقِي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَ قِنِي عَذَابَ النَّارِ وَ إِنْ لَمْ تُكُنْ قَضَيْتَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ تَنْزُلَ الْمَلَائِكَةِ وَ الرُّوحِ فِيهَا فَأَخْزِنِي إِلَى ذَلِكَ وَ ارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَ شُكْرَكَ وَ طَاعَتَكَ وَ حُسْنَ عِبَادَتِكَ وَ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا رَبَّ مُحَمَّدٍ اغْضَبِ الْيَوْمَ لِمُحَمَّدٍ وَ لِأَبْرَارِ عَشْرَتِهِ وَ اقْتُلْ أَعْدَاءَهُمْ يَدًا وَ أَحْصِهِمْ عِدَدًا وَ لَا تَدْعُ عَلَيَّ ظَهْرَ الْأَرْضِ مِنْهُمْ أَحَدًا وَ لَا تَغْفِرْ لَهُمْ أَبَدًا يَا حَسَنَ الصُّحْبَةِ يَا خَلِيفَةَ النَّبِيِّ أَنْتَ أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ الْيَدِيءُ الْبَدِيعُ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِكَ شَيْءٌ وَ الدَّائِمُ غَيْرُ الْعَافِلِ وَ الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ أَنْتَ كُلُّ يَوْمٍ فِي شَأْنٍ أَنْتَ خَلِيفَةُ مُحَمَّدٍ وَ نَاصِرُهُ مُحَمَّدٌ وَ مَفْضَلُ مُحَمَّدٍ أَسْأَلُكَ أَنْ تَنْصِرَ وَصِيَّ مُحَمَّدٍ وَ خَلِيفَتَهُ مُحَمَّدٍ وَ الْقَائِمَ بِالْقِسْطِ مِنْ أَوْصِيَاءِ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَ عَلَيْنِهِمْ اعْطِفْ عَلَيْهِمْ نَصِيرَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بِحَقِّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِي مَعَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ اجْعَلْ عَاقِبَةَ أَمْرِي إِلَى غُفْرَانِكَ وَ رَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ كَذَلِكَ نَسَبْتُ نَفْسَكَ يَا سَيِّدِي بِاللَّطِيفِ [بِاللُّطْفِ بَلِي إِنَّكَ لَطِيفٌ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ الطُّفَّ [بِي إِنَّكَ لَطِيفٌ لِمَا تَشَاءُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ ارْزُقْنِي الْحَيِّجَ وَ الْعُمْرَةَ فِي عَامِنَا هَذَا وَ تَطَوَّلْ عَلَيَّ بِجَمِيعِ حَوَائِجِي لِلْآخِرَةِ وَ الدُّنْيَا بِسِوَاكَ مَرْتَبَةً بِكَوَيْدِ أَسْتَعْفِرُ اللَّهَ رَبِّي وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ إِنْ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ أَسْتَعْفِرُ اللَّهَ رَبِّي وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ إِنْ رَبِّي رَحِيمٌ وَ دُودٌ أَسْتَعْفِرُ اللَّهَ رَبِّي وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَعْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْحَلِيمُ الْعَظِيمُ الْكَرِيمُ الْغَفَّارُ لِلذُّنُوبِ الْعَظِيمِ وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ أَسْتَعْفِرُ اللَّهَ إِنْ اللَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا بِسِوَاكَ يَا دَعَا رَا بِخَوَانِدِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَجْعَلَ فِيمَا تَقْضِي وَ تَقْدَرُ مِنَ الْأَمْرِ الْعَظِيمِ الْمَحْتُومِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَ لَا يُبَدَّلُ أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حُجَّتِهِمُ الْمَشْكُورِ سَعْيِهِمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمُ الْمَكْفَرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَ أَنْ تَجْعَلَ فِيمَا تَقْضِي وَ تَقْدَرُ أَنْ تُطِيلَ عُمْرِي وَ تَوْسِعَ رِزْقِي وَ تُوَدِّدَ عَنِّي أَمِيَانَتِي وَ دِينِي آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي فَرْجًا وَ مَخْرَجًا وَ ارْزُقْنِي مِنْ حَيْثُ أَحْتَسِبُ وَ مِنْ حَيْثُ لَا أَحْتَسِبُ وَ احْرُسْنِي مِنْ حَيْثُ أَحْتَرِسُ وَ مِنْ حَيْثُ لَا أَحْتَرِسُ وَ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ سَلِّمْ كَثِيرًا

دوم

و فرموده‌اند می‌خوانی این تسبیحات را در هر روز ماه رمضان از اول تا به آخر و آن ده جزء است هر جزء آن مشتمل بر ده سبحان الله: سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلُّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَ النُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَ النَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَ مَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مَدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ السَّمِيعِ الَّذِي لَيْسَ شَيْءٌ أَسْمَعُ مِنْهُ يَسْمَعُ مِنْ فَوْقِ عَرْشِهِ مَا تَحْتَ سَبْعِ أَرْضِينَ وَ يَسْمَعُ مَا فِي ظُلُمَاتِ الْبُرِّ وَ الْبَحْرِ وَ يَسْمَعُ الْبَائِسِينَ وَ الشُّكُورِي وَ يَسْمَعُ السَّرَّ وَ أَخْفَى وَ يَسْمَعُ وَ سِيَاسِ الصُّدُورِ وَ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَ مَا تَخْفَى الصُّدُورُ وَ لَا يُصَمُّ سَمْعُهُ صَوْتِ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلُّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَ النُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَ النَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَ مَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مَدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الْبَصِيرِ الَّذِي لَيْسَ شَيْءٌ أَبْصَرَ مِنْهُ يُبْصِرُ مِنْ فَوْقِ عَرْشِهِ مَا تَحْتَ سَبْعِ أَرْضِينَ وَ يُبْصِرُ مَا فِي ظُلُمَاتِ الْبُرِّ وَ الْبَحْرِ لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَ هُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَ هُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ [وَ لَا تُغْشَى [تَغْشَى بَصِيرَهُ الظُّلْمَةَ وَ لَا يَسْتَرُّ مِنْهُ بَسْتَرٌ وَ لَا يُورِي مِنْهُ جِدَارٌ وَ لَا يَغِيبُ عَنْهُ بَرٌّ وَ لَا

بَحْرٌ وَلَا يُكْنُ [يَكُنُّ مِنْهُ جَبَلٌ مَا فِي أَضِلِّهِ وَلَا قَلْبٌ مَا فِيهِ وَلَا جَنْبٌ مَا فِي قَلْبِهِ وَلَا يَسْتَيْتِرُ مِنْهُ صَغِيرٌ وَلَا كَبِيرٌ وَلَا يَسْتَخْفِي مِنْهُ صَغِيرٌ لَصِغَرِهِ وَلَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالتُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الحَبِّ وَالتَّنَوِي سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مَدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يُنْشِئُ السَّحَابَ الثَّقَالَ وَيَسْبِغُ الرِّغْدَ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةَ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَيُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَيَنْزِلُ الْمَاءَ مِنَ السَّمَاءِ بِكَلِمَتِهِ وَيُنْبِتُ النَّبَاتَ بِقُدْرَتِهِ وَيَسْقِطُ الْوَرَقَ [يَسْقِطُ الْوَرَقَ بِعِلْمِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَضِعْزُعٌ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابِ مُبِينٍ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالتُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الحَبِّ وَالتَّنَوِي سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مَدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَى وَمَا تَغِيصُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ عَالِمِ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسَرَّ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ لَهُ مَعْقَبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يُمِيتُ الْأَحْيَاءَ وَيُحْيِي الْمَوْتَى وَيَعْلَمُ مَا تَقْضَى الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَيُعْزِزُ فِي الْأَرْحَامِ مَا يَشَاءُ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالتُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الحَبِّ وَالتَّنَوِي سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مَدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ مَالِكِ الْمُلْكِ تُوْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعْزِزُ مَنْ تَشَاءُ وَتُدْءِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ [بِيَدِهِ الْخَيْرُ إِنَّكَ [وَهُوَ] عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ تُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَزُوقُ مَنْ تَشَاءُ بَغَيْرِ حِسَابٍ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالتُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الحَبِّ وَالتَّنَوِي سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مَدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي عِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبُرِّ وَالتَّبْحِرِ وَمَا تَسْقِطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلْمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالتُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الحَبِّ وَالتَّنَوِي سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مَدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَا يُحْصِي مَدْحَتَهُ الْقَائِلُونَ وَلَا يَجْزِي بِالْآيَةِ الشَّاكِرُونَ الْعَابِدُونَ وَهُوَ كَمَا قَالَ وَفَوْقَ مَا نَقُولُ [يَقُولُ الْقَائِلُونَ وَاللَّهُ سُبْحَانَهُ كَمَا أَتَى عَلَى نَفْسِهِ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالتَّأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالتُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الحَبِّ وَالتَّنَوِي سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مَدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَلَا يَشْعَلُهُ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَلَا يَشْعَلُهُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَلَا يَشْعَلُهُ عِلْمُ شَيْءٍ عَنْ عِلْمِ شَيْءٍ وَلَا يَشْعَلُهُ خَلْقُ شَيْءٍ عَنْ خَلْقِ شَيْءٍ وَلَا حِفْظُ شَيْءٍ عَنْ حِفْظِ شَيْءٍ وَلَا يُسَاوِيهِ شَيْءٌ وَلَا يَعْدِلُهُ شَيْءٌ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالتُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الحَبِّ وَالتَّنَوِي سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مَدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالتَّأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولَى أَجْنِحَةٍ مثنى وَثَلَاثَ وَرُبَاعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ مَا يَفْتِخِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالتُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الحَبِّ وَالتَّنَوِي سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ

سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَىٰ وَمَا لَا يُرَىٰ سُبْحَانَ اللَّهِ مَدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَىٰ ثَلَاثِهِ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا حَمْسِيَهُ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَىٰ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَمَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

سوم

و نیز فرموده‌اند می‌خوانی این صلوات را در هر روز ماه رمضان: إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَ سَلِّمُوا تَسْلِيمًا لَنَبِيِّكَ يَا رَبِّ وَسَعْدَيْكَ وَ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَ بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَ آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اللَّهُمَّ ارْحَمْ مُحَمَّدًا وَ آلَ مُحَمَّدٍ كَمَا رَحِمْتَ إِبْرَاهِيمَ وَ آلَ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اللَّهُمَّ سَلِّمْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا سَلَّمْتَ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ امْنُنْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا مَنَنْتَ عَلَى مُوسَىٰ وَ هَارُونَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا شَرَّفْتَنَا بِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ ابْنَعُهُ مَقَامًا مَحْمُودًا يَغِطُّهُ بِهِ الْمَأْوَلُونَ وَ الْمَأْخِرُونَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ السَّلَامُ كُلَّمَا طَلَعَتْ شَمْسٌ أَوْ غَرَبَتْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ السَّلَامُ كُلَّمَا طَرَفَتْ عَيْنٌ أَوْ بَرَقَتْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ السَّلَامُ كُلَّمَا ذُكِرَ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ السَّلَامُ كُلَّمَا سَبَّحَ اللَّهُ مَلَكٌ أَوْ قَدَسَهُ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ فِي الْأَوَّلِينَ وَ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ فِي الْآخِرِينَ وَ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ اللَّهُمَّ رَبِّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ وَ رَبِّ الرُّكْنِ وَ الْمَقَامِ وَ رَبِّ الْجَلِّ وَ الْحَرَامِ أَتْلُغُ مُحَمَّدًا نَبِيَّكَ عَنَّا السَّلَامَ [وَ أَهْلَ بَيْتِهِ عَنَّا أَفْضَلَ التَّحِيَّةِ وَ السَّلَامِ اللَّهُمَّ أَعْطِ مُحَمَّدًا مِنَ الْبَهَاءِ وَ النَّضْرَةِ وَ الشُّرُورِ وَ الْكِرَامَةِ وَ الْعِبْطَةِ وَ الْوَسِيلَةَ وَ الْمُنْزَلَةَ وَ الْمَقَامَ وَ الشَّرْفَ وَ الرَّفْعَةَ وَ الشَّفَاعَةَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَفْضَلَ مَا تُعْطِي أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ وَ أَعْطِ مُحَمَّدًا فَوْقَ مَا تُعْطِي الْخَلَائِقَ مِنَ الْخَيْرِ أَضْعَافًا [مُضَاعَفَةً] كَثِيرَةً لَا يُحْصِيهَا غَيْرُكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ أَطْيَبَ وَ أَطَهَرَ وَ أَزْكَى وَ أَنْمَى وَ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ وَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ وَآلِ مَنْ وَالَاهُ وَ عِيَادِ مَنْ عِيَادَاهُ وَ ضَاعِفِ الْعِيَادِ عَلَى مَنْ شَرِكَ فِي دَمِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى فَاطِمَةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَ آلِهِ السَّلَامَ [وَ وَآلِ مَنْ وَالَاهَا وَ عَادِ مَنْ عَادَاهَا وَ ضَاعِفِ الْعِيَادِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهَا] وَ الْعَنْ مَنْ آذَى نَبِيَّكَ فِيهَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ إِمَامِي الْمُسْلِمِينَ وَ وَآلِ مَنْ وَالَاهُمَا وَ عَادِ مَنْ عَادَاهُمَا وَ ضَاعِفِ الْعِيَادِ عَلَى مَنْ شَرِكَ فِي دِمَائِهِمَا [دَمَهُمَا] اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَ وَآلِ مَنْ وَالَاهُ وَ عَادِ مَنْ عَادَاهُ وَ ضَاعِفِ الْعِيَادِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ [شَرِكَ فِي دَمِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَ وَآلِ مَنْ وَالَاهُ وَ عَادِ مَنْ عَادَاهُ وَ ضَاعِفِ الْعِيَادِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ] [شَرِكَ فِي دَمِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَ وَآلِ مَنْ وَالَاهُ وَ عَادِ مَنْ عَادَاهُ وَ ضَاعِفِ الْعِيَادِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ] [شَرِكَ فِي دَمِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى بْنِ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَ وَآلِ مَنْ وَالَاهُ وَ عَادِ مَنْ عَادَاهُ وَ ضَاعِفِ الْعِيَادِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ] [شَرِكَ فِي دَمِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَ وَآلِ مَنْ وَالَاهُ وَ عَادِ مَنْ عَادَاهُ وَ ضَاعِفِ الْعِيَادِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ] [شَرِكَ فِي دَمِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَ وَآلِ مَنْ وَالَاهُ وَ عَادِ مَنْ عَادَاهُ وَ ضَاعِفِ الْعِيَادِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ] [شَرِكَ فِي دَمِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْخَلْفِ مِنْ بَعْدِهِ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَ وَآلِ مَنْ وَالَاهُ وَ عَادِ مَنْ عَادَاهُ وَ عَجَّلْ فَرَجَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْقَاسِمِ وَ الطَّاهِرِ ابْنَيْ نَبِيِّكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى رُقِيَّةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَ الْعَنْ مَنْ آذَى نَبِيَّكَ فِيهَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى دُرِّيَّةَ بِنْتِكَ اللَّهُمَّ اخْلُفْ نَبِيَّكَ فِي أَهْلِ بَيْتِهِ اللَّهُمَّ مَكِّنْ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنْ عِيدِهِمْ وَ مِدَدِهِمْ وَ أَنْصَارِهِمْ عَلَى الْحَقِّ فِي السَّرِّ وَ الْعَلَانِيَةِ اللَّهُمَّ اطْلُبْ بِدُخْلِهِمْ وَ وَثَرِهِمْ وَ دِمَائِهِمْ وَ كَفِّ عَنَّا وَ عَنْهُمْ وَ عَن كُلِّ مُؤْمِنٍ وَ مُؤْمِنَةٍ بِأَسْ كُلِّ بَاغٍ وَ طَاغٍ وَ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ

أَخِذْ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّكَ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنَكُّلًا سِيدُ بِنِ طَاوُوسٍ فَرْمُودَهُ وَمِغْوِي: يَا عُدَّتِي فِي كَرْبِي وَيَا صَاحِبِي فِي شِدَّتِي وَيَا وَايِي فِي نِعْمَتِي وَيَا غَايَتِي فِي رَغْبَتِي أَنْتَ السَّاتِرُ عَوْرَتِي وَالْمُؤْمِنُ رَوْعَتِي وَالْمُقِيلُ عَثْرَتِي فَاعْفُرْ لِي خَطِيئَتِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَمِغْوِي: اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ لَهُمْ لَا يَفْرُجُهُ غَيْرُكَ وَلَا رَحِمَهُ إِلَّا تَنَالُ إِلَّا بِكَ وَلَا كَرْبٌ لَا يَكْشِفُهُ إِلَّا أَنْتَ وَلَا رُغْبِيَهُ لَا تَبْلُغُ إِلَّا بِكَ وَلَا حَاجِيَهُ لَا يَفِضُّ بِهَا إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ فَكَمَا كَانَ مِنْ شَأْنِكَ مَا أَذْنْتُ لِي بِهِ مِنْ مَسْأَلَتِكَ وَرَحْمَتِي بِهِ مِنْ ذِكْرِكَ فَلْيَكُنْ مِنْ شَأْنِكَ سَيِّدِي الْإِجَابَةُ لِي فِيمَا دَعَوْتُكَ وَعَوَائِدُ الْإِفْضَالِ فِيمَا رَجَوْتُكَ وَالنَّجَاهُ مِمَّا فَرَعْتُ إِلَيْكَ فِيهِ فَإِنْ لَمْ أَكُنْ أَهْلًا أَنْ أَبْلُغَ رَحْمَتَكَ فَإِنَّ رَحْمَتَكَ أَهْلٌ أَنْ تَبْلُغَنِي وَتَسْعِيَنِي وَإِنْ لَمْ أَكُنْ لِلْإِجَابَةِ أَهْلًا فَانْتِ أَهْلُ الْفَضْلِ وَرَحْمَتِكَ وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَلْتَسْعِنِي رَحْمَتَكَ يَا إِلَهِي يَا كَرِيمَ أَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ وَأَنْ تَفَرِّجَ هَمِّي وَتَكْشِفَ كَرْبِي وَغَمِّي وَتَرْحَمَنِي بِرَحْمَتِكَ وَتَرْزُقَنِي مِنْ فَضْلِكَ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ قَرِيبٌ مُجِيبٌ

چهارم

و نیز شیخ و سید فرموده‌اند در هر روز بخوان: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ بِأَفْضَلِهِ وَكُلُّ فَضْلِكَ فَاضِلٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِفَضْلِكَ كُلَّهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ رِزْقِكَ بِأَعْمَهُ وَكُلُّ رِزْقِكَ عَامٌّ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرِزْقِكَ كُلَّهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَطَائِكَ بِعَطَائِكَ مِنْ عَطَائِكَ بِأَهْنَيْهِ وَكُلُّ عَطَائِكَ هَنِيءٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَطَائِكَ كُلَّهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِكَ بِأَجْمَلِهِ وَكُلُّ خَيْرِكَ عَاجِلٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِخَيْرِكَ كُلَّهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ إِحْسَانِكَ بِأَحْسَنِهِ وَكُلُّ إِحْسَانِكَ حَسَنٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِإِحْسَانِكَ كُلَّهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا تُجِيبُنِي بِهِ حِينَ أَسْأَلُكَ فَاجِئْنِي يَا اللَّهُ وَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ الْمُتَضَعِي وَرَسُولِكَ الْمُضِطْفِي وَأَمِينِكَ وَنَجِيكَ دُونَ خَلْقِكَ وَنَجِيكَ مِنْ عِبَادِكَ وَنَجِيكَ بِالصَّدَقِ وَحَبِيبِكَ وَصَلِّ عَلَيَّ رَسُولِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنَ الْعَالَمِينَ الْبَشِيرِ النَّذِيرِ السَّرَاحِ الْمُنِيرِ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الْأَبْرَارِ الطَّاهِرِينَ وَعَلَى مَلَائِكَتِكَ الَّذِينَ اسْتَخْلَصْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَحَبَّبْتَهُمْ عَنْ خَلْقِكَ وَعَلَى أَنْبِيَائِكَ الَّذِينَ يُنْبِئُونَ عَنكَ بِالصَّدَقِ وَعَلَى رُسُلِكَ الَّذِينَ خَصَصْتَهُمْ بِوَجْهِكَ وَفَضَلْتَهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ بِرِسَالَتِكَ وَعَلَى عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ الَّذِينَ أَدْخَلْتَهُمْ فِي رَحْمَتِكَ الْأَيَّامِ الْمُهْتَدِينَ الرَّاشِدِينَ وَأَوْلِيَاءِكَ الْمُطَهَّرِينَ وَعَلَى جَبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ وَمَلَائِكَةِ الْمَوْتِ وَعَلَى رِضْوَانِ خَازِنِ الْجَنَانِ وَعَلَى مَالِكِ خَازِنِ النَّارِ وَرُوحِ الْقُدُسِ وَالرُّوحِ الْأَمِينِ وَحَمَلَةِ عَرْشِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَعَلَى الْمَلَائِكَةِ الْحَافِظِينَ عَلَيَّ بِالصَّلَاةِ الَّتِي تُحِبُّ أَنْ يُصَلِّيَ بِهَا عَلَيْهِمْ أَهْلُ السَّمَاوَاتِ وَأَهْلُ الْأَرْضِينَ صَلَاةً طَيِّبَةً كَثِيرَةً مُبَارَكَةً زَاكِيَةً نَامِيَةً ظَاهِرَةً بَاطِنَةً شَرِيفَةً فَاضِلَةً تُبَيِّنُ [تُبَيِّنُ بِهَا فَضْلَهُمْ عَلَى الْأُولِينَ وَالْآخِرِينَ اللَّهُمَّ] [وَأَعْطِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالشَّرْفَ وَالْفَضِيلَةَ وَاجْزِهِ [عَنَا] خَيْرَ مَا جَزَيْتَ نَبِيًّا عَنْ أُمَّتِهِ اللَّهُمَّ وَأَعْطِ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَعَ كُلِّ زُلْفَةٍ زُلْفَةً وَمَعَ كُلِّ وَسِيلَةٍ وَسِيلَةً وَمَعَ كُلِّ فَضِيلَةٍ فَضِيلَةً وَمَعَ كُلِّ شَرَفٍ شَرَفًا تُعْطِي [اللَّهُمَّ أَعْطِ] مُحَمَّدًا وَآلَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَفْضَلَ مَا أُعْطِيَتْ أَحَدًا مِنَ الْمَأُولِينَ وَالْآخِرِينَ اللَّهُمَّ وَاجْعَلْ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَدْنَى الْمُرْسَلِينَ مِنْكَ مَجْلِسًا وَأَفْسَحَهُمْ فِي الْجَنَّةِ عِنْدَكَ مَنَزَلًا وَأَقْرَبَهُمْ إِلَيْكَ وَسَيْلَةً وَاجْعَلْهُ أَوَّلَ شَافِعٍ وَأَوَّلَ مُشْفَعٍ وَأَوَّلَ قَائِلٍ وَأَنْجَحِ سَائِلِي وَابْعَثْهُ الْمَقَامَ الْمُحْمُودَ الَّذِي يَغْبِطُهُ بِهِ الْأَوْلُونَ وَالْآخِرُونَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَسْمَعَ صَوْتِي وَتُجِيبَ دَعْوَتِي وَتَجَاوَزَ عَنِّي خَطِيئَتِي وَتَصْفَحَ عَنِّي ظُلْمِي وَتُنَجِّحَ طَلِبَتِي وَتَقْضِيَ حَاجَتِي وَتُنَجِّزَ لِي مَا وَعَدْتَنِي وَتُقِيلَ عَثْرَتِي وَتَغْفِرَ ذُنُوبِي وَتَعْفُوَ عَنِّي جُزْمِي وَتَقْبَلَ عَلَيَّ وَلَا تُعْرِضَ عَنِّي وَتَرْحَمَنِي وَلَا تُعَذِّبَنِي وَتُعَافِنِي وَلَا تَبْتَلِنِي وَتَرْزُقَنِي مِنَ الرَّزْقِ الطَّيِّبِ وَأَوْسَعِهِ وَلَا تَحْرِمَنِي يَا رَبِّ وَأَقْضِ عَنِّي دَيْنِي وَضَعْ عَنِّي وَزْرِي وَلَا تُحْمِلْنِي مَا لَا طَاقَةَ لِي بِهِ يَا مَوْلَايَ وَأَدْخِلْنِي فِي كُلِّ خَيْرٍ أَدْخَلْتَ فِيهِ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَأَخْرِجْنِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ أَخْرَجْتَ مِنْهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَعَالِيهِمُ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِمْ وَعَالِيهِمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ قَلِيلًا مِنْ كَثِيرٍ مَعَ حَاجِيَهُ بِي إِلَيْهِ عَظِيمَةً وَغِنَاكَ عَنْهُ قَدِيمٌ وَهُوَ عِنْدِي كَثِيرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ يَسِيرٌ فَاثْمُنْ عَلَيَّ بِهِنَّ إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ آمِينَ رَبِّ

العالمین

پنجم

خواندن این دعا است اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي و چون طولانی است به جهت اختصار آن را ذکر نکردیم هر که طالب است به اقبال یا زاد المعاد رجوع کند

ششم

شیخ مفید در کتاب مقنعه روایت کرده از ثقه جلیل علی بن مهزیار از حضرت امام محمد تقی علیه السلام که: مستحب است آنکه بسیار بگویی در هر وقت از شب و روز ماه رمضان از اول ماه تا آخر: يَا ذَا الَّذِي كَانَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ ثُمَّ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ثُمَّ يَبْقَى وَ يَفْنَى كُلُّ شَيْءٍ يَا ذَا الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَيَا ذَا الَّذِي لَيْسَ فِي السَّمَاوَاتِ الْعُلَى وَ لَا فِي الْأَرْضِينَ السُّفْلَى وَ لَا فَوْقَهُنَّ وَ لَا تَحْتَهُنَّ وَ لَا بَيْنَهُنَّ إِلَهٌ يُعْبَدُ غَيْرُهُ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا لَا يَقْوَى عَلَى إِحْصَائِهِ إِلَّا أَنْتَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ صَلَاةً لَا يَقْوَى عَلَى إِحْصَائِهَا إِلَّا أَنْتَ

هفتم

شیخ کفعمی در بلد الامین و مصباح از اختیار سید بن باقی نقل کرده که: هر که بخواند این دعا را در هر روز ماه رمضان بیامزد حق تعالی گناهان چهل ساله او را اللَّهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ وَ افْتَرَضْتَ عَلَى عِبَادِكَ فِيهِ الصِّيَامَ ارْزُقْنِي حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي هَذَا الْعَامِ وَ فِي كُلِّ عَامٍ وَ اعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الْعِظَامَ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُهَا غَيْرُكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ

هشتم

در هر روز صد مرتبه این ذکر را بگویند که محدث فیض در خلاصه الاذکار ذکر فرموده سُبْحَانَ الضَّارِّ النَّافِعِ سُبْحَانَ الْقَاضِي بِالْحَقِّ سُبْحَانَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى سُبْحَانَهُ وَ بِحَمْدِهِ سُبْحَانَهُ وَ تَعَالَى

نهم

شیخ مفید در مقنعه فرموده و از سنن ماه رمضان صلوات فرستادن بر رسول خدا صلی الله علیه و آله است در هر روز صد مرتبه و اگر زیادت فرستاد افضل است

مطلب دوم در اعمال مخصوصه شب و روز ماه مبارک رمضان است

شب اول

وَصَلِّ عَلَى اللَّهِ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ وَاجْعَلْ لَنَا فِيهِ عَوْنًا مِنْكَ عَلَى مَا نَدْبَتْنَا إِلَيْهِ مِنْ مُفْتَرَضِ طَاعَتِكَ وَتَقَبَّلْهَا إِنَّكَ الْأَكْرَمُ مِنْ كُلِّ كَرِيمٍ وَالْأَرْحَمُ مِنْ كُلِّ رَحِيمٍ آمِينَ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

چهارم

مجامعت با حلال خود کند و این از خصوصیات این ماه است و الا در ماه‌های دیگر جماع در شب اول مکروه است

پنجم

غسل شب اول ماه کند و روایت شده که: هر که در شب اول ماه رمضان غسل کند خارش بدن به او نرسد تا ماه رمضان آینده

ششم

در نهر جاری غسل کند و سی کف آب بر سر بریزد تا با طهارت معنوی باشد تا ماه رمضان آینده

هفتم

زیارت قبر امام حسین علیه السلام کند تا گناهانش ریخته شود و ثواب حجاج و معتمرین آن سال را دریابد

هشتم

از این شب ابتدا کند به خواندن هزار رکعت نماز این ماه به نحوی که در آخر قسم دوم ذکر شد

نهم

دو رکعت نماز کند در این شب در هر رکعت حمد و سوره انعام بخواند و سؤال کند که حق تعالی کفایت کند او را و نگاه دارد او را از آنچه می‌ترسد و از دردها

دهم

بخواند دعای اللهم إِنَّ هَذَا الشَّهْرَ الْمُبَارَكُ که در شب آخر ماه شعبان گذشت

یازدهم

بعد از نماز مغرب دستها را بلند کند و بخواند این دعای وارده از حضرت جواد علیه السلام را که در اقبال است: اللَّهُمَّ يَا مَنْ يَفْلِكُكَ التَّدْبِيرَ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا مَنْ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ وَتَجُنُّ الصِّمِيرُ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِمَّنْ نَوَى فَعَمِلَ وَلَا تَجْعَلْنَا مِمَّنْ شَقِيَ فَكَسِلَ وَلَا مِمَّنْ هُوَ عَلَى غَيْرِ عَمَلٍ يَتَكَلَّمُ اللَّهُمَّ صَيِّحُ أَبِي دَانَانَ مِنَ الْعِلَالِ وَأَعِنَّا عَلَى مَا افْتَرَضْتَ عَلَيْنَا مِنَ الْعَمَلِ حَتَّى يَنْقُضَةَ عَنَّا شَهْرُكَ هَذَا وَقَدْ أَدَّيْنَا مَفْرُوضَكَ فِيهِ عَلَيْنَا اللَّهُمَّ أَعِنَّا عَلَى صِيَامِهِ وَوَقْفْنَا لِقِيَامِهِ وَنَشْطْنَا فِيهِ لِلصَّلَاةِ وَلَا تَحْجُبْنَا مِنَ الْقِرَاءَةِ وَسَهْلُ لَنَا فِيهِ إِيْتَاءَ الزَّكَاةِ اللَّهُمَّ لَا تُسَلِّطْ عَلَيْنَا وَصِيْبًا وَلَا تَعْبًا وَلَا سِقْمًا وَلَا عَطْبًا اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا الْإِفْطَارَ مِنْ رِزْقِكَ الْحَلَالِ اللَّهُمَّ سَهِّلْ لَنَا فِيهِ مَا قَسَمْتَهُ مِنْ رِزْقِكَ وَيَسِّرْ مَا قَدَّرْتَهُ مِنْ أَمْرِكَ وَاجْعَلْهُ حَلَالًا طَيِّبًا نَقِيًّا مِنَ الْأَثَامِ خَالِصًا مِنَ الْأَصَارِ وَالْأَجْرَامِ اللَّهُمَّ لَا تَطْعَمْنَا إِلَّا طَيِّبًا غَيْرَ خَبِيثٍ وَلَا حَرَامٍ وَاجْعَلْ رِزْقَكَ لَنَا حَلَالًا لَا يَشْوِبُهُ دَنْسٌ وَلَا أَشَقَامٌ يَا مَنْ عَلَّمَهُ بِالرِّسْرِ كَعَلَّمَهُ بِالْأَعْلَانِ يَا مُتَفَضِّلًا عَلَى عِبَادِهِ بِالْإِحْسَانِ يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَبِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ خَبِيرٌ أَلْهَمْنَا ذِكْرَكَ وَجَبَّبْنَا عُشْرَكَ وَأَنْلْنَا يُشْرَكَ وَاهْدِنَا لِلرَّشَادِ وَوَقِّفْنَا لِلسَّدَادِ وَاعْصِمْنَا مِنَ الْبَلَايَا وَصِيْنًا مِنَ الْأَوْزَارِ وَالْخَطَايَا يَا مَنْ لَا يَغْفِرُ عَظِيمَ الذُّنُوبِ غَيْرُهُ وَلَا يَكْشِفُ الشُّوْءَ إِلَّا هُوَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَأَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ وَاجْعَلْ صِيَامَنَا مَقْبُولًا وَبِالْبِرِّ وَالتَّقْوَى مَوْصُولًا وَكَذَلِكَ فَاجْعَلْ سَعْيَنَا مَشْكُورًا وَقِيَامَنَا مَبْرُورًا وَقُرْآنَنَا [وَقِرَاءَتَنَا] مَرْفُوعًا وَدُعَاءَنَا مَسْمُوعًا وَاهْدِنَا لِلْحُسْنَى [الْحُسْنَى] وَجَنِّبْنَا الْعُسْرَى وَيَسِّرْنَا لِلْيُسْرَى وَأَعْلِ لَنَا الدَّرَجَاتِ وَضَاعِفْ لَنَا الْحَسَنَاتِ وَأَقْبَلْ مِنَّا الصَّوْمَ وَالصَّلَاةَ وَاسْمَعْ مِنَّا الدَّعَوَاتِ وَاعْفِرْ لَنَا الْخَطِيئَاتِ وَتَجَاوَزْ عَنَّا السَّيِّئَاتِ وَاجْعَلْنَا مِنَ الْعَامِلِينَ الْفَائِزِينَ وَلَا تَجْعَلْنَا مِنَ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الصَّالِينَ حَتَّى يَنْقُضَةَ عَنَّا شَهْرُ رَمَضَانَ عَنَّا وَقَدْ قَبِلْتَ فِيهِ صِيَامَنَا وَقِيَامَنَا وَزَكَّيْتَ فِيهِ أَعْمَالَنَا وَغَفَرْتَ فِيهِ ذُنُوبَنَا وَأَجْرَلْتَ فِيهِ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ نَصَبْنَا بَيْنَنَا فَإِنَّكَ الْإِلَهُ الْمُجِيبُ وَالرَّبُّ الْقَرِيبُ [الرَّقِيبُ] أَنْتَ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ

دوازدهم

بخواند در این شب این دعای مأثور از حضرت صادق علیه السلام را که در اقبال است: اللَّهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ مُنْزِلَ الْقُرْآنِ هَذَا شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ وَأَنْزَلْتَ فِيهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا صِيَامَهُ وَأَعِنَّا عَلَى قِيَامِهِ اللَّهُمَّ سَلِّمْهُ لَنَا وَسَلِّمْهُ فِيهِ وَتَسَلِّمْهُ مِنَّا فِي يُسْرِ مِنْكَ وَمَعَاوَاهِ وَاجْعَلْ فِيْمَا تَقْضِي وَتَقْدَرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمَحْتُومِ وَفِيْمَا تَفْرُقُ مِنَ الْأَمْرِ الْحَكِيمِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَلَا يُبَدَّلُ أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حُجَّتِهِمُ الْمَشْكُورِ سَعْيِهِمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمُ الْمُكَفَّرِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَاجْعَلْ فِيْمَا تَقْضِي وَتَقْدَرُ أَنْ تُطِيلَ لِي فِي عُمْرِي وَتَوْسِعَ عَلَيَّ مِنَ الرِّزْقِ الْحَلَالِ

سیزدهم

بخواند دعای چهل و چهارم صحیفه کامله را

چهاردهم

بخواند اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا شَهْرُ رَمَضَانَ ... إلخ که سید در اقبال نقل فرموده و بسیار طولانی است

پانزدهم

بخواند اللَّهُمَّ إِنَّهُ قَدْ دَخَلَ شَهْرُ رَمَضَانَ اللَّهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ وَجَعَلْتَهُ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ اللَّهُمَّ فَبَارِكْ لَنَا فِي شَهْرِ رَمَضَانَ وَأَعِنَّا عَلَى صِيَامِهِ وَصَلَوَاتِهِ وَتَقَبَّلْهُ مِنَّا رَوَيْتَ اسْتِ كَهْ حَضْرَتِ رَسُولِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ چُونِ مَاهِ رَمَضَانَ دَاخِلِ مِیْ شَدِ اَیْنِ دَعَا رَا مِیْ خَوَانَدِ

شانزدهم

و نیز روایت است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در شب اول ماه رمضان این دعا را می‌خواندند: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَكْرَمَنَا بِكَ أَيُّهَا الشَّهْرُ الْمُبَارَكُ اللَّهُمَّ فَقَوْنَا عَلَى صِيَامِنَا وَقِيَامِنَا وَتَبَّتْ أقدامنا وَأَنْصِرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْوَاحِدُ فَلَا وَلَدَ لَكَ وَأَنْتَ الصَّمَدُ فَلَا شِبْهَ لَكَ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ فَلَا يُعْزُكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الْغَنِيُّ وَأَنَا الْفَقِيرُ وَأَنْتَ الْمَوْلَى وَأَنَا الْعَبْدُ وَأَنْتَ الْغَفُورُ وَأَنَا الْمُدْنِبُ وَأَنْتَ الرَّحِيمُ وَأَنَا الْمُخْطِئُ وَأَنْتَ الْخَالِقُ وَأَنَا الْمَخْلُوقُ وَأَنْتَ الْحَيُّ وَأَنَا الْمَيِّتُ أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ أَنْ تَغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي وَتَجَاوِزَ عَنِّي إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

هفدهم

در باب اول ص ۸۶ گذشت ذکر استحباب خواندن دعای جوشن کبیر در اول ماه رمضان

هیجدهم

بخواند دعای حج را که در اول ماه ص ۱۷۷ گذشت

نوزدهم

چون ماه رمضان شروع شود سزاوار است تکثیر تلاوت قرآن و مروی است که: حضرت صادق علیه السلام در وقت تلاوت قرآن قبل از قرائت این دعا را می‌خواندند اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّ هَذَا كِتَابُكَ الْمُنَزَّلُ مِنْ عِنْدِكَ عَلَى رَسُولِكَ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَكَلَامُكَ النَّاطِقُ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّكَ جَعَلْتَهُ هَادِيًا مِنْكَ إِلَى خَلْقِكَ وَحَبْلًا مُتَصِّلاً بَيْنَكَ وَبَيْنَ عِبَادِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي نَشَرْتُ عَهْدَكَ وَكِتَابَكَ اللَّهُمَّ فَاجْعَلْ نَظْرِي فِيهِ عِبَادَةً وَقِرَاءَتِي فِيهِ فِكْرًا وَفِكْرِي فِيهِ اِعْتِبَارًا وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ اِنْتَعَطَ بَيْنَ مَوَاعِظِكَ فِيهِ وَاجْتَنَبَ مَعَاصِيكَ وَلَا تَطْبَعْ عِنْدَ قِرَاءَتِي عَلَى سَمْعِي وَلَا تَجْعَلْ عَلَى بَصَرِي غِشَاوَةً وَلَا تَجْعَلْ قِرَاءَتِي قِرَاءَةً لَا تَدْبُرُ فِيهَا بَلِ اجْعَلْنِي أَتَدَبَّرُ آيَاتِهِ وَأَحْكَامَهُ أَخِذَا بِشَرَائِعِ دِينِكَ وَلَا تَجْعَلْ نَظْرِي فِيهِ غَفْلَةً وَلَا قِرَاءَتِي هَذَا إِنَّكَ أَنْتَ الرَّؤُوفُ الرَّحِيمُ وَبَعْدَ اَزْ قِرَائَتِ قُرْآنِ مَجِيدِ اَیْنِ دَعَا رَا مِیْ خَوَانَدَنْدِ: اللَّهُمَّ إِنِّي قَدْ قَرَأْتُ مَا قَضَيْتَ مِنْ كِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَهُ عَلَى نَبِيِّكَ الصَّادِقِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَلَكَ الْحَمْدُ رَبَّنَا اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِمَّنْ يُحِلُّ حَلَالَهُ وَيُحَرِّمُ حَرَامَهُ وَيُؤْمِنُ بِمُحْكَمِهِ وَمُتَشَابِهِهِ وَاجْعَلْهُ لِي أَنْسًا فِي قَبْرِي وَأَنْسًا فِي حَشْرِي وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ تُزَوِّجُهُ [تَرْفِيهِ بِكُلِّ آيَةٍ قَرَأَهَا دَرَجَةً فِي أَعْلَى عَلَيِّينَ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

روز اول**اشاره**

و در آن چند عمل است

اول

غسل کردن در آب جاری و ریختن سی کف آب بر سر که باعث ایمنی از جمیع دردها و بیماریها است در تمام سال.

دوم

کفی از گلاب بر رو بزند تا از خواری و پریشانی نجات یابد و قدری هم بر سر خود بزند تا در آن سال از سرسام [برسام ایمن شود

سوم

دو رکعت نماز اول ماه و تصدق را به عمل آورد

چهارم

دو رکعت نماز کند در رکعت اول حمد و اِنَّا فَتَحْنَا و در رکعت دوم حمد و هر سوره که خواهد بخواند تا حق تعالی جمیع بدیها را در آن سال از او دور گرداند و در حفظ خدا باشد تا سال آینده

پنجم

بعد از طلوع فجر این دعا بخواند اللَّهُمَّ قَدْ حَضَرَ شَهْرَ رَمَضَانَ وَقَدْ افْتَرَضْتَ عَلَيْنَا صِيَامَهُ وَأَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ اللَّهُمَّ أَعِنَّا عَلَى صِيَامِهِ وَتَقَبَّلْهُ مِنَّا وَتَسَلَّمْهُ مِنَّا وَسَلِّمْهُ لَنَا فِي يُسْرٍ مِنْكَ وَعَافِيَةٍ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

ششم

بخواند دعای چهل و چهارم صحیفه کامله را اگر در شب نخوانده

هفتم

و سید روایت کرده که برای شکرانه این نعمت دو رکعت نماز در این روز بگزارند در هر رکعت بعد از حمد بیست و پنج مرتبه توحید بخوانند

شب سیزدهم اول لیالی بیض است

اشاره

و در آن سه عمل است

اول

غسل

دوم

چهار رکعت نماز در هر رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه توحید

سوم

دو رکعت نماز که در شب سیزدهم رجب و شعبان نیز خوانده می‌شود در هر رکعت بعد از حمد یس و تبارک الملک و توحید بخواند و در شب چهاردهم این نماز خوانده می‌شود به چهار رکعت به دو سلام و در سابق در شرح دعای مجیر گذشت که هر که آن را در ایام البیض ماه رمضان بخواند گناهانش آمرزیده شود اگر چه به عدد قطرات باران و برگ درختان و ریگ بیابان باشد

شب پانزدهم از لیالی متبرکه است و در آن چند عمل است

اول

غسل

دوم

زیارت امام حسین علیه السلام

سوم

شش رکعت نماز به حمد و یس و تبارک و توحید

چهارم

صد رکعت نماز در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه توحید بخواند شیخ مفید در مقنعه از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام روایت کرده که هر که این عمل را به جا آورد حق تعالی بفرستد به سوی او ده ملائکه که دفع کنند از او دشمنان او را از جن و انس و بفرستد سی فرشته نزد موت او که او را ایمن کنند از آتش

پنجم

روایت شده که: از حضرت صادق علیه السلام سؤال کردند که چه می‌فرمایی در حق کسی که حاضر شود نزد قبر حسین علیه السلام در شب نیمه ماه رمضان فرمود به به کسی که نماز گزارد نزد قبر آن حضرت در شب نیمه ماه رمضان ده رکعت بعد از نماز عشاء و این نماز غیر از نافله شب باشد و بخواند در هر رکعت بعد از حمد قل هو الله أحد ده مرتبه و پناه ببرد به خداوند تعالی از آتش جهنم حق تعالی او را آزاد از آتش ثبت فرماید و از دنیا نرود تا در خواب ببیند ملائکه که بشارت دهند او را به بهشت و ملائکه که ایمن گردانند او را از آتش

روز نیمه سنه دوم ولادت با سعادت حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام

واقع شد و شیخ مفید فرموده که تولد امام محمد تقی علیه السلام در سنه صد و نود و پنج در این روز بوده لکن مشهور در غیر این روز است به هر حال روز بسیار شریفی است و صدقات و مبرات در آن فضیلت بسیار دارد

شب هفدهم

شب بسیار مبارکی است و در آن شب لشکر حضرت رسول صلی الله علیه و آله با لشکر کفار قریش ملاقات کردند در بدر و در روزش جنگ بدر واقع شد و حق تعالی لشکر آن حضرت را بر مشرکین ظفر داد و آن اعظم فتوحات اسلام بود لهذا علما فرموده‌اند که در آن روز مستحب است صدقه و شکر خدا بسیار نمودن و غسل و عبادت در شبش نیز فضیلت عظیم دارد مؤلف گوید که: روایات بسیار وارد شده که: در آن شب بدر حضرت رسول صلی الله علیه و آله به اصحاب فرمود کیست امشب برای ما برود از چاه آب بکشد بیاورد اصحاب سکوت کردند و هیچ کدام اقدام بر این کار نکردند حضرت امیر المؤمنین علیه السلام مشکی برداشت بطلب آب بیرون رفت و آن شب شبی بود سرد و باد می‌آمد و ظلمت داشت پس رسید به چاه آب و آن چاهی بود بسیار گود و تاریک و آن حضرت دلوی نیافت تا از چاه آب کشد لاجرم به چاه پایین رفت و مشک را پر کرد و بیرون آمد رو کرد به آمدن که ناگاه باد سختی برخورد به آن حضرت که آن جناب از سختی آن نشست تا برطرف شد پس برخاست و حرکت فرمود که ناگاه باد سختی دیگر مانند آن آمد آن حضرت نشست تا او نیز رد شد دیگر باره برخاست برود مرتبه سوم نیز همان نحو بادی رسید و آن

حضرت نشست و چون رد شد برخاست و خود را به حضرت رسول صلی الله علیه و آله رسانید حضرت پرسید که یا ابا الحسن برای چه دیر آمدی عرض کرد که سه مرتبه بادی به من رسید که بسیار سخت بود و مرا لرزه فرا گرفت و مکثم به جهت برطرف شدن آن بادهای بود فرمود آیا دانستی آنها چه بود یا علی؟ عرض کرد نه فرمود آن اول جبرئیل بود با هزار فرشته که بر تو سلام کرد و سلام کردند و دیگری میکائیل بود با هزار فرشته که بر تو سلام کرد و سلام کردند و پس از آن اسرافیل بود با هزار ملائکه که سلام کرد بر تو و سلام کردند و اینها فرود آمدند به جهت مدد ما فقیر گوید که اشاره به همین است قول آن کسی که گفته که از برای امیر المؤمنین علیه السلام در یک شب سه هزار و سه منقبت بوده و اشاره به همین نموده سید حمیری در شعر خود در مدح آن حضرت اُقْسِمُ بِاللَّهِ وَ آلائِهِ وَ الْمَرْءُ عَمَّا قَمَالَ مَسْمُوءٌ إِنَّ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ عَلَى التَّقَى وَ السِّرِّ مَجْبُوءٌ كَانَ إِذَا الْحَرْبُ مَرَّتْهَا الْقَنَاءَ وَ أَحْجَمَتْ عَنْهَا الْبَهَائِلُ يَمِشِي إِلَى الْقِرْنَ وَ فِي كَفِّهِ أَيْضُ مَا ضَمَى الْحَدَّ مَضْبُوءٌ مَشَى الْعَفْرُونَ بَيْنَ أَشْبَالِهِ أُبْرَزَهُ لِلْقَنْصِ الْغَيْلِ ذَاكَ الَّذِي سَلَّمَ فِي لَيْلِهِ عَلَيْهِ مِيكَالُ وَ جَبْرِيلُ مِيكَالُ فِي أَلْفٍ وَ جَبْرِيلُ فِي أَلْفٍ وَ يَتْلُوهُمْ سِرَافِيلُ لَيْلَهُ يَدْرِ مَدَدًا أَنْزَلُوا كَأَنَّهُمْ طَيْرٌ أَبَائِيلُ شب نوزدهم اول شبهای قدر است و شب قدر همان شبی است که در تمام سال شبی به خوبی و فضیلت آن نمی‌رسد و عمل در آن بهتر است از عمل در هزار ماه و در آن شب تقدیر امور سال می‌شود و ملائکه و روح که اعظم ملائکه است در آن شب به اذن پروردگار به زمین نازل می‌شوند و به خدمت امام زمان علیه السلام مشرف می‌شوند و آنچه برای هر کس مقدر شده است بر امام علیه السلام عرض می‌کنند

اعمال شبهای قدر بر دو نوع است

اشاره

یکی آنکه در هر سه شب باید کرد و دیگر آنکه مخصوص است به هر شبی

یکی آنکه در هر سه شب باید کرد

اول

غسل است علامه مجلسی رحمه الله علیه فرموده که غسل این شبها را مقارن غروب آفتاب کردن بهتر است که نماز شام را با غسل بکند

دوم

دو رکعت نماز است در هر رکعت بعد از حمد هفت مرتبه توحید بخواند و بعد از فراغ هفتاد مرتبه اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ بگویند در روایت نبوی صلی الله علیه و آله است که از جای خود برنخیزد تا حق تعالی او را و پدر و مادرش را بیامزد

سوم

قرآن مجید را بگشاید و بگذارد در مقابل خود و بگوید: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكِتَابِكَ الْمُنَزَّلِ وَ مَا فِيهِ وَ فِيهِ اسْمُكَ الْأَكْبَرُ وَ اسْمَاؤُكَ الْحُسْنَى وَ مَا يُخَافُ وَ يُرْجَى أَنْ تَجْعَلَنِي مِنْ عَتَقَائِكَ مِنَ النَّارِ پس هر حاجت که دارد بخواهد

اعمال شب نوزدهم

اشاره

چند چیز است

اول

صد مرتبه اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّي وَ اَتُوبُ اِلَيْهِ

دوم

صد مرتبه اللَّهُمَّ الْعَنْ قَتْلَةَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

سوم

بخواند دعای یا ذَا الَّذِي كَانَ رَا كَه در قسم چهارم گذشت

چهارم

بخواند اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِيْمَا تَقْضِي وَ تَقْدَرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمَحْتُمِ وَ فِيْمَا تَفْرُقُ مِنَ الْأَمْرِ الْحَكِيمِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَ فِي الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَلَا يُبَدَّلُ أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمْ الْمَشْكُورِ سَعِيَّهُمْ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمْ الْمَكْفَرِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتُهُمْ وَ اجْعَلْ فِيْمَا تَقْضِي وَ تَقْدَرُ أَنْ تُطِيلَ عُمُرِي وَ تَوْسِعَ عَلَيَّ فِي رِزْقِي وَ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَ كَذَا وَ بِهِ جَاي اَيْن كَلِمَه حَاجَتِ خُود رَا ذَكَر كَنْد وَ

شب بیست و یکم

فضیلتش زیادتر از شب نوزدهم است

و باید اعمال آن شب را از غسل و احیاء و زیارت و نماز هفت قل هو الله و قرآن بر سر گرفتن و صد رکعت نماز و دعای جوشن کبیر و غیرها در این شب بعمل آورد و در روایات تاکید شده در غسل و احیاء و جد و جهد در عبادت در این شب و شب بیست و سوم و آنکه شب قدر یکی از این دو شب است و در چند روایت است که: از معصوم سؤال کردند که معین فرمائید که شب قدر کدام یک از این دو شب است تعیین نکردند بلکه فرمودند ما ایسر لیلین فیما تطلب یا آنکه فرمودند ما علیک أن تفعل خیرا فی لیلین و نحو ذلک و قال شیخنا الصدوق فیما أَمَلَى عَلَی الْمَشَايخِ فِي مَجْلِسِ وَاحِدٍ مِنْ مَذْهَبِ الْإِمَامِيَّةِ وَ مِنْ أَحْيَا هَاتَيْنِ اللَّيْلَتَيْنِ بِمَذَاكِرَةِ الْعِلْمِ فَهُوَ أَفْضَلُ

و بالجمله از این شب شروع کند به دعاهاى شهای دهه آخر

[اعمال مشترک دهه آخر]

[دعای اَعُوذُ بِجَلَالِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ در هر شب]

که از جمله این دعا است که شیخ کلینی در کافی از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود: می گویی در دهه آخر ماه

رمضان در هر شب اَعُوذُ بِجَلَالِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ أَنْ يَنْقُضِيَ عَنِّي شَهْرَ رَمَضَانَ أَوْ يَطْلُعَ الْفَجْرُ مِنْ لَيْلَتِي هَيْدِهِ وَ لَكَ قَبْلِي ذَنْبٌ أَوْ تَبِعَهُ تُعَذِّبُنِي عَلَيْهِ وَ كَفَعُمِي فِي حَاشِيَةِ بَلَدِ الْأَمِينِ نَقْلٌ كَرَمًا كَرَمًا:

[قِرَاءَتِ اللَّهِمَّ أَدْعَا حَقَّ مَا مَضَى ... فِي شَبِّهِ مِنْ دَعَايِ بَعْدَ فَرَايِضِ وَ نَوَافِلِ]

حضرت صادق علیه السلام در هر شب از دهه آخر بعد از فرایض و نوافل می‌خواند اللَّهِمَّ أَدْعَا حَقَّ مَا مَضَى مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ وَ اغْفِرْ لَنَا تَقْصِيرَنَا فِيهِ وَ تَسْلِمَتَهُ مِنَّا مَقْبُولًا وَ لَا تُؤَاخِذْنَا بِإِسْرَافِنَا عَلَيَّ أَنْفُسِنَا وَ اجْعَلْنَا مِنَ الْمَرْحُومِينَ وَ لَا تَجْعَلْنَا مِنَ الْمَحْرُومِينَ وَ فرمود هر که بگوید این را بیامرزد حق تعالی تقصیری که از او سر زده در ایام گذشته از ماه رمضان و نگه دارد او را از معاصی در بقیه ماه و از جمله سید بن طاووس در اقبال از ابن ابی عمیر از مرزوم نقل کرده که:

[خَوَانِدِنِ اللَّهِمَّ إِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ الْمُنَزَّلِ فِي شَبِّهِ مِنْ دَعَايِ بَعْدَ فَرَايِضِ وَ نَوَافِلِ]

حضرت صادق علیه السلام در هر شب از دهه آخر می‌خواند اللَّهِمَّ إِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ الْمُنَزَّلِ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِلنَّاسِ وَ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَ الْفُرْقَانِ فَعَظَّمْتَ حُرْمَتَهُ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ بِمَا أُنزِلَتْ فِيهِ مِنَ الْقُرْآنِ وَ حَصَّيْتَهُ بِبَيْلَةِ الْقَدْرِ وَ جَعَلْتَهَا خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرِ اللَّهِمَّ وَ هَذِهِ أَيَّامُ شَهْرِ رَمَضَانَ قَدْ انْقَضَتْ وَ لِيَالِيهِ قَدْ تَصَرَّمْتُ وَ قَدْ صِرْتُ يَا إِلَهِي مِنْهُ إِلَى مَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي وَ أَحْصَى لِعَدَدِهِ مِنَ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ فَاسْأَلُكَ بِمَا سَأَلْتُكَ بِهِ مَلَائِكَتُكَ الْمُقَرَّبُونَ وَ أَنْبِيَائُكَ الْمُرْسَلُونَ وَ عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُفَسِّحَ لِي مِنَ النَّارِ وَ تُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَ أَنْ تَتَفَضَّلَ عَلَيَّ بِعَفْوِكَ وَ كَرَمِكَ وَ تَقَبَّلَ تَقَرُّبِي وَ تَسْتَجِيبَ دُعَائِي وَ تَمُنَّ عَلَيَّ [إِلَى بِالْمَأْمَنِ يَوْمَ الْخَوْفِ مِنْ كُلِّ هَوْلٍ أَعِيدَتْهُ لِيَوْمَ الْفِيَامَةِ إِلَهِي وَ اَعُوذُ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَ بِجَلَالِكَ الْعَظِيمِ أَنْ يَنْقُضِيَ عَنِّي أَيَّامُ شَهْرِ رَمَضَانَ وَ لِيَالِيهِ وَ لَكَ قَبْلِي تَبِعَهُ أَوْ ذَنْبٌ تُؤَاخِذُنِي بِهِ أَوْ حَاطِيَّتُهُ تُرِيدُ أَنْ تَقْتَصَّهَا مِنِّي لَمْ تَعْفُهَا لِي سَيِّدِي سَيِّدِي أَسْأَلُكَ يَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ إِذْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ إِنْ كُنْتَ رَضَيْتَ عَنِّي فِي هَذَا الشَّهْرِ فَارْزُقْ عَنِّي رِضًا وَ إِنْ لَمْ تَكُنْ رَضَيْتَ عَنِّي فَمِنْ الْآنَ فَارْضُ عَنِّي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا اللَّهُ يَا أَحَدًا يَا صَمَدًا يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ وَ بَسِيارَ بَغْوًا يَا مُلَيِّنَ الْحَدِيدِ لِدَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَا كَاشِفَ الضُّرِّ وَ الْكُرْبِ الْعِظَامِ عَنْ أَيُّوبَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَيْ مُفَرِّجَ هَمِّ يَعْقُوبَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَيْ مُنْفَسِّ عَمِّ يُوسُفَ عَلَيْهِ السَّلَامُ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا أَنْتَ أَهْلُهُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَ أَفْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَ لَا تَفْعَلْ بِي مَا أَنَا أَهْلُهُ

[دَعَايِ فِي شَبِّهِ مِنْ دَعَايِ بَعْدَ فَرَايِضِ وَ نَوَافِلِ]

می‌گویی در ليله اولی یعنی در شب بیست و یکم

و از جمله این دعاها است که در کافی مسندا و در مقنعه و مصباح مرسل نقل شده که: يَا مُوَلِّجَ اللَّيْلِ فِي النَّهَارِ وَ مُوَلِّجَ النَّهَارِ فِي اللَّيْلِ وَ مُخْرِجَ الْحَيِّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ مُخْرِجَ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ يَا رَازِقَ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ يَا اللَّهُ يَا رَحِيمُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَ الْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَ الْكِبْرِيَاءُ وَ الْأَلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعْدَاءِ وَ رُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَ إِحْسَانِي فِي عَلِيِّينَ وَ إِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَ أَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَ إِيمَانًا يُدْهِبُ الشَّكَّ عَنِّي وَ تُرَضِّعَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَ آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَ قَنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَ ارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَ شُكْرَكَ وَ الرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَ الْإِنَابَةَ وَ التَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَ آلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمْ وَ عَلَيْنِهِمُ السَّلَامُ

دعای شب بیست و دوم

يَا سَالِحَ النَّهَارِ مِنَ اللَّيْلِ فَإِذَا نَحْنُ مُظْلَمُونَ وَ مُجْرَى الشَّمْسِ لِمَسِيَّتِهَا تَقْرَأُ بِتَقْدِيرِكَ يَا عَزِيزُ يَا عَلِيمُ وَ مُقَدِّرَ الْقَمَرِ مَنَازِلَ حَيْثِي عِيَادَ

كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ يَا نُورَ كُلِّ نُورٍ وَمُنْتَهَى كُلِّ رَغْبَةٍ وَوَلِيَّ كُلِّ نِعْمَةٍ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانَ يَا اللَّهُ يَا قُدُّوسَ يَا أَحَدًا يَا وَاحِدًا يَا فَرْدًا يَا اللَّهَ يَا اللَّهَ يَا اللَّهَ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكَبْرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعْدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَإِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَإِيمَانًا يُدْهِبُ الشُّكَّ عَنِّي وَتُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَأَرْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

دعای شب بیست و سوم

يَا رَبِّ لَيْلَةُ الْقَدْرِ وَجَاعَلَهَا خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ وَرَبَّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْجِبَالِ وَالْبِحَارِ وَالظُّلَمِ وَالْأَنْوَارِ وَالْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ يَا بَارِيَّ يَا مُصَوِّرُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانَ يَا اللَّهُ يَا قَيُّوْمُ يَا اللَّهُ يَا بَدِيعُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكَبْرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعْدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَإِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَإِيمَانًا يُدْهِبُ الشُّكَّ عَنِّي وَتُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَأَرْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ و روایت کرده محمد بن عیسی به سند خود از صالحین علیهم السلام که فرمودند: مکرر می کنی در شب بیست و سوم از ماه رمضان این دعا را در حال سجود و قیام و قعود و بر هر حالی که هستی در تمام ماه و هر چه ممکن شود و هر زمانی که حاضر شود تو را یعنی یادت آید این دعا در روزگار حیاتت می گوئی بعد از ستایش کردن حق تعالی به بزرگواری و فرستادن صلوات بر پیغمبر صلی الله علیه و آله اللهم کن لولييک فلان بن فلان و به جای فلان بن فلان بگو الحجة بن الحسن صلواتک علیه و علی آباءه فی هذه الساعة و فی کل ساعة ولینا و حافظا و قائدا و ناصرا و دلیلا و عینا حتی تشریکه أرضک طوعا و تمتعه فیها طیلا و می خوانی نیز یا مدبر الأمور یا باعث من فی القبور یا مجری البهور یا ملین الحديد لداود صل علی محمد و آل محمد و افعل بی کذا و کذا و به جای این کلمه حاجات خود را بخواهد اللیلة اللیلة و بلند کن دستهای خود را به سوی آسمان یعنی در وقت گفتن یا مدبر الامور تا آخر و بگو این دعا را در حال رکوع و سجود و ایستاده و نشسته و مکرر کن آن را و بگو آن را نیز در شب آخر ماه رمضان

دعای شب بیست و چهارم

يَا فَالِقَ الْإِصْبَاحِ وَجَاعِلَ اللَّيْلِ سَكَنًا وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرِ حُسْبَانًا يَا عَزِيزُ يَا عَلِيمُ يَا ذَا الْمَنِّ وَالطُّولِ وَالْقُوَّةِ وَالْحَوْلِ وَالْفَضْلِ وَالْإِنْعَامِ وَالْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانَ يَا اللَّهُ يَا فَرْدًا يَا وَثِرًا يَا اللَّهُ يَا ظَاهِرًا يَا بَاطِنًا يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكَبْرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعْدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَإِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَإِيمَانًا يُدْهِبُ الشُّكَّ عَنِّي وَرَضِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَأَرْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ

دعای شب بیست و پنجم

يَا جَاعِلَ اللَّيْلِ لِبَاسًا وَالنَّهَارِ مَعَاشًا وَالْأَرْضِ مَهَادًا وَالْجِبَالِ أَوْتَادًا يَا اللَّهُ يَا قَاهِرًا يَا اللَّهُ يَا جَبَّارًا يَا اللَّهُ يَا سَمِيعًا يَا اللَّهُ يَا قَرِيبًا يَا اللَّهُ يَا مُجِيبًا يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَمَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكَبْرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ

تَجْعَلْ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعْدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَإِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تَبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَ
إِيمَانًا يُذْهِبُ الشُّكَّ عَنِّي وَرِضَى بِمَا قَسَمْتَ لِي وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنِي فِيهَا
ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

دعای شب بیست و ششم

يَا جَاعِلَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ آيَتَيْنِ يَا مَنْ مَحَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلَ آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لَتَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْهُ وَرِضْوَانًا يَا مُفْضِلَ كُلِّ شَيْءٍ نَفْصِي يَا
مَاجِدُ يَا وَهَّابُ يَا اللَّهُ يَا جَوَادُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكَبْرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعْدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَإِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي
يَقِينًا تَبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَإِيمَانًا يُذْهِبُ الشُّكَّ عَنِّي وَتُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ
الْحَرِيقِ وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ
عَلَيْهِمْ

دعای شب بیست و هفتم

يَا مَا دَّ الظِّلُّ وَ لَوْ شِئْتَ لَجَعَلْتَهُ سَاكِنًا وَجَعَلْتَ الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا ثُمَّ قَبَضْتَهُ إِلَيْكَ فَبِضًا يَسِيرًا يَا ذَا الْجُودِ وَالطُّوْلِ وَالْكَبْرِيَاءِ وَالْأَلَاءِ لَا
إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا قُدُّوسُ يَا سَلَامُ يَا مُؤْمِنُ يَا مُهَيِّمُ يَا عَزِيزُ يَا جَبَّارُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا اللَّهُ يَا
خَالِقُ يَا بَارِئُ يَا مُصَوِّرُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكَبْرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعْدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَإِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا
تَبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَإِيمَانًا يُذْهِبُ الشُّكَّ عَنِّي وَتُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَ
ارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ

دعای شب بیست و هشتم

يَا خَازِنَ اللَّيْلِ فِي الْهَوَاءِ وَخَازِنَ النُّورِ فِي السَّمَاءِ وَمَانِعَ السَّمَاءِ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ وَحَاسِبِيَهُمَا أَنْ تَزُولَا يَا عَلِيمُ يَا عَظِيمُ يَا
عَفُورُ يَا دَائِمُ يَا اللَّهُ يَا وَارِثُ يَا بَاعِثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكَبْرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ أَسْأَلُكَ
أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعْدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَإِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَاءَتِي
مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تَبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَإِيمَانًا يُذْهِبُ الشُّكَّ عَنِّي وَتُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ
حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلِ
مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ

دعای شب بیست و نهم

يَا مُكَوِّرَ اللَّيْلِ عَلَى النَّهَارِ وَمُكَوِّرَ النَّهَارِ عَلَى اللَّيْلِ يَا عَلِيمُ يَا حَكِيمُ يَا رَبَّ الْأَرْبَابِ وَسَيِّدَ السَّادَاتِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا أَقْرَبَ إِلَيَّ مِنْ حَبْلِ
الْوَرِيدِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكَبْرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ
تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعْدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَإِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تَبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَ
إِيمَانًا يُذْهِبُ الشُّكَّ عَنِّي وَتُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنِي فِيهَا

ذِكْرَكَ وَ شُكْرَكَ وَ الرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَ الْإِنَابَةَ وَ التَّوْبَةَ وَ التَّوْفِيقَ لِمَا وَقَفْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَ آلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمُ

دعای شب سی‌ام

الْحَمْدُ لِلَّهِ لَا شَرِيكَ لَهُ الْوَالِدُ اللَّهُ كَمَا يَنْبَغِي لِكَرَمِ وَجْهِهِ وَ عِزِّ جَلَالِهِ وَ كَمَا هُوَ أَهْلُهُ يَا قُدُّوسُ يَا نُورُ يَا نُورَ الْقُدْسِ يَا سُبُّوحُ يَا مُنْتَهَى التَّسْبِيحِ يَا رَحْمَانُ يَا فَاعِلَ الرَّحْمَةِ يَا اللَّهُ يَا عَلِيمُ يَا كَبِيرُ يَا اللَّهُ يَا لَطِيفُ يَا جَلِيلُ يَا اللَّهُ يَا سَمِيعُ يَا بَصِيرُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَ الْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَ الْكِبْرِيَاءُ وَ الْآلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ وَ أَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السَّعْيَاءِ وَ رُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَ إِحْسَانِي فِي عَلِيِّينَ وَ إِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَ أَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تَبَاشَّرُ بِهِ قَلْبِي وَ إِيمَانًا يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنِّي وَ تُرَضِّعَنِي بِمَا قَسَيْمَتْ لِي وَ آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَ قِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَ ارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَ شُكْرَكَ وَ الرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَ الْإِنَابَةَ وَ التَّوْبَةَ وَ التَّوْفِيقَ لِمَا وَقَفْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَ آلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمُ

بقیه اعمال شب بیست و یکم

[خواندن اللهم صل على محمد و آل محمد و اقسیم لی حلما]...

کفعمی از سید بن باقی نقل کرده که: در شب بیست و یکم می‌خوانی اللهم صل على محمد و آل محمد و اقسیم لی حلما یسئد عنی باب الجهل و هدی تمئن به علی من کل ضلاله و عنی تسئد به عنی باب کل فقر و قوه تزد بها عنی کل ضعف و عزاً تکرمنی به عن کل ذل و رفیعاً ترفعنی بها عن کل ضعه و أمتاً تزد به عنی کل خوف و عافیة تشرنی بها عن کل بلاء و علماً تفتح لی به کل یقین و یقیناً تذهب به عنی کل شک و دعاء تبسط لی به الإجابیه فی هذه اللیله و فی هذه الساعه الساعه الساعه یا کریم و خوفا تنشر [تیسر] لی به کل رحمه و عظمه تحول بها بینی و بین الذنوب حتی أفلح بها عند المعصومین عندک برحمتک یا أرحم الراحمین

[بعد از احیاء و نماز صبح بخواند لا إله إلا أنت مقلب القلوب و الأبصار]

و روایت شده که: در شب بیست و یکم حماد بن عثمان بر حضرت صادق علیه السلام وارد شد حضرت سؤال کرد که غسل کرده‌ای عرض کرد بلی فدایت شوم پس حضرت حصیری طلبید و حماد را نزدیک خود طلبید و مشغول نماز شد و پیوسته آن حضرت نماز خواند و حماد نیز خود را به آن حضرت چسبانیده بود و نماز می‌خواند تا از نمازهای خویش فارغ شدند پس آن حضرت دعا کرد و حماد آمین گفت تا صبح طلوع کرد آن جناب اذان و اقامه گفت و بعضی از غلامان خود را طلبید و پیش ایستاد و نماز صبح خواند در رکعت اول حمد و قدر و در دوم حمد و توحید خواند و بعد از نماز مشغول به تسبیح و تحمید و تقدیس و ثنای بر خدا و صلوات بر پیغمبر صلی الله علیه و آله و دعا برای مؤمنین و مؤمنات و مسلمین و مسلمات شد پس سر به سجده نهاد و مقدار یک ساعت به جز نفس چیزی از آن جناب شنیده نشد پس از آن این دعا را خواند لا إله إلا أنت مقلب القلوب و الأبصار تا آخر دعا که در اقبال است و شیخ کلینی روایت کرده که: حضرت باقر علیه السلام در شب بیست و یکم و بیست و سوم دعا می‌خواند تا نیمه شب و بعد از آن شروع می‌نمود به نماز خواندن و بدان که در هر شب از شبهای این دهه غسل مستحب است و روایت شده که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در هر شب این دهه غسل میکرد و اعتکاف در این دهه مستحب است و فضیلت بسیار دارد و افضل اوقات اعتکاف است و روایت شده که مقابل دو حج و دو عمره است و کان رسول الله صلی الله علیه و آله إذا کان العشر الأواخر اعتکف فی المسجد و ضربت له قبه من شعر و شمر المیزر و طوی فراشه و بدان که در این شب در سنه چهارم واقع شد شهادت مولای ما حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و در این شب تجدید می‌شود احزان آل محمد علیهم السلام و اشیاع ایشان و روایت شده که در آن شب مانند شب شهادت امام حسین علیه السلام برداشته نشد سنگی از روی زمین مگر آنکه در زیر

آن خون تازه بود شیخ مفید فرموده که: در این شب صلوات بسیار بفرستد و سعی و کوشش کند در نفرین بر ظالمان آل محمد علیهم السلام و لعن بر قاتل امیر المؤمنین علیه السلام روز بیست و یکم روز قتل حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و مناسب است زیارت آن جناب و کلمات حضرت خضر علیه السلام که بمنزله زیارت آن حضرت است در این روز

شب بیست و سوم

اشاره

در هدیه الزائر ذکر شده از دو شب قدر سابق افضل است و از احادیث بسیار مستفاد می‌شود که شب قدر همین است و این شب جهانی است و در این شب جمیع امور بر وفق حکمت مقدر می‌گردد و از برای این شب غیر از اعمالی که با دو شب سابق شریک است چند عمل دیگر است

اول

خواندن سوره عنکبوت و روم که حضرت صادق علیه السلام قسم یاد فرموده که خواننده این دو سوره در این شب از اهل بهشت است

دوم

خواندن حم دخان

سوم

خواندن سوره قدر هزار مرتبه

چهارم

آنکه تکرار کند در این شب بلکه در تمام اوقات این دعا را اللهم کن لولیک الخ و ذکر آن در ضمن ادعیه شبهای دهه آخر بعد از دعای شب بیست و سوم گذشت

پنجم

بخواند اللَّهُمَّ اِنْدُدْ لِي فِي عُمْرِي وَ اَوْسِعْ لِي فِي رِزْقِي وَ اصْحَحْ لِي جِسْمِي وَ بَلِّغْنِي اَمَلِي وَ اِنْ كُنْتُ مِنَ الْاَشْقِيَاءِ فَاْمَحْنِي مِنَ الْاَشْقِيَاءِ وَ اَكْتَبْنِي مِنَ السَّعِيْدَاءِ فَاِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ الْمُنَزَّلِ عَلٰى نَبِيِّكَ الْمُرْسَلِ صِلَوْا تَكَّ عَلَيْهِ وَ اَلِهٖ يَمْحُو اللّٰهُ مَا يَشَاءُ وَ يَثْبُتُ وَ عِنْدَهُ اُمُّ الْكِتَابِ

ششم

بخواند اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِيمَا تَقْضِي وَ فِيمَا تُقَدِّرُ مِنَ الْاَمْرِ الْمَحْتُمِ وَ فِيمَا تَفْرُقُ مِنَ الْاَمْرِ الْحَكِيمِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَ لَا يُبَدَّلُ اَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِي هَذَا الْمَبْرُورِ حُجَّجِهِ الْمَشْكُورِ سَعِيَّتِهِمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبِهِمُ الْمَكْفَرِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَ اجْعَلْ

فِيمَا تَقْضَى وَ تُقَدَّرُ أَنْ تُطِيلَ عُمْرِي وَ تُوسِّعَ لِي فِي رِزْقِي

هفتم

بخواند این دعا را که در اقبال است يَا بَاطِنَا فِي ظُهُورِهِ وَ يَا ظَاهِرَا فِي بُطُونِهِ وَ يَا بَاطِنَا لَيْسَ يَخْفَى وَ يَا ظَاهِرَا لَيْسَ يُرَى يَا مَوْصُوفَا لَا يَبْلُغُ بِكَيْفِيَّتِهِ مَوْصُوفٌ وَ لَا حِدٌ مَحْدُودٌ وَ يَا غَائِبَا [غَائِبٌ غَيْرُ مَفْقُودٍ وَ يَا شَاهِدَا [شَاهِدٌ] غَيْرُ مَشْهُودٍ يُطَلَّبُ فَيَصَابُ وَ لَا يَخْلُو [لَمْ يَخْلُ مِنْهُ السَّمَاوَاتُ وَ الْأَرْضُ وَ مَا بَيْنَهُمَا طُرْفَةً [طُرْفَةٌ] عَيْنٍ لَا يُدْرِكُ بِكَيْفٍ [بِكَيْفٍ وَ لَا يُؤَيِّنُ بَأَيْنٍ [بَأَيْنٍ وَ لَا بِحَيْثٍ [بِحَيْثُ أَنْتَ نُورُ النُّورِ وَ رَبُّ الْأَرْيَابِ أَحَطَّتْ بِجَمِيعِ الْأُمُورِ سُبْحَانَ مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ هَكَذَا وَ لَا هَكَذَا غَيْرُهُ] پس دعا می‌کنی به آنچه بخواهی

هشتم

آنکه غیر از غسل اول شب غسلی نیز در آخر شب کند و بدان که از برای غسل و احیاء این شب و زیارت امام حسین علیه السلام و صد رکعت نماز فضیلت بسیار و تاکید شده شیخ در تهذیب روایت کرده از ابو بصیر از حضرت صادق علیه السلام که فرمود: در شبی که امید می‌رود شب قدر باشد صد رکعت نماز کن بخوان در هر رکعت قل هو الله أحد را ده مرتبه گفت گفتم فدایت شوم اگر قوت نداشته باشم ایستاده به جا آورم فرمود نشسته به جا آور گفتم اگر قوت نداشته باشم نشسته به جا آورم فرمود به جا آور به همان حالی که به قفا خفته‌ای در فراش خود و از دعائم الاسلام روایت است که: حضرت رسول صلی الله علیه و آله در دهه آخر ماه رمضان رختخواب خود را جمع می‌کرد و کمر خود را محکم می‌بست برای عبادت و در شب بیست و سوم اهل خود را بیدار می‌کرد و آنها را که خواب ربوده بود آب به صورتشان می‌پاشید و حضرت فاطمه صلوات الله علیها نمی‌گذاشت در این شب احدی از اهلش بخوابد و علاج می‌فرمود خواب آنها را به کمی طعام و مهیا می‌کرد آنها را برای احیاء آن شب از روز یعنی امر می‌فرمود که روز را خواب و استراحت کنند که شب خوابشان نبرد و احیا بدارند و می‌فرمود که محروم کسی است که از خیر امشب محروم بماند و روایت شده که: حضرت صادق علیه السلام سخت مریض شده بود چون شب بیست و سوم ماه رمضان شد موالی خود را امر فرمود که حرکتش دادند به مسجد بردند و آن شب را در مسجد بود تا به صبح علامه مجلسی رحمه الله علیه فرموده که هر مقدار قرآن که ممکن باشد در این شب بخواند و دعاها صحیفه کامله را بخواند خصوصا دعای مکارم الاخلاق و دعای توبه و روزهای این شبها را نیز باید حرمت داشت و به عبادت و تلاوت و دعا بسر آورد زیرا که در احادیث معتبره وارد شده است که روز قدر در فضیلت مثل شب قدر است

شب بیست و هفتم

بالخصوص غسل وارد شده و منقول است که: حضرت امام زین العابدین علیه السلام در این شب این دعا را مکرر می‌خواند از اول شب تا به آخر شب اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي التَّجَافِي عَنْ دَارِ الْغُرُورِ وَ الْإِنَابَةَ إِلَى دَارِ الْخُلُودِ وَ الْاسْتِعْدَادَ لِلْمَوْتِ قَبْلَ حُلُولِ الْفُوتِ

شب آخر ماه

اشاره

شب بسیار مبارکی است و از برای این شب چند عمل است

اول

غسل

دوم

زیارت امام حسین علیه السلام سوم

خواندن سوره انعام و کف و یس و صد مرتبه اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَ اَتُوبُ اِلَيْهِ

چهارم

بخواند این دعا را که شیخ کلینی از حضرت صادق علیه السلام نقل کرده اللَّهُمَّ هَذَا شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ وَ قَدْ تَصَرَّمْتَ وَ أَعُوذُ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ يَا رَبِّ أَنْ يَطَّلِعَ الْفَجْرُ مِنْ لَيْلَتِي هَذِهِ أَوْ يَتَصَيَّرَ مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ وَ لَكَ قَبِيْلِي تَبِعَهُ أَوْ ذَنْبٌ تُرِيدُ أَنْ تُعَذِّبَنِي بِهِ يَوْمَ الْاَلْتِقَاءِ

پنجم

بخواند دعای یا مدبر الامور که در اعمال شب بیست و سوم ص ... گذشت

ششم

وداع کند ماه رمضان را به دعاهاى وداع که شیخ کلینی و صدوق و شیخ مفید و طوسی و سید بن طاووس رضوان الله عليهم نقل کرده‌اند و شاید بهترین آنها دعای چهل و پنجم صحیفه کامله باشد و سید بن طاووس روایت کرده است از حضرت صادق علیه السلام که: هر که در شب آخر ماه رمضان وداع کند آن ماه شریف را و بگوید: اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلُهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ صِيَامِي لِشَهْرِ رَمَضَانَ وَ أَعُوذُ بِكَ أَنْ يَطَّلِعَ فَجْرُهُ الْيَلْبِئَةُ إِلَّا وَ قَدْ عَفَرْتَ لِي بِيَمْرُودِ حَقِّ تَعَالَى اَوْ رَا پيش از آنکه صبح کند و روزی فرماید او را توبه و انابه سید و شیخ صدوق از جابر بن عبد الله انصاری روایت کرده‌اند که گفت: رفتم به خدمت حضرت رسول صلی الله علیه و آله در جمعه آخر ماه رمضان چون نظر آن حضرت بر من افتاد فرمود که ای جابر این آخر جمعه‌ای است از ماه رمضان پس آن را وداع کن و بگو: اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلُهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ صِيَامِنَا إِيَّاهُ فَإِنَّ جَعَلْتَهُ فَاجْعَلْنِي مَرْحُومًا وَ لَا تَجْعَلْنِي مَحْرُومًا پس به درستی که هر که این دعا را در این روز بخواند از دو خصلت نیکو ظفر می‌یابد یا به رسیدن به ماه رمضان آینده یا به آمرزش خدا و رحمت بی انتها و سید بن طاووس و کفعمی نقل کرده از حضرت رسول صلی الله علیه و آله که فرمود: هر که در شب آخر ماه رمضان ده رکعت نماز گزارد بخواند در هر رکعت حمد یک مرتبه و قل هو الله أحد ده مرتبه و بگوید در رکوع و سجود ده مرتبه سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ و بعد از هر دو رکعت تشهد بخواند و سلام دهد و چون از تمام ده رکعت فارغ شد و سلام داد هزار مرتبه استغفار کند بگوید اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَ اَتُوبُ اِلَيْهِ و بعد از استغفار سر به سجده گذارد و بگوید در حال سجود يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْاِكْرَامِ يَا رَحْمَانَ الدُّنْيَا وَ الْاٰخِرَةِ وَ رَحِيْمَهُمَا يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ يَا اِلَهَ الْاَوَّلِيْنَ وَ الْاٰخِرِيْنَ اَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَ تَقَبَّلْ مِنَّا صِيَامَنَا وَ صِيَامَنَا وَ قِيَامَنَا قَسَمَ بِهِ حَقِّ اَنْكَه مَرَا بَرَا سْتِي بَه نَبُوْت مَبْعُوْثِ فَرْمُوْدَه كَه جَبْرِيْل مَرَا خَبِر دَاد اَز اِسْرَافِيْل اَز پُرُوْر دِگَار خُوْد تَبَارَكَ وَ

تعالی که سر از سجده بر نداشته باشد که بیامرزد خدا او را و قبول فرماید از او ماه رمضان را و بگذرد از گناهان او الخیر و این نماز در شب عید فطر نیز روایت شده و لکن در آن روایت است که تسبیح اربع را در رکوع و سجود عوض تسبیح رکوع و سجود بخواند و به جای اَعْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا تا به آخر دارد اَعْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَ تَقَبَّلْ صَوْمِي وَ صَلَاتِي وَ قِيَامِي

روز سی‌ام

سید برای روز آخر دعایی نقل کرده که اولش این است: اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ و چون در این روز غالب مردم قرآن ختم می‌کنند سزاوار است که بعد از ختم بخوانند و اگر خواسته باشند این دعای مختصر را بخوانند که شیخ از امیر المؤمنین علیه السلام نقل کرده: اللَّهُمَّ اشْرَحْ بِالْقُرْآنِ صِدْرِي وَ اسْتَعْمِلْ بِالْقُرْآنِ بَدَنِي وَ نَوِّرْ بِالْقُرْآنِ بَصِيرَتِي وَ أَطْلِقْ بِالْقُرْآنِ لِسَانِي وَ أَعِنِّي عَلَيْهِ مَا أَبْقَيْتَنِي فَبِإِنَّهُ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ وَ نِيْزِ بَخَوَانِدِ اِيْنِ دَعَا رَا كِهْ اَزْ حَضْرَتِ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلَيْهِ السَّلَامُ نِيْزِ رَوَايْتِ شَدِهْ اللَّهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ اِحْبَابَ الْمُخْبِتِيْنَ وَ اِخْلَاصَ الْمُؤَقِنِيْنَ وَ مِرَافَقَةَ الْأَبْرَارِ وَ اسْتِحْقَاقَ حَقَائِقِ الْإِيْمَانِ وَ الْغَنِيْمَةَ مِنْ كُلِّ بَرٍّ وَ السَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ إِثْمٍ وَ وُجُوبَ رَحْمَتِكَ وَ عَزَائِمَ مَغْفِرَتِكَ وَ الْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَ النَّجَاةَ مِنَ النَّارِ

خاتمه در بیان نمازهای شبها و دعاهاى روزها

اشاره

که مشهور است و علامه مجلسی رحمه الله علیه در زاد المعاد در فصل آخر اعمال ماه رمضان ذکر فرموده و احقر در اینجا اکتفا می‌کنم به آنچه که آن بزرگوار نگاشته فرموده

نمازهای شب

نماز شب اول

چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد پانزده مرتبه توحید

دوم

چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد بیست مرتبه اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ

سوم

ده رکعت در هر رکعت حمد و پنجاه مرتبه توحید

چهارم

هشت رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه اِنَّا أَنْزَلْنَاهُ

پنجم

دو رکعت در هر رکعت حمد و پنجاه مرتبه توحید و بعد از سلام صد مرتبه اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

ششم

چهار رکعت در هر رکعت حمد و سوره تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ

هفتم

چهار رکعت در هر رکعت حمد و سیزده مرتبه اِنَّا أَنْزَلْنَاهُ

هشتم

دو رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید و بعد از سلام هزار مرتبه سُبْحَانَ اللَّهِ

نهم

شش رکعت میان نماز شام و خفتن در هر رکعت حمد و هفت مرتبه آیه الكرسي و بعد از اتمام پنجاه مرتبه اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

دهم

بیست رکعت در هر رکعت حمد و سی مرتبه توحید

یازدهم

دو رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه اِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكُؤُثْرَ

دوازدهم

هشت رکعت در هر رکعت حمد و سی مرتبه **إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ**

سیزدهم

چهار رکعت در هر رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه توحید

چهاردهم

شش رکعت در هر رکعت حمد و سی مرتبه **إِذَا زُلْزِلَتْ**

پانزدهم

چهار رکعت در دو رکعت اول بعد از حمد صد مرتبه توحید و در دو رکعت دیگر پنجاه مرتبه توحید

شانزدهم

دوازده رکعت در هر رکعت حمد و دوازده مرتبه **أَلْهَاكُمْ التَّكَاثُرُ**

هفدهم

دو رکعت در رکعت اول حمد و هر سوره که خواهد و در رکعت دوم حمد و صد مرتبه توحید و بعد از سلام صد مرتبه **لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ**

هیجدهم

چهار رکعت در هر رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه **إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكُوفِرَ**

نوزدهم

پنجاه رکعت با حمد و پنجاه مرتبه **إِذَا زُلْزِلَتْ** و گویا مراد آن باشد که در هر رکعت یک مرتبه بخواند زیرا که مشکل است در یک شب دو هزار و پانصد مرتبه **إِذَا زُلْزِلَتْ** خواندن

بیست و بیست و یکم و بیست و دوم و بیست و سوم و بیست و چهارم

در هر یک هشت رکعت به هر سوره که میسر شود

بیست و پنجم

هشت رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید

بیست و ششم

هشت رکعت در هر رکعت حمد و صد مرتبه توحید

بیست و هفتم

چهار رکعت در هر رکعت حمد و تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ و اگر نتواند بیست و پنج مرتبه توحید

بیست و هشتم

شش رکعت در هر رکعت حمد و صد مرتبه آیه الكرسي و صد مرتبه توحید و صد مرتبه کوثر و بعد از نماز صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد فقیر گوید نماز شب بیست و هشتم موافق آنچه من یافتم به این کیفیت است شش رکعت نماز کند به فاتحه الكتاب و ده مرتبه آیه الكرسي و ده مرتبه کوثر و ده مرتبه قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ و صد مرتبه صلوات بفرستد بر پیغمبر صلی الله علیه و آله

بیست و نهم

دو رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه توحید

سیام

دوازده رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه توحید و بعد از فارغ شدن صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد و این نمازها چنانچه مذکور شد هر دو رکعت به یک سلام است و اما

دعاهای روزها

اشاره

از ابن عباس روایت کرده‌اند که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فضیلت بسیار از برای روزه هر روز ماه مبارک رمضان بیان فرمود و از برای هر روز دعای مخصوصی با فضیلت و ثواب بسیار از برای آن دعا ذکر کرده و ما به اصل دعا اکتفا می‌نماییم

دعای روز اول

اللَّهُمَّ اجْعَلْ صِيَامِي فِيهِ صِيَامَ الصَّائِمِينَ وَ قِيَامِي فِيهِ قِيَامَ الْقَائِمِينَ وَ تَبَهَّنِي فِيهِ عَنْ نَوْمِهِ الْغَافِلِينَ وَ هَبْ لِي جُزْمِي فِيهِ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ وَ
اعْفُ عَنِّي يَا عَافِيَا عَنِ الْمُجْرِمِينَ

روز دوم

اللَّهُمَّ قَرِّبْنِي فِيهِ إِلَى مَرْضَاتِكَ وَ جَنِّبْنِي فِيهِ مِنْ سَخَطِكَ وَ نِقْمَاتِكَ وَ وَفِّقْنِي فِيهِ لِقِرَاءَةِ آيَاتِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

روز سوم

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ الذَّهْنَ وَ التَّنْبِيهَ وَ بَاعِدْنِي فِيهِ مِنَ السَّفَاهَةِ وَ التَّمْوِيهِ وَ اجْعَلْ لِي نَصِيبًا مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تُنْزِلُ فِيهِ بِجُودِكَ يَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ

روز چهارم

اللَّهُمَّ قَوِّنِي فِيهِ عَلَى إِقَامَةِ أَمْرِكَ وَ أذِقْنِي فِيهِ حَلَاوَةَ ذِكْرِكَ وَ أَوْزِعْنِي فِيهِ لِأَدَاءِ شُكْرِكَ بِكَرَمِكَ وَ احْفَظْنِي فِيهِ بِحِفْظِكَ وَ سِتْرِكَ يَا
أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ

روز پنجم

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُسْتَعْفِرِينَ وَ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ الْقَائِمِينَ وَ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنْ أَوْلِيَائِكَ الْمُقَرَّبِينَ بِرَأْفَتِكَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ

روز ششم

اللَّهُمَّ لَا تَخْذُلْنِي فِيهِ لِتَعَرُّضِ مَعْصِيَتِكَ وَ لَا تَصْرِبْنِي بِسَيِّئَاتِ نَفْسِي وَ زَخْرِخْنِي فِيهِ مِنْ مُوجِبَاتِ سَخَطِكَ بِمَنْكَ وَ أَيَادِيكَ يَا مُنْتَهَى
رَغْبَةِ الرَّاعِبِينَ

روز هفتم

اللَّهُمَّ أَعِنِّي فِيهِ عَلَى صِيَامِهِ وَ قِيَامِهِ وَ جَنَّتِي فِيهِ مِنْ هَفَوَاتِهِ وَ آثَامِهِ وَ ارْزُقْنِي فِيهِ ذِكْرَكَ بِدَوَامِهِ بِتَوْفِيقِكَ يَا هَادِيَ الْمُضِلِّينَ

روز هشتم

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ رَحْمَةَ الْإِيْتَامِ وَ إِطْعَامَ الطَّعَامِ وَ إِفْشَاءَ السَّلَامِ وَ صُحْبَةَ الْكِرَامِ بِطَوْلِكَ يَا مَلْجَأَ الْآمِلِينَ

روز نهم

اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي فِيهِ نَصِيْبًا مِنْ رَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ وَ اهْدِنِي فِيهِ لِبِرَاهِينِكَ السَّاطِعَةِ وَ خُذْ بِنَاصِيْتِي إِلَى مَرْضَاتِكَ الْجَامِعَةِ بِمَحَبَّتِكَ يَا أَمَلَ الْمُشْتَاقِينَ

روز دهم

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُتَوَكِّلِينَ عَلَيْكَ وَ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْفَائِزِينَ لَدَيْكَ وَ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ إِلَيْكَ يَا حَسَنَانَكَ يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ

روز یازدهم

اللَّهُمَّ حَبِّبْ إِلَيَّ فِيهِ الْإِحْسَانَ وَ كَرِّهْ إِلَيَّ فِيهِ الْفُسُوقَ وَ الْعِصْيَانَ وَ حَرِّمْ عَلَيَّ فِيهِ السَّخَطَ وَ النَّيْرَانَ بِعَوْنِكَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ

روز دوازدهم

اللَّهُمَّ زَيِّنِي فِيهِ بِالسُّرْرِ وَ الْعَفَافِ وَ اسْتُرْنِي فِيهِ بِلِيَاسِ الْقُنُوعِ وَ الْكَفَافِ وَ احْمِلْنِي فِيهِ عَلَى الْعِدْلِ وَ الْإِنصَافِ وَ آمِنِّي فِيهِ مِنْ كُلِّ مَا أَخَافُ بِعِصْمَتِكَ يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِينَ

روز سیزدهم

اللَّهُمَّ طَهِّرْنِي فِيهِ مِنَ الدَّنَسِ وَ الْأَقْدَارِ وَ صَبِّرْنِي فِيهِ عَلَى كَاتِنَاتِ الْأَقْدَارِ وَ وَفِّقْنِي فِيهِ لِلتَّقَى وَ صُحْبَةِ الْأَبْرَارِ بِعَوْنِكَ يَا قُرَّةَ عَيْنِ الْمَسَاكِينِ

روز چهاردهم

اللَّهُمَّ لَا تُؤَاخِذْنِي فِيهِ بِالْعَثَرَاتِ وَ أَقْلِنِي فِيهِ مِنَ الْخَطَايَا وَ الْهَفَوَاتِ وَ لَا تَجْعَلْنِي فِيهِ غَرَضًا لِلْبَلَايَا وَ الْأَفَاتِ بِعِزَّتِكَ يَا عِزَّ الْمُسْلِمِينَ

روز پانزدهم

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ طَاعَةَ الْخَاشِعِينَ وَ اشْرَحْ فِيهِ صَدْرِي بِإِنَابَةِ الْمُخْتَبِينَ بِأَمَانِكَ يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ

روز شانزدهم

اللَّهُمَّ وَفَّقْنِي فِيهِ لِمُوَافَقَةِ الْأَبْرَارِ وَ جَنَّبْنِي فِيهِ مُرَافَقَةَ الْأَشْرَارِ وَ آوِنِي فِيهِ بِرَحْمَتِكَ إِلَى [فِي دَارِ الْقَرَارِ بِالْهَيْتِكَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ

روز هفدهم

اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيهِ لِصَالِحِ الْأَعْمَالِ وَ أَقْضِ لِي فِيهِ الْحَوَائِجَ وَ الْأَمَالَ يَا مَنْ لَا يَحْتَاجُ إِلَى التَّفْسِيرِ وَ السُّؤَالِ يَا عَالِمًا بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ

روز هیجدهم

اللَّهُمَّ تَبَهَّنِي فِيهِ لِبَرَكَاتِ أَسْحَارِهِ وَ نَوَّرْ فِيهِ قَلْبِي بِضِيَاءِ أَنْوَارِهِ وَ خُذْ بِكُلِّ أَعْضَائِي إِلَى اتِّبَاعِ آثَارِهِ بِنُورِكَ يَا مُنَوِّرَ قُلُوبِ الْعَارِفِينَ

روز نوزدهم

اللَّهُمَّ وَفِّرْ فِيهِ حَظِّي مِنْ بَرَكَاتِهِ وَ سَهِّلْ سَبِيلِي إِلَى خَيْرَاتِهِ وَ لَا تَحْرِمْنِي قَبُولَ حَسَنَاتِهِ يَا هَادِيًا إِلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ

روز بیستم

اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي فِيهِ أَبْوَابَ الْجَنَانِ وَ أَعْلِقْ عَنِّي فِيهِ أَبْوَابَ النَّيرانِ وَ وَفَّقْنِي فِيهِ لِتِلَاوَةِ الْقُرْآنِ يَا مُنْزِلَ السَّكِينَةِ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ

روز بیست و یکم

اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي فِيهِ إِلَى مَرْضَاتِكَ دَلِيلًا وَ لَا تَجْعَلْ لِلشَّيْطَانِ فِيهِ عَلَيَّ سَبِيلًا وَ اجْعَلِ الْجَنَّةَ لِي مَنزِلًا وَ مَقِيلًا يَا قَاضِيَ حَوَائِجِ الطَّالِبِينَ

روز بیست و دوم

اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي فِيهِ أَبْوَابَ فَضْلِكَ وَ أَنْزِلْ عَلَيَّ فِيهِ بَرَكَاتِكَ وَ وَفَّقْنِي فِيهِ لِمُوجِبَاتِ مَرْضَاتِكَ وَ أَشْكِنِّي فِيهِ بُحْبُوحَاتِ جَنَّاتِكَ يَا مُجِيبَ

دَعْوَةُ الْمُضْطَرِّينَ

روز بیست و سوم

اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي فِيهِ مِنَ الذُّنُوبِ وَطَهِّرْنِي فِيهِ مِنَ الْعُيُوبِ وَامْتَحِنْ قَلْبِي فِيهِ بِتَقْوَى الْقُلُوبِ يَا مُقِيلَ عَثَرَاتِ الْمُذْنِبِينَ

روز بیست و چهارم

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِيهِ مَا يُزِيحُكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِمَّا يُؤْذِيكَ وَأَسْأَلُكَ التَّوْفِيقَ فِيهِ لِأَنْ أُطِيعَكَ وَلَا أُعْصِيكَ يَا جَوَادَ السَّائِلِينَ

روز بیست و پنجم

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مُجِبًا لِأَوْلِيَائِكَ وَمُعَادِيًا لِأَعْدَائِكَ مُسْتَنًا بِسُنَّتِهِ خَاتَمِ أَنْبِيَائِكَ يَا عَاصِمَ قُلُوبِ النَّبِيِّينَ

روز بیست و ششم

اللَّهُمَّ اجْعَلْ سَعْيِي فِيهِ مَشْكُورًا وَذَنْبِي فِيهِ مَغْفُورًا وَعَمَلِي فِيهِ مَقْبُولًا وَعَيْبِي فِيهِ مَسْتُورًا يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ

روز بیست و هفتم

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ فَضْلَ لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَصَيِّرْ أُمُورِي فِيهِ مِنَ الْعُسْرِ إِلَى الْيُسْرِ وَأَقْبِلْ مَعَاذِيرِي وَحُطِّ عَنِّي الذَّنْبَ وَالْوِزْرَ يَا رءُوفًا بِعِبَادِهِ الصَّالِحِينَ رُزُوقًا وَهَشْتَمَ اللَّهُمَّ وَفَرَّ حَظِّي فِيهِ مِنَ النَّوَافِلِ وَأَكْرَمْنِي فِيهِ بِإِحْضَارِ الْمَسَائِلِ وَقَرِّبْ فِيهِ وَسِيلَتِي إِلَيْكَ مِنْ بَيْنِ الْوَسَائِلِ يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ الْإِحْطَاحُ الْمَلْحِينِ

روز بیست و هشتم

اللَّهُمَّ غَشِّنِي فِيهِ بِالرَّحْمَةِ وَارْزُقْنِي فِيهِ التَّوْفِيقَ وَالْعِصْمَةَ وَطَهِّرْ قَلْبِي مِنْ غِيَاهِبِ التَّهْمَةِ يَا رَحِيمًا بِعِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ

روز سی‌ام

اللَّهُمَّ اجْعَلْ صِيَامِي فِيهِ بِالشُّكْرِ وَالْقَبُولِ عَلَى مَا تَرْضَاهُ وَيَرْضَاهُ الرَّسُولُ مُحْكَمَةً فُرُوعُهُ بِالْأَصُولِ بِحَقِّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ مؤلف گوید که: در تقدیم و تأخیر دعاها و عبادات هر یک در کتب دعوات مختلف ذکر کرده‌اند چون روایتش را معتبر نمی‌دانم متعرض ذکر آنها نشدم و دعای روز بیست و هفتم را کفعمی در روز بیست و نهم ذکر کرده است و

نهم

چهارده رکعت نماز کند بخواند در هر رکعتی حمد و آیه الکرسی و سه مرتبه قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ تا برای او باشد به هر رکعتی ثواب عبادت چهل سال و عبادت هر که روزه گرفته و نماز خوانده در آن ماه

دهم

شیخ در مصباح فرموده که در آخر شب غسل کن و بنشین در جای نماز خود تا طلوع فجر

روز اول روز عید فطر است و اعمال آن چند چیز است

اول

آنکه بخوانی بعد از نماز صبح و نماز عید آن تکبیراتی را که در شبش بعد از نماز فریضه می خواندی

دوم

آنکه بخوانی بعد از نماز صبح دعایی را که سید روایت کرده اللَّهُمَّ إِنِّي تَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ إِمَامِي الْخ و شیخ این دعا را بعد از نماز عید ذکر فرموده

سوم

بیرون کردن زکات فطره است از هر سری صاعی پیش از نماز عید به تفصیلی که در کتب فقهیه است و بدان که زکات فطره واجب مؤکد است و شرط قبولی روزه ماه رمضان و سبب حفظ تا سال دیگر است و حق تعالی آن را مقدم بر نماز ذکر فرموده در این آیه شریفه قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى وَ ذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى

چهارم

غسل است و بهتر آن است که اگر ممکن شود از نهر غسل کنی و وقت آن بعد از طلوع فجر است تا زمان به جا آوردن نماز عید چنانچه شیخ فرموده و در جزء روایتی است که غسل را در زیر سقفی بکن و چون خواستی غسل کنی بگو: اللَّهُمَّ إِيْمَانًا بِكَ وَ تَصَدِيقًا بِكِتَابِكَ وَ اتِّبَاعًا سُنَّةَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ پس بسم الله بگو و غسل کن و چون از غسل فارغ شدی بگو: اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ كَفَّارَةً لِدُنُوبِي وَ طَهْرًا دِينِي اللَّهُمَّ أَذْهِبْ عَنِّي الدَّنَسَ

پنجم

پوشیدن جامه نیکو و به کار بردن بوی خوش و رفتن به صحرا در غیر مکه برای نماز کردن در زیر آسمان

ششم

أَسَاءَ وَاقْتَرَفَ وَاسْتَتَكَانَ وَاعْتَرَفَ پس برگردد به حال سجده و بگوید: إِنْ كُنْتُ بِئْسَ الْعَبْدُ فَأَنْتَ نِعْمَ الرَّبُّ عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسِنِ الْعَفْوُ مِنْ عَبْدِكَ يَا كَرِيمٍ پس بگوید الْعَفْوُ الْعَفْوُ صد مرتبه آنگاه سید فرموده و لا تقطع يومك هذا باللعب و الإهمال و أنت لا تعلم أم مردود أم مقبول الأعمال فإن رجوت القبول فقابل ذلك بالشكر الجميل و إن خفت الرد فكن أسير الحزن الطويل

روز بیست و پنجم سنه صد و چهل و هشت به قول بعضی وفات امام جعفر صادق علیه السلام

واقع شده و بعضی روز وفات را نیمه رجب گفته‌اند و سبب وفات آن حضرت زهری بوده که در انگور به آن حضرت خورانیده بودند و روایت شده که: چون هنگام وفات آن حضرت شد چشمهای خود را گشود و فرمود که خویشان مرا جمع کنید چون همه جمع شدند به سوی ایشان نظر کرد و فرمود شفاعت ما نمی‌رسد به کسی که نماز را سبک بشمارد و اعتنا به شأن او ننماید

فصل پنجم در اعمال ماه ذی القعدة است

اشاره

است بدان که این ماه اول ماه‌های حرام است که حق تعالی در قرآن مجید ذکر فرموده و سید بن طاووس روایتی نقل کرده که ذی القعدة محل اجابت دعا است در وقت شدت و در روز یکشنبه این ماه نمازی با فضیلت بسیار از رسول خدا صلی الله علیه و آله روایت کرده که مجملش آن است که هر که آن را به جا آورد توبه‌اش مقبول و گناهش آمرزیده شود و خصم‌ای او در روز قیامت از او راضی شوند و با ایمان بمیرد و دینش گرفته نشود و قبرش گشاده و نورانی گردد و والدینش از او راضی گردند و مغفرت شامل حال والدین او و ذریه او گردد و توسعه رزق پیدا کند و ملک الموت با او در وقت مردن مدارا کند و به آسانی جان او بیرون شود و کیفیت آن چنان است که در روز یکشنبه غسل کند و وضو بگیرد و چهار رکعت نماز گزارد در هر رکعت حمد یک مرتبه و قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ سه مرتبه و معوذتین یک مرتبه پس استغفار کند هفتاد مرتبه و ختم کند استغفار را به لا حَوْلَ وَ لا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ پس بگوید يَا عَزِيزُ يَا غَفَّارُ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَ ذُنُوبَ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ فقیر گوید ظاهر آن است که این استغفار مذکور و دعای بعد از نماز باید به جا آورد و بدان که روایت شده که: هر که در یکی از ماه‌های حرام سه روز متوالی که پنجشنبه و جمعه و شنبه باشد روزه بدارد ثواب نهصد سال عبادت برای او نوشته شود و شیخ اجل علی بن ابراهیم قمی فرموده که در ماه‌های حرام گناهان مضاعف می‌شود و همچنین حسنات

روز یازدهم سنه صد و چهل و هشت روز ولادت با سعادت حضرت امام رضا علیه السلام است

شب پانزدهم شب مبارکی است خداوند نظر رحمت می‌فرماید بر بندگان مؤمنین خود و کسی که در این شب به طاعت حق تعالی مشغول باشد از برای او باشد اجر صد نفر سایح یعنی روزه‌دار ملازم مسجد که معصیت نکرده باشد خدا را طرفه‌العینی چنان که در روایت نبوی صلی الله علیه و آله است پس این شب را مغتنم شمار و مشغول کن خود را به طاعت و عبادت و نماز و طلب حاجات از خدا همانا روایت شده که: هر که سؤال کند در این شب حاجتی از خداوند تعالی به او عطا خواهد شد

روز بیست و سوم سنه دویست و سه به قولی شهادت حضرت امام رضا علیه السلام واقع شده

و زیارت آن حضرت از نزدیک و دور سنت است قال السید بن طاووس فی الإقبال و رأیت فی بعض تصانیف أصحابنا العجم رضوان الله علیهم أنه يستحب أن یزار مولانا الرضا علیه السلام یوم ثالث و عشرين من ذی القعدة من قرب أو بعد ببعض زیاراته

المعروفة أو بما يكون كالزيارة من الرواية بذلك

شب بیست و پنج شب دحو الارض است

یعنی پهن شدن زمین از زیر خانه کعبه بر روی آب و از لیالی شریفه است که رحمت خدا در آن نازل می‌شود و قیام به عبادت در آن اجر بسیار دارد و از حسن بن علی و شایسته روایت است که گفت: من کودک بودم که با پدرم در خدمت امام رضا علیه السلام شام خوردیم در شب بیست و پنج ماه ذی القعدة پس فرمود که امشب حضرت ابراهیم علیه السلام و حضرت عیسی علیه السلام متولد شده‌اند و زمین از زیر کعبه پهن شده است پس هر که روزش را روزه بدارد چنان است که شصت ماه را روزه داشته باشد و به روایت دیگر است که فرمود در این روز حضرت قائم علیه السلام قیام خواهد نمود

روز بیست و پنج روز دحو الارض است و یکی از آن چهار روز است که در تمام سال به فضیلت روزه ممتاز است

اشاره

و در روایتی روزه‌اش مثل روزه هفتاد سال است و در روایت دیگر کفاره هفتاد سال است و هر که این روز را روزه بدارد و شبش را به عبادت بسر آورد از برای او عبادت صد سال نوشته شود و از برای روزه‌دار این روز هر چه در میان آسمان و زمین است استغفار کند و این روزی است که رحمت خدا در آن منتشر گردیده و از برای عبادت و اجتماع به ذکر خدا در این روز اجر بسیاری است و از برای این روز به غیر از روزه و عبادت و ذکر خدا و غسل دو عمل وارد است

اول نمازی که در کتب شیعه قمین روایت شده

و آن دو رکعت است در وقت چاشت در هر رکعت بعد از حمد پنج مرتبه سوره و الشمس بخواند و بعد از سلام نماز بخواند لا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ پس دعا کند و بخواند يَا مُقِيلَ الْعَثَرَاتِ أَقْلِنِي عَثْرَتِي يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ أَجِبْ دَعْوَتِي يَا سَامِعَ الْأَصْوَاتِ اسْمَعْ صَوْتِي وَأَنْحَنِی وَتَجَاوَزْ عَن سَيِّئَاتِي وَمَا عِنْدِي يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

دوم خواندن این دعا است که شیخ در مصباح فرموده مستحب است خواندن آن

اللَّهُمَّ دَاخِيَ الْكُعْبَةَ وَفَالِقَ الْحَبَّةِ وَصَارِفَ اللَّزْبِيَّةِ وَكَاشِفَ كُلِّ كَرْبَةٍ أَسْأَلُكَ فِي هَذَا الْيَوْمِ مِنْ أَيَّامِكَ الَّتِي أَعْظَمْتَ حَقَّهَا وَأَقْدَمْتَ سَبْقَهَا وَجَعَلْتَهَا عِنْدَ الْمُؤْمِنِينَ وَدِيْعَةً وَإِلَيْكَ ذَرِيْعَةٌ وَبِرَحْمَتِكَ الْوَسِيْعَةِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ الْمُتَتَجِبِ فِي الْمِيثَاقِ الْقَرِيبِ يَوْمَ التَّلَاقِ فَاتِّبِ كُلَّ رَتْبِي وَدَاعِ إِلَى كُلِّ حَقٍّ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الْأَطْهَارِ الْهُدَاةِ الْمَنَارِ دَعَائِمِ الْجَبَّارِ وَوَلَاةِ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ وَأَعْظَمْنَا فِي يَوْمِنَا هَذَا مِنْ عَطَائِكَ الْمَخْزُونِ غَيْرِ مَقْطُوعٍ وَلَا مَمْنُوعٍ [مَمْنُونٍ تَجْمَعُ لَنَا بِهِ التَّوْبَةَ وَحُسْنَ الْأَوْبَةِ يَا خَيْرَ مَدْعُوٍّ وَأَكْرَمَ مَرْجُوٍّ يَا كَفِيَّ يَا وَفِيَّ يَا مَنْ لُطْفُهُ حَفِيَّ الطُّفْلِ لِي بِلُطْفِكَ وَأَسْعِدْنِي بِعَفْوِكَ وَأَبْدِنِي بِنَصْرِكَ وَلَا تُسَيِّئْ لِي كَرِيمَ ذِكْرِكَ بِوَلَاةِ أَمْرِكَ وَحَفْظِهِ سِرِّكَ وَأَحْفَظْنِي مِنْ شَوَائِبِ الدَّهْرِ إِلَى يَوْمِ الْحَشْرِ وَالنَّشْرِ وَأَشْهَدْنِي أَوْلِيَاءَكَ عِنْدَ خُرُوجِ نَفْسِي وَحُلُولِ رَمْسِي وَانْقِطَاعِ عَمَلِي وَانْقِصَاءِ أَجَلِي اللَّهُمَّ وَادْكُرْنِي عَلَى طُولِ الْبَلَى إِذَا حَلَلْتُ بَيْنَ أَطْبَاقِ الثَّرَى وَنَسِيْنِي النَّاسُونَ مِنَ الْوَرَى وَأَخْلِنِي دَارَ الْمُقَامَةِ وَبَوِّئِي مَنَزَلَ الْكِرَامَةِ وَاجْعَلْنِي مِنْ مَرَاغِي أَوْلِيَاءِكَ وَأَهْلِ اجْتِبَائِكَ وَأَصْطِطْفَائِكَ وَيَارِكَ لِي فِي لِقَائِكَ وَارْزُقْنِي حُسْنَ الْعَمَلِ قَبْلَ حُلُولِ الْأَجَلِ بَرِيئًا مِنَ الزَّلَلِ وَسُوءِ الْخَطْلِ اللَّهُمَّ وَأُوْرِدْنِي حَوْضَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَاسْقِنِي مِنْهُ مَشْرَبًا رَوِيًّا سَائِغًا هَيِّنًا لَا أَظْمَأُ بَعْدَهُ وَلَا أَحَلَأُ وَرَدَّهُ

وَلَا عَنهُ أَدَاؤُ وَاجْعَلْهُ لِي خَيْرَ زَادٍ وَأَوْفَى مِيعَادٍ يَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ اللَّهُمَّ وَالْعَنُ جَبَابِرَةَ الْأُولَيْنِ وَالْآخِرِينَ وَبِحُقُوقِ [لِحُقُوقِ] أَوْلِيَائِكَ الْمُسْتَأْثَرِينَ اللَّهُمَّ وَأَقْصِمِ دَعَائِمَهُمْ وَأَهْلِكَ أَسْيَاعَهُمْ وَعَامِلَهُمْ وَعَجَّلْ مَهَالِكَهُمْ وَأَسْلُبْهُمْ مَمَالِكَهُمْ وَضَيِّقْ عَلَيْهِمْ مَسَالِكَهُمْ وَالْعَنُ مُسَاهِمَهُمْ وَمُشَارِكَهُمْ اللَّهُمَّ وَعَجَّلْ فَرَجَ أَوْلِيَائِكَ وَارْزُقْ عَلَيْهِمْ مَطَالِمَهُمْ وَأُظْهِرْ بِالْحَقِّ قَائِمَهُمْ وَاجْعَلْهُ لِمَدِينِكَ مُنْتَصِرًا وَبِأَمْرِكَ فِي أَعْيَادِكَ مُؤْتَمِرًا اللَّهُمَّ أَحْفَفْهُ بِمَلَانِكَةِ النَّصِيرِ وَبِمَا أَلْقَيْتَ إِلَيْهِ مِنَ الْأَمْرِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ مُتَّقِمًا لَكَ حَتَّى تَرْضَى وَيَعُودَ دِينُكَ بِهِ وَعَلَى يَدَيْهِ جَدِيدًا غَضًا وَيَمْحَضَ الْحَقَّ مَحْضًا وَيَرْفُضَ الْبَاطِلَ رَفْضًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَعَلَى جَمِيعِ آبَائِهِ وَاجْعَلْنَا مِنْ صِدِّيقِهِ وَأُسْرِيَّتِهِ وَابْعَثْنَا فِي كَرَّتِهِ حَتَّى نَكُونَ فِي زَمَانِهِ مِنْ أَعْوَانِهِ اللَّهُمَّ أَدْرِكَ بِنَا قِيَامَهُ وَأَشْهَدْنَا أَيَّامَهُ وَصَلِّ عَلَيْهِ [عَلَى مُحَمَّدٍ] وَارْزُقْ إِيْنَا سَلَامَهُ وَالسَّلَامَ عَلَيْهِ [عَلَيْهِمْ] وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَبَدَانِ كَيْفَ مِيرِ دَامَادِ رَحْمَةِ اللَّهِ فِي رِسَالِهِ أَرْبَعَةَ أَيَّامٍ خُودِ فِي بَيَانِ أَعْمَالِ رُوزِ دُحُو الْأَرْضِ فَرْمُودِهِ كَيْفَ زِيَارَتِ حَضْرَتِ إِمَامِ رِضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي رُوزِ أَفْضَلِ أَعْمَالِ مُسْتَحْبِهِ وَآكِدِ آدَابِ مُسْنُونِهِ اسْتِ وَهَمَّجِنِينَ زِيَارَتِ آنِ حَضْرَتِ فِي رُوزِ أَوَّلِ مَاهِ رَجَبِ الْفَرْدِ نِيْزِ بَغَايَتِ مُؤَكَّدِ وَمَحْثُوثِ عَلَيْهِ اسْتِ

روز آخر ماه سنه دویست و بیست بنا بر مشهور حضرت امام محمد تقی علیه السلام

به زهر معتصم در بغداد شهید شد و این بعد از دو سال و نیم تقریباً از فوت مأمون گذشته بود چنان که خود آن جناب می فرمود الفرج بعد المأمون بثلاثین شهرا و این کلمه شعر است بر آنکه آن حضرت از سوء معاشرت مأمون در کمال اذیت و صدمه بوده که مرگ خود را فرج و گشایش خود تعبیر نموده چنان که پدر بزرگوارش حضرت امام رضا علیه السلام در زمان ولایت عهد خود نیز چنین بوده و در هر جمعه که از مسجد جامع مراجعت می فرموده به همان حالی که عرقدار و غبار آلود بوده دستها را به درگاه الهی بلند می کرد و می گفت الهی اگر فرج و گشایش امر من در مرگ من است پس همین ساعت در مرگ من تعجیل فرما و پیوسته در غم و غصه بود تا از دنیا رحلت فرمود و حضرت امام محمد تقی علیه السلام در وقتی که وفات کرد از سن شریفش بیست و پنج سال و چند ماهی گذشته بود قبر شریفش در بقعه مبارکه کاظمیه در پشت سر جد بزرگوارش حضرت امام موسی علیه السلام واقع است

فصل ششم در اعمال ماه ذی الحجه است

اشاره

بدان که این ماه از ماه‌های شریفه است و چون این ماه داخل می شد صلحای صحابه و تابعین اهتمام عظیم در عبادت می کردند و دهه اول آن ایامش ایام معلومات است که در قرآن مجید ذکر آن شده است و در نهایت فضیلت و برکت است و از رسول خدا صلی الله علیه و آله: مروی است که عمل خیر و عبادت در هیچ ایامی نزد حق تعالی محبوبتر نیست از این دهه و از برای این دهه اعمالی است

اعمال دهه اول

اول

روزه گرفتن نه روز اول این دهه که ثواب روزه تمام عمر دارد

دوم

خواندن دو رکعت نماز ما بین مغرب و عشا در تمام شبهای این دهه در هر رکعت بعد از حمد بخواند یک مرتبه توحید و آیه وَاعِدْنَا مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأْتَمَمْنَاهَا بِعَشْرِ فِتْمٍ مِيقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ تا با ثواب حاجیان شریک شود

سوم

از روز اول تا عصر روز عرفه در عقب نماز صبح و پیش از مغرب بخواند این دعا را که شیخ و سید از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده‌اند: اللَّهُمَّ هَذِهِ الْأَيَّامُ الَّتِي فَضَّلْتَهَا عَلَيَّ الْأَيَّامِ وَ شَرَّفْتَهَا قَدْ بَلَّغْتَنِيهَا بِمَنْكَ وَ رَحْمَتِكَ فَأَنْزِلْ عَلَيْنَا مِنْ بَرَكَاتِكَ وَأَوْسِعْ عَلَيْنَا فِيهَا مِنْ نِعْمَاتِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُهَيِّبَنَا فِيهَا لِسَبِيلِ الْهُدَى وَ الْعَفَافِ وَ الْغِنَى وَ الْعَمَلِ فِيهَا بِمَا تُحِبُّ وَ تَرْضَى اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا مُؤْضِعُ كُلِّ شَكْوَى وَ يَا سَامِعُ كُلِّ نَجْوَى وَ يَا شَاهِدَ كُلِّ مَلَأٍ وَ يَا عَالِمَ كُلِّ خَفِيَةٍ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَكْشِفَ عَنَّا فِيهَا الْبَلَاءَ وَ تَسْتَجِيبَ لَنَا فِيهَا الدُّعَاءَ وَ تُقَوِّبَنَا فِيهَا وَ تُعِينَنَا وَ تُوفِّقَنَا فِيهَا لِمَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَ تَرْضَى وَ عَلَيَّ مَا افْتَرَضْتَ عَلَيْنَا مِنْ طَاعَتِكَ وَ طَاعِيهِ رَسُولِكَ وَ أَهْلِ وَ لَيْتِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَهَبَ لَنَا فِيهَا الرِّضَا إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ وَ لَا- تَحْرِمْنَا خَيْرَ مَا تُنَزِّلُ فِيهَا مِنَ السَّمَاءِ وَ طَهِّرْنَا مِنَ الدُّنُوبِ يَا عَلَامَ الْغُيُوبِ وَ أَوْجِبْ لَنَا فِيهَا دَارَ الْخُلُودِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ لَا تَتْرُكْ لَنَا فِيهَا ذَنْبًا إِلَّا عَفَرْتَهُ وَ لَا هَمًّا إِلَّا فَرَّجْتَهُ وَ لَا دَيْنًا إِلَّا قَضَيْتَهُ وَ لَا غَائِبًا إِلَّا أَدَيْتَهُ وَ لَا حَاجِيَةً مِنْ حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ إِلَّا سَهَّلْتَهَا وَ يَسَّرْتَهَا إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ يَا عَالِمَ الْخَفِيَّاتِ يَا رَاحِمَ الْعَبْرَاتِ يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ يَا رَبَّ الْأَرْضِينَ وَ السَّمَاوَاتِ يَا مَنْ لَا تَسْتَأْذِنُ عَلَيْهِ الْأَصْوَاتُ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنَا فِيهَا مِنْ عَتَقَائِكَ وَ طَلْقَائِكَ مِنَ النَّارِ وَ الْفَائِزِينَ بِجَنَّتِكَ وَ النَّاجِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ صَلِّ اللَّهُ عَلَيَّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ أَجْمَعِينَ

چهارم

در هر روز از دهه بخواند پنج دعایی را که حضرت جبرئیل برای حضرت عیسی علیه السلام از جانب حق تعالی هدیه آورده که در ایام این دهه بخواند و آن پنج دعا این است: ۱. أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَ هُوَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۲. أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ أَحَدًا صَمَدًا لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَ لَا وَلَدًا ۳. أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ أَحَدًا صَمَدًا لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفْوًا أَحَدٌ ۴. أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَ يُمِيتُ وَ هُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَ هُوَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۵. حَسْبِيَ اللَّهُ وَ كَفَى سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ دَعَا لَيْسَ وَرَاءَ اللَّهِ مُنْتَهَى أَشْهَدُ لِلَّهِ بِمَا دَعَا وَ أَنَّهُ بَرِيءٌ مِمَّنْ تَبَرَّأَ وَ أَنَّ لِلَّهِ الْآخِرَةَ وَ الْأُولَى پس حضرت عیسی علیه السلام ثواب بسیاری نقل کرده برای خواندن هر یک از این پنج دعا را صد مرتبه و دور نیست چنانکه علامه مجلسی رحمه الله علیه فرموده اگر کسی هر روز هر یک از این دعاها را ده مرتبه بخواند عمل به روایت کرده باشد و اگر هر روز هر یک را صد مرتبه بخواند بهتر خواهد بود

پنجم

بخواند در هر روز این دهه این تهلیلات را که از امیر المؤمنین علیه السلام منقول است با ثواب بسیار و اگر روزی ده مرتبه بخواند بهتر است لا- إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عِدَدَ اللَّيَالِي وَ الدُّهُورِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عِدَدَ أَمْوَاجِ الْبُحُورِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ رَحْمَتُهُ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عِدَدَ الشُّوْكِ وَ الشَّجَرِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عِدَدَ الشَّعْرِ وَ الوَبْرِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عِدَدَ الْحَجَرِ وَ الْمِدْرِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عِدَدَ لَمَحِ الْعُيُونِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فِي اللَّيْلِ إِذَا عَسَيْتَ وَ فِي الصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عِدَدَ الرِّيَاحِ فِي الْبَرَارِي وَ الصُّخُورِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مِنَ الْيَوْمِ إِلَى يَوْمٍ يُنْفَخُ فِي

الصُّورِ

روز اول روز بسیار مبارکی است و در آن چند عمل وارد است

اول

روزه که ثواب روزه هشتاد ماه دارد

دوم

خواندن نماز حضرت فاطمه علیها السلام و شیخ فرموده که روایت شده که آن چهار رکعت است به دو سلام مثل نماز امیر المؤمنین علیه السلام در هر رکعت حمد یک مرتبه و توحید پنجاه مرتبه و بعد از سلام تسبیح آن حضرت بخواند و بگوید: سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ الْمُنِيفِ سُبْحَانَ ذِي الْجَلَالِ الْبَازِخِ الْعَظِيمِ سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ الْفَاخِرِ الْقَدِيمِ سُبْحَانَ مَنْ يَرَى أَثَرَ النَّمْلَةِ فِي الصَّفَا سُبْحَانَ مَنْ يَرَى وَقَعَ الطَّيْرِ فِي الْهَوَاءِ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ هَكَذَا وَلَا هَكَذَا غَيْرُهُ

سوم

دو رکعت نماز پیش از زوال به نیم ساعت در هر رکعت حمد یک مرتبه و هر یک از توحید و آیه الکرسی و قدر ده مرتبه

چهارم

هر که از ظالمی ترسد در این روز بگوید حَسْبِي حَسْبِي حَسْبِي مِنْ سُؤَالِي عِلْمُكَ بِحَالِي تَا حَقَّ تَعَالَى كَفَايَتِ كُنْدِ شَرِّ ظَالِمٍ رَا اَزْ اَوْ و بدان که در این روز تولد شده حضرت ابراهیم خلیل علیه السلام و در این روز به روایت شیخین تزویج شده حضرت فاطمه با امیر المؤمنین علیهما السلام

روز هفتم

سنه صد و چهارده وفات حضرت امام محمد باقر علیه السلام در مدینه واقع شده و روز حزن شیعه است

روز هشتم

روز ترویه است و روزه‌اش فضیلت دارد و روایت شده که کفار شصت سال است و شیخ شهید غسل این روز را مستحب دانسته

شب نهم

اشاره

از لیالی متبرکه و شب مناجات با قاضی الحاجات است و توبه در آن شب مقبول و دعا در آن مستجاب است و کسی که آن شب را به عبادت به سر آورد اجر صد و هفتاد سال عبادت داشته باشد و از برای آن شب چند عمل است

اول

بخواند این دعا را که روایت شده هر که بخواند آن را در شب عرفه یا در شبهای جمعه [جمع خداوند بیاورد او را اللهم یا شاهد کل نجوی و موضع کل شکوی و عالم کل خفیه و منتهی کل حاجه یا مبتدئا بالنعیم علی العباد یا کریم العفو یا حسن التجاوز یا جواد یا من لا یواری منه لیل داج و لا یخز عجاج و لا سیماء ذات أبراج و لا ظلم ذات ارتجاج یا من الظلمه عنده ضیاء أسألک بنور وجهک الکریم الذی تجلیت به للجلیل فجعلته ذکاء و خرم موسی صیفا و باسمک الذی رفعت به السماوات بلا عید و سبطت به الأرض علی وجه ماء جمید و باسمک المخزون المکنون المکتوب الطاهر الذی إذا دعیت به أجبت و إذا سئلت به أعطیت و باسمک السبوح القدوس البزهان الذی هو نور علی کل نور و نور من نور یضیء منه کل نور إذا بلغ الأرض انشقت و إذا بلغ السماوات فتحت و إذا بلغ العرش اهتز و باسمک الذی تزعد منه فرانس ملائکتک و أسألک بحق جبرئیل و میکائیل و إسرئیل و بحق محمد المصطفی صلی الله علیه و آله و علی جمیع الأنبیاء و جمیع الملائکه و بالاسم الذی مسی به الخضر علی قلیل الماء کما مسی به علی جد الأرض و باسمک الذی فلق به البحر لموسی و أعرفت فرعون و قومه و أنجیت به موسی بن عمران و من معه و باسمک الذی دعاک به موسی بن عمران من جانب الطور الأیمن فاستجبت له و ألقیت علیه محبته منک و باسمک الذی به أحمأ عیسی بن مریم الموتی و تکلم فی المهید صیبا و أبرأ الأکمه و الأبرص یاذنک و باسمک الذی دعاک به حملة عرشک و جبرئیل و میکائیل و إسرئیل و حبیبک محمد صلی الله علیه و آله و ملائکتک المقربون و أنبیاءک المرسلون و عبادک الصالحون من أهل السماوات و الأرضین و باسمک الذی دعاک به ذو النون إذ ذهب مغاضبا فظن أن لن نقدر [تقدر] علیه فنادی فی الظلمات أن لا إله إلا أنت سبحانک انی کنت من الظالمین فاستجبت له و نجیته من الغم و کذلک تنجی [تنجی المؤمنین و باسمک العظیم الذی دعاک به داود و خرمک ساجدا فعفرت له ذنبه و باسمک الذی دعیت به امرأة فرعون إذ قالت رب ابن لی عندک بیتا فی الجنة و نجنی من فرعون و عمله و نجنی من القوم الظالمین فاستجبت لهما دعاءهما و باسمک الذی دعاک به أيوب إذ حل به البلاء فعافيته و آتیته أهله و مثلهم معهم رحمته من عندک و ذکرى للعابدين و باسمک الذی دعاک به یعقوب فرددت علیه بصره و قره عینه یوسف و جمعت شمله و باسمک الذی دعاک به سليمان فوهبت له ملکا لا ینغی لأحد من بعده إنک أنت الوهاب و باسمک الذی سخرت به البراق لمحمد صلی الله علیه و آله و سلم إذ قال تعالی سبحانه الذی أسرى بعیده لیلا من المسجد الحرام إلی المسجد الأقصى و قوله سبحانه الذی سخر لنا هذا و ما کنا له مقرنین و اننا إلی ربنا لمقلبون و باسمک الذی تنزل به جبرئیل علی محمد صلی الله علیه و آله و باسمک الذی دعاک به آدم فعفرت له ذنبه و أسکتته جنتک و أسألک بحق القرآن العظیم و بحق محمد خاتم النبیین و بحق إبراهیم و بحق فضیلک یوم القضاء و بحق الموازین إذا نصبت و الصحف إذا نُسرت و بحق القلم و ما جرى و اللوح و ما أخصی و بحق الاسم الذی کتبتة علی سیرادق العرش قبل خلقک الخلق و الدنیا و الشمس و القمر بألفی عام و أشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شریک له و أن محمدا عبده و رسوله و أسألک باسمک المخزون فی خزائنک الذی استأثرت به فی علم الغیب عندک لم ینظر علیه أحد من خلقک لا ملک مقرب و لا نبی مرسل و لا عبد مضر علی و لا عید مصطفی و أسألک باسمک الذی شققت به البحار و قامت به الجبال و اختلف به اللیل و النهار و بحق السبع المثانی و القرآن العظیم و بحق الکرام الکاتبین و بحق طه و یس و کهیعص و حمعسق و بحق توره موسی و إنجیل عیسی و زبور داود و فرقان محمد صلی الله علیه و آله و علی جمیع الرسل و باهنا سراهنا اللهم انی أسألک بحق تلک المناجاة الی کانت بینک و بین موسی بن عمران فوق جبل طور سیناء و أسألک باسمک الذی علمته ملک الموت لقبض البارواح و أسألک باسمک الذی کتب علی ورق الریثون فخصعت النیران لیلک الورقة فقلت یا نار کونی بزدا و سیلاما و أسألک باسمک الذی کتبتة علی سیرادق المعجد و الکرامه یا من لا یخفیه سائل و لا یقضه نائل یا من به ینبتعات و إلیه یلجا أسألک بمعقید العز من عرشک و منتهی الرحمه من کتابک و باسمک الأعظم و جدک الأعلى و کلیمانک التامات العلی اللهم رب الریح و ما ذرت

وَالسَّمَاءِ وَمَا أَظَلَّتْ وَالْأَرْضِ وَمَا أَقَلَّتْ وَالشَّيَاطِينِ وَمَا أَضَلَّتْ وَالْبِحَارِ وَمَا جَرَّتْ وَبِحَقِّ كُلِّ حَقٍّ هُوَ عَلَيْكَ حَقٌّ وَبِحَقِّ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَالرُّوحَانِيِّينَ وَالْكَرُوبِيِّينَ وَالْمَسْبُوحِينَ لَكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَا يَفْتُرُونَ وَبِحَقِّ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِكَ وَبِحَقِّ كُلِّ وَلِيٍّ يُنَادِيكَ بَيْنَ الصُّفَا وَالْمَرْوَةِ وَتَشْتَجِبُ لَهُ دُعَاؤُهُ يَا مُجِيبَ أَسْأَلِكَ بِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ وَبِهَذِهِ الدَّعَوَاتِ أَنْ تَغْفِرَ لَنَا مَا قَدَّمْنَا وَمَا أَخَّرْنَا وَمَا أَسْرَرْنَا وَمَا أَعْلَنَّا وَمَا أَبْدَيْنَا وَمَا أَخْفَيْنَا وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنَّا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا حَافِظَ كُلِّ غَرِيبٍ يَا مُؤَنِّسَ كُلِّ وَحِيدٍ يَا قُوَّةَ كُلِّ ضَعِيفٍ يَا نَاصِرَ كُلِّ مَظْلُومٍ يَا رَازِقَ كُلِّ مَحْرُومٍ يَا مُؤَنِّسَ كُلِّ مُسْتَوْحِشٍ يَا صَاحِبَ كُلِّ مُسَافِرٍ يَا عِمَادَ كُلِّ حَاضِرٍ يَا غَافِرَ كُلِّ ذَنْبٍ وَخَطِيئَةٍ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَضْعِفِينَ يَا صَرِيخَ الْمُسْتَضْعِفِينَ يَا كَاشِفَ كَرْبِ الْمَكْرُوبِينَ يَا فَارِجَ هَمِّ الْمَهْمُومِينَ يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِينَ يَا مُنْتَهَى غَايَةِ الطَّالِبِينَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ يَا دَيَّانَ يَوْمِ الدِّينِ يَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ يَا أَكْرَمَ الْمَأْكُومِينَ يَا أَسْمَعَ السَّمَاعِينَ يَا أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ يَا أَقْدَرَ الْقَادِرِينَ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُعْمِرُ النَّعْمَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُورِثُ النَّدَمَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُورِثُ السَّقَمَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَهْتِكُ الْعِصْمَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَرُدُّ الدُّعَاءَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَحْبِسُ قَطْرَ السَّمَاءِ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُعَجِّلُ الْفَنَاءَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَجْلِبُ الشَّقَاءَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَظْلِمُ الْهَوَاءَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَكْشِفُ الْغِطَاءَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي لَا يَغْفِرُهَا غَيْرُكَ يَا اللَّهُ وَاحْمِلْ عَنِّي كُلَّ تَبِعَةٍ لِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَاجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي فَرْجًا وَمَخْرَجًا وَيُسْرًا وَأَنْزِلْ يَقِينِكَ فِي صَدْرِي وَرَجَاءَكَ فِي قَلْبِي حَتَّى لَا أَرْجُو غَيْرَكَ اللَّهُمَّ احْفَظْنِي وَعَافِنِي فِي مَقَامِي وَاصْبِرْ لِي فِي لَيْلِي وَنَهَارِي وَمِنْ بَيْنَ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي وَمِنْ فَوْقِي وَمِنْ تَحْتِي وَيَسِّرْ لِي السَّبِيلَ وَأَحْسِنْ لِي التَّيْسِيرَ وَلَا تَحْذُلْنِي فِي الْعَسِيرِ وَاهْدِنِي يَا خَيْرَ دَلِيلٍ وَلَا تَكْلِنِي إِلَى نَفْسِي فِي الْأُمُورِ وَلَقِّنِي كُلَّ سُورٍ وَأَقْلِبْنِي إِلَى أَهْلِي بِالْفَلَاحِ وَالنَّجَاحِ مَجْبُورًا فِي الْعَاجِلِ وَالْأَجَلِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ وَأَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ طَيِّبَاتِ رِزْقِكَ وَاسْتَعْمِلْنِي فِي طَاعَتِكَ وَأَجْرْنِي مِنْ عَذَابِكَ وَنَارِكَ وَأَقْلِبْنِي إِذَا تَوَفَّيْتَنِي إِلَى جَنَّتِكَ بِرَحْمَتِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ وَمِنْ تَحْوِيلِ عَافِيَتِكَ وَمِنْ حُلُولِ نِقْمَتِكَ وَمِنْ نَزُولِ عَذَابِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ وَدَرْكِ الشَّقَاءِ وَمِنْ سُوءِ الْقَضَاءِ وَشِمَاتِهِ الْأَعْدَاءِ وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمِنْ شَرِّ مَا فِي الْكِتَابِ الْمُنَزَّلِ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْنِي مِنَ الْأَشْرَارِ وَلَا مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ وَلَا تَحْرِمْنِي صُحْبَةَ الْأَخْيَارِ وَأَحْيِنِي حَيَاةً طَيِّبَةً وَتَوَفَّنِي وَفَاةً طَيِّبَةً تُلْحِقُنِي بِالْأَبْرَارِ وَارْزُقْنِي مُرَافَقَةَ الْأَنْبِيَاءِ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكِكَ مُقْتَدِرِ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى حُسْنِ بِلَانِكَ وَصِيْنِعِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى الْإِسْلَامِ وَاتِّبَاعِ السُّنَنِ يَا رَبِّ كَمَا هَدَيْتَهُمْ لِدِينِكَ وَعَلَّمْتَهُمْ كِتَابَكَ فَاهْدِنَا وَعَلِّمْنَا وَآمَكِ الْحَمْدُ عَلَى حُسْنِ بِلَانِكَ وَصِيْنِعِكَ عِنْدِي خَاصَّةً كَمَا خَلَقْتَنِي فَأَحْسِنْتَ خَلْقِي وَعَلَّمْتَنِي فَأَحْسِنْتَ تَعْلِيمِي وَهَدَيْتَنِي فَأَحْسِنْتَ هِدَايَتِي فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى إِنْعَامِكَ عَلَيَّ قَدِيمًا وَحَدِيثًا فَكَمْ مِنْ كَرْبٍ يَا سَيِّدِي قَدْ فَرَجْتَهُ وَكَمْ مِنْ غَمٍّ يَا سَيِّدِي قَدْ نَفَسْتَهُ وَكَمْ مِنْ هَمٍّ يَا سَيِّدِي قَدْ كَشَفْتَهُ وَكَمْ مِنْ بَلَاءٍ يَا سَيِّدِي قَدْ صَرَفْتَهُ وَكَمْ مِنْ عَيْبٍ يَا سَيِّدِي قَدْ سَتَرْتَهُ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى كُلِّ حَالٍ فِي كُلِّ مَثْوَى وَزَمَانٍ وَمُنْقَلَبٍ وَمَقَامٍ [مَقَامَ وَعَلَى هَذِهِ الْحَالِ وَكُلِّ حَالٍ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ أَفْضَلِ عِبَادِكَ نَصِيْبًا فِي هَذَا الْيَوْمِ مِنْ خَيْرِ تَقْسِيمِهِ أَوْ ضَرَّرَ تَكْشِفُهُ أَوْ سُوءِ تَضَرُّفُهُ أَوْ بَلَاءٍ تَدْفَعُهُ أَوْ خَيْرٍ تَسُوِّقُهُ أَوْ رَحْمَةٍ تَنْشُرُهَا أَوْ عَافِيَةٍ تُلْبِسُهَا فَإِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَبِيَدِكَ خَزَائِنُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَنْتَ الْوَاحِدُ الْكَرِيمُ الْمُعْطَى الَّذِي لَا يَرُدُّ سَأْلَهُ وَلَا يَحْتَبُ أَمْلَهُ وَلَا يَنْقُصُ نَائِلُهُ وَلَا يَنْفَدُ مَا عِنْدَهُ بَلْ يَزِدَادُ كَثْرَةً وَطَيِّبًا وَعَطَاءً وَجُودًا وَارْزُقْنِي مِنْ خَزَائِنِكَ الَّتِي لَا تَفْنَى وَمِنْ رَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ إِنَّ عَطَاءَكَ لَمْ يَكُنْ مَحْظُورًا وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

دوم

بخواند آن هزار مرتبه تسبیحات عشر را که سید ذکر فرموده و بیاید در اعمال روز عرفه

سوم

بخواند دعای اللهم من تعبا و تهياً را که در روز عرفه و شب و روز جمعه نیز وارد است و گذشت ذکر آن در اعمال شب جمعه ص

۳۲

چهارم

زیارت کند امام حسین علیه السلام و زمین کربلا را و بماند در آنجا تا روز عید تا آنکه از شر آن سال نگاه داشته شود

روز نهم روز عرفه و از اعیاد عظیمه است

اشاره

اگر چه با اسم عید نامیده نشده است و روزی است که حق تعالی بندگان خویش را به عبادت و طاعت خود خوانده و موافق جود و احسان خود را برای ایشان گسترانیده و شیطان در این روز خوار و حقیرتر و رانده‌تر و خشمناکترین اوقات خواهد بود. و روایت شده که: حضرت امام زین العابدین علیه السلام شنید در روز عرفه صدای سائلی را که از مردم سؤال می‌نمود فرمود به او وای بر تو آیا از غیر خدا سؤال می‌کنی در این روز و حال آنکه امید می‌رود در این روز برای بچه‌های در شکم آنکه فضل خدا شامل آنها شود و سعید شوند و از برای این روز اعمال چند است

اول

غسل

دوم

زیارت امام حسین علیه السلام که مقابل هزار حج و هزار عمره و هزار جهاد بلکه بالاتر است و احادیث در کثرت فضیلت زیارت آن حضرت در این روز متواتر است و اگر کسی توفیق یابد که در این روز در تحت قبه مقدسه آن حضرت باشد ثوابش کمتر از کسی که در عرفات باشد نیست بلکه زیاده و مقدم است و کیفیت زیارت آن حضرت بعد از این در باب زیارات بیاید إن شاء الله تعالی

سوم

بعد از نماز عصر پیش از آنکه مشغول به خواندن دعا‌های عرفه شود دو رکعت نماز به جا آورد در زیر آسمان و اعتراف و اقرار کند نزد حق تعالی به گناهان خود تا فایز شود به ثواب عرفات و گناهانش آمرزیده گردد

پس مشغول شود به اعمال و ادعیه عرفه

اشاره

که از حجج طاهره صلوات الله عليهم روایت شده و آنها زیاده از آن است که در این مختصر ذکر شود لکن ما به مقداری که این کتاب گنجایش آن را داشته باشد نقل می‌کنیم شیخ کفعمی در مصباح فرموده مستحب است روزه روز عرفه برای کسی که ضعف پیدا نکند از دعا خواندن و مستحب است غسل پیش از زوال و زیارت امام حسین علیه السلام در روز و شب عرفه و چون وقت زوال شد زیر آسمان رود و نماز ظهر و عصر را با رکوع و سجود نیکو بعمل آورد و چون فارغ شود دو رکعت نماز کند در رکعت اول بعد از حمد توحید و در دوم بعد از حمد قل یا ایها الکافرون بخواند بعد از آن چهار رکعت نماز گزارد در هر رکعت بعد از حمد توحید پنجاه مرتبه بخواند فقیر گوید که این نماز همان نماز حضرت امیر المؤمنین علیه السلام است که در اعمال روز جمعه گذشت پس فرموده بخوان این تسبیحات را که مروی از حضرت رسول صلی الله علیه و آله است

و سید بن طاووس در اقبال ذکر فرموده سُبْحَانَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ عَرْشُهُ...

و سید بن طاووس در اقبال ذکر فرموده سُبْحَانَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ عَرْشُهُ سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْأَرْضِ حُكْمُهُ سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْقُبُورِ قَضَاؤُهُ سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْبَحْرِ سَبِيلُهُ سُبْحَانَ الَّذِي فِي النَّارِ سِلْطَانُهُ سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْجَنَّةِ رَحْمَتُهُ سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْقِيَامَةِ عَدْلُهُ سُبْحَانَ الَّذِي رَفَعَ السَّمَاءَ سُبْحَانَ الَّذِي بَسَطَ الْأَرْضَ سُبْحَانَ الَّذِي لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنْجَى مِنْهُ إِلَّا إِلَيْهِ پس بگو: سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ صد مرتبه و بخوان توحید صد مرتبه و آیه الکرسی صد مرتبه و صلوات بر محمد و آل محمد صد مرتبه و بگو: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَ يُمِيتُ وَ يُحْيِي وَ هُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ده مرتبه اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَ اَتُوبُ إِلَيْهِ ده مرتبه يَا اللَّهُ ده مرتبه يَا رَحْمَانَ ده مرتبه يَا رَحِيمَ ده مرتبه يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ ده مرتبه يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ ده مرتبه يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ ده مرتبه يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ده مرتبه آمِينَ ده مرتبه پس بگو: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا مَنْ هُوَ أَقْرَبُ إِلَيَّ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ يَا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَ قَلْبِهِ يَا مَنْ هُوَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى وَ بِالْأَفْقِ الْمُبِينِ يَا مَنْ هُوَ الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى يَا مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ بخواه حاجت خود را که بر آورده خواهد شد إن شاء الله تعالی

پس بخوان این صلوات را که از حضرت صادق علیه السلام منقول است

که هر که بخواند مسرور کند محمد و آل محمد عليهم السلام را در صلوات بر ایشان بگوید. اللَّهُمَّ يَا أَجْوَدَ مَنْ أَعْطَى وَ يَا خَيْرَ مَنْ سِئِلَ وَ يَا أَرْحَمَ مَنْ اسْتَرْحِمَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ فِي الْأَوَّلِينَ وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ فِي الْآخِرِينَ وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ فِي الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ فِي الْمُرْسَلِينَ اللَّهُمَّ أَعْطِ مُحَمَّدًا وَ آلَهُ الْوَسِيلَةَ وَ الْفَضِيلَةَ وَ الشَّرْفَ وَ الرَّفْعَةَ وَ الدَّرَجَةَ الْكَبِيرَةَ اللَّهُمَّ إِنِّي آمَنْتُ بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ لَمْ أَرَهُ فَلَا تَحْرِمْنِي فِي [يَوْمِ الْقِيَامَةِ رُؤْيَتَهُ وَ ارْزُقْنِي صِدْقَتَهُ وَ تَوَفَّنِي عَلَى مِلَّتِهِ وَ اشْرِقْنِي مِنْ حَوْضِهِ مَشْرَبًا رَوِيًّا سَائِعًا هَنِئًا لَا أَظْمَأُ بَعِيدَهُ أَبَدًا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ إِنِّي آمَنْتُ بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ لَمْ أَرَهُ فَعَرَّفْنِي فِي الْجَنَانِ وَ جَهَّهَ اللَّهُمَّ بَلِّغْ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ مِنِّي تَحِيَّةً كَثِيرَةً وَ سَلَامًا

پس بخوان دعای ام داوود را که ذکر آن در اعمال رجب گذشت

پس بگو این تسبیح را

که ثواب آن احصا نمی‌شود از کثرت و ما به جهت اختصار ترک کردیم ذکر آن را و آن تسبیح این است: سُبْحَانَ اللَّهِ قَبْلَ كُلِّ أَحَدٍ وَ سُبْحَانَ اللَّهِ بَعْدَ كُلِّ أَحَدٍ وَ سُبْحَانَ اللَّهِ مَعَ كُلِّ أَحَدٍ وَ سُبْحَانَ اللَّهِ يَبْقَى رَبُّنَا وَ يَفْنَى كُلُّ أَحَدٍ وَ سُبْحَانَ اللَّهِ تَسْبِيحًا يُفْضَلُ تَسْبِيحَ الْمُسَبِّحِينَ فَضْلًا كَثِيرًا قَبْلَ كُلِّ أَحَدٍ وَ سُبْحَانَ اللَّهِ تَسْبِيحًا يُفْضَلُ تَسْبِيحَ الْمُسَبِّحِينَ فَضْلًا كَثِيرًا مَعَ كُلِّ أَحَدٍ وَ سُبْحَانَ اللَّهِ تَسْبِيحًا يُفْضَلُ تَسْبِيحَ الْمُسَبِّحِينَ فَضْلًا كَثِيرًا لِرَبَّنَا الْبَاقِي وَ يَفْنَى كُلُّ أَحَدٍ وَ سُبْحَانَ اللَّهِ تَسْبِيحًا لَا يُحْصِي وَلَا يُدْرَى وَلَا يُنْسَى وَلَا يَنْبَلَى وَلَا يَفْنَى وَ لَيْسَ لَهُ مُنْتَهَى وَ سُبْحَانَ اللَّهِ تَسْبِيحًا يَدُومُ بِدَوَامِهِ وَ يَبْقَى بِبَقَائِهِ فِي سَنَنِ الْعَالَمِينَ وَ شُهُورِ الدُّهُورِ وَ أَيَّامِ الدُّنْيَا وَ سَاعَاتِ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ وَ سُبْحَانَ اللَّهِ أَبَدَ الْأَبَدِ وَ مَعَ الْأَبَدِ مِمَّا لَا يُحْصِيهِ الْعَدَدُ وَ لَا يُفْنِيهِ الْأَمَدُ وَ لَا يَقْطَعُهُ الْأَيْدُ وَ تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ بِسْ بگو: وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ قَبْلَ كُلِّ أَحَدٍ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَعْدَ كُلِّ أَحَدٍ تا آخر دعا

لکن به جای هر سبحان الله، الحمد لله بگو و چون به احسن الخالقین رسیدی بگو لا-إله إلا-الله قبل كل أحد تا به آخر به جای سبحان الله لا إله إلا الله می‌گویی و بعد از آن بگو و الله أكبر قبل كل أحد تا به آخر که به جای سبحان الله الله أكبر می‌گویی

پس می‌خوانی دعای اللهم من تعبا و تهبأ را

که در اعمال شب جمعه گذشت

پس بخوان دعای علی بن الحسین علیهما السلام را

پس بخوان دعای علی بن الحسین علیهما السلام را که شیخ طوسی در مصباح المتعجد ذکر فرموده اللهم أنت الله رب العالمین مؤلف گوید که: این دعا چون دعای در موقف عرفات بود بعلاوه هم بسیار طولانی بود ما ذکر نمودیم و بخوان نیز در این روز با خشوع و رقت دعای آن حضرت که در صحیفه کامله است و آن دعای چهل و هفتم است و مشتمل است بر جمیع مطالب دنیا و آخرت صلوات الله علی منشیها

[دعای حضرت امام حسین علیه السلام در روز عرفه]

و از جمله دعاها مشهور این روز دعای حضرت سید الشهداء علیه السلام است بشر و بشیر پسران غالب اسدی روایت کرده‌اند که پسین روز عرفه در عرفات در خدمت آن حضرت بودیم پس از خیمه خود بیرون آمدند با گروهی از اهل بیت و فرزندان و شیعیان با نهایت تذلل و خشوع پس در جانب چپ کوه ایستادند و روی مبارک را به سوی کعبه گردانیدند و دستها را برابر رو برداشتند مانند مسکینی که طعام طلبد و این دعا را خواندند الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَيْسَ لِقَضَائِهِ دَافِعٌ وَلَا لِعَطَائِهِ مَانِعٌ وَلَا كَصُدُوعِهِ صَانِعٌ وَهُوَ الْجَوَادُ الْوَاسِعُ فَطَرَ أَجْنَاسَ الْبَدَائِعِ وَ أَنْقَنَ بِحِكْمَتِهِ الصَّنَائِعِ لَا تَخْفَى عَلَيْهِ الطَّلَائِعُ وَلَا تَضَيِّعُ عِنْدَهُ الْوَدَائِعُ [أَتَى بِالْكِتَابِ الْجَامِعِ وَ بِشَرَعِ الْأَسْلَامِ التُّورِ السَّاطِعِ وَ لِلْخَلْقِ صَانِعٌ وَهُوَ الْمُسْتَعَانُ عَلَى الْفَجَائِعِ جَازِي كُلِّ صَانِعٍ وَ رَائِشُ كُلِّ قَانِعٍ وَ رَاحِمُ كُلِّ ضَارِعٍ وَ مُنْزِلُ الْمَنَافِعِ وَ الْكِتَابِ الْجَامِعِ بِالتُّورِ السَّاطِعِ وَهُوَ لِلدَّعَوَاتِ سَامِعٌ وَ لِلْكَرْبَاتِ دَافِعٌ وَ لِلدَّرَجَاتِ رَافِعٌ وَ لِلجَبَابِرَةِ قَامِعٌ فَلَا إِلَهَ غَيْرُهُ وَ لَا شَيْءَ يَعْدِلُهُ وَ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَرْغَبُ إِلَيْكَ وَ أَشْهَدُ بِالرُّبُوبِيَّةِ لَكَ مُقَرًّا [مُقَرًّا] بِأَنَّكَ رَبِّي وَ أَنَّ إِلَيْكَ مَرَدِّي ابْتَدَأْتَ اتِّي بِنِعْمَتِكَ قَبْلَ أَنْ أَكُونَ شَيْئًا مَذْكَورًا وَ خَلَقْتَنِي مِنَ التُّرَابِ ثُمَّ أَسَيِّئُ كَتَبْتَنِي الْأَصْلَابَ آمِنًا لِرَبِّ

الْمُنُونِ وَ اِخْتِلَافِ الدُّهُورِ وَ السَّيْنِ فَلَمْ اَزَلْ طَاعِنًا مِنْ صُدُوبِ اِلَى رَحِمِ فِي تَقَادُومِ مِنَ الْاَيَّامِ الْمَاضِيَةِ وَ الْقُرُونِ الْخَالِيَةِ لَمْ تُخْرِجْنِي لِزَفَاتِكَ بِي وَ لَطْفِكَ لِي اِبِي وَ اِحْسَانِكَ اِلَى فِي دَوْلَةِ اَنَّمَهُ الْكُفْرُ الَّذِي نَقَضُوا عَهْدَكَ وَ كَذَّبُوا رُسُلَكَ لَكِنَّكَ اَخْرَجْتَنِي اِرَافَهُ مِنْكَ وَ تَحَنُّنًا عَلَيَّ لِلَّذِي سَبَقَ لِي مِنَ الْهُدَى الَّذِي لَهُ يَسَّرْتَنِي وَ فِيهِ اَنْشَأْتَنِي وَ مِنْ قَبْلِ ذَلِكِ رُوِّفَتْ بِي بِجَمِيلِ صُنْعِكَ وَ سَوَابِغِ نِعْمِكَ فَابْتَدَعْتَ خَلْقِي مِنْ مِئِي يُمْنِي وَ اَسْرَكْتَنِي فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ بَيْنَ لَحْمٍ وَ دَمٍ وَ جِلْدٍ لَمْ تُشْهِدْنِي خَلْقِي اَلَمْ تُسَهِّرْنِي بِخَلْقِي وَ لَمْ تَجْعَلْ اِلَى شَيْئًا مِنْ اَمْرِي ثُمَّ اَخْرَجْتَنِي لِلَّذِي سَبَقَ لِي مِنَ الْهُدَى اِلَى الدُّنْيَا تَامًا سَوِيًّا وَ حَفِظْتَنِي فِي الْمَهْدِ طِفْلًا صَبِيًّا وَ رَزَقْتَنِي مِنَ الْغَدَاءِ لَبْنَا مَرِيًّا وَ عَطَفْتَ عَلَيَّ قُلُوبَ الْحَوَاضِنِ وَ كَفَلْتَنِي الْاُمَمَاتِ الرُّوَاحِمِ [الرَّحَائِمِ وَ كَلَّأْتَنِي مِنْ طَوَارِقِ الْجَانِّ وَ سَيَّلْتَنِي مِنَ الزِّيَادَةِ وَ النُّقْصَانِ فَتَعَالَيْتَ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمَانُ حَتَّى اِذَا اسْتَهْلَلْتُ نَاطِقًا بِالْاِكْلَامِ اَتَمَمْتَ عَلَيَّ سَوَابِغِ الْاِنْعَامِ وَ رَيَّبْتَنِي زَائِدًا فِي كُلِّ عَامٍ حَتَّى اِذَا اَكْتَمَلْتُ فِطْرَتِي وَ اعْتَدَلْتُ مَوْتِي [سِرِّيَّتِي اَوْجَبْتَ عَلَيَّ حُجَّتِكَ بِأَنْ اَلْهَمْتَنِي مَعْرِفَتِكَ وَ رَوَّعْتَنِي بِعَجَائِبِ حِكْمَتِكَ] فِطْرَتِكَ وَ اَيَّقَطْتَنِي لِمَا ذَرَأْتَ فِي سَمَائِكَ وَ اَرْضِكَ مِنْ بَدَائِعِ خَلْقِكَ وَ تَبَهَّيْتُ لِشُكْرِكَ وَ ذِكْرِكَ وَ اَوْجَبْتَ عَلَيَّ طَاعَتَكَ وَ عِبَادَتَكَ وَ فَهَمْتَنِي مَا جَاءَتْ بِهِ رُسُلُكَ وَ يَسَّرْتَ لِي تَقَبُّلَ مَرْضَاتِكَ وَ مَنَنْتَ عَلَيَّ فِي جَمِيعِ ذَلِكَ بِعَوْنِكَ وَ لَطْفِكَ ثُمَّ اِذْ خَلَقْتَنِي مِنْ خَيْرِ [حُرِّ] التُّرَى لَمْ تَوْضُ لِي يَا اِلَهِي نِعْمَةً [بِنِعْمَةٍ] دُونَ اُخْرَى وَ رَزَقْتَنِي مِنْ اَنْوَاعِ الْمَعَاشِ وَ صَيَّوْفِ الرِّيَاسِ بِمَنِّكَ الْعَظِيمِ الْاَعْظَمِ عَلَيَّ وَ اِحْسَانِكَ الْقَدِيمِ اِلَى حَتَّى اِذَا اَتَمَمْتَ عَلَيَّ جَمِيعَ النِّعَمِ وَ صَرَفْتَ عَنِّي كُلَّ النِّقْمِ لَمْ يَمْنَعِكَ جَهْلِي وَ جُرْأَتِي عَلَيَّ اَنْ دَلَّيْتَنِي اِلَى [عَلَى مَا يُقَرِّبُنِي اِلَيْكَ وَ وَفَّقْتَنِي لِمَا يُزِلُّنِي لَدَيْكَ] فَاِنْ دَعَوْتُكَ اَجَبْتَنِي وَ اِنْ سَأَلْتُكَ اَعْطَيْتَنِي وَ اِنْ اَطَعْتُكَ شَكَرْتَنِي وَ اِنْ شَكَرْتُكَ زِدْتَنِي كُلُّ ذَلِكَ اِكْمَالٌ [اِكْمَالًا] لِاِنْعَمِكَ عَلَيَّ وَ اِحْسَانِكَ اِلَى فَشَبَّحْتَنِي بِسُبْحَانَكَ مِنْ مُبَدِيٍّ مُعِيدٍ حَمِيدٍ مَجِيدٍ وَ تَفَدَّسْتَ اَسْمَاؤُكَ وَ عَظُمْتَ اَلَاؤُكَ فَأَيُّ نِعْمَتِكَ يَا اِلَهِي اُحْصِي عِدَدًا وَ ذَكَرْ اَمْ اَيُّ عَطَايَاكَ اَقْوَمُ بِهَا شُكْرًا وَ هِيَ يَا رَبِّ اَكْثَرُ [اَكْبَرُ] مِنْ اَنْ يُحْصِيَ بِهَا الْعَادُونَ اَوْ يَنْبُلُ عِلْمًا بِهَا الْحَافِظُونَ ثُمَّ مَا صَرَفْتَ وَ ذَرَأْتَ عَنِّي اللِّهْمُ مِنَ الضَّرِّ وَ الضَّرَّاءِ اَكْثَرُ مِمَّا ظَهَرَ لِي مِنَ الْعَافِيَةِ وَ السَّرَّاءِ وَ اَنَا [فَأَنَا] اَشْهَدُ يَا اِلَهِي بِحَقِيْقَةِ اِيْمَانِي وَ عَقْدِ عَزَمَاتِ يَقِيْنِي وَ خَالِصِ صَرِيْحِ تَوْحِيْدِي وَ بَاطِنِ مَكْتُونِ ضَمِيْرِي وَ عِلَاقِ مَجَارِي نُورِ بَصِيْرِي وَ اَسَارِيْرِ صِيْفَحِهِ جَبِيْنِي وَ حَزَقِ مَسَارِبِ نَفْسِي [نَفْسِي] وَ حَذَارِيْفِ مَارِنِ عَزِيْبِي وَ مَسَارِبِ سِتْمَاخِ [سِتْمَاخِ سِيْمَعِي] وَ مَا ضَمَّتْ وَ اَطْبَقَتْ عَلَيْهِ شَفَاتِي وَ حَرَكَاتِ لَفْظِ لِسَانِي وَ مَغْرَزِ حَنَكِ فَمِي وَ فِكِّي وَ مَنَابِتِ اَضْرَاسِي وَ مَسَاغِ مَطْعَمِي وَ مَشْرِبِي وَ حِمَالِهِ اَمْ رَاسِي وَ بَلُوْعِ فَاْرَغِ حَبَائِلِ [بَلُوْعِ حَبَائِلِ] بَارِعِ عُنُقِي وَ مَا اَشْتَمَلْ عَلَيْهِ تَامُوْرُ صِيْدِرِي وَ [جَمَلِ حِمَائِلِ حَبْلِ وَ تِيْنِي وَ نِيَاطِ حِجَابِ قَلْبِي وَ اَفْلَازِ حَوَاشِي كِبِيْدِي] وَ مَا حَوْتُهُ سَرَايِفُ اَضْلَاعِي وَ حِقَاقِ [حِقَاقِ] مَفَاصِلِي وَ قَبْضُ [قَبْضِ] عَوَامِلِي وَ اَطْرَافِ اَنَامِلِي وَ لَحْمِي وَ دَمِي وَ شَعْرِي وَ بَشْرِي وَ عَصْبِي وَ قَصْبِي وَ عِظَامِي وَ مَخِي وَ عُرُوْقِي وَ جَمِيعِ [جَمِيعِ] جَوَارِحِي وَ مَا اِنْتَسِجَ عَلَيَّ ذَلِكِ اَيَّامَ رَضَاعِي وَ مَا اَقَلَّتِ الْاَرْضُ مِئِي وَ نَوْمِي وَ يَقْظَتِي وَ سِيْكُونِي وَ حَرَكَاتِ رُكُوْعِي وَ سُجُوْدِي اَنْ لَوْ حَاوَلْتُ وَ اجْتَهَدْتُ مَدَى الْاَعْصَارِ وَ الْاَحْقَابِ لَوْ عَمَّرْتَهَا اَنْ اُوْدِي شُكْرَ وَاحِدَةٍ مِنْ اَنْعَمِكَ مَا اسْتِطَعْتُ ذَلِكَ اِلَّا بِمَنِّكَ الْمَوْجِبِ عَلَيَّ بِهِ شُكْرُكَ اَيَّدًا جَدِيْدًا وَ ثَنَاءً طَارِفًا عَتِيْدًا اَجَلٌ لَوْ حَرَضْتُ اَنَا وَ الْعَادُونَ مِنْ اَنَامِكَ اَنْ تُحْصِيَ مَدَى اِنْعَامِكَ سَالِفِهِ [سَالِفَهُ] وَ اَنِفِهِ [اَنِفَهُ] مَا حَصْرَنَاهُ عِدَدًا وَ لَا اُحْصِيْنَاهُ اَمْدًا هَيْهَاتَ اَنِّي ذَلِكَ وَ اَنْتَ الْمُخْبِرُ فِي كِتَابِكَ النَّاطِقِ وَ اللَّبِي الصَّادِقِ وَ اِنْ تَعَدُّوا نِعْمَةَ اللّٰهِ لَا تُحْصُوْهَا صَدَقَ كِتَابُكَ اللّٰهُمَّ وَ اِنْبَاؤُكَ وَ بَلَّغْتَ اَنْبِيَاؤُكَ وَ رُسُلَكَ مَا اَنْزَلْتَ عَلَيْهِمْ مِنْ وَحْيِكَ وَ سَرَعْتَ لَهُمْ وَ بَهَمَ مِنْ دِيْنِكَ غَيْرَ اَنِّي يَا اِلَهِي اَشْهَدُ بِجَهْدِي وَ جِدِّي وَ مَبْلَغِ طَاعَتِي [طَاعَتِي] وَ وُسْعِي وَ اَقُوْلُ مُؤْمِنًا مُوقِنًا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَ اَلْبَدَ فَيَكُوْنُ مَوْرُوْتًا وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيْكٌ فِي مُلْكِهِ فَيَضَادُّهُ فِيمَا ابْتَدَعَ وَ لَا وَلِيٌّ مِنَ الدُّلِّ فَيُرْفِدُهُ فِيمَا صَنَعَ فَسُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ لَوْ كَانَ فِيْهِمَا اِلَهَةٌ اِلَّا اللّٰهُ لَفَسَدَتَا وَ تَفَطَّرَتَا سُبْحَانَ اللّٰهِ الْوَاحِدِ الْاَحَدِ الصَّمَدِ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُوْلَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ الْحَمْدُ لِلّٰهِ حَمْدًا يُعَادِلُ حَمْدَ مَلَائِكَتِهِ الْمُقَرَّبِيْنَ وَ اَنْبِيَايِهِ الْمُرْسَلِيْنَ وَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيَّ خَيْرَتِهِ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينِ وَ اٰلِهِ الطَّيِّبِيْنَ الطَّاهِرِيْنَ الْمُخْلِصِيْنَ وَ سَلَّمَ پَسْ شُرُوْعِ فَرْمُوْدِ اَنْ حَضَرْتُ دَرِ سَوَالِ وَ اِهْتِمَامِ نَمُوْدِ دَرِ دَعَا وَ اَبْ اَزِ دِيْدِهِ اَيِّ مَبَارَكَشِ جَارِي بُوْدِ پَسْ كَفْتُ: اللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي اُحْشَاكَ كَأَنِّي اَرَاكَ وَ اَسْمِعْنِي بِنِقْوَاكَ وَ لَا تُشَقِّقْنِي بِمَعْصِيَّتِكَ وَ خِزْلِي فِي قَضَائِكَ وَ بَارِكْ لِي فِي قَدْرِكَ حَتَّى لَا اُحِبَّ تَعْجِيْلًا مَا اَخَّرْتَ وَ لَا تَأْخِيْرًا مَا عَجَّلْتَ اللّٰهُمَّ اجْعَلْ غِنَايَ فِي نَفْسِي وَ اَلْيَقِيْنَ فِي قَلْبِي وَ اَلْاِحْلَاصَ فِي عَمَلِي

وَ التَّوَرِّ فِي بَصِيرَةٍ وَ الْبَصِيرَةُ فِي دِينِي وَ مَتَّعْنِي بِجَوَارِحِي وَ اجْعَلْ سَمْعِي وَ بَصْرِي الْوَارِثَيْنِ مِنِّي وَ انصُرْنِي عَلَيَّ مِنْ ظَلَمَنِي وَ ارْنِي فِيهِ
ثَمَارِي وَ مَا رَبِّي وَ اَقْرَبَ بِذَلِكَ عَيْنِي اللَّهُمَّ اكْشِفْ كُرْبَتِي وَ اسْتُرْ عَوْرَتِي وَ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي وَ اخْسَأْ شَيْطَانِي وَ فُكِّ رَهَانِي وَ اجْعَلْ لِي يَا
إِلَهِي الدَّرَجَةَ الْعُلْيَا فِي الْآخِرَةِ وَ الْوَالِي اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كَمَا خَلَقْتَنِي فَجَعَلْتَنِي سَمِيعًا بَصِيرًا وَ لَكَ الْحَمْدُ كَمَا خَلَقْتَنِي فَجَعَلْتَنِي خَلْقًا
[حَيًّا] سَوِيًّا رَحْمَةً بِي وَ قَدْ كُنْتُ عَنْ خَلْقِي غَيِّبًا رَبِّ بِمَا بَرَأْتَنِي فَعَدَلْتَ فِطْرَتِي رَبِّ بِمَا أَنْشَأْتَنِي فَأَحْسَنْتَ صُورَتِي رَبِّ بِمَا أَحْسَنْتَ إِلَيَّ
[بِي] وَ فِي نَفْسِي عَافِيَتِي رَبِّ بِمَا كَلَّمْتَنِي وَ وَفَّقْتَنِي رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَهَدَيْتَنِي رَبِّ بِمَا أَوْلَيْتَنِي وَ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ أَعْطَيْتَنِي رَبِّ بِمَا
أَطْعَمْتَنِي وَ سَقَيْتَنِي رَبِّ بِمَا أَعْنَيْتَنِي وَ أَفْتَيْتَنِي رَبِّ بِمَا أَعْنَيْتَنِي وَ اعْزَزْتَنِي رَبِّ بِمَا أَلْبَسْتَنِي مِنْ سِتْرِكَ الصَّافِي وَ يَسَّرْتَ لِي مِنْ صُنْعِكَ
الْكَافِي صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اعْنِي عَلَيَّ بَوَائِقِ الدُّهُورِ وَ صُرُوفِ اللَّيَالِي وَ الْأَيَّامِ وَ نَجِّنِي مِنْ أَهْوَالِ الدُّنْيَا وَ كُرْبَاتِ الْآخِرَةِ وَ
اكْفِنِي شَرَّ مَا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ فِي الْأَرْضِ اللَّهُمَّ مَا أَخَافُ فَاكْفِنِي وَ مَا أَحْذَرُ فَاقْفِنِي وَ فِي نَفْسِي وَ دِينِي فَاحْرُسْنِي وَ فِي سَفَرِي فَاحْفَظْنِي وَ
فِي أَهْلِي وَ مَالِي فَاخْلُفْنِي وَ فِيمَا رَزَقْتَنِي فَبَارِكْ لِي وَ فِي نَفْسِي فَذَلِّلْنِي وَ فِي أَعْيُنِ النَّاسِ فَعَظِّفْنِي وَ مِنْ شَرِّ الْجَنِّ وَ الْإِنْسِ فَسَلِّمْ لِي وَ
بِذُنُوبِي فَلَا تَفْضَحْنِي وَ بِسِرِّي فَلَا تُخْرِجْنِي وَ بِعَمَلِي فَلَا تَبْتَلِنِي وَ نِعْمَكَ فَلَا تَسْلُبْنِي وَ إِلَيَّ غَيْرُكَ فَلَا تَكِلْنِي إِلَهِي إِلَيَّ مِنْ تَكْلِفِي إِلَيَّ
قَرِيبٍ فَيَقْطَعْنِي أَمْ إِلَى بَعِيدٍ فَيَتَجَهَّمْنِي أَمْ إِلَى الْمُسْتَضْعَفِينَ لِي وَ أَنْتَ رَبِّي وَ مَلِيكُ أَمْرِي أَشْكُو إِلَيْكَ غُزْبَتِي وَ بَعِيدَ دَارِي وَ هَوَانِي
عَلَيَّ مِنْ مَلَكْتِهِ أَمْرِي إِلَهِي فَلَا تُخْلِلْ عَلَيَّ غَضَبَكَ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ غَضَبْتِ عَلَيَّ فَلَا أَبَالِي [سِوَاكَ] سُبْحَانَكَ غَيْرَ أَنْ عَافَيْتَكَ أَوْسَعُ لِي
فَأَسْأَلُكَ يَا رَبِّ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي أَشْرَفَتْ لَهُ الْأَرْضُ وَ السَّمَاوَاتُ وَ كُشِفَتْ [انْكَشَفَتْ] بِهِ الظُّلُمَاتُ وَ صَلَّحَ بِهِ أَمْرُ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ أَنْ
لَا تُمَيِّتَنِي عَلَيَّ غَضَبَكَ وَ لَا تُنْزِلْ بِي سَخَطَكَ لَكَ الْعُتْبَى لَكَ الْعُتْبَى حَتَّى تَرْضَى قَبْلَ ذَلِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبُّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ وَ الْمَشْعَرِ
الْحَرَامِ وَ الْبَيْتِ الْعَتِيقِ الَّذِي أَخْلَلْتَهُ الْبُرْكَهَ وَ جَعَلْتَهُ لِلنَّاسِ أَمْنًا يَا مَنْ عَفَا عَنْ عَظِيمِ الذُّنُوبِ بِحِلْمِهِ يَا مَنْ أَسْبَغَ النَّعْمَاءَ بِفَضْلِهِ يَا مَنْ أَعْطَى
الْجَزِيلَ بِكَرَمِهِ يَا عِدَّتِي فِي شِدَّتِي يَا صَاحِبِي فِي وَحِدَتِي يَا غِيَاثِي فِي كُرْبَتِي يَا وَلِيَّيَّ فِي نِعْمَتِي يَا إِلَهِي وَ إِلَهَ آيَاتِي إِبْرَاهِيمَ وَ
إِسْمَاعِيلَ وَ إِسْحَاقَ وَ يَعْقُوبَ وَ رَبِّ جِبْرَائِيلَ وَ مِيكَائِيلَ [مِيكَالَ] وَ إِسْرَافِيلَ وَ رَبِّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَ آلِهِ الْمُتَّسِّبِينَ وَ مُنْزِلِ التَّوْرَةِ وَ
الْإِنْجِيلِ وَ الزَّبُورِ وَ الْفُرْقَانِ وَ مُنْزَلِ كَهْبِصِ وَ طه وَ يس وَ الْقُرْآنِ الْحَكِيمِ أَنْتَ كَهْفِي حِينَ تُعِينُنِي الْمَذَاهِبُ فِي سَعَتِهَا وَ تَضَيِّقُ بِي
الْبَارِضُ بِرُحْبِهَا [يَمَا رَحُبَتْ] وَ لَوْ لَا رَحْمَتُكَ لَكُنْتُ مِنَ الْهَالِكِينَ وَ أَنْتَ مُقِيلُ عَثْرَتِي وَ لَوْ لَا سِتْرُكَ إِيَّايَ لَكُنْتُ مِنَ الْمَفْضُوحِينَ وَ أَنْتَ
مُؤَيِّدِي بِالنَّصْرِ عَلَيَّ أَعْدَائِي وَ لَوْ لَا نَصْرُكَ إِيَّايَ إِلَى لَكُنْتُ مِنَ الْمَغْلُوبِينَ يَا مَنْ حَصَّ نَفْسَهُ بِالسُّمُومِ وَ الرَّفْعَةَ فَأَوْلِيَاؤُهُ بِعِزِّهِ يَعْزُّونَ يَا مَنْ
جَعَلْتَ لَهُ الْمُلُوكَ نِيرَ الْمَيْدَانِ عَلَى أَعْنَاقِهِمْ فَهُمْ مِنْ سَيِّطَوَاتِهِ خَائِفُونَ يَعْلَمُ خَائِفَتَهُ الْأَعْيُنُ وَ مَا تُخْفِي الصُّدُورُ وَ غَيْبَ مَا تَأْتِي بِهِ الْأَرْزَامُ وَ
الدُّهُورُ يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ كَيْفَ هُوَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ مَا هُوَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ مَا يَعْلَمُهُ إِلَّا هُوَ [يَعْلَمُ مَا يَعْلَمُهُ إِلَّا هُوَ] يَعْلَمُهُ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ كَبَسَ الْأَرْضَ عَلَى
الْمَاءِ وَ سَيَّدَ الْهَوَاءَ بِالسَّمَاءِ يَا مَنْ لَهُ الْأَكْرَمُ الْأَسْمَاءُ يَا ذَا الْمَعْرُوفِ الَّذِي لَا يَنْقَطِعُ أَبَدًا يَا مُقَيِّضَ الرِّكْبِ لِيُوسَفَ فِي الْبَلَدِ الْقَفْرِ وَ مُخْرِجَهُ
مِنَ الْجُبِّ وَ حِيَاحِلَهُ بِعِيدِ الْعُبُودِيَّةِ مَلِكًا يَا زَادَهُ عَلَى يَعْقُوبَ بَعِيدَ أَنْ ابْيَضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ يَا كَاشِفَ الضَّرِّ وَ الْبَلْوَى عَنْ
أَيُّوبَ وَ [يَا] مُمْسِكِ يَدِي إِبْرَاهِيمَ عَنْ ذُبْحِ ابْنِهِ بَعْدَ كِبَرِ سِنِّهِ وَ فَنَاءِ عُمُرِهِ يَا مَنْ اسْتَجَابَ لِزَكَرِيَّا فَوَهَبَ لَهُ يَحْيَى وَ لَمْ يَدْعُهُ فَرْدًا وَ حِيدًا
يَا مَنْ أَخْرَجَ يُونُسَ مِنْ بَطْنِ الْحُوتِ يَا مَنْ فَلَقَ الْبَحْرَ لِيْنِي إِسْرَائِيلَ فَأَنْجَاهُمْ وَ جَعَلَ فِرْعَوْنَ وَ جُنُودَهُ مِنَ الْمُعْرَقِينَ يَا مَنْ أَرْسَلَ الرِّيَّاحَ
مُبَشِّرَاتٍ بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ يَا مَنْ لَمْ يَعْجَلْ عَلَيَّ مِنْ عَصَاهُ مِنْ خَلْفِهِ يَا مَنْ اسْتَنْفَذَ السَّحْرَةَ مِنْ بَعِيدِ طُولِ الْجُحُودِ وَ قَدْ عَدَدُوا فِي نِعْمَتِهِ
يَأْكُلُونَ رِزْقَهُ وَ يَعْبُدُونَ غَيْرَهُ وَ قَدْ حَادُّوهُ وَ نَادُّوهُ وَ كَذَبُوا رُسُلَهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا بَدِيءُ يَا بَدِيعُ [بَدِيعًا] لَا نَدَّ [بَدء] لَكَ يَا دَائِمًا لَا نَفَادَ
لَكَ يَا حَيًّا حِينَ لَا حَيَّ يَا مُحْيِي الْمَوْتَى يَا مَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَيَّ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ يَا مَنْ قَلَّ لَهُ شُكْرِي فَلَمْ يَحْرَمْنِي وَ عَظَمْتَ خَطِيئَتِي
فَلَمْ يَفْضَحْنِي وَ رَأَيْتَنِي عَلَى الْمَعَاصِي فَلَمْ يَشْهَرْنِي [يَخْذُلْنِي] يَا مَنْ حَفِظْنِي فِي صَعْرِي يَا مَنْ رَزَقْنِي فِي كِبَرِي يَا مَنْ أَيَّدَنِي عِنْدِي لَا
تُحْصِي وَ نِعْمُهُ لَا تُجَازِي يَا مَنْ عَارَضَنِي بِالْخَيْرِ وَ الْإِحْسَانِ وَ عَارَضْتَهُ بِالْإِسَاءَةِ وَ الْعِصْيَانِ يَا مَنْ هَدَانِي لِلْإِيمَانِ مِنْ قَبْلِ أَنْ أَعْرِفَ شُكْرَ
الْإِيمَانِ يَا مَنْ دَعَاؤُهُ مَرِيضًا فَشَفَانِي وَ عَزَبَانَا فَكَسَانِي وَ جَائِعًا فَأَشْبَعَنِي وَ عَطْشَانًا فَارْوَانِي وَ ذَلِيلًا فَاعَزَّنِي وَ جَاهِلًا فَعَرَّفَنِي وَ وَحِيدًا
فَكَثَّرْنِي وَ غَائِبًا فَوَدَّنِي وَ مَقِيلًا فَاعَانَنِي وَ مُتَّصِرًا فَانصَرَّنِي وَ غَيِّبًا فَلَمْ يَسْلُبْنِي وَ أَمْسَكْتُ عَنْ جَمِيعِ ذَلِكَ فَابْتَدَأْنِي فَلَكَ الْحَمْدُ وَ الشُّكْرُ يَا

مَنْ أَقَالَ عَثْرَتِي وَ نَفَسَ كَرْبَتِي وَ أَجَابَ دَعْوَتِي وَ سَتَرَ عَوْرَتِي وَ غَفَرَ ذُنُوبِي وَ بَلَّغَنِي طَلَبَتِي وَ نَصَرَ رَنِي عَلَى عَدُوِّي وَ إِنِ أَعِدَّ نَعْمَكَ وَ مَنَّكَ وَ كَرَاهَتِهِمْ مِنْكَ لَا- أَحْصِيهَا يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الَّذِي مَنَّتَ أَنْتَ الَّذِي أَنْعَمْتَ أَنْتَ الَّذِي أَحْسَنْتَ أَنْتَ الَّذِي أَجْمَلْتَ أَنْتَ الَّذِي أَفْضَلْتَ أَنْتَ الَّذِي أَكْمَلْتَ أَنْتَ الَّذِي رَزَقْتَ أَنْتَ الَّذِي وَقَفْتَ أَنْتَ الَّذِي أَعْطَيْتَ أَنْتَ الَّذِي أَعْنَيْتَ أَنْتَ الَّذِي أَقْنَيْتَ أَنْتَ الَّذِي آوَيْتَ أَنْتَ الَّذِي كَفَيْتَ أَنْتَ الَّذِي هَدَيْتَ أَنْتَ الَّذِي عَصِمْتَ أَنْتَ الَّذِي سَيَّرْتَ أَنْتَ الَّذِي غَفَرْتَ أَنْتَ الَّذِي أَقَلْتَ أَنْتَ الَّذِي مَكَّنْتَ أَنْتَ الَّذِي أَعَزَّزْتَ أَنْتَ الَّذِي أَعْنَتَ أَنْتَ الَّذِي عَضَدْتَ أَنْتَ الَّذِي أَيَّدْتَ أَنْتَ الَّذِي نَصَرْتَ أَنْتَ الَّذِي شَفَيْتَ أَنْتَ الَّذِي عَافَيْتَ أَنْتَ الَّذِي أَكْرَمْتَ تَبَارَكْتَ وَ تَعَالَيْتَ فَلَكَ الْحَمْدُ دَائِمًا وَ لَكَ الشُّكْرُ وَاصِبًا أَبَدًا ثُمَّ أَنَا يَا إِلَهِي الْمُعْتَرِفُ بِذُنُوبِي فَاعْفِرْهَا لِي أَنَا الَّذِي أَسَأْتُ أَنَا الَّذِي أَخْطَأْتُ أَنَا الَّذِي هَمَمْتُ أَنَا الَّذِي جَهَلْتُ أَنَا الَّذِي غَفَلْتُ أَنَا الَّذِي سَهَوْتُ أَنَا الَّذِي اعْتَمَدْتُ أَنَا الَّذِي تَعَمَّدْتُ أَنَا الَّذِي وَعَدْتُ وَ أَنَا الَّذِي أَخْلَفْتُ أَنَا الَّذِي نَكَّثْتُ أَنَا الَّذِي أَفْرَزْتُ أَنَا الَّذِي اعْتَرَفْتُ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَ عِنْدِي وَ أَبْوَاءُ بِذُنُوبِي فَاعْفِرْهَا لِي يَا مَنْ لَا تَضُرُّهُ ذُنُوبُ عِبَادِهِ وَ هُوَ الْعَيْتِيُّ عَنِ طَاعَتِهِمْ وَ الْمَوْفُوقُ مِنْ عَمَلِ صَالِحِيهِمْ بِمَعُونَتِهِ وَ رَحْمَتِهِ فَلَمَّا كَلَّمَكَ الْحَمْدُ إِلَهِي وَ سَيِّدِي إِلَهِي أَمْرَتِي فَعَصَيْتُكَ وَ نَهَيْتَنِي فَارْتَكَبْتُ نَهْيَكَ فَأَصْبَحْتُ لَا ذَا بَرَاءَةٍ لِي فَاعْتَدِرْ وَ لَا ذَا قُوَّةٍ فَانْتَصِرْ فَبِأَيِّ شَيْءٍ أَسِئْتُ تَقْبَلُكَ [أَسِئْتُ تَقْبَلُكَ يَا مَوْلَايَ أَسِئْتُ بِسَمْعِي أَمْ بِبَصِيرَتِي أَمْ بِلِسَانِي أَمْ بِيَدِي أَمْ بِرَجْلِي أَلَيْسَ كُلُّهَا نِعْمَكَ عِنْدِي وَ بِكُلِّهَا عَصَيْتُكَ يَا مَوْلَايَ فَلَكَ الْحُجَّةُ وَ السَّبِيلُ عَلَيَّ يَا مَنْ سَتَرَنِي مِنَ الْآيَاءِ وَ الْأَمْهَاتِ أَنْ يَزُجْرُونِي وَ مِنَ الْعَشَائِرِ وَ الْبِاخْوَانِ أَنْ يُعَيِّرُونِي وَ مِنَ السَّلَاطِينِ أَنْ يُعَاقِبُونِي وَ لَوْ أَطَّلَعُوا يَا مَوْلَايَ عَلَيَّ مَا أَطَّلَعْتَ عَلَيْهِ مِنِّي إِذَا مَا أَنْظَرُونِي وَ لَرَفْضُونِي وَ قَطَعُونِي فَهَذَا يَا إِلَهِي بَيْنَ يَدَيْكَ يَا سَيِّدِي خَاضِعٌ ذَلِيلٌ حَصِيرٌ حَقِيرٌ لَا ذُو بَرَاءَةٍ فَاعْتَدِرْ وَ لَا ذُو قُوَّةٍ فَانْتَصِرْ وَ لَا حُجَّةَ فَاحْتَجَّ بِهَا وَ لَا قَائِلٌ لَمْ أَجْتَرِحْ وَ لَمْ أَعْمَلْ سُوءًا وَ مَا عَسَى الْجُحُودُ وَ لَوْ جَحَدْتُ يَا مَوْلَايَ يَنْفَعُنِي كَيْفَ وَ أَنَّى ذَلِكَ وَ جَوَارِحِي كُلُّهَا شَاهِدَةٌ عَلَيَّ بِمَا قَدْ عَمِلْتُ [عَلِمْتُ وَ عَلِمْتُ يَقِينًا غَيْرَ ذِي شَكٍّ أَنْكَ سَأَلْتَنِي مِنْ عَطَائِمِ الْأُمُورِ وَ أَنْكَ الْحَكَمُ [الْحَكِيمُ الْعَدْلُ الَّذِي لَا- تَجُورُ وَ عَدْلُكَ مُهْلِكِي وَ مِنْ كُلِّ عَدْلِكَ مَهْرَبِي فَإِنْ تَعَدَّيْتَنِي يَا إِلَهِي فَبِذُنُوبِي بَعْدَ حُجَّتِكَ عَلَيَّ وَ إِنِ تَعَفُّ عَنِّي فَبِحِلْمِكَ وَ جُودِكَ وَ كَرَمِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمُسِيئِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْوَجَلِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الرَّاجِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الرَّاغِبِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمُهْلَلِينَ لَا- إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ السَّائِلِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمُسْتَجِبِّينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمُكَبَّرِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ رَبِّي وَ رَبُّ آبَائِي الْأَوَّلِينَ اللَّهُمَّ هَذَا تَنَائِي عَلَيْكَ مُمَجَّدًا وَ إِخْلَاصِي لِتَذَكُّرِكَ مُوَحَّدًا وَ إِفْرَارِي بِالْإِنِّكَ مُعَدَّدًا وَ إِنِ كُنْتُ مُقْرَأُ أُنِّي لَمْ أَحْصِهَا لِكثْرَتِهَا وَ سُبُوغِهَا وَ تَطَاهَرِهَا وَ تَقَادُمِهَا إِلَى حَادِثٍ مَا لَمْ تَزَلْ تَتَعَهَّدُنِي [تَتَعَهَّدُنِي بِهٍ مَعَهَا مُنْذُ خَلَقْتَنِي وَ بَرَأْتَنِي مِنْ أَوَّلِ الْعُمُرِ مِنَ الْإِغْيَاءِ مِنَ [بَعِيدًا] الْفَقْرِ وَ كَشْفِ الضَّرِّ وَ تَسْبِيبِ الْيُسْرِ وَ دَفْعِ الْعُسْرِ وَ تَفْرِيجِ الْكَرْبِ وَ الْعَافِيَةِ فِي الْبِدَنِ وَ السَّلَامَةِ فِي الدِّينِ وَ لَوْ رَفَدَنِي عَلَيَّ قَدْرَ ذِكْرِ نِعْمَتِكَ جَمِيعِ الْعَالَمِينَ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ مَا قَدَّرْتُ وَ لَا هُمْ عَلَيَّ ذَلِكَ تَقَدَّسْتَ وَ تَعَالَيْتَ مِنْ رَبِّ كَرِيمٍ عَظِيمٍ رَحِيمٍ لَا تُحْصِي الْأَوْكَ وَ لَا يُبْلَغُ ثَنَاؤُكَ وَ لَا- تُكَافَى نِعْمَاؤُكَ صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أْتَمِّمْ عَلَيْنَا نِعْمَكَ وَ أَسْئِدْنَا بِطَاعَتِكَ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ تُجِيبُ الْمُضْطَرَّ وَ تَكْشِفُ السُّوءَ وَ تُغِيثُ الْمَكْرُوبَ وَ تَشْفِي السَّقِيمَ وَ تُغْنِي الْفَقِيرَ وَ تَجْبُرُ الْكَسِيرَ وَ تَرْحَمُ الصَّغِيرَ وَ تُعِينُ الْكَبِيرَ وَ لَيْسَ دُونَكَ ظَهِيرٌ وَ لَا فَوْقَكَ قَدِيرٌ وَ أَنْتَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ يَا مُطَلِقَ الْمَكْبَلِ الْأَسِيرِ يَا رَازِقَ الطُّفْلِ الصَّغِيرِ يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ يَا مَنْ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ لَا- وَزِيرَ صِلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَعْطِنِي فِي هَذِهِ الْعَشِيَّةِ أَفْضَلَ مَا أَعْطَيْتَ وَ أَنْتَ أَحَدًا مِنْ عِبَادِكَ مِنْ نِعْمَةٍ تُؤَلِّمُهَا وَ الْآءِ تُجَدِّدُهَا وَ بَلِيَّةٍ تُضَرِّفُهَا وَ كَرْبَةٍ تَكْشِفُهَا وَ دَعْوَةٍ تَسْمَعُهَا وَ حَسَنَةٍ تَتَقَبَّلُهَا وَ سَيِّئَةٍ تَتَغَمَّدُهَا إِنَّكَ لَطِيفٌ بِمَا تَشَاءُ خَبِيرٌ وَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَقْرَبُ مِنْ دُعَايَ وَ أَسْرَعُ مِنْ أَجَابِ وَ أَكْرَمُ مِنْ عَفَا وَ أَوْسَعُ مِنْ أَعْطَى وَ أَسْمَعُ مِنْ سَيْئَلٍ يَا رَحْمَانَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ رَحِيمَهُمَا لَيْسَ كَمِثْلِكَ مَسْئُولٌ وَ لَا- سِوَاكَ مَيَامُولٌ دَعْوَتُكَ فَأَجِبْنِي وَ سَأَلْتُكَ فَأَعْطِنِي وَ رَغِبْتُ إِلَيْكَ فَارْحَمْنِي وَ وَثِقْتُ بِكَ فَجَبِّتْنِي وَ فَرَعْتُ إِلَيْكَ فَكَفَيْتَنِي اللَّهُمَّ فَصِلْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ رَسُولِكَ وَ نَبِيِّكَ وَ عَلَيَّ آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ أَجْمَعِينَ وَ تَمِّمْ لَنَا

نَعْمَاءَكَ وَهَنْئًا عَطَاءَكَ وَ اَكْتَبْنَا لَكَ شَاكِرِينَ وَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ ذَا كِرِيْنٍ اَمِيْنٍ اَمِيْنٍ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ اَللّٰهُمَّ يَا مَنْ مَلَكَ فَصَدَرَ وَ قَدَرَ فَفَقَهَرَ وَ عَصَى فَسْتَرَّ وَ اَشْتَمَعَفَرَ فَغَفَرَ يَا غَايَةَ الطَّالِبِيْنَ الرَّاْغِبِيْنَ وَ مُنْتَهَى اَمَلِ الرَّاْجِيْنَ يَا مَنْ اَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا وَ وَسِعَ الْمُسْتَقْبَلِيْنَ رَافَةً وَ رَحْمَةً وَ حِلْمًا اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ فِي هَذِهِ الْعِشِيَّةِ الَّتِي شَرَفْتَهَا وَ عَظَّمْتَهَا بِمُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَ رَسُوْلِكَ وَ خَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَ اَمِيْنِكَ عَلٰى وَحْيِكَ الْبَشِيْرِ النَّذِيْرِ السَّرَاجِ الْمُنِيْرِ الَّذِي اَنْعَمْتَ بِهِ عَلٰى الْمُسْلِمِيْنَ وَ جَعَلْتَهُ رَحْمَةً لِلْعَالَمِيْنَ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا مُحَمَّدٌ اَهْلٌ لِذَلِكَ مِنْكَ يَا عَظِيْمُ فَصَلِّ عَلَيْهِ وَ عَلٰى اٰلِهِ الْمُتَّحِيْنِيْنَ الطَّاهِرِيْنَ الطَّاهِرِيْنَ اَجْمَعِيْنَ وَ تَعَمَّدْنَا بِعَفْوِكَ عَنَّا فَاِلَيْكَ عَجَبَتِ الْاَصْوَاتُ بِصُوفِ اللُّغَاتِ فَاجْعَلْ لَنَا اَللّٰهُمَّ فِي هَذِهِ الْعِشِيَّةِ نَصِيْبًا مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تَقْسَمُهُ بَيْنَ عِبَادِكَ وَ نُورٍ تَهْدِيْ بِهِ وَ رَحْمَةٍ تَنْشُرُهَا وَ بَرَكَهٍ تُنْزِلُهَا وَ عَافِيَةٍ تُجَلِّلُهَا وَ رِزْقٍ تَبْسِطُهُ يَا اَرْحَمَ الرَّاْحِمِيْنَ اَللّٰهُمَّ اَقْلِبْنَا فِي هَذَا الْوَقْتِ مُنْجِحِيْنَ مُفْلِحِيْنَ مَبْرُوْرِيْنَ غَانِمِيْنَ وَ لَا تَجْعَلْنَا مِنَ الْقَانِطِيْنَ وَ لَا تَحْلِنَا مِنْ رَحْمَتِكَ وَ لَا تَحْرَمْنَا مَا نُوْمَلُّهُ مِنْ فَضْلِكَ وَ لَا تَجْعَلْنَا مِنْ رَحْمَتِكَ مَحْرُوْمِيْنَ وَ لَا لِفَضْلِ مَا نُوْمَلُّهُ مِنْ عَطَايِكَ قَانِطِيْنَ وَ لَا تَرُدَّنَا خَائِبِيْنَ وَ لَا مِنْ بَابِكَ مَطْرُوْدِيْنَ يَا اَجْوَدَ الْاَجْوَدِيْنَ وَ اَكْرَمَ الْاَكْرَمِيْنَ اِلَيْكَ اَقْبَلْنَا مُوقِيْنَ وَ لَبِيْتِكَ الْحَرَامِ اَمِيْنٍ قَاصِدِيْنَ فَاَعِنَّا عَلٰى مَنَاسِكِنَا وَ اَكْمِلْ لَنَا حَاجَنَا وَ اعْفُ عَنَّا وَ عَافِنَا فَقَدْ مَدَدْنَا اِلَيْكَ اَيْدِيْنَا فَهِيَ بِذَلِكَ الْاِعْتِرَافِ مُوسُوْمَةٌ اَللّٰهُمَّ فَاَعِظْنَا فِي هَذِهِ الْعِشِيَّةِ مَا سَأَلْنَاكَ وَ اَكْفِنَا مَا اَسْتَكْفَيْنَاكَ فَلَا كَافِيَ لَنَا سِوَاكَ وَ لَا رَبَّ لَنَا غَيْرُكَ نَافِذٌ فَيُنَافِئُ حُكْمُكَ مُحِيْطٌ بِمَا عَلِمْتَكَ عَيْدٌ فَيُنَافِئُ قَضَاؤُكَ اَقْضِ لَنَا الْخَيْرَ وَ اجْعَلْنَا مِنْ اَهْلِ الْخَيْرِ اَللّٰهُمَّ اَوْجِبْ لَنَا بِجُودِكَ عَظِيْمِ الْبَاجِرِ وَ كَرِيْمِ الدُّخْرِ وَ دَوَامِ الْيُسْرِ وَ اغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا اَجْمَعِيْنَ وَ لَا تُهْلِكْنَا مَعَ الْهَالِكِيْنَ وَ لَا تُصْرِفْ عَنَّا رَافَتِكَ وَ رَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاْحِمِيْنَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنَا فِي هَذَا الْوَقْتِ مِمَّنْ سَأَلَكَ فَاَعْطَيْتَهُ وَ شَكَرَكَ فَزِدْتَهُ وَ تَابَ [تَابَ اِلَيْكَ فَاقْبَلْتَهُ وَ تَوَصَّلَ اِلَيْكَ مِنْ ذُنُوْبِهِ كُلِّهَا فَغَفَرْتَهَا لَهُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْاِكْرَامِ اَللّٰهُمَّ وَ نَفْنَا [وَ وَقَفْنَا] وَ سَدَدْنَا [وَ اعَصَمْنَا] وَ اَقْبَلْ تَضَرُّعَنَا يَا خَيْرَ مَنْ سُوِّلَ وَ يَا اَرْحَمَ مَنْ اسْتُرْحِمَ يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ اِعْمَاضُ الْجُنُوْنِ وَ لَا لَحْظُ الْعِيُوْنِ وَ لَا مَا اسْتَقَرَّ فِي الْمَكْنُوْنِ وَ لَا مَا انْطَوَتْ عَلَيْهِ مُضْمَرَاتُ الْقُلُوْبِ اَلْاَكْلُ ذَلِكَ قَدْ اَحْصَاهُ عِلْمُكَ وَ وَسَّعَهُ حِلْمُكَ سُبْحَانَكَ وَ تَعَالَيْتَ عَمَّا يَقُوْلُ الظَّالِمُوْنَ عَلُوًّا كَبِيْرًا تُسَبِّحُ لَكَ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَ الْاَرْضُوْنَ وَ مَنْ فِيْهِنَّ وَ اِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يَسْبِّحُ بِحَمْدِكَ فَلَكَ الْحَمْدُ وَ الْمَجْدُ وَ عَلُوُّ الْجِدِّ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْاِكْرَامِ وَ الْفَضْلِ وَ الْاِنْعَامِ وَ الْاِيَادِي الْجِسَامِ وَ اَنْتَ الْجَوَادُ الْكَرِيْمُ الرَّءُوْفُ الرَّحِيْمُ اَللّٰهُمَّ اَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ رِزْقِكَ الْحَلَالِ وَ عَافِيِيْ فِي يَدِيْ وَ دِيْنِيْ وَ اَمْرِيْ خَوْفِيْ وَ اَعْتَقْ رَقِيْبِيْ مِنَ النَّارِ اَللّٰهُمَّ لَا تَمَكِّرْ بِيْ وَ لَا تَسْتَدْرِجْنِيْ وَ لَا تَخْدَعْنِيْ وَ اَدْرَأْ عَنِّيْ شَرَّ فَسْفَهَةِ الْجَنِّ وَ الْاِنْسِ پَسِ سِرِّ وَ دِيْدِهِ خُودِ رَا بِيْ سُوِيْ اَسْمَانِ بَلَنْدِ كَرْدِ وَ اَزِ دِيْدِهِ هَايِ مَبَارَكَشِ اَبِ مِي رِيخْتِ مَانَنْدِ دُو مَشَكِ وَ بِيْ صَدَايِ بَلَنْدِ كَفْتِ يَا اَسْمَعَ السَّمَاعِيْنَ يَا اَبْصَرَ النَّاطِرِيْنَ وَ يَا اَسْرَعَ الْحَاسِبِيْنَ وَ يَا اَرْحَمَ الرَّاْحِمِيْنَ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ السَّادَةِ الْمَيَامِيْنَ وَ اَسْأَلُكَ اَللّٰهُمَّ حَاجَتِيْ الَّتِي اِنْ اَعْطَيْتَيِّهَا لَمْ يَضُرَّنِيْ مَا مَنَعْتَنِيْ وَ اِنْ مَنَعْتَنِيْهَا لَمْ يَنْفَعْنِيْ مَا اَعْطَيْتَنِيْ اَسْأَلُكَ فَكَأَنَّكَ رَقِيْبِيْ مِنَ النَّارِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ وَ خَدَكَ لَا شَرِيْكَ لَكَ لَكَ الْمُلْكُ وَ لَكَ الْحَمْدُ وَ اَنْتَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ يَا رَبُّ يَا رَبُّ پَسِ مَكْرَمِيْ كَفْتِ يَا رَبِّ وَ كَسَانِيْ كِيْ كِيْ دُوْرِ اَنْ حَضَرْتِ بُوْدَنْدِ تَمَامِ كُوْشِ دَادِهْ بُوْدَنْدِ بِهْ دَعَايِ اَنْ حَضَرْتِ وَ اِكْتَفَا كَرْدِهْ بُوْدَنْدِ بِهْ اَمِيْنِ كَفْتَنْ پَسِ صَدَاهَايْشَانِ بَلَنْدِ شُدْ بِهْ گَرِيْسْتَنْ بَا اَنْ حَضَرْتِ تَا غُرُوْبِ كَرْدِ اَفْتَابِ وَ بَارِ كَرْدَنْدِ وَ رَوَانِهْ جَانِبِ مَشْعَرِ الْحَرَامِ شَدَنْدِ مَوْلَفِ گُوِيْدِ كِهْ: كَفَعْمِيْ دَعَايِ عَرَفِهْ اِمَامِ حَسِيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامِ رَا دَرِ بَلَدِ الْاَمِيْنِ تَا اِيْنِجَا نَقْلِ فَرْمُوْدِهْ وَ عِلَامِهْ مَجْلِسِيْ دَرِ زَادِ الْمَعَادِ اِيْنِ دَعَايِ شَرِيْفِ رَا مُوَاْفِقِ رُوَايْتِ كَفَعْمِيْ اِيْرَادِ نَمُوْدِهْ وَ لَكِنْ سِيْدِ بَنْ طَاوُوْسِ دَرِ اِقْبَالِ بَعْدِ اَزِ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اِيْنِ زِيَادَتِيْ رَا ذَكْرِ فَرْمُوْدِهْ اِلٰهِيْ اَنَا الْفَقِيْرُ فِيْ غِنَايِ فَكَيْفَ لَا اَكُوْنُ فَقِيْرًا فِيْ فَقْرِيْ اِلٰهِيْ اَنَا الْجَاهِلُ فِيْ عِلْمِيْ فَكَيْفَ لَا اَكُوْنُ جَهُوْلًا فِيْ جَهْلِيْ اِلٰهِيْ اِنَّ اِخْتِلَافَ تَدْبِيْرِكَ وَ سُرْعَةَ طَوَاءِ مَقَادِيْرِكَ مَنَعَا عِبَادَكَ الْعَارِفِيْنَ بِكَ عَنِ السُّكُوْنِ اِلٰى عَطَاءِ وَ الْاِيْسِ مِنْكَ فِيْ بِلَاءِ اِلٰهِيْ مَنِيْ مَا يَلِيْقُ بِلُوْمِيْ وَ مِنْكَ مَا يَلِيْقُ بِكَرَمِكَ اِلٰهِيْ وَ صِيْفَتْ نَفْسُكَ بِاللُّطْفِ وَ الرَّاْفَةِ لِيْ قَبْلَ وَجُوْدِ ضَعْفِيْ اَفْتَمَنْعَنِيْ مِنْهُمَا بَعْدَ وَجُوْدِ ضَعْفِيْ اِلٰهِيْ اِنْ ظَهَرْتِ الْمَحَاسِنُ مَنِيْ فَبِقُضْمِكَ وَ لَكَ اَلْمِنَّةُ عَلَيَّ وَ اِنْ ظَهَرْتِ الْمَسَاوِيْ مَنِيْ فَبِعِدْلِكَ وَ لَكَ الْحُجَّةُ عَلَيَّ اِلٰهِيْ كَيْفَ تَكَلَّمْتِ لِيْ وَ قَدْ تَكَلَّمْتِ لِيْ [تَوَكَّلْتُ وَ كَيْفَ اَضَامَ وَ اَنْتَ النَّاصِرُ لِيْ اَمْ كَيْفَ اَحِيْبٌ وَ اَنْتَ الْحَفِيْؤُ بِيْ هَا اَنَا اَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ بِفَقْرِيْ اِلَيْكَ وَ كَيْفَ اَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ بِمَا هُوَ مَخَالٌ اَنْ يَصَلَ اِلَيْكَ اَمْ كَيْفَ اَشْكُو اِلَيْكَ حَالِيْ وَ هُوَ لَا يَخْفَى عَلَيْكَ اَمْ كَيْفَ اَتْرَجِمُ بِمَقَالِيْ وَ هُوَ مِنْكَ بَرَزٌ اِلَيْكَ اَمْ كَيْفَ

تُحِبُّ آمَالِي وَ هِيَ قَدْ وَفَدَتْ إِلَيْكَ أَمْ كَيْفَ لَا تُحَسِّنُ أحوَالِي وَ بِكَ قَامَتْ إِلَهِي مَا أَلْفَكَ بِي مَعَ عَظِيمِ جَهْلِي وَ مَا أَرْحَمَكَ بِي مَعَ قَبِيحِ فِعْلِي إِلَهِي مَا أَفْرَيْكَ مِنِّي وَ أَبْعَدَنِي عَنْكَ وَ مَا أَرْأَفَكَ بِي فَمَا الَّذِي يَحْجُبُنِي عَنْكَ إِلَهِي عَلِمْتُ بِاخْتِلَافِ الْأَثَارِ وَ تَنَقُّلَاتِ الْأَطْوَارِ أَنْ مُرَادَكَ مِنِّي أَنْ تَعْرِفَ إِلَيَّ فِي كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى لَا- أَجْهَلَكَ فِي شَيْءٍ إِلَهِي كُلَّمَا أَخْرَسَنِي لَوْمِي أَنْطَقَنِي كَرَمِكَ وَ كُلَّمَا آيَسَنِي أَوْصِيَانِي أَطْمَعْتَنِي مِنْكَ إِلَهِي مَنْ كَانَتْ مَحَاسِنُهُ مَسَاوِي فَكَيْفَ لَا تُكُونُ مَسَاوِيَهُ مَسَاوِي وَ مَنْ كَانَتْ حَقَائِقُهُ دَعَاوِي فَكَيْفَ لَا تُكُونُ دَعَاوِيَهُ إِلَهِي حُكْمُكَ النَّافِذُ وَ مَشِيئَتُكَ الْقَاهِرَةُ لَمْ يَثْرَكَ لِي مَقَالٌ مَقَالًا وَ لَا لِي حَالٌ حَالًا إِلَهِي كَمْ مِنْ طَاعَةٍ بَيْنَيْهَا وَ حَالَةٍ شَيْدَتْهَا هَدَمَ اعْتِمَادِي عَلَيْهَا عَدْلُكَ بَلْ أَقَالِنِي مِنْهَا فَضْلُكَ إِلَهِي إِنَّكَ تَعْلَمُ أَنِّي وَ إِنْ لَمْ تَدْمِ الطَّاعَةُ مِنِّي فِعْلًا جَزْمًا فَقَدْ دَامَتْ مَحَبَّةً وَ عَزْمًا إِلَهِي كَيْفَ أَعَزَّمُ وَ أَنْتَ الْقَاهِرُ وَ كَيْفَ لَا- أَعَزَّمُ وَ أَنْتَ الْمَأْمُرُ إِلَهِي تَرَدَّدِي فِي الْأَثَارِ يُوجِبُ بَعْدَ الْمَزَارِ فَاجْمَعْنِي عَلَيْكَ بِخِدْمَتِهِ تَوْصِيَانِي إِلَيْكَ كَيْفَ يُسْتَدَلُّ عَلَيْكَ بِمَا هُوَ فِي وَجُودِهِ مُفْتَقِرٌ إِلَيْكَ أَيْ كَيْفَ لِعَبْدِكَ مِنَ الظُّهُورِ مَا لَيْسَ لَكَ حَتَّى يَكُونَ هُوَ الْمُظْهِرُ لَكَ مَتَى غَبَتْ حَتَّى تَحْتَاجَ إِلَى دَلِيلٍ يَدُلُّ عَلَيْكَ وَ مَتَى بَعُدَتْ حَتَّى تَكُونَ الْأَثَارُ هِيَ الَّتِي تُوصِلُ إِلَيْكَ عَمِيَّتَ عَيْنٍ لَا تَرَكَ عَلَيْهَا رَقِيبًا وَ حَسِرَتْ صِفْقَهُ عَبِيدٌ لَمْ تَجْعَلْ لَهُ مِنْ حُبِّكَ نَصِيبًا إِلَهِي أَمَرْتَ بِالرُّجُوعِ إِلَى الْأَثَارِ فَأَرْجِعْنِي إِلَيْكَ بِكِسْوَةِ الْأَنْوَارِ وَ هِدَايَةِ الْأَسْتَبْصَارِ حَتَّى أَرْجِعَ إِلَيْكَ مِنْهَا كَمَا دَخَلْتَ إِلَيْكَ مِنْهَا مَصُونِ السَّرِّ عَنِ النَّظَرِ إِلَيْهَا وَ مَرْفُوعِ الْهَمِّ عَنِ الْاعْتِمَادِ عَلَيْهَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ إِلَهِي هَذَا ذَلِي ظَاهِرٌ بَيْنَ يَدَيْكَ وَ هَذَا حَالِي لَا يَخْفَى عَلَيْكَ مِنْكَ أَطْلُبُ الْوُصُولَ إِلَيْكَ وَ بِكَ أَسْتَدِلُّ عَلَيْكَ فَاهْدِنِي بِنُورِكَ إِلَيْكَ وَ أَقْمِنِي بِصَدَقِ الْعُبُودِيَّةِ بَيْنَ يَدَيْكَ إِلَهِي عَلَّمْنِي مِنْ عِلْمِكَ الْمَخْزُونِ وَ صَيَّنِي بِسِرِّكَ الْمَصُونِ إِلَهِي حَقَّقْنِي بِحَقَائِقِ أَهْلِ الْقُرْبِ وَ اسْلُكْ بِي مَسْلُكَ أَهْلِ الْجِدْبِ إِلَهِي أَغْنِنِي بِتَدْبِيرِكَ لِي عَنْ تَدْبِيرِي وَ بِاخْتِيَارِكَ عَنِ اخْتِيَارِي وَ أَوْقِنِي عَلَى مَرَاكِرِ اضْطِرَارِي إِلَهِي أَخْرِجْنِي مِنْ ذُلِّ نَفْسِي وَ طَهِّرْنِي مِنْ شَكِّي وَ شِرْكِي قَبْلَ حُلُولِ رَمْسِي بِكَ أَنْتَصِرْ فَأَنْصُرْنِي وَ عَلَيْكَ أَتَوَكَّلُ فَلَا تَكْلِنِي وَ إِيَّاكَ أَسْأَلُ فَلَا- تُخَيِّبْنِي وَ فِي فَضْلِكَ أَرْغَبُ فَلَا- تَحْرَمْنِي وَ بِجَنَابِكَ أَنْتَسِبُ فَلَا- تُبْعِدْنِي وَ بِبَابِكَ أَفُفُ فَلَا تَطْرُدْنِي إِلَهِي تَقَدَّسَ رِضَاكَ أَنْ يَكُونَ لَهُ عِلْمٌ مِنْكَ فَكَيْفَ يَكُونُ لَهُ عِلْمٌ مِنِّي إِلَهِي أَنْتَ الْغَيْبِيُّ بِذَاتِكَ أَنْ يَصِلَ إِلَيْكَ النَّفْعُ مِنْكَ فَكَيْفَ لَا تَكُونُ غَيْبًا عَنِّي إِلَهِي إِنَّ الْقَضَاءَ وَ الْقَدَرَ يُمْنِنِي وَ إِنَّ الْهُوَى بَوَائِقِ الشَّهْوَةِ أَسْرَنِي فَكُنْ أَنْتَ النَّصِيرُ لِي حَتَّى تَنْصُرَنِي وَ تُبْصِرَنِي وَ أَغْنِنِي بِفَضْلِكَ حَتَّى أَسْتَعِينِي بِكَ عَنْ طَلْبِي أَنْتَ الَّذِي أَشْرَفْتَ الْأَنْوَارَ فِي قُلُوبِ أَوْلِيَائِكَ حَتَّى عَرَفُوكَ وَ وَحَدُّوكَ وَ أَنْتَ الَّذِي أَزَلْتَ الْأَغْيَارَ عَنْ قُلُوبِ أَحِبَّائِكَ حَتَّى لَمْ يُحِبُّوا سِوَاكَ وَ لَمْ يَلْجَأُوا إِلَى غَيْرِكَ أَنْتَ الْمُؤَنِّسُ لَهُمْ حَيْثُ أَوْحَشَتْهُمْ الْعَوَالِمُ وَ أَنْتَ الَّذِي هَدَيْتَهُمْ حَيْثُ اسْتَبَانَ لَهُمُ الْمَعَالِمُ مَا ذَا وَحَدَّ مِنْ فَعْدِكَ وَ مَا الَّذِي فَعَدَ مِنْ وَحْدِكَ لَقَدْ حَابَ مَنْ رَضِيَ دُونَكَ بَدَلًا وَ لَقَدْ حَسِرَ مَنْ بَعَى عَنْكَ مُتَحَوِّلاً كَيْفَ يُرْجَى سِوَاكَ وَ أَنْتَ مَا قَطَعْتَ الْإِحْسَانَ وَ كَيْفَ يُطَلَّبُ مِنْ غَيْرِكَ وَ أَنْتَ مَا يَدَلَّتْ عِيَادَةُ الْأَمْتِنَانِ يَا مَنْ أذَاقَ أَحْبَاءَهُ حِلَاوَةَ الْمُؤَانَسَةِ فَقَامُوا بَيْنَ يَدَيْهِ مُتَمَلِّقِينَ وَ يَا مَنْ أَلْبَسَ أَوْلِيَاءَهُ مَلَابِسَ هَيْبَتِهِ فَقَامُوا بَيْنَ يَدَيْهِ مُسْتَغْفِرِينَ أَنْتَ الدَّاكِرُ قَبْلَ الدَّاكِرِينَ وَ أَنْتَ الْبَادِي بِالْإِحْسَانِ قَبْلَ تَوَجُّهِ الْعَابِدِينَ وَ أَنْتَ الْجَوَادُ بِالْعَطَاءِ قَبْلَ طَلْبِ الطَّالِبِينَ وَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ثُمَّ لِمَا وَهَبْتَ لَنَا مِنَ الْمُسْتَقْرَضَةِ مِنْ إِلَهِي أَطْلِبْنِي بِرَحْمَتِكَ حَتَّى أَصِلَ إِلَيْكَ وَ اجْدِبْنِي بِمَنْكَ حَتَّى أَقْبَلَ عَلَيْكَ إِلَهِي إِنْ رَجَائِي لَا يَنْقَطِعُ عَنْكَ وَ إِنْ عَصِيَّتُكَ كَمَا أَنْ خَوْفِي لَا يُزِيلُنِي وَ إِنْ أَطَعْتُكَ فَقَدْ دَفَعْتَنِي الْعَوَالِمَ إِلَيْكَ وَ قَدْ أَوْقَعْنِي عِلْمِي بِكَرَمِكَ عَلَيْكَ إِلَهِي كَيْفَ أَحْيَبُ وَ أَنْتَ أَمَلِي أَمْ كَيْفَ أَهَانُ وَ عَلَيْكَ مُتَكَلِّبِي إِلَهِي كَيْفَ أَسْتَعِزُّ وَ فِي الدُّلَّةِ أَرْكَزْتَنِي أَمْ كَيْفَ لَا أَسْتَعِزُّ وَ إِلَيْكَ نَسَبْتَنِي إِلَهِي كَيْفَ لَا أَفْتَقِرُّ وَ أَنْتَ الَّذِي فِي الْفُقَرَاءِ أَقْمِنْتَنِي أَمْ كَيْفَ أَفْتَقِرُّ وَ أَنْتَ الَّذِي بِجُودِكَ أَغْنَيْتَنِي وَ أَنْتَ الَّذِي لَا- إِلَهَ غَيْرُكَ تَعَرَّفْتُ لِكُلِّ شَيْءٍ فَمَا جَهَلْتُكَ شَيْءٌ وَ أَنْتَ الَّذِي تَعَرَّفْتُ إِلَيَّ فِي كُلِّ شَيْءٍ فَارَأَيْتُكَ ظَاهِرًا فِي كُلِّ شَيْءٍ وَ أَنْتَ الظَّاهِرُ لِكُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ اسْتَوَى بِرَحْمَاتِهِ فَصَارَ الْعَرْشُ غَيْبًا فِي ذَاتِهِ مَحْفَتِ الْأَثَارِ بِالْأَثَارِ وَ مَحْوَتِ الْأَغْيَارِ بِمُحِيطَاتِ أَفلاكِ الْأَنْوَارِ يَا مَنْ احْتَجَبَ فِي سِرَادِقَاتِ عَرْشِهِ عَنْ أَنْ تُدْرِكَهُ الْأَبْصَارُ يَا مَنْ نَجَلَى بِكَمَالِ بَهَائِهِ فَتَحَقَّقَتْ عَظَمَتُهُ الْأَسْتِوَاءَ [مِنَ الْأَسْتِوَاءِ] كَيْفَ تَخْفَى وَ أَنْتَ الظَّاهِرُ أَمْ كَيْفَ تَغِيبُ وَ أَنْتَ الرَّقِيبُ الْحَاضِرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ وَ بِالْجَمَلِ كَسَى كَه تَوْفِيقِ يَابَدُ وَ اَيْنَ رُوزِ رَا دَرِ عَرَفَاتِ بَاشَدِ اِدْعِيهِ وَ اِعْمَالِ بَسِيَارِ دَارِدُ وَ بَهْتَرِينَ اِعْمَالِ دَرِ اَيْنَ رُوزِ دَعَا اِسْتُ وَ دَرِ تَمَامِ اَيَامِ سَالِ اَيْنَ رُوزِ شَرِيفِ بَه جَهْتِ دَعَا اِمْتِيَازِي دَارِدُ وَ دَعَا اَزِ بَرَا دَرِ اِنِ اِمْتِيَازِي دَارِدُ وَ مَرْدَه

بسیار باید کرد و روایت وارده در حال عبد الله بن جنذب رحمه الله علیه در موقف عرفات و دعای او برای برادران مؤمن خود مشهور است و روایت زید نرسی در حال ثقه جلیل القدر معاویه بن وهب در موقف و دعای او در حق یک یک از اشخاصی که در آفاق بودند و روایت او از حضرت صادق علیه السلام در فضیلت این کار شایسته ملاحظه و دیدار است و رجای واثق از برادران دینی آنکه اقتدا به این بزرگواران نموده و مؤمنین را در دعا بر خود ایثار نموده و این گنه کار روسیاه را یکی از آن اشخاص شمرده و در حال حیات و ممات از دعای خیر فراموشم نفرمایند و بخوان در این روز زیارت جامعه سوم را و در آخر روز عرفه بخوان یا رَبِّ إِنَّ دُنُوبِي لَا تَضُرُّكَ وَإِنَّ مَغْفِرَتَكَ لِي لَا تَنْقُصُكَ فَأَعْطِنِي مَا لَا يَنْقُصُكَ وَاغْفِرْ لِي مَا لَا يَضُرُّكَ وَ اِيضاً بِخَوَانِ اللّٰهُمَّ لَا تَحْرِمْنِي خَيْرَ مَا عِنْدَكَ لِشَرِّ مَا عِنْدِي فَإِنْ أَنْتَ لَمْ تَرْحَمْنِي بَتَّعِي وَ نَصَبِي فَلَا تَحْرِمْنِي أَجْرَ الْمُصَابِ عَلَيَّ مُصَيَّبِيَّتِهِ مُؤَلَّفٌ كَوَيْدٍ كَه: سید بن طاووس در ضمن ادعیه روز عرفه فرموده که چون نزدیک شود غروب آفتاب بگو: بِسْمِ اللّٰهِ وَ بِاللّٰهِ وَ شَيْبَانَ اللّٰهِ وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الدَّعَاءُ وَ اِيْن هَمَان دَعَايِ عَشْرَاتِ اسْتِ كِه سَابِقِ كِزْدَشْتِ پَس شَايِسْتِه اسْتِ دَعَايِ عَشْرَاتِ رَا كِه دَر هَر صَبْحِ وَ شَامِ مَسْتَحَبِ اسْتِ خَوَانْدَنِ اَن دَر اَخْر رُوزِ عَرْفِه تَرْكِ نَكْنَنْدِ وَ اِيْن اذْكَارِ عَشْرَاتِي رَا كِه كَفْعَمِي نَقْل كَرْدِه هَمَان اذْكَارِ اَخْر دَعَايِ عَشْرَاتِ اسْتِ كِه سَيِد نَقْل فرموده

شب دهم از لیالی متبرکه و از آن چهار شبی است که احیای آنها مندوب است

و درهای آسمان در این شب باز است و سنت است در آن زیارت امام حسین علیه السلام و دعای یا دائم الفضل علی البریه که در شب جمعه گذشت

روز دهم روز عید قربان است و بسیار روز شریفی است و اعمال آن چند چیز است

اول

غسل است که در این روز سنت مؤکد است و بعضی از علما واجب دانسته‌اند

دوم

نماز عید است به همان نحو که در عید فطر ذکر شد لکن در این روز مستحب است که افطار بعد از نماز از گوشت قربانی شود

سوم

خواندن دعاهایی که وارد شده پیش از نماز عید و بعد از آن و در اقبال ذکر شده و شاید بهترین دعاهای این روز دعای چهل و هشتم صحیفه کامله باشد که اول آن اللّٰهُمَّ هَذَا يَوْمٌ مُّبَارَكٌ اسْتِ پَس اَن رَا بِخَوَانْدِ وَ دَعَايِ چَهْلِ وَ شَشْمِ يَا مَنْ يَرْحَمُ مَنْ لَا يَرْحَمُهُ الْعِبَادُ رَا نِيْزِ بِخَوَانْدِ

چهارم

خواندن دعای ندبه است که بعد از این خواهد آمد إن شاء الله تعالی

پنجم

قربانی است که سنت مؤکد است

ششم

خواندن تکبیرات است برای کسی که در منی باشد عقیب پانزده نماز که اولش نماز ظهر روز عید است و آخرش نماز صبح روز سیزدهم و کسانی که در سایر شهرها هستند بخوانند عقیب ده نماز از ظهر روز عید تا صبح دوازدهم و تکبیرات موافق روایت صحیح در کافی این است: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ عَلَيَّ مَا هَدَانَا اللَّهُ أَكْبَرُ عَلَيَّ مَا رَزَقَنَا مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَيَّ مَا أَوْلَانَا وَمُسْتَحَبَّ اسْتِكْرَارِ اِيْنِ تَكْبِيْرَاتِ عَقِيْبِ نَمَازَهَا بِه قَدْرِ اِمْكَانِ وَ خَوَانْدِنِ بَعْدِ اَزِ نَوَافِلِ

روز پانزدهم

سنه ۲۱۲ ولادت حضرت امام علی نقی علیه السلام واقع شده

شب هیجدهم شب عید غدیر

و شب با شرافتی است سید در اقبال دوازده رکعت نماز به یک سلام به کیفیتی مخصوص برای این شب با دعایی نقل کرده است

روز هیجدهم روز عید غدیر

اشاره

و عید الله الأكبر و عید آل محمد علیهم السلام است و عظیم‌ترین اعیاد است و مبعوث نفرموده حق تعالی پیغمبری را مگر آنکه عید کرده است این روز را و حرمت آن را دانسته است و نامش در آسمان روز عهد معهود است و نامش در زمین روز میثاق مأخوذ و جمع مشهود است و روایت است که: از حضرت صادق علیه السلام پرسیدند که آیا مسلمانان را عیدی هست غیر از جمعه و اضحی و فطر فرمود بلی عیدی هست که از همه حرمتش بیشتر است راوی گفت کدام عید است فرمود که آن روزی است که نصب کرد حضرت رسول صلی الله علیه و آله امیر المؤمنین علیه السلام را به خلافت خود و فرمود که هر که من مولی و آقای اویم پس علی مولی و آقا و پیشوای او است و آن روز هیجدهم ذی الحجه است راوی گفت که چه کار در آن روز باید کرد فرمود که باید روزه بدارید و عبادت کنید و محمد و آل محمد علیهم السلام را یاد کنید و بر ایشان صلوات بفرستید و وصیت کرد رسول خدا صلی الله علیه و آله امیر المؤمنین علیه السلام را که این روز را عید گردانند و هر پیغمبری وصی خود را وصیت می‌کرد که این روز را عید گردانند و در حدیث ابن ابی نصر بزنطی است از حضرت رضا علیه السلام که فرمود: ای پسر ابی نصر هر کجا که باشی سعی کن که روز غدیر نزد قبر مطهر حضرت امیر المؤمنین علیه السلام حاضر شوی به درستی که خدا در این روز می‌آمرزد از هر مرد مؤمن و زن مؤمنه گناه شصت ساله ایشان را و در این روز آزاد می‌کند از آتش جهنم دو برابر آنچه آزاد کرده است در ماه رمضان و شب قدر و شب فطر و یک درهم که در این روز به برادران مؤمن بدهی برابر است با هزار درهم که در اوقات دیگر بدهی و احسان کن در این روز به برادران مؤمن خود و شاد گردان هر مرد مؤمن و زن مؤمنه را به خدا قسم که اگر مردم فضیلت این روز را بدانند

چنانکه باید هر آینه هر روز ده مرتبه ملائکه با ایشان مصافحه کنند و بالجمله تعظیم این روز شریف لازم و اعمال آن چند چیز است

اول

روزه که کفاره شصت سال گناه است و در خبری است که: برابر است با روزه عمر دنیا و معادل است با صد حج و صد عمره

دوم

غسل

سوم

زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و سزاوار است که انسان هر کجا باشد سعی کند که خود را به قبر مطهر آن حضرت برساند و از برای آن جناب در این روز سه زیارت مخصوصه نقل شده که یکی از آنها زیارت معروفه به امین الله است که از نزدیک و دور خوانده می‌شود و آن از زیارات جامعه مطلقه است نیز و در باب زیارات بیاید ان شاء الله تعالی

چهارم

بخواند تعویذی را که سید در اقبال از حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله روایت کرده

پنجم

دو رکعت نماز کند و به سجده رود و صد مرتبه شکر خدا کند پس سر از سجده بردارد و بخواند اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدَ وَحَيْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَأَنَّكَ وَاحِدٌ أَحَدٌ صَمَدٌ لَمْ تَلِدْ وَلَمْ تُوَلَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَكَ كُفُؤًا أَحَدٌ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ يَا مَنْ هُوَ كُلُّ يَوْمٍ فِي شَأْنٍ كَمَا كَانَ مِنْ شَأْنِكَ أَنْ تَفَضَّلْتَ عَلَيَّ بِأَنْ جَعَلْتَنِي مِنْ أَهْلِ إِجَابَتِكَ وَأَهْلِ دِينِكَ وَأَهْلِ دَعْوَتِكَ وَوَفَّقْتَنِي لِذَلِكَ فِي مُبْتَدَأِ خَلْقِي تَفَضُّلاً مِنْكَ وَكَرَمًا وَجُودًا ثُمَّ أَرَدَدْتَ الْفَضْلَ فَضْلاً وَالْجُودَ جُودًا وَالْكَرَمَ كَرَمًا رَأْفَةً مِنْكَ وَرَحْمَةً إِلَيَّ أَنْ جَدَدْتَ ذَلِكَ الْعَهْدَ لِي تَجْدِيدًا بَعْدَ تَجْدِيدِكَ خَلْقِي وَكُنْتُ نَسِيًّا مَنْسِيًّا نَاسِيًّا سَاهِيًّا غَافِلًا فَاتَّمَمْتَ نِعْمَتَكَ بِأَنْ ذَكَرْتَنِي ذَلِكَ وَمَنْنْتَ بِهِ عَلَيَّ وَهَدَيْتَنِي لَهُ فَلْيَكُنْ مِنْ شَأْنِكَ يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ أَنْ تَتِمَّ لِي ذَلِكَ وَلَا تَسْلُبْنِيهِ حَتَّى تَتَوَفَّأَنِي عَلَى ذَلِكَ وَأَنْتَ عَنِّي رَاضٍ فَبِإِنَّكَ أَحَقُّ الْمُتَمَعِّمِينَ أَنْ تُتِمَّ نِعْمَتِكَ عَلَيَّ اللَّهُمَّ سَمِّعْنَا وَأَطْعِمْنَا وَأَجْنِبْنَا دَاعِيَةَكَ بِمَنْكَ فَلَمَكَ الْحَمْدُ غُفْرَانُكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَحَيْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِرَسُولِهِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَصَدَقْنَا وَأَجْنِبْنَا دَاعِيَةَ اللَّهِ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فِي مَوَالِدِ مَوْلَانَا وَمَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَبْدِ اللَّهِ وَأَخِي رَسُولِهِ وَالصَّدِيقِ الْأَكْبَرِ وَالْحُجَّةِ عَلَيَّ بِرَبِّيهِ الْمُؤَيَّدِ بِهِ نَبِيِّهِ وَدِينِهِ الْحَقِّ الْمُبِينِ عَلَمًا لِتَدِينِ اللَّهِ وَخَازِنًا لِعِلْمِهِ وَعَيْبَةً غَيْبِ اللَّهِ وَمَوْضِعَ سِرِّ اللَّهِ وَأَمِينَ اللَّهِ عَلَيَّ خَلْقِهِ وَشَاهِدَهُ فِي بَرِيَّتِهِ اللَّهُمَّ رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ فَإِنَّا يَا رَبَّنَا بِمَنْكَ وَطُفِّكَ أَجْبَنَّا دَاعِيَةَكَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ وَصَدَقْنَا وَمَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ وَكَفَرْنَا بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ فَوَلَّنَا مَا تَوَلَّيْنَا وَاحْشُرْنَا مَعَ أُمَّتِنَا فَإِنَّا بِهِمْ مُؤْمِنُونَ مُوقِنُونَ وَلَهُمْ مَسْئَلُونَ آمَنَّا بِسِرِّهِمْ وَعَلَانِيَتِهِمْ وَشَاهِدِهِمْ وَغَائِبِهِمْ وَحَيْثِهِمْ وَمَنْبِهِمْ وَرَضِينَا بِهِمْ أُمَّةً وَقَادَةً وَسَادَةً وَحَسْبُنَا بِهِمْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ اللَّهِ دُونَ خَلْقِهِ لَا

تَبَتَّغِي بِهِمْ يَدَلَا وَلَا تَتَّخِذْ مِنْ دُونِهِمْ وَلِيحِيَهُ وَبَرِّئْنَا إِلَى اللَّهِ مِنْ كُلِّ مَنْ نَصَبَ لَهُمْ حَرْبًا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ مِنَ الْأُولَيْنِ وَالْآخِرِينَ وَكَفَرْنَا بِالْحَبِيبِ وَالطَّاغُوتِ وَالْأَوْثَانِ الْأَرْبَعَةِ وَأَشْيَاعِهِمْ وَأَتْبَاعِهِمْ وَكُلِّ مَنْ وَالَاهُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ مِنْ أَوْلِ الدَّهْرِ إِلَى آخِرِهِ اللَّهُمَّ إِنَّا نُشْهِدُكَ أَنَّا نَدِينُ بِمَا دَانَ بِهِ مُحَمَّدٌ وَآلُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَقَوْلُنَا مَا قَالُوا وَدِينُنَا مَا دَانُوا بِهِ مَا قَالُوا بِهِ قُلْنَا وَمَا دَانُوا بِهِ دِنًا وَمَا أَنْكَرُوا أَنْكَرْنَا وَمَنْ وَالُوا وَالَيْنَا وَمَنْ عَادُوا عَادَيْنَا وَمَنْ لَعَنُوا لَعْنَا وَمَنْ تَبَرَّءُوا مِنْهُ تَبَرَّأْنَا مِنْهُ وَمَنْ تَرَحَّمُوا عَلَيْهِ تَرَحَّمْنَا عَلَيْهِ آمَنَّا وَسَلَّمْنَا وَرَضِينَا وَاتَّبَعْنَا مَوَالِينَا صِلَاوَاتِ اللَّهِ عَلَيْهِمُ اللَّهُمَّ فَتَمِّمْ لَنَا ذَلِكَ وَلَا تَسْلُبْنَاهُ وَاجْعَلْهُ مُسْتَقَرًّا ثَابِتًا عِنْدَنَا وَلَا تَجْعَلْهُ مُسْتَعَارًا وَآخِينَا مَا أَحْبَبْنَا عَلَيْهِ وَآمَنَّا إِذَا آمَنَّا عَلَيْهِ آلُ مُحَمَّدٍ أَثْمَنَّا فِيهِمْ نَأْتُمْ وَإِيَّاهُمْ نُوَالِي وَعَدُوَّهُمْ عَدُوُّ اللَّهِ نُعَادِي فَاجْعَلْنَا مَعَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ فَإِنَّا بِبَدْلِكَ رَاضُونَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس باز به سجده رود و صد مرتبه الحمد لله و صد مرتبه شکر لله بگوید و روایت شده که هر که این عمل را به جا آورد ثواب کسی داشته باشد که در روز عید غدیر نزد حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله حاضر شده باشد و با آن حضرت بیعت کرده باشد بر ولایت الخیر و بهتر آنکه این نماز را نزدیک به زوال گزارد که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در آن ساعت امیر المؤمنین علیه السلام را در غدیر خم به امامت و خلافت برای مردم نصب فرمود و در رکعت اول قدر و در دوم توحید بخواند

ششم

غسل کند و دو رکعت نماز کند پیش از زوال به نیم ساعت در هر رکعت حمد یک مرتبه و قل هو الله أحد ده مرتبه و آیه الکرسی ده مرتبه و انا أنزلناه ده مرتبه بخواند که مقابل صد هزار حج و صد هزار عمره و باعث برآوردن خداوند کریم است حوائج دنیا و آخرت او را به آسانی و عافیت و مخفی نماند که در اقبال در ذکر این نماز سوره قدر مقدم بر آیه الکرسی ذکر شده و علامه مجلسی در زاد المعاد متابعت اقبال نموده و قدر را مقدم داشته چنانکه احقر نیز در کتب دیگر چنین کرده‌ام لکن فعلا آنچه تتبع کردم آیه الکرسی را مقدم بر قدر بیشتر دیدم و احتمال آنکه در اقبال سهوی شده از قلم مبارک سید یا ناسخین در این نماز هم در عدد حمد و هم در مقدم داشتن قدر بر آیه الکرسی و یا آنکه این عمل مستقلی باشد غیر از آن نماز خیلی بعید است و الله تعالی العالم و بهتر آنکه بعد از این نماز این دعا را بخواند رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُدْعَى بِطَوْلِهِ

هفتم

بخواند دعای ندبه را

هشتم

بخواند این دعا را که سید بن طاووس از شیخ مفید نقل کرده: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَعَلِيٍّ وَلِيِّكَ وَالشَّانِ وَالْقَدْرِ الَّذِي خَصَّصْتَهُمَا بِهِ دُونَ خَلْقِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَأَنْ تُبَدِّدَ بِهِمَا فِي كُلِّ خَيْرٍ عَاجِلٍ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْأَثَمَةِ الْقَادَةِ وَالِدُعَاةِ السَّادَةِ وَالنُّجُومِ الزَّاهِرَةِ وَالْأَعْلَامِ الْبَاهِرَةِ وَسَاسِيَةِ الْعِبَادِ وَأَرْكَانِ الْبِلَادِ وَالنَّاقَةِ الْمُرْسَلَةِ وَالسَّفِينَةَ النَّاجِيَةَ الْجَارِيَةَ فِي اللَّجَجِ الْعَامِرَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ حُزَّانِ عِلْمِكَ وَأَرْكَانِ تَوْحِيدِكَ وَدَعَائِمِ دِينِكَ وَمَعَادِنِ كَرَامَتِكَ وَصِهْرِ قُوَّتِكَ مِنْ بَرِّيَّتِكَ وَخَيْرِيَّتِكَ مِنْ خَلْقِكَ الْأَتْقِيَاءِ الْأَنْقِيَاءِ النَّجْبَاءِ الْأَبْرَارِ وَالْبَابِ الْمُبْتَلَى بِهِ النَّاسُ مَنْ آتَاهُ نَجَا وَمَنْ أَبَاهُ هَوَى اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَهْلِ الذِّكْرِ الَّذِينَ أَمَرْتَ بِمَسِيحَاتِهِمْ وَذَوَى الْقُرْبَى الَّذِينَ أَمَرْتَ بِمَوَدَّتِهِمْ وَفَرَضْتَ حَقَّهُمْ وَجَعَلْتَ الْجَنَّةَ مَعَادَ مَنْ اِقْتَصَّ آثَارَهُمُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا أَمَرُوا بِطَاعَتِكَ وَنَهَوْا عَنْ مَعْصِيَتِكَ وَدَلُّوا عِبَادَكَ عَلَيَّ وَخَوِّدَايَتِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي

أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَنَجِيِّكَ وَصِدِّيقِ الْأَكْبَرِ وَفَوْزِكَ وَأَمِينِكَ وَرَسُولِكَ إِلَى خَلْقِكَ وَبِحَقِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَبِعُسُوبِ الدِّينِ وَقَائِدِ الْعُرَى الْمُحَجَّبِينَ الْوَصِيِّ الْوَفِيِّ وَالصَّدِيقِ الْأَكْبَرِ وَالْفَارُوقِ بَيْنَ الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ وَالشَّاهِدِ لَكَ وَالِدَّالِّ عَلَيْكَ وَالصَّادِعِ بِأَمْرِكَ وَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِكَ لَمْ تَأْخُذْهُ فِيكَ لَوْمَةٌ لَأَنْتُمْ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَنِي فِي هَذَا الْيَوْمِ الَّذِي عَقَدْتَ فِيهِ لَوْلِيكَ الْعَهْدَ فِي أَعْنَاقِ خَلْقِكَ وَأَكْمَلْتَ لَهُمُ الدِّينَ مِنَ الْعَارِفِينَ بِحُرْمَتِهِ وَالْمُقَرَّرِينَ بِفَضْلِهِ مِنْ عَتَقَائِكَ وَطَلْقَائِكَ مِنَ النَّارِ وَلَا تُسَمِّتْ بِي حَاسِدِي النَّعْمِ اللَّهُمَّ فَكَمَا جَعَلْتَهُ عِيدَكَ الْأَكْبَرَ وَسَمَّيْتَهُ فِي السَّمَاءِ يَوْمَ الْعَهْدِ الْمَعْهُودِ وَفِي الْأَرْضِ يَوْمَ الْمِيثَاقِ الْمَأْخُودِ وَالْجَمْعِ الْمَسْتُولِ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَقْرِرْ بِهِ عُيُونَنَا وَاجْمَعْ بِهِ شَمْلَنَا وَلَا تُضِلَّنَا بَعِيدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَاجْعَلْنَا لِأَنْعَمِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَزَّفَنَا فَضْلَ هَذَا الْيَوْمِ وَبَصَّرَنَا حُرْمَتَهُ وَكَرَّمَنَا بِهِ وَشَرَّفَنَا بِمَعْرِفَتِهِ وَهَدَانَا بِنُورِهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيَّ كَمَا وَعَدْتَنِي وَعَلَى عِتْرَتِكَ يَا عَلِيَّ مُجِيبِكُمْ يَا مَنْ أَوْفَى السَّلَامُ مَا بَقِيَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَبِكَمَا أَتَوَّجَّهُ إِلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ فِي نَجَاحِ طَلِبَتِي وَقَضَاءِ حَوَائِجِي وَتَيْسِيرِ أُمُورِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَلْعَنَ مَنْ جَحَدَ حَقَّ هَذَا الْيَوْمِ وَأَنْكَرَ حُرْمَتَهُ فَصَدَّ عَنْ سَبِيلِكَ لِطَفَاءِ نُورِكَ فَأَبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ اللَّهُمَّ فَرِّجْ عَنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَاكْشِفْ عَنْهُمْ وَبِهِمْ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ الْكُرْبَاتِ اللَّهُمَّ ائْمِلْ الْأَرْضَ بِهِمْ عَيْدًا كَمَا مَلَأْتَ ظُلْمًا وَجُورًا وَأَنْجِزْ لَهُمْ مَا وَعَدْتَهُمْ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ وَ إِنْ تَبَوَّأَتْ بَخَوَانِدِ دَعَايَاهُ مَبْسُوطَةً رَأَى كَيْفَ سَيِّدِ دَرِاقِبِ رَوَايَتِ كَرْدَه

نهم

آنکه چون مؤمنی را ملاقات کند این تهنیت را بگوید: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَنَا مِنَ الْمُتَمَسِّكِينَ بِوِلَايَةِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَأْتَمَةِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَ نَزَّ بِخَوَانِدِ الْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي أَكْرَمَنَا بِهَذَا الْيَوْمِ وَجَعَلَنَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ بِعَهْدِهِ إِنَّا وَ مِيثَاقِهِ الَّذِي وَاتَّقْنَا بِهِ مِنْ وِلَايَةِ وُلَاةِ أَمْرِهِ وَ الْقَوَامِ بِقِسْطِهِ وَ لَمْ يَجْعَلْنَا مِنَ الْجَاحِدِينَ وَ الْمُكَدِّبِينَ بِيَوْمِ الدِّينِ

دهم

آنکه صد مرتبه بگوید الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ كَمَالَ دِينِهِ وَ تَمَامَ نِعْمَتِهِ بِوِلَايَةِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ بَدَانَ كَهْ دَرِاقِبِ شَرِيفِ از برای پوشیدن جامه‌های نیکو و زینت کردن و بوی خوش استعمال نمودن و شادی کردن و شاد نمودن شیعیان امیر المؤمنین علیه السلام و عفو از تقصیرات ایشان و برآوردن حاجات ایشان و صلح ارحام و توسعه بر عیال و اطعام مؤمنان و افطار دادن روزه داران و مصافحه با مؤمنین و رفتن به زیارت ایشان و تبسم کردن بر رویشان و هدایا فرستادن بر ایشان و شکر الهی به جا آوردن به جهت نعمت بزرگ ولایت و بسیار فرستادن صلوات و اکتار در عبادات و طاعات از برای هر یک فضیلتی عظیم است و یک درهم که کسی در این روز به برادر مؤمن خود بدهد برابر است با صد هزار درهم در غیر این روز و طعام دادن به مؤمنی در این روز مثل طعام دادن به جمیع پیغمبران و صدیقان است و در خطبه حضرت امیر المؤمنین علیه السلام است در روز غدیر که هر که افطار دهد مؤمن روزه‌دار را در شب وقت افطارش مثل آن است که ده فئام را افطار داده باشد شخصی برخاست عرض کرد یا امیر المؤمنین فئام چیست فرمود صد هزار پیغمبر و صدیق و شهید پس چگونه خواهد بود در کثرت فضیلت حال کسی که جمعی از مؤمنین و مؤمنات را کفالت کند پس من ضامن او هستم بر خداوند تعالی امان او را از کفر و فقر إلخ و بالجمله فضیلت این روز شریف زیاده از آن است که ذکر شود و این روز روز قبولی اعمال شیعیان و روز برطرف شدن غمهای ایشان است و این روزی است که حضرت موسی علیه السلام بر ساحران غلبه کرده و خداوند آتش را بر ابراهیم خلیل علیه السلام سرد و سلامت کرده و حضرت موسی علیه السلام یوشع بن نون را وصی خود گردانیده و حضرت عیسی علیه السلام شمعون الصفا را وصی خود قرار داده

و حضرت سلیمان علیه السلام رعیت خود را بر استخلاف آصف بن برخیا اشهاد کرده و جناب رسول خدا صلی الله علیه و آله ما بین اصحاب خود برادری افکنده و لهذا شایسته است در این روز عقد اخوت با اخوان مؤمنین و کیفیت آن به نحوی که شیخ ما در مستدرک و سائل از کتاب زاد الفردوس نقل فرموده چنین است که: بگذارد دست راست خود را بر دست راست برادر مؤمن خود و بگوید: وَ اَخِيَّتِكَ فِي اللَّهِ وَ صَافِيَّتِكَ فِي اللَّهِ وَ صَافِحَتِكَ فِي اللَّهِ وَ عَاهَدْتُ اللَّهَ وَ مَلَائِكَتَهُ وَ كُتُبَهُ وَ رُسُلَهُ وَ أَنْبِيَاءَهُ وَ الْأَنْبِيَاءَ الْمُعْصُومِينَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ عَلَيَّ أَنْيُّ إِنْ كُنْتُ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَ الشَّفَاعَةِ وَ أَذِنَ لِي بِأَنْ أَدْخَلَ الْجَنَّةَ لِي - أَدْخُلُهَا إِلَّا - وَ أَنْتَ مَعِيَ أَنْگَاهِ برادر مؤمن بگوید قَبِلْتُ پس بگوید أَشَقَطْتُ عَنْكَ جَمِيعَ حُقُوقِ الْأَخُوَّةِ مَا خَلَا الشَّفَاعَةَ وَ الدُّعَاءَ وَ الزِّيَارَةَ وَ مَحْدَثَ فَيْضٍ نِيزِ دَرِ خِلَاصِهِ الْأَذْكَارِ صِغَةِ اخوت را قریب به همین نحو ذکر نموده آنگاه فرموده پس قبول نماید طرف مقابل از برای خود یا موکل خود به لفظی که دلالت بر قبول نماید پس ساقط کنند از همدیگر جمیع حقوق اخوت را ما سوی دعا و زیارت

روز بیست و چهارم

اشاره

بنا بر اشهر روزی است که مباحله کرد رسول خدا صلی الله علیه و آله با نصارای نجران و پیش از آنکه خواست مباحله کند عبا بر دوش مبارک گرفت و حضرت امیر المؤمنین و فاطمه و حسن و حسین علیهم السلام را داخل در زیر عبا نمود و گفت: پروردگارا هر پیغمبری را اهل بیته بوده است که مخصوصترین خلق بوده‌اند به او خداوند اینها اهل بیت منند پس از ایشان بر طرف کن شک و گناه را و پاک کن ایشان را پاک کردنی پس جبرئیل نازل شد و آیه تطهیر در شان ایشان آورد پس حضرت رسول صلی الله علیه و آله آن چهار بزرگوار را بیرون برد از برای مباحله چون نگاه نصاری بر ایشان افتاد و حقیقت آن حضرت و آثار نزول عذاب مشاهده کردند جرأت مباحله نمودند و استدعای مصالحه و قبول جزیه نمودند و در این روز نیز حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در حال رکوع انگشتی خود را به سائل داد و آیه إِنَّمَا وَرِثُكُمُ اللَّهُ در شان نازل شد و بالجمله این روز شریفی است و در آن چند عمل وارد است

اول

غسل

دوم

روزه

سوم

دو رکعت نماز و آن مثل روز عید غدیر است در وقت و کیفیت و ثواب و آیه الکرسی که در نماز مباحله است تا هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ است

چهارم

خواندن دعای مباحله که شبیه به دعای سحرهای ماه رمضان است و شیخ و سید هر دو نقل کرده‌اند لکن ما بین روایات آن دو بزرگوار اختلاف کثیر است و من اختیار می‌کنم روایت شیخ را در مصباح فرموده دعای روز مباحله روایت شده با فضیلت آن از حضرت صادق علیه السلام می‌گویی: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ بَهَائِكَ بِأَنْهَاءِهَا وَكُلِّ بَهَائِكَ بِهَيْئِ اللَّهِمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِبَهَائِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جَلَالِكَ بِأَجْلِهِ وَكُلِّ جَلَالِكَ جَلِيلِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَلَالِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جَمَالِكَ بِأَجْمَلِهِ وَكُلِّ جَمَالِكَ جَمِيلِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَمَالِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَظَمَتِكَ بِأَعْظَمِهَا وَكُلِّ عَظَمَتِكَ عَظِيمَةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَظَمَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ نُورِكَ بِأَنْوَرِهِ وَكُلِّ نُورِكَ نَيْرِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِنُورِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ رَحْمَتِكَ بِأَوْسَعِهَا وَكُلِّ رَحْمَتِكَ وَاسِعَةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كَلِمَاتِكَ بِأَتْمَمِهَا وَكُلِّ كَلِمَاتِكَ تَامَةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَلِمَاتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ أَسْمَائِكَ بِأَكْبَرِهَا وَكُلِّ أَسْمَائِكَ كَبِيرَةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِزَّتِكَ بِأَعَزِّهَا وَكُلِّ عِزَّتِكَ عَزِيْزَةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَشِيئَتِكَ بِأَمْسَحِهَا وَكُلِّ مَشِيئَتِكَ مَسْحُورَةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَشِيئَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ قَوْلِكَ بِأَرْضَاهُ وَكُلِّ قَوْلِكَ رَضِيٍّ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقَوْلِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَسَائِلِكَ بِأَحَبِّهَا وَكُلِّهَا إِلَيْكَ حَبِيبِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَسَائِلِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ شَرَفِكَ بِأَشْرَفِهِ وَكُلِّ شَرَفِكَ شَرِيفِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِشَرَفِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ سُلْطَانِكَ بِأَوْجَمِهِ وَكُلِّ سُلْطَانِكَ دَائِمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِسُلْطَانِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مُلْكِكَ بِأَفْخَرِهِ وَكُلِّ مُلْكِكَ فَخْرِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمُلْكِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِلَائِكَ بِأَعْلَاهُ وَكُلِّ عِلَائِكَ عِيَالِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِلَائِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَنِّكَ بِأَقْدَمِهِ وَكُلِّ مَنِّكَ قَدِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَنِّكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ وَإِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا تُجِيبُنِي بِهِ حِينَ أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ بِبَهَاءِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ بِجَلَالِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ رِزْقِكَ بِأَعْمَمِهِ وَكُلِّ رِزْقِكَ عَامِّ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرِزْقِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَطَائِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَطَائِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِخَيْرِكَ بِأَعْجَلِهِ وَكُلِّ خَيْرِكَ عَاجِلِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِخَيْرِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ بِأَفْضَلِهِ وَكُلِّ فَضْلِكَ فَاضِلِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِفَضْلِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَابْعَثْنِي عَلَى الْإِيمَانِ بِكَ وَالتَّصْدِيقِ بِرَسُولِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامِ وَالْوَلَايَةِ لِعَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَالْبِرَاءَةِ مِنْ عَدُوِّهِ وَالْإِيْتِمَامِ بِالْأَنْمَةِ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ فَإِنِّي قَدْ رَضَيْتُ بِذَلِكَ يَا رَبِّ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ فِي الْمَأْوَلِينَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ فِي الْمَأْخِرِينَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ فِي الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ فِي الْمُرْسَلِينَ اللَّهُمَّ أَعْطِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالشَّرَفَ وَالْفَضِيلَةَ وَالذَّرَجَةَ الْكَبِيرَةَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَفَنَعْنِي بِمَا رَزَقْتَنِي وَبَارِكْ لِي فِيمَا آتَيْتَنِي وَاحْفَظْنِي فِي غَيْبَتِي وَكُلِّ غَائِبٍ هُوَ لِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَابْعَثْنِي عَلَى الْإِيمَانِ بِكَ وَالتَّصْدِيقِ بِرَسُولِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَسْأَلُكَ خَيْرَ الْخَيْرِ رِضْوَانِكَ وَالْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ الشَّرِّ سَخَطِكَ وَالتَّارِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاحْفَظْنِي مِنْ كُلِّ مُصِيبَةٍ وَمِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَمِنْ كُلِّ فِتْنَةٍ وَمِنْ كُلِّ عُقُوبَةٍ وَمِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَمِنْ كُلِّ شَرٍّ وَمِنْ كُلِّ مَكْرُوهٍ وَمِنْ كُلِّ

مُصِيبَةٍ وَمِنْ كُلِّ آفَةٍ نَزَلَتْ أَوْ تَنْزُلُ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَقْسِمُ لِي مِنْ كُلِّ سُرُورٍ وَمِنْ كُلِّ بَهْجَةٍ وَمِنْ كُلِّ اسْتِقَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ فَرْجٍ وَمِنْ كُلِّ عَافِيَةٍ وَمِنْ كُلِّ سَلَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ كَرَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ رِزْقٍ وَاسِعٍ حَلَالٍ طَيِّبٍ وَمِنْ كُلِّ نِعْمَةٍ وَمِنْ كُلِّ سِعَةٍ نَزَلَتْ أَوْ تَنْزُلُ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ اللَّهُمَّ إِنْ كَانَتْ ذُنُوبِي قَدْ أَخْلَقَتْ وَجْهِي عِنْدَكَ وَحَالَتْ بَيْنِي وَبَيْنَكَ وَغَيَّرَتْ حَالِي عِنْدَكَ فَإِنِّي أَسْأَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي لَا يُطْفَأُ وَبِوَجْهِ مُحَمَّدٍ حَبِيبِكَ الْمُصِيطَفِيِّ وَبِوَجْهِ وَلِيِّكَ عَلِيِّ الْمُرْتَضَى وَبِحَقِّ أَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ اتَّجَبْتَهُمْ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَغْفِرَ لِي مَا مَضَى مِنْ ذُنُوبِي وَأَنْ تَعْصِمَنِي فِي مَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِي وَأَعُوذُ بِكَ اللَّهُمَّ أَنْ أَعُودَ فِي شَيْءٍ مِنْ مَعَاصِيكَ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي حَتَّى تَتَوَفَّانِي وَأَنَا لَكَ مُطِيعٌ وَأَنْتَ عَنِّي رَاضٍ وَأَنْ تَخْتِمَ لِي عَمَلِي بِأَحْسَنِهِ وَتَجْعَلَ لِي ثَوَابَهُ الْجَنَّةِ وَأَنْ تَفْعَلَ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَهْلَ التَّقْوَى يَا أَهْلَ الْمَغْفِرَةِ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

پنجم

بخواند دعایی که شیخ و سید روایت کرده‌اند بعد از دو رکعت نماز و هفتاد مرتبه استغفار و اول آن الحمد لله رب العالمین است و شایسته است در این روز تصدق و بر فقراء به جهت تاسی به مولای هر مؤمن و مؤمنه امیر المؤمنین علیه السلام و زیارت کردن آن حضرت و انسب خواندن زیارت جامعه است

روز بیست و پنجم روز شریفی است و روزی است که هل آتی در حق اهل بیت نازل شده

به جهت آنکه سه روز روزه گرفتند و افطار خود را به مسکین و یتیم و اسیر دادند و به آب افطار نمودند و شایسته است که شیعیان اهل بیت علیهم السلام در این ایام خصوص در شب بیست و پنجم تاسی به موالی خود نمایند در تصدق به مساکین و ایتام و سعی در اطعام ایشان و این روز را روزه بدارند و چون بعضی علماء این روز را روز مباحله می‌دانند مناسب است زیارت جامعه و دعای مباحله را نیز در این روز بخوانند

روز آخر ذی الحجه

که آخر سال عرب است سید در اقبال موافق یک روایت ذکر کرده که دو رکعت نماز کند در هر رکعت حمد یک مرتبه و ده مرتبه قل هو الله احد و ده مرتبه آیه الکرسی بخواند و بعد از نماز بگوید اللَّهُمَّ مَا عَمِلْتُ فِي هَذِهِ السَّنَةِ مِنْ عَمَلٍ نَهَيْتَنِي عَنْهُ وَ لَمْ تَرْضَهُ وَ نَسَيْتَهُ وَ لَمْ تَنْسَهُ وَ دَعَوْتَنِي إِلَى التَّوْبَةِ بَعْدَ اجْتِرَائِي عَلَيْكَ اللَّهُمَّ فَإِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ مِنْهُ فَاعْفِرْ لِي وَ مَا عَمِلْتُ مِنْ عَمَلٍ يُفَرِّئُنِي إِلَيْكَ فَأَقْبَلْهُ مِنِّي وَ لَا تَقْطَعْ رَجَائِي مِنْكَ يَا كَرِيمٍ. پس چون گفت این را شیطان گوید وای بر من هر چه من تعب کشیدم در حق او در این سال همه را خراب کرد به این کلمات و شهادت دهد سال گذشته برای او که سال خود را به خیر ختم نمود

فصل هفتم در اعمال ماه محرم

اشاره

بدان که این ماه حزن اهل بیت علیهم السلام و شیعیان ایشان است و از حضرت امام رضا علیه السلام روایت است که: چون ماه محرم داخل می‌شد پدرم را کسی خندان نمی‌دید و اندوه و حزن پیوسته بر او غالب می‌شد تا روز دهم چون روز عاشورا می‌شد آن

روز روز مصیبت و حزن و گریه او بود و می‌فرمود امروز روزی است که حسین علیه السلام شهید شده است

شب اول

سید در اقبال برای این شب چند نماز ذکر فرموده اول صد رکعت در هر رکعت حمد و توحید بخواند دوم دو رکعت در رکعت اول حمد و انعام و در دوم حمد و یس سوم دو رکعت در هر رکعت حمد و یازده قل هو الله أحد در روایت است از حضرت رسول صلی الله علیه و آله که هر که در این شب این دو رکعت نماز را به جا آورد و صبحش را که اول سال است روزه بدارد مثل کسی است که تمام سال را مداومت به خیر کرده و در آن سال محفوظ باشد و اگر بمیرد به بهشت برود و نیز سید برای هلال این ماه دعای مبسوطی ذکر فرموده و اگر ممکن شود احیا بدارد این شب را به دعا و نماز و خواندن قرآن

روز اول بدان که اول محرم اول سال است و در آن دو عمل وارد است

اول

روزه است و در روایت ریان بن شیب از حضرت امام رضا علیه السلام مروی است که: هر که در این روز روزه بدارد و خدا را بخواند خداوند دعای او را مستجاب کند چنانکه دعای زکریا را مستجاب نمود

دوم

از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که: حضرت رسول صلی الله علیه و آله روز اول محرم دو رکعت نماز می‌کرد و چون فارغ می‌شد دستها را بلند می‌کرد و این دعا را سه دفعه می‌خواند اللَّهُمَّ أَنْتَ الْإِلَهُ الْقَدِيمُ وَ هَذِهِ سَنَةٌ جَدِيدَةٌ فَأَسْأَلُكَ فِيهَا الْعِصْمَةَ مِنَ الشَّيْطَانِ وَالْقُوَّةَ عَلَى هَذِهِ النَّفْسِ الْأَمَّارَةِ بِالسُّوءِ وَالِاشْتِغَالَ بِمَا يُقَرِّبُنِي إِلَيْكَ يَا كَرِيمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ يَا ذَخِيرَةَ مَنْ لَا ذَخِيرَةَ لَهُ يَا حِزْزَ مَنْ لَا حِزْزَ لَهُ يَا غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ يَا سَيِّدَ مَنْ لَا سَيِّدَ لَهُ يَا كَنْزَ مَنْ لَا كَنْزَ لَهُ يَا حَسَنَ الْبَلَاءِ يَا عَظِيمَ الرَّجَاءِ يَا عِزَّ الضُّعْفَاءِ يَا مُنْفِعَ الْعَرْفَى يَا مُنْجِيَ الْهَلَكَى يَا مُنْعِمُ يَا مُجْمِلُ يَا مُفْضِلُ يَا مُحْسِنُ أَنْتَ الَّذِي سَيَّجَدَ لَكَ سَوَادُ اللَّيْلِ وَ نُورُ النَّهَارِ وَ ضَوْءُ الْقَمَرِ وَ شِعَاعُ الشَّمْسِ وَ دَوِيُّ الْمِيَاءِ وَ حَفِيفُ الشَّجَرِ يَا اللَّهُ لَا شَرِيكَ لَكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا خَيْرًا مِمَّا يَطُنُّونَ وَ اغْفِرْ لَنَا مَا لَا يَعْلَمُونَ وَ لَا تُؤَاخِذْنَا بِمَا يَقُولُونَ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَ مَا يَدَّكُرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ رَبَّنَا لَا تَزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَ هَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ شَيْخ طوسی فرموده که مستحب است روزه دهه اول محرم و لکن روز عاشورا امساک نماید از طعام و شراب تا بعد از عصر آن وقت به قدر کمی تربت تناول نماید و سید روایت کرده فضیلت روزه تمام ماه را و آنکه روزه او ننگه می‌دارد صائم آن را از هر گناهی

روز سوم روزی است که حضرت یوسف علیه السلام از زندان بیرون شده

هر که آن روز را روزه دارد آسان فرماید حق تعالی بر او کارهای مشکل را و برطرف کند از او اندوه را و در روایت نبوی صلی الله علیه و آله است که دعایش مستجاب شود

روز نهم روز تاسوعا

است از حضرت صادق علیه السلام روایت است که فرمود: تاسوعا روزی بود که جناب امام حسین علیه السلام و اصحابش را در

کربلا محاصره کردند و سپاه شام بر قتال آن حضرت اجتماع کردند و ابن مرجانه و عمر سعد خوشحال شدند به سبب کثرت سپاه و بسیاری لشکر که برای آنها جمع شده بود و جناب امام حسین علیه السلام و اصحابش را ضعیف شمردند و یقین کردند که یآوری از برای آن حضرت نخواهد آمد و اهل عراق او را مدد نخواهند نمود پس فرمود پدرم فدای آن ضعیف غریب

شب دهم شب عاشورا

است و سید در اقبال از برای این شب دعا و نمازهای بسیار با فضیلت‌های بسیار نقل کرده از جمله صد رکعت نماز هر رکعت به حمد و سه مرتبه قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ و بعد از فراغ از جمیع بگوید سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ هفتاد مرتبه و در روایت دیگر بعد از العلی العظیم استغفار نیز ذکر شده و از جمله چهار رکعت در آخر شب در هر رکعت بعد از حمد هر یک از آیه الکرسی و توحید و فلق و ناس را ده مرتبه بخواند و بعد از سلام صد مرتبه توحید بخواند و از جمله چهار رکعت نماز در هر رکعت حمد و پنجاه مرتبه توحید و این نماز مطابق است با نماز امیر المؤمنین علیه السلام که فضیلت بسیار دارد و بعد از نماز فرموده ذکر خدا بسیار کند و صلوات بسیار بفرستد بر رسول خدا صلی الله علیه و آله و لعن کند بر دشمنان ایشان آنچه می‌تواند و در فضیلت احیای این شب روایت کرده که مثل آن است که عبادت کرده باشد به عبادت جمیع ملائکه و عبادت در آن مقابل هفتاد سال است و اگر کسی را توفیق شامل حال شود در این شب در کربلا باشد و زیارت امام حسین علیه السلام کند و بیتوته نزد آن جناب نماید تا صبح خدا او را محشور فرماید آلوده به خون امام حسین علیه السلام در جمله شهدا با آن حضرت

روز دهم روز شهادت ابو عبد الله الحسین علیه السلام

اشاره

و روز مصیبت و حزن ائمه اطهار علیهم السلام و شیعیان ایشان است و شایسته است که شیعیان در این روز مشغول کاری از کارهای دنیا نگردند و از برای خانه خود چیزی ذخیره نکنند و مشغول گریه و نوحه و مصیبت باشند و تعزیت حضرت امام حسین علیه السلام را اقامه نمایند و به ماتم اشتغال نمایند به نحوی که در ماتم عزیزترین اولاد و اقارب خود اشتغال می‌نمایند و زیارت کنند آن حضرت را به زیارت عاشورا که بعد از این بیاید إن شاء الله تعالی و سعی کنند در نفرین و لعن بر قاتلان آن حضرت و یکدیگر را تعزیت گویند در مصیبت آن جناب و بگویند أَعْظَمَ اللَّهُ أُجُورَنَا بِمُصَابِنَا بِالْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ جَعَلْنَا وَ إِيَّاكُمْ مِنَ الطَّالِبِينَ بِثَارِهِ مَعَ وَلِيِّهِ الْأَمَامِ الْمَهْدِيِّ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ [عَلَيْهِ السَّلَامُ] و شایسته است در این روز مقتل بخوانند و یکدیگر را بگریانند روایت شده که: چون حضرت موسی علیه السلام مأمور شد به ملاقات جناب خضر و تعلم از او اول چیزی که در وقت ملاقات بین ایشان مذاکره شد آن بود که آن عالم حدیث نمود برای حضرت موسی مصیبت‌ها و بلاهایی که بر آل محمد علیهم السلام وارد می‌شود پس گریستند هر دو و سخت شد گریستن ایشان و روایت شده از ابن عباس که گفت: در ذیقار خدمت امیر المؤمنین علیه السلام رسیدم صحیفه‌ای بیرون آورد به خط خود و املائی پیغمبر صلی الله علیه و آله و خواند برای من از آن و در آن صحیفه بود مقتل امام حسین علیه السلام و آنکه چگونه کشته می‌شود و کی می‌کشد او را و کی یاری می‌کند او را و کی با او شهید می‌شود پس گریه کرد آن حضرت گریه سختی و مرا به گریه در آورد فقیر گوید که اگر مقام را گنجایش بود مختصر مقتلی در اینجا ذکر می‌کردم لکن محل را گنجایش نیست هر که خواهد رجوع کند به کتب ما در مقتل و بالجمله اگر کسی در این روز نزد قبر امام حسین علیه السلام باشد و مردم را آب دهد مثل کسی باشد که لشکر آن حضرت را آب داده باشد و با آن جناب در کربلا حاضر شده باشد و

خواندن هزار مرتبه توحید در این روز فضیلت دارد و روایت شده که خداوند رحمان نظر رحمت به سوی او کند و سید برای این روز دعایی نقل کرده است شبیه به دعای عشرات بلکه ظاهر آن است که خود آن دعا باشد موافق بعضی روایات آن و شیخ از عبد الله بن سنان از حضرت صادق علیه السلام چهار رکعت نماز و دعایی نقل کرده که در این روز در وقت چاشت باید بعمل آورد ما به ملاحظه اختصار ذکر نکردیم هر که طالب است به زاد المعاد رجوع نماید و نیز شایسته است که شیعیان در این روز امساک کنند از خوردن و آشامیدن بی آنکه قصد روزه کنند و در آخر روز بعد از عصر افطار کنند به غذایی که اهل مصیبت می‌خورند مثل ماست یا شیر و امثال آنها نه مثل غذاهای لذیذه و آنکه جامه‌های پاکیزه بپوشند و بندها را بکشایند و آستین‌ها را بالا کنند به هیئت صاحبان مصیبت و علامه مجلسی در زاد المعاد فرموده و بهتر آن است که روز نهم و دهم را روزه ندارد زیرا که بنی امیه این دو روز را برای برکت و شماتت بر قتل آن حضرت روزه می‌داشتند و احادیث بسیار در فضیلت این دو روز و روزه آنها بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله بسته‌اند و از طریق اهل بیت علیهم السلام احادیث بسیار در مذمت روزه این دو روز خصوصا روز عاشورا وارد شده است و ایضا بنی امیه علیهم اللعنه از برای برکت آذوقه سال را در روز عاشورا در خانه ذخیره می‌کرده‌اند لهذا از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که: هر که ترک کند سعی در حوایج خود را در روز عاشورا و پی‌کاری نرود حق تعالی حوایج دنیا و آخرت او را برآورد و هر که روز عاشورا روز مصیبت و اندوه و گریه او باشد حق تعالی روز قیامت را روز فرح و سرور و شادی او گرداند و دیده‌اش در بهشت به ما روشن گردد و هر که روز عاشورا را روز برکت نامد و از برای منزل خود در آن روز چیزی ذخیره کند خدا آن ذخیره را برای او مبارک نگرداند و در روز قیامت با یزید و عبید الله بن زیاد و عمر بن سعد علیهم اللعنه محشور گردد پس باید که در روز عاشورا آدمی مشغول کاری از کارهای دنیا نگردد و مشغول گریه و نوحه و مصیبت باشد و امر کند اهل خانه خود را که تعزیه آن حضرت را بدارند و مشغول ماتم باشند چنانکه در ماتم عزیزترین اولاد و اقارب خود می‌باشند و در آن روز امساک کند از خوردن و آشامیدن بی آنکه قصد روزه کند و در آخر روز بعد از عصر افطار کند اگر چه به شربت آبی باشد و روزه تمام ندارد مگر آنکه در خصوص آن روز روزه واجبی داشته باشد که به نذر یا مثل آن بر او واجب شده باشد که آن روز را روزه باید بگیرد و در آن روز آذوقه در خانه ذخیره نکند و نخندد و مشغول لهو و لعب نگردد و هزار مرتبه بر قاتلان آن حضرت لعنت کند و بگوید: اللَّهُمَّ اَلْعَن قَتْلَهُ الْحَسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ مؤلف گوید از کلام این بزرگوار معلوم شد که احادیثی که در فضیلت روز عاشورا است مجعول و بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله بسته‌اند و صاحب شفاء الصدور در شرح این فقره از زیارت عاشورا اللَّهُمَّ اِنَّ هَذَا يَوْمٌ تَبَرَّكَتْ بِهِ بَنُو اُمِّيَّةٍ کلام را در این مقام بسط داده ملخصش آنکه تبرک بنی امیه به این یوم مشئوم بر چند وجه است یکی آنکه ذخیره قوت و آذوقه را در این روز سنت شمردند و آن آذوقه را تا سال دیگر مایه سعادت و سعه رزق و رغد عیش دانستند چنانچه در اخبار اهل بیت از باب تعریض به ایشان نهی از این مطلب مکرر وارد شده است و دیگر اقامه مراسم عید است از توسعه رزق بر عیال و تجدید ملابس و قص شارب و تقلم اظفار و مصافحه و تعییدات دیگر که طریقه بنی امیه و اتباع ایشان بر او جاری است و دیگر التزام بر روزه این روز است که اخبار کثیره در فضل او وضع کرده‌اند و ملتزم به صیام این روزند امر چهارم از وجوه تبرک به یوم عاشورا اینکه دعا و طلب حوائج را در این روز مستحب دانسته‌اند و به جهت این کار مناقب و فضائلی برای این روز به جعل و وضع افترا کردند و دعاهایی چند تلفیق کرده تعلیم عاصیان نمودند تا امر ملتبس و کار مشتبه شود چنانچه در خطبه‌ای که در بلاد خود در این روز می‌خوانند برای هر نبی و سیله و شرفی در این روز زیاد می‌کنند مثل إخماد نار نمود و قرار سفینه نوح و إغراق جند فرعون و إنجاء عیسی از دار یهودان چنانچه شیخ صدوق از جبله مکیه نقل کرده که شنیدم از میثم تمار رضی الله عنه که فرمود و الله می‌کشند این امت پسر پیغمبر خود را در محرم در روز دهم و هر آینه اعداء حق سبحانه و تعالی این روز را روز برکت قرار دهند و همانا این کار شدنی است و پیشی گرفته است در علم خدای تعالی و من میدانم او را به عهدی که از مولا-یم امیر المؤمنین علیه السلام به من رسیده تا آنکه جبله می‌گوید گفتم چگونه مردم روز قتل حسین را روز برکت قرار دهند

پس میثم بگریست و فرمود حدیثی وضع کنند که او روزی است که خدای تعالی در او توبه آدم را قبول کرد با اینکه خدای تعالی در ذیحجه توبه آدم را قبول کرد و گمان می‌کنند که او روزی است که خدای تعالی یونس را از شکم ماهی بیرون آورد با اینکه خدای تعالی یونس را در ذیقعدہ از شکم ماهی بر آورد و گمان می‌کنند که او روزی است که سفینه نوح بر جودی قرار گرفت با اینکه استواء سفینه در روز هیجدهم ذیحجه بوده و گمان می‌کنند که او روزی است که خدا دریا را برای موسی در او بشکافت با اینکه این کار در ربیع الاول بود و بالجمله با این همه تصریح و تاکید که در خبر میثم شده و در حقیقت از علائم نبوت و امامت و دلیل حقیقت طریقه شیعه است که اخبار یقینی چنان داده است و مضمون او مطابق با واقع محسوس است عجب است که دعایی بر طبق این اکاذب تلفیق شده و در کتب بعضی بیخبران که غافل بوده‌اند مذکور و به دست عوام داده شده و البته خواندن آن دعا بدعت و محرم است و آن دعا این است: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ شَيْبَحَانَ اللَّهِ مِلَّةَ الْمِيزَانِ وَ مُنْتَهَى الْعِلْمِ وَ مَبْلَغَ الرِّضَا وَ زِنَةَ الْعَرْشِ بَعْدَ أَنْ سَطَرَ دَارِدَ دَهَ مَرْتَبَةَ صَلَوَاتِ بَفَرَسْتَدِ وَ بَكْوَيْدِ: يَا قَابِلَ تَوْبَةِ آدَمَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ يَا رَافِعَ إِدْرِيسَ إِلَى السَّمَاءِ يَوْمَ عَاشُورَاءَ يَا مُدِينَةَ يَوْمَ عَاشُورَاءَ يَا غِيَاثَ إِبْرَاهِيمَ مِنَ النَّارِ يَوْمَ عَاشُورَاءَ إِخْ وَ شَكَّ نَيْسَتْ كِهَ اَيْنَ دَعَا رَا يَكِي اَز نَوَاصِبِ مَدِينَه يَا خَوَارِجِ مَسْقُطِ يَا امثال اينها جعل کرده و تتميم ظلم بنی اميه را نموده تمام شد ملخص کلام صاحب شفاء الصدور بالجمله در آخر روز عاشورا سزاوار است که یاد آوری از حال حرم امام حسین علیه السلام و دختران و اطفال آن حضرت که در این وقت در کربلا اسیر اعداء و مشغول به حزن و بکاء بودند و مصیبت‌هایی بر ایشان گذشته که در خاطر هیچ آفریده خطور نکند و قلم را تاب نوشتن نباشد و لقد أجاد من قال: فاجعاً إن أردت أكتبها مجمله ذکرة لمدکر جرت دموعی فحال حائلها ما بین لحظ الجفون و الزبر و قال قلبی بقیا علی فلا و الله ما قد طبع من حجر بکت لها الارض و السماء و ما بینهما فی مدامع حمر من از تحریر این غم ناتوانم که تصویرش زده آتش به جانم ترا طاقت نباشد از شنیدن شنیدن کی بود مانند دیدن

[خواندن زیارت السلام علیک یا وارث آدم صفوۀ الله]...

پس برخیز و سلام کن بر رسول خدا و علی مرتضی و فاطمه زهراء و حسن مجتبی و سایر امامان از ذریه سید الشهداء علیه السلام و ایشان را تعزیت بگو بر این مصائب عظیمه با دل بریان و چشم گریان و بخوان این زیارت را السلام علیک یا وارث آدم صفوۀ الله السلام علیک یا وارث نوح نبی الله السلام علیک یا وارث إبراهیم خلیل الله السلام علیک یا وارث موسی کلیم الله السلام علیک یا وارث عیسی روح الله السلام علیک یا وارث محمد حبیب الله السلام علیک یا وارث علی امیر المؤمنین ولی الله السلام علیک یا وارث الحسن الشہید سبط رسول الله السلام علیک یا ابن رسول الله السلام علیک یا ابن البشیر النذیر و ابن سید الوصیین السلام علیک یا ابن فاطمہ سیدہ نساء العالمین السلام علیک یا ابا عبد الله السلام علیک یا خیرة الله و ابن خیرته السلام علیک یا ثار الله و ابن ثاره السلام علیک ایها الوثر الموثور السلام علیک ایها الإمام الهادی الزکی و علی ارواح حلت بفنائک و أقامت فی جوارک و وفدت مع زوارک السلام علیک منی ما بقیت و بقی اللیل و النهار فلقد عظمت بک الرزیه و جل المصاب فی المؤمنین و المسلمین و فی أهیل السموات أجمعین و فی سیکان الارضین فإنا لله و إنا الیه راجعون و صلوات الله و برکاته و تحياته علیک و علی آبائک الطاهرين الطیبین المنتجبین و علی ذراریهم الهداة المهديین السلام علیک یا مولای و علیهم و علی روحک و علی ارواحهم و علی تزویجک و علی تزویجهم اللهم لقمهم رحمیه و رضوانا و روحا و ریحانا السلام علیک یا مولای یا ابا عبد الله یا ابن خاتم النبیین یا ابن سید الوصیین و یا ابن سیدة نساء العالمین السلام علیک یا شهید یا ابن شهید یا أخ الشهید یا ابا الشهداء اللهم بلغه عنی فی هذه الساعه و فی هذا الیوم و فی هذا الوقت و فی کل وقت تحیه کثیره و سیلاما سلام الله علیک و رحمته الله و برکاته یا ابن سید العالمین و علی المستشہدین معک سیلاما متصلا ما اتصل اللیل و النهار السلام علی الحسین بن علی الشہید السلام علی بنی الحسین الشہید السلام علی العباس بن امیر المؤمنین الشہید السلام علی الشهداء من اولاد الحسین

السَّلَامُ عَلَى الشَّهَادَةِ مِنْ وُلْدِ الْحُسَيْنِ عَلَى السَّلَامِ عَلَى كَلِّ مُسْتَشْهِدٍ مَعَهُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَلِّغُهُمْ عَنِّي تَحِيَّةً كَثِيرَةً وَسَلَامًا عَلَىكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ الْعَزَاءَ فِي وَلَدِكَ الْحُسَيْنِ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةَ أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ الْعَزَاءَ فِي وَلَدِكَ الْحُسَيْنِ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ الْعَزَاءَ فِي أَخِيكَ الْحُسَيْنِ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ أَنَا ضَيْفُ اللَّهِ وَضَيْفُكَ وَجَارُ اللَّهِ وَجَارُكَ وَكُلُّ ضَيْفٍ وَجَارٍ قَرِيٌّ وَقَرَايَ فِي هَذَا الْوَقْتِ أَنْ تَسْأَلَ اللَّهَ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى أَنْ يَرْزُقَنِي فَكَأَنَّكَ رَقِيبِي مِنَ النَّارِ إِنَّهُ سَمِيعُ الدُّعَاءِ قَرِيبٌ مُجِيبٌ

روز بیست و پنجم

به قول جمعی از علما در سال نود و چهار یا روز دوازدهم سال نود و پنج که آن سال را سنه الفقهاء می‌گفتند حضرت امام زین العابدین علیه السلام از دنیا رحلت فرموده

فصل هشتم در ماه صفر

اشاره

بدان که این ماه معروف به نحوست است و برای رفع نحوست هیچ چیز بهتر از تصدق و ادعیه و استعاذات وارده نیست و اگر کسی خواهد که محفوظ ماند از بلاهای نازله در این ماه در هر روز ده مرتبه بخواند چنانکه محدث فیض و غیره فرموده: يَا شَدِيدَ الْقُوَى وَ يَا شَدِيدَ الْمِحَالِ يَا عَزِيزُ يَا عَزِيزُ يَا عَزِيزُ ذَلَّتْ بِعَظَمَتِكَ جَمِيعَ خَلْقِكَ فَكُنْفِي شَرَّ خَلْقِكَ يَا مُحْسِنُ يَا مُجْمِلُ يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجِبْنَا لَهُ وَ نَجِّنَا مِنَ الْغَمِّ وَ كَذَلِكَ نُنَجِّي الْمُؤْمِنِينَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ و سید دعایی برای هلال این ماه روایت کرده

روز اول سنه سی و هفتم شروع به جنگ صفین شد

و در این روز سنه شصت و یکم به قولی سر مبارک حضرت سید الشهداء علیه السلام را وارد دمشق کردند و بنی امیه آن روز را عید قرار دادند و آن روزی است که تازه می‌شود در آن احزان کانت ماتم بالعراق تعدها أمویة بالشام من أعيادها و در این روز و به قولی روز سوم سنه صد و بیست و یک زید بن علی بن الحسین شهید شده

روز سوم

سید بن طاووس از کتب اصحابنا الإمامیه نقل کرده که مستحب است در این روز دو رکعت نماز در رکعت اول حمد و انا فتحنا و در دوم حمد و توحید بخواند و بعد از سلام صد مرتبه صلوات بفرستد و صد مرتبه بگوید اللَّهُمَّ الْعَنْ آلَ أَبِي سُفْيَانَ وَ صد مرتبه استغفار کند پس حاجت خود را بخواید

روز هفتم

به قول شهید و کفعمی و دیگران و به قول شیخین در روز بیست و هشتم سنه پنجاهم شهادت حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام واقع شده و در این روز سنه ۱۲۸ ولادت حضرت امام موسی علیه السلام در ابواء که نام منزلی است ما بین مکه و مدینه واقع شده

روز بیستم روز اربعین

و به قول شیخین روز رجوع حرم امام حسین علیه السلام است از شام به مدینه و روز ورود جابر بن عبد الله أنصاری است به کربلاء به جهت زیارت امام حسین علیه السلام و او اول زائر آن حضرت است و زیارت آن حضرت در این روز مستحب است و از حضرت عسکری علیه السلام روایت شده که فرمود: علامات مؤمن پنج چیز است پنجاه و یک رکعت نماز فریضه و نافله در شب و روز گزاردن و زیارت اربعین کردن و انگشتر بر دست راست کردن و جبین را در سجده بر خاک گذاشتن و بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ را بلند گفتن و شیخ در تهذیب و مصباح زیارت مخصوصه این روز را از حضرت صادق علیه السلام نقل کرده و ما إن شاء الله آن را در باب زیارات نقل خواهیم نمود

روز بیست و هشتم سنه یازدهم روز وفات حضرت خاتم الانبیاء صلی الله علیه و آله است

و روز وفات روز دوشنبه بوده بالاتفاق و در وقت وفات سنین عمر مبارکش به شصت و سه رسیده بود چهل سال از سن شریفش گذشته بود که وحی بر حضرتش نازل شد و بعد از آن سیزده سال در مکه مردم را دعوت به خداپرستی نمود و پنجاه و سه سال داشت که به مدینه هجرت فرمود و در سال دهم هجرت وفات فرمود و امیر المؤمنین علیه السلام متوجه غسل و حنوط آن حضرت شد و بعد از تغسیل و تکفین بر آن جناب نماز گزارد پس دسته دسته اصحاب آمدند و بدون امام بر آن حضرت نماز گزارند و حضرت امیر المؤمنین علیه السلام آن جناب را در حجره طاهره در همان محلی که از دنیا رفته بود مدفون ساخت از انس بن مالک روایت است که: چون از دفن پیغمبر صلی الله علیه و آله فارغ شدیم حضرت فاطمه علیها السلام سوی من آمد و گفت: ای انس چگونه نفس شما همراهی کرد که خاک به صورت پیغمبر خدا صلی الله علیه و آله بریزید پس گریست و فرمود یا أَبَتَاهُ أَجَابَ رَبًّا دَعِيَاهُ يَا أَبَتِيَاهُ مِنْ رَبِّهِ مَا أَدْنَاهُ... إلخ و لنعم ما قیل: ای دو جهان زیر زمین از چه‌ای خاک نه‌ای خاک نشین از چه‌ای و به روایت معتبر است که: آن مخدره مستی از خاک پاک آن قبر مطهر گرفت و بر دیدگان گذاشت و گفت: مَا ذَا عَلَيِ الْمُشْتَمِّ تُرْبَهُ أَحْمَدَ أَنْ لَا يَشُمَّ مِدَى الزَّمَانِ غَوَالِيَا صَبَبْتُ عَلَى مَصَابِئِ لَوْ أَنَّهَا صَبَبْتُ عَلَى الْأَيَّامِ صَرَزْنَ لَيَالِيَا وَ شَيْخِ يَوْسُفَ شَامِي دَرِ الدَّرَجَاتِ نَقَلَ كَرْدَهُ كَه: آن حضرت این اشعار را در مرثیه پدر فرموده قُلْ لِلْمُعَيَّبِ تَحْتَ أَثْوَابِ [أَطْبَاقِ الثَّرَى إِنْ كُنْتَ تَسْمَعُ صِرْخَتِي وَ يَتَدَايَا صَبَبْتُ عَلَى مَصَابِئِ لَوْ أَنَّهَا صَبَبْتُ عَلَى الْأَيَّامِ صَرَزْنَ لَيَالِيَا فَهَذَا كُنْتُ ذَاتَ حِمِّي بَطْلٌ مُحَمَّدٍ لَا أَحْسَنَ مِنْ صَدِيمٍ وَ كَانَ حِمَالِيَا فَالْيَوْمَ أَخْضَعُ لِلدَّلِيلِ وَ أَتَقِي صَدِيمِي وَ أَدْفَعُ ظَالِمِي بَرْدَاتِيَا فَإِذَا بَكَتْ قُمْرِيَّةٌ فِي لَيْلِهَا شَجْنَا عَلَى غُصْنٍ بَكَيْتُ صَبَاحِيَا فَلَا جَعْلَنَّ الْخُزْنَ بَعْدَكَ مُونِسِي وَ لَأَجْعَلَنَّ الدَّمْعَ فِيكَ وَ شَاحِيَا رُزْ أَمْرَ مَهِ سَنَةِ دَوَيْسَتِ وَ سَهْ بَهْ قَوْلِ شَيْخِ طَبْرَسِي وَ ابْنِ أَثِيرِ شَهَادَاتِ إِمَامِ رِضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ وَاقِعٌ شَدِيدٌ بَهْ أَنْكَوْرُ مَسْمُومِ سَنِ مَبَارَكِشْ بَهْ پَنجَاهِ وَ پَنجِ رَسِيدِهِ بُوْدُ وَ قَبْرِ شَرِيفِشْ وَاقِعٌ شَدِيدٌ دَرِ خَانَةِ حَمِيدِ بِنِ قَحْطَبَةَ دَرِ قَرِيهِ سَنَابَادِ اَزْ اَرْضِ طُوسِ وَ دَرِ اَنْ خَانَةِ قَبْرِ رَشِيدِ نِيْزِ

فصل نهم در ماه ربیع الاول

شب اول سال سیزدهم بعثت مبدأ هجرت

حضرت رسول صلی الله علیه و آله بود از مکه معظمه به مدینه منوره و در آن شب در غار ثور مخفی شد و حضرت امیر علیه السلام جان خود را فدای جان شریف او نمود و در جای آن حضرت خوابیده از شمشیرهای قبایل مشرکین پروا نکرد و فضل خود و مواساة و برادری خود را با حضرت رسول صلی الله علیه و آله بر جمیع عالم ظاهر گردانید و آیه کریمه وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ اِيْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ در شانش نازل شد

روز اول

علما گفته‌اند مستحب است که برای تشکر نعمت سلامتی رسول خدا و أمير المؤمنين صلوات الله عليه روزه بدارند و زیارت آن دو بزرگوار در این روز مناسب است و سید در اقبال برای این روز دعایی نقل فرموده و در این روز به قول شیخ و کفعمی حضرت عسکری علیه السلام وفات کرده و مشهور روز هشتم است و شاید در چنین روز اول مرض آن حضرت بوده

روز هشتم سنه دویست و شصت وفات حضرت امام حسن عسکری علیه السلام واقع شده

و حضرت صاحب الامر صلوات الله عليه به منصب جلیل امامت فائز گردیده مناسب است آن دو بزرگوار را در این روز زیارت کردن

روز نهم روز عید بزرگ و روز عید بقر است

و از برای آن شرح بزرگی است که در جای خود ذکر شده و روایتی نقل شده که هر که در این روز چیزی انفاق کند گناهانش آمرزیده شود و گفته‌اند که مستحب است در این روز اطعام برادران مؤمن و خوشنود گردانیدن ایشان و توسعه دادن در نفقه و پوشیدن جامه‌های نو و شکر و عبادت حق تعالی کردن و این روز بر طرف شدن غمها است و روز بسیار شریفی است و چون روز هشتم ماه وفات امام حسن عسکری علیه السلام بوده این روز اول امامت حضرت صاحب الزمان ارواح العالمین فداه و سبب مزید شرافتش خواهد بود

روز دوازدهم

به قول جناب کلینی و مسعودی و مشهور بین عامه ولادت با سعادت حضرت رسول صلی الله علیه و آله است و مستحب است در آن دو رکعت نماز در رکعت اول بعد از حمد سه مرتبه قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ و در دوم سه مرتبه توحید و در این روز نیز آن حضرت به مدینه ورود فرمود و شیخ فرموده که در مثل چنین روز از سنه صد و سی و دو دولت بنی مروان منقضی شد

روز چهاردهم سنه ۶۴ شصت و چهار یزید بن معاویه به درکات جحیم شتافت

و در اخبار الدول است که یزید به مرض ذات الجنب در حوران از دنیا رفت جنازه‌اش را به دمشق آوردند و در باب صغیر او را دفن کردند و قبرش اینک مزبله می‌باشد و سنین عمرش به سی و هفت رسیده بود و خلافتش سه سال و نه ماه طول کشید انتهی

شب هفدهم شب ولادت حضرت خاتم الانبیاء صلی الله علیه و آله و شب بسیار مبارکی است

و سید نقل کرده که در مثل چنین شب نیز قبل از هجرت به یک سال معراج آن حضرت بوده

روز هفدهم

اشاره

بنابر مشهور بین علماء امامیه روز ولادت با سعادت حضرت خاتم الانبیاء محمد بن عبد الله صلی الله علیه و آله است و معروف آن

است که ولادت با سعادتش در مکه معظمه در خانه خود آن حضرت واقع شده در روز جمعه در وقت طلوع فجر در عام الفیل در ایام سلطنت انوشیروان عادل و نیز در این روز شریف سنه هشتاد و سه ولادت حضرت امام جعفر صادق علیه السلام واقع شده و باعث مزید فضل و شرافت این روز گردیده بالجمله این روز بسیار شریفی است و از برای آن چند عمل است

اول

غسل

دوم

روزه و از برای آن فضیلت بسیار است و روایت شده که: هر که این روز را روزه بدارد ثواب روزه یک سال خدا برای او بنویسد و این روز یکی از آن چهار روز است که در تمام سال به فضیلت روزه ممتاز است

سوم

زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله از نزدیک و دور

چهارم

زیارت امیر المؤمنین علیه السلام به همان زیارتی که حضرت صادق علیه السلام کرده و تعلیم محمد بن مسلم فرموده و بیاید این شاء الله در باب زیارات

پنجم

در وقتی که روز بلند شود دو رکعت نماز کند در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه **إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ** و ده مرتبه توحید بخواند و بعد از سلام در مصلاهی خود بنشیند و این دعا بخواند **اللَّهُمَّ أَنْتَ حَيٌّ لَا تَمُوتُ إِلَخْ** و این دعای مبسوطی است و چون سندش را منتهی به معصوم ندیدم مراعات اختصار را اهم دیدم هر که طالب است رجوع به زاد المعاد نماید

ششم

آنکه مسلمانان این روز را تعظیم بدارند و تصدق و خیرات بنمایند و مؤمنین را مسرور کنند و به زیارت مشاهد مشرفه روند و سید در اقبال شرحی از لزوم تعظیم این روز ذکر نموده و فرموده که من یافتم طائفه نصاری و جمعی از مسلمین را که تعظیم بزرگی از روز ولادت عیسی علیه السلام می نمایند و تعجب کردم که چگونه مسلمانان قانع شدند که روز مولود پیغمبرشان که اعظم از همه پیغمبران است به این مرتبه از تعظیم باشد که ادون از تعظیم نصاری است مولد عیسی علیه السلام را

فصل دهم در ماه ربیع الثانی و جمادی الاخره

اشاره

سید بن طاووس برای هر روز اول این سه ماه دعایی نقل کرده

ماه ربیع الثانی

و شیخ مفید فرموده که در روز دهم ماه ربیع الثانی سنه دویست و سی و دو حضرت امام حسن عسکری علیه السلام متولد شده است و روز شریف بسیار مبارکی است و مستحب است که به شکر این نعمت عظمی روزه بدارند و در روز سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم ماه جمادی الاولی زیارت حضرت فاطمه زهراء صلوات الله علیها و اقامه ماتم آن مظلومه مناسب است زیرا که در روایت صحیحی وارد شده که: آن حضرت بعد از پدر بزرگوار خود هفتاد و پنج روز در دنیا بود و وفات فرمود و بنابر مشهور که وفات حضرت رسول صلی الله علیه و آله در بیست و هشتم صفر بوده باید وفات آن مخدره در یکی از این سه روز واقع شده باشد و در روز نیمه سنه سی و شش فتح بصره بر امیر المؤمنین علیه السلام و ولادت حضرت امام زین العابدین علیه السلام شده و زیارت هر دو امام در این روز مناسب است

و اما اعمال ماه جمادی الآخرة

پس سید بن طاووس رضی الله عنه نقل کرده است که: در این ماه در هر وقت که خواهد چهار رکعت نماز بکند یعنی به دو سلام در رکعت اول بخواند حمد و یک مرتبه آیه الکرسی و بیست و پنج مرتبه **إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ** و در رکعت دوم حمد و یک مرتبه **أَلْهَيْكُمْ** **التَّكَاثُرُ** و بیست و پنج مرتبه **قُلْ هُوَ اللَّهُ** و در رکعت سوم حمد و یک مرتبه **قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ** و بیست و پنج مرتبه **قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ** **الْفَلَقِ** و در رکعت چهارم حمد و یک مرتبه **إِذَا جَاءَ نَصِيرُ اللَّهِ** و بیست و پنج مرتبه **قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ** و بعد از سلام رکعت چهارم هفتاد مرتبه بگوید **سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ** و هفتاد مرتبه **اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ** پس سه مرتبه بگوید **اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ** پس سر به سجده گذارد و بگوید سه مرتبه: **يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنَ يَا رَحِيمَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ** پس هر حاجت که دارد از حق تعالی طلب نماید هر که چنین کند خدا خودش را و مالش را و زنان و فرزندان او را و دین و دنیای او را تا سال دیگر حفظ کند و اگر در این سال بمیرد بر شهادت بمیرد یعنی ثواب شهیدان داشته باشد روز سوم سنه یازدهم وفات حضرت فاطمه صلوات الله علیها واقع شده پس باید در این روز شیعیان به مراسم تعزیت آن حضرت قیام نمایند و زیارت آن مظلومه و نفرین بر ظالمان و غاصبان حق او کنند و سید بن طاووس در اقبال ذکر فرموده این زیارت را برای آن حضرت بعد از ذکر وفات آن حضرت در این روز **السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَالِدَةَ الْحَرَجِ عَلَيَّ النَّاسِ أَجْمَعِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا الْمَظْلُومَةُ الْمَمْنُوعَةُ حَقَّهَا** پس بگو: **اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَرَوْحِهِ وَصِيَّتِي نَبِيِّكَ صِيْلَةً تُرْلِفُهَا فَوْقَ زُلْفَى عِبَادِكَ الْمُكْرَمِينَ مِنْ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَأَهْلِ الْأَرْضِ** بین به تحقیق که روایت شده است که هر که به این زیارت آن حضرت را زیارت کند و از خدا طلب آموزش کند حق تعالی گناهایش را بیامزد و او را داخل بهشت گرداند مؤلف گوید که: نجیل سید بن طاووس نیز این زیارت را در کتاب زوائد الفوائد نقل کرده و گفته که مختص است به روز وفات آن حضرت که سوم ماه جمادی الآخرة باشد و کیفیت زیارت را به این طریق فرموده که نماز می کنی نماز زیارت یا نماز خود آن حضرت را و آن دو رکعت است در هر رکعت بعد از حمد شصت مرتبه سوره **قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ** می خوانی و اگر نتوانی در رکعت اول بعد از حمد سوره **قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ** بخوان و در رکعت دوم سوره **قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ** و چون سلام گفتی بگو: **السَّلَامُ عَلَيْكَ** تا آخر زیارت مذکوره روز بیستم سال پنجم یا دوم از بعثت ولادت با سعادت حضرت فاطمه زهراء سلام الله علیها واقع شده و در آن چند عمل مناسب است اول روزه دوم خیرات و صدقات بر مؤمنین سوم زیارت آن بی بی دنیا و آخرت و بیاید کیفیت زیارت آن حضرت بعد از این

فصل یازدهم در اعمال هر ماه نو و اعمال عید نوروز و اعمال ماههای رومی

اما اعمال هر ماه نو

اشاره

چند چیز است

اول

خواندن دعا‌های منقوله در وقت رؤیت هلال که بهترین آنها دعای چهل و سوم صحیفه کامله است که در اول ماه رمضان ذکر شد

دوم

خواندن هفت مرتبه سوره حمد برای دفع درد چشم

سوم

اندکی پنیر خوردن روایت است که هر کس مقید کند خود را به خوردن آن در اول هر ماه امید است که حاجتش در آن ماه رد نشود

چهارم

در شب اول دو رکعت نماز کند در هر رکعت بعد از حمد سوره انعام بخواند و از حق تعالی سؤال کند که او را از هر ترسی و دردی ایمن گرداند و نبیند در آن ماه امری را که مکروه او باشد

پنجم

در روز اول دو رکعت نماز کند در رکعت اول بعد از حمد سی مرتبه قل هو الله و در رکعت دوم بعد از حمد سی مرتبه اِنَّا أَنْزَلْنَاهُ بِخَوَانِدٍ وَ بَعْدَ مِنْ نَمَازِ تَصَدَّقِي كُنْدِ چُونِ چَنِینِ كُنْدِ سَلَامَتِي خُودِ رَا دَرِ آنِ مَآهِ ازِ حَقِّ تَعَالَى بَخَرْدِ وَ ازِ بَعْضِي رَوَايَاتِ نَقْلِ اسْتِ كِهْ بَعْدَ ازِ نَمَازِ بَخَوَانِدِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ وَ مِمَّا مِنْ دَابَّةٍ فِی الْاَرْضِ اِلَّا عَلٰی اللّٰهِ رِزْقُهَا وَ یَعْلَمُ مَسْئَرَهَا وَ مُسَدِّدَهَا كُلُّ فِی كِتَابٍ مُّبِیْنٍ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ وَ اِنْ یَمَسَّ شَكَّ اللّٰهُ بِضَرٍّ فَلَا- كَاشِفَ لَهٗ اِلَّا هُوَ وَ اِنْ یُرِدْكَ بِخَیْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ یَصِیْبُ بِهٖ مَنْ یَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ سَیَجْعَلُ اللّٰهُ بَعْدَ عَسْرِ یَسِرًا مِمَّا شَاءَ اللّٰهُ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ حَسْبُنَا اللّٰهُ وَ نِعْمَ الْوَكِیْلُ وَ اَفْوُضْ اَمْرِي اِلَى اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ بَصِیْرٌ بِالْعِبَادِ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحٰنَكَ اِنِّی كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِیْنَ رَبِّ اِنِّی لِمَا اَنْزَلْتَ اِلَیَّ مِنْ خَیْرٍ فَقِیْرٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِی فَرْدًا وَ اَنْتَ خَیْرُ الْوَارِثِیْنَ وَ اَمَّا

اعمال عید نوروز

پس چنان است که حضرت صادق علیه السلام به معلی بن خنیس تعلیم فرموده که چون روز نوروز شود غسل کن و پاکیزه‌ترین جامه‌های خود را بپوش و به بهترین بوهای خوش خود را خوشبو گردان و در آن روز روزه بدار پس چون از نماز پیشین و پسین و نافله‌های آن فارغ شوی چهار رکعت نماز بگزار یعنی هر دو رکعت به یک سلام و در رکعت اول بعد از حمد ده مرتبه سوره *إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ بَخْوَانٍ* و در رکعت دوم بعد از حمد ده مرتبه سوره *قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ* و در رکعت سوم بعد از حمد ده مرتبه سوره *قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ* و در رکعت چهارم بعد از حمد ده مرتبه *قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ* و *قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ* بخوان و بعد از نماز به سجده شکر برو و این دعا را بخوان *اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ وَعَلَى جَمِيعِ أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَبَارِكْ عَلَيْهِمْ بِأَفْضَلِ بَرَكَاتِكَ وَصَلِّ عَلَى أَرْوَاحِهِمْ وَأَجْسَادِهِمْ اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ لَنَا فِي يَوْمِنَا هَذَا الَّذِي فَضَّلْتَهُ وَكَرَّمْتَهُ وَشَرَّفْتَهُ وَعَظَّمْتَ خَطَرَهُ اللَّهُمَّ بَارِكْ لِي فِيْمَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ حَتَّى لَا أَشْكُرَ أَحَدًا غَيْرَكَ وَوَسِّعْ عَلَيَّ فِي رِزْقِي يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ اللَّهُمَّ مَا غَابَ عَنِّي فَلَا يَغِيْبَنَّ عَنِّي عَوْنُكَ وَحِفْظُكَ وَمَا فَقَدْتُ مِنْ شَيْءٍ فَلَا تُفْقِدْنِي عَوْنُكَ عَلَيْهِ حَتَّى لَا أَتَكَلَّفَ مَا لَا أَحْتَاجُ إِلَيْهِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ* و در غیر کتب مشهوره روایت کرده‌اند که در وقت تحویل این دعا را بسیار بخوانند و بعضی سیصد و شصت و شش مرتبه گفته‌اند *يَا مُحَوِّلَ الْحَوَالِ وَالْأَحْوَالِ حَوِّلْ حَوَالَنَا إِلَى أَحْسَنِ الْحَالِ* و به روایت دیگر *يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَالْأَبْصَارِ يَا مُدَبِّرَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ يَا مُحَوِّلَ كَذَا فِي زَادِ الْمَعَادِ* چون چنین کنی گناهان پنجاه ساله تو آمرزیده شود و بسیار بگو *يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ*

اما اعمال ماههای رومی

پس ما در اینجا اکتفا می‌کنیم به آنچه که در زاد المعاد است سید جلیل علی بن طاووس رحمه الله علیه روایت کرده است که: روزی جمعی از اصحاب نشستند حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله داخل شد و بر ایشان سلام فرمود و ایشان جواب سلام گفتند پس حضرت فرمود که می‌خواهید تعلیم نمایم شما را دوائی که جبرئیل مرا تعلیم کرده است که محتاج به دوائی اطبا نبوده باشم پس حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و سلمان و دیگران سؤال نمودند که آن دوا چیست حضرت رسول صلی الله علیه و آله به حضرت امیر المؤمنین علیه السلام خطاب نمود و فرمود که در ماه نisan رومی آب باران می‌گیری و سوره فاتحه الکتاب و آیه الکرسی و *قُلْ هُوَ اللَّهُ* و *قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ* و *قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ* و *قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ* هر یک را هفتاد بار می‌خوانی و به روایت دیگر سوره *إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ* را نیز هفتاد مرتبه می‌خوانی و هفتاد مرتبه *اللَّهُ أَكْبَرُ* و هفتاد مرتبه *لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ* می‌گویی و هفتاد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد می‌فرستی و هفت روز در بامداد و پسین از آن آب می‌آشامی به حق آن خداوندی که مرا به راستی بر خلق مبعوث گردانیده است سوگند یاد می‌کنم که جبرئیل گفت که حق تعالی بر دارد از کسی که این آب را می‌آشامد هر دردی را که در بدنش باشد و عافیت بخشد او را و بیرون کند دردها را از بدن او و استخوانهای او و اگر در لوح دردی برای او مقدر شده باشد محو نماید و به حق پروردگاری که مرا به حق فرستاده اگر فرزند نداشته باشد و فرزند خواهد آب نisan را به آن نیت بیاشامد او را فرزند روزی گردد و اگر زن عقیم باشد و فرزند نیاورد و از این آب با نیت بیاشامد فرزند از او به وجود آید و اگر مرد و زن پسر خواهند یا دختر از آن آب بیاشامند مقصود ایشان به عمل آید چنانچه حق تعالی می‌فرماید *يَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورَ أَوْ يَرْوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنَاثًا وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا* یعنی حق تعالی می‌بخشد هر که را خواهد دختران و هر که را خواهد پسران یا جفت می‌گرداند برای ایشان پسران و دختران یعنی هر دو را به ایشان عطا می‌کند و هر که را خواهد عقیم و بی‌فرزند گرداند پس حضرت فرمود که اگر کسی درد سر داشته باشد و از این آب بیاشامد صداع او ساکن گردد به قدرت الهی و اگر درد چشم داشته باشد و در چشمهای خود قطره‌ای از این آب بچکاند و بیاشامد و چشمهای خود را از آن آب بشوید به اذن خدای تعالی شفا یابد و آشامیدن از آن آب بن دندانها را محکم گرداند و دهان را خوشبو کند و لعاب بن دندانها را کم کند و بلغم را

کم کند و تخمه و امتلا به سبب خوردن طعام و آشامیدن آب بهم نرساند و از بادهای قولنج و غیر آن متاذی نگردد و درد پشت و درد شکم بهم نرساند و از زکام آزار نکشد و درد دندان به هم نرساند و درد معده و کرم معده را زائل گرداند و محتاج به حجامت نگردد و از مرض بواسیر و خارش بدن و آبله و دیوانگی و خوره و پیسی و رعاف و قی نجات یابد و کور و لال و کر و زمین گیر نشود و آب سیاه در دیده‌اش نزول نکند و دردی که موجب افطار روزه و نقصان نماز او باشد او را عارض نگردد و از وسوسه‌های جنیان و شیاطین متاذی نگردد پس حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که جبرئیل گفت هر که از این آب بیاشامد و به جمیع دردهائی که در مردم می‌باشد مبتلا- باشد موجب شفا از جمیع آنها گردد پس جبرئیل گفت به حق خداوندی که ترا به راستی فرستاده هر که این آیات را بر این آب بخواند و بیاشامد حق تعالی دلش را مملو گرداند از نور و روشنی و الهام خود را در دل او وارد سازد و حکمت بر زبان او جاری گرداند و پر کند دل او را از فهم و بینائی و به او عطا کند از کرامتها آنچه به احدی از عالمیان عطا نکرده باشد و هزار مغفرت و هزار رحمت بر او بفرستد و غش و خیانت و غیبت و حسد و بغی و کبر و بخل و حرص و غضب را از دل او بردارد و از عداوت و دشمنی مردم و بدگویی ایشان نجات یابد و موجب شفاء جمیع امراض او گردد مؤلف گوید که: این روایت مشهور به عبد الله بن عمر منتهی می‌شود و به این سبب سندش ضعیف است و فقیر به خط شیخ شهید دیدم که این روایت را از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده بود با همین خواص و سوره‌ها اما آیات و اذکار را به این روش روایت کرده است که می‌خوانی بر آب نیشان فاتحه‌الکتاب و آیه‌الکرسی و قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ وَ سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى و قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ و قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ هر یک را هفتاد مرتبه و می‌گویی هفتاد مرتبه لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ و هفتاد مرتبه اللَّهُ أَكْبَرُ و هفتاد مرتبه اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ و هفتاد مرتبه سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ و در خواص آن مذکور است که اگر در زندان باشد و از آن بیاشامد از حبس نجات یابد و سردی بر طبع او غالب نگردد و اکثر آن خواص که مذکور شد در این روایت نیز مذکور است و آب باران مطلقا مبارک است و منفعت دارد خواه در نیشان بیارد و خواه در غیر آن چنانچه در حدیث معتبر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقول است که: بیاشامد آب آسمان را که پاک کننده بدن شما است و دردها را دفع می‌کند چنانچه حق تعالی می‌فرماید وَ يُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِيُطَهِّرَ بِكُمْ بِهِ وَ يَذْهَبَ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطَانِ وَ لِيُزَيِّطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَ يَثَبِتَ بِهِ الْأَقْدَامَ یعنی می‌فرستد حق تعالی بر شما از آسمان آبی برای آنکه پاک گرداند شما را به آن و ببرد از شما وسوسه شیطان را و دل‌های شما را محکم گرداند و ثابت گرداند به آن قدم‌های شما را و در عمل نیشان بهتر آن است که اگر جمعی خوانند هر یک مجموع آن سوره‌ها و اذکار را هفتاد مرتبه بخوانند و از برای آنها که می‌خوانند فایده‌اش عظیمتر و ثوابش بیشتر است و در این سالها بعد از بیست و سه روز که از نوروز بگذرد تقریبا داخل نیشان ماه رومی می‌شوند و ماه نیشان سی روز است و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: در هفتم جزیران البته حجامت بکن و اگر میسر نشود در چهاردهم بکن و اول جزیران تقریبا هشتاد و چهارم نوروز است و آن نیز سی روز است و جزیران ماه نحسی است چنانچه در حدیث معتبر منقول است که: در خدمت حضرت صادق علیه السلام ماه جزیران مذکور شد حضرت فرمود که این ماهی است که حضرت موسی در این ماه نفرین کرد بر بنی اسرائیل و در یک شب و یک روز سیصد هزار کس ایشان مردند و باز به سند معتبر از آن حضرت منقول است که: حق تعالی اجلها را در ماه جزیران نزدیک می‌گرداند یعنی موت در آن بسیار می‌باشد و بدان که ماه‌های رومی بنایش بر حرکت آفتاب است و عدد آنها دوازده است بدین ترتیب تشرین الاول تشرین الآخر کانون اول کانون آخر شباط آذر نیشان ایار جزیران تموز آب ایلول و چهار ماه را سی می‌گیرند که آنها تشرین الآخر و نیشان و جزیران و ایلولند و هفت دیگر غیر شباط را سی و یک می‌گیرند و شباط را در سه سال متوالی بیست و هشت می‌گیرند و در سال چهارم که سال کیسه ایشان است بیست و نه می‌گیرند و سال ایشان سیصد و شصت و پنج روز و ربعی است و تشرین الاول که اول سال ایشان است در این سالها موافق نوزده درجه میزان است و تفصیلش در کتاب بحار الانوار مذکور است و چون این ماهها در احادیث مذکور شده است مجملی در اینجا

ایراد نمودیم انتهى

باب سوم: زیارات**مقدمه در آداب سفر است****اشاره**

و مشتمل است بر یک مقدمه و چند فصل و یک خاتمه

اروزه

چون اراده سفر کنی سزاوار آن است که روزه بداری روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه را و اختیار نمایی روز شنبه را یا روز سه‌شنبه را یا روز پنجشنبه را و اجتناب کن از سفر کردن در روز دوشنبه و چهارشنبه و پیش از ظهر روز جمعه و از سفر کردن در این ایام که در این نظم واقع شده هفت روزی نحس باشد در مهی زان حذر کن تا نیابی هیچ رنج سه و پنج و سیزده با شانزده بیست و یک با بیست و چار و بیست و پنج از بعضی روایات نقل شده که بیست و یکم سفر کردن خوب است و در روز هشتم و بیست و سوم خوب نیست و سفر مکن در محاق شهر و در حالی که قمر در برج عقرب باشد و اگر ضرورتی حاصل شود برای سفر کردن در این اوقات دعاهای سفر را بخوان و تصدق کن و هر وقت که خواهی به سفر رو

[صدقه]

و روایت شده که: مردی از اصحاب حضرت امام محمد باقر علیه السلام اراده سفری کرد خدمت آن حضرت رسید تا وداع کند با آن جناب حضرت به او فرمود که پدرم علی بن الحسین علیه السلام هر گاه اراده می نمود که بیرون رود به سوی بعضی املاک خود می خرید سلامتی خود را از خدا به آنچه آسان بود برای او یعنی به دادن صدقه به هر چه که ممکن بود و این در وقتی بود که پای خود را در رکاب می گذاشت و چون بسلامت از سفر مراجعت می کرد شکر می کرد خدا را و تصدق می داد به آنچه که ممکن بود آن مرد وداع کرد و رفت و به جا نیاورد آنچه را که آن حضرت فرموده بود پس هلاک شد در راه این خبر به امام محمد باقر علیه السلام رسید فرمود این مرد پند داده شد اگر می پذیرفت

[غسل و دو رکعت نماز و دعای اللهم انی استودعک الیوم نفسی]

و سزاوار است که پیش از متوجه شدن غسل بکنی پس جمع می کنی اهل خود را نزد خود و دو رکعت نماز می گزاری و از خدا خیر خود را سؤال می نمایی و آیه الکرسی می خوانی و حمد و ثنای الهی به جا می آوری و صلوات بر حضرت رسول و آل او صلوات الله عليهم می فرستی و می گویی: اللهم انی استودعک الیوم نفسی و اهلی و مالی و ولدی و من کان منی بسبیل الشاهد منهم و العائب اللهم احفظنا بحفظ الایمان و احفظ علینا اللهم اجعلنا [اجمعنا] فی رحمتک و لا تشلبنا فضلک اننا الیک راغبون اللهم اننا نعوذ بک من و عتاء السفر و کآبئه المقلب و سوء المنظر فی الاهل و المال و الولد فی الدنیا و الآخرة اللهم انی اتوجه الیک هیذا التوجه طلبا لمرضاةک و تقربا الیک [اللهم بلغنی ما اؤمله و ارجوه فیک و فی اولیائک یا ارحم الراحمین] پس وداع کن اهل خود را و بر خیز و بر در خانه بایست و تسبیح حضرت فاطمه صلوات الله علیها را بخوان و سوره حمد را از پیش رو و از جانب راست و از جانب چپ بخوان و همچنین آیه الکرسی را از سه جانب بخوان و بگو: اللهم الیک وجهت وجهی و علیک خلفت اهلی و مالی و ما

خَوَّلْتَنِي وَقَدْ وَثَقْتُ بِكَ فَلَا تُحَيِّبْنِي يَا مَنْ لَا يُحَيِّبُ مَنْ أَرَادَهُ وَلَا يُضَيِّعُ مَنْ حَفِظَهُ اللَّهُ صَلَّى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاحْفَظْنِي فِيمَا غَبْتُ عَنْهُ وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ الدعاء پس بخوان سوره قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ را یازده مرتبه و سوره إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ و آیه الكرسي و سوره قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ و قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ پس دست بر جمیع بدن خود بمال و تصدق کن به هر چه میسر باشد و بگو: اللَّهُمَّ إِنِّي اشْتَرَيْتُ بِهَذِهِ الصَّدَقَةِ سِلَامَتِي وَسِلَامَةَ سَفَرِي وَمَا مَعِيَ اللَّهُمَّ احْفَظْنِي وَاحْفَظْ مَا مَعِيَ وَسَلِّمْنِي وَسَلِّمْ مَا مَعِيَ وَبَلِّغْنِي وَبَلِّغْ مَا مَعِيَ بِبِلَاغِكَ الْحَسَنِ الْجَمِيلِ و با خود بردار عصایی از چوب درخت بادام تلخ که روایت شده که: هر که به سفری رود و با خود بردارد عصای بادام تلخ و بخواند و لَمَّا تَوَجَّهَ تَلْقَاءَ مَدِينٍ تَا وَاللَّهِ عَلَيَّ مَا نَقُولُ وَكَيْلٌ و این در سوره قصص است حق تعالی او را ایمن گرداند از هر سبع درنده و از هر دزد ظلم کننده و از هر حیوان صاحب زهری تا به خانه خود بر گردد و با او باشد هفتاد و هفت ملک که طلب آموزش کند برای او تا بر گردد و عصا را بگذارد

[استفاده از عمامه هنگام بیرون رفتن]

و سنت است که با عمامه بیرون روی و سر عمامه در زیر حنک بگردانی تا اینکه به تو آسیبی نرسد از دزد و غرق شدن و سوختن و قدری از تربت امام حسین علیه السلام با خود بردار و در وقت برداشتن بگو: اللَّهُمَّ هَذِهِ طِينَةُ قَبْرِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَلِيَّكَ وَابْنِ وَلِيِّكَ اتَّخَذْتُهَا حِزًّا لِمَا أَخَافُ وَمَا لَا أَخَافُ و با خود بردار انگشتر عقیق و فیروزج و خصوص انگشتری که عقیق آن زرد باشد و بر یک طرفش نقش باشد مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ اسْتَغْفِرُ اللَّهَ و بر طرف دیگرش محمد و علی

[داشتن انگشتری با نگین عقیق زرد همراه با خود]

سید بن طاووس در امان الاخطار روایت کرده از ابو محمد قاسم بن علان از صافی خادم امام علی النقی علیه السلام که گفت رخصت طلبیدم از آن حضرت که به زیارت جدش امام رضا علیه السلام بروم فرمود که با خود انگشتری داشته باش که نگینش عقیق زرد باشد و نقش نگین مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ اسْتَغْفِرُ اللَّهَ باشد و بر روی دیگر نگین محمد و علی نقش کرده باشند چون این انگشتر را با خود داری امان یابی از شر دزدان و راهزنان و برای سلامتی تو تمامتر است و دین ترا حفظ کننده تر است خادم گوید بیرون آمدم و انگشتری که حضرت فرمود بهم رسانیدم و برگشتم که وداع کنم چون وداع آن حضرت کرده برگشتم و دور شدم فرمود که مرا برگرداند چون برگشتم فرمود ای صافی گفتم لبیک یا سیدی فرمود که انگشتر فیروزه هم باید با خود داشته باشی به درستی که میان طوس و نیشابور شیری برخواهد خورد به تو و قافله را منع خواهد کرد از رفتن تو پیش برو و این انگشتر را به شیر بنما و بگو مولای من می گوید که دور شو از راه و باید که بر یک طرف نگین فیروزه اللَّهُ الْمَلِكُ نقش کنی و بر طرف دیگر الْمَلِكُ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ زیرا که نقش انگشتر امیر المؤمنین علیه السلام اللَّهُ الْمَلِكُ بود چون خلافت بر آن جناب برگشت الْمَلِكُ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ نقش کرد و نگینش فیروزه بود و چنین نگین امان می بخشد از حیوانات درنده و باعث ظفر و غلبه می شود در جنگها صافی گوید که رفته به سفر و به خدا سوگند در همان مکان که حضرت فرموده بود شیر بر سر راه آمد و آنچه فرموده بود به عمل آوردم و شیر برگشت چون از زیارت برگشتم آنچه گذشته بود به خدمت آن جناب عرض کردم فرمود که یک چیز ماند نگفتی اگر خواهی من نقل کنم گفتم ای آقای من شاید فراموش کرده باشم فرمود که شبی در طوس نزدیک قبر شریف شب را به سر می بردی گروهی از جنیان به زیارت قبر آن حضرت آمده بودند آن نگین را در دست تو دیدند و نقش آن را خواندند پس آن را از دست تو بدر آورده بردند به نزد بیماری که داشتند و آن انگشتر را در آبی شسته آن آب را به بیمار خود خوراندند و بیمارشان صحت یافت پس انگشتر را برگردانیدند و تو در دست راست کرده بودی ایشان در دست چپ تو کردند تو از این مطلب تعجب بسیار کردی و سبب آن را ندانستی و نزدیک سر خود یاقوتی یافته برداشتی و الحال همراه تو است ببر به بازار و آن را به

هشتاد اشرفی خواهی فروخت و این یاقوت هدیه آن جنیان است که برای تو آورده بودند خادم گفت یاقوت را به بازار بردم و به هشتاد اشرفی فروختم همچنان که سیدم فرموده بود و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: کسی که بخواند آیه الکرسی را در سفر در هر شب سالم بماند و سالم بماند آنچه با او است و بگوید: اللَّهُمَّ اجْعَلْ مَسِيرِي عِبْرًا وَ صَمْتِي تَفْكَرًا وَ كَلَامِي ذِكْرًا

[خواندن بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ مِنْ اللَّهِ]...

و از حضرت امام زین العابدین علیه السلام مروی است که فرمود: من پروا نمی‌کنم هر گاه بگویم این کلمات را اگر جمع شوند برای ضرر من جن و انس بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ مِنْ اللَّهِ وَ إِلَى اللَّهِ وَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ اللَّهُمَّ إِلَيْكَ أَسَلْتُ نَفْسِي وَ إِلَيْكَ وَجْهْتُ وَ جَهِي وَ إِلَيْكَ فَوَضْتُ أَمْرِي فَاحْفَظْنِي بِحِفْظِ الْإِيمَانِ مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَ مِنْ خَلْفِي وَ عَنِ يَمِينِي وَ عَنِ شِمَالِي وَ مِنْ فَوْقِي وَ مِنْ تَحْتِي وَ اذْفَعْ عَنِّي بِحَوْلِكَ وَ قُوَّتِكَ فَإِنَّهُ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ مؤلف گوید ادعیه و آداب سفر بسیار است و ما در اینجا اقتصار می‌کنیم به ذکر چند ادب

اول

آنکه سزاوار است برای شخص هر گاه سوار می‌شود بِسْمِ اللَّهِ را ترک نکند

دوم

آنکه نفقه خود را حفظ کند و در جای محکم بگذارد زیرا که روایت شده که: از فقه مسافر است حفظ کردن نفقه خود

سوم

آنکه در سفر اعانت رفقا کند و از خدمت و کار کردن در حوائج ایشان مضایقه نکند تا حق تعالی برطرف کند از او هفتاد و سه اندوه و پناه دهد او را در دنیا از هم و غم و برطرف کند از او اندوه بزرگ روز قیامت را و روایت است که: حضرت امام زین العابدین علیه السلام سفر نمی‌کرد مگر با اشخاصی که نشناسند آن حضرت را برای آنکه در راه اعانت آنها نماید زیرا که هر گاه می‌شناختند آن جناب را نمی‌گذاشتند که آن حضرت کاری بکند و از اخلاق شریفه حضرت رسول صلی الله علیه و آله نقل شده که وقتی با اصحاب در سفر بود خواستند گوسفندی بکشند یکی گفت کشتن گوسفند با من دیگری گفت کندن پوست او با من و دیگری گفت پختن او با من حضرت فرمود جمع کردن هیزمش با من گفتند یا رسول الله این کار را ما خواهیم کرد شما زحمت نکشید فرمود می‌دانم شما این کار را خواهید کرد لکن من خوشم نمی‌آید که از شما امتیازی پیدا کنم زیرا که حق تعالی کراهت دارد که بیند بنده خود را که فضیلت داده خودش را به رفقاییش و بدان که ثقیلترین مردم در سفر نزد رفقا آن کسی است که با آنکه اعضایش صحیح و سالم است تنبلی می‌کند و مشغول کاری نمی‌شود و منتظر است که رفقای او کارهای او را بکنند

چهارم

آنکه مسافر مصاحبت کند با کسی که نظیر او باشد در انفاق کردن

پنجم

آنکه نیشامد از آب هر منزلی مگر بعد از آنکه ممزوج کند او را به آب منزل قبل و شایسته و لازم است برای مسافر که با خود

بردارد از خاک بلد خویش و از طینتی که تربیت بر آن شده است و هر منزلی که وارد می‌شود مقداری از آن خاک بریزد در ظرف آب خود و آن را حرکت دهد پس بگذارد تا آب صاف شود آن وقت بنوشد

ششم

آنکه اخلاق خود را نیکو کند و حلم را زینت خود کند و بیاید در آداب زیارت حضرت امام حسین علیه السلام آنچه مناسب اینجا است

هفتم

آنکه توشه از برای سفر خود بردارد و از شرف آدمی است که توشه خود را نیکو گرداند بخصوص در سفر مکه بلی در سفر زیارت امام حسین علیه السلام توشه را از چیزهای لذیذ قرار دادن مانند بریانی و حلواها و غیره محبوب نیست چنانکه بیاید این مطلب در باب زیارت آن حضرت و ابن اعسم گفته: مَنْ شَرَفِ الْإِنْسَانِ فِي الْأَسْفَارِ تَطْيِيبُهُ الزَّادَ مَعَ الْإِكْتَارِ وَ يُحْسِنُ الْإِنْسَانُ فِي حَالِ السَّفَرِ أَخْلَاقَهُ زِيَادَةً عَلَى الْحَضَرِ وَ يُدْعُ عِنْدَ الْوَضْعِ لِلْخَوَانِ مَنْ كَانَ حَاضِرًا مِنَ الْإِخْوَانِ وَ يُكْثِرُ الْمَرْحَ مَعَ الصَّحْبِ إِذَا لَمْ يُسْخِطِ اللَّهُ وَ لَمْ يَجْلِبْ أَدَى مَنْ جَاءَ بَلَدَهُ فَذَا ضَيْفٌ عَلَى إِخْوَانِهِ فِيهَا إِلَى أَنْ يَرْحَلَا يُبْرُ لَيْلَتَيْنِ ثُمَّ لِيَأْكُلِ مِنْ أَكْلِ أَهْلِ الْبَيْتِ فِي الْمُسْتَقْبَلِ

هشتم

آنچه خیلی مهم است در سفر مراعات آن محافظت بر نمازهای فریضه است که به جا آورده شود با شرایط و حدود در اوایل اوقات چه آنکه بسیار مشاهده شده از حجاج و زوار که در طریق مسافرت ضایع کردند نمازهای فریضه خود را به جهت آنکه در وقت به جا نیاموردند یا به جا آوردند سواره و در محمل یا با تیمم یا با نجاست بدن یا جامه و امثال اینها که تمام از بی مبالائی و استخفافشان به شأن نماز بوده و حال آنکه در روایت است از حضرت صادق علیه السلام که فرمود: نماز فریضه بهتر است از بیست حج و یک حج بهتر است از خانه‌ای که پر از طلا باشد و آن طلاها را تصدق دهند تا تمام شود و ترک مکن بعد از نمازهای مقصوره گفتن سی مرتبه سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ را که تاکید در آن وارد شده است

فصل اول در آداب زیارت

اشاره

و آن بسیار است و در اینجا به چند چیز اکتفا می‌شود

اول

غسل پیش از بیرون رفتن برای سفر زیارت

دوم

ترک کلام بیهوده و لغو و مخاصمه و مجادله در راه

سوم

غسل برای زیارت هر امامی و آنکه بخواند دعای وارده آن را و بیاید آن در اول زیارت وارث

چهارم

طهارت از حدث کبری و صغری

پنجم

پوشیدن جامه‌های پاک و پاکیزه و نو و نیکو است سفید بودن رنگ آن

ششم

در وقت رفتن به روضه مقدسه گامها را کوتاه برداشتن و به آرامی و وقار سیر نمودن و خاضع و خاشع بودن و سر به زیر انداختن و به بالا و اطراف خود التفات نمودن

هفتم

خوشبو نمودن خود را در غیر زیارت امام حسین علیه السلام

هشتم

در وقت رفتن به حرم مطهر زبان را به ذکر تکبیر و تحمید و تسیح و تهلیل و تمجید مشغول کردن و به صلوات فرستادن بر محمد و آل محمد علیهم السلام دهان را معطر نمودن

نهم

بر در حرم شریف ایستادن و اذن دخول طلبیدن و سعی در تحصیل رقت قلب و خضوع و شکستگی خاطر نمودن به تصور و فکر در عظمت و جلالت قدر صاحب آن مرقد منور و اینکه می‌بیند ایستادن او را و می‌شنود کلام او را و جواب می‌دهد سلام او را چنانچه به همه اینها شهادت می‌دهد در وقت خواندن اذن دخول و تدبیر در محبت و لطفی که به شیعیان و زائران خود دارند و تأمل در خرابیهای حال خود و خلافها که به آن بزرگواران کرده و فرموده‌های بی حد که از ایشان نشنیده و آزارها و اذیتها که از او به ایشان یا به خاصان و دوستان ایشان رسیده که برگشت آن به آزردهن ایشان است و اگر برآستی در خود نگردد قدمهایش از رفتن باز ایستد و قلبش هراسان و چشمش گریان شود و این روح تمام آداب است و شایسته است در اینجا ذکر کنیم اشعار سخاوی و روایتی را که علامه مجلسی رحمه الله علیه در بحار از کتاب عیون المعجزات نقل فرموده اما اشعار سخاوی که شایسته است در آن حال تمثل به آنها این است: قَالُوا عَمَّا نَأْتِي دِيَارَ الْحَمَى وَيُنزِلُ الرُّكْبَ بِمَعْنَاهُمْ فَكُلُّ مَنْ كَانَ مُطِيعًا لَهُمْ أَصِيحَّ مَسِيرُورًا بِلِقْيَاهُمْ قُلْتُ فَلِي ذَنْبٌ فَمَا حِيلَتِي بِأَيِّ وَجْهِ أَتَلَقَّاهُمْ قَالُوا أَلَيْسَ الْعَفْوُ مِنْ شَأْنِهِمْ لَا سِيَّمًا عَمَّنْ تَرَجَّاهُمْ فَجِئْتَهُمْ أَسْعَى إِلَى بَابِهِمْ أَرْجُوهُمْ طَوْرًا وَأَخْشَاهُمْ وَنِيْزٍ شَائِسْتَهُ اسْتَمَثَلُ شُودُ بِهٖ اِشْعَارُ: هَا عَبْدُكَ وَقِيفٌ ذَلِيلٌ بِالْبَابِ يَمِيْدُ كَفَّ سَائِلٍ قَدْ عَزَّ عَلَيَّ سُوءُ حَالِي مَا يَفْعَلُ مَا فَعَلْتَ عَاقِلٌ يَا أَكْرَمَ مَنْ رَجَاهُ رَاجٍ عَنِ بَابِكَ لَا يُرَدُّ سَائِلٌ وَهَمْ بَكُوَيْدٍ: شَاهَا چِه تُو رَا سَكِي بَبَايِدُ گَر مَن بُوْمِ اَن سَكِ تُو شَائِسْتَهُ هَسْتَم سَكِي ز حَبْسِ جَسْتَه بَر شَاخِ گَلِ هَوَاتِ بَسْتَه خُوْد رَا بِهٖ خُوْدِي كَشِيْدَه اَز جَلِ پِيْشِ تُو كَشِيْدَه اَز سَرِ ذَلِ اَفْكَنِ نَظْرِي بَر اِيْنِ سَكِ

چهاردهم

ایستادن در وقت خواندن زیارت اگر عذری ندارد از ضعف و درد کمر و درد پا و غیرها

پانزدهم

گفتن تکبیر در نزد دیدن قبر مطهر پیش از شروع در خواندن زیارت و در خبری است که: هر که تکبیر بگوید پیش روی امام علیه السلام و بگوید: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ نوشته شود برای او رضوان الله الاکبر

شانزدهم

خواندن زیارات مأثوره وارده از سادات اناام علیهم السلام و ترک خواندن زیارتهای مخترعه که بعضی بیخردان از عوام آنها را با بعضی از زیارات تلفیق کرده و نادانان را به آن مشغول ساخته شیخ کلینی رحمه الله علیه روایت کرده از عبد الرحیم قصیر که گفت: وارد شدم بر حضرت صادق علیه السلام و گفتم فدایت شوم از پیش خود دعایی اختراع کردم فرمود واگذار مرا از اختراع خود هر گاه ترا حاجتی روی دهد پناه بر به حضرت رسول صلی الله علیه و آله و دو رکعت نماز کن و هدیه کن آن را به سوی آن حضرت... الخ

هفدهم

به جا آوردن نماز زیارت و اقل آن دو رکعت است شیخ شهید فرموده که اگر زیارت برای پیغمبر است نماز را در روزه مطهره به جا آورد و اگر در حرم یکی از ائمه است در بالای سر به جا آورد و اگر به جا آورد آن دو رکعت را در مسجد مکان یعنی مسجد حرم جایز است و علامه مجلسی رحمه الله علیه فرموده که نماز زیارت و غیر آن را به گمان فقیر در پشت سر و بالای سر کردن بهتر است و علامه بحر العلوم نیز در دره فرموده و مِنْ حَدِيثِ كَرْبَلَا وَ الْكَعْبَةِ لِكَرْبَلَا بَانَ عَلُو الرُّبَيْه وَ غَيْرُهَا مِنْ سَائِرِ الْمَشَاهِدِ أُمَّتَالُهَا بِالنَّقْلِ ذِي الشَّوَاهِدِ وَ رَاعٍ فِيهِنَّ اقْتِرَابَ الرَّمْسِ وَ آثِرَ الصَّلَاةِ عِنْدَ الرَّأْسِ وَ صَلَّى خَلْفَ الْقَبْرِ فَالصَّحِيحُ كَعْيَرِهِ فِي نَدْبِهَا صَيْرِيحٌ وَ الْفَرْقُ بَيْنَ هَذِهِ الْقُبُورِ وَ غَيْرِهَا كَالنُّورِ فَوْقَ الطُّورِ فَالسَّعْيُ لِلصَّلَاةِ عِنْدَهَا نَدْبٌ وَ قُرْبُهَا بِلِ اللُّصُوقِ قَدْ طُلِبَ

هیجدهم

خواندن سوره یس در رکعت اول و سوره الرحمن در رکعت دوم اگر برای آن زیارتی که نماز آن می خواند کیفیت مخصوصی ذکر نفرموده باشند و آنکه دعا کند بعد از نماز به آنچه وارد شده یا به آنچه در خاطر او می رسد برای دین و دنیای خود و تعمیم دهد در دعا زیرا که آن به اجابت نزدیکتر است

نوزدهم

شیخ شهید رحمه الله علیه فرموده که کسی که داخل حرم مطهر شود و ببیند که نماز جماعت منعقد شده است ابتدا به نماز کند پیش از آنکه زیارت کند و همچنین ترک کند زیارت را و داخل نماز شود اگر وقت نماز شده و اگر نه ابتدا کردن به زیارت اولی است چه آن غایت مقصد او است و اگر در بین زیارت نماز بپا شد مستحب است از برای زائران که زیارت را قطع کنند و روی آورند به نماز و کراهت دارد ترک آن و بر ناظر حرم است که مردم را امر کند به نماز

بیستم

شیخ شهید رحمه الله علیه از جمله آداب زیارت شمرده تلاوت کردن قرآن نزد ضرایح مطهره و هدیه کردن آن را به روح مقدس مزور و نفع آن به زیارت کننده عاید می‌شود و متضمن تعظیم مزور است

بیست و یکم

ترک نمودن سخنان ناشایسته و کلمات لغو و بیهوده و اشتغال به صحبت‌های دنیویه که همیشه در هر جا مذموم و قبیح و مانع رزق و جالب قساوت قلب است خصوص در این بقاع مطهره و قباب سامیه که خدای تعالی خبر می‌دهد از بزرگی و جلالت آنها در سوره نور فی بیوتِ اذنَ الله ان تُزفَع الآیة

بیست و دوم

بلند نکردن صدای خود در وقت زیارت چنانچه در هدیه الزائرین ذکر کردم

بیست و سوم

وداع کردن امام علیه السلام را در وقت بیرون رفتن از بلد آن حضرت به مأثور یا به غیر آن

بیست و چهارم

توبه و استغفار نمودن به جهت گناهان و بهتر کردن حال و کردار و گفتار خود را بعد از فراغ از زیارت از آنچه دارا بود پیش از زیارت

بیست و پنجم

انفاق کردن به قدر میسور بر خادمان آستانه شریفه و سزاوار است که خدام آن محل شریف از اهل خیر و صلاح و صاحب دین و مروت باشند و تحمل نمایند آنچه از زائرین می‌بینند و خشم خود را بر آنها فرو نشانند و غلظت و درستی بر آنها ننمایند و بر قضاء حوائج محتاجین اقدام کنند و غربا را راهنمایی و دلالت کنند اگر راه مقصد را گم نمایند و بالجمله بایست خدام را که به حقیقت و راستی مشغول شوند در خدمات لازمه از نظیف و حراست و محافظت زائران و غیره

بیست و ششم

انفاق و احسان بر فقراء مجاورین و مساکین متعطفین بلد امام علیه السلام خصوصا سادات و اهل علم و منقطعین که به مرارت غربت و تنگدستی مبتلا و همواره علم تعظیم شعائر الله را برپا نموده و دارا هستند جهاتی را که ملاحظه هر یک از آنها کافی است در لزوم اعانت و رعایت

بیست و هفتم

شیخ شهید فرموده که از جمله آداب تعجیل کردن در بیرون رفتن است در وقتی که درک کرد حظ خود را از زیارت برای مزید

تعظیم و احترام و شدت شوق به رجوع و نیز فرموده که در وقتی که زنها می‌خواهند زیارت کنند بایست که خود را جدا کنند از مردان و تنها زیارت کنند و اگر در شب زیارت کنند اولی است و باید که تغییر وضع کنند یعنی لباس خوب و عالی را به لباس پست بدل کنند که شناخته نشوند و مخفی و پنهان بیرون آیند که کسی کمتر ایشان را ببیند و شناسد و اگر با مردان زیارت کنند نیز جایز است اگر چه مکروه است مؤلف گوید از این کلمات معلوم شد کثرت قبح و شناعة آنچه متعارف شده فعلا که زنها به اسم تشرف به زیارت خود را آرایش نموده با لباسهای نفیس از خانه‌ها بیرون می‌آیند و در حریمهای مطهره مزاحمت با نامحرمان نموده و فشار به بدنهای ایشان داده یا خود را متصل به ضریح مطهره نموده یا در قبله مردمان نشسته مشغول به زیارت خواندن شده و حواس مردم را پریشان نموده عباد آن محل را از زائرین و نماز گزارندگان و متضرعین و گریه کنندگان از کار خود باز داشته و داخل در زمره صادین عن سبیل الله شده الی غیر ذلک و فی الحقیقه بایست این زیارت از آن زنها از منکرات شرع شمرده شود نه عبادات و داخل در موبقات شود نه قربات از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: حضرت امیر المؤمنین علیه السلام به اهل عراق فرمود **يَا أَهْلَ الْعِرَاقِ بُنْتُ أَنْ نِسَاءَكُمْ يُؤَافِينَ الرَّجَالَ فِي الطَّرِيقِ أَمَا تَسْتَحْيُونَ** ای اهل عراق به من خبر رسیده که زنها شما می‌رسند به مردها در راه یعنی برمی‌خورند به نامحرمان در کوچه و بازار آیا حیا نمی‌کنید شماها و قال **لَعَنَ اللَّهُ مَنْ لَا يَغَارُ** و فی الفقیه روی الأصیح بن نباته عن امیر المؤمنین علیه السلام قال سمعته يقول: **يَظْهَرُ فِي آخِرِ الزَّمَانِ وَاقْتِرَابِ السَّاعِيَةِ وَهُوَ شَرُّ الْأَزْمِنَةِ نِسْوَةٌ كَاشَفَاتُ عَارِيَاتٍ مُتَبَرِّجَاتٍ مِنَ الدِّينِ دَاخِلَاتٍ فِي الْفِتَنِ مَائِلَاتٍ إِلَى الشَّهَوَاتِ مُسْرِعَاتٍ إِلَى اللَّذَاتِ مُسْتَحِلَاتِ الْمُحَرَّمَاتِ فِي جَهَنَّمَ خَالِدَاتٍ**

بیست و هشتم

سزاوار است وقتی که زوار بسیار است کسانی که سبقت به ضریح گرفته‌اند تخفیف دهند زیارت را و بیرون روند تا دیگران نیز مثل آنها به قرب ضریح فائز گردند مؤلف گوید که: ما در مقام زیارات امام حسین علیه السلام نقل خواهیم کرد آدابی که زائرین آن جناب باید مراعات آنها را نمایند

فصل دوم در ذکر اذن دخول هر یک از حریمهای شریفه

اشاره

و در اینجا ذکر می‌شود دو اذن دخول

اول

شیخ کفعمی فرموده چون خواستی داخل شوی به مسجد حضرت رسول صلی الله علیه و آله یا در یکی از مشاهد مشرفه ائمه علیهم السلام پس بگو: **اللَّهُمَّ إِنِّي وَقَفْتُ عَلَى بَابٍ مِنْ أَبْوَابِ بَيْتِ نَبِيِّكَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَقَدْ مَنَعَتِ النَّاسَ أَنْ يَدْخُلُوا إِلَّا بِإِذْنِهِ فَقُلْتُ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بَيْتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعْتَقْتُ حُرْمَةَ صَاحِبِ هَذَا الْمَشْهَدِ الشَّرِيفِ فِي غَيْبَتِهِ كَمَا أَعْتَقْتُهَا فِي حَضْرَتِهِ وَأَعْلَمُ أَنَّ رَسُولَكَ وَخُلَفَاءَكَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ أَحْيَاءٌ عِنْدَكَ يُرْزَقُونَ يَرُونَ مَقَامِي وَيَسْمَعُونَ كَلَامِي وَيَرُدُّونَ سَلَامِي وَأَنْتَ حَجَبْتَ عَنِّي سَمْعِي كَلَامَهُمْ وَفَتَحْتَ بَابَ فَهْمِي بَلَدِيذِ مُنَاجَاتِهِمْ وَإِنِّي أَسْتَأْذِنُكَ يَا رَبِّ أَوْلَا وَ أَسْتَأْذِنُ رَسُولَكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ ثَانِيًا وَأَسْتَأْذِنُ خَلِيفَتِكَ الْإِمَامَ الْمُفْرُوضَ [الْمُقْتَرَضَ عَلَيَّ طَاعَتُهُ فُلَانُ بْنُ فُلَانٍ] بِجَايِ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ نَامِ بَرْدِ آن امامی را که می‌خواهد زیارت کند و همچنین نام پدرش را ببرد مثلا اگر در زیارت امام حسین علیه السلام است بگوید: **الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا****

السلام و اگر در زیارت امام رضا علیه السلام است بگوید عَلَيَّ بِنِ مَوْسَى الرِّضَا عَلَيْهِمَا السَّلَامُ وَ هَكَذَا بِسِ بَكْوَيْدِ وَ الْمَلَائِكَةُ الْمَوْكَلِينَ بِهَذِهِ الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ ثَالِثًا أَدْخُلُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَدْخُلُ يَا حُجَّجَةَ اللَّهِ أَدْخُلُ يَا مَلَائِكَةَ اللَّهِ الْمُقَرَّبِينَ الْمُقِيمِينَ فِي هَذَا الْمَشْهَدِ فَأَذِّنْ لِي يَا مَوْلَايَ فِي الدُّخُولِ أَفْضَلَ مِمَّا أَذْنَتَ لِأَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَائِكَ فَإِنْ لَمْ أَكُنْ أَهْلًا لِتَذَلِّكَ فَأَنْتَ أَهْلٌ لِتَذَلِّكَ [لَهُ بِسِ بَبُوسِ عْتَبِهِ مَبَارَكِهِ رَا وَ دَاخِلِ شُو وَ بَكُو: بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ عَلَيَّ مَلَهُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَ ارْحَمْنِي وَ تَبَّ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

دوم

اذن دخولی است که علامه مجلسی رحمه الله علیه از نسخه‌ای قدیمه از مؤلفات اصحاب برای دخول در سرداب مقدس و بقاع منوره ائمه علیهم السلام نقل فرموده و آن چنان است که می‌گویی اللَّهُمَّ إِنَّ هَذِهِ بُقْعَةٌ طَهَّرْتَهَا وَ عَقَوْتُ شَرَفْتُهَا وَ مَعَالِمُ زَكَّيْتَهَا حَيْثُ أَظْهَرْتَ فِيهَا أَدِلَّةَ التَّوْحِيدِ وَ أَشْبَاحَ الْعَرْشِ الْمَجِيدِ الَّذِينَ اضْطَمَّتْ فِيهِمْ مُلُوكًا لِحِفْظِ النَّظَامِ وَ اخْتَرْتَهُمْ رُؤَسَاءَ لِجَمِيعِ الْأَنَامِ وَ بَعَثْتَهُمْ لِقِيَامِ الْقِسْطِ فِي ابْتِدَاءِ الْوُجُودِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ مَنَنْتَ عَلَيْهِمْ بِاسْتِنَابِهِ أَنْبِيَائِكَ لِحِفْظِ شَرَائِعِكَ وَ أَحْكَامِكَ فَأَكْمَلْتَ بِاسْتِخْلَافِهِمْ رَسُولَهُ الْمُنْذِرِينَ كَمَا أَوْجَبْتَ رِئَاسَتَهُمْ فِي فِطْرِ الْمَكْلُفِينَ فَسَبِّحَانَكَ مِنْ إِلَهٍ مَا أَرْفَعُكَ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مِنْ مَلِكٍ مَا أَعْدِلُكَ حَيْثُ طَابَقَ صِيْنُوعُكَ مَا فَطَرْتَ عَلَيْهِ الْعُقُولَ وَ وَافَقَ حُكْمُكَ مَا قَرَّرْتَهُ فِي الْمَعْقُولِ وَ الْمَنْقُولِ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى تَقْدِيرِكَ الْحَسَنِ الْجَمِيلِ وَ لَكَ الشُّكْرُ عَلَى قَضَائِكَ الْمَعْلَلِ بِأَكْمَلِ التَّغْلِيلِ فَسَبِّحَانَكَ مَنْ لَا يُسْأَلُ عَنْ فِعْلِهِ وَ لَا يُنَازَعُ فِي أَمْرِهِ وَ سُبِّحَانَكَ مَنْ كَتَبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ قَبْلَ ابْتِدَاءِ خَلْقِهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مَنْ عَلَيْنَا بِحُكْمٍ يَقُومُونَ مَقَامَهُ لَوْ كَانَ حَاضِرًا فِي الْمَكَانِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الَّذِي شَرَّفَنَا بِأَوْصِيَائِهِ يَحْفَظُونَ الشَّرَائِعَ فِي كُلِّ الْأَزْمَانِ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ الَّذِي أَظْهَرَهُمْ لَنَا بِمُعْجَزَاتٍ يَعْجِزُ عَنْهَا الثَّقَلَانِ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ الَّذِي أَجْرَانَا عَلَى عَوَائِدِهِ الْجَمِيلَةِ فِي الْأُمَمِ السَّالِفِينَ اللَّهُمَّ فَلِمَكَ الْحَمْدُ وَ الشُّكْرُ الْعَلِيُّ كَمَا وَجَبَ لَوْجْهِكَ الْبَقَاءَ السَّرْمَدِيُّ وَ كَمَا جَعَلْتَ نَبِيَّنَا خَيْرَ النَّبِيِّينَ وَ مُلُوكَنَا أَفْضَلَ الْمَخْلُوقِينَ وَ اخْتَرْتَهُمْ عَلَى عِلْمِ عَلَى الْعَالَمِينَ وَ فَقَّنَا لِلْسَّعْيِ إِلَى أَتُوبِهِمْ الْعَامِرَةِ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ وَ اجْعَلْ أَرْوَاحَنَا تَحِنُّ إِلَى مَوْطِي أَقْدَامِهِمْ وَ نَفُوسَنَا تَهْوِي النَّظَرَ إِلَى مَجَالِسِهِمْ وَ عَرَضِيَاتِهِمْ حَتَّى كَانْنَا نُخَاطِبُهُمْ فِي حُضُورِ أَشْخَاصِهِمْ فَصَلِّ عَلَى اللَّهِ عَلَيْهِمْ مِنْ سَادَةِ غَائِبِينَ وَ مِنْ سَلَالِمِ طَاهِرِينَ وَ مِنْ أُمَّةٍ مَعْصُومِينَ اللَّهُمَّ فَأَذِّنْ لَنَا بِدُخُولِ هَذِهِ الْعَرَصَاتِ الَّتِي اسْتَعْبَدْتَ بِزِيَارَتِهَا أَهْلَ الْأَرْضِينَ وَ السَّمَاوَاتِ وَ أَرْضِ السَّلْطَنَةِ بِخُشُوعِ الْمَهَابَةِ وَ ذَلَّلْ جَوَارِحَنَا بِذَلِّ الْعُبُودِيَّةِ وَ فَرِّضِ الطَّاعِيَةَ حَتَّى نُفَرِّ بِمَا يَجِبُ لَهُمْ مِنَ الْأَوْصِيَاءِ وَ نَعْتَرَفَ بِأَنْتَهُمْ شُفَعَاءَ الْخَلَائِقِ إِذَا نَصَبْتَ الْمَوَازِينَ فِي يَوْمِ الْأَعْرَافِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ سِيَلامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ بِسِ بَبُوسِ عْتَبِهِ رَا وَ دَاخِلِ شُو در حالتی که خاشع و گریان باشی پس به درستی که آن اذن دخول است از ایشان صلوات الله علیهم أجمعین

فصل سوم

در زیارت حضرت رسول خدا و فاطمه زهراء و ائمه بقیع صلوات الله علیهم أجمعین در مدینه طیبه

بدان که مستحب مؤکد است در حق قاطبه مردم بخصوص حجاج مشرف شدن به زیارت روضه مطهره و آستانه منوره فخر عالمیان حضرت سید المرسلین محمد بن عبد الله صلی الله علیه و آله و ترک زیارت آن حضرت باعث آن می‌شود که جفا شود در حق او در روز قیامت و شیخ شهید فرموده که اگر مردم ترک زیارت آن حضرت کنند بر امام است که ایشان را مجبور کند به رفتن به زیارت آن حضرت زیرا که ترک زیارت آن حضرت موجب جفای محرم است شیخ صدوق از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود: هر گاه احدی از شما حج کند باید که حجش را ختم کند به زیارت ما زیرا که این از تمامی حج است و نیز روایت کرده از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام که فرمود: تمام کنید حج خود را به زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله که ترک

زیارت آن حضرت بعد از حج جفا و خلاف ادب است و شما را امر به این کرده‌اند و بروید به زیارت قبری چند که حق تعالی لازم گردانیده است بر شما حق آنها و زیارت آنها را و روزی از حق تعالی طلب کنید نزد آن قبرها و نیز از ابوالصلت هروری روایت کرده که گفت: به خدمت حضرت امام رضا علیه السلام عرض کرد که چه می‌فرمایی یا بن رسول الله در حدیثی که اهل آن روایت می‌کنند که مؤمنین در بهشت زیارت می‌کنند پروردگارش را از منازل خود کنایه از آنکه معنی حدیث اگر درست باشد چیست با آنکه متضمن است چیزی را که بحسب ظاهر با اعتقاد حق درست نمی‌آید پس حضرت جواب او را فرمودند به این طریق که ای ابوالصلت حق تعالی پیغمبرش محمد صلی الله علیه و آله را افضل گردانید از جمیع خلقش از پیغمبران و ملائکه و طاعت او را طاعت خود و بیعت با او را بیعت با خود شمرد و زیارت او را زیارت خود شمرده چنانچه فرموده: مَنْ يُطِيعَ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَ فرموده: إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ وَ حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرموده که: هر که مرا زیارت کند در حال حیات یا بعد از فوت من چنان است که حق تعالی را زیارت کرده باشد إلخ و حمیری در قرب الإسناد از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرموده: هر که مرا زیارت کند در حیات من یا بعد از فوت من شفیع او گردم در روز قیامت و در حدیثی است که: حضرت صادق علیه السلام روز عیدی در مدینه بود پس رفت به زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله و بر آن حضرت سلام کرد و فرمود که ما بر اهل همه شهرها فضیلت داریم خواه مکه و خواه غیر مکه به سبب زیارت و سلام ما بر رسول خدا صلی الله علیه و آله و شیخ طوسی رحمه الله علیه در تهذیب از یزید بن عبد الملك روایت کرده و او از پدرش از جدش که گفت: به خدمت حضرت فاطمه سلام الله علیها مشرف شدم پس آن حضرت ابتدا فرمود به سلام بر من پس از من پرسید که برای چه آمده‌ای عرض کردم از برای طلب برکت و ثواب فرمود که خبر داد مرا پدرم و اینک حاضر است که هر که بر او و بر من سه روز سلام کند حق تعالی بهشت را از برای او واجب گرداند گفتم در حیات او و شما فرمود بلی و همچنین بعد از موت ما علامه مجلسی رحمه الله علیه فرموده که در حدیث معتبر از عبد الله بن عباس منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که: هر که امام حسن علیه السلام را در بقیع زیارت کند قدمش بر صراط ثابت باشد در روزی که قدمها از آن لغزد و در مقنع از حضرت صادق علیه السلام روایت شده که فرمود: هر که مرا زیارت کند گناهانش آمرزیده شود و فقیر و پریشان نمیرد و شیخ طوسی در تهذیب از حضرت امام حسن عسکری علیه السلام روایت کرده که: هر که زیارت کند امام جعفر صادق علیه السلام و پدرش حضرت باقر علیه السلام را درد چشم نکشد و بیماری و دردی به او نرسد و مبتلا نمیرد و ابن قولویه در کامل حدیث طولانی از هشام بن سالم از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که از جمله فقرات او این است که: مردی به خدمت حضرت صادق علیه السلام شرفیاب شد و عرض کرد که آیا زیارت باید کرد پدرت را فرمود بلی عرض کرد چه چیز است از برای آنکه زیارت کند او را فرمود که بهشت از برای او است اگر اعتقاد به امامت او داشته باشد و متابعت او کند عرض کرد کسی که اعراض کند از زیارت او چه خواهد داشت فرمود حسرت خواهد داشت در یوم الحسرة که روز قیامت است إلخ و احادیث در این باب بسیار است و ما را همین مقدار کافی و وافی است

اما کیفیت زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله

پس چنین است هر گاه وارد شدی إن شاء الله مدینه پیغمبر صلی الله علیه و آله پس غسل کن برای زیارت و چون خواستی داخل مسجد آن حضرت شوی بایست نزد در و بخوان آن اذن دخول اول را و داخل شو از در جبرئیل و مقدم دار پای راست را در وقت دخول پس صد مرتبه الله اکبر بگو پس دو رکعت نماز تحیت مسجد بگزار و برو به سمت حجره شریفه و دست بمال بر آن و ببوس آن را و بگو: السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا خَاتَمَ النَّبِيِّينَ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ الرَّسَالَهَ وَ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَ آتَيْتَ الزَّكَاةَ وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ عَبَدْتَ اللَّهَ مُخْلِصًا حَتَّى

أَتَاكَ الْيَقِينُ فَصَلَّوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ الطَّاهِرِينَ پس بایست نزد ستون پیش که از جانب راست قبر است رو به قبله که دوش چپ به جانب قبر باشد و دوش راست به جانب منبر که آن موضع سر رسول خدا صلی الله علیه و آله است و بگو: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ وَأَنَّكَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ رِسَالَاتِ رَبِّكَ وَنَصَيْحَتِ لَأُمَّتِكَ وَجَاهِدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَبَدْتَ اللَّهَ حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةَ الْحَسَنَةَ وَأَدَيْتَ الَّذِي عَلَيْكَ مِنَ الْحَقِّ وَأَنَّكَ قَدْ رُوِّفْتَ بِالْمُؤْمِنِينَ وَغَلَطْتَ عَلَى الْكَافِرِينَ فَبَلَّغَ اللَّهُ بِكَ أَفْضَلَ شَرَفٍ مَحَلِّ الْمُكْرَمِينَ الْحَمِيدِ لِلَّهِ الَّذِي اسْتَنْقَدْنَا بِحُكْمِكَ مِنَ الشُّرُوكِ وَالضَّلَالَةِ اللَّهُمَّ فَاجْعَلْ صَلَوَاتِكَ وَصَلَوَاتِ مَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَأَنْبِيَائِكَ الْمُرْسَلِينَ وَعِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَأَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِينَ وَمَنْ سَبَّحَ لَكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَأَمِينِكَ وَنَجِيِّكَ وَحَبِيبِكَ وَصَفِيِّكَ وَخَاصَّتِكَ وَصَفْوَتِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ أَعْطِهِ الدَّرَجَةَ الرَّفِيعَةَ وَآتِهِ الْوَسِيلَةَ مِنَ الْجَنَّةِ وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا يَعْطِيهِ بِهِ الْأَوْلُونَ وَالْآخِرُونَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا وَإِنِّي أَتَيْتُكَ مُسْتَعْفِرًا تَائِبًا مِنْ ذُنُوبِي وَإِنِّي أَتَوَّجُّهُ بِكَ إِلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكَ لِيَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي وَ إِنْ تَرَا حَاجَتِي بِشَدِّ بَغْرَدَانِ قَبْرِ مُطَهَّرٍ رَا فِي پِشْتِ كَتْفِ خُودِ وَ رُو بَه قَبْلَه كُن وَ دِسْتَهَا رَا بَرْدَارِ وَ حَاجَتِ خُودِ رَا بَطْلَبِ بَه دَرَسْتِي كَه سَزَاوَارِ اسْتِ كَه بَرَأُورِدَه شُودِ اِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى وَ اِبْنِ قَوْلِيَه بَه سِنْدِ مَعْتَبَرِ رَوَايَتِ كَرْدَه اَزِ مُحَمَّدِ بِنِ مَسْعُودِ كَه كَفْتِ: دِيدِمِ حَضْرَتِ صَادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ رَا كَه بَه نَزْدِ قَبْرِ حَضْرَتِ رَسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلهِ آمَدِ وَ دِسْتِ مَبَارَكِ خُودِ رَا بَرِ قَبْرِ كَدَاشْتِ وَ كَفْتِ: أَسْأَلُ اللَّهَ الَّذِي اجْتَبَاكَ وَ اخْتَارَكَ وَ هَدَاكَ وَ هَدَى بِكَ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَيْكَ پس فرمود إِنَّ اللَّهَ وَ مَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَ سَلِّمُوا تَسْلِيمًا شيخ در مصباح فرموده که چون فارغ شدی از دعا در نزد قبر شریف پس برو به نزد منبر و دست بر آن بمال و بگیر دو قبه پائین منبر را که مثل انار می ماند و بمال صورت و چشمهای خود را به آن پس به درستی که در آن شفای چشم است و بایست نزد منبر و حمد و ثنای الهی به جا آور و حاجت خود را بطلب پس به درستی که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود که: ما بین قبر و منبر من باغی است از باغهای بهشت و منبر من بر دری است از درهای بهشت پس می روی به مقام نبی صلی الله علیه و آله و نماز می کنی در آنجا آنچه خواهی و نماز بسیار کن در مسجد پیغمبر صلی الله علیه و آله پس به درستی که نماز در آن معادل با هزار نماز است و هرگاه داخل مسجد می شوی یا بیرون می روی صلوات بفرست بر آن حضرت و نماز گزار در خانه فاطمه صلوات الله علیها و برو در مقام جبرئیل علیه السلام و آن در زیر ناودان است پس به درستی که محل ایستادن جبرئیل علیه السلام در وقت اذن دخول خواستن از پیغمبر صلی الله علیه و آله آنجا بوده و بگو أَسْأَلُكَ أَيُّ جَوَادٍ أَيْ كَرِيمٍ أَيْ قَرِيبٍ أَيْ بَعِيدٍ أَنْ تَرُدَّ عَلَيَّ نِعْمَتَكَ

پس زیارت کن حضرت فاطمه علیها السلام را از نزد روضه مطهره

و اختلاف شده در موضع قبر آن مظلومه طایفه ای گفته اند که مدفون است در روضه ای که ما بین قبر و منبر باشد و بعضی دیگر گفته اند که در خانه خودش است و فرقه سوم گفته اند که در بقیع مدفون است و آنچه بیشتر اصحاب ما بر آن می باشند آن است که زیارت شود آن مظلومه از نزد روضه و کسی که آن معظمه را زیارت کند در این سه موضع افضل است و چون ایستادی در این مواضع از برای زیارت آن ممتحنه بگو یا مُتَّحِنَةُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكَ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَكَ فَوَجَدَكَ لِمَا امْتَحَنَكَ صَابِرَةً وَ زَعَمْنَا أَنَا لَكَ أَوْلِيَاءُ وَ مَصِيْدُقُونَ وَ صَابِرُونَ لِكُلِّ مَا آتَانَا بِهِ أَبُوكَ صِلَمَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلهِ وَ آتَى [أَتَانَا] بِهِ وَصِيَّتُهُ فَإِنَّا نَسْأَلُكَ إِنْ كُنَّا صِدْقَتِكَ إِلَّا الْحَقِّتِنَا بِتَضِيْدِ قِنَا لِهَمَّا لُبِشْرُ أَنْفُسِنَا بِأَنَّا قَدْ طَهَّرْنَا بِوَلَايَتِكَ وَ مُسْتَحَبَّ اسْتِ نِيزِ اَنْكَه بَكُوِيْدِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا بِنْتِ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا بِنْتِ نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا بِنْتِ حَبِيبِ اللَّهِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا بِنْتِ خَلِيلِ اللَّهِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا بِنْتِ صَفِيِّ اللَّهِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا بِنْتِ أَمِينِ اللَّهِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا بِنْتِ خَيْرِ خَلْقِ اللَّهِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا بِنْتِ أَفْضَلِ أَنْبِيَاءِ اللَّهِ وَ رُسُلِهِ وَ مَلَائِكَتِهِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا بِنْتِ خَيْرِ

الْبَرِيَّةِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا زَوْجَةَ وَلِيِّ اللَّهِ وَخَيْرِ الْخَلْقِ بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا أُمَّ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَتِي شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا الصَّديقَةُ الشَّهِيدَةُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا الرِّضِيَّةُ الْمَرْضِيَّةُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا الْفَاضِلَةُ الرَّكِيَّةُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا الْحَوْرَاءُ الْإِنْسِيَّةُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا النَّقِيَّةُ النَّقِيَّةُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا الْمُحَدَّثَةُ الْعَلِيمَةُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا الْمَظْلُومَةُ الْمَغْضُوبَةُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا الْمُضْطَهَدَةُ الْمَقْهُورَةُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةَ بِنْتَ رَسُولِ اللَّهِ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَعَلَى رُوحِكَ وَبَدَنِكَ أَشْهَدُ أَنَّكَ مَضِيَّتْ عَلَى بَيْتِهِ مِنْ رَبِّكَ وَأَنَّ مِنْ سَيْرِكَ فَقَدْ سِيرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَنْ جَفَاكَ فَقَدْ جَفَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَنْ آذَاكَ فَقَدْ آذَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَنْ قَطَعَكَ فَقَدْ قَطَعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ لِأَنَّكَ بَضْعَةٌ مِنْهُ وَرُوحُهُ الَّذِي بَيْنَ جَنْبَيْهِ كَمَا قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَشْهَدُ اللَّهُ وَرُسُلَهُ وَمَلَائِكَتَهُ أَنِّي رَاضٍ عَمَّنْ رَضِيَ عَنْهُ سَاحِطٌ عَلَى مَنْ سَخِطَ عَلَيْهِ مُتَبَرِّئٌ مِمَّنْ تَبَرَّأَتْ مِنْهُ مَوَالٍ لِمَنْ وَالَيْتَ مُعَادٍ لِمَنْ عَادَيْتَ مُبْغِضٌ لِمَنْ أَبْغَضْتَ مُحِبٌّ لِمَنْ أَحْبَبْتَ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا وَحَسِيبًا وَجَازِيًا وَمُثَبِّرًا بِسِوَاكَ صَلَوَاتِ مِي فَرَسْتِي بِرِ حَضْرَتِ رَسُولِ وَائِمَّةِ أَطْهَارِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ مُؤَلَّفٌ كَوَيْدِ كِه: مَا دَرِ رُوزِ سَوْمِ جَمَادَى الْآخِرَةِ زِيَارَتِي دِيْغَرِ بَرَايِ حَضْرَتِ فَاطِمَةَ صَلَوَاتِ اللَّهِ عَلَيْهَا نَقْلِ كَرْدِيمِ

و علماء نیز زیارت مبسوطی را برای آن مظلومه نقل کرده‌اند

و آن مثل همین زیارت است که از شیخ نقل کردیم اول آن السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ رَسُولِ اللَّهِ است تا أَشْهَدُ اللَّهُ وَرُسُلَهُ وَمَلَائِكَتَهُ که از اینجا به بعد به این نحو است أَشْهَدُ اللَّهُ وَمَلَائِكَتَهُ أَنِّي وَلِيُّ لِمَنْ وَالِيكَ وَعَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاكَ وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكَ أَنَا يَا مَوْلَاتِي بِكَ وَبَابِيكَ وَبِعَلِّكَ وَالْأَيْمَةَ مِنْ وُلْدِكَ مُوقِنٌ وَبَوْلَاتِيهِمْ مُؤْمِنٌ وَلِطَاعَتِهِمْ مُتَمَرِّمٌ أَشْهَدُ أَنَّ الدِّينَ دِينُهُمْ وَالْحُكْمَ حُكْمُهُمْ وَهُمْ قَدْ بَلَّغُوا عَنِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَدَعَوْا إِلَى سَبِيلِ اللَّهِ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ لَا تَأْخُذْهُمْ فِي اللَّهِ لَوْمَةٌ لَائِمٌ وَصَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَعَلَى أَبِيكَ وَبِعَلِّكَ وَذُرِّيَّتِكَ الْأَيْمَةَ الطَّاهِرِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ وَصَلِّ عَلَى الْبُتُولِ الطَّاهِرَةِ الصَّديقَةِ الْمَغْضُومَةِ النَّقِيَّةِ النَّقِيَّةِ الرِّضِيَّةِ الْمَرْضِيَّةِ الرَّكِيَّةِ الرَّشِيدَةِ الْمَظْلُومَةِ الْمَقْهُورَةِ الْمَغْضُوبِ حَقُّهَا الْمَمْنُوعِ [الْمَمْنُوعِ] إِزْنُهَا الْمَكْسُورَةِ [الْمَكْسُورِ] صَلِّ عَلَيْهَا الْمَظْلُومِ بَعْلُهَا الْمَقْتُولِ وَلَمَدَهَا فَاطِمَةَ بِنْتَ رَسُولِكَ وَبَضْعَةَ لَحْمِهِ وَصَمِيمَ قَلْبِهِ وَفَلَذَهُ كَبِدِهِ وَالنُّخِيَّةَ [وَالنُّخِيَّةَ] مِنْكَ لَهُ وَالتُّخْفَةَ حَصِيَّةً بِهَا وَصَدِيَّةً وَحَبِيَّةً [وَحَبِيَّةَ الْمَظْطَفَى وَقَرِينَةَ] وَقَرِينَةَ [وَقَرِينَةَ الْمُرْتَضَى وَسَيِّدَةَ النِّسَاءِ وَمُبَشِّرَةَ الْأَوْلِيَاءِ حَلِيفَةَ الْوَرَعِ وَالرُّهْدِ وَتَفَاحَةَ الْفَرْدَوْسِ وَالْخُلْدِ الَّتِي شَرَفَتْ مَوْلِدَهَا بِنِسَاءِ الْجَنَّةِ وَسَيَّلَتْ مِنْهَا أَنْوَارَ الْأَيْمَةِ وَأَرْحِيَّتَ دُونَهَا حِجَابَ الثُّبُوءِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهَا صَلَاةً تَزِيدُ فِي مَحَلِّهَا عِنْدَكَ وَشَرَفَهَا لَدَيْكَ وَمَنْزِلَتَهَا مِنْ رِضَاكَ وَبَلِّغْهَا مَنَّا تَحِيَّةً وَسِلَامًا وَآتِنَا مِنْ لَدُنْكَ فِي حُبِّهَا فَضْلًا وَإِحْسَانًا وَرَحْمَةً وَغُفْرَانًا إِنَّكَ ذُو الْعَفْوِ الْكَرِيمِ مُؤَلَّفٌ كَوَيْدِ كِه: شَيْخِ دَرِ تَهْذِيبِ فَرَمُودِ كِه أَنْجِه رَوَايَتِ شُدِه دَرِ فَضْلِ زِيَارَتِ آن مَعْظَمِه بِيَشْتَرِ اسْتِ از آنكه احصا شود و علامه مجلسی از مصباح الانوار نقل کرده که از حضرت فاطمه صلوات الله عليها روایت شده: که فرمود پدرم با من فرمود که هر که بر تو صلوات بفرستد بیاورد حق تعالی او را و ملحق سازد او را به من در هر جا که باشم از بهشت

زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله از بعید

علامه مجلسی در زاد المعاد در اعمال عید مولود که روز هفدهم ربیع الاول است فرموده شیخ مفید و شهید و سید بن طاووس رحمهم الله گفته‌اند که چون در غیر مدینه طیبه خواهی که حضرت رسول صلی الله علیه و آله را زیارت کنی غسل بکن و شبیه به قبر در پیش روی خود بساز و اسم مبارک آن حضرت را بر آن بنویس و بایست و دل خود را متوجه آن حضرت گردان و بگو: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَنَّ سَيِّدَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَأَنَّ سَيِّدَ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الْأَيْمَةِ الطَّيِّبِينَ بِسْمِ اللَّهِ: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيلَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ

السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا صَفَى اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا رَحْمَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا خَيْرَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا نَجِيبَ اللَّهِ
السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا حَاتِمَ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا سَيِّدَ الْمُؤَسِّلِينَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا قَانِمًا بِالْقَسَطِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا فَاتِحَ الْخَيْرِ السَّلَامُ عَلَیْكَ
يَا مَعِيدَ الْوَحْيِ وَ التَّنْزِيلِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مُبَلِّغًا عَنِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا السَّرَاحُ الْمُنِيرُ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مُبَشِّرُ [السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا نَذِيرُ]
السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مُنْذِرُ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا نُورَ اللَّهِ الَّذِي يُسَدِّ تَضَاءً بِهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ وَ عَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ الطَّاهِرِينَ الطَّاهِرِينَ الْهَادِينَ الْمُهَيِّدِينَ
السَّلَامُ عَلَیْكَ وَ عَلَى حَيْدِكَ عَبِيدِ الْمُطَلَّبِ وَ عَلَى أَبِيكَ عَبِيدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ أُمَّكَ آمِنَةً بِنْتِ وَهْبِ السَّلَامُ عَلَیْكَ عَمَّكَ حَمْرَةَ سَيِّدِ
الشُّهَدَاءِ السَّلَامُ عَلَیْكَ عَمَّكَ الْعَبَّاسُ بْنُ عَبِيدِ الْمُطَلَّبِ السَّلَامُ عَلَیْكَ عَمَّكَ وَ كَفِيلِكَ أَبِي طَالِبِ السَّلَامُ عَلَیْكَ ابْنِ عَمَّكَ جَعْفَرَ الطَّيَّارِ فِي
جَنَانِ الْخُلْدِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مُحَمَّدُ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا أَحْمَدُ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ وَ السَّابِقِ إِلَى طَاعِيهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ وَ الْمُهَيِّمِينَ عَلَى رُسُلِهِ وَ الْخَاتِمِ لِأَنْبِيَائِهِ وَ الشَّاهِدِ عَلَى خَلْقِهِ وَ الشَّفِيعِ إِلَيْهِ وَ الْمَكِينِ لَدَيْهِ وَ الْمُطَاعِ فِي مَلَكُوتِهِ الْأَحْمَدِ مِنَ
الْأَوْصِيَاءِ مُحَمَّدٍ لِسَائِرِ الْأَشْرَافِ الْكَرِيمِ عِنْدَ الرَّبِّ وَ الْمُكَلَّمِ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُبِ الْفَائِزِ بِالسَّبَاقِ وَ الْفَائِزِ عَنِ اللَّحَاقِ تَسْلِيمِ عَارِفِ
بِحَقِّكَ مُعْتَرِفِ بِالْتَّفَضُّلِ فِي قِيَامِهِ بِوَأَجِبِكَ غَيْرِ مُنْكَرٍ مِمَّا انْتَهَى إِلَيْهِ مِنْ فَضْلِكَ مِرْوَقِينَ بِالْمَزِيدَاتِ مِنْ رَبِّكَ مُؤْمِنِينَ بِالْكِتَابِ الْمُنْزَلِ
عَلَيْكَ مُحَلِّ حَلَالِكَ مُحَرَّمِ حَرَامِكَ أَشْهَدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَعَ كُلِّ شَاهِدٍ وَ اتَّحَمَلُهَا عَنْ كُلِّ جَا حِدٍ أَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ رِسَالَاتِ رَبِّكَ وَ
نَصَحْتَ لِأُمَّتِكَ وَ جَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ رَبِّكَ وَ صَدَعْتَ بِأَمْرِهِ وَ اخْتَمَلْتَ الْأَذَى فِي جَنْبِهِ وَ دَعَوْتَ إِلَى سَبِيلِهِ بِالْحُكْمِ وَ الْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ
الْجَمِيلَةِ وَ أَدَيْتَ الْحَقَّ الَّذِي كَانَ عَلَيْكَ وَ أَنَّكَ قَدْ رَوَّفْتَ بِالْمُؤْمِنِينَ وَ غَلَطْتَ عَلَى الْكَافِرِينَ وَ عَدَدْتَ اللَّهُ مُخْلِصًا حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ
فَبَلَغَ اللَّهُ بِحُكْمِكَ أَشْرَفَ مَحَلِّ الْمُكْرَمِينَ وَ أَعْلَى مَنَازِلِ الْمُقَرَّبِينَ وَ أَرْفَعَ دَرَجَاتِ الْمُؤَسِّلِينَ حَيْثُ لَا يَلْحَقُكَ لَاحِقٌ وَ لَا يَفُوقُكَ فَائِقٌ وَ لَا
يَسْبِقُكَ سَابِقٌ وَ لَا يَطْمَعُ فِي إِذْرَاكَ طَامِعٌ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي اسْتَقْدَنَا بِكَ مِنَ الْهَلَكَةِ وَ هَدَانَا بِكَ مِنَ الضَّلَالَةِ وَ نُورَنَا بِكَ مِنَ الظُّلْمَةِ
فَجَزَاكَ اللَّهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ مِنْ مَبْعُوثٍ أَفْضَلَ مِمَّا جَزَاكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مِنْ مَبْعُوثٍ أَفْضَلَ مِمَّا جَزَاكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مِنْ مَبْعُوثٍ أَفْضَلَ مِمَّا جَزَاكَ
زُرْتُكَ عَارِفًا بِحَقِّكَ مُقَرَّرًا بِفَضْلِكَ مُسْتَبْصِرًا بِضَلَالَةِ مَنْ خَالَفَكَ وَ خَالَفَ أَهْلَ بَيْتِكَ عَارِفًا بِالْهُدَى الَّذِي أَنْتَ عَلَيْهِ بِأَبِي أَنْتَ وَ أُمِّي وَ
نَفْسِي وَ أَهْلِي وَ مَالِي وَ وَلَدِي أَنَا أَصَلِّي عَلَيْكَ كَمَا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَ صَلَّى عَلَيْكَ مَلَائِكَتُهُ وَ أَنْبِيَائُهُ وَ رُسُلُهُ صِلَاةً مُتَابِعَةً وَافِرَةً
مُتَوَاصِلَةً لَا انْقِطَاعَ لَهَا وَ لَا أَمِيدَ وَ لَا أَجَلَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَ عَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ الطَّاهِرِينَ كَمَا أَنْتُمْ أَهْلُهُ بِسِ دَسْتَهَا رَا بَكْشَا
بِكُو: اللَّهُمَّ اجْعَلْ جِوَامِعَ صَلَواتِكَ وَ نِوَامِي بَرَكَاتِكَ وَ فِوَاضِلَ خَيْرَاتِكَ وَ شَرَائِفَ تَحِيَّاتِكَ وَ تَسْلِيمَاتِكَ وَ كَرَامَاتِكَ وَ رَحِمَاتِكَ وَ
صَلَواتِ مَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَ أَنْبِيَائِكَ الْمُؤَسِّلِينَ وَ أُمَّتِكَ الْمُتَسَبِّحِينَ وَ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَ أَهْلَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِينَ وَ مَنْ سَبَّحَ لَكَ
يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ رَسُولِكَ وَ شَاهِدِكَ وَ نَبِيِّكَ وَ نَذِيرِكَ وَ أَمِينِكَ وَ مَكِينِكَ وَ نَجِيكَ وَ
نَجِيبِكَ وَ حَبِيبِكَ وَ خَلِيلِكَ وَ صَفِيِّكَ وَ صَفْوَتِكَ وَ خَاصَّتِكَ وَ خَالِصَتِكَ وَ رَحْمَتِكَ وَ خَيْرِ خَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ وَ
خَازِنِ الْمَغْفِرَةِ وَ قَاتِدِ الْخَيْرِ وَ الْبَرَكَةِ وَ مُنْقِذِ الْعِيَادِ مِنَ الْهَلَكَةِ بِأَذْنِكَ وَ دَاعِيهِمْ إِلَى دِينِكَ الْقِيمِ بِأَمْرِكَ أَوَّلِ النَّبِيِّينَ مِثَاقًا وَ آخِرِهِمْ
مَبْعُوثًا الَّذِي غَمَسَتْهُ فِي بَحْرِ الْفَضِيلَةِ وَ الْمَنْزِلَةِ الْجَلِيلَةِ وَ الدَّرَجَةِ الرَّفِيعَةِ وَ الْمَرْتَبَةِ الْخَاطِرَةِ وَ أَوْدَعَتْهُ الْأَصْلَابَ الطَّاهِرَةَ وَ نَقَلَتْهُ مِنْهَا إِلَى
الْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ لُطْفًا مِنْكَ لَهُ وَ تَحَنُّنًا مِنْكَ عَلَيْهِ إِذْ وَكَلْتَ لَصُونَهُ وَ حِرَاسَتَهُ وَ حِفْظَهُ وَ حِيَاطَتَهُ مِنْ قُودَرَتِكَ عَيْنًا عَاصِمَةً حَجَبَتْ بِهَا
عَنْهُ مَدَانِسَ الْعُظْمِ وَ مَعَايِبَ السَّفَاحِ حَتَّى رَفَعَتْ بِهِ نِوَاطِرَ الْعِبَادِ وَ أَحْيَيْتَ بِهِ مَيِّتَ الْبِلَادِ بِأَنْ كَشَفْتَ عَنْ نُورِ وَ لَادَتِهِ ظُلْمَ الْأَسْتَارِ وَ الْأَبْشَتْ
حَرَمَكَ بِهِ حُلَلِ الْأَنْوَارِ اللَّهُمَّ فَكَمَا خَصَّصْتَهُ بِشَرَفِ هَذِهِ الْمَرْتَبَةِ الْكَرِيمَةِ وَ ذُخْرِ هَذِهِ الْمُنْقَبَةِ الْعَظِيمَةِ صَلَّى عَلَيْهِ كَمَا وَفَى بِعَهْدِكَ وَ بَلَغَ
رِسَالَاتِكَ وَ قَاتَلَ أَهْلَ الْجُحُودِ عَلَى تَوْحِيدِكَ وَ قَطَعَ رَحِمَ الْكُفْرِ فِي إِعْزَازِ دِينِكَ وَ لَبَسَ ثَوْبَ الْبُلُوِي فِي مُجَاهَدَةِ أَعْدَائِكَ وَ أَوْجَبَتْ
لَهُ بِكُلِّ أَدَى مَسَّهُ أَوْ كَيْدٍ أَحْسَسَ بِهِ مِنَ الْفِتْنَةِ الَّتِي حَاوَلَتْ قَتْلَهُ فَضْلِيلَةً تَفُوقُ الْفَضَائِلَ وَ يَمْلِكُ بِهَا الْجَزِيلَ مِنَ نِوَالِكَ وَ قَدْ [فَلَقَدْ] أَسَرَّ
الْحَسِيرَةَ وَ أَحْفَى الزُّفْرَةَ وَ تَجَرَّعَ الْغُصَّةَ وَ لَمْ يَتَخَطَّ مِمَّا مَثَلُ لَهُ وَ حَيْكِكَ [مَثَلُ مَنْ وَ حَيْكِكَ اللَّهُمَّ صَلَّى عَلَيْهِ وَ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ صِلَاةً تَرْضَاهَا
لَهُمْ وَ بَلَّغَهُمْ مِمَّا تَحِيَّهُ كَثِيرَةً وَ سِلَامًا وَ آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ فِي [مِنْ مِوَالِيهِمْ فَضْلًا وَ إِحْسَانًا وَ رَحْمَةً وَ عُنْفَرَانًا إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ بِسِ
چهار ركعت نماز زیارت بكن به دو سلام با هر سوره كه خواهی و چون فارغ شوی تسيح فاطمه زهراء سلام الله عليها را بخوان پس

بگو: اللَّهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ لِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ لَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ حَيَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَ اسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا وَ لَمْ أَحْضُرْ زَمَانَ رَسُولِكَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ السَّلَامُ اللَّهُمَّ وَ قَدْ زُرْتُهُ رَاغِبًا تَائِبًا مِنْ سَيِّئِ عَمَلِي وَ مُسْتَغْفِرًا لَكَ مِنْ ذُنُوبِي وَ مَقْرًا لَكَ بِهَا وَ أَنْتَ أَعْلَمُ بِهَا مِنِّي وَ مَتَّوِّجَهَا إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ فَاجْعَلْنِي اللَّهُمَّ بِمُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ عِنْدَكَ وَ جِهَا فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ يَا مُحَمَّدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ بِأَبِي أَنْتَ وَ أُمِّي يَا نَبِيَّ اللَّهِ يَا سَيِّدَ خَلْقِ اللَّهِ إِنِّي أَتَوَجَّهُ بِكَ إِلَى اللَّهِ رَبِّكَ وَ رَبِّي لِتَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي وَ يَتَقَبَّلَ مِنِّي عَمَلِي وَ يَقْبِضَ لِي حَوَائِجِي فَكُنْ لِي شَفِيعًا عِنْدَ رَبِّكَ وَ رَبِّي فَنِعْمَ الْمَسْئُولُ الْمَوْلَى رَبِّي وَ نِعْمَ الشَّفِيعُ أَنْتَ يَا مُحَمَّدُ عَلَيَّكَ وَ عَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ السَّلَامُ اللَّهُمَّ وَ أَوْجِبْ لِي مِنْكَ الْمَغْفِرَةَ وَ الرَّحْمَةَ وَ الرَّزْقَ الْوَاسِعَ الطَّيِّبَ النَّافِعَ كَمَا أَوْجِبْتَ لِمَنْ أَتَى نَبِيَّكَ مُحَمَّدًا صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ هُوَ حَتَّى فَاقَرَ لَهُ بِذُنُوبِهِ وَ اسْتَغْفَرَ لَهُ رَسُولُكَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ السَّلَامُ فَغَفَرْتَ لَهُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ وَ قَدْ أَمَلْتُكَ وَ رَجَوْتُكَ وَ قَمْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ وَ رَغِبْتُ إِلَيْكَ عَمَّنْ سِوَاكَ وَ قَدْ أَمَلْتُ جَزِيلَ تَوَابِكَ وَ إِنِّي لَمُقَرَّرٌ [مُقَرَّرٌ] غَيْرُ مُنْكَرٍ وَ تَائِبٌ إِلَيْكَ مِمَّا اقْتَرَفْتُ وَ عَائِدٌ بِكَ فِي هَذَا الْمَقَامِ مِمَّا قَدَّمْتُ مِنَ الْأَعْمَالِ الَّتِي تَقَدَّمْتُ إِلَيْهَا وَ نَهَيْتَنِي عَنْهَا وَ أَوْعَدْتَ عَلَيْهَا الْعِقَابَ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهَنَّمَ وَ جَهَنَّمَ أَنْ تَقِيمَنِي مَقَامَ الْحَزَنِيِّ وَ الذَّلِّ يَوْمَ تُهْتَكُ فِيهِ الْأَسْتَارُ وَ تَبْدُو فِيهِ الْأَسْرَارُ وَ الْفَضَائِحُ وَ تَزْعُدُ فِيهِ الْفَرَائِصُ يَوْمَ الْحَسِيرَةِ وَ النَّدَامَةَ يَوْمَ الْإِفْكَهِ يَوْمَ الْآزِفَةِ يَوْمَ التَّعَابُنِ يَوْمَ الْفُضْلِ يَوْمَ الْجَزَاءِ يَوْمًا كَانَ مَقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ يَوْمَ النَّفْخَةِ يَوْمَ تَرْجَفُ الرَّاجِفَةُ تَتَّبِعُهَا الرَّادِفَةُ يَوْمَ النُّشْرِ يَوْمَ الْعَرْضِ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ يَوْمَ يَفْرُ الْمَرْءُ مِنْ أُخِيهِ وَ أُمِّهِ وَ أَبِيهِ وَ صِيحْبَتِهِ وَ بَيْنَهُ يَوْمَ تَشَقُّقِ الْمَارِضِ وَ أَكْتِافِ السَّمَاءِ يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تَجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا يَوْمَ يَرُدُّونَ إِلَى اللَّهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَى عَنْ مَوْلَى شَيْئًا وَ لَا هُمْ يُنصَرُونَ إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ يَوْمَ يَرُدُّونَ إِلَى عَالِمِ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ يَوْمَ يَرُدُّونَ إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمْ الْحَقُّ يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَى نُصْبٍ يُوفُضُونَ وَ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُسْتَشِرٌّ مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ إِلَى اللَّهِ يَوْمَ الْوَاقِعَةِ يَوْمَ تُرْجَى الْمَارِضُ رَجِيًا يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ وَ تَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ وَ لَا يُسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا يَوْمَ الشَّاهِدِ وَ الْمَشْهُودِ يَوْمَ تَكُونُ الْمَلَائِكَةُ صَفَا صَفَا اللَّهُمَّ ارْحَمْ مَوْفِقِي فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ بِمَوْفِقِي فِي هَذَا الْيَوْمِ وَ لَا تُخْزِنِي فِي ذَلِكَ الْمَوْقِفِ [الْيَوْمِ] بِمَا جَنَيْتُ عَلَى نَفْسِي وَ اجْعَلْ يَا رَبِّ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ مَعَ أَوْلِيَائِكَ مُنْطَلِقِي وَ فِي زَمْرَةِ مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ مَحْشَرِي وَ اجْعَلْ حَوْضَهُ مَوْدِي وَ فِي الْغُرِّ الْكِرَامِ مَصْدَرِي وَ أَعْطِنِي كِتَابِي بِيَمِينِي حَتَّى أَفُوزَ بِحَسَنَاتِي وَ تَبَيَّضَ بِهِ وَجْهِي وَ تُبَسِّرَ بِهِ حَسَابِي وَ تَرْجِحَ بِهِ مِيزَانِي وَ أَمْضِي مَعَ الْفَائِزِينَ مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ إِلَى رِضْوَانِكَ وَ جَنَّاتِكَ إِلَهَ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ تُفْضَحَنِي فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ بَيْنَ يَدَيِ الْخَلَائِقِ بِجَرِيرَتِي أَوْ أَنْ أَلْقَى الْحَزَنِيَّ وَ النَّدَامَةَ بِخَطِيئَتِي أَوْ أَنْ تَظْهَرَ فِيهِ سَيِّئَاتِي عَلَى حَسَنَاتِي أَوْ أَنْ تُنَوَّهَ بَيْنَ الْخَلَائِقِ بِاسْمِي يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ الْعَفْوُ الْعَفْوُ السُّتْرُ السُّتْرُ اللَّهُمَّ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ يَكُونَ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ فِي مَوَاقِفِ الْأَشْرَارِ مَوْفِقِي أَوْ فِي مَقَامِ الْأَشْقِيَاءِ مَقَامِي وَ إِذَا مَيَّرْتَ بَيْنَ خَلْقِكَ فَسَقْتُ كَلَا بِأَعْمَالِهِمْ زَمْرًا إِلَى مَنَازِلِهِمْ فَسُقْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَ فِي زَمْرَةِ أَوْلِيَائِكَ الْمُتَّقِينَ إِلَى جَنَاتِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ پس وداع کن آن حضرت را و بگو: السَّلَامُ عَلَيَّكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيَّكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ النَّذِيرُ السَّلَامُ عَلَيَّكَ أَيُّهَا السَّرَاحُ الْمُنِيرُ السَّلَامُ عَلَيَّكَ أَيُّهَا السَّفِيرُ بَيْنَ اللَّهِ وَ بَيْنَ خَلْقِهِ أَشْهَدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنَّكَ كُنْتَ نُورًا فِي الْأَصْلَابِ الشَّامِخَةِ وَ الْأَرْحَامِ الْمَطْهَرَةِ لَمْ تُنَجِّنِكَ الْجَاهِلِيَّةُ بِأَنْجَاسَتِهَا وَ لَمْ تُلْبَسِكَ مِنْ مِدْلَهَمَاتِ ثِيَابِهَا وَ أَشْهَدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنِّي مُؤْمِنٌ بِكَ وَ بِالْإِثْمَةِ مِنْ أَهْلِ بَيْتِكَ مُوقِنٌ بِجَمِيعِ مَا أَتَيْتَ بِهِ رَاضٍ مُؤْمِنٌ وَ أَشْهَدُ أَنَّ الْإِثْمَةَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِكَ أَعْلَامُ الْهُدَى وَ الْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَ الْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَةِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ السَّلَامُ وَ إِنْ تَوَفَّيْتَنِي فَإِنِّي أَشْهَدُ فِي مَمَاتِي عَلَى مَا أَشْهَدُ عَلَيْهِ فِي حَيَاتِي أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَ حَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَ رَسُولُكَ وَ أَنَّ الْإِثْمَةَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ أَوْلِيَائُوكَ وَ أَنْصَارُكَ وَ حُجَجُكَ عَلَى خَلْقِكَ وَ خُلَفَاؤُكَ فِي عِبَادِكَ وَ أَعْلَامُكَ فِي بِلَادِكَ وَ خَزَانُ عِلْمِكَ وَ حَفَظَةُ سِرِّكَ وَ تَرَاجِمُهُ وَ حِيكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ بَلِّغْ رُوحَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ فِي سَاعَتِي هَذِهِ وَ فِي كُلِّ سَاعَةٍ تَحِيَّةً مِنِّي وَ سَلَامًا وَ السَّلَامُ عَلَيَّكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَ رَحْمَةً اللَّهِ وَ بَرَكَاتَهُ لَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ تَسْلِيمِي عَلَيْكَ شَيْخٌ فِي رُوحِكَ وَ سَيِّدٌ فِي جَمَالِ الْإِسْبُوعِ فِي أَعْمَالِ رُوحِ جَمْعِهِ فَرَمُودَهُ أَنْدَكُ مَسْتَحَبٌّ اسْتِ زِيَارَتِ حَضْرَتِ رَسُولِ وَ أُمَّةِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ فِي رُوحِ جَمْعِهِ وَ رَوَايَتِ كَرْدَه‌آندِازِ حَضْرَتِ صَادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ كِهْ فَرَمُودُ:

الْفَرْدِ الصَّمِدِ الْمَاجِدِ الْأَحَدِ الْمُتَفَضِّلِ الْمَنَّانِ الْمُتَطَوِّلِ الْحَنَّانِ الَّذِي مَنَّ بِطَوْلِهِ وَ سَهَّلَ زِيَارَةَ سَادَاتِي بِإِحْسَانِهِ وَ لَمْ يَجْعَلْنِي عَنْ زِيَارَتِهِمْ مَمْنُوعًا بَلْ تَطَوَّلَ وَ مَنَحَ پَسَ نَزْدِيكَ قُبُورَ مَقْدَسِهِ اِيْشَانَ بَرُو وَ پَسْتِ بَه قَبْلَهُ وَ رُو بَه قَبْرِ اِيْشَانَ كُنْ وَ بَكُو: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ اَيْمَةَ الْهُدَى السَّلَامُ عَلَيْكُمْ اَهْلَ الْتَقْوَى السَّلَامُ عَلَيْكُمْ اَيْهَا الْحَيِّجُ عَلَيَّ اَهْلَ الدُّنْيَا السَّلَامُ عَلَيْكُمْ اَيْهَا الْقَوَامُ فِي الْبَرِيَّةِ بِالْقِسْطِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ اَهْلَ الصَّفْوَةِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ آلَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ اَهْلَ النَّجْوَى اَشْهَدُ اَنَّكُمْ قَدْ بَلَّغْتُمْ وَ نَصَّيْتُمْ وَ صَيَّرْتُمْ فِي ذَاتِ اللَّهِ وَ كَذَّبْتُمْ وَ اَسَىءَ اِلَيْكُمْ فَغَفَرْتُمْ وَ اَشْهَدُ اَنَّكُمْ الْاَيْمَةُ الرَّاشِدُونَ الْمُهْتَدُونَ وَ اَنَّ طَاعَتَكُمْ مَفْرُوضَةٌ وَ اَنَّ قَوْلَكُمْ الصِّدْقُ وَ اَنَّكُمْ دَعَوْتُمْ فَلَمْ تُجَابُوا وَ اَمَرْتُمْ فَلَمْ تُطَاعُوا وَ اَنَّكُمْ دَعَايِمُ الدِّينِ وَ اَرْكَانُ الْمَارِضِ لَمْ تَزَالُوا بِعَيْنِ اللَّهِ يَنْسَخُكُمْ مِنْ اَصْلَابِ كُلِّ مُطَهَّرٍ وَ يَقْلِبُكُمْ مِنْ اَرْحَامِ الْمُطَهَّرَاتِ لَمْ تُدْنِسِكُمْ الْجَاهِلِيَّةُ الْجَهْلَاءُ وَ لَمْ تَشْرَكَ فِيكُمْ فَتَنُ الْاَهْوَاءِ طَيْبَتُمْ وَ طَابَ مَبْنِيَّتُكُمْ مَنْ بَكُمْ عَلَيْنَا دَيَانُ الدِّينِ فَجَعَلَكُمْ فِي بَيُوتِ اَذْنِ اللَّهِ اَنْ تُزْفَعَ وَ يُذَكَّرَ فِيهَا اسْمُهُ وَ جَعَلَ صَلَاتِنَا عَلَيْكُمْ رَحْمَةً لَنَا وَ كَفَّارَةً لِدُنُوبِنَا اِذَا اخْتَارَكُمْ اللَّهُ لَنَا وَ طَيَّبَ خَلْقَنَا بِمَا مَنَّ عَلَيْنَا مِنْ وِلَايَتِكُمْ وَ كُنَّا عِنْدَهُ مَسْمُومِينَ بِعِلْمِكُمْ مُعْتَرِفِينَ بِتَضَدِّيقِنَا اِيَّاكُمْ وَ هَذَا مَقَامٌ مِنْ اَسْرَفٍ وَ اَخْطَا وَ اسْتَكَانَ وَ اَقْرَبَ بِيَا جَنِي وَ رَجَا بِمَقَامِهِ الْخِلَاصِ وَ اَنْ يَسْتَنْفِذَهُ بِكُمْ مُسْتَنْفِذُ الْهَلَكِي مِنَ الرَّدَى فَكُونُوا لِي شُفَعَاءَ فَقَدْ وَفَدْتُ اِلَيْكُمْ اِذْ رَغِبَ عَنْكُمْ اَهْلُ الدُّنْيَا وَ اتَّخَذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُؤًا وَ اسْتَكْبَرُوا عَنْهَا وَ دَرِ اِيْنَجَا سَرِ بِالَا كُنْ وَ بَكُو يَا مَنْ هُوَ قَائِمٌ لَا يَسْهُو وَ دَائِمٌ لَا يَلْهُو وَ مُحِيطٌ بِكُلِّ شَيْءٍ لَكَ الْمَنُّ بِمَا وَفَّقْتَنِي وَ عَزَّفْتَنِي بِمَا اَقَمْتَنِي عَلَيْهِ اِذْ صَدَّ عَنْهُ عِبَادُكَ وَ جَهَلُوا مَعْرِفَتَهُ وَ اسْتَخَفُّوا بِحَقِّهِ وَ مَالُوا اِلَى سِوَاهُ فَكَانَتْ اَلْمِنَّةُ مِنْكَ عَلَيَّ مَعَ اَقْوَامِ خَصَصْتَهُمْ بِمَا خَصَصْتَنِي بِهِ فَلَمَكَ الْحَمْدُ اِذْ كُنْتُ عِنْدَكَ فِي مَقَامِي هَذَا مِذْكُورًا مَكْتُوبًا فَلَا تَحْرِمْنِي مَا رَجَوْتُ وَ لَا تَحْيِيْنِي فِيمَا دَعَوْتُ بِحَرَمِهِ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ وَ صَيَّلِي اللَّهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ پَسَ دَعَا كُنْ اَزْ بَرَايْ خُودِ بَه هَرْ چِهْ خُوهِي وَ شَيْخِ طُوسِي رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ دَرِ تَهْذِيبِ فَرْمُودِهِ كَهْ بَعْدَ اَزْ اَنْ هَشْتِ رَكَعْتِ نَمَازِ زِيَارَتِ بَكُنْ يَعْنيْ اَزْ بَرَايْ هَرِ اِمَامِي دُو رَكَعْتِ وَ شَيْخِ طُوسِي وَ سَيِّدِ بِنِ طَاوُوسِ كَفْتَهْ اَنْدَ كَه: چُونِ خُوهِي اِيْشَانَ رَا وِدَاعِ كُنِي بَكُو: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ اَيْمَةَ الْهُدَى وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ اَسْتَوْدِعُكُمْ اللَّهُ وَ اَقْرَأُ عَلَيْكُمْ السَّلَامَ اَمَّنًا بِاللَّهِ وَ بِالرَّسُولِ وَ بِمَا جِئْتُمْ بِهِ وَ دَلَلْتُمْ عَلَيْهِ اَللَّهُمَّ فَارْتَبِنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ پَسَ دَعَا بَسِيَارِ كُنْ وَ اَزْ خُودَا سَوَالِ كُنْ كَهْ دِيْگَرِ تَرَا بَهْ زِيَارَتِ اِيْشَانَ بَرِگَرْدَانْدِ وَ اَخْرَ عَهْدِ تُو نَبَاشْدِ اَزْ زِيَارَتِ اِيْشَانَ وَ عِلَامَهْ مَجْلِسِي رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ دَرِ بَحَارِ زِيَارَتِ مَبْسُوطِي اَزْ يَكِيْ اَزْ نَسْخِ قَدِيمِهْ اِيْرَادِ فَرْمُودِهِ وَ چُونِ بَهْ تَصْرِيْحِ اِيْشَانَ وَ دِيْگَرَانِ بَهْتَرِيْنَ زِيَارَتِ بَرَايْ اِيْشَانَ زِيَارَتِ جَامِعِهْ اسْتِ كَهْ اِنْ شَاءَ اللَّهُ بَعْضِيْ اَزْ اَنْهَا بَعْدَ اَزْ اَيْنِ مَذْكَورِ خُوهْدِ شَدْ مَا دَرِ اَيْنِ مَقَامِ بَهْ هَمِيْنَ قَدَرِ اِكْتِفَا نَمُودِيْمِ وَ دَرِ بَابِ اَوْلِ دَرِ ذَكَرِ زِيَارَتِ حَجَّجِ طَاهِرِهْ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ دَرِ اِيَامِ هَفْتِهْ زِيَارَتِيْ بَرَايْ جَنَابِ اِمَامِ حَسَنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ زِيَارَتِيْ بَرَايْ اَيْنِ سَهْ اِمَامِ دِيْگَرِ نَقْلِ كَرْدِيْمِ اَزْ اَنْهَا غَفْلَتِ نَشُودِ وَ بَدَانِ كَهْ مَا دَرِ زِيَارَتِ هَرِ يَكِ اَزْ حَجَّجِ طَاهِرِهْ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ غَيْرِ اَزْ ائِمَّهْ بَقِيْعِ صَلَوَاتِ اللَّهِ عَلَيْهِمُ صَلَوَاتِيْ بَرَايْ صَاحِبِ زِيَارَتِ ذَكَرِ مِيْ كُنِيْمِ وَ دَرِ صَلَوَاتِ بَرِ اَيْنِ بَزْرِگُورَانِ اِكْتِفَا مِيْ كُنِيْمِ بَهْ صَلَوَاتِيْ كَهْ دَرِ اَخْرَ بَابِ زِيَارَتِ ذَكَرِ مِيْ شُودِ بَهْ اَنْجَا رَجُوعِ كُنْ وَ بَهْ ذَكَرِ صَلَوَاتِ بَرِ اِيْشَانَ مِيْزَانِ اَعْمَالِ حَسَنِهْ خُودِ رَا سَنَگِيْنَ نَمَا وَ نِيْزِ بَدَانِ كَهْ كَثْرَتِ شُوقِ اَيْنِ مَهْجُورِ شَكْسْتِهْ بَهْ اَنِ مَشَاهِدِ مَشْرَفِهْ مَرَا وَاْدَارِ مِيْ كَنْدِ كَهْ اَزْ قَصِيْدِهْ هَائِيَهْ فَاضِلِ اَوْحَدِيْ مَادِحِ آلِ اِحْمَدِيْ جَنَابِ شَيْخِ اَزْرِيْ رِضْوَانِ اللَّهِ عَلَيْهِ كَهْ اَزْ شَيْخِ الْفَقَهَاءِ الْعِظَامِ خَاتَمِ الْمَجْتَهِدِيْنَ الْفَخَامِ شَيْخِ مُحَمَّدِ حَسَنِ صَاحِبِ جَوَاهِرِ الْكَلَامِ نَقْلِ شُدِهْ كَهْ اَرْزُو مِيْ كَرْدِ كَهْ اَنِ قَصِيْدِهْ دَرِ نَامِهْ عَمَلِ اَوْ نُوْشْتِهْ شُودِ وَ جَوَاهِرِ دَرِ نَامِهْ عَمَلِ اَزْرِيْ چَنْدِ شَعْرِيْ كَهْ مَنَاسِبِ بَا اَيْنِ مَقَامِ اسْتِ دَرِ اَيْنِجَا ذَكَرِ نَمُودِهْ خُودِ رَا بَهْ اَنِ مَشْغُولِ نَمَايْمِ

قصیده هائیه

قال رحمه الله: إِنَّ تِلْكَ الْقُلُوبَ أَقْلَقَهَا الْوَجْدُ وَ أَدْمَى تِلْكَ الْعُيُونَ بُكَاهَا كَانَ أَنْكِي الْخُطُوبِ لَمْ يُبَكِّكَ مَنِّي مُقْلَبَةً لَكِنْ الْهَوَى أَبْكَاهَا كُلَّ يَوْمٍ لِلْحَادِثَاتِ عَوَادٍ لَيْسَ يَقْوَى رِضْوَى عَلَيَّ مُلْتَقَاهَا كَيْفَ يُرْجَى الْخِلَاصُ مِنْهُنَّ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ مِنْ سَيِّدِ الرُّسُلِ طَهْ مَعْقِلِ الْخَائِفِينَ مِنْ كُلِّ خَوْفٍ أَوْفَرِ الْعُرْبِ ذِمَّةً أَوْفَاهَا مَضِيْدُ الْعِلْمِ لَيْسَ إِلَّا- لَمَدِيْهِ خَيْرُ الْكَاثِبَاتِ مِنْ مُبْتَدَاهَا فَاصْ لِلْخَلْقِ مِنْهُ عِلْمٌ وَ حِلْمٌ أَخَذَتْ مِنْهُمَا

الْعُقُولُ نُهَاهَا نَوَّهَتْ بِأَسْمِهِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ كَمَا نَوَّهَتْ بِصُبْحِ ذَكَاهَا وَغَدَتْ تَنْشُرُ الْفَضَائِلَ عَنْهُ كُلُّ قَوْمٍ عَلَى اخْتِلَافٍ لُغَاهَا طَرِبَتْ لِأَسْمِهِ الثَّرَى فَاشْتِطَلَتْ فَوْقَ غُلُوْبِهِ السَّمَا سَيْفَلَاهَا جَازَ مِنْ جَوْهَرِ التَّصَدُّسِ ذَاتَا تَاهَتْ الْأَنْبِيَاءُ فِي مَعْنَاهَا لَا تُجَلُّ فِي صَفَاتِ أَحْمَدٍ فِكْرًا فَهِيَ الصُّورَةُ الَّتِي لَنْ تَرَاهَا أَى خَلْقٍ لِلَّهِ أَعْظَمُ مِنْهُ وَهُوَ الْغَايَةُ الَّتِي اسْتَفْصَاهَا قَلْبُ الْخَافِقِينَ ظَهَرَا لِطَبْنِ فَرَأَى ذَاتَ أَحْمَدَ فَاجْتَبَاهَا لَسِيَتْ أَنْسَى لَهُ مَنَازِلَ قُدْسٍ قَدْ بَنَاهَا التَّقَى فَأَعْلَى بَنَاهَا وَرَجُلَا أَعَزَّهُ فِي بِيوتِ أذنَ اللَّهُ أَنْ يُعَزَّ حِمَاهَا سَادَةً لَا تُرِيدُ إِلَّا رِضَى اللَّهِ كَمَا لَا يُرِيدُ إِلَّا رِضَاهَا خَصَّهَا مِنْ كَمَالِهِ بِالْمَعَانِي وَبِأَعْلَى أَسْمَائِهِ سَمَاهَا لَمْ يَكُونُوا لِلْعَرْشِ إِلَّا كُنُوزًا خَافِيَاتٍ سُبْحَانَ مَنْ أَبْدَاهَا كَمْ لَهُمُ الْأَنْسُ عَنِ اللَّهِ تَبَّى هِيَ أَقْلَامُ حِكْمِهِ قَدْ بَرَاهِيَا وَهُمْ الْأَعْيُنُ الصَّحِيحَاتُ تَهْدِي كُلَّ عَيْنٍ مَكْفُوفَةٍ عَيْنَاهَا عِلْمَاءُ أَيْمُهُ حُكْمَاءُ يَهْتَدِي النُّجْمُ بِاتِّبَاعِ هَذَا قَادَةَ عِلْمُهُمْ وَرَأَى حِجَاهُمْ مَسْمَعًا كُلَّ حِكْمِهِ مَنْظَرَاهَا مَا أَبَالِي وَلَوْ أَهَيْلَتْ عَلَى الْأَرْضِ السَّمَاوَاتُ بَعْدَ نَيْلِ وَلاهَا

ذکر سایر زیارات در مدینه طیبه نقل از مصباح الزائر و غیره

زیارت ابراهیم بن رسول الله صلی الله علیه و آله

می ایستی نزدیک قبر و می گویی: السَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى حَبِيبِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى صَفِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى نَجِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ سَيِّدِ الْأَنْبِيَاءِ وَخَاتَمِ الْمُرْسَلِينَ وَخَيْرِهِ اللَّهُ مِنْ خَلْقِهِ فِي أَرْضِهِ وَسَمَائِهِ السَّلَامُ عَلَى جَمِيعِ أَنْبِيَائِهِ وَرُسُلِهِ السَّلَامُ عَلَى الشُّهَدَاءِ وَالشُّعَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا الرُّوحُ الزَّكِيَّةُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا النَّفْسُ الشَّرِيفَةُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا السَّلَامَةُ الطَّاهِرَةُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا النَّسَمَةُ الزَّكِيَّةُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ خَيْرِ الْوَرَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ النَّبِيِّ الْمُجْتَبَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الْمُبْعُوثِ إِلَى كَافَّةِ الْوَرَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الْبَشِيرِ النَّذِيرِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ السَّرَّاجِ الْمُنِيرِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الْمُؤَيَّدِ بِالْقُرْآنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الْمُرْسَلِ إِلَى الْإِنْسِ وَالْجَانِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ صَاحِبِ الرَّايَةِ وَالْعَلَامَةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الشَّفِيعِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ مَنْ حَبَاهُ اللَّهُ بِالْكَرَامَةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ اخْتَارَ اللَّهُ لَكَ دَارَ إِنْعَامِهِ قَبْلَ أَنْ يَكْتُبَ عَلَيْكَ أَحْكَامَهُ أَوْ يُكَلِّفَكَ حَلَالَهُ وَحَرَامَهُ فَتَقَلِّكَ إِلَيْهِ طَبِيًّا زَاكِيًّا مَرْضِيًّا طَاهِرًا مِنْ كُلِّ نَجَسٍ مُقَدَّسًا مِنْ كُلِّ دَنَسٍ وَبِوَأَكَّ جَنَّةَ الْمَأْوَى وَرَفَعَكَ إِلَى الدَّرَجَاتِ الْعُلَى وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ صِلَاةً تَقَرُّ بِهَا عَيْنُ رَسُولِهِ وَتَبْلُغُهُ أَكْبَرُ مِأْمُولِهِ اللَّهُمَّ اجْعَلْ أَفْضَلَ صِلَمَاتِكَ وَأَزْكَاهَا وَأَنْمَى بَرَكَاتِكَ وَأَوْفَاهَا عَلَى رَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَعَلَى مَنْ نَسَلَ مِنْ أَوْلَادِهِ الطَّيِّبِينَ وَعَلَى مَنْ خَلَفَ مِنْ عِتْرَتِهِ الطَّاهِرِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ صَفِيِّكَ وَإِبْرَاهِيمَ نَجْلِ نَبِيِّكَ أَنْ تَجْعَلَ سَعْيِي بِهِمْ مَشْكُورًا وَذَنْبِي بِهِمْ مَغْفُورًا وَحَيَاتِي بِهِمْ سَعِيدَةً وَعَاقِبَتِي بِهِمْ حَمِيدَةً وَحَوَائِجِي بِهِمْ مَقْضِيَّةً وَأَفْعَالِي بِهِمْ مَرْضِيَّةً وَأُمُورِي بِهِمْ مَشْعُودَةً وَشَوْنِي بِهِمْ مَحْمُودَةً اللَّهُمَّ وَأَحْسِنْ لِي التَّوْفِيقَ وَنَفْسَ عَنِّي كُلَّ هَمٍّ وَصِدْقِي لِلَّهِمَّ جَنَّتِي عِقَابِكَ وَأَمْنَحْنِي ثَوَابَكَ وَأَسْكِنْنِي جَنَّاتِكَ وَأَرْزُقْنِي رِضْوَانِكَ وَأَمَانِكَ وَأَشْرِكْ لِي فِي صَالِحِ دُعَائِي وَالْإِدَّتِي وَوُلْدِي وَجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْمَأْمُوتِ إِنَّكَ وَلِيُّ الْبَاقِيَاتِ الصَّالِحَاتِ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ پس می خواهی حاجتهای خود را و دو رکعت نماز زیارت می گزاری

زیارت جناب فاطمه بنت اسد والده حضرت امیر المؤمنین علیه السلام

می ایستی نزد قبر آن مخدره و می گویی: السَّلَامُ عَلَى نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدِ سَيِّدِ الْأَوْلِيَيْنِ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدِ سَيِّدِ الْأَخْرَيْنِ السَّلَامُ عَلَى مَنْ بَعَثَهُ اللَّهُ رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى فَاطِمَةَ بِنْتِ أَسَدِ الْهَاشِمِيَّةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا الصِّدِّيقَةُ الْمَرْضِيَّةُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا النَّبِيَّةُ النَّقِيَّةُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا الْكَرِيمَةُ الرَّضِيَّةُ [الْمَرْضِيَّةُ] السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا كَافَلَةَ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَالِدَةَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ ظَهَرَتْ

شده از حضرت رسول صلی الله علیه و آله که فرمود: هر که زیارت کند مرا و زیارت نکند عمم حمزه را همانا مرا جفا کرده و این فقیر در بیت الاحزان فی مصائب سیده النسوان نقل کردم که حضرت فاطمه صلوات الله علیها بعد از وفات پدر بزرگوار خود هر هفته روز دوشنبه و پنجشنبه به زیارت حمزه و شهداء احد می‌رفت و نماز می‌خواند و دعا می‌کرد در آنجا و ترک نکرد تا وفات فرمود و محمود بن لبید گفته که: آن سیده جلیله سر قبر حمزه می‌رفت و گریه می‌کرد و من در یکی از روزها به زیارت حمزه مشرف شدم دیدم که آن مظلومه نزد قبر حمزه مشغول به گریه است من صبر کردم تا گریه‌اش ساکن گشت نزدیک رفتم و سلام کردم و گفتم یا سیده النسوان به حق خدا قسم است که رگهای دلم را قطع کردی از این گریهات فرمود ای ابا عمرو برای من شایسته است گریستن زیرا که به من رسیده است مصیبت بهترین پدرها رسول خدا صلی الله علیه و آله پس فرمود وا شوقاه إلی رسول الله و انشاد کرد: إِذَا مَاتَ يَوْمًا مَيِّتٌ قَلَّ ذِكْرُهُ وَ ذِكْرُ أَبِي مُيَدِّ مَاتَ وَاللَّهِ أَكْثَرُ وَ شَيْخٌ مَفِيدٌ فَرَمُودَةٌ: وَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آله أَمَرَ فِي حَيَاتِهِ بِزِيَارَةِ قَبْرِ حَمْرَةَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ كَانَ يُلِّمُ بِهِ وَ بِالشَّهَدَاءِ وَ لَمْ تَزَلْ فَاطِمَةُ عَلَيْهَا السَّلَامُ بَعْدَ وَفَاتِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آله تَعُدُّوْا إِلَى قَبْرِهِ وَ تَزُوحُ وَ الْمُسْلِمُونَ يَتَّبِعُونَ عَلَى زِيَارَتِهِ وَ مُلَازِمَةَ قَبْرِهِ

زیارت قبور شهداء رضوان الله عليهم به احد

می‌گویی در زیارت ایشان: السَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَيُّهَا الشُّهَدَاءُ الْمُؤْمِنُونَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ بَيْتِ الْإِيمَانِ وَ التَّوْحِيدِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ دِينِ اللَّهِ وَ أَنْصَارَ رَسُولِهِ عَلَيْهِ وَ آله السَّلَامُ سِوَاكُمْ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ اخْتَارَكُمْ لِدِينِهِ وَ اصْطَفَاكُمْ لِرَسُولِهِ وَ أَشْهَدُ أَنَّكُمْ قَدْ جَاهَدْتُمْ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَ دَبَبْتُمْ عَنْ دِينِ اللَّهِ وَ عَنْ نَبِيِّهِ وَ جَدْتُمْ بِأَنْفُسِكُمْ دُونَهُ وَ أَشْهَدُ أَنَّكُمْ قُتِلْتُمْ عَلَى مِنْهَاجِ رَسُولِ اللَّهِ فَجَزَاكُمْ اللَّهُ عَنْ نَبِيِّهِ وَ عَنْ الْإِسْلَامِ وَ أَهْلِهِ أَفْضَلَ الْجَزَاءِ وَ عَرَفْنَا وُجُوهَكُمْ فِي مَحَلِّ رِضْوَانِهِ وَ مَوْضِعِ إِكْرَامِهِ مَعَ النَّبِيِّينَ وَ الصَّادِقِينَ وَ الشُّهَدَاءِ وَ الصَّالِحِينَ وَ حَسَنَ أَوْلِيَاكُمْ رَفِيقًا أَشْهَدُ أَنَّكُمْ حَزْبُ اللَّهِ وَ أَنَّ مَنْ حَارَبَكُمْ فَقَدْ حَارَبَ اللَّهَ وَ أَنَّكُمْ لِمِنَ الْمُقَرَّبِينَ الْفَائِزِينَ الَّذِينَ هُمْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ فَعَلَى مَنْ قَتَلَكُمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَ الْمَلَائِكَةِ وَ النَّاسِ أَجْمَعِينَ أَتَيْتُكُمْ يَا أَهْلَ التَّوْحِيدِ زَائِرًا وَ بِحَقِّكُمْ عَارِفًا وَ بِزِيَارَتِكُمْ إِلَى اللَّهِ مُتَقَرِّبًا وَ بِمَا سَبَقَ مِنْ شَرِيفِ الْأَعْمَالِ وَ مَرْضِيَّ الْأَفْعَالِ عَالِمًا فَعَلَيْكُمْ سِوَاكُمْ اللَّهُ وَ رَحْمَتُهُ وَ بَرَكَاتُهُ وَ عَلَى مَنْ قَتَلَكُمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَ غَضَبُهُ وَ سَخَطُهُ اللَّهُمَّ أَنْفَعْنِي بِزِيَارَتِهِمْ وَ ثَبِّتْنِي عَلَى قَصْدِهِمْ وَ تَوَفَّنِي عَلَى مَا تَوَفَّيْتَهُمْ عَلَيْهِ وَ اجْمَعْ بَيْنِي وَ بَيْنَهُمْ فِي مُسْتَقَرِّ دَارِ رَحْمَتِكَ أَشْهَدُ أَنَّكُمْ لَنَا قَرُطٌ وَ نَحْنُ بِكُمْ لِأَحْقُونَ وَ مِى خَوَانِ سوره إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ رَا آنچه توانی و بعضی گفته‌اند که نزد هر مزوری دو رکعت نماز زیارت می‌گزارى و بر مى‌گردى إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى

ذکر مساجد معظمه در مدینه منوره

[مسجد قبا]

از جمله مساجد قبا است که بنا شده بر پرهیزکاری از روز اول و روایت شده که: هر که برود به آن مسجد و دو رکعت نماز در آن گزارد بر گردد با ثواب عمره پس برو به این مسجد شریف و دو رکعت نماز تحیت مسجد به جا آور و بخوان تسبیح زهراء علیها السلام را پس بخوان زیارت جامعه را که اولش السَّلَامُ عَلَى أَوْلِيَاءِ اللَّهِ است و ما آن را زیارت اول جامعه قرار می‌دهیم و بیاید در اواخر باب إِنْ شَاءَ اللَّهُ پس بخوان خدا را و بگو یا کائنا قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ و این دعایی است طولانی نقلش منافی با اختصار است هر که خواهد به مزار بحار رجوع کند و نماز می‌گزارى در

را سلام بکن بر آن حضرت و مادامی که در مدینه هستی مواظب خود باش و خود را حفظ کن از گناهان و مظالم و تدبیر و تفکر کن در شرافت آنجا خصوص در مسجد شریف که قدمهای مبارک حضرت رسول صلی الله علیه و آله بر آن زمینها گذاشته شده و آن بزرگوار در کوچه و بازار آن تردد فرموده و در مسجد آن نماز خوانده و آنجا موضع وحی و تنزیل است و حضرت جبرئیل و ملائکه مقربین آنجا فرود می آمدند و لنعم ما قیل: أَرْضُ مَشَى جِبْرِيلُ فِي عَرَصَاتِهَا وَاللَّهُ شَرَّفَ أَرْضَهَا وَسَمَاءَهَا وَ تَأْمَنُ شَوْدُ تُو رَا تَصَدَّقُ كُنْ دَر مَدِينَه خُصُوصَ دَر مَسْجِد وَ بَه خُصُوصَ بَه سَادَات وَ ذَرِيَه رَسُولِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ آله كَه ثَوَابِ جَزِيلِ وَ اَجْرِ عَظِيمِ بَرِ اَنْ مَتَرْتَبِ اسْتِ وَ عِلَامَه مَجْلِسِي رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ فَرَمُودَه كَه دَر رَوَايَتِ مَعْتَبَرِ وَاَرَدَ شَدَه اسْتِ كَه: دَر هَمِي كَه دَر اَنْجَا تَصَدَّقُ كَنْدُ بَرَابَرِ اسْتِ بَا دَه هَزَارِ دَر هَمِ كَه دَر جَاهَايِ دِيْگَرِ تَصَدَّقُ كَنْدُ وَ اَكْرَ مَمْكَنِ شُودُ تَرَا اَخْتِيَارِ كُنْ مَجَاوَرْتِ اَنْ بِلْدِ طَيْبِ رَا كَه مَجَاوَرْتِ دَر مَدِينَه مَسْتَحَبِ اسْتِ وَ اَحَادِيْثِ مَسْتَفِيْضَه دَر فَضِيْلَتِ اَنْ وَاَرَدَ شَدَه سَيَقِي اللهُ قَبْرَا بِاَلْمَدِيْنَه غَيْثُه فَقَدْ حَلَّ فِيْهِ الْاَمْنُ بِالْبِرْكَاتِ نَبِيُّ الْهَدْيِ صَلَّى عَلَيْهِ مَلِيْكُه وَ بَلَّغَ عَنَّا رُوْحُه التُّحَفَاتِ وَ صَلَّى عَلَيْهِ اللهُ مَا ذَرَّ شَارِقُ وَ لَاحَتْ نُجُومُ اللَّيْلِ مُبْتَدِرَاتِ

فصل چهارم در فضیلت و کیفیت زیارت امیر المؤمنین علیه السلام

اشاره

و در آن چند مطلب است

مطلب اول در فضیلت زیارت آن حضرت است

شیخ طوسی به سند صحیح از محمد بن مسلم از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود: خداوند خلق نفرموده مخلوقی بیشتر از ملائکه و به درستی که هر روزی نازل می شوند هفتاد هزار ملک و بیایند به بیت المعمور و طواف می کنند به دور آن و چون از طواف آنجا فارغ شدند به طواف کعبه می روند و چون از طواف کعبه فارغ شدند به سوی قبر پیغمبر صلی الله علیه و آله می آیند و سلام می کنند بر آن حضرت پس از آن می آیند به سوی قبر امیر المؤمنین علیه السلام و سلام می کنند بر آن حضرت بعد از آن می آیند نزد قبر حسین علیه السلام و سلام می کنند بر آن جناب پس از آن به آسمان بالا می روند و مثل ایشان هر روز نازل می شود تا روز قیامت پس فرمود آن حضرت که هر که زیارت کند امیر المؤمنین علیه السلام را و عارف به حق آن حضرت باشد یعنی آن جناب را امام واجب الإطاعة و خلیفه بلا فصل داند و از روی تجبر و تکبر به زیارت نیامده باشد حق تعالی بنویسد از برای او اجر صد هزار شهید و گناهان گذشته و آینده او را بیامرزد و مبعوث گردد در روز قیامت از جمله ایمنان از احوال آن روز و آسان گرداند بر او حساب را و استقبال نمایند او را ملائکه و چون برگردد از زیارت او را مشایعت نمایند تا به خانه خود برگردد و اگر بیمار شود به عیادت او بیایند و اگر بمیرد متابعت جنازه او بکنند و از برای او طلب آمرزش نمایند تا قبرش و سید عبد الکریم بن طاووس در فرحة الغری از آن حضرت روایت کرده که فرمود: هر که پیاده به زیارت امیر المؤمنین علیه السلام برود حق تعالی به هر گامی ثواب یک حج و یک عمره برای او بنویسد و اگر پیاده برگردد به هر گامی ثواب دو حج و دو عمره از برای او بنویسد و نیز از آن حضرت روایت کرده که: به ابن مارد فرمود ای پسر مارد هر که زیارت کند جدم امیر المؤمنین علیه السلام را عارفا بحقه بنویسد حق تعالی از برای او به عدد هر گامی حج مقبول و عمره پسندیده ای پسر مارد و الله نمی خورد آتش جهنم قدمی را که غبار آلوده شود در زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام خواه پیاده رود خواه سواره ای پسر مارد بنویس این حدیث را به آب طلا و نیز از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود: ما می گوئیم که در پشت کوفه قبری هست که پناه نمی برد به آن قبر دردناکی مگر آنکه حق تعالی او را شفا کرامت می فرماید مؤلف گوید که: از اخبار معتبره ظاهر می شود که حق تعالی قبر امیر

المؤمنین علیه السلام و اولاد طاهرینش را معقل خائفین و ملجأ مضطربین و امان اهل زمین قرار داده هر غمناکی که نزد او برود غمش زایل گردد و هر دردناکی که خود را به او بمالد شفا گیرد و هر که به آن پناه برد در امان باشد سید عبد الکریم بن طاووس روایت کرده از محمد بن علی شیبانی که گفت من و پدرم و عمم حسین به نحو پنهانی در شب رفتیم به زیارت قبر امیر المؤمنین علیه السلام و این در سال دویست و شصت و چیزی بود و من کودکی صغیر بودم چون رسیدیم به نزد قبر آن حضرت دیدیم که آن قبر مطهر دورش سنگهای سیاه گذاشته شده و بنایی ندارد پس ما نزدیک آن رفتیم بعضی از ما شروع کرد به خواندن قرآن و بعضی دیگر مشغول به نماز شد و بعضی مشغول به زیارت و در این حال بودیم که ناگاه دیدیم شیری به جانب ما می آید چون نزدیک ما آمد به فاصله یک نیزه ما از آن محل شریف دور شدیم آن حیوان به نزدیک قبر رفت و شروع کرد به مالیدن ذراع خود بر قبر یکی از ما نزدیک او رفت و مشاهده کرد او را شیر متعرض او نشد او برگشت و ما را به حال شیر خبر داد پس ترس از ما برطرف شد و همگی نزدیک او رفتیم و او را مشاهده کردیم دیدیم که در ذراع او جراحی است و آن دست مجروح را به قبر آن حضرت می مالید پس یک ساعت با این حال بود آنگاه برفت و ما دیگر باره به حال اول خود به نماز و زیارت و قرائت قرآن برگشتیم و شیخ مفید نقل کرده که روزی هارون الرشید به آهنگ شکار از کوفه بیرون رفت و به جانب غریین و ثویه توجه نمود و در آنجا آهوئی دید فرمان داد تا بازهای شکاری و کلاب معلم را برای شکار آهوان رها کردند و بر آنها بتاختند آهوان که چنین دیدند فرار کرده به پشته‌ای پناه بردند و در آنجا بیارامیدند بازها در ناحیه بیافتادند [بیفتادند] و تازیها باز شدند و رشید از این مطلب در عجب شد دیگر باره آهوان از فراز پشته به نشیب آمدند بازها و تازیها آهنگ ایشان نمودند دیگر باره آهوان به آن پشته پناه بردند و جانوران شکاری از قصد ایشان برگشتند تا سه مرتبه کار بدین گونه رفت هارون سخت در عجب شد غلامان خود را امر کرد که تعجیل کنید و مردی را که از حال این مکان با خبر باشد بیاورید غلامان رفتند و از قبیله بنی أسد پیر مردی را حاضر کردند هارون از وی پرسید که حال این پشته چیست و در این مکان چه کیفیتی است گفت اگر مرا امان می دهی قصه آن را به عرض می رسانم گفت با خدا عهد کردم که ترا اذیت نکنم و در امان باشی الحال آنچه دانی بگو گفت: خبر داد مرا پدرم از پدران خود که می گفتند قبر مطهر امیر المؤمنین علیه السلام در این پشته واقع است و حق تعالی آن را حرم امن و امان خود قرار داده که هر چه به آن پناه ببرد در امان باشد فقیر گوید در امثال عرب است که می گویند: *أَحْمَى مِنْ مُجِيرِ الْجَزَادِ* یعنی فلانی حمایت کردنش از کسی که در پناه او است بیشتر است از پناه دهنده ملخها و قصه آن چنان است که: مردی بادیه نشین از قبیله طی که نامش *مُدْلِجِ بْنِ سُوَيْدِ* بود روزی در خیمه خود نشسته بود دید جماعتی از طایفه طی آمدند و جوال و ظرفهایی با خود دارند پرسید چه خبر است گفتند ملخهای بسیار در اطراف خیمه شما فرود آمده‌اند آمدیم آنها را بگیریم *مُدْلِجِ* که این را شنید برخاست سوار اسب خود شد و نیزه خود را بر دست گرفت و گفت: به خدا سوگند هر کس متعرض این ملخها شود من او را خواهم کشت *أَيُّكُونُ الْجَزَادُ فِي جَوَارِي ثُمَّ تُرِيدُونَ أَخَذَهُ* آیا این ملخها در جوار و پناه من باشند و شما آنها را بگیرید چنین چیزی نخواهد شد پیوسته از آنها حمایت کرد تا آفتاب گرم شد ملخها پریدند و رفتند آن وقت گفت این ملخها از جوار من منتقل شدند دیگر خود دانید. با آنها و صاحب قاموس گفته ذو الاعواد لقب شخصی خیلی عزیز بوده که بعضی گفته‌اند جد اکثم بن صیفی بوده طایفه مضر هر سال خراجی به او می دادند و چون پیر شد او را بالای سریری می نشاندند و در میان قبایل و میاه عرب برای جابت خراج او را طواف می دادند و به حدی عزیز و محترم بود که هر ترسانی خود را به سریر او می رسانید ایمن می گشت و هر ذلیل و خواری که به نزد سریر او می آمد عزیز و ارجمند می گردید و هر گرسنه‌ای که به نزد او می رسید از گرسنگی می رهید انتهی پس هر گاه سریر یک مرد عربی به این مرتبه از عزت و رفعت رسد چه عجب دارد که حق تعالی قبر ولی خود را که حامل سریرش جبرئیل و میکائیل و امام حسن و امام حسین علیهم السلام بوده‌اند معقل خائفین و ملجأ هاربین و فریاد رس بیچارگان و شفاء دردمندان قرار داده باشد پس در هر کجا باشی خود را به او برسان و تا ممکن شود خود را به او بچسبان و الحاح کن تا به فریاد تو برسد و ترا از هلاکت دنیا

و آخرت نجات دهد لُدَّ إِلَى جُودِهِ تَجِدُهُ زَعِيمًا بِنَجَاهِ الْعُصَاةِ يَوْمَ لِقَائِهَا عَائِدٌ لِلْمُؤْمَلِينَ مُجِيبٌ سَامِعٌ مَا تَسْتُرُّ مِنْ نَجْوَاهَا وَ دَر دَارِ السَّلَامِ
از شیخ دیلمی نقل شده که روایت کرده‌اند جماعتی از صلحاء نجف اشرف که کسی در خواب دید که از هر قبری که در آن
مشهد شریف و بیرون آن است ریسمانی کشیده شده متصل به قبه شریفه حضرت جبل الله المتین امیر المؤمنین صلوات الله علیه پس
آن شخص انشاد کرد إِذَا مَتُّ فَمَادَفِنِي إِلَى جَنْبِ حَيْدَرِ أَبِي شَبْرٍ أَكْرَمَ بِهِ وَ شُبَيْرٍ فَلَسْتُ أَخَافُ النَّارَ عِنْدَ جَوَارِهِ وَ لَا أَتَقِي مِنَ مُنْكَرٍ وَ
نَكِيرٍ فَعَارًا عَلَى حَامِي الْحِمَى وَ هُوَ فِي الْحِمَى إِذَا ضَلَّ فِي الْبَيْدَاءِ عَقَالُ بَعِيرٍ

مطلب دوم در کیفیت زیارت آن حضرت است

اشاره

بدان که زیارات منقوله برای آن حضرت بر دو قسم است یکی مطلقه که مقید به وقتی از اوقات نیست و دیگر مخصوصه که عکس
آن است و این زیارات در ضمن دو مقصد بیان می‌شود

مقصد اول در زیارات مطلقه است

اشاره

و آنها بسیار است و ما اکتفا می‌کنیم در اینجا به ذکر چند زیارت

اول زیارتی است که شیخ مفید و شهید و سید بن طاووس و دیگران ذکر کرده‌اند

و کیفیت آن چنان است که هر گاه اراده زیارت نمایی غسل کن و دو جامه پاک بپوش و به چیزی از بوی خوش خود را خوشبو
کن و اگر نیابی و نکنی نیز مجزی است و چون از خانه بیرون آمدی بگو: اللَّهُمَّ إِنِّي خَرَجْتُ [تَوَجَّهْتُ مِنْ مَنْزِلِي أَبْغِي فَضْلَكَ وَ
أُزُورُ وَصِيَّ نَبِيِّكَ صِيْلَمَوَاتِكَ عَلَيْهِمَا اللَّهُمَّ فَيَسِّرْ ذَلِكَ لِي وَ سَبِّبْ الْمَرَارَةَ وَ أَخْلِفْنِي فِي عَائِقَتِي وَ حُرَاتِي بِأَحْسَنِ الْخِلَافَةِ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ پس روانه شو در حالی که زبانت گویا باشد به ذکر الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ سُبْحَانَ اللَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ چون رسیدی به خندق کوفه
بایست و بگو: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ أَهْلُ [أَهْلِ الْكِبْرِيَاءِ وَ الْمَجِيدِ وَ الْعَظَمَةِ اللَّهُ أَكْبَرُ أَهْلُ [أَهْلِ التَّكْبِيرِ وَ التَّقْدِيسِ وَ التَّسْبِيحِ وَ الْأَلَاءِ اللَّهُ
أَكْبَرُ مِمَّا أَخَافُ وَ أَخَذَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ عِمَادِي وَ عَلَيْهِ أَتَوَكَّلُ اللَّهُ أَكْبَرُ رَجَائِي وَ إِلَيْهِ أُنِيبُ اللَّهُمَّ أَنْتَ وَلِيُّ نِعْمَتِي وَ الْقَادِرُ عَلَى طَلِبَتِي تَعْلَمُ
حَاجَتِي وَ مَا تُضَمِّرُهُ هَوَاجِسُ الصُّدُورِ وَ حَوَاطِرُ النُّفُوسِ فَاسْأَلُكَ بِمُحَمَّدِ الْمُصْطَفَى الَّذِي قَطَعْتَ بِهِ حُجَجَ الْمُحْتَجِّينَ وَ عُدْرَ الْمُعْتَذِرِينَ
وَ جَعَلْتَهُ رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ أَنْ لَا تَحْرِمَنِي ثَوَابَ زِيَارَتِهِ وَ لِيُكَرِّمَكَ وَ أَخِي نَبِيِّكَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ قَصِيدَةً وَ تَجْعَلَنِي مِنْ وَفْدِهِ الصَّالِحِينَ وَ شِعْرَتِهِ
الْمُتَّقِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ چون نمودار شود برای تو قبه شریفه آن حضرت بگو الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى مَا اخْتَصَّنِي بِهِ مِنْ طَيْبِ
الْمَوْلِدِ وَ اسْتَخْلَصَنِي إِكْرَامًا بِهِ مِنْ مَوْلَاهِ الْأَبْرَارِ السَّفَرَةَ الْأَطْهَارِ وَ الْخَيْرَةَ الْأَعْلَامِ اللَّهُمَّ فَتَقَبَّلْ سِعْيِي إِلَيْكَ وَ تَصَرُّعِي بَيْنَ يَدَيْكَ وَ اغْفِرْ
لِي الذُّنُوبَ الَّتِي لَا تَخْفَى عَلَيْكَ إِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الْمَلِكُ الْغَفَّارُ مَوْلَفُكَ گويد که: چون در وقت دیدن قبه منوره یک حال نشاط و
شوقی برای زائر روی می‌دهد که میل دارد در آن وقت تمام توجه خود را به آن جناب نماید و به هر لسانی و بیانی که تواند مدح و
ثنای آن بزرگوار گوید خصوص زائر اگر از اهل علم و کمال باشد دوست می‌دارد که اگر شعر بلیغی در نظر داشته باشد در آن
حال به آن تمثال جوید لذا به خاطر رسید که این چند شعر را از قصیده هائیه از ریه که مناسب این مقام است ذکر نمایم و رجاء

واثق که سلامی از جانب این صاحب صحیفه سوداء به آن صاحب قبه بیضاء بنماید و از دعای خیر فراموشم نفرماید و الاشعار هذه:

أَيُّهَا الرَّايِكُ الْمُجِدُّ رُوَيْدًا بَقْلُوبٍ تَقَلَّبَتْ فِي جَوَاهِيهَا إِنْ تَرَأَتْ أَرْضَ الْغُرَيَيْنِ فَاصْخَعْ وَ اخْلَعْ النَّغْلَ دُونَ وَادِي طُوحَا وَ إِذَا شِئِمَتْ قُبَّةُ
 الْعَالَمِ الْأَعْلَى وَ أَنْوَارُ رَبِّهَا تَعَشَّاهَا فَتَوَاضِعْ فَتَمَّ دَارَةُ قُدْسٍ تَتَمَنَّى الْأَفْلَاكَ لَتَمَّ تَرَاهَا قُلْ لَهُ وَ الدُّمُوعُ سَفُوحٌ عَفِيقٍ وَ الْحَشَا تَضِيظِي بِنَارِ
 عَضَاهَا يَا بَنَ عَمِّ النَّبِيِّ أَنْتَ يَدُ اللَّهِ الَّتِي عَمَّ كُلَّ شَيْءٍ نَدَاهَا أَنْتَ قُرْآنُهُ الْقَدِيمُ وَ أَوْصَا فُكَّ آيَاتُهُ الَّتِي أَوْحَاهَا خَصَّكَ اللَّهُ فِي مَا تَرَى
 شَيْئًا هِيَ مِثْلُ الْأَعْيَادِ لَا تَتَنَاهَى لَيْتَ عَيْنَا بَغَيْرِ رَوْضِكَ تَزَعَى قَدَيْتَ وَ اسْتَمَرَّ فِيهَا قَدَاهَا أَنْتَ بَعْدَ النَّبِيِّ خَيْرُ الْبَرِيَا وَ السَّمَا خَيْرُ مَا بِهَا
 قَمَرَاهَا لَكَ ذَاتُ كَذَاتِهِ حَيْثُ لَوْ لَا أَنَّهَا مِثْلُهَا لَمَا آخَاهَا قَدْ تَرَا ضِعْمًا بِنْدِي وَ صَالٍ كَانَ مِنْ جَوْهَرِ التَّجَلِّيِ غَدَاهَا يَا أَخَا الْمُضِيظِي لَدَى
 ذُنُوبٍ هِيَ عَيْنُ الْقَدَا وَ أَنْتَ جَلَاهَا لَكَ فِي مُرْتَقَى الْعُلَى وَ الْمَعَالِي دَرَجَاتٌ لَا يُرْتَقَى أَذْنَاهَا لَكَ نَفْسٌ مِنْ مَعْدِنِ اللَّطْفِ صَبِغَتْ جَعَلَ
 اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ فِدَاهَا وَ چون به دروازه نجف برسی بگو: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَ مَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْ لَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 سَيَّرَنِي فِي بِلَادِهِ وَ حَمَلَنِي عَلَى دَوَابِّهِ وَ طَوَى لِي الْبُعِيدَ وَ صَيَّرَ عَنِّي الْمَحْذُورَ وَ دَفَعَ عَنِّي الْمَكْرُوهَ حَتَّى أَقْدَمَنِي حَرَمَ أَخِي رَسُولِهِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ پس داخل شهر شو و بگو: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَدْخَلَنِي هَذِهِ الثُّبَعَةَ الْمُبَارَكَةَ الَّتِي بَارَكَ اللَّهُ فِيهَا وَ اخْتَارَهَا لِرَسُولِهِ نَبِيِّهِ
 اللَّهُمَّ فَاجْعَلْهَا شَاهِدَةً لِي پس چون به درگاه اول برسی بگو: اللَّهُمَّ لِإِيَابِكَ وَ قَفَّتْ وَ بِنَفَاتِكَ نَزَلَتْ وَ بِحَبْلِكَ اعْتَصِمْتُ وَ لِرَحْمَتِكَ
 تَعَرَّضْتُ وَ بِوَلِيكَ صِلْمَاتِكَ عَلَيْهِ تَوَسَّلْتُ فَاجْعَلْهَا زِيَارَةً مَقْبُولَةً وَ دُعَاءً مُسْتَجَابًا پس چون به در صحن برسی بگو: اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا الْحَرَمَ
 حَرَمِيكَ وَ الْمَقَامَ مَقَامِيكَ وَ أَنَا أَدْخُلُ إِلَيْهِ أَنَا حَيْثُكُ بِمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي وَ مِنْ سِرِّي وَ نَجْوَايَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْحَنَّانِ الْمَنَّانِ الْمُنْتَظَرِ الَّذِي
 مِنْ تَطَوُّلِهِ سَهَّلَ لِي زِيَارَةَ مَوْلَايَ بِإِحْسَانِهِ وَ لَمْ يَجْعَلْنِي عَنْ زِيَارَتِهِ مَمْنُوعًا وَ لَا عَنْ وِلَايَتِهِ مَدْفُوعًا بَلْ تَطَوَّلَ وَ مَنَحَ اللَّهُمَّ كَمَا مَنَنْتَ عَلَيَّ
 بِمَعْرِفَتِهِ فَاجْعَلْنِي مِنْ شِيعَتِهِ وَ أَدْخَلْنِي الْجَنَّةَ بِشَفَاعَتِهِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس داخل صحن شو و بگو: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَكْرَمَنِي بِمَعْرِفَتِهِ وَ
 مَعْرِفَتِهِ رَسُولِهِ وَ مَنْ فَرَضَ عَلَيَّ طَاعَتَهُ رَحِمَهُ مِنْهُ لِي وَ تَطَوَّلَا مِنْهُ عَلَيَّ وَ مَنْ عَلَيَّ بِالْإِيمَانِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَدْخَلَنِي حَرَمَ أَخِي رَسُولِهِ وَ
 أَرَانِيهِ فِي عَافِيَةِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَنِي مِنْ زُورِ قَبْرِ وَصِيِّ رَسُولِهِ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ
 رَسُولُهُ جَاءَ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَ أَشْهَدُ أَنَّ عَلِيًّا عَبْدُ اللَّهِ وَ أَخُو رَسُولِ اللَّهِ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ وَ الْحَمْدُ
 لِلَّهِ عَلَيَّ هِدَايَتِهِ وَ تَوْفِيقِهِ لِمَا دَعَا إِلَيْهِ مِنْ سَبِيلِهِ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَفْضَلُ مَقْصُودٍ وَ أَكْرَمُ مَا بِي وَ قَدْ أَتَيْتَكَ مُتَقَرِّبًا إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ وَ
 بِأَخِيهِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ لَا تُحَيِّبْ سَيِّعِي وَ انْظُرْ إِلَيَّ نَظْرَةً رَحِيمَةً تَنْعَشْنِي
 بِهَا وَ اجْعَلْنِي عِنْدَكَ وَ جِهَا فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ وَ چون به در رواق برسی بایست و بگو: السَّلَامُ عَلَيَّ رَسُولِ اللَّهِ أَمِينِ
 اللَّهُ عَلَيَّ وَ حَيِّهِ وَ عَزَائِمِ أَمْرِهِ الْخَاتِمِ لِمَا سَبَقَ وَ الْفَاتِحِ لِمَا اسْتَقْبَلَ وَ الْمُهَيِّمِ عَلَيَّ ذَلِكَ كُلُّهُ وَ رَحْمَةِ اللَّهِ وَ بَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَيَّ صَاحِبِ
 السَّكِينَةِ السَّلَامُ عَلَيَّ الْمَدْفُونِ بِالْمَدِينَةِ السَّلَامُ عَلَيَّ الْمَنْصُورِ الْمُؤَيَّدِ السَّلَامُ عَلَيَّ أَبِي الْقَاسِمِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ وَ رَحْمَتُهُ اللَّهُ وَ بَرَكَاتُهُ
 پس داخل رواق شو و در وقت داخل شدن پای راست را مقدم دار و بایست بر در حرم و بگو: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا
 شَرِيكَ لَهُ وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ جَاءَ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِهِ وَ صَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ
 اللَّهِ وَ خَيْرَتَهُ مِنْ خَلْقِهِ السَّلَامُ عَلَيَّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَبْدِ اللَّهِ وَ أَخِي رَسُولِ اللَّهِ يَا مَوْلَايَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَبْدِكَ وَ ابْنَ عَبْدِكَ وَ ابْنَ
 أُمَّتِكَ جَاءَكَ مُسْتَجِيرًا بِذِمَّتِكَ فَاصْطِدْ إِلَى حَرَمِكَ مُتَوَجِّهًا إِلَى مَقَامِكَ مُتَوَسِّلًا إِلَى اللَّهِ تَعَالَى بِكَ أَدْخُلُ يَا مَوْلَايَ أَدْخُلُ يَا أَمِيرَ
 الْمُؤْمِنِينَ أَدْخُلُ يَا حُجَّةَ اللَّهِ أَدْخُلُ يَا أَمِينَ اللَّهِ أَدْخُلُ يَا مَلَائِكَةَ اللَّهِ الْمُتَمِيمِينَ [المُقَرَّبِينَ فِي هَذَا الْمَشْهَدِ يَا مَوْلَايَ أَتَأَذَّنُ لِي
 بِالْدُخُولِ أَفْضَلَ مَا أَذْنْتُ لِأَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَائِكَ فَإِنْ لَمْ أَكُنْ لَهُ أَهْلًا فَأَنْتَ أَهْلٌ لِذَلِكَ] پس عتبه را ببوس و مقدم دار پای راست را پیش
 از پای چپ و داخل شو و در حال داخل شدن بگو: بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ عَلَيَّ مَلَّةُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ اللَّهُمَّ
 اغْفِرْ لِي وَ ارْحَمْنِي وَ تُبَّ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَابُ الرَّحِيمُ پس برو تا محاذی قبر مطهر شوی و توقف نما پیش از رسیدن به قبر و رو به
 قبر کن و بگو: السَّلَامُ مِنَ اللَّهِ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ أَمِينِ اللَّهُ عَلَيَّ وَ حَيِّهِ وَ رِسَالَتِهِ وَ عَزَائِمِ أَمْرِهِ وَ مَعْدِنِ الْوَحْيِ وَ التَّنْزِيلِ الْخَاتِمِ لِمَا
 سَبَقَ وَ الْفَاتِحِ لِمَا اسْتَقْبَلَ وَ الْمُهَيِّمِ عَلَيَّ ذَلِكَ كُلُّهُ الشَّاهِدِ عَلَيَّ الْخَلْقِ السَّرَاحِ الْمُنِيرِ وَ السَّلَامُ عَلَيْهِ وَ رَحْمَتُهُ اللَّهُ وَ بَرَكَاتُهُ اللَّهُمَّ صِلْ

عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الْمُظْلُومِينَ أَفْضَلَ وَأَكْمَلَ وَأَرْفَعَ وَأَشْرَفَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أُنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَأَصْفِيَائِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَبْدِكَ وَخَيْرِ خَلْقِكَ بَعْدَ نَبِيِّكَ وَأَخِي رَسُولِكَ وَوَصِيِّ حَبِيبِكَ الَّذِي أَنْجَبْتَهُ مِنْ خَلْقِكَ وَالذَّلِيلِ عَلَى مَنْ بَعَثْتَهُ بِرِسَالَتِكَ وَذِيَانِ الدِّينِ بَعْدِكَ وَفَضِيلِ قَضَائِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَئِمَّةِ مِنْ وُلْدِهِ الْقَوَّامِينَ بِأَمْرِكَ مِنْ بَعْدِهِ الْمُطَهَّرِينَ الَّذِينَ ارْتَضَيْتَهُمْ أَنْصَارًا لِدِينِكَ وَحَفَظَهُ لِسِرِّكَ وَشُهَدَاءَ عَلَى خَلْقِكَ وَأَعْلَامًا لِعِبَادِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ السَّلَامُ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَوَصِيِّ رَسُولِ اللَّهِ وَخَلِيفَتِهِ وَالْقَائِمِ بِأَمْرِهِ مِنْ بَعْدِهِ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى فَاطِمَةَ بِنْتِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيْ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ مِنَ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ السَّلَامُ عَلَى الْأَئِمَّةِ الرَّاشِدِينَ السَّلَامُ عَلَى الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ السَّلَامُ عَلَى الْأَئِمَّةِ الْمُسْتَوْدَعِينَ السَّلَامُ عَلَى خِمَاصَةِ اللَّهِ مِنْ خَلْقِهِ السَّلَامُ عَلَى الْمُتَوَسِّمِينَ السَّلَامُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ قَامُوا بِأَمْرِهِ وَوَارَوا أَوْلِيَاءَ اللَّهِ وَخَافُوا بِخَوْفِهِمُ السَّلَامُ عَلَى الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ پس برو تا بایستی نزدیک قبر و رو به قبر و پشت به قبله کن و بگو: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صِفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْهُدَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عِلْمَ التَّقَى السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْوَصِيُّ الْبَرُّ التَّقِيُّ النَّوْفِيُّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَمُودَ الدِّينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْوَصِيِّينَ وَآمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ وَذِيَانِ يَوْمِ الدِّينِ وَخَيْرِ الْمُؤْمِنِينَ وَسَيِّدِ الصُّدُوقِينَ وَالصَّفْوَةَ مِنْ سُلَالَةِ النَّبِيِّينَ وَبَابِ حِكْمَتِهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَخَازِنِ وَحْيِهِ وَعَجِيْبَةِ عِلْمِهِ وَالنَّاصِحَ لِأَمَّتِهِ نَبِيَّهُ وَالتَّالِيَّ لِرَسُولِهِ وَالْمُوَاسِيَّ لَهُ بِنَفْسِهِ وَالنَّاطِقَ بِحُجَّتِهِ وَالدَّاعِيَ إِلَى شَرِيْعَتِهِ وَالْمَاضِيَ عَلَى سُنَّتِهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّهُ قَدْ بَلَغَ عَنْ رَسُولِكَ مَا حُمِّلَ وَرَعَى مَا اسْتَحْفَظَ وَحَفِظَ مَا اسْتَوْدَعَ وَحَلَّلَ حَلَالِكَ وَحَرَّمَ حَرَامَكَ وَأَقَامَ أَحْكَامَكَ وَجَاهَدَ النَّكَائِينَ فِي سَبِيلِكَ وَالْقَاسِطِينَ فِي حُكْمِكَ وَالْمَارِقِينَ عَنْ أَمْرِكَ صَابِرًا مُحْتَسِبًا لَا تَأْخُذُهُ فِيكَ لَوْمَةٌ لَأَنَّهُمُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَإِلَيْكَ أُفُوْدِي وَبِكَ أَتَوَسَّلُ إِلَى رَبِّي فِي بُلُوغِ مَقْصُوْدِي وَأَشْهَدُ أَنَّ الْمُتَوَسَّلَ بِكَ غَيْرَ خَائِبٍ وَالطَّالِبَ بِكَ عَنْ مَعْرِفَةِ غَيْرِ مَرْدُوْدٍ إِلَّا- بِقَضَاءِ حَوَائِجِهِ فَكُنْ لِي شَفِيْعًا إِلَى اللَّهِ رَبِّكَ وَرَبِّي فِي قَضَاءِ حَوَائِجِي وَتَيْسِيرِ أُمُورِي وَكَشْفِ شِدَّتِي وَغُفْرَانِ ذَنْبِي وَسِعَةِ رِزْقِي وَتَطْوِيلِ عُمُرِي وَإِعْطَاءِ سُؤْلِي فِي آخِرَتِي وَدُنْيَايَ اللَّهُمَّ الْعَنْ قَتْلَهُ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ اللَّهُمَّ الْعَنْ قَتْلَهُ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ اللَّهُمَّ الْعَنْ قَتْلَهُ الْأَئِمَّةِ وَعَذْبَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا لَا تَعْدُبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ عَذَابًا كَثِيرًا لَا انْقِطَاعَ لَهُ وَلَا أَجَلَ وَلَا أَمِدَ بِمَا شَاقُّوا وُلَاةَ أَمْرِكَ وَأَعِدْ لَهُمْ عَذَابًا لَمْ تَحِلَّهُ بِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ وَأَدْخِلْ عَلَى قَتْلِهِ أَنْصَارِ رَسُولِكَ وَعَلَى قَتْلِهِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَعَلَى قَتْلِهِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَقَتْلِهِ مَنْ قُتِلَ فِي وِلَايَةِ آلِ مُحَمَّدٍ أَجْمَعِينَ عَذَابًا أَلِيمًا مُضَاعَفًا فِي أَشْفَلِ دَرَكٍ مِنَ الْجَحِيمِ لَا- يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَهُمْ فِيهِ مُنْبَلِسُونَ مُلْعُونُونَ نَاكِسُونَ رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَدْ عَايَنُوا النَّدَامَةَ وَالْخِزْيَ الطَّوِيلَ لِقَتْلِهِمْ عَتْرَةَ أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَأَتْبَاعَهُمْ مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ اللَّهُمَّ الْعَنْهُمْ فِي مُسْتَسَرِّ السَّرِّ وَظَاهِرِ الْعَلَانِيَةِ فِي أَرْضِكَ وَسَمَائِكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي قَدَمَ صَدَقٍ فِي أَوْلِيَائِكَ وَحَبِّبْ إِلَيَّ مَشَاهِدَهُمْ وَمُسْتَقَرَّهُمْ حَتَّى تُلْحَقَنِي بِهِمْ وَتَجْعَلَنِي لَهُمْ تَبَعًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس ضريح را ببوس و پشت به قبله بایست و رو به جانب قبر امام حسین علیه السلام کن و بگو: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَدِيْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْأَئِمَّةِ الْهَادِيْنَ الْمَهْدِيْنَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَرِيحَ الدَّمْعَةِ السَّابِكَةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ الْمُصْطَبَةِ الرَّائِيَةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى خِدِّكَ وَآيِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى أُمَّكَ وَأَخِيكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى الْأَئِمَّةِ مِنْ دُرِّيَّتِكَ وَبَيْتِكَ أَشْهَدُ لَقَدْ طَيَّبَ اللَّهُ بِكَ التُّرَابَ وَأَوْضَحَ بِكَ الْكِتَابَ وَجَعَلَكَ وَآبَاكَ وَجَدَّكَ وَأَخَاكَ وَبَيْتَكَ عِبْرَةً لَأَوْلِي الْأَلْبَابِ يَا ابْنَ

الْمَيَامِينِ الْأَطْيَابِ التَّالِيْنَ الْكِتَابِ وَجَهْتُ سِيْلَامِي إِلَيْكَ صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْكَ وَجَعَلَ أَفْتَدَهُ مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْكَ مَا خَابَ مَنْ تَمَسَكَ بِحَبْكَ وَلَجِئاً إِلَيْكَ پس برو نزد پای قبر بایست و بگو: السَّلَامُ عَلَى أَبِي الْأَثَمَةِ وَخَلِيلِ الثُّبُورِ وَالْمُخْصُوصِ بِالْأُخُوَّةِ السَّلَامُ عَلَى يَعْشُوبِ الدِّينِ وَالْإِيْمَانِ وَكَلِمَةِ الرَّحْمَنِ السَّلَامُ عَلَى مِيزَانَ الْأَعْمَالِ وَمَقْلَبِ الْأَحْوَالِ وَسَيِّفِ ذِي الْجَلَالِ وَسَاقِي السَّلْسَبِيلِ الزُّلَالِ السَّلَامُ عَلَى صَالِحِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ عِلْمِ النَّبِيِّينَ وَالْحَيَاكِمِ يَوْمَ الدِّينِ السَّلَامُ عَلَى شَجَرَةِ التَّقْوَى وَسَامِعِ السَّرِّ وَالتَّجْوَى السَّلَامُ عَلَى حُجَّةِ اللَّهِ الْبَالِغَةِ وَنِعْمَتِهِ السَّابِغَةِ وَنِعْمَتِهِ الدَّامِغَةِ السَّلَامُ عَلَى الصَّرَاطِ الْوَاضِحِ وَالتَّجْمِ اللَّائِحِ وَالْإِمَامِ النَّاصِحِ وَالزَّنَادِ الْقَادِحِ وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ پس بگو: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ أَخِي نَبِيِّكَ وَوَلِيِّهِ وَنَاصِرِهِ وَوَصِيِّهِ وَزَيْرِهِ وَمُسْتَوْدِعِ عِلْمِهِ وَمَوْضِعِ سِرِّهِ وَبَابِ حِكْمَتِهِ وَالنَّاطِقِ بِحُجَّتِهِ وَالدَّاعِي إِلَى شَرِيعَتِهِ وَخَلِيفَتِهِ فِي أُمَّتِهِ وَمَفْرَجِ الْكُرْبِ عَنْ وَجْهِهِ وَقَاصِمِ الْكُفْرَةِ وَمُرْغَمِ الْفَجْرَةِ الَّتِي جَعَلْتَهُ مِنْ نَبِيِّكَ بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى اللَّهُمَّ وَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَأَنْصِرْ مَنْ نَصَرَهُ وَأَخْذَلْ مَنْ خَذَلَهُ وَالْعَنْ مَنْ نَصَبَ لَهُ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْصِيَاءِ أَنْبِيَائِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ پس برگرد به جانب سر از برای زیارت حضرت آدم علیه السلام و نوح علیه السلام و در زیارت آدم بگو: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيفَةَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْبَشَرِ السَّلَامُ [سَلَامُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَ عَلَى رُوحِكَ وَبَدَنِكَ وَ عَلَى الطَّاهِرِينَ مِنْ وُلْدِكَ وَ ذُرِّيَّتِكَ وَصَلَّى [اللَّهُ عَلَيْكَ صَلَاةً لَا يُحْصِيهَا إِلَّا هُوَ وَرَحْمَةً اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ وَ در زیارت نوح علیه السلام بگو: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَيْخَ الْمُرْسَلِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْكَ وَ عَلَى رُوحِكَ وَبَدَنِكَ وَ عَلَى الطَّاهِرِينَ مِنْ وُلْدِكَ وَرَحْمَتُهُ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ پس شش رکعت نماز بکن دو رکعت برای امیر المؤمنین علیه السلام در رکعت اول بعد از سوره فاتحه کتاب سوره الرحمن بخوان و در رکعت دوم سوره یس و بعد از نماز تسبیح حضرت فاطمه زهرا سلام الله علیها را بخوان و طلب آمرزش از خدا بکن و از برای خود دعا کن و بگو: اللَّهُمَّ إِنِّي صَلَّيْتُ هَاتَيْنِ الرَّكَعَتَيْنِ هَدْيَةً مِنِّي إِلَى سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ وَوَلِيِّكَ وَ أَخِي رَسُولِكَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَ عَلَى آلِهِ اللَّهُمَّ فَضَّلْ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَ آلَ مُحَمَّدٍ وَ تَقَبَّلْهَا مِنِّي وَ اجْزِنِي عَلَى ذَلِكَ جَزَاءَ الْمُحْسِنِينَ اللَّهُمَّ لَكَ صَلَّيْتُ وَ لَكَ رَكَعْتُ وَ لَكَ سَجَدْتُ وَ خَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لِأَنَّهُ لَا تَكُونُ [لا- تَجُوزُ] الصَّلَاةُ وَ الرُّكُوعُ وَ السُّجُودُ إِلَّا لَكَ لِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَ آلَ مُحَمَّدٍ وَ تَقَبَّلْ مِنِّي زِيَارَتِي وَ اعْطِنِي سُؤْلِي بِمُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ وَ چهار رکعت دیگر را هدیه آدم علیه السلام و نوح علیه السلام گردان پس سجده شکر به جا آور و در سجده بگو: اللَّهُمَّ إِلَيْكَ تَوَجَّهْتُ وَ بِكَ اعْتَصِمْتُ وَ عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ اللَّهُمَّ أَنْتَ تَقْتِي وَ رَجَائِي فَافْكِنِي مَا أَهَمَّنِي وَ مَا لَا يَهْمُنِي وَ مَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي عَزَّ جَارُكَ وَ جَلَّ ثَنَاؤُكَ وَ لَا إِلَهَ غَيْرُكَ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَ آلَ مُحَمَّدٍ وَ قَرِّبْ فَرَجَهُمْ پس جانب راست رو را بر زمین گذار و بگو: از حَمِّ ذُلِّي بَيْنَ يَدَيْكَ وَ تَضَرُّعِي إِلَيْكَ وَ وَحْشَتِي مِنَ النَّاسِ وَ أَنْسَى بِكَ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ پس جانب چپ رو را بر زمین گذار و بگو: لا- إِلَهَ إِلَّا- اللَّهُ أَنْتَ رَبِّي حَقًّا حَقًّا سَجَدْتُ لَكَ يَا رَبَّ تَعْبُدًا وَ رِقَا اللَّهُمَّ إِنْ عَمِلِي ضَعِيفٌ فَضَاعِفُهُ لِي يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ پس برو به سجود و صد مرتبه بگو: شُكْرًا وَ جِهْدِ كُنْ دَرِ دَعَا كِهْ اَيْنِ مَوْضِعِ طَلْبِيدِنِ مَطَالِبِ اسْتِ وَ اسْتِغْفَارِ بَسِيَارِ بَكْنِ كِهْ مَحَلِّ آمْرَشِ كِنَاهَانِ اسْتِ وَ حَاجَاتِ خُودِ رَا اَزْ خُودِ طَلْبِ نَمَا كِهْ مَقَامِ اسْتِجَابَتِ دَعَاها اسْتِ وَ سَيِّدِنِ طَاوُوسِ دَرِ مَزَارِ وَ غَيْرِ او كِفْتِهْ-اَنْدِ كِهْ هَرِ نِمَازِي كِهْ بِهْ جَا مِي آوَرِي چِهْ فَرِيضَهْ وَ چِهْ نَافِلَهْ مَادَامِي كِهْ دَرِ نَجْفِ مِي بَاشِي بخوان بعد از آن این دعا را اللَّهُمَّ لَا بُدَّ مِنْ أَمْرِكَ وَ لَا بُدَّ مِنْ قَدْرِكَ وَ لَا بُدَّ مِنْ قَضَائِكَ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ اللَّهُمَّ فَمَا [كَمَا] قَضَيْتَ عَلَيْنَا مِنْ قَضَاءٍ أَوْ قَدَّرْتَ عَلَيْنَا مِنْ قَدَرٍ فَأَعْطِنَا مَعَهُ صَبْرًا يَقْهَرُهُ وَ يَدْمَعُهُ وَ اجْعَلْهُ لَنَا صَاعِدًا فِي رِضْوَانِكَ يُنْمِي [يُنْمِي فِي حَسَنَاتِنَا وَ تَقْضِي لَنَا وَ سُودِدِنَا وَ شَرَفِنَا وَ مَعِي دِنَا وَ نِعْمَانِيَا وَ كَرَامَتِيَا فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ لَا تَنْقُصْ مِنْ حَسَنَاتِنَا اللَّهُمَّ وَ مَا أَعْطَيْتَنَا مِنْ عَطَاءٍ أَوْ فَضَّلْتَنَا بِهِ مِنْ فَضِيلَةٍ أَوْ أَكْرَمْتَنَا بِهِ مِنْ كَرَامَةٍ فَأَعْطِنَا مَعَهُ شُكْرًا يَقْهَرُهُ وَ يَدْمَعُهُ وَ اجْعَلْهُ لَنَا صَاعِدًا فِي رِضْوَانِكَ وَ فِي حَسَنَاتِنَا وَ سُودِدِنَا وَ شَرَفِنَا وَ نِعْمَانِكَ [نِعْمَانِنَا] وَ كَرَامَتِكَ [كَرَامَتِنَا] فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ [اللَّهُمَّ وَ لَا تَجْعَلْهُ لَنَا أَشْرًا وَ لَا بَطْرًا وَ لَا فِتْنَةً وَ لَا مَقْتًا وَ لَا عَذَابًا وَ لَا

خَزْبًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ عَثْرَةِ اللِّسَانِ وَ سُوءِ الْمَقَامِ وَ خِيفَةِ الْمِيزَانِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ لَقْنَا حَسَنَاتِنَا فِي الْمَمَاتِ وَ لَا تُرِنَا أَعْمَالَنَا حَسِرَاتٍ وَ لَا تُخزِنَا عِنْدَ قَضَائِكَ وَ لَا تُفْضَحْنَا بِسَيِّئَاتِنَا يَوْمَ نَلْقَاكَ وَ اجْعَلْ قُلُوبَنَا تَذْكُرَكَ وَ لَا تَنْسَاكَ وَ تَخْشَاكَ كَأَنَّهَا تَرَكَ حَتَّى نَلْقَاكَ وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ بَدِّلْ سَيِّئَاتِنَا حَسَنَاتٍ وَ اجْعَلْ حَسَنَاتِنَا دَرَجَاتٍ وَ اجْعَلْ دَرَجَاتِنَا غُرَفَاتٍ وَ اجْعَلْ غُرَفَاتِنَا عَالِيَاتٍ اللَّهُمَّ وَ أَوْسِعْ لِفَقِيرِنَا مِنْ سِعَةِ مَا قَضَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ مَنْ عَلَيْنَا بِالْهُدَى مَا أَبْقَيْتَنَا وَ الْكِرَامِيَةَ مَا أَحْيَيْتَنَا وَ الْكِرَامِيَةَ [وَ الْمَغْفِرَةَ] إِذَا تَوَفَّيْتَنَا وَ الْهِفْظَ فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمرِنَا وَ الْبَرَكَهَ فِيمَا رَزَقْتَنَا وَ الْعَوْنَ عَلَى مَا حَمَلْتَنَا وَ الثَّبَاتَ عَلَى مَا طَوَّقْتَنَا وَ لَا تُؤَاخِذْنَا بِظُلْمِنَا وَ لَا تُقَايِسِنَا بِجَهْلِنَا وَ لَا تُسَدِّدِرْجِنَا بِخَطَايَانَا وَ اجْعَلْ أَحْسَنَ مَا نَقُولُ ثَابِتًا فِي قُلُوبِنَا وَ اجْعَلْنَا عُظْمَاءَ عِنْدَكَ وَ أَذْلَةً فِي أَنْفُسِنَا وَ انْفَعْنَا بِمَا عَلَّمْتَنَا وَ زِدْنَا عِلْمًا نَافِعًا وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ وَ مِنْ عَيْنٍ لَا تَدْمَعُ وَ مِنْ صِيْلَةٍ لَا تُقْبَلُ أَجْرُنَا مِنْ سُوءِ الْفِتَنِ يَا وَلِيَّ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ سَيِّدِ فِي الْمَصْبَاحِ الزَّائِرِ فَرَمُودَةِ دَعَايِ دِيْغَرِ كِه مَسْتَحْبِ اسْتِ دَر عَقِبِ نَمَازِ زِيَارَتِ امير المؤمنين عليه السلام خواننده شود: يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ الْخَ فَقِيرِ كَوَيْدِ كِه: اين دعا همان دعای صفوان است که معروف شده به دعای علقمه و خواهد آمد إن شاء الله در ذیل زیارت عاشورا ص ۴۵۸ و بدان که مستحب است زیارت سر امام حسین علیه السلام در نزد قبر امیر المؤمنين علیه السلام و در وسائل و مستدرک یک باب برای آن مرقوم داشته‌اند و در مستدرک از مزار محمد بن المشهدی نقل کرده که: حضرت صادق علیه السلام زیارت کرد سر امام حسین علیه السلام را نزد سر امیر المؤمنين علیه السلام و نماز گزارد نزد آن چهار رکعت و زیارت این است السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الصَّديقِ الطَّاهِرِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ وَ رَحِمَهُ اللَّهُ وَ بَرَكَاتُهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَ آتَيْتَ الزَّكَاةَ وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ تَلَوْتَ الْكِتَابَ حَقَّ تِلَاوَتِهِ وَ جَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَ صَبَرْتَ عَلَى الْمَأْدَى فِي جَنْبِهِ مُحْتَسِبًا حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ وَ أَشْهَدُ أَنَّ الَّذِينَ خَالَفُوكَ وَ حَارَبُوكَ وَ أَنَّ الَّذِينَ خَدَلُوكَ وَ الَّذِينَ قَتَلُوكَ مَلْعُونُونَ عَلَى لِسَانِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَ قَدْ خَابَ مَنْ افْتَرَى لَعَنَ اللَّهُ الظَّالِمِينَ لَكُمْ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ وَ ضَاعَفَ عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ أَتَيْتُكَ يَا مَوْلَايَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ زَائِرًا عَارِفًا بِحَقِّكَ مَوْلِيًا لِأَوْلِيَائِكَ مُعَادِيًا لِأَعْدَائِكَ مُسْتَبِصِّرًا بِالْهُدَى الَّذِي أَنْتَ عَلَيْهِ عَارِفًا بِضَلَالَةِ مَنْ خَالَفَكَ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ مُؤَلِّفَ كَوَيْدِ كِه: اگر همین زیارت را در مسجد حنانه بخوانند نیز مناسب است زیرا که شیخ محمد بن المشهدی روایت کرده است که: حضرت صادق علیه السلام در مسجد حنانه حضرت امام حسین علیه السلام را چنین زیارت کرد و چهار رکعت نماز گزارد و مستور نمازد آنکه مسجد حنانه از مساجد شریفه نجف اشرف است و در خبر رسیده که سر مبارک امام حسین علیه السلام آنجا است و در خبری است که: حضرت صادق علیه السلام در آنجا دو رکعت نماز کرد پرسیدند از آن حضرت که این چه نمازی است فرمود این موضع سر جدم حسین بن علی علیه السلام است که آن را در اینجا گذاشتند چون از کربلا آمدند آنگاه آن را به نزد عبید الله بن زیاد بردند و روایت شده از آن حضرت که: فرمودند در آنجا این دعا بخوان: اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَرَى مَكَانِي وَ تَسْمَعُ كَلَامِي وَ لَا يَخْفَى عَلَيْكَ شَيْءٌ مِنْ أَمْرِي وَ كَيْفَ يَخْفَى عَلَيْكَ مَا أَنْتَ مُكَوَّنُهُ وَ بَارئُهُ وَ قَدْ جِئْتُكَ مُسْتَشْفِعًا بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ وَ مُتَوَسِّلًا بِوَصِيِّ رَسُولِكَ فَاسْأَلْكَ بِهِمَا ثَبَاتِ الْقَدَمِ وَ الْهُدَى وَ الْمَغْفِرَةَ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ

زیارت دوم زیارت معروفه به امین الله است که در نهایت اعتبار است

و در تمام کتب مزاریه و مصابیح نقل شده است و علامه مجلسی رحمه الله علیه فرموده که آن بهترین زیارات است از جهت متن و سند و باید که در جمیع روضات مقدسه بر این مواظبت نمایند و کیفیت آن چنان است که به سندهای معتبر روایت شده از جابر از امام محمد باقر علیه السلام که: امام زین العابدین علیه السلام به زیارت امیر المؤمنين علیه السلام آمد و نزد قبر آن حضرت ایستاد و

أَجْمَعِينَ أَشْهَدُ أَنَّكَ حَبِيبُ اللَّهِ وَ خَاصَّةُ اللَّهِ وَ خَالِصَتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَ مَوْضِعَ سِرِّهِ وَ عَيْبَةَ عِلْمِهِ وَ خَازِنَ وَحْيِهِ پس خود را به قبر چسبانیدند و گفتند بِأَبِي أَنْتَ وَ أُمِّي يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ بِأَبِي أَنْتَ وَ أُمِّي يَا حُجَّةَ الْخِصَامِ بِأَبِي أَنْتَ وَ أُمِّي يَا بَابَ الْمَقَامِ بِأَبِي أَنْتَ وَ أُمِّي يَا نُورَ اللَّهِ التَّامَّ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ عَنِ اللَّهِ وَ عَنِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ مَا حُمِلَتْ وَ رَعِيَتْ مَا اسْتُحْفِظَتْ وَ حَفِظَتْ مَا اسْتُودِعَتْ وَ حَلَلَتْ حَلَالَ اللَّهِ وَ حَرَّمَتْ حَرَامَ اللَّهِ وَ أَقَمْتَ أَحْكَامَ اللَّهِ وَ لَمْ تَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ وَ عَيْدَتَ اللَّهُ مُخْلِصًا حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَ عَلَى الْأَئِمَّةِ مِنْ بَعْدِكَ پس برخاست آن حضرت و در بالای سر آن حضرت چند رکعت نماز کرد و فرمود که ای صفوان هر که زیارت کند امیر المؤمنین علیه السلام را به این زیارت و این نماز را بکند برگردد به سوی اهلش و حال اینکه گناهانش آمرزیده شده باشد و عملش مقبول و پسندیده شده باشد و بنویسد برای او ثواب هر که زیارت آن حضرت کرده باشد از ملائکه صفوان گفت بر سیبل تعجب که ثواب هر که زیارت کند آن حضرت را از ملائکه فرمود بلی در هر شبی هفتاد قبیله از ملائکه آن حضرت را زیارت می کنند پرسید که هر قبیله چه مقدارند فرمود که صد هزار ملک پس آن حضرت به قهقری یعنی به پشت بیرون آمدند و در اثنای بیرون آمدن می گفتند يَا جَدَاهُ يَا سَيِّدَاهُ يَا طَيِّبَاهُ يَا طَاهِرَاهُ لَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْكَ وَ رَزَقَنِي الْعُودَ إِلَيْكَ وَ الْمَقَامَ فِي حَرَمِكَ وَ الْكُونَ مَعَكَ وَ مَعَ الْأَبْرَارِ مِنْ وُلْدِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ الْمُحَدِّقِينَ بِكَ صفوان گفت که به آن حضرت عرض کردم که رخصت می دهید خبر دهم اصحاب خود را از اهل کوفه و نشان این قبر را به ایشان بدهم فرمود بلی و درهمی چند دادند که من قبر را مرمت و اصلاح کردم

زیارت چهارم

در مستدرک الوسائل از مزار قدیم نقل کرده که روایت است از مولای ما امام محمد باقر علیه السلام که فرمود: با پدرم رفتیم به زیارت قبر جدم امیر المؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام در نجف پس ایستاد پدرم نزد قبر مطهر و گریست و گفت: السَّلَامُ عَلَيَّ أَبِي الْمَأْتَمَةِ وَ خَلِيلِ الثُّبُورِ وَ الْمَخْضُوصِ بِالْأَخُوَّةِ السَّلَامِ عَلَيَّ يَعْسُوبِ الْإِيْمَانِ وَ مِيزَانَ الْأَعْمَالِ وَ سَيِّفِ ذِي الْجَلَالِ السَّلَامِ عَلَيَّ صَالِحِ الْمُؤْمِنِينَ وَ وَارِثِ عِلْمِ النَّبِيِّينَ الْحَيَّاتِمْ فِي يَوْمِ الدِّينِ السَّلَامِ عَلَيَّ شَجَرَةَ التَّقْوَى السَّلَامِ عَلَيَّ حُجَّةَ اللَّهِ الْبَالِغَةِ وَ نِعْمَتِهِ السَّابِغَةِ وَ نِقْمَتِهِ الدَّامِغَةِ السَّلَامِ عَلَيَّ الصَّرَاطِ الْوَاضِحِ وَ النُّجْمِ اللَّائِحِ وَ الْإِمَامِ النَّاصِحِ وَ رَحْمَةِ اللَّهِ وَ بَرَكَاتِهِ أَنْكَاهُ أَنْكَاهُ كَفْت: أَنْتَ وَ سَيِّلَتِي إِلَى اللَّهِ وَ ذَرِيْعَتِي وَ لِي حَقٌّ مُؤَالَاتِي وَ تَأْمِيلِي فَكُنْ لِي شَفِيعِي إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ فِي الْوُقُوفِ عَلَيَّ قَضَاءِ حَاجَتِي وَ هِيَ فَكَأَنَّكَ رَقِيْبَتِي مِنَ النَّارِ وَ اضْرِبْنِي فِي مَوْقِفِي هَذَا بِالنَّجْحِ وَ بِمَا سَأَلْتَهُ كُلَّهُ [كُلَّهُ بِرَحْمَتِهِ وَ قُدْرَتِهِ اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي عَقْلًا كَامِلًا وَ لُبًّا رَاجِحًا وَ قَلْبًا زَكِيًّا وَ عَمَلًا كَثِيرًا وَ أَدْبًا بَارِعًا وَ اجْعَلْ ذَلِكَ كُلَّهُ لِي وَ لَا تَجْعَلْهُ عَلَيَّ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

زیارت پنجم

شیخ کلینی روایت کرده از حضرت ابو الحسن ثالث امام علی النقی علیه السلام که: می گویی نزد قبر امیر المؤمنین علیه السلام: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ أَنْتَ أَوَّلُ مَظْلُومٍ وَ أَوَّلُ مَنْ غُصِبَ حَقُّهُ صَبْرًا وَ اِحْتِسَابًا حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ فَأَشْهَدُ أَنَّكَ لَقِيْتَ اللَّهَ وَ أَنْتَ شَهِيدٌ عَذَبَ اللَّهُ قَاتِلَكَ بِأَنْوَاعِ الْعَذَابِ وَ جَدَّدَ عَلَيْهِ الْعَذَابَ جِثَّتِكَ عَارِفًا بِحَقِّكَ مُسْتَبْصِرًا بِشَأْنِكَ مُعَادِيًا لِأَعْدَائِكَ وَ مَنْ ظَلَمَكَ أَلْقَى عَلَيَّ ذَلِكَ رَبِّي إِنْ شَاءَ اللَّهُ يَا وَلِيَّ اللَّهِ إِنْ لِي ذُنُوبًا كَثِيرَةً فَاشْفَعْ لِي إِلَى رَبِّكَ فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ مَقَامًا مَعْلُومًا وَ إِنْ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ جَاهًا وَ شَفَاعَةً وَ قَدْ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَ لَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَى

عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ طَهْرٌ طَاهِرٌ مُطَهَّرٌ مِنْ طَهْرٍ طَاهِرٍ مُطَهَّرٍ أَشْهَدُ لَكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَوَلِيَّ رَسُولِهِ بِالْبَلَاغِ وَالْأَدَاءِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ جَنَّبَ اللَّهُ وَيَأْبَهُ وَأَنَّكَ حَبِيبُ اللَّهِ وَوَجْهُهُ الَّذِي يُؤْتَى مِنْهُ وَأَنَّكَ سَبِيلُ اللَّهِ وَأَنَّكَ عَبْدُ اللَّهِ وَأَخُو رَسُولِهِ [رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَتَيْتُكَ مُتَقَرِّبًا إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ بِزِيَارَتِكَ رَاغِبًا إِلَيْكَ فِي الشَّفَاعَةِ أَتْبَعِي بِشَفَاعَتِكَ خَلَاصَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ مُتَعَوِّدًا بِكَ مِنَ النَّارِ هَارِبًا مِنْ ذُنُوبِي الَّتِي اخْتَطَبْتُهَا عَلَى ظَهْرِي فَرَعَا إِلَيْكَ رَجَاءَ رَحْمَةِ رَبِّي أَتَيْتُكَ أَسْتَشْفِعُ بِكَ يَا مَوْلَايَ وَأَتَقَرَّبُ بِكَ إِلَى اللَّهِ لِيَقْضِيَ بِكَ حَوَائِجِي فَاشْفَعْ لِي يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ إِلَى اللَّهِ فَإِنِّي عَبْدُ اللَّهِ وَمَوْلَاكَ وَزَائِرُكَ وَلَكَ عِنْدَ اللَّهِ الْمَقَامُ الْمَحْمُودُ وَالْجَاهُ الْعَظِيمُ وَالشَّانُ الْكَبِيرُ وَالشَّفَاعَةُ الْمَقْبُولَةُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَبْدِكَ الْمُرْتَضَى وَآمِينَكَ الْأَوْفَى وَعُزُوتِكَ الْوَثْقَى وَيَدِكَ الْعُلْيَا وَجَنَبِكَ الْأَعْلَى وَكَلِمَتِكَ الْحُسَيْنِيَّ وَحُجَّتِكَ عَلَى الْوَرَى وَصَدِيقِكَ الْأَكْبَرَ وَسَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ وَرُكْنِ الْأَوْلِيَاءِ وَعِمَادِ الْأَضْيَاءِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَيَعْسُوبِ الدِّينِ وَقُدُوءِ الصَّالِحِينَ وَإِمَامِ الْمُخْلِصِينَ الْمَعْصُومِينَ مِنَ الْخَلَلِ الْمُهْدَبِ مِنَ الزَّلَلِ الْمُطَهَّرِ مِنَ الْعَيْبِ الْمُتَزَهِّهِ مِنَ الرَّيْبِ أَخِي نَبِيِّكَ وَوَصِيِّ رَسُولِكَ الْبَائِتِ عَلَى فِرَاشِهِ وَالْمُوَاسِي لَهٗ بِنَفْسِهِ وَكَاشِفِ الْكَرْبِ عَنْ وَجْهِهِ الَّذِي جَعَلْتَهُ سَيِّفًا لِنُوبَتِهِ وَآيَةً لِرِسَالَتِهِ وَشَاهِدًا عَلَى أُمَّتِهِ وَدِلَالَةً عَلَى حُجَّتِهِ [لِحُجَّتِهِ وَحَامِلًا لِرَايَتِهِ وَوَقَايَةً لِمُهْجَتِهِ وَهَادِيًا لِأُمَّتِهِ وَيَدًا لِأَسَمِهِ وَتَاجًا لِأَسَمِهِ وَبَابًا لِسِرِّهِ وَمِفْتَاحًا لِظَفَرِهِ حَتَّى هَزَمَ جَيُوشَ الشُّرُوكِ بِإِذْنِكَ وَأَبَادَ عَسَاكِرَ الْكُفْرِ بِأَمْرِكَ وَبَيَدَلْ نَفْسَهُ فِي مَرْضَاةِ رَسُولِكَ وَجَعَلَهَا وَقْفًا عَلَى طَاعَتِهِ فَصَلِّ اللَّهُمَّ عَلَيْهِ صَلَاةً دَائِمَةً بَاقِيَةً بِسْمِ بِنَايَةِ الْوَرَى وَالشَّهَابِ النَّاقِبِ وَالتُّورِ الْعِيَابِ يَا سَلِيلَ الْأَطَائِبِ يَا سِرَّ اللَّهِ إِنَّ بَيْنِي وَبَيْنَ اللَّهِ تَعَالَى ذُنُوبًا قَدْ أَثْقَلَتْ ظَهْرِي وَلَا يَأْتِي عَلَيَّهَا إِلَّا رِضَاةٌ فَبِحَقِّ مَنْ ائْتَمَّنَكَ عَلَى سِرِّهِ وَاسْتَرْعَاكَ أَمْرَ خَلْقِهِ كُنْ لِي إِلَى اللَّهِ شَفِيعًا وَمِنَ النَّارِ مُجِيرًا وَعَلَى الدَّهْرِ ظَهِيرًا فَإِنِّي عَبْدُ اللَّهِ وَوَلِيِّكَ وَزَائِرُكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ بِسْمِ شَشِ رَكَعَتِ نَمَازِ زِيَارَتِ بَكْنَ وَهَرِ دَعَا كِه خَوَاهِي بَكْنَ وَبِگَو: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْكَ مِنِّي سَلَامُ اللَّهِ أَبَدًا يَا بَقِيَّتُ وَبَقِيَّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ بِسْمِ اِشَارِهِ كَنْ وَمُتَوَجِّهٍ شَوْبِهِ جَانِبِ قَبْرِ اِمَامِ حَسَنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَبِگَو: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ أَتَيْتُكَمَا زَائِرًا وَمُتَوَسِّلًا إِلَى اللَّهِ تَعَالَى رَبِّي وَرَبِّكُمْ وَمُتَوَجِّهًا إِلَى اللَّهِ بِكُمْ وَمُسْتَشْفِعًا بِكُمْ إِلَى اللَّهِ فِي حَاجَتِي هَيْدِهِ وَبِخَوَانِ تَا آخِرِ دَعَايِ صَفْوَانِ إِنَّهُ قَرِيبٌ مُجِيبٌ بِسْمِ رُوْبِهِ قَبْلَهُ كَنْ وَبِخَوَانِ اِزْ اَوَّلِ دَعَايِ اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ وَيَا كَاشِفَ كَرْبِ الْمَكْرُوبِينَ تَا وَاصِدِرْفِي بِقَضَائِي حَاجَتِي وَكَفَايَتِي مَا أَهْمَنِي هُمُّهُ مِنْ أَمْرِ دُنْيَايَ وَآخِرَتِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بِسْمِ مِلْتَفْتِ شَوْبِهِ جَانِبِ قَبْرِ اِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَبِگَو: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَالسَّلَامُ عَلَى أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِيِّ يَا بَقِيَّتُ وَبَقِيَّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي لِزِيَارَتِكُمَا وَلَا فَرَّقَ اللَّهُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمَا مُؤَلَّفَ كَوَيْدِ كِه: قَبْلَ اِزْ اَيْنِ ذَكَرْ شَدْ كِه دَعَايِ صَفْوَانِ هَمَانِ اِسْتِ كِه مَشْهُورِ شَدْ هِ دَعَايِ عُلْقَمِهِ وَبِيَايِدِ ذَكَرْ اَنْ دَرِ زِيَارَتِ رُوْزِ عَاشُورَا اِنْ شَاءَ اللَّهُ

زیارت هفتم

زیارتی است که سید بن طاووس در مصباح الزائر نقل کرده به این کیفیت که: قصد کن باب السلام یعنی درگاه روضه مقدسه امیر المؤمنین علیه السلام که ضریح مقدس نمایان می شود پس بگو: سِی وَ چَهَارِ مَرْتَبَهُ اللَّهُ أَكْبَرُ وَ بِگَو: سَلَامُ اللَّهِ وَ سَلَامٌ مَلَائِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ وَأَنْبِيَائِهِ الْمُرْسَلِينَ وَعِبَادِهِ الصَّالِحِينَ وَجَمِيعِ الشُّهَدَاءِ وَالصَّدِيقِينَ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَى آدَمَ صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى نُوحِ نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى عِيسَى رُوحِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللَّهِ وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَى اسْمِ اللَّهِ الرَّضِيِّ وَوَجْهِهِ الْعَلِيِّ وَصِرَاطِهِ السَّوِيِّ السَّلَامُ عَلَى الْمُهْدَبِ الصَّفِيِّ السَّلَامُ عَلَى أَبِي الْحَسَنِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَى خَالِصِ الْأَخْلَاءِ السَّلَامُ عَلَى الْمَخْصُوصِ بِسَيِّدَةِ النِّسَاءِ السَّلَامُ عَلَى الْمُؤَلُّودِ فِي الْكُفَّةِ الْمَرْوُجِ فِي السَّمَاءِ السَّلَامُ عَلَى أَسِيدِ اللَّهِ فِي الْوَعَى السَّلَامُ عَلَى مَنْ شَرَّفَتْ بِهِ مَكَّةُ وَمِنِّي السَّلَامُ عَلَى صَاحِبِ الْحَوْضِ وَحَامِلِ اللُّوَاءِ السَّلَامُ عَلَى خَاحِمِ أَهْلِ الْعِيَاءِ السَّلَامُ عَلَى الْبَائِتِ عَلَى فِرَاشِ النَّبِيِّ وَمُقَدِّدِهِ بِنَفْسِهِ مِنَ الْأَعْيَادِ السَّلَامُ عَلَى قَالِحِ بَابِ حَبِيبِ وَ

الدَّاحِي بِهِ فِي الْفَضَاءِ السَّلَامُ عَلَى مُكَلِّمِ الْفِتْيَةِ فِي كَهْفِهِمْ بِلِسَانِ الْأَنْبِيَاءِ السَّلَامُ عَلَى مُنْبَعِ الْقَلْبِ فِي الْفَلَا السَّلَامُ عَلَى قَالِعِ الصَّخْرَةِ وَقَدْ عَجَزَ عَنْهَا الرُّجَالُ الْأَشِدَّاءُ السَّلَامُ عَلَى مُخَاطِبِ الثُّعْبَانِ عَلَى مُتَبِّرِ الْكُوفَةِ بِلِسَانِ الْفَضِيحَاءِ السَّلَامُ عَلَى مُخَاطِبِ الذُّبِّ وَمُكَلِّمِ الْجُمُجْمَةِ بِالنَّهْرَوَانِ وَقَدْ نَحَزَتِ الْعِظَامُ بِالْبَلْبِ السَّلَامُ عَلَى صَاحِبِ الشَّفَاعَةِ فِي يَوْمِ الْوَرَى وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى الْإِمَامِ الزَّكِيِّ خَلِيفِ الْمِحْرَابِ السَّلَامُ عَلَى صَاحِبِ الْمُعْجَزِ الْبَاهِرِ وَ النَّاطِقِ بِالْحِكْمَةِ وَالصَّوَابِ السَّلَامُ عَلَى مَنْ عِنْدَهُ تَأْوِيلُ الْمُحْكَمِ وَالْمُتَشَابِهِ وَعِنْدَهُ أُمَّ الْكِتَابِ السَّلَامُ عَلَى مَنْ رُدَّتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ حِينَ تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ السَّلَامُ عَلَى مُعْبِي اللَّيْلِ الْبُهِيمِ بِالتَّهْجِدِ وَالْاِكْتِيَابِ السَّلَامُ عَلَى مَنْ خَاطَبَهُ جَبْرَيْلُ بِأَمْرِهِ الْمُؤْمِنِينَ بِغَيْرِ اِزْتِيَابٍ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى صَاحِبِ الْمُعْجَزَاتِ السَّلَامُ عَلَى مَنْ عَجَبَ مِنْ حَمَلَاتِهِ فِي الْحُرُوبِ مَلَائِكَةُ سَبْعِ سَمَاوَاتِ السَّلَامُ عَلَى مَنْ نَاجَى الرَّسُولَ فَقَدَّمَ بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاهُ صَدَقَاتِ السَّلَامُ عَلَى أَمِيرِ الْخَيْوشِ وَصَاحِبِ الْغُرُوَاتِ السَّلَامُ عَلَى مُخَاطِبِ ذَنْبِ الْفَلَمَوَاتِ السَّلَامُ عَلَى نُورِ اللَّهِ فِي الظُّلُمَاتِ السَّلَامُ عَلَى مَنْ رُدَّتْ لَهُ الشَّمْسُ فَقَضَى مَا فَاتَهُ مِنَ الصَّلَاةِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَى إِمَامِ الْمُتَّقِينَ السَّلَامُ عَلَى وَاثِرِ عِلْمِ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَى يَعْسُوبِ الدِّينِ السَّلَامُ عَلَى عِضْمَةِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَى قُدُوهِ الصَّادِقِينَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى حُجَّةِ الْأَبْرَارِ السَّلَامُ عَلَى أَبِي الْأَيْمَةِ الْأَطْهَارِ السَّلَامُ عَلَى الْمَخْضُوصِ بِدِي الْفَقَارِ السَّلَامُ عَلَى سَاقِي أَوْلِيَانِهِ مِنْ حَوْضِ النَّبِيِّ الْمُخْتَارِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَا اطَّرَدَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ السَّلَامُ عَلَى النَّبِيِّ الْعَظِيمِ السَّلَامُ عَلَى مَنْ أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَإِنَّهُ فِي أُمَّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِّي حَكِيمِ السَّلَامُ عَلَى صِدِّيقِ اللَّهِ الْمُسْتَقِيمِ السَّلَامُ عَلَى الْمُنْعُوتِ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بِسْمِ اللَّهِ خُذْ مِنْهُ حِسْبَةً أَشْهَدُ أَنَّكَ الطُّورُ وَالْكِتَابُ الْمَسْطُورُ وَالرُّقُّ الْمُنشُورُ وَبَحْرُ الْعِلْمِ الْمَسْجُورُ يَا وَلِيَّ اللَّهِ إِنَّ لِكُلِّ مَزُورٍ عِنَايَةً فِيمَنْ زَارَهُ وَ قَصِيدَهُ وَآتَاهُ وَأَنَا وَوَلِيِّكَ وَقَدْ حَطَّطْتُ رَحْلِي بِفِنَائِكَ وَلِحِيَّاتٍ إِلَى حَرَمِكَ وَ لُبْدْتُ بِضَرِيحِكَ لِعِلْمِي بِعَظِيمِ مَنزِلَتِكَ وَ شَرَفِ حَضْرَتِكَ وَقَدْ أَثْقَلَتِ الدُّنُوبُ ظَهْرِي وَمَعَنَتْنِي رُقَادِي فَمَا أَجِدُ حِرْزًا وَلَا مَعْقِلًا وَلَا مَلْجَأً إِلَيْهِ إِلَّا اللَّهُ تَعَالَى وَ تَوَسَّلِي بِكَ إِلَيْهِ وَ اسْتِشْفَاعِي بِكَ لَدَيْهِ فَهَذَا أَنَا نَازِلٌ بِفِنَائِكَ وَ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ جَاهٌ عَظِيمٌ وَ مَقَامٌ كَرِيمٌ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ اللَّهِ رَبِّكَ يَا مَوْلَايَ بِسْمِ اللَّهِ ضَرِيحِ رَا وَ رُوي خُود رَا به قبله كن بگو: اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ وَيَا أَبْصِرَ النَّاطِرِينَ وَيَا أَسْرِعَ الْحَاسِبِينَ وَيَا أَجُودَ الْمَأْجُودِينَ بِمُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ رَسُولِكَ إِلَى الْعَالَمِينَ وَبِأَخِيهِ وَابْنِ عَمَّتِهِ الْأَنْزَعِ الْبَطِينِ الْعَالِمِ الْمُبِينِ عَلِيِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ الْإِمَامَيْنِ الشَّهِيدَيْنِ وَبِعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ وَبِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ بَاقِرِ عِلْمِ الْأَوَّلِينَ وَبِجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ زَكِيِّ الصِّدِّيقِينَ وَ بِمُوسَى بْنِ جَعْفَرِ الْكَاظمِ الْمُبِينِ [وَ حَيْسِ الظَّالِمِينَ وَبِعَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضَا الْأَمِينِ وَبِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْجَوَادِ عِلْمِ الْمُهْتَدِينَ وَبِعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدِ الْبِرِّ الصَّادِقِ سَيِّدِ الْعَابِدِينَ وَبِالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْعَسْكَرِيِّ وَبِالْخَلْفِ الْحُجَّةِ صَاحِبِ الْأَمْرِ مُظْهِرِ الْبَرَاهِينِ أَنْ تَكْشِفَ مَا بِي مِنَ الْهَمُومِ وَتَكْفِينِي شَرَّ الْبَلَاءِ الْمُحْتَمِومِ وَتَجِيرَنِي مِنَ النَّارِ ذَاتِ السَّمُومِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بِسْمِ اللَّهِ دَعَا كُنْ بِرَايِ هَر چَه بِخَوَاهِي وَوداع نما آن حضرت را و برگرد مؤلف گوید که: سید عبد الکریم بن طاووس در فرحه الغری روایت کرده که: حضرت امام زین العابدین علیه السلام وارد کوفه شد و داخل شد در مسجد آن و در مسجد بود ابو حمزه ثمالی که از زاهدین اهل کوفه و مشایخ آنجا بود پس حضرت دو رکعت نماز گزارشت ابو حمزه ثمالی گفت نشنیدم لهجه‌ای پاکیزه تر از او نزدیکش رفتم تا بشنوم چه می گوید شنیدم می گوید: إِلَهِي إِنْ كَانَ [كُنْتُ قَدْ عَصَيْتُكَ فَإِنِّي قَدْ أَطَعْتُكَ فِي أَحَبِّ الْأَشْيَاءِ إِلَيْكَ وَ اَيْنِ دَعَايِي اسْتَعْرَفَ مُؤَلَّفِ گويد که: ذکر اين دعا بعد از اين در اعمال کوفه بيايد و آنکه ابو حمزه گفت که آن بزرگوار آمد نزد ستون هفتم و نعلین را کند و ايستاد و دستها را تا برابر گوش بلند کرد و تکبیری گفت که جميع موهای بدن من از دهشت آن راست ايستاد پس چهار رکعت نماز گزارد و رکوع و سجودش را نیکو بعمل آورد پس اين دعا را خواند إِلَهِي إِنْ كُنْتُ قَدْ عَصَيْتُكَ تَا آخِرِ دَعَا وَ موافق روایت سابقه آن بزرگوار برخاست و رفت ابو حمزه گفت که من عقب او رفتم تا مناخ کوفه و آن مکانی بود که شتران را در آنجا

می‌خواستند دیدم در آنجا غلام سیاهی است و با او است شتر گزیده و ناقه گفتم با او ای سیاه این مرد کیست گفت اَوْ يَخْفَى عَلَيْكَ شَمَائِلُهُ از سیما و شمایلش او را نشناختی او علی بن الحسین است أبو حمزه گفت پس خود را انداختم روی قدمهای آن حضرت بوسیدم آن را که آن جناب نگذاشت و با دست خود سر مرا بلند کرد و فرمود مکن سجود نشاید مگر برای خداوند عز و جل گفتم یا ابن رسول الله برای چه اینجا آمدید فرمود که از برای آنچه که دیدی یعنی نماز در مسجد کوفه و اگر مردم بدانند که چه فضیلتی است در آن بیایند به سوی آن اگر چه به روش کودکان خود را بر زمین کشند یعنی بیایند هر چند در نهایت سختی باشد راه رفتن برایشان مانند اطفالی که راه نیفتاده‌اند نشسته حرکت می‌نمایند پس فرمود آیا میل داری که زیارت کنی با من قبر جدم علی بن ابی طالب علیه السلام را گفتم بلی پس حرکت فرمود و من در سایه ناقه او بودم و حدیث می‌کرد مرا تا رسیدیم به غرین و آن بقعه‌ای بود سفید که نور آن می‌درخشید پس از شتر خویش پیاده شد و دو طرف روی خود را بر آن زمین گذاشت و فرمود ای ابا حمزه این قبر جد من علی بن ابی طالب علیه السلام است پس زیارت کرد آن حضرت را به زیارتی که اول آن السَّلَامُ عَلَيَّ اسْمُ اللَّهِ الرَّضِيِّ وَ نُورِ وَجْهِهِ الْمُضِيِّ است پس وداع کرد با آن قبر مطهر و رفت به سوی مدینه و من برگشتم به سوی کوفه مؤلف گوید که: از ذکر نکردن سید این زیارت را در فرجه تأسف می‌خوردم و در جستجوی آن بودم تا اینکه یک یک زیاراتی که برای حضرت امیر المؤمنین علیه السلام نقل شده ملاحظه کردم زیارتی که در اول آن این دو جمله باشد نیافتم مگر این زیارت شریف که جمله اولش موافق است و جمله دوم مختلف پس شاید که این زیارت همان زیارت باشد و این اختلاف چندان ضرر ندارد و اگر گویی که اول این زیارت سَلَامُ اللَّهِ وَ سَلَامُ مَلَائِكَتِهِ است نه السَّلَامُ عَلَيَّ اسْمُ اللَّهِ گوئیم اول زیارت همان السَّلَامُ عَلَيَّ اسْمُ اللَّهِ الرَّضِيِّ است و سلامهای سابق به منزله اذن دخول و طلب رخصت است و شاهد بر این مطلب تطبیق این زیارت است با زیارت روز مولود که کمال مشابهت را با هم دارند رجوع کن به آنجا تا بر تو معلوم شود و نیز بدان که در زیارت ششم و زیارت روز مولود این دو جمله بدون لفظ نور می‌باشد اما نه در اول زیارت و الله العالم و بالجمله ما را از زیارات مطلقه همین هفت زیارت که نقل کردیم کافی است و اگر کسی بیش از این خواسته باشد بخواند زیارات جامعه را و بخواند نیز زیارت مبسوطی را که بعد از این برای روز غدیر نقل می‌کنیم زیرا که روایت شده به خواندن آن زیارت در هر وقت و در هر کجا که شخص باشد و باید غنیمت شمرد زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و نماز در آن حرم مطهر را زیرا که نماز در نزد آن بزرگوار مقابل دوست هزار نماز است و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: هر که زیارت کند امام مفترض الطاعه را و نماز گزارد نزد او چهار رکعت نوشته شود برای او حجه و عمره و ما در هدیة الزائرین اشاره کردیم به فضیلت مجاورت قبر امیر المؤمنین علیه السلام لکن به شرط آنکه مجاور حق جوار آن حضرت را ملحوظ داشته باشد و این مطلب بسیار مشکلی است که برای هر کس ممکن نیست و مقام را مقتضی ذکر آن نیست طالبین رجوع کنند به کلمه طیبه

ذکر وداع امیر المؤمنین علیه السلام

چون خواستی وداع کنی آن حضرت را بخوان این وداع را که بعد از زیارت پنجم مذکور در کتب علما نقل شده السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ أَشْرَفُكَ اللَّهُ وَ أَسْتَرْعِيكَ وَ أَفْرَأُ عَلَيْكَ السَّلَامَ آمَنًا بِاللَّهِ وَ بِالرُّسُلِ وَ بِمَا جَاءَتْ بِهِ وَ دَعَتْ إِلَيْهِ وَ دَلَّتْ عَلَيْهِ فَكُنْتُمْ مَعَ الشَّاهِدِينَ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِي إِيَّاهُ فَإِنْ تَوَفَّيْتَنِي قَبْلَ ذَلِكَ فَإِنِّي أَشْهَدُ فِي مَمَاتِي عَلَيَّ مَا شَهِدْتُ عَلَيْهِ فِي حَيَاتِي أَشْهَدُ أَنَّ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيًّا وَ الْحَسَنَ وَ الْحُسَيْنَ وَ عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ وَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ وَ جَعْفَرَ وَ عَلِيَّ بْنَ مُوسَى وَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَ عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ وَ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ وَ الْحُجَّجَةَ بْنَ الْحَسَنِ صِلُواثَكَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ أَنَّمَتِي وَ أَشْهَدُ أَنَّ مَنْ قَتَلَهُمْ وَ حَارَبَهُمْ مُشْرِكُونَ وَ مَنْ رَدَّ عَلَيْهِمْ فِي أَشْفَلِ دَرَكٍ مِنَ الْجَحِيمِ وَ أَشْهَدُ أَنَّ مَنْ حَارَبَهُمْ لَنَا أَعْدَاءُ وَ نَحْنُ مِنْهُمْ بُرَاءُ وَ أَنَّهُمْ

حِزْبُ الشَّيْطَانِ وَعَلَى مَنْ قَتَلَهُمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ وَمَنْ شَرِكَ فِيهِمْ وَمَنْ سَرَّهُ فَنَلُّهُمْ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بَعْدَ الصَّلَاةِ وَالتَّسْلِيمِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَالحُسَيْنِ وَالحُسَيْنِ وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَجَعْفَرَ وَمُوسَى وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَالحَسَنِ وَالحُجَّةِ وَلَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِهِ فَإِنْ جَعَلْتَهُ فَاحْشُرْنِي مَعَ هَؤُلَاءِ الْمُسَيَّمِينَ الْأَيْمَةَ اللَّهُمَّ وَذَلَّلْ قُلُوبَنَا لَهُمْ بِالطَّاعَةِ وَالمُنَاصَحَةِ وَالمُحَبَّةِ وَحُسْنِ المُوَازَرَةِ وَالتَّسْلِيمِ

مقصد دوم در زیارات مخصوصه حضرت امیر المؤمنین علیه السلام

اشاره

و آنها چند زیارت است

اول [زیارات مخصوصه حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در روز عید غدیر خم]

[اول زیارت روز غدیر]

اول زیارت روز غدیر است که روایت شده: از حضرت امام رضا علیه السلام که به ابن ابی نصر فرمود ای ابن ابی نصر هر جا که باشی حاضر شو در روز غدیر نزد قبر امیر المؤمنین علیه السلام به درستی که حق تعالی می‌آمزد در این روز از مرد مؤمن و زن مؤمنه گناه شصت ساله را و آزاد می‌کند از آتش جهنم دو برابر آنچه آزاد کرده است در ماه رمضان و در شب قدر و شب فطر الخبر و بدان که برای این روز شریف چند زیارت نقل شده اول زیارت امین الله که در زیارت دوم مطلقه گذشت

دوم زیارتی است که به سندهای معتبره از حضرت امام علی نقی علیه السلام نقل شده

که زیارت کردند حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را به آن در روز غدیر در سالی که معتصم آن حضرت را طلبیده بود و کیفیت آن چنان است که چون اراده زیارت نمایی بایست بر در قبه منوره و رخصت طلب نما و شیخ شهید گفته که غسل می‌کنی و پاکترین جامه‌های خود را می‌پوشی و اذن دخول می‌طلبی می‌گویی: اللَّهُمَّ إِنِّي وَقَفْتُ عَلَى بَابٍ وَ فِيهِ هَمَانٌ أَدْخَلَ فِيهِ أَوْلَادَ مُحَمَّدٍ وَ عَلِيٍّ وَ فَاطِمَةَ وَ الْحُسَيْنِ وَ الْحُسَيْنِ وَ عَلِيٍّ وَ مُحَمَّدٍ وَ جَعْفَرَ وَ مُوسَى وَ عَلِيٍّ وَ مُحَمَّدٍ وَ عَلِيٍّ وَ الْحَسَنَ وَ الْحُجَّةَ وَ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِهِ فَإِنْ جَعَلْتَهُ فَاحْشُرْنِي مَعَ هَؤُلَاءِ الْمُسَيَّمِينَ الْأَيْمَةَ اللَّهُمَّ وَ ذَلَّلْ قُلُوبَنَا لَهُمْ بِالطَّاعَةِ وَ المُنَاصَحَةِ وَ المُوَازَرَةِ وَ التَّسْلِيمِ

ما در اول باب نقل کردیم پس پای راست را مقدم دار و داخل شو و برو به نزدیک ضریح مقدس و پشت به قبله در برابر ضریح بایست و بگو: السَّلَامُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَ صِدْقِ فَوْهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ أَمِينِ اللَّهُ عَلَيَّ وَ حِيَّهِ وَ عَزَائِمِ أَمْرِهِ وَ الْخَاتِمِ لِمَا سَبَقَ وَ الْفَاتِحِ لِمَا اسْتَقْبَلَ وَ الْمُهَيِّمِ عَلَيَّ ذَلِكَ كُلُّهُ وَ رَحْمَةِ اللَّهِ وَ بَرَكَاتِهِ وَ صَلَوَاتِهِ وَ تَحِيَّاتِهِ السَّلَامُ عَلَيَّ أَنْبِيَاءِ اللَّهِ وَ رُسُلِهِ وَ مَلَائِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ وَ عِبَادِهِ الصَّالِحِينَ السَّلَامُ عَلَيَّكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَ سَيِّدَ الْوَصِيِّينَ وَ وَارِثَ عِلْمِ النَّبِيِّينَ وَ وَلِيَّ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ مَوْلَايَ وَ مَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ وَ رَحْمَةَ اللَّهِ وَ بَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَيَّكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ يَا أَمِينَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَ سَيِّفِيهِ فِي خَلْقِهِ وَ حُجَّتِهِ الْبَالِغَةَ عَلَيَّ عِيَادِهِ السَّلَامُ عَلَيَّكَ يَا دِينَ اللَّهِ الْقَوِيمَ وَ صِرَاطَهُ الْمُسْتَقِيمَ السَّلَامُ عَلَيَّكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ الْعَظِيمُ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ وَ عَنْهُ يُسْأَلُونَ السَّلَامُ عَلَيَّكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ آمَنْتُ بِاللَّهِ وَ هَيْمٌ مُشْرِكُونَ وَ صِدَقْتُ بِالحَقِّ وَ هُمْ مُكَذِّبُونَ وَ جَاهَدْتُ [فِي اللَّهِ وَ هُمْ مُحْجِمُونَ] وَ عِبَدْتُ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ صَابِرًا مُحْتَسِبًا حَتَّى أَنَاكَ الْيَقِينُ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ السَّلَامُ عَلَيَّكَ يَا سَيِّدَ الْمُسْلِمِينَ وَ يَعْسُوبَ الْمُؤْمِنِينَ وَ إِمَامَ الْمُتَّقِينَ وَ قَائِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ وَ رَحْمَةَ اللَّهِ وَ بَرَكَاتِهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَخُو رَسُولِ اللَّهِ وَ وَصِيُّهُ وَ وَارِثُ عِلْمِهِ وَ أَمِينُهُ عَلَيَّ شَرَعِهِ وَ خَلِيفَتُهُ فِي أُمَّتِهِ وَ أَوَّلُ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَ صِدَقَ بِمَا أَنْزَلَ عَلَى نَبِيِّهِ وَ أَشْهَدُ أَنَّهُ قَدْ بَلَّغَ عَنِ اللَّهِ مَا أَنْزَلَهُ فِيكَ فَصَدَّعَ بِأَمْرِهِ وَ

أَوْجِبَ عَلَى أُمَّتِهِ فَرَضَ طَاعَتِكَ وَوَلَايَتِكَ وَعَقَدَ عَلَيْهِمُ الْبَيْعَةَ لَكَ وَجَعَلَكَ أَوْلَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ كَذَلِكَ ثُمَّ أَشْهَدَ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِمْ فَقَالَ أَلَسْتُ قَدْ بَلَّغْتُ فَقَالُوا اللَّهُمَّ بَلَى فَقَالَ اللَّهُمَّ أَشْهَدُ وَكَفَى بِكَ شَهِيدًا وَحَاكِمًا بَيْنَ الْعِبَادِ فَلَعَنَ اللَّهُ جَا حِدَ وَوَلَايَتِكَ بَعْدَ الْإِقْرَارِ وَنَاكَتَ عَهْدَكَ بَعْدَ الْمِيثَاقِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ وَفَيْتَ بَعْدَ اللَّهِ تَعَالَى وَأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى مُوفٍ لَكَ بِعَهْدِهِ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا وَأَشْهَدُ أَنَّكَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ الْحَقُّ الَّذِي نَطَقَ بِوَلَايَتِكَ التَّنْزِيلُ وَأَخَذَ لَكَ الْعَهْدَ عَلَى الْأُمَّةِ بِذَلِكَ الرَّسُولِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ وَعَمَّكَ وَأَخَاكَ الَّذِينَ تَاجَرْتُمْ اللَّهُ بِنُفُوسِكُمْ فَأَنْزَلَ اللَّهُ فِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُعَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَفْتَلِحُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعِدَا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمِنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبَشِرُوا بِنِعْمَتِكُمْ الَّتِي يَابَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ الْمَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ أَشْهَدُ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَنَّ الشَّاكَّ فِيكَ مِمَّا آمَنَ بِالرَّسُولِ الْأَمِينِ وَأَنَّ الْعَادِلَ بِكَ غَيْرَكَ عَائِدٌ [عَادِلٌ عَنِ الدِّينِ الْقَوِيمِ الَّذِي ارْتَضَاهُ لَنَا رَبُّ الْعَالَمِينَ وَأَكْمَلَهُ بِوَلَايَتِكَ يَوْمَ الْعَدِيرِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ الْمَعْنِيُّ بِقَوْلِ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ضَلَّ وَاللَّهُ وَأَضَلَّ مَنْ اتَّبَعَ سِوَاكَ وَعَتِدَ عَنِ الْحَقِّ مَنْ عَادَاكَ اللَّهُ سِمْعًا لِأَمْرِكَ وَأَطَعْنَا وَاتَّبَعْنَا صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ فَاهْدِنَا رَبَّنَا وَلَا تُخِزْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا إِلَى طَاعَتِكَ وَاجْعَلْنَا مِنَ الشَّاكِرِينَ لِأَنْعَمِكَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ لَمْ تَزَلْ لِلْهَوَى مُخَالِفًا وَلِلتَّقَى مُخَالِفًا وَعَلَى كَظْمِ الْغَيْظِ قَادِرًا وَعَنِ النَّاسِ عَافِيَا غَافِرًا وَإِذَا عَصَى اللَّهُ سَاحِطًا وَإِذَا أُطِيعَ اللَّهُ رَاضِيًا وَبِمَا عَاهَدَ إِلَيْكَ عَامِلًا رَاعِيًا لِمَا اسْتَحْفِظْتَ حَافِظًا لِمَا اسْتَتُدِعْتَ مُبَلِّغًا مَا حُمِّلْتَ مُنْتَظِرًا مَا وَعَدْتَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مَا اتَّقَيْتَ ضَارِعًا وَلَا أَمْسَيْتَ عَنْ حَقِّكَ جَازِعًا وَلَا أَحْجَمْتَ عَنْ مُجَاهَدَةِ غَاصِيكَ [عَاصِيكَ نَاكِلا وَلَا أَظْهَرْتَ الرُّضَى بِخِلَافِ مَا يُرْضَى اللَّهُ مِدَاهِنًا وَلَا وَهَنْتَ لِمَا أَصَابَكَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا ضَعُفْتَ وَلَا اسْتَكْتَمْتَ عَنْ طَلَبِ حَقِّكَ مُرَاقِبًا مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ تُكُونَ كَذَلِكَ بَلْ إِذْ ظَلَمْتَ احْتَسَبْتَ رَبَّكَ وَفَوَّضْتَ إِلَيْهِ أَمْرَكَ وَذَكَرْتَهُمْ فَمَا اذْكُرُوا وَعَظَّمْتَهُمْ فَمَا اتَّعَظُوا وَخَوَّفْتَهُمْ اللَّهُ فَمَا تَخَوَّفُوا وَأَشْهَدُ أَنَّكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ جَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ حَتَّى دَعَاكَ اللَّهُ إِلَى جِوَارِهِ وَقَبَضَكَ إِلَيْهِ بِاخْتِيَارِهِ وَالزَّمَّ أَعْدَاءَكَ الْحُجَّةَ بِقَتْلِهِمْ إِيَّاكَ لِتَكُونَ الْحُجَّةَ لَكُمْ عَلَيْهِمْ مَعَ مَا لَكَ مِنَ الْحُجَجِ الْبَالِغَةِ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَيْدَتَ اللَّهُ مُخْلِصًا وَجَاهَدْتَ فِي اللَّهِ صَابِرًا وَحُدَّتَ بِنَفْسِكَ مُحْتَسِبًا وَعَمِلْتَ بِكِتَابِهِ وَاتَّبَعْتَ سُنَّةَ نَبِيِّهِ وَأَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ مَا اسْتِطَعْتَ مُتَّبِعِيًا مَا عِنْدَ اللَّهِ رَاغِبًا فِيمَا وَعَدَ اللَّهُ لَا تَحْفَلُ بِالنَّوَابِغِ وَلَا تَهْنُ عِنْدَ الشَّدَائِدِ وَلَا تَحْجُمُ عَنْ مُحَارِبِ أَوَّكَ مَنْ نَسَبَ غَيْرَ ذَلِكَ إِلَيْكَ وَافْتَرَى بِاطِلَا عَلَيْكَ وَأَوْلَى لِمَنْ عِنْدَ عَنكَ لَقَدْ جَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ الْجِهَادِ وَصَبَرْتَ عَلَى الْأَذَى صَبْرَ احْتِسَابٍ وَأَنْتَ أَوَّلُ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَصَلَّى لَهُ وَجَاهَدَ وَأَبْدَى صِفْحَتَهُ فِي دَارِ الشُّرُوكِ وَالْأَرْضِ مَسْحُونَةً ضَالَّةً وَالشَّيْطَانُ يُعِيدُ جَهْرَهُ وَأَنْتَ الْقَائِلُ لَا تَزِيدُنِي كَثْرَةَ النَّاسِ حَوْلِي عِزَّةً وَلَا تَفَرُّقُهُمْ عَنِّي وَحَشَّةً وَلَوْ أَسْلَمَنِي النَّاسُ جَمِيعًا لَمْ أَكُنْ مُتَّضِرًّا عَاطِيًا بِاللَّهِ فَعَزَزْتُ وَآتَزْتُ الْأَخْرَةَ عَلَى الْأَوْلَى فَزَهَدْتُ وَأَيْدَكَ اللَّهُ وَهَدَاكَ وَأَخْلَصَكَ وَاجْتَبَاكَ فَمَا تَنَاقَضَتْ أَعْمَالُكَ وَلَا اخْتَلَفَتْ أَقْوَالُكَ وَلَا تَقَلَّبَتْ أَحْوَالُكَ وَلَا ادَّعَيْتَ وَلَا افْتَرَيْتَ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَلَا شَرِهْتَ إِلَى الْخَطَامِ وَلَا دَنَسَكَ الْأَنَامُ وَلَمْ تَزَلْ عَلَى بَيْنِهِ مِنْ رَبِّكَ وَيَقِينٍ مِنْ أَمْرِكَ تَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى صِرَاطِ مُسْتَقِيمٍ أَشْهَدُ شَهَادَةً حَقًّا وَأَقْسِمُ بِاللَّهِ فَسَمَّ صِدْقِي أَنَّ مُحَمَّدًا وَآلَهُ صِدْقَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ سَيَادَاتُ الْخَلْقِ وَأَنَّكَ مَوْلَايَ وَمَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنَّكَ عَبْدُ اللَّهِ وَوَلِيُّهُ وَأَخُو الرَّسُولِ وَوَصِيُّهُ وَوَارِثُهُ وَأَنَّ الْقَائِلَ لَكَ وَالَّذِي بَعَثَنِي بِالْحَقِّ مَا آمَنَ بِي مَنْ كَفَرَ بِكَ وَلَا أَفَرَّ بِاللَّهِ مَنْ جَحَدَكَ وَقَدْ ضَلَّ مَنْ صَدَّ عَنْكَ وَلَمْ يَهْتَدِ إِلَى اللَّهِ وَلَا إِلَيَّ مَنْ لَا يَهْتَدِي بِكَ وَهُوَ قَوْلُ رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِمَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى إِلَى وَوَلَايَتِكَ مَوْلَايَ فَضْلِكَ لَا يَخْفَى وَنُورِكَ لَا يُظْفَأُ [لَا يُظْفَى وَأَنَّ مَنْ جَحَدَكَ الظُّلُومَ الْأَشْقَى مَوْلَايَ أَنْتَ الْحُجَّةُ عَلَى الْعِبَادِ وَالْهَادِي إِلَى الرَّشَادِ وَالْعِيدَةُ لِلْمَعَادِ مَوْلَايَ لَقَدْ رَفَعَ اللَّهُ فِي الْأَوْلَى مَنْزِلَتَكَ وَأَعْلَى فِي الْأَخْرَةَ دَرَجَتَكَ وَبَصَّرَكَ مَا عَمِيَ عَلَى مَنْ خَالَفَكَ وَحَالَ بَيْنَكَ وَبَيْنَ مَوَاهِبِ اللَّهِ لَكَ فَلَعَنَ اللَّهُ مُسْتَحِلِّي الْحُرْمَةِ مِنْكَ وَدَائِدِي الْحَقِّ عَنْكَ وَأَشْهَدُ أَنَّهُمُ الْأَخْسَرُونَ الَّذِينَ تَلْفَحُ وُجُوهُهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مَا أَفْلَمْتَ وَلَا أَحْجَمْتَ وَلَا نَطَقْتَ وَلَا أَمْسَيْتَ إِلَّا بِأَمْرِ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ قُلْتَ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ

لَقَدْ نَظَرَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَضْرِبُ بِالسَّيْفِ قُدَمَا فَقَالَ يَا عَلِيُّ أَنْتَ مِنِّي بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى إِلَّا أَنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي وَ
أَعْلَمُكَ أَنَّ مَوْتَكَ وَحَيَاتَكَ مَعِي وَ عَلَى سُنَّتِي قَوْلَ اللَّهِ مَا كَذَبْتُ وَلَا كُذِّبْتُ وَلَا ضَلَّمْتُ وَلَا ضَلَّ بِي وَلَا نَسَيْتُ مَا عَاهَدَ إِلَيَّ رَبِّي وَ
إِنِّي لَعَلَى بَيْنِهِ مِنْ رَبِّي بَيْنَهُمَا لَبِيئِهِ وَ بَيْنَهُمَا النَّبِيُّ لِي وَ إِنِّي لَعَلَى الطَّرِيقِ الْوَاضِحِ أَلْفُظُهُ لَفْظًا صَدَقْتُ وَاللَّهِ وَ قُلْتُ الْحَقَّ فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ
سِوَاكَ بِمَنْ نَاوَاكَ وَاللَّهُ جِلَّ اسْمُهُ يَقُولُ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ عَادَلَ بِكَ مِنْ فِرْضِ اللَّهِ عَلَيْهِ
وَلَا يَتِيكَ وَ أَنْتَ وَلِيُّ اللَّهِ وَ أَحُو رَسُولِهِ وَ الذَّابُّ عَنْ دِينِهِ وَ الَّذِي نَطَقَ الْقُرْآنُ بِتَفْضِيلِهِ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى
الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَ مَغْفِرَةً وَ رَحْمَةً وَ كَانَ اللَّهُ غُفُورًا رَحِيمًا وَ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى أَجْعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَ عِمَارَةَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ وَ جَاهِدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَ اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ الَّذِينَ آمَنُوا وَ هَاجَرُوا وَ
جَاهِدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَ أَنْفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَ أَوْلَيْكَ هُمُ الْفَائِزُونَ يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَ رِضْوَانٍ وَ جَنَّاتٍ لَهُمْ
فِيهَا نَعِيمٌ مُقِيمٌ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ أَشْهَدُ أَنَّكَ الْمُخْصُوصُ بِمَدْحِهِ اللَّهُ الْمُخْلِصُ لِعِبَادِهِ لَمْ تَبْغِ بِالْهَدْيِ بَدَلًا وَ
لَمْ تُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّكَ أَحَدًا وَ أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى اسْتَجَابَ لِنَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ فِيكَ دَعْوَتَهُ ثُمَّ أَمَرَهُ بِإِظْهَارِ مَا أَوْلَاكَ لِأُمَّتِهِ إِعْلَاءً
لِسَائِرِكَ وَ إِعْلَانًا لِزُهَاتِكَ وَ دَخْضًا لِلْبَاطِلِ وَ قَطْعًا لِلْمَعَادِيرِ فَلَمَّا أَشْفَقَ مِنْ فِتْنَةِ الْفَاسِقِينَ وَ اتَّقَى فِيكَ الْمُنَافِقِينَ أَوْحَى إِلَيْهِ رَبُّ
الْعَالَمِينَ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَ إِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ فَوَضَعَ عَلَى نَفْسِهِ أَوْزَارَ
الْمَسِيرِ وَ نَهَضَ فِي رَمَضَاءِ الْهَجِيرِ فَخَطَبَ وَ أَسْمَعَ وَ نَادَى فَأَبْلَغَ ثُمَّ سَأَلَهُمْ أَجْمَعُ فَقَالَ هَلْ بَلَّغْتُ فَقَالُوا اللَّهُمَّ بَلَى فَقَالَ اللَّهُمَّ أَشْهَدُ ثُمَّ
قَالَ أَلَسْتُ أَوْلَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا بَلَى فَأَخَذَ بِيَدِكَ وَ قَالَ مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَهَذَا عَلِيُّ مَوْلَاهُ اللَّهُمَّ وَالِ مَنْ وَالَاهُ وَ عَادِ مَنْ
عَادَاهُ وَ انصُرْ مَنْ نَصَرَهُ وَ اخذلْ مَنْ خذله فَمَا آمَنَ بِمَا أُنزِلَ اللَّهُ فِيكَ عَلَى نَبِيِّهِ إِلَّا قَلِيلٌ وَ لَا زَادَ أَكْثَرُهُمْ غَيْرَ تَخَسِيرٍ وَ لَقَدْ أُنزِلَ اللَّهُ
تَعَالَى فِيكَ مِنْ قَبْلُ وَ هُمْ كَارِهُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَزِدْكُمْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِيَ اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَ يُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى
الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ لَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ إِنَّمَا
وَلِيُّكُمْ اللَّهُ وَ رَسُولُهُ وَ الَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَ يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَ هُمْ رَاكِعُونَ وَ مَنْ يَتَوَلَّ اللَّهُ وَ رَسُولَهُ وَ الَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ
حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أُنزِلَتْ وَ اتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعِيدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَ هَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ
رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ اللَّهُمَّ إِنَّا نَعْلَمُ أَنَّ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَالْعَنَ مَنْ عَارَضَهُ وَ اسْتَكْبَرَ وَ كَذَّبَ بِهِ وَ كَفَرَ وَ سَيَعْلَمُ الَّذِينَ
ظَلَمُوا أَى مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَ سَيِّدَ الْوَصِيِّينَ وَ أَوْلَ الْعَابِدِينَ وَ أَزْهَدَ الرَّاهِدِينَ وَ رَحِمَهُ اللَّهُ وَ بَرَكَاتُهُ وَ
صَلَوَاتُهُ وَ تَحِيَّاتُهُ أَنْتَ مُطْعِمُ الطَّعَامِ عَلَى حُبِّهِ مَسْكِينًا وَ يَتِيمًا وَ أُسِيرًا لَوْجِهِ اللَّهُ لَا تُرِيدُ مِنْهُمْ جَزَاءً وَ لَا شُكُورًا وَ فِيكَ أُنزِلَ اللَّهُ تَعَالَى وَ
يُؤْتِرُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَ لَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَ مَنْ يُوقِ شَحْنُ نَفْسِهِ فَأَوْلَيْكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ وَ أَنْتَ الْكَاطِمُ لِلْغَيْظِ وَ الْعَافِي عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ
يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ وَ اللَّهُ تَعَالَى أَخْبَرَ عَمَّا أَوْلَاكَ مِنْ فَضْلِهِ بِقَوْلِهِ أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا مَا لَا يَسْتَوُونَ أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَى نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَ أَنْتَ الْمُخْصُوصُ بِعِلْمِ التَّنْزِيلِ وَ حُكْمِ التَّأْوِيلِ وَ نَصِّ الرَّسُولِ وَ لَكَ الْمَوَاقِفُ
الْمَشْهُودَةُ وَ الْمَقَامَاتُ الْمَشْهُورَةُ وَ الْمَأْيَامُ الْمَذْكُورَةُ يَوْمَ يَدْرُ وَ يَوْمَ الْأَحْزَابِ إِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَ بَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَ تَظُنُّونَ بِاللَّهِ
الظُّنُونًا هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَ زُلْزِلُوا زُلْزَالًا شَدِيدًا وَ إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَ رَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا وَ
إِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَ يَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِنْهُمْ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَ مَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِنْ يُرِيدُونَ إِلَّا
فِرَارًا وَ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَ لَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَ رَسُولُهُ وَ صَدَقَ اللَّهُ وَ رَسُولُهُ وَ مَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَ تَسْلِيمًا
فَقَتَلَتْ عَمْرَهُمْ وَ هَزَمَتْ جَمْعَهُمْ وَ رَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَمَالُوا خَيْرًا وَ كَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَ كَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيمًا وَ يَوْمَ
أُحُدٍ إِذْ يُضِيعُونَ وَ لَا يَلْمُؤُونَ عَلَى أَحَدٍ وَ الرَّسُولُ يَدْعُوهُمْ فِي أُخْرَاهِمُ وَ أَنْتَ تَدُودُ بِهِمُ الْمُشْرِكِينَ عَنِ النَّبِيِّ ذَاتَ الْيَمِينِ وَ ذَاتَ
الشِّمَالِ حَتَّى رَدَّهُمُ اللَّهُ تَعَالَى عَنْكُمْ خَائِفِينَ وَ نَصَرَ بِكَ الْخَازِلِينَ وَ يَوْمَ حُتَيْنٍ عَلَى مَا نَطَقَ بِهِ التَّنْزِيلُ إِذْ أَعْجَبْتَكُمْ كَثْرَتَكُمْ فَلَمْ تُعْنِ

عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّدْبِرِينَ ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنُونَ أَنْتَ وَمَنْ يَلِيكَ وَعَمَّكَ الْعَبَّاسُ يُنَادِي الْمُنْهَرِمِينَ يَا أَصْحَابَ سُورَةِ الْبَقَرَةِ يَا أَهْلَ بَيْعَةِ الشَّجَرَةِ حَتَّى اسْتَجَابَ لَهُ قَوْمٌ قَدْ كَفَيْتَهُمُ الْمُؤْنَةَ وَتَكَفَّلَتْ دُونَهُمُ الْمُعُونَةَ فَعَادُوا آيِسِينَ مِنَ الْمُتَوْبَةِ رَاجِينَ وَعَدَّ اللَّهُ تَعَالَى بِالْتَوْبَةِ وَذَلِكَ قَوْلُ اللَّهِ جَلَّ ذِكْرُهُ ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَأَنْتَ حَائِزٌ دَرَجَةً الصَّبْرِ فَائِزٌ بِعَظِيمِ الْأَجْرِ وَيَوْمَ حَيْبَرٍ إِذْ أَظْهَرَ اللَّهُ حَوْرَ الْمُنَافِقِينَ وَقَطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ لَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُولُونَ الْأَذْبَانَ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا مَوْلَايَ أَنْتَ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ وَالْمَحَجَّةُ الْوَاضِحَةُ وَالنَّعْمَةُ السَّابِغَةُ وَالْبُرْهَانُ الْمُنِيرُ فَهَيْئًا لَكَ بِمَا آتَاكَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِ وَتَبَا لِسَانِيكَ ذِي الْجَهْلِ شَهِدَتْ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ جَمِيعَ حُرُوبِهِ وَمَغَازِيهِ تَحْمِيلُ الرَّايَةِ أَمَامَهُ وَتَضَرُّبُ السَّيْفِ قُدَّامَهُ ثُمَّ لِحْزَمِكَ الْمَشْهُورِ وَبَصَّةِ يَرْتَكَ فِي الْأُمُورِ أَمْرَكَ فِي الْمَوَاطِنِ وَلَمْ يَكُنْ عَلَيْكَ أَمِيرٌ وَ كَمْ مِنْ أَمْرٍ صَدَّكَ عَنْ إِمْضَاءِ عَزْمِكَ فِيهِ التَّقَى وَاتَّبَعَ غَيْرُكَ فِي مِثْلِهِ الْهَوَى فَظَنَّ الْجَاهِلُونَ أَنَّكَ عَجَزْتَ عَمَّا إِلَيْهِ انْتَهَى ضَلَّ وَاللَّهُ الْظَّانُّ لِذَلِكَ وَمَا اهْتَدَى وَلَقَدْ أَوْضَحْتَ مَا أَشْكَلَ مِنْ ذَلِكَ لِمَنْ تَوَهَّمْ وَأَمْتَرَى بِقَوْلِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ قَدْ يَرَى الْحَوْلَ الْقَلْبُ وَجَهَ الْحِيلَةَ وَدُونَهَا حَاجِزٌ مِنْ تَقْوَى اللَّهِ فَيَدْعُهَا رَأَى الْعَيْنِ وَيَنْتَهِزُ فُرْصَتَهَا مِنْ لَا حَرِيحَةَ [حَرِيحَةُ] لَهُ فِي الدِّينِ صَدَقْتُ [وَاللَّهُ وَخَسِرَ الْمُبْطِلُونَ وَ إِذْ مَا كَرَّكَ النَّائِكَانَ فَقَالَ نَرِيدُ الْعُمْرَةَ فَقُلْتَ لَهُمَا لَعَمْرُكَمَا مَا تَرِيدَانِ الْعُمْرَةَ لَكِنْ تَرِيدَانِ الْغُدْرَةَ فَأَخَذْتَ الْبَيْعَةَ عَلَيْهِمَا وَ جَدَّدْتَ الْمِيثَاقَ فَجَدَّدَا فِي النِّفَاقِ فَلَمَّا تَبَهَّتْهُمَا عَلَى فِعْلِهِمَا أَغْفَلَا وَ عَادَا وَمَا اتَّفَعَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهِمَا خُسْرًا ثُمَّ تَلَاهُمَا أَهْلُ الشَّامِ فَسِرَتْ إِلَيْهِمْ بَعِيدَ الْأَعْيَادِ وَهُمْ لَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ وَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ هَمَجٌ رَعَاعٌ ضَالُّونَ وَ بِالَّذِي أَنْزَلَ عَلَى مُحَمَّدٍ فِيكَ كَافِرُونَ وَ لِأَهْلِ الْخِلَافِ عَلَيْكَ نَاصِرُونَ وَقَدْ أَمَرَ اللَّهُ تَعَالَى بِاتِّبَاعِكَ وَ نَدَبَ الْمُؤْمِنِينَ إِلَى نَصِيرِكَ وَقَالَ عَزَّ وَجَلَّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَ كُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ مَوْلَايَ بِكَ ظَهَرَ الْحَقُّ وَ قَدْ بَدَّهَ الْخَلْقُ وَ أَوْضَحْتَ السُّنْنَ بَعْدَ الدَّرُوسِ وَ الطَّمَسِ فَكَكَ سَابِقَهُ الْجِهَادِ عَلَى تَصْدِيقِ التَّنْزِيلِ وَ لَكَ فَضِيلَةُ الْجِهَادِ عَلَى تَحْقِيقِ التَّأْوِيلِ وَ عَدُوُّكَ عَدُوُّ اللَّهِ جَاحِدٌ لِرَسُولِ اللَّهِ يَدْعُو بِاطِلَا وَ يَحْكُمُ جَائِرًا وَ يَتَأَمَّرُ غَاصِبًا وَ يَدْعُو حَرْبَهُ إِلَى النَّارِ وَ عَمَّارٌ يُجَاهِدُ وَ يَنَادِي بَيْنَ الصِّفِّينِ الرِّوَاحِ الرِّوَاحِ إِلَى الْجَنَّةِ وَ لَمَّا اسْتَسْقَى فِسْقَى اللَّبْنَ كَبَّرَ وَقَالَ قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ آخِرُ شَرَابِكَ مِنَ الدُّنْيَا ضِيَاخٌ مِنْ لَبْنٍ وَ تَقْتُلُكَ الْفَيْئَةُ الْبَاطِنَةُ فَاعْتَرَضَهُ أَبُو الْعَادِيَةِ الْفَزَارِيُّ فَقَتَلَهُ فَعَلَى أَبِي الْعَادِيَةِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَ لَعْنَةُ مَلَائِكَتِهِ وَ رُسُلِهِ أَجْمَعِينَ وَ عَلَى مَنْ سَلَّ سَيْفَهُ عَلَيْكَ وَ سَلَّمَتْ سَيْفَكَ عَلَيْهِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَ الْمُنَافِقِينَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ وَ عَلَى مَنْ رَضِيَ بِمَا سَاءَ كَ وَ لَمْ يَكْرَهُهُ وَ أَعْمَضَ عَيْنَهُ وَ لَمْ يَنْكُرْهُ أَوْ أَعَانَ عَلَيْكَ بِيَدٍ أَوْ لِسَانٍ أَوْ قَعَدَ عَنْ نَصِيرِكَ أَوْ خَذَلَ عَنِ الْجِهَادِ مَعَكَ أَوْ غَمَطَ فَضْلَكَ وَ جَحَدَ حَقَّكَ أَوْ عَدَلَ بِكَ مَنْ جَعَلَكَ اللَّهُ أَوْلَى بِهِ مِنْ نَفْسِهِ وَ صَيَلَمَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ وَ سِيَلامُهُ وَ تَحْيَاتُهُ وَ عَلَى الْأَنْمَةِ مِنْ آلِكَ الطَّاهِرِينَ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ وَ الْأَمْرُ الْأَعْجَبُ وَ الْخُطْبُ الْأَفْطَحُ بَعْدَ جَحْدِكَ حَقَّكَ غَضَبُ الصَّدِيقَةِ الطَّاهِرَةِ الزُّهْرَاءِ سَيِّدَةِ النِّسَاءِ فَدَكَ وَ رُدَّ شَهَادَتِكَ وَ شَهَادَةِ السَّيِّدِينَ سَلَّاتِكَ وَ عِزَّةِ الْمُصْطَفَى صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَ قَدْ أَعْلَى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى الْأُمَّةِ دَرَجَتَكُمْ وَ رَفَعَ مَنْزِلَتَكُمْ وَ أَبَانَ فَضْلَكُمْ وَ شَرَّفَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ فَأَذْهَبَ عَنْكُمْ الرَّجْسَ وَ طَهَّرَكُمْ طَهِيرًا قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ إِنَّ الْإِنْسَانَ خَلَقَ هَلُوعًا إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا وَ إِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا إِلَّا الْمُصْلِينَ فَاسْتَشْنَى اللَّهُ تَعَالَى نَبِيَّهُ الْمُصْطَفَى وَأَنْتَ يَا سَيِّدَ الْأَوْصِيَاءِ مِنْ جَمِيعِ الْخَلْقِ فَمَا أَعَمَّهُ مَنْ ظَلَمَكَ عَنِ الْحَقِّ ثُمَّ أَفْرَضُوكَ سِيْهِمْ ذَوِي الْقُرْبَى مَكْرًا وَ أَحَادُوهُ عَنْ أَهْلِهِ جَوْرًا فَلَمَّا آلَ الْأَمْرُ إِلَيْكَ أَجْرَيْتَهُمْ عَلَى مَا أَجْرِيَا رَغْبَةً عَنْهُمَا بِمَا عِنْدَ اللَّهِ لَكَ فَاشْبَهَتْ مِحْنَتَكَ بِهِمَا مِحْنَ الْأَنْبِيَاءِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ عِنْدَ الْوَحْدَةِ وَ عَدَمِ الْأَنْصَارِ وَ اشْبَهَتْ فِي النَّبَاتِ عَلَى الْفَرَاشِ الذَّبِيحِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذْ أَجَبَتْ كَمَا أَجَابَ وَ اطَّعَتْ كَمَا اطَّاعَ إِسْمَاعِيلُ صَابِرًا مُحْتَسِبًا إِذْ قَالَ لَهُ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَى قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَيَّجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ وَ كَذَلِكَ أَنْتَ لَمَّا أَبَاتَكَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَنْ تَضَجَّ فِي مَرْفِدِهِ وَاقِيا لَهُ بِنَفْسِكَ أَسْرَعَتْ إِلَى إِجَابَتِهِ مُطِيعًا وَ لِنَفْسِكَ عَلَى الْقَتْلِ مَوْطِنًا فَشَكَرَ اللَّهُ تَعَالَى طَاعَتِكَ وَ أَبَانَ عَنْ جَمِيلِ فِعْلِكَ بِقَوْلِهِ جَلَّ ذِكْرُهُ وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ ثُمَّ مِحْنَتَكَ يَوْمَ صِفِّينَ وَ قَدْ رُفِعَتْ الْمَصَاحِفُ حِيلَهُ وَ مَكْرًا فَأَعْرَضَ الشُّكُّ وَ عَزَفَ الْحَقُّ وَ اتَّبَعَ الظَّنُّ اشْبَهَتْ مِحْنَةَ هَارُونَ إِذْ أَمَرَهُ مُوسَى عَلَى قَوْمِهِ فَتَفَرَّقُوا عَنْهُ وَ هَارُونَ يُنَادِي بِهِمْ وَيَقُولُ يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَ اطِيعُوا أَمْرِي قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ

حَتَّى يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَى وَكَذَلِكَ أَنْتَ لَمَّا رُفِعَتِ الْمَصَاحِفُ قُلْتَ يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهَا وَخُدْعَتُمْ فَعَصَوْكَ وَخَالَفُوا عَلَيْكَ وَاسْتَدْعَوْا نَصَبَ الْحَكَمِينَ فَأَيَّبْتَ عَلَيْهِمْ وَتَبَّرْتَ إِلَى اللَّهِ مِنْ فِعْلِهِمْ وَفَوَضْتَهُ إِلَيْهِمْ فَلَمَّا أَسْفَرَ الْحَقُّ وَسَفِهَ الْمُنْكَرُ وَاعْتَرَفُوا بِالزَّلَلِ وَالْجَوْرِ عَنِ الْقُضَيْدِ اخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِهِ وَالزُّمُوكَ عَلَى سَفِهَةِ التَّحْكِيمِ الَّذِي أَيْبَتْهُ وَأَحْبَوهُ وَحَظَرْتَهُ وَأَيَّاحُوا ذَنْبَهُمُ الَّذِي افْتَرَفُوهُ وَأَنْتَ عَلَى نَهْجِ بَصِيرَةٍ وَهَيْدَى وَهُمْ عَلَى سُيْنِ ضَلَالَةٍ وَعَمَى فَمَا زَالُوا عَلَى التَّفَاقِ مُتَرَدِّدِينَ حَتَّى أَذَاقَهُمُ اللَّهُ وَبَالَ أَمْرِهِمْ فَأَمَاتَ بِسَيْفِكَ مَنْ عَانَدَكَ فَشَقِي وَهُوَ وَأَخِيَا بِحُجَّتِكَ مَنْ سَعِدَ فَهَيْدَى صِلَوَاتِ اللَّهِ عَلَيْكَ غَادِيَةً وَرَائِحَةً وَعَاكِفَةً وَذَاهِبَةً فَمَا يُحِيطُ الْمَادِحُ وَصَيْفَكَ وَلَا يُحِيطُ الطَّاعِنُ فَضْلَكَ أَنْتَ أَحْسَنُ الْخَلْقِ عِبَادَةً وَأَخْلَصُهُمْ زَهَادَةً وَأَذْبَهُمْ عَنِ الدِّينِ أَقَمْتَ حُدُودَ اللَّهِ بِجَهْدِكَ [بِجَهْدِكَ وَفَلَّتْ عَسَاكِرُ الْمَارِقِينَ بِسَيْفِكَ تُخَمِّدُ لَهَبَ الْحُرُوبِ بِنَايِكَ وَتَهْتِكُ سِيُورَ الشُّبُهَةِ بِنَايِكَ وَتَكْشِفُ لَبْسَ الْبَاطِلِ عَنِ صَرِيحِ الْحَقِّ لَا تَأْخُذُكَ فِي اللَّهِ لَوْمَةٌ لَائِمٌ وَفِي مِدْحِ اللَّهِ تَعَالَى لَكَ عَنِّي عَن مِدْحِ الْمَادِحِينَ وَتَقْرِيطِ الْوَاصِ فِيهِ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَى نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا وَلَمَّا رَأَيْتَ أَنَّ قَتَلْتَ النَّاكِثِينَ وَالْقَاسِطِينَ وَالْمَارِقِينَ وَصَدَقَكَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَيْدَهُ فَأَوْفَيْتَ بَعْدِهِ قُلْتَ أَمَا أَنْ تُخَضَّبَ هَيْدَهُ مِنْ هَذِهِ أُمَّ مَتَى يُبْعَثُ أَشْقَاهَا وَإِثْقَا بِأَنَّكَ عَلَى بَيْتِهِ مِنْ رَبِّكَ وَبَصِيرَةٍ مِنْ أَمْرِكَ قَادِمٌ عَلَى اللَّهِ مُسْتَبْشِرٌ بِبَيْعِكَ الَّذِي بَايَعْتَهُ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ اللَّهُمَّ الْعَنْ قَتْلَهُ أَنْبِيَائِكَ وَأَوْصِيَاءِ أَنْبِيَائِكَ بِجَمِيعِ لَعْنَاتِكَ وَأَصْلِهِمْ حَرَّ نَارِكَ وَالْعَنْ مَنْ غَضَبَ وَلَيْتِكَ حَقُّهُ وَأَنْكَرَ عَهْدَهُ وَجَحَدَهُ بَعْدَ الْيَقِينِ وَالْإِقْرَارِ بِالْوِلَايَةِ لَهُ يَوْمَ أَكْمَلْتَ لَهُ الدِّينَ اللَّهُمَّ الْعَنْ قَتْلَهُ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ ظَلَمَهُ وَأَشْيَاعَهُمْ وَأَنْصَارَهُمْ اللَّهُمَّ الْعَنْ ظَالِمِي الْخُسَيْنِ وَقَاتِلِيهِ وَالْمُتَابِعِينَ عَدُوَّهُ وَنَاصِرِيهِ وَالرَّاضِينَ بِقَتْلِهِ وَخَاذِلِيهِ لَعْنَا وَبَيْلَا اللَّهُمَّ الْعَنْ أَوَّلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ آلَ مُحَمَّدٍ وَمَانِعِيهِمْ حُقُوقَهُمْ اللَّهُمَّ حُصَّ أَوَّلَ ظَالِمٍ وَعَاصِبِ آلِ مُحَمَّدٍ بِاللَّعْنِ وَكُلِّ مُشِيئٍ بِمَا سَنَّ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ [وَأَلِ مُحَمَّدٍ] خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَعَلَى عَلِيِّ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَاجْعَلْنَا بِهِمْ مُتَمَسِّكِينَ وَبَوْلَايَتِهِمْ مِنَ الْفَائِزِينَ الْأَمِينِينَ الَّذِينَ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ مؤلف گوید که: ما در کتاب هدیه الزائرین اشاره کردیم به سند این زیارت و آنکه این زیارت را در هر روز از نزدیک و دور می‌شود خواند و این فایده جلیله‌ای است که البته راغبین در عبادت و شایقین زیارت حضرت شاه ولایت علیه السلام آن را غنیمت خواهند شمرد

سوم زیارتی است که در اقبال از حضرت صادق علیه السلام نقل شده

که فرمود: هر گاه در روز عید غدیر نزد قبر شریف حضرت امیر المؤمنین علیه السلام باشی نزدیک قبر شریف آن حضرت برو بعد از نماز و دعا و اگر در شهرهای دیگر باشی اشاره کن به جانب آن حضرت بعد از نماز و دعا این است: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى وَلِيِّكَ وَ أَحْيِ نَبِيَّكَ وَ وَزِيرِهِ وَ حَبِيبِهِ وَ خَلِيلِهِ وَ مَوْضِعِ سِرِّهِ وَ خَيْرِيهِ مِنْ أَسْرَتِهِ وَ وَصِيِّهِ وَ صَفْوَتِهِ وَ خَالِصَتِهِ وَ أَمِينِهِ وَ وَلِيِّهِ وَ أَشْرَفِ عِثْرَتِهِ الَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَ أَبِي ذُرِّيَّتِهِ وَ بَابِ حِكْمَتِهِ وَ النَّاطِقِ بِحُجَّتِهِ وَ الدَّاعِي إِلَى شَرِيْعَتِهِ وَ الْمَاضِي عَلَى سُنَّتِهِ وَ خَلِيفَتِهِ عَلَى أُمَّتِهِ سَيِّدِ الْمُسْلِمِينَ وَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ قَائِدِ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ أَفْضَلَ مَا صَيَّلْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَ أَصِيْفِيَّائِكَ وَ أَوْصِيَاءِ أَنْبِيَائِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّهُ قَدْ بَلَغَ عَن نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ مَا حُمِّلَ وَ رَعَى مَا اسْتَحْفِظَ وَ حَفِظَ مَا اسْتَوْدَعَ وَ حَلَّلَ حَلَالَكَ وَ حَرَّمَ حَرَامَكَ وَ أَقَامَ أَحْكَامَكَ وَ دَعَا إِلَى سَبِيلِكَ وَ وَآلِي أَوْلِيَاءِكَ وَ عَادَى أَعْدَاءَكَ وَ جَاهَدَ النَّاكِثِينَ عَن سَبِيلِكَ وَ الْقَاسِطِينَ وَ الْمَارِقِينَ عَن أَمْرِكَ صَابِرًا مُحْتَسِبًا مُقْبِلًا غَيْرَ مُدْبِرٍ لَا تَأْخُذُهُ فِي اللَّهِ لَوْمَةٌ لَائِمٌ حَتَّى بَلَغَ فِي ذَلِكَ الرِّضَا وَ سَلَّمَ إِلَيْكَ الْقَضَاءَ وَ عَبْدَكَ مُخْلِصًا وَ نَصَحَ لَكَ مُجْتَهِدًا حَتَّى آتَاهُ الْيَقِينُ فَقَبَضْتَهُ إِلَيْكَ شَهِيدًا سَعِيدًا وَلِيًّا تَقِيًّا رَضِيًّا يَا زَكِيًّا هَادِيًّا مَهْدِيًّا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَيَّلْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَنْبِيَائِكَ وَ أَصِيْفِيَّائِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ مؤلف گوید که: سید در مصباح الزائرین برای این روز شریف زیارتی دیگر نقل کرده که اختصاصش به این روز معلوم نمی‌شود و آن مرکب از دو زیارت است که علامه مجلسی آن را زیارت دوم و سوم تحفه قرار داده

دوم از زیارات مخصوصه زیارت روز مولود حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله است

شیخ مفید و شهید و سید بن طاووس روایت کرده‌اند که: حضرت امام جعفر صادق علیه السلام زیارت کرد حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را در هفدهم ربیع الاول به این زیارت و تعلیم فرمود آن را به ثقه جلیل القدر محمد بن مسلم ثقفی رضی الله عنه و فرمود به او که چون بیایی به مشهد امیر المؤمنین علیه السلام پس غسل زیارت کن و بپوش پاکیزه‌ترین جامه‌های خود را و به بوی خوش خود را معطر نما و برو به آرامی و وقار. پس چون برسی به باب السلام یعنی بر در حرم مطهر رو به قبله بایست و سی مرتبه **اللَّهُ أَكْبَرُ بگو و بگو: السَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى خَيْرِهِ اللَّهُ السَّلَامُ عَلَى الْبَشِيرِ النَّذِيرِ السَّرَاحِ الْمُنِيرِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى الطُّهْرِ الطَّاهِرِ السَّلَامُ عَلَى الْعَلَمِ الزَّاهِرِ السَّلَامُ عَلَى الْمُنْصُورِ الْمُؤَيَّدِ السَّلَامُ عَلَى أَبِي الْقَاسِمِ مُحَمَّدٍ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى أَنْبِيَاءِ اللَّهِ الْمُرْسَلِينَ وَعِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ السَّلَامُ عَلَى مَلَائِكَةِ اللَّهِ الْحَافِينَ بِهَذَا الْحَرَمِ وَبِهَذَا الضَّرِيحِ اللَّائِذِينَ بِهٍ** پس به نزدیک قبر برو و بگو: **السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَصِيَّ الْأَوْصِيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عِمَادَ الْأَتْقِيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ الْأَوْلِيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الشُّهَدَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا آيَةَ اللَّهِ الْعُظْمَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَامِسَ أَهْلِ الْعِبَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَائِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ الْأَتْقِيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عِضْمَةَ الْأَوْلِيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا زَيْنَ الْمُوَحِّدِينَ التُّجَبَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَالِصَ الْأَخْلَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَالِدَ الْأَنْبِيَاءِ الْأَمْنَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ الْحَوْضِ وَحَامِلَ اللِّوَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَسِيمَ الْجَنَّةِ وَلَطِيَّ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا مَنْ شَرُفَتْ بِهِ مَكَّةُ وَمِنَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَحْرَ الْعُلُومِ وَكَنْفَ [كَهْفِ الْفُقَرَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ وُلِدَ فِي الْكَعْبَةِ وَزُوجَ فِي السَّمَاءِ بِسَيِّدَةِ النَّسَاءِ وَكَانَ شُهُودَهَا الْمَلَائِكَةُ الْأَصْفِيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مِصْبَاحَ الضِّيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ خَصَّهُ النَّبِيُّ بِجَزِيلِ الْجِبَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ بَاتَ عَلَى فِرَاشِ خَاتَمِ الْأَنْبِيَاءِ وَقَاهُ بِنَفْسِهِ شَرَّ الْأَعْدَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ رُدَّتْ لَهُ الشَّمْسُ فَسَامَى شَمْعُهُنَّ الصَّفَا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ أَنْجَى اللَّهُ سَفِينَةَ نُوحٍ بِاسْمِهِ وَاسْمَ أَحِبِّهِ حَيْثُ التَّطَمَّ الْمِيَاءَ حَوْلَهَا وَطَمَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ تَابَ اللَّهُ بِهِ وَبِأَخِيهِ عَلَى آدَمَ إِذْ غَوَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فُلُكَّ النَّجَاةِ الَّذِي مَنْ رَكِبَهُ نَجَا وَمَنْ تَأَخَّرَ عَنْهُ هَوَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ خَاطَبَ الثُّعْبَانَ وَذُنَّبَ الْفُلَا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى مَنْ كَفَرَ وَأَنَابَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ ذَوِي الْأَلْبَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَعْدِنَ الْحِكْمَةِ وَفَضْلَ الْخُطَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مِيزَانَ يَوْمِ الْحِسَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاصِلَ الْحُكْمِ النَّاطِقِ بِالصَّوَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمُتَصَدِّقُ بِالْخَاتَمِ فِي الْمِحْرَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ كَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ بِهٍ يَوْمَ الْأَحْزَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ أَخْلَصَ لِلَّهِ الْوَحْدَانِيَّةَ وَأَنَابَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَاتِلَ خَبِيرٍ وَقَالِعَ الْبَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ دَعَاهُ خَيْرُ الْأَنَامِ لِلْمَبِيتِ عَلَى فِرَاشِهِ فَأَسْلَمَ نَفْسَهُ لِلْمَبِيتَةِ وَأَحْبَابَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ لَهُ طُوبَى وَحُسْنُ مَأَبٍ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ عِضْمَةِ الدِّينِ يَا سَيِّدَ السَّادَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ الْمُعْجَزَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ نَزَلَتْ فِي فَضْلِهِ سُورَةُ الْعَادِيَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ كَتَبَ اسْمُهُ فِي السَّمَاءِ عَلَى الشُّرَاقَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُظْهِرَ الْعَجَائِبِ وَالْآيَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْغُرُورَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُخْبِرًا بِمَا غَبَرَ وَبِمَا هُوَ آتٍ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُخَاطَبَ ذُنُبِ الْفُلُوتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَاتِمَ الْحَصَى وَمُبَيِّنَ الْمُشْكَلَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ عَجَبَتْ مِنْ حَمَلَاتِهِ فِي الْوَعَى مَلَائِكَةُ السَّمَاءِ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ نَاجَى الرَّسُولَ فَقَدَّمَ بَيْنَ يَدَيْهِ نَجْوَاهُ الصَّدَقَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَالِدَ الْأَنْبِيَاءِ الْبَرَّةِ السَّادَاتِ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا تَالِيَّ الْمُبْعُوثِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِلْمِ خَيْرِ مَوْرُوثٍ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْوَصِيَّةِ [الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْمُتَّقِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا غِيَاثَ الْمَكْرُوبِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عِضْمَةَ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُظْهِرَ الْبُرَاهِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا طَهَّ وَيسَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبْلَ اللَّهِ الْمُتَمِّينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ تَصَدَّقَ فِي صِلَاتِهِ بِخَاتَمِهِ عَلَى الْمَسْكِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَالِعَ الصَّخْرَةَ عَنْ فَمِ الْقَلْبِ وَمُظْهِرَ الْمَاءِ الْمَعِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَيْنَ اللَّهِ النَّاطِرَةَ وَيَدَهُ النَّاسِطَةَ وَلسَانَهُ الْمَعْبَّرَ عَنْهُ فِي بَرِيَّتِهِ أَجْمَعِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِلْمِ النَّبِيِّينَ وَمُسْتَوْدَعَ عِلْمِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَصَاحِبَ لِيَّ الْحَمْدِ وَسَاقِي الْأَوْلِيَاءِ مِنْ حَوْضِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا يَعْسُوبَ الدِّينِ وَقَائِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ وَالِدَ الْأَنْبِيَاءِ الْمَرْضِيَّةِ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ**

السَّلَامُ عَلَى اسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ وَوَجْهِهِ الْمُضِيِّ وَوَجْهِهِ الْقَوِيِّ وَصِرَاطِهِ السَّوِيِّ السَّلَامُ عَلَى الْأَيَّامِ التَّقِيَّةِ الْمُخْلِصِ الصَّفِيِّ السَّلَامُ عَلَى الْكُؤُكِبِ الدُّرِيِّ السَّلَامُ عَلَى الْإِمَامِ أَبِي الْحَسَنِ عَلِيِّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى أَئِمَّةِ الْهُدَى وَمَصَابِيحِ الدُّجَى وَأَعْلَامِ التَّقَى وَمَنَارِ الْهُدَى وَذَوَى النَّهْيِ وَكَهْفِ الْوَرَى وَالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى وَالْحُجَّةِ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى نُورِ الْأَنْوَارِ وَحُجَّةِ الْجَبَّارِ وَالْوَالِدِ الْأَيْمَنِ الْأَطْهَارِ وَقَسِيمِ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ الْمُخْبِرِ عَنِ الْأَثَارِ الْمِدْمَرِ عَلَى الْكُفَّارِ مُسْتَتَقِدِ الشَّيْعَةِ الْمُخْلِصِينَ مِنْ عَظِيمِ الْأَوْزَارِ السَّلَامُ عَلَى الْمَخْصُوصِ بِالطَّاهِرَةِ التَّقِيَّةِ ابْنِهِ الْمُخْتَارِ الْمَوْلُودِ فِي الْبَيْتِ ذِي الْأَسْتَارِ الْمُرُوجِ فِي السَّمَاءِ بِالْبُرَّةِ الطَّاهِرَةِ الرَّضِيَّةِ الْمَرْضِيَّةِ وَالِدَةِ الْأَيْمَةِ الْأَطْهَارِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى النَّبِيِّ الْعَظِيمِ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ وَعَلَيْهِ يُعْرَضُونَ وَعَنْهُ يُسْأَلُونَ السَّلَامُ عَلَى نُورِ اللَّهِ الْأَنْوَارِ وَضِيَائِهِ الْمَازَهْرِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَحُجَّتَهُ وَخَالِصَةَ اللَّهِ وَخَاصَّتَهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ [وَ حُجَّتَهُ لَقَدْ جَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَاتَّبَعْتَ مِنْهَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَحَلَلْتَ حَلَالَ اللَّهِ وَحَرَّمْتَ حَرَامَ اللَّهِ وَشَرَعْتَ أَحْكَامَهُ وَأَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ صَابِرًا نَاصِحًا حَامِيًا مُجْتَهِدًا مُحْتَسِبًا عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمِ الْأَجْرِ حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ دَفَعَكَ عَنْ حَقِّكَ وَأَزَالَكَ عَنْ مَقَامِكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ بَلَغَهُ ذَلِكَ فَرَضِيَ بِهِ أَشْهَدُ اللَّهُ وَمَلَائِكَتُهُ وَأَنْبِيَآءُهُ وَرُسُلُهُ أَنِّي وَلِيُّ لِمَنْ وَالَاكَ وَعَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ پس خود را به قبر بجسبان و قبر را ببوس و بگو: أَشْهَدُ أَنَّكَ تَسْمَعُ كَلَامِي وَتَشْهَدُ مَقَامِي وَأَشْهَدُ لَكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ بِالْبَلَاغِ وَالْإِدَاءِ يَا مَوْلَايَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ يَا أَمِينَ اللَّهِ يَا وَلِيَّ اللَّهِ إِنَّ بَيْنِي وَبَيْنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ ذُنُوبًا قَدْ أَثْقَلَتْ ظَهْرِي وَمَعْتَنِي مِنَ الرُّقَادِ وَذِكْرَهَا يُقَلِّلُ أَحْشَائِي وَقَدْ هَرَبْتُ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَإِلَيْكَ فَبِحَقِّ مَنْ ائْتَمَنَكَ عَلَى سِرِّهِ وَاسْتَرَاعَاكَ أَمْرَ خَلْقِهِ وَقَرْنَ طَاعَتِكَ بِطَاعَتِهِ وَمُؤَالَاتِكَ بِمُؤَالَاتِهِ كُنْ لِي إِلَى اللَّهِ شَفِيعًا وَمِنَ النَّارِ مُجِيرًا وَعَلَى الدَّهْرِ ظَهِيرًا پس باز خود را به قبر بجسبان و قبر را ببوس و بگو: يَا وَلِيَّ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ يَا بَابَ حِطَّةِ اللَّهِ وَوَيْتِكَ وَزَائِرِكَ وَاللَّائِذُ بِقَبْرِكَ وَالنَّازِلُ بِفِنَائِكَ وَالْمُنِيخُ رَحْلَهُ فِي جَوَارِكَ يَسْأَلُكَ أَنْ تَشْفَعَ لَهُ إِلَى اللَّهِ فِي قَضَاءِ حَاجَتِهِ وَنُجْحِ طَلِبَتِهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ الْجَاهِ الْعَظِيمِ وَالشَّفَاعَةَ الْمَقْبُولَةَ فَاجْعَلْنِي يَا مَوْلَايَ مِنْ هَمِّكَ وَأَدْخِلْنِي فِي حَزْبِكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى ضَجِيعِكَ آدَمَ وَنُوحَ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى وَلَدَيْكَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلَى الْأَيْمَةِ الطَّاهِرِينَ مِنْ ذُرِّيَّتِكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ آنگاه شش رکعت نماز زیارت بکن دو رکعت برای حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و دو رکعت برای جناب آدم علیه السلام و دو رکعت برای جناب نوح علیه السلام و بسیار بخوان خدای تعالی را که به اجابت خواهد رسید ان شاء الله تعالی مؤلف گوید که: صاحب مزار کبیر گفته که این زیارت را در هفدهم ربیع الاول در نزد طلوع آفتاب باید بعمل آورد و علامه مجلسی رحمه الله علیه فرموده که این زیارت بهترین زیارات است و به سندهای معتبر در کتب معتبره مذکور است و ظاهر بعضی از روایات آن است که خصوصیت به این روز ندارد و در هر وقت که این زیارت را به عمل آورند خوب است مؤلف گوید که: اگر کسی گوید که چگونه است در روز مولود پیغمبر صلی الله علیه و آله یا مبعث آن حضرت زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام وارد شده و زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت نشده با آنکه شایسته بود که زیارت مخصوصی برای حضرت رسول صلی الله علیه و آله در این اوقات وارد شده باشد جواب گویم که این به جهت شدت اتصال این دو بزرگوار و کمال اتحاد این دو نور پاک است با هم که هر که زیارت کند امیر المؤمنین علیه السلام را زیارت کرده حضرت رسول صلی الله علیه و آله را و شاهد بر این از قرآن آیه أَنفُسَنَا اسْتَوْهَوْا فِي آيَةِ التَّبَاهُلِ نَفْسُ الْمُصْطَفَى لَيْسَ غَيْرُهُ إِلَّاهَا وَ از اخبار بسیاری از روایات است از جمله شیخ محمد بن المشهدی روایت کرده از حضرت صادق علیه السلام که فرمود: مردی اعرابی به خدمت حضرت رسول صلی الله علیه و آله مشرف شد و عرض کرد یا رسول الله منزل من دور است از منزل تو و من مشتاق زیارت و دیدن تو می شوم می آیم به زیارت جناب تو و ملاقات تو برایم حاصل نمی شود و ملاقات می کنم علی بن ابی طالب علیه السلام را پس مرا مأنوس می کند به حدیث و مواظب خود و من برمی گردم با حال اندوه و حسرت بر ندیدن تو فرمود هر که زیارت کند علی را مرا زیارت کرده و هر که او را دوست دارد مرا دوست داشته و کسی که دشمن دارد او را مرا دشمن داشته است برسان این را به قوم خود از جانب من و هر که

برود به زیارت او پس به تحقیق که به نزد من آمده و من جزا خواهم داد او را روز قیامت و جبرئیل و صالح المؤمنین و در حدیث معتبری از حضرت صادق علیه السلام مروی است که: چون زیارت کنی جانب نجف را زیارت کن عظام آدم علیه السلام و بدن نوح علیه السلام و جسم علی بن ابی طالب علیه السلام را به درستی که زیارت کرده خواهی بود پدران گذشته را و محمد صلی الله علیه و آله خاتم پیغمبران را و علی علیه السلام بهترین اوصیا را و در زیارت ششم گذشت که فرمودند رو به قبر امیر المؤمنین علیه السلام بایست و بگو: السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا صِفْوَةَ اللَّهِ إِلَى غَيْرِ ذَلِكَ وَلَقَدْ أَجَادَ الشَّيْخُ جَابِرٌ فِي تَسْمِيَةِهُ لِلْقَصِيدَةِ الْمَأْزُورِيَّةِ بِقَوْلِهِ مُشِيرًا إِلَى الْقَبْرِ الْعَلَوِيِّ فَاعْتَمَدَ لِلنَّبِيِّ أَعْظَمَ رَمْسٍ فِيهِ لِلطُّهْرِ أَحْمَدٌ أَيْ نَفْسٍ أَوْ تَرَى الْعَرْشَ فِيهِ أَنْوَرَ شَمْسٍ فَتَوَاضَعُ فَتَمَّ دَارُهُ قُدْسٍ تَتَمَنَّى الْأَفْلَاكَ لَنَمَّ ثُرَاهَا وَحَكِيمٌ سَنَائِي كَقَوْلِهِ: مرتضایی که کرد یزدانش همره جان مصطفی جانش هر دو یک قبله و خردشان دو هر دو یک روح و کالبدشان دو دو رونده چو اختر گردون دو برادر چو موسی و هارون هر دو یک در ز یک صدف بودند هر دو پیرایه شرف بودند تا نه بگشاد علم حیدر در ندهد سنت پیمبر بر.

سوم از زیارات مخصوصه زیارت شب مبعث

اشاره

و روز آن است یعنی بیست و هفتم رجب و در آن سه زیارت است

اول زیارت رجبیه

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَشْهَدَنَا مَشْهَدَ أَوْلِيَائِهِ كَمَا فِي أَعْمَالِ مَهْرَجِ رَجَبِ غُزَّاتِ ص ۱۳۶ و آن زیارتی است که در ماه رجب در هر یک از مشاهد مشرفه خوانده می شود لکن صاحب مزار قدیم و شیخ محمد بن المشهدی آن را از زیارات مخصوصه شب مبعث نیز شمرده اند و چون آن زیارت را خواندی فرموده اند بعد از آن دو رکعت نماز زیارت به جا آور و آنچه خواهی دعا کن

دوم زیارت السلام علی ابی النبی و معدن النبوة است

که علامه مجلسی رحمه الله علیه آن را زیارت هفتم تحفه قرار داده صاحب مزار قدیم گفته که آن مختص است به شب بیست و هفتم رجب چنانکه ما در هدیه الزائر آن را ذکر کردیم

سوم زیارتی است که شیخ مفید و سید و شهید نقل نموده اند

به این طریق که چون خواستی در شب مبعث یا روز آن زیارت کنی حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را بایست بر در قبه شریفه مقابل قبر آن حضرت و بگو: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَنَّ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَبْدُ اللَّهِ وَأَخُو رَسُولِهِ وَأَنَّ الْمَائِمَةَ الطَّاهِرِينَ مِنْ وُلْدِهِ حُجَّجُ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ پس داخل شو و بایست نزدیک قبر آن حضرت بنحوی که روی خود را به جانب قبر کرده باشی و قبله را در پشت خود قرار دهی آنگاه صد مرتبه تکبیر بگو و بگو: السَّلَامُ

عَلَيْكَ يَا وَارِثَ آدَمَ خَلِيفَتِهِ اللَّهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحٍ صِفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسَى رُوحِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ سَيِّدِ رُسُلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْمُتَّقِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَصِيَّ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِلْمِ الْأَوْلِيَاءِ وَالْآخِرِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ الْعَظِيمُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الصَّرَاطُ الْمُسْتَقِيمُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمُهَذَّبُ الْكَرِيمُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْوَصِيُّ التَّقِيُّ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الرِّضِيُّ الرَّكِيُّ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْبَدْرُ الْمُضِيءُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الصَّدِيقُ الْأَكْبَرُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْفَارُوقُ الْأَعْظَمُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا السَّرَاجُ الْمُنِيرُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْهُدَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عِلْمَ التَّقَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ الْكُبْرَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَاصَّةَ اللَّهِ وَخَالِصَتَهُ وَآمِينَ اللَّهِ وَصِفْوَتَهُ وَبَابَ اللَّهِ وَحُجَّتَهُ وَمَعْدِنَ حُكْمِ اللَّهِ وَسِرِّهِ وَعَيْبَتَهُ عِلْمَ اللَّهِ وَخِزَانَتَهُ وَسَيْفِيرَ اللَّهِ فِي خَلْقِهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاتَّبَعْتَ الرَّسُولَ وَتَلَوْتَ الْكِتَابَ حَقَّ تِلَاوَتِهِ وَبَلَّغْتَ عَنِ اللَّهِ وَوَفَيْتَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَتَمَّتْ بِكَ كَلِمَاتُ اللَّهِ وَجَاهِدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَنَصَّيْتَ لِقَوْلِهِ لِرَسُولِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَجَدْتَ بِنَفْسِكَ صَابِرًا مُحْتَسِبًا مُجَاهِدًا عَنِ دِينِ اللَّهِ مُوقِفًا لِرَسُولِ اللَّهِ طَالِبًا مَا عِنْدَ اللَّهِ رَاغِبًا فِيمَا وَعَدَ اللَّهُ وَمَضَيْتَ لِلَّذِي كُنْتَ عَلَيْهِ شَهِيدًا وَشَاهِدًا وَمَشْهُودًا فَجَزَاكَ اللَّهُ عَنِ رَسُولِهِ وَعَنِ الْإِسْلَامِ وَأَهْلِهِ مِنْ صَدِيقٍ أَفْضَلِ الْجَزَاءِ أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ أَوَّلَ الْقَوْمِ إِسْلَامًا وَأَخْلَصَهُمْ إِيمَانًا وَأَشَدَّهُمْ يَقِينًا وَأَخْوَفَهُمْ لِلَّهِ وَأَعْظَمَهُمْ عَنَاءً وَأَحْوَطَهُمْ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَفْضَلَهُمْ مَنَاقِبَ وَأَكْثَرَهُمْ سَوَابِقَ وَأَرْفَعَهُمْ دَرَجَةً وَأَشْرَفَهُمْ مَنْزِلَةً وَأَكْرَمَهُمْ عَلَيْهِمْ فَقَوِيَّتَ [قَوِيَّتَ حِينَ وَهَنُوا وَلَزِمْتَ مِنْهَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ خَلِيفَتَهُ حَقًّا لَمْ تُنَازِعْ بِرِغْمِ الْمُنَافِقِينَ وَغَيْظِ الْكَافِرِينَ وَضِعْنِ الْفَاسِقِينَ وَقَمْتَ بِالْأَمْرِ حِينَ فَشَلُّوا وَنَطَقْتَ حِينَ تَعَتَّعُوا وَمَضَيْتَ بِنُورِ اللَّهِ إِذْ وَقَفُوا فَمَنْ اتَّبَعَكَ فَقَدْ اهْتَدَى [هُدَى كُنْتَ أَوْلَهُمْ كَلَامًا وَأَشَدَّهُمْ خِصَامًا وَأَصْوَبَهُمْ مَنَاطِقًا وَأَسَدَّهُمْ رَأْيًا وَأَشْجَعَهُمْ قَلْبًا وَأَكْثَرَهُمْ يَقِينًا وَأَحْسَنَهُمْ عَمَلًا وَأَعْرَفَهُمْ بِالْأُمُورِ كُنْتَ لِلْمُؤْمِنِينَ أَبَا رَحِيمًا إِذْ صَارُوا عَلَيْكَ عِيَالًا فَحَمَلْتَ أَنْتَ مَا عَنَّهُ ضَعُفًا وَحَفِظْتَ مَا أَضَاعُوا وَرَعَيْتَ مَا أَهْمَلُوا وَشَمَّرْتَ إِذْ جَبَنُوا وَعَلَوْتَ إِذْ هَلَعُوا وَصَبَرْتَ إِذْ جَزَعُوا كُنْتَ عَلَى الْكَافِرِينَ عَذَابًا صَبِيحًا وَغَلْظَةً وَغَيْظًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ غَيْثًا وَخَضِيحًا وَعِلْمًا لَمْ تَقْلَلْ حُجَّتَكَ وَلَمْ يَزِغْ قَلْبَكَ وَلَمْ تَضْعُفْ بِصِيرَتِكَ وَلَمْ تَجْبُنْ نَفْسِكَ كُنْتَ كَالْجَبَلِ لَا تُحَرِّكُهُ الْعَوَاصِفُ وَلَا تُزِيلُهُ الْقَوَاصِفُ كُنْتَ كَمَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ قَوْلًا فِي يَدِكَ مِثْرَةٌ مَا فِي نَفْسِكَ عَظِيمًا عِنْدَ اللَّهِ كَبِيرًا فِي الْأَرْضِ جَلِيلًا فِي السَّمَاءِ لَمْ يَكُنْ لِأَحَدٍ فِيكَ مَهْمَزٌ وَلَا لِقَائِلٍ فِيكَ مَعْمَزٌ وَلَا لِخَلْقٍ فِيكَ مَطْمَعٌ وَلَا لِأَحَدٍ عِنْدَكَ هَوَادَةٌ يُوجَدُ الضَّعِيفُ الدَّلِيلُ عِنْدَكَ قَوِيًّا عَزِيزًا حَتَّى تَأْخُذَ لَهُ بِحَقِّهِ وَالْقَوِيُّ الْعَزِيزُ عِنْدَكَ ضَعِيفًا [ذَلِيلًا] حَتَّى تَأْخُذَ مِنْهُ الْحَقُّ الْقَرِيبُ وَالْبَعِيدُ عِنْدَكَ فِي ذَلِكَ سِوَاءَ شَأْنِكَ الْحَقُّ وَالصَّدَقُ وَالرِّفْقُ وَقَوْلُكَ حُكْمٌ وَحُكْمٌ وَأَمْرٌ حَلْمٌ وَعَزْمٌ وَرَأْيُكَ عِلْمٌ وَحَزْمٌ [وَجَزْمٌ] اعْتَدِلَ بِكَ الدِّينُ وَسَهَّلَ بِكَ الْعَسِيرُ وَأَطْفَنَتْ بِكَ النَّيْرَانُ وَقَوِيَ بِكَ الْإِيمَانُ وَثَبَّتَ بِكَ الْإِسْلَامُ وَهَيِّدَتْ مِنْهُ مِصْبَتَكَ الْأَنَامَ فَإِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاغِبُونَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ خَالَفَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ افْتَرَى عَلَيْكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ ظَلَمَكَ وَغَضِبَكَ حَقَّكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ بَلَغَهُ ذَلِكَ فَرَضْتَهُ بِهِ إِنَّا إِلَى اللَّهِ مِنْهُمْ بُرَاءٌ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً خَالَفَتْكَ وَجَحَدَتْ وَلايَتَكَ وَتَظَاهَرَتْ عَلَيْكَ وَقَتَلَتْكَ وَحَادَتْ عَنْكَ وَحَدَّثَتْكَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ النَّارَ مِثْوَاهُمْ وَبَسَّ الْوَرْدَ الْمَمْرُودَ أَشْهَدُ لَكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَوَلِيَّ رَسُولِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِالْبَلَاغِ وَالْأَدَاءِ [وَالنَّصِيحَةِ] وَأَشْهَدُ أَنَّكَ حَبِيبٌ [جَنَّبَ اللَّهُ وَبَابُهُ وَأَنَّكَ جَنَّبَ] حَبِيبُ اللَّهِ وَوَجْهُهُ الَّذِي مِنْهُ يُؤْتَى وَأَنَّكَ سَبِيلُ اللَّهِ وَأَنَّكَ عَبْدُ اللَّهِ وَأَخُو رَسُولِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَتَيْتَكَ زَائِرًا لِعَظِيمِ حَالِكَ وَمَنْزِلَتِكَ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ مُتَقَرِّبًا إِلَى اللَّهِ بِزِيَارَتِكَ رَاغِبًا إِلَيْكَ فِي الشَّفَاعَةِ أَتْبَعِي بِشَفَاعَتِكَ خِلَاصَ نَفْسِي مُتَعَوِّذًا بِكَ مِنَ النَّارِ هَارِبًا مِنْ ذُنُوبِي الَّتِي اخْتَطَبْتُهَا عَلَى ظَهْرِي فَرَعَا إِلَيْكَ رَحِمَاءَ رَحِمِيهِ رَبِّي أَتَيْتَكَ أَسْتَشْفِعُ بِكَ يَا مَوْلَايَ إِلَى اللَّهِ وَاتَّقَرَّبُ بِكَ إِلَيْهِ لِيَقْضِيَ بِي بِكَ حَوَائِجِي فَاشْفَعْ لِي يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ إِلَى اللَّهِ فَإِنِّي عَبْدُ اللَّهِ وَمَوْلَاكَ وَزَائِرُكَ وَلَكَ عِنْدَ اللَّهِ الْمَقَامُ الْمَعْلُومُ وَالنَّجَاهُ الْعَظِيمُ وَالشَّانُ الْكَبِيرُ وَالشَّفَاعَةُ الْمَقْبُولَةُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلَى عَبْدِكَ وَأَمِينِكَ الْأَوْفَى وَغُرُوتِكَ الْوُثْقَى وَيَدِكَ الْعُلْيَا وَكَلِمَتِكَ الْحُسْنَى وَحُجَّتِكَ عَلَى الْوَرَى وَصِدِّيقِكَ الْأَكْبَرِ سَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ وَرُكْنِ الْأَوْلِيَاءِ وَعِمَادِ الْأَصْفِيَاءِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَيَعْسُوبِ الْمُتَّقِينَ وَ

قُدُوهُ الصَّادِقِينَ وَإِيمَانِ الصَّالِحِينَ الْمُعْصِيَوْمِ مِنَ الرَّزْلِ وَالْمَقْطُومِ مِنَ الْخَلَلِ وَالْمُهَدَّبِ مِنَ الْعَيْبِ وَالْمُطَهَّرِ مِنَ الرَّيْبِ أَخِي نَبِيِّكَ وَ
 وَصِيَّ رَسُولِكَ وَالْبَائِتِ عَلَى فِرَاشِهِ وَالْمُوَاسِي لَهْ بِنَفْسِهِ وَكَاشِفِ الْكُرْبِ عَنْ وَجْهِهِ الَّذِي جَعَلْتَهُ سَيِّفًا لِنُبُوَّتِهِ وَمُعْجِزًا لِرِسَالَتِهِ وَدَلَالَةً
 وَاضِحَةً لِحُجَّتِهِ وَحَامِلًا لِرَايَتِهِ وَقَارِيَةً لِمُهْجَتِهِ وَهَادِيًا لِأُمَّتِهِ وَيَدًا لِأَسِيهِ وَتَاجًا لِرَأْسِهِ وَبَابًا لِنُضْرِهِ وَمِفْتَاحًا لظَفْرِهِ حَتَّى هَرَمَ جُنُودَ
 الشُّوْكَ بِأَيْدِكَ وَأَبَادَ عَسَاكِرِ الْكُفْرِ بِأَمْرِكَ وَيَذَلَّ نَفْسُهُ فِي مَرْضَاتِكَ وَمَرْضَاةِ رَسُولِكَ وَجَعَلَهَا وَقْفًا عَلَى طَاعَتِهِ وَمَجْنًا دُونَ نَكْبَتِهِ
 حَتَّى فَاضَتْ نَفْسُهُ صِيْلَى اللَّهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي كَفِّهِ وَاسْتَلَبَ بَرْدَهَا وَمَسَّحَهُ عَلَى وَجْهِهِ وَأَعَانَتْهُ مَلَائِكَتُكَ عَلَى غَسِيلِهِ وَتَجْهِيزِهِ وَصِيْلَى
 عَلَيْهِ وَوَارَى شَخْصَهُ وَقَضَى دَيْنَهُ وَأَنْجَزَ وَعِيدَهُ وَلَزِمَ عَهْدَهُ وَاخْتَدَى مِثَالَهُ وَحَفِظَ وَصِيَّتَهُ وَحِينَ وَجَدَ أَنْصَارًا نَهَضَ مُسَدِّقًا بِأَعْبَاءِ
 الْخِلَافَةِ مُضْطَلِعًا بِأَثْقَالِ الْإِمَامَةِ فَضَبَّ رَايَةَ الْهُدَى فِي عِبَادِكَ وَنَشَرَ ثَوْبَ الْأَمْنِ فِي بِلَادِكَ وَبَسَطَ الْعَدْلَ فِي بَرِّيَّتِكَ وَحَكَمَ بِكِتَابِكَ
 فِي خَلِيقَتِكَ وَأَقَامَ الْحُدُودَ وَقَمَعَ الْجُحُودَ وَقَوَّمَ الزَّرِيحَ وَسَكَنَ الْعُمْرَةَ وَأَبَادَ الْفِتْرَةَ وَسَدَّ الْفُرْجَةَ وَقَتَلَ النَّاكِتَةَ وَالْقَاسِطَةَ وَالْمَارِقَةَ وَلَمْ
 يَزَلْ عَلَى مَنْهَاجِ رَسُولِ اللَّهِ صِيْلَى اللَّهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَتَوَيْرَتِهِ وَلُطْفِ شَاكِلَتِهِ وَجَمَالِ سَيَّرَتِهِ مُقْتَدِيًا بِسُنَّتِهِ مُتَعَلِّقًا بِهَيْمَتِهِ مُبَاشِرًا لِطَرِيقَتِهِ وَ
 أَمِئْتُهُ نَضْبُ عَيْنَيْهِ يَحْمِلُ عِبَادَكَ عَلَيْهَا وَيَدْعُوهُمْ إِلَيْهَا إِلَى أَنْ خَضَعَتْ شَيْئَتُهُ مِنْ دَمِ رَأْسِهِ اللَّهُمَّ فَكَمَا لَمْ يُؤْتِرْ فِي طَاعَتِكَ شَكَا عَلَى
 يَقِينٍ وَلَمْ يُشْرِكْ بِحُكِّ طَرْفَتِهِ عَيْنٍ صِيْلٌ عَلَيْهِ صِيْلَةٌ زَاكِيَةٌ نَامِيَةٌ يَلْحَقُ بِهَا دَرَجَةُ النُّبُوَّةِ فِي جَنَّتِكَ وَبَلَّغَهُ مَنَا تَحِيَّةً وَسِلَامًا وَآتَانَا مِنْ
 لَدُنْكَ فِي مُوَالَاتِهِ فَضْلًا وَإِحْسَانًا وَمَغْفِرَةً وَرِضْوَانًا إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْجِسِيمِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بِسْمِ بِيوسِ ضَرِيحِ رَا وَرَوَى
 رَاسْتِ خُودِ رَا بَگَدَارِ بَرِ آن وَ بَعْدِ ازِ آن رُوی چَپِ رَا وَ مِیلِ کَنِ بَهِ سَمْتِ قَبْلِهِ وَ نَمَازِ زِیَارَتِ بَهِ جَای آوَرِ وَ آنچَ خِوَاهی بَعْدِ ازِ نَمَازِ
 دَعَا کَنِ وَ بَگُو بَعْدِ ازِ فَرَسْتَادَنِ تَسْبِيحِ زَهْرَا عَلَیْهَا السَّلَام: اللَّهُمَّ إِنَّكَ بَشَّرْتَنِي عَلَى لِسَانِ نَبِيِّكَ وَ رَسُولِكَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ
 فَقُلْتَ وَ بَشَّرَ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمُ اللَّهُمَّ وَ إِنِّي مُؤْمِنٌ بِجَمِيعِ أَنْبِيَائِكَ وَ رَسُولِكَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِمْ فَلَا تَقْفِنِي بَعْدَ
 مَعْرِفَتِهِمْ مَوْقِفًا تَفْضُحْنِي فِيهِ عَلَى رُءُوسِ الْأَشْهَادِ بَلْ قَفِّنِي مَعَهُمْ وَ تَوَفَّنِي عَلَى التَّصْدِيقِ بِهِمُ اللَّهُمَّ وَ أَنْتَ حَصَصْتَهُمْ بِكَرَامَتِكَ وَ أَمَرْتَنِي
 بِاتِّبَاعِهِمُ اللَّهُمَّ وَ إِنِّي عَبْدُكَ وَ زَائِرُكَ مُتَقَرِّبًا إِلَيْكَ بِزِيَارَتِهِ أَخِي رَسُولِكَ وَ عَلَى كُلِّ مَاتِيٍّ وَ مَرُورٍ حَقٌّ لِمَنْ آتَاهُ وَ زَارَهُ وَ أَنْتَ خَيْرُ
 مَاتِيٍّ وَ أَكْرَمُ مَرُورٍ فَاسْأَلُكَ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانَ يَا رَحِيمًا يَا جَوَادًا يَا مَاجِدًا يَا أَحَدًا يَا صَمَدًا يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ
 وَ لَمْ يَنْجِدْ صَاحِبِيَّةً وَ لَا وَلَدًا أَنْ تُصِيْلِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَجْعَلَ تَحْفَتَكَ إِيَّايَ مِنْ زِيَارَتِي أَخَا رَسُولِكَ فَكَأَنَّكَ رَقِيبِي مِنَ
 النَّارِ وَ أَنْ تَجْعَلَنِي مِمَّنْ يُسَارِعُ فِي الْخَيْرَاتِ وَ يَدْعُوكَ رَغْبًا وَ رَهْبًا وَ تَجْعَلَنِي لَكَ مِنَ الْخَاشِعِينَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ مَنَّتَ عَلَيَّ بِزِيَارَتِهِ مَوْلَايَ
 عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَ وَلايَتِهِ وَ مَعْرِفَتِهِ فَاجْعَلْنِي مِمَّنْ يَنْصُرُهُ وَ يَنْصُرُهُ بِهِ وَ مَنْ عَلَيَّ بِنَصْرِكَ لِذِينِكَ اللَّهُمَّ وَ اجْعَلْنِي مِنْ شَرِيْعَتِهِ وَ تَوَفَّنِي
 عَلَى دِينِهِ اللَّهُمَّ أَوْجِبْ لِي مِنَ الرَّحْمَةِ وَ الرَّضْوَانِ وَ الْمَغْفِرَةِ وَ الْإِحْسَانِ وَ الرَّزْقِ الْوَاسِعِ الْحَلَالِ الطَّيِّبِ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ مُؤَلَّفَ گوید که: در روایت معتبر منقول است که: حضرت خضر علیه السلام در روز شهادت حضرت امیر
 المؤمنین علیه السلام گریه کنان و استرجاع گویان بسرعت آمد و ایستاد بر در خانه امیر المؤمنین علیه السلام پس گفت: رَحِمَكَ
 اللَّهُ يَا أَبَا الْحَسَنِ كُنْتَ أَوَّلَ الْقَوْمِ إِسْلَامًا وَأَخْلَصَهُمْ إِيْمَانًا وَأَشَدَّهُمْ يَقِينًا وَأَخَوْفَهُمْ لِلَّهِ وَ شَمَرْدِ بَسِيَارِي از فضائل آن حضرت را
 قَرِيبَ بَهِ هَمِينِ عِبَارَاتِي كَهِ دَرِ هَمِينِ زِيَارَتِ مَذْكَورِ اسْتِ پَسِ اِگَرِ دَرِ اِينِ رُوزِ اِينِ زِيَارَتِ نِيْزِ خِوَانْدَهِ شُودِ مَنَاسِبِ اسْتِ وَ اصْلِ اِنِ
 كَلِمَاتِ كَهِ بَمَنْزَلِهِ زِيَارَتِ رُوزِ شَهَادَتِ اسْتِ دَرِ هَدِيَهْ ذَكَرِ كَرْدَهِ اِيْمِ هَرِ كَهِ خِوَاهَدِ بَهِ اِنْجَا رَجُوعِ كَنْدِ وَ نِيْزِ بَدَانِ كَهِ مَا پِيْشِ ازِ اِينِ
 دَرِ ضَمْنِ اَعْمَالِ شَبِّ مَبْعَثِ كَلَامِي ازِ رَحْلَهْ اِبْنِ بَطُوْطَهْ نَقْلِ كَرْدِيْمِ كَهِ مَتَعَلَقِ بُوْدِ بَهِ اِينِ رُوضَهْ شَرِيْفَهْ صَلَوَاتِ اللَّهِ عَلَيَّ مَشْرُفَهَا شَائِسْتَه
 اسْتِ بَهِ اِنْجَا رَجُوعِ شُودِ

فصل پنجم در فضیلت کوفه و مسجد آن

اشاره

بدان که کوفه یکی از آن چهار بلدی است که حق تعالی آن را اختیار فرموده و طور سینین تفسیر به آن شده و در روایت است که آن حرم خدا و حرم رسول صلی الله علیه و آله و حرم امیر المؤمنین علیه السلام است و یک درهم تصدق در آن حساب می‌شود به صد درهم در جای دیگر و دو رکعت نماز در آن حساب می‌شود به صد رکعت

و اما فضیلت مسجد کوفه

پس زیاده از آن است که ذکر شود و بس است در شرافت آن که یکی از آن چهار مسجدی است که سزاوار است شد رحال شود به سمت آنها به جهت درک فیوضات آنها و یکی از آن موطن است که مسافر مخیر است در آن ما بین قصر و اتمام نماز و نماز فریضه در آن معادل حج مقبول و معادل هزار نماز است که در جای دیگر به جای آورده شود و در روایات وارد شده که محل نماز پیغمبران است و محل نماز حضرت مهدی صلوات الله علیه خواهد شد و در روایتی هزار پیغمبر و هزار وصی پیغمبر در آن نماز کرده و از بعضی روایات استفاده شود که مسجد کوفه افضل است از مسجد اقصی که در بیت المقدس است و ابن قولویه از امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده که فرمود: اگر مردم بدانند که چه فضیلت دارد مسجد کوفه هر آینه از شهرهای دور تهیه زاد و راحله کنند و به سوی این مسجد بیایند و فرمود که نماز واجب در آن برابر است با حج مقبول و نماز نافله برابر عمره مقبوله و به روایت دیگر نماز فریضه و نافله در آن مثل حج و عمره‌ای است که با رسول خدا صلی الله علیه و آله کرده باشند شیخ کلینی و غیر او از مشایخ عظام روایت کرده‌اند از هارون بن خارجه که: حضرت صادق علیه السلام به من فرمود ای هارون چه مقدار مسافت است بین تو و بین مسجد کوفه یک میل می‌شود گفتم نه فرمود به جا می‌آوری همه نمازهای خود را در آنجا گفتم نه فرمود اگر من نزدیک آن مسجد بودم امید داشتم که از من فوت نمی‌شد یک نماز در آن و هیچ می‌دانی که چیست فضیلت آن موضع نبوده بنده صالحی و نه پیغمبری مگر آنکه نماز گزارده در مسجد کوفه حتی آنکه رسول خدا صلی الله علیه و آله در شبی که او را به معراج می‌بردند جبرئیل به آن حضرت گفت می‌دانی که در کجایی یا رسول الله الاذن مقابل مسجد کوفه می‌باشی فرمود پس رخصت بطلب از پروردگار من تا بروم در آن و دو رکعت نماز گزارم پس جبرئیل از حق تعالی اذن طلب کرد حق تعالی اذن مرحمت فرمود پس فرود آورد آن حضرت را و آن جناب دو رکعت نماز گذاشت در آن و به درستی که جانب راست آن باغی است از باغهای بهشت و میان آن باغی است از باغهای بهشت و عقب آن باغی است از باغهای بهشت و به درستی که نماز واجب در آن برابر است با هزار نماز و نافله در آن مقابل است با پانصد نماز و نشستن در آن بدون تلاوت و ذکر عبادت است و اگر مردم بدانند که چه فضیلت است در آن بیایند به سوی آن اگر چه به روش کودکان خود را بر زمین کشند و در روایت دیگر است که نماز واجب در آن مقابل حج است و نماز نافله مقابل عمره و گذشت در ذیل زیارت هفتم حضرت امیر علیه السلام اشاره به فضیلت این مسجد شریف و از بعضی روایات معلوم می‌شود که جانب راست این مسجد افضل است از جانب چپ آن

و اما اعمال مسجد کوفه

اعمال مسجد کوفه

پس به نحوی که در مصباح الزائر و غیره است آن است که چون داخل کوفه شدی بگو: بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ عَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ اللَّهُمَّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُبَارَكًا وَ أَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ پس روانه شو به سوی مسجد کوفه و در حال رفتن بگو: اللَّهُ أَكْبَرُ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ سُبْحَانَ اللَّهِ تا وارد شوی به در مسجد پس بایست نزد در و بگو: السَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا رَسُولِ اللَّهِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ السَّلَامُ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ وَ عَلَى مَجَالِسِهِ وَ مَشَاهِدِهِ وَ مَقَامِ

و خواستند او را بکشند برای حکم آن نزد امیر المؤمنین علیه السلام آمدند حضرت امر فرمود در جانب مسجد پرده کشیدند و آن دختر را در پس آن پرده نشانیدند و قابله کوفه را امر فرمود که او را تفتیش کند قابله پس از تفتیش عرض کرد یا امیر المؤمنین این دختر آبتن است و فرزند در شکم دارد پس حضرت امر فرمود طشتی مملو از لجن آوردند و دختر را بر روی آن نشانیدند آن زالو که بوی لجن شنید از شکم دختر بیرون آمد و در بعضی از روایات است که حضرت دست دراز کرد و از کوههای شام قطعه برفی آورد و نزدیک آن طشت نهاد تا آن حیوان از شکم دختر بیرون آمد و نیز بدان که مشهور در ترتیب اعمال مسجد آن است که بعد از اعمال ستون چهارم می‌روند به وسط مسجد و اعمال آنجا را به جا می‌آورند و اعمال دکه القضاء و بیت الطشت را در آخر همه بعد از فراغ از دکه حضرت صادق علیه السلام به جا می‌آورند و لکن ما به همان ترتیبی که سید بن طاووس در مصباح الزائر و علامه مجلسی در بحار و شیخ خضر در مزار نقل کرده‌اند اعمال را ذکر می‌نمایم و اگر کسی خواسته باشد به ترتیب مشهور عمل نماید اعمال دکه القضاء و بیت الطشت را بعد از ستون چهارم به جا نیارند و بگذارند در آخر بعد از اعمال دکه حضرت صادق علیه السلام به جا آورد بالجمله می‌گوییم پس برو به سوی دکه القضاء و در آنجا دو رکعت نماز کن به حمد و هر سوره که خواهی و چون فارغ شدی بگو تسبیح زهرا علیها السلام را و بگو: يَا مَالِكِي وَمَمْلِكِي وَمُعْتَمِدِي [مُعْتَمِدِي بِالنَّعْمِ الْجِسَامِ مِنْ غَيْرِ اسْتِحْقَاقٍ وَجْهِي خَاضِعٌ لِمَا تَعْلُوهُ الْأَقْدَامُ لِجَلَالِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ لَا تَجْعَلْ هَيْدَةَ الشُّدَّةِ وَلَا هَيْدَةَ الْمِحْنَةِ مُتَّصِلَةً بِاسْتِصَالِ الشَّافَةِ وَأَمْنَحْنِي مِنْ فَضْلِكَ مَا لَمْ تَمْنَحْ بِهِ أَحَدًا مِنْ غَيْرِ مَسْأَلَةٍ أَنْتَ الْقَدِيمُ الْأَوَّلُ الَّذِي لَمْ تَزَلْ وَلَا تَزَالُ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَغْفِرْ لِي وَأَرْحَمْنِي وَزَكِّ عَمَلِي وَبَارِكْ لِي فِي أَجَلِي وَاجْعَلْنِي مِنْ عَتَقَائِكَ وَطَلْقَائِكَ مِنَ النَّارِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

اعمال بیت الطشت

که متصل است به دکه قضا نماز کن در آنجا دو رکعت و بعد از سلام تسبیح کن پس بگو: اللَّهُمَّ إِنِّي ذَخَرْتُ تَوْحِيدِي إِيَّاكَ وَ مَعْرِفَتِي بِكَ وَإِخْلَاصِي لَكَ وَإِقْرَارِي بِرُبُوبِيَّتِكَ وَذَخَرْتُ وِلَايَةَ مَنْ أَنْعَمْتَ عَلَيَّ بِمَعْرِفَتِهِمْ مِنْ بَرِيئِكَ مُحَمَّدٍ وَعَشْرَتِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ لِيَوْمِ فَرَعِي إِلَيْكَ عَاجِلًا- وَ آجَلًا- وَقَدْ فَرَعْتُ إِلَيْكَ وَإِلَيْهِمْ يَا مَوْلَايَ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي مَوْقِفِي هَذَا وَ سَأَلْتُكَ مَا دَتَنِي [مَا زَكِي مِنْ نِعْمَتِكَ وَ إِزَاحَةَ مَا أَحْشَاهُ مِنْ نِقْمَتِكَ وَ الْبَرَكَةَ فِيمَا رَزَقْتَنِيهِ وَ تَخَصُّبَ يَنْ صِدْرِي مِنْ كُلِّ هَمٍّ وَ جَائِحَةٍ وَ مَعْصِيَةَ يَهْ فِي دِينِي وَ دُنْيَايَ وَ آخِرَتِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ نقل شده که حضرت صادق علیه السلام در بیت الطشت دو رکعت نماز کردند

بیان نماز و دعا در وسط مسجد

دو رکعت نماز می‌کنی در وسط مسجد در رکعت اول حمد می‌خوانی با قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ و در رکعت دوم حمد و قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ پس وقتی که سلام دادی تسبیح زهرا علیها السلام را بخوان و بگو: اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَ مِنْكَ السَّلَامُ وَ إِلَيْكَ يَعُودُ السَّلَامُ وَ دَارُكَ دَارُ السَّلَامِ حَيْثَا رَبَّنَا مِنْكَ بِالسَّلَامِ اللَّهُمَّ إِنِّي صَلَّيْتُ هَذِهِ الصَّلَاةَ ابْتِغَاءَ رَحْمَتِكَ وَ رِضْوَانِكَ وَ مَغْفِرَتِكَ وَ تَعْظِيمًا لِمَسْجِدِكَ اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ ارْفَعْهَا فِي عَلِيِّينَ وَ تَقَبَّلْهَا مِنِّي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ مؤلف گوید که: این مقام را دکه المعراج گفته‌اند و ظاهراً به ملاحظه آن است که در شب معراج حضرت رسول صلی الله علیه و آله از حق تعالی رخصت طلبید و در اینجا فرود آمد و دو رکعت نماز گزارشت و در اول فصل روایت آن گذشت

اعمال ستون هفتم

و آن مقامی است که در آن حق تعالی توفیق توبه به آدم علیه السلام داده پس برو بطرف ستون هفتم و بایست در نزد آن رو به قبله و بگو: بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ عَلَىٰ مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَىٰ آيِنَا آدَمَ وَ أُمَّنَا حَوَاءَ السَّلَامُ عَلَىٰ هَابِيلَ الْمُقْتُولِ ظُلْمًا وَ عُدْوَانًا عَلَىٰ مَوَاهِبِ اللَّهِ وَ رِضْوَانِهِ السَّلَامُ عَلَىٰ شَيْثٍ [شَيْثٌ صَفْوَةُ اللَّهِ الْمُخْتَارِ الْأَمِينِ وَ عَلَىٰ الصَّفْوَةِ الصَّادِقِينَ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ الطَّيِّبِينَ أَوْلَاهُمْ وَ آخِرِهِمُ السَّلَامُ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَ إِسْمَاعِيلَ وَ إِسْحَاقَ وَ يَعْقُوبَ وَ عَلَىٰ ذُرِّيَّتِهِمُ الْمُخْتَارِينَ السَّلَامُ عَلَىٰ مُوسَىٰ كَلِيمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَىٰ عِيسَىٰ رُوحِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَىٰ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَىٰ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ ذُرِّيَّتِهِ الطَّيِّبِينَ وَ رَحْمَةِ اللَّهِ وَ بَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ فِي الْأَوَّلِينَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ فِي الْآخِرِينَ السَّلَامُ عَلَىٰ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ السَّلَامُ عَلَىٰ الْأَائِمَّةِ الْهَادِينَ شُهَدَاءِ اللَّهِ عَلَىٰ خَلْقِهِ السَّلَامُ عَلَىٰ الرَّقِيبِ الشَّهِيدِ عَلَىٰ الْأَمَمِ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ پس نماز می کنی نزد آن ستون چهار رکعت می خوانی در رکعت اول حمد و اِنَّا أَنْزَلْنَاهُ وَ در رکعت دوم حمد و قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ وَ در رکعت سوم و چهارم به همین نحو و چون فارغ شدی بگو تسبیح زهراء عليها السلام را پس بگو: اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتُ قَدْ عَصَيْتُكَ فَإِنِّي قَدْ أَطَعْتُكَ فِي الْإِيمَانِ مِنِّي بِكَ مَنَّا مِنْكَ عَلَىٰ لَا مَنَّا مِنِّي [بِهِ عَلَيْكَ وَ أَطَعْتُكَ فِي أَحَبِّ الْأَشْيَاءِ لَكَ] [إِلَيْكَ لَمْ أَتَّخِذْ لَكَ وَلَدًا وَ لَمْ أَدْعُ لَكَ شَرِيكًَا وَ قَدْ عَصَيْتُكَ فِي أَشْيَاءٍ كَثِيرَةٍ عَلَىٰ غَيْرِ وَجْهِ الْمَكَابِرَةِ لَكَ وَ لَا- الْخُرُوجِ عَنْ] [مِنْ عُبُودِيَّتِكَ وَ لَا الْجُحُودِ لِزُبُوبِيَّتِكَ وَ لَكِنْ اتَّبَعْتُ هَوَايَ وَ أَرَزَلَنِي الشَّيْطَانَ بَعِيدَ الْحُجْبَةِ عَلَىٰ وَ النَّبِيَّانِ فَإِن تَعَذَّبْنِي فَبِذُنُوبِي غَيْرِ ظَالِمٍ لِي وَ إِنْ تَعَفَّ عَنِّي وَ تَرَحَّمْنِي فَبِجُودِكَ وَ كَرَمِكَ يَا كَرِيمَ اللَّهُمَّ إِنْ ذُنُوبِي لَمْ يَبْقَ لَهَا إِلَّا رَجَاءٌ عَفْوِكَ وَ قَدْ قَدِمْتُ آلَةَ الْحِرْمَانِ فَأَنَا أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ مَا لَا أَسْتَوْجِبُهُ وَ أَطْلُبُ مِنْكَ مَا لَا أَسْتَحِقُّهُ اللَّهُمَّ إِنْ تَعَذَّبْتَنِي فَبِذُنُوبِي وَ لَمْ تَظْلِمْنِي شَيْئًا وَ إِنْ تَعَفَّرَ لِي فَخَيْرٌ رَاحِمٍ أَنْتَ يَا سَيِّدِي اللَّهُمَّ أَنْتَ أَنْتَ وَ أَنَا أَنَا أَنْتَ الْعَوَاذُ بِالْمَغْفِرَةِ وَ أَنَا الْعَوَاذُ بِالذُّنُوبِ وَ أَنْتَ الْمُتَفَضِّلُ بِالْحِلْمِ وَ أَنَا الْعَوَاذُ بِالْجَهْلِ اللَّهُمَّ فَإِنِّي أَسْأَلُكَ يَا كَنَزَ الضُّعْفَاءِ يَا عَظِيمَ الرَّجَاءِ يَا مُنْفِذَ الْعُرْقَىٰ يَا مُنْجِيَ الْهَلَكَىٰ يَا مُمِيتَ الْأَحْيَاءِ يَا مُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ أَنْتَ اللَّهُ لَا- إِلَهَ إِلَّا- أَنْتَ أَنْتَ الَّذِي سَجَدَ لَكَ شُعَاعُ الشَّمْسِ وَ دَوِيُّ الْمَاءِ وَ حَفِيفُ الشَّجَرِ وَ نُورُ الْقَمَرِ وَ ظِلْمَةُ اللَّيْلِ وَ ضَوْءُ النَّهَارِ وَ خَفَقَانُ الطَّيْرِ فَاسْأَلُكَ اللَّهُمَّ يَا عَظِيمَ بِحَقِّكَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الصَّادِقِينَ وَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الصَّادِقِينَ عَلَيْكَ وَ بِحَقِّكَ عَلَىٰ عَلِيٍّ وَ بِحَقِّ عَلِيٍّ عَلَيْكَ وَ بِحَقِّكَ عَلَىٰ فَاطِمَةَ وَ بِحَقِّ فَاطِمَةَ عَلَيْكَ وَ بِحَقِّكَ عَلَىٰ الْحَسَنِ وَ بِحَقِّ الْحَسَنِ عَلَيْكَ وَ بِحَقِّكَ عَلَىٰ الْحُسَيْنِ وَ بِحَقِّ الْحُسَيْنِ عَلَيْكَ فَإِنَّ حُقُوقَهُمْ عَلَيْكَ مِنْ أَفْضَلِ إِنْعَامِكَ عَلَيْهِمْ وَ بِالشَّانِ الَّذِي لَكَ عِنْدَهُمْ وَ بِالشَّانِ الَّذِي لَهُمْ عِنْدَكَ صَلِّ عَلَيْهِمْ يَا رَبِّ صَلَاةً دَائِمَةً مُنْتَهَىٰ رِضَاكَ وَ اغْفِرْ لِي بِهِمُ الذُّنُوبَ الَّتِي بَيْنِي وَ بَيْنَكَ وَ أَرْضِ عَنِّي خَلْقَكَ وَ أْتِمِّمْ عَلَيَّ نِعْمَتَكَ كَمَا أَنْتَمَّتْهَا عَلَيَّ آيَاتِي مِنْ قَبْلُ وَ لَا تَجْعَلْ لِأَحَدٍ مِنَ الْمَخْلُوقِينَ عَلَيَّ فِيهَا امْتِنَانًا وَ امْتِنٌ عَلَيَّ كَمَا مَنَّتَ عَلَيَّ آبَائِي مِنْ قَبْلُ يَا كَهيعص اللَّهُمَّ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ فَاسْتَجِبْ لِي دُعَائِي فِيمَا سَأَلْتُ يَا كَرِيمَ يَا كَرِيمَ يَا كَرِيمَ پس برو به سجده و در سجده بگو: يَا مَنْ يَقْدِرُ عَلَيَّ حَوَائِجِ السَّائِلِينَ وَ يَعْلَمُ مَا فِي ضَمِيرِ الصَّامِتِينَ يَا مَنْ لَا يَحْتَاجُ إِلَى التَّفْسِيرِ يَا مَنْ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَ مَا تُخْفِي الصُّدُورُ يَا مَنْ أَنْزَلَ الْعَذَابَ عَلَى قَوْمِ يُونُسَ وَ هُوَ يُرِيدُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ فَدَعَاؤُهُ وَ تَضَرَّعُوا إِلَيْهِ فَكَشَفَ عَنْهُمْ الْعَذَابَ وَ مَتَّعَهُمْ إِلَى حِينٍ قَدْ تَرَى مَكَانِي وَ تَسْمَعُ دُعَائِي وَ تَعْلَمُ سِرِّي وَ عَلَانِيَتِي وَ حَالِي صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَكْفِنِي مِمَّا أَهْمَنِي مِنْ أَمْرِ دِينِي وَ دُنْيَايَ وَ آخِرَتِي پس هفتاد مرتبه بگو: يَا سَيِّدِي پس سر از سجده بردار و بگو: يَا رَبِّ أَسْأَلُكَ بَرَكَةَ هَذَا الْمَوْضِعِ وَ بَرَكَةَ أَهْلِهِ وَ أَسْأَلُكَ أَنْ تُزَوِّقَنِي مِنْ رِزْقِكَ رِزْقًا حَلَالًا طَيِّبًا تَسْوِقُهُ إِلَيَّ بِحَوْلِكَ وَ قُوَّتِكَ وَ أَنَا حَائِضٌ فِي عَافِيَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ مؤلف گوید که: در مزار قدیم در دعای این مقام بعد از یا کریم یا کریم یا کریم و پیش از سجده ذکر کرده دعای اللهم یا من تحل به عقد المكاره که از ادعیه صحیفه سجاده است و در باب اول گذشت پس از آن فرمود آنگاه بگو: اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَعْلَمُ وَ لَا أَعْلَمُ وَ تَقْدِرُ وَ لَا أَقْدِرُ وَ أَنْتَ عَلَامُ الْغُيُوبِ صَلِّ اللَّهُمَّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لِي وَ ارْحَمْنِي وَ تَجَاوَزْ عَنِّي وَ تَصَدَّقْ عَلَيَّ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ آنگاه به سجده برو و بگو: يَا مَنْ يَقْدِرُ عَلَيَّ حَوَائِجِ السَّائِلِينَ إلخ و بدان نیز که احادیث در فضیلت این ستون هفتم بسیار وارد شده و شیخ کلینی به سند معتبر روایت کرده که امیر المؤمنین علیه السلام رو به این ستون نماز می کرد و نزدیک می ایستاد که میان آن حضرت و ستون آنقدر فاصله بود که بزی بگذرد و در روایت معتبر دیگر وارد شده است که در هر شب شصت هزار ملک از آسمان نازل می شوند و نزد ستون هفتم

نماز می‌کنند و در شب دیگر ملائکه دیگر به این عدد می‌آیند و دیگر هیچیک عود نمی‌کنند تا روز قیامت و در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: ستون هفتم مقام حضرت ابراهیم است و نیز شیخ کلینی در کافی به سند صحیح از ابو اسماعیل سراج روایت کرده که معاویه بن وهب دست مرا گرفت و گفت که ابو حمزه ثمالی دست مرا گرفت و گفت که اصبع بن نباته دست مرا گرفت و ستون هفتم را به من نشان داد و گفت که این ستون مقام حضرت امیر المؤمنین علیه السلام است که نزد آن نماز می‌کرد و امام حسن علیه السلام در نزد ستون پنجم نماز می‌کرد و چون امیر المؤمنین علیه السلام حاضر نبود امام حسن علیه السلام در جای او نماز می‌خواند و هی من باب کنده و بالجمله اخبار در فضیلت این ستون بسیار و بنای ما بر اختصار است

عمل ستون پنجم

بدان که از جمله مواضع ممتازه مسجد کوفه ستون پنجم است که باید نزد آن نماز کنند و حاجات خود را از حق تعالی طلب نمایند زیرا که در روایات معتبره وارد شده است که محل نماز حضرت ابراهیم خلیل الرحمن علیه السلام بوده است و منافات ندارد با روایات دیگر زیرا که ممکن است که آن حضرت در همه این مواضع نماز کرده باشد و در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: ستون پنجم مقام جبرئیل علیه السلام است و از حدیث سابق ظاهر است که مقام امام حسن علیه السلام است و بالجمله آنچه از احادیث معلوم می‌شود آن است که نزد ستون هفتم و پنجم اشرف است از سایر جاهای مسجد و سید بن طاووس رحمه الله علیه گفته که در نزد ستون پنجم دو رکعت نماز کن به حمد و هر سوره که خواهی و چون سلام گفتی و تسبیح نمودی پس بگو: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَمِيعِ أَسْمَائِكَ كُلِّهَا مَا عَلِمْنَا مِنْهَا وَمَا لَا نَعْلَمُ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ الْكَبِيرِ الْأَكْبَرِ الَّذِي مَنْ دَعَاكَ بِهِ أُجِبْتَهُ وَمَنْ سَأَلَكَ بِهِ أُعْطِيْتَهُ وَمَنْ اسْتَنْصَرَكَ بِهِ نَصَرْتَهُ وَمَنْ اسْتَغْفَرَكَ بِهِ غَفَرْتَ لَهُ وَمَنْ اسْتَعَانَكَ بِهِ أَعْتَنَهُ وَمَنْ اسْتَرْزَقَكَ بِهِ رَزَقْتَهُ وَمَنْ اسْتَعَانَكَ بِهِ أَعْتَنَهُ وَمَنْ اسْتَرْحَمَكَ بِهِ رَحِمْتَهُ وَمَنْ اسْتَجَارَكَ بِهِ أَجَرْتَهُ وَمَنْ تَوَكَّلَ عَلَيْكَ بِهِ كَفَيْتَهُ وَمَنْ اسْتَعَصَمَكَ بِهِ عَصَمْتَهُ وَمَنْ اسْتَفْتَدَكَ بِهِ مِنَ النَّارِ أَنْقَذْتَهُ وَمَنْ اسْتَعَطَفَكَ بِهِ تَعَطَّفْتَ لَهُ وَمَنْ أَمَلَكَ بِهِ أُعْطِيْتَهُ الَّذِي اتَّخَذَتْ بِهِ آدَمَ صَفِيًّا وَنُوحًا نَجِيًّا وَإِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا وَمُوسَى كَلِيمًا وَعِيسَى رُوحًا وَمُحَمَّدًا حَبِيبًا وَعَلِيًّا وَصِيًّا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ أَنْ تَقْضِيَ لِي حَوَائِجِي وَتَغْفِرَ عَمَّا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِي وَتَنْفِضَ عَلَيَّ بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا مُفْرَجَ هَمِّ الْمَهْمُومِينَ وَيَا غِيَاثَ الْمَلْهُوفِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ مؤلف گوید که: روایت شده از حضرت صادق علیه السلام که به بعضی از اصحاب خویش فرمودند که در نزد ستون پنجم دو رکعت نماز گزار که آن مصلاهی ابراهیم علیه السلام است و بگو: السَّلَامُ عَلَيَّ أَيُّهَا آدَمَ وَأَمْنَا حَوَاءَ الْخِ قَرِيبَ بِهِ هَمَانُ كَهْ دَر نَزْدِ سْتُونِ هَفْتَمِ رُو بِهِ قَبْلَهُ خَوَانْدَه مِي شَد

عمل ستون سوم مقام امام زین العابدین علیه السلام

آنگاه برو به سوی دکه امام زین العابدین علیه السلام و آن در نزد ستون سوم است از طرف متصل به باب کنده مؤلف گوید که: این مقام از طرف قبله مقابل است با دکه باب امیر المؤمنین علیه السلام و از طرف غربی مقابل بوده با باب کنده که مسدود شده و گفته شده که شایسته است آنکه نماز بقدر پنج ذراع متأخر از ستون بعمل آورده شود زیرا که دکه در آن محل بوده و بالجمله پس نماز کن در آنجا دو رکعت و بخوان در آن حمد و هر سوره که خواستی پس همینکه سلام دادی و تسبیح نمودی پس بگو: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ إِنَّ ذُنُوبِي قَدْ كَثُرَتْ وَلَمْ يَبْقَ لَهَا إِلَّا- رَجَاءُ عَفْوِكَ وَقَدْ قَدَمْتُ أَلَمَةَ الْحِرْمَانِ إِلَيْكَ فَأَنَا أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ مَا لَا أَسْتَوْجِبُهُ وَأَطْلُبُ مِنْكَ مَا لَا أَسْتَحِقُّهُ اللَّهُمَّ إِنَّ تَعَدِّيَنِي فَبِدُنُوبِي وَلَمْ تَظْلِمْنِي شَيْئًا وَإِنْ تَغْفِرْ لِي فَخَيْرٌ رَاحِمٍ أَنْتَ يَا سَيِّدِي اللَّهُمَّ أَنْتَ أَنْتَ وَأَنَا أَنَا أَنْتَ الْعَوَاذُ بِالْمَغْفِرَةِ وَأَنَا الْعَوَاذُ بِالذُّنُوبِ وَأَنْتَ الْمُتَفَضَّلُ بِالْحِلْمِ وَأَنَا الْعَوَاذُ بِالْجَهْلِ اللَّهُمَّ فَإِنِّي أَسْأَلُكَ يَا كَنْزَ الضُّعْفَاءِ يَا

عَظِيمَ الرَّجَاءِ يَا مُنْقِذَ الْعُرْقَى يَا مُنْجِيَ الْهَلْكَى يَا مُمِيتَ الْأَحْيَاءِ يَا مُحْيِيَ الْمَوْتَى أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَنْتَ الَّذِي سَجَدَ لَكَ شُعَاعُ الشَّمْسِ وَ نُورُ الْقَمَرِ وَ ظَلَمَةُ اللَّيْلِ وَ ضَوْؤُ النَّهَارِ وَ حَقَقَانُ الطَّيْرِ فَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ يَا عَظِيمَ بِحَقِّكَ يَا كَرِيمَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الصَّادِقِينَ وَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الصَّادِقِينَ عَلَيْكَ وَ بِحَقِّكَ عَلَى عَلِيٍّ وَ بِحَقِّ عَلِيٍّ عَلَيْكَ وَ بِحَقِّكَ عَلَى فَاطِمَةَ وَ بِحَقِّ فَاطِمَةَ عَلَيْكَ وَ بِحَقِّكَ عَلَى الْحَسَنِ وَ بِحَقِّ الْحَسَنِ عَلَيْكَ وَ بِحَقِّكَ عَلَى الْحُسَيْنِ وَ بِحَقِّ الْحُسَيْنِ عَلَيْكَ فَإِنَّ حَقُوقَهُمْ مِنْ أَفْضَلِ إِنْعَامِكَ عَلَيْهِمْ وَ بِالشَّانِ الَّذِي لَكَ عِنْدَهُمْ وَ بِالشَّانِ الَّذِي لَهُمْ عِنْدَكَ صَلِّ يَا رَبِّ عَلَيْهِمْ صِيْلَةً دَائِمَةً مُنْتَهَى رِضَاكَ وَ اغْفِرْ لِي بِهِمُ الذُّنُوبَ الَّتِي بَيْنِي وَ بَيْنَكَ وَ أَنْتُمْ نِعْمَتَكَ عَلَيَّ كَمَا أَنْتُمْ نِعْمَتَهَا عَلَيَّ أَبِي مِنْ قَبْلِ يَا كَهْبِعَصَ اللَّهُمَّ كَمَا صِيْلَيْتَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ فَاسِيءْتَجِبْ لِي دُعَائِي فِيمَا سَأَلْتُكَ بِسُجُودِ بَرِّهِ وَ جَانِبِ رَاسِهِ وَ جَانِبِ رَاسِ رُو رَا بَرِّ زَمِينِ كَذَارِ وَ بَكُو يَا سَيِّدِي يَا سَيِّدِي صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لِي وَ اغْفِرْ لِي وَ بِسِيَارِ بَكُو اَيْنِ كَلِمَةِ رَا بَا خُشُوعِ وَ كَرِيهِ بِسُ جَانِبِ چپِ رُو رَا بَه زَمِينِ كَذَارِ وَ اَيْنِ كَلِمَاتِ رَا بَكُو بِسُ دَعَا كُنْ بِه اَنچِه مِي خَوَاهِي مُؤَلَّفِ كُوِيْدِ كِه: دَر بَعْضِ مَجَامِيْعِ غَيْرِ مَعْتَبِرِه وَ مَشْهُورِ بَيْنِ مَرْدَمِ اَن اَسْتِ كِه دَر اَيْنِ مَقَامِ بِه جَا مِي اَوْرَنْدِ عَمَلِي رَا كِه حَضْرَتِ صَادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامِ تَعْلِيْمِ يَكِي اَز اَصْحَابِ خُودِ نَمُودِه وَ لَكِنْ مَقِيْدِ بِه اَيْنِ مَقَامِ نِيَسْتِ وَ كَيْفِيَّتِ اَن چِنَانِ اَسْتِ كِه اَز اَن حَضْرَتِ نَقْلِ شُدِه كِه بِه بَعْضِي اَز اَصْحَابِ خُودِ فَرْمُودَنْدِ كِه اَيَا پِي حَاجَتِي بَا مَدَادِ نَمِي رُوي كِه كَذَرِ كُنِي بِه مَسْجِدِ بَزْرَكِ كُوفِه عَرْضِ كَرْدِ بَلِي فَرْمُودِ كِه چِهَارِ رَكَعْتِ نَمَازِ بَكُنِ دَر اَن مَسْجِدِ بِسُ بَكُو: اِلَهِي اِنْ كُنْتُ قَدْ عَصَيْتُكَ فَاِنِّي قَدْ اَطَعْتُكَ فِي اَحَبِّ الْاَشْيَاءِ اِلَيْكَ لَمْ اَتَّخِذْ لَكَ وَلَدًا وَ لَمْ اَدْعُ لَكَ شَرِيكًَا وَ قَدْ عَصَيْتُكَ فِي اَشْيَاءٍ كَثِيْرَةٍ عَلَيَّ غَيْرِ وَجْهِ الْمُكَابَرَةِ لَكَ وَ لَا الْاِسْتِكْبَارِ عَنِّ عِبَادَتِكَ وَ لَا الْجُحُوْدِ لِزُبُوْبِيَّتِكَ وَ لَا الْخُرُوْجِ عَنِّ [مِنَ الْعُبُوْدِيَّةِ لِمَكَ وَ لَكِنْ اَتَّبَعْتُ هَوَايَ وَ اَزَلَّيْنِي الشَّيْطَانُ بَعِيْدَ الْحُجْبَةِ وَ الْبَيِّنَاتِ اِنْ اَنْتَ تَعِدُّنِي فَبِذُنُوْبِي غَيْرِ ظَالِمٍ اَنْتَ لِي وَ اِنْ تَعْفُ عَنِّي وَ تَرْحَمْنِي فَبِجُودِكَ وَ كَرَمِكَ يَا كَرِيْمَ وَ مِي كُوِيْبِي نِيْز: عَدَوْتُ بِحَوْلِ اللّٰهِ وَ قُوَّتِهِ عَدَوْتُ بِغَيْرِ حَوْلٍ مِّنِّي وَ لَا قُوَّةَ وَ لَكِنْ بِحَوْلِ اللّٰهِ وَ قُوَّتِهِ يَا رَبِّ اَسْأَلُكَ بِرَكَةِ هَذَا الْبَيْتِ وَ بِرَكَةِ اَهْلِهِ وَ اَسْأَلُكَ اَنْ تَرْزُقَنِي رِزْقًا حَلَالًا طَيِّبًا تَسُوْقُهُ اِلَيَّ بِحَوْلِكَ وَ قُوَّتِكَ وَ اَنَا خَائِضٌ [خَائِضٌ فِي عَافِيَّتِكَ وَ شَيْخِ شَهِيْدِ وَ مُحَمَّدِ بْنِ الْمَشْهَدِي اَيْنِ عَمَلِ رَا اَز بَرَايِ صَحْنِ مَسْجِدِ بَعْدِ اَز عَمَلِ سْتُوْنِ چِهَارَمِ ذَكَرِ نَمُودِه اَنْدِ دَر دُو رَكَعْتِ حَمْدِ وَ تُوْحِيْدِ وَ دَر دُو رَكَعْتِ دِيْكَرِ حَمْدِ وَ قَدْرِ كُفْتِه اَنْدِ وَ بَعْدِ اَز سَلَامِ تَسْبِيْحِ زَهْرَا عَلِيْهَا السَّلَامِ وَ دَر حَدِيْثِ مَعْتَبَرِ اَز اَبُو حَمْزِه ثَمَالِي مَنقُولِ اَسْتِ كِه كُفْت: رُوْزِي دَر مَسْجِدِ كُوفِه نَشِسْتِه بُوْدَمِ نَاكَاهِ دِيْدَمِ كِه شَخْصِي اَز دَر كَنْدِه دَاخِلِ شُدِ اَز هَمِه كَسِ خُوشْرُوْتَرِ وَ خُوشْبُوْتَرِ وَ پَاكِ جَا مِه تَرِ وَ عَمَامِه بِه سَرِ بَسْتِه وَ پِيْرَاهَنْ وَ دِرَاعِه پُوْشِيْدِه وَ دُو نَعْلِ عَرَبِي دَر پَايِ مَبَارَكِشِ بُوْدِ بِسُ نَعْلِيْنَ رَا كَنْدِ وَ نَزْدِ سْتُوْنِ هَفْتَمِ اِيَسْتَادِ وَ دِسْتِهَا رَا تَا بَرَابَرِ كُوشِ بَلَنْدِ كَرْدِ وَ تَكْبِيْرِي كُفْتِ كِه جَمِيْعِ مَوْهَايِ بَدَنْ مَن اَز دِهَشْتِ اَن رَاسْتِ اِيَسْتَادِ بِسُ چِهَارِ رَكَعْتِ نَمَازِ كُزَارْدِ وَ رُكُوْعِ وَ سَجُوْدِشِ رَا نِيَكُو بِه عَمَلِ اَوْرَدْ بِسُ اَيْنِ دَعَا رَا خَوَانْد: اِلَهِي اِنْ كُنْتُ قَدْ عَصَيْتُكَ وَ خَوَانْد تَا رَسِيْدِ بِه يَا كَرِيْمَ بِسُ بِه سَجُوْدِ رَفْتِ وَ مَكْرَرِ يَا كَرِيْمَ كُفْتِ اَن قَدْرِ كِه يَكِ نَفْسِ وَ فَا كَنْدِ بِسُ دَر سَجُوْدِ كُفْتِ يَا مَنْ يَقْدِرُ عَلَيَّ حَوَائِجِ السَّائِلِيْنَ وَ خَوَانْد تَا هَفْتَادِ مَرْتَبِه يَا سَيِّدِي كِه دَر اَعْمَالِ سْتُوْنِ هَفْتَمِ ذَكَرِ شُدِ چُوْنِ سَرِ اَز سَجْدِه بَرْدَاشْتِ وَ نِيَكِ مَلَاخِظِه كَرْدَمِ حَضْرَتِ اِمَامِ زَيْنِ الْعَابِدِيْنَ عَلَيْهِ السَّلَامِ بُوْدِ بِسُ دِسْتِهَايِ مَبَارَكِشِ رَا بُوْسِيْدَمِ وَ پَرَسِيْدَمِ كِه اَز بَرَايِ چِه اَمِيْدِيْدِ بِه اَيْنْجَا فَرْمُودِ اَز بَرَايِ اَنچِه كِه دِيْدِي عِنْيِ نَمَازِ دَر مَسْجِدِ كُوفِه وَ دَر رُوَايَتِي كِه دَر ذِيْلِ زِيَارْتِ هَفْتَمِ نَقْلِ كَرْدِيْمِ اَبُو حَمْزِه رَا بَا خُودِ بَرْدِ بِه زِيَارْتِ حَضْرَتِ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلَيْهِ السَّلَامِ

اعمال باب الفرج معروف به مقام نوح عليه السلام

اعمال باب الفرج معروف به مقام نوح عليه السلام

چون از عمل ستون سوم فارغ شدی برو به دکه باب امیر المؤمنین علیه السلام و آن صفه‌ای است که متصل است به دری که از

مسجد به سوی خانه امیر المؤمنین علیه السلام مفتوح می شده پس چهار رکعت نماز کن به حمد و هر سوره که خواستی از قرآن و چون فارغ شدی تسبیح کن پس بگو: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَقْضِ حَاجَتِي يَا اللَّهُ يَا مَنْ لَا يَخِيبُ سَائِلُهُ وَ لَا يَنْفُدُ نَائِلُهُ يَا قَاضِيَ الْحَاجَاتِ يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ يَا رَبَّ الْأَرْضِينَ وَ السَّمَاوَاتِ يَا كَاشِفَ الْكُرْبَاتِ يَا وَاسِعَ الْعَطِيَّاتِ يَا دَافِعَ النِّقَمَاتِ يَا مُبَدِّلَ السَّيِّئَاتِ حَسَنَاتٍ عُدَّ عَلَى بَطُونِكَ وَ فَضْلِكَ وَ إِحْسَانِكَ وَ اسْتَجِبْ دُعَائِي فِيمَا سَأَلْتُكَ وَ طَلَبْتُ مِنْكَ بِحَقِّ نَبِيِّكَ وَ وَصِيِّكَ وَ أَوْلِيَائِكَ الصَّالِحِينَ صفت نماز دیگر در این مقام و آن دو رکعت است همین که فارغ شدی و تسبیح کردی پس بگو: اللَّهُمَّ إِنِّي حَلَلْتُ بِسَاحَتِكَ لِعِلْمِي بِوَحْدَانِيَّتِكَ وَ صِدْقِ مَدَائِنِيَّتِكَ وَ أَنَّهُ لَا قَادِرَ [قَادِرًا] عَلَى قَضَاءِ حَاجَتِي غَيْرَكَ وَ قَدْ عَلِمْتُ يَا رَبُّ أَنَّهُ كُلَّمَا شَاهَدْتُ نِعْمَتَكَ عَلَيَّ اشْتَدَّتْ فَاقْتَبَيْتُ إِلَيْكَ وَ قَدْ طَرَفَنِي يَا رَبُّ مِنْ مُهِمِّ أَمْرِي مَا قَدْ عَرَفْتَهُ لَأَنَّكَ عَالِمٌ غَيْرُ مُعَلَّمٍ وَ أَسْأَلُكَ بِالِاسْمِ الَّذِي وَضَعْتَهُ عَلَى السَّمَاوَاتِ فَأَنْشَقَّتْ وَ عَلَى الْأَرْضِينَ فَانْبَسَطَتْ وَ عَلَى النُّجُومِ فَانْتَشَرَتْ وَ عَلَى الْجِبَالِ فَاسْتَقَرَّتْ وَ أَسْأَلُكَ بِالِاسْمِ الَّذِي جَعَلْتَهُ عِنْدَ مُحَمَّدٍ وَ عِنْدَ الْحَسَنِ وَ عِنْدَ الْحُسَيْنِ وَ عِنْدَ الْأَئِمَّةِ كُلِّهِمْ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَقْضِيَ لِي يَا رَبُّ حَاجَتِي وَ تُبَسِّرَ عَسِيرَهَا وَ تَكْفِينِي مُهِمَّهَا وَ تَفْتِيحَ لِي قَفْلَهَا فَإِنَّ فَعَلْتَ ذَلِكَ فَلَكَ الْحَمْدُ وَ إِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَلَكَ الْحَمْدُ غَيْرَ جَائِرٍ فِي حُكْمِكَ وَ لَا حَائِفٍ فِي عَذَابِكَ پس می گذاری طرف راست رو را بر زمین و می گویی: اللَّهُمَّ إِنَّ يُونُسَ بَنَ مَتَّى عَبْدَكَ وَ نَبِيَّكَ دُعَاكَ فِي بَطْنِ الْحُوتِ فَاسْتَجِبْ لَهُ وَ أَنَا أَدْعُوكَ فَاسْتَجِبْ لِي بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ دَعَا كُنْ بِهِ أَنْجَحَ مِي خَوَاهِي پس طرف چپ را بگذار و بگو: اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَمَرْتَ بِالِدُعَاءِ وَ تَكَفَّلْتَ بِالْإِجَابَةِ وَ أَنَا أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي يَا كَرِيمُ پس پیشانی را بر زمین گذار و بگو: يَا مُعِزُّ كُلِّ ذَلِيلٍ يَا مُبِيدُ كُلِّ غَزِيرٍ تَعَلَّمْ كُرْبَتِي فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ [وَ آلِ مُحَمَّدٍ] وَ فَرِّجْ عَنِّي يَا كَرِيمُ

ذکر نمازی برای حاجت در محل مذکور

و آن چنان است که چهار رکعت نماز می گزاری و چون فارغ شدی و تسبیح گفتی پس بگو: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا مَنْ لَا تَرَاهُ الْعُيُونُ وَ لَا تُحِيطُ بِهِ الظُّنُونُ وَ لَا يَصِفُهُ الْوَاصِفُونَ وَ لَا تُعَيِّرُهُ الْحَوَادِثُ وَ لَا تُفْنِيهِ الدُّهُورُ تَعَلَّمْ مَثَاقِيلَ الْجِبَالِ وَ مَكَايِيلَ الْبِحَارِ وَ وَرَقَ الْأَشْجَارِ وَ رَمْلَ الْفِغَارِ وَ مَا أَضَاءَتْ بِهِ الشَّمْسُ وَ الْقَمَرُ وَ أَظْلَمَ عَلَيْهِ اللَّيْلُ وَ وَضَحَ عَلَيْهِ النَّهَارُ وَ لَا تُؤَارِي مِنْكَ [مِنْهُ سَيِّمَاءُ سَمَاءٍ وَ لَا أَرْضُ أَرْضَا وَ لَا جَبَلٌ مِيَا فِي أَضْلِهِ وَ لَا- بَحْرٌ مِيَا فِي قَعْرِهِ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَجْعَلَ خَيْرَ أَمْرِي آخِرَهُ وَ خَيْرَ أَعْمَالِي خَوَاتِيمَهَا وَ خَيْرَ أَيَّامِي يَوْمَ الْفَلَاحِ إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ مَنْ أَرَادَنِي بِسُوءٍ فَأَرِدْهُ وَ مَنْ كَادَنِي فَكِدْهُ وَ مَنْ بَغَانِي بِهَلَاكِهِ فَأَهْلِكْهُ وَ أَكْفِنِي مِيَا أَهْمَنِي مِمَّنْ دَخَلَ هُمُّهُ عَلَيَّ اللَّهُمَّ أَدْخِلْنِي فِي دِرْعِكَ الْحَصِيَّةِ بَيْنَهُ وَ اسْتِزْنِي بِسِتْرِكَ الْوَاقِي يَا مَنْ يَكْفِي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَ لَا يَكْفِي مِنْهُ شَيْءٌ أَكْفِنِي مِيَا أَهْمَنِي مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ صِدْقِ قَوْلِي وَ فِعْلِي يَا شَفِيقُ يَا رَفِيقُ فَرِّجْ عَنِّي الْمَضْيقَ وَ لَا تُحْمِلْنِي مَا لَا أُطِيقُ اللَّهُمَّ اخْرُشِينِي بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ وَ ارْحَمْنِي بِقُدْرَتِكَ عَلَيَّ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمَ أَنْتَ عَالِمٌ بِحَاجَتِي وَ عَلَيَّ قَضَائِهَا قَدِيرٌ وَ هِيَ لَدَيْكَ يَسِيرٌ وَ أَنَا إِلَيْكَ فَقِيرٌ فَمَنْ بِهَا عَلَيَّ يَا كَرِيمُ إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ پس به سجده می روی و می گویی: إِلَهِي قَدْ عَلِمْتُ حَوَائِجِي فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَقْضِهَا وَ قَدْ أَحْصَيْتُ ذُنُوبِي فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اغْفِرْهَا يَا كَرِيمُ پس بر زمین می گذاری طرف راست رو خود را و می گویی: إِنَّ كُنْتُ بِنَسِ الْعَبِيدُ فَأَنْتَ نِعْمَ الرَّبُّ افْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَ لَا تَفْعَلْ بِي مَا أَنَا أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس بر زمین می گذاری طرف چپ رو خود را و می گویی: اللَّهُمَّ إِنَّ عَظْمَ الذَّنْبِ مِنْ عَيْدِكَ فَلْيَحْسِنِ الْعَفْوُ مِنْ عِنْدِكَ يَا كَرِيمُ پس پیشانی را بر زمین می گذاری و می گویی: ارْحَمْ مَنْ أَسَاءَ وَ اقْتَرَفَ وَ اسْتَكَانَ وَ اعْتَرَفَ مُؤَلَّفٌ كَوَيْدُ كِه: این دعا تا و اغْفِرْهَا يَا كَرِيمُ همان دعایی است که در مزار قدیم در اعمال صحن مسجد سهله در مقام امام زین العابدین علیه السلام نقل

شده

اعمال محراب امیر المؤمنین علیه السلام

پس نماز کن در مکانی که ضربت زدند در آنجا حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را دو رکعت به حمد و سوره و هر گاه که سلام دادی و تسبیح کردی پس بگو: یا مَنْ أَظْهَرَ الْجَمِيلَ وَ سَتَرَ الْقَبِيحَ يَا مَنْ لَمْ يُوَاخِذْ بِالْجَرِيرَةِ وَ لَمْ يَهْتِكِ السُّرَّ وَ السَّرِيرَةَ يَا عَظِيمَ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ يَا صَاحِبَ كُلِّ نَجْوَى يَا مُنْتَهَى كُلِّ شَكْوَى يَا كَرِيمَ الصَّفْحِ يَا عَظِيمَ الرَّجَاءِ يَا سَيِّدِي صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ افْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا كَرِيمَ

مناجات حضرت امیر المؤمنین علیه السلام

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْأَمَانَ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَ لَا بَنُونَ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ وَ أَسْأَلُكَ الْأَمَانَ يَوْمَ يَعِضُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا- وَ أَسْأَلُكَ الْأَمَانَ يَوْمَ يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَ الْأَقْدَامِ وَ أَسْأَلُكَ الْأَمَانَ يَوْمَ لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَ لَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَنْ وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَ أَسْأَلُكَ الْأَمَانَ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعذرتُهُمْ وَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَ لَهُمْ سُوءُ الدَّارِ وَ أَسْأَلُكَ الْأَمَانَ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا وَ الْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ وَ أَسْأَلُكَ الْأَمَانَ يَوْمَ يَفْرُ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ وَ أُمِّهِ وَ أَبِيهِ وَ صَاحِبَتِهِ وَ بَيْنِهِ لِكُلِّ امْرِيءٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ وَ أَسْأَلُكَ الْأَمَانَ يَوْمَ يُوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمَئِذٍ بِبَنِيهِ وَ صَاحِبَتِهِ وَ أَخِيهِ وَ فَصِيحَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ وَ مَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ كَلَّا إِنَّهَا لَأَطَى نَزَاعَةً لِلشَّوَى مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْمَوْلَى وَ أَنَا الْعَبِيدُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الْعَبِيدَ إِلَّا- الْمَوْلَى مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْمَالِكُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْعَزِيزُ وَ أَنَا الدَّلِيلُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الدَّلِيلَ إِلَّا الْعَزِيزُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْخَالِقُ وَ أَنَا الْمَخْلُوقُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الْمَخْلُوقَ إِلَّا الْخَالِقُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْعَظِيمُ وَ أَنَا الْحَقِيرُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الْحَقِيرَ إِلَّا الْعَظِيمُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْقَوِيُّ وَ أَنَا الضَّعِيفُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الضَّعِيفَ إِلَّا الْقَوِيُّ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْغَنِيُّ وَ أَنَا الْفَقِيرُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الْفَقِيرَ إِلَّا- الْغَنِيُّ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْمُعْطَى وَ أَنَا السَّائِلُ وَ هَلْ يَرْحَمُ السَّائِلَ إِلَّا الْمُعْطَى مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْحَيُّ وَ أَنَا الْمَيِّتُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الْمَيِّتَ إِلَّا الْحَيُّ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْبَاقِي وَ أَنَا الْفَانِي وَ هَلْ يَرْحَمُ الْفَانِي إِلَّا الْبَاقِي مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الدَّائِمُ وَ أَنَا الزَّائِلُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الزَّائِلَ إِلَّا الدَّائِمُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الرَّازِقُ وَ أَنَا الْمَرْزُوقُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الْمَرْزُوقَ إِلَّا- الرَّازِقُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْجَوَادُ وَ أَنَا الْبَخِيلُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الْبَخِيلَ إِلَّا الْجَوَادُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْمُعَافِي وَ أَنَا الْمُتَبَتَّلِي وَ هَلْ يَرْحَمُ الْمُتَبَتَّلِي إِلَّا الْمُعَافِي مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْكَبِيرُ وَ أَنَا الصَّغِيرُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الصَّغِيرَ إِلَّا الْكَبِيرُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْهَادِي وَ أَنَا الضَّالُّ وَ هَلْ يَرْحَمُ الضَّالَّ إِلَّا الْهَادِي مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الرَّحْمَنُ وَ أَنَا الْمَرْحُومُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الْمَرْحُومَ إِلَّا الرَّحْمَنُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ السُّلْطَانُ وَ أَنَا الْمُمْتَحَنُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الْمُمْتَحَنَ إِلَّا السُّلْطَانُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الدَّلِيلُ وَ أَنَا الْمُنْتَحَيُّ وَ هَلْ يَرْحَمُ الْمُنْتَحَيَّ إِلَّا الدَّلِيلُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْعُفُورُ وَ أَنَا الْمَذْنِبُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الْمَذْنِبَ إِلَّا الْعُفُورُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْغَالِبُ وَ أَنَا الْمَغْلُوبُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الْمَغْلُوبَ إِلَّا- الْغَالِبُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الرَّبُّ وَ أَنَا الْمَرْبُوبُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الْمَرْبُوبَ إِلَّا- الرَّبُّ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْمُتَكَبِّرُ وَ أَنَا الْخَاشِعُ وَ هَلْ يَرْحَمُ الْخَاشِعَ إِلَّا الْمُتَكَبِّرُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ ارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ وَ ارْضَ عَنِّي بِجُودِكَ وَ كَرَمِكَ وَ فَضْلِكَ يَا ذَا الْجُودِ وَ الْإِحْسَانِ وَ الطُّوْلِ وَ الْإِمْتِنَانِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ مؤلف گوید که: سید بن طاووس بعد از این مناجات دعایی طولانی از آن حضرت نقل کرده مسمی به دعای امان مقام را گنجایش ذکر آن نیست و می‌خوانی نیز در این مقام شریف دعایی را که در مسجد زید ذکر می‌کنیم ان شاء الله و بدان که ما در هدیه الزائرین اشاره کردیم به اختلاف در محرابی که محل ضربت خوردن امیر المؤمنین علیه السلام است که آیا همین محراب معروف است یا آن محراب متروک و گفتیم که نهایت احتیاط در آن است که اعمال محراب را در هر دو جا بکنند یا گاهی در معروف و گاهی در متروک

اعمال دکه حضرت صادق علیه السلام

پس برو به سوی مقام حضرت صادق علیه السلام و آن واقع است در نزدیکی مسلم بن عقیل رضوان الله علیه و آنجا دو رکعت نماز کن و چون سلام دادی و تسبیح نمودی پس بگو: یا صَانِعُ كُلِّ مَصْنُوعٍ وَ یا جَابِرَ كُلِّ كَسِيرٍ وَ یا حَاضِرَ كُلِّ مَلَأٍ وَ یا شَاهِدَ كُلِّ نَجْوَى وَ یا عَالِمَ كُلِّ حَفِيئَةٍ وَ یا شَاهِدًا [شَاهِدًا] غَيْرَ غَائِبٍ وَ یا غَالِبًا [غَالِبٌ غَيْرٌ مَغْلُوبٌ وَ یا قَرِيبًا [قَرِيبٌ غَيْرٌ بَعِيدٌ وَ یا مُؤْنِسَ كُلِّ وَحِيدٍ وَ یا حَيًّا حِينَ لَا- حَيٍّ غَيْرُهُ وَ یا مُحِبِّي الْمَوْتَى وَ مُمِيتَ الْأَحْيَاءِ الْقَائِمَ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ پس بخوان هر چه خواهی مؤلف گوید که ما در پیش از این گفتیم و در اینجا نیز می‌گوییم که در مزار قدیم و مشهور بین مردم در ترتیب اعمال مسجد آن است که بعد از این مقام به جا می‌آورند اعمال دکه الفضا و بیت الطشت را که ما موافق مصباح الزائر و بحار و دیگران بعد از اعمال ستون چهارم نقل کردیم پس اگر خواستی به نحو مشهور عمل نمایی رجوع کن به آنجا و اعمال این دو مقام را به جا آور این شاء الله تعالی

ذکر نمازی برای حاجت در جامع کوفه

از حضرت صادق علیه السلام روایت است که: کسی که دو رکعت نماز گزارد در مسجد کوفه بخواند در هر رکعت حمد و دو قُلْ أَعُوذُ و سوره اخلاص و کافرون و نصر و قدر و سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى و چون سلام دهد تسبیح زهرا علیه السلام بگوید پس بطلبد از خدا هر حاجتی که بخواهد خدا حاجتش را برآورده و دعایش را مستجاب خواهد فرمود مؤلف گوید که: این ترتیب در سوره‌ها موافق روایت سید بن طاووس است در مصباح و در روایت شیخ طوسی در امالی سوره قدر بعد از سَبِّحِ اسْمَ است و شاید ترتیب در آنها لازم نباشد همین قدر باید بعد از حمد این هفت سوره را خواند و الله العالم

زیارت جناب مسلم بن عقیل

قَدَسَ اللَّهُ رُوحَهُ وَ نَوَّرَ ضَرِيحَهُ چون از اعمال مسجد کوفه فارغ شدی برو به سوی قبر مسلم بن عقیل رضوان الله علیه و بایست نزد او و بگو: الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمَلِكِ الْحَقِّ الْمُبِينِ الْمُتَّصِغِرِ لِعَظَمَتِهِ جَبَابِرَةُ الطَّاعِينَ الْمُعْتَرِفِ بِرُبُوبِيَّتِهِ جَمِيعِ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِينَ الْمُقَرَّرِ بِتَوْحِيدِهِ سَائِرِ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ وَ صَدَّقَ اللَّهُ عَلَى سَيِّدِ الْأَنَامِ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ الْكِرَامِ صَلَاةً تَقَرُّ بِهَا أَعْيُنُهُمْ وَ يَزْعَمُ بِهَا أَنْفُ سَائِرِهِمْ مِنَ الْجَنِّ وَ الْبَنَاتِ أَجْمَعِينَ سَلَامٌ اللَّهُ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَ سَلَامٌ مَلَائِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ وَ أَنْبِيَائِهِ الْمُرْسَلِينَ وَ أئِمَّتِهِ الْمُنتَحَبِينَ وَ عِبَادِهِ الصَّالِحِينَ وَ جَمِيعِ الشُّهَدَاءِ وَ الصَّادِقِينَ وَ الزَّكَاةِ الطَّيِّبَاتِ فِيمَا تَعْتَدِي وَ تَرُوحُ عَلَيْكَ يَا مُسْلِمَ بْنَ عَقِيلِ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَ آتَيْتَ الزَّكَاةَ وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ جَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَ قُتِلْتَ عَلَى مَنَاجِدِ الْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِهِ حَتَّى لَقِيَ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ وَ هُوَ عِنْدَكَ رَاضٍ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ وَفَيْتَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَ بَدَلْتَ نَفْسَكَ فِي نُصْرَةِ حُجَّجِ اللَّهِ وَ ابْنِ حُجَّتِهِ حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ أَشْهَدُ لَكَ بِالتَّسْلِيمِ وَ الْوَفَاءِ وَ النَّصِيحَةِ لِخَلْفِ النَّبِيِّ الْمُرْسَلِ وَ السَّبْطِ الْمُنتَجَبِ وَ الدَّلِيلِ الْعَالِمِ وَ الْوَصِيِّ الْمُبْلَغِ وَ الْمَظْلُومِ الْمُهْتَضَمِ فَجَزَاكَ اللَّهُ عَنْ رَسُولِهِ وَ عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ عَنْ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ أَفْضَلَ الْجَزَاءِ بِمَا صَبَرْتَ وَ اخْتَسَبْتَ وَ أَعْنَتَ فِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ أَمَرَ بِقَتْلِكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ظَلَمَكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ افْتَرَى عَلَيْكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ جَهَلَ حَقَّكَ وَ اسْتَحَفَّ بِحُرْمَتِكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ بَايَعَكَ وَ غَشَّكَ وَ خَدَلَكَ وَ أَسْلَمَكَ وَ مَنْ أَلْبَسَكَ وَ لَمْ يُعِنِكَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ النَّارَ مَثْوَاهُمْ وَ بَسَّ الْوَرْدُ الْمَوْرُودُ أَشْهَدُ أَنَّكَ قُتِلْتَ مَظْلُومًا وَ أَنَّ اللَّهَ مُنْجِرٌ لَكُمْ مَيَّا وَ عَدَدُكُمْ جِثَّتْكَ زَائِرًا عَارِفًا بِحَقِّكُمْ مَسِيئًا لَكُمْ تَابِعًا لِسَيِّئَتِكُمْ وَ نُصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ وَ هُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَا مَعَ عَدُوِّكُمْ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَ عَلَى أَرْوَاجِكُمْ وَ أَجْسَادِكُمْ وَ شَاهِدِكُمْ وَ غَائِبِكُمْ وَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ قُتِلَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلْتُمْ بِالْأَيْدِي وَ الْأَلْسُنِ وَ فِي مَازٍ كَبِيرٍ

کلمات را بمنزله اذن دخول قرار داده و گفته پس داخل شو و بچسبان خود را به قبر و به روایت سابقه است که اشاره کن به ضریح آن جناب و بگو: السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا الْعَبِيدُ الصَّالِحُ الْمُطِيعُ لِلَّهِ وَ لِرَسُولِهِ وَ لِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ السَّلَامُ [سَلَامُهُ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اضْطَفَى مُحَمَّدٌ وَ آلِهِ وَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ وَ مَغْفِرَتُهُ وَ عَلَى رُوحِكَ وَ بَدَنِكَ أَشْهَدُ أَنَّكَ مَضَيْتَ عَلَى مَا مَضَى عَلَيْهِ [بِهِ الْبُدْرِيُّونَ الْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الْمُبَالِغُونَ فِي جِهَادِ أَعْدَائِهِ وَ نُصَيْرِهِ أَوْلِيَائِهِ فَجَزَاكَ اللَّهُ أَفْضَلَ الْجَزَاءِ وَ أَكْثَرَ الْجَزَاءِ وَ أَوْفَرَ جَزَاءٍ أَحَدٍ مَمَّنْ وَفَى بِنِعْتِهِ وَ اسْتِجَابَ لَهُ دَعْوَتَهُ وَ أَطَاعَ وَ لَاءَهُ أَمْرَهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَالِغْتَ فِي النَّصِيحَةِ وَ أَعْطَيْتَ غَايَةَ الْمَجْهُودِ حَتَّى بَعَثَكَ اللَّهُ فِي الشُّهَدَاءِ وَ جَعَلَ رُوحَكَ مَعَ أَرْوَاحِ السُّعَدَاءِ وَ أَعْطَاكَ مِنْ جَنَانِهِ أَفْسَحَهَا مَنَزِلًا وَ أَفْضَلَهَا غُرْفًا وَ رَفَعَ ذِكْرَكَ فِي الْعَالَمِينَ وَ حَشَرَكَ مَعَ النَّبِيِّينَ وَ الصُّدُقِيِّينَ وَ الشُّهَدَاءِ وَ الصَّالِحِينَ وَ حَسَنَ أَوْلِيَاكَ رَفِيقًا أَشْهَدُ أَنَّكَ لَمْ تَهِنْ وَ لَمْ تَنْكُلْ وَ أَنَّكَ قَدْ مَضَيْتَ عَلَى بَصِيرَةٍ مِنْ أَمْرِكَ مُقْتَدِيًا بِالصَّالِحِينَ وَ مُتَّبِعًا لِلنَّبِيِّينَ فَجَمَعَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَ بَيْنَكَ وَ بَيْنَ رَسُولِهِ وَ أَوْلِيَائِهِ فِي مَنَازِلِ الْمُخْبِتِينَ فَإِنَّهُ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ پس نماز کن دو رکعت در طرف سر و آن را هدیه آن جناب کن پس بگو: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ لَا تَدْعَ لِي ذَنْبًا وَ اَيْنَ هَمَانِ دَعَايِي اسْتِ كَهْ دَرِ حَرَمِ حَضْرَتِ عَبَّاسِ عَلَيْهِ السَّلَامُ خَوَانْدَه مِي شُود وَ بِيَايِدِ ذَكَرْشِ وَ اِگَرِ خَوَاسْتِي وَ دَعَايِ كُنِي جَنَابِ مُسْلِمِ رَا بَخَوَانِ هَمَانِ دَعَايِي كَهْ دَرِ زِيَارَتِ جَنَابِ عَبَّاسِ عَلَيْهِ السَّلَامُ ذَكَرْ مِي شُود

زیارت هانی بن عروه

رحمة الله و رضوانه عليه می ایستی در نزد قبر او و سلام می کنی به رسول خدا صلی الله علیه و آله و می گویی: سَلَامُ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَ صَلَوَاتُهُ عَلَيْكَ يَا هَانِي بْنَ عُرْوَةَ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْعَبِيدُ الصَّالِحُ النَّاصِحُ لِلَّهِ وَ لِرَسُولِهِ وَ لِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ أَشْهَدُ أَنَّكَ قُتِلْتَ مَظْلُومًا فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ وَ اسْتَحَلَّ دَمَكَ وَ حَشَا قُبُورَهُمْ نَارًا أَشْهَدُ أَنَّكَ لَقِيتَ اللَّهَ وَ هُوَ رَاضٍ عَنْكَ بِمَا فَعَلْتَ وَ نَصِيحَتَ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ دَرَجَةَ الشُّهَدَاءِ وَ جَعَلَ رُوحَكَ مَعَ أَرْوَاحِ السُّعَدَاءِ بِمَا نَصِيحْتَ لِلَّهِ وَ لِرَسُولِهِ مُجْتَهِدًا وَ بَدَلْتَ نَفْسَكَ فِي ذَاتِ اللَّهِ وَ مَرْضَاتِهِ فَرَحِمَكَ اللَّهُ وَ رَضِيَ عَنْكَ وَ حَشَرَكَ مَعَ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ وَ جَمَعَنَا وَ إِيَّاكُمْ [إِيَّاكَ مَعَهُمْ فِي دَارِ النَّعِيمِ وَ سَلَامٌ عَلَيْكَ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ پس دو رکعت نماز کن و هدیه کن آن را به روح هانی و دعا کن از برای خود به آنچه می خواهی و وداع کن او را به آنچه در وداع مسلم می گفتی

فصل ششم: در فضیلت و اعمال مسجد سهله و اعمال مسجد زید و صعصعه

اشاره

بدان که بعد از مسجد کبیر کوفه مسجدی به فضیلت مسجد سهله در آن عرصه نیست و آن خانه حضرت ادریس علیه السلام و حضرت ابراهیم علیه السلام و محل ورود حضرت خضر علیه السلام و مسکن آن حضرت است و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که به ابو بصیر فرمود ای ابو محمد گویا من می بینم حضرت صاحب الامر علیه السلام در مسجد سهله فرود آید با اهل و عیالش و منزل آن حضرت باشد و حق تعالی هیچ پیغمبری نفرستاده است مگر آنکه در آن مسجد نماز کرده است و هر که در آن مسجد اقامت نماید چنان است که در خیمه رسول خدا صلی الله علیه و آله اقامت نموده است و هیچ مرد و زن مؤمنی نیست مگر آنکه دلش مایل است به سوی آن مسجد و در آن مسجد سنگی است که در آن صورت هر پیغمبری هست و هیچکس با نیت صادقه نماز و دعا نمی کند در آن مسجد مگر آنکه برمی گردد با حاجت برآمده شده و هیچکس در آن مسجد امان نمی طلبد مگر آنکه امان می یابد از هر چه که می ترسد گفتم فضیلت این است که از برای این مسجد است حضرت فرمود زیادتیر بگویم از برای آنکه عرض کردم بلی فرمود که آن از جمله بقعه‌هایی است که خدا دوست می دارد که او را در آنها بخوانند و هیچ شب و روزی نیست

مگر آنکه ملائکه می آیند به زیارت آن مسجد و عبادت می کنند خدا را در آن پس فرمود که اگر من نزدیک می بودم به شما همه نماز را در آن مسجد می کردم پس فرمود ای ابا محمد آنچه وصف نکردم از فضیلت این مسجد بیشتر از آن است که گفتم من عرض کردم فدایت شوم حضرت قائم علیه السلام همیشه در آن مسجد خواهد بود فرمود بلی الخ و اما

اعمال مسجد سهله

پس دو رکعت نماز میان شام و خفتن سنت است از حضرت صادق علیه السلام مروی است که هر غمناکی که چنین کند و دعا کند حق تعالی غمش را زایل کند و از بعض کتب مزاریه نقل شده که چون خواستی داخل مسجد شوی بایست نزد در و بگو: بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ مِنَ اللَّهِ وَ إِلَى اللَّهِ وَ مَا شَاءَ اللَّهُ وَ خَيْرُ الْأَسْمَاءِ لِلَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ عُمَّارِ مَسَاجِدِكَ وَ بِيُوتِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَقْدَمُهُمْ بَيْنَ يَدَيِ حَوَائِجِي فَاجْعَلْنِي اللَّهُمَّ بِهِمْ عِنْدَكَ وَ جِهَا فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ صِلَاتِي بِهِمْ مَقْبُولَةً وَ ذَنْبِي بِهِمْ مَغْفُورًا وَ رِزْقِي بِهِمْ مَبْسُوطًا وَ دُعَائِي بِهِمْ مُسْتَجَابًا وَ حَوَائِجِي بِهِمْ مَفْضِيَّةً وَ انْظُرْ إِلَيَّ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ نَظْرَةً رَحِيمَةً أَسْتَوْجِبُ بِهَا الْكِرَامَةَ عِنْدَكَ ثُمَّ لَا تَصْرِفْهُ عَنِّي أَبَدًا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَ الْأَبْصَارِ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ وَ دِينَ نَبِيِّكَ وَ وَلِيِّكَ وَ لَا تَرِغْ قَلْبِي بَعِيدٍ إِذْ هَدَيْتَنِي وَ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ اللَّهُمَّ إِلَيْكَ تَوَجَّهْتُ وَ مَرْضَاتِكَ طَلَبْتُ وَ ثَوَابِكَ ابْتَغَيْتُ وَ بِكَ آمَنْتُ وَ عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ اللَّهُمَّ فَأَقْبِلْ بِوَجْهِكَ إِلَيَّ وَ أَقْبِلْ بِوَجْهِهِ إِلَيْكَ پس بخوان آیه الکرسی و معوذتین را و تسیح کن خدا را هفت مرتبه و تحمید کن هفت مرتبه و تهلیل بگو: هفت مرتبه و تکبیر بگو: هفت مرتبه یعنی هر یک از سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ را هفت مرتبه بگو: پس بگو: اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا هَدَيْتَنِي وَ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا فَضَّلْتَنِي وَ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا شَرَّفْتَنِي وَ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى كُلِّ بَلَاءٍ حَسَنٍ ابْتَلَيْتَنِي اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ صَلَاتِي وَ دُعَائِي وَ طَهِّرْ قَلْبِي وَ اشْرَحْ لِي صَدْرِي وَ تَبَّ عَلَى إِنَّكَ أَنْتَ الثَّوَابُ الرَّحِيمُ و سید بن طاووس فرموده که چون اراده کردی که به مسجد سهله روی پس ما بین مغرب و عشا در شب چهارشنبه وارد آن مسجد شو که افضل اوقات دیگر است پس همان که وارد شدی نماز مغرب و نافله اش را به جا آور پس برخیز دو رکعت نماز تحیت مسجد کن قربه‌ای به الله و چون فارغ شدی دستها را به سمت آسمان بلند کن و بگو: أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُبْدِي الْخَلْقِ وَ مُعِيدُهُمْ وَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَالِقُ الْخَلْقِ وَ رَازِقُهُمْ وَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْقَابِضُ الْبَاسِطُ وَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُدَبِّرُ الْأُمُورِ وَ يَاعِثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ أَنْتَ وَارِثُ الْأَرْضِ وَ مَنْ عَلَيْهَا أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَحْزُونِ الْمَكُونِ الْحَيِّ الْقَيُّومِ وَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَالِمُ السِّرِّ وَ أَخْفَى أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي إِذَا دُعِيَتَ بِهِ أَجَبْتَ وَ إِذَا سُئِلْتَ بِهِ أُعْطِيَ وَ أَسْأَلُكَ بِحَقِّكَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ وَ بِحَقِّهِمُ الَّذِي أَوْجَبْتَهُ عَلَى نَفْسِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَقْضِيَ لِي حَاجَتِي السَّاعَةَ السَّاعَةَ يَا سَامِعَ الدُّعَاءِ يَا سَيِّدَاةَ يَا مَوْلَاةَ يَا غِيَاثَا أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ أَوْ اسْمًا تَأَثَّرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُعَجِّلَ فَرَجَنَا السَّاعَةَ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَ الْأَبْصَارِ يَا سَمِيعَ الدُّعَاءِ پس به سجده برو و خشوع کن و بخوان خدا را به جهت هر چه که می خواهی پس نماز می گذاری در گوشه‌ای که طرف مغرب و شمال است دو رکعت و آن موضع خانه حضرت ابراهیم خلیل علیه السلام است که از آنجا به جنگ عمالقه رفت و چون از نماز فارغ شدی تسیح بکن و پس از آن بگو: اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذِهِ الْبُقْعَةِ الشَّرِيفَةِ وَ بِحَقِّ مَنْ تَعَبَّدَ لَكَ فِيهَا قَدْ عَلِمْتَ حَوَائِجِي فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَفْضِلْهَا وَ قَدْ أَحْصَيْتُ ذُنُوبِي فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْهَا اللَّهُمَّ أَحْسِنِي مَا [إِذَا] كَانَتْ الْحَيَاةَ خَيْرًا لِي وَ أَمْنِي [تَوَفَّنِي] إِذَا كَانَتْ الْوَفَاةَ خَيْرًا لِي عَلَى مَوْلَاةٍ أَوْلِيَائِكَ وَ مُعَادَاةٍ أَعْدَائِكَ وَ أَفْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس نماز می گذاری در گوشه‌ای دیگر که در سمت مغرب و قبله است دو رکعت و دستها را بلند می کنی و می گویی: اللَّهُمَّ إِنِّي صَلَّيْتُ هَذِهِ الصَّلَاةَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِكَ وَ طَلَبِ نَائِلِكَ وَ رَجَاءِ رِفْدِكَ وَ جَوَائِزِكَ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ تَقَبَّلْهَا مِنِّي بِأَحْسَنِ قَبُولٍ وَ بَلِّغْنِي بِرَحْمَتِكَ الْمَيَامُوتَ وَ أَفْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس به سجده برو و بگذار دو طرف

صورت را بر خاک پس برو به گوشه‌ای که در طرف مشرق است و دو رکعت نماز گزار و دستها را بگشا و بگو: اللَّهُمَّ إِنْ كَانَتْ الذُّنُوبُ وَالْخَطَايَا قَدْ أَخْلَقَتْ وَجْهِي عِنْدَكَ فَلَمْ تَرْفَعْ لِي إِلَيْكَ صَوْتًا وَلَمْ تَسْتَجِبْ لِي دَعْوَةً فَإِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَ يَا اللَّهُ فَإِنَّهُ لَيْسَ مِنْكَ أَحَدٌ وَآتَوْسَلُ إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُقْبَلَ إِلَيَّ [عَلَيَّ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَ تُقْبَلَ بِوَجْهِهِ [إِلَيْكَ وَ لَا- تُخَيِّبْنِي حِينَ أَدْعُوكَ وَ لَا- تَحْرِمْنِي حِينَ أَرْجُوكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ مؤلف گوید که: از بعض کتب مزاریه غیر معروفه نقل شده که بعد از آن می‌روی به گوشه‌ای دیگر که در طرف مشرق واقع شده و دو رکعت نماز گزار در آنجا و بگو: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا اللَّهُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ خَيْرَ عُمْرِي آخِرَهُ وَ خَيْرَ أَعْمَالِي خَوَاتِيمَهَا وَ خَيْرَ أَيَّامِي يَوْمَ الْفَاكِ فِيهِ إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ دُعَائِي وَ اسْمَعْ نَجْوَايَ يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ يَا قَادِرُ يَا قَاهِرُ يَا حَيُّ لَا يَمُوتُ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي بَيْنِي وَ بَيْنَكَ وَ لَا- تَفْضَحْنِي عَلَيَّ رُءُوسِ الْأَشْهَادِ وَ احْرُسْ نِي بِعَيْتِكَ الَّتِي لَا- تَنَامُ وَ ارْحَمْنِي بِقُدْرَتِكَ عَلَيَّ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ پس نماز می‌گزارای در خانه‌ای که در وسط مسجد است دو رکعت و می‌گویی: يَا [مَنْ هُوَ] أَقْرَبُ إِلَيَّ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ يَا فَعَالًا لِمَا يُرِيدُ يَا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَ قَلْبِهِ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ حِلِّ بَيْنَنَا وَ بَيْنَ مَنْ يُؤْذِينَا بِحَوْلِكَ وَ قَوَّتِكَ يَا كَافِيَا [يَا كَافِيَا] مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَ لَا يَكْفِي مِنْهُ شَيْءٌ أَكْفِنَا اللَّهُمَّ مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس بگذار دو طرف روی خود را بر خاک مؤلف گوید که: این مکان شریف در این زمان معروف است به مقام امام زین العابدین علیه السلام و در مزار قدیم نقل کرده که بعد از دو رکعت نماز در این مقام بخواند دعای اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا مَنْ لَا تَرَاهُ الْعُيُونُ الْخ وَ این دعا در اعمال ده که باب امیر المؤمنین علیه السلام در مسجد کوفه ذکر شد به آنجا رجوع شود ص ۳۹۷ و در نزدیک همین مکان بقعه‌ای است معروف به مقام مهدی علیه السلام مناسب است زیارت آن حضرت در آن محل شریف و از بعض کتب مزاریه نقل شده که شایسته است زیارت کنند آن حضرت را در این محل در حالی که ایستاده باشند به این زیارت سَلَامُ اللَّهِ الْكَامِلُ التَّامُّ الشَّامِلُ ... الخ و این همان استغاثه‌ای است که ما در فصل هفتم از باب اول از کلم طیب نقل کردیم دیگر تکرار نکنیم و سید بن طاووس آن را یکی از زیارات سرداب مقدس شمرده بعد از دو رکعت نماز

ذکر نماز و دعا در مسجد زید رحمه الله

پس می‌روی به مسجد زید که نزدیک مسجد سهله است و دو رکعت نماز در آن می‌گزارای و دستها را می‌گشایی و می‌گویی: إِلَهِي قَدْ مَدَّ إِلَيْكَ الْخَاطِئُ الْمَذْنُوبُ يَدَيْهِ بِحُسْنِ ظَنِّهِ بِكَ إِلَهِي قَدْ جَلَسَ الْمَسِيءُ بَيْنَ يَدَيْكَ مُقِرًّا لَكَ بِشَوْءِ عَمَلِهِ وَ رَاجِيًا مِنْكَ الصَّفْحَ عَنْ زَلَلِهِ إِلَهِي قَدْ رَفَعَ إِلَيْكَ الظَّالِمُ كَفَيْهِ رَاجِيًا لِمَا لَمَدَيْكَ فَلَا تُخَيِّبُهُ بِرَحْمَتِكَ مِنْ فَضْلِكَ إِلَهِي قَدْ جَنَّا الْعَانِدَ إِلَى الْمَعَاصِي بَيْنَ يَدَيْكَ خَائِفًا مِنْ يَوْمٍ تَجْتَنُو فِيهِ الْخَلَائِقُ بَيْنَ يَدَيْكَ إِلَهِي جَاءَكَ الْعَبْدُ الْخَاطِئُ فِرْعَا مُشْفِقًا وَ رَفَعَ إِلَيْكَ طَرْفَهُ حَذِرًا رَاجِيًا وَ فَاضَتْ عَبْرَتُهُ مُسْتَعْفِرًا نَادِمًا وَ عَزَّتْكَ وَ جَلَالُكَ مَا أَرَدْتُ بِمَعْصِيَتِي مُخَالَفَتَكَ وَ مَا عَصَيْتُكَ إِذْ عَصَيْتُكَ وَ أَنَا بِكَ جَاهِلٌ وَ لَا لِعُقُوبَتِكَ مُتَعَرِّضٌ وَ لَا- لِنَظْرِكَ مُسْتَيْخَفٌ وَ لَكِنْ سِرْوَلْتُ لِي نَفْسِي وَ أَعْيَانِي عَلَيَّ ذَلَاكَ شَقَوْتِي وَ عَزْرِي سَتْرَكَ الْمُرْخَى عَلَيَّ فَمَنْ أَلَمَانَ مِنْ عَذَابِكَ مَنْ يَسْتَنْقِذُنِي وَ بِحَبْلِ مَنْ أَعْتَصِمُ إِنْ قَطَعْتَ حَبْلَكَ عَنِّي يَا سَوَاتَاةَ عَدَاةٍ مِنَ الْوُقُوفِ [الْمَوْقِفِ بَيْنَ يَدَيْكَ إِذَا قِيلَ لِلْمُخْفِينَ جُورُوا وَ لِلْمُتَقَلِّينَ حُطُّوا أَمَعَ الْمُخْفِينَ أَجُوزُ أَمْ مَعَ الْمُتَقَلِّينَ أَحْطُ وَيَلِي كُلَّمَا كَبُرَ سِتِّي كَثُرَتْ ذُنُوبِي وَيَلِي كُلَّمَا طَالَ عُمْرِي كَثُرَتْ مَعَاصِي فَكَمْ أَتُوبُ وَ كَمْ أَعُودُ أَمَا أَنْ لِي أَنْ أَسْتَحْيِي مِنْ رَبِّي اللَّهُمَّ فَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ اغْفِرْ لِي وَ ارْحَمْنِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ خَيْرَ الْغَافِرِينَ پس گریه کن و صورت به خاک گذار و بگو: ارْحَمْ مَنْ أَسَاءَ وَ اقْتَرَفَ وَ اسْتَبْكَانَ وَ اعْتَرَفَ پس بگذار طرف راست رو را و بگو: إِنْ كُنْتُ بِسُّسِّ الْعَبِيدِ فَأَنْتَ نِعْمَ الرَّبُّ پس بگذار طرف چپ را و بگو: عَظَّمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسُنِ الْعَفْوُ مِنْ عِنْدِكَ يَا كَرِيمُ پس برگرد به حال سجود و بگو: الْعَفْوُ الْعَفْوُ صد مرتبه مؤلف گوید که: این مسجد از مساجد شریفه کوفه است و منسوب است به زید بن صوحان که از بزرگان اصحاب امیر المؤمنین علیه السلام و از ابدال بشمار می‌رفته و در جنگ جمل در یاری آن

حضرت شهید شده و این دعا که ذکر شد دعای او بوده که در نماز شب می خوانده

مسجد صعصعه

و در نزدیکی مسجد او مسجد برادرش صعصعه بن صوحان است که او نیز از اصحاب امیر المؤمنین علیه السلام و از عارفین به حق آن جناب و از بزرگان اهل ایمان است و چندان فصیح و بلیغ بوده که امیر المؤمنین علیه السلام او را خطیب شحشح گفته و به مهارت در خطب و فصاحت در لسان او را ثنا فرموده و هم او را به قلت مئونه و کثرت معونه مدح نموده و در شبی که آن حضرت از دنیا رحلت فرمود و فرزندان آن جناب جنازه نازینش را از کوفه به نجف حمل نمودند صعصعه از جمله مشیعین بود و چون از کار دفن آن حضرت فارغ شدند صعصعه نزد قبر مقدس ایستاد و مثنی از خاک برگرفت و بر سر خود ریخت و گفت: پدر و مادرم فدای تو باد یا امیر المؤمنین گوارا باد ترا کرامتهای خدای ابو الحسن به تحقیق که مولد تو پاکیزه بود و صبر تو قوی و جهاد تو عظیم بود و به آنچه آرزو داشتی رسیدی و تجارت سودمند کردی و به نزد پروردگار خود رفتی و از این نوع کلمات بسیار گفت و گریه کرد گریه سختی و به گریه در آورد سایرین را و در حقیقت سر قبر آن حضرت مجلس روضه شد که در آن شب منعقد گردید و صعصعه بمنزله روضه خوان بود و مستمعین جناب امام حسن و امام حسین علیهما السلام و محمد بن الحنفیه و ابو الفضل العباس و سایر فرزندان و بستگان آن حضرت و چون این کلمات به پایان رسید روی به جانب امام حسن و امام حسین علیهما السلام و سایر آقازادگان کردند و ایشان را تعزیت و تسلیت گفتند پس جملگی به کوفه مراجعت نمودند و بالجمله مسجد صعصعه از مساجد شریفه کوفه است و جماعتی امام زمان صلوات الله علیه را در ماه رجب در آن مسجد مبارک مشاهده کرده اند که دو رکعت نماز کرده و این دعا را خوانده: اللَّهُمَّ يَا ذَا الْمَنَنِ السَّابِعِ وَالْآلَاءِ الْوَاوِعِ الدُّعَاءِ وَظَاهِرِ عَمَلِ آن حضرت آن است که این دعا مخصوص این مسجد شریف و از اعمال او است نظیر دعاهای مسجد سهله و زید لکن چون در ماه رجب بوده که آن حضرت این دعا را خوانده اند احتمال داده شده که شاید این دعا از دعاهای ایام رجب باشد و لهذا در کتب علما در اعمال ماه رجب نیز ذکر شده و ما نیز چون آن دعا را در اعمال رجب ذکر کرده بودیم به همان اکتفا کردیم به تکرار نپرداختیم طالبین به آنجا رجوع کنند
إِنْ شَاءَ اللَّهُ

فصل هفتم در فضیلت زیارت حضرت ابو عبد الله الحسين صلوات الله علیه

اشاره

و آدابی که زائر آن جناب باید مراعات آنها را نماید در طریق زیارت و در آن حرم مطهر و کیفیت زیارت آن حضرت و در آن سه مقصد است

مقصد اول در فضیلت زیارت آن حضرت است

بدان که فضیلت زیارت امام حسین علیه السلام از حیظه بیان بیرون است و در اخبار بسیار وارد شده که معادل حج و عمره و جهاد بلکه بالاتر و افضل است به درجات و باعث مغفرت و خفت حساب و رفع درجات و اجابت دعوات و موجب طول عمر و حفظ بدن و مال و زیادتی روزی و برآمدن حاجات و رفع هموم و کربات است و ترک آن سبب نقصان دین و ایمان و ترک حق بزرگی از حقوق پیغمبر صلی الله علیه و آله است و کمتر ثوابی که به زائر آن قبر شریف رسد آن است که گناهانش آمرزیده شود و آنکه حق تعالی جان و مالش را حفظ کند تا او را به اهل خود برگرداند و چون روز قیامت شود حق تعالی او را حافظتر خواهد بود از دنیا

و در روایات بسیار است که زیارت آن حضرت غم را زایل می‌کند و شدت جان‌کندن و هول قبر را برطرف می‌کند و آنکه هر مالی که در راه زیارت آن حضرت خرج شود حساب می‌شود برای او هر دره‌می به هزار دره‌م بلکه به ده هزار دره‌م و چون رو به قبر آن حضرت برود چهار هزار ملک استقبال او می‌کنند و چون برمی‌گردد مشایعت او می‌نمایند و آنکه پیغمبران و اوصیای ایشان و ائمه معصومین و ملائکه سلام الله علیهم أجمعین به زیارت آن حضرت می‌آیند و دعا برای زوار آن حضرت می‌کنند و ایشان را بشارت‌ها می‌دهند و حق تعالی نظر رحمت می‌فرماید به سوی زائرین امام حسین علیه السلام بیش از اهل عرفات و آنکه هر کسی در روز قیامت آرزو می‌کند که کاش زوار آن حضرت بود از بس که مشاهده می‌کند از کرامت و بزرگواری ایشان در آن روز و روایات در این باب بی‌حد است و ما در ضمن زیارات مخصوصه اشاره به پاره‌ای از فضیلت زیارت آن حضرت خواهیم نمود و در اینجا اکتفا می‌کنیم به ذکر یک روایت ابن قولویه و کلینی و سید بن طاووس و دیگران روایت کرده‌اند به سندهای معتبره از ثقه جلیل القدر معاویه بن وهب بجلی کوفی که گفت: یک وقتی به خدمت حضرت امام جعفر صادق علیه السلام رفتم دیدم آن حضرت را که در مصلاهی خویش مشغول نماز است نشستم تا نمازش تمام شد پس شنیدم که مناجات می‌کرد با پروردگار خود و می‌گفت ای خداوندی که مخصوص گردانیده‌ای ما را به کرامت و وعده داده‌ای ما را شفاعت و علوم رسالت را به ما داده‌ای و ما را وارث پیغمبران گردانیده‌ای و ختم کرده به ما امتهای گذشته را و ما را مخصوص به وصیت پیغمبر گردانیده‌ای و علم گذشته و آینده را به ما عطا کرده‌ای و دلهای مردم را به سوی ما میل گردانیده‌ای اغْفِرْ لِي وَ لِإِخْوَانِي وَ زُورَارِ قَبْرِ أَبِي الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمَا بِيَامِرْزِ مَرَا وَ بَرَادِرَانِ مَرَا وَ زِيَارَتِ كُنُودِ كَانِ قَبْرِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ رَا أَنَانِ كِهْ خَرَجْ كَرْدِه‌اند مالهای خود را و بیرون آورده‌اند از شهرها بدنهای خود را برای رغبت در نیکی ما و امید ثوابهای تو در صله ما و برای شاد گردانیدن پیغمبر تو و اجابت نمودن ایشان امر ما را و برای خشمی که بر دشمنان داخل کرده‌اند و مراد ایشان خوشنودی تو است پس مکافات ده ایشان را از جانب ما به خوشنودی و حفظ کن ایشان را در شب و روز و خلیفه ایشان باش در اهل و اولاد ایشان که در وطن خود گذاشته‌اند به خلافت نیکو و رفیق ایشان باش و دفع کن از ایشان شر هر جبار معاندی را و هر ضعیف و شدید از خلقت را و شر شیاطین جن و انس را و بده بر ایشان زیاده از آنچه امید دارند از تو در دور شدن از وطنهای خود و در اختیار کردن ایشان ما را بر فرزندان و اهالی و خویشان خود خداوند دشمنان ما عیب کردند بر ایشان بیرون آمدن ایشان را به زیارت ما پس این مانع نشد ایشان را از عزم کردن و بیرون آمدن به سوی ما از روی مخالفت ایشان: فَارْحَمْ تِلْكَ الْوُجُوهَ الَّتِي غَيَّرْتَهَا الشَّمْسُ وَ ارْحَمْ تِلْكَ الْخُدُودَ الَّتِي تَقَلَّبَ عَلَيَّ قَبْرِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ پس رحم کن آن روها را که آفتاب متغیر گردانیده است و رحم کن گونه‌های روی ایشان را که می‌گردانند و می‌مالند بر قبر امام حسین علیه السلام و رحم کن آن دیده‌ها را که گریه‌شان جاری شد از ترحم بر ما و رحم کن آن دلها را که جزع کرده‌اند و سوخته‌اند از برای مصیبت ما و رحم کن آن فغانها را که در مصیبت ما بلند کرده‌اند خداوند آن جانها و آن بدنها را به تو می‌سپارم تا سیراب گردانی ایشان را از حوض کوثر در روز تشنگی و پیوسته آن حضرت به این نحو دعا می‌کرد در سجده پس چون فارغ شد گفتم آن دعا که من از شما شنیدم اگر در حق کسی می‌کردید که خدا را نمی‌شناخت گمان داشتم که آتش جهنم به او نرسد هرگز و الله که آرزو کردم که زیارت آن حضرت کرده بودم و حج نکرده بودم حضرت فرمود که چه بسیار نزدیکی تو به آن حضرت چه مانع است ترا از زیارت ای معاویه ترک زیارت مکن گفتم فدای تو شوم نمی‌دانستم که این قدر فضیلت دارد فرمود که ای معاویه آنها که برای زیارت کنندگان آن حضرت دعا می‌کنند در آسمان زیاده از آنهایند که دعا می‌کنند برای ایشان در زمین ترک مکن زیارت آن حضرت را از برای خوف از احدی که هر که از برای خوف ترک زیارت کند آنقدر حسرت برد که آرزو کند که کاش آنقدر می‌ماندم نزد قبر آن حضرت که در آنجا مدفون می‌شدم آیا دوست نمی‌داری که خدا ببیند ترا در میان آنها که دعا می‌کنند برای ایشان رسول خدا و علی و فاطمه و ائمه معصومین علیهم السلام آیا نمی‌خواهی از آنها باشی که ملائکه در قیامت با ایشان مصافحه می‌کنند آیا نمی‌خواهی از آنها باشی که در قیامت بیایند و هیچ گناه بر ایشان

نباشد آیا نمی‌خواهی از آنها باشی که در قیامت حضرت رسول صلی الله علیه و آله با ایشان مصافحه می‌کند

مقصد دوم در آدابی که زائر حضرت سید الشهداء علیه السلام باید مراعات آنها را نماید

اشاره

در طریق زیارت و در آن حرم مطهر و آن چند چیز است

اول

سه روز روزه دارد پیش از آنکه از خانه بیرون رود و در روز سوم غسل کند چنانکه حضرت صادق علیه السلام به صفوان دستور العمل دادند و بیاید در ذکر زیارت هفتم و شیخ محمد بن المشهدی در مقدمات زیارت عیدین ذکر فرموده که چون اراده کنی زیارت آن حضرت را پس سه روز روزه بدار و روز سوم غسل کن و اهل و عیال خود را به سوی خود جمع کن و بگو: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَوِدُّكَ الْيَوْمَ نَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي وَكُلِّ مَنْ كَانَ مِنِّي بِسَبِيلِ الشَّاهِدِ مِنْهُمْ وَالْغَائِبِ اللَّهُمَّ احْفَظْنَا [بِحِفْظِكَ بِحِفْظِ الْإِيمَانِ وَاحْفَظْ عَلَيْنَا اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا فِي حِرْزِكَ وَلَا تَشْلُبْنَا نِعْمَتَكَ وَلَا تُعَيِّرْ مَا بَنَا مِنْ نِعْمَةٍ وَعَافِيَةٍ وَزِدْنَا مِنْ فَضْلِكَ إِنَّا إِلَيْكَ رَاغِبُونَ] آنگاه از منزل خود بیرون برو با حال خشوع و بسیار بگو: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَثَنَى خَدَاوَنَدُ وَصَلَاةُ بَرِيعَمْبَرٍ وَآلِ أَوْ صَلَاةُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ بَفَرَسْتِ وَرَاهِ بِيَفْتِ بَهْ أَرَامِي وَوَقَارِ وَرَوَايَتِ شَدَّهْ كَهْ: حق تعالی خلق می‌کند از عرق زوار قبر امام حسین علیه السلام از هر عرقی هفتاد هزار ملک که تسبیح می‌کنند خدای تعالی را و استغفار می‌کنند برای او و برای زوار امام حسین علیه السلام تا آنکه روز قیامت برپا شود

دوم

از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: چون به زیارت امام حسین علیه السلام بروی زیارت کن آن حضرت را محزون و غمناک و ژولیده مو و غبار آلوده و گرسنه و تشنه که آن حضرت با این احوال شهید شده است و حاجات خود را طلب نما و برگرد و آن را وطن خود قرار مده

سوم

آنکه در سفر زیارت آن حضرت توشه را از چیزهای لذیذ مانند بریانی و حلواها قرار ندهد و خوراک خود را نان با لبن یعنی شیر یا ماست قرار دهد از حضرت صادق علیه السلام روایت است که فرمود: شنیده‌ام که جماعتی به زیارت امام حسین علیه السلام می‌روند و با خود سفره‌ها برمی‌دارند که در آنها بزغاله‌های بریان و حلواها هست و اگر به زیارت قبر پدران یا دوستان خود بروند اینها را با خود برنمی‌دارند و در حدیث معتبر دیگر منقول است که: آن حضرت به مفضل بن عمر فرمود که زیارت کنید امام حسین علیه السلام را بهتر از آن است که زیارت نکنید و زیارت نکنید بهتر از آن است که زیارت کنید مفضل گفت پشت مرا شکستی فرمود که و الله اگر به زیارت قبر پدران خود بروید اندوهگین و غمناک می‌روید و به زیارت آن حضرت که می‌روید سفره‌ها با خود برمی‌دارید بلکه می‌باید ژولیده مو و گرد آلود بروید مؤلف گوید پس چقدر شایسته است برای اغنیا و تجار که ملاحظه این مطلب را در این سفر بنمایند و هرگاه در بلادی که در بین راه ایشان است تا کربلا بعضی دوستانشان که ایشان را دعوت و میهمانی

می‌کنند و در زمان حرکت از منزلشان سفره و ناهار خوریهای آنها را از مطبوخات لذیذه و مرغ بریان و سایر بریانها مملو می‌کنند قبول نکنند و بگویند که ما مسافر کربلا هستیم و شایسته نیست برای ما تغذی به این نحو غذاها. شیخ کلینی رحمه الله علیه روایت کرده که: بعد از شهادت امام حسین علیه السلام زوجه کلبيه آن حضرت اقامه ماتم نمود برای آن حضرت و گریست و گریستند سایر زنها و خدمتکاران تا حدی که اشکهای آنها خشک شد و دیگر اشکششان نیامد پس از یک جایی برای آن مخدره هدیه فرستادند جونی که معنی آن را مرغ قطا گفته‌اند برای آنکه از خوردن آن قوتی بگیرند در گریستن بر امام حسین علیه السلام چون آن محترمه آن را دید پرسید این چیست گفتند هدیه‌ای است که فلانی فرستاده برای شما که استعانت بجوئید به آن در ماتم حسین علیه السلام فرمود لسنای عرس فما نضع بها ما که در عروسی نیستیم ما را چه به این خوراک پس امر فرمود آن را از خانه بیرون بردند

چهارم

از چیزهایی که در سفر زیارت امام حسین علیه السلام مندوب است تواضع و فروتنی و خشوع و راه رفتن مانند بنده ذلیل پس کسانی که در طریق زیارت آن حضرت سوار می‌شوند بر این مراکب جدیده که به قوه بخار به سرعت حرکت می‌نماید و امثال آن باید خیلی ملتفت خود باشند که تجبر و تکبر نکنند و بر سایر زائرین و بندگان خدا که به سختی و مشقت به کربلا می‌روند بزرگی نمایند و آنها را به چشم حقارت نظر نکنند. علماء در احوال اصحاب کهف نقل کرده‌اند که آنها از مخصوصین دقیانوس و به منزله وزرای او بودند وقتی که حق تعالی رحمت خود را شامل حال آنها فرمود و به فکر خدا پرستی و اصلاح کار خود برآمدند صلاح خود را در این دیدند که از مردم کناره گیرند و در غاری مأوی گرفته به عبادت خدا مشغول شوند پس سوار بر اسبها شده و از شهر بیرون آمدند همین که سه میل راه رفتند تملیخا که یکی از آنها بود گفت: یا إخوانه جاءت مسکنه الآخرة و ذهب ملک الدنيا انزلوا عن خیولکم و امشوا علی أرجلکم ای برادران این راه راه آخرت است و باید به نحو فقیری و مسکنت رفت و ملک و ریاست دنیا را باید کنار گذاشت اکنون از اسبها باید پیاده شوید و با پای پیاده به درگاه حق تعالی بروید تا شاید پروردگار شما بر شما رحم نماید و گشایشی در امر شما نصیب شما فرماید پس همگی از اسبهای خویش پیاده شدند و در آن روز آن محترمین معظمین با پای پیاده هفت فرسخ راه رفتند تا آنکه پاهای ایشان معجروح شد و خون از آنها متقاطر گردید. پس زائرین این قبر مطهر این مطلب را در نظر داشته باشند و هم بدانند که هر چه در این راه شخص برای خدا تواضع کند باعث رفعت مقام او خواهد شد و لهذا در آداب زیارت آن جناب از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که: هر که به زیارت قبر امام حسین علیه السلام برود پیاده حق تعالی بنویسد از برای او به عدد هر گامی هزار حسنه و محو می‌کند از او هزار گناه و بلند کند از برای او در بهشت هزار درجه پس چون به شط فرات برسی غسل کن و پاهای خود را برهنه کن و نعلهای خود را در دست خود بگیر و راه رو مانند راه رفتن بنده ذلیل

پنجم

آنکه اگر در بین راه زوار پیاده دید که وامانده و خسته شده و از او استعانتی خواست تا ممکن شود در کار او اهتمام نموده و او را به منزل برساند و مبادا با او استخفاف و بی‌اعتنایی نماید. شیخ کلینی به سند معتبر از ابوهارون روایت کرده که: من حاضر بودم در خدمت حضرت صادق علیه السلام که فرمود به مردمی که در نزد او بودند چه شده از برای شما که استخفاف می‌نمائید به ما پس برخاست از بین آنها مردی از اهل خراسان و گفت: پناه می‌بریم به خدا از آنکه ما استخفاف کنیم به شما یا به چیزی از امر شما فرمود آری تو خودت یکی از آن اشخاص هستی که سبک شمردی و خوار نمودی مرا آن مرد گفت پناه می‌برم به خدا که من

خوار نموده باشم شما را فرمود وای بر تو آیا نشنیدی فلان کس را در وقتی که نزدیک به جحفه بودیم با تو گفت: مرا به قدر یک میل سوار کن که به خدا سوگند من خسته شدم به خدا سوگند که تو سر به سوی او بلند نکردی و استخفاف به او نمودی و هر کسی که مؤمنی را خوار نماید ما را خوار نموده و حرمت خدا را ضایع کرده مؤلف گوید که: ما در آداب زیارت در ادب نهم کلامی با روایتی از علی بن یقظین که مناسب است با این مقام ذکر کردیم به آنجا رجوع کن که در آن موعظه نیکویی است و این ادب که در اینجا ذکر شد اختصاص به زوار امام حسین علیه السلام ندارد لکن چون این مطلب در راه زیارت آن حضرت خیلی اتفاق می‌افتد لهذا ما در اینجا ذکر نمودیم

ششم

از ثقه جلیل القدر محمد بن مسلم مروی است که به حضرت امام محمد باقر علیه السلام عرض کرد که چون ما به زیارت پدرت حسین بن علی علیهما السلام می‌رویم آیا نه چنان است که در حجیم فرمود بلی گفت پس بر ما لازم است آنچه بر حاجیان لازم است فرمود که بر تو لازم است که نیکو مصاحبت بنمایی با هر که رفیق تو است و بر تو لازم است که کم سخن بگویی مگر سخن خیر و لازم است بر تو که یاد خدا بسیار بکنی و لازم است که جامه‌هایت پاکیزه باشد و لازم است که غسل کنی پیش از آنکه داخل حایر شوی و لازم است که با خشوع و رقت باشی و نماز بسیار بکنی و صلوات بر محمد و آل محمد بسیار بفرستی و باید که خود را نگاه داری از چیزهایی که سزاوار نیست تو را و باید که دیده خود را از حرام و شبهه بیوشانی و احسان به برادران مؤمن پریشان خود بکنی و اگر کسی را ببینی که خرجش تمام شده او را دستگیری کنی و خرجی خود را میان خود و ایشان برابر قسمت کنی و لازم است بر تو تقیه که قوام دین تو به آن است و پرهیزکاری از چیزهایی که خدا از آنها نهی کرده است و ترک کنی خصومت و بسیار قسم خوردن و مجادله و منازعه که در آن قسم باشد پس چون چنین کنی تمام می‌شود ثواب حج و عمره از برای تو و مستوجب می‌شوی از جانب آن کسی که طلب ثواب او کرده به مال خرج کردن و از اهل خود دور افتادن اینکه برگردی به آمرزش گناهان و رحمت و خشنودی خدا

هفتم

در روایت ابو حمزه ثمالی از حضرت صادق علیه السلام در باب زیارت امام حسین علیه السلام منقول است که: چون به نینوا رسیدی بارهای خود را در آنجا بگذار و روغن بر خود ممال و سرمه مکش و گوشت مخور مادامی که در آنجا مقیم می‌باشی

هشتم

غسل به آب فرات است که روایات در فضیلت آن بسیار است در حدیثی از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: هر که غسل کند به آب فرات و زیارت کند قبر امام حسین علیه السلام را از گناهان خالی شود مانند روزی که از مادر متولد شده باشد و اگر چه گناهان کبیره بوده باشد و روایت شده که: خدمت آن حضرت عرض شد که بسا شود که ما به زیارت قبر امام حسین علیه السلام برویم و دشوار باشد بر ما غسل زیارت به سبب سرما یا غیر آن فرمود که هر که غسل کند در فرات و زیارت کند حسین علیه السلام را نوشته شود برای او از فضیلت آنقدر که به شماره در نیاید و از بشیر دهان روایت است که حضرت صادق علیه السلام فرمود که: هر که به زیارت قبر حسین بن علی علیهما السلام برود پس وضو بگیرد و غسل کند در فرات بر ندارد قدمی و نگذارد قدمی مگر آنکه بنویسد حق تعالی برای او حجه و عمره و در بعضی روایات است که: غسل کن از فرات از موضعی که برابر قبر آن

حضرت واقع شود و خوب است چنانکه از بعضی روایات استفاده می‌شود چون به فرات برسد صد مرتبه **اللَّهُ أَكْبَرُ** و صد مرتبه **لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** و صد مرتبه صلوات بر پیغمبر و آل آن حضرت بفرستد

نهم

چون خواستی داخل حایر مقدس شوی از دری که در جانب مشرق واقع است داخل شو چنانکه حضرت صادق علیه السلام به یوسف کناسی فرمودند

دهم

در روایت ابن قولویه است که: حضرت صادق علیه السلام به مفضل بن عمر فرمود که ای مفضل چون برسی به قبر امام حسین علیه السلام بر در روضه بایست و این کلمات را بخوان که ترا به هر کلمه نصیبی از رحمت الهی خواهد بود: **السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ آدَمَ صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحِ نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسَى رُوحِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عَلِيِّ وَصِيِّ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ الْحَسَنِ الرَّضِيِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ فَاطِمَةَ بِنْتِ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الشَّهِيدُ الصِّدِّيقُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْوَصِيُّ الْبَارِئُ التَّقِيُّ السَّلَامُ عَلَى الْأَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفَنَائِكَ وَأَنَاخَتْ بِرَحْلِكَ السَّلَامُ عَلَى مَلَائِكَةِ اللَّهِ الْمُخْبِرِينَ بِكَ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَعَدَيْتَ اللَّهَ مُخْلِصًا حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ** پس به سوی قبر روانه می‌شوی و به هر قدمی که بر می‌داری یا می‌گذاری مثل ثواب کسی داری که در خون خود دست و پا زده باشد در راه خدا پس چون به نزدیک قبر برسی دست بر قبر بمال و بگو: **السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَسَمَائِهِ** پس می‌روی و متوجه نماز می‌شوی و بهر رکعت که می‌کنی نزد آن حضرت مثل ثواب کسی داری که حج و عمره هزار مرتبه کرده باشد و هزار بنده را آزاد کرده باشد و هزار مرتبه از برای خدا به جهاد ایستاده باشد با پیغمبر مرسل الخیر

یازدهم

از ابو سعید مدائنی منقول است که گفت: رفتم به خدمت حضرت صادق علیه السلام و پرسیدم که بروم به زیارت قبر حسین علیه السلام فرمود بلی برو به زیارت قبر حسین علیه السلام فرزند رسول خدا صلی الله علیه و آله نیکترین نیکان و پاکیزه ترین پاکیزگان و نیکوکارترین نیکوکاران و چون آن حضرت را زیارت کنی نزد سر آن حضرت هزار مرتبه تسبیح حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را بخوان و نزد پاهای آن حضرت هزار مرتبه تسبیح حضرت فاطمه علیها السلام را بخوان پس نزد آن حضرت دو رکعت نماز بکن و در آن دو رکعت سوره یس و الرحمن بخوان پس چون چنین کنی ثواب عظیم از برای تو خواهد بود گفتیم فدای تو شوم تسبیح علی و فاطمه علیهما السلام را به من بیاموز فرمود بلی ای ابو سعید تسبیح علی علیه السلام این است: **سُبْحَانَ الَّذِي لَا تَنفَعُ خَزَائِنُهُ سُبْحَانَ الَّذِي لَا تَبِيدُ مَعَالِمُهُ سُبْحَانَ الَّذِي لَا يَفْنَى مَا عِنْدَهُ سُبْحَانَ الَّذِي لَا يُشْرِكُ أَحَدًا فِي حُكْمِهِ سُبْحَانَ الَّذِي لَا اضْمِحْجَلَالُ لِفَخْرِهِ سُبْحَانَ الَّذِي لَا انْقِطَاعَ لِمُدَّتِهِ سُبْحَانَ الَّذِي لَا إِلَهَ غَيْرُهُ** و تسبیح حضرت فاطمه علیها السلام این است: **سُبْحَانَ ذِي الْجَلَالِ الْبَاطِحِ الْعَظِيمِ سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ الْمُنِيفِ سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ الْفَاخِرِ الْقَدِيمِ سُبْحَانَ ذِي الْبَهْجَةِ وَالْجَمَالِ سُبْحَانَ مَنْ تَرَدَّى بِالنُّورِ وَالْوَقَارِ سُبْحَانَ مَنْ يَرَى أَثَرَ النَّمْلِ فِي الصَّفَا وَوَقَعَ الطَّيْرُ فِي الْهَوَاءِ**

دوازدهم

آنکه نماز فریضه و نافله را نزد قبر امام حسین علیه السلام به جا آورد زیرا که نماز نزد آن حضرت مقبول است سید بن طاووس گفته که جد و جهد کن که از تو فوت نشود فریضه و نافله در حایر شریف همانا روایت شده که: نماز واجبی نزد آن حضرت برابر است با حج و نماز نافله با عمره مؤلف گوید که: در روایت مفضل گذشت ثواب بسیاری برای نماز در حایر شریف و در روایت معتبری از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: هر که زیارت کند آن حضرت را و دو رکعت نماز یا چهار رکعت نزد آن حضرت بکند ثواب حج و عمره برای او نوشته شود و آنچه از اخبار ظاهر می‌شود آن است که نماز زیارت و غیر آن را در عقب قبر آن حضرت و در بالا سر کردن هر دو خوب است و اگر در بالا سر کند عقبتر بایستد که محاذی اصل قبر مقدس نباشد و در روایت ابو حمزه ثمالی است از حضرت صادق علیه السلام که: در نزد سر آن حضرت دو رکعت نماز بگزارد در رکعت اول سوره حمد و سوره یس بخوان و در رکعت دوم سوره حمد و سوره الرحمن بخوان و اگر خواهی در پشت قبر نماز را بکن و در بالای سر بهتر است و چون فارغ شوی نماز کن آنچه خواهی و اما این دو رکعت نماز زیارت ناچار است نزد هر قبری که زیارت کنند و ابن قولویه از حضرت باقر علیه السلام روایت کرده که به شخصی فرمود ای فلان چه مانع است ترا که هرگاه حاجتی برای تو روی دهد بروی نزد قبر حسین صلوات الله علیه و چهار رکعت نماز گزاری نزد او پس حاجت خود را بطلبی به درستی که نماز فریضه نزد آن حضرت معادل است با حج و نماز نافله معادل است با عمره

سیزدهم

بدان که عمده اعمال در روضه مطهره امام حسین علیه السلام دعا است زیرا که اجابت دعا در تحت آن قبه سامیه یکی از چیزهایی است که در عوض شهادت حق تعالی به آن حضرت لطف فرموده و زائر باید آن را غنیمت دانسته در تضرع و انابه و توبه و عرض حاجات کوتاهی نکند و در طی زیارات آن حضرت ادعیه بسیاری با مضامین عالیه وارد شده و اگر بنای اختصار نبود من چند دعایی در اینجا ذکر می‌کردم و بهتر آن است که از دعاهای صحیفه کامله آنچه تواند بخواند که بهترین دعاها است و ما در اواخر این باب بعد از زیارات جامعه دعایی نقل کنیم که در همه حریمهای شریفه خوانده شود و بدان که در ملحقات این کتاب دعایی ذکر می‌شود که جامع‌ترین دعاها است که در روضات ائمه علیهم السلام خوانده می‌شود از خواندن آن غفلت نکنی و به جهت آنکه این محل را خالی نگذاریم این دعای مختصر را که در ضمن یکی از زیارات نقل شده ذکر می‌کنیم و آن دعا این است که می‌گویی در آن حرم شریف در حالی که دستها را به سوی آسمان بلند کرده باشی: اللَّهُمَّ قَدْ تَرَى مَكَانِي وَ تَسْمَعُ كَلَامِي وَ تَرَى مَقَامِي [مکانی و تضرعی و ملاذی بقبر حجتک و ابن نبیک و قد علمت یا سیدی حوائجی و لا یخفی علیک حالی و قد توجهت إلیک بائن رسولک و حجتک و امینک و قد أتیتک مُتَقَرِّبًا بِهِ إِلَيْكَ وَ إِلَى رَسُولِكَ فَاجْعَلْنِي بِهِ عِنْدَكَ وَ جِهَا فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ وَ اعْطِنِي بزيارتی املی و هب لی منای و تفضل علی بشهوتی [بسؤلی و رعبتی و افض لی حوائجی و لا تردنی حائبا و لا تقطع رجائی و لا تخیب دُعائی و عرفنی الإجابیه فی جمیع ما دعوتک من أمر الدین و الدنیا و الآخرة و اجعلنی من عبادک الذین صرفت عنهم البلیا و الأمراض و الفتن و الأعراض من الذین تحییهم فی عافیة و تمیتهم فی عافیة و تدخلهم الجنة فی عافیة و تجیرهم من النار فی عافیة و وفق لی بمن منک صلاح ما أوئل فی نفسی و أهلی و ولدی و إخوانی و مالی و جمیع ما أنعمت به علی یا أرحم الراحمین

چهاردهم

از جمله اعمال در حرم امام حسین علیه السلام صلوات فرستادن بر آن حضرت است و روایت شده که می‌ایستی پشت سر نزد کتف شریف آن حضرت و صلوات می‌فرستی بر پیغمبر صلی الله علیه و آله و بر حسین صلوات الله علیه و سید بن طاووس در مصباح الزائرین صلوات را برای آن حضرت در ضمن یکی از زیارات نقل کرده: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ قَتِيلِ الْعَبْرَاتِ وَ أَسِيرِ الْكُرْبَاتِ صَلَاةً نَامِيَةً زَاكِيَةً مُبَارَكَةً يَصْعَدُ أَوْلَاهَا وَ لَا يَنْفَدُ آخِرُهَا أَفْضَلُ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلَادِ الْأَنْبِيَاءِ وَ الْمُرْسَلِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْإِمَامِ الشَّهِيدِ الْمَقْتُولِ الْمَظْلُومِ الْمُخْذُولِ وَ السَّيِّدِ الْقَائِدِ وَ الْعَابِدِ الزَّاهِدِ الْوَصِيِّ الْخَلِيفَةِ الْإِمَامِ الصِّدِّيقِ الطَّهْرِ الطَّاهِرِ الطَّيِّبِ الْمُبَارَكِ وَ الرَّضِيِّ الْمَرْضِيِّ وَ التَّقِيِّ الْهَادِي الْمَهْدِيِّ الزَّاهِدِ الدَّائِمِ الْمُجَاهِدِ الْعَالِمِ إِمَامِ الْهُدَى سَبِيطِ الرَّسُولِ وَ قُرَّةِ عَيْنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ كَمَا عَمِلَ بِطَاعَتِكَ وَ نَهَى عَنْ مَعْصِيَتِكَ وَ بَالِغِ فِي رِضْوَانِكَ وَ أَقْبَلْ عَلَى إِيْمَانِكَ غَيْرَ قَابِلٍ فِيكَ غُدْرًا سِرًّا وَ عَلَانِيَةً يَدْعُو الْعِبَادَ إِلَيْكَ وَ يَدُلُّهُمْ عَلَيْكَ وَ قَامَ بَيْنَ يَدَيْكَ يَهْدِمُ الْجُورَ بِالصَّوَابِ وَ يُحْيِي السُّنَّةَ بِالْكِتَابِ فَعَاشَ فِي رِضْوَانِكَ مَكْدُودًا وَ مَضَى عَلَى طَاعَتِكَ وَ فِي أَوْلِيَائِكَ مَكْدُوحًا وَ قَضَى إِلَيْكَ مَفْقُودًا لَمْ يَعْصِكَ فِي لَيْلٍ وَ لَا نَهَارٍ بَلْ جَاهَدَ فِيكَ الْمُنَافِقِينَ وَ الْكُفَّارَ اللَّهُمَّ فَاجِرْهُ خَيْرَ جَزَاءِ الصَّادِقِينَ الْأَبْرَارِ وَ صَاعِفْ عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ وَ لِقَائِيهِ الْعِقَابَ فَقَدْ قَاتَلَ كَرِيمًا وَ قَتَلَ مَظْلُومًا وَ مَضَى مَرْحُومًا يَقُولُ أَنَا ابْنُ رَسُولِ اللَّهِ مُحَمَّدٍ وَ ابْنُ مَنْ زَكَّى وَ عَبَدَ فَقَتَلُوهُ بِالْعَمْدِ الْمُعْتَمَدِ قَتَلُوهُ عَلَى الْإِيْمَانِ وَ أَطَاعُوا فِي قَتْلِهِ الشَّيْطَانَ وَ لَمْ يُرَاقِبُوا فِيهِ الرَّحْمَنَ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ صَلَاةً تَرْفَعُ بِهَا ذِكْرَهُ وَ تَطْهِّرُ بِهَا أَمْرَهُ وَ تَعْجَلُ بِهَا نَصْرَهُ وَ اخْصُصْهُ بِأَفْضَلِ قِسْمِ الْفَضَائِلِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَ زِدْهُ شَرَفًا فِي أَعْلَى عِلِّيِّينَ وَ بَلِّغْهُ أَعْلَى شَرَفِ الْمَكْرَمِينَ وَ ارْزُقْهُ مِنْ شَرَفِ رَحْمَتِكَ فِي شَرَفِ الْمُقَرَّبِينَ فِي الرَّفِيعِ الْأَعْلَى وَ بَلِّغْهُ الْوَسِيلَةَ وَ الْمَنْزِلَةَ الْجَلِيلَةَ وَ الْفَضْلَ وَ الْفَضِيلَةَ وَ الْكِرَامِيَةَ الْجَزِيلَةَ اللَّهُمَّ فَاجِرْهُ عَنَّا أَفْضَلَ مَا جَازَيْتَ إِمَامًا عَن رَعِيَّتِهِ وَ صَلِّ عَلَى سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ كُلَّمَا ذَكَرَ وَ كُلَّمَا لَمْ يُذَكَرْ يَا سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ أَذْخِلْنِي فِي حِزْبِكَ وَ زُمْرَتِكَ وَ اسْتَوْهِنِي مِنْ رَبِّكَ وَ رَبِّي فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ جَاهًا وَ قَدْرًا وَ مَنْزِلَةً رَفِيعَةً إِنْ سَأَلْتَ أُعْطِيتَ وَ إِنْ شَفَعْتَ شَفَعْتَ اللَّهُ اللَّهُ فِي عَبْدِكَ وَ مَوْلَاكَ لَا تُخْلِنِي عِنْدَ الشَّدَائِدِ وَ الْأَهْوَالِ لِسُوءِ عَمَلِي وَ قَبِيحِ فِعْلِي وَ عَظِيمِ جُرْمِي فَإِنَّكَ أَمَلِي وَ رَجَائِي وَ تَقْتِي وَ مَعْتَمِدِي وَ وَسِيلَتِي إِلَى اللَّهِ رَبِّي وَ رَبِّكَ لَمْ يَتَوَسَّلِ الْمُتَوَسِّلُونَ إِلَى اللَّهِ بِوَسِيلَةٍ هِيَ أَعْظَمُ حَقًّا وَ لَا أَوْجَبُ حُرْمَةً وَ لَا أَجِلُّ قَدْرًا عِنْدَهُ مِنْكُمْ أَهْلُ الْبَيْتِ لَا خَلْفَتِي اللَّهُ عَنْكُمْ بِذُنُوبِي وَ جَمْعِي وَإِيَّاكُمْ فِي جَنَّةِ عِدْنِ النَّبِيِّ أَعِدَّهَا لَكُمْ وَ لِأَوْلِيَائِكُمْ إِنَّهُ خَيْرُ الْغَافِرِينَ وَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ أبلغ سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ تَحِيَّةً كَثِيرَةً وَ سِلَامًا وَ ارْزُدْ عَلَيْنَا مِنْهُ السَّلَامَ إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ وَ صَلِّ عَلَيْهِ كُلَّمَا ذَكَرَ السَّلَامَ وَ كُلَّمَا لَمْ يُذَكَرْ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ مؤلف گوید که: ما آن زیارت را در اعمال روز عاشورا نقل کردیم و در اواخر باب صلواتی بر حجج طاهره عليهم السلام نقل خواهیم کرد که صلوات مختصری بر امام حسین علیه السلام نیز در آن مندرج خواهد بود و خواندن آن را نیز ترک مکن

پانزدهم

!!!! از جمله اعمال این روضه منوره دعای مظلوم است بر ظالم یعنی سزاوار است از برای کسی که از ظلم ظالمی مضطر شده باشد این دعا را در آن حرم منور بخواند و دعا چنان است که شیخ الطائفه رحمه الله علیه در مصباح متعهد در اعمال جمعه ذکر نموده فرموده مستحب است دعای مظلوم را نزد قبر ابی عبد الله الحسین علیه السلام بخوانند و آن دعا این است: اللَّهُمَّ إِنِّي أَعْتَرُ بِدِينِكَ وَ أَكْرَمُ بِهَدَايَتِكَ وَ فُلَانٌ يُدْلِنِي بِشَرِّهِ وَ يَهِينُنِي بِأَذْيَتِهِ وَ يُعِينُنِي بِوَلَاءِ أَوْلِيَائِكَ وَ يَهْتِنُنِي بِدَعْوَاهُ وَ قَدْ جِئْتُ إِلَى مَوْضِعِ الدُّعَاءِ وَ صَمَّانِكَ الْإِجَابِيَّةَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَعِدَّنِي عَلَيْهِ السَّاعَةَ السَّاعَةَ پس خود را بر قبر بیندازد و بگوید: مَوْلَايَ إِمَامِي مَظْلُومٌ اسْتَعْدَى عَلَى ظَالِمِهِ النَّصْرَ النَّصْرَ أَنْفَرُ مَكْرَرٌ كُنْتُ النَّصْرَ رَا تَا نَفْسٍ مَنْقَطِعٌ شُود

شانزدهم

از جمله اعمال در آن حرم دعایی است که ابن فهد رحمه الله علیه در عده الداعی از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمودند: هر که از برای او حاجتی باشد به سوی خداوند عز و جل پس بایستد در نزد سر امام حسین علیه السلام و بگوید: يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ تَشْهَدُ مَقَامِي وَتَشِيمُ عَلَامِي وَأَنَّكَ حَيٌّ عِنْدَ رَبِّكَ تُرْزَقُ فَاسْأَلْ رَبَّكَ وَرَبِّي فِي قَضَائِ حَوَائِجِي به درستی که حاجت او برآورده می شود إن شاء الله تعالی

هفدهم

از جمله اعمال دو رکعت نماز است در آن حرم مطهر نزد سر مقدس با سوره الرحمن و سوره تبارک سید بن طاووس روایت کرده که هر که این نماز را بخواند خداوند منان می نویسد برای او بیست و پنج حجه مقبوله مبروره که با رسول خدا صلی الله علیه و آله بعمل آورده باشد

هیجدهم

از جمله اعمال در آن قبه سامیه استخاره است و کیفیت آن چنان است که علامه مجلسی نقل نموده و اصل روایت از کتاب قرب الإسناد حمیری است فرموده به سند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: هر بنده که در امری از امور صد مرتبه طلب خیر از خداوند عالمیان بکند که بایستد نزد سر حضرت امام حسین علیه السلام وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَشَبَّحَانَ اللَّهَ بگوید و خدا را به بزرگواری یاد کند و حمد و ثنای خدا بگوید چنانچه سزاوار او است و صد مرتبه طلب خیر از خدا بکند البته حق تعالی آنچه خیر او است در آن امر به او می نماید و پیش او می آورد و موافق روایات دیگر طلب خیر به این نحو می کند که صد مرتبه می گوید أَسْتَخِيرُ اللَّهَ بِرَحْمَتِهِ خَيْرَةً فِي عَافِيَةٍ

نوزدهم

شیخ اجل کامل ابو القاسم جعفر بن قولویه قمی رحمه الله علیه روایت کرده از حضرت صادق علیه السلام که فرمود: هر گاه زیارت کردید حضرت ابو عبد الله علیه السلام را ملازمت کنید سکوت را مگر از خیر و به درستی که ملائکه شب و روز از حفظه حاضر می شوند نزد ملائکه که در حائرند و مصافحه می کنند با ایشان، ملائکه که در حائرند جواب نمی دهند ایشان را از شدت گریستن و پیوسته مشغول گریه و زاری هستند مگر در وقت زوال شمس و وقت طلوع فجر که در این دو وقت ساکت می شوند پس ملائکه حفظه منتظر می شوند تا ظهر شود و تا فجر ظاهر شود که در این دو وقت با ایشان تکلم می نمایند و ایشان سؤال می نماید از چیزهایی از امر آسمان و اما مابین این دو وقت ملائکه حائر نطق نمی کنند و از دعا و گریستن آرام نمی گیرند و نیز از آن حضرت روایت کرده که: حق تعالی چهار هزار ملک را موکل کرده است به قبر امام حسین علیه السلام ژولیده مو و گردآلود به هیئت اصحاب مصیبت می گیرند بر آن حضرت از طلوع صبح تا ظهر و چون ظهر می شود چهار هزار ملک فرود می آیند و آن چهار هزار ملک بالا می روند پس پیوسته گریه می کنند تا طلوع صبح و احادیث به این مضمون بسیار است و از این روایات ظاهر می شود که گریستن بر آن حضرت در آن حرم مطهر محبوب بلکه شایسته است که شمرده شود از اعمال آن بقعه مبارکه که بیت الاحزان شیعیان است گریستن و مرثیه خواندن برای آن حضرت و از حدیثی که مروی از صفوان از حضرت صادق علیه السلام است مستفاد می شود که تضرع ملائکه در درگاه خدا در لعنت کردن بر قاتلان امیر المؤمنین و بر قاتلان امام حسین علیه السلام و نوحه کردن جنیان بر ایشان و گریه کردن ملائکه که در دور ضریح امام حسین علیه السلام هستند و بسیاری اندوه ایشان به نحوی است که اگر

کسی آنها را بشنود خوردن و آشامیدن و خواب کردن بر او گوارا نخواهد بود و در حدیث عبد الله بن حماد بصری است که حضرت صادق علیه السلام به او فرمود به من خبر رسیده که گروهی می‌آیند نزد قبر حسین علیه السلام از اطراف کوفه و مردمانی از غیر ایشان و زنانی که برای آن حضرت نوحه گری می‌کنند و این در نیمه ماه شعبان است پس بعضی قرائت می‌کنند و بعضی قصه می‌خوانند یعنی کیفیت شهادت و سائر مصائب را ذکر می‌نمایند و پاره‌ای نوحه گری می‌کنند و برخی مرثیه می‌خوانند پس گفتم آری فدایت شوم من مشاهده کرده‌ام پاره‌ای از آنچه بیان فرمودی پس فرمود حمد خداوندی را که قرار داد در میان مردم کسانی را که به نزد ما می‌آیند و ما را مدح می‌کنند و مرثیه می‌خوانند برای ما و قرار داد دشمن ما را کسانی که طعنه می‌زنند بر ایشان از خویشان ما یا از غیر ایشان و تهدید می‌نمایند ایشان را و زشت می‌شمارند کارهای ایشان را و در صدر همین حدیث است که هر که به زیارت او می‌رود بر او می‌گرید و هر که به زیارت او نمی‌رود بر مصیبت او اندوهناک می‌باشد و دلش می‌سوزد هر که او را بیاد می‌آورد و ترحم می‌کند هر که نظر می‌کند به سوی قبر پسرش در پایین پای او افتاده در بیابانی که خویشی و دوستی نزد او نیست و حق او را غصب کردند و جمع شدند جمعی از کافران و مرتدان از دین و یاوری یکدیگر کردند تا او را کشتند و در بیابان دفن نکرده انداختند و منع کردند از آب فراتی را که سگان می‌خوردند و ضایع کردند حق رسول خدا صلی الله علیه و آله را و وصیتی را که در حق او و اهلبیتش کرده بود و نیز ابن قولویه روایت کرده از حارث اعور که امیر المؤمنین علیه السلام فرمود: پدر و مادرم فدای حسین شهید در پشت کوفه به خدا قسم گویا می‌بینم جانوران دشتی را از هر نوعی که گردنها را کشیده‌اند بر قبر او و بر او گریه می‌کنند شب را تا صبح فاذا کان کذلک فایاکم و الجفاء و اخبار در این باب بسیار است

بیستم

سید بن طاووس رحمه الله علیه فرموده که مستحب است آدمی را که هر وقت از زیارت آن حضرت فارغ شود و خواهد که از روضه مقدسه بیرون رود خود را به ضریح بچسباند و بوسد و بگوید: السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مَوْلَايَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا صِفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا خَالِصَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا قَبِيلَ الظَّمَاءِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا غَرِيبَ العُرَبَاءِ السَّلَامُ عَلَیْكَ سَلَامٌ مُودَعٍ لَا سَيِّئِمٍ وَلَا - قَالَ فَبِأَنِّ أَمْضٍ فَلَا عَنِّ مَلَائِئِهِ وَإِنْ أُقِمَّ فَلَا عَنِّ سَوْءٍ ظَنٌّ بِمَا وَعَدَ اللَّهُ الصَّابِرِينَ لَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ العَهْدِ مِنِّي لِزِيَارَتِكَ وَ رَزَقَنِي اللَّهُ العُودَ إِلَى مَشْهَدِكَ وَ المَقَامَ بِفَنَائِكَ وَ القِيَامَ فِي حَرَمِكَ وَ إِيَّاهُ أَسْأَلُ أَنْ يُسْعِدَنِي بِكُمْ وَ يَجْعَلَنِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَ الآخِرَةِ

مقصد سوم در کیفیت زیارت حضرت سید الشهداء علیه السلام و زیارت حضرت عباس قدس الله روحه است

اشاره

بدان که زیارات منقوله برای جناب امام حسین علیه السلام بر دو قسم است یکی مطلقه که مقید به وقتی نیست و دیگری مخصوصه که عکس آن است و بیاید ذکر این زیارات در ضمن سه مطلب

مطلب اول در زیارات مطلقه حضرت امام حسین علیه السلام است

اشاره

و آنها بسیار است و ما در اینجا به ذکر چند زیارت از آنها اکتفا می‌کنیم

زیارت اول

شیخ کلینی در کافی به سند خود روایت کرده از حسین بن ثویر که گفت: من و یونس بن ظبیان و مفضل بن عمر و ابو سلمه سراج نشسته بودیم نزد حضرت ابی عبد الله جعفر بن محمد علیهما السلام و سخنگو در میان ما یونس بود که سنش از همه ما بزرگتر بود پس به حضرت عرض کرد فدایت شوم من حاضر می شوم در مجلس این قوم یعنی اولاد عباس پس چه بگویم فرمود هر گاه حاضر شدی و ما را بیاد آوردی پس بگو: اللَّهُمَّ ارِنَا الرَّخَاءَ وَ الشُّرُورَ که آنچه می خواهی از ثواب یا رجوع در رجعت خواهی دریافت گفت گفتم فدایت شوم من بسیار شوم که امام حسین علیه السلام را یاد کنم پس در آنوقت چه بگویم فرمود که سه مرتبه بگو: صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ که سلام می رسد به آن حضرت از نزدیک و دور پس حضرت فرمود زمانی که حضرت ابو عبد الله الحسين شهید شد گریه کرد بر آن حضرت آسمانهای هفتگانه و هفت زمین و آنچه در آنها و آنچه در مابین آنها است و هر که در بهشت و در آتش است از مخلوق پروردگار ما و آنچه دیده می شود و آنچه دیده نمی شود همه گریستند بر ابی عبد الله الحسين علیه السلام مگر سه چیز که گریه نکرد بر آن حضرت گفتم فدایت شوم آن سه چیز کدام است فرمود نگریست بر آن حضرت بصره و نه دمشق و نه آل عثمان گفتم فدای تو شوم می خواهم به زیارت آن حضرت بروم پس چه بگویم و چه بکنم فرمود چون به زیارت آن حضرت روی پس غسل کن در کنار فرات پس پیوش جامه های پاک خود را پس با پای برهنه روانه شو پس به درستی که تو در حرمی هستی از حرهای خدا و حرم رسول خدا و بسیار بگو: در وقت رفتن الله أَكْبَرُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ سُبْحَانَ اللَّهِ وَ هَر ذَكَرِي که متضمن تمجید و تعظیم حق تعالی باشد و صلوات بفرست بر محمد و اهل بیت او تا آنکه برسی به در حائر پس بگو: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ وَ ابْنَ حُجَّتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا مَلَائِكَةَ اللَّهِ وَ زُورَاقِبِرِ ابْنِ نَبِيِّ اللَّهِ پس ده گام بردار پس بایست و سی مرتبه بگو: اللَّهُ أَكْبَرُ پس برو به جانب قبر از پیش رو و مقابل کن روی خود را با روی آن حضرت و قرار ده قبله را مابین دو کتف خود یعنی پشت به قبله باش پس بگو: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ وَ ابْنَ حُجَّتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَتِيلَ اللَّهِ وَ ابْنَ قَتِيلِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَارَ اللَّهِ وَ ابْنَ نَارِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَثَرَ اللَّهِ الْمُؤْتَوَّرَ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ أَشْهَدُ أَنَّ دَمَكَ سَكَنَ فِي الْخُلْدِ وَ أَقْسَعَرَتْ لَهُ أَظْلَةُ الْعَرْشِ وَ بَكَى لَهُ جَمِيعُ الْخَلَائِقِ وَ بَكَتْ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّنْعُ وَ الْأَرْضُونَ السَّنْعُ وَ مَا فِيهِنَّ وَ مَا بَيْنَهُنَّ وَ مَنْ يَتَقَلَّبُ فِي الْجَنَّةِ وَ النَّارِ مِنْ خَلْقِ رَبَّنَا وَ مَا يُرَى وَ مَا لَا يُرَى أَشْهَدُ أَنَّكَ حُجَّةُ اللَّهِ وَ ابْنَ حُجَّتِهِ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَتِيلَ اللَّهِ وَ ابْنَ قَتِيلِهِ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ نَارُ اللَّهِ وَ ابْنَ نَارِهِ [ثَائِرُ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ وَ ابْنُ ثَائِرِهِ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ وَثَرُ اللَّهِ الْمُؤْتَوَّرُ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ وَ نَصَيْحَتَ وَ وَفَيْتَ وَ أَوْفَيْتَ وَ جَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ مَضَيْتَ لِلَّذِي كُنْتَ عَلَيْهِ شَهِيدًا وَ مُسْتَشْهِدًا وَ شَاهِدًا وَ مَشْهُودًا أَنَا عَبْدُ اللَّهِ وَ مَوْلَاكَ وَ فِي طَاعَتِكَ وَ الْوَأْفَادِ إِلَيْكَ أَلْتَمِسُ كَمَالَ الْمَنْزِلَةِ عِنْدَ اللَّهِ وَ ثَبَاتَ الْقَدَمِ فِي الْهَجْرَةِ إِلَيْكَ وَ السَّبِيلَ الَّذِي لَا يُخْتَلَمَجُ دُونَكَ مِنَ الدُّخُولِ فِي كِفَالَتِكَ الَّتِي أُمِرْتُ [أَمَرْتُ بِهَا مِنْ أَرَادَ اللَّهُ يَدَأُ بِكُمْ بِكُمْ يُبَيِّنُ اللَّهُ الْكُذِبَ وَ بِكُمْ يُبَاعِدُ اللَّهُ الزَّمَانَ الْكَلْبَ وَ بِكُمْ فَتَحَ اللَّهُ وَ بِكُمْ يَخْتُمُ اللَّهُ وَ بِكُمْ يَمْحُو مَا يَشَاءُ وَ بِكُمْ يُثَبِّتُ وَ بِكُمْ يَفْصَلُ الدَّلَّ مِنْ رِقَابِنَا وَ بِكُمْ يُدْرِكُ اللَّهُ تَرَةً كُلِّ مُؤْمِنٍ يُطَلَّبُ بِهَا وَ بِكُمْ تُنْبِتُ الْأَرْضُ أَشْجَارَهَا وَ بِكُمْ تُخْرِجُ الْأَرْضُ ثَمَارَهَا وَ بِكُمْ تُنَزِّلُ السَّمَاءُ قَطْرَهَا وَ رِزْقَهَا وَ بِكُمْ يَكْشِفُ اللَّهُ الْكُورَ وَ بِكُمْ يُنَزِّلُ اللَّهُ الْغَيْثَ وَ بِكُمْ تَسْبِيحُ [تَسْبِيحُ الْأَرْضِ الَّتِي تَحْمِلُ أَيْدَانَكُمْ وَ تَسْتَقِرُّ جِبَالُهَا عَنْ] عَلَى مَرَاتِبِهَا إِرَادَةُ الرَّبِّ فِي مَقَادِيرِ أُمُورِهِ تَهْبِطُ إِلَيْكُمْ وَ تَصِيدُ مِنْ بَيُوتِكُمْ وَ الصَّادِرُ عَمَّا فَضَّلَ مِنْ أَحْكَامِ الْعِبَادِ لِعَنْتِ أُمَّةً قَتَلْتَكُمْ وَ أُمَّةً خَالَفْتَكُمْ وَ أُمَّةً جَحَدَتْ وَ لَا يَتَّكُمُ وَ أُمَّةً ظَاهَرَتْ عَلَيْكُمْ وَ أُمَّةً شَهِدَتْ وَ لَمْ تُسْتَشْهِدْ الْحَمِيدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ النَّارَ مَأْوَاهُمْ وَ بِنَسِ وَرْدِ الْوَارِدِينَ وَ بِنَسِ الْوَرْدِ الْمُورُودِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ پس بگو سه مرتبه وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ پس سه مرتبه بگو: أَنَا إِلَى اللَّهِ مِمَّنْ خَالَفَكَ بَرِيءٌ پس بر می خیزی می روی نزد قبر فرزند آن حضرت علی بن الحسين علیهما السلام که در نزد پای پدرش مدفون است پس می گویی: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ خَدِيجَةَ وَ فَاطِمَةَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ لَعَنَ

اللَّهُ مَرِنَ قَتْلِكَ مِي گویی این را سه مرتبه و سه مرتبه إِنَّا [أَنَا] إِلَى اللَّهِ مِنْهُمْ بَرِيءٌ پس برمی خیزی و اشاره می کنی به دست خود به سوی شهداء رضی الله عنهم و می گویی: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ فَزُتُمْ وَاللَّهُ فُزْتُمْ وَاللَّهُ فَلَيْتَ أَنِّي مَعَكُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا پس برمی گردی و می گردانی قبر ابو عبد الله عليه السلام را مقابل خود یعنی پشت قبر مطهر می ایستی و شش رکعت نماز می گزاری و چون چنین کردی زیارت تمام شد پس اگر خواستی برگردی برگرد مؤلف گوید که: شیخ طوسی در تهذیب و صدوق در کتاب من لا یحضره الفقیه نیز این زیارت را نقل فرموده‌اند و شیخ صدوق فرموده که من در کتاب مزار و مقتل انواعی از زیارات نقل کردم و برای این کتاب این زیارت را اختیار کردم زیرا که آن به اعتبار روایت اصح زیارت است نزد من و همین زیارت شریف ما را کافی و وافی است انتهى

زیارت دوم

شیخ کلینی روایت کرده از امام علی نقی علیه السلام که فرمود: می گویی نزد حسین علیه السلام: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَ شَاهِدَهُ عَلَى خَلْقِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ عَلِيٍّ الْمُرْتَضَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَ آتَيْتَ الزَّكَاةَ وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ جَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ فَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ حَيًّا وَ مَيِّتًا پس گونه راست رو را بر قبر بگذار و بگو: أَشْهَدُ أَنَّكَ عَلَى بَيْتِهِ مِنْ رَبِّكَ جُنَّتْ مُقَرًّا بِالذُّنُوبِ لِتَشْفَعَ لِي عِنْدَ رَبِّكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ پس یاد کن ائمه علیهم السلام را به نامهای ایشان یک یک و بگو: أَشْهَدُ أَنَّكُمْ حُجَجُ اللَّهِ پس بگو: اَكْتُبْ لِي عِنْدَكَ مِيثَاقًا وَ عَهْدًا إِنِّي أَتَيْتُكَ مُجَدِّدًا الْمِيثَاقَ فَاشْهَدْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ إِنَّكَ أَنْتَ الشَّاهِدُ

زیارت سوم

زیارت مختصری است که سید بن طاووس در مزار نقل کرده و در آن فضل بسیار است فرموده به حذف اسناد از جابر جعفی از حضرت صادق علیه السلام منقول است که فرمود به جابر چه مقدار مسافت است بین شما و بین قبر حسین علیه السلام گفت گفتم یک روز و بعض روز فرمود زیارت می کنی آن حضرت را گفتم بلی فرمود آیا خوشنود نکنم ترا آیا بشارت ندهم ترا به ثواب ایشان گفتم بلی فدایت شوم فرمود به درستی که مردی از شما که مهیا شود برای زیارت او مژده دهند اهل آسمان یکدیگر را و چون بیرون رود از منزلش سواره یا پیاده موکل گرداند حق تعالی به او هزار ملک از ملائکه که صلوات بفرستند بر او تا برسد به قبر امام حسین علیه السلام پس حضرت صادق علیه السلام فرمود چون آمدی به سوی قبر حسین علیه السلام بایست بر در روضه و بگو این کلمات را که از برای تو خواهد بود مقابل هر کلمه از آن بهره‌ای از رحمت الهی گفت گفتم کدام است آن کلمات فدایت شوم فرمود می گویی: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ آدَمَ صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحِ نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسَى رُوحِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ سَيِّدِ رُسُلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عَلِيِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ خَيْرِ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ الْحَسَنِ الرَّضِيِّ الطَّاهِرِ الرَّاضِيِ الْمُرْضِيِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ الْأَكْبَرُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْوَصِيُّ الْبُرِّ التَّقِيُّ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ عَلَى الْأَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفَنَائِكَ وَ أَنَاخَتْ بِرَحْلِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ الْحَافِينَ بِكَ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَ آتَيْتَ الزَّكَاةَ وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ جَاهَدْتَ الْمُلْحِدِينَ وَ عَبَدْتَ اللَّهَ حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ پس می روی به سوی قبر مطهر و از برای تو خواهد بود به هر قدمی که برداری و بگذاری ثواب کسی که در راه خدا کشته شده و در خون خود می غلتد پس چون رسیدی نزد قبر و ایستادی دست

خود را بر قبر بمال و بگو: السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ پس برو به سوی نماز و از برای تو است به هر رکعتی که به جا آوری نزد آن حضرت مثل ثواب کسی که هزار حج و هزار عمره به جا آورده باشد و هزار بنده آزاد کرده باشد و مثل کسی که هزار موقف با پیغمبر مرسلی ایستاده باشد الخیر و گذشت این روایت به اختلاف کمی در آداب زیارت امام حسین علیه السلام به روایت مفضل بن عمر

زیارت چهارم

از معاویه بن عمار منقول است که به خدمت حضرت صادق علیه السلام عرض کرد که چون به زیارت حضرت امام حسین علیه السلام بروم چه چیز بگویم فرمود که بگو: السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَیْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ رَحِمَكَ اللَّهُ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ شَرِكَ فِي دَمِكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ بَلَغَهُ ذَلِكَ فَ رَضِيَ بِهِ أَنَا إِلَى اللَّهِ مِنْ ذَلِكَ بَرِيءٌ

زیارت پنجم

به سند معتبر منقول است که: حضرت امام موسی علیه السلام فرمود به ابراهیم بن ابی البلاد که چون به زیارت امام حسین علیه السلام می‌روی چه می‌گویی گفت می‌گویم: السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَ آتَيْتَ الزَّكَاةَ وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ دَعَوْتَ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَ الْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَ أَشْهَدُ أَنَّ الدِّينَ سَفُكُوا دَمَكَ وَ اسْتَحْلَوْا حُرْمَتَكَ مَلْعُونُونَ مُعَذَّبُونَ عَلَى لِسَانِ دَاوُودَ وَ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَ كَانُوا يَعْتَدُونَ حضرت فرمود بلی چنین است

زیارت ششم

از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام مروی است که: به عمار ساباطی فرمود که چون بررسی به قبر امام حسین علیه السلام بگو: السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا سَيِّدَ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَ رَحِمَهُ اللَّهُ وَ بَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مَنْ رِضَاهُ مِنْ رِضَى الرَّحْمَنِ وَ سَخَطُهُ مِنْ سَخَطِ الرَّحْمَنِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ وَ حُجَّةَ اللَّهِ وَ بَابَ اللَّهِ وَ الدَّلِيلَ عَلَى اللَّهِ وَ الدَّاعِيَ إِلَى اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ حَلَلْتَ حَلَالَ اللَّهِ وَ حَرَّمْتَ حَرَامَ اللَّهِ وَ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَ آتَيْتَ الزَّكَاةَ وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ دَعَوْتَ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَ الْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ وَ مَنْ قَتَلَ مَعَكَ شُهَدَاءَ أَحْيَاءَ عِنْدَ رَبِّكُمْ تُرْزَقُونَ وَ أَشْهَدُ أَنَّ قَاتِلَكَ فِي النَّارِ أَدِينُ اللَّهِ بِالْبِرَاءَةِ مِمَّنْ قَتَلَكَ وَ مِمَّنْ قَاتَلَكَ وَ شَايَعَ عَلَیْكَ وَ مِمَّنْ جَمَعَ عَلَیْكَ وَ مِمَّنْ سَمِعَ صَوْتَكَ وَ لَمْ يُعْنِكَ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَكُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا مؤلف گوید که: این سه زیارت از مزار ابن قولویه منقول است

زیارت هفتم

شیخ در مصباح روایت کرده از صفوان جمال که گفت: رخصت طلبیدم از حضرت صادق علیه السلام برای زیارت مولا یمان حسین علیه السلام و استدعا کردم که ذکر کند برای من دستور العملی در زیارت آن حضرت که به آن نحو رفتار بکنم فرمود ای صفوان

روزه بدار سه روز پیش از حرکت خود و غسل کن در روز سوم پس جمع کن اهل و عیال خود را بنزد خود و بگو: اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْتَدُّ دُعَاكَ الدُّعَاءَ پس دعایی تعلیم او فرموده که بگوید در وقتی که به فرات برسد آنگاه فرموده پس غسل کن از فرات به درستی که پدرم خبر داد مرا از پدرانش علیهم السلام که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود همانا این پسر من حسین کشته خواهد شد بعد از من در کنار فرات پس هر که زیارت کند او را و غسل کند از فرات بریزد از او گناهان او مانند روزی که مادر او را متولد کرده پس هر گاه غسل کنی در اثناء غسل بگو: بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ نُورًا وَ طَهُورًا وَ حِرْزًا وَ شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَ سِقِّمَ وَ آفَهُ وَ عَاهَهُ اللَّهُمَّ طَهِّرْ بِهِ قَلْبِي وَ اشْرَحْ بِهِ صَدْرِي وَ سَهِّلْ لِي بِهِ أَمْرِي وَ چون از غسل فارغ شوی بیوش دو جامه طاهر و دو رکعت نماز کن در بیرون مشرعه که آن همان مکانی است که حق تعالی در شأن او فرموده و در زمین قطعه‌ها است نزدیک به یکدیگر و بوستانها است از انگورها و کشتزار است و خرماستانها است دو تا از یک بیخ رسته و غیر دو تا از یک بیخ رسته آب خورده می‌شوند به یک آب و زیادتی می‌دهیم بعضی از آنها را بر بعضی در میوه پس چون از نماز فارغ شوی روانه شو به جانب حایر به حال آرامی و وقار و کوتاه بردار گامهای خود را پس به درستی که خداوند تعالی می‌نویسد از برای تو به هر گامی که برمی‌داری حج و عمره و راه برو با دل خاشع و دیده گریان و بسیار کن ذکر اللهَ أَكْبَرُ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَ ثنا بر خدا و صلوات بر رسول خدا صلی الله علیه و آله و صلوات بر حسین صلوات الله علیه بالخصوص و بسیار کن لعن بر قاتلان آن حضرت و بیزاری جستن از کسانی که در اول پایه ظلم و جور را بر اهل بیت گذاشتند پس هر گاه رسیدی به در حایر بایست و بگو: اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا وَ سُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَ أَصِيلًا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَ مَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ رَبَّنَا بِالْحَقِّ پس بگو: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَاتَمَ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْمُرْسَلِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَائِمَ الْعُرَى الْمُحَجَّلِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ عَلَى الْأَيْمَةِ مِنْ وُلْدِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَصِيَّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ الشَّهِيدُ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا مَلَائِكَةَ اللَّهِ [رَبِّي الْمُقِيمِينَ فِي هَذَا الْمَقَامِ الشَّرِيفِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا مَلَائِكَةَ رَبِّي الْمُحْسِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ مِنِّي أَيُّدَا مَا بَقِيَتْ وَ بَقِيَ اللَّيْلُ وَ النَّهَارُ] پس می‌گویی: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَيُّهَا عَبِيدَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عِبْدَكَ وَ ابْنَ عِبْدِكَ وَ ابْنَ أُمَّتِكَ الْمُؤْتَرِّ بِالرِّقِّ وَ النَّارِكُ لِلْخِلَافِ عَلَيْكُمْ وَ الْمُوَالِي لَوْلِيكُمْ وَ الْمُعَادِي لِعَدُوِّكُمْ قَصْدَ حَرَمِكَ وَ اسْتِجَارَ بِمَشْهَدِكَ وَ تَقَرُّبَ إِلَيْكَ بِقَضِيْدِكَ أَدْخُلُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَدْخُلُ يَا نَبِيَّ اللَّهِ أَدْخُلُ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَدْخُلُ يَا سَيِّدَ الْوَصِيِّينَ أَدْخُلُ يَا فَاطِمَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ أَدْخُلُ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ أَدْخُلُ يَا مَوْلَايَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ پس اگر دلت خاشع و دیده‌ات گریان شد پس آن علامت رخصت است پس داخل شو و بگو: الْحَمْدُ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْأَحَدِ الْفَرْدِ الصَّمَدِ الَّذِي هَدَانِي لَوْلَايَتِكَ وَ خَصَّنِي بِزِيَارَتِكَ وَ سَهَّلَ لِي قَضِيْدَكَ پس می‌روی تا در قبه مطهره و بایست محاذی بالای سر و بگو: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ آدَمَ صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحِ نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسَى رُوحِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ [وَلِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ عَلِيِّ الْمُرْتَضَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ خَدِيجَةَ الْكُبْرَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَارَ اللَّهِ وَ ابْنَ نَارِهِ وَ الْوَتْرَ الْمُؤْتَرَّ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَ آتَيْتَ الزَّكَاةَ وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ أَطَعْتَ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ حَتَّى آتَاكَ الْيَقِيْنُ فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً سَمِعَتْ بِذَلِكَ فَرَضَتْ بِهِ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ نُورًا فِي الْأَصْلَابِ الشَّامِخَةِ وَ الْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ لَمْ تُجَسِّسْكَ الْجَاهِلِيَّةُ بِأَنْجَاسِهَا وَ لَمْ تُلْبَسِكَ مِنْ مُيَدَلْهَمَاتٍ ثِيَابِهَا وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ مِنْ دَعَائِمِ الدِّينِ وَ أَرْكَانِ الْمُؤْمِنِينَ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ الْبَرُّ التَّقِيُّ الرَّضِيُّ الزَّكِيُّ الْهَادِي الْمَهْدِيُّ وَ أَشْهَدُ أَنَّ الْأَيْمَةَ مِنْ وُلْدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوَى وَ أَعْلَامُ الْهُدَى وَ الْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَ الْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَ أَشْهَدُ اللَّهُ وَ مَلَائِكَتُهُ وَ أَنْبِيَآءُهُ وَ رُسُلُهُ أَنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَ بِبِآيَاتِكُمْ [بِآيَاتِكُمْ مُوقِنٌ بِشَرَائِعِ دِينِي وَ خَوَاتِيمِ عَمَلِي وَ قَلْبِي لِقَلْبِكُمْ سَلْمٌ وَ أَمْرِي لِأَمْرِكُمْ مُتَّبِعٌ صَلَوَاتُ

اللَّهُ عَلَيَّكُمْ وَعَلَىٰ أَرْوَاحِكُمْ وَعَلَىٰ أَجْسَادِكُمْ وَعَلَىٰ أَسْمَائِكُمْ وَعَلَىٰ شَاهِدِكُمْ وَعَلَىٰ غَائِبِكُمْ وَعَلَىٰ ظَاهِرِكُمْ وَعَلَىٰ بَاطِنِكُمْ پس
بنداز خود را بر قبر و بوس آن را و بگو: بِأَبِي أَنْتَ وَ أُمِّي يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ بِأَبِي أَنْتَ وَ أُمِّي يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ لَقَدْ عَظَمْتَ الرَّزِيَّةَ وَ جَلَّتِ
الْمُصِيبَةُ بِسُوءِ عَيْنَيْنَا وَعَلَىٰ جَمِيعِ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ أَشْرَجَتْ وَ أَلْجَمَتْ وَ تَهَيَّأَتْ لِقِتَالِكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ
قَصَدْتُ حَرَمَكَ وَ أَتَيْتُ إِلَىٰ مَشْهَدِكَ أَشْأَلَ اللَّهُ بِالشَّانِ الَّذِي لَكَ عِنْدَهُ وَ بِالْمَحَلِّ الَّذِي لَكَ لَدَيْهِ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ
وَ أَنْ يُجْعَلَنِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ پس برخیز و دو رکعت نماز در بالای سر بگزار بخوان در آن دو رکعت هر سوره‌ای که
خواهی پس چون از نماز فارغ شدی بگو: اللَّهُمَّ إِنِّي صَلَّيْتُ وَ رَكَعْتُ وَ سَجَدْتُ لَكَ وَ حَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لِأَنَّ الصَّلَاةَ وَ الرُّكُوعَ وَ
السُّجُودَ لَا يَكُونُ إِلَّا لَكَ لِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَيْلَهُمْ عَنِّي أَفْضَلَ السَّلَامِ وَ التَّحِيَّةِ وَ ارْزُدْ
عَلَيَّ مِنْهُمْ السَّلَامَ اللَّهُمَّ وَ هَاتَانِ الرُّكْعَتَانِ هِدْيَةٌ مِنِّي إِلَىٰ مَوْلَايَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ عَلَيْهِ وَ تَقَبَّلْ
مِنِّي وَ أَجْزِنِي عَلَيَّ ذَلِيكَ بِأَفْضَلِ أَمَلِي وَ رَحَائِي فِيكَ وَ فِي وَلِيِّكَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ پس برخیز و برو پایین پای قبر آن حضرت و
بایست نزد سر علی بن الحسین علیهما السلام و بگو: السَّلَامُ عَلَيَّكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيَّكَ يَا ابْنَ نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيَّكَ يَا ابْنَ
أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيَّكَ يَا ابْنَ الْحَسَنِ السَّلَامُ عَلَيَّكَ أَيُّهَا الشَّهِيدُ السَّلَامُ عَلَيَّكَ أَيُّهَا الْمَظْلُومُ وَ ابْنِ الْمَظْلُومِ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ
قَتَلْتِكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ ظَلَمْتِكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ سَمِعْتُ بِذَلِكَ فَرَضَيْتُ بِهِ پس بیفکن خود را بر قبرش و بوس آن را و بگو: السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَ ابْنَ وَلِيِّهِ لَقَدْ عَظَمْتَ الْمُصِيبَةَ وَ جَلَّتِ الرَّزِيَّةُ بِكَ عَلَيْنَا وَعَلَىٰ جَمِيعِ الْمُسْلِمِينَ فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ قَتَلْتِكَ وَ أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ
وَ إِلَيْكَ مِنْهُمْ پس بیرون بیا از دری که پایین پای علی بن الحسین علیهما السلام است و متوجه شو به سوی شهدا و بگو: السَّلَامُ
عَلَيْكُمْ يَا أَوْلِيَاءَ اللَّهِ وَ أَحِبَّاءَهُ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَصْفِيَاءَ اللَّهِ وَ أَوْدَاءَهُ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ دِينِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ رَسُولِ اللَّهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ
عَلِيٍّ الْوَلِيِّ [الرَّكْبِيِّ النَّاصِحِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ بِأَبِي أَنْتُمْ وَ أُمِّي طَبْتُمْ وَ طَابَتِ الْأَرْضُ الَّتِي [أَنْتُمْ فِيهَا دُفِنْتُمْ وَ فَرُتُمْ فَوْزَا
عَظِيمًا فَيَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَكُمْ فَأَفُوزَ مَعَكُمْ پس برگرد به بالاسر حضرت امام حسین علیه السلام و دعا بسیار کن از برای خود و از برای
اهل و اولاد و پدر و مادر و برادران خود زیرا که در آن روضه مطهره رد نمی‌شود دعاء دعا کننده و نه سؤال سؤال کننده مؤلف
گوید این زیارت معروف به زیارت وارث است و مأخذش کتاب مصباح المتعجل شیخ طوسی است که از کتب بسیار معتبره معروفه
نزد علما است و من این زیارت را بلاواسطه از همان کتاب شریف نقل کردم آخر زیارت شهدا همین بود که ذکر شد فَيَا لَيْتَنِي
كُنْتُ مَعَكُمْ فَأَفُوزَ مَعَكُمْ پس این زیادتها که بعضی بعد از این ذکر کرده‌اند فی الْجَنَانِ مَعَ النَّبِيِّينَ وَ الصِّدِّيقِينَ وَ الشُّهَدَاءِ وَ الصَّالِحِينَ
وَ حَسَنَ أَوْلِيَّكَ رَفِيقَا السَّلَامِ عَلَيَّ مَنْ كَانَ فِي الْحَائِرِ مِنْكُمْ وَ عَلَيَّ مَنْ لَمْ يَكُنْ فِي الْحَائِرِ مَعَكُمْ الخ تمامی اینها زیادی و فضولی است
شیخ ما در کتاب لؤلؤ مرجان فرموده این کلمات که متضمن چند دروغ واضح است علاوه بر جسارت ارتکاب بر بدعت و جسارت
افزودن بر فرموده امام علیه السلام چنان شایع و متعارف شده که البته چند هزار مرتبه در شب و روز در حضور مرقد منور ابی عبد
الله الحسین علیه السلام و محضر ملائکه مقربین و مطاف انبیا و مرسلین علیهم السلام به آواز بلند خوانده می‌شود و احدی بر ایشان
ایراد نمی‌کند و از گفتن این دروغ و ارتکاب این معصیت نهی نمی‌نمایند و کم کم این کلمات در مجموعه‌هایی که در زیارت و
ادعیه احمقان از عوام جمع می‌کنند و گاهی اسمی برای آن می‌گذارند جمع شده و چاپ رسیده و منتشر گشته و از مجموعه این
احمق به مجموعه آن احمق نقل گردیده و کار به جایی رسیده که بر بعضی طلبه مشتبه شده روزی طلبه‌ای را دیدم که آن دروغهای
قیح را برای شهدا می‌خواند دست بر کتفش گذاشتم ملتفت من شد گفتم از اهل علم قبیح نیست چنین اکاذیب در چنین محضری
گفت مگر مروی نیست تعجب کردم گفتم نه گفت در کتابی دیدم گفتم در کدام کتاب گفت مفتاح الجنان ساکت شدم چه کسی
که در بی‌اطلاعی کارش به اینجا رسد که جمع کرده بعضی عوام را کتاب شمرد و مستند قرار دهد قابل سخن گفتن نیست. پس
شیخ مرحوم کلام را در این مقام طول داده و فرموده که به حال خود گذاشتن عوام در امثال این امور جزئی و بدعتی مختصره

مثل غسل اویس قرن و آش ابو الدرداء تابع و مخلص حقیقی معاویه و روزه صمت که در روز سخن نگویند و غیر آن که احدی بر مقام نهی برنیامده سبب تجری شده که در هر ماه و سال پیغمبر و امام تازه پیدا می‌شود و دسته دسته از دین خدا بیرون می‌روند انتهی کلامه رفع مقامه این فقیر گوید خوب تامل کن در فرمایش این عالم جلیل که مطلع است بر مذاق شرع مقدس چگونه این مطلب همی عظیم و عقده‌ای بزرگ در دل او گردیده چون می‌داند مفساد این کار را بر خلاف آنانکه از علوم اهل بیت علیهم السلام محروم و بی بهره ماندند و به دانستن ضغنی از اصطلاحات و الفاظ اکتفا کردند که امثال این مطالب را چیزی ندانند بلکه تصحیح و تصویب نموده و عمل بر وفق آن نمایند لا جرم کار به جایی رسد که کتاب مصباح المتعبد و اقبال و مهج الدعوات و جمال الاسبوع و مصباح الزائر و بلد الامین و جنه الواقیه و مفتاح الفلاح و مقباس و ربیع الاسایع و تحفه و زاد المعاد و امثال این کتب متروک و مهجور شود و این مجموعه‌های احمقانه شایع شود که در دعای مجیر که از دعاهای معتبره مرویه است در هشتاد موضع آن کلمه بعفوک زیاد کنند و کسی انکار نکند و در دعای جوشن که مشتمل بر صد فصل است برای هر فصلی یک خاصیتی وضع کنند و با بودن این همه زیارات ماثوره زیارت مفعجه جعل کنند و با بودن این همه دعاهای معتبره مرویه با مضامین عالیه و کلمات فصیحه بلیغه دعایی بی‌ربط در کمال برودت جعل نمایند و نام او را دعای حبی گذارند و از کنگره عرش آن را نازل نمایند و چندان فضیلت برای او وضع نمایند که انسان را متحیر و سراسیمه نماید از جمله آنکه العیاذ بالله جبرئیل به حضرت رسول صلی الله علیه و آله از جانب حق سبحانه و تعالی گفته باشد که هر بنده که این دعا را با خود دارد او را عذاب نکند اگر چه مستوجب جهنم باشد و عمر خود را به معصیت گذرانده باشد و مرا در هیچوقت سجده نکرده باشد من آن بنده را ثواب هفتاد هزار پیغمبر بدهم و ثواب هفتاد هزار زاهد و ثواب هفتاد هزار شهید بدهم و ثواب هفتاد هزار نماز گزار بدهم و ثواب هفتاد هزار برهنه که پوشانیده باشد بدهم و ثواب هفتاد هزار گرسنه که سیر کرده باشد بدهم و ثواب به عدد ریگهای بیابانها بدهم و ثواب هفتاد هزار بقعه زمین بدهم و ثواب مهر نبوت رسالت پناه بدهم و ثواب عیسی روح الله و ابراهیم خلیل الله بدهم و ثواب اسماعیل ذبیح الله و موسی کلیم الله و یعقوب نبی الله و آدم صفی الله و جبرئیل و میکائیل و اسرافیل و عزرائیل و فرشتگان بدهم یا محمد هر که این دعا یزرگوار حبی را بخواند یا با خود دارد بیامرزم او را و شرم دارم که عذاب کنم الخ و شایسته است که انسان از شنیدن اینها عوض خنده گریه کند کتب ادعیه شیعه که به مرتبه‌ای متقن و محکم بوده که غالب آنها که استنساخ می‌نمودند خودشان از اهل علم بودند و از روی نسخی که به خط اهل علم و تصحیح شده علما بوده مقابله و تصحیح می‌نمودند و اگر اختلافی بود در حاشیه‌اش به آن اشاره می‌کردند مثلاً در دعای مکارم الاخلاق وَ بَلَّغْ يَأْمَانِي در حاشیه‌اش اشاره می‌کنند در نسخه ابن اشناس وَ اَبْلُغْ يَأْمَانِي است و در روایت ابن شاذان اللّهُمَّ اَبْلُغْ يَأْمَانِي است یا مثلاً فلان کلمه به خط ابن سکون چنین است و به خط شهید چنین و هکذا کارش به جایی رسیده که منحصر به کتاب مفتاح شده که فی‌الجمله و وصفش را شنیدی و این کتاب مرجع عوام و خواص و عرب و عجم گردیده و این نیست جز از بی‌اعتنایی اهل علم به حدیث و اخبار و رجوع نکردن به کتب علما و فقهای اهل بیت اطهار و نهی نمودن از امثال این بدع و اضافات و دس و ضاعین و تحریف جاهلین و جلو نگرستن از نااهلان و از تصرفات بی‌خردان تا کار به جایی رسیده که دعاها موافق سلیقه‌ها تلفیق شده و زیارتها و مفعجه‌ها و صلواتها اختراع شده و مجموعه‌های بسیار از دعاهای دس شده چاپ شده و بچه مفتاحها متولد گشته و کم کم سرایت کرده به سایر کتب رسیده و شایع و رواج گشته مثلاً کتاب منتهی الآمال این احقر را تازه طبع کردند بعضی از کتاب آن به سلیقه خود در آن تصرفاتی نموده از جمله در احوال مالک بن یسر ملعون نوشته از دعای امام حسین علیه السلام هر دو دست او از کار افتاده بود الحمد لله در تابستان مانند دو چوب خشک می‌گردید الحمد لله و در زمستان خون از آنها می‌چکید الحمد لله و بر این حال خسران مال بود الحمد لله در این دو سطر عبارت چهار لفظ الحمد لله کاتب موافق سلیقه خود جزء کرده و نیز در بعضی جاها بعد از اسم جناب زینب یا ام کلثوم به سلیقه خود لفظ خانم زیاد کرده که زینب خانم و ام کلثوم خانم گفته شود که تجلیل از آن مخدرات شود و حمید بن قحطبه را چون دشمن داشته بواسطه بدی او حمید

بن قحبه نوشته و لکن احتیاط کرده قحطبه را نسخه بدل او نوشته و عبد ربه را صلاح دیده عبد الله نوشته شود و زحر بن قیس که به حاء مهمله است در هر کجا بوده به جیم نوشته و ام سلمه را غلط دانسته و تا ممکنش بوده ام السلمه کرده الی غیر ذلک و غرضم از ذکر این مطلب در اینجا دو چیز بود یکی آنکه این تصرفاتی را که این شخص کرده به سلیقه خود این را کمال دانسته و خلافش را ناقص فرض کرده و حال آنکه همین چیزی که او کمال دانسته باعث نقصان شده پس از اینجا قیاس کنیم که چیزهایی که ما از روی جهل و نادانی در دعاها و زیارات داخل می‌کنیم یا به سلیقه ناقص خود بعض تصرفات می‌نماییم و آن را کمال فرض می‌نماییم بدانیم که همان چیزها پیش اهلش سبب نقصان و بی‌اعتباری آن دعا یا زیارت خواهد بود پس شایسته است که ما بهیچوجه در این باب مداخله نکنیم و هر چه دستور العمل دادند به همان رفتار نموده و از آن تخطی ننماییم و دیگر غرضم آن بود که معلوم شود هر گاه نسخه‌ای که مؤلفش زنده و حاضر و نگهبان او باشد اینطور کنند با او، دیگر با سایر نسخ چه خواهند کرد و به کتابهای چاپی دیگر چه اعتماد است مگر کتابی که از مصنفات مشهوره علمای معروفین باشد و به نظر ثقه از علمای آن فن رسیده و امضا فرموده باشد روایت شده در حال ثقه جلیل فقیه مقدم در اصحاب ائمه علیهم السلام یونس بن عبد الرحمن که کتابی در اعمال شبانه روز نوشته بود جناب ابو هاشم جعفری آن کتاب را به نظر مبارک حضرت عسکری علیه السلام رسانید حضرت تمام آن را مطالعه و تصفح فرمود پس از آن فرمود هَذَا دِینِی وَ دِینُ آبَائِی کُلُّهُ وَ هُوَ الْحَقُّ کُلُّهُ همه این دین من و دین پدران من است و تمامی حق است ملاحظه کن که ابو هاشم جعفری با آنکه بر کثرت علم و فقاها و جلالت و دیانت جناب یونس مطلع بوده است به همین اکتفا نکرده در عمل کردن از روی کتاب او تا آنکه آن را به نظر مبارک امام خود رسانیده و نیز روایت شده: از بوق شنجانی هراتی که مردی معروف به صدق و صلاح و ورع بوده که در سامره خدمت امام حسن عسکری علیه السلام رسید و کتاب یوم و لیله شیخ جلیل القدر فضل بن شاذان نیشابوری را به آن حضرت داد و گفت: فدایت شوم می‌خواهم در این کتاب نظر فرمایم و ورق ورق آن را ملاحظه نمایم حضرت فرمود هَذَا صَحِیحٌ یَبْنِیْ أَنْ تَعْمَلَ بِهِ این کتاب صحیح است و شایسته است که به آن عمل نمایی الی غیر ذلک و این احقر با اینکه می‌دانستم مذاق مردم این زمان و عدم اهتمام ایشان را در امثال این امور برای اتمام حجت سعی و کوشش بسیار کردم که دعاها و زیارات منقوله در این کتاب حتی الامکان از نسخه‌های اصل نقل شود و بر نسخ متعدده عرضه شود و به قدری که از عهده بر آیم تصحیح آن نمایم تا عامل به آن از روی اطمینان عمل نماید إن شاء الله به شرط آنکه کاتبین و ناسخین تصرف در آن ننمایند و خواننده‌ها اختراع و سلیقه‌های خود را کنار گذارند شیخ کلینی رضی الله عنه از عبد الرحیم قصیر نقل کرده که: خدمت حضرت صادق علیه السلام رسید و عرض کرد فدایت شوم من از پیش خود دعایی اختراع کرده‌ام حضرت فرمود بگذار مرا از اختراع خود یعنی آن را کنار گذار و برای من نقل مکن و نگذاشت که آن دعای جمع کرده خود را نقل کند و خود حضرت برای او دستور العملی لطف فرمود و شیخ صدوق عطر الله مرقده روایت کرده از عبد الله بن سنان که گفت حضرت صادق علیه السلام فرمود که: زود است می‌رسد به شما شبهه پس میمانید بدون نشانه و راهنما و پیشوای هدایت کننده و نجات نمی‌یابد در آن شبهه مگر کسی که بخواند دعای غریق را گفتم چگونه است دعای غریق فرمود می‌گویی: یا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ يَا رَحِيمُ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ بَثَّ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ پس گفتم يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَالْأَبْصَارِ بَثَّ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ حضرت فرمود به درستی که خداوند عز و جل مقلب است قلوب و ابصار را لکن بگو: چنانکه من می‌گویم يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ بَثَّ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ کافی است تأمل در این دو حدیث شریف برای تنبه کسانی که در دعاها به سلیقه خود بعضی کلمات زیاد می‌کنند و پاره‌ای تصرفات می‌نمایند و الله العاصم

مطلب دوم در زیارت حضرت عباس بن علی بن ابی طالب علیهم السلام است

شیخ اجل جعفر بن قولویه قمی به سند معتبر از ابو حمزه ثمالی روایت کرده که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمود که:

عَرَفَ بَيْنِي وَبَيْنَهُ وَبَيْنَ رَسُولِكَ وَأَوْلِيَايَكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَوَفَّنِي عَلَى الْإِيمَانِ بِسُؤْلِكَ وَ الْوَلَايَةِ لِعَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَ الْأَثَمَةِ مِنْ وُلْدِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَ الْبَرَاءَةِ مِنْ عَدُوِّهِمْ فَإِنِّي قَدْ رَضَيْتُ يَا رَبِّي بِدَلِّكَ وَ صَيَلْتِي اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ پس دعا کن از برای خود و از برای پدر و مادر و مؤمنین و مسلمین و اختیار کن از دعاها هر دعایی که می‌خواهی مؤلف گوید که: روایت شده در خبری از حضرت سید سجاد علیه السلام آنچه حاصلش آن است که فرمودند: خدا رحمت کند عباس را که ایثار کرد بر خود برادر خود را و جان خود را فدای آن حضرت نمود تا آنکه در یاری او دو دستش را قطع کردند و حق تعالی در عوض دو دست او دو بال به او عنایت فرمود که با آن دو بال با فرشتگان در بهشت مانند جعفر بن ابی طالب پرواز می‌کند و از برای عباس علیه السلام در نزد خداوند منزلی است در روز قیامت که مغبوط جمیع شهدا است و جمیع شهدا را آرزوی مقام او است و نقل شده که حضرت عباس علیه السلام در وقت شهادت سی و چهار ساله بود و آنکه ام البنین مادر عباس علیه السلام در ماتم او و برادران اعیانی او بیرون مدینه در بقیع می‌شد و در ماتم ایشان چنان ندبه و گریه می‌کرد که هر که از آنجا می‌گذشت گریان می‌گشت گریستن دوستان عجیبی نیست مروان بن الحکم که بزرگتر دشمنی بود خاندان نبوت را چون بر ام البنین عبور می‌کرد از اثر گریه او گریه می‌کرد و این اشعار از ام البنین در مرثیه حضرت ابو الفضل علیه السلام و دیگر پسرانش نقل شده یا مَنْ رَأَى الْعَبَّاسَ كَرَّ عَلَى جَمَاهِيرِ النَّقَدِ وَ رَأَهُ مِنْ أَبْنَاءِ حَيْدَرَ كُلِّ لَيْثٍ ذِي لَيْدٍ أُتْبِتُ أَنْ ابْنِي أَصَيْبٍ بِرَأْسِهِ مَقْطُوعٍ يَدٍ وَيَلِي عَلَى شَيْبِلِي أَمَالَ بِرَأْسِهِ ضَرْبُ الْعَمَدِ لَوْ كَانَ سَيْفُكَ فِي يَدَيْكَ لَمَا دَنَا مِنْهُ أَحَدٌ وَ لَهَا أَيْضًا لَا تَدْعُونِي وَيُكِّ أُمَّ الْبَنِينَ تَدْكُرِينِي بِلِيُوثِ الْعَرِينِ كَأَنْتَ بَنُونَ لِي أَدْعَى بِهِمْ وَ الْيَوْمَ أَضِيحْتُ وَ لَا مِنْ بَيْنِ أَرْبَعَةٍ مِثْلَ نُسُورِ الرَّبِيِّ قَدْ وَاصِلُوا الْمَوْتَ بِقَطْعِ الْوَتِينِ تَنَازَعَ الْخِرْصَانُ أَشْلَاءَهُمْ فَكُلُّهُمْ أَمْسَى صَرِيحًا طَعِينًا يَا لَيْتَ شِعْرِي أَكَمَا أَخْبَرُوا بِأَنَّ عَبَّاسًا قَطِيعَ الْيَمِينِ

مطلب سوم در زیارات مخصوصه حضرت ابی عبد الله الحسین علیه السلام است

اشاره

و آن چند زیارت است

اول زیارت اول رجب و نیمه آن و نیمه شعبان است

از حضرت صادق علیه السلام روایت است که: هر که زیارت کند امام حسین علیه السلام را در روز اول ماه رجب البته حق تعالی بیمارزد او را و از ابن ابی نصر منقول است که: از حضرت امام رضا علیه السلام سؤال کرد که در کدام وقت بهتر است که زیارت کنیم امام حسین علیه السلام را فرمود که در نصف رجب و نصف شعبان شیخ مفید و سید بن طاووس ذکر کرده‌اند که این زیارت که ذکر می‌شود برای روز اول رجب و شب نیمه شعبان است و لکن شهید علاوه کرده بر آن شب اول رجب و شب و روز نیمه رجب و روز نیمه شعبان را پس بحسب فرموده ایشان این زیارت برای شش وقت است و کیفیت آن زیارت این است هر گاه خواستی زیارت کنی ابا عبد الله الحسین علیه السلام را در این اوقات غسل کن و پاکیزه‌ترین جامه‌های خود را بپوش و بایست بر در قبه مطهره آن حضرت رو به قبله و سلام کن بر جناب رسول خدا صلی الله علیه و آله و بر امیر المؤمنین و بر حضرت فاطمه و بر امام حسن و امام حسین و بر باقی امامان صلوات الله علیهم أجمعین و بعد از این بیاید در اذن دخول زیارت عرفه کیفیت سلام کردن بر این بزرگواران پس داخل شو و بایست نزد ضریح مقدس و صد مرتبه بگو: اللَّهُ أَكْبَرُ پس بگو: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ

و آن زیارتی است که شیخ مفید رحمه الله علیه در مزار نقل کرده که از زیارات مخصوصه نصف رجب است که آن را غفیله می‌گویند یعنی نیمه رجب را غفیله می‌گویند نه زیارت را به سبب غفلت عامه مردم از فضیلت آن پس چون قصد کردی زیارت آن حضرت را در این وقت و آمدی در صحن شریف پس داخل شو یعنی در حرم مطهر و سه مرتبه بگو: اللَّهُ أَكْبَرُ و بایست در نزد قبر منور و بگو: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا آلَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا صِفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا خَيْرَةَ اللَّهِ مِنْ خَلْقِهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا سَادَةَ السَّادَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا لِيُوثِ [عَلَى لِيُوثِ الْغَابَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا سِفْنَ النَّجَاهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِلْمِ الْأَنْبِيَاءِ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتِهِ] السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ آدَمَ صِفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحِ نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِسْمَاعِيلَ ذَبِيحِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسَى رُوحِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ عَلِيِّ الْمُزْتَضَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ خَدِيجَةَ الْكُبْرَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَهِيدَ ابْنِ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَتِيلَ ابْنِ الْقَتِيلِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَ ابْنَ وَلِيِّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجْبَةَ اللَّهِ وَ ابْنَ حُجْبَتِهِ عَلَى خَلْقِهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَ آتَيْتَ الزَّكَاةَ وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ رَزَنْتَ [وَ بَرَزْتَ بِوَالِدَيْكَ وَ جَاهِدْتَ عِدْوَكَ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ تَشْمَعُ الْكَلَامَ وَ تَرُدُّ الْجَوَابَ وَ أَنَّكَ حَبِيبُ اللَّهِ وَ خَلِيلُهُ وَ نَجِيُّهُ وَ صَفِيُّهُ وَ ابْنُ صَفِيِّهِ يَا مَوْلَايَ] وَ ابْنَ مَوْلَايَ زُرْتُكَ مُشْتِاقًا فَكُنْ لِي شَفِيعًا إِلَى اللَّهِ يَا سَيِّدِي وَ اسْتَشْفِعْ إِلَى اللَّهِ بِحَدِّكَ سَيِّدِ النَّبِيِّينَ وَ بِأَبِيكَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ وَ بِأُمِّكَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ أَلَا- لَعَنَ اللَّهُ قَاتِلِيكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ ظَالِمِيكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ سَالِيكَ وَ مُغْضَبِيكَ مِنَ الْأَوْلِيينَ وَ الْأَخْرِيينَ وَ صَدَّقَ اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ أَنْكَاهُ قَبْرِ مطهر را ببوس و متوجه شو به سوی علی بن الحسین علیهما السلام و آن جناب را زیارت کن و بگو: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَ ابْنَ مَوْلَايَ لَعَنَ اللَّهُ قَاتِلِيكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ ظَالِمِيكَ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ بِزِيَارَتِكَ وَ بِمَحَبَّتِكَ وَ أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ پس برو تا برسی به قبور شهدا رضوان الله عليهم پس بایست و بگو: السَّلَامُ عَلَى الْأَرْوَاحِ الْمُنِيخَةِ بِقَبْرِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا طَاهِرِينَ مِنَ الدَّنَسِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا مَهْدِيُونَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَبْرَارَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ الْحَافِينَ بِقُبُورِكُمْ أَجْمَعِينَ جَمَعْنَا اللَّهُ وَ إِيَّاكُمْ فِي مُسْتَقَرِّ رَحْمَتِهِ وَ تَحْتِ عَرْشِهِ إِنَّهُ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ بعد از آن برو به حرم عباس بن امیر المؤمنین علیهما السلام چون برسی به آنجا بایست بر درقه آن جناب و بگو: سَلَامُ اللَّهِ وَ سَلَامُ مَلَائِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ تا آخر زیارت آن حضرت که پیش از این گذشت

سوم زیارت نیمه شعبان است

بدان که احادیث بسیار در فضیلت زیارت آن حضرت در نیمه شعبان وارد شده است و بس است در این باب آنکه به چندین سند معتبر از حضرت امام زین العابدین و امام جعفر صادق علیهما السلام وارد شده که: هر که خواهد مصافحه کند با او صد و بیست و چهار هزار پیغمبر پس باید که زیارت کند قبر ابی عبد الله الحسین علیه السلام را در نیمه شعبان به درستی که ملائکه و ارواح پیغمبران رخصت می‌طلبند و به زیارت آن حضرت می‌آیند پس خوشا بحال آنکه مصافحه کند با ایشان و ایشان مصافحه کنند با او و با ایشانند پنج پیغمبر اولوا العزم نوح و ابراهیم و موسی و عیسی و محمد صلی الله علیه و آله و علیهم اجمعین راوی گفت پرسیدم که به چه سبب ایشان را اولوا العزم می‌نامند فرمود به جهت آنکه ایشان مبعوث شده‌اند به مشرق و مغرب و جن و انس و اما الفاظ زیارت پس دو نحو نقل شده: یکی همان زیارت است که برای اول رجب نقل شد دیگر زیارتی است که شیخ کفعمی در کتاب بلد الامین از حضرت صادق علیه السلام نقل کرده: و آن زیارت چنین است: می‌ایستی نزد قبر آن حضرت و می‌گویی: الْحَمْدُ لِلَّهِ

الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَالسَّلَامِ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ الزَّكِيُّ أَوْدِعُكَ شَهَادَةً مِّنِّي لَكَ تَقَرُّبِي إِلَيْكَ فِي يَوْمِ شَفَاعَتِكَ أَشْهَدُ أَنَّكَ قُتِلْتَ وَ لَمْ تَمُتْ بَلْ بَرَجَاءِ حَيَاتِكَ حَيَّتْ قُلُوبُ شَتِيَعَتِكَ وَ بَضِيَاءِ نُورِكَ اهْتَدَى الطَّالِبُونَ إِلَيْكَ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ نُورُ اللَّهِ الَّذِي لَمْ يُطْفَأْ وَ لَا يُطْفَأُ أَبَدًا وَ أَنَّكَ وَجْهُ اللَّهِ الَّذِي لَمْ يَهْلِكْ وَ لَا يَهْلِكُ أَبَدًا وَ أَشْهَدُ أَنَّ هَذِهِ الثُّوبَةُ تُؤْتِيكَ وَ هَذَا الْحَرَمَ حَرَمُكَ وَ هَذَا الْمَضْرَعُ مَضْرَعُ بَدَنِكَ لَا ذَلِيلَ وَ اللَّهُ مُعْزُكَ وَ لَا مَغْلُوبَ وَ اللَّهُ نَاصِرُكَ هَذِهِ شَهَادَةٌ لِي عِنْدَكَ إِلَى يَوْمِ قَبْضِ رُوحِي بِحَضْرَتِكَ وَ السَّلَامِ عَلَيْكَ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

چهارم زیارت شبهای قدر است

بدان که احادیث در فضیلت زیارت امام حسین علیه السلام در ماه مبارک رمضان خصوص شب اول و نیمه و آخر آن و در خصوص شب قدر بسیار است و از حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقول است که: هر که زیارت کند امام حسین علیه السلام را در شب بیست و سوم ماه رمضان و آن شبی است که امید هست شب قدر باشد و در آن شب هر امر محکمی جدا و مقدر می شود مصافحه کنند با او روح بیست و چهار هزار ملک و پیغمبر که همه رخصت می طلبند از خدا در زیارت آن حضرت در این شب و در حدیث معتبر دیگر از حضرت صادق علیه السلام مروی است که: چون شب قدر می شود منادی از آسمان هفتم از بطنان عرش ندا می کند که حق تعالی آمرزید هر که را که به زیارت قبر حسین علیه السلام آمده و در روایت است که: هر که شب قدر نزد قبر آن حضرت باشد و دو رکعت نماز گزارد نزد آن حضرت یا آنچه که میسر شود و از حق تعالی سؤال کند بهشت را و پناه برد از آتش حق تعالی به او عطا فرماید سؤال او را و پناه دهد او را از آتش و ابن قولویه از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که: هر که زیارت کند قبر امام حسین علیه السلام را در ماه رمضان و بمیرد در راه زیارت از برای او عرض و حسابی نخواهد بود و به او بگویند که داخل بهشت شو بدون خوف و بیم و اما الفاظی که زیارت کرده می شود حضرت امام حسین علیه السلام به آن در ليله قدر پس چنان است که شیخ و مفید و محمد بن المشهدی و ابن طاووس و شهید رحمهم الله در کتب مزار ذکر نموده اند و آن زیارت را مختص به این شب و عیدین یعنی روز عید فطر و قربان قرار داده اند و شیخ محمد بن المشهدی به اسناد معتبر خود آن را از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده: و گفته که آن حضرت فرمودند وقتی که اراده کردی زیارت کنی ابی عبد الله الحسین علیه السلام را پس برو به مشهد آن حضرت بعد از آنکه غسل کرده باشی و پوشیده باشی پاکیزه ترین جامه های خود را پس چون ایستادی نزد قبر آن حضرت پس روی خود را به جانب آن حضرت کن و قبله را میان دو کتف خود قرار ده و بگو: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الصَّدِيقَةِ الطَّاهِرَةِ فَاطِمَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَ آتَيْتَ الزَّكَاةَ وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ تَلَوْتَ الْكِتَابَ حَقَّ تِلَاوَتِهِ وَ جَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَ صَبَرْتَ عَلَى الْأَذَى فِي جَنْبِهِ مُحْتَسِبًا حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينَ أَشْهَدُ أَنَّ الَّذِينَ خَالَفُوكَ وَ حَارَبُوكَ وَ الَّذِينَ خَذَلُوكَ وَ الَّذِينَ قَتَلُوكَ مَلْعُونُونَ عَلَى لِسَانِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَ قَدْ حَابَ مَنْ افْتَرَى لَعَنَ اللَّهُ الظَّالِمِينَ لَكُمْ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ وَ ضَاعَفَ عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ أَتَيْتُكَ يَا مَوْلَايَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ زَائِرًا عَارِفًا بِحَقِّكَ مُؤَالِيًا لِأَوْلِيَائِكَ مُعَادِيًا لِأَعْدَائِكَ مُشْتَبِرًا بِالْهُدَى الَّذِي أَنْتَ عَلَيْهِ عَارِفًا بِضَلَالِهِ مَنْ خَالَفَكَ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ پس بجسبان خود را بر قبر و روی خود را بر آن گذار پس می روی به جانب سر مقدس و می گویی: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَ سَيِّمَائِهِ صِلَى اللَّهِ عَلَى رُوحِكَ الطَّيِّبِ وَ جَسَدِكَ الطَّاهِرِ وَ عَلَيْكَ السَّلَامُ يَا مَوْلَايَ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ پس بجسبان خود را به قبر و بوس آن را و بگذار صورت خود را بر آن و بگرد به جانب سر پس دو رکعت نماز زیارت گزار و نماز کن بعد از آن دو رکعت آنچه میسر شود ترا پس از آن برو به سمت پا و زیارت کن علی بن الحسین علیهما السلام را و بگو: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَ ابْنَ مَوْلَايَ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ظَلَمَكَ وَ

لَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ وَ ضَاعَفَ عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ الْبَالِمِيمَ وَ دَعَا كُنْ بِهٖ اَنْجِهٖ مِي خَوَاهِي پَس زِيَارَت كُنْ شَهْدَا رَا دَر حَالِي كِه مِيل كُنِي اَز سَمْت پَا بِه طَرَف قَبْلِه پَس بَكُو: السَّلَامُ عَلَيكُمْ أَيُّهَا الصَّادِقُونَ السَّلَامُ عَلَيكُمْ أَيُّهَا الشُّهَدَاءُ الصَّابِرُونَ أَشْهَدُ أَنَّكُمْ جَاهَدْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ صَبَرْتُمْ عَلَى الْمَأْذَى فِي جَنْبِ اللَّهِ وَ نَصَيْحْتُمْ لِلَّهِ وَ لِرَسُولِهِ حَتَّى أَتَاكُمْ الْيَقِينُ أَشْهَدُ أَنَّكُمْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّكُمْ تُرْزَقُونَ فَجَزَاكُمْ اللَّهُ عَنِ الْإِسْلَامِ وَ أَهْلِهِ أَفْضَلَ جَزَاءِ الْمُحْسِنِينَ وَ جَمَعَ بَيْنَنَا وَ بَيْنَكُمْ فِي مَحَلِّ النَّعِيمِ پَس مِي رُوي بِه زِيَارَت عَبَّاس بن امير المؤمنين عليه السلام هَمِينَكِه رَسِيدِي اَنجَا وَ اِستَادِي نَزْد اَن جَنَاب بَكُو: السَّلَامُ عَلَيكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيكَ أَيُّهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ الْمُطِيعُ لِلَّهِ وَ لِرَسُولِهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ [جَاهَدْتَ وَ] نَصَيْحْتَ وَ صَبَرْتَ حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ لَعَنَ اللَّهُ الظَّالِمِينَ لَكُمْ مِنَ الْمَأُولِينَ وَ الْمَآخِرِينَ وَ أَحَقَّهُمْ بِدَرْكِ الْجَحِيمِ پَس نَمَاز تَطَوُّع كُنْد دَر مَسْجِد اَن جَنَاب هَر چِه خَوَاهِد وَ بِيرون رُود

پنجم زیارت حضرت امام حسین علیه السلام است در عید فطر و قربان

بِه سَنَد مَعْتَبَر اَز حَضْرَت صَادِق عَلِيه السَّلَام مَنقُول اِست كِه: هَر كِه دَر يَك شَب از سَه شَب قَبْر اَمَام حُسَيْن عَلِيه السَّلَام رَا زِيَارَت كُنْد كِنَاهَان كِذْشْتِه وَ اَيْنِدِه اَش اَمْرَزِيدِه شُود شَب عِيد فَطْر يَا شَب عِيد اَضْحَى يَا شَب نِيْمِه شَعْبَان وَ بِه رُوي مَعْتَبَر اَز حَضْرَت مُوسَى بن جَعْفَر عَلِيهَمَا السَّلَام مَنقُول اِست كِه فَرْمُود: سَه شَب اِست كِه هَر كِه زِيَارَت كُنْد حَضْرَت اَمَام حُسَيْن عَلِيه السَّلَام رَا دَر اَن شَبِهَا كِنَاهَان كِذْشْتِه وَ اَيْنِدِه اَش اَمْرَزِيدِه شُود شَب نِصْف شَعْبَان وَ شَب بِيَسْت وَ سَوْم مَاه رَمْضَان وَ شَب عِيد يَعْنِي شَب عِيد فَطْر وَ اَز حَضْرَت صَادِق عَلِيه السَّلَام مَنقُول اِست كِه: كَسِي كِه زِيَارَت كُنْد اَمَام حُسَيْن عَلِيه السَّلَام رَا دَر شَب نِيْمِه شَعْبَان وَ شَب عِيد فَطْر وَ شَب عَرْفِه دَر يَك سَال بَنُويَسْد حَق تَعَالَى بَرَاي اُو هَزَار حَج مَبْرُور وَ هَزَار عَمْرِه مَقْبُولِه وَ بَر اُورْد اَز بَرَاي اُو هَزَار حَاجَت دُنْيَا وَ اَخْرَت وَ اَز حَضْرَت اَمَام مُحَمَّد باقر عليه السلام مروى است كِه: هَر كِه شَب عَرْفِه دَر زَمِين كَرَبَلَا بَاشْد وَ بَمَانْد اَنجَا تا زِيَارَت رُوز عِيد كُنْد وَ بَر گَرْدَد نِگَاه دَارْد حَق تَعَالَى اُو رَا اَز شَر اَن سَال بَدَان كِه عَلَمَا اَز بَرَاي اَيْن دُو عِيد شَرِيف دُو زِيَارَت نَقْل كَرْدِه اَنْد يَكِي زِيَارَت سَابِقِه كِه بِه جِهت لِيَالِي قَدْر ذَكْر شُد وَ دِيگَر اَيْن زِيَارَت اِست وَ اَز كَلِمَات اِبْشَان ظَاهِر مِي شُود كِه زِيَارَت سَابِقِه مَال رُوزهاى عِيدِين اِست وَ اَيْن زِيَارَت مَال شَبِهَاى عِيدِين فَرْمُودِه اَنْد چُون ارَادِه كُنِي زِيَارَت اَن حَضْرَت رَا دَر اَيْن دُو شَب پَس بَايَسْت بَر دَر قَبِه مَطْهَرِه وَ نَظَر بِيَفَكُن بِه جَانِب قَبْرِ وَ بَكُو بِه جِهت اِستِيذَان يَا مَوْلَايَ يَا اَبَا عَبْدِ اللَّهِ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ عَبْدُكَ وَ ابْنَ اَمْتِكَ الدَّلِيلُ بَيْنَ يَدَيْكَ وَ الْمُصَيَّرُ فِي عُلُوِّ قَدْرِكَ وَ الْمُعْتَرَفُ بِحَقِّكَ جَاءَكَ مُسْتَجِيرًا بِكَ قَاصِدًا اِلَى حَرَمِكَ مُتَوَجِّهًا اِلَى مَقَامِكَ مُتَوَسِّلًا اِلَى اللَّهِ تَعَالَى بِكَ اُ اَدْخُلْ يَا مَوْلَايَ اُ اَدْخُلْ يَا وَلِيَّ اللَّهِ اُ اَدْخُلْ يَا مَلَائِكَةَ اللَّهِ الْمُحَدِّقِينَ بِهَذَا الْحَرَمِ الْمُقِيمِينَ فِي هَذَا الْمَشْهَدِ پَس اِگَر دَلت خَاشَع شُد وَ چِشْمَت گَرِيَان شُد دَاخِل شُو وَ مَقْدَم دَار پَاي رَاسْت رَا بَر پَاي چِپ وَ بَكُو: بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ عَلَي مَلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ اللَّهُمَّ اَنْزِلْنِي مُنْزَلًا- مُبَارَكًا وَ اَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزَلِينَ پَس بَكُو: اللَّهُ اَكْبَرُ كَثِيْرًا وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيْرًا وَ سُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَ اَصِيْلًا وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْفَرْدِ الصَّمَدِ الْمَاجِدِ الْاَحَدِ الْمُتَفَضَّلِ الْمَنَّانِ الْمُتَطَوَّلِ الْحَنَّانِ الَّذِي مِنْ تَطَوُّلِهِ سَهَّلَ لِي زِيَارَةَ مَوْلَايَ بِاِحْسَانِهِ وَ لَمْ يَجْعَلْنِي عَنْ زِيَارَتِهِ مَمْنُوعًا وَ لَا عَنْ ذِمَّتِهِ مَيْدُفُوعًا بَلْ تَطَوَّلَ وَ مَنَحَ پَس دَاخِل شُو وَ چُون بِه مِيَان رُوضِه رَسِيدِي بَايَسْت مَحَاذِي قَبْرِ مَطْهَرِ بَا حَالِ خُضُوع وَ گَرِيِه وَ تَضَرُّع وَ بَكُو: السَّلَامُ عَلَيكَ يَا وَاْرَثَ اَدَمَ صِفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيكَ يَا وَاْرَثَ نُوحَ اَمِيْنِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيكَ يَا وَاْرَثَ اِبْرَاهِيْمَ خَلِيْلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيكَ يَا وَاْرَثَ مُوسَى كَلِيْمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيكَ يَا وَاْرَثَ عِيْسَى رُوحِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيكَ يَا وَاْرَثَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ حَبِيْبِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيكَ يَا وَاْرَثَ عَلِيَّ حُجَّجَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيكَ أَيُّهَا الْوَصِيُّ الْبُرِّ التَّقِيُّ السَّلَامُ عَلَيكَ يَا ثَارَ اللَّهِ وَ ابْنَ ثَارِهِ وَ الْوَارِثَ الْمُوْتُوْرَ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَ آتَيْتَ الزَّكَاةَ وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ جَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ حَتَّى اِسْتَيْسَحَ حَرَمُكَ وَ قُتِلْتَ مَطْلُومًا پَس بَايَسْت دَر نَزْد سَر مَقْدَس بَا دَل خَاشَع وَ چِشْم گَرِيَان وَ بَكُو: السَّلَامُ عَلَيكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيكَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيَّةِ بَيْنَ السَّلَامِ عَلَيكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ [الزَّهْرَاءِ] سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيكَ يَا

الْمُقِيمِينَ فِي هَذَا الْحَرَمِ السَّلَامِ عَلَيْكَ أَيُّدًا مِمَّا بَقِيَتْ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَبِكَو: إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ پس برو بیرون و سید بن طاووس و محمد بن المشهدی گفته‌اند پس در وقتی که چنین کردی مثل کسی مانی که زیارت کرده خدا را در عرش

ششم زیارت امام حسین علیه السلام در روز عرفه است

بدان که آنچه از اهل بیت عصمت و طهارت علیهم السلام در باب زیارت عرفه رسیده از کثرت اخبار و بسیاری فضیلت و ثواب زیاده از آن است که احصا شود و ما به جهت تشویق زائرین به ذکر چند حدیث اکتفا می‌نماییم به سند معتبر از بشیر دهان منقول است که گفت: عرض کردم به خدمت حضرت صادق علیه السلام که گاه هست حج از من فوت می‌شود و روز عرفه را نزد قبر امام حسین علیه السلام می‌گذرانم فرمود که نیک می‌کنی ای بشیر هر مؤمنی که به زیارت قبر امام حسین علیه السلام برود با شناسایی حق آن حضرت در غیر روز عید نوشته شود برای او ثواب بیست حج و بیست عمره مبروره مقبوله و بیست جهاد با پیغمبر مرسل یا امام عادل و هر که زیارت کند آن حضرت را در روز عید بنویسد حق تعالی برای او ثواب صد حج و صد عمره و صد جهاد با پیغمبر مرسل یا امام عادل و هر که زیارت کند آن حضرت را در روز عرفه با معرفت حق آن حضرت نوشته شود برای او ثواب هزار حج و هزار عمره پسندیده مقبوله و هزار جهاد با پیغمبر مرسل یا امام عادل گفتم کجا حاصل می‌شود برای من ثواب موقف عرفات پس آن حضرت نظر کرد به سوی من مانند کسی که خشمناک باشد و فرمود که ای بشیر هر گاه مؤمنی برود به زیارت قبر امام حسین علیه السلام در روز عرفه و غسل کند در نهر فرات پس متوجه شود به سوی قبر آن حضرت بنویسد حق تعالی از برای او به هر گامی که برمی‌دارد حجی که با همه مناسک به عمل آورده باشد و چنین گمان دارم که فرمود و عمره [غزوه و در احادیث کثیره بسیار معتبره وارد شده که: حق تعالی در روز عرفه اول نظر رحمت به سوی زائران قبر حسین علیه السلام می‌افکند پیش از آنکه نظر به اهل موقف عرفات کند و در حدیث معتبر از رفاعه منقول است که: حضرت صادق علیه السلام به من فرمود که امسال حج کردی گفتم فدایت شوم زری نداشتم که به حج روم و لکن عرفه را نزد قبر امام حسین علیه السلام گذرانیدم فرمود که ای رفاعه هیچ کوتاهی نکردی از آنچه اهل منی در آن بودند اگر نه این بود که کراحت دارم که مردم ترک حج کنند هر آینه حدیثی برای تو می‌گفتم که هرگز ترک زیارت قبر آن حضرت نکنی پس ساعتی ساکت شد و بعد از آن فرمود که خبر داد مرا پدرم که هر که بیرون رود به سوی قبر امام حسین علیه السلام و عارف به حق آن حضرت باشد و با تکبر نرود همراه او می‌شوند هزار ملک از جانب راست و هزار ملک از جانب چپ و نوشته شود برای او ثواب هزار حج و هزار عمره که با پیغمبر یا وصی پیغمبر کرده باشد و اما کیفیت زیارت آن حضرت پس چنان است که علمای اجله و رؤسای مذهب و ملت فرموده‌اند چون خواستی آن حضرت را در این روز زیارت کنی پس اگر ممکن شد ترا که از فرات غسل کنی چنان کن و اگر نه از هر آبی که ترا ممکن باشد و پاکیزه‌ترین جامه‌های خود را بپوش و قصد زیارت آن حضرت کن در حالتی که به آرامی و وقار و تانی باشی پس چون به در حایر برسی بگو: اللَّهُ أَكْبَرُ وَ بگو: اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ رَبَّنَا بِالْحَقِّ السَّلَامِ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامِ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامِ عَلَى فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامِ عَلَى الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ السَّلَامِ عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ السَّلَامِ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيِّ السَّلَامِ عَلَى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ السَّلَامِ عَلَى مُوسَى بْنِ جَعْفَرِ السَّلَامِ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى السَّلَامِ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيِّ السَّلَامِ عَلَى عَلِيِّ السَّلَامِ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيِّ السَّلَامِ عَلَى الْخَلْفِ الصَّالِحِ الْمُتَنَطَّرِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ أُمَّتِكَ الْمُؤَالِي لَوْلِيكَ الْمُعَادِي لِعِدُّوكَ اسْتَجَارَ بِمَشْهَدِكَ وَتَقَرَّبَ إِلَيَّ اللَّهُ بِقَضَائِكَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانِي

لَوْلَا يَتِيكَ وَخَصَّنِي بِبِرَارَتِكَ وَ سَهَّلَ لِي قَصْدَكَ پس داخل روزه شو و بایست محاذی سر و بگو: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ آدَمَ صَفْوَةَ
 اللَّهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحِ نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسَى رُوحِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ
 فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ مُحَمَّدِ الْمُضِطَّفَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ عَلِيِّ الْمُتَرَضَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا ابْنَ خَدِيجَةَ الْكُبْرَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَارَ اللَّهِ وَ ابْنَ ثَارِهِ وَ الْوَثْرَ الْمُتَوَثِّرَ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَ آتَيْتَ الزَّكَاةَ وَ أَمَرْتَ
 بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ أَطَعْتَ اللَّهَ حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ قَتْلَتِكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ ظَلَمَتِكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ سَمِعَتْ
 بِذَلِكَ فَرَضَتْ بِهِ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ أَشْهَدُ اللَّهَ وَ مَلَائِكَتَهُ وَ أَنْبِيَآءَهُ وَ رُسُلَهُ أَنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَ بِأَيَابِكُمْ مُوقِنٌ بِشَرَائِعِ دِينِي وَ خَوَاتِيمِ
 عَمَلِي [وَ مُنْقَلَبِي إِلَى رَبِّي فَصَلِّوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَ عَلَى أَرْوَاحِكُمْ وَ عَلَى أَجْسَادِكُمْ وَ عَلَى شَاهِدِكُمْ وَ عَلَى غَائِبِكُمْ وَ ظَاهِرِكُمْ وَ بَاطِنِكُمْ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَ ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ وَ ابْنَ إِمَامِ الْمُتَّقِينَ وَ ابْنَ قَاتِلِ الْعُرَى الْمُحَجَّلِينَ إِلَى جَنَاتِ النَّعِيمِ وَ كَيْفَ لَا تَكُونُ
 كَذَلِكَ وَ أَنْتَ بَابُ الْهُدَى وَ إِمَامُ التَّقَى وَ الْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَ الْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَ خَامِسُ أَصْحَابِ [أَهْلِ الْكِسَاءِ غَدَّتْكَ يَدُ الرَّحْمَةِ وَ
 رُضِعَتْ] رُضِعَتْ مِنْ ثَدْيِ الْإِيمَانِ وَ رُبِّيتَ فِي حِجْرِ الْإِسْلَامِ فَالْتَفُسُ غَيْرُ رَاضِيَةٍ بِفِرَاقِكَ وَ لَا شَاكَةَ فِي حَيَاتِكَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَ
 عَلَى آبَائِكَ وَ أَبْنَائِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَرِيحَ الْعَبْرَةِ السَّائِكِيَّةِ وَ قَرِينَ الْمَصِيبَةِ الرَّائِيَّةِ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ اسْتَحَلَّتْ مِنْكَ الْمَحَارِمَ [وَ انْتَهَكْتَ
 فِيكَ حُزْمَةَ الْإِسْلَامِ فَقَتَلْتَ صِلَى اللَّهِ عَلَيْكَ مَقْهُورًا وَ أَصْبَحَ رَسُولُ اللَّهِ صِلَى اللَّهِ عَلَيْهِ وَ آلِهِ بِكَ مُوتُورًا وَ أَصْبَحَ كِتَابُ اللَّهِ بِفَقْدِكَ
 مَهْجُورًا السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ عَلَى حَيْدِكَ وَ أَبِيكَ وَ أُمِّكَ وَ أَحْيِكَ وَ عَلَى الْأَيْمَةِ مِنْ بَيْنِكَ وَ عَلَى الْمُسْتَشْهِدِينَ مَعَكَ وَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ
 الْخَائِفِينَ بِقَبْرِكَ وَ الشَّاهِدِينَ لِزُورَارِكَ الْمُؤْمِنِينَ بِالْقَبُولِ عَلَى دُعَاءِ شَيْعَتِكَ وَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ بِأَبِي أَنْتَ وَ أُمِّي يَا
 ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ بِأَبِي أَنْتَ وَ أُمِّي يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ لَقَدْ عَظَمْتَ الرَّزِيَّةَ وَ جَلَّتِ الْمُصِيبَةُ بِكَ عَلَيْنَا وَ عَلَى جَمِيعِ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ فَلَعَنَ
 اللَّهُ أُمَّهُ أَسْرَجَتْ وَ الْجَمَتْ وَ تَهَيَّأَتْ لِفِتْنَاتِكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ قَصِدْتُ حَرَمَكَ وَ آتَيْتُ مَشْهَدَكَ أَسْأَلُ اللَّهَ بِالشَّانِ الَّذِي لَكَ
 عِنْدَهُ وَ بِالْمَحَلِّ الَّذِي لَكَ لَمَدِيهِ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ يُجْعَلَنِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ بِمَنِّهِ وَ جُودِهِ وَ كَرَمِهِ پس
 ببوس ضريح را پس دو رکعت نماز کن در بالای سر و در این دو رکعت هر سوره که می خواهی بخوان و چون فارغ شدی بگو:
 اللَّهُمَّ إِنِّي صَلَّيْتُ وَ رَكَعْتُ وَ سَجَدْتُ لَكَ وَ حَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لِأَنَّ الصَّلَاةَ وَ الرُّكُوعَ وَ السُّجُودَ لَا تَكُونُ إِلَّا لَكَ لِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا
 إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَلْبِغْهُمْ عَنِّي أَفْضَلَ التَّحِيَّةِ وَ السَّلَامِ وَ ارْزُدْ عَلَيَّ مِنْهُمْ التَّحِيَّةَ وَ السَّلَامَ اللَّهُمَّ وَ هَاتَانِ
 الرَّكْعَتَانِ هَدِيَّةً مِنِّي إِلَى مَوْلَايَ وَ سَيِّدِي وَ إِمَامِي الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ تَقَبَّلْ ذَلِكَ مِنِّي
 وَ اجْزِنِي عَلَى ذَلِكَ أَفْضَلَ أَمَلِي وَ رَجَائِي فِيكَ وَ فِي وَلِيِّكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس برخیز و برو به سوی پای مبارک حضرت حسین
 علیه السلام و زیارت کن علی بن الحسین علیهما السلام را و سر آن جناب در نزد پای ابی عبد الله علیه السلام است پس بگو: السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ أَيُّهَا الشَّهِيدُ ابْنَ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمَظْلُومُ ابْنَ الْمَظْلُومِ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ قَتْلَتِكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ ظَلَمَتِكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ
 سَمِعَتْ بِذَلِكَ فَرَضَتْ بِهِ [السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَ ابْنَ وَلِيِّهِ لَقَدْ عَظَمْتَ الْمُصِيبَةَ وَ جَلَّتِ الرَّزِيَّةُ بِكَ عَلَيْنَا وَ
 عَلَى جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ قَتْلَتِكَ وَ أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ وَ إِلَيْكَ مِنْهُمْ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ پس توجه کن به جانب شهدا و زیارت کن
 ایشان را و بگو: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَوْلِيَاءَ اللَّهِ وَ أَحِبَّاءَهُ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَضْيَاءَ اللَّهِ وَ أَوْدَاءَهُ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ دِينِ اللَّهِ وَ أَنْصَارَ
 نَبِيِّهِ وَ أَنْصَارَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ أَنْصَارَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ الْوَلِيِّ النَّاصِحِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا
 أَنْصَارَ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحَسَنِ الشَّهِيدِ الْمَظْلُومِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ بِأَبِي أَنْتُمْ وَ أُمِّي طِبْتُمْ وَ طَابَتِ الْأَرْضُ الَّتِي فِيهَا دُفِنْتُمْ وَ فُرْتُمْ وَ
 اللَّهُ فَوْزًا عَظِيمًا يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَكُمْ فَأَفُوزَ مَعَكُمْ فِي الْجَنَانِ مَعَ الشُّهَدَاءِ وَ الصَّالِحِينَ وَ حَسَنَ أَوْلِيَتِكَ وَ رَفِيقًا وَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ
 وَ بَرَكَاتُهُ پس برگرد به جانب سر امام حسین علیه السلام و بسیار دعا کن از برای خود و از برای اهل و عیال و برادران مؤمن خود و

سید بن طاووس و شهید فرموده‌اند پس برو به مشهد جناب عباس رضی الله عنه همین که رسیدی به آنجا بایست نزد قبر آن جناب و بگو: السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا أَبَا الْفَضْلِ الْعَبَّاسِ ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ابْنَ أَوَّلِ الْقَوْمِ إِسْلَامًا وَأَقْدَمِهِمْ إِيمَانًا وَأَقْوَمِهِمْ بِدِينِ اللَّهِ وَأَحْوَطِهِمْ عَلَى الْإِسْلَامِ أَشْهَدُ لَقَدْ نَصَحْتَ لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِأَخِيكَ فَنِعْمَ الْأَخُ الْمُوَأَسَى فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً اسْتَحَلَّتْ مِنْكَ الْمُحَارِمَ وَ انْتَهَكَتْ فِي قَتْلِكَ حُرْمَةَ الْإِسْلَامِ فَنِعْمَ الْأَخُ الصَّابِرُ الْمُجَاهِدُ الْمُحَامِي النَّاصِرُ وَالْأَخُ الدَّافِعُ عَنْ أَخِيهِ الْمُجِيبُ إِلَى طَاعَةِ رَبِّهِ الرَّاعِبُ فِيمَا زَهَدَ فِيهِ غَيْرُهُ مِنَ الثَّوَابِ الْجَزِيلِ وَ الثَّنَاءِ الْجَمِيلِ وَ أَلْحَقَكَ اللَّهُ بِدَرَجَةِ آبَائِكَ فِي دَارِ النِّعِيمِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ پس بیفکن خود را بر قبر و بگو: اللَّهُمَّ لَكَ تَعَرَّضْتُ وَ لِرِيزَارَةِ أَوْلِيَائِكَ قَصَدْتُ رَغْبَةً فِي ثَوَابِكَ وَ رَجَاءً لِمَغْفِرَتِكَ وَ جَزِيلَ إِحْسَانِكَ فَأَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَجْعَلَ رِزْقِي بِهِمْ دَارًا وَ عَيْشِي بِهِمْ قَارًا وَ زِيَارَتِي بِهِمْ مَقْبُولَةً وَ ذَنْبِي بِهِمْ مَغْفُورًا وَ أَقْلِبْنِي بِهِمْ مُفْلِحًا مُنْجِحًا مُسْتَجَابًا دُعَائِي بِأَفْضَلِ مَا يَنْقَلِبُ بِهِ أَحَدٌ مِنْ زُورَاهِ وَ الْقَاصِدِينَ إِلَيْهِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس بوس ضریح را و نماز گزار نزد آن حضرت نماز زیارت و آنچه خواسته باشی و چون خواستی وداع کنی آن حضرت را بگو آنچه را که از پیش ذکر کردیم در وداع آن حضرت

هفتم زیارت عاشورا است

اشاره

بدان که زیارت منقوله در روز عاشورا چند زیارت است و ما در اینجا به ملاحظه اختصار به ذکر دو زیارت اکتفا می‌کنیم و در باب دوم در اعمال روز عاشورا نیز زیارتی نقل کردیم با مطالبی که مناسب با این مقام است و اما آن دو زیارت

اول زیارت عاشوراء معروفه است

زیارت عاشوراء

که خوانده می‌شود از نزدیک و دور و شرح آن چنانکه شیخ ابو جعفر طوسی در مصباح ذکر فرموده چنین است روایت کرده محمد بن اسمعیل بن بزیع از صالح بن عقبه از پدرش از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که فرمود: هر که زیارت کند حسین بن علی علیهما السلام را در روز دهم محرم تا آنکه نزد قبر آن حضرت گریان شود ملاقات کند خدا را در روز قیامت با ثواب دو هزار حج و دو هزار عمره و دو هزار جهاد که ثواب آنها مثل ثواب کسی باشد که حج و عمره و جهاد کند در خدمت رسول خدا صلی الله علیه و آله و ائمه طاهرین علیهم السلام راوی گفت گفتم فدایت شوم چه ثواب است از برای کسی که بوده باشد در شهرهای دور از کربلا و ممکن نباشد او را رفتن به سوی قبر آن حضرت در مثل این روز فرمود هر گاه چنین باشد بیرون رود به سوی صحرا یا بالا رود بر بام بلندی در خانه خود و اشاره کند به سوی آن حضرت به سلام و جهد کند در نفرین کردن بر قاتلین آن حضرت و بعد از آن دو رکعت نماز کند و بکند این کار را در اوایل روز پیش از زوال آفتاب پس ندبه کند بر حسین علیه السلام و بگرید بر او و امر کند کسانی را که در خانه‌اش هستند هر گاه از ایشان تقیه نمی‌کند به گریستن بر آن حضرت و برپا دارد در خانه خود مصیبتی به اظهار کردن جزع بر آن حضرت و تعزیت بگویند یکدیگر را به مصیبت ایشان به حسین علیه السلام و من ضامنم برای ایشان بر خدا هر گاه بیاورند این عمل را جمیع آن ثوابها را گفتم فدای تو شوم ضامن می‌شوی این ثوابها را برای ایشان و کفیل می‌شوی این ثوابها را فرمود که بلی من ضامنم و کفیلم از برای کسی که این عمل را به جا آورد گفتم که چگونه یکدیگر را تعزیت بگویند فرمود که می‌گویند: أَعْظَمَ اللَّهُ أُجُورَنَا بِمُصَابِنَا بِالْحَسَنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ جَعَلْنَا وَإِيَّاكُمْ مِنَ الطَّالِبِينَ بِثَارِهِ مَعَ وَلِيِّهِ الْإِمَامِ

الْمُهْدِيَّ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ یعنی بزرگ فرماید خداوند اجرهای ما را به مصیبت ما به حسین علیه السلام و قرار دهد ما و شما را از خوانندگان خون او با ولی او امام مهدی از آل محمد علیهم السلام و اگر بتوانی که بیرون نروی آن روز را در پی حاجتی چنان کن زیرا که آن روز نحسی است که برآورده نمی‌شود در آن حاجت مؤمن و اگر برآورده شود مبارک نخواهد بود از برای او و نخواهد دید در آن خیری و رشدی و ذخیره نکند البته هیچیک از شما برای منزلت در آن روز چیزی را پس هر که ذخیره کند در آن روز چیزی را برکت نخواهد دید در آن چیزی که ذخیره نموده و مبارک نخواهد بود از برای او در اهلش که ذخیره برای آنها نهاده پس هر گاه به جا آوردند این عمل را بنویسد حق تعالی برای ایشان ثواب هزار حج و هزار عمره و هزار جهاد که همه را با رسول خدا صلی الله علیه و آله کرده باشد و از برای او است مزد و ثواب مصیبت هر پیغمبری و رسولی و وصی و صدیق و شهیدی که مرده باشد یا کشته شده باشد از زمانی که خلق فرموده حق تعالی دنیا را تا زمانی که پبای شود قیامت صالح بن عقبه و سیف بن عمیره گفته‌اند که گفت علقمه بن محمد حضرمی که گفتم به حضرت باقر علیه السلام که تعلیم بفرما مرا دعایی که بخوانم آن را در این روز هر گاه زیارت کنم آن جناب را از نزدیک و دعایی که بخوانم آن را هر گاه زیارت نکنم او را از نزدیک و بخوام اشاره کنم به سلام به سوی او از شهرهای دور و از خانه‌ام فرمود به من ای علقمه هر گاه تو به جا آوردی آن دو رکعت نماز را بعد از آنکه اشاره کنی به سوی آن حضرت به سلام پس بگو در وقت اشاره به آن حضرت بعد از گفتن تکبیر این قول را یعنی زیارت آتیه را پس به درستی که تو هر گاه گفتی این قول را به تحقیق که دعا کرده‌ای به آن چیزی که دعا می‌کند به آن زائران آن حضرت از ملائکه و بنویسد خداوند از برای تو صد هزار هزار درجه و بوده باشی مثل کسی که شهید شده باشد با امام حسین علیه السلام تا مشارکت کنی ایشان را در درجات ایشان و شناخته نشوی مگر در جمله شهیدانی که شهید شده‌اند با آن حضرت و نوشته شود برای تو ثواب زیارت هر پیغمبری و رسولی و ثواب زیارت هر که زیارت کرده حسین علیه السلام را از روزی که شهید شده است سلام خدا بر آن حضرت و بر اهل بیتش می‌گویی السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ [السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَةَ اللَّهِ وَابْنَ خَيْرَتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللَّهِ وَابْنَ ثَارِهِ وَالْوَتْرَ الْمُؤْتَوْرَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى الْأَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفَنَائِكَ عَلَيْكُمْ مِنِّي جَمِيعًا سَلَامُ اللَّهِ أَبَدًا مَيَّا بَقِيَتْ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِيَّةُ وَجَلَّتْ وَعَظُمَتِ الْمُصِيبَةُ بِكَ [بِكُمْ عَلَيْنَا وَعَلَى جَمِيعِ أَهْلِ الْأَسْلَامِ وَجَلَّتْ وَعَظُمَتِ مُصِيبَتُكَ فِي السَّمَاوَاتِ عَلَى جَمِيعِ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ أَسَسَتْ الظُّلْمَ وَالْجَوْرَ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْأُمِّيَّةِ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ دَفَعْتُكُمْ عَنْ مَقَامِكُمْ وَأَزَلْتُكُمْ عَنْ مَرَاتِبِكُمْ الَّتِي رَتَّبْتُكُمْ اللَّهُ فِيهَا وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ فَتَلْتُكُمْ وَلَعَنَ اللَّهُ الْمُمَهَّدِينَ لَهُمْ بِاتِّمَكِينَ مِنْ قِتَالِكُمْ بَرِئْتُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَيْكُمْ مِنْهُمْ وَ[مِنْ أَشْيَاعِهِمْ وَأَتْبَاعِهِمْ وَأَوْلِيَائِهِمْ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ إِنِّي سَلَّمْتُ لِمَنْ سَأَلْتُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَلَعَنَ اللَّهُ آلَ زِيَادٍ وَآلَ مَرْوَانَ وَلَعَنَ اللَّهُ بَنِي أُمِّيَّةٍ قَاطِبَةً وَلَعَنَ اللَّهُ ابْنَ مَرْجَانَةَ وَلَعَنَ اللَّهُ عُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَ لَعَنَ اللَّهُ شَمْرًا [شَمْرًا] وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ أَسْرَجَتْ وَأَلْجَمَتْ وَتَنَقَّبَتْ لِقِتَالِكَ بِأَبِي أَنْتَ وَ أُمِّي لَقَدْ عَظُمَ مُصَابِي بِكَ فَاسْأَلُ اللَّهَ الَّذِي أَكْرَمَ مَقَامَكَ وَ أَكْرَمَنِي [بِكَ] أَنْ يَرْزُقَنِي طَلَبَ تَارِكَ مَعَ إِمَامٍ مَنْصُورٍ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي عِنْدَكَ وَجِيهًا بِالْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَى رَسُولِهِ وَإِلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَإِلَى فَاطِمَةَ وَإِلَى الْحَسَنِ وَإِلَيْكَ بِمُؤَالَاتِكَ وَبِالْبِرَاءَةِ [مَنْ قَاتَلَكَ وَنَصَبَ لَكَ الْحَرْبَ وَبِالْبِرَاءَةِ مَنْ أَسَسَ الظُّلْمَ وَالْجَوْرَ عَلَيْكُمْ وَابْرَأَ إِلَى اللَّهِ وَ إِلَى رَسُولِهِ مَنْ أَسَسَ أَسَاسَ ذَلِكَ وَبَنَى عَلَيْهِ بُنْيَانَهُ وَجَزَى فِي ظُلْمِهِ وَجَوْرِهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى أَشْيَاعِكُمْ بَرِئْتُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَيْكُمْ مِنْهُمْ وَ أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ إِلَيْكُمْ بِمُؤَالَاتِكُمْ وَمُؤَالَاهُ وَلِيِّكُمْ وَبِالْبِرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَالنَّاصِبِينَ لَكُمْ الْحَرْبَ وَبِالْبِرَاءَةِ مِنْ أَشْيَاعِهِمْ وَأَتْبَاعِهِمْ إِنِّي سَلَّمْتُ لِمَنْ سَأَلْتُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ وَوَلِيٌّ لِمَنْ وَالَاكُمْ وَعَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاكُمْ فَاسْأَلُ اللَّهَ الَّذِي أَكْرَمَنِي بِمَعْرِفَتِكُمْ وَمَعْرِفَةِ أَوْلِيَائِكُمْ وَرَزَقَنِي الْبِرَاءَةَ مِنْ أَعْدَائِكُمْ أَنْ يَجْعَلَنِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَنْ يُبَيِّتَ لِي عِنْدَكُمْ قَدَمَ صِدْقٍ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَسْأَلُهُ أَنْ يُبَلِّغَنِي الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَأَنْ يَرْزُقَنِي طَلَبَ تَارِي [تَارِكُمْ] مَعَ إِمَامٍ هُدَى [مُهْدِيٍّ] ظَاهِرٍ نَاطِقٍ بِالْحَقِّ مِنْكُمْ وَأَسْأَلُ

اللَّهُ بِحَقِّكَمَ وَبِالشَّانِ الَّذِي لَكُمْ عِنْدَهُ أَنْ يُعْطِيَنِي بِمُصَابِي بِكُمْ أَفْضَلَ مَا يُعْطِي مُصَابَا بِمُصَابِيَّتِهِ مُصَابِيَّةً مَا أَعْظَمَهَا وَأَعْظَمَ رَزِيَّتَهَا فِي الْإِسْلَامِ وَفِي جَمِيعِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ [اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي مَقَامِي هَذَا مِمَّنْ تَنَالُهُ مِنْكَ صَلَوَاتُ وَرَحْمَةٌ وَمَغْفِرَةٌ اللَّهُمَّ اجْعَلْ مَحْيَايَ مَحْيَا مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَمَمَاتِي مَمَاتِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا يَوْمٌ تَبَرَّكَتَ بِهِ [فِيهِ بَنُو أُمَيَّةَ وَابْنُ آكَلَهُ الْأَكْبَادِ اللَّعِينُ ابْنُ اللَّعِينِ عَلَى [لسانِكَ وَ لِسَانِ نَبِيِّكَ [صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي كُلِّ مَوْطِنٍ وَ مَوْقِفٍ وَقَفَ فِيهِ نَبِيِّكَ [صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ الْعَنْ أَبَا سَيْفِيَّانَ وَ مَعَاوِيَةَ وَ يَزِيدَ بْنَ مَعَاوِيَةَ عَلَيْهِمْ مِنَكَ اللَّعْنَةُ أَبَدَ الْأَبْدِينَ وَ هَذَا يَوْمٌ فَرَحْتُ بِهِ آلُ زِيَادٍ وَ آلُ مَرْوَانَ بِقَتْلِهِمُ الْحُسَيْنِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ [عَلَيْهِ السَّلَامُ اللَّهُمَّ فَضَاعِفْ عَلَيْهِمُ اللَّعْنَ مِنْكَ وَ الْعِيَابَ [الْأَلِيمَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَ فِي مَوْقِفِي هَذَا وَ أَيَّامِ حَيَاتِي بِالْبِرَاءَةِ مِنْهُمْ وَ اللَّعْنَةِ عَلَيْهِمْ وَ بِالْمَوْلَاةِ لِنَبِيِّكَ وَ آلِ نَبِيِّكَ [عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ] پس می گوئی صد مرتبه: اللَّهُمَّ الْعَنْ أَوَّلَ ظَالِمِ ظَلَمَ حَقَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ آخِرَ تَابِعٍ لَهُ عَلَى ذَلِكَ اللَّهُمَّ الْعَنْ الْعِصَابِيَّةَ الَّتِي [الَّذِينَ جَاهَدَتِ الْحُسَيْنَ وَ شَايَعَتْ وَ بَايَعَتْ وَ تَابَعَتْ] تَابَعَتْ عَلَى قَتْلِهِ اللَّهُمَّ الْعَنْهُمْ جَمِيعًا] پس می گوئی صد مرتبه: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ وَ عَلَى الْأَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفِنَائِكَ عَلَيْكَ مِنِّي سَلَامُ اللَّهِ أَبَدًا مَا بَقِيَتْ وَ بَقِيَ اللَّيْلُ وَ النَّهَارُ وَ لَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي لِزِيَارَتِكُمْ [لِزِيَارَتِكَ السَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ وَ عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ] [وَ عَلَى أَوْلَادِ الْحُسَيْنِ وَ عَلَى أَصْحَابِ الْحُسَيْنِ] پس می گوئی: اللَّهُمَّ خُصَّ أَنْتَ أَوَّلَ ظَالِمِ بِاللَّعْنِ مِنِّي وَ ابْدَأْ بِهِ أَوْلَا ثُمَّ [الْعَنْ الثَّانِي وَ الثَّلَاثَ وَ الرَّابِعَ اللَّهُمَّ الْعَنْ يَزِيدَ خَامِسًا وَ الْعَنْ عُبَيْدَ اللَّهِ بْنَ زِيَادٍ وَ ابْنَ مَرْجَانَةَ وَ عُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَ شَتْمَرًا وَ آلَ أَبِي سَيْفِيَّانَ وَ آلَ زِيَادٍ وَ آلَ مَرْوَانَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ] پس به سجده می روی و می گوئی: اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدَ الشَّاكِرِينَ لَكَ عَلَى مُصَابِهِمُ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى عَظِيمِ رَزِيَّتِي اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي شَفَاعَةَ الْحُسَيْنِ يَوْمَ الْوُرُودِ وَ تَبَّتْ لِي قَدَمٌ صِدْقٍ عِنْدَكَ مَعَ الْحُسَيْنِ وَ أَصْحَابِ الْحُسَيْنِ الَّذِينَ بَدَّلُوا مُهْجَهُمْ دُونَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ علقمه گفت که فرمود حضرت باقر علیه السلام که اگر بتوانی که زیارت کنی آن حضرت را در هر روز به این زیارت در خانه خود بکن که خواهد بود برای تو جمیع این ثوابها

زیارت علقمه

و روایت کرده محمد بن خالد طرابلسی از سیف بن عمیره که گفت: بیرون رفتم با صفوان بن مهران و جمعی دیگر از اصحاب خودمان به سوی نجف بعد از خروج حضرت صادق علیه السلام از حیره به جانب مدینه پس زمانی که ما فارغ شدیم از زیارت یعنی زیارت امیر المؤمنین علیه السلام گردانید صفوان صورت خود را به جانب مشهد ابو عبد الله علیه السلام پس گفت از برای ما که زیارت کنید حسین علیه السلام را از این مکان از نزد سر مقدس امیر المؤمنین علیه السلام که از اینجا ایما و اشاره کرد به سلام بر آن حضرت جناب صادق علیه السلام و من در خدمتش بودم سیف گفت پس خواند صفوان همان زیارتی را که روایت کرده بود علقمه بن محمد حصرمی از حضرت باقر علیه السلام در روز عاشورا آنگاه دو رکعت نماز کرد نزد سر امیر المؤمنین علیه السلام و وداع گفت بعد از آن نماز امیر المؤمنین علیه السلام را و اشاره کرد به جانب قبر حسین علیه السلام به سلام در حالتی که گردانیده بود روی خود را به جانب او و وداع کرد بعد از زیارت او را و از دعاهایی که بعد از نماز خواند این بود: يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ يَا كَاشِفَ كُرْبِ الْمُكْرُوبِينَ يَا غِيَاثَ الْمُشْتَغِيثِينَ يَا صَيرِيخَ الْمُسْتَضِيرِّينَ [وَا يَا مَنْ هُوَ أَقْرَبُ إِلَيَّ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ] [وَا يَا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ الْمَوْتِ وَ قَلْبِهِ] [وَا يَا مَنْ هُوَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى وَ بِالْأَفْقِ الْمُبِينِ] [وَا يَا مَنْ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ عَلَى الْعَرْشِ السِّتْوَى] [وَا يَا مَنْ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَ مَا تُخْفِي الصُّدُورُ] [وَا يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ خَافِيَةٌ يَا مَنْ لَا تَشْتَبِهُ عَلَيْهِ الْأَصْوَاتُ] [وَا يَا مَنْ لَا تُغْلَطُهُ تُغْلَطُهُ الْحَايَاتُ] [وَا يَا مَنْ لَا يُبْرِمُهُ إِلَّا حَاخُ الْمَلْحِينِ يَا مُدْرِكَ كُلِّ فَوْتٍ] [وَا يَا جَامِعَ كُلِّ شَمَلٍ] [وَا يَا بَارِي النُّفُوسِ بَعْدَ الْمَوْتِ يَا مَنْ هُوَ كُلُّ يَوْمٍ فِي شَأْنِ يَا قَاضِيَ الْحَاجَاتِ يَا مُنْفَسَ الْكُرْبَاتِ يَا مُعْطِيَ السُّؤْلَاتِ يَا وَلِيَّ الرَّغَبَاتِ يَا كَافِيَ الْمُهْمَاتِ يَا مَنْ يَكْفِي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَ لَا يَكْفِي مِنْهُ شَيْءٌ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَ عَلِيِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ بِحَقِّ فَاطِمَةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَ بِحَقِّ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ فَإِنِّي بِهِمْ أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ فِي مَقَامِي هَذَا وَ بِهِمْ أَتَوَسَّلُ وَ بِهِمْ أَتَشْفَعُ إِلَيْكَ وَ بِحَقِّهِمْ أَسْأَلُكَ وَ أَقْسِمُ وَ أَعْرِمُ

عَلَيْكَ وَبِالشَّانِ الَّذِي لَهْمُ عِنْدَكَ وَبِالْقَدْرِ الَّذِي لَهْمُ عِنْدَكَ وَبِالَّذِي فَضَلْتَهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ وَبِاسْمِكَ الَّذِي جَعَلْتَهُ عِنْدَهُمْ وَبِهِ حَصَصْتَهُمْ دُونَ الْعَالَمِينَ وَبِهِ أَبْتَتُهُمْ وَأَبْنَتْ فَضْلُهُمْ مِنْ فَضْلِ الْعَالَمِينَ حَتَّى فَاقَ فَضْلُهُمْ فَضْلَ الْعَالَمِينَ جَمِيعًا أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُكْشِفَ عَنِّي غَمِّي وَهَمِّي وَكَرْبِي وَتُكْفِنِي الْمُهَمِّمَ مِنْ أُمُورِي وَتُقْضِيَ عَنِّي دَيْنِي وَتُجِيرَنِي مِنَ الْفَقْرِ وَ تُجِيرَنِي مِنَ الْفَاقَةِ وَتُعِينَنِي عَنِ الْمَسْأَلَةِ إِلَى الْمَخْلُوقِينَ وَتُكْفِنِي هَمَّ مَنْ أَخَافُ هَمَّهُ وَعُسْرَ مَنْ أَخَافُ عُسْرَهُ وَحُزُونََهُ مَنْ أَخَافُ حُزُونََهُ وَشَرَّ مَنْ [مَا] أَخَافُ شَرَّهُ وَمَكْرَ مَنْ أَخَافُ مَكْرَهُ وَبَغْيَ مَنْ أَخَافُ بَغْيَهُ وَجَوْرَ مَنْ أَخَافُ جَوْرَهُ وَسُلْطَانَ مَنْ أَخَافُ سُلْطَانَهُ وَ كَيْدَ مَنْ أَخَافُ كَيْدَهُ وَمَقْدَرَةَ مَنْ أَخَافُ [بِلاء] مَقْدَرَتَهُ عَلَيَّ وَتُرَدِّ عَنِّي كَيْدَ الْكَيْدَةِ وَمَكْرَ الْمَكْرَةِ اللَّهُمَّ مَنْ أَرَادَنِي فَأَرِدْهُ وَمَنْ كَادَنِي فَكِدْهُ وَاصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُ وَمَكْرَهُ وَبَأْسَهُ وَأَمَانِيَّهَ وَأَمْنَعُهُ عَنِّي كَيْفَ شِئْتُمْ وَأَنْتَ اللَّهُمَّ اشْغَلْهُ عَنِّي بِفَقْرِهِ لَا تُجْبِرْهُ وَبِبِلاءِهِ لَا تَسْتُرْهُ وَبِفَاقِهِ لَا تَسُدُّهَا وَبِشِقْمِ لَا تُعَافِيهِ وَذُلَّ لَا تُعِزَّهُ وَبِمَسِيكِنِهِ لَا تُجْبِرْهَا اللَّهُمَّ اضْرِبْ بِالذَّلِّ نَضْبَ عَيْنِيهِ وَأَدْخِلْ عَلَيْهِ الْفَقْرَ فِي مَنْزِلِهِ وَالْعِلَّةَ وَالسُّقْمَ فِي بَدَنِهِ حَتَّى تَشْغَلَهُ عَنِّي بِشُغْلٍ شَاغِلٍ لَا فِرَاقَ لَهُ وَأَنْسِيهِ ذِكْرِي كَمَا أَنْسَيْتَهُ ذِكْرَكَ وَخُذْ عَنِّي بِسَمْعِهِ وَبَصَرِهِ وَ لِسَانِهِ وَيَدِهِ وَرِجْلِهِ وَقَلْبِهِ وَجَمِيعِ جَوَارِحِهِ وَأَدْخِلْ عَلَيْهِ فِي جَمِيعِ ذَلِكَ السُّقْمَ وَلَا تُشْفِهِ حَتَّى تَجْعَلَ ذَلِكَ لَهُ شُغْلًا شَاغِلًا بِهِ عَنِّي وَ عَنْ ذِكْرِي وَ أَكْفِنِي يَا كَافِي مَا لَا- يَكْفِي سِوَاكَ فَإِنَّكَ الْكَافِي لَا كَافِي سِوَاكَ وَ مُفْرَجٌ لَا مُفْرَجَ سِوَاكَ وَ مُعِثٌ لَا مُعِثَ سِوَاكَ وَ حَارِ لَا- حَارَ سِوَاكَ خَابَ مَنْ كَانَ حَارَهُ سِوَاكَ وَ مُعِثُهُ سِوَاكَ وَ مُفْرَعُهُ إِلَى سِوَاكَ وَ مَهْرَبُهُ [إِلَى سِوَاكَ] وَ مَلْجُؤُهُ إِلَى غَيْرِكَ [سِوَاكَ] وَ مَنْجَاهُ مِنْ مَخْلُوقٍ غَيْرِكَ فَأَنْتَ ثِقْتِي وَ رَجَائِي وَ مَفْرَعِي وَ مَهْرَبِي وَ مَلْجِي وَ مَنْجَايَ فَبِكَ أَسْتَفْتِحُ وَ بِكَ أَسْتَجِجُ وَ بِمُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ أُنَوِّجُهُ إِلَيْكَ وَ أَتَوَسَّلُ وَ أَتَشَفَّعُ فَاسْأَلُكَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ فَلَكَ الْحَمْدُ وَ لَكَ الشُّكْرُ وَ إِلَيْكَ الْمُسْتَكِي وَ أَنْتَ الْمُسْتَعَانُ فَاسْأَلُكَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُكْشِفَ عَنِّي غَمِّي وَ هَمِّي وَ كَرْبِي فِي مَقَامِي هَذَا كَمَا كَشَفْتَ عَنْ نَبِيِّكَ هَمَّهُ وَ غَمَّهُ وَ كَرْبَهُ وَ كَفَيْتَهُ هَوْلَ عَدُوِّهِ فَاكْشِفْ عَنِّي كَمَا كَشَفْتَ عَنْهُ وَ فَرِّجْ عَنِّي كَمَا فَرَّجْتَ عَنْهُ وَ اكْفِنِي كَمَا كَفَيْتَهُ [وَ اصْرِفْ عَنِّي هَوْلَ مَا أَخَافُ هَوْلَهُ وَ مَثُونَهُ مَا أَخَافُ مَثُونَتَهُ وَ هَمَّ مَا أَخَافُ هَمَّهُ بِلا مَثُونَةٍ عَلَيَّ نَفْسِي مِنْ ذَلِكَ وَ اصْرِفْنِي بِقَضَاءِ حَوَائِجِي وَ كَفَايَةِ مَا أَهْمَنِي هَمُّهُ مِنْ أَمْرِ آخِرَتِي وَ دُنْيَايَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ [وَا يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْكَ] عَلَيْنَا مِنْ سَلَامِ اللَّهِ أَبَدًا [مَا بَقِيَتْ وَ بَقِيَ اللَّيْلُ وَ النَّهَارُ وَ لَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِكُمْ وَ لَا فَرَّقَ اللَّهُ بَيْنِي وَ بَيْنِكُمْ اللَّهُمَّ أَحْيِنِي حَيَاةَ مُحَمَّدٍ وَ ذُرِّيَّتِهِ وَ أَمْتِنِي مَمَاتِهِمْ وَ تَوَفَّنِي عَلَيَّ مِلَّتِهِمْ وَ أَحْشِرْنِي فِي زُمْرَتِهِمْ وَ لَا- تُفَرِّقْ بَيْنِي وَ بَيْنَهُمْ طَرْفَةَ عَيْنٍ أَبَدًا فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ أَتَيْتُكُمْ يَا زَائِرًا وَ مُتَوَسِّلًا- إِلَى اللَّهِ رَبِّي وَ رَبِّكُمْ يَا مَتَوَجِّهًا إِلَيْهِ بِكُمْ يَا مُسْتَشْفِعًا [بِكُمْ] إِلَى اللَّهِ [تَعَالَى] فِي حَاجَتِي هَذِهِ فَاشْفَعْ لِي فَإِنَّ لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ الْمَقَامَ الْمُحْمُودَ وَ الْجَاهَ الْوَجِيهَ وَ الْمَنْزِلَ الرَّفِيعَ وَ الْوَسِيلَةَ إِلَيَّ أَنْقَلِبْ عَنْكُمْ مُنْتَظِرًا لِتَنْجُزِ الْحَاجَةِ وَ قَضَائِهَا وَ نَجَاحِهَا مِنْ اللَّهِ بِشَفَاعَتِكُمْ لِي إِلَى اللَّهِ فِي ذَلِكَ فَلَا أُخِيبُ وَ لَا يَكُونُ مُنْقَلَبِي مُنْقَلَبًا خَائِبًا خَاسِرًا بَلْ يَكُونُ مُنْقَلَبِي مُنْقَلَبًا رَاجِحًا [رَاجِحًا] مُفْلِحًا مُنْجِحًا مُسْتَجَابًا بِقَضَاءِ جَمِيعِ حَوَائِجِي [الْحَوَائِجِ وَ تَشَفَّعًا لِي إِلَى اللَّهِ انْقَلَبْتُ عَلَيَّ مَا شَاءَ اللَّهُ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ مُفَوَّضًا أَمْرِي إِلَى اللَّهِ مُلْجِنًا ظَهْرِي إِلَى اللَّهِ مُتَوَكِّلًا عَلَى اللَّهِ وَ أَقُولُ حَسْبِيَ اللَّهُ وَ كَفَى سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ دَعَا لَيْسَ لِي وَرَاءَ اللَّهِ وَرَاءَ كُمْ يَا سَادَتِي مُنْتَهَى مَا شَاءَ رَبِّي كَانَ وَ مَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ أَسْتَوِدُّكُمْ اللَّهُ وَ لَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْنِي إِلَيْكُمْ أَنْصَرَفْتُ يَا سَيِّدِي يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَ مَوْلَايَ وَ أَنْتَ [أَبْتُ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ يَا سَيِّدِي] [وَ] سَلَامِي عَلَيْكُمْ مُتَّصِلٌ مَا اتَّصَلَ اللَّيْلُ وَ النَّهَارُ وَ اصْطَلَّ ذَلِكَ إِلَيْكُمْ غَيْرُ [غَيْرِ] مُحْجُوبٍ عَنْكُمْ سَلَامِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ وَ أَسْأَلُهُ بِحَقِّكُمْ أَنْ يَشَاءَ ذَلِكَ وَ يَفْعَلَ فَإِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ انْقَلَبْتُ يَا سَيِّدِي عَنْكُمْ تَائِبًا حَامِدًا لِلَّهِ شَاكِرًا رَاجِحًا لِلْجَابِيَةِ غَيْرِ آيِسٍ وَ لَا قَانِطٍ آتِيًا عَائِدًا رَاجِعًا إِلَى زِيَارَتِكُمْ غَيْرِ رَاغِبٍ عَنْكُمْ وَ لَا مِنْ [عَنْ] زِيَارَتِكُمْ بَلْ رَاجِعٌ عَائِدٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ يَا سَادَتِي رَغِبْتُ إِلَيْكُمْ وَ إِلَى زِيَارَتِكُمْ بَعِيدًا أَنْ زَهَدَ فِيكُمْ وَ فِي زِيَارَتِكُمْ أَهْيَلُ الدُّنْيَا فَلَا- حَيْبَنِي اللَّهُ مَا [مِمَّا] رَجَوْتُ وَ مَا أَمَلْتُ فِي زِيَارَتِكُمْ إِنَّهُ قَرِيبٌ مُجِيبٌ سَيْفِ بْنِ عَمِيرَةَ غَوِيدَ كَهْ سَوَالِ كَرْدَمِ از صفوان و گفتیم که علقمه بن محمد این دعا را برای ما از حضرت باقر علیه السلام روایت نکرد بلکه همان زیارت را حدیث کرد صفوان گفت که وارد شدم با سید خودم حضرت صادق علیه السلام به این مکان پس به جا آورد مثل آنچه را که ما به جا

آوردیم در زیارت و دعا کرد به این دعا هنگام وداع بعد از اینکه دو رکعت نماز گزاشت چنانچه ما نماز گزاشتیم و وداع کرد چنانچه ما وداع کردیم پس صفوان گفت که حضرت صادق علیه السلام به من فرمود که مواظب باش این زیارت را و بخوان این دعا را و زیارت کن به آن پس به درستی که من ضامنم بر خدا برای هر که زیارت کند به این زیارت و دعا کند به این دعا از نزدیک یا دور اینکه زیارتش مقبول شود و سعیش مشکور و سلامش به آن حضرت برسد و محجوب نماند و حاجت او قضا شود از جانب خدای تعالی به هر مرتبه که خواهد برسد و او را نومید برنگرداند ای صفوان یافتیم این زیارت را به این ضمان از پدرم و پدرم از پدرش علی بن الحسین علیهم السلام به همین ضمان و او از حسین علیه السلام به همین ضمان و حسین علیه السلام از برادرش حسن علیه السلام به همین ضمان و حسن از پدرش امیر المؤمنین علیه السلام با همین ضمان و امیر المؤمنین علیه السلام از رسول خدا صلی الله علیه و آله با همین ضمان و رسول خدا صلی الله علیه و آله از جبرئیل از خدای تعالی با همین ضمان و به تحقیق که خداوند عز و جل قسم خورده به ذات مقدس خود که هر که زیارت کند حسین علیه السلام را به این زیارت از نزدیک یا دور و دعا کند به این دعا قبول می‌کنم از او زیارت او را و می‌پذیرم از او خواهش او را به هر قدر که باشد و می‌دهم مسئلهش را پس باز نگردد از حضرت من با ناامیدی و خسار، و بازش گردانم با چشم روشن به برآوردن حاجت و فوز به جنت و آزادی از دوزخ و قبول کنم شفاعت او را در حق هر کس که شفاعت کند حضرت فرماید جز دشمن ما اهل بیت که در حق او قبول نشود قسم خورده حق تعالی به این بر ذات اقدسش و گواه گرفته ما را بر آنچه که گواهی دادند به آن ملائکه ملکوت او پس جبرئیل گفت یا رسول الله خدا فرستاده مرا به سوی تو به جهت سرور و بشارت تو و شادی و بشارت علی و فاطمه و حسن و حسین و امامان از اولاد تو علیهم السلام تا روز قیامت پس مستمر و پاینده باد مسرت تو و مسرت علی و فاطمه و حسن و حسین و امامان علیهم السلام و شیعه شما تا روز رستخیز پس صفوان گفت که حضرت صادق علیه السلام با من فرمود ای صفوان هر گاه روی داد از برای تو به سوی خدای عز و جل حاجتی پس زیارت کن به این زیارت از هر مکانی که بوده باشی و بخوان این دعا را و بخواه از پروردگار خود حاجت را که برآورده شود از خدا و خدا خلاف نخواهد فرمود وعده خود را بر رسول خود به جود و امتنان خویش و الحمد لله مؤلف گوید که: در نجم ثاقب در ذیل حکایت تشرف جناب حاج سید احمد رشتی به ملاقات امام عصر ارواحنا فداه در سفر حج و فرمایش آن حضرت به او که چرا شما عاشورا نمی‌خوانید عاشورا عاشورا و آن حکایت را ما این شاء الله بعد از زیارت جامعه کبیره نقل خواهیم کرد شیخ ما ثقه الاسلام نوری رحمه الله فرموده اما زیارت عاشورا پس در فضل و مقام آن بس که از سنخ سایر زیارات نیست که به ظاهر از انشای و املائی معصومی باشد هر چند که از قلوب مطهره ایشان چیزی جز آنچه از عالم بالا به آنجا رسد بیرون نیاید بلکه از سنخ احادیث قدسیه است که به همین ترتیب از زیارت و لعن و سلام و دعا از حضرت احدیت جلت عظمت به جبرئیل امین و از او به خاتم النبیین صلی الله علیه و آله رسیده و به حسب تجربه مداومت به آن در چهل روز یا کمتر در قضای حاجات و نیل مقاصد و دفع اعدای بی‌ظنیر و لکن احسن فواید آن که از مواظبت آن به دست آمده فایده‌ای است که در کتاب دار السلام ذکر کردم و اجمال آن آنکه ثقه صالح متقی حاج ملا حسن یزدی که از نیکان مجاورین نجف اشرف است و پیوسته مشغول عبادت و زیارت نقل کرد از ثقه امین حاج محمد علی یزدی که مرد فاضل صالحی بود در یزد که دائما مشغول اصلاح امر آخرت خود بود و شبها در مقبره خارج یزد که در آن جماعتی از صلحا مدفونند و معروف است به مزار به سر می‌برد و او را همسایه‌ای بود که در کودکی با هم بزرگ شده و در نزد یک معلم می‌رفتند تا آنکه بزرگ شد و شغل عشاری پیش گرفت تا آنکه مرد و در همان مقبره نزدیک محلی که آن مرد صالح بیتوته می‌کرد دفن کردند پس او را در خواب دید پس از گذشتن کمتر از ماهی که در هیئت نیکویی است پس به نزد او رفت و گفت: من می‌دانم مبدا و منتهای کار تو و ظاهر و باطن ترا و نبودی از آنها که احتمال رود نیکی در باطن ایشان و شغل تو مقتضی نبود جز عذاب را پس به کدام عمل به این مقام رسیدی گفت چنان است که گفتم و من در اشد عذاب بودم از روز وفات تا دیروز که زوجه استاد اشرف حداد فوت شد و در این مکان او

را دفن کردند و اشاره کرد به موضعی که قریب صد ذرع از او دور بود و در شب وفات او حضرت ابی عبد الله الحسین علیه السلام سه مرتبه او را زیارت کرد و در مرتبه سوم امر فرمود به رفع عذاب از این مقبره پس حالت ما نیکو شد و در سعه و نعمت افتادیم پس از خواب متحیرانه بیدار شد و حداد را نمی‌شناخت و محله او را نمی‌دانست پس در بازار حدادان از او تفحص کرد و او را پیدا نمود از او پرسید برای تو زوجه‌ای بود گفت آری دیروز وفات کرد و او را در فلان مکان و همان موضع را اسم برد دفن کردم گفت او به زیارت ابی عبد الله علیه السلام رفته بود گفت نه گفت ذکر مصایب او می‌کرد گفت نه گفت مجلس تعزیه‌داری داشت گفت نه آنگاه پرسید چه می‌جویی خواب را نقل کرد گفت آن زن مواظبت داشت به زیارت عاشورا

دوم زیارت عاشورای

غیر معروفه است که با زیارت معروفه متداوله در اجر و ثواب شریک است بی‌مشقت گفتن صد مرتبه لعن و صد مرتبه سلام و این برای آنانکه شغل مهمی دارند فوزی است عظیم و کیفیت آن به نحوی که در مزار قدیم نقل شده بدون شرح آن چنین است که هر کس دوست دارد زیارت کند آن حضرت را از بلاد دور یا نزدیک پس غسل کند و برود به صحرا یا در بام خانه خود آنگاه دو رکعت نماز کند و بخواند در آن سوره قل هو الله أحد چون سلام گفت اشاره کند به سوی آن حضرت به سلام و متوجه شود به این سلام و اشاره و نیت به آن جهتی که در آن است ابو عبد الله الحسین علیه السلام یعنی رو کند به کربلای معلی آنگاه با خشوع و استکانت بگوید السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ابْنَ الْبَشِيرِ النَّذِيرِ وَابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيَّةِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا خَيْرَةَ اللَّهِ وَابْنَ خَيْرَتِهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا نَارَ اللَّهِ وَابْنَ نَارِهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا الْوَثْرُ الْمُؤْتَرُ السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا الْإِمَامُ الْهَادِي الرَّكِيُّ وَعَلَى أَرْوَاحِ حَلَّتْ بِفَنَائِكَ وَأَقَامَتْ فِي جَوَارِكَ وَوَفَدَتْ مَعَ زُورِكَ السَّلَامُ عَلَیْكَ مِنِّي مَا بَقِيَتْ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ فَلَقَدْ عَظَمْتُ بِكَ الرَّزِيَّةَ وَجَلْتُ فِي الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ وَفِي أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَأَهْلِ الْأَرْضِينَ أَجْمَعِينَ فَإِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ صِلَاةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَتَحِيَّاتُهُ عَلَیْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ وَعَلَى آبَائِكَ الطَّيِّبِينَ الْمُتَنَجِّبِينَ وَعَلَى ذُرِّيَّتِكُمُ الْهُدَاةِ الْمَهْدِيِّينَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً خَدَلَتْكَ وَتَرَكَتْ نُصْرَتَكَ وَمَعُونَتَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً أَسَسَتْ أَسَاسَ الظُّلْمِ لَكُمْ وَمَهَّدَتْ الْجُورَ عَلَیْكُمْ وَطَرَقَتْ إِلَى أَدْبَانِكُمْ وَتَحْفِيفِكُمْ وَجَارَتْ [وَوَحَادَتْ ذَلِكَ فِي دِيَارِكُمْ وَأَشْيَاعِكُمْ بَرَأْتُمْ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَإِلَيْكُمْ يَا سَادَاتِي وَمَوَالِيَّ وَأَيْمَتِي مِنْهُمْ وَمِنْ أَشْيَاعِهِمْ وَأَتْبَاعِهِمْ وَأَسْأَلُ اللَّهَ الَّذِي أَكْرَمَ يَا مَوَالِيَّ مَقَامَكُمْ وَشَرَّفَ مَنْزِلَتَكُمْ وَشَانَكُمْ أَنْ يُكْرِمَنِي بِوَالِيَّتِكُمْ وَمَحَبَّتِكُمْ وَالْإِيْتِمَامِ بِكُمْ وَبِالْبِرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَأَسْأَلُ اللَّهَ الْبَرَّ الرَّحِيمَ أَنْ يُرْزِقَنِي مَوَدَّتَكُمْ وَأَنْ يُوقِنَنِي لِلطَّلَبِ بِنَارِكُمْ مَعَ الْإِمَامِ الْمُنتَظَرِ الْهَادِي مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ يُجْعَلَنِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَنْ يُبَلِّغَنِي الْمَقَامَ الْمُحْمُودَ لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَأَسْأَلُ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ بِحَقِّكُمْ وَبِالشَّانِ الَّذِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ يُعْطِيَنِي بِمَصِيْبِي بِكُمْ أَفْضَلَ مَا أُعْطِيَ مُصَابَا بِمَصِيْبَةِ إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ يَا لَهَا مِنْ مَصِيْبَةٍ مَا أَفْجَعَهَا وَ أَنْكَاهَا لِقُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ فَإِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي فِي مَقَامِي مِمَّنْ تَنَالَهُ مِنْكَ صَلَوَاتٌ وَرَحْمَةٌ وَمَغْفِرَةٌ وَاجْعَلْنِي عِنْدَكَ وَجِيهاً فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ فَإِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صِلَاةُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ وَإِنِّي أَتَوَسَّلُ وَأَتَوَجَّهُ بِصِدْقِ نَفْسِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَخَيْرِيَّتِكَ مِنْ خَلْقِكَ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَطَّيِّبِينَ مِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ مَحْيَايَ مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتِي مَمَاتِهِمْ وَلَا تُفَرِّقْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ اللَّهُمَّ وَهَذَا يَوْمٌ تَجَدَّدُ [تَجَدَّدُ] فِيهِ النُّقْمَةُ وَتَنْزَلُ [تَنْزَلُ] فِيهِ اللَّعْنَةُ عَلَى اللَّعِينِ يَزِيدُ وَعَلَى آلِ يَزِيدَ وَعَلَى آلِ زِيَادٍ وَعُمَرَ بْنِ سَيِّدٍ وَالشُّمَيْرِ اللَّهُمَّ الْعَنَّهُمْ وَالْعَنْ مَنْ رَضِيَ بِقَوْلِهِمْ وَفِعْلِهِمْ مِنْ أَوَّلٍ وَآخِرٍ لَعْنَا كَثِيرًا وَأَصْلِهِمْ حَرَّ نَارِكَ وَأَسْكَنْهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا وَأَوْجِبْ عَلَيْهِمْ وَعَلَى كُلِّ مَنْ شَايَعَهُمْ وَبَايَعَهُمْ وَتَابَعَهُمْ وَسَاعَدَهُمْ وَرَضِيَ بِفِعْلِهِمْ وَافْتَحْ لَهُمْ وَعَلَيْهِمْ وَعَلَى كُلِّ مَنْ رَضِيَ بِبَدْلِكَ لَعْنَاتِكَ الَّتِي لَعَنْتَ بِهَا كُلَّ ظَالِمٍ وَكُلَّ غَاصِبٍ وَكُلَّ جَاغِدٍ وَكُلَّ كَافِرٍ وَكُلَّ مُشْرِكٍ وَكُلَّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ وَكُلَّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ اللَّهُمَّ الْعَنْ يَزِيدَ وَآلَ يَزِيدَ وَبَنِي مَرْوَانَ جَمِيعًا اللَّهُمَّ وَصَمِّفْ غَضَبَكَ وَسَخَطَكَ وَعَذَابَكَ وَنِقْمَتَكَ عَلَى أَوَّلِ ظَالِمِ ظَلَمَ

أَهْلَ بَيْتِ نَبِيِّكَ اللَّهُمَّ وَالْعَن جَمِيعَ الظَّالِمِينَ لَهُمْ وَانْتَقِمْ مِنْهُمْ إِنَّكَ ذُو نِقْمَةٍ مِنَ الْمُجْرِمِينَ اللَّهُمَّ وَالْعَن أَوْلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ آلَ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَالْعَن أَرْوَاحَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَقُبُورَهُمْ وَالْعَنِ اللَّهُمَّ الْعِصَابِيَةَ الَّتِي نَارَلَتْ الْحُسَيْنَ ابْنَ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَحَارَبَتْهُ وَقَتَلَتْ أَصْحَابَهُ وَأَنْصَارَهُ وَأَعْوَانَهُ وَأَوْلِيَاءَهُ وَشَيْعَتَهُ وَمُجِبِّيَهُ وَأَهْلَ بَيْتِهِ وَذُرِّيَّتَهُ وَالْعَنِ اللَّهُمَّ الَّذِينَ نَهَبُوا مَالَهُ وَسَبَّوْا [وَسَبَّوْا] حَرِيمَهُ وَلَمْ يَسْمَعُوا كَلَامَهُ وَلَا مَقَالَهُ اللَّهُمَّ وَالْعَن كُلَّ مَنْ بَلَغَهُ ذَلِكَ فَرَضَ بِي بِهِ مِنَ الْأَوْلِيَيْنِ وَالْآخِرِينَ وَالْخَلَائِقِ أَجْمَعِينَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ وَعَلَى مَنْ سَاعَدَكَ وَعَاوَنَكَ وَوَسَّأَكَ بِنَفْسِهِ وَبَدَلَ مُهْجَتَهُ فِي الذَّبِّ عَنْكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَعَلَيْهِمْ وَعَلَى رُوحِكَ وَعَلَى أَرْوَاحِهِمْ وَعَلَى تُرْبَتِكَ وَعَلَى تُرْبَتِهِمْ اللَّهُمَّ لَقِهِمْ رَحْمَةً وَرِضْوَانًا وَرُوحًا وَرَيْحَانًا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ يَا ابْنَ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَيَا ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ وَيَا ابْنَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الشَّهِيدِ اللَّهُمَّ بَلِّغْهُ عَنِّي فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الْوَقْتِ وَكُلِّ وَقْتٍ تَحْيَاهُ وَسَلَامًا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْعَالَمِينَ وَعَلَى الْمُسْتَشْهِدِينَ مَعَكَ سَلَامًا مُتَّصِلًا مَا اتَّصَلَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ [بِالنَّهَارِ] السَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَى الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَى الْعَبَّاسِ بْنِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَى الشَّهِدَاءِ مِنْ وُلْدِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَى الشَّهِدَاءِ مِنْ وُلْدِ جَعْفَرٍ وَعَقِيلِ السَّلَامُ عَلَى كُلِّ مُسْتَشْهِدٍ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اللَّهُمَّ صِلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَلِّغْهُمْ عَنِّي تَحِيَّةً وَسَلَامًا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ الْعَزَاءَ فِي وَلَدِكَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْحَسَنِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ الْعَزَاءَ فِي وَلَدِكَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةَ يَا بِنْتَ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ الْعَزَاءَ فِي وَلَدِكَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ الْعَزَاءَ فِي أَخِيكَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَى أَرْوَاحِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُمُ الْعَزَاءَ فِي مَوْلَاهُمُ الْحُسَيْنِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنَ الطَّالِبِينَ بِنَارِهِ مَعَ إِمَامٍ عَيْدِلٍ تُعَزُّ بِهِ الْإِسْلَامَ وَأَهْلَهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ پس به سجده برو و بگو: اللَّهُمَّ لِمَكَ الْحَمْدُ عَلَى جَمِيعِ مَا نَابَ [يَأْتَى] مِنْ خَطْبٍ وَلِمَكَ الْحَمْدُ عَلَى كُلِّ أَمْرٍ وَإِلَيْكَ الْمُشْتَكَى فِي عَظِيمِ الْمُهْمَاتِ بِخَيْرِ تَكْوِينِكَ وَأَوْلِيَاءِكَ وَذَلِكِ لِمَا أُوجِبْتَ لَهُمْ مِنَ الْكِرَامَةِ وَالْفَضْلِ الْكَثِيرِ اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي شَفَاعَةَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَوْمَ الْوُرُودِ وَالْمَقَامِ الْمَشْهُودِ وَالْحَوْضِ الْمُرُودِ [الْمَقَامِ الْمَشْهُودِ وَالْحَوْضِ الْمُرُودِ] وَاجْعَلْ لِي قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَكَ مَعَ الْحُسَيْنِ وَأَصْحَابِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ الَّذِينَ وَأَسُوهُ بِأَنْفُسِهِمْ وَبَدَلُوا دُونَهُ مُهْجَتَهُمْ وَجَاهَدُوا مَعَهُ أَعْدَاءَكَ ائْتِغَاءَ مَرْضَاتِكَ وَرَجَائِكَ وَتَصَدِّيقًا بِوَعْدِكَ وَخَوْفًا مِنْ وَعِيدِكَ إِنَّكَ لَطِيفٌ لِمَا تَشَاءُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

هشتم زیارت اربعین است

یعنی بیستم صفر شیخ در تهذیب و مصباح روایت کرده از حضرت امام حسن عسکری علیه السلام که فرموده: علامات مؤمن پنج چیز است پنجاه و یک رکعت نماز گزاشتن که مراد هفده رکعت فریضه و سی و چهار رکعت نافله است در هر شب و روز و زیارت اربعین کردن و انگشتر در دست راست کردن و جبین را در سجده بر خاک گذاشتن و بسم الله الرحمن الرحیم را بلند گفتن و کیفیت زیارت حضرت امام حسین علیه السلام در این روز به دو نحو رسیده یکی زیارتی است که شیخ در تهذیب و مصباح روایت کرده از صفوان جمال که گفت: فرمود به من مولایم حضرت صادق علیه السلام در زیارت اربعین که زیارت می کنی در هنگامی که روز بلند شده باشد و می گویی: السَّلَامُ عَلَى وَلِيِّ اللَّهِ وَحَبِيبِهِ السَّلَامُ عَلَى خَلِيلِ اللَّهِ وَنَجِيْبِهِ السَّلَامُ عَلَى صِدِّيقِ اللَّهِ وَابْنِ صَفِيَّةِ السَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَى أَسِيرِ الْكُرْبَاتِ وَقَتِيلِ الْعَبْرَاتِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّهُ وَوَلِيِّكَ وَابْنِ وَوَلِيِّكَ وَصَفِيُّكَ وَابْنِ صَفِيِّكَ الْفَائِزُ بِكَرَامَتِكَ أَكْرَمْتَهُ بِالشَّهَادَةِ وَحَبَوْتَهُ بِالسَّعَادَةِ وَاجْتَبَيْتَهُ بِطِبِّ الْوِلَادَةِ وَجَعَلْتَهُ سَيِّدًا مِنَ السَّادَةِ وَقَائِدًا مِنَ الْقَادَةِ وَذَاتِدًا مِنَ الذَّادَةِ وَأَعْطَيْتَهُ مَوَارِيثَ الْأَنْبِيَاءِ وَجَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلَى خَلْقِكَ مِنَ الْأَوْصِيَاءِ فَأَعْيَدَر فِي الدُّعَاءِ وَمَنَحَ النَّصْحَ وَبَدَلَ مُهْجَتَهُ فِيكَ

لَيْسَتْ نَفْسٌ عِبَادَكَ مِنَ الْجَهَالَةِ وَ حَيْرَةِ الضَّلَالَةِ وَ قَدْ تَوَازَرَ عَلَيْهِ مِنْ غَرَّتِهِ الدُّنْيَا وَ بَاعَ حَظَّهُ بِالْأَزْدَلِ الْأَذْنَى وَ شَرَى آخِرَتَهُ بِالثَّمَنِ الْأَوْكَسِ وَ تَغَطَّرَسَ وَ تَرَدَّى فِي هَوَاهُ وَ أَشْحَطَكَ وَ أَشْحَطَكَ نَبِيَّكَ وَ أَطَاعَ مِنْ عِبَادِكَ أَهْلَ الشَّقَاقِ وَ النَّفَاقِ وَ حَمَلَةَ الْأَوْزَارِ الْمُسْتَوْجِبِينَ النَّارِ [لِلنَّارِ] فَجَاهَدَهُمْ فِيكَ صَابِرًا مُحْتَسِبًا حَتَّى سَفِكَ فِي طَاعَتِكَ دَمَهُ وَ اسْتَبِيحَ حَرِيمَهُ اللَّهُمَّ فَالْعَنْهُمْ لَعْنَا وَبِيلا وَ عَذَّبْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَمِينُ اللَّهِ وَ ابْنُ أَمِينِهِ عَشْتُ سَعِيدًا وَ مَضَيْتُ حَمِيدًا وَ مَتَّ فَقِيدًا مَظْلُومًا شَهِيدًا وَ أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ مُنْجِزٌ مَا وَعَدَكَ وَ مُهْلِكٌ مَنْ خَذَلَكَ وَ مُعَذِّبٌ مَنْ قَتَلَكَ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ وَفَيْتَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَ جَاهَدْتَ فِي سَبِيلِهِ حَتَّى أَتَاكَ الْبَقِيَّةُ فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ظَلَمَكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ سَيِّمَعْتُ بِذَلِكَ فَرَضَيْتُ بِهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ أَنِّي وَلِيُّ لِمَنْ وَالَاهُ وَ عَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاهُ بِأَبِي أَنْتَ وَ أُمِّي يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ نُورًا فِي الْأَصْلَابِ الشَّامِخَةِ وَ الْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ [الطَّاهِرَةِ] لَمْ تُنَجِّسْكَ الْجَاهِلِيَّةُ بِأَنْجَاسِهَا وَ لَمْ تُلْبَسْكَ الْمُدْلَهَمَاتُ مِنْ ثِيَابِهَا وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ مِنْ دَعَائِمِ الدِّينِ وَ أَرْكَانِ الْمُسْلِمِينَ وَ مَعْقِلِ الْمُؤْمِنِينَ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ الْبُرِّ التَّقِيُّ الرَّضِيُّ الرَّكِيُّ الْهَادِي الْمُهَيِّدِيُّ وَ أَشْهَدُ أَنَّ الْأَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوَى وَ أَعْلَامُ الْهُدَى وَ الْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَ الْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَ أَشْهَدُ أَنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَ بِإِيَابِكُمْ مُوقِنٌ بِشَرَائِعِ دِينِي وَ خَوَاتِيمِ عَمَلِي وَ قَلْبِي لِقَلْبِكُمْ سَلَمٌ وَ أَمْرِي لِأَمْرِكُمْ مُتَّبِعٌ وَ نَصِيرَتِي لَكُمْ مُعَيَّدَةٌ حَتَّى يَأْذَنَ اللَّهُ لَكُمْ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَا- مَعَ عَدُوِّكُمْ صِلَاوَاتِ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَ عَلَى أَرْوَاحِكُمْ وَ أَجْسَادِكُمْ [أَجْسَادِكُمْ وَ شَاهِدِكُمْ وَ غَدَائِكُمْ وَ ظَاهِرِكُمْ وَ بَاطِنِكُمْ آمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ] پس دو رکعت نماز می کنی و دعا می کنی به آنچه می خواهی و برمی گردی و دیگر زیارتی است که از جابر منقول است و کیفیت آن چنان است که از عطا روایت شده که گفت با جابر بن عبد الله انصاری بودم در روز بیستم ماه صفر چون به غاضریه رسیدیم در آب فرات غسل کرد و پیراهن طاهری که با خود داشت پوشید پس گفت که آیا با تو چیزی هست از بوی خوش ای عطا گفتم با من سعد هست پس قدری از آن گرفت و بر سر و بدن پاشید و پابرنه روانه شد تا ایستاد نزد سر مبارک امام حسین علیه السلام و سه مرتبه الله اکبر گفت پس افتاد و بیهوش شد و چون به هوش آمد شنیدم که می گفت السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا آلَ اللَّهِ الْخِ که بعینه همان زیارت نیمه رجب است که ما ذکر نمودیم و با آن فرقی ندارد جز چند کلمه که شاید از اختلاف نسخ باشد چنانچه شیخ مرحوم احتمال داده پس اگر کسی خواست که آن را نیز بخواند رجوع کند به زیارت نیمه رجب و همان را بخواند

اوقات شریفه زیارت

مؤلف گوید که: زیارت امام حسین علیه السلام در اوقات شریفه و لیالی و ایام متبرکه به غیر از این اوقات که ذکر شد نیز افضل است خصوصاً اوقاتی که به آن حضرت نسبتی داشته باشد مانند روز مباحله و روز نزول هل آتی و روز ولادت شریف آن حضرت و شبهای جمعه و از روایتی مستفاد می شود که حق تعالی در هر شب جمعه نظر مکرمتی بر آن حضرت فرماید و جمیع پیغمبران و اوصیای ایشان را به زیارت او بفرستد و ابن قولویه از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که: هر که زیارت کند قبر امام حسین علیه السلام را در هر جمعه آمرزیده شود البته و از دنیا بیرون نرود با حال حسرت از دنیا و مسکنش در بهشت با امام حسین علیه السلام باشد و در خبر اعمش است که همسایه او برای او گفت: در خواب دیدم که رقعها از آسمان فرو می ریزد که در آنها امان نوشته اند برای هر که زیارت امام حسین علیه السلام کند در شب جمعه و بعد از این در اعمال کاظمین در حکایت حاجی علی بغدادی اشاره به این مطلب خواهد شد ص ۴۸۶ و غیر این اوقات از اوقات شریفه دیگر و روایت شده: از حضرت صادق علیه السلام پرسیدند که آیا زیارت امام حسین علیه السلام را وقتی هست که بهتر از وقت دیگر باشد فرمود که زیارت کنید آن حضرت را در هر وقت و هر زمان زیرا که زیارت آن حضرت خیر مقرر است هر که آن را بیشتر بعمل آورد خیر بیشتر خواهد یافت و هر که کمتر کند کمتر خواهد یافت و سعی کنید در زیارت کردن آن حضرت در اوقات شریفه که اعمال صالحه در آنها ثوابش مضاعف

است و در آن اوقات شریفه ملائکه از آسمان نازل می‌شوند از برای زیارت آن حضرت الخ و از برای خصوص این اوقات مذکوره زیارت منقولی یافت نشده بلی در روز سوم ماه شعبان که روز تولد حضرت امام حسین علیه السلام است دعایی از ناحیه شریفه بیرون آمده که بایست آن را خواند و ما آن را در اعمال ماه شعبان ذکر کردیم و بدان نیز که زیارت آن حضرت در غیر کربلا از شهرهای دور فضیلت زیادی دارد و ما در اینجا به ذکر دو روایت که در کافی و تهذیب و فقیه است قناعت می‌کنیم روایت اول ابن ابی عمیر از هشام روایت کرده که حضرت صادق علیه السلام فرمود که: هر گاه راه یکی از شما دور و از خانه‌اش تا به قبور ما مسافت بسیار باشد بالا رود به پشت بام بلندتر منزل خود و دو رکعت نماز کند و اشاره کند به سلام کردن به سوی قبرهای ما پس به درستی که آن به ما می‌رسد روایت دوم از حنان بن سدیر از پدرش منقول است که حضرت صادق علیه السلام به من فرمود ای سدیر زیارت می‌کنی قبر حسین علیه السلام را در هر روز عرض کردم که فدای تو گردم نه فرمود شما چه جفاکارید در هر جمعه زیارت می‌کنید او را گفتم نه فرمود در هر ماهی زیارت می‌کنید گفتم نه فرمود در هر سالی او را زیارت می‌کنید گفتم گاهی از سالها شده که زیارت کرده‌ام فرمود ای سدیر چه جفاکارید شما به امام حسین علیه السلام آیا ندانستید که حق تعالی را دو هزار هزار فرشته است و در تهذیب و فقیه هزار هزار فرشته است ژولیده مو گرد آلوده که می‌گیرند بر آن حضرت و زیارت می‌کنند و سست نمی‌شوند و چه می‌شود برای تو ای سدیر که زیارت کنی قبر حسین علیه السلام را در هر جمعه پنج مرتبه و در هر روزی یک مرتبه گفتم فدایت شوم بین ما و بین او فرسخهای بسیار است فرمود به من که بالا- رو به بام خانه‌ات پس نظر کن به جانب راست و چپ پس بلند کن سر خود را به سوی آسمان پس قصد کن جانب قبر آن حضرت را و بگو: السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ نوشته می‌شود برای تو زیارتی و آن زیارت حجه و عمره است سدیر گفت بسا شد که به جا آوردم این را در ماه بیشتر از بیست مرتبه و در صدر زیارت اول از زیارات مطلقه گذشت چیزی که مناسب این مقام بود

تذیل در فضیلت و آداب تربت مقدسه امام حسین علیه السلام

بدان که روایات بسیار وارد شده که در تربت آن حضرت شفای هر درد و مرض است مگر مرگ و امان است از بلاها و باعث ایمنی از هر خوف و بیم است و اخبار در این باب متواتر است و معجزاتی که به سبب این تربت مقدسه ظاهر گردیده است زیاده از آن است که ذکر شود و من در کتاب فواید الرضویه که در تراجم علمای امامیه است در احوال سید محدث متبحر آقا سید نعمت الله جزایری رحمه الله علیه نوشتم که آن سید جلیل در تحصیل علم زحمت بسیار کشیده و سختی و رنج بسیار برده و در اوایل تحصیل چون قادر نبوده بر چراغ به روشنی ماه مطالعه می‌نموده لاجرم از کثرت مطالعه در ماهتاب و بسیار چیز نوشتن و مطالعه کردن چشمانش ضعف پیدا کرده بود پس به جهت روشنی چشم خود به تربت مقدسه حضرت سید الشهداء علیه السلام و تراب مراقد شریفه ائمه عراق علیهم السلام اکتحال می‌کرد و به برکت آن تربتها چشمش روشن می‌گشت و نیز نگاشتم که مبادا اهالی عصر ما به واسطه معاشرت با کفار و ملاحده این مطلب را استعجاب نمایند همانا کمال الدین دمیری در حیات الحیوان نقل کرده که افعی هر گاه هزار سال عمر کرد چشمانش کور می‌شود حق تعالی او را ملهم فرموده که برای رفع کوری خود چشم خود را به رازیانج تر بمالد لاجرم با چشم کور از بیابان قصد می‌کند بساتین و جاهایی را که رازیانج در آنجا باشد و اگر چه مسافتی طویل در بین باشد پس خود را می‌رساند به آن گیاه و چشم خود را بر آن می‌مالد روشنی چشم او برمی‌گردد و این مطلب را زمخسری و غیره نیز نقل کرده‌اند پس هر گاه حق تعالی در یک گیاه تری این خاصیت قرار داده باشد که مار کور پی به آن برود و بهره خود را از آن بگیرد چه عجب و استبعادی دارد که در تربت پسر پیغمبر صلی الله علیه و آله که در راه او خودش و عترتش کشته شده شفا از جمیع امراض و فواید و برکاتی قرار داده باشد که شیعیان و محبان از آن بهره‌ها برند و ما در این مقام به ذکر چند خبر قناعت می‌کنیم اول روایت شده که: حوریان بهشت چون یکی از ملائکه را می‌بینند که از برای کاری بر زمین می‌آید از او التماس

می‌کنند که برای ما تسییح و تربت قبر امام حسین علیه السلام به هدیه بیاور دوم به سند معتبر منقول است که: شخصی گفت حضرت امام رضا علیه السلام برای من از خراسان بسته متاعی فرستاد چون گشودم در میان آن خاکی بود از آن مرد که آورده بود پرسیدم که این خاک چیست گفت خاک قبر امام حسین علیه السلام است و هرگز آن حضرت از جامه و غیر جامه چیزی به جایی نمی‌فرستد مگر آنکه این خاک را در میانش می‌گذارد و می‌فرماید این امان است از بلاها به اذن و مشیت خدا سوم روایت است که: عبد الله بن ابی یغفور به خدمت حضرت صادق علیه السلام عرض کرد که یک شخص از خاک قبر امام حسین علیه السلام برمی‌دارد و منتفع می‌شود و دیگری برمی‌دارد و منتفع نمی‌شود فرمود که نه و الله هر که بردارد و اعتقاد داشته باشد که به او نفع می‌بخشد البته منتفع می‌شود چهارم از ابو حمزه ثمالی روایت است که: عرض کردم به حضرت صادق علیه السلام که می‌بینم اصحاب ما می‌گیرند خاک قبر امام حسین علیه السلام را و طلب شفا از آن می‌کنند آیا شفا در آن هست فرمود که طلب شفا می‌توان کرد از خاکی که بردارند از میان قبر تا چهار میل و همچنین است خاک قبر جدم رسول خدا صلی الله علیه و آله و قبر امام حسن و امام زین العابدین و امام محمد باقر علیه السلام پس بگیر از آن خاک که آن شفای هر درد است و سپری است برای دفع هر چه از آن ترسی و هیچ چیز به آن برابری نمی‌کند از چیزهایی که از آن شفا طلب می‌کنند به غیر از دعا و چیزی که آن را فاسد می‌کند آن است که در ظرفها و جاهای بد می‌گذارند و آنها که معالجه به آن می‌کنند کم است یقین ایشان هر که یقین داشته باشد که این از برای او شفا است هر گاه معالجه به آن کند او را کافی خواهد بود و محتاج به دوی دیگر نخواهد شد و فاسد می‌گرداند آن تربت را شیاطین و کافران از جنیان که خود را بر آن می‌مالند و به هر چیز که می‌گذرد آن تربت آن را بو می‌کنند و اما شیاطین و کافران جن پس حسد می‌برند فرزندان آدم را بر آن و خود را بر آن می‌مالند که اکثر نیکی و بوی خوشش برطرف می‌شود و هیچ تربت از حایر بیرون نمی‌آید مگر مهیا می‌شوند از شیاطین و کافران جن از برای آن تربت آنقدر که عدد ایشان را کسی به غیر از خدا احصا نمی‌تواند کرد و آن تربت در دست صاحبش است و ایشان خود را بر آن می‌مالند و ملائکه نمی‌گذارند ایشان را که داخل حایر شوند و اگر تربت سالم از اینها بماند هر بیمار را که به آن معالجه نمایند البته در آن ساعت شفا می‌یابد پس چون تربت را برداری پنهان کن و نام خدا بر آن بسیار بخوان و شنیده‌ام که بعضی از آنها که تربت را برمی‌دارند آن را سبک می‌شمارند حتی بعضی از ایشان آن را در توبره چهارپایان می‌اندازند یا در ظرف طعام یا چیزهایی که دست بر آن بسیار مالیده شود از خورجینها و جوالها پس چگونه شفا یابد از آن کسی که به این نوع آن را حرمت دارد و لکن دلی که در آن یقین نیست و سبک می‌شمارد چیزی را که صلاحش در آن است عمل خود را فاسد می‌کند پنجم روایت شده که: هر گاه یکی از شما خواهد که بردارد تربت را به اطراف انگشتان بردارد و قدر آن مثل نخود است پس بوسد آن را و بر هر دو دیده گذارد و بر سایر بدن بمالد و بگوید: اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذِهِ التُّرْبَةِ وَ بِحَقِّ مَنْ حَلَّ بِهَا وَ تَوَى فِيهَا وَ بِحَقِّ جَدِّهِ وَ أَبِيهِ وَ أُمِّهِ وَ أَخِيهِ وَ اللَّائِمَةِ مِنْ وُلْدِهِ وَ بِحَقِّ الْمَلَائِكَةِ الْحَافِينَ بِهِ إِلَّا جَعَلْتَهَا شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَ بُرْءًا مِنْ كُلِّ مَرَضٍ وَ نَجَاءً مِنْ كُلِّ آفَةٍ وَ حِرْزًا مِمَّا أَخَافُ وَ أَحْذَرُ پس آن را استعمال نماید و روایت شده که: مهر کردن تربت امام حسین علیه السلام آن است که بر آن سوره *إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ* بخوانی و نیز روایت شده که: هر گاه تربت را بخوری یا به کسی بخورانی بگو: بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ رِزْقًا وَاسِعًا وَ عِلْمًا نَافِعًا وَ شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ مؤلف گوید که: فوائد تربت شریفه آن حضرت بسیار است از جمله آنکه مستحب است با میت در قبر گذاشتن و کفن را به آن نوشتن و دیگر سجده کردن بر آن است که روایت شده که سجده بر آن هفت حجاب را می‌برد یعنی باعث قبولی نماز می‌شود که به آسمانها بالا می‌رود و دیگر تسییح از تربت آن حضرت ساختن و به آن تسییح ذکر کردن و در دست داشتن است که فضیلت عظیم دارد و از خاصیتش آن است که در دست آدمی تسییح می‌گوید بی آنکه صاحبش تسییح بگوید و معلوم است که این تسییح غیر از آن تسییحی است که در همه اشیاء است کما قال الله تعالی *وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يَسْبِغُ بِحَمِيدِهِ* وَ لَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ و عارف رومی در معنی آن گفته گر ترا از غیب چشمی باز شد با تو ذرات جهان همراز شد نطق خاک و نطق آب و نطق گل هست

محسوس حواس اهل دل جمله ذرات در عالم نهران با تو می‌گویند روزان و شبان ما سمیعیم و بصیر و باهشیم با شما نامحرممان ما خامشیم از جمادی سوی جان جان شوید غلغل اجزای عالم بشنوید فاش تسییح جمادات آیدت وسوسه تاویلها بزدایدت بالجمله این تسییحی که در این روایت است تسییحی است که از خصوصیات تربت حضرت سید الشهداء ارواحنا له الفداء است ششم از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که: هر که بگرداند تسییح تربت امام حسین علیه السلام را و بگوید: **سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ** با هر دانه بنویسد حق تعالی از برای او شش هزار حسنه محو کند از او شش هزار گناه و بلند کند از برای او شش هزار درجه و بنویسد از برای او شش هزار شفاعت و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: هر که بگرداند سنگهایی را که از تربت امام حسین علیه السلام می‌سازند یعنی تسییح پخته پس یک بار استغفار کند هفتاد استغفار از برای او نوشته می‌شود و اگر تسییحی را در دست نگاه دارد و تسییح نگوید به عدد هر حبه هفت مرتبه از برای او نوشته می‌شود هفتم در حدیث معتبر منقول است که: چون حضرت صادق علیه السلام به عراق تشریف آوردند گروهی نزد آن حضرت آمدند و عرض کردند که دانسته‌ایم تربت امام حسین علیه السلام موجب شفای هر درد است آیا باعث ایمنی از هر خوف هست فرمود بلی هر گاه کسی خواهد که او را از هر بیمی امان بخشد باید تسییحی که از تربت آن حضرت ساخته باشند در دست بگیرد و سه مرتبه این دعا را بخواند **أُضِيبِحْتُ اللَّهُمَّ مُعْتَصِمًا بِدَمَامِكَ وَجِوَارِكَ الْمَنِيعِ الَّذِي لَا يُطَاوُلُ وَلَا يُحَاوِلُ مِنْ شَرِّ كُلِّ غَاشِمٍ وَطَارِقٍ مِنْ سَائِرِ مَنْ خَلَقْتَ وَمَا خَلَقْتَ مِنْ خَلْقِكَ الصَّامِتِ وَالنَّاطِقِ [فِي جَنَّةٍ] مِنْ كُلِّ مَخُوفٍ بِلَيْسٍ سَابِعُهُ حَصَبِيْنَهُ وَهِيَ وَلَائِ أَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ [مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مُحْتَجِبًا] مِنْ كُلِّ قَاصِدٍ لِي إِلَى أَدِيَّةٍ بِجِدَارِ حَصَةِ بَيْنِ الْإِخْلَاصِ فِي الْأَعْتِرَافِ بِحَقِّهِمْ وَالتَّمَسُّكِ بِحَبْلِهِمْ جَمِيعًا مَوْقِنًا أَنَّ الْحَقَّ لَهُمْ وَمَعَهُمْ وَمِنْهُمْ وَفِيهِمْ وَبِهِمْ أَوْلَى مِنْ وَالْوَا وَأَعَادَى مِنْ عَادَا وَأَجَانِبٍ مَنْ جَانَبُوا فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاعْزِزْنِي اللَّهُمَّ بِهِمْ مِنْ شَرِّ كُلِّ مَا أَتَقِيهِ يَا عَظِيمُ حَجَزْتُ الْأَعَادَى عَنِّي بِتَدْيِعِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّا جَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سِدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سِدًّا فَأَعْشَيْنَاهُمْ فَهَمْ لَا يُبْصِرُونَ** پس تسییح را بپوسد و بر هر دو چشم بمالد و بگوید: **اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ هَذِهِ التُّزِيَةِ الْمُبَارَكَةِ وَبِحَقِّ صَاحِبِهَا وَبِحَقِّ جَدِّهِ وَبِحَقِّ أَبِيهِ وَبِحَقِّ أُمِّهِ وَبِحَقِّ أَخِيهِ وَبِحَقِّ وُلْدِهِ الطَّاهِرِينَ اجْعَلْهَا شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَأَمَانًا مِنْ كُلِّ خَوْفٍ وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ سُوءٍ** پس تسییح را بر جبین خود بگذارد پس اگر در صبح چنین کند در امان خدا باشد تا شام و اگر در شام چنین کند در امان خدا باشد تا صبح: و در روایت دیگر منقول است که: هر که از پادشاهی یا غیر او ترسد چون از خانه بیرون آید چنین کند تا حرزی باشد او را از شر ایشان مؤلف گوید که: مشهور میان علما آن است که خوردن گل و خاک مطلقا جایز نیست مگر تربت مقدسه امام حسین علیه السلام به قصد شفا بی قصد لذت به قدر نخودی بلکه احوط آن است که به قدر عدسی باشد و خوب است که تربت را در دهان بگذارد و بعد از آن جرعه‌ای از آب بخورد و بگوید: **اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ رِزْقًا وَاسِعًا وَعِلْمًا نَافِعًا وَشِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَشَيْئًا عَلامه مجلسی رحمه الله علیه فرموده احوط آن است که مهر و تسییح و تربت آن حضرت را نخرند و نفروشند بلکه به هدیه و بخشش بدهند و در برابر آنها اگر تراضی کنند بی آنکه اول شرط کرده باشند شاید بد نباشد چنانچه در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: هر که خاک قبر امام حسین علیه السلام را بفروشد چنان است که گوشت آن حضرت را فروخته و خریده باشد مؤلف گوید که: شیخ ما محدث متبحر ثقة الاسلام نوری رحمه الله در دار السلام نقل فرموده که روزی یکی از برادران من به خدمت مرحومه والدهام رسید مادرم دید که تربت امام حسین علیه السلام را در جیب پایین قبای خود گذاشته مادرم او را زجر کرد که این بی ادبی است به تربت مقدسه چه آن که بسا شود در زیر ران واقع شود و شکسته گردد برادرم گفت چنین است که فرمودی و تا به حال دو مهر شکسته‌ام و لکن عهد کرد که من بعد در جیب پایین نگذارد پس چند روزی از این قضیه گذشت علامه والددم در خواب دید بدون آنکه از این مطلب اطلاع داشته باشد که مولای ما حضرت ابو عبد الله الحسین علیه السلام به زیارت او تشریف آورد و در اطاق کتابخانه نشست و ملاطفت و مهربانی بسیار کرد و فرمود بخوان پسران خود را بیایند تا آنها را اکرام کنم پس والد پسرها را طلبید و با من پنج نفر بودند پس ایستادند در نزد در مقابل**

آن حضرت و در نزد آن حضرت از جامه و چیزهای دیگر بود پس یک یک را می‌خواند و چیزی از آنها به او می‌داد پس نوبت به برادر مزبور سلمه الله رسید حضرت نظری بر او افکند مانند کسی که در غضب باشد و التفات فرمود به سوی والد مرحوم و فرمود این پسر تو دو تربت از تربتهای قبر من در زیر ران خود شکسته است پس مثل برادران دیگر او را نخواند بلکه افکند به سوی او چیزی و الان در ذهنم است که گویا قاب شانه ترمه به او داد پس علامه والد بیدار شد و خواب خود را برای مرحومه والده نقل کرد و والده حکایت را برای ایشان بیان کرد والد تعجب کرد از صدق این خواب انتهی

فصل هشتم در فضیلت و کیفیت زیارت کاظمین

اشاره

یعنی امام موسی کاظم و امام محمد تقی علیه السلام و ذکر مسجد براثا و زیارت نواب اربعه رضی الله عنهم و زیارت جناب سلمان رضی الله عنه و مشتمل است بر چند مطلب

مطلب اول در فضیلت و کیفیت زیارت کاظمین علیهما السلام

بدان که از برای زیارت این دو امام معصوم علیهما السلام فضل بسیاری ذکر شده

و در اخبار کثیره وارد شده که: زیارت امام موسی علیه السلام مثل زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله است و در روایتی است که: هر که او را زیارت کند مثل آن است که زیارت کرده باشد حضرت رسول صلی الله علیه و آله و امیر المؤمنین علیه السلام را: و در روایت دیگر: مثل آن است که امام حسین علیه السلام را زیارت کرده باشد: و در حدیث دیگر: هر که او را زیارت کند بهشت از برای او است و شیخ جلیل محمد بن شهر آشوب در مناقب از تاریخ بغداد نقل کرده که خطیب مؤلف آن کتاب به سند خود از علی بن خللال نقل نموده که گفت هیچ امر دشواری مرا روی نداد که بعد از آن بروم به نزد قبر حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام و متوسل به آن جناب شوم مگر آنکه خدا آن را از برای من آسان کرد و نیز گفته که دیده شد در بغداد زنی که می‌دوید پس به او گفتند که به کجا می‌روی گفت به سوی قبر موسی بن جعفر علیهما السلام که دعا کنم برای پسر من که او را حبس کرده‌اند مردی حنبلی مذهب در آنجا حاضر بود استهزا کرد به آن زن و گفت: پسر در زندان مرد. آن زن گفت: خداوندا از تو سؤال می‌کنم به حق آن کسی که او را در زندان شهید کردند که مرادش همان حضرت است که قدرت خود را به من بنمایی. ناگاه پسر آن زن را رها کردند و پسر آن مرد حنبلی را که استهزا کرده بود به جنایت او گرفتند. و شیخ صدوق از ابراهیم بن عقبه روایت کرده که گفت: نوشتم به خدمت امام علی نقی علیه السلام و در نامه سؤال کرده بودم از زیارت ابی عبد الله علیه السلام و از زیارت امام موسی و امام محمد تقی علیه السلام یعنی آنکه کدام یک از این دو زیارت بهتر است پس حضرت در جواب مرقوم فرموده بودند ابو عبد الله علیه السلام مقدم است و زیارت این دو معصوم جامع تر و ثوابش بزرگتر است

و اما کیفیت زیارت کاظمین علیهما السلام

اشاره

پس بدان که زیارت در آن حرم شریف بعضی مختص است به هر یک از آن دو بزرگوار و بعضی مشترک ما بین آن دو امام است

اما زیارت مختص به امام موسی علیه السلام

پس چنانکه سید بن طاووس در مزار نقل نموده آن است که: چون خواستی آن حضرت را زیارت کنی سزاوار است که غسل کنی پس روانه شوی به زیارت با تانی و وقار همین که به در حرم رسیدی بایست و بگو: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى هِدَايَتِهِ لِدِينِهِ وَالتَّوْفِيقِ لِمَا دَعَا إِلَيْهِ مِنْ سَبِيلِهِ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَكْرَمُ مَقْصُودٍ وَأَكْرَمُ مَاتِيٍّ وَقَدْ أَتَيْتُكَ مُتَقَرِّبًا إِلَيْكَ يَا بِنْتَ نَبِيِّكَ صِلْ مَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَعَلَى آيَاتِهِ الطَّاهِرِينَ وَأَبْنَائِهِ الطَّيِّبِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تُخَيِّبْ سِعْيِي وَلَا تَقْطَعْ رَجَائِي وَاجْعَلْنِي عِنْدَكَ وَجِيهاً فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ پس داخل شو و مقدم دار پای راست خود را و بگو: بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَتِي وَلِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ پس همین که رسیدی به در قبه شریفه بایست و اذن طلب کن و بگو: أَدْخُلْ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَدْخُلْ يَا نَبِيَّ اللَّهِ أَدْخُلْ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ أَدْخُلْ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَدْخُلْ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ أَدْخُلْ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنَ أَدْخُلْ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ أَدْخُلْ يَا أَبَا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ أَدْخُلْ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ أَدْخُلْ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحَسَنِ مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ أَدْخُلْ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا جَعْفَرٍ أَدْخُلْ يَا مَوْلَايَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ پس داخل شو و چهار مرتبه بگو: اللَّهُ أَكْبَرُ پس بایست مقابل قبر و قبله را پشت کتف خود قرار بده پس بگو: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَابْنَ وَلِيِّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ وَابْنَ حُجَّتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ وَابْنَ صَفِيَّتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ وَابْنَ أَمِينِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللَّهِ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْهُدَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلَمَ الدِّينِ وَالتَّقَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَازِنَ عِلْمِ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَازِنَ عِلْمِ الْمُرْسَلِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَائِبَ الْأَوْصِيَاءِ السَّابِقِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَعْدِنَ الْوَحْيِ الْمُبِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ الْعِلْمِ الْيَقِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَيْبَةَ عِلْمِ الْمُرْسَلِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْإِمَامُ الصَّالِحِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْإِمَامُ الرَّاهِدُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْإِمَامُ الْعَابِدُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْإِمَامُ السَّيِّدُ الرَّشِيدُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمَقْتُولُ الشَّهِيدُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ وَابْنَ وَصِيَّتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ وَرَحِمَهُ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ عَنِ اللَّهِ مَا حَمَلَكَ وَحَفِظْتَ مَا اسْتَوْدَعَكَ وَحَلَلْتَ حَلَالَ اللَّهِ وَحَرَّمْتَ حَرَامَ اللَّهِ وَأَقَمْتَ أَحْكَامَ اللَّهِ وَتَلَوْتَ كِتَابَ اللَّهِ وَصَبَرْتَ عَلَى الْبَأْسِ فِي جَنْبِ اللَّهِ وَجَاهِدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مَضَيْتَ عَلَى مَا مَضَى عَلَيْهِ آبَاؤُكَ الطَّاهِرُونَ وَأَجْدَادُكَ الطَّيِّبُونَ الْأَوْصِيَاءُ الْهَادُونَ الْأَيْمَةُ الْمَهْدِيُّونَ لَمْ تُؤْتِرْ عَمِي عَلَى هُدَى وَلَمْ تَمِلْ مِنْ حَقِّ إِيَّايَ بَاطِلٍ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ نَصَحْتَ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَلِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَأَنَّكَ أَدَيْتَ الْأَمَانَةَ وَاجْتَنَبْتَ الْخِيَانَةَ وَأَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَعَدَيْتَ اللَّهُ مُخْلِصًا مُجْتَهِدًا مُحْتَسِبًا حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ فَجَزَاكَ اللَّهُ عَنِ الْإِسْلَامِ وَأَهْلِهِ أَفْضَلَ الْجَزَاءِ وَأَشْرَفَ الْجَزَاءِ أَتَيْتُكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ زَائِرًا عَارِفًا بِحَقِّكَ مُقَرِّبًا بِفَضْلِكَ مُحْتَمِلًا لِعِلْمِكَ مُحْتَجِبًا بِدَعْوَتِكَ عَادِمًا بِقَبْرِكَ لَا يَمْتَدُّ بِضَرْبِكَ مُسْتَشْفِعًا بِكَ إِلَى اللَّهِ مُوَالِيًا لِأَوْلِيَائِكَ مُعَادِيًا لِأَعْدَائِكَ مُسْتَبْتِرًا بِشَانِكَ وَبِالْهُدَى الَّذِي أَنْتَ عَلَيْهِ عَالِمًا بِضَلَالَةِ مَنْ خَالَفَكَ وَبِالْعَمَى الَّذِي هُمْ عَلَيْهِ بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي وَنَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ أَتَيْتُكَ مُتَقَرِّبًا بِزِيَارَتِكَ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى وَمُسْتَشْفِعًا بِكَ إِلَيْهِ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ لِيُغْفِرَ لِي ذُنُوبِي وَيَغْفُوَ عَنِّي وَيَجَاوِزَ عَنِّي سَيِّئَاتِي وَيَمْحُوَ عَنِّي خَطِيئَاتِي وَيُدْخِلْنِي الْجَنَّةَ وَيَنْفِضَ عَلَيَّ بِمَا هُوَ أَهْلُهُ وَيَغْفِرَ لِي وَلِآيَاتِي وَلِإِخْوَانِي وَأَخَوَاتِي وَلِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فِي مَسَارِقِ الْأَرْضِ وَمَعَارِبِهَا بِفَضْلِهِ وَجُودِهِ وَمَنِّهِ پس بپرداز خود را بر قبر و بپوش آن را و بگذار دو طرف روی خود را بر آن و دعا کن به آنچه می خواهی پس برگرد به جانب سر و بگو: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ وَرَحِمَهُ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ الْهَادِي وَالْوَلِيُّ الْمُرْشِدُ وَأَنَّكَ مَعْدِنُ التَّنْزِيلِ وَصَاحِبُ التَّوْبِيلِ وَحَامِلُ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْعَالِمُ الْعَادِلُ وَالصَّادِقُ الْعَامِلُ يَا مَوْلَايَ أَنَا أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ مِنْ أَعْدَائِكَ وَأَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ بِمُؤَالَاتِكَ فَصَلِّ عَلَى اللَّهِ عَلَيْهِ وَعَلَى آبَائِكَ وَأَعْدَادِكَ وَأَبْنَائِكَ وَشَيْعَتِكَ وَمُجَبِّكَ وَرَحِمَهُ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ پس دو رکعت نماز

زیارت بکن بخوان در آن سوره یس و الرحمن یا هر چه آسان باشد از قرآن پس دعا کن به آنچه می‌خواهی زیارت دیگر برای حضرت موسی علیه السلام شیخ مفید و شیخ شهید و محمد بن المشهدی فرموده‌اند: چون خواستی زیارت کنی آن جناب را در بغداد پس غسل کن برای زیارت و قصد کن حرم شریف را و بایست بر در حرم و اذن دخول بطلب پس داخل حرم شو در حالی که می‌گویی: بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَالسَّلَامُ عَلَى أَوْلِيَاءِ اللَّهِ بَعْدَ أَنْ بَرَوْتَا أَنْكَه مَقَابِلَ قَبْرِ حَضْرَتِ مُوسَى بْنِ جَعْفَرِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ شَوِي بِسْ چُون اِيسْتَادِي نَزْدِ قَبْرِ اَنْ جَنَابِ بِسْ بَگُو: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللَّهِ فِي ظُلُمَاتِ الْمَازِضِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَابَ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتَلَوْتَ الْكِتَابَ حَقَّ تِلَاوَتِهِ وَجَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَصَبَرْتَ عَلَى الْأَذَى فِي جَنْبِهِ مُحْتَسِبًا وَعَيْدَتَهُ مُخْلِصًا حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَوْلَى بِاللَّهِ وَبِرَسُولِهِ وَأَنَّكَ ابْنُ رَسُولِ اللَّهِ حَقًّا أُبْرَأُ إِلَى اللَّهِ مِنْ أَعْيَادِكَ وَ أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ بِمُؤَالَاتِكَ أَتَيْتُكَ يَا مَوْلَايَ عَارِفًا بِحَقِّكَ مُوَالِيًا لِأَوْلِيَائِكَ مُعَادِيًا لِأَعْيَادِكَ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ بِسْ خُودِ رَا بِرِ قَبْرِ بِيْفَكْنِ وَ بُوسَه كَن وَ كُونَه‌ه‌اِی خُودِ رَا بِرِ اُو بَگَنْدَارِ بِسْ بَگَرْدِ اَز اَنْجَا وَ بِيَا بَه جَانِبِ سِرِ وَ بَايسْت وَ بَگُو: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ صِدِّقٌ أَذِيَّتٌ نَاصِحًا وَقَلْتُ آمِينًا وَمَضَيْتُ شَهِيدًا لَمْ تُؤْتِرْ عَمِّي عَلَى الْهُدَى وَلَمْ تَمَلْ مِنْ حَقِّ إِيَّايَ بَاطِلٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَتَيْتُكَ وَأَبْنَايَكَ الطَّاهِرِينَ بِسْ بِيُوسِ قَبْرِ مَنُورِ رَا وَ دُورِ رُكْعَتِ نَمَازِ زِيَارَتِ كَزَارِ وَ بَعْدَ اَز اَيْنِ دُورِ رُكْعَتِ هَرِ نَمَازِ كَه خُوَهِی بَكْنِ بِسْ اَز اَنْ بَه سَجْدَه بِرُورِ وَ بَگُو: اَللّهُمَّ اِيْلَيْكَ اِعْتَمَدْتُ وَ اِيْلَيْكَ فَصَدْتُ وَ بِفَضْلِكَ رَجَوْتُ وَ قَبْرِ اِمَامِي الَّذِي اَوْجَبْتَ عَلَيَّ طَاعَتَهُ زُرْتُ وَ بِه اِيْلَيْكَ تَوَسَّلْتُ فَبِحَقِّهِمُ الَّذِي اَوْجَبْتَ عَلَيَّ نَفْسِكَ اَغْفِرْ لِي وَ لِوَالِدَتِي وَ لِلْمُؤْمِنِينَ يَا كَرِيْمُ بِسْ رُوي رَاسْتِ خُودِ رَا بِگَنْدَارِ وَ بَگُو: اَللّهُمَّ قَدْ عَلِمْتِ حَوَائِجِي فَصَيِّلِي عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اَقْضِيْهَا بِسْ جَانِبِ چَپِ رُويِ رَا بِگَنْدَارِ وَ بَگُو: اَللّهُمَّ قَدْ اَخْصَيْتِ ذُنُوبِي فَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اَغْفِرْهَا وَ تَصَدَّقْ عَلَيَّ بِمَا اَنْتَ اَهْلُهُ بِسْ بِرَگَرْدِ بَه سَجْدَه وَ بَگُو: شُكْرًا شُكْرًا صَدِ مَرْتَبَه بِسْ سِرِ اَز سَجْدَه بِرْدَارِ وَ دَعَا كُنْ بَه اَنْچَه خُوَهِی اَز بِرَايِ هَرِ كَه مِي خُوَهِی وَ دُوسْتِ دَارِي اَنْ رَا مُؤَلَفِ كُوِيْدِ سَيِدِ جَلِيْلِ عَلِيِّ بِنِ طَاوُوسِ رَضِيَّ اللهُ عَنْهُ دَرِ مِصْبَاحِ الزَّائِرِ دَرِ يَكِي اَز زِيَارَاتِ حَضْرَتِ مُوسَى بْنِ جَعْفَرِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ اَيْنِ صَلَوَاتِ رَا بِرِ اَنْ حَضْرَتِ كَه مَحْتُويِ اسْتِ بِرِ شِمَه‌اِی اَز فِضَائِلِ وَ مَنَاقِبِ وَ عِبَادَتِ وَ مِصَابِ اَنْ جَنَابِ اَنْقَلِ كَرْدَه اَلْبَتَه زَايِرِ اَز فَيضِ خُوانَدَنِ اَنْ خُودِ رَا مَحْرُومِ نَكَنْدِ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ اَهْلِ بَيْتِهِ وَ صَلِّ عَلَيَّ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَ صَدَيْقِي الْاَبْرَارِ وَ اِمَامِ الْاَخْيَارِ وَ عِيْبَةِ الْمُنُوْرِ وَ وَاْرَثِ السَّكِيْنَةَ وَ الْوَقَارِ وَ الْحِكْمِ وَ الْاَثَارِ الَّذِي كَانَ يُحْيِي اللَّيْلَ بِالسَّهْرِ اِلَى السَّحْرِ بِمُؤَاصِلَتِهِ الْاَسِيْتِغْفَارِ حَلِيْفِ السَّجْدَةِ الطَّوِيْلَةِ وَ الدُّمُوعِ الْعَزِيْرَةِ وَ الْمُنَاجَاةِ الْكَثِيْرَةِ وَ الضَّرَاعَاتِ الْمُتَّصِلَةِ وَ مَقَرِّ النَّهْيِ وَ الْعِيْدِ وَ الْخَيْرِ وَ الْفَضْلِ وَ النَّدَى وَ الْبِيْدْلِ وَ مَأْلَفِ الْبُلُوِي وَ الصَّبْرِ وَ الْمَضْطَهْدِ بِالظُّلْمِ وَ الْمَقْبُورِ بِالْجُورِ وَ الْمُعِيْدِ فِي قَعْرِ السُّجُوْنِ وَ ظَلَمِ الْمَطَامِيْرِ ذِي السَّقَاكِ الْمَرْضُوضِ بِحَلَقِ الْقِيُوْدِ وَ الْجَنَازَةِ الْمُنَادِي عَلِيْهَا بِدَلِّ الْاَسِيْتِخْفَافِ وَ الْوَارِدِ عَلَيَّ جَدِّهِ الْمُصْطَفَى وَ اَبِيهِ الْمُرْتَضَى وَ اُمِّهِ سَيِّدَةِ النَّسَاءِ يَاْرَثِ مَغْصُوبٍ وَ وِلَاةِ مَسْلُوبٍ وَ اَمْرٍ مَغْلُوبٍ وَ دَمٍ مَطْلُوبٍ وَ سَمِّ مَشْرُوبٍ اَللّهُمَّ وَ كَمَا صَبَرَ عَلَيَّ غَلِيْظِ الْمَحْنِ وَ تَجَرَّعَ غَضِيْصَ الْكُرْبِ وَ اسْتَشِيْلَمَ لِرِضَاكَ وَ اَخْلَصَ الطَّاعَةَ لَكَ وَ مَحَضَّ الْخُشُوعَ وَ اسْتَشَعَرَ الْخُضُوعَ وَ عَادَى الْبِدْعَةَ وَ اَهْلَهَا وَ لَمْ يَلْحَقْهُ فِي شَيْءٍ مِنْ اَوْامِرِكَ وَ نَوَاهِيكَ لَوْمَةٌ لَائِمٌ صَلِّ عَلَيْهِ صَلَاةً نَامِيَةً مُبِيْنَةً زَاكِيَةً تُوجِبُ لَهُ بِهَا شَفَاعَةَ اُمَّمٍ مِنْ خَلْفِكَ وَ قُرُوْنٍ مِنْ بَرَايَاكَ وَ بَلِّغْهُ عَنَّا تَحِيَّةً وَ سَلَامًا وَ اَتِنَا مِنْ لَدُنْكَ فِي مُوَالَاتِهِ فَضْلًا وَ اِحْسَانًا وَ مَغْفِرَةً وَ رِضْوَانًا اِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَمِيْمِ وَ النَّجَاوِزِ الْعَظِيْمِ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ

اما زیارت مختص به امام محمد تقی علیه السلام

اما زیارت مختص به امام محمد تقی علیه السلام

پس همان سه بزرگوار فرموده‌اند که پس متوجه شو به سوی قبر ابی جعفر محمد بن علی الجواد علیهما السلام که در پشت سر جد

بزرگوار خود مدفون است و چون ایستادی نزد قبر آن حضرت پس بگو: السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا نُورَ اللَّهِ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ وَ عَلَی آبَائِكَ السَّلَامُ عَلَیْكَ وَ عَلَی أَوْلِيَائِكَ السَّلَامُ عَلَیْكَ وَ عَلَی أُوْلِيَائِكَ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَ آتَيْتَ الزَّكَاةَ وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ تَلَوْتَ الْكِتَابَ حَقَّ تِلَاوَتِهِ وَ جَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَ صَبَرْتَ عَلَى الْمَأْدَى فِي جَنْبِهِ حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ أَتَيْتُكَ زَائِرًا عَارِفًا بِحَقِّكَ مُوَالِيًا لِأَوْلِيَائِكَ مُعَايِدًا لِأَعْدَائِكَ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ بِسَبَبِ بِيوسِ قَبْرِ رَا وَ رُوِي خُود رَا بِرِ آن بِنِه بِسِ دُو رِكْعَتِ نِمَازِ زِيَارَتِ كُنِ وَ بَعْدِ ازِ آن هِرِ نِمَازِ كِه خُوهِي بِگِرَارِ بِسِ بَرُو بِه سِجْدِه وَ بگو: اَرْحَمُ مَنْ أَسَاءَ وَ أَقْتَرَفَ وَ اسْتَكَانَ وَ اعْتَرَفَ بِسِ جَانِبِ رُوِي رَاسَتِ رَا بِگِذَارِ وَ بگو: اِنْ كُنْتُ بِسِ الْعَيْدِ فَهَأَنْتَ نِعَمَ الرَّبِّ بِسِ رُوِي چِپِ خُودِ رَا بِگِذَارِ وَ بگو: عَظَمَ الدَّنْبُ مِنْ عَيْدِكَ فَلْيَحْسِنِ الْعَفْوُ مِنْ عِنْدِكَ يَا كَرِيمُ بِسِ بِرِگِرِ دِه سِجْدِه وَ بگو صِدْ مَرْتَبِه شُكْرًا شُكْرًا بِسِ بَرُو بِه كَارِ خُودِ زِيَارَتِ دِيگِرِ بِرَا بِرَايِ حُضْرَتِ اِمَامِ مُحَمَّدِ تَقِي عَلِيهِ السَّلَامِ سِيَدِ بِنِ طَاوُوسِ دَرِ مَزَارِ فَرْمُودِه: چُونِ زِيَارَتِ كَرْدِي حُضْرَتِ اِمَامِ مُوسَى كَاطِمِ عَلِيهِ السَّلَامِ رَا مِي اِيَسْتِي نَزْدِ قَبْرِ حُضْرَتِ جُوادِ عَلِيهِ السَّلَامِ وَ مِي بُوَسِي اِنِ رَا وَ مِي گُويِي: السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا اَبَا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ الْبَرِّ النَّقِيِّ الْاِمَامِ الْوَفِيِّ السَّلَامُ عَلَیْكَ اَيُّهَا الرِّضِيُّ الرَّكِيُّ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا نَجِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا سَفِيرَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا سِرَّ اللَّهِ [سِرَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ضِيَاءَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا سَيِّدَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا كَلِمَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا رَحْمَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ اَيُّهَا النُّورُ السَّاطِعُ السَّلَامُ عَلَیْكَ اَيُّهَا الْيَدِيُّ السَّلَامُ عَلَیْكَ اَيُّهَا الطَّيِّبُ مِنَ الطَّيِّبِينَ السَّلَامُ عَلَیْكَ اَيُّهَا الطَّاهِرُ مِنَ الْمُطَهَّرِينَ السَّلَامُ عَلَیْكَ اَيُّهَا الْاَلِيَّةُ الْعُظْمَى السَّلَامُ عَلَیْكَ اَيُّهَا الْحُجَّةُ الْكُبْرَى السَّلَامُ عَلَیْكَ اَيُّهَا الْمُطَهَّرُ مِنَ الزَّلَّاتِ السَّلَامُ عَلَیْكَ اَيُّهَا الْمُتَزَّهِةُ عَنِ الْمُعْضَلَاتِ [الْمُعْظَلَاتِ السَّلَامُ عَلَیْكَ اَيُّهَا الْعَلِيُّ عَنِ نَقْصِ الْاَوْصَافِ السَّلَامُ عَلَیْكَ اَيُّهَا الرِّضِيُّ عِنْدَ الْاَشْرَافِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا عَمُودَ الدِّينِ اَشْهَدُ اَنَّكَ وَلِيُّ اللَّهِ وَ حُجَّتُهُ فِي اَرْضِهِ وَ اَنَّكَ جَنْبُ اللَّهِ وَ خَيْرُهُ اللَّهُ وَ مُشْتَوَدِعُ عِلْمِ اللَّهِ وَ عِلْمِ الْاَنْبِيَاءِ وَ رُكْنُ الْاِيْمَانِ وَ تَرْجَمَانُ الْقُرْآنِ وَ اَشْهَدُ اَنَّ مَنْ اتَّبَعَكَ عَلَى الْحَقِّ وَ الْهُدَى وَ اَنَّ مَنْ اَنْكَرَكَ وَ نَصَبَ لَكَ الْعِدَاةَ عَلَى الضَّلَالَةِ وَ الرَّدَى اَبْرَأُ اِلَى اللَّهِ وَ اِلَيْكَ مِنْهُمْ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ السَّلَامُ عَلَیْكَ مَا بَقِيَتْ وَ بَقِيَ اللَّيْلُ وَ النَّهَارُ وَ بگو دَرِ صَلَوَاتِ بِرِ اِنِ حُضْرَتِ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ اَهْلَ بَيْتِي وَ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الرَّكِيِّ النَّقِيِّ وَ الْبَرِّ الْوَفِيِّ وَ الْمَهْدَبِ النَّقِيِّ هَادِي الْاُمَّةِ وَ وَاْرِثِ الْاَنْبِيَاءِ وَ رُكْنِ الْاِيْمَانِ وَ تَرْجَمَانِ الْقُرْآنِ وَ اَشْهَدُ اَنَّ مَنْ اتَّبَعَكَ عَلَى الطَّاعَةِ وَ وَاْحِدِ الْاَوْصِيَاءِ فِي الْاِخْلَاصِ وَ الْعِبَادَةِ وَ حُجَّتِكَ الْعُلْيَا وَ مَثَلِكَ الْاَعْلَى وَ كَلِمَتِكَ الْحُسْنَى الدَّاعِي اِلَيْكَ وَ الدَّالَّ عَلَیْكَ الَّذِي نَصَبْتَهُ عَلَمَا لِعِبَادِكَ وَ مَتْرُجَمَا لِكِتَابِكَ وَ صَادِعَا بِاَمْرِكَ وَ نَاصِرَا لِديْنِكَ وَ حُجَّةَ عَلَيَّ خَلْقِكَ وَ نُورًا تَخْرُقُ بِه الظُّلْمَ وَ قُدُوَّةً تُدْرِكُ بِهَا الْهِدَايَةَ وَ شَفِيْعًا تُنَالُ بِه الْجَنَّةَ اللّٰهُمَّ وَ كَمَا اَخَذَ فِي حُشُوْعِهِ لَكَ حَظَّهُ وَ اسْتَوْفَى مِنْ حَشِيَّتِكَ نَصِيْبَهُ فَصَلِّ عَلَيْهِ اَضْعَافَ مَا صَلَّيْتَ عَلَيَّ وَ لِيَّ ارْتَضَيْتَ طَاعَتَهُ وَ قَبِلْتَ خِدْمَتَهُ وَ بَلَّغَهُ مَنَّا تَحِيَّةً وَ سِلَامًا وَ اَتِنَا فِي مُوَالَاتِهِ مِنْ لَدُنْكَ فَضْلًا وَ اِحْسَانًا وَ مَغْفِرَةً وَ رِضْوَانًا اِنَّكَ ذُو الْمَنِّ الْقَدِيمِ وَ الصَّفْحِ الْجَمِيْلِ بِسِ نِمَازِ زِيَارَتِ بِه جَا اُوْرِ وَ بَعْدِ ازِ سَلَامِ بگو: اللّٰهُمَّ اَنْتَ الرَّبُّ وَ اَنَا الْمَرْئُوْبُ الدَّعَاءُ

زيارت ديگر مختص به آن حضرت

شيخ صدوق در فقيه روايت کرده كه: چون خواهی زیارت کنی آن حضرت را پس غسل کن و خود را پاکیزه نما و دو جامه پاک بپوش و بگو در زیارت آن جناب اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ الْاِمَامِ النَّقِيِّ الرَّضِيِّ الْمَرْضِيِّ وَ حُجَّتِكَ عَلَيَّ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ وَ مَنْ تَحْتَ الثَّرَى صِيْلَةً كَثِيرَةً نَامِيَةً زَاكِيَةً مُبَارَكَةً مُتَوَاصِلَةً مُتَرَادِفَةً مُتَوَاتِرَةً كَأَفْضَلِ مَا صَلَّيْتَ عَلَيَّ أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَائِكَ وَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا نُورَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا اِمَامَ الْمُؤْمِنِينَ وَ وَاْرِثِ عِلْمَ النَّبِيِّينَ وَ سِيْلَةَ الْوَصِيَّةِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا نُورَ اللَّهِ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ اَتَيْتُكَ زَائِرًا عَارِفًا بِحَقِّكَ مُعَايِدًا لِأَعْدَائِكَ مُوَالِيًا لِأَوْلِيَائِكَ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ اِنْكَاهِ حَاجَتِ خُودِ رَا سُؤَالَ كُنِ بَعْدِ ازِ آن نِمَازِ كُنِ دَرِ قَبْه‌ای كِه دَرِ اِنِ قَبْرِ اِمَامِ مُحَمَّدِ تَقِي عَلِيهِ السَّلَامِ اسْتِ چِهَارِ رِكْعَتِ دَرِ نَزْدِ سِرِ اِنِ حُضْرَتِ دُو رِكْعَتِ بِرَا بِرَايِ زِيَارَتِ اِمَامِ مُوسَى كَاطِمِ عَلِيهِ السَّلَامِ وَ دُو رِكْعَتِ بِرَا بِرَايِ اِمَامِ مُحَمَّدِ تَقِي عَلِيهِ السَّلَامِ وَ نِمَازِ مَكْنِ دَرِ نَزْدِ سِرِ اِمَامِ مُوسَى

کاظم علیه السلام که آن مقابل قبور قریش است و جایز نیست آنها را قبله خود گردانیدن مؤلف گوید که: از کلام شیخ صدوق ظاهر می‌شود که در آن زمانها قبر شریف حضرت موسی علیه السلام از قبر حضرت جواد علیه السلام جدا و قبه و در علی حده داشته بعد از زیارت از آنجا بیرون می‌آمدند و در قبه حضرت جواد علیه السلام می‌رفتند که آن هم بنای علی حده داشته

و اما زیارت مشترک میان دو امام همام علیهما السلام

اشاره

پس آن هم بر دو قسم است

قسم اول آنکه آن را برای هر کدام علی حده باید خواند

شیخ جلیل جعفر بن محمد قولویه قمی در کامل الزیاره از حضرت امام علی نقی علیه السلام روایت کرده که: در زیارت هر یک از آن دو امام چنین بگو: السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا نُورَ اللَّهِ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مَنْ يَدَا لِلَّهِ فِي شَأْنِهِ أَتَيْتُكَ زَائِرًا عَارِفًا بِحَقِّكَ مُعَادِيًا لِأَعْدَائِكَ مُوَالِيًا لِأَوْلِيَائِكَ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ يَا مَوْلَايَ وَ اَيْنَ زِيَارَتِ دَر نَهَائِتِ اعْتِبَارِ اسْتِ وَ شَيْخِ صَدُوقِ وَ شَيْخِ كَلِينِي وَ شَيْخِ طُوسِي نِيْزَ بَهِ اخْتِلَافِي اَنْ رَا ذَكَرَ نَمُودَه اَنْد

قسم دوم زیارتی است که به خواندن آن هر دو امام علیهما السلام زیارت شوند

و آن چنان است که شیخ مفید و شهید و محمد بن المشهدی ذکر کرده‌اند که: در زیارت آن دو بزرگوار همین که ایستادی نزد ضریح طاهر می‌گویی: السَّلَامُ عَلَیْكَمَا يَا وَلِيَّيَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَمَا يَا حُجَّتَيَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَمَا يَا نُورَيَ اللَّهِ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ أَشْهَدُ أَنْكُمَا قَدْ بَلَّغْتُمَا عَنِ اللَّهِ مَا حَمَلَكُمَا وَ حَفِظْتُمَا مَا اسْتَوْدَعْتُمَا وَ حَلَلْتُمَا حَلَالَ اللَّهِ وَ حَرَّمْتُمَا حَرَامَ اللَّهِ وَ أَقَمْتُمَا حُدُودَ اللَّهِ وَ تَلَوْتُمَا كِتَابَ اللَّهِ وَ صَبَرْتُمَا عَلَى الْمَأْذَى فِي جَنبِ اللَّهِ مُحْتَسِبِينَ حَتَّى أَتَاكُمَا الْيَقِينُ أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ مِنْ أَعْدَائِكُمَا وَ أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ بِوَلَايَتِكُمَا أَتَيْتُكُمَا زَائِرًا عَارِفًا بِحَقِّكُمَا مُوَالِيًا لِأَوْلِيَائِكُمَا مُعَادِيًا لِأَعْدَائِكُمَا مُسْتَجِبَةً رَا بِالْهُدَى الَّذِي أَنْتُمَا عَلَيْهِ عَارِفًا بِضَلَالِهِ مِنْ خَالَفَكُمَا فَاشْفَعَا لِي عِنْدَ رَبِّكُمَا فَإِنَّ لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ جَاهًا عَظِيمًا وَ مَقَامًا مَحْمُودًا پس بیوس تربت شریف آنجا را و بگذار روی راست را بر آن پس برو به جانب سر مقدس و بگو: السَّلَامُ عَلَیْكَمَا يَا حُجَّتَيَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَ سَمَائِهِ عِبْدُكُمْ وَ وَثِقُكُمْ زَائِرُكُمْ مُتَقَرِّبًا إِلَى اللَّهِ بِزِيَارَتِكُمَا اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي أَوْلِيَائِكَ الْمُضِيَّ طَفِيئًا وَ حَبِّبْ إِلَيَّ مَشَاهِدَهُمْ وَ اجْعَلْنِي مَعَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس نماز زیارت کن از برای هر امامی دو رکعت و بخوان خدا را به آنچه می‌خواهی مؤلف گوید که: چون در آن زمانها تقيه بسیار شدید بوده است زیارتهای مختصر برای زیارت این دو امام علیهما السلام تعلیم می‌فرمودند که شیعیان از آسیب طاغیان زمان محفوظ باشند و اگر زائر طالب زیارت طولی باشد بخواند زیارت جامعه را که بهترین زیارت است از برای ایشان خصوصا یک زیارت از آنها که از حدیثش ظاهر می‌شود که مزید اختصاصی به حضرت امام موسی علیه السلام دارد و آن زیارت بعد از این در اول زیارات جامعه مرقوم خواهد شد رجوع به آنجا شود

دعای وداع

و چون زائر خواست که از بلد آن دو امام علیهما السلام بیرون رود وداع کند آن دو جناب را به دعاها و وداع که از آن جمله است

آنچه شیخ طوسی علیه الرحمه در تهذیب ذکر نموده فرموده که چون خواهی وداع کنی امام موسی علیه السلام را بایست نزد قبر و بگو: السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحَسَنِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَشْتَوِدُّعُكَ اللَّهُ وَأَقْرَأُ عَلَیْكَ السَّلَامَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَبِمَا جِئْتَ بِهِ وَدَلَّلْتَ عَلَیْهِ اللَّهُمَّ اكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ وَهَمَّجِنِينَ فِي وَدَاعِ حَضْرَتِ إِمَامِ مُحَمَّدٍ تَقَى عَلَيْهِ السَّلَامُ فَرَمُودَهُ مِی گویی: السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مَوْلَايَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَشْتَوِدُّعُكَ اللَّهُ وَأَقْرَأُ عَلَیْكَ السَّلَامَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِرَسُولِهِ وَبِمَا جِئْتَ بِهِ وَدَلَّلْتَ عَلَیْهِ اللَّهُمَّ اكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ پس سؤال کن از خدا که این آخر زیارت تو نباشد و دیگر توفیق برگشتن بیابی و قبر را ببوس و روی‌های خود را بر قبر گذار مؤلف گوید از چیزهایی که مناسب است در اینجا نقل شود

حکایت سعید صالح صفی متقی حاجی علی بغدادی

است که شیخ ما در جنه الماوی و نجم الثاقب نقل کرده و در نجم ثاقب فرموده که اگر نبود در این کتاب شریف مگر این حکایت متقنه صحیحه که در آن فواید بسیار است و در این نزدیکی‌ها واقع شده هر آینه کافی بود در شرافت و نفاست آن پس بعد از مقدماتی فرموده که حاجی مذکور آیده الله نقل کرد که در ذمه من هشتاد تومان مال امام علیه السلام جمع شد پس رفتم به نجف اشرف بیست تومان از آن را دادم به جناب علم الهدی و التقی شیخ مرتضی اعلی الله مقامه و بیست تومان به جناب شیخ محمد حسین مجتهد کاظمینی و بیست تومان به جناب شیخ محمد حسن شروقی و باقی ماند در ذمه من بیست تومان که قصد داشتم در مراجعت بدهم به جناب شیخ محمد حسن کاظمینی آل یس آیده الله پس چون مراجعت کردم به بغداد خوش داشتم که تعجیل کنم در ادای آنچه باقی بود در ذمه من پس در روز پنجشنبه بود که مشرف شدم به زیارت امامین هم‌امین کاظمین علیهما السلام و پس از آن رفتم خدمت جناب شیخ سلمه الله و قدری از آن بیست تومان را دادم و باقی را وعده کردم که بعد از فروش بعضی از اجناس به تدریج بر من حواله کنند که به اهلش برسانم و عزم کردم بر مراجعت به بغداد در عصر آن روز و جناب شیخ خواهش کرد بمانم متعذر شدم که باید مزد عمله کارخانه شعربافی را که دارم بدهم چون رسم چنین بود که مزد هفته را در عصر پنجشنبه می‌دادم پس برگشتم چون ثلث از راه را تقریباً طی کردم سید جلیلی را دیدم که از طرف بغداد رو به من می‌آید چون نزدیک شد سلام کرد و دستهای خود را گشود برای مصافحه و معانقه و فرمود اهلا و سهلا و مرا در بغل گرفت و معانقه کردیم و هر دو یکدیگر را بوسیدیم و بر سر عمامه سبز روشنی داشت و بر رخسار مبارکش خال سیاه بزرگی بود پس ایستاد و فرمود حاجی علی خیر است به کجا می‌روی گفتم کاظمین علیهما السلام را زیارت کردم و برمی‌گردم به بغداد فرمود امشب شب جمعه است برگرد گفتم یا سیدی متمکن نیستم فرمود هستی برگرد تا شهادت دهم برای تو که از موالیان جد من امیر المؤمنین علیه السلام و از موالیان مایی و شیخ شهادت دهد زیرا که خدای تعالی امر فرموده دو شاهد بگیرید و این اشاره بود به مطلبی که در خاطر داشتم که از جناب شیخ خواهش کنم نوشته‌ای به من دهد که من از موالیان اهل بیت علیهم السلام و آن را در کفن خود بگذارم پس گفتم تو چه می‌دانی و چگونه شهادت می‌دهی فرمود کسی که حق او را به او می‌رسانند چگونه آن رساننده را نمی‌شناسد گفتم چه حق فرمود آنچه رساندی به وکیل من گفتم وکیل تو کیست فرمود شیخ محمد حسن گفتم وکیل تو است فرمود وکیل من است و به جناب آقا سید محمد گفته بود که در خاطر من خطور کرد که این سید جلیل مرا به اسم خواند با آنکه او را نمی‌شناسم پس به خود گفتم شاید او مرا می‌شناسد و من او را فراموش کردم باز در نفس خود گفتم که این سید از حق سادات از من چیزی می‌خواهد و خوش دارم که از مال امام علیه السلام چیزی به او برسانم پس گفتم که ای سید در نزد من از حق شما چیزی مانده بود رجوع کردم در امر آن به جناب شیخ محمد حسن برای آنکه ادا کنم حق شما یعنی سادات را به اذن او پس در روی من تبسمی کرد و فرمود آری رساندی بعضی از حق ما را به سوی وکلای ما در نجف اشرف پس گفتم آنچه ادا کردم قبول شد فرمود آری پس در خاطر من گذشت که این سید می‌گوید بالنسبه به علمای اعلام وکلای ما و این در نظرم بزرگ آمد پس گفتم علما وکلایند در قبض حقوق سادات و مرا

غفلت گرفت انتهی آنگاه فرمود برگرد جدم را زیارت کن پس برگشتم و دست راست او در دست چپ من بود چون براه افتادیم دیدم در طرف راست ما نهر آب سفید صاف جاری است و درختان لیمو و نارنج و انار و انگور و غیر آن همه با ثمر در یک وقت با آنکه موسم آنها نبود بر بالای سر ما سایه انداخته گفتم این نهر و این درختها چیست فرمود هر کس از موالیان ما که زیارت کند جد ما را و زیارت کند ما را اینها با او هست پس گفتم می‌خواهم سؤالی کنم فرمود سؤال کن گفتم شیخ عبد الرزاق مرحوم مردی بود مدرس روزی نزد او رفتم شنیدم که می‌گفت کسی که در طول عمر خود روزها روزه باشد و شبها به عبادت بسر برد و چهل حج و چهل عمره به جای آرد و در میان صفا و مروه بمیرد و از موالیان امیر المؤمنین علیه السلام نباشد برای او چیزی نیست فرمود آری و الله برای او چیزی نیست پس از حال یکی از خویشان خود پرسیدم که او از موالیان امیر المؤمنین علیه السلام است فرمود آری او و هر که متعلق است به تو پس گفتم سیدنا برای من مسأله‌ای است فرمود بپرس گفتم قراء تعزیه امام حسین علیه السلام می‌خوانند که سلیمان اعمش آمد نزد شخصی و از زیارت سید الشهداء علیه السلام پرسید گفت بدعت است پس در خواب دید هودجی را میان زمین و آسمان پس سؤال کرد که کیست در آن هودج گفتند به او فاطمه زهرا و خدیجه کبری علیهما السلام پس گفت به کجا می‌روند گفتند به زیارت امام حسین علیه السلام در امشب که شب جمعه است و دید رقعه‌هایی را که از هودج می‌ریزد و در آن مکتوب است امان من النار لزوار الحسین علیه السلام فی لیلۃ الجمعه امان من النار یوم القیامه این حدیث صحیح است فرمود آری راست و تمام است گفتم سیدنا صحیح است که می‌گویند هر کس زیارت کند حسین علیه السلام را در شب جمعه پس برای او امان است فرمود آری و الله و اشک از چشمان مبارکش جاری شد و گریست گفتم سیدنا مسأله فرمود بپرس گفتم سنه هزار و دویست و شصت نه حضرت رضا علیه السلام را زیارت کردیم و در درود یکی از عربهای شروقیه را که از بادیه نشینان طرف شرقی نجف اشرفند ملاقات کردیم و او را ضیافت کردیم و از او پرسیدیم که چگونه است ولایت رضا علیه السلام گفت بهشت است امروز پانزده روز است که من از مال مولای خود حضرت رضا علیه السلام خورده‌ام چه حد دارد منکر و نکیر که در قبر نزد من بیایند گوشت و خون من از طعام آن حضرت روییده در مهمانخانه آن جناب این صحیح است علی بن موسی الرضا علیهما السلام می‌آید و او را از منکر و نکیر خلاص می‌کند فرمود آری و الله جد من ضامن است گفتم سیدنا مسأله کوچکی است می‌خواهم بپرسم فرمود بپرس گفتم زیارت من حضرت رضا علیه السلام را مقبول است فرمود قبول است إن شاء الله گفتم سیدنا مسأله فرمود بسم الله گفتم حاجی محمد حسین بزاز باشی پسر مرحوم حاجی احمد بزاز باشی زیارتش قبول است یا نه و او با من رفیق و شریک در مخارج بود در راه مشهد رضا علیه السلام فرمود عبد صالح زیارتش قبول است گفتم سیدنا مسأله فرمود بسم الله گفتم فلان که از اهل بغداد و همسفر ما بود زیارتش قبول است پس ساکت شد گفتم سیدنا مسأله فرمود بسم الله گفتم این کلمه را شنیدی یا نه زیارت او قبول است یا نه جوابی نداد حاجی مذکور نقل کرد که ایشان چند نفر بودند از اهل مترفین بغداد که در این سفر پیوسته به لهو و لعب مشغول بودند و آن شخص مادر خود را نیز کشته بود پس رسیدیم در راه به موضعی از جاده وسیعه که دو طرف آن بساتین و مواجه بلده شریفه کاظمین است و موضعی از آن جاده که متصل است به بساتین از طرف راست آن که از بغداد می‌آید و آن مال بعضی از ایتام سادات بود که حکومت به جور آن را داخل در جاده کرد و اهل تقوی و ورع سکنه این دو بلد همیشه کناره می‌کردند از راه رفتن در آن قطعه از زمین پس دیدم آن جناب را که در آن قطعه راه می‌رود پس گفتم ای سید من این موضع مال بعضی از ایتام سادات است تصرف در آن روا نیست فرمود این موضع مال جد ما امیر المؤمنین علیه السلام و ذریه او و اولاد ما است حلال است برای موالیان ما تصرف در آن و در قرب آن مکان در طرف راست باغی است مال شخصی که او را حاجی میرزا هادی می‌گفتند و از متمولین معروفین عجم بود که در بغداد ساکن بود گفتم سیدنا راست است که می‌گویند زمین باغ حاجی میرزا هادی مال حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام است فرمود چه کار داری به این و از جواب اعراض نمود پس رسید به ساقیه آب که از شط دجله می‌کشند برای مزارع و بساتین آن حدود و از جاده می‌گذرد و آنجا دو راه می‌شود به

سمت بلد یکی راه سلطانی است و دیگری راه سادات و آن جناب میل کرد به راه سادات پس گفتم بیا از این راه یعنی راه سلطانی برویم فرمود نه از این راه خود می‌رویم پس آمدیم و چند قدمی نرفتیم که خود را در صحن مقدس در نزد کفشداری دیدیم و هیچ کوچه و بازاری را ندیدیم پس داخل ایوان شدیم از طرف باب المراد که از سمت شرقی و طرف پایین پا است و در در رواق مطهر مکث نفرمود و اذن دخول نخواند و داخل شد و در در حرم ایستاد پس فرمود زیارت بکن گفتم من قاری نیستم فرمود برای تو بخوانم گفتم آری پس فرمود **أَدْخُلُ يَا اللَّهُ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَ هَمَّجِينَ سَلَامَ كَرَدْنَا بِرِ هَر** یک از ائمه علیهم السلام تا رسیدند در سلام به حضرت عسکری علیه السلام و فرمود **السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ الْعَسْكَرِيَّ** آنگاه فرمود امام زمان خود را می‌شناسی گفتم چرا نمی‌شناسم فرمود سلام کن بر امام زمان خود گفتم **السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ يَا صَيَّاحِبَ الزَّمَانِ يَا ابْنَ الْحُسَيْنِ** پس تبسم نمود و فرمود **عَلَيْكَ السَّلَامُ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ** پس داخل شدیم در حرم مطهر و ضریح مقدس را چسبیدیم و بوسیدیم پس فرمود به من زیارت کن گفتم من قاری نیستم فرمود زیارت بخوانم برای تو گفتم آری فرمود کدام زیارت را می‌خواهی گفتم هر زیارت که افضل است مرا به آن زیارت ده فرمود زیارت امین الله افضل است آنگاه مشغول شد به خواندن و فرمود **السَّلَامُ عَلَيْكُمَا يَا أَمِينِي اللَّهُ فِي أَرْضِهِ وَ حُجَّتَيْهِ عَلَيَّ عِبَادِهِ ... الخ** و چراغهای حرم را در این حال روشن کردند پس شمعها را دیدم روشن است و لکن حرم روشن و منور است به نوری دیگر مانند نور آفتاب و شمعها مانند چراغی بودند که روز در آفتاب روشن کنند و مرا چنین غفلت گرفته بود که هیچ ملتفت این آیات نمی‌شدم چون از زیارت فارغ شد از سمت پایین پا آمدند به پشت سر و در طرف شرقی ایستادند و فرمودند آیا زیارت می‌کنی جدم حسین علیه السلام را گفتم آری زیارت می‌کنم شب جمعه است پس زیارت وارث را خواندند و مؤذنها از اذان مغرب فارغ شدند پس به من فرمود نماز کن و ملحق شو به جماعت پس تشریف آورد در مسجد پشت سر حرم مطهر و جماعت در آنجا منعقد بود و خود به انفراد ایستادند در طرف راست امام جماعت محاذی او و من داخل شدم در صف اول و برایم مکانی پیدا شد چون فارغ شدم او را ندیدم پس از مسجد بیرون آمدم و در حرم تفحص کردم او را ندیدم و قصد داشتم او را ملاقات کنم و چند قرانی به او بدهم و شب او را نگاه دارم که مهمان باشد آنگاه به خاطر آمدم که آن سید که بود و آیات و معجزات گذشته را ملتفت شدم از انقیاد من امر او را در مراجعت با آن شغل مهم که در بغداد داشتم و خواندن مرا به اسم آنکه او را ندیده بودم و گفتن او موالیان ما و اینکه من شهادت می‌دهم و دیدن نهر جاری و درختان میوه‌دار در غیر موسم و غیر از اینها از آنچه گذشت که سبب شد برای یقین من به اینکه او حضرت مهدی علیه السلام است خصوص در فقره اذن دخول و پرسیدن از من بعد از سلام بر حضرت عسکری علیه السلام که امام زمان خود را می‌شناسی چون گفتم می‌شناسم فرمود سلام کن چون سلام کردم تبسم کرد و جواب داد پس آمدم در نزد کفشدار و از حال جنابش سؤال کردم گفت بیرون رفت و پرسید که این سید رفیق تو بود گفتم بلی پس آمدم به خانه مهماندار خود و شب را بسر بردم چون صبح شد رفتم به نزد جناب شیخ محمد حسن و آنچه دیده بودم نقل کردم پس دست خود را بر دهان خود گذاشت و نهی نمود از اظهار این قصه و افشای این سر و فرمود خداوند ترا موفق کند پس آن را مخفی می‌داشتم و به احدی اظهار ننمودم تا آنکه یک ماه از این قضیه گذشت روزی در حرم مطهر بودم سید جلیلی را دیدم که آمد نزدیک من و پرسید که چه دیدی و اشاره کرد به قصه آن روز گفتم چیزی ندیدم باز اعاده کرد آن کلام را بشدت انکار کردم پس از نظرم ناپدید شد دیگر او را ندیدم انتهی

مطلب دوم رفتن به مسجد شریف برائا و نماز کردن در آن است

بدان که مسجد برائا از مساجد معروفه متبرکه است و واقع شده در بین بغداد و کاظمین در راه زوار و غالباً از فیض آن محروم و اعتنایی به آن ندارند با همه فضایل و شرافتی که برای او نقل شده. حموی که از مورخین سینه ششصد است در معجم البلدان گفته برائا محله‌ای بود در طرف بغداد در قبله کرخ و جنوبی باب محول و برای آن مسجد جامعی بوده که شیعیان در آن نماز می‌گذاشتند

و خراب شده و گفته که قبل از زمان راضی بالله خلیفه عباسی شیعیان در آن مسجد جمع می‌گشتند و سب صحابه می‌نمودند راضی بالله امر کرد که ناگهانی در آن مسجد ریختند و هر که را یافتند بگرفتند و حبس نمودند و مسجد را خراب کرد و با زمین هموار نمود شیعیان این خبر را به امیر الامرای بغداد بحکم ماکانی رسانیدند بحکم حکم کرد به اعاده بنا و وسعت و احکام آن و نوشت در صدر آن اسم راضی بالله را و پیوسته آن مسجد معمور و محل اقامه نماز بود تا بعد از سنه چهار صد و پنجاه که معطل مانده تا الآن و برائثا پیش از بناء بغداد قریه‌ای بوده که گمان مردم آن است که علی علیه السلام مرور کرده به آن در زمانی که به مقاتله خوارج نهروان می‌رفت و در جامع مذکور نماز خوانده و داخل شده در حمامی که در آن قریه بوده و به این برائثا منسوب است ابو شعیب برائثی عابد و او اول کسی است که در برائثا ساکن شد در کوخی یعنی خانه‌ای که از نی ساخته بود و عبادت خدا می‌کرد در آن تا آنکه گذشت به کوخ او دختری از اولاد مستوفیان کبار از ابنای روزگار که تربیت شده بود در قصرها همین که نظرش به ابو شعیب افتاد و حال او را دید از آن حال خوشش آمد و جذبه ابو شعیب او را کشید به حدی که اسیر او گردید لاجرم نزد آن عابد زاهد آمد و گفت: من اراده کرده‌ام که خادم تو باشم گفت ترا قبول می‌کنم بشرط اینکه از این زی و هیئت مجرد شوی آن سعادت مند قبول نمود و از آنچه مالک بود تجرد اختیار کرد و متلبس شد به لباس نساک ابو شعیب او را تزویج نمود همین که آن دختر داخل کوخ شد قطعه حصیری دید که ابو شعیب برای حفظ از رطوبت زمین آن را در زیر بدن خود افکنده گفت من نزد تو نخواهم ماند مگر وقتی که این قطعه حصیر را از زیر خود دور افکنی زیرا که از تو شنیدم که می‌گفتی زمین می‌گوید: یا اِبْنَ آدَمَ تَجْعَلُ بَيْنِي وَ بَيْنَكَ حِجَابًا وَ اَنْتَ عَمْدَا فِی بَطْنِي یعنی ای پسر آدم مابین من و خود حجاب قرار می‌دهی و حال آنکه فردا در شکم من خواهی بود پس ابو شعیب آن حصیر را دور افکند و آن دختر چند سالی نزد او مکث نمود و با هم به نیکوتر وجهی عبادت می‌کردند تا هر دو وفات نمودند مؤلف گوید که: ما در کتاب هدیه الزائرین جمله‌ای از روایات که در فضیلت این مسجد شریف است ذکر کردیم و گفتیم که از مجموع این اخبار چند فضیلت برای این مسجد معلوم می‌شود که اگر هر کدام از آن در هر مسجدی باشد سزاوار است که انسان شد رحال نماید و طی منازل کند تا به فیض نماز و دعا در آن مستفیض و متبرک شود. اول: مقرر نمودن حق تعالی که در آن زمین فرود نیاید رئیسی بالشرکس جز پیغمبر یا وصی او دوم آنکه: خانه حضرت مریم است سوم آنکه: زمین حضرت عیسی علیه السلام است. چهارم: بودن چشمه در آنجا که برای مریم ظاهر شده پنجم: ظاهر کردن حضرت امیر علیه السلام آن چشمه را به اعجاز خود. ششم: بودن سنگ سفید متبرک که مریم حضرت عیسی را بر آن گذاشته در آنجا. هفتم: بیرون آوردن حضرت آن سنگ را از آنجا به اعجاز و نصب نمودن آن را به سمت قبله و نماز کردن به سوی آن هشتم: نماز کردن حضرت امیر المؤمنین و دو نوباوه او حضرت مجتبی و سید الشهداء علیهما السلام در آنجا نهم: توقف حضرت در آنجا چهار روز به جهت شرافت مکان و مقدس بودن زمین آن دهم: نماز کردن پیغمبران خصوص حضرت خلیل الرحمن علیه السلام در آنجا یازدهم: بودن قبر پیغمبری در آنجا و شاید آن پیغمبر حضرت یوشع باشد که شیخ مرحوم فرموده که قبرش در خارج کاظمین در قبلی مسجد برائثا است دوازدهم: برگشتن آفتاب برای حضرت امیر علیه السلام در آنجا و با این شرافت و فضایل و بروز آیات الهیه و معجز حیدریه در آن معلوم نیست از هزار نفر زایر یکی آنجا برود با آنکه در سر راهشان است و مکرر از آنجا می‌گذرند و اگر اتفاقا کسی بخواهد درک آن فیضها را نماید چون به آنجا رسد و ببیند در مسجد بسته است از دادن جزئی پولی به جهت باز کردن در آن مضایقه کند و خود را از این همه فیوضات عظیمه محروم نماید و حال آنکه گاه شود برای محض تماشای بغداد و عمارات جبارین در آن مصرفها کند چه رسد به مصارف عظیمه قیمت فضول معاش و امتعه نحسه نجسه یهودیان آن که گرفتن آن از متممات زیارت غالب از زوار است و الله المستعان

مطلب سوم در زیارت نواب اربعه است

اعنی جناب ابو عمرو عثمان بن سعید اسدی و جناب ابو جعفر محمد بن عثمان و شیخ ابو القاسم حسین بن روح نوبختی و شیخ جلیل ابو الحسن علی بن محمد سمیری رضی الله عنهم بدان که از جمله تکالیف زوار در ایام توقف در بلده طیبه کاظمین رفتن به بغداد است بجهت زیارت این چهار نایب خاص امام عصر صلوات الله علیه که اگر هر یک از آنها در بلاد بعیده بودند سزاوار بود که انسان منازل بعیده طی کند و رنج و تعب سفر کشد و به فیض زیارت آنها نایل گردد زیرا که در میان تمام اصحاب خاص ائمه علیهم السلام به بزرگی و جلالت قدر ایشان کسی نمی‌رسد قریب هفتاد سال به منصب سفارت و وساطت میان امام علیه السلام و رعیت فایز شدند و بر دست ایشان کرامات بسیار و خوارق عادات بی‌شمار جاری گردید و گفته شده که بعضی از علما قائل به عصمت ایشان شده و مخفی نیست که همچنانچه این بزرگواران در حیات خود واسطه بودند میان ولی عصر صلوات الله علیه و رعیت و از جمله مناصب ایشان رسانیدن عرایض و رقع‌های حاجت خلق بود به آن حضرت حال نیز به همان منصب شریف مفتخرند و باید رقع حاجت که در شداید و سختی‌ها نوشته می‌شود به توسط ایشان به آن حضرت برسد چنانکه در جای خود معلوم گردیده و بالجمله فضایل و مناقب ایشان زیاده از آن است که ذکر شود و همین قدر برای ترغیب زوار به زیاراتشان کافی است و اما کیفیت زیارت ایشان پس به نحوی است که شیخ طوسی رحمه الله علیه در تهذیب و سید بن طاووس رحمه الله علیه در مصباح الزائر ذکر کرده‌اند و نسبت داده‌اند آن را به جناب ابو القاسم حسین بن روح رحمه الله که فرموده در باب زیارت ایشان که سلام می‌کنی بر رسول خدا و بعد از او به امیر المؤمنین و بر خدیجه کبری و بر فاطمه زهرا و بر امام حسن و امام حسین و بر هر یک از ائمه علیهم السلام تا صاحب الزمان صلوات الله علیه پس می‌گویی: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فُلَانُ بْنُ فُلَانٍ وَ بِه جَای فُلَانِ بْنِ فُلَانِ اسْمِ صَاحِبِ قَبْرِ وَ پَدْرش رَا مِی‌بَرِی اَشْهَدُ اَنَّكَ یَابُ الْمَوْلَى اَدَّیْتَ عَنْهُ وَ اَدَّیْتَ اِلَیْهِ مَیَا خَالَفْتَهُ وَ لَا خَالَفْتِ عَلَیْهِ قُمْتَ خَاصًّا وَ اَنْصَرَفْتَ سَابِقًا جِئْتِكَ عَارِفًا بِالْحَقِّ الَّذِی اَنْتَ عَلَیْهِ وَ اَنَّكَ مَا حُنْتَ فِی التَّأْدِیَةِ وَ السَّفَارَةِ السَّلَامُ عَلَیْكَ مِنْ بَابِ مَا اَوْسَعَهُ [اَوْسَعَكَ وَ مِنْ سَفِیْرِ مَیَا اَمْرِكَ وَ مِنْ ثِقَةٍ مَیَا اَمْرِكَ اَشْهَدُ اَنَّ اللّٰهَ اَخْتَصَّكَ بِتَوْرِهِ حَتّٰی عَیَّانَتِ الشَّخْصَ فَادَّیْتَ عَنْهُ وَ اَدَّیْتَ اِلَیْهِ پَس بَرْمِی‌گَرْدِی وَ بَاز سَلام مِی‌کَنی بَر رَسولِ خَدا تا صَاحبِ الزَمانِ عَلَیْهِ السَلامِ پَس از آن مِی‌گویی: جِئْتِكَ مُخْلِصًا بِتَوْحِیدِ اللّٰهِ وَ مَوْلَاةِ اَوْلِیَائِهِ وَ الْبِرَاءَةِ مِنْ اَعْدَائِهِمْ [اَعْدَائِهِ وَ مِنَ الَّذِینَ خَالَفُوكَ یَا حُجَّةَ الْمَوْلَى وَ بِكَ اِلَیْهِمْ] اللّٰهُمَّ تَوَجَّهْ وَ بِهِمْ اِلَى اللّٰهِ [اِلَیْكَ تَوَسَّلِی پَس دَعا مِی‌کَنی وَ سَوال مِی‌کَنی از حَقِّ تَعَالٰی اَنچه رَا کِه مِی‌خَواهِ کِه اِجابَت مِی‌شود اِن شَءَ اللّٰهُ مَؤَلَّفَ گَویَد وَ سَزاوار اسَت نِیز اَنکِه زیارت شَود در بَغداد شیخ اَجَلِ عَالی مَقام ثَقَّةِ الِاسلامِ مُحَمَّدِ بْنِ یَعقُوبِ کَلِینِی عَطَرَ اللّٰهُ مَرقَدَه کِه شیخ وَ رَئِیسِ شِیعَه وَ اوثق وَ اثبَتِ ایشان بَود در حَدِیثِ وَ کِتابِ شَریفِ کَافی رَا کِه رَوشنی چَشمِ شِیعَه اسَت در مَدَتِ بیست سال تَألیفِ نَمُود وَ الحَقِّ مَنتِ عَظیمِ بَر شِیعَه خَصوصِ بَر اهلِ عَلمِ نَهادِ وَ بَه جَهِتِ جَلاَلَتِ وَ عَظَمَتِ شَأْنِ اَن مَعْظَمِ ابْنِ اَثیرِ او رَا مَجِددِ مَذهبِ اَمامِیَه در رَأسِ مائِه ثالِثَه شَمرَدَه بَعدِ از اَنکِه مَولایِ ما حَضرَتِ ثامنِ الِائمهِ صَلَواتِ اللّٰهِ عَلَیْهِ مَجِددِ اِین مَذهبِ در مائِه ثانیَه شَمرَدَه وَ ما در کِتابِ هَدِیَه ذَکرِ کَرَدِیمِ بَیشترِ عَلمایِی کِه در مَشاہِدِ مَشرَفَه مَدفونَد هَر کِه طَالبِ اسَت بَه اَنجا رَجوعِ نَمَاید

مطلب چهارم در زیارت جناب سلمان رضی الله عنه است

زیارت جناب سلمان رضی الله عنه است

بدان که از تکالیف زوار در کاظمین رفتن به مدائن است به جهت زیارت عبد صالح الهی جناب سلمان محمدی رضوان الله علیه که اول ارکان اربعه و مخصوص به شرافت سَلَمَانُ مِنْ اَهْلِ الْبَیْتِ وَ مَنْخَرَطِ در سَلْکِ اهل بیت نبوت و عصمت است و در فضیلت او جناب رسول خدا صلی الله علیه و آله فرموده: سَلَمَانُ بَحْرٌ لَا یُنزَفُ وَ کَثْرًا لَا یَنْفَدُ سَلَمَانٌ مِنْ اَهْلِ الْبَیْتِ یَمْنَحُ الْحِکْمَةَ وَ یُؤْتِی الْبُرْهَانَ وَ حَضرَتِ امیرِ الْمُؤْمِنِینِ عَلَیْهِ السَلامِ او رَا مِثلِ لَقْمَانِ حَکِیمِ بَلکِه حَضرَتِ صَادِقِ عَلَیْهِ السَلامِ او رَا بَہترِ از لَقْمَانِ فرموده وَ حَضرَتِ باقر

علیه السلام او را از متوسمین شمرده و از روایات مستفاد شده که آن جناب اسم اعظم می‌دانست و از محدثین به فتح بوده و از برای ایمان ده درجه است و او در درجه دهم بوده و عالم به غیب و منایا بوده و از تحف بهشت در دنیا میل فرموده و بهشت مشتاق و عاشق او بوده و خدا و رسول صلی الله علیه و آله او را دوست می‌داشتند و حق تعالی پیغمبر صلی الله علیه و آله را امر فرموده به محبت چهار نفر که سلمان یکی از ایشان است و آیاتی در مدح او و اقران او نازل شده و جبرئیل هر وقت بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله نازل می‌شده امر می‌کرده از جانب پروردگار که سلمان را سلام برساند و مطلع گرداند او را به علم منایا و بلایا و انساب و شبها برای او در خدمت پیغمبر صلی الله علیه و آله مجلس خلوتی بوده و حضرت رسول و امیر المؤمنین صلوات الله علیهما و آلهما چیزهایی تعلیم او فرمودند از مخزون و مکنون علم الله که احدی غیر او قابل و قوه تحمل آن را نداشته و رسید به مرتبه‌ای که حضرت صادق علیه السلام فرمود: **أَدْرَكَ سِلْمَانَ الْعِلْمِ الْأَوَّلَ وَالْعِلْمِ الْآخِرَ وَهُوَ بَحْرٌ لَا يُنْزَحُ وَهُوَ مِنَّا أَهْلُ الْبَيْتِ** سلمان درک کرد علم اول و آخر را و او دریایی است که هر چه از او برداشته شود تمام نشود و او از ما اهل بیت است و برای شوق زایرین و رغبتشان به زیارت آن جناب کافی است تأمل در اختصاص و امتیازش در میان تمام صحابه و جمیع امت به این که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در یک شب از مدینه به مداین رفت و به دست مبارک او را غسل داد و کفن نمود و نماز کرد بر او با صفوفی بسیار از ملایکه و همان شب به مدینه مراجعت فرمود زهی شرافت مودت و محبت به خانواده رسالت که انسان را به این مرتبه از جلال و عظمت رساند و اما کیفیت زیارت آن جناب پس بدان که سید بن طاووس در مصباح الزائر چهار زیارت برای آن بزرگوار نقل کرده و ما در اینجا اکتفا می‌کنیم به همان زیارت اول آن و در هدیه نقل کردیم زیارت چهارم آن را که شیخ در تهذیب ذکر فرموده پس چون خواستی زیارت کنی آن جناب را می‌ایستی نزد قبر او رو به قبله و می‌گویی: **السَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ حَاتِمِ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَى الْأَئِمَّةِ الْمَعْصُومِينَ الرَّاشِدِينَ السَّلَامُ عَلَى الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ رَسُولِ اللَّهِ الْأَمِينِ [الْأَمِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُودِعَ أَسْرَارِ السَّادَةِ الْمَيَامِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَقِيَّةَ اللَّهِ مِنَ الْبَرَّةِ الْمَاضِيَةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ وَرَحِمَهُ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَطَعْتَ اللَّهَ كَمَا أَمَرَكَ وَاتَّبَعْتَ الرَّسُولَ كَمَا نَدَبَكَ وَتَوَلَّيْتَ خَلِيفَتَهُ كَمَا أَلَزَمَكَ وَدَعَوْتَ إِلَى الْإِهْتِمَامِ بِدَرْجَتِهِ كَمَا وَفَّقَكَ [وَوَفَّقَكَ وَعَلِمْتَ الْحَقَّ يَقِينًا وَاعْتَمَدْتَهُ كَمَا أَمَرَكَ [وَأَشْهَدُ أَنَّكَ بَابُ وَصِيِّ الْمُضْطَفَى وَطَرِيقُ حُجَّةِ اللَّهِ الْمُتَرَضَى وَآمِينَ اللَّهُ فِيمَا اسْتَدْعَتْ مِنْ عُلُومِ الْأَصْفِيَاءِ أَشْهَدُ أَنَّكَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ النَّبِيِّ النَّجْوَاءِ الْمُخْتَارِينَ لِنُصْرَةِ الْوَصِيِّ أَشْهَدُ أَنَّكَ صَاحِبُ الْعَاشِرَةِ وَالتَّبْرَاهِينِ وَالدَّلَائِلِ الْقَاهِرَةِ وَأَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَدَيْتَ الْأَمَانَةَ وَنَصَّحْتَ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَصَبَرْتَ عَلَى الْأَذَى فِي جَنْبِهِ حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ جَحَدَكَ حَقَّكَ وَحَطَّ مِنْ قَدْرِكَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ آذَاكَ فِي مَوَالِيكَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ أَعْتَنَكَ فِي أَهْلِ بَيْتِكَ [نَبِيِّكَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ لَامَكَ فِي سَادَاتِكَ لَعَنَ اللَّهُ عِدْوُ آلِ مُحَمَّدٍ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَضَاعَفَ عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا أَيُّهَا عَبْدُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَيْكَ يَا مَوْلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى رُوحِكَ الطَّيِّبِ وَجَسَدِكَ الطَّاهِرِ وَالْحَقَّقْنَا بِمَنِّهِ وَرَأْفَتِهِ إِذَا تَوَفَّانَا بِكَ وَبِمَحَلِّ السَّادَةِ الْمَيَامِينِ وَجَمَعْنَا مَعَهُمْ بِجَوَارِهِمْ فِي جَنَاتِ النَّعِيمِ [صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا أَيُّهَا عَبْدُ اللَّهِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى إِخْوَاتِكَ الشَّيْعَةِ الْبَرَّةِ مِنَ السَّلَفِ الْمَيَامِينِ وَأَدْخَلَ الرُّوحَ وَالرِّضْوَانَ عَلَى الْخَلْفِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْحَقَّقْنَا وَإِيَّاهُمْ بِمَنْ تَوَلَّاهُ مِنَ الْعِتْرَةِ الطَّاهِرِينَ وَعَلَيْكَ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَرَحِمَهُ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ پس بخوان **إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ** هفت مرتبه پس به جا بیاور نماز مندوب آنچه خواهی مؤلف گوید که: چون خواستی برگردی از زیارت سلمان پس بایست نزد قبر برای وداع و بگو این وداع را که سید در آخر زیارت چهارم ذکر فرموده **السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ أَنْتَ بَابُ اللَّهِ الْمُؤْتَى مِنْهُ وَالْمَيَاخُودُ عَنْهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ قُلْتَ حَقًّا وَنَطَقْتَ صِدْقًا وَدَعَوْتَ إِلَى مَوْلَايَ وَمَوْلَاكَ عَلَانِيَةً وَسِرًّا أَتَيْتَكَ زَائِرًا وَحَاجَاتِي لَكَ مُسْتَوْدِعًا وَهَا أَنَا ذَا مُودَعِكَ أَسْتَوْدِعُكَ دِينِي وَأَمَانَتِي وَخَوَاتِيمَ عَمَلِي وَجَوَامِعَ أَمَلِي إِلَى مُنْتَهَى أَجَلِي وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحِمَهُ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْأَخْيَارِ** آنگاه خدا را بسیار بخوان و برگرد مؤلف گوید که: چون زائر به زیارت سلمان**

مشرف شد پس از زیارت دو تکلیف دیگر دارد

دو تکلیف دیگر پس از زیارت سلمان

اول نماز کردن در طاق کسری

دو رکعت یا زیادتر چون آنجا مصلاهی حضرت امیر المؤمنین علیه السلام است روایت شده از عمار ساباطی که: امیر المؤمنین علیه السلام به مداین آمد و نزول فرمود در ایوان کسری و با او بود دلف بن بحیر پس نماز کرد در آنجا بعد از آن برخاست و به دلف فرمود برخیز با من و در خدمت آن حضرت بود جماعتی از اهل ساباط پس گردش کرد در منازل کسری و به دلف می‌فرمود از برای کسری در این مکان چنین و چنان بوده و دلف می‌گفت به خدا قسم چنین است که می‌فرمایی پس با آن جماعت در تمام آن مواضع گردش کرد و دلف می‌گفت ای سید و مولای من چنان شما به اینجاها مطلعید که گویا شما این چیزها را در اینجاها نهاده‌اید و روایت شده که: در آن وقتی که حضرت بر مداین مرور می‌فرمود و آثار کسری و خرابی آن را مشاهده می‌نمود یکی از آن اشخاص که در خدمت آن حضرت بود از روی عبرت این شعر را خواند جَرَّتِ الرِّیَاحُ عَلٰی رُسُومِ دِیَارِهِمْ فَكَأَنَّهُمْ كَانُوا عَلٰی مِیْعَادِ حَضْرَتِ فَرَمُودِ چرا نخواندی: كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَاتٍ وَعُيُونٍ وَ زُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ وَ نِعْمَةٍ كَانُوا فِيهَا فَاكِهِينَ كَذٰلِكَ وَاوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخِرِينَ فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَ الْاَرْضُ وَ مَا كَانُوا مُنْظَرِينَ پس از آن فرمود: اِنَّ هٰؤُلَاءِ كَانُوا وَاْرثِيْنَ فَاَصْبَحُوْا مَوْرُوْثِيْنَ لَمْ يَشْكُرُوْا النِّعْمَةَ فَسَلِبُوْا دُنْيَاهُمْ بِالْمَعْصِيَةِ اِيَّاكُمْ وَ كُفْرَ النَّعْمِ لَا تَحُلَّ [تَحَلَّ بِكُمْ النِّقْمُ فقیر گوید حاصل این مقام را حکیم خاقانی به شعر در آورده آنجا که فرموده: هان ای دل عبرت بین از دیده نظر کن هان ایوان مداین را آینه عبرت دان پرویز که بنهادی بر خوان تره زرین زرین تره کو بر خوان رو کم ترکوا برخوان

دوم زیارت کردن جناب حذیفه بن الیمان

که از بزرگان اصحاب رسول خدا صلی الله علیه و آله و خاصان امیر المؤمنین علیه السلام است و در میان صحابه مخصوص بود به شناختن منافقین و دانستن نامهای ایشان و اگر در نماز جنازه کسی حاضر نمی‌شد خلیفه ثانی بر او نماز نمی‌کرد و از جانب او سالها در مداین والی بود پس او را عزل کرد و جناب سلمان والی آنجا شد چون وفات کرد دوباره حذیفه والی آنجا شد و مستقر بود تا نوبت خلافت به شاه ولایت علیه السلام رسید پس از مدینه رقیمی مبارک به او و فرمان همایونی به اهل مداین صادر شد و از خلافت خود و استقرار حذیفه در آنجا به نحوی که بود اطلاع دادند و لکن حذیفه بعد از حرکت آن حضرت از مدینه به جانب بصره به جهت دفع شر اصحاب جمل و قبل از نزول موبک همایون به کوفه وفات کرد و در همان مداین مدفون شد از ابو حمزه ثمالی روایت است که چون حذیفه خواست وفات کند فرزند خود را طلبید و وصیت کرد او را به عمل کردن به این نصیحتهای نافع فرمود ای پسر جان من ظاهر کن مایوسی از آنچه که در دست مردم است که در این یاس غنی و توانگری است و طلب مکن از مردم حاجات خود را که آن فقر حاضر است و همیشه چنان باش که روزی که در آن هستی بهتر باشی از روز گذشته‌ات و هر وقت نماز می‌کنی چنان نماز کن که گویا نماز وداع و نماز آخر تو است و مکن کاری را که از آن عذر بخواهی و بدان که در جنب حرم جناب سلمان مسجد جامع مداین است که منسوب است به حضرت امام حسن عسکری علیه السلام که آن را ساخته یا در آنجا نماز خوانده معلوم نیست از فیض دو رکعت نماز تحیت در آن محل شریف خود را محروم نکند

فصل نهم در بیان فضیلت و کیفیت زیارت

اشاره

إمام الإنس و الجنه المدفون بأرض الغربه بضعة سید الوری مولانا أبو الحسن علی بن موسی الرضا صلوات الله علیه و علی آبائه و اولاده أئمة الهدی

اما فضیلت زیارت آن حضرت

پس بیشتر از آن است که احصا شود و ما در اینجا تبرک می‌جوییم به ذکر چند خبر و نقل می‌کنیم اکثر آن را از تحفه الزائر اول از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که فرمود: زود باشد که پاره‌ای از تن من در زمین خراسان مدفون گردد و هیچ مؤمنی زیارت نکند او را مگر آنکه حق تعالی بهشت را از برای او واجب گرداند و بدنش را بر آتش جهنم حرام گرداند: و در حدیث معتبر دیگر فرمود که: پاره‌ای از بدن من در خراسان مدفون خواهد شد هر غمناکی که او را زیارت کند البته حق تعالی غمش را زایل گرداند و هر گناهکاری که او را زیارت کند البته خدا گناهانش را بیامزد دوم به سند معتبر منقول است که حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام فرمود که: هر که زیارت کند قبر فرزند من علی را او را نزد خدای تعالی ثواب هفتاد حج مقبول بوده باشد راوی استبعاد کرد و گفت: هفتاد حج مقبول حضرت فرمود که بلی هفتاد هزار حج گفت هفتاد هزار حج فرمود که چه بسیار حجی باشد که مقبول نباشد هر که آن حضرت را زیارت کند یا یک شب نزد آن حضرت بماند چنان باشد که خدا را در عرش زیارت کرده باشد گفت چنانچه خدا را در عرش زیارت کرده باشد فرمود بلی چون روز قیامت می‌شود بر عرش الهی چهار کس از پیشینیان و چهار کس از پسینیان خواهند بود اما پیشینیان پس نوح و ابراهیم و موسی و عیسی علیهم السلام هستند و اما پسینیان پس محمد و علی و حسن و حسین علیهم السلام هستند پس ریسمانی می‌کشند در پای عرش پس می‌نشینند با ما زیارت کنندگان قبور ائمه و به درستی که زیارت کنندگان قبر فرزندان علی درجه ایشان از همه بلندتر و عطایشان از همه بیشتر خواهد بود سوم از حضرت امام رضا علیه السلام روایت است که فرمود: در خراسان بقعه‌ای هست که بر آن زمانی خواهد آمد که محل رفتن و آمدن ملائکه خواهد بود پس پیوسته فوجی از ملائکه از آسمان فرود خواهند آمد و فوجی بالا خواهند رفت تا در صور بدمند پرسیدند یا ابن رسول الله کدام بقعه است فرمود که آن در زمین طوس است و آن و الله باغی است از باغهای بهشت هر که مرا زیارت کند در آن بقعه چنان است که رسول خدا صلی الله علیه و آله را زیارت کرده است و بنویسد حق تعالی از برای او به سبب آن زیارت ثواب هزار حج پسندیده و هزار عمره مقبوله و من و پدرانم شفیعان او باشیم در روز قیامت چهارم به چندین سند صحیح از ابن ابی نصر منقول است که گفت: خواندم نامه امام رضا علیه السلام را که نوشته بود که برسانید به شیعیان من که زیارت من نزد خدا برابر است با هزار حج پس من این حدیث را به خدمت امام محمد تقی علیه السلام عرض کردم فرمود بلی و الله هزار هزار حج هست از برای کسی که آن حضرت را زیارت کند و حق او را شناسد پنجم به دو سند معتبر منقول است که حضرت امام رضا علیه السلام فرمود: هر که مرا زیارت کند با این دوری قبر من بیایم به نزد او در سه موطن روز قیامت تا او را خلاصی بخشم از احوال آنها در وقتی که نامه‌های نیکوکاران در دست راست ایشان و نامه‌های بدکاران در دست چپ ایشان پرواز کند و نزد صراط و نزد ترازوی اعمال ششم در حدیث معتبر دیگر فرمود که: زود باشد که کشته شوم به زهر با ظلم و ستم و مدفون شوم در پهلوی هارون الرشید و بگرداند خدا تربت مرا محل تردد شیعیان و دوستان من پس هر که مرا در این غربت زیارت کند واجب شود برای او که من او را زیارت کنم در روز قیامت و سوگند می‌خورم به خدایی که محمد صلی الله علیه و آله را گرامی داشته است بر پیغمبری و برگزیده است او را بر جمیع خلایق که هر که از شما شیعیان نزد قبر من دو رکعت نماز کند البته مستحق شود آمرزش گناهان را از خداوند

عالمیان در روز قیامت و به حق آن خداوندی که ما را گرامی داشته است بعد از محمد صلی الله علیه و آله به امامت و مخصوص گردانیده است ما را به وصیت آن حضرت سوگند می‌خورم که زیارت کنندگان قبر من گرامی‌تر از هر گروهی‌اند بر خدا در روز قیامت و هر مؤمنی که مرا زیارت کند پس بر روی او قطره‌ای از باران برسد البته حق تعالی جسد او را بر آتش جهنم حرام گرداند هفتم به سند معتبر منقول است که محمد بن سلیمان از امام محمد تقی علیه السلام پرسید که: شخصی حج واجب خود را کرده است بعنوان حج تمتع پس به مدینه رفت و زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله را کرد پس رفت به نجف و زیارت پدرت امیر المؤمنین علیه السلام را کرد و حق او را می‌شناخت و می‌دانست که او حجت خدا است بر خلق او و او درگاه خدا است که از آن در به خدا باید رسید پس سلام کرد بر آن حضرت پس رفت به کربلا و حضرت امام حسین علیه السلام را زیارت کرد پس رفت به بغداد و حضرت امام موسی کاظم علیه السلام را زیارت کرد پس به شهر خود برگشت و در این وقت خدا آنقدر مال به او روزی کرده است که به حج می‌تواند رفت کدام بهتر است از برای این مرد که حج واجب خود را کرده است که برگردد و باز حج بکند یا برود به خراسان و پدرت امام رضا علیه السلام را زیارت کند فرمود بلکه برود بر پدرم سلام کند افضل است و باید که در ماه رجب باشد و در این زمان مکنید که بر ما و شما از خلیفه خوف تشیع هست هشتم شیخ صدوق در کتاب من لا یحضره الفقیه از حضرت امام محمد تقی علیه السلام روایت کرده که فرمود: در میان دو کوه طوس قطعه‌ای از زمین است که از بهشت برداشته شده است هر که داخل شود در آن ایمن خواهد بود در روز قیامت از آتش نهم و نیز از آن حضرت روایت کرده که فرمود: من ضامنم از جانب حق تعالی بهشت را از برای هر که زیارت کند قبر پدرم را به طوس در حالی که عارف به حق آن حضرت باشد دهم شیخ صدوق در عیون اخبار الرضا روایت کرده که: مردی از صالحین دید در خواب حضرت رسول صلی الله علیه و آله را عرض کرد به خدمت آن حضرت که یا رسول الله از فرزندان تو کدام یک را من زیارت کنم فرمود بعضی از فرزندان من زهر خورده آمد نزد من و بعضی کشته شده آمد گفتم کدام یک از آنها را زیارت کنم با پراکنده شدن مشاهده ایشان فرمود زیارت کن آن کسی را که به تو نزدیکتر است یعنی محل تو به قبر او نزدیکتر است و او مدفون است به زمین غربت گفتم یا رسول الله از این فرمایش رضا را قصد کردید فرمود: بگو صِلِّی اللّٰهُ عَلَیْهِ بگو صِلِّی اللّٰهُ عَلَیْهِ بگو صِلِّی اللّٰهُ عَلَیْهِ سه مرتبه این را فرمود مؤلف گوید که: در وسایل و مستدرک ابوابی ذکر شده در استحباب تبرک به مشهد امام رضا علیه السلام و مشاهده ائمه علیهم السلام و استحباب اختیار زیارت حضرت رضا بر زیارت امام حسین علیهما السلام و بر زیارت هر یک از ائمه علیهم السلام و بر حج مندوب و عمره مندوبه و چون این کتاب گنجایش تطویل ندارد ما به همین چند خبر که عشره کامله است اکتفا کردیم

و اما کیفیت زیارت آن حضرت

زیارت مشهور آن حضرت

زیارت مشهور آن حضرت

زیارت مشهور آن حضرت زیارتی است که در کتب معتبره مذکور است و به شیخ جلیل القدر محمد بن الحسن بن الولید که از مشایخ جناب صدوق است منسوب گردانیده‌اند و از مزار ابن قولویه رحمه الله علیه معلوم می‌شود که از ائمه علیهم السلام مروی بوده باشد و کیفیت آن موافق کتاب من لا یحضره الفقیه چنان است که چون اراده نمایی زیارت کنی قبر امام رضا علیه السلام را در طوس پس غسل کن پیش از آنکه از خانه بیرون روی و بگو در وقتی که غسل می‌کنی: اللّٰهُمَّ طَهِّرْ لِي وَ طَهِّرْ لِي قَلْبِي وَ اشْرَحْ لِي صَدْرِي وَ اجْرِ عَلَيَّ لِسَانِي مَدْحَتَكَ وَ الثَّنَاءَ عَلَیْكَ فَإِنَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ اللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ لِي طَهُورًا وَ شِفَاءً وَ می‌گویی در وقت بیرون رفتن:

بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ إِلَى اللَّهِ وَ إِلَى ابْنِ رَسُولِ اللَّهِ حَسْبِيَ اللَّهُ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ اللَّهُمَّ إِلَيْكَ تَوَجَّهْتُ وَ إِلَيْكَ قَصَدْتُ وَ مَا عِنْدَكَ أَرَدْتُ
 پس چون بیرون روی بر در خانه خود بایست و بگو: اللَّهُمَّ إِلَيْكَ وَجَّهْتُ وَجْهِي وَ عَلَيْكَ خَلَفْتُ أَهْلِي وَ مَالِي وَ مَا خَوَّلْتَنِي وَ بِكَ
 وَثِقْتُ فَلَا تُخَيِّبْنِي يَا مَنْ لَا يُخَيِّبُ مَنْ أَرَادَهُ وَ لَا يُضَيِّعُ مَنْ حَفِظَهُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ [وَ آلِهِ وَ اخْفِظْنِي بِحِفْظِكَ فَإِنَّهُ لَا يُضَيِّعُ
 مَنْ حَفِظْتَ] پس هر گاه رسیدی به سلامت إن شاء الله پس هر گاه خواهی به زیارت بروی غسل بکن و بگو در وقتی که غسل
 می کنی اللَّهُمَّ طَهِّرْنِي وَ طَهِّرْ لِي قَلْبِي وَ اشْرَحْ لِي صِدْرِي وَ اجْرِ عَلَى لِسَانِي مَدْحَتَكَ وَ مَحَبَّتَكَ وَ الثَّنَاءَ عَلَيْكَ فَإِنَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ وَ
 قَدْ عَلِمْتُ أَنَّ قِيَامَ دِينِي التَّسْلِيمَ لِأَمْرِكَ وَ الْإِطَاعَ لِسُنَّتِهِ نَبِيِّكَ وَ الشَّهَادَةَ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لِي شَفَاءً وَ نُورًا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرٌ پس بیوش پاکیزه‌ترین جامه‌های خود را و برو با پای برهنه به آرامی و وقار و دلت بیاد خدا باشد و الله أكبر و لا إله إلا
 الله و شَيْبَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ بگو و گامهای خود را کوتاه بردار و چون داخل روضه مقدسه شوی بگو: بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ عَلَى مِلَّةِ
 رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ خِدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ وَ أَنَّ عَلِيًّا وَلِيُّ اللَّهِ
 پس برو بنزد ضریح و قبله را در پشت خود بگیر و روبروی آن حضرت بایست و بگو: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ خِدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ أَشْهَدُ
 أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ وَ أَنَّهُ سَيِّدُ الْأَوْلِيَيْنِ وَ الْآخِرِينَ وَ أَنَّهُ سَيِّدُ الْأَنْبِيَاءِ وَ الْمُرْسَلِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ رَسُولِكَ وَ نَبِيِّكَ
 وَ سَيِّدِ خَلْقِكَ أَجْمَعِينَ صَلَاةً لَا يَقْوَى عَلَى إِحْصَائِهَا غَيْرُكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَبِي طَالِبٍ عَبْدِكَ وَ أَخِي رَسُولِكَ
 الَّذِي اتَّجَبْتَهُ بِعِلْمِكَ وَ جَعَلْتَهُ هَادِيًا لِمَنْ شِئْتَ مِنْ خَلْقِكَ وَ الدَّلِيلَ عَلَى مَنْ بَعَثْتَهُ بِرِسَالَتِكَ وَ دَيَّانَ [دَيَّانَ الدِّينِ بِعَدْلِكَ وَ فَضِيلَ
 [فَضِيلَ قَضَائِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ وَ الْمُهَيِّمِينَ عَلَى ذَلِكَ كُلِّهِ وَ السَّلَامَ عَلَيْهِ وَ رَحْمَةً اللَّهُ وَ بَرَكَاتُهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى فَاطِمَةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ
 وَ زَوْجِهِ وَ لِيْكَ وَ أُمَّ السَّبْطَيْنِ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ سَيِّدَيِ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ الطَّاهِرَةِ الطَّاهِرَةِ النَّبِيِّهِ الرَّضِيِّهِ الزَّكِيِّهِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ
 أَهْلِ الْجَنَّةِ أَجْمَعِينَ صَلَاةً لَا- يَقْوَى عَلَى إِحْصَائِهَا غَيْرُكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ سَيِّدَيِ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ
 الْقَائِمِينَ فِي خَلْقِكَ وَ الدَّلِيلِينَ عَلَى مَنْ بَعَثْتَ [بَعَثْتَهُ بِرِسَالَتِكَ وَ دَيَّانِي الدِّينِ بِعَدْلِكَ وَ فَضِيلِي قَضَائِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ عَبْدِكَ الْقَائِمِ فِي خَلْقِكَ وَ الدَّلِيلِ عَلَى مَنْ بَعَثْتَ بِرِسَالَتِكَ وَ دَيَّانِ الدِّينِ بِعَدْلِكَ وَ فَضِيلِ قَضَائِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ سَيِّدِ
 الْعَابِدِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ عَبْدِكَ وَ خَلِيفَتِكَ فِي أَرْضِكَ يَا قَرِئِمَ عِلْمِ النَّبِيِّنَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدِ الصَّادِقِ
 عَبْدِكَ وَ وَلِيِّ دِينِكَ وَ حُجَّتِكَ عَلَى خَلْقِكَ أَجْمَعِينَ الصَّادِقِ النَّبِيِّ صَلِّ عَلَى مُوسَى بْنِ جَعْفَرِ عَبْدِكَ الصَّالِحِ وَ لِسَانِكَ فِي
 خَلْقِكَ النَّاطِقِ بِحُكْمِكَ [بِحُكْمَتِكَ وَ الْحُجَّةِ عَلَى بَرِيَّتِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرَّضَا الْمُتَّصِي عَبْدِكَ وَ وَلِيِّ دِينِكَ الْقَائِمِ
 بِعَدْلِكَ وَ الدَّاعِي إِلَى دِينِكَ وَ دِينَ آيَاتِهِ الصَّادِقِينَ صَلَاةً لَا- يَقْوَى عَلَى إِحْصَائِهَا غَيْرُكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ عَبْدِكَ وَ
 وَلِيِّكَ الْقَائِمِ بِأَمْرِكَ وَ الدَّاعِي إِلَى سَبِيلِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدِ عَبْدِكَ وَ وَلِيِّ دِينِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْعَامِلِ
 بِأَمْرِكَ الْقَائِمِ فِي خَلْقِكَ وَ حُجَّتِكَ الْمُؤَدِّي عَنْ نَبِيِّكَ وَ شَاهِدِكَ عَلَى خَلْقِكَ الْمَخْصُوصِ بِكَرَامَتِكَ الدَّاعِي إِلَى طَاعَتِكَ وَ طَاعَةِ
 رَسُولِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى حُجَّتِكَ وَ وَلِيِّكَ الْقَائِمِ فِي خَلْقِكَ صَلَاةً تَامَّةً نَامِيَةً بَاقِيَةً تُعَجِّلُ بِهَا فَرَجَهُ وَ تَنْصُرُهُ
 بِهَا وَ تَجْعَلُنَا مَعَهُ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِحُبِّهِمْ وَ أَوْلِيٍّ وَلِيَّهُمْ وَ أَعَادِي عِدُوَّهُمْ فَارْزُقْنِي بِهِمْ خَيْرَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ
 اضْرِبْ عَنِّي بِهِمْ شَرَّ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ أَهْوَالَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ پس می نشینی نزد سر آن حضرت و می گویی: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللَّهِ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَمُودَ الدِّينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ آدَمَ صَفْوَةَ
 اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحِ نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِسْمَاعِيلَ ذَبِيحِ اللَّهِ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسَى رُوحِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدِ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
 وَارِثَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيٍّ وَ وَلِيِّ اللَّهِ وَ وَصِيِّ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ الْحَسَنِ وَ
 الْحُسَيْنِ سَيِّدَيِ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عَلِيٍّ بْنِ الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ بَاقِرِ عِلْمِ
 الْأَوْلِيَيْنِ وَ الْآخِرِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدِ الصَّادِقِ النَّبِيِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسَى بْنِ جَعْفَرِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا

الصَّدِيقُ الشَّهِيدُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْوَصِيُّ الْبَارُّ التَّقِيُّ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَعَبَدْتَ اللَّهَ [مُخْلِصًا] حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْحَسَنِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بِسْ خُودِ رَا بِرِ ضَرِيحِ مِي چِسْبَانِي وَ مِي گویی: اللَّهُمَّ إِلَيْكَ صَمَدْتُ مِنْ أَرْضِي وَقَطَعْتُ الْبِلَادَ رَجَاءَ رَحْمَتِكَ فَلَا تُخَيِّبْنِي وَلَا تَزِدْنِي بِغَيْرِ قَضَاءٍ حَاجَتِي وَارْحَمْ تَقَلُّبِي عَلَى قَبْرِ ابْنِ أَخِي رَسُولِكَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِأَبِي أَنْتَ وَ أُمِّي يَا مَوْلَايَ أَتَيْتَكَ زَائِرًا وَافِدًا عَائِدًا مِمَّا جَنَيْتُ عَلَى نَفْسِي وَ اخْتَطَبْتُ عَلَى ظَهْرِي فَكُنْ لِي شَافِعًا إِلَى اللَّهِ يَوْمَ فُقْرِي وَ فِاقَتِي فَلَمَكَ عِنْدَ اللَّهِ مَقَامٌ مَحْمُودٌ وَ أَنْتَ عِنْدَهُ وَجِيهٌ بِسْ دَسْتِ رَاسْتِ رَا بِلَنْدِ مِي كِنِي وَ دَسْتِ چِپِ رَا بِرِ قَبْرِ مِي كَشَايِي وَ مِي گویی: اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِحُبِّهِمْ وَ بَوْلَايَتِهِمْ أَتَوَلَّى آخِرَهُمْ بِمَا تَوَلَّيْتُ بِهِ أَوْلَهُمْ وَ أَبْرَأُ مِنْ كُلِّ وَ لِيَجْزِيَهُ دُونَهُمْ اللَّهُمَّ الْعَنِ الَّذِينَ بَدَلُوا نِعْمَتَكَ وَ أَنْهَمُوا نَبِيَّكَ وَ جَحَدُوا بِآيَاتِكَ وَ سَخِرُوا بِإِمَامِكَ وَ حَمَلُوا النَّاسَ عَلَى أَكْتَانِ آلِ مُحَمَّدٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِاللَّغْنَةِ عَلَيْهِمْ وَ الْبِرَاءَةِ مِنْهُمْ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ يَا رَحْمَانُ بِسْ بِرْمِي گِردِي وَ بِه نَزْدِ پَایِ آن حَضْرَتِ مِي رُوی وَ مِي گویی: صَلِّ عَلَى اللَّهِ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْحَسَنِ صَلِّ عَلَى رُوحِكَ وَ يَدَيْكَ صَبْرَتَ وَ أَنْتَ الصَّادِقُ الْمَصِدِّقُ قَتَلَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ بِالْأَيْدِي وَ الْأَلْسُنِ بِسْ تَضْرَعِ وَ مِبَالِغِهِ كِنِ دَرِ لَعْنَتِ كِرْدِنِ بِرِ كَشَنْدِهِ امير المؤمنين و قاتلان حسن و حسين عليهم السلام و قاتلان جميع اهل بيت رسول خدا عليهم السلام پس از پشت قبر برو و نزد سر آن حضرت دو رکعت نماز بکن در رکعت اول سوره يس و در رکعت دوم سوره الرحمن بخوان و جهد کن در دعا و تضرع و بسيار دعا کن از برای خود و پدر و مادر خود و جميع برادران مؤمن خود و آنچه خواهی نزد سر آن حضرت بمان و بايد که نمازهای خود را نزد قبر بکنی مؤلف گوید که: اين زیارت بهترين زیارات آن حضرت است و در فقيه و عيون و کتب علامه مجلسی و غيره و سَخِرُوا بِإِمَامِكَ که در آخر زیارت است با دو ميم است يعنی و لعنت کن خداوندا کسانی را که استهزا نمودند به امامی که تو از جهه ایشان مقرر فرمودی و لکن در مصباح الزائر سَخِرُوا بِإِمَامِكَ است و اين نیز درست بلکه شاید از جهتی اولی باشد چه آنکه مراد از ایام ائمه عليهم السلام است چنانکه در خبر صقر بن ابی دلف در فصل پنجم از باب اول معلوم شد و بدان نیز که لعنت کردن بر قاتلان ائمه عليهم السلام به هر زبانی که کرده شود خوب است و اگر اين عبارت را که از بعضی ادعيه اخذ شده بخواند شاید انطباق باشد اللَّهُمَّ الْعَنِ قَتْلَةَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ قَتْلَةَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَ قَتْلَةَ أَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ اللَّهُمَّ الْعَنِ أَعْدَاءَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ قَتْلَتَهُمْ وَ زِدْهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ وَ هَوَانًا فَوْقَ هَوَانٍ وَ ذُلًّا فَوْقَ ذُلٍّ وَ خِزْيًا فَوْقَ خِزْيٍ اللَّهُمَّ دَعْهُمْ إِلَى النَّارِ دَعَاً وَ أَرْكِسْهُمْ فِي أَلِيمِ عَذَابِكَ رَكْسًا وَ احْشُرْهُمْ وَ اتَّبِعْهُمْ إِلَى جَهَنَّمَ زُمْرًا

دعا پس از زیارت

و در تحفه الزائر است که شيخ مفيد ذکر کرده که مستحب است که بعد از نماز زیارت امام رضا عليه السلام اين دعا بخوانند اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ الدَّائِمُ فِي مُلْكِهِ الْقَائِمُ فِي عِزِّهِ الْمُطَاعُ فِي سُلْطَانِهِ الْمُتَفَرِّدُ فِي كِبَرِيَّاتِهِ الْمُتَوَحِّدُ فِي دِيْمُومِيَّتِهِ بَقَائِهِ الْعَادِلُ فِي بَرِيَّتِهِ الْعَالِمُ فِي قَضِيَّتِهِ الْكَرِيمُ فِي تَأْخِيرِ عِقُوبِيَّتِهِ إِلَهِي حَاجَاتِي مَضْرُوفَةٌ إِلَيْكَ وَ آمَالِي مَوْفُوفَةٌ لَدَيْكَ وَ كَلِمَا وَفَّقْتَنِي مِنْ خَيْرٍ [بِخَيْرٍ] فَأَنْتَ دَلِيلِي عَلَيْهِ وَ طَرِيقِي إِلَيْهِ يَا قَدِيرًا لَا تَتَوَدُّهُ الْمَطْلَبُ يَا مَلِيًّا يَلْجَأُ إِلَيْهِ كُلُّ رَاغِبٍ مَا زَلْتُ مَضْحُوبًا مِنْكَ بِالنِّعَمِ جَارِيًا عَلَى عَادَاتِ الْإِحْسَانِ وَ الْكَرَمِ أَسْأَلُكَ بِالْقُدْرَةِ النَّاقِذَةِ فِي جَمِيعِ الْأَشْيَاءِ وَ قَضَائِكَ الْمُبْرَمِ الَّذِي تَحْبِبُهُ بِأَيْسَرِ الدُّعَاءِ وَ بِالنَّظَرَةِ الَّتِي نَظَرْتَ بِهَا إِلَى الْجِبَالِ فَتَسَامَخَتْ وَ إِلَى الْأَرْضِ يَنْ فَتَسَطَّحَتْ وَ إِلَى السَّمَاوَاتِ فَارْتَفَعَتْ وَ إِلَى الْبِحَارِ فَتَفَجَّرَتْ يَا مَنْ جَلَّ عَنْ أَدْوَاتِ لِحَظَاتِ الْبَشَرِ وَ لَطْفَ عَنْ دَقَائِقِ خَطَرَاتِ الْفِكْرِ لَا تُحَمِّدُ يَا سَيِّدِي إِلَّا بِتَوْفِيقِي مِنْكَ يَفْتَضِي حَمْدًا وَ لَا تُشْكِرُ عَلَيَّ أَضْعَفَ مِنْهُ إِلَّا اسْتَوْجَبْتَ بِهَا شُكْرًا فَتَمَتَّى تُحْصِي نِعْمَاؤَكَ يَا إِلَهِي وَ تُجَازِي آلَاؤَكَ يَا مَوْلَايَ وَ تُكَافَأُ صِنَائِعَكَ يَا سَيِّدِي وَ مِنْ نِعَمِكَ يَحْمَدُ الْحَامِدُونَ وَ مِنْ شُكْرِكَ يَشْكُرُ الشَّاكِرُونَ وَ أَنْتَ الْمُعْتَمِدُ لِلدُّنُوبِ فِي عَفْوِكَ وَ النَّاشِرُ عَلَى الْخَاطِئِينَ جَنَاحَ سِتْرِكَ وَ أَنْتَ الْكَاشِفُ لِلضَّرِّ بِيَدِكَ فَكَمْ مِنْ سَيِّئَةٍ أَخْفَاهَا حِلْمُكَ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْهَادِي وَالْعُرْوَةَ الْوُثْقَى وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ مَضَيْتَ عَلَيَّ مَا مَضَى عَلَيْهِ آبَاؤُكَ الطَّاهِرُونَ صِلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ لَمْ تُؤْثِرْ عَمِّي عَلَى هُدَى وَلَمْ تَمَلْ مِنْ حَقِّ إِيَّايَ بِاطْلٍ وَأَنَّكَ نَصَحْتَ لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ وَأَدَّيْتَ الْأَمَانَةَ فَجَزَاكَ اللَّهُ عَنِ الْإِسْلَامِ وَأَهْلِهِ خَيْرَ الْجَزَاءِ أَتَيْتُكَ بِأَبِي وَأُمِّي زَائِرًا عَارِفًا بِحَقِّكَ مُوَالِيًا لِأَوْلِيَائِكَ مُعَادِيًا لِأَعْدَائِكَ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ بِسَبْحِ جَسْبَانَ خُود رَا بَه قَبْر وَ بِيُوس آن رَا وَ بَگَنَدَار دُو طَرَف رُوی خُود رَا بَر آن پَس بَگَرْد بَه جَانِب سَر وَ بَگُو: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُوَالِيَّ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ الْهَادِي وَالْوَلِيُّ الْمُرْشِدُ أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ مِنْ أَعْدَائِكَ وَ أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ بِوِلَايَتِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَ رَحْمَتُهُ اللَّهُ وَ بَرَكَاتُهُ پَس دُو رَكَعَت نَمَاز زِيَارَت بَه جَا آوَر وَ بَعْد از آن هَر چَه خُوَاسْتِي نَمَاز كُن وَ بَگَرْد بَه طَرَف پَا پَس دَعَا كُن بَه آنچَه مِي خُوَاهِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مُؤَلَّف كُويد كَه: زِيَارَت آن حَضْرَت دَر اَيَام وَ اَوَاقَات شَرِيفَه مَخْتَصَه بَه آن حَضْرَت فَضِيلَت بَسِيَار دَارَد خُصُوصَا دَر مَاه رَجَب وَ بِيَسْت وَ سَوْم ذِي الْقَعْدَه وَ بِيَسْت وَ پَنجَم آن وَ شَشَم مَاه رَمَضَانَ چنانكَه دَر مَحَل خُود دَر اَعْمَال مَاهَا ذَكَر شَد وَ غَيْر اَيْن رُوزهَا از اَيَام دِيگَر كَه بَه آن حَضْرَت اِخْتِصَاصِي دَارَد

وداع حضرت رضا عليه السلام

و چون خواستی وداع کنی آن حضرت را پس بگو آنچه را که در وداع حضرت رسول صلی الله علیه و آله می گفتی لا- جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ تَسْلِيمِي عَلَيْكَ وَ اِغْرَ خُوَاسْتِي بَگُو: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَ رَحْمَتُهُ اللَّهُ وَ بَرَكَاتُهُ اللَّهُ لَا تَجْعَلُهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِي ابْنَ نَبِيِّكَ وَ حَبَّتِكَ عَلَيَّ خَلْقِكَ وَ اَجْمَعِنِي وَ اِيَّاهُ فِي جَنَّتِكَ وَ اَحْشُرْنِي مَعَهُ وَ فِي حِزْبِهِ مَعَ الشُّهَدَاءِ وَ الصَّالِحِينَ وَ حَسَنَ اَوْلِيَتِكَ رَافِقًا وَ اَسْتَوْدِعُكَ اللَّهُ وَ اَسْتَرْعِيكَ وَ اَقْرَأْ عَلَيْكَ السَّلَامَ اَمَّنًا بِاللَّهِ وَ بِالرَّسُولِ وَ بِمَا جِئْتُ بِهِ وَ دَلَّلْتُ عَلَيْهِ فَانْكُتِبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ

مؤلف گوید که: در اینجا چند مطلب است که شایسته و مناسب است ذکرش

اول

به سند معتبر از حضرت امام علی نقی علیه السلام منقول است که: هر که را به سوی خدا حاجتی بوده باشد پس زیارت کند قبر جدم حضرت امام رضا علیه السلام را در شهر طوس و حال آنکه غسل کرده باشد و نزد سر آن حضرت دو رکعت نماز بکند و در قنوت نماز حاجت خود را بطلبد پس به درستی که مستجاب می شود مگر آنکه از برای گناهی یا قطع رحمی سؤال کند به درستی که موضع قبر آن حضرت بقعه‌ای است از بقعه‌های بهشت و هیچ مؤمنی او را زیارت نمی کند مگر آنکه حق تعالی او را از آتش جهنم آزاد می کند و داخل بهشت می گرداند

دوم

علامه مجلسی نقل کرده از خط شیخ جلیل شیخ حسین بن عبد الصمد والد شیخ بهایی که شیخ ابو الطیب حسین بن احمد فقیه رازی رحمه الله علیه ذکر نموده که هر کس زیارت کند حضرت امام رضا یا دیگر از ائمه علیهم السلام را پس در نزد آن امام به جای آورد نماز جعفر را برای او نوشته شود به هر رکعتی ثواب کسی که هزار حج و هزار عمره به جا آورده باشد و هزار بنده در راه خدا آزاد کرده باشد و هزار مرتبه به جهاد ایستاده باشد با پیغمبر مرسل و برای او است به هر گامی که برمی دارد ثواب صد حج و صد عمره و صد بنده آزاد کردن در راه خدای تعالی و نوشته شود برای او صد حسنه و محو شود از او صد سیئه و کیفیت نماز جعفر در اعمال روز جمعه گذشت

سوم

روایت شده از محول سجستانی که: چون مأمون طلب کرد امام رضا علیه السلام را از مدینه به خراسان حضرت به جهت وداع با قبر پیغمبر صلی الله علیه و آله داخل مسجد شد و مکرر با قبر آن حضرت وداع می کرد و بیرون می آمد و برمی گشت نزد قبر و در هر دفعه صدای مبارکش به گریه بلند بود من نزدیک آن حضرت رفتم و سلام کردم بر او جواب داد پس تهنیت گفتم او را به آن سفر فرمود مرا زیارت کن همانا من بیرون می شوم از جوار جدم و می میرم در غربت و دفن می شوم در پهلوی هارون و شیخ یوسف بن حاتم شامی در در النظیم فرموده که: روایت کردند جماعتی از اصحاب امام رضا علیه السلام که آن حضرت فرمود زمانی که من خواستم بیرون بیایم از مدینه به سوی خراسان جمع کردم عیال خود را و امر نمودم ایشان را که بر من گریه کنند تا بشنوم گریه ایشان را پس تقسیم کردم در بین ایشان دوازده هزار دینار و گفتم به ایشان که من بر نمی گردم به سوی عیالم هرگز پس گرفتم ابو جعفر جواد را و بردم او را به مسجد پیغمبر صلی الله علیه و آله و گذاشتم دست او را بر کنار قبر و چسبانیدم او را به آن قبر شریف و خواستم حفظ او را به سبب رسول خدا صلی الله علیه و آله و امر کردم جمیع و کیلان و حشم خود را به شنیدن و اطاعت فرمایش او و آنکه مخالفت او را ننمایند و فهمانیدم ایشان را که او قائم مقام من است و سید عبد الکریم بن طاووس روایت کرده که: زمانی که مأمون حضرت امام رضا علیه السلام را طلبید از مدینه به خراسان حضرت حرکت فرمود از مدینه به سوی بصره و به کوفه رفت و از بصره توجه فرمود بر طریق کوفه به بغداد و از آنجا به قم و داخل قم شد اهل قم پیشباز آن حضرت آمدند و با هم مخاصمه می کردند در باب ضیافت آن حضرت و هر کدام میل داشتند که آن بزرگوار بر او وارد شود حضرت فرمود که شتر من مأمور است یعنی هر کجا او فرود آمد من آنجا وارد می شوم پس آن شتر آمد تا در یک خانه خوابید و صاحب آن خانه در شب آن روز در خواب دیده بود که حضرت امام رضا علیه السلام فردا میهمان او خواهد بود پس چندی نگذشت که آن محل مقام رفیعی گشت و در زمان ما مدرسه معموره است و شیخ صدوق به سند خود از اسحاق بن راهویه نقل کرده که گفت: چون امام رضا علیه السلام به نیشابور آمد و خواست از آنجا حرکت نماید جمع شدند خدمت آن حضرت اصحاب حدیث و عرض کردند یا ابن رسول الله تو از نزد ما می روی و برای ما یک حدیثی نمی فرمایی که ما استفاده کنیم آن را از جناب تو آن حضرت در عمارت نشسته بود سر خود را بیرون نمود و فرمود شنیدم پدرم موسی بن جعفر فرمود شنیدم پدرم جعفر بن محمد فرمود شنیدم پدرم محمد بن علی فرمود شنیدم پدرم علی بن الحسین فرمود شنیدم پدرم حسین بن علی فرمود شنیدم پدرم امیر المؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام فرمود شنیدم رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود شنیدم جبرئیل می گفت شنیدم خداوند عز و جل فرمود لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ حِصْنِي فَمَنْ دَخَلَ حِصْنِي أَمِنَ مِنْ عَذَابِي این حدیث شریف را فرمود و حرکت نمود چون شتر راه افتاد صدا زد ما را و فرمود بِشُرُوطِهَا وَأَنَا مِنْ شُرُوطِهَا و ابو الصلت روایت کرده که: چون امام رضا علیه السلام به ده سرخ رسید در وقتی که به نزد مأمون می رفت گفتند یا ابن رسول الله ظهر شده است نماز نمی کنید پس فرود آمد و آب طلبید گفتند آب همراه نداریم پس به دست مبارک خود زمین را کاوید آنقدر آب جوشید که آن حضرت و هر که با آن حضرت بود وضو ساختند و اثرش تا امروز باقی است و چون داخل سناباد شد پشت مبارک خود را گذاشت به کوهی که دیگها از آن می تراشند و فرمود که خداوند نفع ببخش به این کوه و برکت ده در هر چه در ظرفی گذارند که از این کوه تراشند و فرمود که از برای آن حضرت دیگها از سنگ تراشیدند و فرمود که طعام آن حضرت را نپزند مگر در آن دیگها پس از آن روز مردم دیگها و ظرفها از آن تراشیدند و برکت یافتند

چهارم

صاحب مطلع الشمس نقل کرده که در بیست و پنجم ذی الحجه سنه هزار و شش شاه عباس اول وارد مشهد مقدس گردید دید که

حرم مطهر را عبد المؤمن خان اوزبکی غارت کرده و سوای محجر طلا دیگر چیزی در آنجا نگذاشته و در بیست و هشتم ذی الحجه از مشهد به هرات رفت و هرات را استرداد کرده بعد از نظم آنجا رجعت به مشهد نمود یک ماه در آنجا توقف نموده و صحن مقدس را مرمت کرده و خدام بقعه مبارکه را احسان و رعایت فرموده معاودت به عراق فرمود و در اواخر سنه هزار و هشت مجدداً شاه عباس به مشهد مقدس رفته زمستان را در آنجا گذرانید و خدمت خادم‌باشی گری آستانه مقدسه را خود متقلد و مشغول بود چنانچه شبی با مقرض سر شمعها را می گرفت. شیخ بهایی علیه الرحمه بالبدیهه این رباعی را انشاد کرد: پیوسته بود ملایک علیین پروانه شمع روضه خلد امین مقرض به احتیاط زن ای خادم ترسم ببری شهیر جبریل امین و در سنه هزار و نه بنا به نذری که شاه عباس کرده بود که پیاده به مشهد برود پیاده به مشهد مشرف گشت و در بیست و هشت روز آن مسافت بعیده را قطع فرمود صاحب تاریخ عالم آرا این اشعار در این باب نگاشته: غلام شاه مردان شاه عباس شه والا گهر خاقان امجد به طوف مرقد شاه خراسان پیاده رفت با اخلاص بی حد تا آنکه گفته: پیاده رفت شد تاریخ رفتن ز اصفاهان پیاده تا به مشهد و چون به مشهد مقدس رسید صحن مبارک را وسعت داد و ایوان علی شیر که در گاه روضه متبرکه از آنجا بوده و در یک گوشه صحن اتفاق افتاده بود و بدنما بود در وسط قرار داد و ایوانی مقابل آن در طرف دیگر بساخت و خیابانی از دروازه غربی شهر تا شرقی طرح کردند که از هر طرف به صحن رسیده از میان ایوانها بگذشت و چشمه‌ها و قنوات احداث کرده به شهر آورد و نهی از میان خیابان و حوضی بزرگ در وسط صحن احداث نمود که آب از حوض گذشته به خیابان شرقی جاری شود و در بناهای مذکور کتیبه‌ها به خط میرزا محمد رضای صدر الکتاب و علی رضای عباسی و محمد رضای امامی رسم شد و هم شاه عباس قبه مطهره را به طلا تذهیب کرد چنانچه در کتیبه قبه مطهره به آن اشاره شده و صورت آن کتیبه چنین است: بسم الله الرحمن الرحيم من عظام توفیقات الله سبحانه أن وفق السلطان الأعظم مولی ملوک العرب و العجم صاحب النسب الطاهر النبوی و الحسب الباهر العلوی تراب أقدام خدام هذه العتبه المطهره اللاهوتیه غبار نعال زوار هذه الروضه المنوره الملكوتیه مروج آثار أجداده المعصومین السلطان بن السلطان أبو المظفر شاه عباس الحسینی الموسوی الصفوی بهادر خان فاستسعد بالمجیء ماشیا علی قدمیه من دار السلطنه اصفهان إلى زیارة هذا الحرم الأشرف و قد تشرف بزینة هذه القبة من خلص ماله فی سنه ألف و عشر و تم فی سنه ألف و ست و عشر

پنجم

شیخ طبرسی در اعلام الوری بعد از ذکر جمله‌ای از معجزات حضرت امام رضا علیه السلام گفته و اما آنچه ظاهر شده برای مردم از بعد از شهادت آن حضرت تا زمان ما از برکت مشهد مقدس آن حضرت و علامات و عجایبی که مشاهده کردند خلق بسیار و عام و خاص تصدیق آن نمودند و مخالف و مؤالف اقرار به آن نمودند بسیار بلکه از حد حصر خارج است و همانا در آن مشهد مقدس کور مادر زاد و ابرص شفا یافتند و دعاها مستجاب شده و حاجات برآورده شده و شادید و ملمات برطرف شده و ما بسیاری از این‌ها را خود مشاهده کردیم و علم و یقینی که شک در آن راه نیابد پیدا نمودیم و شیخ اجل شیخ حر عاملی در اثبات الهداه بعد از نقل این کلام از شیخ طبرسی فرموده که مؤلف این کتاب محمد بن الحسن الحر می گوید که من دیدم و مشاهده کردم بسیاری از این معجزات را همچنانکه شیخ طبرسی مشاهده نموده و یقین برای من حاصل شد همچنانکه برای او یقین حاصل شده بود در مدت مجاورت من در مشهد مقدس که بیست و شش سال می‌شود و شنیدم چیزهایی در این باب که از حد تواتر گذشته و در خاطر ندارم که من دعا کرده باشم در این مشهد و از خدا حاجتی خواسته باشم مگر آنکه برآورده شده الحمد لله و تفصیل را مقام گنجایش ندارد لهذا اکتفا کردیم به اجمال مؤلف این کتاب عباس قمی گوید که در هر زمان آنقدر کرامات و معجزات از این روضه مقدسه ظاهر می‌شود که احتیاج به نقل وقایع گذشته نیست و ما در باب دوم در اعمال شب بیست و هفتم رجب اشاره کردیم به چیزی که مناسب این مقام بود و فعلاً مقام را گنجایش تطویل نیست بهتر آنکه این فصل را به همین جا ختم کنیم شعر را که از

جامی نقل شده در مدح آن حضرت نقل نماییم: سَلَامٌ عَلَى آلِ طه وَ سَلَامٌ عَلَى آلِ خَيْرِ النَّبِيِّينَ سَلَامٌ عَلَى رَوْضِهِ حَلِّ فِيهَا إِمَامٌ يُبَاهِي بِهِ الْمُلُوكُ وَ الدِّينُ إِمَامٌ بِحَقِّ شَاهِ مُطْلَقٍ كَمَا أَنَّ حَرِيمَ دَرَشِ قَبْلَهُ گاه سلاطین شه کاخ عرفان گل شاخ احسان در درج امکان مه برج تمکین علی بن موسی الرضا کز خدایش رضا شد لقب چون رضا بودش آیین ز فضل و شرف بینی او را جهانی اگر نبودت تیره چشم جهان بین پی عطر روبند حوران جنت غبار درش را به گیسوی مشکین اگر خواهی آری به کف دامن او برو دامن از هر چه جز او است برچین

فصل دهم در زیارت ائمه سر من رای علیهم السلام و اعمال سرداب مطهر

اشاره

و در آن دو مقام است

مقام اول در زیارت دو امام معصوم حضرت امام علی نقی و حضرت امام حسن عسکری صلوات الله علیهما

زیارت دو امام معصوم حضرت امام علی نقی و حضرت امام حسن عسکری صلوات الله علیهما

چون وارد شدی به سر من رای إن شاء الله و خواستی زیارت کنی آن دو امام همام علیهما السلام را پس غسل کن و بعد از رعایت آداب دخول حرم‌های شریفه با تانی و وقار روانه شو تا به در حرم مطهر و اذن دخول عمومی را که در اوایل این باب ذکر شد بخوان پس داخل حرم شو و زیارت کن آن دو بزرگوار را به این الفاظ که اصح زیارات است السَّلَامُ عَلَیْکُمَا یَا وَلِیَّی اللّهِ السَّلَامُ عَلَیْکُمَا یَا حُجَّتِی اللّهِ السَّلَامُ عَلَیْکُمَا یَا نُورِی اللّهِ فی ظُلُمَاتِ الْمَارُضِ السَّلَامُ عَلَیْکُمَا یَا مَنْ یَدَا لَیْلَةٍ فی شَأْنِکُمَا أَتَّیْتُکُمَا زَائِرًا عَارِفًا بِحَقِّکُمَا مُعَادِیًا لِأَعْدَائِکُمَا مُوَالِیًا لِأَوْلِیَائِکُمَا مُؤْمِنًا بِمَا آمَنْتُمَا بِهِ کَافِرًا بِمَا کَفَرْتُمَا بِهِ مُحَقِّقًا لِمَا حَقَّقْتُمَا مُبْطِلًا لِمَا أَبْطَلْتُمَا أَشْأَلُ اللّهِ رَبِّی وَ رَبُّکُمَا أَنْ یَجْعَلَ حَظِّی مِنْ زِیَارَتِکُمَا الصَّلَاةَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَنْ یَزُوقَنی مُرَافَقَتِکُمَا فی الْجَنَانِ مَعَ آبَائِکُمَا الصَّالِحِینَ وَ أَنْ یُعِیْقَ رَقِیْبَتِی مِنَ النَّارِ وَ یَزُوقَنی شِفَاعَتِکُمَا وَ مُصَاحَبَتِکُمَا وَ یُعَرِّفَ بَیْنِی وَ بَیْنِکُمَا وَ لَا یَسْأَلْنِی حُجَّتِکُمَا وَ حَبَّ آبَائِکُمَا الصَّالِحِینَ وَ أَنْ لَا یَجْعَلَ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِیَارَتِکُمَا وَ یَحْشُرَنی مَعْکُمَا فی الْجَنَّةِ بِرَحْمَتِهِ اللّهُمَّ ارْزُقْنِی حُبَّهُمَا وَ تَوَفَّنِی عَلَی مِلَّتِهِمَا اللّهُمَّ الْعَنْ ظَالِمِی آلِ مُحَمَّدٍ حَقَّهُمْ وَ انْتَقِمْ مِنْهُمْ اللّهُمَّ الْعَنْ الْأَوْلِیْنَ مِنْهُمْ وَ الْآخِرِینَ وَ ضَاعِفِ عَلَیْهِمُ الْعِذَابِ وَ ابْلُغْ بِهِمْ وَ بِأَشْیَاعِهِمْ وَ مُحَبِّبِهِمْ وَ مُتَّبِعِهِمْ أَشْفَلَ دَرَكٍ مِنَ الْجَحِیمِ إِنَّکَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ اللّهُمَّ عَجِّلْ فَرَجَ وَلِیِّکَ وَ ابْنِ وَلِیِّکَ وَ اجْعَلْ فَرَجَنَا مَعَ فَرَجِهِمْ [فَرَجِهِ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ وَ جَهْدِ می کنی در دعا کردن از برای خود و پدر و مادر خود و هر دعا که خواهی بکن و اگر توانی به نزدیک قبر ایشان بروی دو رکعت نماز نزد قبر بکن و اگر نتوانی داخل مسجد شو و دو رکعت نماز بکن و هر دعا که خواهی بکن که مستجاب است و این مسجد پهلوی خانه ایشان است و حضرت امام علی نقی و امام حسن عسکری علیهما السلام در آن نماز می کرده‌اند مؤلف گوید که: این زیارت موافق روایت کامل الزیاره بود و شیخ محمد بن المشهدی و شیخ مفید و شهید نیز این زیارت را در مزار خود نقل کرده‌اند با اختلافی جزئی و بعد از فقره فی الْجَنَّةِ بِرَحْمَتِهِ فرموده‌اند آنگاه برو و بینداز خود را بر هر یک از آن دو قبر و ببوس آن را و بگذار طرف راست و چپ روی خود را بر قبر و بعد از آن سر بردار و بگو: اللّهُمَّ ارْزُقْنِی حُبَّهُمْ وَ تَوَفَّنِی عَلَی مِلَّتِهِمْ تا آخر زیارت که گذشت پس گفته‌اند که چهار رکعت نماز بگزار نزدیک سر مقدس و بعد از نماز زیارت هر قدر نماز که خواهی بگزار الخ و مستور نماند که آن دو بزرگوار در خانه خود دفن شدند و برای آن دری بود که گاهی باز می کردند و شیعیان داخل می شدند و در نزد قبر زیارت می کردند و گاهی بسته بود و از بیرون مقابل شباکی که در دیوار مقابل قبر مطهر بود زیارت می کردند و در صدر همین خبر زیارت مذکور است که غسل می کنی و به نزد قبر ایشان می روی و اگر توانی رفت و اگر نه اشاره

می‌کنی به سلام مقابل شبکه که باز می‌شود به سوی قبر و چنین زائر نماز زیارت خود را در مسجد بکند و چون به همت موالیان آن خانه برداشته شد و به جای آن قبه و حرم و رواق و ایوان ساخته شد آن مسجد داخل در حرم شد و الآن معروف است که ایوان مستطیل که در صحن پشت سر عسکرین علیهما السلام متصل است به رواق همان مسجد مذکور است بهر حال زوار از این جهت آسوده شدند و برای آن دو بزرگوار زیارت مخصوصه به هر کدام و مشترک میان هر دو بزرگوار در کتب مزاریه مذکور است اگر راغب شدند نسخه آن بسیار است و اگر زائر را حالی و مجالی باشد مناسب است که زیارت جامعه کبیره را که بعد از این مذکور گردد این شاء الله تعالی بخواند زیرا که صدور آن کلمات بلیغه دارای تمام مراتب اظهار بندگی و تذلل و اعتراف به عظمت و جلالت ائمه از مصدر جلال حضرت هادی علیه السلام است

زیارت حضرت هادی علیه السلام

و سید بن طاووس در مصباح الزائر برای هر یک از این دو بزرگوار زیارت مبسوط با صلوات بر ایشان و دعای بعد از نماز زیارت نقل کرده که شایسته است نقل آن اگر چه موجب تطویل است زیرا که فواید بسیار در آن مندرج است فرمود هر گاه رسیدی به سر من رای غسل کن در وقت رسیدن غسل زیارت و بپوش پاکیزه‌ترین جامه‌های خود را و روانه شو با تانی و وقار تا برسی به در حرم شریف آنگاه که رسیدی طلب رخصت کن و بگو: أَدْخُلْ يَا نَبِيَّ اللَّهِ أَدْخُلْ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَدْخُلْ يَا فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ أَدْخُلْ يَا مَوْلَايَ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ أَدْخُلْ يَا مَوْلَايَ الْحُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ أَدْخُلْ يَا مَوْلَايَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ أَدْخُلْ يَا مَوْلَايَ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ أَدْخُلْ يَا مَوْلَايَ مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ أَدْخُلْ يَا مَوْلَايَ عَلِيَّ بْنَ مُوسَى أَدْخُلْ يَا مَوْلَايَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ أَدْخُلْ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ أَدْخُلْ يَا مَلَائِكَةَ اللَّهِ الْمُوَكَّلِينَ بِهَذَا الْحَرَمِ الشَّرِيفِ پس داخل شو و در وقت داخل شدن پای راست را مقدم دار و بایست نزد ضریح حضرت علی هادی علیه السلام رو به قبر و پشت به قبله و صد مرتبه الله اکبر بگو و بگو: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ الزَّكِيَّ الرَّاشِدَ النَّوَرَ الثَّقَابَ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سِرَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبْلَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا آلَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صِفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَقَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَوْرَ الْأَنْوَارِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا زَيْنَ الْأَبْرَارِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَلِيلَ الْأَخْيَارِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا غَضِيْرَ الْأَطْهَارِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ الرَّحْمَنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رُكْنَ الْإِيمَانِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ الصَّالِحِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عِلْمَ الْهُدَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَلِيفَ التَّقَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَمُودَ الدِّينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْعَلَمُ الرَّضِيُّ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الرَّاهِدُ التَّقِيُّ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْحُجَّةُ عَلَى الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا التَّالِيَّ لِلْقُرْآنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمُبَيَّنُّ لِلْحَلَالِ مِنَ الْحَرَامِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْوَلِيُّ النَّاصِحُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الطَّرِيقُ الْوَاضِحُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّجْمُ اللَّامِحُ أَشْهَدُ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحَسَنِ أَنَّكَ حُجَّةُ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ وَخَلِيفَتُهُ فِي بَرِّيَّتِهِ وَأَمِينُهُ فِي بِلَادِهِ وَشَهِدُهُ عَلَى عِبَادِهِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ كَلِمَةُ التَّقْوَى وَبَابُ الْهُدَى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَالْحُجَّةُ عَلَى مَنْ فَوْقَ الْأَرْضِ وَمَنْ تَحْتَ الثَّرَى وَأَشْهَدُ أَنَّكَ الْمُطَهَّرُ مِنَ الذُّنُوبِ الْمُبْرَأُ مِنَ الْعُيُوبِ وَالْمُخْتَصُّ بِكَرَامَةِ اللَّهِ وَالْمَحْبُوبُ بِحُجَّةِ اللَّهِ وَالْمَوْهُوبُ لَهُ كَلِمَةُ اللَّهِ وَالرُّكْنُ الَّذِي يَلْبِغُ إِلَيْهِ الْعِبَادُ وَتَحِيًّا بِهِ الْبِلَادُ وَأَشْهَدُ يَا مَوْلَايَ أَنِّي بِكَ وَبِأَبَائِكَ وَبِأَبْنَائِكَ مُوقِنٌ مُتَقَرِّفٌ وَلكُمْ تَابِعٌ فِي ذَاتِ نَفْسِي وَشَرَائِعِ دِينِي وَخَاتِمَةِ عَمَلِي وَمُقَلَّبِي وَمَتَوَايَ وَأَنِّي وَلِيُّ لِمَنْ وَالَا-كُمْ وَعِيدُو لِمَنْ عَادَاكُمْ مُؤْمِنٌ بِسِرِّكُمْ وَعَلَانِيَتِكُمْ وَأَوْلَاكُمْ وَآخِرِكُمْ بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي [وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ] پس بیوس ضریح را و بگذار روی راست را بر آن پس طرف چپ رو را بگذار و بگو: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ [وَصَلِّ عَلَى حُجَّتِكَ الْوَفِيِّ وَوَلِيِّكَ الزَّكِيِّ وَأَمِينِكَ الْمُتَرْضَى وَصَفِيِّكَ الْهَادِي وَصِرَاطِكَ الْمُسْتَقِيمِ وَالْجَادَّةِ الْعُظْمَى وَالطَّرِيقَةَ الْوَسْطَى نُورِ قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ وَ

وَلِيَّ الْمُتَّقِينَ وَصَاحِبِ الْمُخْلِصِينَ يَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ وَ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الرَّاشِدِ الْمَعْصُومِ مِنَ الزَّلَلِ وَ الطَّاهِرِ مِنَ الْخَلَالِ وَ الْمُتَّقِطِ إِلَيْكَ بِالْأَمَلِ الْمَبْلُوبِ بِالْفِتَنِ وَ الْمُخْتَبِرِ بِالْمِحَنِ وَ الْمُتَمَحِّنِ بِحُسْنِ الْبُلُوغِ وَ صَبْرِ الشُّكُوفِ مُرْتَدِّ عِبَادِكَ وَ بَرَكَهٖ بِبِلَادِكَ وَ مَحَلِّ رَحْمَتِكَ وَ مُسْتَوْدِعِ حِكْمَتِكَ وَ الْقَائِدِ إِلَى جَنَّتِكَ الْعَالِمِ فِي بَرِيَّتِكَ وَ الْهَادِي فِي خَلِيقَتِكَ الَّذِي ارْتَضَيْتَهُ وَ اتَّجَبْتَهُ وَ اخْتَرْتَهُ لِمَقَامِ رَسُولِكَ فِي أُمَّتِهِ وَ الزَّمْتَهُ حَفْظَ شَرِيْعَتِهِ فَاسْتَقَلَّ بِأَعْبَاءِ الْوَصِيَّةِ نَاهِضًا بِهَا وَ مُضْطَلَعًا بِحَمَلِهَا لَمْ يَعْزُرْ فِي مُشْكِلٍ وَ لَا هَفَا فِي مُعْضِلٍ بَلْ كَشَفَ الْغُمَّةَ وَ سَدَّ الْفُرْجَةَ وَ أَدَّى الْمُفْتَرَضَ اللَّهُمَّ فَكَمَا أَفْرَزْتَ نَاطِرَ نَبِيِّكَ بِهِ فَرَقَهُ [فَارْفَعْ دَرَجَتَهُ وَ أَجْزِلْ لِمَدِينِكَ مَثُوبَتَهُ وَ صَلِّ عَلَيْهِ وَ بَلِّغْهُ مِنَّا تَحِيَّةً وَ سِلَامًا وَ آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ فِي مَوَالِيَتِهِ فَضْلًا وَ إِحْسَانًا وَ مَغْفِرَةً وَ رِضْوَانًا إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ] پس نماز زیارت بگزار و چون سلام دادی بگو: يَا ذَا الْقُدْرَةِ الْجَامِعَةِ وَ الرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ وَ الْمَنَنِ الْمُتَتَابِعَةِ وَ الْأَلَاءِ الْمُتَوَاتِرَةِ وَ الْأَيَادِي الْجَلِيلَةِ وَ الْمَوَاهِبِ الْجَزِيلَةِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِينَ وَ أَعْطِنِي سُؤْلِي وَ اجْمَعْ شَمْلِي وَ لَمْ شَعْنِي وَ زَكَّ عَمَلِي وَ لَا تُرِغْ قَلْبِي بَعْدَ إِذْ هَيْدَيْتَنِي وَ لَا تُزِلْ [تُزِلْ قَلْبِي] وَ لَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ أَيْدَا وَ لَا تُحَيِّبْ طَمَعِي وَ لَا تُبَيِّدْ عَوْرَتِي وَ لَا تَهْتِكْ سِرِّي وَ لَا تُوحِشْنِي وَ لَا تُؤْيِسْنِي وَ كُنْ بِي رَءُوفًا رَحِيمًا وَ اهْدِنِي وَ زَكِّنِي وَ طَهِّرْنِي وَ صَيِّفْنِي وَ اضْيَظْفِنِي وَ خَلِّصْنِي وَ اسْتَخْلِصْنِي وَ اضْيَعْنِي وَ اضْيَظْفِنِي وَ قَرِّبْنِي إِلَيْكَ وَ لَا تُبَاعِدْنِي مِنْكَ وَ الطُّفْ بِبِي وَ لَا تَجْفِنِي وَ أَكْرِمْنِي وَ لَا تَهْتِنِي وَ مَا أَسْأَلُكَ فَاجْمَعْهُ لِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ أَسْأَلُكَ بِحُزْمِيهِ وَ جِهَتِكَ الْكَرِيمِ وَ بِحُزْمِيهِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلِّ لِمَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ بِحُزْمِيهِ أَهْلِ بَيْتِ رَسُولِكَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ وَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ وَ عَلِيٍّ وَ مُحَمَّدٍ وَ جَعْفَرٍ وَ مُوسَى وَ عَلِيٍّ وَ مُحَمَّدٍ وَ عَلِيٍّ وَ الْحَسَنِ وَ الْخَلْفِ الْبَاقِي صَلِّ لِمَوَاتِكَ وَ بَرَكَاتِكَ عَلَيْهِمْ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَ تَعَجَّلَ فَرَجَ قَائِمِهِمْ بِأَمْرِكَ وَ تَنْصُرَهُ وَ تَنْصُرَهُ بِهِ لِمَدِينِكَ وَ تَجْعَلَنِي فِي جُمَّلِهِ النَّاجِينَ بِهِ وَ الْمُخْلِصِينَ فِي طَاعَتِهِ وَ أَسْأَلُكَ بِحَقِّهِمْ لَمَّا اسْتَجَبْتَ لِي دَعْوَتِي وَ قَضَيْتَ [إِلَى حَاجَتِي] وَ أَعْطَيْتَنِي سُؤْلِي وَ كَفَيْتَنِي مَا أَهَمَّنِي مِنْ أَمْرِ دُنْيَايَ وَ آخِرَتِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا نُورًا يَا بُرْهَانًا يَا مُنِيرًا يَا مُبِينًا يَا رَبَّ اكْفِنِي شَرَّ الشُّرُورِ وَ آفَاتِ الدُّهُورِ وَ أَسْأَلُكَ النَّجَاةَ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَ دَعَا كُنْ بِرَأْيِ هَرِجَةِ خَوَاهِي وَ بَسِيَارِ بَكْوِ: يَا عِدَّتِي عِنْدَ الْعَدَدِ [الْعَدَدِ] وَ يَا رَجَائِي وَ الْمُعْتَمَدَ يَا كَهْفِي وَ السَّنْدَ يَا وَاحِدًا يَا أَحَدًا وَ يَا قُلَّ هُوَ اللَّهُ أَحَدًا أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِحَقِّ مَنْ خَلَقْتَ مِنْ خَلْقِكَ وَ لَمْ تَجْعَلْ فِي خَلْقِكَ مِثْلَهُمْ أَحَدًا صَلِّ عَلَى جَمَاعَتِهِمْ وَ أَفْعَلْ بِي كَذَا وَ كَذَا وَ بِهِ جَاءَ أَيْنَ كَلِمَةُ حَاجَتِ بَخَوَاهِي هَمَانَا رَوَايَتِ شَدِيدَةِ أَنْ حَضَرْتَ كَمَا فَرَمُودَهُ مِنْ أَسْأَلُكَ جَلَّ خَوَاسْتَهُمْ كَمَا نَامِيدُ بَرَنْگَرْدَانِ كَسِي رَا كَمَا بَخَوَانِدِ أَيْنَ دَعَا رَا دَر رُوضِهِ مِنْ بَعْدِ مِنْ

زیارت حضرت امام حسن عسکری علیه السلام

شیخ به سند معتبر از آن حضرت روایت کرده که فرمود: قبر من در سر من رای امان است از برای اهل دو جانب از بلاها و عذاب خدا مجلسی اول اهل دو جانب را به شیعه و سنی معنی کرده و فرموده که برکت آن حضرت دوست و دشمن را احاطه فرموده است چنانکه قبر کاظمین سبب امان بغداد شد الخ و سید بن طاووس فرموده: چون خواستی زیارت کنی حضرت عسکری علیه السلام را به جا آور جمع آنچه را که در زیارت پدرش حضرت هادی علیه السلام به جا می آوردی پس بایست نزد ضریح آن حضرت و بگو: السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ الْهَادِي الْمُهْتَدِي وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَ ابْنَ أَوْلِيَائِهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا حُجْبَةَ اللَّهِ وَ ابْنَ حُجْبَتِهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ وَ ابْنَ أَصْفِيَائِهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا خَلِيفَةَ اللَّهِ وَ ابْنَ خُلَفَائِهِ وَ أَبَا خَلِيفَتِهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ابْنَ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ابْنَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ابْنَ الْأَنْبِيَاءِ الْهَادِيينَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ابْنَ الْأَوْصِيَاءِ الرَّاشِدِينَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا عَضِيْمَةَ الْمُتَّقِينَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا إِمَامَ الْفَائِزِينَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا رُكْنَ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا فَرْجَ الْمَلْهُوفِينَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا وَارِثَ الْأَنْبِيَاءِ الْمُتَّجِبِينَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا خَازِنَ عِلْمٍ وَ صِدْقِي رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا الدَّاعِي بِحُكْمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا النَّاطِقُ بِكِتَابِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا حُجْبَةَ الْحُجَّجِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا هَادِي الْأُمَّمِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا وَلِيَّ النِّعَمِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا عِيَّةَ الْعِلْمِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا سَفِيْنَةَ الْجِلْمِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا أَبَا

الْإِمَامِ الْمُتَنْظِرِ الظَّاهِرَةَ لِلْعَاقِلِ حُجَّتُهُ وَ الثَّابِتَةِ فِي الْيَقِينِ مَعْرِفَتُهُ الْمُحْتَجِبِ عَنِ أَعْيُنِ الظَّالِمِينَ وَ الْمُغَيَّبِ عَنِ دَوْلِهِ الْفَاسِقِينَ وَ الْمُعِيدِ رَبَّنَا بِهِ الْإِسْلَامُ جَدِيدًا بَعْدَ الْإِطْمَاسِ وَ الْقُرْآنُ بَعْدَ الْإِنْدِرَاسِ أَشْهَدُ يَا مَوْلَايَ أَنَّكَ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَ آتَيْتَ الزَّكَاةَ وَ أَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ دَعَوْتَ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَ الْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَ عَبَدْتَ اللَّهَ مُخْلِصًا حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ أَشْأَلُ اللَّهَ بِالشَّانِ الَّذِي لَكُمْ عِنْدَهُ أَنْ يَتَقَبَّلَ زِيَارَتِي لَكُمْ وَ يَشْكُرَ سِعْيِي إِلَيْكُمْ وَ يَسْتَجِيبَ دُعَائِي بِكُمْ وَ يَجْعَلَنِي مِنْ أَنْصَارِ الْحَقِّ وَ أَتْبَاعِهِ وَ أَشْيَاعِهِ وَ مَوَالِيهِ وَ مُحِبِّيهِ وَ السَّلَامَ عَلَيْكَ وَ رَحِمَهُ اللَّهُ وَ بَرَكَاتُهُ بِسِ بَبُوسِ ضَرِيحِشِ رَا وَ بَكْدَارِ طَرَفِ رَاسْتِ صَوْرْتِ خُودِ رَا بِرِ آنِ پَسِ طَرَفِ چِپِ رَا كِذَارِ وَ بَكُو: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ وَ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْهَادِي إِلَى دِينِكَ وَ الدَّاعِي إِلَى سَبِيلِكَ عِلْمَ الْهُدَى وَ مَنَارِ التَّقَى وَ مَعِينِ الْحَجَى وَ مَيَاوَى النَّهَى وَ غِيْثِ الْوَرَى وَ سَحَابِ الْحِكْمَةِ وَ بَحْرِ الْمَوْعِظَةِ وَ وَارِثِ الْأَيْمَةِ وَ الشَّهِيدِ عَلَى الْأَيْمَةِ الْمَعْصُومِ الْمُهْدَبِ وَ الْفَاضِلِ الْمُقَرَّبِ وَ الْمُطَهَّرِ مِنَ الرَّجْسِ الَّذِي وَرَّثْتَهُ عِلْمَ الْكِتَابِ وَ الْأَهْمْتَهُ فَضْلَ الْخِطَابِ وَ نَصِيْبَتَهُ عِلْمًا لِأَهْلِ قِبْلَتِكَ وَ قَرْنَتْ طَاعَتَهُ بِطَاعَتِكَ وَ فَرَضْتَ مَوَدَّتَهُ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ فَكَمَا أَنَابَ بِحُسْنِ الْإِخْلَاصِ فِي تَوْحِيدِكَ وَ أَرْدَى مَنْ خَاصَ فِي تَشْبِيهِكَ وَ حَامَى عَنْ أَهْلِ الْإِيمَانِ بِكَ فَضَّلَ يَا رَبِّ عَلَيْهِ صِيْلَةً يَلْحَقُ بِهَا مَحَلَّ الْخَاشِعِينَ وَ يَغْلُو فِي الْجَنَّةِ بِدَرَجَةِ جَدِّهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَ بَلَّغَهُ مِنَّا تَحِيَّةً وَ سِيْلَامًا وَ آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ فِي مَوَالِيَتِهِ فَضْلًا وَ إِحْسَانًا وَ مَغْفِرَةً وَ رِضْوَانًا إِنَّكَ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ وَ مَنْ جَسَّيْمِ پَسِ نَمَازِ زِيَارَتِ بِه جَا آوَرِ وَ چُونِ فَاوَرِغِ شَدَى بَكُو: يَا دَائِمُ يَا دَيْمُومُ [يَا دَيْوْمُ يَا حَى] يَا قِيَوْمُ يَا كَاشِفِ الْكُرْبِ وَ اللَّهُمَّ [وَا يَا فَاوَرِجِ الْعَمِّ وَ يَا بِيَاغِثِ الرُّسُلِ] [وَا يَا صَادِقِ الْوَعْدِ] [وَا يَا حَى لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِحَبِيْبِكَ [مُحَمَّدٍ] وَ وَصِيَّتِهِ عَلِيٍّ ابْنِ عَمِّهِ وَ صَهْرِهِ عَلِيٍّ ابْنِ ابْنَتِهِ الَّذِي [اللَّذَيْنِ] حَتَمْتَ بِهِمَا الشَّرَائِعَ وَ فَتَحْتَ [بِهِمَا] التَّأْوِيلَ وَ الطَّلَاحَ فَضَّلْ عَلَيْهِمَا صِيْلَةً يَشْهَدُ بِهَا الْأَوْلُونَ وَ الْأَخْرُونَ وَ يَنْجُو بِهَا الْأَوْلِيَاءُ وَ الصَّالِحُونَ وَ أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِفَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ وَ الْوَالِدَةِ الْأَنْثَى الْمُهْدِيَّةِ وَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ الْمُسْتَمْعَةِ فِي شَيْعَةِ أَوْلَادِهَا الطَّيِّبِينَ فَضَّلْ عَلَيْهَا صَلَاةً دَائِمَةً أَبَدَ الْأَبْدِينَ وَ دَهْرَ الدَّاهِرِينَ وَ أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِالْحَسَنِ الرُّضِيِّ الطَّاهِرِ الزَّكِيِّ وَ الْحَسَنِ الْمَظْلُومِ الْمَرْضِيِّ الْبَرِّ التَّقِيِّ سَيِّدِي شِيَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ الْإِمَامِينَ الْخَيْرِينَ الطَّيِّبِينَ التَّقِيَّينَ الطَّاهِرِينَ الشَّهِيدِينَ الْمَظْلُومِينَ الْمُقْتُولِينَ فَضَّلْ عَلَيْهِمَا مَا طَلَعَتْ شَمْسٌ وَ مَا غَرَبَتْ صِيْلَةً مَتَوَالِيَةً مُتَالِيَةً وَ أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ سَيِّدِ الْعَابِدِينَ الْمَحْجُوبِ مِنْ خَوْفِ الظَّالِمِينَ وَ بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْبَاقِرِ الطَّاهِرِ النُّورِ الزَّاهِرِ الْإِمَامِينَ السَّيِّدِينَ مِفْتَاحِي الْبَرَكَاتِ وَ مَصِيْبَاحِي الظُّلُمَاتِ فَضَّلْ عَلَيْهِمَا مَا سَرَى لَيْلٌ وَ مَا أَضَاءَ نَهَارٌ صِيْلَةً تَغْدُو وَ تَرُوحُ وَ أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ عَنِ اللَّهِ وَ النَّاطِقِ فِي عِلْمِ اللَّهِ وَ بِمُوسَى بْنِ جَعْفَرِ الْعَبِيدِ الصَّالِحِ فِي نَفْسِهِ وَ الْوَصِيِّ النَّاصِحِ الْإِمَامِينَ الْهَادِيَّينَ الْمُهْدِيَّينَ الْوَافِيَّينَ الْكَافِيَّينَ فَضَّلْ عَلَيْهِمَا مَا سَبَّحَ لَكَ مَلَكٌ وَ تَحَرَّكَ لَكَ فَلكٌ صَلَاةً تُنْمِي وَ تَزِيدُ وَ لَا تَقْنِي وَ لَا تَبِيدُ وَ أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِعَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرُّضَا وَ بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْمُرْتَضَى الْإِمَامِينَ الْمُطَهَّرِينَ الْمُتَجَبِّينَ فَضَّلْ عَلَيْهِمَا مَا أَضَاءَ صُبْحٌ وَ دَامَ صِيْلَةً تُرْقِيهِمَا إِلَى رِضْوَانِكَ فِي الْعَالَمِينَ مِنْ جَنَّاتِكَ وَ أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدِ الرَّاشِدِ وَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْهَادِي الْقَائِمِينَ بِأَمْرِ عِبَادِكَ الْمُخْتَبَرِينَ بِالْمِحَنِ الْهَائِلَةِ وَ الصَّابِرِينَ فِي الْإِحْنِ الْمَائِلَةِ فَضَّلْ عَلَيْهِمَا كِفَاءَ أَجْرِ الصَّابِرِينَ وَ إِزَاءَ ثَوَابِ الْفَائِزِينَ صَلَاةً تُمَهِّدُ لَهُمَا الرُّفْعَةَ وَ أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ يَا رَبِّ يَا مَامَنَا وَ مُحَقِّقِ زَمَانَنَا الْيَوْمَ الْمَوْعُودِ وَ الشَّاهِدِ الْمَشْهُودِ وَ النُّورِ الْأَزْهَرِ وَ الضِّيَاءِ الْأَنْوَارِ الْمَنْصُورِ بِالرُّغْبِ وَ الْمُظَفَّرِ بِالسَّعَادَةِ فَضَّلْ عَلَيْهِ عِدَدَ الثَّمَرِ وَ أَوْرَاقِ الشَّجَرِ وَ أَجْزَاءِ الْمَدَرِ وَ عِدَدَ الشَّعْرِ وَ الْوَبَرِ وَ عِدَدَ مَا أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ وَ أَحْصَاهُ كِتَابُكَ صَلَاةً يَغْبِطُ بِهَا الْأَوْلُونَ وَ الْآخِرُونَ اللَّهُمَّ وَ أَحْشِرْنَا فِي زُمْرَتِهِ وَ أَحْفَظْنَا عَلَى طَاعَتِهِ وَ أَحْرُسْنَا بِدَوْلَتِهِ وَ أَنْحِفْنَا بِوَالِيَتِهِ وَ أَنْصِرْنَا عَلَى أَعْدَائِنَا بِعِزَّتِهِ وَ اجْعَلْنَا يَا رَبِّ مِنَ التَّوَابِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ وَ إِنَّ إِبْلِيسَ الْمُتَمَرِّدَ اللَّعِينَ قَدِ اسْتَنْظَرَكَ لِإِعْوَاءِ خَلْقِكَ فَانظُرْتَهُ وَ اسْتَمَهَلَكَ لِإِضْلَالِ عِبِيدِكَ فَامْهَلْتَهُ بِسَبَاقِ عِلْمِكَ فِيهِ وَ قَدِ عَشَّشَ وَ كَثُرَتْ جُودُهُ وَ أزدَحَمَتْ جُيُوشُهُ وَ انْتَشَرَتْ دُعَاؤُهُ فِي أَقْطَارِ الْمَآرِضِ فَاضْلُومًا عِبَادَكَ وَ أَفْسِدُوا دِينَكَ وَ حَزَفُوا الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَ جَعَلُوا عِبَادَكَ شَيْعًا مُتَفَرِّقِينَ وَ أَحْزَابًا مُتَمَرِّدِينَ وَ قَدِ وَعَدْتَ نَقْضَ بَيْتَانِهِ وَ تَمْرِيقَ شَأْنِهِ فَأَهْلَكَ أَوْلَادَهُ وَ جُيُوشَهُ وَ طَهَّرَ بِلَادَكَ مِنْ اخْتِرَاعِيَاتِهِ وَ اخْتِلَافَاتِهِ وَ أَرَحَ عِبَادَكَ مِنْ مِيْدَاهِبِهِ وَ قِيَاسَاتِهِ وَ اجْعَلْ دَائِرَةَ السُّوءِ عَلَيْهِمْ وَ ابْسُطْ عِدْلَكَ وَ أَظْهِرْ دِينَكَ وَ قَوِّ أَوْلِيَاءَكَ وَ أَوْهِنْ أَعْدَاءَكَ وَ أَوْرَثْ دِيَارَ إِبْلِيسَ وَ دِيَارَ أَوْلِيَائِهِ أَوْلِيَاءَكَ وَ خَلِّدْهُمْ فِي الْجَحِيمِ وَ أذِقْهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَلِيمِ وَ اجْعَلْ لِعَانَتِكَ الْمُسْتَوْدَعَةَ فِي مَنَاحِسِ [مَنَاحِسِ] الْخِلْفَةِ وَ مَسَاوِيهِ الْفِطْرَةِ دَائِرَةً عَلَيْهِمْ

و مُوَكَّلَهُ بِهِمْ وَ جَارِيَهُ فِيهِمْ كُلَّ صَبَاحٍ وَ مَسَاءٍ وَ غُدُوٍّ وَ رَوَاحٍ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَ قِنَا بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ النَّارِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس دعا کن به آنچه خواهی از برای خود و برادرانت

آنگاه زیارت کن ملکه دنیا و آخرت والده امام قائم علیه السلام را

و قبر آن معظمه پشت ضریح مولای ما امام حسن عسکری علیه السلام است پس بگو: السَّلَامُ عَلَي رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ الصَّادِقِ الْأَمِينِ السَّلَامُ عَلَي مَوْلَانَا أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَي الْأَنْبِيَاءِ الطَّاهِرِينَ الْحُجَّجِ الْأَمِيَامِينَ السَّلَامُ عَلَي وَالِدَةِ الْإِمَامِ وَ الْمُوَدَّعَةِ أَشْرَارَ الْمَلِكِ الْعَلَامِ وَ الْحَامِلَةِ لِأَشْرَفِ الْأَنَامِ السَّلَامُ عَلَيكَ أَيَّتُهَا الصَّادِقَةُ الْمَرْضِيَّةُ السَّلَامُ عَلَيكَ يَا شَبِيهَةَ أُمِّ مُوسَى وَ ابْنَةَ حَوَارِي عِيسَى السَّلَامُ عَلَيكَ أَيَّتُهَا النَّقِيَّةُ النَّقِيَّةُ السَّلَامُ عَلَيكَ أَيَّتُهَا الرُّضِيَّةُ الْمَرْضِيَّةُ السَّلَامُ عَلَيكَ أَيَّتُهَا الْمَنْعُوتَةُ فِي الْإِنْجِيلِ الْمَخْطُوبَةُ مِنْ رُوحِ اللَّهِ الْأَمِينِ وَ مَنْ رَغِبَ فِي وَصِيَّتِهَا مُحَمَّدٌ سَيِّدُ الْمُرْسَلِينَ وَ الْمُسْتَوْدَعَةُ أَشْرَارَ رَبِّ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيكَ وَ عَلَي آبَائِكَ الْحَوَارِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيكَ وَ عَلَي بَغْلِكَ وَ وَالدِكَ السَّلَامُ عَلَيكَ وَ عَلَي رُوحِكَ وَ بَدَنِكَ الطَّاهِرِ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَحْسَنُ نَبِيِّ الْكَفَالَةِ وَ أَدْبَتِ الْأَمَانَةِ وَ اجْتَهَدْتَ فِي مَرْضَاهِ اللَّهِ وَ صَبَرْتَ فِي ذَاتِ اللَّهِ وَ حَفِظْتَ سِرَّ اللَّهِ وَ حَمَلْتَ وَلِيَّ اللَّهِ وَ يَا لَعْنَتِ فِي حِفْظِ حُجَّةِ اللَّهِ وَ رَغْبَتِ فِي وَصِيْلَةِ أَنْبَاءِ رَسُولِ اللَّهِ عَارِفَهُ بِحَقِّهِمْ مُؤْمِنَهُ بِصِدْقِهِمْ مُعْتَرِفَهُ بِمَنْزِلَتِهِمْ مُسْتَبَصِّرَهُ بِأَمْرِهِمْ مُشْفِقَهُ عَلَيْهِمْ مُؤَثِّرَهُ هَوَاهُمْ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ مَضَيْتِ عَلَي بَصِيرَةِ مَنْ أَمَرَكَ مُقْتَدِيَهُ بِالصَّالِحِينَ رَاضِيَهُ مَرْضِيَهُ تَقِيَهُ تَقِيَهُ زَكِيَهُ فَرِيضَةَ اللَّهِ عَنكَ وَ أَرْضَاكَ وَ جَعَلَ الْجَنَّةَ مَنْزِلَكَ وَ مَأْوَاكَ فَلَقَدْ أَوْلَاكَ مِنَ الْخَيْرَاتِ مَا أَوْلَاكَ وَ أَعْطَاكَ مِنَ الشَّرَفِ مَا بِهِ أَغْنَاكَ فَهَنَّاكَ اللَّهُ بِمَا مَنَحَكَ مِنَ الْكَرَامَةِ وَ أَمْرًا كِيسًا بِمَا كُنِيَ سِرَّ خُودِ رَا وَ مِي كُوبِي: اللَّهُمَّ يَاكَ اعْتَمَدْتُ وَ لِرِضَاكَ طَلَبْتُ وَ بِأَوْلِيَائِكَ إِلَيْكَ تَوَسَّلْتُ وَ عَلَي غُفْرَانِكَ وَ حِلْمِكَ أَتَكَلَّمْتُ وَ بِكَ اعْتَصِمْتُ وَ بِقَبْرِ أُمِّ وَ لِيِّكَ لَجُدْتُ فَصَلِّ عَلَي مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْفَعْنِي بَزِيَارَتِهَا وَ بَثْنِي عَلَي مَحَبَّتِهَا وَ لَا تَحْرِمْنِي شَفَاعَتِهَا وَ شَفَاعَةَ وَلَدِهَا وَ ارْزُقْنِي مُرَافَقَتِهَا وَ أَحْشُرْنِي مَعَهَا وَ مَعَ وَلَدِهَا كَمَا وَفَّقْتَنِي لِزِيَارَتِهَا وَ لِدَهَا وَ زِيَارَتِهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِالْأَنْبِيَاءِ الطَّاهِرِينَ وَ أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِالْحُجَّجِ الْأَمِيَامِينَ مِنْ آلِ طَهٍ وَ يَسَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَي مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ وَ أَنْ تَجْعَلَنِي مِنَ الْمُطْمَئِنِّينَ الْفَائِزِينَ الْفَرِحِينَ الْمُسْتَبَشِّرِينَ الَّذِينَ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَ لَا هُمْ يَحْزَنُونَ وَ اجْعَلْنِي مِمَّنْ قَبِلَتْ سِعْيُهُ وَ يَسَّرَتْ أَمْرَهُ وَ كَشَفَتْ ضُرَّهُ وَ آمَنَتْ خَوْفَهُ اللَّهُمَّ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ صَلِّ عَلَي مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِي إِيَّاهَا وَ ارْزُقْنِي الْعُودَ إِلَيْهَا أَيَّدَا مَا أَبْقَيْتَنِي وَ إِذَا تَوَفَّيْتَنِي فَاحْشُرْنِي فِي زَمْرَتِهَا وَ أَدْخِلْنِي فِي شَفَاعَتِهَا وَ لِدَهَا وَ شَفَاعَتِهَا وَ اعْفِرْ لِي وَ لِي وَالِدِي وَ لِلْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ وَ آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَ قِنَا بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ النَّارِ وَ السَّلَامُ عَلَيكُمْ يَا سَادَاتِي وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ مَوْلَفٌ كُوبِي رَوَايَتِ شَدَّةِ از حضرت صادق عليه السلام كه: زيد شحام عرض كرد به خدمتش كه چه ثواب است از براي كسي كه زيارت كند يكي از شما امامان را فرمود مثل آن است كه زيارت كرده حضرت رسول خدا صلى الله عليه و آله را و ما در سابق نقل كرديم روايتي كه از حضرت صادق عليه السلام نقل شده كه: هر كه زيارت كند امام مفترض الطاعة را و نماز گزارد نزد او چهار ركعت نوشته شود براي او حجه و عمره و در هديه الزايرين نقل كرديم

زيارت حكيمه دختر امام محمد تقى عليه السلام

فضائل جناب حكيمه دختر امام محمد تقى عليه السلام را كه قبر شريفش پايين پا چسبيده به ضريح عسكرين عليهما السلام است و گفتيم كه در كتب مزار زيارت مخصوصى براي آن معظمه ذكر نشده با آن مرتبه رفيعه كه از براي او است پس سزاوار است او را زيارت كنند به الفاظي كه در زيارت اولاد ائمه عليهم السلام نقل شده يا زيارت كنند او را به اين الفاظ كه در زيارت عمه مكرمه اش حضرت فاطمه بنت موسى عليهما السلام وارد شده و آن چنان است كه مي ايستى رو به قبله و مي گويى: السَّلَامُ عَلَي آدَمَ

صِفْوَةُ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى نُوحٍ نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى عِيسَى رُوحِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَ خَلْقِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ وَصِيَّ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكُمَا يَا سَبْطِي الرَّحْمَةَ وَسَيِّدِي شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ سَيِّدِ الْعَابِدِينَ وَقُرَّةَ عَيْنِ النَّاطِرِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ بَاقِرَ الْعِلْمِ بَعِيدَ النَّبِيِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ الصَّادِقَ الْبَارَ الْأَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُوسَى بْنَ جَعْفَرِ الطَّاهِرِ الطُّهْرِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ مُوسَى الرِّضَا المُرْتَضَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ التَّقِيَّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ النَّصِيحَ الْأَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَى الْوَصِيِّ مِنْ بَعْدِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى نُورِكَ وَسِرَاجِكَ وَوَلِيِّ وَوَيْكَ وَوَصِيِّ وَوَصِيكَ وَحُجَّتِكَ عَلَى خَلْقِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ فَاطِمَةَ وَخَدِيجَةَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ وَلِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أُخْتَ وَلِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَمَّةَ وَلِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ التَّقِيِّ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ عَرَفَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ فِي الْجَنَّةِ وَحَشَرْنَا فِي زُمْرَتِكُمْ وَأُورَدْنَا حَوْضَ نَبِيِّكُمْ وَسِقَانَا بِكَأْسِ حَيْدِكُمْ مِنْ يَدِ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ أَشْيَأُ اللَّهُ أَنْ يُرِينَا فِيكُمْ السُّرُورَ وَالْفَرَجَ وَأَنْ يَجْمَعَنَا وَإِيَّاكُمْ فِي زُمْرَةِ جَدِّكُمْ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَنْ لَا يَسْلُبْنَا مَعْرِفَتَكُمْ إِنَّهُ وَلِيُّ قَدِيرٍ أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ بِحُبِّكُمْ وَالْبِرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَالتَّشَلُّمِ إِلَى اللَّهِ رَاضِيًا بِهِ غَيْرَ مُنْكَرٍ وَلَا مُسْتَكْبِرٍ وَعَلَى يَقِينٍ مَا آتَى بِهِ مُحَمَّدٌ وَبِهِ رَاضٍ نَطْلُبُ بِذَلِكَ وَجْهَكَ يَا سَيِّدِي اللَّهُمَّ وَرِضَاكَ وَالِدَارَ الْآخِرَةَ يَا حَكِيمِيهِ أَشْفَعِي لِي فِي الْجَنَّةِ فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ شَأْنَا مِنَ الشَّأْنِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَحْتِمَ لِي بِالسَّعَادَةِ فَلَا تَسْلُبْ مِنِّي مَا أَنَا فِيهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ اسْتَجِبْ لَنَا وَتَقَبَّلْهُ بِكَرَمِكَ وَعِزَّتِكَ وَبِرَحْمَتِكَ وَعَافِيَتِكَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ وَسَلَّمْ تَسْلِيمًا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

جلالت سيد حسين فرزند امام هادی علیه السلام

مؤلف گوید معروف است که در نزد قبر عسکریین علیهما السلام قبور جمله‌ای از سادات عظام است که از جمله آنها است حسین پسر امام علی نقی علیه السلام و من بر حال حسین مطلع نشدم لکن آنچه به نظرم می‌رسد آن است که سیدی جلیل القدر و عظیم الشان بوده زیرا که من از بعضی روایات استفاده کردم که از مولای ما حضرت امام حسن عسکری علیه السلام و برادرش حسین بن علی تعبیر به سبطین می‌کردند و تشبیه می‌کردند این دو برادر را به دو جدشان دو سبط پیغمبر رحمت امام حسن و امام حسین علیهما السلام و در روایت ابو الطیب است که صدای حضرت حجت صلوات الله علیه شبیه بود به صدای حسین و در شجره الاولیاء تالیف سید فقیه محدث حکیم السید احمد اردکانی یزدی در ذکر اولاد حضرت امام علی نقی علیه السلام است که حسین فرزند آن حضرت از زهاد و عباد بود و به امامت برادر خود اعتراف داشت و شاید متبع ماهر بیابد غیر از آنچه ذکر شد چیزی که دلالت کند بر جلالش

[مزار امامزاده سید محمد فرزند حضرت امام علی نقی علیه السلام در نزدیکی بلد یک منزلی سامره]

و نیز بدان که امامزاده سید محمد فرزند حضرت امام علی نقی علیه السلام را در نزدیکی بلد یک منزلی سامره مزاری است مشهور و به جلالت شأن و بروز کرامات معروف عامه مردم به زیارتش مشرف می‌شوند و نذرها و هدایای بسیار به آنجا می‌برند و حاجات می‌طلبند و اعراب آن حدود تمامی از او خوف دارند و حساب می‌برند کرامات بسیار از آن بزرگوار نقل شده که مقام ذکرش نیست و بس است در جلالت آن جناب که قابلیت و صلاحیت امامت را داشت و فرزند بزرگ هادی علیه السلام بود و در فوت او

حضرت امام حسن عسکری علیه السلام گریبان خود را چاک فرمود و شیخ ما ثقه الاسلام نوری نور الله مرقده اعتقاد عظیمی به زیارت آن بزرگوار داشته و در تعمیر بقعه و ضریح مبارکش سعی فرموده و صورت کتیبه که بر ضریح شریفش نوشته است این است: هذا مرقد السيد الجلیل ابي جعفر محمد بن الإمام ابي الحسن علی الهادی علیه السلام عظیم الشأن جلیل القدر كانت الشیعه تزعم أنه الإمام بعد ابيه علیه السلام فلما توفي نص أبوه علی أخیه ابي محمد الزکی علیه السلام و قال له أحدث لله شکرًا فقد أحدث فیک امرًا خلفه أبوه فی المدينه طفلاً و قدم علیه فی سامراء مشتدا و نهض إلى الرجوع إلى الحجاز و لما بلغ بلد علی تسعه فراسخ مرض و توفي و مشهده هناك و لما توفي شق أبو محمد علیه السلام علیه ثوبه و قال فی جواب من عابه علیه قد شق موسى علی أخیه هارون و كانت وفاته فی حدود اثنین و خمسين بعد المائتین و بالجمله چون خواستی وداع کنی عسکرین علیهما السلام را بایست نزد قبر مطهر و بگو: السَّلَامُ عَلَیْکُمَا يَا وَلِيِّيَ اللَّهُ أَشْتَدُّ دُعَاكُمْ اللَّهُ وَ أَفْرَأُ عَلَیْکُمَا السَّلَامَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَ بِالرَّسُولِ وَ بِمَا جِئْتُمَا بِهِ وَ دَلَّتُمَا عَلَیهِ اللَّهُمَّ اكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِي إِيَّاهُمَا وَ ارْزُقْنِي الْعُودَ إِلَيْهِمَا وَ احْشُرْنِي مَعَهُمَا وَ مَعَ آبَائِهِمَا الطَّاهِرِينَ وَ الْمُقَائِمِ الْحُجَّهَ مِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

مقام دوم در آداب سرداب مطهر و کیفیت زیارت حجه

زیارت حضرت حجه بن الحسن صاحب الزمان صلوات الله علیه و علی آباءه

الله علی العباد و بقیه الله فی البلاد الإمام المهدي حضرت حجه بن الحسن صاحب الزمان صلوات الله علیه و علی آباءه و قبل از شروع تنبیه کنیم بر امری که در کتاب هدیه از کتاب تحیه نقل کردیم و آن امر این است که این سرداب مطهر داخل در خانه آن بزرگواران بوده و راه دخول در آن سرداب در قدیم قبل از بناء جدید و ساختن صحن و قبه و حرم از پشت سر نزدیک به قبر نرجس خاتون بود و شاید حال در رواق باشد آنجا پایین می رفتند و دالان دراز تاریکی داشت چون از آنجا می گذشتند به در سرداب غیبت می رسیدند که حال آینه کاری شده و پنجره از طرف قبله به صحن عسکرین علیهما السلام باز می شود و آن در از وسط این سرداب باز می شد که حال کاشی دیوار به جای آن را به شکل محرابی ساخته اند و همه اعمال این سه امام علیهم السلام از یک حرم می شد و لهذا شهید اول در مزار بعد از زیارت عسکرین علیهما السلام زیارت سرداب را ذکر کرده پس از آن زیارت نرجس خاتون را و در یکصد سال و چیزی قبل مؤید مسدد احمد خان دنبلی مبلغی خطیر اقدام کرد و صحن آن دو امام علیهما السلام را به نحوی که الآن موجود است جدا نمود و برای آن روضه و رواق و قبه عالیه برپا نمود و برای سرداب مطهر صحنی علی حده و ایوانی و راهی و پله ای جدا و دهلیزی و سردابی مستقل برای زنان ساخت چنانچه حال دیده می شود و آن راه اول و پله ها و در سرداب بالمره مسدود شد و نشانی از آنها نیست مگر آن مقداری که فعلا در خانه ای معروف به خانه اخباری ها مشاهده می شود و محلی برای به جا آوردن بعضی از آداب وارده نماند و لکن محل جمله ای از زیارات که اصل سرداب شریف است تغییری نکرده و اما استیذان و خواندن اذن دخول پس بحسب استقرا در همه زیارات و تصریح علما بر هر دری که از آنجا مرسوم شده دخول در آن حرم از هر امامی که باشد بایست رعایت کرد و در آن حرم محترم بی اذن داخل نباید شد الحال شروع کنیم در کیفیت زیارت بدان که اذن دخول خاص سرداب مطهر همان زیارتی است که بعد از این بیاید و اول آن السَّلَامُ عَلَیْکَ يَا خَلِيفَةَ اللَّهِ است و در آخر آن استیذان می شود و بایست آن را در در سرداب پیش از پایین رفتن از پله ها خواند و اذن دخولی دیگر سید بن طاووس نقل کرده قریب به همان اذن دخول اول که در فصل دوم از باب زیارات نقل کردیم و اذن دخولی دیگر علامه مجلسی از نسخه قدیمه نقل کرده که اول آن اللَّهُمَّ إِنَّ هَذِهِ بُقْعَةٌ طَهَّرْتَهَا وَ عَقَوْتُ شَرَفْتَهَا است که ما نیز آن را بعد از آن اذن دخول عمومی نقل کردیم پس به آنجا رجوع نما و به آن کلمات استیذان کن پس از آن برو و داخل سرداب مطهر شو و زیارت کن آن حضرت را به آنچه خود

دستور العمل داده‌اند چنانچه شیخ جلیل احمد بن ابی طالب طبرسی رحمه الله علیه در کتاب شریف احتجاج روایت کرده که: از ناحیه مقدسه بیرون آمد به سوی محمد حمیری بعد از جواب از مسایلی که از آن حضرت سؤال کرده بود بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ لَا- لِأَمْرِهِ تَعْقِلُونَ وَلَا- مِنْ أَوْلِيَانِهِ تَقْبَلُونَ حِكْمَةً بِالْعَةِ فَمَا تُغْنِي النَّذْرُ [عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ السَّلَامَ عَلَيْنَا وَ عَلَى عِبَادِ اللّٰهِ الصَّالِحِينَ هَرَّگَاهُ خَوَاسْتِيد تَوْجِه كَنِيد بِه وَسِيلَه مَا بِه سَوَى خِدَاوَنَد تَبَارَك وَ تَعَالَى وَ بِه سَوَى مَا پَس بگوئید چنانکه خدای تعالی فرموده سَلَامٌ عَلَى آلِ یسِ السَّلَامُ عَلَیْكَ یَا دَاعِیَ اللّٰهِ وَ رَبَّانِیَ آيَاتِهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ یَا بَابَ اللّٰهِ وَ دِيَانَ دِينِهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ یَا خَلِيفَةَ اللّٰهِ وَ نَاصِرَ حَقِّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ یَا حُجَّةَ اللّٰهِ وَ دَلِیلَ إِرَادَتِهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ یَا تَالِیَ كِتَابِ اللّٰهِ وَ تَرْجُمَانَهُ السَّلَامُ عَلَیْكَ فِی آنَاءِ لَیْلِكَ وَ أَطْرَافِ نَهَارِكَ السَّلَامُ عَلَیْكَ یَا بَقِیَّةَ اللّٰهِ فِی أَرْضِهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ یَا مِثَاقَ اللّٰهِ الَّذِی أَخَذَهُ وَ وَكَّدَهُ السَّلَامُ عَلَیْكَ یَا وَعْدَ اللّٰهِ الَّذِی ضَمِنَهُ السَّلَامُ عَلَیْكَ أَیُّهَا الْعَلَمُ الْمَنْصُوبُ وَ الْعِلْمُ الْمَضْمُونُ وَ الْعَوْتُ وَ الرَّحْمَةُ الْوَاسِعَةُ وَ عِدَا غَیْرِ مَكْدُوبِ السَّلَامُ عَلَیْكَ حِینَ تَقُومُ السَّلَامُ عَلَیْكَ حِینَ تَقْعُدُ السَّلَامُ عَلَیْكَ حِینَ تَقْرَأُ وَ تَبِیِّنُ السَّلَامُ عَلَیْكَ حِینَ تُصَلِّی وَ تَنْتُ السَّلَامُ عَلَیْكَ حِینَ تَرْكَعُ وَ تَسْجُدُ السَّلَامُ عَلَیْكَ حِینَ تَهَلَّلُ وَ تَكْبُرُ السَّلَامُ عَلَیْكَ حِینَ تَحْمَدُ وَ تَسْتَغْفِرُ السَّلَامُ عَلَیْكَ حِینَ تُصَبِّحُ وَ تُمَسِّی السَّلَامُ عَلَیْكَ فِی اللَّیْلِ إِذَا یَعْسَى وَ النَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى السَّلَامُ عَلَیْكَ أَیُّهَا الْإِمَامُ الْمَأْمُونُ السَّلَامُ عَلَیْكَ أَیُّهَا الْمُقَدَّمُ الْمَأْمُولُ السَّلَامُ عَلَیْكَ بِجَوَامِعِ السَّلَامِ أَشْهَدُكَ یَا مَوْلَایَ أَنِّی أَشْهَدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِیكَ لَهُ وَ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ لَا حَبِيبَ إِلَّا هُوَ وَ أَهْلُهُ وَ أَشْهَدُكَ یَا مَوْلَایَ أَنَّ عَلِیًّا أَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ حُجَّتُهُ وَ الْحَسَنَ حُجَّتُهُ وَ الْحَسِینَ حُجَّتُهُ وَ عَلِیَّ بْنَ الْحُسَینِ حُجَّتُهُ وَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیِّ حُجَّتُهُ وَ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ حُجَّتُهُ وَ مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ حُجَّتُهُ وَ عَلِیَّ بْنَ مُوسَى حُجَّتُهُ وَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیِّ حُجَّتُهُ وَ عَلِیَّ بْنَ مُحَمَّدٍ حُجَّتُهُ وَ الْحَسَنَ بْنَ عَلِیِّ حُجَّتُهُ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ حُجَّةُ اللّٰهِ أَنْتُمْ الْأَوَّلُ وَ الْآخِرُ وَ أَنَّ رَجَعْتَكُمْ حَقًّا لَا- رِيبَ فِیْهَا یَوْمَ لَا- یَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِی إِيْمَانِهَا خَیْرًا وَ أَنَّ الْمَوْتَ حَقٌّ وَ أَنَّ نَاكِرًا وَ نَكِیرًا حَقٌّ وَ أَشْهَدُ أَنَّ النَّسْرَ حَقٌّ وَ الْبَعْثَ حَقٌّ وَ أَنَّ الصِّرَاطَ حَقٌّ وَ الْمَرْصَادَ حَقٌّ وَ الْمِيزَانَ حَقٌّ وَ الْحَشْرَ حَقٌّ وَ الْحِسَابَ حَقٌّ وَ الْجَنَّةَ وَ النَّارَ حَقٌّ وَ الْوَعْدَ وَ الْوَعِیدَ بِهِمَا حَقٌّ یَا مَوْلَایَ شَقِیْ مَنْ خَالَفَكَمْ وَ سَیَّعَدَ مَنْ أَطَاعَكُمْ فَاشْهَدْ عَلَیَّ مَا أَشْهَدْتُكَ عَلَیْهِ وَ أَنَا وَلِیُّ لَكَ بَرِیءٌ مِنْ عَدُوِّكَ فَالْحَقُّ مَا رَضَ یَتَمُوهُ وَ الْبَاطِلُ مَا أَشْخَطْتُمُوهُ وَ الْمَعْرُوفُ مَا أَمَرْتُمْ بِهِ وَ الْمُنْكَرُ مَا نَهَيْتُمْ عَنْهُ فَنَفْسِی مُؤْمِنَةٌ بِاللّٰهِ وَحْدَهُ لَا شَرِیكَ لَهُ وَ بِرَسُولِهِ وَ بِأَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ وَ بِكُمْ یَا مَوْلَایَ أَوْلَیَّكُمْ وَ آخِرُكُمْ وَ نُصْرَتِی مُعَدَّةٌ لَكُمْ وَ مَوَدَّتِی خَالِصَةٌ لَكُمْ آمِینَ آمِینَ وَ بَعْدَ از آن این دعا خوانده شود اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَیَّ مُحَمَّدٍ نَبِیِّ رَحْمَتِكَ وَ كَلِمَةِ نُورِكَ وَ أَنْ تَمَلَأَ قَلْبِی نُورَ یَقِینِ وَ صَدْرِی نُورَ الْإِیْمَانِ وَ فِكْرِی نُورَ التَّیْبَاتِ وَ عَزْمِی نُورَ الْعِلْمِ وَ قُوَّتِی نُورَ الْعَمَلِ وَ لِسَانِی نُورَ الصِّدْقِ وَ دِینِی نُورَ الْبَصَائِرِ مِنْ عِنْدِكَ وَ بَصِیرِی نُورَ الضِّیَاءِ وَ سَمْعِی نُورَ الْحِكْمَةِ وَ مَوَدَّتِی نُورَ الْمَوْلَاهِ لِ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ حَتَّى أَلْفَاكَ وَ قَدْ وَفِیتُ بِعَهْدِكَ وَ مِثَاقِكَ فَتَعَشَّیْنِی رَحْمَتِكَ [رَحْمَتِكَ یَا وَلِیُّ یَا حَمِیدُ اللَّهُمَّ صِدِّقْ عَلَیَّ [مُحَمَّدٍ] حُجَّتِكَ فِی أَرْضِكَ وَ خَلِيفَتِكَ فِی بِلَادِكَ وَ الدَّاعِیَ إِلَی سَبِیلِكَ وَ الْقَائِمَ بِقِسْطِكَ وَ النَّائِبَ بِأَمْرِكَ وَ لِیِّ الْمُؤْمِنِینَ وَ بَوَارِ الْكَافِرِینَ وَ مُجَلِّی الظُّلْمَةِ وَ مُبْرِئِ الْحَقِّ وَ النَّاطِقِ بِالْحِكْمَةِ وَ الصِّدْقِ وَ كَلِمَتِكَ النَّامَةِ فِی أَرْضِكَ الْمُزْتَقِبِ الْخَائِفِ وَ الْوَلِیِّ النَّاصِحِ سَیْفِینَهُ النَّجِیَّهِ وَ عِلْمِ الْهُدَى وَ نُورِ أَبْصَارِ الْوَرَى وَ خَیْرِ مَنْ تَقَمَّصَ وَ ارْتَدَى وَ مُجَلِّی الْعَمَى [الْعَمَاءِ] الَّذِی یَمْلَأُ الْأَرْضَ عَدْلًا وَ قِسْطًا كَمَا مِلْتُمْ ظُلْمًا وَ جَوْرًا إِنَّكَ عَلَی كُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَیَّ وَ لِیْكَ وَ ابْنِ أَوْلِیَائِكَ الَّذِینَ فَرَضْتَ طَاعَتَهُمْ وَ أَوْجَبْتَ حَقَّهُمْ وَ أَذْهَبْتَ عَنْهُمْ الرَّجْسَ وَ طَهَّرْتَهُمْ تَطْهِیرًا اللَّهُمَّ انصُرْهُ وَ انصُرْ بِهِ لَدِینِكَ وَ انصُرْ بِهِ أَوْلِیَاءَكَ وَ أَوْلِیَاءَهُ وَ شِیعَتَهُ وَ انصُرْهُ وَ اجْعَلْنَا مِنْهُمْ اللَّهُمَّ أَعِذْهُ مِنْ شَرِّ كُلِّ بَاغٍ وَ طَاغٍ وَ مِنْ شَرِّ جَمِیعِ خَلْقِكَ وَ احْفَظْهُ مِنْ بَیْنِ یَدَیْهِ وَ مِنْ خَلْفِهِ وَ عَنْ یَمِینِهِ وَ عَنْ شِمَالِهِ وَ احْرُسْهُ وَ امْنَعْهُ مِنْ أَنْ یُوصَلَ إِلَیْهِ بِسُوءٍ وَ احْفَظْ فِیهِ رَسُولَكَ وَ آلَ رَسُولِكَ وَ أَظْهِرْ بِهِ الْعَدْلَ وَ أَيْدُهُ بِالنُّصْرِ وَ انصُرْ نَاصِرِیهِ وَ اخْذُلْ خَاذِلِیهِ وَ اقْصِمْ قَاصِدِیهِ وَ اقْصِمْ بِهِ جَبَابِرَةَ الْكُفْرِ وَ اقْتُلْ بِهِ الْكُفَّارَ وَ الْمُنَافِقِینَ وَ جَمِیعَ الْمُلْحِدِینَ حِثُّ كَانُوا مِنْ مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَ مَغَارِبِهَا بَرِّهَا وَ بَحْرِهَا وَ امْلَأْ بِهِ الْأَرْضَ عَدْلًا وَ أَظْهِرْ بِهِ دِینَ نَبِیِّكَ صَلِّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ اجْعَلْنِی اللَّهُمَّ مِنْ أَنْصَارِهِ وَ أَعْوَانِهِ وَ اتَّبَاعِهِ وَ شِیعَتِهِ وَ أَرِنِی فِی آلِ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ مَا یَأْمُلُونَ وَ فِی عِدُوِّهِمْ مَا یَحْذَرُونَ إِلَهَ الْحَقِّ آمِینَ یَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

زیارت دیگر

منقول از کتب معتبره علما بایست بر در حرم آن حضرت و بگو: السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا خَلِيفَةَ اللَّهِ وَ خَلِيفَةَ آبَائِهِ الْمُهَدِّیْنَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا وَصِيَّ الْأَوْصِيَاءِ الْمَاضِيَةِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا حَافِظَ أَسْرَارِ رَبِّ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا بَقِيَّةَ اللَّهِ مِنَ الصَّفْوَةِ الْمُتَّجِبِينَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ابْنَ الْأَنْوَارِ الزَّاهِرَةِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ابْنَ الْأَعْلَامِ الْبَاهِرَةِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ابْنَ الْعِزَّةِ الطَّاهِرَةِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مَعِيدِنَ الْعُلُومِ النَّبَوِيَّةِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا يَا بَ اللَّهِ الَّذِي لَا يُؤْتِي إِلَّا مِنْهُ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا سَبِيلَ اللَّهِ الَّذِي مَنْ سَلَكَ غَيْرَهُ هَلَكَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا نَاطِرَ شَجَرَةِ طُوبَى وَ سِدْرَةِ الْمُنتَهَى السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا نُورَ اللَّهِ الَّذِي لَا يُطْفِئُ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ الَّتِي لَا تُخْفَى السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى مَنْ فِي الْأَرْضِ وَ السَّمَاءِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا سَلَامَ مَنْ عَرَفَكَ بِمَا عَرَفَكَ بِهِ اللَّهُ وَ نَعَتَكَ بِبَعْضِ نِعَوَتِكَ الَّتِي أَنْتَ أَهْلُهَا وَ فَوْقَهَا أَشْهَدُ أَنَّكَ الْحُجَّةُ عَلَى مَنْ مَضَى وَ مَنْ بَقِيَ وَ أَنَّ حَرْبَكَ هُمُ الْغَالِبُونَ وَ أَوْلِيَاءُكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ وَ أَنَّكَ خَازِنُ كُلِّ عِلْمٍ وَ فَاتِحُ كُلِّ رَتْقٍ وَ مُحَقِّقُ كُلِّ حَقٍّ وَ مُبْطِلُ كُلِّ بَاطِلٍ رَضِيَّتِكَ يَا مَوْلَايَ إِمَامَا وَ هَادِيَا وَ وَلِيَا وَ مُرْشِدَا لَا أَتَّبِعِي بِكَ بَدَلًا وَ لَا أَتَّخِذُ مِنْ دُونِكَ وَ لِيَا أَشْهَدُ أَنَّكَ الْحَقُّ الثَّابِتُ الَّذِي لَا عَيْبَ فِيهِ وَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ فِيكَ حَقٌّ لَا أَرْتَابَ لِطُولِ الْغَيْبَةِ وَ بَعْدَ الْأَمَدِ وَ لَا أَتَّحِيزُ مَعَ مَنْ جَهَلَكَ وَ جَهَلَ بِكَ مُنْتَظِرٌ مُتَوَقِّعٌ لِأَيَّامِكَ وَ أَنْتَ الشَّافِعُ الَّذِي لَا يُنَازَعُ [تُنَازِعُ] وَ الْوَلِيُّ الَّذِي لَا يُدَافِعُ [تُدَافِعُ] دَخَرَكَ اللَّهُ لِصِرَّةِ الدِّينِ وَ إِغْرَازَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْإِنْتِقَامَ مِنَ الْجَاحِدِينَ الْيَمَارِقِينَ أَشْهَدُ أَنَّ بَوْلَايَتِكَ تُقْبَلُ الْأَعْمَالُ وَ تَرْكِي الْأَفْعَالُ وَ تَضَاعَفُ الْحَسَنَاتُ وَ تُمْحَى السَّيِّئَاتُ فَمَنْ حَيَّاهُ بَوْلَايَتِكَ وَ اعْتَرَفَ بِإِمَامَتِكَ قَبْلَتْ أَعْمَالُهُ وَ صِدَّقَتْ أَقْوَالُهُ وَ تَضَاعَفَتْ حَسَنَاتُهُ وَ مَحِيَتْ سَيِّئَاتُهُ وَ مَنْ عَدَلَ عَنْ وَايَتِكَ وَ جَهَلَ مَعْرِفَتِكَ وَ اسْتَبَدَلَ بِكَ غَيْرَكَ كَبَهُ اللَّهُ عَلَى مَنْجَرِهِ فِي النَّارِ وَ لَمْ يَقْبَلِ اللَّهُ لَهُ عَمَلًا وَ لَمْ يَقْمِ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَ زَنَا أَشْهَدُ اللَّهُ وَ أَشْهَدُ مَا لَيْسَ لَكَ يَا مَوْلَايَ بِهَذَا ظَاهِرُهُ كِبَاطِنُهُ وَ سِرُّهُ كَعَلَانِيَّتِهِ وَ أَنْتَ الشَّاهِدُ عَلَى ذَلِكَ وَ هُوَ عَهْدِي إِلَيْكَ وَ مِيثَاقِي لَدَيْكَ إِذْ أَنْتَ نِظَامُ الدِّينِ وَ يَعْسُوبُ الْمُتَّقِينَ وَ عِزُّ الْمُؤَحِّدِينَ وَ بِمَذَلِكِ أَمَرَنِي رَبُّ الْعَالَمِينَ فَلَوْ تَطَاوَلَتِ الدُّهُورُ وَ تَمَادَتِ الْأَعْمَارُ [الْأَعْصَارُ] لَمْ أَزِدْ فِيكَ إِلَّا يَقِينًا وَ لَكَ إِلَّا حُبًّا وَ عَلَيَّكَ إِلَّا مُتَّكِلًا وَ مُعْتَمِدًا [تَوَكَّلًا وَ اعْتِمَادًا] وَ لِيُظْهِرَكَ إِلَّا مُتَوَقِّعًا وَ مُنْتَظِرًا [تَوَقُّعًا وَ انْتِظَارًا] وَ لِجِهَادِي بَيْنَ يَدَيْكَ مُتَرَقِّبًا [إِلَّا تَرَقُّبًا] فَأَبْدُلْ نَفْسِي وَ مَالِي وَ وَلَدِي وَ أَهْلِي وَ جَمِيعَ مَا حَوَّلَنِي رَبِّي بَيْنَ يَدَيْكَ وَ التَّصَيَّرُفَ بَيْنَ أَمْرِكَ وَ نَهْيِكَ يَا مَوْلَايَ فَإِنْ أَدْرَكْتُ أَيَّامَكَ الزَّاهِرَةَ وَ أَعْلَامَكَ الْبَاهِرَةَ فَهَذَا أَنَا ذَا عَهْدِكَ الْمُتَّصِرُفَ بَيْنَ أَمْرِكَ وَ نَهْيِكَ أَرْجُو بِهِ الشَّهَادَةَ بَيْنَ يَدَيْكَ وَ الْفُوزَ لَدَيْكَ يَا مَوْلَايَ فَإِنْ أَدْرَكَنِي الْمَوْتُ قَبْلَ ظُهُورِكَ فَإِنِّي أَتَوَسَّلُ بِكَ وَ بِآبَائِكَ الطَّاهِرِينَ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى وَ أَسْأَلُهُ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَ آلَ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ يُجْعَلَ لِي كَرَّةً فِي ظُهُورِكَ وَ رَجْعَةً فِي أَيَّامِكَ لِأَبْلُغَ مِنْ طَاعَتِكَ مُرَادِي وَ أَشْفِي مِنْ أَعْدَائِكَ فُؤَادِي يَا مَوْلَايَ وَ قَفْتُ فِي زِيَارَتِكَ مَوْقِفَ الْخَاطِئِينَ النَّادِمِينَ الْخَائِفِينَ مِنْ عِقَابِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ قَدْ اتَّكَلْتُ عَلَى شَفَاعَتِكَ وَ رَجَوْتُ بِمَوْلَاتِكَ وَ شَفَاعَتِكَ مَحْوِ دُنُوبِي وَ سَتْرِ عُيُوبِي وَ مَغْفِرَةِ زَلَلِي فَكُنْ لَوْلِيكَ يَا مَوْلَايَ عِنْدَ تَحْقِيقِ أَمَلِي وَ اسْأَلِ اللَّهَ عَفْرَانَ زَلَلِي فَقَدْ تَعَلَّقَ بِحَبْلِكَ وَ تَمَسَّكَ بِوَلَايَتِكَ وَ تَبَرَّأَ مِنْ أَعْدَائِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ أَنْجِرْ لَوْلِيكَ مَا وَعَدْتَهُ اللَّهُمَّ أَظْهِرْ كَلِمَتَهُ وَ أَعْلِ دَعْوَتَهُ وَ انصُرْهُ عَلَى عَدُوِّهِ وَ عَدُوِّكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَظْهِرْ كَلِمَتِكَ النَّامَةَ وَ مَعْيَتِكَ فِي أَرْضِكَ الْخَائِفِ الْمُتَرَقِّبِ اللَّهُمَّ انصُرْهُ نصيرًا عزيزًا وَ افْتَحْ لَهُ فَتْحًا يَسِيرًا اللَّهُمَّ وَ اعزِّ بِهِ الدِّينَ بَعْدَ الْخُمُولِ وَ أَطْلِعْ بِهِ الْحَقَّ بَعْدَ الْأُفُولِ وَ أَجْلِبْ بِهِ الظُّلْمَةَ وَ اكشِفْ بِهِ الْعُمَّةَ اللَّهُمَّ وَ آمِنْ بِهِ الْبِلَادَ وَ اهْدِ بِهِ الْعِيَادَ اللَّهُمَّ ائِمْلًا بِهِ الْأَرْضَ عَدْلًا وَ قَسِيطًا كَمَا مُلِئْتُ ظُلْمًا وَ جَوْرًا إِنَّكَ سَمِيعٌ مُجِيبٌ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ أَنْدُنْ لَوْلِيكَ فِي الدُّخُولِ إِلَى حَرَمِكَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَیْكَ وَ عَلَى آبَائِكَ الطَّاهِرِينَ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ بِسْ بَرُو بِهِ نَزْدَ سَرْدَابِ غَيْبِ آن حضرت و میان دو در بایست و درها را به دست خود بگیر و تنحج کن مانند کسی که رخصت داخل شدن طلبد و بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بگو و پایین رو به تانی و حضور قلب و دو رکعت نماز در عرصه سرداب بکن پس بگو: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ [اللَّهُ أَكْبَرُ] لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ وَ لِلَّهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَ عَرَفْنَا أَوْلِيَاءَهُ وَ أَعْدَاءَهُ وَ وَفَّقَنَا لِزِيَارَتِهِ أَنْمَتْنَا وَ لَمْ يَجْعَلْنَا مِنَ الْمُعَانِدِينَ النَّاصِبِينَ وَ لَا مِنَ الْغَالَةِ الْمُفَوِّضِينَ وَ لَا مِنَ الْمُرْتَابِينَ الْمُقْصِرِينَ السَّلَامُ عَلَيَّ وَ لِيَّ اللَّهُ وَ ابْنِ أَوْلِيَائِهِ السَّلَامُ

عَلَى الْمُدَّخِرِ لِكِرَامِيهِ أَوْلِيَاءِ اللَّهِ وَ بَوَارِ أَعْدَائِهِ السَّلَامُ عَلَى النُّورِ الَّذِي أَرَادَ أَهْلُ الْكُفْرِ إِطْفَاءَهُ فَأَبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُسَمَّ نُورُهُ بِكَرَاهِيهِمْ وَ أَيْدَهُ بِالْحَيَاةِ حَتَّى يُظْهَرَ عَلَى يَدِهِ الْحَقُّ بِرُغْمِهِمْ أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ أَصِطَفَاكَ صِدِّيقًا وَ كَمَّلَ لَكَ عُلُومَهُ كَبِيرًا وَ أَنْكَ حَتَّى لَا تَمُوتَ حَتَّى تُبْطَلَ الْجِبْتُ وَ الطَّاغُوتُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَ عَلَى خُدَامِهِ وَ أَعْوَانِهِ عَلَى عَيْبَتِهِ وَ نَأْيِهِ وَ اسْتِزْهُ سِتْرًا عَزِيزًا وَ اجْعَلْ لَهُ مَعْقِلًا حَرِيزًا وَ اشْدُدِ اللَّهُمَّ وَطَأْتِكَ عَلَى مُعَانِدِيهِ وَ اخْرُسْ مَوَالِيَهُ وَ زَائِرِيهِ اللَّهُمَّ كَمَا جَعَلْتَ قَلْبِي بِذِكْرِهِ مَعْمُورًا فَاجْعَلْ سِلَاحِي بِنُصِيرَتِهِ مَشْهُورًا وَ إِنْ حَالَ بَيْنِي وَ بَيْنَ لِقَائِهِ الْمَوْتُ الَّذِي جَعَلْتَهُ عَلَى عِبَادِكَ حَتْمًا وَ أَقْدَرْتَ بِهِ عَلَى خَلِيقَتِكَ رَغْمًا فَابْعَثْنِي عِنْدَ خُرُوجِهِ ظَاهِرًا مِنْ حُفْرَتِي مُؤْتَرًا كَفَنِي حَتَّى أُجَاهِدَ بَيْنَ يَدَيْهِ فِي الصَّفِّ الَّذِي أَتَيْتَ عَلَى أَهْلِهِ فِي كِتَابِكَ فَقُلْتُ كَأَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ اللَّهُمَّ طَالَ الْإِنْتِظَارُ وَ شَمِيتَ مِنَّا [بِنَا] الْفَجَارُ وَ صَيَّبَ عَلَيْنَا الْإِنْتِصَارُ اللَّهُمَّ أَرْنَا وَجْهَ وَلِيِّكَ الْمُيْمُونِ فِي حَيَاتِنَا وَ بَعِيدَ الْمُنُونِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدِينُ لَكَ بِالرَّجْعِيَّةِ بَيْنَ يَدَيْ صَاحِبِ هَيْدِهِ الْبُقْعِيَّةِ الْعُوثُ الْعُوثُ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ قَطَعْتَ فِي وَصِيَّتِكَ الْخُلَانَ وَ هَجَرْتَ لَزِيَارَتِكَ الْأَوْطَانَ وَ أَخْفَيْتَ أَمْرِي عَنْ أَهْلِ الْبُلْدَانِ لِتَكُونَ شَفِيعًا عِنْدَ رَبِّكَ وَ رَبِّي وَ إِلَى آبَائِكَ وَ مَوَالِيٍّ فِي حُسْنِ التَّوْفِيقِ لِي وَ إِسْبَاغِ النُّعْمَةِ عَلَيَّ وَ سَوْقِ الْإِحْسَانِ إِلَيَّ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ أَصِحَابِ الْحَقِّ وَ قَادَةِ الْخَلْقِ وَ اسْتَجِبْ مِنِّي مَا دَعَوْتُكَ وَ أَعْطِنِي مَا لَمْ أَنْطِقْ بِهِ فِي دُعَائِي مِنْ صِيْلَاحِ دِينِي وَ دُنْيَايَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ بِسِ دَاخِلِ صَفْهِ شَوْ وَ دُو رَكَعَتِ نَمَازِ كُنْ وَ بَكُو: اللَّهُمَّ عَبْدُكَ الرَّائِثُ فِي فِنَاءِ وَلِيِّكَ الْمَزُورِ الَّذِي فَرَضْتَ طَاعَتَهُ عَلَى الْعَبِيدِ وَ الْأَحْرَارِ وَ أَنْفَذْتَ بِهِ أَوْلِيَاءَكَ مِنْ عَذَابِ النَّارِ اللَّهُمَّ اجْعَلْهَا زِيَارَةً مَقْبُولَةً ذَاتَ دُعَاءٍ مُسْتَجَابٍ مِنْ مُصَدِّقٍ بِوَلِيِّكَ غَيْرِ مُرْتَابٍ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ بِهِ وَ لَا بَزِيَارَتِهِ وَ لَا تَقْطَعْ أَثْرِي مِنْ مَشْهَدِهِ وَ زِيَارَتِهِ أَبِيهِ وَ جَدِّهِ اللَّهُمَّ أَخْلِفْ عَلَيَّ نَفْسِي وَ أَنْفَعْنِي بِمَا رَزَقْتَنِي فِي دُنْيَايَ وَ آخِرَتِي لِي وَ لِإِخْوَانِي وَ أَبِي وَ جَمِيعِ عَتْرَتِي أَسْتَوْدِعُكَ اللَّهُ أَيُّهَا الْأَيَّامُ الَّذِي يَفُوزُ بِهِ الْمُؤْمِنُونَ وَ يَهْلِكُكَ عَلَى يَدَيْهِ الْكَافِرُونَ الْمُكَذِّبُونَ يَا مَوْلَايَ يَا ابْنَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ جِئْتُكَ زَائِرًا لَكَ وَ لِأَبِيكَ وَ جَدِّكَ مُتَيَقِّنًا الْفَوْزَ بِكُمْ مُعْتَقِدًا إِمَامَتَكُمْ اللَّهُمَّ اكْتُبْ هَذِهِ الشَّهَادَةَ وَ الزِّيَارَةَ لِي عِنْدَكَ فِي عَلَيِّينِ وَ بَلِّغْنِي بِلَاغِ الصَّالِحِينَ وَ أَنْفَعْنِي بِحُبِّهِمْ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

زيارت ديگر

زيارتي است كه سيد بن طاووس نقل کرده و آن چنان است كه مي گويي: السَّلَامُ عَلَى الْحَقِّ الْجَدِيدِ وَ الْعَالِمِ الَّذِي عَلَّمَهُ لَا يَبِيدُ السَّلَامُ عَلَى مُحِبِّي الْمُؤْمِنِينَ وَ مُبِيرِ الْكَافِرِينَ السَّلَامُ عَلَى مَهْدِيِّ الْأُمَّمِ وَ جَامِعِ الْكَلِمِ السَّلَامُ عَلَى خَلْفِ السَّلَفِ وَ صَاحِبِ الشَّرْفِ السَّلَامُ عَلَى حُجْبَةِ الْمُعْبُودِ وَ كَلِمَةِ الْمُحْمُودِ السَّلَامُ عَلَى مُعِزِّ الْأَوْلِيَاءِ وَ مِيدَلِّ الْأَعْيَادِ السَّلَامُ عَلَى وَارِثِ الْأَنْبِيَاءِ وَ خَاتِمِ الْأَوْصِيَاءِ السَّلَامُ عَلَى الْقَائِمِ الْمُتَنْظَرِ وَ الْعَدْلِ الْمُشْتَهَرِ السَّلَامُ عَلَى السَّيْفِ الشَّاهِرِ وَ الْقَمَرِ الزَّاهِرِ [وَ النَّوْرِ الْبَاهِرِ] السَّلَامُ عَلَى شَمْسِ الظَّلَامِ وَ بَدْرِ [الْبُدْرِ] التَّمَامِ السَّلَامُ عَلَى رَبِيعِ الْأَنَامِ وَ نَضْرَةِ [فِطْرَةِ] الْأَيَّامِ السَّلَامُ عَلَى صَاحِبِ الصَّمْصَامِ وَ فَلَاقِ الْهَامِ السَّلَامُ عَلَى الدِّينِ الْمَأْتُورِ وَ الْكِتَابِ الْمَسْطُورِ السَّلَامُ عَلَى بَقِيَّةِ اللَّهِ فِي بِلَادِهِ وَ حُجَّتِهِ عَلَى عِبَادِهِ الْمُنتَهَى إِلَيْهِ مَوَارِيثُ الْأَنْبِيَاءِ وَ لَمَدِيهِ مَوْجُودٌ آثَارُ الْأَصْفِيَاءِ [السَّلَامُ عَلَى الْمُؤْتَمَنِ عَلَى السَّرِّ وَ الْوَلِيِّ لِلْأَمْرِ السَّلَامُ عَلَى الْمَهْدِيِّ الَّذِي وَعَدَ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ بِهِ الْأُمَّمَ أَنْ يَجْمَعَ بِهِ الْكَلِمَ وَ يَلْمَّ بِهِ الشَّعْثَ وَ يَمْلَأَ بِهِ الْأَرْضَ قَسِطًا وَ عَدْلًا وَ يَمَكِّنَ لَهُ وَ يُنْجِزَ بِهِ وَ وَعَدَ الْمُؤْمِنِينَ أَشْهَدُ يَا مَوْلَايَ أَنْكَ وَ الْأُمَّةَ مِنْ آبَائِكَ أُمَّتِي وَ مَوَالِيٍّ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ يَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ أَسْأَلُكَ يَا مَوْلَايَ أَنْ تَسْأَلَ اللَّهَ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى فِي صِيْلَاحِ شَأْنِي وَ قَضَاءِ حَوَائِجِي وَ غُفْرَانِ ذُنُوبِي وَ الْأَخْذِ بِيَدِي فِي دِينِي وَ دُنْيَايَ وَ آخِرَتِي لِي وَ لِإِخْوَانِي وَ أَخَوَاتِي الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ كَدَافَةً إِنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ بِسِ بِهِ جَا آوَرِ نَمَازِ زِيَارَتِ رَا بِهِ نَحْوِي كِه پيش از اين ذكر نموديم يعنى دوازده ركعت بعد از هر دو ركعت سلام دهد و تسبيح زهرا عليها السلام بگويد و هديه كند به سوى آن حضرت و چون از نماز زيارت فارغ شدي بگو: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى حُجْبَتِكَ فِي أَرْضِكَ وَ خَلِيفَتِكَ فِي بِلَادِكَ الدَّاعِي إِلَى سَبِيلِكَ وَ الْقَائِمِ [بِقِسْطِكَ وَ الْفَائِزِ بِأَمْرِكَ وَ لِيِ الْمُؤْمِنِينَ وَ مُبِيرِ الْكَافِرِينَ وَ مُجَلِّي الظُّلْمَةَ وَ مُبِيرِ الْحَقِّ وَ الصَّادِعِ بِالْحِكْمَةِ وَ الْمُؤَعِظَةِ الْحَسَنَةَ وَ الصَّدِّقِ وَ كَلِمَتِكَ وَ عَيْبَتِكَ وَ عَيْبَتِكَ فِي أَرْضِكَ الْمُتَرَقِّبِ الْخَائِفِ الْوَلِيِّ النَّاصِحِ سَفِينَةِ النَّجَاةِ وَ عِلْمِ الْهَيْدِي وَ نُورِ أَبْصَارِ الْوَرَى وَ خَيْرِ مَنْ

تَقَمَّصَ وَ ارْتَدَى وَ الْوَتْرَ الْمُؤْتُورِ وَ مُفْرَجِ الْكُرْبِ وَ مُرِيْلِ الْهَمِّ وَ كَاشِفِ الْبَلْوَى صِلَاوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَ عَلَى آيَاتِهِ الْأَيْمَةِ الْهَادِينَ وَ الْقَادَةَ الْمَيَامِينَ مَا طَلَعَتْ كَوَاكِبُ الْأَشْحَارِ وَ أَوْرَقَتِ الْأَشْجَارُ وَ أَيْنَعَتِ الْأَثْمَارُ وَ اخْتَلَفَ اللَّيْلُ وَ النَّهَارُ وَ غَرَّدَتِ الْأَطْيَارُ اللَّهُمَّ أَنْفَعْنَا بِحُبِّهِ وَ احْشُرْنَا فِي زُمْرَتِهِ وَ تَحْتَ لِيَاوَاتِهِ إِلَهَ الْحَقِّ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

ذکر صلوات بر آن حضرت

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ وَ صَلِّ عَلَى وَلِيِّ الْحَسَنِ وَ وَصِيِّهِ وَ وَارِثِهِ الْقَائِمِ بِأَمْرِكَ وَ الْعَائِبِ فِي خَلْقِكَ وَ الْمُنْتَظَرِ لِإِذْنِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَ قَرِّبْ بُعْدَهُ وَ أَنْجِزْ وَعْدَهُ وَ أَوْفِ عَهْدَهُ وَ اكْشِفْ عَنْ يَأْسِهِ حِجَابَ الْعَيْبِهِ وَ أَظْهِرْ بِظُهُورِهِ صِيحَاتِ الْمِحْنَةِ وَ قَدِّمْ أَمَامَهُ الرُّغْبَ وَ ثَبِّتْ بِهِ الْقَلْبَ وَ أَقِمْ بِهِ الْحَزْبَ وَ أَيِّدْهُ بِجُنْدٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ وَ سَلِّطْهُ عَلَى أَعْدَاءِ دِينِكَ أَجْمَعِينَ وَ أَلْهِمَّهُ أَنْ لَا يَدْعَ مِنْهُمْ رُكْنًا إِلَّا هَيْدَهُ وَ لَا هَامًا إِلَّا قَهْدَهُ وَ لَا كَيْدًا إِلَّا رَدَّهُ وَ لَا فَاسِقًا إِلَّا حَدَّهُ وَ لَا فِرْعَوْنَ إِلَّا أَهْلَكَهُ وَ لَا سِثْرًا إِلَّا هَتَكَهُ وَ لَا عِلْمًا إِلَّا نَكَّسَهُ وَ لَا سُلْطَانًا إِلَّا كَسَبَهُ وَ لَا رُوحًا إِلَّا قَصَفَهُ وَ لَا مَطْرَدًا إِلَّا خَرَفَهُ وَ لَا جُنْدًا إِلَّا فَرَقَهُ وَ لَا مِثْرًا إِلَّا أَحْرَقَهُ وَ لَا سَيْفًا إِلَّا كَسَرَهُ وَ لَا صَنْمًا إِلَّا رَضَهُ وَ لَا دَمًا إِلَّا أَرَأَقَهُ وَ لَا جُورًا إِلَّا أَبَادَهُ وَ لَا حِضْنَا إِلَّا هَدَمَهُ وَ لَا بَابًا إِلَّا رَدَمَهُ وَ لَا قَضْرًا إِلَّا خَرَبَهُ [أَخْرَبَهُ] وَ لَا مَسْكَنًا إِلَّا فَتَشَهُ وَ لَا سَهْلًا إِلَّا أَوْطَأَهُ وَ لَا جَبَلًا إِلَّا صَعِدَهُ وَ لَا كَنْزًا إِلَّا أَخْرَجَهُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ مؤلف گوید که: شیخ مفید بعد از نقل زیارت سابق که اول آن اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ بود فرموده که به روایت دیگر منقول است که می گوئی بعد از نقل زیارت سرداب مقدس السَّلَامُ عَلَى الْحَقِّ الْجَدِيدِ پس زیارت را نقل کرده تا نماز زیارت آنگاه فرموده پس دوازده رکعت نماز زیارت می کنی هر دو رکعت به یک سلام و می خوانی بعد از آن دعایی را که از آن حضرت روایت شده اللَّهُمَّ عَظُمِ الْبَلَاءُ وَ بَرِحِ الْخَفَاءُ وَ انْكَشَفِ الْغَطَاءُ وَ صَافَتْ الْأَرْضُ وَ مَنْعَتِ السَّمَاءُ وَ إِلَيْكَ يَا رَبِّ الْمُشْتَكَى وَ عَلَيْكَ الْمُعْوَلُ فِي الشَّدَةِ وَ الرَّحَاءِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الَّذِينَ فَرَضْتَ عَلَيْنَا طَاعَتَهُمْ فَعَرَفْتَنَا بِذَلِكَ مِنْزِلَتَهُمْ فَرَجَّ عَنَّا بِحَقِّهِمْ فَرَجَا عَاجِلًا كَلْمَحِ الْبَصْرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ مِنْ ذَلِكَ يَا مُحَمَّدُ يَا عَلِيُّ يَا عَلِيُّ يَا مُحَمَّدُ انصُرَانِي فَإِنَّكُمَا نَاصِرَايَ وَ اكْفِيَانِي فَإِنَّكُمَا كَافِيَايَ يَا مَوْلَايَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ الْعَوْتُ الْعَوْتُ أَدْرِكْنِي أَدْرِكْنِي مؤلف گوید که: این دعای شریفی است و سزاوار است خواندن آن در آنجا مکرر و در غیر آن مکان و ما در باب اول ذکر کردیم این دعا را با اختلاف جزئی

زیارت دیگر

زیارتی است که سید بن طاووس نقل کرده فرموده دو رکعت نماز گزارد و بگوید بعد از آن: سَلَامُ اللَّهِ الْكَامِلُ التَّامُّ الشَّامِلُ الْخِ وَ مَا این زیارت را در فصل هفتم از باب اول به عنوان استغاثه به آن حضرت از کلم طیب نقل کردیم به آنجا رجوع شود مؤلف گوید که: سید بن طاووس در مصباح الزائر فصلی در اعمال سرداب مقدس ایراد کرده و در آن شش زیارت نقل کرده پس از آن فرموده و ملحق می شود به این فصل دعای ندبه و زیارتی که مولای ما صاحب الامر علیه السلام هر روز به آن زیارت کرده می شود بعد از نماز صبح و آن زیارت هفتم حساب می شود و دعای عهدی که امر شده به تلاوت آن در حال غیبت و دعایی که آن را بخوانند در وقتی که از آن حرم شریف می خواهند برگردند پس شروع کرده بذکر این چهار امر ما هم در این کتاب مبارک متابعت آن بزرگوار نموده و آن چهار امر را ذکر می نمایم

امر اول دعای ندبه است

که مستحب است در چهار عید یعنی عید فطر و قربان و غدیر و روز جمعه بخوانند و آن دعا این است: الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ

صَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ نَبِيِّهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا اللَّهُمَّ لَبِكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا جَزَى بِهِ قَضَاؤُكَ فِي أَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ اسْتَخَلَصْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَدِينِكَ إِذْ اخْتَرْتَ لَهُمْ جَزِيلَ مَا عِنْدَكَ مِنَ النِّعَمِ الْمَقِيمِ الَّذِي لَا زَوَالَ لَهُ وَلَا اضْمِحْلَالَ بَعِيدٍ أَنْ شَرَطْتَ عَلَيْهِمُ الزُّهْدَ فِي دَرَجَاتِ هَذِهِ الدُّنْيَا الدُّنْيَةِ وَزُخْرُفَهَا وَزُبْرُجَهَا فَشَرَطُوا لَكَ ذَلِكَ وَعَلِمْتَ مِنْهُمْ الْوَفَاءَ بِهِ فَجَبَلْتَهُمْ وَقَرَّبْتَهُمْ وَقَدَّمْتَ لَهُمُ الذِّكْرَ الْعَلِيِّ وَالثَّنَاءَ الْجَلِيَّ وَأَهْبَطْتَ عَلَيْهِمْ مَلَائِكَتَكَ وَكَرَّمْتَهُمْ بِوَحْيِكَ وَرَفَدْتَهُمْ بِعِلْمِكَ وَجَعَلْتَهُمُ الذَّرِيعَةَ [الذَّرَائِعَ إِلَيْكَ وَالْوَسِيلَةَ إِلَى رِضْوَانِكَ فَبَعْضُ أَسْكَنَتُهُ جَنَّتِكَ إِلَى أَنْ أَخْرَجْتَهُ مِنْهَا وَبَعْضُ حَمَلْتُهُ فِي فُلُوكَ وَنَجَّيْتَهُ وَمَعَ مَنْ آمَنَ مَعَهُ مِنَ الْهَلَكَةِ بِرَحْمَتِكَ وَبَعْضُ اتَّخَذَتْهُ لِنَفْسِكَ خَلِيلًا وَسَأَلْتَ لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ فَاجْتَبَيْتَهُ وَجَعَلْتَ ذَلِكَ عَلِيًّا وَبَعْضُ كَلَّمْتَهُ مِنْ شَجَرَةٍ تَكَلِيمًا وَجَعَلْتَ لَهُ مِنْ أُخِيهِ رِءَا وَوَزِيرًا وَبَعْضُ أَوْلَدْتَهُ مِنْ غَيْرِ أَبِي وَآتَيْتَهُ الْبَيْنَاتِ وَأَبْدَتَهُ بِرُوحِ الْقُدْسِ وَكُلُّ [وَكُلًّا] شَرَعْتَ لَهُ شَرِيعَةً وَنَهَجْتَ لَهُ مِنْهَا جَا وَتَخَيَّرْتَ لَهُ أَوْصِيَاءَهُ [أَوْصِيَاءَهُ مَسِيحًا تَحْفِظًا بَعْدَ مَسِيحًا تَحْفِظًا] مِنْ مُدَّةٍ إِلَى مُدَّةٍ إِقَامَةً لِدِينِكَ وَحُجَّةً عَلَى عِبَادِكَ وَلِئَلَّا يَزُولَ الْحَقُّ عَنْ مَقَرِّهِ وَيَغْلِبَ الْبَاطِلُ عَلَى أَهْلِهِ وَلَا [لِئَلَّا] يَقُولَ أَحَدٌ لَوْ لَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا مُنْذِرًا وَأَقَمْتَ لَنَا عِلْمًا هَادِيًا فَتَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَذَلَّ وَنُخْزَى إِلَى أَنْ انْتَهَيْتَ بِالْأَمْرِ إِلَى حَبِيبِكَ وَنَجِيبِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَكَانَ كَمَا انْتَجَبْتَهُ سَيِّدًا مِنْ خَلْقَتِهِ وَصِفْوَةً مِنْ أَصِيفَتِهِ وَأَفْضَلَ مَنْ اجْتَبَيْتَهُ وَأَكْرَمَ مَنْ اعْتَمَدْتَهُ قَدَمْتَهُ عَلَى أَنْبِيَائِكَ وَبَعَثْتَهُ إِلَى الثَّقَلَيْنِ مِنْ عِبَادِكَ وَ أَوْطَأْتَهُ مَشَارِقَكَ وَمَغَارِبَكَ وَسَخَّرْتَ لَهُ الْبُرَاقَ وَعَرَّجْتَ بِرُوحِهِ [بِهِ إِلَى سَمَائِكَ وَأَوْدَعْتَهُ عِلْمَ مَا كَانَ وَمَا يَكُونُ إِلَى انْقِضَاءِ خَلْقِكَ ثُمَّ نَصَرْتَهُ بِالرُّعْبِ وَحَفَفْتَهُ بِجَبْرَيْلَ وَمِيكَائِيلَ وَالْمُسَوِّمِينَ مِنْ مَلَائِكَتِكَ وَوَعَدْتَهُ أَنْ تُظَهِّرَ دِينَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ وَذَلِكَ بَعِيدٌ أَنْ بَوَّأْتَهُ مَبُوءًا صِدْقٍ مِنْ أَهْلِهِ وَجَعَلْتَ لَهُ وَلَهُمْ أَوَّلَ بَيْتٍ وَضَعْتَ لِلنَّاسِ لِلَّذِي بِيَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَقُلْتَ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ثُمَّ جَعَلْتَ أَجْرَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَوَدَّتَهُمْ فِي كِتَابِكَ فَقُلْتَ قُلْ لَا- أَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا- الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى وَقُلْتَ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرِ فَهُوَ لَكُمْ وَ قُلْتَ مَا أَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَى رَبِّهِ سَبِيلًا فَكَانُوا هُمْ السَّبِيلَ إِلَيْكَ وَالْمَسِيلَ لَكَ إِلَى رِضْوَانِكَ فَلَمَّا انْقَضَتْ أَيَّامُهُ أَقَامَ وَلِيُّهُ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِمَا وَآلِهِمَا هَادِيًا إِذْ كَانَ هُوَ الْمُنْذِرُ وَكُلُّ قَوْمٍ هَادٍ فَقَالَ وَالْمَلَأَ أَمَامَهُ مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلِيٌّ مَوْلَاهُ اللَّهُمَّ وَال مَنْ وَالَاهُ وَعَادٍ مَنْ عَادَاهُ وَأَنْصَرُ مَنْ نَصَرَهُ وَأَخَذَلُ مَنْ خَذَلَهُ وَقَالَ مَنْ كُنْتُ أَنَا نَبِيُّهُ فَعَلِيٌّ أَمِيرُهُ وَقَالَ أَنَا وَعَلِيٌّ مِنْ شَجَرَةٍ وَاحِدَةٍ وَسَيَّئِرُ النَّاسِ مِنْ شَجَرِ شَتَّى وَأَحَلَّهُ مَخِيْلَ هَارُونَ مِنْ مُوسَى فَقَالَ لَهُ أَنْتَ مِنِّي بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى إِلَّا أَنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي وَرَوَّجَهُ ابْنَتُهُ سَيِّدَةَ الْعَالَمِينَ وَأَحَلَّ لَهُ مِنْ مَسْجِدِهِ مَا حَلَّ لَهُ وَسَدَّ الْأَبْوَابَ إِلَّا بَابَهُ ثُمَّ أَوْدَعَهُ عِلْمَهُ وَحِكْمَتَهُ فَقَالَ أَنَا مَدِينَةُ الْعِلْمِ وَعَلِيٌّ بَابُهَا فَمَنْ أَرَادَ الْمَدِينَةَ وَالْحِكْمَةَ فَلْيَأْتِهَا مِنْ بَابِهَا ثُمَّ قَالَ أَنْتَ أَخِي وَوَصِيْبِي وَوَارِثِي لِحُمُكَ مِنْ لَحْمِي وَدَمِّكَ مِنْ دَمِي وَ سَلَّمْتَكَ سَلْمِي وَحَزْبَكَ حَزْبِي وَالْإِيمَانَ مُخَالِطَ لِحَمِّكَ وَدَمِّكَ كَمَا خَالَطَ لِحَمِّي وَدَمِّي وَأَنْتَ غَدَا عَلَى الْحَوْضِ خَلِيفَتِي وَأَنْتَ تَقْضِي دِينِي وَتَنْجِزُ عِدَاتِي وَشَيْعَتُكَ عَلَى مَنَابِرٍ مِنْ نُورٍ مُبِيضَةٍ وَجُوهُهُمْ حَوْلِي فِي الْجَنَّةِ وَهُمْ جِيرَانِي وَلَوْ لَا أَنْتَ يَا عَلِيُّ لَمْ يَعْرِفِ الْمُؤْمِنُونَ بَعْدِي وَكَانَ بَعْدَهُ هُدًى مِنَ الضَّلَالِ وَنُورًا مِنَ الْعَمَى وَحَبْلَ اللَّهِ الْمَتِينِ وَصِرَاطَهُ الْمُسْتَقِيمَ لَا يُسْبِقُ بِقَرَابَتِهِ فِي رَحْمِ وَلَا بِسَابِقَتِهِ فِي دِينٍ وَلَا يُلْحِقُ فِي مَنْقَبِهِ مِنْ مَنَاقِبِهِ يَخْدُو حَيْدُو الرُّسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمَا وَآلِهِمَا وَيُقَاتِلُ عَلَى التَّوْبِيلِ وَلَا تَأْخُذُهُ فِي اللَّهِ لَوْمَةٌ لَائِمٌ قَدْ وَتَرَ فِيهِ صَيَادِيدَ الْعَرَبِ وَقَتْلَ أَبْطَالِهِمْ وَنَاوَشَ [نَاهَشَ] ذُؤَبَانَهُمْ فَأَوْدَعَ قُلُوبَهُمْ أَحْقَادًا بِدَرِيَّةٍ وَخَيْرِيَّةٍ وَحَنِينِيَّةٍ وَغَيْرَهُنَّ فَأَضْبَتْ [فَأَصْنَتْ] عَلَى عِدَاوَتِهِ وَأَكْبَتْ عَلَى مُنَابَذَتِهِ حَتَّى قَتَلَ النَّاكِثِينَ وَالْقَاسِطِينَ وَالْمَارِقِينَ وَلَمَّا قَضَى نَحْبَهُ وَقَتْلَهُ أَشَقَى [الْأَشَقِيَاءَ مِنَ الْمَأُولِينَ وَالْمَأْخِرِينَ الْآخِرِينَ يَتَّبِعُ أَشَقَى الْأَوَّلِينَ لَمْ يُمْتَلِ أَمْرَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي الْهَادِينَ بَعْدَ الْهَادِينَ وَ الْأُمَّةَ مُصْطَرَّةً عَلَى مَقْتِهِ مُجْتَمِعَةً عَلَى قَطِيعِهِ رَحِمَهُ وَإِقْصَاءَ وَلَسِدِهِ إِلَّا الْقَلِيلَ مِمَّنْ وَفِي لِرِعَايَةِ الْحَقِّ فِيهِمْ فَقَتَلَ مَنْ قَتَلَ وَسَبَى مَنْ سَبَى وَ أَقْصَى مَنْ أَقْصَى وَ جَزَى الْقَضَاءَ لَهُمْ بِمَا يُرْجَى لَهُ حُسْنُ الْمُثُوبَةِ إِذْ كَانَتْ الْأَرْضُ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ وَ سُبْحَانَ رَبَّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبَّنَا لِمَفْعُولًا وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ فَعَلَى الْأَطَائِبِ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمَا وَآلِهِمَا فَلْيَبِيحِكِ الْيَاكُونَ وَإِيَاهُمْ فَلْيَنْدُبِ النَّادِبُونَ وَلِمِثْلِهِمْ فَلْيَنْدُرِفِ [فَلْيَنْدُرِفِ] الدُّمُوعُ وَ لِيُضْرِخِ الصَّارِحُونَ وَ يَضِحْ [يَضِحْ] عَلَيْهِمَا

بِنْتِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى مَنِ اضْطَفَيْتَ مِنْ آبَائِهِ الْبِرَّةَ وَعَلَيْهِ أَفْضَلُ وَأَكْمَلُ وَأَتَمُّ وَأَدْوَمُ وَأَكْثَرُ وَأَوْفَرُ مَا صَلَّيْتَ عَلَيَّ أَحَدٍ مِنْ أَصْفِيَائِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَصَلَّ عَلَيْهِ صِيْلَةٌ لَا غَايَةَ لِعِدَدِهَا وَلَا نَهَايَةَ لِمَدَدِهَا وَلَا نَفَادَ لِأَمَدِهَا اللَّهُمَّ وَأَقِمْ بِهِ الْحَقَّ وَأُدْحِضْ بِهِ الْبَاطِلَ وَأَدِلْ بِهِ أَوْلِيَاءَكَ وَأَذِلِّلْ بِهِ أَعْدَاءَكَ وَصَلِّ اللَّهُمَّ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ وَصِيْلَةً تُؤَدِّي إِلَيَّ مُرَافَقَةً سَلِمَ فِيهِ وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ يَأْخُذُ بِحُجْرَتِهِمْ وَيَمْكُثُ فِي ظِلِّهِمْ وَأَعِنَّا عَلَى تَأْدِيَةِ حُقُوقِهِ إِلَيْهِ وَالْاجْتِهَادِ فِي طَاعَتِهِ وَاجْتِنَابِ مَعْصِيَتِهِ وَامْتِنِ عَلَيْنَا بِرِضَاؤِهِ وَهَبْ لَنَا رَأْفَتَهُ وَرَحْمَتَهُ وَدُعَاءَهُ وَخَيْرَهُ مَا نَنَالُ بِهِ سِعَةً مِنْ رَحْمَتِكَ وَفَوْزًا عِنْدَكَ وَاجْعَلْ صَلَاتَنَا بِهِ مَقْبُولَةً وَذُنُوبَنَا بِهِ مَغْفُورَةً وَدُعَاءَنَا بِهِ مُسْتَجَابًا وَاجْعَلْ أَرْزَاقَنَا بِهِ مَبْسُوطَةً وَهُمُومَنَا بِهِ مَكْفُوتَةً وَحَوَائِجَنَا بِهِ مَقْضِيَةً وَأَقْبِلْ إِلَيْنَا بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَأَقْبِلْ تَقَرُّبَنَا إِلَيْكَ وَأَنْظُرْ إِلَيْنَا نَظْرَةَ رَحِيمَةٍ نَسْتَكْمِلُ بِهَا الْكِرَامَةَ عِنْدَكَ ثُمَّ لَا تَضْرِبْهَا عَنَّا بِجُودِكَ وَاسْقِنَا مِنْ حَوْضِ جَدِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِكَأْسِهِ وَبِيَدِهِ رِيًّا رَوِيًّا هَبْنَا سَائِغًا لَا ظَمًا بَعْدَهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

پس نماز زیارت به جا می آوری بنحوی که گذشت و دعا می کنی به آنچه خواهی که به اجابت خواهد رسید ان شاء الله

امر دوم زیارتی است که هر روز بعد از نماز صبح مولای صاحب الزمان علیه السلام به آن زیارت کرده می شود

و آن زیارت این است: اللَّهُمَّ بَلِّغْ مَوْلَايَ صَاحِبَ الزَّمَانِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ عَنْ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا وَبَرِّهَا وَبَحْرِهَا وَسَهْلِهَا وَجَبَلِهَا حَيْثُمْ وَمَيِّتِهِمْ وَعَنْ وَالِدَيْ وَوَلَدِي وَعَنْيَ مِنَ الصَّلَوَاتِ وَالتَّحِيَّاتِ زَنَةَ عَرْشِ اللَّهِ وَمَدَادَ كَلِمَاتِهِ وَمُنْتَهَى رِضَاؤِهِ وَعِيدَدَ مَا أَحْصَاهُ كِتَابُهُ وَأَحَاطَ بِهِ عِلْمُهُ اللَّهُمَّ [إِنِّي أُجِدُّدُ لَهُ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي كُلِّ يَوْمٍ عَهْدًا وَعَقْدًا وَيَبْعُهُ فِي رَقَبَتِي اللَّهُمَّ كَمَا شَرَّفْتَنِي بِهَذَا التَّشْرِيفِ وَفَضَّلْتَنِي بِهَذِهِ الْفَضِيلَةِ وَخَصَّصْتَنِي بِهَذِهِ النُّعْمَةِ فَصَلِّ عَلَيَّ مَوْلَايَ وَسَيِّدِي صَاحِبِ الزَّمَانِ وَاجْعَلْنِي مِنْ أَنْصَارِهِ وَأَشْيَاعِهِ وَالدَّائِينَ عَنْهُ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُسْتَشْهِدِينَ بَيْنَ يَدَيْهِ طَائِعًا غَيْرَ مُكْرَهٍ فِي الصَّفِّ الَّذِي نَعَتَ أَهْلُهُ فِي كِتَابِكَ فَقُلْتَ صَفًّا كَانَتْهُمْ بُيُوتَانِ مَرْصُوصٌ عَلَى طَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ وَآلِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ اللَّهُمَّ هَذِهِ بَيْعَةٌ لَهُ فِي عُنُقِي إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَوْلَفٌ كَوَيْدٌ كَه: علامه مجلسی در بحار فرموده که من در بعض کتب قدیمه دیده ام که بعد از این زیارت دست راست را به دست چپ بزند مثل زدن در بیعت و بدان نیز که ما در اعمال سرداب مقدس چهار زیارت نقل کردیم و این زیارت زیارت پنجم کتاب ما محسوب می شود و در باب اول در ذکر زیارات حجج طاهره در ایام هفته ص ۵۹ زیارتی نیز برای آن حضرت نقل کردیم که در روزهای جمعه به آن نیز زیارت کرده شود

امر سوم دعای عهد است

از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: هر که چهل صباح این عهد را بخواند از یاوران قائم ما باشد و اگر پیش از ظهور آن حضرت بمیرد خدا او را از قبر بیرون آورد که در خدمت آن حضرت باشد و حق تعالی به هر کلمه هزار حسنه او را کرامت فرماید و هزار گناه از او محو کند و آن عهد این است: اللَّهُمَّ رَبَّ النُّورِ الْعَظِيمِ وَرَبَّ الْكُرْسِيِّ الرَّفِيعِ وَرَبَّ الْبَحْرِ الْمَسْجُورِ وَمَنْزِلِ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالزَّبُورِ وَرَبَّ الظِّلِّ وَالْحُرُورِ وَمَنْزِلِ الْقُرْآنِ [الْمُرْقَمَانَ الْعَظِيمِ وَرَبَّ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَالْأَنْبِيَاءِ] [وَالْمُرْسَلِينَ] اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ [بِاسْمِكَ الْكَرِيمِ وَبِنُورِ وَجْهِكَ الْمُبِيرِ وَمُلْكِكَ الْقَدِيمِ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي أَسْرَقْتَ بِهِ السَّمَاوَاتِ وَالْمَارْضُونَ وَبِاسْمِكَ الَّذِي يَضِلُّ بِهَذَا الْأَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ يَا حَيُّ يَا قَبِيلَ كُلِّ حَيٍّ وَيَا حَيًّا بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ وَيَا حَيًّا حِينَ لَا حَيٍّ يَا مُحْيِي الْمَوْتَى وَمُمِيتِ الْأَحْيَاءِ يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ بَلِّغْ مَوْلَانَا الْإِمَامَ الْهَادِيَ الْمَهْدِيَّ الْقَائِمَ بِأَمْرِكَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَعَلَى آبَائِهِ الطَّاهِرِينَ عَنْ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا وَسَهْلِهَا وَجَبَلِهَا وَبَرِّهَا وَبَحْرِهَا وَعَنْيَ وَعَنْ وَالِدَيْ مِنَ الصَّلَوَاتِ زَنَةَ عَرْشِ اللَّهِ وَمَدَادَ كَلِمَاتِهِ وَمَا أَحْصَاهُ عِلْمُهُ [كِتَابُهُ] وَأَحَاطَ بِهِ كِتَابُهُ [عِلْمُهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أُجِدُّدُ لَهُ فِي صَبِيحِهِ يَوْمِي هَذَا وَمَا عِشْتُ مِنْ أَيَّامِي عَهْدًا وَعَقْدًا وَيَبْعُهُ لَهُ فِي عُنُقِي لَا أَحُولُ عَنْهَا وَلَا أَزُولُ أَبَدًا اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ أَنْصَارِهِ وَأَعْوَانِهِ وَالدَّائِينَ عَنْهُ وَالْمَسَارِعِينَ إِلَيْهِ

فِي قَضَاءِ حَوَائِجِهِ [وَالْمُتَمَتِّلِينَ لِأَمْرِهِ وَالْمُحَامِلِينَ عَنْهُ وَالسَّابِقِينَ إِلَى إِرَادَتِهِ وَالْمُسْتَشْهِدِينَ بَيْنَ يَدَيْهِ اللَّهُمَّ إِنَّ حَالَ بَيْنِي وَبَيْنَهُ الْمَوْتُ الَّذِي جَعَلْتَهُ عَلَى عِبَادِكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا فَأَخْرِجْنِي مِنْ قَبْرِی مُؤْتَرًّا كَفَنِي شَاهِرًا سَيِّفِي مُجْرَدًا قِنَاتِي مُلْبِيًّا دَعْوَةَ الدَّاعِي فِي الْحَاضِرِ وَ الْبَادِي اللَّهُمَّ أَرِنِي الطَّلْعَةَ الرَّشِيدَةَ وَالْعُرَّةَ الْحَمِيدَةَ وَ الْكُحْلَ نَاطِرِي بِنَظَرِهِ مَنِي إِلَيْهِ وَ عَجَلُ فَرْجِهِ وَ سَهْلُ مَخْرَجِهِ وَ أَوْسَعُ مَنَاجِزِهِ وَ اسْلُكُ بِي مَحَجَّتَهُ وَ أَنْفِذْ أَمْرَهُ وَ اشْدُدْ أَرْزَهُ وَ اعْمُرْ اللَّهُمَّ بِهِ بِلَادَكَ وَ أَحْيِي بِهِ عِبَادَكَ فَإِنَّكَ قُلْتَ وَ قَوْلُكَ الْحَقُّ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ فَأَظْهِرِ اللَّهُمَّ لَنَا وَلِئِكَ وَ ابْنِ بِنْتِ نَبِيِّكَ الْمَسِيئِي بِاسْمِ رَسُولِكَ حَتَّى لَا يَظْفَرَ بِشَيْءٍ مِنَ الْبَاطِلِ إِلَّا مَرَّقَهُ وَ يُحِقِّقْ الْحَقَّ وَ يُحَقِّقْهُ وَ اجْعَلْهُ اللَّهُمَّ مَفْرَعًا لِمَظْلُومِ عِبَادِكَ وَ نَاصِرًا لِمَنْ لَا يَجِدُ لَهُ نَاصِرًا غَيْرَكَ وَ مُجِدِّدًا لِمَا عَطَلَ مِنْ أَحْكَامِ كِتَابِكَ وَ مُشَيِّدًا لِمَا وَرَدَ مِنْ أَعْلَامِ دِينِكَ وَ سَيِّنِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ اجْعَلْهُ اللَّهُمَّ مَمَّنْ حَصَّنْتَهُ مِنْ بَأْسِ الْمُعْتَدِينَ اللَّهُمَّ وَ سَيِّرْ نَبِيِّكَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ بِرُؤْيُوتِهِ وَ مَنْ تَبِعَهُ عَلَى دَعْوَتِهِ وَ ارْحَمِ اسْتِكَانَتَنَا بِعِدَةِ اللَّهُمَّ اكْشِفْ هَذِهِ الْعُمَّةَ عَنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ بِحُضُورِهِ وَ عَجَلْ لَنَا ظُهُورَهُ إِنَّهُمْ يَرُونَهُ بَعِيدًا وَ نَرَاهُ قَرِيبًا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس سه مرتبه دست بر ران راست خود می‌زنی و در هر مرتبه می‌گویی: الْعَجَلُ الْعَجَلُ يَا مَوْلَايَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ

امر چهارم دعا برای حضرت صاحب الامر علیه السلام

سید بن طاووس فرموده که چون خواستی مرخص شوی از حرم شریف آن حضرت برگرد به سوی سرداب منیف و نماز کن در آن هر چه بخواهی پس بایست رو به قبله و بگو: اللَّهُمَّ ادْفَعْ عَنِّي وَ لِيَّكَ وَ این دعا را تا به آخر ذکر نموده آنگاه فرموده پس بخوان خدا را بسیار و برگرد با سعادت إن شاء الله تعالی مؤلف گوید که: شیخ در مصباح این دعا را در اعمال روز جمعه از حضرت امام رضا علیه السلام نقل کرده و ما نیز این دعا را بنحوی که شیخ از آن حضرت نقل کرده نقل می‌نمایم فرموده روایت کرده یونس بن عبد الرحمن که: حضرت امام رضا علیه السلام امر می‌فرمودند به دعا کردن از برای حضرت صاحب الامر علیه السلام به این دعا: اللَّهُمَّ ادْفَعْ عَنِّي وَ لِيَّكَ وَ خَلِيفَتِكَ وَ حُجَّتِكَ عَلَى خَلْقِكَ وَ لِسَانِكَ الْمُعَبَّرِ عَنكَ النَّاطِقِ بِحُكْمَتِكَ وَ عَيْنِكَ النَّاطِرَةِ بِإِذْنِكَ وَ شَاهِدِكَ عَلَى عِبَادِكَ الْجَحْجَاحِ الْمُجَاهِدِ الْعَائِدِ بِكَ الْعَابِدِ عِنْدَكَ وَ أَعِدُّهُ مِنْ شَرِّ جَمِيعِ مَا خَلَقْتَ وَ بَرَأْتَ وَ أَنْشَأْتَ وَ صَوَّرْتَ وَ أَحْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَ مِنْ خَلْفِهِ وَ عَن يَمِينِهِ وَ عَن شِمَالِهِ وَ مِنْ فَوْقِهِ وَ مِنْ تَحْتِهِ بِحِفْظِكَ الَّذِي لَا يَضَعُ مِنْ حِفْظَتِهِ بِهِ وَ أَحْفَظْ فِيهِ رَسُولَكَ وَ آبَاءَهُ أُمَّتِكَ وَ دَعَائِمَ دِينِكَ وَ اجْعَلْهُ فِي وَدِيعَتِكَ الَّتِي لَا تَضَعُ وَ فِي جِوَارِكَ الَّذِي لَا يُخْفَرُ وَ فِي مَنْعِكَ وَ عِزِّكَ الَّذِي لَا يُقْهَرُ وَ آمَنَهُ بِأَمَانَتِكَ الْوَثِيقِ الَّذِي لَا يُخْدَلُ مِنْ آمَنَتِهِ بِهِ وَ اجْعَلْهُ فِي كَنَفِكَ الَّذِي لَا يُرَامُ مِنْ كَمَانٍ فِيهِ وَ أَنْصِرْهُ بِنَصِيرِكَ الْعَزِيزِ وَ أَيْدِهِ بِجُنْدِكَ الْعَالِبِ وَ قُوَّةِ بَقُوتِكَ وَ أَرْدُفِهِ بِمَلَائِكَتِكَ وَ وَالٍ مِنْ وَالَاهُ وَ عَادٍ مِنْ عَادَاهُ وَ أَلْسِنُهُ دِرْعَكَ الْحَصِيَّةَ وَ حُفَّهُ بِالْمَلَائِكَةِ حَفَا اللَّهُمَّ اشْعَبْ بِهِ الصَّدْعَ وَ ارْتُقْ بِهِ الثَّقَلَ وَ أَمِتْ بِهِ الْجُورَ وَ أَظْهِرْ بِهِ الْعِدْلَ وَ زَيِّنْ بِطَوْلِ بَقَائِهِ الْأَرْضَ وَ أَيْدُهُ بِالنَّصِيرِ وَ أَنْصِرْهُ بِالرُّعْبِ وَ قَوِّ نَاصِرِيهِ وَ اخْذُلْ خَازِلِيهِ وَ دَمِّمْ مَنْ نَصَبَ لَهُ وَ دَمَّرْ مَنْ غَشَّهَ وَ اقْتُلْ بِهِ جَبَابِرَةَ الْكُفْرِ وَ عَمْدَهُ [عَمْدَهُ وَ دَعَائِمَهُ وَ اقْصِمْ بِهِ رُءُوسَ الضَّالَّةِ وَ شَارِعَةَ الْبِدْعِ وَ مُمَيِّتَةَ السُّنَّةِ وَ مَقْوِيَةَ الْبَاطِلِ وَ ذَلِّلْ بِهِ الْجَبَّارِينَ وَ أَبْرِزْ بِهِ الْكَافِرِينَ وَ جَمِيعَ الْمُلْحِدِينَ فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَ مَغَارِبِهَا وَ بَرِّهَا وَ بَحْرِهَا وَ سَهْلِهَا وَ جَبَلِهَا حَتَّى لَا تَدَعَ مِنْهُمْ دَيَّارًا وَ لَا تَبْقَى لَهُمْ آثَارًا اللَّهُمَّ طَهِّرْ مِنْهُمْ بِلَادَكَ وَ اشْفِ مِنْهُمْ عِبَادَكَ وَ اعِزِّ بِهِ الْمُؤْمِنِينَ وَ أَحْيِي بِهِ سَيِّنَ الْمُرْسَلِينَ وَ دَارِسَ حُكْمِ النَّبِيِّينَ وَ جِدِّدْ بِهِ مَا امْتَحَى مِنْ دِينِكَ وَ بَدِّلْ مِنْ حُكْمِكَ حَتَّى تُعِيدَ دِينَكَ بِهِ وَ عَلَى يَدَيْهِ جَدِيدًا غَضًّا مَحْضًا صَاحِحًا لَا عِوَجَ فِيهِ وَ لَا بَدْعَ مَعَهُ وَ حَتَّى تُبَيِّرَ بِعِدْلِهِ ظُلْمَ الْجُورِ وَ تَطْفِئَ بِهِ نِيرَانَ الْكُفْرِ وَ تَوْضِحَ بِهِ مَعَايِدَ الْحَقِّ وَ مَجْهُولَ الْعِدْلِ فَإِنَّهُ عِبْدُكَ الَّذِي اسْتَخْلَصْتَهُ لِنَفْسِكَ وَ اضِيَطَّفَيْتَهُ عَلَى غَيْبِكَ وَ عَصَيْمْتَهُ مِنَ الذُّنُوبِ وَ بَرَأْتَهُ مِنَ الْعُيُوبِ وَ طَهَّرْتَهُ مِنَ الرَّجْسِ وَ سَلَّمْتَهُ مِنَ الدَّنَسِ اللَّهُمَّ فَإِنَّا نَشْهَدُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَ يَوْمَ حُلُولِ الطَّامَّةِ أَنَّهُ لَمْ يُذْنِبْ ذَنْبًا وَ لَا أَتَى حُوبًا وَ لَمْ يَزْتَكِبْ مَعْصِيَةً وَ لَمْ يُضَيِّعْ لَكَ طَاعِيَةً وَ لَمْ يَهْتِكْ لَكَ حُرْمَةً وَ لَمْ يُبَدِّلْ لَكَ فَرِيضَةً وَ لَمْ يُغَيِّرْ لَكَ شَرِيْعَةً وَ أَنَّهُ الْهَادِي الْمُهْتَدِي الطَّاهِرُ النَّقِيُّ النَّقِيُّ الرَّضِيُّ الرَّكِيُّ اللَّهُمَّ أَعْطِهِ فِي نَفْسِهِ وَ أَهْلِهِ وَ وَلَدِهِ وَ ذُرِّيَّتِهِ وَ أُمَّتِهِ وَ جَمِيعِ رَعِيَّتِهِ مَا تُقَرُّ بِهِ عَيْنُهُ وَ تَسِرُّ بِهِ نَفْسُهُ وَ تَجْمَعُ لَهُ مُلْكُ

تمه مذکوره جزء حدیث بوده باشد و بر تقدیری که عبارت بعضی از محدثین باشد چون اعظم مشایخ حدیث چنین فهمیده‌اند که در همه زیارتها کافی است چنانچه ظاهر اول حدیث بر آن دلالت دارد و در باب زیارات جامعه نقل نموده‌اند و الفاظ زیارت همه از صفات جامعه است که اختصاص به بعضی ندارد بنابر این خاطر از جامعه بودن این زیارت جمع و خواندن آن در همه مشاهد حتی در مشاهد انبیا و اوصیا علیهم السلام چنانچه جمعی از علما در مشهد جناب یونس علیه السلام نقل کرده‌اند مناسب است و چون در ذیل زیارت امر به صلوات بر هر یک بخصوص وارد شده است اگر صلوات منسوبه به ابو الحسن ضراب اصفهانی را که در آخر اعمال روز جمعه نقل کردیم بخوانی بسیار مناسب است

زیارت دوم جامعه کبیره

جامعه کبیره

ایضا شیخ صدوق در فقیه و عیون روایت کرده از موسی بن عبد الله نخعی که گفت: عرض کردم به خدمت حضرت امام علی نقی علیه السلام که یا ابن رسول الله مرا تعلیم فرما زیارتی با بلاغت که کامل باشد که هرگاه خواستم زیارت کنم یکی از شما را آن را بخوانم فرمود که چون به درگاه رسیدی بایست و بگو شهادتین را یعنی بگو: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَبِحَالِ غَسْلِ بَاشِي وَبِحَالِ دَاخِلِ حَرَمِ شَوِي وَبِقَبْرِ رَافِعِي بَيْنِي بَاسْتِ وَسِي مَرْتَبَةِ اللَّهِ أَكْبَرُ بگو: پس اندکی راه برو به آرام دل و آرام تن و گامها را نزدیک یکدیگر گذار پس بایست و سی مرتبه الله اکبر پس نزدیک قبر مطهر رو و چهل مرتبه الله اکبر بگو تا صد تکبیر تمام شود و شاید چنانکه مجلسی اول گفته وجه تکبیر این باشد که اکثر طباع مایلند به غلو، مبدا از عبارات امثال این زیارت به غلو افتند یا از بزرگی حق سبحانه و تعالی غافل شوند یا غیر اینها پس بگو: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ بَيْتِ النَّبِيِّ وَمَوْضِعِ الرَّسَالَةِ وَمُخْتَلَفِ الْمَلَائِكَةِ وَمَهْبِطِ الْوَحْيِ وَمَعِيدِ الرَّحْمَةِ وَخَزَانِ الْعِلْمِ وَمُنْتَهَى الْحِلْمِ وَأُصُولِ الْكُرْمِ وَقَادَةَ الْأَمَمِ وَأَوْلِيَاءِ النَّعْمِ وَعَنَاصِرَ الْأَبْرَارِ وَدَعَائِمِ الْأَخْيَارِ وَسَائِسَةَ الْعِبَادِ وَأَرْكَانَ الْبِلَادِ وَأَبْوَابَ الْإِيمَانِ وَأَمْنَاءَ الرَّحْمَنِ وَسُلَالِمَةَ النَّبِيِّينَ وَصِفْوَةَ الْمُرْسَلِينَ وَعَثْرَةَ خَيْرِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَى أَيْمَةِ الْهُدَى وَمَصَابِيحِ الدُّجَى وَأَعْلَامِ التَّقَى وَذَوِي النَّهْيِ وَأَوْلِي الْحِجَى وَكَهْفِ الْوَرَى وَوَرَثَةِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمَثَلِ الْمَعْلَى وَالِدَعْوَةِ الْحُسْنَى وَحُجَّجِ اللَّهِ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَالْأَوْلَى وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَى مَحَالِّ مَعْرِفَةِ اللَّهِ وَمَسَاكِينِ بَرَكَتِهِ اللَّهِ وَمَعَادِينِ حِكْمَتِهِ اللَّهِ وَحَفَظَةِ سِرِّ اللَّهِ وَحَمَلَةِ كِتَابِ اللَّهِ وَأَوْصِيَاءِ نَبِيِّ اللَّهِ وَذُرِّيَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَرَحْمَتِهِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَى الدُّعَاةِ إِلَى اللَّهِ وَالْأَدْلَاءِ عَلَى مَرْضَاءِ اللَّهِ وَالْمُسْتَوْفِرِينَ [وَالْمُسْتَوْفِرِينَ فِي أَمْرِ اللَّهِ وَالتَّائِبِينَ فِي مَحَبَّةِ اللَّهِ وَالْمُخْلِصِينَ فِي تَوْحِيدِ اللَّهِ وَالْمُظْهِرِينَ لِأَمْرِ اللَّهِ وَنَهْيِهِ وَعِبَادِهِ الْمُكْرَمِينَ الَّذِينَ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ وَرَحْمَتِهِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَى الْأَيْمَةِ الدُّعَاةِ وَالْقَادَةِ الْهُدَاةِ وَالسَّادَةِ الْوُلَاةِ وَالذَّادَةَ الْحُمَاةِ وَأَهْلِ الذِّكْرِ وَأَوْلِي الْأَمْرِ وَبَقِيَّةِ اللَّهِ وَخَيْرِيَّةِ وَحُزْبِهِ وَعَيْبَتِهِ عِلْمِهِ وَحُجَّتِهِ وَصِرَاطِهِ وَنُورِهِ أَوْ بُرْهَانِهِ وَرَحْمَتِهِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ كَمَا شَهِدَ اللَّهُ لِنَفْسِهِ وَشَهِدَتْ لَهُ مَلَائِكَتُهُ وَأُولُوا الْعِلْمِ مِنْ خَلْقِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ الْمُنْتَجَبُ وَرَسُولُهُ الْمُرْتَضَى أَرْسَلَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ وَأَشْهَدُ أَنَّكُمْ الْأَيْمَةَ الرَّاشِدُونَ الْمَهْدِيُونَ الْمُعْصُمُونَ الْمُكْرَمُونَ الْمُقَرَّبُونَ الْمُتَّقُونَ الصَّادِقُونَ الْمُصِيفُونَ الْمُطِيعُونَ لِلَّهِ الْقَوَامُونَ بِأَمْرِهِ الْعَامِلُونَ بِإِرَادَتِهِ الْفَائِزُونَ بِكَرَامَتِهِ اضْيَاطَفَاكُمْ بِعِلْمِهِ وَارْتَضَاكُمْ لِغَيْبِهِ وَاخْتَارَكُمْ لِسِرِّهِ وَاجْتَبَاكُمْ بِقُدْرَتِهِ وَأَعَزَّكُمْ بِهُدَاةِ وَخَصَّكُمْ بِبُرْهَانِهِ وَانْتَجَبَكُمْ لِنُورِهِ [بِنُورِهِ وَآيِدْكُمْ بِرُوحِهِ وَرَضِيَكُمْ خُلَفَاءَ فِي أَرْضِهِ وَحُجَّجَا عَلَى بَرِّيَّتِهِ وَأَنْصَارَا لِدِينِهِ وَحَفَظَةً لِسِرِّهِ وَخَزَنَةً لِعِلْمِهِ وَمُسْتَوْدَعًا لِحِكْمَتِهِ وَتَرَاجِمَةً لَوْحِيهِ وَأَرْكَانًا لِتَوْحِيدِهِ وَشُهَدَاءَ عَلَى خَلْقِهِ وَأَعْلَامًا لِعِبَادِهِ وَمَنَارًا فِي بِلَادِهِ وَأَدْلَاءَ عَلَى

صِرَاطِهِ عَصَمَكُمْ اللَّهُ مِنَ الزَّلَلِ وَ آمَنَكُمْ مِنَ الْفِتَنِ وَ طَهَّرَكُمْ مِنَ الدَّنَسِ وَ أَذْهَبَ عَنْكُمْ الرَّجْسَ وَ طَهَّرَكُمْ تَطْهِيراً فَعَظَّمْتُمْ جَلَالَهُ وَ أَكْبَرْتُمْ شَأْنَهُ وَ مَجَّدْتُمْ كَرَمَهُ وَ أَدْمَنْتُمْ [أَدْمَنْتُمْ ذِكْرَهُ وَ وَكَّدْتُمْ [ذَكَّرْتُمْ مِثْلَهُ وَ أَحْكَمْتُمْ عَقْدَ طَاعَتِهِ وَ نَصَّيْتُمْ لَهُ فِي السِّرِّ وَ الْعَلَانِيَةِ وَ دَعَوْتُمْ إِلَى سَبِيلِهِ بِالْحِكْمَةِ وَ الْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَ بَدَلْتُمْ أَنْفُسَكُمْ فِي مَرْضَاتِهِ وَ صَبَرْتُمْ عَلَى مَا أَصَابَكُمْ فِي جَنْبِهِ [حُبِّهِ وَ أَقَمْتُمْ الصَّلَاةَ وَ آتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَ أَمَرْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ جَاهَدْتُمْ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ حَتَّى أَعْلَنْتُمْ دَعْوَتَهُ وَ بَيَّنَنْتُمْ فَرَائِضَهُ وَ أَقَمْتُمْ حُدُودَهُ وَ نَشَرْتُمْ [وَ فَسَّرْتُمْ شَرَائِعَ أَحْكَامِهِ وَ سَيَّنْتُمْ سُنَنَهُ وَ صَرَّحْتُمْ فِي ذَلِكَ مِنْهُ إِلَى الرِّضَا وَ سَلَّمْتُمْ لَهُ الْفَضَاءَ وَ صَدَّقْتُمْ مِنْ رُسُلِهِ مَنْ مَضَى فَالزَّاعِبُ عَنْكُمْ مَارِقٌ وَ اللَّانِزِمُ لَكُمْ لَاحِقٌ وَ الْمُقْصِرُ فِي حَقِّكُمْ زَاهِقٌ وَ الْحَقُّ مَعَكُمْ وَ فِيكُمْ وَ مِنْكُمْ وَ إِلَيْكُمْ وَ أَنْتُمْ أَهْلُهُ وَ مَعِيدُهُ وَ مِيرَاثُ الثُّبُوهِ عِنْدَكُمْ وَ إِيَابُ الْخَلْقِ إِلَيْكُمْ وَ حِسَابُهُمْ عَلَيْكُمْ وَ فَضِيلُ الْخُطَابِ عِنْدَكُمْ وَ آيَاتُ اللَّهِ لَمَدِيكُمْ وَ عَزَائِمُهُ فِيكُمْ وَ نُورُهُ وَ بُرْهَانُهُ عِنْدَكُمْ وَ أَمْرُهُ إِلَيْكُمْ مَنْ وَالَاكُمْ فَقَدْ وَالَى اللَّهُ وَ مَنْ عَادَاكُمْ فَقَدْ عَادَى اللَّهُ وَ مَنْ أَحْبَبَكُمْ فَقَدْ أَحَبَّ اللَّهُ [وَ مَنْ أَبْغَضَكُمْ فَقَدْ أَبْغَضَ اللَّهُ وَ مَنْ اعْتَصَمَ بِكُمْ فَقَدْ اعْتَصَمَ بِاللَّهِ أَنْتُمْ الصِّرَاطُ الْمَأْقُومُ [السَّبِيلُ الْمَعْظَمُ وَ شُهَدَاءُ دَارِ الْفَنَاءِ وَ شَفَعَاءُ دَارِ الْبَقَاءِ وَ الرَّحْمَةُ الْمَوْصُولَةُ وَ الْآيَةُ الْمَحْزُونَةُ وَ الْأَمَانَةُ الْمَحْفُوظَةُ وَ الْبَابُ الْمُبْتَلَى بِهِ النَّاسُ مَنْ آتَاكُمْ نَجَا وَ مَنْ لَمْ يَأْتِكُمْ هَلَكَ إِلَى اللَّهِ تَدْعُونَ وَ عَلَيْهِ تَدْلُونَ وَ بِهِ تُؤْمِنُونَ وَ لَهُ تَسْلُمُونَ وَ بِأَمْرِهِ تَعْمَلُونَ وَ إِلَى سَبِيلِهِ تُرْشِدُونَ وَ بِقَوْلِهِ تَحْكُمُونَ سَعِدَ مَنْ وَالَاكُمْ وَ هَلَكَ مَنْ عَادَاكُمْ وَ خَابَ مَنْ جَحَدَكُمْ وَ ضَلَّ مَنْ فَارَقَكُمْ وَ فَازَ مَنْ تَمَسَّكَ بِكُمْ وَ آمِنَ مَنْ لَجَأَ إِلَيْكُمْ وَ سَلِمَ مَنْ صَدَّقَكُمْ وَ هُدِيَ مَنْ اعْتَصَمَ بِكُمْ مَنْ اتَّبَعَكُمْ فَالْجَنَّةُ مَأْوَاهُ وَ مَنْ خَالَفَكُمْ فَالنَّارُ مَثْوَاهُ وَ مَنْ جَحَدَكُمْ كَافِرٌ وَ مَنْ حَارَبَكُمْ مُشْرِكٌ وَ مَنْ رَدَّ عَلَيْكُمْ فِي أَشْفَلِ دَرَكٍ مِنَ الْجَحِيمِ أَشْهَدُ أَنَّ هَذَا سَابِقٌ لَكُمْ فِيمَا مَضَى وَ جَارٍ لَكُمْ فِيمَا بَقِيَ وَ أَنَّ أَرْوَاحَكُمْ وَ نُورَكُمْ وَ طَيْبَتِكُمْ وَاحِدَةٌ طَابَتْ وَ طَهَّرَتْ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ خَلَقَكُمْ اللَّهُ أَنْوَاراً فَجَعَلَكُمْ بَعْضُهُ مُحَدِّقِينَ حَتَّى مَنْ عَلَيْنَا بِكُمْ فَجَعَلَكُمْ فِي بَيُوتِ أذنِ اللَّهِ أَنْ تُزْعَ وَ يُذَكَّرَ فِيهَا اسْمُهُ وَ جَعَلَ صِلَاتِنَا [صَلَوَاتِنَا] عَلَيْكُمْ وَ مَا حَصَّنَا بِهِ مِنْ وَلايَتِكُمْ طيباً لِخَلْقِنَا [لِخَلْقِنَا] وَ طَهَّرَهُ لَأَنْفُسِنَا وَ تَرْكِيَهُ [بِرَكَهُ] لَنَا وَ كَفَّارَةً لِدُنُوبِنَا فَكُنَّا عِنْدَهُ مُسْلِمِينَ بِفَضْلِكُمْ وَ مَعْرُوفِينَ بِتَصَدِيقِنَا إِيَّاكُمْ فَبَلَّغَ اللَّهُ بِكُمْ أَشْرَفَ مَحَلِّ الْمُكْرَمِينَ وَ أَعْلَى مَنَازِلِ الْمُقَرَّبِينَ وَ أَرْفَعَ دَرَجَاتِ الْمُرْسَلِينَ حَيْثُ لَا يَلْحَقُهُ لَاحِقٌ وَ لَا يَفُوقُهُ فَائِقٌ وَ لَا يَسْبِقُهُ سَابِقٌ وَ لَا يَطْمَعُ فِي إِذْرَاكِهِ طَامِعٌ حَتَّى لَا يَبْقَى مَلِكٌ مُقَرَّبٌ وَ لَا نَبِيٌّ مُرْسَلٌ وَ لَا صَدِيقٌ وَ لَا شَهِيدٌ وَ لَا عَالِمٌ وَ لَا- جَاهِلٌ وَ لَا دَنِيٌّ وَ لَا فَاضِلٌ وَ لَا مُؤْمِنٌ صَالِحٌ وَ لَا فَاجِرٌ طَالِحٌ وَ لَا جَبَّارٌ عَنِيدٌ وَ لَا شَيْطَانٌ مَرِيدٌ وَ لَا خَلْقٌ فِيمَا بَيْنَ ذَلِكَ شَهِيدٌ إِلَّا عَرَفَهُمْ جَلَالَهُ أَمْرِكُمْ وَ عِظَمَ خَطَرِكُمْ وَ كِبَرَ شَأْنِكُمْ وَ تَمَامَ نُورِكُمْ وَ صِدْقَ مَقَاعِدِكُمْ وَ ثَبَاتَ مَقَامِكُمْ وَ شَرَفَ مَحَلِّكُمْ وَ مَنَزَلَتِكُمْ عِنْدَهُ وَ كَرَامَتِكُمْ عَلَيْهِ وَ خَاصَّتِكُمْ لَدَيْهِ وَ قَرَبَ مَنَزَلَتِكُمْ مِنْهُ بِأَبِي أَنْتُمْ وَ أُمِّي وَ أَهْلِي وَ مَالِي وَ أَسْرَتِي أَشْهَدُ اللَّهُ وَ أَشْهَدُكُمْ أَنِّي مُؤْمِنٌ بِكُمْ وَ بِمَا آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرٌ بَعْدُوكُمْ وَ بِمَا كَفَرْتُمْ بِهِ مُسْتَبْتِرٌ بِشَأْنِكُمْ وَ بِضَلَالِهِ مَنْ خَالَفَكُمْ مَوَالٍ لَكُمْ وَ لِأَوْلِيَائِكُمْ مُبْغِضٌ لِأَعْدَائِكُمْ وَ مَعَادٍ لَهُمْ سَلِمَ لِمَنْ سَاءَ الْمَكْمُ وَ حَزَبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ مُحَقِّقٌ لِمَا حَقَّقْتُمْ مُبْطِلٌ لِمَا أَبْطَلْتُمْ مُطِيعٌ لَكُمْ عَارِفٌ بِحَقِّكُمْ مُقِرٌّ بِفَضْلِكُمْ مُحْتَمِلٌ لِعِلْمِكُمْ مُحْتَجِبٌ بِدِمَّتِكُمْ مُعْتَرِفٌ بِكُمْ مُؤْمِنٌ بِإِيَابِكُمْ مُصَدِّقٌ بِرَجْعَتِكُمْ مُنْتَظِرٌ لِأَمْرِكُمْ مُرْتَقِبٌ لِذَوْلَتِكُمْ آخِذٌ بِقَوْلِكُمْ عَامِلٌ بِأَمْرِكُمْ مُسْتَجِيرٌ بِكُمْ زَائِرٌ لَكُمْ لَا يَتَدَّ عَائِدٌ بِقُبُورِكُمْ مُسْتَشْفِعٌ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ بِكُمْ وَ مُتَقَرَّبٌ بِكُمْ إِلَيْهِ وَ مُقَدِّمٌ أَمَامَ طَلِبَتِي وَ حَوَائِجِي وَ إِرَادَتِي فِي كُلِّ أَحْوَالِي وَ أُمُورِي مُؤْمِنٌ بِسِرِّكُمْ وَ عِلَانِيَتِكُمْ وَ شَاهِدٌ كُمْ وَ غَائِبِكُمْ وَ أَوْلَكُمْ وَ آخِرِكُمْ وَ مَفُوضٌ فِي ذَلِكَ كُلِّهِ إِلَيْكُمْ وَ مُسَلِّمٌ فِيهِ مَعَكُمْ وَ قَلْبِي لَكُمْ مُسَلِّمٌ وَ رَأْيِي لَكُمْ تَبِعٌ وَ نُصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتَّى يُحْيِيَ اللَّهُ تَعَالَى دِينَهُ بِكُمْ وَ يُرَدِّكُمْ فِي أَيَّامِهِ وَ يُطَهِّرَكُمْ لِعَدْلِهِ وَ يَمَكِّنَكُمْ فِي أَرْضِهِ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَا- مَعَ غَيْرِكُمْ [عِدُّوكُمْ آمَنْتُ بِكُمْ وَ تَوَلَّيْتُ آخِرَكُمْ بِمَا تَوَلَّيْتُ بِهِ أَوْلَكُمْ وَ بَرَنْتُ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَ مِنَ الْجَبِيَّتِ وَ الطَّاعُوتِ وَ الشَّيَاطِينِ وَ حَزْبِهِمُ الظَّالِمِينَ لَكُمْ [وَ] الْجَاهِدِينَ لِحَقِّكُمْ وَ الْمَارِقِينَ مِنْ وَلايَتِكُمْ وَ الْغَاصِبِينَ لِإِزْتِكُمْ [وَ] السَّاكِينَ فِيكُمْ [وَ] الْمُتَحَرِّفِينَ عَنْكُمْ وَ مِنْ كُلِّ وَليَحِيَهُ دُونَكُمْ وَ كُلِّ مُطَاعٍ سِوَاكُمْ وَ مِنَ الْأَيْمَةِ الَّذِينَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ فَتَبَتَنِي اللَّهُ أَيُّدَا مَا حَبِيتُ عَلَى مَوَالِيَتِكُمْ وَ مَحَبَّتِكُمْ وَ دِينِكُمْ وَ وَفَّقَنِي لِطَاعَتِكُمْ وَ رَزَقَنِي شَفَاعَتَكُمْ وَ جَعَلَنِي مِنْ خِيَارِ مَوَالِيِكُمْ التَّابِعِينَ لِمَا دَعَوْتُمْ إِلَيْهِ وَ جَعَلَنِي مِمَّنْ يَفْتَضُّ آثَارَكُمْ وَ يَسِيلُكُمْ سَبِيلَكُمْ وَ يَهْتَدِي بِهُدَاكُمْ وَ يُحْشِرُ فِي زُمْرَتِكُمْ وَ يَكُرُّ فِي رَجْعَتِكُمْ وَ يَمْلِكُ فِي ذَوْلَتِكُمْ وَ يُسَرِّفُ فِي عَافِيَتِكُمْ وَ يَمَكِّنُ فِي أَيَّامِكُمْ وَ تَقَرُّ عَيْنُهُ عِدَا بُرُؤِيَتِكُمْ بِأَبِي أَنْتُمْ وَ أُمِّي وَ نَفْسِي وَ أَهْلِي وَ مَالِي مَنْ أَرَادَ اللَّهُ يَدَا

بِكُمْ وَمَنْ وَحَدَّهُ قَبْلَ عَنَّا وَمَنْ قَصِدَهُ تَوَجَّهَ بِكُمْ مَوَالِيَّ لَا أَحْصِي ثَنَاءَكُمْ وَلَا أُبْلَغُ مِنَ الْمَدْحِ كُنْهَكُمْ وَمِنَ الْوَصْفِ قَدْرَكُمْ وَأَنْتُمْ نُورُ الْأَخْيَارِ وَهُدَاةُ الْأَبْرَارِ وَحَجِجُ الْجَبَّارِ بِكُمْ فَتَحَ اللَّهُ وَبِكُمْ يَخْتُمُ [اللَّهُ وَبِكُمْ يَنْزِلُ الْغَيْثُ وَبِكُمْ يُمْسِكُ السَّمَاءُ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ وَبِكُمْ يُنْفَسُ اللَّهُ وَيَكْشِفُ الضُّرَّ وَعِنْدَكُمْ مَا نَزَلَتْ بِهِ رُسُلُهُ وَهَبَطَتْ بِهِ مَلَائِكَتُهُ وَإِلَى حَيْدِكُمْ وَإِذَا زيارت امير المؤمنين عليه السلام باشد به جای و ای جدکم بگو: و ای اخیک بعث الروح المؤمنین آتاکم الله ما لم یؤت احدنا من العالمین طاطا کل شریف لشرفکم و بنح کل متکبر لطاعتکم و خضع کل جبار لفضلکم و ذل کل شیء لکم و اشرفت الارض بئورکم و فاز الفائزون بولایتکم بکم یشلک الی الرضوان و علی من حید و لا یتکم غضب الرحمن بابی انتم و امی و نفسی و اهلی و مای ذکرکم فی الذاکرین و اسمائکم فی الائمة و اجسادکم فی الاجساد و ارواحکم فی المارواح و انفسکم فی النفوس و آثارکم فی الآثار و قبورکم فی القبور فما اهل اسماءکم و اکرم انفسکم و اعظم شانکم و اجل خطرکم و اوفی عهدکم [و اصدق وعدکم کلامکم نور و امرکم رشد و وصیتکم التقوی و فعلکم الخیر و عادتکم الاحسان و سجتکم الکرم و شانکم الحق و الصدق و الرفق و قولکم حکم و حتم و رأیکم علم و حلم و حزم ان ذکر الخیر کنتم اوله و اذله و فرعه و معدنه و مآواه و متنهاه بابی انتم و امی و نفسی کیف اصف حسن ثنائکم و احصی جمیل بلائکم و بکم اخرجنا الله من الذل و فرج عنا غمات الکروب و انقذنا من شفا جرف الهلکات و من النار بابی انتم و امی و نفسی بموالیتکم علمنا الله معالم دیننا و اصلح ما کان فسد من دنیانا و بموالیتکم تمت الکلمة و عظمت النعمة و اتلفت الفرقة و بموالیتکم تقبل الطاعة المفترضة و لکم المودة الواجبة و الدرجات الرفیعة و المقام المحمود و المکان [و المقام المعلوم عند الله عز و جل و الجاه العظیم و الشأن الکبیر و الشفاعة المقبولة ربنا آمانا بما انزلت و اتبعنا الرسول فاکتبتنا مع الشاهدين ربنا لا ترغ قلوبنا بعید اذ هدیتنا و هب لنا من لدنک رحمة انک انت الوهاب سبحان ربنا ان کان وعد ربنا لمفعولا یا ولی الله ان بنی و بین الله عز و جل ذنوبا لا یأتی علیها الا رضاکم فبحق من ائتمنکم علی سیره و استرعاکم امر خلقه و قرن طاعتکم بطاعته لما استیوهبتهم ذنوبی و کنتم شفعا فی لکم مطیع من اطاعکم فقد اطاع الله و من عصاکم فقد عصی الله و من احبکم فقد احب الله و من ابغضکم فقد ابغض الله اللهم انی لو وجدت شفعا اقرب الیک من محمد و اهل بیته الاخیار الائمة الابرار لجعلتهم شفعا فی حقهم الی اوجب لهم علیک اسألک ان تدخلنی فی جملة العارفين بهم و بحقهم و فی زمرة المرحومین بشفاعتهم انک ارحم الراحمین و صلی الله علی محمد و آله الطاهرين و سلم [تسلیما] کثیرا و حسبنا الله و نعم الوکیل

حکایت سید رشتی

مؤلف گوید که: این زیارت را شیخ نیز در تهذیب نقل کرده و بعد از این دعای وداعی نقل کرده‌اند که ما بملاحظه اختصار آن را ذکر ننمودیم و این زیارت چنانکه علامه مجلسی فرموده بهترین زیارت جامعه است از جهت متن و سند و فصاحت و بلاغت و والد ماجدش در شرح فقیه فرموده که این زیارت احسن و اکمل زیارات است و من تا در عتبات عالیات بودم زیارت نکردم ائمه علیهم السلام را مگر به این زیارت و شیخ ما در نجم ثاقب حکایتی نقل کرده که از آن ظاهر می‌شود که باید به این زیارت مواظبت کرد و از آن غفلت نمود و آن حکایت چنین است: جناب مستطاب تقی صالح سید احمد بن سید هاشم بن سید حسن موسوی رشتی تاجر ساکن رشت آیده الله در هفده سال قبل تقریبا به نجف اشرف مشرف شد و با عالم ربانی و فاضل صمدانی شیخ علی رشتی طاب ثراه که در حکایت آینده مذکور خواهند شد ان شاء الله، به منزل حقیر آمدند و چون برخاستند شیخ از صلاح و سداد سید مرقوم اشاره کرد و فرمود که قضیه عجیبه دارد و در آن وقت مجال بیان نبود پس از چند روزی ملاقات شد فرمود که سید رفت و قضیه را با جمله از حالات سید نقل کرد بسیار تاسف خوردم از نشیدن آنها از خود او اگر چه مقام شیخ رحمه الله اجل از آن بود که اندکی خلاف در نقل ایشان برود و از آن سال تا چند ماه قبل این مطلب در خاطر بود تا در ماه جمادی الآخره این سال از نجف

اشرف برگشته بودم در کاظمین سید صالح مذکور را ملاقات کردم که از سامره مراجعت کرده عزم عجم بود پس شرح حال او را چنانکه شنیده بودم پرسیدم از آن جمله قضیه معهوده همه را نقل کرد مطابق آن و آن قضیه چنان است که گفت: در سینه هزار و دو بیست و هشتاد به اراده حج بیت الله الحرام از دار المرز رشت آمدم به تبریز و در خانه حاجی صفر علی تاجر تبریزی معروف منزل کردم چون قافله نبود متحیر ماندم تا آنکه حاجی جبار جلودار سدهی اصفهانی بار برداشت به جهت طرابوزن تنها از او مالی کرایه کردم و رفتم چون به منزل اول رسیدیم سه نفر دیگر به تحریص حاجی صفر علی به من ملحق شدند یکی حاجی ملا باقر تبریزی حجه فروش معروف علماء و حاجی سید حسین تاجر تبریزی و حاجی علی نامی که خدمت می کرد پس به اتفاق روانه شدیم تا رسیدیم به ارزنة الروم و از آنجا عازم طرابوزن و در یکی از منازل ما بین این دو شهر حاجی جبار جلودار به نزد ما آمد و گفت: این منزل که در پیش داریم مخوف است قدری زود بار کنید که به همراه قافله باشید چون در سایر منازل غالباً از عقب قافله به فاصله می رفتیم پس ما هم تخمیناً دو ساعت و نیم یا سه به صبح مانده به اتفاق حرکت کردیم بقدر نیم یا سه ربع فرسخ از منزل خود دور شده بودیم که هوا تاریک شد و برف مشغول باریدن شد به طوری که رفقا هر کدام سر خود را پوشانیده تند راندند من نیز آنچه کردم که با آنها بروم ممکن نشد تا آنکه آنها رفتند من تنها ماندم پس از اسب پیاده شده در کنار راه نشستم و به غایت مضطرب بودم چون قریب ششصد تومان برای مخارج راه همراه داشتم بعد از تامل و تفکر بنا بر این گذاشتم که در همین موضع بمانم تا فجر طالع شود به آن منزل که از آنجا بیرون آمدم مراجعت کنم و از آنجا چند نفر مستحفظ به همراه برداشته به قافله ملحق شوم در آن حال در مقابل خود باغی دیدم و در آن باغ باغبانی که در دست بیلی داشت که بر درختان می زد که برف از آنها بریزد پس پیش آمد به مقدار فاصله کمی ایستاد و فرمود تو کیستی عرض کردم رفقا رفتند و من ماندم راه را نمی دانم گم کرده ام فرمود به زبان فارسی نافله بخوان تا راه را پیدا کنی من مشغول نافله شدم بعد از فراغ از تهجد باز آمد و فرمود نرفتی گفتم و الله راه را نمی دانم فرمود جامعه بخوان من جامعه را حفظ نداشتم و تا کنون حفظ ندارم با آنکه مکرر به زیارت عتبات مشرف شدم پس از جای برخاستم و جامعه را بالتمام از حفظ خواندم باز نمایان شد فرمود نرفتی هستی مرا بی اختیار گریه گرفت گفتم هستم راه را نمی دانم فرمود عاشورا بخوان و عاشورا را نیز حفظ نداشتم و تا کنون ندارم پس برخاستم و مشغول زیارت عاشورا شدم از حفظ تا آنکه تمام لعن و سلام و دعای علقمه را خواندم دیدم باز آمد و فرمود نرفتی هستی گفتم نه هستم تا صبح فرمود من حال ترا به قافله می رسانم پس رفت و بر الاغی سوار شد و بیل خود را به دوش گرفت و فرمود به ردیف من بر الاغ سوار شو سوار شدم پس عنان اسب خود را کشیدم تمکین نکرد و حرکت نمود فرمود جلو اسب را به من ده دادم پس بیل را به دوش چپ گذاشت و عنان اسب را به دست راست گرفت و به راه افتاد اسب در نهایت تمکین متابعت کرد پس دست خود را بر زانوی من گذاشت و فرمود شما چرا نافله نمی خوانید نافله نافله سه مرتبه فرمود و باز فرمود شما چرا عاشورا نمی خوانید عاشورا عاشورا سه مرتبه و بعد فرمود شما چرا جامعه نمی خوانید جامعه جامعه و در وقت طی مسافت به نحو استداره سیر می نمود یکدفعه برگشت و فرمود آن است رفقای شما که در لب نهر آبی فرود آمده مشغول وضو به جهت نماز صبح بودند پس من از الاغ پایین آمدم که سوار اسب خود شوم و نتوانستم پس آن جناب پیاده شد و بیل را در برف فرو کرد و مرا سوار کرد و سر اسب را به سمت رفقا برگردانید من در آن حال به خیال افتادم که این شخص کی بود که به زبان فارسی حرف می زد و حال آنکه زبانی جز ترکی و مذهبی غالباً جز عیسوی در آن حدود نبود و چگونه به این سرعت مرا به رفقای خود رساند پس در عقب خود نظر کردم احدی را ندیدم و از او آثاری پیدا نکردم پس به رفقای خود ملحق شدم

زیارت سوم

زیارتی است که علامه مجلسی آن را در تحفة الزائر زیارت هشتم جوامع قرار داده و فرموده که این زیارتی است که سید بن

طاووس در ضمن ادعیه عرفه روایت کرده از حضرت صادق علیه السلام و در هر وقت و هر موضع که باشد می‌توان کردن خصوصا در روز عرفه و زیارت این است: السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا خَيْرَةَ اللَّهِ مِنْ خَلْقِهِ وَ أَمِينَهُ عَلَيَّ وَ حِيَّهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ حُجَّةُ اللَّهِ عَلَيَّ خَلْقِهِ وَ بَابُ عِلْمِهِ وَ وَصِيُّ نَبِيِّهِ وَ الْخَلِيفَةُ مِنْ بَعْدِهِ فِي أُمَّتِهِ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً غَضِبَتْكَ حَقَّكَ وَ قَعَدَتْ مَقْعَدَكَ أَنَا بَرِيءٌ مِنْهُمْ وَ مِنْ شَرِّعَتِهِمْ إِلَيْكَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا فَاطِمَةَ الْبُتُولِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا زَيْنَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا بِنْتَ رَسُولِ [اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَیْكَ وَ عَلَیْهِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا أُمَّ الْحَسَنِ وَ الْحَسَنِ بْنِ الْحُسَيْنِ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً غَضِبَتْكَ حَقَّكَ وَ مَنَعَتْكَ مَا جَعَلَهُ اللَّهُ لَكَ حَلَالًا أَنَا بَرِيءٌ إِلَيْكَ مِنْهُمْ وَ مِنْ شَرِّعَتِهِمْ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مَوْلَايَ يَا مُحَمَّدَ الْحَسَنِ الزَّكِيِّ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مَوْلَايَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَ بَايَعَتْ فِي أَمْرِكَ وَ شَايَعَتْ أَنَا بَرِيءٌ إِلَيْكَ مِنْهُمْ وَ مِنْ شَرِّعَتِهِمْ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَیْكَ وَ عَلَيَّ أَيْبُكَ وَ جَدُّكَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً اسْتَحَلَّتْ دَمَكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَ اسْتَبَاخَتْ حَرِيمَكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ أَشْيَاعَهُمْ وَ أَتْبَاعَهُمْ وَ لَعَنَ اللَّهُ الْمُمَهَّدِينَ لَهُمْ بِالْتَّمُكِينَ مِنْ قِتَالِكُمْ أَنَا بَرِيءٌ إِلَى اللَّهِ وَ إِلَيْكَ مِنْهُمْ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مَوْلَايَ يَا [أَبَا مُحَمَّدٍ] عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مَوْلَايَ يَا [أَبَا جَعْفَرٍ] مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مَوْلَايَ يَا [أَبَا جَعْفَرٍ] مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مَوْلَايَ يَا [أَبَا جَعْفَرٍ] عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مَوْلَايَ يَا [أَبَا جَعْفَرٍ] عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مَوْلَايَ يَا [أَبَا مُحَمَّدٍ] الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مَوْلَايَ يَا [أَبَا الْقَاسِمِ] مُحَمَّدَ بْنَ الْحَسَنِ صَاحِبِ الزَّمَانِ صَلَّى اللَّهُ عَلَیْكَ وَ عَلَيَّ عَثْرَتِكَ الطَّاهِرَةَ الطَّيِّبَةَ يَا مَوْلَايَ كُونُوا شُفَعَائِي فِي حَطِّ وَ زُرِّي وَ خَطَايَايَ آمَنْتُ بِاللَّهِ وَ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكُمْ وَ أَتَوَالِي آخِرُكُمْ بِمَا أَتَوَالِي أَوْلُكُمْ وَ بَرُّتُ مِنَ الْجَبْتِ وَ الطَّاغُوتِ وَ اللَّاتِ وَ الْعُزَّى يَا مَوْلَايَ أَنَا سَلِّمٌ لِمَنْ سَأَلَكُمْ وَ حَزْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ وَ عَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاكُمْ وَ وَلِيٌّ لِمَنْ وَالَاكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَ لَعَنَ اللَّهُ ظَالِمِيكُمْ وَ غَاصِبِيكُمْ وَ لَعَنَ اللَّهُ أَشْيَاعَهُمْ وَ أَتْبَاعَهُمْ وَ أَهْلَ مَذْهَبِهِمْ وَ أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ وَ إِلَيْكُمْ مِنْهُمْ

زیارت چهارم زیارت معروفه به امین الله است

که اولش این است: السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَ حُجَّتُهُ عَلَيَّ عِبَادِهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ جَاهِدْتَ فِي اللَّهِ تَا آخِرِ زِيَارَتِ كِهْ كُذْشْتْ دَرِ زِيَارَاتِ كُضْرْتِ اميرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ ص ۳۵۰ زيرا كه ما آن را زیارت دوم حضرت امير المؤمنين عليه السلام قرار دادیم

زیارت پنجم زیارت الحمد لله الذي أشهدنا مشهده أوليائه في رجب

است که در اعمال ماه رجب گذشت ص ۱۳۶ پس آنچه از زیارات جامعه در این کتاب مبارک است پنج زیارت است و کفایت می‌کند ان شاء الله تعالی

مقام دوم در دعایی که بعد از زیارت هر یک از ائمه عليهم السلام خوانده می‌شود

سید بن طاووس رحمه الله علیه فرموده که مستحب است این دعا خوانده شود عقب زیارت ائمه عليهم السلام اللَّهُمَّ إِنْ كَانَتْ ذُنُوبِي قَدْ أَحْلَقْتُ وَ جَهِي عِنْدَكَ وَ حَجَبْتُ دُعَائِي عَنْكَ وَ حَالَتْ بَيْنِي وَ بَيْنَكَ فَاسْأَلْكَ أَنْ تُقْبَلَ عَلَيَّ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَ تَنْشُرَ عَلَيَّ رَحْمَتَكَ وَ تُنَزِّلَ عَلَيَّ بَرَكَاتِكَ وَ إِنْ كَانَتْ قَدْ مَنَعَتْ أَنْ تَرْفَعَ لِي إِلَيْكَ صَوْتَا أَوْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبًا أَوْ تَنْجَاوَزَ عَنِّي خَطِيئَتِي مُهْلِكَةً فَهَذَا أَنَا ذَا مُسْتَجِيرٍ بِكَرَمِ وَجْهِكَ وَ عِزِّ جَلَالِكَ مُتَوَسِّلٌ إِلَيْكَ مُتَقَرَّبٌ إِلَيْكَ بِأَحَبِّ خَلْقِكَ إِلَيْكَ وَ أَكْرَمِهِمْ عَلَیْكَ وَ أَوْلَاهُمْ بِكَ وَ أَطْوَعِهِمْ لَكَ وَ أَكْبَرِهِمْ مَنْزِلَةً وَ مَكَانًا عِنْدَكَ مُحَمَّدٌ وَ بَعَثْتَهُ الطَّاهِرِينَ الْأَيْمَةَ الْهُدَاةَ الْمُهَدِيِّينَ الَّذِينَ فَرَضْتَ عَلَيَّ خَلْقَكَ طَاعَتَهُمْ وَ أَمَرْتَ بِمُؤَدَّتِهِمْ وَ

جَعَلْتَهُمْ وُلاةَ الأَمْرِ مِنْ بَعْدِ رَسُولِكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ يَا مُدِلُّ كُلَّ جَبَّارٍ عَنِيْدٍ وَيَا مُعَزُّ الْمُؤْمِنِيْنَ بَلِّغْ مَجْهُودِي فَهَبْ لِي نَفْسِي السَّاعَةَ وَرَحْمَةً مِنْكَ تَمُنُّ بِهَا عَلَيَّ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ پس ضريح را ببوس و هر دو طرف رو را بر ضريح بگذار و بگو: اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا مَشْهُدٌ لِي- يَرْجُو مَنْ فَاتَتْهُ فِيهِ رَحْمَتُكَ أَنْ يَنَالَهَا فِي غَيْرِهِ وَلَا أَحَدٌ أَشَقَى مِنْ أَمْرِي قَصِيْدَهُ مُؤَمَّلًا فَآبَ عَنْهُ خَائِبًا اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ الأَيَّامِ وَخَيْبَةِ المُتَمَلِّبِ وَالمُنَاقَشَةِ عِنْدَ الحِصَابِ وَحَاشَاكَ يَا رَبُّ أَنْ تُقْرَنَ طَاعِيَةٌ وَلِيَّتِكَ بِطَاعَتِكَ وَموالاتُهُ بِموالاتِكَ وَمَعْصِيَتُهُ بِمَعْصِيَتِكَ ثُمَّ تُؤَيِّسَ زَائِرَهُ وَالمُتَحَمِّلَ مِنْ بَعْدِ البِلَادِ إِلَى قَبْرِهِ وَعَزَّتِكَ يَا رَبُّ لَا يَنْعَقِدُ عَلَيَّ ذَلِكَ ضَمِيْرِي إِذْ كَانَتِ القُلُوبُ إِلَيْكَ بِالجَمِيْلِ تُشَيِّرُ بِسَ نَمَازِ زِيَارَتِ كُنْ وَچون خواهی وداع کنی و برگردی بگو: السَّلَامُ عَلَيكُمْ يَا أَهْلَ بَيْتِ النَّبُوَّةِ وَمَعْدِنَ الرَّسَالَةِ سَلامٌ مُودَعٌ لَا سَبْمَ وَلَا قَالٍ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ إِلَخِ وَشَيْخِ مَفِيْدٍ نِيْزِ اِيْنَ دَعَا رَا نَقَلَ كَرْدِه وَ لَكِنْ بَعْدَ اَزِ اَلْجَمِيْلِ تَشِيْرٍ فَرْمُودِه بِسَ بَگو: يَا وَلِيَّ اللهُ إِنَّ بَيْنِي وَبَيْنَ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ ذُنُوبًا لَا يَأْتِي عَلَيْهَا إِلَّا رِضَاكَ فَبِحَقِّ مَنْ ائْتَمَنَكَ عَلَيَّ سِرِّهِ وَاسْتَرْعَاكَ أَمْرَ خَلْقِهِ وَقَرْنَ طَاعَتَكَ بِطَاعَتِهِ وَموالاتِكَ بِموالاتِهِ تَوَلَّ صِيْلَاحَ حَالِي مَعَ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ وَاجْعَلْ حَظِّي مِنْ زِيَارَتِكَ تَخْلِيْطِي بِخَالِيَتِي زُوَارِكَ الَّذِيْنَ تَسْأَلُ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ فِي عِتْقِ رِقَابِهِمْ وَتَرْغَبُ إِلَيْهِ فِي حُسْنِ تَوَابِهِمْ وَهِيَ أَنَا اليَوْمَ بِقَبْرِكَ لَا تَبْدُ وَبِحُسْنِ دِفَاعِكَ عَنِّي عَانِدٌ فَتَلَاْفِيْ يَا مُوَلَايَ وَ أَدْرِ كُنِي وَ اَسْأَلِ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ فِي أَمْرِي فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللهِ مَقَامًا كَرِيْمًا وَ جَاهًا عَظِيْمًا صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ وَ سَلِّمْ تَسْلِيْمًا مُؤَلَفٌ كُوِيْدُ كِه: بَهْتَرِ اَنِ اسْتِ كِه زَائِرِ چُون خَوَاهِدِ دَعَا كَنْدِ دَرِ مَشَاهِدِ مَشْرَفِه بَلَكِه هَرِ دَعَا كَنْدِه دَرِ هَرِ كَجَا كِه بَاشَدِ بَرَايِ هَرِ مَطْلَبِ وَ حَاجَتِي اَنَكِه مَقْدَمِ دَارِدِ بَرِ دَعَايِ خُودِ دَعَا بَرِ سَلَامَتِي وَ جُودِ مَقْدَسِ حِجْتِ عَصْرِ حَضْرَتِ صَاحِبِ اَلْاَمْرِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ رَا وَ اِيْنَ مَطْلَبِ بَسِيَارِ مَهْمِ وَ دَارَايِ فَوَايِدِ مَهْمِه اسْتِ كِه شَرْحِشِ مَنَاسِبِ اِيْنَجَا نِيْسْتِ وَ شَيْخِ مَرْحُومِ دَرِ بَابِ دَهْمِ كِتَابِ نَجْمِ ثَاقِبِ اِيْنَ مَطْلَبِ رَا مَشْرُوحَا ذَكَرِ نَمُودِه وَ بَعْضِيْ اَزِ اَدْعِيَه مَخْصُوصِه بِهِ اِيْنَ مَقَامِ رَا ذَكَرِ فَرْمُودِه هَرِ كِه خَوَاهِدِ بِهِ اَنَجَا رَجُوعِ كَنْدِ وَ مَخْتَصِرْتَرِيْنَ اَنْهَآ دَعَايِي اسْتِ كِه دَرِ اَعْمَالِ شَبِّ بِيْسْتِ وَ سَوْمِ مَاهِ رَمَضَانَ دَرِ ضَمَنِ دَعَاهايِ شَبْهايِ دِهه اَخْرَ ذَكَرِ شُدِ وَ مَا دَرِ ذَكَرِ آدَابِ زَائِرِ اِمَامِ حَسِيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ دَعَايِي نَقَلَ كَرْدِيْمُ كِه دَرِ هَمِه مَشَاهِدِ مَشْرَفِه خُوانَدِه مِيْ شُودِ

مقام سوم در صلوات بر حجج طاهره عليهم السلام است

صلوات بر حجج طاهره عليهم السلام

شیخ طوسی در مصباح در اعمال روز جمعه فرموده خبر داد ما را جماعتی از اصحاب ما از ابو المفضل شیبانی که گفت حدیث کرده ما را از لفظ خود ابو محمد عبد الله بن محمد عابد به دالیه گفت: سؤال کردم از مولای خود امام حسن عسکری علیه السلام در منزل آن حضرت به سر من رای سنه دویست و پنجاه و پنج که املا فرماید بر من یعنی کلمه کلمه بفرماید کیفیت صلوات فرستادن بر پیغمبر و اوصیای آن حضرت صلوات الله عليهم را و حاضر کرده بودم با خودم کاغذ بزرگی پس املا کرد بر من از لفظ خود بدون اینکه از کتابی بیند فرمود

صلوات بر پیغمبر صلی الله علیه و آله

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ كَمَا حَمَلْتَ وَحْيِكَ وَبَلِّغْ رِسَالَتِكَ وَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ كَمَا أَحَلَّ حَلَالُكَ وَحَرَّمَ حَرَامَكَ وَعَلَّمَ كِتَابَكَ وَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ كَمَا أَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَدَعَا إِلَى دِينِكَ وَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ كَمَا صَدَّقَ بَوَعْدِكَ وَأَشْفَقَ مِنْ وَعِيدِكَ وَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ كَمَا غَفَرْتَ بِهِ الذُّنُوبَ وَسَتَرْتَ بِهِ الْعُيُوبَ وَفَرَّجْتَ بِهِ الْكُرُوبَ وَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ كَمَا دَفَعْتَ بِهِ الشَّقَاءَ وَكَشَفْتَ بِهِ الْعُمَّاءَ وَأَجَبْتَ بِهِ الدُّعَاءَ وَنَجَّيْتَ بِهِ مِنَ الْبَلَاءِ وَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ كَمَا رَحِمْتَ بِهِ الْعِيَادَ وَأَحْيَيْتَ بِهِ الْبِلَادَ وَقَصَيْمْتَ بِهِ الْجَبَابِرَةَ وَأَهْلَكْتَ بِهِ الْفِرَاعِنَةَ وَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ كَمَا أَضْعَفْتَ بِهِ الْأَمْوَالَ وَأَحْرَزْتَ بِهِ مِنَ الْأَهْوَالِ وَكَسَرْتَ بِهِ الْأَصْنَامَ وَرَحِمْتَ بِهِ الْأَنَامَ وَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

كَمَا بَعَثَهُ بِخَيْرِ الْأَدْيَانِ وَ أَعَزَّتْ بِهِ الْإِيمَانَ وَ تَبَرَّتْ بِهِ الْأَوْثَانَ وَ عَظَّمَتْ بِهِ الْبَيْتَ الْحَرَامَ وَ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ الْأَخْيَارِ وَ سَلَّمَ تَسْلِيمًا

صلوات بر امیر المؤمنین علیه السلام

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ أَخِي نَبِيِّكَ وَ وَليِّهِ وَ صِدِّيقِيهِ [وَ وَصِيَّيْهِ وَ وَزِيرِهِ وَ مُشِيرَتُوذَعِ عَلَيْهِ وَ مَوْضِعِ سِرِّهِ وَ بَابِ حِكْمَتِهِ وَ النَّاطِقِ بِحُجَّتِهِ وَ الدَّاعِي إِلَى شَرِيْعَتِهِ وَ خَلِيفَتِهِ فِي أُمَّتِهِ وَ مُفْرِجِ الْكُرْبِ [الْكُرْبِ عَنْ وَجْهِهِ فَاصِمِ الْكُفْرَةِ وَ مُزْغِمِ الْفَجْرَةِ الَّذِي جَعَلْتَهُ مِنْ نَبِيِّكَ بِمَنْزِلِهِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى اللَّهُمَّ وَالِ مَنْ وَالَاهُ وَ عَادِ مَنْ عَادَاهُ وَ أَنْصِرْ مَنْ أَنْصِرَهُ وَ اخْذِلْ مَنْ خَذَلَهُ وَ الْعَنِ مَنْ نَصَبَ لَهُ مِنَ الْأَوْلِيَيْنِ وَ الْآخِرِينَ وَ صَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْصِيَاءِ أَنْبِيَائِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

صلوات بر سیده نوسان فاطمه علیها السلام

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الصِّدِّيقَةِ فَاطِمَةَ الرِّكْبَةِ حَبِيبَةَ حَبِيبِكَ وَ نَبِيِّكَ وَ أُمَّ أَحِبَّائِكَ وَ أَصْفِيَاءِكَ الَّتِي انْتَجَبْتَهَا وَ فَضَّلْتَهَا وَ اخْتَرْتَهَا عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ كُنِ الطَّالِبَ لَهَا مِمَّنْ ظَلَمَهَا وَ اسْتَحْفَ بِحَقِّهَا وَ كُنِ النَّائِرَ اللَّهُمَّ بِدَمِ أَوْلَادِهَا اللَّهُمَّ وَ كَمَا جَعَلْتَهَا أُمَّ الْأَيْمَةِ الْهُدَى وَ حَلِيلَةَ صِدِّيقِ الْوَلَاءِ وَ الْكَرِيمَةَ عِنْدَ الْمَلِكِ الْأَعْلَى فَصَلِّ عَلَيْهَا وَ عَلَى أُمِّهَا صِدْقَةَ تَكْرُمِ بِهَا وَ وَجْهَ مُحَمَّدٍ [أَبِيهَا] صَلِّمَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ تَقَرُّ بِهَا أَعْيُنَ ذُرِّيَّتِهَا وَ أَبْلِغُهُمْ عَنِّي فِي هَذِهِ السَّاعَةِ أَفْضَلَ التَّحِيَّةِ وَ السَّلَامِ

صلوات بر حسن و حسین علیهما السلام

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ عَبْدَيْكَ وَ وَلِيِّكَ وَ ابْنَيْ رَسُولِكَ وَ سِبْطِي الرَّحْمَةِ وَ سَيِّدِي شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلَادِ النَّبِيِّينَ وَ الْمُرْسَلِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ سَيِّدِ النَّبِيِّينَ وَ وَصِيِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ أَشْهَدُ أَنَّكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ أَمِينُ اللَّهِ وَ ابْنُ أَمِينِهِ عَشْتِ مَظْلُومًا وَ مَضِيَّتَ شَهِيدًا وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ الزَّكِيُّ الْهُدَايَ الْمُهَيْدِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَ بَلِّغْ رُوحَهُ وَ جَسَدَهُ عَنِّي فِي هَذِهِ السَّاعَةِ أَفْضَلَ التَّحِيَّةِ وَ السَّلَامِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ قَتِيلِ الْكُفْرَةِ وَ طَرِيحِ الْفَجْرَةِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ أَشْهَدُ مَوْقِنًا أَنَّكَ أَمِينُ اللَّهِ وَ ابْنُ أَمِينِهِ قَتِلْتَ مَظْلُومًا وَ مَضِيَّتَ شَهِيدًا وَ أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى الطَّالِبُ بِثَارِكَ وَ مُنْجِزٌ مَا وَعَدَكَ مِنَ النَّصْرِ وَ التَّيْسِدِ فِي هَلَاكِكَ عَدُوِّكَ وَ إِظْهَارِ دَعْوَتِكَ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ وَفَيْتَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَ جَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ عَبَدْتَ اللَّهَ مُخْلِصًا حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ لَعِنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَ لَعِنَ اللَّهُ أُمَّةً خَذَلَتْكَ وَ لَعِنَ اللَّهُ أُمَّةً أَلْبَسَتْ عَلَيْكَ وَ أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى مِمَّنْ أَكْذَبَكَ وَ اسْتَحْفَ بِحَقِّكَ وَ اسْتَحْلَ دَمَكَ بِأَبِي أَنْتَ وَ أُمِّي يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ لَعِنَ اللَّهُ قَاتِلَكَ وَ لَعِنَ اللَّهُ خَاذِلَكَ وَ لَعِنَ اللَّهُ مَنْ سَمِعَ وَاعْبَتَكَ فَلَمْ يُجِبِكَ وَ لَمْ يُنْصِرِكَ وَ لَعِنَ اللَّهُ مَنْ سَبَى نِسَاءَكَ أَنَا إِلَى اللَّهِ مِنْهُمْ بَرِيءٌ وَ مِمَّنْ وَالَاهُمْ وَ مَا لَاهُمْ وَ أَعَانَهُمْ عَلَيْهِ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ وَ الْأَيْمَةَ مِنْ وُلْدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوَى وَ بَابُ الْهُدَى وَ الْعُزَّةُ الْوُثْقَى وَ الْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَ أَشْهَدُ أَنَّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَ بِمَنْزِلَتِكُمْ مُوقِنٌ وَ لَكُمْ تَابِعٌ بِذَاتِ نَفْسِي وَ شَرَائِعِ دِينِي وَ حَوَاتِيمِ عَمَلِي وَ مَنَقَلِي فِي دُنْيَايَ وَ آخِرَتِي

صلوات بر علی بن الحسین علیهما السلام

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ سَيِّدِ الْعَابِدِينَ الَّذِي اسْتَحْلَصْتَهُ لِنَفْسِكَ وَ جَعَلْتَ مِنْهُ أَيْمَةَ الْهُدَى الَّذِينَ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَ بِهِ يَعْدِلُونَ اخْتَرْتَهُ لِنَفْسِكَ وَ طَهَّرْتَهُ مِنَ الرَّجْسِ وَ أَصِطَفَيْتَهُ وَ جَعَلْتَهُ هَادِيًا مَهْدِيًا اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ ذُرِّيَّةِ أَنْبِيَائِكَ

حَتَّى يَبْلُغَ بِهِ مَا تَقَرَّرَ بِهِ عَيْنُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

صلوات بر محمد بن علی علیهما السلام

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ بَاقِرِ الْعِلْمِ وَإِمَامِ الْهُدَى وَقَائِدِ أَهْلِ التَّقْوَى وَالْمُنْتَجِبِ مِنْ عِبَادِكَ اللَّهُمَّ وَكَمَا جَعَلْتَهُ عِلْمًا لِعِبَادِكَ وَمَنَارًا لِلْبِلَادِ وَمُسْتَوْدَعًا لِحِكْمَتِكَ وَمُتَرَجِّمًا لَوْحِيكَ وَأَمْرًا بِطَاعَتِهِ وَحَذْرًا مِنْ مَعْصِيَتِهِ فَصَلِّ عَلَيْهِ يَا رَبِّ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ ذُرِّيَةِ أَنْبِيَائِكَ وَأَصْفِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَأَمَنَائِكَ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ

صلوات بر جعفر بن محمد علیهما السلام

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدِ الصَّادِقِ حَازِنِ الْعِلْمِ الدَّاعِي إِلَيْكَ بِالْحَقِّ النُّورِ الْمُبِينِ اللَّهُمَّ وَكَمَا جَعَلْتَهُ مَعِيدِنَ كَلَامِكَ وَوَحِيكَ وَحَازِنَ عِلْمِكَ وَلِسَانَ تَوْحِيدِكَ وَوَلِيَّ أَمْرِكَ وَمُسْتَحْفَظًا [مُسْتَحْفَظًا] دِينِكَ فَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَصْفِيَائِكَ وَحُجَجِكَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

صلوات بر موسی بن جعفر علیهما السلام

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَمِينِ الْمُؤْتَمَنِ مُوسَى بْنِ جَعْفَرِ الْبَرِّ الْوَفِيِّ الطَّاهِرِ الزَّكِيِّ النُّورِ الْمُبِينِ [الْمُبِينِ] الْمُجْتَهِدِ الْمُحْتَسِبِ الصَّابِرِ عَلَى الْمَأْذَى فِيكَ اللَّهُمَّ وَكَمَا بَلَغَ عَنْ آيَاتِهِ مَا اسْتَوْدَعَ مِنْ أَمْرِكَ وَنَهْيِكَ وَحَمَلَ عَلَى الْمَحْجَةِ وَكَأَيْدِ أَهْلِ الْعِزَّةِ وَالشُّدَّةِ فِيمَا كَانَ يَلْقَى مِنْ جُهَالِ قَوْمِهِ رَبِّ فَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ وَأَكْمَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِمَّنْ أَطَاعَكَ وَنَصَحَ لِعِبَادِكَ إِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

صلوات بر علی بن موسی علیهما السلام

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الَّذِي اِزْتَصِيْتَهُ وَرَضِيْتَ بِهِ مِنْ شَيْءٍ مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ وَكَمَا جَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلَى خَلْقِكَ وَقَائِمًا بِأَمْرِكَ وَنَاصِرًا لِدِينِكَ وَشَهِيدًا عَلَى عِبَادِكَ وَكَمَا نَصَحَ لَهُمْ فِي السَّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ وَدَعَا إِلَى سَبِيلِكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ فَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَائِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ

صلوات بر محمد بن علی بن موسی علیهم السلام

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ مُوسَى عِلْمِ التَّقَى وَنُورِ الْهُدَى وَمَعِيدِنِ الْوَفَاءِ وَفِرْعِ الْأَرْكَانِ وَخَلِيفَةِ الْأَوْصِيَاءِ وَآمِيكَ عَلَى وَحْيِكَ اللَّهُمَّ فَكَمَا هَدَيْتَ بِهِ مِنَ الضَّلَالَةِ وَاسْتَنْقَذْتَ بِهِ مِنَ الْخَيْرَةِ وَأَرْشَدْتَ بِهِ مَنْ اهْتَدَى وَزَكَّيْتَ بِهِ مَنْ تَزَكَّى فَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَائِكَ وَبَقِيَّتِهِ أَوْصِيَائِكَ إِنَّكَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

صلوات بر علی بن محمد علیهما السلام

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَصِيِّ الْأَوْصِيَاءِ وَإِمَامِ الْأَتْقِيَاءِ وَخَلْفِ أئِمَّةِ الدِّينِ وَالْحُجَّةِ عَلَى الْخَلَائِقِ أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ كَمَا جَعَلْتَهُ نُورًا يَسْتَضِيءُ بِهِ الْمُؤْمِنُونَ فَبَشِّرْ بِالْجَزِيلِ مِنْ ثَوَابِكَ وَأَنْذِرْ بِاللَّيْلِ مِنْ عِقَابِكَ وَحَذِّرْ بِأَسِيكَ وَذَكِّرْ بِآيَاتِكَ وَأَحِلِّ حلالَكَ وَحَرِّمْ حَرَامَكَ وَبَيِّنْ شَرَائِعَكَ وَفَرَائِضَكَ وَحُضِّ عَلَى عِبَادَتِكَ وَأَمْرِ بِطَاعَتِكَ وَنَهْيٍ عَنْ مَعْصِيَتِكَ فَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ

مِنْ أَوْلِيَائِكَ وَ دُرِّيَّةِ أَنْبِيَائِكَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ راوی این صلوات ابو محمد یمنی گفت که چون حضرت عسکری علیه السلام از ذکر صلوات بر پدرش فارغ شد و نوبت بر خود آن جناب رسید ساکت ماند عرض کردم که کیفیت صلوات بر باقی را بفرمایید فرمود اگر نه این بود که ذکر این از معالم دین است و خدا امر فرموده ما را که به اهلس برسانیم هر آینه دوست داشتم که ساکت مانم و لکن چون در مقام دین است بنویس

صلوات بر حسن بن علی بن محمد عليهم السلام

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ النَّبِيِّ الْوَاقِعِيِّ الْوَفِيِّ النَّوْرِ الْمُضِيِّ حَازِنِ عِلْمِكَ وَالْمُذَكِّرِ بِنُوحِيْدِكَ وَوَلِيِّ أَمْرِكَ وَ خَلْفِ أَيْمَةِ الدِّينِ الْهُدَاهِ الرَّاشِدِينَ وَالْحُجَّةِ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا فَصَلِّ عَلَيْهِ يَا رَبِّ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَصْفِيَائِكَ وَحُجَجِكَ وَأَوْلَادِ رُسُلِكَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ

صلوات بر ولی الامر المنتظر عليه السلام

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى وَوَلِيِّكَ وَابْنِ أَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ فَارَضْتَ طَاعَتَهُمْ وَأَوْجَبْتَ حَقَّهُمْ وَأَذْهَبْتَ عَنْهُمْ الرَّجْسَ وَطَهَّرْتَهُمْ تَطْهِيراً اللَّهُمَّ انصُرْهُ وَ انصُرْ بِهِ لِدِينِكَ وَ انصُرْ بِهِ أَوْلِيَاءَكَ وَأَوْلِيَاءَهُ وَ شَيْعَتَهُ وَ انصُرْهُ وَ اجْعَلْنَا مِنْهُمْ اللَّهُمَّ اعِزَّهُ مِنْ شَرِّ كُلِّ بَاغٍ وَ طَاغٍ وَ مِنْ شَرِّ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَ احْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَ مِنْ خَلْفِهِ وَ عَنْ يَمِينِهِ وَ عَنْ شِمَالِهِ وَ احْرُسْهُ وَ امْنَعْهُ أَنْ يُوَصِّلَ إِلَيْهِ بِسُوءٍ وَ احْفَظْ فِيهِ رَسُولَكَ وَ آلَ رَسُولِكَ وَ أَظْهِرْ بِهِ الْعَدْلَ وَ أَيِّدْهُ بِالنُّصَيْرِ وَ انصُرْ نَاصِرِيهِ وَ اخذلْ خَازِلِيهِ وَ اقْصِمْ بِهِ جَبَابِرَةَ الْكُفْرِ وَ اقْتُلْ بِهِ الْكُفَّارَ وَ الْمُنَافِقِينَ وَ جَمِيعَ الْمُلْحِدِينَ حَيْثُ كَانُوا مِنْ مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَ مَغَارِبِهَا وَ بَرِّهَا وَ بَحْرِهَا وَ امْلَأْ بِهِ الْأَرْضَ عَدْلًا وَ أَظْهِرْ بِهِ دِينَ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ السَّلَامُ وَ اجْعَلْنِي اللَّهُمَّ مِنْ أَنْصَارِهِ وَ أَعْوَانِهِ وَ أَتْبَاعِهِ وَ شَيْعَتِهِ وَ أَرِنِي فِي آلِ مُحَمَّدٍ مَا يَأْمُلُونَ وَ فِي عَدُوِّهِمْ مَا يَحْذَرُونَ إِلَهَ الْحَقِّ آمِينَ

خاتمه در بیان زیارت انبیای عظام عليهم السلام و زیارت امامزادگان عالی مقام و زیارت قبور مؤمنین

اشاره

اسکنهم الله دار السلام و مشتمل است بر سه مطلب

مطلب اول در زیارت پیغمبران عظام عليهم السلام است

بدان که تکریم و تعظیم انبیا عليهم السلام عقلا و شرعا لازم است لا تُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَ زیارت ایشان راجح و پسندیده و علما تصریح فرموده‌اند به استحباب زیارت ایشان و عدد آن بزرگواران اگرچه خیلی بسیار است لیکن قبور معلومه ایشان بسیار کم است و قبور آنهایی که نقدا مستحضر هستیم از این قرار است حضرت آدم و حضرت نوح در مرقد منور حضرت امیر المؤمنین علیه السلام مدفونند و حضرت ابراهیم علیه السلام در قدس خلیل که در نزدیکی بیت المقدس است مدفون است و در جوار آن حضرت جناب ساره زوجه آن حضرت و جناب اسحاق و یعقوب و یوسف عليهم السلام مدفونند و حضرت اسماعیل علیه السلام و مادرش هاجر در مسجد الحرام در حجر مدفونند و در او است قبور انبیا عليهم السلام و از حضرت باقر علیه السلام منقول است که: ما بین رکن و مقام مملو است از قبور پیغمبران و از حضرت صادق علیه السلام مروی است که: ما بین رکن یمانی و حجر الاسود هفتاد پیغمبر مدفون است و در بیت المقدس قبور جمله‌ای از پیغمبران واقع است مانند حضرت داوود و سلیمان و غیرهما سلام الله عليهم اجمعین که در نزد اهل آنجا معروفند و قبر جناب زکریا علیه السلام در حلب معروف است و از برای جناب یونس علیه السلام در

شریعه کوفه بقعه و قبه‌ای است معروف و قبر حضرت هود و صالح در نجف اشرف مشهور و مرقد حضرت ذی الکفل در کنار شط فرات در نزدیکی کوفه به مسافت چند فرسخ معروف است و در شهر موصل است قبر جرجیس پیغمبر و در بیرون شهر قبر شیث هبه الله و در شوش قبر دانیال پیغمبر و در قبله مسجد برائا قبر جناب یوشع علیه السلام و غیر اینها سلام الله علیهم أجمعین و اما در باب کیفیت زیارت ایشان پس در اخبار زیارت مخصوصی برای ایشان به نظر نرسیده مگر زیارت حضرت آدم و نوح علیهما السلام که در باب زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام به شرح رفت لکن از روایت زیارت جامعه که ما آن را اول زیارات جامعه قرار دادیم ظاهر می‌شود که انبیا علیهم السلام نیز به آن زیارت کرده می‌شوند شاهد بر این آنکه شیخ جلیل محمد بن المشهدی در مزار و سید اجل علی بن طاووس در مصباح الزائر و غیر ایشان رضوان الله علیهم در آداب دخول کوفه همین زیارت شریفه را از برای مشهد حضرت یونس علیه السلام ذکر کرده‌اند و مظنون آن است که نقل ایشان زیارت مذکوره را از روی همان کلیت باشد که از خبر ظاهر می‌شود بهر حال اگر کسی آن زیارت جامعه را در مراقد شریفه انبیا علیهم السلام بخواند مناسب است و چون زیارت در سابق مذکور شد محتاج به نقل آن در اینجا نیستیم هر که خواهد به زیارت اول زیارات جامعه رجوع کند و از فیض عظیم آن خود را بهره‌مند نماید

مطلب دوم در زیارت امامزادگان عظام

زیارت امامزادگان عظام

و شاهزادگان عالی مقام که قبورشان محل فیوضات و برکات و موضع نزول رحمت و عنایت الاهی است و علمای اعلام تصریح فرموده‌اند به استحباب زیارت قبور ایشان و بحمد الله تعالی در غالب بلاد شیعه قبورشان موجود بلکه در قری و بریه و اطراف کوهها و دره‌ها پیوسته ملاذ درماندگان و ملجأ واماندگان و پناه مظلومین و موجب تسلی دل‌های پژمرده‌گان بوده و خواهند بود تا یوم قیامت و از بسیاری از ایشان کرامات و خوارق عادات مشاهده شده لکن مستور نماند که امامزاده‌ای که انسان به اطمینان خاطر محض درک فیوضات و کشف کربات بار سفر بندد و شد رحال کند به سمت قبر شریفش باید دو مطلب را اول درست کرده آنگاه قصد مقصد کند اول جلالت قدر و عظمت شأن صاحب آن مرقد علاوه بر شرافت نسب آنچه از کتب احادیث و انساب و تواریخ معلوم شود دوم معلوم بودن قبر آن سید جلیل و صحت نسبت قبر به او و جمع بین این دو بسیار کم است و ما در کتاب هدیه الزائر به ذکر جمعی از ایشان اشاره نمودیم و در نفثه المصدور و منتهی الآمال اشاره به محسن بن حسین علیهما السلام نمودیم و چون این کتاب را گنجایش ذکر نیست اقتصار می‌کنیم به ذکر دو نفر از ایشان

اول سیده جلیله معظمه حضرت فاطمه بنت موسی بن جعفر علیهم السلام که به حضرت معصومه سلام الله علیها شهرت دارد

قبر شریفش در بلده طیه قم معروف و مشهور است و دارای قبه عالیه و ضریح و صحنهای متعدده و خدمه بسیار و موقوفات کثیره است و روشنی چشم اهل قم و معاذ و ملاذ عامه خلق است و در هر سال جماعت بسیار از بلاد بعیده شد رحال کنند و تعب سفر کشند به جهت درک فیوضات از زیارت آن معظمه و فضیلت و جلالت آن حضرت از اخبار بسیار ظاهر می‌شود شیخ صدوق به سند حسن کالصحیح از سعد بن سعد روایت کرده که: از حضرت امام رضا علیه السلام سؤال نمود از فاطمه بنت موسی بن جعفر علیهم السلام فرمود که هر که او را زیارت کند از برای او است بهشت و به سند معتبر دیگر از فرزند آن حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقول است که: هر که عمه مرا در قم زیارت کند پس از برای او است بهشت علامه مجلسی رحمه الله علیه از بعض کتب زیارات نقل کرده که علی بن ابراهیم از پدرش از سعد اشعری قمی از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده که آن

حضرت فرمود: ای سعد نزد شما قبری هست از ما سعد گفت گفتیم فدای تو شوم قبر فاطمه دختر امام موسی علیهما السلام را می‌فرمایی فرمود بلی مَنْ زَارَهَا عَارِفًا بِحَقِّهَا فَلَهُ الْجَنَّةُ هر که او را زیارت کند و حق او را بشناسد از برای او است بهشت چون به نزد قبر آن حضرت برسی نزد سرش رو به قبله بایست و سی و چهار مرتبه الله اکبر و سی و سه مرتبه شَبَّحَانَ اللَّهَ و سی و سه مرتبه الْحَمْدُ لِلَّهِ بگو: پس بگو: السَّلَامُ عَلَى آدَمَ صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى نُوحِ نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى عِيسَى رُوحِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَ خَلْقِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ وَصِيَّ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكُمَا يَا سَبْطَى نَبِيِّ الرَّحْمَةِ وَ سَيِّدَى شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ سَيِّدِ الْعَابِدِينَ وَقُوَّةَ عَيْنِ النَّاطِرِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ يَا قَرِيبَ الْعِلْمِ بَعِيدِ النَّبِيِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ الْبَارِ الْأَمِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُوسَى بْنَ جَعْفَرَ الطَّاهِرِ الطَّهْرُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ مُوسَى الرَّضَا الْمُتَّصِي السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ التَّقِيِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ التَّقِيِّ النَّاصِحِ الْأَمِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَى الْوَصِيِّ مِنْ بَعْدِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى نُورِكَ وَسِرَّاجِكَ وَوَلِيِّ وَلِيِّكَ وَوَصِيِّ وَوَصِيِّكَ وَحَجَّتِكَ عَلَى خَلْقِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ فَاطِمَةَ وَ خَدِجَةَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ وَلِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أُخْتَ وَلِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَمَّةَ وَلِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ عَرَفَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ فِي الْجَنَّةِ وَحَشَرْنَا فِي زُمْرَتِكُمْ وَأُورِدْنَا حَوْضَ نَبِيِّكُمْ وَسَقَانَا بِكَأْسِ حَيْدِكُمْ مِنْ يَدِ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ أَشْأَلُ اللَّهُ أَنْ يُرِيَنَا فِيكُمْ الشُّرُورَ وَالْفَرْجَ وَأَنْ يَجْمَعَنَا وَإِيَّاكُمْ فِي زُمْرَةِ حَيْدِكُمْ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَنْ لَا يَسْلُبَنَا مَعْرِفَتَكُمْ إِنَّهُ وَلِيُّ قَدِيرٍ أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ بِحُبِّكُمْ وَالتَّبَرُّءِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَالتَّسْلِيمِ إِلَى اللَّهِ رَاضِيًا بِهِ غَيْرَ مُنْكَرٍ وَلَا مُسْتَكْبِرٍ وَعَلَى يَقِينٍ مَا آتَى بِهِ مُحَمَّدٌ وَبِهِ رَاضٍ نَطْلُبُ بِذَلِكَ وَجْهَكَ يَا سَيِّدِي اللَّهُمَّ وَرِضَاكَ وَالدَّارَ الْآخِرَةَ يَا فَاطِمَةَ اشْفَعِي لِي فِي الْجَنَّةِ فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ شَأْنًا مِنَ الشَّأْنِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَخْتِمَ لِي بِالسَّعَادَةِ فَلَا تَسْلُبْ مِنِّي مَا أَنَا فِيهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ اسْتَجِبْ لَنَا وَتَقَبَّلْهُ بِكَرَمِكَ وَعَزَّتْكَ وَبِرَحْمَتِكَ وَعَافِيَتِكَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ وَسَلَّمْ تَسْلِيمًا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

دوم امامزاده لازم التعظيم جناب شاهزاده عبد العظيم

که نسب شریفش به چهار واسطه به سبط جلیل حضرت خیر الوری امام حسن مجتبی علیه السلام منتهی می‌شود بدین طریق عبد العظيم بن عبد الله بن علی بن الحسن بن زید بن الحسن بن علی بن ابی طالب علیهم السلام و قبر شریفش در ری معلوم و مشهور و ملاذ و معاذ عامه مخلوق است و علو مقام و جلالت شأن آن حضرت اظهر من الشمس است چه آن جناب به علاوه آنکه در دودمان حضرت خاتم النبیین صلی الله علیه و آله است از اکابر محدثین و اعظام علما و زهاد و عباد و صاحب ورع و تقوی است و از اصحاب حضرت جواد و حضرت هادی علیهما السلام است و نهایت توسل و انقطاع به خدمت ایشان داشته و احادیث بسیار از ایشان روایت کرده و او است صاحب کتاب خطب امیر المؤمنین علیه السلام و کتاب یوم و لیل و او است که دین خود را بر امام زمانش حضرت هادی علیه السلام عرض کرد و حضرت تصدیق او نمود و فرمود: يَا أَبَا الْقَاسِمِ هَذَا وَاللَّهِ دِينَ اللَّهِ الَّذِي ارْتَضَاهُ لِعِبَادِهِ فَأَثْبَتْ عَلَيْهِ تَبَتُّكَ اللَّهُ بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَصاحب بن عباد رساله‌ای مختصره در احوال آن جناب نوشته که شیخ ما مرحوم ثقه الاسلام نوری در خاتمه مستدرک آن را نقل فرموده و در آنجا و در رجال شیخ نجاشی است که حضرت عبد العظيم از سلطان زمان خویش ترسید و گریخت و در شهرها گردش می‌کرد به عنوان آنکه قاصد و پیک است تا به ری آمد و مخفی شد در ساربانان و به روایت نجاشی در سردابی در خانه مردی از شیعیان در سکه الموالی و در آنجا عبادت خدا می‌کرد و روزها روزه می‌داشت و شبها به نماز می‌ایستاد و پنهان بیرون می‌آمد و زیارت می‌کرد قبری را که در مقابل قبر او است و راه در میان است و

تَخْتَمَ لِي بِالسَّعَادَةِ فَلَا تَسْلُبْ مِنِّي مَا أَنَا فِيهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ اسْتَجِبْ لَنَا وَتَقَبَّلْ بِكَرَمِكَ وَعِزَّتِكَ وَبِرَحْمَتِكَ وَعَافِيَتِكَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ وَسَلِّمْ تَسْلِيمًا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس محقق مذکور فرموده که در بعضی اخبار مذکور است که امامزاده عبد العظیم در اوقات توقف در ری از منزل پنهان بیرون می‌آمد و قبری که در مقابل قبر او است و راه در میان است زیارت می‌کرد و می‌فرمود که این قبر مردی از اولاد موسی بن جعفر علیهما السلام است و الحال قبری در آنجا است که به امامزاده حمزه فرزند امام موسی علیه السلام منسوب است و ظاهر آن است که همان قبری باشد که امامزاده عبد العظیم زیارت آن می‌نمود این شاء الله او را نیز زیارت باید نمود و همین زیارت را می‌توان خواند و فقره السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ و فقره بعد از آن را نباید خواند انتهی مخفی نماند که در صحن امامزاده حمزه قبر شیخ جلیل سعید قدوة المفسرین جمال الدین ابو الفتوح حسین بن علی خزاعی رحمه الله علیه صاحب تفسیر معروف است باید آن جناب را زیارت نمود و همچنین از زیارت جناب شیخ صدوق رئیس المحدثین معروف به ابن بابویه که در نزدیکی بلد شاهزاده عبد العظیم است غفلت نباید نمود

مطلب سوم در زیارت قبور مؤمنین رضی الله عنهم أجمعین است

شیخ ثقه جلیل القدر جعفر بن قولویه قمی از عمرو بن عثمان رازی روایت کرده که گفت شنیدم از حضرت ابو الحسن امام موسی بن جعفر علیهما السلام که می‌فرمود: هر که قادر نباشد بر زیارت ما پس زیارت کند صلحای از موالیان ما را تا نوشته شود برای او ثواب زیارت ما و کسی که قادر نباشد بر صله و نیکی به ما پس صله و نیکی کند با صالحان موالیان ما تا از برای او نوشته شود ثواب صله و نیکی به ما و نیز به سند صحیح روایت کرده از محمد بن احمد بن یحیی الاشعری که گفت: من در فید که اسم منزلی است در طریق مکه با علی بن بلال روانه شدیم سر قبر محمد بن اسماعیل بن بزیع پس علی بن بلال برای من گفت که صاحب این قبر برای من روایت کرد از حضرت امام رضا علیه السلام که فرمودند هر که بیاید به نزد قبر برادر مؤمن خود و دست بر قبر گذارد و هفت مرتبه بخواند سوره إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ رَا اِیْمَنُ گردد در روز فزع اکبر یعنی از ترس بزرگ روز قیامت و در روایت دیگر مثل همین را نقل کرده مگر آنکه دارد و رو به قبله کند فقیر گوید که این ایمن بودن که حدیث دلالت بر آن دارد ممکن است که از برای خواننده باشد چنانچه ظاهر حدیث است و محتمل است که از برای صاحب قبر باشد چنانچه تایید می‌کند آن را حدیثی که بعد از این از سید بن طاووس نقل می‌شود و نیز در کامل الزیارة به سند معتبر منقول است که: عبد الرحمن بن ابی عبد الله به حضرت صادق علیه السلام عرض کرد که چگونه بگذارم دست خود را بر قبور مسلمین پس حضرت به دست خود اشاره به زمین فرمود و دست را به زمین گذاشت و خود مقابل قبله بودند و نیز به سند صحیح منقول است که: عبد الله بن سنان به حضرت صادق علیه السلام عرض کرد که چگونه سلام باید کرد بر اهل قبور فرمود که می‌گویی: السَّلَامُ عَلَى أَهْلِ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُسْلِمِينَ أَنْتُمْ لَنَا فَرَطٌ وَ نَحْنُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لِاحِقُونَ و از حضرت امام حسین علیه السلام روایت شده که: هر که داخل قبرستان شود و بگوید: اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الْأَرْوَاحِ الْفَائِيَةِ وَ الْأَجْسَادِ الْبَالِيَةِ وَ الْعِظَامِ النَّخِرَةِ الَّتِي خَرَجَتْ مِنَ الدُّنْيَا وَ هِيَ بِكَ مُؤْمِنَةٌ أَدْخِلْ عَلَيْهِمْ رَوْحًا مِنْكَ وَ سَلَامًا مِنِّي بنویسد حق تعالی از برای او حسنات به عدد خلق از زمان آدم تا قیام قیامت و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقول است که: هر که داخل قبرستان شود و بگوید: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ السَّلَامُ عَلَى أَهْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مِنْ أَهْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَا أَهْلَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بِحَقِّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مِنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بِحَقِّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ اغْفِرْ لِمَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ أَحْشُرْنَا فِي زُمْرِهِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ عَلِيُّ وَلِيُّ اللَّهِ حَقَّ سُبْحَانَهُ وَ تَعَالَى ثَوَابِ پَنجاه سال عبادت برای او بنویسد و گناه پَنجاه ساله را از او و پدر و مادرش محو گرداند و در روایت دیگر وارد شده که: بهتر سخنی که در قبرستان بگویی چون از آنجا بگذری آن است که بایستی و بگویی: اللَّهُمَّ وَلِّهِمْ مَا تَوَلَّوْا وَ أَحْشُرْهُمْ مَعَ مَنْ أَحْبَبُوا و سید بن طاووس در مصباح الزائر گفته که چون قصد کنی زیارت مؤمنین را سزاوار است که روز پنجشنبه باشد و اگر نه هر وقت که خواستی و کیفیت زیارت ایشان

چنین است که رو به قبله کنی و بگذاری دست خود را بر قبر و بگویی اللَّهُمَّ ارْحَمْ غُرْبَتَهُ وَصَلِّ وَحَدِّتَهُ وَآنِسْ وَحَشَّتَهُ وَآمِنْ رَوْعَتَهُ وَأَسْكِنْ إِلَيْهِ مِنْ رَحْمَتِكَ رَحْمَةً يَسْتَعْنِي بِهَا عَنْ رَحْمَةِ مَنْ سِوَاكَ وَالْحِفْهُ بِمَنْ كَانَ يَتَوَلَّاهُ پس می‌خوانی سوره اِنَّا أَنْزَلْنَاهُ را هفت مرتبه و روایت شده در صفت زیارتشان و ثواب او حدیث دیگری از فضیل که گفت هر که بخواند سوره اِنَّا أَنْزَلْنَاهُ را هفت مرتبه نزد قبر مؤمنی حق تعالی ملکی به سوی قبر او فرستد که عبادت کند خدا را نزد قبر او و بنویسد حق تعالی از برای میت ثواب این عمل ملک را پس چون از قبرش مبعوث شود به هیچ هولی از احوال قیامت نگذرد مگر آنکه حق تعالی بگرداند آن هول را از او به سبب آن ملک تا خدا او را داخل بهشت گرداند و با هفت مرتبه اِنَّا أَنْزَلْنَاهُ سوره حمد و دو سوره قُلْ أَعُوذُ وَقُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ و آیه الکرسی را هر یک سه مرتبه بخواند و نیز روایت شده در صفت زیارت آنها روایت دیگری از محمد بن مسلم که گفت به خدمت حضرت صادق علیه السلام عرض کردم که مردگان را زیارت بکنیم فرمود بلی گفتم آیا آنها می‌دانند که ما به زیارت آنها رفته‌ایم فرمود بلی قسم به خدا می‌دانند و شاد می‌شوند و انس می‌گیرند به شما عرض کردم که چه بگوییم وقتی که به زیارت ایشان برویم فرمود بگو: اللَّهُمَّ جِافِ الْأَرْضَ عَنْ جُوبِهِمْ وَصَاعِدْ إِلَيْكَ أَرْوَاحَهُمْ وَلَقِّهِمْ مِنْكَ رِضْوَانًا وَأَسْكِنْ إِلَيْهِمْ مِنْ رَحْمَتِكَ مَا تَصِلُ بِهِ وَحَدِّتَهُمْ وَتُونِسُ بِهِ وَحَشَّتَهُمْ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ پس سید فرموده و در وقتی که بوده باشی بین قبرهای مؤمنین بخوان یازده مرتبه قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ را و هدیه کن آن را از برای ایشان به تحقیق که روایت شده که حق تعالی به عدد مردگان ثواب می‌دهد و در کامل الزیارة از حضرت صادق علیه السلام روایت شده که فرمود: مردگان را چون پیش از طلوع آفتاب زیارت کنید می‌شنوند و جواب می‌دهند شما را و اگر بعد از طلوع آفتاب زیارت کنید می‌شنوند و جواب نمی‌دهند و در دعوات راوندی حدیثی مروی است از حضرت رسول صلی الله علیه و آله در کراهت زیارت اموات در شب چنانچه فرمود به حضرت ابی ذر و لَا تَزُرُّهُمْ أَحْيَانًا بِاللَّيْلِ و در مجموعه شیخ شهید از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که: هیچ کس نمی‌گوید نزد قبر میتی سه مرتبه اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَنْ لَا تُعَذِّبَ هَذَا الْمَيِّتَ مگر آنکه خداوند تعالی دور گرداند از او عذاب را در روز قیامت از جامع الاخبار نقل است که: بعضی از صحابه از حضرت رسول صلی الله علیه و آله نقل کرده که آن حضرت فرمود هدیه بفرستید برای مردگان خود پس گفتیم که چیست هدیه مرده‌ها فرمود صدقه و دعا و فرمود ارواح مؤمنین می‌آیند هر جمعه به آسمان دنیا مقابل خانه‌ها و منزلهای خود و فریاد می‌کنند هر یک از ایشان به آواز حزین با گریه ای اهل من و اولاد من ای پدر من و مادر من و خویشان من مهربانی کنید بر ما به آنچه بود در دست ما و عذاب و حساب او بر ما است و نفعش برای غیر ما و هر یک فریاد می‌کنند خویشان خود را مهربانی کنید ما را به درهمی یا به قرص نانی یا به جامه‌ای که خداوند بپوشاند شما را از جامه بهشت پس گریست رسول خدا صلی الله علیه و آله و گریه کردیم ما و آن جناب از زیادی گریستن قدرت بر سخن گفتن نداشت پس فرمود اینها برادران دینی شما هستند که خاک پوسیده شده‌اند بعد از سرور و نعمت پس ندا می‌کنند به عذاب و هلاکت بر جانهای خود و می‌گویند ای بر ما اگر انفاق می‌کردیم آنچه را که در دست ما بود در طاعت و رضای خداوند محتاج نبودیم به سوی شما پس برمی‌گردند با حسرت و پشیمانی و فریاد می‌کنند زود بفرستید صدقه مردگان را و ایضا از آن جناب روایت کرده که فرمود: هر صدقه که برای مرده داده می‌شود می‌گیرد آن را ملکی در طبقی نور که درخشان است شعاع آن و می‌رسد به هفت آسمان پس می‌ایستد بر لب قبر و فریاد می‌کند السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ الْقُبُورِ اهل شما فرستادند این هدیه را به سوی شما پس آن را می‌گیرد و داخل در قبر خود می‌کند و به آن خوابگاهش فراخ می‌شود پس فرمود آگاه باشید هر کس مهربانی کند مرده را به صدقه پس برای او است نزد خداوند از اجر مانند احد و می‌باشد روز قیامت در سایه عرش خدا روزی که نیست سایه جز سایه عرش خدا زنده و مرده نجات می‌یابند به این صدقه و حکایت شده که امیر خراسان را در خواب دیدند که می‌گفت بفرستید برای من آنچه را که می‌اندازید برای سگان خود که من محتاجم به آن و بدان که زیارت قبور مؤمنین ثواب بسیار دارد و علاوه فواید عظیمه بر آن مترتب است باعث عبرت و آگاهی و زهد و بی‌میلی به دنیا و رغبت در آخرت می‌شود و در وقت اندوه بسیار و شادی بسیار باید به

قبرستان رفت پس عاقل آن است که در قبرستان عبرت بگیرد از اموات تا حلاوت دنیا از دلش بیرون رود و شاهد کالای دنیوی در کامش تلخ شود و تفکر کند در فنای دنیا و تقلب احوال آن و به خاطر بیاورد که او نیز عنقریب مثل ایشان خواهد گشت و دستش از عمل کوتاه و باعث عبرت دیگران شود و لقد أجاد الشیخ النظامی فی قوله زنده دلی در صف افسردگان رفت به همسایگی مردگان حرف فنا خواند ز هر لوح پاک روح بقا جست ز هر روح پاک کارشناسی پی تفتیش حال کرد از او بر سر راهی سؤال کین همه از زنده رمیدن چرا است رخت سوی مرده کشیدن چرا است گفت پلیدان به مغاک اندرند پاک نهادان ته خاک اندرند مرده دلانند به روی زمین بهر چه با مرده شوم همنشین همدمی مرده دهد مردگی صحبت افسرده دل افسردگی زیر گل آنانکه پراکنده‌اند گرچه به تن مرده به دل زنده‌اند مرده دلی بود مرا پیش از این بسته هر چون و چرا پیش از این زنده شدم از نظر پاکشان آب حیات است مرا خاکشان روی آنه اَوْحَى اللَّهُ تَعَالَى إِلَى عَيْسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ يَا عَيْسَى هَبْ لِي مِنْ عَيْنِكَ الدُّمُوعَ وَمِنْ قَلْبِكَ الْخُشُوعَ وَ اكْجُلْ عَيْنَيْكَ بِمِيلِ الْحُزْنِ إِذَا ضَحِكَ الْبَطَالُونَ وَ قُمْ عَلَى قُبُورِ الْأَمْوَاتِ فَنادِهِمْ بِالصَّوْتِ الرَّفِيعِ لَعَلَّكَ تَأْخُذُ مَوْعِظَتَكَ مِنْهُمْ وَقُلْ إِنِّي لَأَحِقُّ بِهِمْ فِي اللَّاحِقِينَ تمام شد آنچه مقدر شده بود ثبت آن در این کتاب شریف در عشیه یکشنبه دهم ذی القعدة الحرام سنه یکهزار و سیصد و چهل و چهار شب ولادت با سعادت حضرت ثامن الائمه مولانا ابو الحسن الرضا صلوات الله علیه و چون در این روز کاغذ فوت مادرم به من رسید از برادران ایمانی که از این کتاب منتفع می‌گردند التماس دعا و زیارت دارم برای آن مرحومه مغفوره و برای خودم و والدین در حیات و ممات وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ أَوْلَا وَ آخِرًا وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ

ملحقات مفاتیح الجنان

مقدمه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ سَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى چنین گوید این گنهکار روسیاه عباس قمی عفا الله عنه بعد از آنکه بعون الله تعالی کتاب مفاتیح الجنان را تألیف نمودم و در اقطار منتشر گشت به خاطر رسید که در طبع دوم آن بر آن زیاد کنم دعای وداعی برای ماه رمضان و خطبه روز عید فطر و زیارت جامعه ائمه المؤمنین و دعای اللهم إني زرت هذا الإمام که در عقب زیارات خوانده می‌شود و زیارت وداعی که هر یک از ائمه علیهم السلام را به آن وداع کنند و رقعہ که برای حاجت می‌نویسند و دعایی که در غیبت امام عصر عجل الله فرجه باید خوانده شود و آداب زیارت به نیابت به واسطه کثرت حاجت به اینها لکن دیدم هرگاه این کار را کنم فتح بابی شود برای تصرف در کتاب مفاتیح و بسا شود بعضی از فضولان بعد از این در آن کتاب بعضی از ادعیه دیگر بیفزایند یا از آن کم کنند و به اسم مفاتیح الجنان در میان مردم رواج دهند چنانکه در مفتاح الجنان مشاهده می‌شود لا- جرم کتاب را بهمان حال خود گذاشتم و این هشت مطلب را بعد از تمام شدن مفاتیح ملحق به آن نمودم و به لعنت خداوند قهار و نفرین رسول خدا صلی الله علیه و آله و ائمه اطهار علیهم السلام واگذار و حواله نمودم کسی را که در مفاتیح تصرف کند اینک شروع کنیم به ذکر آن هشت مطلب

اول دعای وداع ماه مبارک رمضان است

شیخ کلینی رضوان الله علیه در کتاب کافی روایت کرده از ابو بصیر از حضرت صادق علیه السلام: این دعا را برای وداع ماه رمضان اللهم إني كنت في كتابك المنزّل شهر رمضان الذي أنزل فيه القرآن وهذا شهر رمضان وقد تصيرم فأسألك بوجهك الكريم و كلماتك الثامّة إن كان بقى على ذنّب لم تغفره لي أو تريد أن تعدّبي عليه أو تقاسيني به أن لا يطلع فجر هذه الليلة أو يتصيرم هذا الشهر إلا- وقد غفرتّه لي يا أرحم الراحمين اللهم لك الحمد بمحامدك كلّها أولها و آخرها ما قلت لنفسك منها و ما قال الخلاق

الْحَامِدُونَ الْمُجْتَهِدُونَ الْمَعْدُودُونَ [الْمُعَدُّونَ الْمُؤَفَّرُونَ] [الْمُؤَثَّرُونَ ذِكْرَكَ وَ الشُّكْرَ لَكَ الَّذِي أَعْتَمْتَهُمْ عَلَىٰ آدَاءِ حَقِّكَ مِنْ أَضْيَافِ خَلْقِكَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَ النَّبِيِّينَ وَ الْمُؤَسَّلِينَ وَ أَضْيَافِ النَّاطِقِينَ وَ الْمُسَيَّبِينَ لَكَ مِنْ جَمِيعِ الْعَالَمِينَ عَلَىٰ أَنَّكَ بَلَّغْتَنَا شَهْرَ رَمَضَانَ وَ عَلَيْنَا مِنْ نِعْمِكَ وَ عِنْدَنَا مِنْ قِسْمِكَ وَ إِحْسَانِكَ وَ تَظَاهِرِ امْتِنَانِكَ فَبِذَلِكَ لَكَ مُنْتَهَى الْحَمْدِ الْخَالِدِ الدَّائِمِ الرَّائِدِ الْمُخَلَّدِ السَّرْمَدِ الَّذِي لَا يَنْفَدُ طَوْلَ الْأَبَدِ جَلَّ تَنَاوُكَ أَعْتَنَّا عَلَيْهِ حَتَّى قَضَيْتَ عَنَّا صِيَامَهُ وَ قِيَامَهُ مِنْ صَلَاةٍ وَ مَا كَانَ مِنَّا فِيهِ مِنْ بَرٍّ أَوْ شُكْرٍ أَوْ ذِكْرِ اللَّهِ فَتَقَبَّلْهُ مِنَّا بِأَحْسَنِ قَبُولِكَ وَ تَجَاوَزْكَ وَ عَفْوِكَ وَ صِفْحِكَ وَ غُفْرَانِكَ وَ حَقِيقَةَ رِضْوَانِكَ حَتَّى تُظْفَرْنَا [تُظْفَرْنَا] فِيهِ بِكُلِّ خَيْرٍ مَطْلُوبٍ وَ جَزِيلٍ عَطَاءٍ مُؤَهَّبٍ وَ تَوْقِينَا فِيهِ مِنْ كُلِّ مَرْهُوبٍ أَوْ بَلَاءٍ مَجْلُوبٍ أَوْ ذَنْبٍ مَكْسُوبٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَظِيمِ مَا سَأَلْتُكَ بِهِ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ مِنْ كَرِيمِ أَسْمَائِكَ وَ جَمِيلِ ثَنَاتِكَ وَ خَاصَّةِ دُعَائِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَجْعَلَ شَهْرَنَا هَذَا أَكْثَمَ شَهْرٍ رَمَضَانَ مَرَّةً عَلَيْنَا مِنْذُ أَنْزَلْتَنَا إِلَى الدُّنْيَا بَرَكَهً فِي عِضْمَةِ دِينِي وَ خَلَاصِ نَفْسِي وَ قَضَاءِ حَوَائِجِي وَ تَشْفَعِي فِي مَسَائِلِي وَ تَمَامِ النِّعْمَةِ عَلَيَّ وَ صِرْفِ الشُّؤْمِ عَلَيَّ وَ لِبَاسِ الْعَافِيَةِ لِي فِيهِ وَ أَنْ تَجْعَلَنِي بِرَحْمَتِكَ مِمَّنْ خِرْتَ [خِرْتَ] [ادَّخَرْتَ] لَهُ لَيْلَةَ الْقَدْرِ وَ جَعَلْتَهَا لَهُ خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ فِي أَكْثَمِ الْأَجْرِ وَ كَرَامِ الذُّخْرِ وَ حُسْنِ الشُّكْرِ وَ طَوْلِ الْعُمْرِ وَ دَوَامِ الْيُسْرِ اللَّهُمَّ وَ أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ وَ طَوْلِكَ وَ عَفْوِكَ وَ نِعْمَاتِكَ وَ جَلَالِكَ وَ قَدِيمِ إِحْسَانِكَ وَ امْتِنَانِكَ أَنْ لَا تَجْعَلَهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنَّا لِشَهْرِ رَمَضَانَ حَتَّى تُبَلِّغَنَا مِنْ قَابِلٍ عَلَيَّ أَحْسَنَ حَالٍ وَ تُعَرِّفَنِي هِلَالَهُ مَعَ النَّاطِرِينَ إِلَيْهِ وَ الْمُعْتَرِفِينَ لَهُ فِي أَعْفَى عَافِيَتِكَ وَ أَنْعَمِ نِعْمَتِكَ وَ أَوْسَعِ رَحْمَتِكَ وَ أَجْزَلِ قِسْمِكَ يَا رَبِّي الَّذِي لَيْسَ لِي رَبٌّ غَيْرُهُ لَا يَكُونُ هَذَا الْوَدَاعُ مِنِّي لَهُ وَدَاعٌ فَنَاءٍ وَ لَا آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي لِلْقَاءِ حَتَّى تُرَبِّينِيهِ مِنْ قَابِلٍ فِي أَوْسَعِ النِّعَمِ وَ أَفْضَلِ الرَّجَاءِ وَ أَنَا لَكَ عَلَى أَحْسَنِ الْوَفَاءِ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ اللَّهُمَّ اسْمِعْ دُعَائِي وَ ارْحَمْ تَضَرُّعِي وَ تَذَلُّلِي لَكَ وَ اسْتِكَانَتِي وَ تَوَكُّلِي عَلَيْكَ وَ أَنَا لَكَ مُسَلِّمٌ لَا أَرْجُو نَجَاحًا وَ لَا مُعَافَاةً وَ لَا تَشْرِيفًا وَ لَا تَبْلِيغًا إِلَّا بِكَ وَ مِنْكَ وَ آمَنْتُ عَلَيَّ جَلَّ تَنَاوُكَ وَ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُكَ بِتَبْلِيغِي شَهْرَ رَمَضَانَ وَ أَنَا مُعَافَى مِنْ كُلِّ مَكْرُوهٍ وَ مَحْذُورٍ وَ مِنْ جَمِيعِ الْبُؤَاتِقِ الْحَمِيدِ لِلَّهِ الَّذِي أَعَانَنَا عَلَيَّ صِيَامِ هَذَا الشَّهْرِ وَ قِيَامِهِ حَتَّى بَلَّغَنِي آخِرَ لَيْلَتِهِ مِنْهُ

دوم خطبه روز عید فطر است

که امام جماعت بعد از به جا آوردن نماز عید می‌خواند و آن به نحوی که شیخ صدوق در کتاب من لا یحضره الفقیه از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام نقل فرموده چنین است: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَ جَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَ النُّورَ ثُمَّ الَّذِي كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَغْدِلُونَ لَا نُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا وَ لَا نَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ وَلِيًّا وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ مَا فِي الْأَرْضِ وَ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَ هُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ يَعْلَمُ مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ وَ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَ مَا يَعْرُجُ فِيهَا وَ هُوَ الرَّحِيمُ الْعَفُورُ كَذَلِكَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُمَسِّكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرءُوفٌ رَحِيمٌ اللَّهُمَّ ارْحَمْنَا بِرَحْمَتِكَ وَ أَعْمَمْنَا بِمَغْفِرَتِكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا مَقْنُوطَ مِنْ رَحْمَتِهِ لَا مَحْلُوطَ مِنْ نِعْمَتِهِ وَ لَا مَيُوسِسَ مِنْ رُوحِهِ وَ لَا مُسْتَنْكِفَ [مُسْتَنْكِفٌ] عَنْ عِبَادَتِهِ [الَّذِي بِكَلِمَتِهِ قَامَتِ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَ اسْتَفْرَّتْ الْأَرْضُ الْمَهَادُ وَ ثَبَّتَ الْجِبَالُ الرُّوَاسِي وَ جَرَّتِ الرِّيَاحُ اللُّوَاتِحُ وَ سَارَ فِي جَوْ السَّمَاءِ السَّحَابُ وَ قَامَتْ عَلَى حُدُودِهَا الْبِحَارُ وَ هُوَ إِلَهُ لَهَا وَ قَاهِرٌ يَذِلُّ لَهُ الْمُتَعَزِّزُونَ وَ يَتَضَاعَلُ لَهُ الْمُتَكَبِّرُونَ وَ يَدِينُ لَهُ طُوعًا وَ كَرْهًا الْعَالَمُونَ نَحْمَدُهُ كَمَا حَمَدَ نَفْسُهُ وَ كَمَا هُوَ أَهْلُهُ وَ نَسْتَعِينُهُ وَ نَسْتَعْفِزُهُ وَ نَسْتَهْدِيهِ وَ نَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ خَدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ يَعْلَمُ مَا تُخْفِي النُّفُوسُ وَ مَا تُجْنُ الْبِحَارُ وَ مَا تَوَارَى مِنْهُ ظُلْمَةٌ وَ لَا تَعِيبُ عَنْهُ غَائِبَةٌ وَ مَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ مِنْ شَجَرَةٍ وَ لَا حَبَّةٍ فِي ظُلْمَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَ لَا رَطْبٌ وَ لَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ وَ يَعْلَمُ مَا يَعْمَلُ الْعَامِلُونَ وَ أَى مَجْرَى يَجْرُونَ وَ إِلَى أَى مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ وَ نَسْتَهْدِي اللَّهُ بِالْهَدَى وَ نَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ نَبِيُّهُ وَ رَسُولُهُ إِلَى خَلْقِهِ وَ أَمِينُهُ عَلَيَّ وَ حَيِّهِ وَ أَنَّهُ قَدْ بَلَغَ رِسَالَتِ رَبِّهِ وَ جَاهَدَ فِي اللَّهِ الْعَائِدِينَ عَنْهُ الْعَادِلِينَ بِهِ وَ عَبَدَ اللَّهُ حَتَّى أَنَاةَ الْبَقِيئِينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ [وَ سَلَّمَ] أَوْصِيَكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ الَّذِي لَا تَبْرُحُ مِنْهُ نِعْمَةٌ وَ لَا تَنْفَدُ مِنْهُ رَحْمَةٌ وَ لَا يَسْتَعِينُ الْعِبَادُ عَنْهُ وَ لَا يَجْزِي أُنْعَمُهُ الْأَعْمَالُ الَّذِي رَغَبَ فِي التَّقْوَى وَ زَهَدَ فِي الدُّنْيَا وَ حَذَرَ الْمَعَاصِي وَ

تَعَزَّزَ بِالْبَقَاءِ وَ ذَلَّلَ خَلْقَهُ بِالْمَوْتِ وَ الْفَنَاءِ وَ الْمَوْتُ غَايَةُ الْمَخْلُوقِينَ وَ سَبِيلُ الْعَالَمِينَ وَ مَعْقُودُ بِنَوَاصِي الْبَاقِينَ لَا يُعْجِزُهُ إِبَاقُ الْهَارِبِينَ وَ عِنْدَ حُلُولِهِ يَأْسِرُ أَهْلَ الْهُوَى يَهْدِمُ كُلَّ لَمَدَةٍ وَ يَزِيلُ كُلَّ نِعْمَةٍ وَ يَقْطَعُ كُلَّ بَهْجَةٍ وَ الدُّنْيَا دَارٌ كَتَبَ اللَّهُ لَهَا الْفَنَاءَ وَ لِأَهْلِهَا مِنْهَا الْجَلَاءَ فَأَكْثَرُهُمْ يَنْوِي بَقَاءَهَا وَ يُعْظِمُ بِنَاءَهَا وَ هِيَ حُلُوهُ حَضْرَةٍ قَدْ عَجَلَتْ لِلطَّالِبِ وَ التَّبَسُّتْ بِقَلْبِ النَّاطِرِ وَ يُضْنِي ذُو [تَضْنِي ذَا] التَّرْوَةَ الضَّعِيفَ وَ يَجْتَوِيهَا [يَجْتَوِيهَا] الْخَائِفُ الْوَجَلُ فَازْتَحَلُوا مِنْهَا يَرْحَمُكُمْ اللَّهُ بِأَحْسَنِ مَا بَحَضَرْتَكُمْ وَ لَا تَطْلُبُوا مِنْهَا أَكْثَرَ مِنَ الْقَلِيلِ وَ لَا تَسْأَلُوا مِنْهَا فَوْقَ الْكِفَافِ وَ ارْضُوا مِنْهَا بِالْيَسِيرِ وَ لَا تَمُدَّنْ أَعْيُنَكُمْ مِنْهَا إِلَى مَا مُتَّعَ الْمُتْرَفُونَ بِهِ وَ اسْتَهَيُّنَا بِهَا وَ لَا تُوطِّنُوا بِهَا وَ اضْرَبُوا بِأَنْفُسِكُمْ فِيهَا وَ إِيَّاكُمْ وَ التَّنَعُّمَ وَ التَّلَهَّى وَ الْفَاكِهَاتِ فَإِنَّ فِي ذَلِكَ غَفْلَةً وَ اغْتِرَارًا أَلَا إِنَّ الدُّنْيَا قَدْ تَنَكَّرَتْ وَ أَذْبَرَتْ وَ اخْلَوَتْ وَ أَذْنَتْ بِوَدَاعِ أَلَا وَ إِنَّ الْأَخْرَجَةَ قَدْ رَحَلَتْ فَأَقْبَلَتْ وَ أَشْرَفَتْ وَ أَذْنَتْ بِاطْلَاعِ أَلَا وَ إِنَّ الْمَضْمَارَ الْيَوْمَ وَ السَّبَاقَ غَدًا أَلَا وَ إِنَّ السُّبْقَةَ الْجَنَّةَ وَ الْغَايَةَ النَّارَ أَلَا أَفَلَا تَأْتِبُ مِنْ حَطِيئَتِهِ قَبْلَ يَوْمِ مَبِيتِهِ أَلَا عَامِلٌ لِنَفْسِهِ قَبْلَ يَوْمِ بُوسِهِ وَ فَقْرِهِ جَعَلْنَا اللَّهُ وَ إِيَّاكُمْ مِمَّنْ يَخَافُهُ وَ يَرْجُو ثَوَابَهُ أَلَا إِنَّ هَذَا الْيَوْمَ يَوْمٌ جَعَلَهُ اللَّهُ لَكُمْ عِيدًا وَ جَعَلَكَ لَهُ أَهْلًا فَادْكُرُوا اللَّهَ يَذْكُرْكُمْ وَ ادْعُوهُ يَسْتَجِبْ لَكُمْ وَ ادْعُوا فِطْرَتَكُمْ فَإِنَّهَا سُنَّةُ نَبِيِّكُمْ وَ فَرِيضَةٌ وَاجِبَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَلْيُؤَدِّهَا كُلُّ امْرِئٍ مِنْكُمْ عَنْ نَفْسِهِ وَ عَنْ عِيَالِهِ كُلِّهِمْ ذَكَرَهُمْ وَ أَنْتَاهُمْ وَ صَغِيرَهُمْ وَ كَبِيرَهُمْ وَ حُرَّهُمْ وَ مَمْلُوكَهُمْ عَنْ كُلِّ إِنْسَانٍ مِنْهُمْ صَاعًا مِنْ بُرٍّ أَوْ صَاعًا مِنْ تَمْرٍ أَوْ صَاعًا مِنْ شَعِيرٍ وَ أَطِيعُوا اللَّهَ فِيمَا فَرَضَ عَلَيْكُمْ وَ أَمْرَكُمْ بِهِ مِنْ إِقَامِ الصَّلَاةِ وَ إِيْتَاءِ الزَّكَاةِ وَ حِجِّ الْبَيْتِ وَ صَوْمِ شَهْرِ رَمَضَانَ وَ الْأَمْرِ بِالْمَعْرُوفِ وَ النَّهْيِ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ الْإِحْسَانِ إِلَى نَسَائِكُمْ وَ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَ أَطِيعُوا اللَّهَ فِيمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ مِنْ قَذْفِ الْمُحْصَنَةِ وَ إِيْتَانِ الْفَاحِشَةِ وَ شُرْبِ الْخَمْرِ وَ بَخْسِ الْمِكْيَالِ وَ نَقْصِ الْمِيزَانِ وَ شَهَادَةِ الزُّورِ وَ الْفِرَارِ مِنَ الرَّحْفِ عَصَمَنَا اللَّهُ وَ إِيَّاكُمْ بِالتَّقْوَى وَ جَعَلَ الْأَخْرَجَةَ خَيْرًا لَنَا وَ لَكُمْ مِنَ الْأُولَى إِنَّ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ وَ أَتْلَعَ مَوْعِظَةُ الْمُتَّقِينَ كِتَابُ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ اللَّهُ الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ پس می‌نشیند اندکی بعد از فراغ از خطبه مانند کسی که تعجیل داشته باشد پس برمی‌خیزد و خطبه دوم را می‌خواند و آن همان خطبه‌ای است که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در روز جمعه بعد از نشستن و برخاستن از خطبه اول می‌خواندند و آن خطبه چنین است: الْحَمْدُ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَ نَسْتَعِينُهُ وَ نُؤْمِنُ بِهِ وَ نَتَوَكَّلُ عَلَيْهِ وَ نَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ سَلَامُهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ مَغْفِرَتُهُ وَ رِضْوَانُهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ رَسُولِكَ وَ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آتَى بِهَا فَضْلَهُ وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ بَارِكْ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَ آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اللَّهُمَّ عَذِّبْ كَفْرَةَ أَهْلِ الْكِتَابِ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِكَ وَ يَجْحَدُونَ آيَاتِكَ وَ يَكْذِبُونَ رُسُلَكَ اللَّهُمَّ خَالِفْ بَيْنَ كَلِمَتِهِمْ وَ أَلْتِ الرُّعَيْبَ فِي قُلُوبِهِمْ وَ أَنْزِلْ عَلَيْهِمْ رِجْزَكَ وَ أَنْزِلْ عَلَيْهِمْ رِجْزَكَ وَ نِقْمَتَكَ وَ بَأْسَكَ الَّذِي لَا تَزُدُّهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ اللَّهُمَّ انصُرْ جُيُوشَ الْمُسْلِمِينَ وَ سَرَايَاهُمْ وَ مَرَابِطِهِمْ فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَ مَغَارِبِهَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ وَ الْمُسْلِمِينَ وَ الْمُسْلِمَاتِ اللَّهُمَّ اجْعَلِ التَّقْوَى زَادَهُمْ وَ الْإِيمَانَ وَ الْحِكْمَةَ فِي قُلُوبِهِمْ وَ أَوْزِعُهُمْ أَنْ يَشْكُرُوا نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ وَ أَنْ يُوفُوا بِعَهْدِكَ الَّذِي عَاهَدْتَهُمْ عَلَيْهِ إِلَهَ الْحَقِّ وَ خَالِقِ الْخَلْقِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِمَنْ تَوَفَّى مِنْ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ وَ الْمُسْلِمِينَ وَ الْمُسْلِمَاتِ وَ لِمَنْ هُوَ لِاحِقٌ بِهِمْ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْهُمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَ الْإِحْسَانِ وَ إِيْتَاءِ ذِي الْقُرْبَى وَ يَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَ الْمُنْكَرِ وَ الْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ اذْكُرُوا اللَّهَ يَذْكُرْكُمْ فَإِنَّهُ ذَاكِرٌ لِمَنْ ذَكَرَهُ وَ اسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ رَحْمَتِهِ وَ فَضْلِهِ فَإِنَّهُ لَا يَخِيبُ عَلَيْهِ دَاعٍ دَعَاهُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَ قِنَا عَذَابَ النَّارِ

سوم زیارت جامعه ائمه المؤمنین است

که هر امامی را در هر وقت از شهور و ایام به آن زیارت می‌توان کرد و این زیارت را سید بن طاووس در مصباح الزائر از ائمه علیهم السلام روایت کرده با مقدماتی از دعاء و نماز در وقت رفتن به سفر زیارت پس فرموده چون خواستی غسل زیارت کنی بگو در وقتی که غسل می‌کنی: بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ عَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ اللَّهُمَّ اغْتَسِلْ عَنِّي دَرَنَ الدُّنُوبِ وَ وَسِخَ الْعُيُوبِ وَ

إِلَى دَارِ الثُّبُوءِ وَالرِّسَالَةِ وَمَهِيضِ الْوُحْيِ وَالْمَلَائِكَةِ وَمُسْتَقَرِّ سُلْطَانِ الْوِلَايَةِ وَمَعْدِنِ الْوَصِيَّةِ وَالْخِلَافَةِ وَالْإِمَامِيَّةِ حَتَّى نَقْضُوا عَهْدَ الْمُضِيظِيِّ فِي أَحْيِهِ عِلْمِ الْهُدَى وَالْمُبَيِّنِ طَرِيقِ النَّجَاةِ مِنْ طُرُقِ الرَّذَى وَجَرَّحُوا كَبِدَ خَيْرِ الْوَرَى فِي ظُلْمِ ابْتِنِهِ وَاضْطِهَادِ حَرَبِيَّتِهِ وَ اهْتِضَامِ عَزِيْرَتِهِ بَضْعِهِ لَحْمِهِ وَفِلْدَةِ كَبِدِهِ وَخَذَلُوا بَعْلَهَا وَصَيَّرُوا قَدْرَهُ وَاسْتَحْلَوْا مَحَارِمَهُ وَقَطَعُوا رَحْمَهُ وَأَنْكَرُوا أُخُوْتَهُ وَهَجَرُوا مَوَدَّتَهُ وَنَقَضُوا طَاعَتَهُ وَجَحَدُوا وِلَايَتَهُ وَأَطْمَعُوا [أَطْعَمُوا] الْعَبِيدَ فِي خِلَافَتِهِ وَقَادُوهُ إِلَى يَتَعْتَهُمْ مُضِلَّتَهُ سَيُوفَهَا مُفْدَعَةً [مُشْرَعَةً] أَسْتَتَهَا وَ هُوَ سَاخِطُ الْقَلْبِ هَائِجُ الْغَضَبِ شَدِيدُ الصَّبْرِ كَاظِمُ الْغَيْظِ يَدْعُوْنَهُ إِلَى يَتَعْتَهُمُ الَّتِي عَمَّ شَوْمُهَا الْإِسْلَامَ وَزَرَعَتْ فِي قُلُوبِ أَهْلِهَا الْأَثَامَ وَ عَقَّتْ [وَعَنْفَتْ] سِلْمَانَهَا وَطَرَدَتْ مَقْدَادَهَا وَنَفَتْ جُنْدِبَهَا وَفَتَقَتْ بَطْنَ عَمَارِهَا وَحَرَفَتْ الْقُرْآنَ وَبَدَلَتْ الْأَحْكَامَ وَغَيَّرَتْ الْمَقَامَ وَ أَبَاحَتْ الْخُمْسَ لِلطَّلَاقِ وَسَلَطَتْ أَوْلَادَ اللُّعْنَاءِ عَلَى الْقُرُوجِ وَالدَّمَاءِ وَخَلَطَتْ الْحَلَالَ بِالْحَرَامِ وَاسْتَخَفَّتْ بِالْإِيمَانِ وَالْإِسْلَامِ وَهَدَمَتْ الْكُفْيَةَ وَاعَارَتْ عَلَى دَارِ الْهَجْرَةِ يَوْمَ الْحَرَّةِ وَأَبْرَزَتْ بِنَاتِ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ لِلنِّكَالِ وَالسُّورَةَ [وَالسُّوءَةَ] وَأَلْبَسَتْ تَهْنَنَ ثَوْبِ الْعَارِ وَ الْفِضَّةَ يَحِيَّ وَرَخَّصَتْ لِأَهْلِ الشُّبُهَةِ فِي قَتْلِ أَهْلِ بَيْتِ الصُّفُوَّةِ وَإِبَادَةِ نَسَبِهِ وَاسْتِيصَالَ شَافِيَتِهِ وَسَبِي حَرَمِهِ وَقَتْلِ أَنْصَارِهِ وَكَثِيرِ مَنَبَرِهِ وَ قَلْبِ مَفْخَرِهِ وَإِحْفَاءِ دِينِهِ وَقَطْعِ ذِكْرِهِ يَا مَوَالِي فَلَوْ عَايَنْتُمْ الْمُضِيظِيَّ وَسَيَّهَامَ الْأُمَّةِ مُعْرِفَةً فِي أَكْبَادِكُمْ وَرِمَاحُهُمْ مُشْرَعَةً فِي نُحُورِكُمْ وَ سَيُوفُهَا مَوْلَعَةً [مَوْلَعِيَةً] فِي دِمَائِكُمْ يَشْفِي أُنْبَاءَ الْعَوَاهِرِ غَلِيْلَ الْفُسُوقِ مِنْ وَرَعِكُمْ وَغَيْظَ الْكُفْرِ مِنْ إِيْمَانِكُمْ وَأَنْتُمْ بَيْنَ صَرِيحٍ فِي الْمَحْرَابِ قَدْ فَلَقَ السَّيْفَ هَامَتَهُ وَشَهِدَ فَوْقَ الْجَنَازَةِ قَدْ شَكَّتْ أَكْفَانُهُ بِالسَّهَامِ [شَبَكَّتْ بِالسَّهَامِ أَكْفَانُهُ وَقَتِيلَ بِالْعَرَاءِ قَدْ رُفِعَ فَوْقَ الْقَنَاءِ رَأْسُهُ وَمَكْبَلٌ فِي السَّجْنِ قَدْ رُضَّتْ بِالْحَدِيدِ أَعْضَاؤُهُ وَمَسْمُومٌ قَدْ قُطِعَتْ [قُطِعَتْ] بِجُرْعِ السَّمِّ أَمْعَاؤُهُ وَشَمْلُكُم [شَمْلُكُم] عِبَادِي تُفْنِيهِمُ الْعَبِيدُ وَأُنْبَاءُ الْعَبِيدِ فَهَيْلُ الْمِحْنِ يَا سَادَتِي إِلَّا الَّتِي لَزِمْتِكُمْ وَالْمَصَائِبُ إِلَّا الَّتِي عَمَّتِكُمْ وَالْفَجَائِعُ إِلَّا الَّتِي خَصَّتِكُمْ وَالْقَوَارِعُ إِلَّا الَّتِي طَرَقَتْكُمْ صِلَمَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى أَرْوَاحِكُمْ وَأَجْسَادِكُمْ وَرَحِمَهُ اللَّهُ وَبَرَكَاتِهِ بَعْدَ قَبْرِ مَنْوَرِ بَبُوسِ وَبُكُو: يَا بَابِي أَنْتُمْ يَا آلَ الْمُضِيظِيِّ إِنَّا لَا نَمْلِكُ إِلَّا- أَنْ نَطُوفَ حَوْلَ مَشَاهِدِكُمْ وَنُعْزِي فِيهَا أَرْوَاحِكُمْ عَلَى هَيْدِهِ الْمَصَائِبِ الْعَظِيمَةِ الْحَالَةَ بِفَنَائِكُمْ وَالرِّزَايَا الْجَلِيلَةَ النَّازِلَةَ بِسَاحَتِكُمْ الَّتِي أَثْبَتَتْ فِي قُلُوبِ شَيْعَتِكُمُ الْقُرُوجَ وَأَوْرَثَتْ أَكْبَادَهُمُ الْجُرُوحَ وَزَرَعَتْ فِي صُدُورِهِمُ الْغَصَصَ فَنَحْنُ نَشْهَدُ اللَّهُ أَنَا قَدْ شَارَكْنَا أَوْلِيَاءَكُمْ وَأَنْصَارَكُمْ الْمُتَقَدِّمِينَ فِي إِرَاقِهِ دِمَاءِ النَّاكِثِينَ وَالْقَاسِطِينَ وَالْمَارِقِينَ وَقَتْلَهُ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ سَيِّدِ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَوْمَ كَرْبَلَاءَ بِالنِّيَّاتِ وَالْقُلُوبِ وَالتَّأْسُفِ عَلَى فَوْتِ تِلْكَ الْمَوَاقِفِ الَّتِي حَضَرُوا لِيُضْرَبَكُمْ وَعَلَيْكُمْ مِنَ السَّلَامِ وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ بَعْدَ قَبْرِ شَرِيفِ رَا بَيْنِ خُودٍ وَقَبْلِهِ قَرَارِ بَدِهِ وَبُكُو: اللَّهُمَّ يَا ذَا الْقُدْرَةِ الَّتِي صَيَّرَ عَنْهَا الْعَالَمَ مُكُونًا مَبْرُوءًا عَلَيْهَا مَفْطُورًا تَحْتَ ظِلِّ الْعُظْمَةِ فَتَطَقَتْ شَوَاهِدُ صُنْعِكَ فِيهِ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُكُونُهُ وَبَارئُهُ وَقَاطِرُهُ ابْتِدَاعُهُ لَا مِنْ شَيْءٍ وَلَا عَلَى شَيْءٍ وَلَا فِي شَيْءٍ وَلَا لِوَحْشِيهِ دَخَلَتْ عَلَيْكَ إِذْ لَا غَيْرُكَ وَلَا حَاجَةَ بَدَتْ لَكَ فِي تَكْوِينِهِ وَلَا لاسْتِيعَانِهِ مِنْكَ عَلَى الْخَلْقِ [مَا تَخَلَّقَ بَعْدَهُ بَلْ أَنْشَأْتَهُ لِيَكُونَ دَلِيلًا عَلَيْكَ بِأَنَّكَ بَائِنٌ مِنَ الصُّنْعِ فَلَا يُطِيقُ الْمُنْصِفُ لِعَقْلِهِ إِنْكَارَكَ وَالْمُؤَسُّومُ بِصِحَّةِ الْمَعْرِفَةِ جُحُودَكَ أَسْأَلُكَ بِشَرَفِ الْإِخْلَاصِ فِي تَوْحِيدِكَ وَحُزْمَةِ التَّلَقُّ بِكِتَابِكَ وَأَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى آدَمَ بِدِيْعِ فِطْرَتِكَ وَبِكْرِ حُجَّتِكَ وَلِسَانِ قُدْرَتِكَ وَالْخَلِيفَةِ فِي بَسِيْطِيْنِكَ وَعَلَى مُحَمَّدٍ الْخَالِصِ مِنْ صَفْوَتِكَ وَالْفَاحِصِ عَنْ مَعْرِفَتِكَ وَالْغَائِصِ الْمَأْمُونِ عَلَى مَكْنُونِ سِرِّيَّتِكَ بِمَا أَوْلَيْتَهُ مِنْ نِعْمَتِكَ بِمَعُونَتِكَ وَعَلَى مَنْ بَيْنَهُمَا مِنَ النَّبِيِّينَ وَالْمُكْرَمِينَ وَالْأَوْصِيَاءِ وَالصِّدِّيقِينَ وَأَنْ تَهْتَبِي لِإِمَامِي هَذَا بِسِمْوَلِي رُوي خُودِ رَا بِرِ ضَرِيْحِ مَبَارِكِ بَگَدَارِ وَبُكُو: اللَّهُمَّ بِمَحَلِّ هَذَا السَّيِّدِ مِنْ طَاعَتِكَ وَبِمَنْزِلَتِهِ عِنْدَكَ لَا تُمَتِّنِي فُجَاءَةً وَلَا تَحْرِمْنِي تَوْبِيَةً وَارْزُقْنِي الْوَرَعَ عَنْ مَحَارِمِكَ دِينًا وَدُنْيَا وَاشْغَلْنِي بِالْآخِرَةِ عَنْ طَلَبِ الْأُولَى وَوَفَّقْنِي لِمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى وَجَنِّبْنِي اتِّبَاعَ الْهَوَى وَالْإِغْتِرَارَ بِالْأَبَاطِيلِ وَالْمُنَى اللَّهُمَّ اجْعَلِ السَّدَادَ فِي قَوْلِي وَالصَّوَابَ فِي فِعْلِي وَالصِّدْقَ وَالْوَفَاءَ فِي ضَمَانِي وَوَعْدِي وَالْحِفْظَ وَالْإِيْنَانَ مَقْرُونِينَ بِعَهْدِي وَوَعْدِي وَالْبِرَّ وَالْإِحْسَانَ مِنْ شَأْنِي وَخَلْقِي وَاجْعَلِ السَّلَامَةَ لِي شَامِلَةً وَالْعَافِيَةَ بِي مُجِيطَةً مُلْتَفَةً وَلَطِيفَ صُنْعِكَ وَعَوْنَكَ مَضْرُوفًا إِلَيَّ وَحُسْنَ تَوْفِيْقِكَ وَيُسْرِكَ مَوْفُورًا عَلَيَّ وَأَخِيْنِي يَا رَبِّ سَعِيدًا وَتَوْفِيْقِي شَهِيدًا وَطَهْرُنِي لِلْمَوْتِ وَمَا بَعْدَهُ اللَّهُمَّ وَاجْعَلِ الصَّحَّةَ وَالنُّورَ فِي سِيَجِي وَبَصِيْرِي وَالْجِدَّةَ وَالْحَيْرِي فِي طُرُقِي وَالْهُدَى وَالْبَصِيْرَةَ فِي دِيْنِي وَمَذْهَبِي وَالْمِيْرَانَ أَبَدًا نَصَبَ عَيْنِي وَالذِّكْرَ وَالْمَوْعِظَةَ شِعَارِي وَدِنَارِي وَالْفِكْرَةَ وَالْعِبْرَةَ أَنْسَى وَعِمَادِي وَمَكْنَ الْيَقِيْنِ فِي قَلْبِي وَاجْعَلْهُ أَوْثَقَ الْأَشْيَاءِ فِي نَفْسِي وَاعْلِبْنِي عَلَى رَأْيِي وَعَزْمِي وَ

اجْعَلِ الْإِرْشَادَ فِي عَمَلِي وَالتَّشْلِيمَ لِأَمْرِكَ مَهَادِي وَسِنْدِي وَالرِّضَا بِقَضَائِكَ وَقَدْرِكَ أَقْصَى عَزْمِي وَنَهَائِي وَأَبْعَدَ هَمِّي وَغَايَتِي حَتَّى لَا أَتَقَى أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ بَدِينِي وَلَا أَطْلُبُ بِهِ غَيْرَ آخِرَتِي وَلَا أَسْتَدْعِي مِنْهُ إِطْرَائِي وَمَدْحِي وَاجْعَلْ خَيْرَ الْعَوَاقِبِ عَاقِبَتِي وَخَيْرَ الْمَصَائِرِ مَصِيرِي وَانْعَمَ الْعَيْشَ عَيْشِي وَأَفْضَلَ الْهُدَى هُدَايَ وَأَوْفَرَ الْحُطُوطِ حَظِّي وَأَجْزَلَ الْأَقْسَامِ قِسْمِي وَنَصِيبِي وَكُنْ لِي يَا رَبِّ مِنْ كُلِّ سُوءٍ وَلِيًّا وَإِلَى كُلِّ خَيْرٍ دَلِيلًا وَقَائِدًا وَمِنْ كُلِّ بَاغٍ وَحَسُودٍ ظَهِيرًا وَمَانِعًا لِلَّهِمْ بِكَ اعْتِدَادِي وَعَضِيمَتِي وَثِقَتِي وَتَوْفِيقِي وَحَوْلِي وَقُوَّتِي وَلَكَ مَحْيَايَ وَمَمَاتِي وَفِي قَبْضَتِكَ سُكُونِي وَحَرَكَتِي وَإِنْ بَعُرَتْكَ الْوُثْقَى اسْتَمْسَاكِي وَوُضِلَّتِي وَعَلَيْكَ فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا اعْتِمَادِي وَتَوَكُّلِي وَمِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ وَمَسِّ سِقَرِ نَجَاتِي وَخِلَاصَتِي وَفِي دَارِ أَمْنِكَ وَكَرَامَتِكَ مَثْوَايَ وَمُنْقَلِبِي وَعَلَى أَيْدِي سَادَتِي وَمَوَالِي آلِ الْمُصْطَفَى فَوْزِي وَفَرَجِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَاغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَتِي وَمَا وَلَدْنَا وَأَهْلِ بَيْتِي وَجِيرَانِي وَلِكُلِّ مَنْ قَلَّدَنِي يَدًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ إِنَّكَ ذُو فَضْلِ عَظِيمٍ [وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ]

چهارم دعایی است با مضامین عالی که بعد از زیارت هر یک از ائمه علیهم السلام خوانده می‌شود

و این دعا را سید بن طاووس در مصباح الزائر بعد از زیارت جامعه مذکوره نقل فرموده و آن دعای شریف این است: اللَّهُمَّ إِنِّي زُرْتُ هَذَا الْإِمَامَ مُقِرًّا بِإِمَامَتِهِ مُعْتَقِدًا لِفُرُوضِ طَاعَتِهِ فَقَصَدْتُ مَشْهَدَهُ بِذُنُوبِي وَعُيُوبِي وَمُوبِقَاتِ آثَامِي وَكَثْرَةِ سَيِّئَاتِي وَخَطَايَايَ وَمَا تَعْرِفُهُ مِنِّي مُسْتَجِيرًا بِعَفْوِكَ مُسْتَعِيدًا بِحِلْمِكَ رَاجِيًا رَحْمَتِكَ لِاجْتِنَائِي إِلَى رُكْبَتِكَ عَائِدًا بِرَأْفَتِكَ مُسْتَشْفِعًا بِوَلِيَّتِكَ وَابْنِ أَوْلِيَائِكَ وَصَفِيَّتِكَ وَابْنِ أَصْفِيَائِكَ وَأَمِيَّتِكَ وَابْنِ أَمَنَاتِكَ وَخَلِيفَتِكَ وَابْنِ خُلَفَائِكَ الَّذِينَ جَعَلْتَهُمُ الْوَسِيلَةَ إِلَى رَحْمَتِكَ وَرِضْوَانِكَ وَالدَّرِيْعَةَ إِلَى رَأْفَتِكَ وَغُفْرَانِكَ اللَّهُمَّ وَأَوَّلُ حَاجَتِي إِلَيْكَ أَنْ تَغْفِرَ لِي مَا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِي عَلَى كَثْرَتِهَا وَأَنْ تَعْصَمَ مِنِّي فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِي وَتُطَهِّرَ دِينِي مِمَّا يُدْنِسُهُ وَيَسْتَيْسِئُهُ وَيُزْرِي بِهِ وَتَحْمِيَهُ مِنَ الرَّيْبِ وَالشَّكِّ وَالْمَسَادِ وَالشُّرُوكِ وَتُبَيِّنَ عَلَيَّ طَاعَتِكَ وَطَاعَةَ رَسُولِكَ وَذُرِّيَّةِ النَّبِيِّ السَّعْدَاءِ صِلَواتِكَ عَلَيْهِمْ وَرَحْمَتِكَ وَسِلَامِكَ وَبَرَكَاتِكَ وَتُحْسِنِي مَا أَحْسِنْتَنِي عَلَى طَاعَتِهِمْ وَتُمَيِّنِي إِذَا أَمَّنْتَنِي عَلَى طَاعَتِهِمْ وَأَنْ لَا تَمَحُو مِنْ قَلْبِي مَوَدَّتَهُمْ وَمَحَبَّتَهُمْ وَبُغْضَ أَعْدَائِهِمْ وَمُرَافَقَةَ أَوْلِيَائِهِمْ وَبِرَّهُمْ وَأَسْأَلُكَ يَا رَبِّ أَنْ تَقْبَلَ ذَلِكَ مِنِّي وَتُحَبِّبَ إِلَيَّ عِبَادَتَكَ وَالْمُؤَاطَبَةَ عَلَيْهِا وَتَشْطِنِي لَهَا وَتُبْغِضَ إِلَيَّ مَعَاصِيكَ وَمَحَارِمَكَ وَتَدْفَعْنِي عَنْهَا وَتُجَبِّنِي التَّقْصِيرَ فِي صِلَواتِي وَالِاسْتِيْهَانَةَ بِهَا وَالسَّرَاحِيَّ عَنْهَا وَتَوْفِقْنِي لِتَأْدِيَّتِهَا كَمَا فَرَضْتَ وَأَمَرْتَ بِهِ عَلَيَّ سُنَّةَ رَسُولِكَ صِلَواتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَرَحْمَتِكَ وَبَرَكَاتِكَ خُضُوعًا وَخُشُوعًا وَتَشْرَحَ صِدْرِي لِإِيْتَاءِ الزَّكَاةِ وَإِعْطَاءِ الصَّدَقَاتِ وَيَذِلَّ الْمُعْزُوفَ وَالِإِحْسَانَ إِلَى شَيْعِهِ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَمَوَاسِيَاتِهِمْ وَلَا تَتَوَفَّانِي إِلَّا بَعِيدًا أَنْ تَزُوقَنِي حَرِّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ وَزِيَارَةَ قَبْرِ نَبِيِّكَ وَقُبُورِ الْأَنْمَةِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَأَسْأَلُكَ يَا رَبِّ تَوْبَةً نَصُوحًا تَرْضَاهَا وَتَبِيَّةً تَحْمِلُهَا وَعَمَلًا صَالِحًا تَقْبَلُهُ وَأَنْ تَغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي إِذَا تَوَفَّيْتَنِي وَتَهَوَّنَ عَلَيَّ سَيِّئَاتِ الْمَيُوتِ وَتَحْشُرَنِي فِي زُمْرَةِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صِلَواتِ اللَّهِ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَتُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَتَجْعِلَ دَمْعِي غَزِيرًا فِي طَاعَتِكَ وَعَبْرَتِي جَارِيَةً فِيمَا يُقَرِّبُنِي مِنْكَ وَقَلْبِي عَطُوفًا عَلَيَّ أَوْلِيَائِكَ وَتُصَوِّنِي فِي هَذِهِ الدُّنْيَا مِنَ الْعَاهَاتِ وَالْآفَاتِ وَالْأَمْرَاضِ الشَّدِيدَةِ وَالْأَسْخَامِ الْمُزْمِنَةِ وَجَمِيعِ أَنْوَاعِ الْبَلَاءِ وَالْحَوَادِثِ وَتُصَرِّفَ قَلْبِي عَنِ الْحَرَامِ وَتُبْغِضَ إِلَيَّ مَعَاصِيكَ وَتُحَبِّبَ إِلَيَّ الْحَلَالَ وَتَفْتَحَ لِي أَبْوَابَهُ وَتُبَيِّنَ لِي وَفِعْلِي عَلَيْهِ وَتَمُدَّ فِي عُمْرِي وَتُعَلِّقَ أَبْوَابَ الْمَحْنِ عَنِّي وَلَا تَسْلُبْنِي مَا مَنَنْتَ بِهِ عَلَيَّ وَلَا تَسْتَرِدَّ شَيْئًا مِمَّا أَحْسَنْتَ بِهِ إِلَيَّ وَلَا تَنْزِعَ مِنِّي النَّعْمَ الَّتِي أَنْعَمْتَ بِهَا عَلَيَّ وَتَرِيدَ فِيمَا حَوَّلْتَنِي وَتُضَاعِفُهُ أَضْعَافًا مُضَاعَفَةً وَتَزُوقَنِي مَا لَا كَثِيرًا وَاسِعًا سَانِعًا هَبْنِي نَامِيًا وَوَفِيًا وَعِزًّا بَاقِيًا كَافِيًا وَجَاهًا عَرِيضًا مَبِينًا وَنِعْمَةً سَابِعَةً عَامَةً وَتُعْتَبِنِي بِذَلِكَ عَنِ الْمَطَالِبِ الْمُتَكَدِّهِ وَالْمَوَارِدِ الصَّعْبَةِ وَتُخَلِّصَنِي مِنْهَا مُعَافَى فِي دِينِي وَنَفْسِي وَوَلَدِي وَمَا أُعْطَيْتَنِي وَمَنْحَتِي وَتَحْفَظْ عَلَيَّ مَالِي وَجَمِيعَ مَا حَوَّلْتَنِي وَتَقْبِضْ عَنِّي أَيْدِي الْجَبَابِرَةِ وَتَرُدَّنِي إِلَى وَطْنِي وَتُبَلِّغْنِي نَهَايَةَ أَمَلِي فِي دُنْيَايَ وَآخِرَتِي وَتَجْعِلَ عَاقِبَتَهُ أَمْرِي مَحْمُودَةً حَسَنَةً سَلِيمَةً وَتَجْعَلَنِي رَحِيبَ الصَّدْرِ وَاسِعَ الْحَالِ حَسَنَ الْخُلُقِ بَعِيدًا مِنَ الْبُخْلِ وَالْمَنْعِ وَالنَّفَاقِ وَالْكَذِبِ وَالْبُهْتِ وَقَوْلِ الزُّورِ وَتُرْسَخْ فِي قَلْبِي مَحَبَّةَ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَشَيْعَتِهِمْ وَ

تَحْرُسِنِي يَا رَبِّ فِي نَفْسِي وَ أَهْلِي وَ مَالِي وَ وَلَدِي وَ أَهْلِ حُزْنَتِي وَ إِخْوَانِي وَ أَهْلِ مَوَدَّتِي وَ ذُرِّيَّتِي بِرَحْمَتِكَ وَ جُودِكَ اللَّهُمَّ هَذِهِ حَاجَاتِي عِنْدَكَ وَ قَدْ اسْتَكْرَهْتُهَا لِلْوَمِيِّ وَ شَحِيحِي وَ هِيَ عِنْدَكَ صَبِيحَةٌ حَقِيرَةٌ وَ عَلَيْكَ سَهْلَةٌ يَسِيرَةٌ فَاسْأَلُكَ بِجَاهِ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ عِنْدَكَ وَ بِحَقِّهِمْ عَلَيْكَ وَ بِمَا أُوجِبَتْ لَهُمْ وَ بِسَائِرِ أَنْبِيَائِكَ وَ رُسُلِكَ وَ أَصْفِيَائِكَ وَ أَوْلِيَائِكَ الْمُخْلِصِينَ مِنْ عِبَادِكَ وَ بِاسْمِكَ الْمَاعُظِمِ الْمَاعُظِمِ لَمَّا قَضَيْتَهَا كُلَّهَا وَ اسْتَعْفَنِي بِهَا وَ لَمْ تُخَيِّبْ أَمَلِي وَ رَجَائِي اللَّهُمَّ وَ شَفِّعْ صَاحِبَ هَذَا الْقَبْرِ فِي يَأِ سَيِّدِي يَا وَلِيَّ اللَّهِ يَا أَمِينَ اللَّهِ أَسْأَلُكَ أَنْ تَشْفَعْ لِي إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ فِي هَذِهِ الْحَاجَاتِ كُلِّهَا بِحَقِّ آبَائِكَ الطَّاهِرِينَ وَ بِحَقِّ أَوْلَادِكَ الْمُتَنَجِّينَ فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ تَفَدَّسَتْ أَسْمَاؤُهُ الْمُنْتَزِلَةَ الشَّرِيفَةَ وَ الْمَرْتَبَةَ الْجَلِيلَةَ وَ الْجَاهُ الْعَرِيضَ اللَّهُمَّ لَوْ عَرَفْتُ مَنْ هُوَ أَوْجَهُ عِنْدَكَ مِنْ هَذَا الْإِمَامِ وَ مِنْ آبَائِهِ وَ أَبْنَائِهِ الطَّاهِرِينَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَ الصَّلَاةُ لَجَعَلْتَهُمْ شُفَعَائِي وَ قَدَّمْتَهُمْ أَمَامَ حَاجَتِي وَ طَلِبَاتِي هَذِهِ فَاسْمَعْ مِنِّي وَ اسْتَجِبْ لِي وَ أَفْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ وَ مَا قَصِيرَتْ عَنْهُ مَسْأَلَتِي وَ عَجَزَتْ عَنْهُ قُوَّتِي وَ لَمْ تَبْلُغْهُ فِطْنَتِي مِنْ صَالِحِ دِينِي وَ دُنْيَايَ وَ آخِرَتِي فَامْتُنْ بِهِ عَلَيَّ وَ احْفَظْنِي وَ احْرُسْنِي وَ هَبْ لِي وَ اغْفِرْ لِي وَ مَنْ أَرَادَنِي بِسُوءٍ أَوْ مَكْرُوهٍ مِنْ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ أَوْ سُلْطَانٍ عَنِيدٍ أَوْ مُخَالَفٍ فِي دِينٍ أَوْ مُنَازِعٍ فِي دُنْيَا أَوْ حَاسِدٍ عَلَيَّ نِعْمَةً أَوْ ظَالِمٍ أَوْ بَاغٍ فَاقْبِضْ عَنِّي يَدَهُ وَ اصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُ وَ اشْغَلْهُ [عَنِّي بِنَفْسِهِ وَ أَكْفِنِي شَرَّهُ وَ شَرَّ أَتْبَاعِهِ وَ شَيْطَانِيهِ وَ أَجْرَنِي مِنْ كُلِّ مَا يَضُرُّنِي وَ يُجْحِفْ بِي وَ اعْطِنِي جَمِيعَ الْخَيْرِ كُلِّهِ] كُلُّهُ مِمَّا أَعْلَمُ وَ مِمَّا لَا- أَعْلَمُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لِي وَ لِوَالِدَتِي وَ لِإِخْوَانِي وَ أَخَوَاتِي وَ أَعْمَامِي وَ عَمَّاتِي وَ أَخَوَالِي وَ خَالَاتِي وَ أَجْدَادِي وَ جَدَّاتِي وَ أَوْلَادِهِمْ وَ ذُرَارِيهِمْ وَ أَزْوَاجِي وَ ذُرِّيَّاتِي وَ أَقْرَبَائِي وَ أَصْدِقَائِي وَ جِيرَانِي وَ إِخْوَانِي فِيكَ مِنْ أَهْلِ الشَّرْقِ وَ الْغَرْبِ وَ لِجَمِيعِ أَهْلِ مَوَدَّتِي مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَ الْأَمْوَاتِ وَ لِجَمِيعِ مَنْ عَلَّمَنِي خَيْرًا أَوْ تَعَلَّمْتُ مِنْهُ عِلْمًا اللَّهُمَّ أَشْرِكْهُمْ فِي صَالِحِ دُعَائِي وَ زِيَارَتِي لِمَشْهَدِ حُجَّتِكَ وَ وَلِيِّكَ وَ أَشْرِكْنِي فِي صَالِحِ أَدْعِيَّتِهِمْ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ بَلِّغْ وَلِيِّكَ مِنْهُمْ السَّلَامَ وَ الرَّحْمَةَ اللَّهُ وَ بَرَكَاتُهُ يَا سَيِّدِي يَا مَوْلَايَ يَا فُلَانَ بْنَ فُلَانَ بِهِ جَاءَ أَيْنَ كَلِمَةُ نَامِ إمامي را که زیارت می کند و نام پدر آن بزرگوار را بگوید صَلِّ اللَّهُ عَلَيْكَ وَ عَلَى رُوحِكَ وَ بَدَنِكَ أَنْتَ وَسَيِّلتِي إِلَى اللَّهِ وَ ذَرِيعَتِي إِلَيْهِ وَ لِي حَقُّ مَوَالَاتِي وَ تَأْمِينِي فَكُنْ شَفِيعِي إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ فِي الْوُقُوفِ عَلَيَّ قِصَّتِي هَذِهِ وَ صِرْفِي عَنْ مَوْفِقِي هَذَا بِالنُّجْحِ بِمَا سَأَلْتُهُ كُلَّهُ بِرَحْمَتِهِ وَ قُدْرَتِهِ اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي عَقْلاً- كَامِلاً- وَ لُبًّا رَاجِحًا وَ عَزًّا بَاقِيًا وَ قَلْبًا زَكِيًّا وَ عَمَلًا- كَثِيرًا وَ أَدْبًا بَارِعًا وَ اجْعَلْ ذَلِكَ كُلَّهُ لِي وَ لَا تَجْعَلْهُ عَلَيَّ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

پنجم در ذکر زیارت وداع

که هر یک از ائمه علیهم السلام به آن وداع کرده شوند. بدان که از جمله آداب زیارت چنانچه در محل خود ذکر شده وداع کردن زایر است مزور را در وقت بیرون رفتن از بلد آن بزرگوار به آنچه از ایشان رسیده چنانچه در غالب زیارات مشاهده می شود و ما در مفاتیح در ابواب زیارات ائمه علیهم السلام برای هر یک از ایشان صلوات الله عليهم وداعی نقل کردیم و در وداع حضرت سید الشهداء علیه السلام اکتفا کردیم به همان زیارت وداعی که در ادب بیستم از آداب زائر آن حضرت ذکر شد و بالجمله در اینجا ذکر می کنیم این زیارت وداع را که شیخ محمد بن المشهدی آن را در باب وداع مزار کبیر نقل کرده و سید بن طاووس رحمه الله علیه بعد از زیارت جامعه مذکوره و ما نقل می کنیم آن را از مصباح الزائر فرموده چون خواستی وداع کنی و برگردی یعنی در هر یک از مشاهد مشرفه که هستی پس بگو: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ بَيْتِ النَّبُوَّةِ وَ مَعْدِنَ الرِّسَالَةِ سَلَامٌ مُودَعٌ لَا سَيِّمٌ وَ لَا قَالٍ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ سَلَامٌ وَلِيِّ غَيْرِ رَاغِبٍ عَنْكُمْ وَ لَا مُنْحَرِفٍ عَنْكُمْ وَ لَا مُسْتَبَدِلٍ بِكُمْ وَ لَا مُؤَثِّرٍ عَلَيْكُمْ وَ لَا زَاهِدٍ فِي قُورْبِكُمْ لَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَةِ قُبُورِكُمْ وَ إِثْنَانِ مَشَاهِدِكُمْ وَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَ حَسْرَتِي اللَّهُ فِي زُمرْتِكُمْ وَ أوردنی حوضکُمْ وَ أَرْضَاکُمْ عَنِّي وَ مَكْنَنِي فِي دَوْلَتِكُمْ وَ أَحْيَانِي فِي رَجْعَتِكُمْ وَ مَلَكْنِي فِي أَيَّامِكُمْ وَ شَكَرْتِي سَعْيِي لَكُمْ وَ غَفَرْتُ ذُنُوبِي بِشَفَاعَتِكُمْ وَ أَقَالَ عَثْرَتِي بِحُبِّكُمْ وَ أَعْلَى كَفْبِي بِمُؤَالَاتِكُمْ وَ شَرَّفَنِي بِطَاعَتِكُمْ وَ أَعَزَّنِي بِهَيْدَاكُمُ وَ جَعَلَنِي مِمَّنْ يَنْقَلِبُ مُفْلِحًا مُنْجِحًا سَالِمًا غَانِمًا مُعَاَفَا غَيِّبًا

فَإِنَّا بِرِضْوَانِ اللَّهِ وَفَضْلِهِ وَكَفَايَتِهِ بِأَفْضَلِ مَا يَنْقَلِبُ بِهِ أَحَدٌ مِنْ زُورَارِكُمْ وَمَوَالِيكُمْ وَمُحِبِّكُمْ وَشَيْعَتِكُمْ وَرَزَقِنِي اللَّهُ الْعُودَ ثُمَّ الْعُودَ ثُمَّ الْعُودَ مَا أَبْقَانِي رَبِّي بِنَيْئِهِ صَادِقِهِ وَإِيمَانِي وَتَقْوَى وَإِحْبَابِي وَرِزْقٍ وَاسِعٍ حَلَالٍ طَيِّبٍ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِهِمْ وَذِكْرِهِمْ وَ الصَّلَاةِ عَلَيْهِمْ وَأَوْجِبْ لِي الْمَغْفِرَةَ وَالرَّحْمَةَ وَالْخَيْرَ وَالتَّوَكُّلَ وَالْإِيمَانَ وَحُسْنَ الْجَابَةِ كَمَا أُوجِبَتْ لِأَوْلِيَانِكَ الْعَارِفِينَ بِحَقِّهِمْ الْمُؤَجِّبِينَ طَاعَتَهُمْ وَالرَّاغِبِينَ فِي زِيَارَتِهِمْ الْمُتَقَرِّبِينَ إِلَيْكَ وَإِلَيْهِمْ بِأَبِي أَنْتُمْ وَأُمِّي وَنَفْسِي وَمَالِي وَأَهْلِي اجْعَلُونِي مِنْ هَمِّكُمْ وَصَيَّرُونِي فِي حَزْبِكُمْ وَأَدْخِلُونِي فِي شَفَاعَتِكُمْ وَادْكُرُونِي عِنْدَ رَبِّكُمْ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَبْلِغْ أَرْوَاحَهُمْ وَأَجْسَادَهُمْ عَنِّي تَحِيَّةً كَثِيرَةً وَسَلَامًا وَالسَّلَامَ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتَهُ

ششم

در تحفه الزائر است که از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: هر گاه ترا حاجتی به سوی خدای تعالی باشد یا از امری خایف و ترسان باشی در کاغذی بنویس بسم الله الرحمن الرحيم اللهم اني اتوجه اليك بأحب الأسماء إليك وأعظمها لمدنيك وأتقرب وأتوسل إليك بمن أوجب حقه عليك بمحمد وعلي وفاطمة والحسن والحسين وعلي بن الحسين ومحمد بن علي وجعفر بن محمد وموسى بن جعفر وعلي بن موسى ومحمد بن علي وعلي بن محمد والحسن بن علي والحجة المنتظر صلوات الله عليهم أجمعين الكفني كذا وكذا يعني حاجت خود را ذکر کنی پس رقعہ را بیچ و در بندقه‌ای از گل بگذار و در میان آب جاری یا چاهی بینداز که حق تعالی به زودی فرج کرامت فرماید

هفتم

به سند معتبر مروی است که شیخ ابو عمرو نایب اول امام عصر صلوات الله علیه این دعا را املا فرمود به ابو علی محمد بن همام و امر فرمود او را که آن را بخواند و سید بن طاووس در جمال الاسبوع بعد از ذکر دعاهاى وارده بعد از نماز عصر جمعه و صلوات کبیره این دعا را ذکر کرده و فرموده و اگر برای تو عذری باشد از جمیع آنچه ذکر کردیم پس حذر کن از آنکه مهمل گذاری خواندن این دعا را پس به درستی که ما شناختیم این را از فضل خداوند جل جلاله که مخصوص فرموده ما را به آن پس اعتماد کن به آن و آن دعا این است: اللهم عرّفني نفسك فإنك إن لم تُعرّفني نفسك لم أعرف رسولك اللهم عرّفني رسولك فإنك إن لم تُعرّفني رسولك لم أعرف حجبتك اللهم عرّفني حجبتك فإنك إن لم تُعرّفني حجبتك ضللت عن ديني اللهم لا تمثني ميتة جاهليّة ولا ترغ قلبي بعد إذ هدّيتني اللهم فكما هدّيتني لولايتك من فرضت علي طاعته من ولايتك ولاه أمرك بعد رسولك صلواتك عليه وآله حتى واليت ولاه أمرك أمير المؤمنين علي بن أبي طالب والحسن والحسين وعلياً ومحمداً وجعفرًا وموسى وعلياً ومحمداً وعلياً والحسن والحجة القائم المهدي صلواتك عليهم أجمعين اللهم فبيني على دينك واشتغلني بطاعتك ولين قلبي لولي أمرك وعافني مما امتحنت به خلقك وتبني على طاعة ولي أمرك الذي سترته عن خلقك وبأذنك غاب عن برئتك وأمرك ينتظر وأنت العالم غير المعلم بالوقت الذي فيه صلاح أمر وليك في الإذن له بإظهار أمره وكشف ستره فصبرني على ذلك حتى لا أحب تعجيل ما أخرت ولا تأخير ما عجلت ولا كشف ما سترت ولا البحث عما كتمت ولا أنازعك في تدبيرك ولا أقول لم وكيف وما بال ولي الأمر لا يظهر وقد امتلأت الأرض من الجور وأفوض أموري كلها إليك اللهم اني أسألك أن تريني ولي أمرك ظاهراً نافذ الأمر مع علمي بأن لك السلطان والقدرة والبرهان والحجة والمشيئة والحوال والقوة فافعل ذلك بي وبجميع المؤمنين حتى ننظر إلى ولي أمرك صلواتك عليه ظاهر مقاله واضح الدلالة هادياً من الصلاة شافياً من الجهالة أبرز يا رب مشاهدته وثبت قواعده واجعلنا ممن تفر عينه برؤيته واقمنا بخدمته وتوفنا على ملته واحشونا في زمرة اللهم أعدّه من شر جميع ما خلقت وذرات وبرأت وأنشأت وصورت واحفظه من بين يديه ومن خلفه وعن يمينه وعن شماله [و من فوقه ومن تحته بحفظك الذي لا يضيع من حفظته به و

اِحْفَظْ فِيهِ رَسُولَكَ وَوَصِيَّ رَسُولِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ اللَّهُمَّ وَمِدِّي فِي عُمْرِهِ وَزِدْ فِي أَجَلِهِ وَاعْنِهِ عَلَيَّ مَا وَلَيْتَهُ وَاسْتَرْعَيْتَهُ وَزِدْ فِي كَرَامَتِكَ لَهُ فَإِنَّهُ الْهَادِي الْمَهْدِي وَالْقَائِمُ الْمُهْتَدِي وَالطَّاهِرُ التَّقِيُّ الرَّكِيُّ النَّقِيُّ الرَّضِيُّ الْمَرْضِيُّ الصَّابِرُ الشَّكُورُ الْمُجْتَهِدُ اللَّهُمَّ وَلَا تَسْلُبْنَا الْيَقِينَ لَطُولِ الْأَمَدِ فِي غَيْبَتِهِ وَانْقِطَاعِ خَبْرِهِ عَنَّا وَلَا تُتَسِّنَا ذِكْرَهُ وَانْتِظَارَهُ وَالْإِيمَانَ بِهِ وَقُوَّةَ الْيَقِينِ فِي ظُهُورِهِ وَالِدُعَاءَ لَهُ وَالصَّلَاةَ عَلَيْهِ حَتَّى لَا يَقْطِنَا طَوْلُ غَيْبَتِهِ مِنْ قِيَامِهِ وَيَكُونَ يَقِينًا فِي ذَلِكَ كَيْقِينَا فِي قِيَامِ رَسُولِكَ صِلْمَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَا جَاءَ بِهِ مِنْ وَحْيِكَ وَتَنْزِيلِكَ فَقَوِّ قُلُوبَنَا عَلَى الْإِيمَانِ بِهِ حَتَّى تَسْلِمَكَ بِنَا عَلَى يَدَيْهِ مِنْهَاجِ الْهُدَى وَالْمَحَجَّةِ الْعُظْمَى وَالطَّرِيقَةَ الْوَسْطَى وَقَوْنَا عَلَى طَاعَتِهِ وَتَبَتْنَا عَلَى مُتَابَعَتِهِ [مُشَابِعَتِهِ وَاجْعَلْنَا فِي حَزْبِهِ وَأَعْوَانِهِ وَأَنْصَارِهِ وَالرَّاضِينَ بِفِعْلِهِ وَلَا تَسْلُبْنَا ذَلِكَ فِي حَيَاتِنَا وَلَا عِنْدَ وَفَاتِنَا حَتَّى تَتَوَفَّانَا وَنَحْنُ عَلَى ذَلِكَ لَا شَاكِينَ وَلَا نَاكِبِينَ وَلَا مُزْتَابِينَ وَلَا مُكْذِبِينَ اللَّهُمَّ عَجِّلْ فَرَجَهُ وَأَبْدُهُ بِالنَّصِيرِ وَأَنْصِرْ نَاصِرِيهِ وَاخْذُلْ خَاذِلِيهِ وَدَمْدِمْ عَلَى مَنْ نَصَبَ لَهُ وَكَذَّبَ بِهِ وَأَظْهَرَ بِهِ الْحَقَّ وَأَمَتَ بِهِ الْجَوْرَ وَاسْتَنْقِذْ بِهِ عِبَادَكَ الْمُؤْمِنِينَ مِنَ الدُّلِّ وَانْعَشْ بِهِ الْبِلَادَ وَأَقْتُلْ بِهِ جَبَابِرَةَ الْكُفْرِ الْجَبَابِرَةَ وَالْكَفْرَةَ مَصْبَاحِ الزَّائِرِ وَأَقْصِمْ بِهِ رُءُوسَ الصَّلَاةِ وَذَلِّلْ بِهِ الْجَبَّارِينَ وَالْكَافِرِينَ وَأَبْرِ بِهِ الْمُنَافِقِينَ وَالنَّاكِبِينَ وَجَمِّعِ الْمُخَالِفِينَ وَالْمُلْحِدِينَ فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا وَبَرِّهَا وَبَحْرِهَا وَسَهْلِهَا وَجَبَلِهَا حَتَّى لَا تَدَعَ مِنْهُمْ دِيَارًا وَلَا تَبْقَى لَهُمْ آثَارًا طَهَّرْ مِنْهُمْ بِلَادَكَ وَأَشْفِ مِنْهُمْ صُدُورَ عِبَادِكَ وَجَدِّدْ بِهِ مَا امْتَحَى مِنْ دِينِكَ وَأَصْلِحْ بِهِ مَا بَدَّلَ مِنْ حُكْمِكَ وَغَيِّرْ مِنْ سُنَّتِكَ حَتَّى يَعُودَ دِينُكَ بِهِ وَعَلَى يَدَيْهِ غَضًا جَدِيدًا صَحِيحًا لَا عَوَجَ فِيهِ وَلَا بَدْعَ مَعَهُ حَتَّى تَطْفِي بِعَدْلِهِ نِيرَانَ الْكَافِرِينَ فَإِنَّهُ عَيْدُكَ الَّذِي اسْتَخْلَصْتَهُ لِنَفْسِكَ وَارْتَضَيْتَهُ لِنَصِيرِ دِينِكَ وَأَصِطَفَيْتَهُ بِعِلْمِكَ وَعَصَيْتَهُ مِنَ الذُّنُوبِ وَبَرَّأْتَهُ مِنَ الْعُيُوبِ وَأَطْلَعْتَهُ عَلَى الْغُيُوبِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ وَطَهَّرْتَهُ مِنَ الرَّجْسِ وَنَقَيْتَهُ مِنَ الدَّنَسِ اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَيْهِ وَعَلَى آبَائِهِ الْأَيْمَةِ الطَّاهِرِينَ وَعَلَى شَيْعَتِهِ الْمُتَجَبِّينَ وَبَلِّغُهُمْ مِنْ آمَالِهِمْ مَا يَأْمُلُونَ وَاجْعَلْ ذَلِكَ مِنَّا خَالِصًا مِنْ كُلِّ شَكٍّ وَشُبْهَةٍ وَرِيَاءٍ وَسَمْعَةٍ حَتَّى لَا نُرِيدَ بِهِ غَيْرَكَ وَلَا نَطْلُبَ بِهِ إِلَّا وَجْهَكَ اللَّهُمَّ إِنَّا نَشْكُو إِلَيْكَ فَقَدْ نَبَيْْنَا وَغَيْبَهُ إِمَامِنَا [وَلَيْتِنَا] وَشَدَّةَ الزَّمَانِ عَلَيْنَا وَوُقُوعَ الْفِتَنِ بِنَا وَتَظَاهَرَ الْأَعْدَاءِ عَلَيْنَا وَكَثْرَةَ عَدُوِّنَا وَقَلَّةَ عَدَدِنَا اللَّهُمَّ فَافْرُجْ ذَلِكَ عَنَّا بِفَتْحِ مَنْبِكَ تُعَجِّلْهُ وَنَصِيرِ مَنْبِكَ تُعِزَّهُ وَإِمَامِ عَدْلٍ تُظْهِرُهُ إِلَهُ الْحَقِّ آمِينَ اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ أَنْ تَأْذَنَ لَوْلِيكَ فِي إِظْهَارِ عَدْلِكَ فِي عِبَادِكَ وَقَتْلِ أَعْدَائِكَ فِي بِلَادِكَ حَتَّى لَا تَدَعَ لِلْجَوْرِ يَا رَبِّ دَعَامَهُ إِلَّا قَصِي مَمْتَهَا وَلَا بَقِيَّةَ إِلَّا أَفْنَيْتَهَا وَلَا قُوَّةَ إِلَّا أَوْهَنْتَهَا وَلَا رُكْنَا إِلَّا هَدَمْتَهُ وَلَا حَدًّا إِلَّا فَلَلْتَهُ وَلَا سِلَاحًا إِلَّا أَكَلْتَهُ وَلَا زَايَةً إِلَّا نَكَسْتَهَا وَلَا شُجَاعًا إِلَّا قَتَلْتَهُ وَلَا جَيْشًا إِلَّا خَدَلْتَهُ وَارْزَمِهِمْ يَا رَبِّ بِحَجْرِكَ الدَّمَاعِ وَأَضْرِبُهُمْ بِسَيْفِكَ الْقَاطِعِ وَبَأْسِكَ الَّذِي لَا تَرُدُّهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ وَعَدْبُ أَعْدَاءِكَ وَأَعْدَاءُ وِلِيِّكَ وَأَعْدَاءُ رَسُولِكَ صِلْمَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِيَدِ وِلِيِّكَ وَأَيُّدِي عِبَادِكَ الْمُؤْمِنِينَ اللَّهُمَّ اكْفِ وِلِيِّكَ وَحَجَّتِكَ فِي أَرْضِكَ هَوْلَ عِدُوِّهِ وَكَيْدَ مَنْ أَرَادَهُ [كَادَهُ وَامْكُرْ بِمَنْ مَكَرَ بِهِ وَاجْعَلْ دَائِرَةَ السُّوءِ عَلَى مَنْ أَرَادَ بِهِ سُوءًا وَأَقْطَعْ عَنْهُ مَادَاتَهُمْ وَأَرْعِبْ لَهُ قُلُوبَهُمْ وَزَلْزَلْ أَقْدَامَهُمْ وَخُذْهُمْ جَهْرَةً وَبَغِيَّةً وَشَدِّدْ عَلَيْهِمْ عَذَابَكَ وَأَخْزِهِمْ فِي عِبَادِكَ وَالْعَنَّهُمْ فِي بِلَادِكَ وَأَسِدْ كُنُفَهُمْ أَسِيفَ نَارِكَ وَأَحِطْ بِهِمْ أَشَدَّ عَذَابِكَ وَأَصْلِبْ لَهُمْ نَارًا وَاحْشُ قُبُورَ مَوْتَاهُمْ نَارًا وَأَصْلِبْ لَهُمْ حَرَّ نَارِكَ فَإِنَّهُمْ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ وَأَصْلُوا عِبَادَكَ وَأَخْرَبُوا بِلَادَكَ اللَّهُمَّ وَأَحْيِ بَوْلِيكَ الْقُرْآنَ وَأَرِنَا نُورَهُ سِرْمَدًا لَا لَيْلَ فِيهِ وَأَحْيِ بِهِ الْقُلُوبَ الْمَيِّتَةَ وَأَشْفِ بِهِ الصُّدُورَ الْوَاغِرَةَ وَاجْمَعْ بِهِ الْأَهْوَاءَ الْمُخْتَلِفَةَ عَلَى الْحَقِّ وَأَقِمْ بِهِ الْحُدُودَ الْمُعْطَلَةَ وَالْأَحْكَامَ الْمُهْمَلَةَ حَتَّى لَا يَبْقَى حَقٌّ إِلَّا ظَهَرَ وَلَا عَدْلٌ إِلَّا زَهَرَ وَاجْعَلْنَا يَا رَبِّ مِنْ أَعْوَانِهِ وَمَقْوِيَةِ سُلْطَانِهِ وَالْمُؤْتَمِرِينَ لِأَمْرِهِ وَالرَّاضِينَ بِفِعْلِهِ وَالْمُسْلِمِينَ لِأَحْكَامِهِ وَمَنْ لَا حَاجَةَ بِهِ إِلَى التَّقِيَّةِ مِنْ خَلْقِكَ وَأَنْتَ يَا رَبِّ الَّذِي تَكْشِفُ الضَّرَّ وَتُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاكَ وَتُنْجِي مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ فَاكْشِفِ الضَّرَّ عَن وِلِيِّكَ وَاجْعَلْهُ خَلِيفَةً فِي أَرْضِكَ كَمَا ضَمِنْتَ لَهُ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْنِي مِنْ خُصَمَاءِ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَلَا تَجْعَلْنِي مِنْ أَعْدَاءِ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَلَا تَجْعَلْنِي مِنْ أَهْلِ الْحَقِّ وَالْغَيْظِ عَلَى آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ فَإِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ ذَلِكَ فَاعِزَّنِي وَأَسْتَجِيرُ بِكَ فَاجْزِنِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي بِهِمْ فَائِزًا عِنْدَكَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

هشتم در آداب زیارت به نیابت است

بدانکه ثواب زیارت هر یک از رسول خدا و ائمه هدی علیهم السلام را هدیه روح مقدس هر یک از ایشان می‌توان کرد و همچنین به روح هر یک از مؤمنان هدیه می‌توان کرد و زیارت به نیابت ایشان می‌توان کرد چنانکه به سند معتبر منقول است که: داود صرمی به حضرت امام علی نقی علیه السلام عرض کرد که من پدر تو را زیارت کردم و ثوابش را از برای تو قرار دادم فرمود که تو را از جانب خدا اجر و ثواب عظیم هست و از جانب ما حمد و ثنا و در حدیث دیگر منقول است که: امام علی نقی علیه السلام شخصی را فرستاد به حایر امام حسین علیه السلام که از برای آن حضرت زیارت و دعا کند و به سند معتبر از حضرت امام موسی بن جعفر علیهما السلام منقول است که: چون به زیارت مرقد نور رسول خدا صلی الله علیه و آله بروی و از اعمال زیارت فارغ شوی دو رکعت نماز بکن و بایست نزد سر رسول خدا صلی الله علیه و آله و بگو: السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا نَبِیَّ اللَّهُ مِنْ أَبِي وَ أُمِّی وَ زَوْجَتِی وَ وُلْدِی وَ حَامَّتِی وَ مِنْ جَمِیعِ أَهْلِ بَلَدِی حُرِّهِمْ وَ عِبْدِهِمْ وَ أَبْیَضِهِمْ وَ أَسْوَدِهِمْ پس به هر کس از اهل بلد خود بگویی که من به نیابت تو به پیغمبر صلی الله علیه و آله سلام دادم صادق خواهی بود و در بعضی از روایات وارد است که: از بعضی از ائمه طاهرین صلوات الله علیهم اجمعین سؤال نمودند از مردی که دو رکعت نماز می‌کند یا یک روز روزه می‌دارد یا حج یا عمره به جا می‌آورد یا زیارت می‌کند رسول خدا صلی الله علیه و آله یا یکی از ائمه طاهرین علیهم السلام را و ثواب آن را از برای پدر و مادر خود یا برادر مؤمن خود هدیه می‌کند آیا او را ثوابی هست فرمود که ثواب آن عمل به آن شخص می‌رسد بی آنکه از ثواب او چیزی کم شود و شیخ طوسی رحمه الله علیه در تهذیب فرموده است کسی که به نیابت برادر مؤمن به زیارت رود به اجرت چون فارغ شود از غسل زیارت و موافق بعضی از نسخ از عمل زیارت بگوید اللَّهُمَّ مَا أَصَابَنِي مِنْ تَعَبٍ أَوْ نَصَبٍ أَوْ شَعَثٍ أَوْ لُغُوبٍ فَأُجْرُ فُلَانٍ بِنِ فُلَانٍ فِيهِ وَ أَجْرُنِي فِي قَضَائِي عَنْهُ پس چون زیارت کند در آخر زیارت بگوید السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مَوْلَايَ عَنْ فُلَانٍ بِنِ فُلَانٍ أَتَيْتُكَ زَائِرًا عَنْهُ فَاسْتَفْعَلْتُ لَهٗ عِنْدَ رَبِّكَ پس هر دعایی که خواهد از برای او بکند و نیز فرموده است که چون کسی خواهد که به نیابت دیگری زیارت کند بگوید اللَّهُمَّ إِنَّ فُلَانًا بِنِ فُلَانٍ أَوْفَدَنِي إِلَى مَوَالِيهِ وَ مَوَالِيٍّ لَأَزُورَ عَنْهُ رَجَاءً لِجَزِيلِ الثَّوَابِ وَ فِرَارًا مِنْ سُوءِ الْحِسَابِ اللَّهُمَّ إِنَّهُ يَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِأَوْلِيَائِهِ إِبْرَائِيمَ الدَّالِّينَ عَلَيْكَ فِي غُفْرَانِكَ ذُنُوبَهُ وَ حَطَّ سَيِّئَاتِهِ وَ يَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِهِمْ عِنْدَ مَشْهَدِ إِمَامِهِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمُ اللَّهُمَّ فَتَقَبَّلْ مِنْهُ وَ اقْبَلْ شَفَاعَةَ أَوْلِيَائِهِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ فِيهِ اللَّهُمَّ جَاذِرْهُ عَلَى حُسْنِ نِيَّتِهِ وَ صَاحِبِ عَقِيدَتِهِ وَ صَاحِبِ مَوَالِيَّتِهِ أَحْسَنَ مَا جَاذَرْتَ أَحَدًا مِنْ عِبِيدِكَ الْمُؤْمِنِينَ وَ أَدَمَ لَهُ مَا حَوَّلْتَهُ وَ اسْتَعْمَلْتَهُ صَالِحًا فِيمَا آتَيْتَهُ وَ لَا تَجْعَلْنِي آخِرَ وَافِدٍ لَهُ يُوفِدُهُ اللَّهُمَّ أَعْتَقْ رَقَبَتَهُ مِنَ النَّارِ وَ أَوْسِعْ عَلَيْهِ مِنْ رِزْقِكَ الْخَالِلِ الطَّيِّبِ وَ اجْعَلْهُ مِنْ رُفَقَاءِ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ بَارِكْ لَهُ فِي وُلْدِهِ وَ مَالِهِ وَ أَهْلِهِ وَ مَا مَلَكَتْ يَمِينُهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ حُلِّ بَيْنَهُ وَ بَيْنَ مَعَاصِيكَ حَتَّى لَا يَعْصِيكَ وَ اعْنَهُ عَلَى طَاعَتِكَ وَ طَاعِيَهُ أَوْلِيَائِكَ حَتَّى لَا تَفْقِدَهُ حَيْثُ أَمَرْتَهُ وَ لَا تَرَاهُ حَيْثُ نَهَيْتَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لَهُ وَ ارْحَمْهُ وَ اعْفُ عَنْهُ وَ عَنْ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اعْزِدْهُ مِنْ هَوْلِ الْمُطَّلَعِ وَ مِنْ فِرْعِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَ سُوءِ الْمُنْقَلَبِ وَ مِنْ ظُلْمَةِ الْقَبْرِ وَ وَخَشَتِهِ وَ مِنْ مَوَاقِفِ الْخِزْيِ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْ حَائِزَتَهُ فِي مَوْفِقِي هَذَا غُفْرَانِكَ وَ تَحْفَتَهُ فِي مَقَامِي هَذَا عِنْدَ إِمَامِي صَلِّ اللَّهُ عَلَيْهِ أَنْ تُقِيلَ عَثْرَتَهُ وَ تُقَبِّلَ مَعْدِرَتَهُ وَ تَتَجَاوَزَ عَنْ حَطِيئَتِهِ وَ تَجْعَلَ التَّقْوَى زَادَهُ وَ مَا عِنْدَكَ خَيْرًا لَهُ فِي مَعَادِهِ وَ تَحْشُرَهُ فِي زُمْرَةِ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ صَلِّ اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ تَغْفِرْ لَهُ وَ لَوْلَادِيهِ فَإِنَّكَ خَيْرٌ مَرْعُوبٍ إِلَيْهِ وَ أَكْرَمُ مَسْئُولٍ اعْتَمَدَ الْعِبَادُ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ وَ لِكُلِّ مَوْفِدٍ جَائِزَةٌ وَ لِكُلِّ زَائِرٍ كَرَامَةٌ فَاجْعَلْ جَائِزَتَهُ فِي مَوْفِقِي هَذَا غُفْرَانِكَ وَ الْجَنَّةَ لَهُ وَ لِكُلِّ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ اللَّهُمَّ وَ أَنَا عَبْدُكَ الْخَاطِئُ الْمِيذْنِبُ الْمُقَرَّبُ بِذُنُوبِهِ فَاسْأَلُكَ يَا اللَّهُ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ أَنْ لَا تَحْرِمَنِي بَعْدَ ذَلِكَ الْأَجْرِ وَ الثَّوَابِ مِنْ فَضْلِ عَطَائِكَ وَ كَرَمِ تَفَضُّلِكَ پس برود به نزد ضريح مقدس و دستها را به سوی آسمان بلند کند رو به قبله و بگوید: يَا مَوْلَايَ يَا إِمَامِي عَبْدُكَ فُلَانُ بِنِ فُلَانٍ أَوْفَدَنِي زَائِرًا لِمَشْهَدِكَ يَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ بِذَلِكَ وَ إِلَى رَسُولِهِ وَ إِلَيْكَ يَرْجُو بِذَلِكَ فَكَأَنَّكَ رَقَبَتُهُ مِنَ النَّارِ مِنَ الْعُقُوبَةِ فَاعْفُزْ لَهُ وَ لِكُلِّ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ تَسْتَجِيبَ لِي فِيهِ وَ فِي جَمِيعِ إِخْوَانِي وَ أَخَوَاتِي وَ وُلْدِي وَ أَهْلِي بِجُودِكَ وَ

كَرَمِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

حواشی کتاب مفاتیح الجنان

حدیثُ الكساءِ

مقدمه

اسناد حدیث کساء: تاکنون در تحقیقات انجام شده درباره سند حدیث شریف کساء، چند سند به دست آمده که در ذیل به آن اشاره می‌شود: قدیمی‌ترین کتابی که تاکنون به دست آمده و در بردارنده‌ی بخشی از حدیث شریف کساء به شکل فعلی است، کتاب «غُرر الاخبار و دُرر الآثار دیلمی» [۱] است که محیی‌الدین غریفی [۲] در کتاب خود [۳] حدیث کساء را به نقل از آن آورده و گفته که این نسخه را در کتابخانه‌ی شیر محمد همدانی دیده است. کتاب دیگری که تاریخ کتابت آن سال ۱۰۳۳ ه. ق است، در بردارنده‌ی متن و ترجمه‌ی حدیث شریف کساء است. نسخه‌ی خطی این کتاب در کتابخانه‌ی آیت الله العظمی مرعشی نجفی ره به شماره ی ۸۹۵۴ موجود و از آن نگهداری می‌شود. کتاب دیگری که متن حدیث شریف کساء را روایت کرده منتخب طریحی است. [۴] فخر الدین محمد طریحی ۹۷۹-۱۰۸۵ ه. ق از علمای قرن یازدهم و هم عصر علامه‌ی مجلسی و نویسنده‌ی کتابهای چندی از جمله مجمع البحرین، تفسیر غریب القرآن و ضوابط الاسماء و الرجال و ... است. علامه‌ی مجلسی ره و علامه بحرانی ره از کتاب منتخب طریحی نقل حدیث کرده اند. [۵] آیت الله العظمی مرعشی نجفی ره نیز او را بزرگ داشته و چنین ستوده اند: علامه‌ی جلیل القدر ثقه و ثبت، فخرالدین محمد علی الطریحی الاسدی النجفی ره، صاحب مجمع البحرین. یکی دیگر از سندهای حدیث کساء مربوط به علامه شیخ عبدالله بحرانی ره صاحب کتاب عوالم العلوم است. ایشان در حاشیه کتاب عوالم نسخه‌ی میرزا سلیمان یزد سند حدیث کساء را چنین نقل کرده است: رایت بخط الشيخ الجلیل السید هاشم، عن شیخه السید ماجد البحرانی عن الحسن بن زین الدین الشهید الثانی، عن شیخه المقدس الاردبیلی، عن شیخه علی بن عبدالعالی الکرکی، عن الشيخ علی بن هلال الجزائری، عن الشيخ احمد بن فهد الحلی، عن الشيخ علی بن الخازن الحائری، عن الشيخ ضیاء الدین علی بن الشهید الاول عن ابیه، عن فخر المحققین، عن شیخه العلامة الحلی، عن شیخه المحقق، عن شیخه ان نما الحلی، عن شیخه محمد بن ادريس الحلی، عن ابی حمزه الطوسی صاحب ثاقب المناقب، عن الشيخ الجلیل محمد بن شهر آشوب عن الطبرسی صاحب الاحتجاج، عن شیخه الجلیل الحسن بن الحسن الطوسی، عن ابیه، عن شیخ الطائفه، عن شیخه المفید، عن شیخه ابن قولویه القمی، عن شیخه الكلینی، عن علی بن ابراهیم بن هاشم، عن ابیه، عن احمد بن محمد بن ابی نصر البنزلی، عن قاسم بن یحیی الجلاء الکوفی، عن ابی بصیر، عن ابان بن تغلب البکری، عن جابر بن یزید الجعفی، عن جابر بن عبدالله الانصاری عن فاطمه الزهرا سلام الله علیها بنت رسول الله صلی الله علیه و آله. در این سند بزرگانی همچون سید هاشم بحرانی صاحب تفسیر البرهان، شیخ حسن بن زید شهید ثانی، مقدس اردبیلی، شیخ عبدالعالی کرکی، علامه حلّی و شیخ طوسی و صاحب دو کتاب از کتابهای چهارگانه شیعه یعنی الاستبصار و تهذیب الاحکام، شیخ مفید، ابن قولویه و شیخ کلینی صاحب یکی از کتب اربعه شیعه یعنی الکافی که حضرت مهدی عجل الله فرجه در توقیعی درباره‌ی آن فرموده اند: «الکافی کافٍ لشیعتنا» قرار دارند و سند به جابر بن عبدالله انصاری ختم می‌شود که او نیز این حدیث شریف را از حضرت فاطمه زهرا س نقل می‌کند. آیت الله العظمی مرعشی نجفی ره در اهمیت این سند بارها می‌فرمودند: خدا عنایت بفرماید حدیث شریف کساء را در عوالم طبع شده زیارت کنم. کتاب دیگری که در آن از حدیث شریف کساء به شکل کنونی آن یاد شده، نهج الحُجَّه فی فضائل الائمه، نوشته‌ی علی نقی احسایی، از علمای قرن دوازدهم هجری است. وی به هنگام نقل این حدیث می‌نویسد: «و رُوِيَ حَدِيثُ الْكِسَاءِ مِنْ طُرُقِنَا مَبْسُوطًا مُشْتَمَلًا عَلَى فَضْلِ شِيعَةِ آلِ مُحَمَّدٍ ص» و این نشان دهنده‌ی آن است

که راه های سندی متعددی برای این حدیث وجود داشته است. آیت الله العظمی حاج سید صادق شیرازی نیز حدیث کساء را به این طریق از جابر بن عبدالله انصاری نقل می کنند: عن والدی، عن الشیخ عباس القمی، عن المیرزا حسین النوری، عن الشیخ مرتضی الانصاری، عن المولی احمد النراقی، عن السید بحر العلوم، عن الوحید البهبهانی، عن ابیه الشیخ محمد اکمل، عن المولی محمد باقر المجلسی، عن ابیه المولی محمد تقی المجلسی، عن الشیخ البهائی، عن ابیه الشیخ حسین عبدالصمد، عن الشهید الثانی، عن احمد بن محمد بن خاتون، عن الشیخ عبدالعالی الکرکی، عن علی بن هلال الجزائری، عن الشیخ علی بن خازن الحائری، عن احمد بن فهدا لحلی، عن ضیاء الدین علی بن الشهید الاول، عن ابیه محمد بن مکی العاملی، عن فخر المحققین عن ابیه العلامه الحلی، عن خاله المحقق الحلی، عن ابن نما، عن محمد بن ادريس الحلی، عن ابی حمزه الطوسی، عن محمد بن شهر آشوب، عن الطبرسی صاحب الاحتجاج، عن الحسن بن محمد بن الحسن الطوسی، عن ابیه شیخ الطائفه عن الشیخ المفید، عن الشیخ الصدوق، عن ابیه عن علی بن ابراهیم حیلوله و عن ابن قولویه، عن الشیخ الکلینی، عن علی بن ابراهیم، عن ابیه ابراهیم بن هاشم، عن احمد بن محمد بن ابی نصر البزنطی، عن القاسم بن یحیی الخِذاء الکوفی، عن ابی بصیر، عن أبان بن تغلب، عن جابر بن یزید الجعفی، عن جابر بن عبدالله الانصاری ره جمیعاً عن سیدتنا و مولاتنا الصدیقه الکبری فاطمه الزهر س بنت رسول الله ص: أَنَّهَا قَالَتْ: دخل عليّ ابي رسول الله ص في بعض الايام، الى آخر الحديث الشريف ... از دیگر کتبی که حدیث کساء در آنها نقل شده است می توان به رساله‌ی آیت الله بافقی ره، کتاب «ملحقات احقاق الحق»، ج ۲، ص ۵۴۴ تا ۵۵۷ اثر حضرت آیت الله العظمی مرعشی نجفی، کتاب «آیه التّطهیر فی احادیث الفریقین» سید علی موحد ابطحی ج ۱ ص ۴۳، من فقه الزهرا س جلد ۱، صفحه ۵۳ نوشته‌ی مرحوم آیت الله العظمی سید محمد حسینی شیرازی ره و کتاب حسین علوی دمشقی اشاره کرد؛ که این امر نشان از اعتبار این حدیث نزد نویسندگان آن کتابها دارد [۶]. <http://www.sibtayn.com shdj> سایت اینترنتی سبّطین ع؛ نیز رجوع شود به: دایره‌ی المعرف تشیع، جلد ۱۴، مدخل "الکساء و أسناده"، که اثری بوده است از مرحوم آیت الله مرعشی نجفی ره. پاورقی: [۱] - ابو محمد الحسن بن محمد دیلمی ره صاحب کتاب ارشاد القلوب، از علمای بزرگ قرن هشتم هجری. [۲] - از شاگردان مرحوم آیت الله العظمی خوبی ره. [۳] - غریفی، محیی الدین، آیه التّطهیر، ص ۸۸. [۴] - برای مثال: علامه مجلسی ره بحار الانوار، ج ۴۴، ص ۲۴۲-۲۴۴؛ بحرانی عوالم العلوم، ج ۱۷، ص ۱۰۱-۱۰۴. [۵] - مرعشی نجفی ره، سید شهاب الدین، ملحقات احقاق الحق، ج ۲، ص ۵۵۷. [۶] - حدیث کساء و آثار شگفت، سید علی ابطحی، ص ۲۹ تا ۳۵.

متن عربی

عَنْ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ عَلَيْهَا السَّلَامُ بِنْتِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ قَالَتْ: قَالَ سَمِعْتُ فَاطِمَةَ أَنَّهَا قَالَتْ دَخَلَ عَلَيَّ أَبِي رَسُولُ اللَّهِ فِي وَآلِهِ، بَعْضَ الْأَيَّامِ فَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةُ فَقُلْتُ عَلَيْكَ السَّلَامُ قَالَ إِنِّي أَجِدُ فِي يَدَيَّ ضَعْفًا فَقُلْتُ لَهُ أَعِيدُكَ بِاللَّهِ يَا أَبَتَاهُ مِنَ الضُّعْفِ فَقَالَ يَا فَاطِمَةُ ابْتِنِي بِالْكِسَاءِ الْيَمَانِيِّ فَعَطَّيْتُهُ بِهِ وَصَرَّتْ أَنْظُرُ إِلَيْهِ وَإِذَا وَجْهُهُ يَتَلَأَلُو كَأَنَّهُ الْبَدْرُ فِي لَيْلَةٍ تَمَامِهِ وَكَمَالِهِ فَمَا كَانَتْ إِلَّا سَاعَةً وَإِذَا بَوْلِدِي الْحَسَنُ قَدْ أَقْبَلَ وَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أُمِّيهِ فَقُلْتُ وَ عَلَيْكَ السَّلَامُ يَا قُرَّةَ عَيْنِي وَ ثَمَرَةَ فؤ ادى فَقَالَ يَا أُمِّيهِ إِنِّي أَشَمُّ عِنْدَكَ رَائِحَةٌ طَيِّبَةٌ كَأَنَّهَا رَائِحَةُ حَيْدَى رَسُولِ اللَّهِ فَقُلْتُ نَعَمْ إِنَّ حَيْدَكَ تَحْتَ الْكِسَاءِ فَأَقْبَلَ الْحَسَنُ نَحْوَ الْكِسَاءِ وَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَيْدَاهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتَأْذُنُ لِي أَنْ أَدْخَلَ مَعَكَ تَحْتَ الْكِسَاءِ فَقَالَ وَ عَلَيْكَ السَّلَامُ يَا وَلَدِي وَيَا صَاحِبَ حَوْضِي قَدْ أَذِنْتُ لَكَ فَدَخَلَ مَعَهُ تَحْتَ الْكِسَاءِ فَمَا كَانَتْ إِلَّا سَاعَةً وَإِذَا بَوْلِدِي الْحَسَنُ قَدْ أَقْبَلَ وَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أُمِّيهِ فَقُلْتُ وَ عَلَيْكَ السَّلَامُ يَا وَلَدِي وَيَا قُرَّةَ عَيْنِي وَ ثَمَرَةَ فؤ ادى فَقَالَ لِي يَا أُمِّيهِ إِنِّي أَشَمُّ عِنْدَكَ رَائِحَةٌ طَيِّبَةٌ كَأَنَّهَا رَائِحَةُ حَيْدَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَقُلْتُ نَعَمْ إِنَّ حَيْدَكَ وَأَخَاكَ تَحْتَ الْكِسَاءِ فَذَنِي الْحُسَيْنِ نَحْوَ الْكِسَاءِ وَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَيْدَاهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ اخْتَارَهُ اللَّهُ أَتَأْذُنُ لِي أَنْ أَكُونَ مَعَكُمْ تَحْتَ الْكِسَاءِ فَقَالَ وَ عَلَيْكَ السَّلَامُ يَا

وَلَدَىٰ وَيَا شَافِعَ أُمَّتِي قَدْ أَذِنْتُ لَكَ فَدَخَلَ مَعَهُمَا تَحْتَ الْكِسَاءِ فَاقْبَلَ عِنْدَ ذَلِكَ أَبُو الْحَسَنِ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ وَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ رَسُولِ اللَّهِ فَقُلْتُ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ يَا أَبَا الْحَسَنِ وَيَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ فَقَالَ يَا فَاطِمَةُ إِنِّي أَشَمُّ عِنْدَكَ رَائِحَةً طَيِّبَةً كَأَنَّهَا رَائِحَةُ أَخِي وَأَبْنِ عَمِّي رَسُولِ اللَّهِ فَقُلْتُ نَعَمْ هُوَ مَعَ وَلَدَيْكَ تَحْتَ الْكِسَاءِ فَاقْبَلَ عَلِيُّ نَحْوَ الْكِسَاءِ وَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتَأْذَنُ لِي أَنْ أَكُونَ مَعَكُمْ تَحْتَ الْكِسَاءِ قَالَ لَهُ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ يَا أَخِي يَا وَصِيَّيَّ وَخَلِيفَتِي وَصَاحِبَ لِي وَائِي قَدْ أَذِنْتُ لَكَ فَدَخَلَ عَلِيُّ تَحْتَ الْكِسَاءِ ثُمَّ آتَيْتُ نَحْوَ الْكِسَاءِ وَقُلْتُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَاهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتَأْذَنُ لِي أَنْ أَكُونَ مَعَكُمْ تَحْتَ الْكِسَاءِ قَالَ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ يَا بِنْتِي وَيَا بَضْعَتِي قَدْ أَذِنْتُ لَكَ فَدَخَلْتُ تَحْتَ الْكِسَاءِ فَلَمَّا اكْتَمَلْنَا جَمِيعًا تَحْتَ الْكِسَاءِ أَخَذَ أَبِي رَسُولُ اللَّهِ بِطَرْفِي الْكِسَاءِ وَأَوْمَيْتُ بِيَدِهِ الْيُمْنَى إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ اللَّهُمَّ إِنَّ هَؤُلَاءِ أَهْلُ بَيْتِي وَخَاصَّتِي وَحِوَالِيَّ لِحَمِيٍّ وَدَمِيٍّ وَمِثْلِيٍّ مَا يُؤْلَمُنِي مَا يُؤْلِمُهُمْ وَيَحْزُنُنِي مَا يَحْزُنُهُمْ أَنَا حَزْبٌ لِمَنْ حَارِبُهُمْ وَسَلَمٌ لِمَنْ سَالَمَهُمْ وَعَرْدُو لِمَنْ عَادَاهُمْ وَمُحِبٌّ لِمَنْ أَحَبَّهُمْ إِنَّهُمْ مِنِّي وَأَنَا مِنْهُمْ فَاجْعَلْ صِلَاؤَاتِكَ وَبِرَّكَاتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَعُفْرَانِكَ وَرِضْوَانِكَ عَلَيَّ وَعَلَيْهِمْ وَأَذْهَبْ عَنْهُمْ الرَّجْسَ وَطَهِّرْهُمْ تَطْهِيرًا فَقَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ يَا مَلَأْنِيكَ وَيَا سَكَّكَ أَنْ سَمَّ وَاتَى إِنِّي مَا خَلَقْتُ سِمَاءً مَبِيئَةً وَلَا أَرْضًا مَدْحِيَّةً وَلَا قَمَرًا مُنِيرًا وَلَا شَمْسًا مُضِيئَةً وَلَا فَلَكًا يَدُورُ وَلَا بَحْرًا يَجْرِي وَلَا فَلَكًا يَسِيرُ إِلَّا فِي مَحَبَّةِ هَؤُلَاءِ الْخَمْسَةِ الَّذِينَ هُمْ تَحْتَ الْكِسَاءِ فَقَالَ الْأَمِينُ جِبْرَائِيلُ يَا رَبِّ وَمَنْ تَحْتَ الْكِسَاءِ فَقَالَ عَزَّ وَجَلَّ هُمْ أَهْلُ بَيْتِ النَّبِيِّ وَمَعِدِنِ الرَّسَالَةِ هُمْ فَاطِمَةُ وَأَبُوهَا وَبَعْلُهَا وَبَنُوهَا فَقَالَ جِبْرَائِيلُ يَا رَبِّ أَتَأْذَنُ لِي أَنْ أَهْبِطَ إِلَى الْأَرْضِ لِأَكُونَ مَعَهُمْ سَادِسًا فَقَالَ اللَّهُ نَعَمْ قَدْ أَذِنْتُ لَكَ فَهَبْطِ الْأَمِينُ جِبْرَائِيلُ وَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ الْعَلِيُّ الْأَعْلَى يُقْرِئُكَ السَّلَامَ وَيَخْصُصُكَ بِالتَّحِيَّةِ وَالْإِكْرَامِ وَيَقُولُ لَكَ وَعِزَّتِي وَجَلَالِي إِنِّي مَا خَلَقْتُ سِمَاءً مَبِيئَةً وَلَا أَرْضًا مَدْحِيَّةً وَلَا قَمَرًا مُنِيرًا وَلَا شَمْسًا مُضِيئَةً وَلَا فَلَكًا يَدُورُ وَلَا بَحْرًا يَجْرِي وَلَا فَلَكًا يَسِيرُ إِلَّا لِاجْتِزَاءِ وَمَحَبَّتِكُمْ وَقَدْ أَذِنُ لِي أَنْ أَذْخُلَ مَعَكُمْ فَهَبْطِ تَأْذَنُ لِي يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ يَا أَمِينَ وَحِيَّ اللَّهُ إِنَّهُ نَعَمْ قَدْ أَذِنْتُ لَكَ فَدَخَلَ جِبْرَائِيلُ مَعَنَا تَحْتَ الْكِسَاءِ فَقَالَ لِأَبِي إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَوْحَى إِلَيْكُمْ يَقُولُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا فَقَالَ عَلِيُّ لِأَبِي يَا رَسُولَ اللَّهِ أَخْبِرْنِي مَا لِي جُلُوسَنَا هَذَا تَحْتَ الْكِسَاءِ مِنَ الْفَضْلِ عِنْدَ اللَّهِ فَقَالَ النَّبِيُّ وَالَّذِي بَعَنِي بِالْحَقِّ نَبِيًّا وَاصِطَفَانِي بِالرَّسَالَةِ نَجِيًّا مَا ذَكَرَ خَيْرُنَا هَذَا فِي مَحْفَلٍ مِنْ مَحَافِلِ أَهْلِ الْأَرْضِ وَفِيهِ جَمْعٌ مِنْ شِيعَتِنَا وَمُحِبِّينَا إِلَّا وَنَزَلَتْ عَلَيْهِمُ الرَّحْمَةُ وَحَفَّتْ بِهِمُ الْمَلَائِكَةُ وَاسْتَعْفَرَتْ لَهُمْ إِلَى أَنْ يَتَفَرَّقُوا فَقَالَ عَلِيُّ إِذَا وَاللَّهِ فُرْنَا وَفَارَزَ شِيعَتُنَا وَرَبَّ الْكَعْبَةِ فَقَالَ النَّبِيُّ ثَانِيًا يَا عَلِيُّ وَالَّذِي بَعَنِي بِالْحَقِّ نَبِيًّا وَاصِطَفَانِي بِالرَّسَالَةِ نَجِيًّا مَا ذَكَرَ خَيْرُنَا هَذَا فِي مَحْفَلٍ مِنْ مَحَافِلِ أَهْلِ الْأَرْضِ وَفِيهِ جَمْعٌ مِنْ شِيعَتِنَا وَمُحِبِّينَا وَفِيهِمْ مَهْمُومٌ إِلَّا وَفَرَجَ اللَّهُ هَمَّهُمْ وَلَا مَعْمُومٌ إِلَّا وَكَشَفَ اللَّهُ عَمَّهُمْ وَلَا طَالِبٌ حَاجَةٍ إِلَّا وَقَضَى اللَّهُ حَاجَتَهُ فَقَالَ عَلِيُّ إِذَا وَاللَّهِ فُرْنَا وَسِعِدْنَا وَكَذَلِكَ شِيعَتُنَا فَارَوْا وَسِعِدُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَرَبَّ الْكَعْبَةِ.

ترجمه فارسی

جابر گوید شنیدم از فاطمه زهرا که فرمود: وارد شد بر من پدرم رسول خدا در بعضی از روزها و فرمود: سلام بر تو ای فاطمه در پاسخ گفت: بر تو باد سلام فرمود: من در بدنم سستی و ضعفی درک می‌کنم، گفت: پناه می‌دهم تو را به خدا ای پدرجان از سستی و ضعف فرمود: ای فاطمه بیاور برایم کساء یمانی را و مرا بدان بپوشان من کساء یمانی را برایش آوردم و او را بدان پوشاندم و هم چنان بدو می‌نگریستم و در آن حال چهره اش می‌درخشید همانند ماه شب چهارده پس ساعتی نگذشت که دیدم فرزندم حسن وارد شد و گفت: سلام بر تو ای مادر گفت: بر تو باد سلام ای نور دیده ام و میوه دلم گفت: مادر جان من در نزد تو بوی خوشی استشمام می‌کنم گویا بوی جدم رسول خدا است گفت: آری همانا جد تو در زیر کساء است پس حسن به طرف کساء رفت و گفت: سلام بر تو ای جد بزرگوار ای رسول خدا آیا به من اذن می‌دهی که وارد شوم با تو در زیر کساء؟ فرمود: بر تو باد سلام ای فرزندم و ای صاحب حوض من اذنت دادم پس حسن با آن جناب بزیر کساء رفت ساعتی نگذشت که فرزندم حسین وارد شد و گفت: سلام بر تو ای مادر گفت: بر تو باد سلام ای فرزند من و ای نور دیده ام و میوه دلم فرمود: مادر جان من در نزد تو بوی

خوشی استشمام می‌کنم گویا بوی جدم رسول خدا ص است گفتم آری همانا جد تو و برادرت در زیر کساء هستند حسین نزدیک کساء رفته گفت: سلام بر تو ای جد بزرگوار، سلام بر تو ای کسی که خدا او را برگزید آیا به من اذن می‌دهی که داخل شوم با شما در زیر کساء فرمود: و بر تو باد سلام ای فرزندم و ای شفاعت کننده امتم به تو اذن دادم پس او نیز با آن دو در زیر کساء وارد شد در این هنگام ابوالحسن علی بن ابیطالب وارد شد و فرمود سلام بر تو ای دختر رسول خدا گفتم: و بر تو باد سلام ای ابا الحسن و ای امیر مؤمنان فرمود: ای فاطمه من بوی خوشی نزد تو استشمام می‌کنم گویا بوی برادرم و پسر عمویم رسول خدا است؟ گفتم: آری این او است که با دو فرزندت در زیر کساء هستند پس علی نیز بطرف کساء رفت و گفت: سلام بر تو ای رسول خدا آیا اذن می‌دهی که من نیز با شما در زیر کساء باشم رسول خدا به او فرمود: و بر تو باد سلام ای برادر من و ای وصی و خلیفه و پرچمدار من به تو اذن دادم پس علی نیز وارد در زیر کساء شد، در این هنگام من نیز بطرف کساء رفتم و عرض کردم سلام بر تو ای پدرجان ای رسول خدا آیا به من هم اذن می‌دهی که با شما در زیر کساء باشم؟ فرمود: و بر تو باد سلام ای دخترم و ای پاره تنم به تو هم اذن دادم، پس من نیز به زیر کساء رفتم، و چون همگی در زیر کساء جمع شدیم پدرم رسول خدا دو طرف کساء را گرفت و با دست راست به سوی آسمان اشاره کرد و فرمود: خدایا اینانند خاندان من و خواص و نزدیکانم گوشتشان گوشت من و خونشان خون من است می‌آزارد مرا هرچه ایشان را بیازارد و به اندوه می‌اندازد مرا هرچه ایشان را به اندوه در آورد من در جنگم با هر که با ایشان بجنگد و در صلحم با هر که با ایشان در صلح است و دشمنم با هر کس که با ایشان دشمنی کند و دوستم با هر کس که ایشان را دوست دارد اینان از منند و من از ایشانم پس بفرست دروذهای خود و برکت‌های و مهرت و آمرزش و خوشنودیت را بر من و بر ایشان و دور کن از ایشان پلیدی را و پاکیزه شان کن بخوبی پس خدای عزوجل فرمود: ای فرشتگان من و ای ساکنان آسمانهایم براستی که من نیافریدم آسمان بنا شده و نه زمین گسترده و نه ماه تابان و نه مهر درخشان و نه فلک چرخان و نه دریای روان و نه کشتی در جریان را مگر به خاطر دوستی این پنج تن اینان که در زیر کساینند پس جبرئیل امین عرض کرد: پروردگارا کیانند در زیر کساء؟ خدای عزوجل فرمود: آنان خاندان نبوت و کان رسالتند: آنان فاطمه است و پدرش و شوهر و دو فرزندش جبرئیل عرض کرد: پروردگارا آیا به من هم اذن می‌دهی که به زمین فرود آیم تا ششمین آنها باشم خدا فرمود: آری به تو اذن دادم پس جبرئیل امین به زمین آمد و گفت: سلام بر تو ای رسول خدا، پروردگار علیّ اعلیّ سلامت می‌رساند و تو را به تحیت و اکرام مخصوص داشته و می‌فرماید: به عزت و جلالم سوگند که من نیافریدم آسمان بنا شده و نه زمین گسترده و نه ماه تابان و نه مهر درخشان و نه فلک چرخان و نه دریای روان و نه کشتی در جریان را مگر برای خاطر شما و محبت و دوستی شما و به من نیز اذن داده است که با شما در زیر کساء باشم پس آیا تو هم ای رسول خدا اذن می‌دهی؟ رسول خدا ص فرمود و بر تو باد سلام ای امین وحی خدا آری به تو هم اذن دادم پس جبرئیل با ما وارد در زیر کساء شد و به پدرم گفت: همانا خداوند به سوی شما وحی کرده و می‌فرماید: حقیقت این است که خدا می‌خواهد پلیدی و ناپاکی را از شما خاندان ببرد و پاکیزه کند شما را پاکیزگی کامل علی علیه السلام به پدرم گفت: ای رسول خدا به من بگو این جلوس و نشستن ما در زیر کساء چه فضیلتی و چه شرافتی نزد خدا دارد؟ پیغمبر ص فرمود: سوگند بدان خدائی که مرا به حق به پیامبری برانگیخت و به رسالت و نجات دادن خلق برگزید که ذکر نشود این خبر و سرگذشت ما در انجمن و محفلی از محافل مردم زمین که در آن گروهی از شیعیان و دوستان ما باشند جز آنکه نازل شود بر ایشان رحمت حق و فرا گیرند ایشان را فرشتگان و برای آنها آمرزش خواهند تا آنگاه که از دور هم پراکنده شوند، علی که این فضیلت را شنید فرمود: با این ترتیب به خدا سوگند ما رستگار شدیم و سوگند به پروردگار کعبه که شیعیان ما نیز رستگار شدند، دوباره پیغمبر فرمود: ای علی سوگند بدان که مرا بحق به نبوت برانگیخت و به رسالت و نجات دادن خلق برگزید ذکر نشود این خبر و سرگذشت ما در انجمن و محفلی از محافل مردم زمین که در آن گروهی از شیعیان و دوستان ما باشند و در میان آنها اندوهناکی باشد جز آنکه خدا اندوهش را برطرف کند و نه غمناکی جز آنکه خدا غمش را بگشاید و نه حاجتخواهی باشد جز آنکه خدا

حاجتش را برآورد، علی گفت: بدین ترتیب به خدا سوگند ما کامیاب و سعادت‌مند شدیم و هم چنین شیعیان ما کامیاب و سعادت‌مند شدند در دنیا و آخرت؛ قسم به پروردگار کعبه.

فضیلت سوره یس

منقول است از مفاتیح النجاح از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که هر که سوره یس را بخواند بواسطه رضای خدای، بخشد خدای عزّ و جلّ او را و می‌دهد به او اجر چنانکه گویا خوانده قرآن را دوازده نوبت و هر بیمار که خوانده شود نزد او سوره یس نازل می‌شود به عدد هر حرفی از آن ده فرشته پیش او، صف می‌زنند و جهت او استغفار می‌کنند و در قبض روح او حاضرند و مشایعت جنازه او می‌کنند و نماز بر او می‌کنند و در وقت دفن او حاضرند و هر بیماری که بخواند این سوره را در سکرّات مرگ یا نزد او بخوانند می‌آید رضوان خازن بهشت با یک شربت از آب بهشت و به او می‌دهد پس او می‌آشامد و می‌میرد سیراب و مبعوث می‌شود سیراب و محتاج نمی‌شود به حوضی از حوضهای پیغمبران تا وقتی که داخل بهشت می‌شود و او سیراب است و منقول است که سوره یس به صاحبش می‌رساند خیر دنیا و آخرت را و دفع می‌کند از او بلاهای دنیا و هؤولهای آخرت را و دفع می‌کند هر شرّی را و روا می‌کند جهت او هر حاجتی را و هر که بخواند این سوره را برابر بیست حجّ است برای او و هر که بشنود جهت او باشد هزار نور و هزار یقین و هزار برکت و هزار رحمت و از او بیرون می‌آورد هر کوفتی را و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که در قبرستان درآید و سوره یس بخواند خدای عزّوجلّ عذاب اموات را تخفیف دهد و جهت او باشد به عدد ایشان حسنات و از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که هر که سوره یس را در روز بخواند مرزوق و محفوظ است تا شب و هر که پیش از خواب در شب بخواند موکل سازد خدای عزّوجلّ بر او هزار فرشته که حفظ کنند او را از شرّ هر شیطان رجیم و از هر آفتی و اگر بمیرد در آن روز خدای تعالی او را داخل بهشت سازد، الخبر.

فضیلت سوره الرّحمن

از حضرت صادق علیه السلام منقول است که فرمود مگذارید خواندن سوره الرّحمن را به درستی که او در دل منافقان قرار نمی‌گیرد و می‌آید از نزد خدای عزّ و جلّ در روز قیامت در صورت آدمی در بهترین صورتی و خوشترین بوئی تا آنکه می‌ایستد نزد خدای تعالی در جایی که نزدیکتر از آن نیست به خدای تعالی پس می‌گوید خدای عزّ و جلّ به آن که کیست آنکه قیام می‌نمود به امر تو در حیات دنیا و مداومت می‌کرد در خواندن تو پس او می‌گوید یا ربّ فلان و فلان پس سفید می‌شود رویهای ایشان، پس می‌گوید به ایشان که شفاعت کنید هر کس را که می‌خواهید پس شفاعت می‌کنند تا حدّی که کسی نمی‌ماند که اراده شفاعت جهت او داشته باشد که شفاعت نکند پس خدای عزّ و جلّ می‌گوید به ایشان که داخل بهشت شوید و هر جا که می‌خواهید ساکن شوید و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که بخواند سوره الرّحمن را و هر جا که بخواند «فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ» بگوید «لَا بَشِيئَةَ مِنَ الْآيَاتِكَ رَبِّ أَكْذِبُ» پس اگر در شب بخواند آنگاه بمیرد شهید مرده و اگر در روز بخواند آنگاه بمیرد شهید مرده.

فضیلت سوره واقعه

نقل است که عثمان بن عفّان به عیادت عبد الله بن مسعود رفت در مرضی که به آن فوت شد به او گفت که از چه شکره داری گفت از گناهان خود گفت چه چیز میل داری گفت رحمت پروردگار خود گفت جهت تو طیب طلب نکنم گفت طیب مرا بیمار کرده گفت امر نکنم که به تو عطیه بدهند گفت در وقتی که احتیاج داشتم به من ندادی الحال که مستغنیم می‌دهی گفت آنچه

می‌دهم جهت دختران تو بوده باشد گفت ایشان را به آن حاجتی نیست جهت اینکه من ایشان را امر کردم بخواندن سوره واقعه و من شنیده‌ام از حضرت رسول صلی الله علیه و آله که می‌گفت هر که بخواند سوره واقعه را در هر شب نمی‌رسد به او پیریشانی هرگز و از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام نقلست که هر که بخواند سوره واقعه را هر شب پیش از آنکه بخوابد ملاقات کند خدای عزّ و جلّ را در حالتی که روی آن شخص چون ماه باشد در وقت تمامی آن و از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که هر که مشتاق باشد به بهشت و به وصف بهشت سوره واقعه بخواند.

فضیلت سوره جمعه

از حضرت صادق علیه السلام منقول است که واجبست بر هر مؤمن هر گاه شیعه ما باشد که بخواند در نماز شب جمعه سوره جمعه «وَسَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى» و در نماز ظهر آن جمعه و منافقین و هر گاه این را به عمل آورد چنانست که گویا عمل رسول خدا صلی الله علیه و آله را به جا آورده و ثواب و جزای او بر خداوند عزّ و جلّ بهشت است.

فضیلت سوره تبارک

از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که هر که بخواند سوره «تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ» در مکتوبه پیش از آنکه بخوابد پیوسته در امان خدای تعالی خواهد بود تا داخل صبح شود و در امان خدای تعالی خواهد بود روز قیامت تا داخل بهشت شود و قطب راوندی از ابن عباس نقل کرده که مردی خیمه زد بر روی قبری و ندانست که آن قبر است پس خواند سوره «تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ» را پس شنید صیحه زنده‌ای را که گفت: این سوره مُنْجِيه است پس این مطلب را به حضرت رسول صلی الله علیه و آله عرض کرد آن حضرت فرمود آن سوره نجات دهنده است از عذاب قبر.

فضیلت سوره النبأ

شیخ صدوق از امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود هر که بخواند سوره «عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ» را از سال بیرون نشود که زیارت کند بیت الله الحرام را هر گاه مداومت کند بر آن در هر روز و شیخ طبرسی در مجمع البیان از ابی بن کعب روایت کرده که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که بخواند سوره «عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ» را سیراب فرماید حقّ تعالی او را از شراب سرد در روز قیامت و بدان که در روایات اهل بیت علیهم السلام وارد شده که نبأ عظیم ولایت است و آنکه حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام نبأ عظیم است «هُوَ النَّبَأُ الْعَظِيمُ وَفُلْكَ نُوحٍ» * «وَبَابُ اللَّهِ وَانْقَطَعَ الْخِطَابُ»

فضیلت سوره اعلی

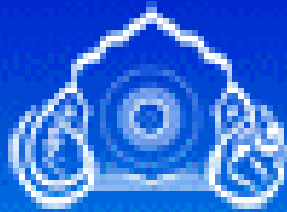
شیخ صدوق از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که هر که سوره «سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى» را در فریضه یا نافله بخواند در روز قیامت به او گویند که از هر دری از درهای بهشت که می‌خواهی داخل شو.

فضیلت سوره الشمس

در مجمع البیان از ابی بن کعب از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله نقل کرده که کسی که سوره «وَالشَّمْسِ» را بخواند گویا تصدّق داده هر چه که بتابد بر آن شمس و قمر.

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بسم الله الرحمن الرحيم جاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱) با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیافزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند بنادر البحار-ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹ بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهل بیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند. مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است. اهداف: دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید. از جمله فعالیتهای گسترده مرکز: الف) چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی ب) تولید صد ها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن همراه ج) تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما، انیمیشن، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و ... د) ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی دیگر ه) تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای و راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۲۳۵۰۵۲۴) ز) طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خود کار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و ... ح) همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ... ط) برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه ی) برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضور و مجازی) در طول سال دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت: ۲۳۷۳ شناسه ملی: ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶ وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی: www.eslamshop.com تلفن ۲۵-۲۳۵۷۰۲۳-۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور کاربران ۲۳۳۳۰۴۵ (۰۳۱۱) نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده و لی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی



مرکز تحقیقات و ترجمه

اصفهان

خانه کتاب

WWW



برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹